Raccolta Vill.
E 8(12

BULLARIUM
ROMANUM

SEU

NOVISSIMA ET ACCURATISSIMA

COLLECTIO

APOSTOLICARUM CONSTITUTIONUM

Ex authographis, quæ in Secretiori Vaticano, aliiſque Sedis Apoſtolicæ Scriniis aſſervantur.

Cum Rubricis, Summariis, Scholiis, & Indice quadruplici.

TOMUS OCTAVUS

Complectens Conſtitutiones ab INNOCENTIO XI. editas.

ROMÆ MDCCXXXIV.

Typis, & Expenſis Hieronymi Mainardi in Platea Montis Citatorii.

SUPERIORUM FACULTATE,

CUM PRIVILEGIO SANCTISSIMI.

Digitized by Google

Eminentiſſimo , ac Reverendiſſimo Principi

A N N I B A L I

CARDINALI ALBANO

Sabinorum Epiſcopo, & S. R. E. Camerario.

HIERONYMUS MAINARDI

FELICITATEM.

CUM primum Continuationis Magni Bullarii Romani a me ſuſceptæ Tomum Sanctiſsimo Pontifici CLEMENTI XII. feliciter regnanti dedicaſſem, qui propter ſingularem in retinenda, ac tuenda Eccleſiaſtica Diſciplina zelum, & propter Apoſtolicam in cuſtodiendis Prædeceſſorum ſuorum, & Sacrorum Canonum Sanctio-

Digitized by Google

tionibus ſolicitudinem nulli Romanorum Pontificum cedit; quique, ut laudatiſsimæ eorumdem Conſtitutiones omni cura, integritate ac fide imprimerentur, e ſecretioribus hujus Almæ Urbis Tabulariis exſcribendi copiam benigne fecit: Nihil mihi fuit potius, EMINENTISSIME PRINCEPS, quam ut alterum mature abſolutum tuo inclyto nomini nuncuparem. Ut hoc autem præſtarem, moverunt in primis præclaræ animi dotes, atque illuſtrium virtutum tuarum ſplendor, qui nec obſcurus unquam fuit, & in dies ſingulos, auctis in Chriſtianam Rempublicam, & Apoſtolicam Sedem meritis, omnium magis magiſque perſtringit oculos. Vehementiſſimos vero addidere ſtimulos præcipua ac magna, quibus me cumulaſti beneficiis, quæ huic ipſi evulgando operi, cum minime defuerint, adeo me Tibi obſtrinxere, ut illorum recordatio nunquam ex animo poſſit excidere. Ipſe enim auctor mihi fuiſti, ut cum Continuatione integrum BULLARIUM ROMANUM, dignitate certe ſua commendatiſſimum typis meis committerem, nihil laborioſi operis formidans molem, nec magna diſpendia. Omnia enim, ut obvia mihi eſſent atque facilia auctoritate, ope, ac patrocinio tuo curaſti. Ipſe quoque ſingulari cura & vigilantia, qua tantæ maturandæ editioni præes, effeciſti, ut cuncta ſuo quæque ordine diſpoſita, integra, emendata, opportuniſque illuſtrata notulis in publicam lucem prodirent. Hinc liquido conſtat, majorem, atque præcipuam hac in re

par-

partem Tibi merito eſſe referendam acceptam: mihi autem eam tantum, quæ puro putoque Typographo concedi ſolet, relinquendam. Quamquam & hanc Tibi beneficentiæ cauſſa jure optimo poſſis adſcribere. Enimvero cum ſæpenumero præclariſſimæ Familiæ Tuæ patrocinium præſentiſsimum mihi meiſque expertus fuerim; Tu tamen, CARDINALIS AMPLISSIME, ea præ ceteris in me contuliſti, quæ cum ad meas res omnes, tum maxime ad Typographiam feliciter promovendam non parum conducerent. Ex quo ſatis intellexi, Te a natura ita eſſe comparatum, ut quos noveris quoquo pacto addictos literis, in eos eximiam liberalitatem tuam potiſſimum commendes. Quod luculentis exemplis præſtitiſti, nec præſtare deſinis. Propterea bonarum artium ſtudioſi, ut gratum erga Te, tuumque in literas amorem, & præſidium exhibeant, omni monimentorum genere memoriam Tui æternitati mandare ſtudent. Nec ſane alio conſilio hoc Opus tuo nomine inſignitum in manus hominum emittere aggredior. Accipe igitur, PRINCEPS EMINENTISSIME, qua ſoles humanitate munus, tuis quidem meritis longe impar, grati tamen animi, & meæ erga Te perpetuæ obſervantiæ teſtem futurum locupletiſſimum. Vale.

IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendiſſimo Patri Sac. Palatii Apoſtolici Magiſtro,

N. Baccarius Epiſcopus Bojan. Viceſg.

IMPRIMATUR.

Fr. Joannes Benedictus Zuannelli Ordinis Prædicatorum Sacri Palatii Apoſtolici Mag.

Digitized by Google

I N D E X

RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM

INNOCENTII XI.

Quæ in hoc Tomo continentur.

ANNO PRIMO.

Conſtit. Pag.

I. REgulæ Cancellariæ Apoſtolicæ. Pag. 1.

Fundatio Cœnobii Fratrum Capuccinorum in Civitate Majoricenſi. 1.

II. Supernumerarii Magiſtri Ord. SS. Trinit. Redemp. Capt. Portugalliæ Provinciæ examini ſubjaceant. 2.

III. Erectio Cathedralis S. Salvatoris Braſilien. in Metropolitanam. 3.

IV. Erectio Oppidi de Olinda Braſilien. in Civitatem, ejuſque Eccleſiæ in Cathedralem. 4

V. Erectio Oppidi S. Sebaſtiani Braſilien. in Civitatem, ejuſque Eccleſiæ in Cathedralem. 7.

VI. Ad Abbatem Commendatarium ſpectat approbare Confeſſarios in Eccleſiis Monachorum Sublacen. 9.

VII. Statuta quædam Fratrum S. Pauli Primi Eremitæ in Regno Portugalliæ. 10

VIII. Moderatio Inhibitionis factæ Inquiſitoribus Regni Portugalliæ. 11.

IX. Decretum ſuper delatione Cadaverum ad Eccleſias Regularium. 13.

X. Gratiæ, & Privilegia Conclaviſtarum. 13

XI. Inſtitutum, & Conſtitutiones Monialium Adorationis SS. Sacramenti in Regnis Galliæ. 16

XII. Privilegia, & Indulta Dapiferorum. 18.

XIII. Privilegia Hoſpitalis Theutonicorum. 21.

XIV. Legatum quoddam Arelatenſe non comprehendit Minores Reformatos. 22.

XV. Pœnæ in ſurripientes Hoſtiam conſecratam. 23.

XVI. Commiſſio Cauſæ inter Principem Maſerani, ejuſque Vaſſallos. 25.

Bulla in Cœna Domini. 25.

XVII. Alternativa inter Fratres Minores S. Franciſci de Obſerv. in Indiis Occident. 25.

XVIII. Priores Camaldulenſes poſſunt concedere licentiam pernoctandi extra Eremos. 28.

XIX. Erectio Confraternitatis Almæ Domus Lauretanæ de Urbe in Archiconfraternitatem. 28

XX. Reductio Immunitatum a Gabellis in Dohana Urbis. 29.

XXI. Erectio Oppidi S. Ludovici de Maragnano Braſilien. in Civitatem, ejuſque Eccleſiæ in Cathedralem. 32.

ANNO SECUNDO.

XXII. Diviſio Provinciarum Bononiæ, & Marchiæ FF. Capuccinorum in quatuor. 34.

XXIII. Reductio Graduatorum Ord. Prædicatorum ad certum numerum, & revocatio ſpecialium Gratiarum. 35.

XXIV. Indulgentia Plen. Perp. Eccleſiis Barnabitarum in Feſtis S. Pauli. 36.

XXV. Taxa pro Hoſpitali S. Rocchi de Urbe. 37.

XXVI. Conceſſio Privilegiorum Exprovincialium Ord. S. Auguſtini nonnullis Procuratoribus Inſularum Philippinarum. 37.

XXVII. Superiores Ordin. Prædicatorum Portugalliæ Provinciæ amovere poſſunt ex Conventibus quoſcumque Religioſos. 38

XXVIII. Sub nomine Patrum Provinciæ Ord. Carmelitarum veniunt tantum Diffinitorii Patres. 39.

XXIX. Capitulares S. Joannis in Laterano de Urbe revelare nequeunt peracta in Capitulis. 40.

XXX. Moderatio Alternativæ inter Fratres S. Auguſtini Quitenſis Provinciæ in Indiis Occident. 40.

XXXI. Indulgentiæ pro Ordine, & Confraternitate Habitus Serv. B.M.V. 43.

XXXII. Moderatio Conſtitutionis de translatione Penſionum. 43.

XXXIII. Beneficia Abbatiæ S. Ruffilli Foropompilien. adſcribuntur Clericis Diœceſis. 45.

XXXIV. Indulgentia Plen. Perp. Eccleſiis Canonicorum Regularium, & Monialium Sancti Antonii Viennen. 46.

XXXV. Translatio Indulg. Plen. Perp. pro Eccleſiis Fratrum, & Monialium S. Auguſtini in Etruria. 47.

XXXVI. Electiones Capitulorum Provincialium Ord. S. Auguſtini in Indiis ratæ cenſeri debent, donec illæ Sententia perveniat. 47.

XXXVII. Suppreſſio Collegii Secretariorum Apoſtolicorum. 49.

XXXVIII. Confraternitates Nominis Dei in Eccleſiis Fratrum Prædic. 52.

XXXIX. Commiſſarius Terræ Sanctæ Minorum de Obſervant., ſi Neapoli in Conventu S. Mariæ Novæ commoretur. 54.

XL. Erectio Cœnobii Fratrum Minor. Diſcalceatorum in Civitate Malaca. 55.

XLI. Indulgentia Plen. Perp. pro Eccleſiis Clericorum Regularium Miniſtrantium infirmis. 56.

XLII. Indulgentiæ pro Confraternitatibus SS. Sacramenti. 57.

XLIII. Taſſa Innocenziana per il Foro Eccleſiaſtico. 58.

XLIV. Erectio Archiepiſcopatus Albienſis in Regno Franciæ. 61.

ANNO TERTIO.

XLV. Formula Juramenti Miſſionariis Sinarum præſcripta. 64.

XLVI. Decreta pro Beatificatione, & Canonizatione Sanctorum. 67.

XLVII. Nulla Declarantur acta Conſilii Regii Caſtellæ contra Nuncium Apoſtolicum in Hiſpania. 71.

XLVIII. Summarium Indulgentiarum Confraternitatum B.M. de Mercede Redem. Capt. 71.

XLIX. Erectio Provinciæ Navarræ, & Cantabriæ Fratrum Capuccinorum. 76.

L. Conceſſio quorumdam Privilegiorum octo Provinciis Capuccinorum in Germania. 77.

LI. Minores Obſervantes in Oppido de Nulvi Ampurien. Diœceſis præcedant in Proceſſionibus Capuccinos. 78.

LII. Unio Provinciæ Comitatus Burgundiæ cum Lugdunenſi, & Erectio Provinciæ Campaniæ Fratrum Capuccinorum. 78.

LIII. Canonici Regulares S. Joan. Evangeliſtæ in Regno Portugalliæ vocem habeant in Capitulis Generalibus poſt decennium a Provincia. 79.

LIV. Damnatio quamplurium Propoſitionum. 80.

LV. Decreta pro pace Quitenſis Provinciæ Ordinis Sancti Auguſtini. 82.

LVI. Extenſio Feſti, Officii, & Miſſæ B.M.V. de Monte

Digitized by Google

te Carmelo ad Regna, & Domiola Coronæ Portugalliæ. 92.
LVII. Diviſio Provinciæ Bavariæ Ord. S. Aug. 93
LVIII. Electio S. Joſephi in Patronum, & Protectorem Regnorum, ac Dominiorum Regis Catholici, & Indulgentia in ejus Feſto. 94.
LIX. Alternativa in quatuor Provinciis Congregationis Camaldulenſium. 95.
LX. Extenſio Feſti Patrocinii B.M V. ad Dominia Regis Catholici. 95.
LXI. Inquiſitores Portugalliæ incurrerunt ſuſpenſionem ab officio ob denegatam obedientiam Pontifici. 96.
LXII. Facultas Superiorum Generalium Presbyterorum Miſſionis condonandi Probationis tempus, reddendique jura dimiſſa. 97.
LXIII. Fratres Laici Tertii Ord. S. Franciſci Provinciæ Siciliæ nequeunt præcedere Clericos. 98.
LXIV. Confraternitates ſub titulo Sanctiſſimi Roſarii. 99.
LXV. Facultas deſcribendi quaſdam Indulgentias in Summario Indulgentiarum Confraternitatum Sanctiſſimi Roſarii. 100.
LXVI. Duo Brevia contra Min. Diſcalceatos ad Curiam Madriti accedentes. 103.
LXVII. Fratres Diſcalceati S. Auguſtini nequeunt aggregare ad Confraternitatem Cincturatorum. 104.
LXVIII. Beatificatio Servi Dei Thuribii. 104
LXIX. Provincia S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano gaudet juribus aliarum Provinciarum Min Diſcalceat. 105
LXX. Summarium Indulgentiarum Confraternitatum SS Roſarii. 10-
LXXI. Privilegium centenariæ Præſcriptionis pro Canonicis Regul. S.Joan. Evang. in Luſitania. 114
LXXII. Extenſio Indulti Altaris Privilegiati, & Indulgentiæ Plen. in die Defunctorum etiam ad Dominia Regis Catholici in perpetuum. 115
XXIII. Translatio Indulgentiæ Plen. pro Eccleſia Monachorum in die S. Benedicti. 116.

ANNO QUARTO.

LXXIV. Innovatio quorumdam Statutorum pro Fratribus Prædicatoribus. 116.
LXXV. Proteſtatio Frat. Prædicatorum circa Regulæ executionem, & quædam Ordinationes pro iiſdem. 118.
LXXVI. Quædam Statuta Fratrum Minorum de Obſervant. 120.
LXXVII. Conceſſio Privilegiorum Doctorum, & Magiſtrorum Lectoribus jubilatis FF. Minor. de Obſervan. 125.
LXXVIII. In Provincia Neapolit. S. Petri de Alcantara Diſcalceat. commorari poſſunt FF Hiſpani. 126.
LXXIX. Revocatio Officiorum Vacabilium Viceancellario conceſſorum. 127.
LXXX. Summarium Indulgentiarum Confraternitatum SS. Trinit. Redempt. Captiv. 128,
LXXXI. Extenſio Feſti B. Mariæ de Mercede cum Officio, & Miſſa ad Clerum Regnorum, & Provinciarum Regis Catholici. 131.
LXXXII. Decretum circa delationem Cadaverum ad Eccleſias Carmelitarum Diſcalceatorum Congregat. Italiæ. 131.
LXXXIII. Privilegia Capellanorum Sanctiſ. Suæ. 132
LXXXIV. Statuta circa Beneficia Canonicorum Regul S. Auguſtini Congreg. Gallicanæ. 132.
LXXXV. Inſtitutum, & Conſtitutiones Clericorum Sæcularium in communi viventium. 133
LXXXV. Statuta pro bono regimine Provinciæ Neapolit. S. Petri de Alcantara Diſcalc. 142.
LXXXVII. Eremitæ S. Auguſtini poſſunt aggregare ad Archiconfraternitatem Cincturatorum, & Diſcalceati erigere Confraternitates Corrigiatorum. 143.
LXXXVIII. Ordinationes circa electiones Officialium Eremitarum Sancti Auguſtini in Indiarum Provinciis. 144
LXXXIX. Indulgentia Plen. Perp. Confraternitatibus Cordigerorum conceſſa. 146.
XC. Indulgentia Plen. Perp. pro Eccleſiis Ord. S. Franciſci in quibuſdam feſtis. 146.
XCI. Capitulum Gen., & Dieta Monachorum Caſſinenſium celebrari debent ſingulis trienniis. 147.
XCII. Extenſio Decreti de conſanguineis, & affinibus pro Eremitis ad Diſcalceatos Hiſpaniæ, & Indiarum Ord. S. Auguſtini. 148.
XCIII. Superiores B Mariæ de Mercede non poſſunt delegare auctoritatem conferendi habitum Tertiariorum. 149.

ANNO QUINTO.

XCIV. Quædam Decreta Fratrum Strictioris Obſervantiæ Provinciæ S. Petri de Alcantara in Hiſpania. 150.
CXV. Statuta circa ſucceſſiones ab inteſtato pro toto Statu Eccleſiaſtico. 151.
XCVI. Conſtitutiones, & Declarationes ad Regulam Monachorum Congreg. Caſſinenſis. 152.
XCVII. Conſtitutiones Monachorum Congregationis Hiſpaniæ. 210.
XCVIII. Abbas S. Pauli extra Urbem exerceat Procurationem Gen., ſi intra Triennium vacet. 222.
XCIX. Extenſio feſti SS. Joan. de Matha, & Felicis de Valois ad totam Galliam. 223.
C. Extenſio Feſti S. Roſæ Limanæ ad Regnum, & Dominia Coronæ Luſitaniæ. 224.
CI. Facultas Rectoris Collegii FF. Prædicatorum conferendi Gradus Scholaſticos. 225.
CII. Interdictio Veli nigri, & vocis Monialibus Converſis S. Franc. de Obſerv. 226.
CIII. Erectio Univerſitatis S. Thomæ Ord Prædicatorum Civitatis Manilae. in Inſulis Philippinis. 227.
CIV. Indulgentiæ Tertiariis Clauſtralibus B.M de Mercede Redem. Captiv. conceſſæ. 229.
CV. Indulgentiæ pro Tertiariis non Clauſtralibus B.M. de Mercede Redem. Captiv. 219.
CVI. Redditio auctoritatis Inquiſitoribus Portugalliæ, & Leges quædam pro Cauſis Fidei. 230.
CVII. Conceſſio jurium Laicorum Oblatis Tertii Ord. S. Franc. Franciæ Provinciæ. 236.
CVIII Indulgentia Plen. Perp. Eccleſiis Monachorum Cœleſtinorum in feſto S Petri Cœleſtini V. 237.
CIX. Indulgentiæ Perp. Confraternitatibus Septem Dolorum B. M. V. 237.
CX. Jubilæum Univerſale pro Eccleſiæ neceſſitatibus. 238.
CXI. Congregatio Brigittanorum Noviſſimorum eſt vera Religio, & diverſa ab ea SS. Salvatoris. 239.

ANNO SEXTO.

CXII. Compoſitio litium inter Archiep. Mechlinen. & Regulares exemptos. 240.
CXIII. Carmelitæ Congregationis Mantuanæ nequeunt mittere ſocios ad Capitulum Gen. 241.
CXIV. Carthuſiani uti nequeunt Privilegiis Regularium ſine licentia. 242.
CXV. Translatio Indulg. Plen Perp in Feſtis SS. Placidi, & Mauri pro Monaſterio S. Zoili de Corrion. 243.
CXVI. Electio S. Ignatii de Loyola in Patronum Cantabriæ. 244.
CXVII. Liceat Carthuſianis Papiæ inſtituere Proceſſionem in feſto Corporis Chriſti. 245.
CXVIII. Summarium Indulgentiarum, & Facultatum Confraternitatis Septem Dolorum B.M.V. 245.

ANNO SEPTIMO.

CXIX. Abrogatio Commiſſariorum pro Provinciis Orientalibus Min S. Franc. de Obſerv. 247.
CXX. Conſtitutiones Monachorum Silveſtrinorum, 249.

CXXI.

CXXI. Statuta pro Eccleſia, & Hoſpitali S. Antonii Luſitanorum de Urbe. 151.
CXXII. Fratres Prædicatores Strictioris Obſervao. nequeunt cedere loco ſibi debito. 278.
CXXIII. In Bibliotheca Sapientiæ de Urbe ſervari poſſunt libri omnes damnati. 279.
CXXIV. Debitores Banci S. Spiritus de Urbe tenentur ſatisfacere Camerali obligatione. 279.
CXXV. Abrogatio Commiſſariorum, & Judices Appellationum pro Provinciis Braſilienſ. FF. S. Franc. de Obſerv. 280.
CXXVI. Erectio, Privilegia, & Indulgentiæ Congreg Presbyterorum B. M. Virginis Aſſumptæ Portugalico. 280.
CXXVII. Validæ ſunt Profeſſiones Brigittanorum Noviſſimorum, hicque Brigittani denominandi. 284.
CXXVIII. Jubilæum Univerſale contra Turcas. 286.
CXXIX. Alternativa inter Minores de Obſerv. Indiarum Occidentalium. 287.
CXXX. Privilegia Spiritualia Monachorum Congregationis Suevicæ. 288.
CXXXI. Decimæ ſuper fructibus Eccleſiaſticis Italiæ, & Inſularum adjacentium. 289.

ANNO OCTAVO.

CXXXII. Executio Alternativæ inter Minores de Obſerv. Indiarum Occident. 294.
CXXXIII. In Regno Peruano executio Decreti Conc. Tridentini de Regularibus reclamantibus. 297.
CXXXIV. In Belgio pro FF. S Franciſci executio Conſtitutionis de erectione Cœnobiorum. 298.
GXXXV. Erectio, & Privilegia Univerſitatis Oppidi Zamoski in Polonia. 298
CXXXVI. Clerici Regul Pauperum Matris Dei exempti ſunt ab Ordinariorum juriſdictione, & fruuntur Mendicantium privilegiis. 302
CXXXVII. Conventiones inter Minores de Obſerv., & Conventuales Civitatis Averſanæ circa primatum in functionibus. 303.
CXXXVIII. Alternativa in Provincia Hiſpanica S. Jacobi Minorum de Obſerv. 304.
CXXXIX. Executio Brevis Clem. X. circa Oblatores Tertii Ord. S. Franç. Congreg. Gallicanæ Provinciæ Lugdun. 297.
CXL. Statutum FF Tertii Ord S. Franc. in Gallia circa Provinciales, & Diffinitores. 307
CXLI. Privilegia, & Indulgentiæ Locis, & Fratribus Minor. de Obſerv. Terræ Sanctæ conceſſa. 308.
CXLII. Extenſio Conſtitutionis de ordinatis cum falſis, vel ſine dimiſſoriis. 309.
CXLIII. Novæ Conſtitutiones Clericorum Sæcularium in communi viventium. 309.
CXLIV. Erectio Congreg. Benedictino Bavaricæ. 340.
CXLV. Laici Clericorum Miniſtrantium Infirmis eligi nequeunt in Conſultores. 342.

ANNO NONO.

CXLVI, Erectio, & Conſtitutiones Congregationis Clericorum S. Joſephi de Urbe. 343
CXLVII. Conventiones inter FF. Min. de Obſerv., & Conventuales Civitatis Iſernien. circa Primatum in Proceſſionibus. 350.
CXLVIII. Reformatio Monachorum, & Monialium Ciſtercien. in Polonia. 351.
CXLIX. Clerici in communi viventes capaces ſunt Beneficiorum, uti poſſunt privilegiis aliorum Clericorum, & ordinarii adtit. Communitatis. 352.
CL. Fratres Prædicatores retinere poſſunt plures Campanas. 353.
CLI. Conſtitutiones Monialium Recollectarum SS. Trinitatis Redem. Captiv. in Hiſpania. 354.
CLII. Primatus in functionibus, & jus Proceſſionis pro FF. Prædicatoribus contra Min. de Obſerv. in Quitenſi Provincia. 359.
CLIII. Indulgentiæ Perp. pro Clericis Sæcularibus in communi viventibus. 360.
CLIV. Conceſſio Privilegiorum Univerſitatis S. Thomæ Univerſitatibus S. Fidei, & B. Ferdinandi FF. Prædicatorum in Indiis Occident. 260.
CLV. Decretum ſuper electione Officialium Min. Recollectorum in Hiſpania. 362.
CLVI. Reſolutio Dubiorum circa Capitulum Gen. Monachorum Ciſtercien 362.
CLVII. Decretum circa ingreſſum Sæcularium in Cœnobia FF. S. Franc. de Obſerv. 363.

ANNO DECIMO.

CLVIII. Statuta FF. Prædicatorum circa eleemoſynas, & Bibliothecas. 364
CLIX. Reformatio Brevis de ordinatis cum falſis, vel ſine dimiſſoriis. 366.
CLX. Conſtitutiones Congregationis Benedictino-Bavaricæ. 366.
CLXI. Decretum circa electiones Abbatum Congreg. Bavaricæ. 280.
CLXII. Declaratio nullitatis alienationis Feudi Maſſerani. 381.
CLXIII. Statutum circa Lectores Min. de Obſerv. Reformatorum. 283.
CLXIV. Erectio Hoſpitii S. Galli pro pauperibus per Urbem vagantibus. 384.
CLXV. Erectio, & translatio Hoſpitii de Urbe pro iis qui ad Fidem veniunt. 389.
CLXVI. Loca Sancta cuſtodienda ſunt a Minoribus de Obſerv. 290.
CLXVII. Indulgentiæ Perp. FF. S. Franc. de Obſerv. docentibus Doctrinam Chriſtianam, aliiſque. 392.
CLXVIII. Exemtio Syndicorum Ord. S. Franc. de Obſerv. a Foro Sæculari. 393.
CLXIX Facultas Magno Magiſtro S. Joan. Hieroſolymitani recipiendi nonnullos. 294.
CLXX. Decreta circa Seminaria Miſſionum FF. S. Franciſci de Obſerv. 395.
CLXXI. Monachi Fulienſes tranſire nequeunt ad aliam Religionem ſine licentia. 400.
CLXXII Decreta Fratrum B. Joan. Dei in Hiſpania, & Indiis. 401.
CLXXIII. Clerici Scholarum Piarum capaces ſunt poſſidendi. 405.
CLXXIV. Privilegia, & Indulgentiæ Ordinis S. Franc. de Obſer., aliorumque. 405.

ANNO UNDECIMO.

CLXXV. In revocatione Indulgentiarum non comprehenduntur perſonæ Relig. vota non emittentes. 406.
CLXXVI. Seminaria, & Statuta pro Miſſionariis S. Franc. de Obſer. 407.
CLXXVII. Applicatio Indulgentiæ Plen. Perp. die 2. Aug. in Eccleſiis Minor. de Obſerv., & Refor. 414.
CLXXXVIII. Declaratio Conſtitutionum Congr. Benedictino-Bavaricæ, & extenſio auctoritatis Nuncii Helvetiorum. 414.
CLXXIX. Subjectio Eccleſiæ S. Germani Eccleſiæ Abbatiali Montis Caſini. 415.
CLXXX. Erectio Collegii Monachorum Caſinenſium de Urbe, & Leges pro eodem. 416.
CLXXXI. Erectio Congregationis Bethlemitarum, Conſtitutiones novæ, & Privilegia, ac Indulgentiæ. 419.
CLXXXII. Reformatio Carmelitarum Provinciæ Pedemontanæ. 428.
CLXXXIII. Officium, & Miſſa S. Raymundi de Peñafort pro Ord. B. M. de Mercede Redem. Captivorum. 430.
CLXXXIV. Officium, & Miſſa B. Petri Armengol pro Ord. B. M. de Mercede Redem. Captiv. 431.
CLXXXV. Decretum circa pecunias mutuo accipiendas a Diſcalceatis B. M. de Mercede Redem. Captivorum. 432.
CLXXXVI. Abolitio Franchitiarum in Urbe Roma. 432.

De-

Index Rubricarum omnium Conſtit.

CLXXXVII. Decreta Fratrum B. M. de Mercede Redem. Captiv. 436
CLXXXVIII. Erectio Univerſitatis in Civitate Guatimala Indiarum Occident. 438.

ANNO DUODECIMO.

CLXXXIX. Libri Muſicales extrahi nequeunt ex Archivio Capellæ Pontificiæ. 440.
CXC. Facultas Prioris Gen. Carthuſien. abſolvendi Monachos a caſibus in Bulla *Cœnæ Domini*. 440.
CXCI. Damnatio Propoſitionum, &c. Michaelis de Molinos. 441.
CXCII. Extenſio numeri Magiſtrorum Eremitarum S. Auguſtini Peruanæ Provinciæ. 444.
CXCIII. Fratres S. Auguſtini Provinciarum Mexicanæ, & Mechoacan. nequeunt incedere ſoli, aut cum pallio, vel galero. 446.
CXCIV. Executio Conſtitutionum Tertii Ord. S. Franciſci quoad Laicos, & Oblatos Franciæ Prov. 447.
CXCV. Nova Collectio Statutorum Monachorum Carthuſien. 448.
CXCVI. Declaratio Conſtitutionum circa Miſſas in Altaribus Privilegiatis celebrandas. 518.
CXCVII. Executio Alternativæ in electione Commiſſarii Ciſmontani inter Minores de Obſerv., & Reformatos. 519.
CXCVIII. Reſolutiones circa novum Miſſale FF. Prædicatorum. 520.
CXCIX. Communicatio Privilegiorum, & Indulgentiarum Congregationi Benedictino-Bavaricæ. 520.
CC. Revocatio ſegregationis quorumdam Cœnobiorum a duabus Provinciis Minorum de Obſer. 522.
CCI. Electio Doctorum Collegii Comen. in Comites, & Equites, eorumque facultates. 523.
CCII. Extenſio trium Decimarum olim a Sanctitate Sua indictarum. 524.
CCIII. Primatus Collegiallum S. Bonaventuræ de Urbe ſupra reliquos Collegiales Min. Conventualium. 525.
CCIV. Stylus conteſtandæ litis in Præc. Portugal. 526.
CCV. Applicatio Indulgentiæ in Eccleſiis Capuccinorum die 2. Auguſti. 526.
CCVI. Erectio Archiconfraternitatis Nominis B. M. V. in Urbe. 527.
CCVII. Decreta Congregationis Reformationis Tribunalium Urbis, eorumque extenſio. 527.
CCVIII. Theſaurarii Proviſiones, & Taxæ pro bono Montium Romanæ Curiæ regimine. 535.

INDEX

Digitized by Google

I N D E X

VOCABULORUM INITIALIUM OMNIUM CONSTITUTIONUM

Quæ in hoc Tomo continentur.

AD augendam fidelium 1680. Pag. 146.
Ad ea per quæ 1678. pag. 43.
Admonet nos ſuſcepit 1683. pag. 280.
Ad Noſtri Apoſtolatus 1677. pag. 23.
Ad Paſtorale faſtigium 1679. pag. 77.
Ad Paſtoralis dignitatis officium 1683. pag. 282.
Ad Paſtoralis dignitatis officium 1686. pag. 384.
Ad Sacram Beati Petri 1676. pag. 5.
Æquitatis, & Juſtitiæ 1683. pag. 280.
Alias a Nobis emanarunt 1688. pag. 524.
Alias cum dilecti 1676. pag. 11.
Alias emanavit 1679. pag. 104.
Alias emanavit a Congregatione 1686. pag. 406.
Alias fel. record. 1679. pag. 105.
Alias fel. record. 1679. pag. 126.
Alias fel. record. 1687. pag. 44.
Alias fel. record 1689. pag. 516.
Alias in Cauſa Juriſdictionis 1687. pag. 416.
Alias poſtquam 1686. pag. 366.
Alias poſtquam fel. record. 1688. pag. 518.
Alias pro parte 1678. pag. 38.
Alias pro parte 1686. pag. 393.
Alias pro parte 1688. pag. 447.
Apoſtolatus Officium 1679. pag. 92.
Cæleſtis Paſtor 1687. pag. 441.
Cæleſtium munerum theſauros 1677. pag. 36.
Cæleſtium munerum theſauros 1678. pag. 46.
Cæleſtium munerum theſauros 1678. pag. 56.
Circumſpecta Romani Pontificis 1684. pag. 304.
Circumſpecta Romani Pontificis 1684. pag. 340.
Circumſpecta Sedis Apoſtolicæ 1678. pag. 43.
Commiſſæ Nobis a Domino 1681. pag. 237.
Creditæ Nobis divinitus 1680. pag. 133.
Cum ab ipſo 1683. pag. 289.
Cum alias fel. rec. 1687. pag. 432.
Cum dudum 1678. pag. 52.
Cum dudum fel. rec. 1679. pag. 118.
Cum dudum fel. rec. 1684. pag. 309.
Cum fel. rec. 1683. pag. 299.
Cum hæc Sancta Sedes 1678. pag. 64.
Cum in Cauſa prætenſæ nullitatis 1685. pag. 365.
Cum inter Venerabilem Fratrem 1682. pag. 240.
Cum Nobis innotuiſſet 1682. pag. 241.
Cum Nos 1681. pag. 222.
Cum Nos alias 1679. pag. 116.
Cum Nos alias 1689. pag. 527.
Cum Nos Inſtitutum 1685. pag. 360.
Cum Nos nuper 1678. pag. 39.
Cum Nos per noſtras 1679. pag. 96.
Cum primæva inſtitutione 1680. pag. 146.
Cum rec. mem. Clementis VIII. 1689. pag. 535.
Cum ſicut 1678. pag. 72.
Cum ſicut accepimus 1677. pag. 24.
Cum ſicut accepimus 1678. pag. 40.
Cum ſicut accepimus 1679. pag. 95.
Cum (ſicut accepimus) 1680. pag. 147.
Cum (ſicut accepimus) 1686. pag. 381.
Cum ſicut dilectus filius 1681. pag. 229.
Cum ſicut dilectus filius 1687. pag. 440.
Cum ſicut pro parte 1679. pag. 79.
Decet Romanum Pontificem 1689. pag. 528.
Dudum fel. rec. 1679. pag. 101.
Dudum fel. rec. 1680. pag. 142.
Dudum fel. rec. 1680. pag. 148.
Dudum fel. rec. 1684. pag. 303.
Eccleſiæ Catholicæ 1686. pag. 395.
Eccleſiæ Catholicæ 1686. pag. 407.
Eccleſiæ Catholicæ 1687. pag. 19.
Emanavit nuper 1676. pag. 9.
Emanavit nuper 1680. pag. 131.
Emanavit nuper 1681. pag. 239.
Emanavit nuper 1682. pag. 245.
Emanavit nuper 1685. pag. 359.
Emanavit nuper 1685. pag. 362.
Emanavit nuper 1685. pag. 363.
Emanavit nuper 1687. pag. 430.
Emanavit nuper 1688. pag. 525.
Eſſendoſi avuto ricorſo 1678. pag. 55.
E ſuprema militantis Eccleſiæ 1687. pag. 438.
E ſuprema Apoſtolicæ dignitatis 1688. pag. 521.
Ex commiſſæ nobis divinitus 1688. pag. 522.
Ex debito Paſtoralis officii 1683. pag. 247.
Ex debito Paſtoralis officii 1688. pag. 446.
Exigit injunctæ Nobis 1681. pag. 224.
Eximia, & Orthodoxæ 1679. pag. 95.
Eximia pietas in Deum 1679. pag. 94.
Ex injuncto Nobis divinitus 1684. pag. 343.
Ex injuncto Nobis divinitus 1686. pag. 401.
Exponi Nobis 1676. pag. 1.
Exponi Nobis 1676. pag. 10.
Exponi Nobis 1676. pag. 13.
Exponi Nobis 1677. pag. 22.
Exponi Nobis 1677. pag. 28.
Exponi Nobis 1677. pag. 28.
Exponi Nobis 1677. pag. 37.
Exponi Nobis 1678. pag. 45.
Exponi Nobis 1678. pag. 47.
Exponi Nobis 1678. pag. 47.
Exponi Nobis 1678. pag. 55.
Exponi Nobis 1678. pag. 73.
Exponi Nobis 1679. pag. 74.
Exponi Nobis 1679. pag. 97.
Exponi Nobis 1679. pag. 99.
Exponi Nobis 1679. pag. 100.
Exponi Nobis 1679. pag. 125.
Exponi Nobis 1680. pag. 128.
Exponi Nobis 1680. pag. 143.
Exponi Nobis 1680. pag. 144.
Exponi Nobis 1681. pag. 220.
Exponi Nobis 1681. pag. 223.
Exponi Nobis 1681. pag. 236.
Exponi Nobis 1682. pag. 243.
Exponi Nobis 1682. pag. 243.
Exponi Nobis 1682. pag. 245.
Exponi Nobis 1683. pag. 278.
Exponi Nobis 1683. pag. 284.
Exponi Nobis 1683. pag. 288.
Exponi Nobis 1683. pag. 294.
Exponi Nobis 1684. pag. 298.
Exponi Nobis 1684. pag. 303.
Exponi Nobis 1684. pag. 307.
Exponi Nobis 1684. pag. 342.
Exponi Nobis 1685. pag. 350.
Exponi Nobis 1685. pag. 351.
Exponi Nobis 1685. pag. 353.
Exponi Nobis 1685. pag. 361.
Exponi Nobis 1685. pag. 364.
Exponi Nobis 1686. pag. 383.

Exponi

Index Vocabulorum Initialium omnium Conſtitut.

Exponi Nobis 1686. pag. 391.
Exponi Nobis 1686. pag. 400.
Exponi Nobis 1686. pag. 405.
Exponi Nobis 1686. pag. 405.
Exponi Nobis 1687. pag. 428.
Exponi Nobis 1688. pag. 520.
Grata familiaritatis obſequia 1680. pag. 132.
Illius qui charitas 1677. pag. 25.
Injunctæ Nobis divinitus 1681. pag. 237.
Injuncti Nobis cœlitus 1678. pag. 57.
Injuncto Nobis divinitus 1677. pag. 34.
Injunctum Nobis divinitus 1688. pag. 448.
Inſcrutabili divinæ Sapientiæ 1681. pag. 217.
Inſcrutabili divinæ Sapientiæ 1687. pag. 416.
In Suprema Sedis Apoſtolicæ 1688. pag. 521.
In ſupremo Militantis Eccleſiæ 1677. pag. 35.
In ſupremo Militantis Eccleſiæ 1679. pag. 82.
In ſupremo Militantis Eccleſiæ 1683. pag. 251.
In ſupremo Militantis Eccleſiæ 1683. pag. 286.
Inter graviſſimas 1688. pag. 519.
Inter Paſtoralis officii 1676. pag. 3.
Laudemus viros glorioſos 1679. pag. 105.
Militantis Eccleſiæ regimini 1676. pag. 16.
Militantis Eccleſiæ regimini 1677. pag. 18.
Militantis Eccleſiæ regimini 1679. pag. 120.
Militantis Eccleſiæ regiminis 1685. pag. 288
Militantis Eccleſiæ regimini 1686. pag. 366
Militantis Eccleſiæ regimini 1687. pag. 436.
Motu proprio 1676. pag. 12.
Motu proprio 1677. pag. 18.
Motu proprio 1679. pag. 127.
Nomine chariſſimi in Chriſto filii 1686. pag. 394.
Nuper a Congregatione 1679. pag. 78.
Nuper a Congregatione 1682. pag. 244.
Nuper a particulari Congregatione 1687. pag. 414.
Nuper ad ſupplicationem 1687. pag. 431.
Nuper ad tollendas 1679. pag. 93.
Nuper pro parte 1676. pag. 2.
Nuper pro parte 1677. pag. 37.
Nuper pro parte 1678. pag. 55.
Nuper pro parte 1679. pag. 98.
Nuper pro parte 1679. pag. 107.
Nuper pro parte 1680. pag. 149.
Nuper pro parte 1680. pag. 150.
Nuper pro parte 1681. pag. 226.
Nuper pro parte 1681. pag. 229.
Nuper pro parte 1683. pag. 297.
Nuper pro parte 1684. pag. 302.
Nuper pro parte 1686. pag. 380.
Nuper pro parte 1687. pag. 432.
Oneroſam curarum Pontificiarum 1681. pag. 238.
Orthodoxorum Regum 1680. pag. 131.
Paſtoralis Officii 1680. pag. 132.
Paſtoralis Officii 1681. pag. 225.
Paſtoralis Officii 1683. pag. 249.
Paſtoralis Officii 1688. pag. 445.
Paſtoralis Officii debitum 1680. pag. 151.
Pietatis, & Chriſtianæ charitatis 1686. pag. 392.
Piis Chriſtifidelium votis 1684. pag. 308.
Pro parte chariſſimi 1678. pag. 41.
Pro parte dilectorum 1679. pag. 114.
Proſpero, felicique Inſtituti 1685. pag. 352.
Quæ a Summis Pontificibus 1684. pag. 299.
Romanus Pontifex 1676. pag. 7.
Romanus Pontifex 1677. pag. 29.
Romanus Pontifex 1678. pag. 49.
Romanus Pontifex 1679. pag. 115.
Romanus Pontifex 1681. pag. 230.
Romanus Pontifex 1689. pag. 526.
Super univerſas Orbis 1677. pag. 32.
Sanctiſſimus D. N. Innocentius XI. 1678. pag. 67.
Sacroſancti Apoſtolatus 1679. pag. 76.
Sanctiſſimus D. N. Innocentius XI. 1679. pag. 80.
Sacroſancti Apoſtolatus Officium 1686. pag. 153.
Sacroſancti Apoſtolatus Officium 1684. pag. 310.
Sacroſancti Apoſtolatus Officium 1685. pag. 354.
Solicitudo Paſtoralis Officii 1679. pag. 118.
Solicitudo Paſtoralis Officii 1688. pag. 390.
Supremi Apoſtolatus Officium 1687. pag. 440.
Triumphans Paſtor æternus 1678. pag. 61.

INNO-

INNOCENTIUS XI.

PONTIFEX CCXLIV.

ANNO CHRISTI MDCLXXVI.

INNOCENTIUS UNDECIMUS, Benedictus antea vocatus, Filius Livii Odeſcalchi Novocomenſis S. R. E. Diaconus Cardinalis Tit. SS. Coſmæ, & Damiani, & poſtea Presbyter Tit. S. Honuphrii: Pontifex electus Die 21. Sept. 1676. Coronatus die 4. Octobris ejuſdem Anni: Creavit Cardinales 43. Vixit An. 78. in Pontificatu An. 12. Menſ. 10. Dies 22. Obiit die 12. Auguſti 1689. Sepultus eſt in Baſilica Vaticana. Vacavit Sedes Menſes duos.

I.

Regulæ Cancellariæ, quas de more initio ſui Pontificatus Innocentius XI. promulgavit, quia aliis in ſuperiori Tomo contentis ſimiles ſunt, brevitatis ſtudio omittuntur.

Committitur Majoricenſi Epiſcopo, ut Majoricæ, ſupplicante Civitate, & omnibus Religioſis Mendicantibus conſentientibus, Cœnobium Fratrum Cappuccinorum Apoſtolica auctoritate conſtituat.

Vid. Conſtit. 113. *Clem. X., quæ inc.* Alias fel. rec.

Dat. 9. Nov. 1676. Anno I.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ven. Frater Salutem, & Apoſt. Benedictionem.

Species facti.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Aragoniæ Ordinis Minorum S.Franciſci Capuccinorum nuncupatorum, quod cum ipſi alias videlicet die 5.Sept.1671.Indultum fundandi in Regno Majoricæ Conventum eorum Ordinis, ſervata tamen Conſtitutionum Apoſtolicarum diſpoſitione, ſibi a fel. recor. Clemente PP. X. prædeceſſore noſtro, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis literas tibi, ſeu tunc exiſtenti Epiſcopo Majoricen. directas concedi obtinuiſſent, teque, ſeu dicto Epiſcopo permittente, ad actualem unius Conventus cum Eccleſia in Civitate Majoricen. erectionem deveniſſent. Dilecti etiam filii Fratres Minores Ordinis ejuſdem S. Franciſci Strictioris Obſervantiæ nuncupati, qui in prædicto Regno a pluribus ab hinc annis duos inſignes Conventus poſſident, prætendentes ſe gravatos, & aſſerentes præfatas literas Apoſtolicas obreptionis, & ſubreptionis vitio laborare, ex quo in illis recenſitum, & expreſſum non fuerat, quod dudum, nempe anno 1649. inſtantibus iiſdem Fratribus Capuccinis pro obtinendo hujuſmodi fundationis indulto, & contradicentibus ipſiſmet Fratribus Strictioris Obſervantiæ Congregatio tunc exiſtentium S.R.E.Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, die 28.Jan. 1650. & reſpective diverſis aliis temporibus nempe die deci-

Decreta Congregationis Epiſcop., & Regul.

Digitized by Google

decima quinta Junii 1650. vigeſima quinta Aprilis 1653., & ſeptima Decembris 1657. uniformibus decretis etiam per literas Apoſtolicas confirmatis mandaverat pro tempore exiſtenti Epiſcopo Majoricen. ne permitteret Fratribus Capuccinis Conventum, aut Domum quamcumque in prædicta Civitate erigere, ipſiſque præciperet, ut a præfata Inſula diſcederent. Et inſuper aſſerentes, quod in primodictis literis derogatum non fuerat literis recor. mem. Alexandri Papæ VII., etiam prædeceſſoris noſtri pariter in forma Brevis expeditis, quibus ſpecialiter prohibetur in Regno Majoricæ aliquem Conventum fundari, niſi ſervata quinque leucarum diſtantia ab aliis Conventibus, jam erectis, inſtiterunt acriter pro declaratione hujuſmodi ſubreptionis, & Apoſtolici Indulti revocatione.

Aliud decretum.

Quare propoſito, & mature diſcuſſo dubio, eadem Congregatio die vigeſima ſeptima Januarii 1673. decrevit literas primodictas tanquam ſubreptitias non eſſe exequendas, & quicquid vigore illarum erat geſtum, tanquam attentatum eſſe revocandum, ac ſervandas eſſe ordinationes, & decreta alias facta; Iterumque propoſito dubio die vigeſima ſeptima Aprilis ejuſdem anni perſtitit *in deciſis*, & perpetuum impoſuit ſilentium, mandavitque tibi, ſeu tunc exiſtenti Epiſcopo Majoricen., ut omnia geſta in executionem primodictarum literarum Apoſtolicarum, utpote attentata revocari faceres, ſeu faceret. Quæ quidem ejuſdem Congregationis decreta per alias dicti Clementis prædeceſſoris literas ſimiliter in forma Brevis expeditas approbata, & confirmata fuerunt, & pro prædictorum omnium executione Monitorium a dilecto filio cauſarum Curiæ Cam. Apoſt. generali Auditore relaxatum, & ipſis Fratribus Capuccinis intimatum fuit.

Fratres Capuccini Mandatis Apoſtolicis parent.

Verum ſtantibus præmiſſis, cum dd. Fratres Capuccini ea qua par eſt obedientia Apoſtolicis mandatis obtemperantes, & a prædicta Inſula in Hiſpaniam transfretantes, Conventum, quem, ut ſupra dictum eſt, erexerant, vacuum dimiſiſſent, Civitas Majoricen. videns ſe tam piis Religioſis orbatam, tota in amaritudinem converſa eſt, & ad memoratum Clementem

Preces Civitatis.

prædeceſſorem recurſum habuit, humiliter ſupplicando, ut attento conſenſu cæterorum omnium Religioſorum Mendicantium ſupremæ ſuæ pietatis dona impertiri dignaretur, & iiſdem Fratribus Capuccinis ſpecialem gratiam & favorem facere retinendi, ſeu de novo fundandi ibidem Conventum in quo duodecim Religioſi permanere poſſent.

Nonnullorū Cardinalium Congregationi cauſa cognoſcenda remittitur.

Ipſe vero Clemens prædec. devotis prædictæ Civitatis, & Regni precibus, quantum æquitati conſentaneum foret annuere cupiens, prævia oris apertione, ſpecialem Congregationem nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum, tunc ſuorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium benigne deputavit, in qua dum utriuſque partis rationum momenta diſcutiebantur, benedicente Domino, res in pace compoſitæ ſunt, & præfati Fratres Minores Strictioris Obſervantiæ diſcretiori conſilio Fraternam charitatem exercentes ſuum præſtiterunt conſenſum.

Partes concordant.

Quare dicti exponentes Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de memoratæ ſpecialis Congregationis Cardinalium conſilio, attentis ſupra expreſſis, ac noviter deductis Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut poſtquam tibi conſtiterit Fabricam novi Conventus hujuſmodi cum Eccleſia, Choro, Sacriſtia, Dormitorio, Refectorio, aliiſque Officinis, hortis, & ſpatiis eſſe numeris omnibus abſolutam, & ſupellectilibus tum ſacris, tum profanis ſufficienter inſtructam, quodque ex piorum Benefactorum eleemoſynis duodecim Religioſi ſuſtentari commode poſſint, ad prædictam erectionem, & fundationem auctoritate noſtra Apoſtolica pro tuo arbitrio procedas.

Delegatio fundationis cœnobii.

§. 2. Non obſtantibus ſupradictis Decretis, & Apoſtolicis in forma Brevis literis, & præſertim dicti Alexandri prædeceſſoris, aliiſque ordinationibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, ac quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alias roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus, pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die nona Novembris 1676. Pontificatus noſtri Anno Primo.

II.

Confirmatur decretum S. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, quo ſtatuitur, Fratres Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Provinciæ Portugalliæ gradum ſupernumerarii Magiſtri Apoſtolicis literis conceſſum aſſequi non poſſe, niſi in examine idonei comprobentur.

Fratres Redemptionis Captivorum Provinciæ Portugalliæ frui debere omnibus Privilegiis conceſsis a Sede Apoſtolica aliis fratribus ejuſdem Ordinis Provinciarum Caſtellæ Legionis ac Betbicæ ſtatuit Paulus III. Conſtitutione quæ incipit Inter Coras *Bull. Rom. Tom. 1. Conſt. 2.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 10. Nov. 1676. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti filii moderni Miniſtri Provincialis Provinciæ Portugalliæ Ordinis Fratrum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod cum nonnulli Fratres dictæ

Summa precum.

Digitized by Google

dictæ Provinciæ gradum Magiſtrorum ſupranumerariorum ipſius Provinciæ ſibi ab hac Sancta Sede concedi obtinuerint per quaſdam literas Apoſtolicas in ſimili forma Brevis deſuper expeditas, in quibus appoſita fuit clauſula: *Dummodo prævio rigoroſo examine ad id idonei reperirentur*, dictique Fratres per injuriam Miniſtri Provincialis, qui eandem Provinciam elapſo triennio gubernavit, in poſſeſſionem dicti gradus intruſi ſint, tametſi juxta præſcriptum dictarum literarum rigoroſum examen non ſubiverint ſecundum Conſtitutiones Ordinis prædicti a recolendæ me: Alexandro PP. VII. prædeceſſore pariter noſtro in forma ſpecifica confirmatas, id vero in magnum Provinciæ præfatæ præjudicium, & dedecus, & (quod deterius eſt) in aliquem contemptum, & illuſionem præfatarum literarum Apoſtolicarum cedat, cum id, quod tam juſte, & rationabiliter per eaſdem literas præcipitur, non ſit impletum. Idem modernus Miniſter Provincialis plurimum cupiebat Apoſtolica auctoritate præcipi, ut dicti Fratres indebite in gradum prædictum hactenus intruſi impleant conditionem in ſupradictis literis Apoſtolicis appoſitam de rigoroſo examine, illudque intra menſem, vel alium terminum dictæ Congregationi Cardinalium beneviſum ſubeant in forma præſcripta a dictis Conſtitutionibus, alias omnino a prædicto gradu Magiſtrorum tanquam indebite poſſeſſo exturbentur. Emanavit ad ſupplicationem dicti moderni Miniſtri Provincialis ab eadem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris qui ſequitur, videlicet. *Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, audito P. Procuratore Generali Provinciæ Luſitaniæ, & attenta remiſſione libelli per SS. D. Noſtrum facta, cenſuit ſupraſcriptam conditionem de rigoroſo examine appoſitam in præfato Brevi Apoſtolico eſſe omnino, & rigoroſe ad præſcriptum Conſtitutionis Ordinis obſervandam, prout præſentis Decreti tenore ſtricte obſervari mandat, & præcipit eadem Sacra Congregatio. Romæ 9. Octobris 1676. Cardinalis Gaſpar Carpineus. I.D. Archiepiſcopus Januen.*

Cauſa Decreti ejuſque confirmationis.

Preces Miniſtri Provincialis.

Decretum S. Congregationis Epiſc. & Regul.

§.1. Cum autem ſicut modernus miniſter Provincialis Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret. Nos ſpecialem ipſi moderno Miniſtro Provinciali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio Apoſtolica ejuſd. Decreti.

§.2. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 10. Novembris 1676. Pontificatus noſtri Anno Primo.

III.

Eccleſia Cathedralis S. Salvatoris Braſilien. ſupplicante Petro Principe, & Gubernatore Portugalliæ & Algarbiorum, & conſentiente Archiepiſcopo Ulyſſiponenſi, ſalvo jurepatronatus Regio in Metropolitanam erigitur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Dat. 16. Nov. 1676. An. I.

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter Paſtoralis Officii curas, quo per ineffabilem divinæ Majeſtatis providentiam univerſalis Eccleſiæ regimini præpoſiti ſumus, illam peculiari affectu, & ſolicitudine libenter amplectimur, qua fides Orthodoxa in animis hominum, vel gignitur, vel jam genita nutritur, defenditur, & roboratur, ac Chriſti Oves, & Dominicus Grex, quem Cœleſtis Pater, ſuo ſanguine redemit, & in unius Sanctæ Eccleſiæ Catholicæ unitatem adunavit ab incurſibus debacchantium Adverſariorum immunes redduntur, quorum, quo major eſt a capite diſtantia, eo vigilantior debet eſſe ſuper eos noſtra Apoſtolica ſolicitudo, propterea eorum Civitates, & loca, quæ poſt longas ignorantiæ tenebras Spiritus Sancti cooperante gratia, verum Chriſti lumen, & cognitionem receperunt, ſpecialibus prærogativis, gratiis, & favoribus proſequi, eorumque Eccleſias jam fundatas dignioribus titulis exornare decrevimus, maxime id ſublimium Principum expoſcentibus votis, prout in Domino ſalubriter expedire conſpicimus.

Juspatronatus Regum Eccleſiæ S. Salvatoris Braſilien. ejuſque Vacatio.

§.1. Sane Eccleſia S. Salvatoris Braſilien., quæ de Jure patronatus pro tempore exiſtentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum Illuſtrium ex privilegio Apoſtolico, cui non eſt hactenus in aliquo derogatum, eſſe dignoſcitur, & cui bo. me. Stephanus Epiſcopus Braſilien. dum viveret, præſidebat, per obitum dicti Stephani Epiſcopi, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ perſolvit, Paſtoris ſolatio deſtituta: Nos vacatione hujuſmodi fide dignis relationibus intellecta, providi, vigiliſque Paſtoris more conſiderantes, quod ex omnibus Regionis Braſiliæ locis, quæ Portugalliæ, & Algarbiorum Reges a Barbaris, & Gentilibus, aliiſque feris nationibus habitatæ poſt varios ſudores, & impenſas propterea factas ditioni ſubegerunt, Civitas Sancti Salvatoris in Bahia omnium Sanctorum, ob illius amplitudinem, cultiores civium mores, agri fertilitatem, aeris benignitatem, ac Populi frequentiam, & commercium prima erat, & poſtquam Reges ipſi

Cauſæ erigendi d. Eccleſiã in Metropolim.

vaſtiſſimas Provincias, & Oppida, Portus, & loca in illis partibus ſuis viribus, ac diuturnis, & frequentibus bellis, periculiſque feliciſſime acquiſiverant, & ab Hæreticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos divini, humanique Juris eatenus expertes opera, & Miniſteria variorum Religioſorum, aliorumque vitæ probatæ virorum, abjectis inde Sathanæ tenebris, ac Idololatriæ, & Gentilitatis, hæreſumque erroribus ad Fidem Catholicam, extra quam nulla eſt ſalus, & cognitionem veri luminis, qui eſt Chriſtus, & Sanctum Baptiſmatis lavacrum, Sanctæque Matris Eccleſiæ gremium allici curaverant dictam Civitatem tanquam Regiam ſuam, & Proregum ſuorum Sedem, illiuſque Diœceſim ſumptuoſis Dei Templis, Monaſteriis, Xenodochiis, & ſacris locis, necnon Miniſtris Eccleſiaſticis locupletaverant, & ornaverant; & dilectus filius nobilis vir Petrus Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum Princeps, & Gubernator, prædictorum Regum veſtigia, & exempla ſecutus, ad illas Regiones plurimos verbi Dei Prædicatores, & alios, doctrina, vitæque integritate inſignes viros pro ſpirituali ſalute animarum præcipua quadam ſolicitudine, & induſtria aſſidue laborantes notabili impenſa ſæpius miſerat, quorum concionibus, exemplis, & monitis converſos in eadem Fide inſtrui, & confirmari ſtuduerat, & a Fide abhorrentes, dum expediebat, vel ſalutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eiſque rationibus Religio Chriſtiana, Divina favente Clementia, eis in locis, ſic longe lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendoſque, & in doctrina indigentes, erudiendos, & ad bonum Paſtorem, qui pro eis animam ſuam poſuit, reducendos, majoraque Eccleſiaſtica Seminaria plantanda, novorum Præſulum inſtitutio omnino expediens videatur. Quodque in illis partibus, quantumvis longiſſime, & latiſſime protenderentur, nulla Metropolitana Eccleſia exiſtit, ad quam illarum Incolæ ſuper eorum querelis, & appellationibus, Juſtitiæ complementum obtenturi, recurrere poſſint, ſed illi ad Venerabilem Fratrem noſtrum Archiepiſcopum, Ulyſſiponen. in Regno Portugalliæ exiſtentem Metropolitanum inde remotiſſimum confugere, vel Jura ſua indefenſa coguntur relinquere, quo fit, ut ſæpe numero quam plurimi ad illicita procliviores ſint, exceſſuſque, & crimina impunita remaneant.

§.2. Attendentes igitur, quod tam difficile ſit per tam latam, tamque diffuſam Diœceſim ad unum tantum pro Juſtitia conſequenda a perſonis Eccleſiaſticis, & ſecularibus recurſum habere, matura ſuper hoc cum Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon prædicto Petro Principe, & Gubernatore ſupplicante, ac Venerabilis etiam Fratris noſtri moderni Archiepiſcopi Ulyſſiponen. adhoc expreſſo accedente conſenſu, dictam Civitatem Sancti Salvatoris, Archiepiſcopali, & Metropolitana prælatione, & titulo, dignam judicantes, de conſilio, & aſſenſu, & poteſtate ſimilibus, ad Omnipotentis Dei laudem, & honorem, & Orthodoxæ fidei exaltationem, necnon totius militantis Eccleſiæ gloriam, Eccleſiam Sancti Salvatoris Bahiæ eatenus ſuffraganeam Eccleſiam Ulyſſiponen. Civitatem, & Diœc. &c. prædictas, & dilectos filios eorum Clerum, & Populum a Provincia Ulyſſiponen., cui etiam Metropolitico Jure ſubeſſe dignoſcuntur, Apoſtolica auctoritate perpetuo ſegregamus, dividimus, & ſeparamus, illaque omnia, & pro tempore exiſten. Archiepiſcopi, & dilectorum etiam filiorum Capituli, & prædictæ Eccleſiæ Ulyſſiponen. ſuperioritate, Juriſdictione, poteſtate ſubjectione, viſitatione, & correctione penitus eximimus, & liberamus, necnon Eccleſiam Sancti Salvatoris Bahiæ, ut præfertur, vacantem in Metropolitanam, & Sedem Epiſcopalem in Archiepiſcopalem, Archiepiſcopaliſque, & Metropolitanæ Eccleſiæ Sedem, & Provinciæ caput pro uno Archiepiſcopo Sancti Salvatoris Bahiæ concupando cum Pallii, & Crucis delatione, ac omnibus, & ſingulis aliis inſigniis, honoribus, Juribus, Privilegiis, & prærogativis Eccleſiæ, & Sedis Metropolitanæ, ac Archiepiſcopalis de jure patronatus dicto Petro Principi, & ſucceſſoribus ſuis Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus, qui illud deinceps in perpetuum ad eandem Eccleſiam Metropolitanam, ut prius ad olim Cathedralem S. Salvatoris Braſilien. habere debeant, ſalvo, & illæſo remanente, de ſimili conſilio, dicta auctoritate erigimus, & inſtituimus, ac Archiepiſcopalis, Metropolitanæ nomine, titulo, & honore decoramus,

§.3. Necnon prædictis Eccleſiæ, & Civitati Sancti Salvatoris de Bahia Sancti Sebaſtiani, & de Olinda nuper Oppida, & per Nos etiam hodie in Civitates, illorumque Eccleſias in Cathedrales erecta, pro ſuis, & pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Sancti Salvatoris de Bahia ſuffraganeis, qui tanquam membra capiti, eidem Archiepiſcopo jure Metropolitico ſubſint, & Provinciæ Sancti Salvatoris de Bahia Clerum, & Populum univerſum pro earundem Eccleſiarum S. Salvatoris de Bahia Provincialibus, quorum ſingulorum cauſæ ad dictum Archiepiſcopum Sancti Salvatoris de Bahia juxta Sacrorum Canonum ſtatuta referuntur, de ſimili conſilio, etiam perpetuo concedimus, & aſſignamus, & quoad Archiepiſcopalia Metropolitica Jura ſubjicimus.

§.4. Decernentes ex tunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ Segregationis, diviſionis, ſeparationis, exemptionis, liberationis, erectionis, inſtitutionis, decorationis, conceſſionis, aſſignationis, ſubjectionis, & Decreti infringere vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo ſexto. Sexto Kalendas Decembris Pontificatus noſtri Anno Primo.

Preces Petri Principis, & Gubernatoris Portugalliæ, ac Algarbiorum.

Erectio Eccleſiæ S. Salvatoris in Metropolitanam

Novæ Metropoli Eccleſiæ ſuffraganeæ aſſignantur,

IV.

Oppidum de Olinda a Diœceſi Urbis S. Salvatoris de Bahia diſmembratur, & ſuis præſcriptis limitibus Civitas eſſe decernitur, ejuſque Eccleſia Salvatori dicata Cathedralis conſtituitur.

IN.

Dat. 12. Nov. 1676. An. 1.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Saavus Saavorum DEI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

AD Sacram Beati Petri Sedem in plenitudine poteſtatis meritis licet imparibus aſſumpti mentis noſtræ aciem ad ea potiſſimum dirigimus, perquæ grata, & accepta ſinceræ fidei, & proſperæ devotionis obſequia Chriſto Domino Regi, & Redempiori Noſtro exhibita promoventur, & præcipue com ab iis, qui valde diſſitas ab hac Alma Urbe Regiones incolunt, impenduntur, quorum pietatem in dies magis, ac magis augeri in Domino lætamur, eorumque augmenta Apoſtolica benignitate, & vigilantia juvare ſummopere optamus; quapropter cum ad hoc maxime conducat, ut Chriſtifidelium greges aptis Paſtorum Miniſteriis regantur, ut quo magis eorum numerus creſcit, horum etiam cura multiplicetur:

Conditio Oppidi de Olinda exponitur.

§.1. Saue cum in Regno Braſiliæ in Provincia Pernambuci, ultra alia notabilia Loca uoum Oppidum Civitas nuncupatum de Olinda Braſilien. Diœceſis a ſex millibus Hiſpanorum inhabitatum Regum Portugalliæ dominio ſubjectum, & in eo una major Eccleſia Sancti Salvatoris invocatione, in qua Miſſæ, & alia divina Officia celebrantur, & Eccleſiaſtica Sacramenta adminiſtrantur, aeris ſalubritate, ac Populi frequentia, & commercio, pluribuſque virorum Monaſteriis, Incoliſque generis nobilitate, literarum, & armorum gradibus decoratis inſigne reperiatur, quod a Civitate Sancti Salvatoris Bahiæ uſque adeo remotum ſit, & Chriſtianorum multitudo, divino operante Spiritu Sancto, ita coaluerat, nt Epiſcopus Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore exiſtens ad illud, ejuſque fines citra periculum tranſmeare, aç alios ſingulorum vultus, ut Epiſcopum decet, inſpicere, aliaſque partes boni Paſtoris in univerſum gregem Dominicum curæ ſuæ commiſſum exercere nequeat;

Cauſæ diſmembrationis.

& poſtquam Reges ipſi vaſtiſſimas Provincias, Oppida, Portus, & Loca in illis partibus ſummis viribus, & diuturois, & frequentibus bellis, periculiſque felicillime aequiſiverant, & ab Hæreticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos divini, humanique juris eatenus expertes opera, & miniſterio variorum Religioſorum, aliorumque vitæ probatæ virorum, abjectis inde Sathanæ tenebris, ac Idololatriæ, & Gentilitatis, hæreſumque erroribus, ad Fidem Catholicam, extra quam nulla eſt ſalus, & cognitionem veri luminis qui eſt Chriſtus, & Sanctum Baptiſmi lavacrum, ſanctæque Matris Eccleſiæ gremium allici curaverunt, dictam Civitatem tanquam Regiam ſuam, & Proregum ſuorum Sedem, illiuſque Diœceſim ſumptuoſis Dei Templis, Monaſteriis, Xenodochiis, & ſacris locis, necnon Miniſtris Eccleſiaſticis locupletaverunt, & ornaverunt; & dilectus filius Nobilis vir Petrus Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum Princeps, & Gubernator prædictorum Regum veſtigia, & exempla ſequutus ad illas Regiones plurimos verbi Dei Prædicatores, & alios doctrina, vitæque integritate inſignes viros pro ſpirituali ſalute animarum præcipua quadam ſolicitudioe, & induſtria aſſidue laborantes notabili impenſa ſæpius miſerat, quorum concionibus, exemplis, & monitis converſos in eadem Fide inſtrui, & confirmari ſtuduerat, & a Fide abhorrentes, dum expediebat, vel ſalutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eiſque rationibus Religio Chriſtiana, Divina favente Clemeotia, eis in locis ſic longe lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendoſque, & doctrina indigentes erudiendos, & ad bonum Paſtorem, qui pro eis animam ſuam poſuit reducendos, majoraque Eccleſiaſtica ſeminaria plantanda novorum Præſulum inſtitutio omnino expediens redderetur.

§.2. Præterea quod tam difficile ſit per tam latam, tamque diffuſam Diœceſim ad unum tantum pro Juſtitia conſequenda a perſonis Eccleſiaſticis, & ſæcularibus recurſum habere; Nos qui hodie ex certis tunc expreſſis cauſis, matura ſuper hoc cum Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon prædicto Petro Principe, & Gubernatore per ejus literas Nobis ad hoc humiliter ſupplicante Eccleſiam Sancti Salvatoris Bahiæ eatenus ſuffraganeam Eccleſiæ Ulyſſiponen., dictas Civitatem, & Diœceſim, necnon dilectos filios earum Clerum, & Populum a Provincia Ulyſſiponen., cui tunc Metropolitico Jure ſuberant, ac Oppidum Sancti Sebaſtiaoi cum certis terminis ſpecificandis, & certis limitibus diſtinguendis ab eadem Diœceſi Sancti Salvatoris Bahiæ ita quod poſthac inibi tres Diœceſes eſſent perpetuo ſegregavimus, diviſimus, & ſeparavimus, illaque omnia a pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi, & Capituli, ac prædictæ Eccleſiæ Ulyſſiponen., necnon quoad legem diœceſanam Oppidum prædictum Sancti Sebaſtiani cum ſua Diœceſi, ac Clero, & Populo ab Archiepiſcopi, etiam pro tempore exiſtentis, ac Capituli, & præfatæ Eccleſiæ Sancti Salvatoris Bahiæ ſuperioritate, Juriſdictione, poteſtate, ſubjectione, viſitatione, & correctione moderni Venerabilis etiam Fratris noſtri Archiepiſcopi Ulyſſiponen. ad hoc accedente coosenſu prorſus eximimus, & liberavimus; necnon Eccleſiam S. Salvatoris Babiæ certo tunc expreſſo modo Paſtoris ſolatio deſtitutam in Metropolitanam, ac Sedem Epiſcopalem, in Archiepiſcopalem, Archiepiſcopaliſque, & Metropolitanæ Eccleſiæ Sedem, & Provinciæ caput pro uno Archiepiſcopo S. Salvatoris Bahiæ nuncupando; necnon Oppidum S. Sebaſtiani præfatum, in Civitatem, ac Parochialem Eccleſiam ſub invocatione ejuſdem Sancti Sebaſtiani præfati Oppidi ejuſdem Sancti Sebaſtiani in Cathedralem pro uno Epiſcopo Sancti Sebaſtiani nuncupando, qui Archiepiſcopo Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore exiſtenti Metropolitico Jure ſubeſſent ereximus, & inſtituimus; necnon Sancti Sebaſtiani ſub invocatione ejuſdem Sancti Sebaſtiani Eccleſiæ ſic in Cathedralem Eccleſiam erectæ Oppidum Sancti Sebaſtiani præfatum ſic in Civitatem erectum pro Civitate, & alia Oppida, Caſtra, Villas, Territoria, & Diſtrictus dictæ Provinciæ Divi Januarii a Capitania Spiritus Sancti incluſive uſque ad flumeu de Plata per oram maritimam, & Terram intus pro ſua Diœceſi, & illius Clerum, Incolas, habitatores, & Populum pro ſuis Clero, & Populo conceſſimus, & aſſignavimus, prout in diverſis etiam confectis literis plenius continetur.

§.3. Dictum Oppidum de Olinda Epiſcopali & Civitatis denominatione, & titulo dignum judi-

Digitized by Google

Preces Pontifici oblatæ.

Oppidum de Olinda Diœceſi S. Salvatoris diſmembratur.

dicantes; de eorumdem Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium conſilio, & aſſenſu, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac præfato Petro Principe, & Gubernatore humiliter ſupplicante Oppidum de Olinda præfatum cum certis terminis inferius ſpecificandis, & certis limitibus diſtinguendis ab eadem Diœceſi Sancti Salvatoris Bahiæ, ita quod poſthac tres inibi Diœceſes exiſtant, auctoritate Apoſtolica perpetuo ſegregamus, dividimus, & ſeparamos, illaque omnia a pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi, & Capituli, ac præfatæ Eccleſiæ Ulyxiponen., necnon quoad legem Diœceſanam de Olinda Oppidum præfatum cum infraſcripta ſua Diœceſi. ac etiam Clero, & Populo ab Archiepiſcopi etiam pro tempore exiſtentis, & Capituli ac prædictæ Eccleſiæ Sancti Salvatoris Bahiæ ſuperioritate, Juriſdictione, poteſtate, ſubjectione, viſitatione, & correctione attento conſenſu dicti moderni Archiepiſcopi Ulyſſiponen. prorſus eximimus, & liberamus.

Eximitur a Juriſdictione Archiepiſcopi

Conſtituitur Civitas ejuſque Eccleſia fit Cathedralis.

§.4. Necnon Oppidum præfatum de Olinda in Civitatem, & dictam Eccleſiam ſub invocatione Sancti Salvatoris prædicti Oppidi in Cathedralem pro uno Epiſcopo de Olinda nuncupando, qui illi præſideat, & illius ſtructuras, & ædificia ampliari, & ad formam Cathedralium Eccleſiarum redigi faciat, & dictis Eccleſiis Sancti Salvatoris, & Civitati de Olinda, ejuſque Diœceſi tot dignitates, Canonicatus, & Præbendas, aliaque Beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura quot in eis pro Divino cultu, & dictæ Eccleſiæ de Olinda ſervitio, & Eccleſiaſtici Cleri donec ipſi Epiſcopo de Olinda videbuntur convenire de præfati Petri Principis, & pro tempore exiſtentium Regum præfatorum conſilio, & aſſenſu, prævia cujuſlibet congrua dotatione, ab ipſo Petro Principe, & Regibus Portugalliæ facienda quamprimum fieri poterit erigat, & inſtituat; necnon Epiſcopalem Juriſdictionem, & poteſtatem exercere, omniaque, & ſingula, quæ ordinis, quæque Juriſdictionis, aut cujuſlibet alterius muneris Epiſcopalis ſunt, & quæ alii in Portugalliæ & Algarbiorum Regnis, & dominiis conſtituti Epiſcopi in ſuis Eccleſiis, Civitatibus, & Diœceſibus facere poſſunt, & debent, facere libere, & licite poſſit, & debeat, ac in eadem de Olinda ſic erecta Eccleſia Epiſcopalem dignitatem cum ſede, præeminentiis, honoribus, privilegiis, & facultatibus, quibus aliæ Cathedrales Eccleſiæ hujuſmodi de jure, vel conſuetudine, aut alias utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum; necnon Epiſcopali, & Capitulari Menſis, aliiſque Cathedralibus inſigniis ad Omnipotentis Dei laudem & glorioſſimæ Genitricis ejus Virginis Mariæ, totiuſque triumphantis Eccleſiæ gloriam, ac fidei Catholicæ exaltationem, conſilio, & auctoritate ſimilibus, perpetuo erigimus, & inſtituimus, & Sancti Salvatoris de Olinda Eccleſiam Cathedralis, & de Olinda Oppidum hujuſmodi Civitatis illiuſque incolas Civium nomine, titulo, & honore decoramus.

Diœceſis terminus deſignantur.

§.5. Necnon eidem Eccleſiæ S. Salvatoris de Olinda Oppidum de Olinda præfatum ſic in Civitatem de Olinda erectum pro Civitate, & alia Oppida, Caſtra, Villas, Territoria, & Diſtrictus dictæ Provinciæ de Pernambuco ab Arce Seara incluſive per oram maritimam. & Terram intus uſque ad flumen Sancti Franciſci, quod inſerviet pro termino inter Diœceſim de Olinda, & Diœceſim S. Salvatoris de Bahia pro ſua Diœceſi, & illius Clerum, Incolas, & habitatores, & Populum pro ſuis Clero, & Populo concedimus, & aſſignamus, non obſtante alia ſeparatione, ſeu diſmembratione ejuſdem Provinciæ de Pernambuco olim facta cum erecta fuerit in Adminiſtrationem ſpiritualem a ſan. mem. Paulo V. prædeceſſore noſtro per literas datas 5. Julii milleſimo ſexcenteſimo quattodecimo.

Redditus ſeu dos Epiſcopatus.

§.6. Necnon Eccleſiæ præfatæ S. Salvatoris de Olinda ejuſque Menſæ Epiſcopali præfatæ pro ejus dote redditus annuos duorum millium, & quingentorum Cruciatorum monetæ Portugalliæ per ipſum Petrum Principem aſſignatos, quam quidem ſummam idem Petrus Princeps de ſuis propriis, ac pro tempore exiſtentium Regum Portugalliæ redditibus, & ſpecialiter de illis, qui ex ipſa Regione Braſilien. percipiuntur gratioſe, & irrevocabiliter ad hunc effectum donavit, & ſolvere quotannis promiſit, ſeu promittit ſimiliter perpetuo applicamus, & appropriamus.

Juſpatron., & præſentandi intra annum ad Epiſcopatum Regibus Portugalliæ conceditur.

§.7. Et inſuper Petro Principi, & Gubernatori, ac pro tempore exiſtentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus præfatis Juſpatronatus, & præſentandi perſonas idoneas infra annum ad dict. Eccleſiam de Olinda videlicet nobis, & pro tempore exiſtenti Romano Pontifici tam pro hac prima vice, quam quoties illam deinceps quovis modo etiamſi apud Sedem Apoſtolicam vacare contigerit per nos, & pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem hujuſmodi in ejuſdem de Olinda Eccleſiæ Epiſcopum, & Paſtorem ad præſentationem hujuſmodi, & non alias præficiendum. Ad majorem vero poſt Pontificalem, & principales, & alias dignitates, Canonicatus, & præbendas, necnon Beneficia erigenda, & per Petrum Principem, & pro tempore exiſtentes Reges hujuſmodi ex bonis eorum mere laicalibus congrue dotanda tam ab eorum primæva erectione, poſt quam erecta, & dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibuſvis modis etiam ex quarumcumque perſonis, etiam apud Sedem eamdem vacare contigerit pro tempore exiſtenti Epiſcopo de Olinda præfato ſimiliter per eum ad præſentationem præfati Petri Principis, & pro tempore exiſtentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum facta infra terminum a jure præfixum in ipſis dignitatibus, Canonicatibus, & Præbendis, ac beneficiis inſtituendis eadem auctoritate pariter perpetuo reſervamus, ac concedimus,

Etiamſi vacet apud S. Sedé.

Item ad alias Dignitates, & beneficia.

Etiamſi vacēt apud S. Sedé.

Declaratur Juſpatr. competere ex dotatione, & fundatione, nec ei eſſe derogandum.

§.8. Decernentes Juſpatronatus, & præſentandi hujuſmodi præfato Petro Principi, & Gubernatori, & pro tempore exiſtentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus præfatis ex meris fundationibus, & dotationibus competere, illique etiam per Sedem eamdem etiam conſiſtorialiter quacumque ratione derogari non poſſe, neque derogatum cenſeri, niſi ipſius Petri Principis & Gubernatoris, & pro tempore exiſtentium Regum præfatorum ad id expreſſus accedat aſſenſus, & ſi quovis modo derogetur derogationes hujuſmodi cum inde ſequutis nullius roboris, efficaciæ, vel momenti fore.

Clauſulæ.

§.9. Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, & ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sediſque præfatæ Nuncios, & Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata

ta eis, & quibuſvis aliis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: necnon irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis anctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.10. Non obſtantibus præmiſſis, præſertim, quod Eccleſia Sancti Salvatoris Braſilien. præfata vacet, & Paſtore ſuo deſtituta reperiatur, ac Lateranenſis Concilii noviſſime celebrati uniones perpetuis, & ab Eccleſiis membra diſtingui, ac dividi prohibentis, & Noſtra, ac Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non tollendo jure quæſito, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ulyſſiponen., & Sancti Salvatoris de Bahia Eccleſiarum præfatarum juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque,

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſegregationis, diviſionis, ſeparationis, exemptionis, liberationis, erectionis, inſtitutionis, decorationis, conceſſionis, aſſignationis, applicationis, appropriationis, reſervationis, conceſſionis, & Decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo ſexto decimo Kalendas Decembris Pontificatus noſtri Anno Primo.

V.

Erigitur Oppidum S. Sebaſtiani in Regno Braſiliæ in Civitatem ejuſque Eccleſia Parochialis in Cathedralem.

Dat. 22. Nov. 1676. An. 1.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis Paſtoralis ſolicitudo in ſupremo Apoſtolicæ poteſtatis ſolio ex Omnipotentis Dei providentia conſtituta ad ea potiſſimum dirigitur, per quæ Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti æternitatis Unigeniti fidês, & gloria in dies magis augetur, & multiplicatur, qui ubi meſſem multam eſſe conſpexit, operariorum penuriam attendens, Miniſtrorum ſuorum curas, variis in diei horis ad opera mittere non deſtitit, cum & ipſe, ut homines ſalutaris vitæ, cœleſtis patriæ cultores efficeret, de ſummis Cœlorum ad hujus Mundi infima, & in Sacroſanctæ Crucis Ara pro noſtra ſalute in pretium immolari dignatus ſit, cujus cum licet vices geramus in Terris inter multiplices curas, quæ ex Apoſtolico munere nobis incumbere dignoſcimus, illa præſertim cordi noſtro eſt ut multiplicata meſſe agri, & dominici cultores multiplicentur, quorum aſſiduis operibus, & fructuoſis Miniſteriis fructus ſpiritualis ad Centeſimum uſque augeatur, & Populus Chriſtianus eiſdem Rectoribus gubernetur, quos Paſtor æternus ſui operis Vicarios eſſe diſpoſuit, propterea piiſſimi Patris familias partes favorabiliter implere exoptamus.

§.1. Sane cum in Regno Braſiliæ, in ea parte, quæ Rivus Januarii appellatur, inter cætera unum Oppidum Civitas nuncupatum Sancti Sebaſtiani Braſilien. Diœceſis quater mille circiter focularibus conſtans Regum Portugalliæ Dominio ſubjectum, & in eo una Parochialis Eccleſia ſub ejuſdem Sancti Sebaſtiani invocatione, in qua Miſſa, & alia divina Officia, & Eccleſiaſtica ſacramenta adminiſtrantur, aeris ſalubritate, ac Populi frequentia, & commercio pluribus virorum Monaſteriis, Incoliſque generis nobilitate, literarumque, & armorum gradibus decoratis inſigne reperiatur, quod a Civitate S. Salvatoris Bahiæ uſque adeo remotum ſit, ut Chriſtianorum multitudo, divino cooperante Spiritu Sancto, ita coaluerit, ut Epiſcopus Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore exiſtens ad illud, ejuſque fines citra periculum tranſmeare, ac aliorum ſingulorum vultus, ut Epiſcopum decet inſpicere, aliaſque partes boni Paſtoris in Univerſum gregem Dominicum curæ ſuæ commiſſum exercere nequeat, poſtquam Reges ipſi vaſtiſſimas Provincias, Oppida, Portus, & loca in illis partibus ſummis viribus, ac diuturnis, & frequentibus bellis, periculiſque feliciſſime acquiſiverant, & ab Hæreticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos Divini, humanique Juris eatenus expertes opera, & Miniſterio variorum Religioſorum, & aliorum vitæ probatæ virorum, & abjectis inde Sathanæ tenebris, ac Idololatriæ, & gentilitatis, hæreſumque erroribus ad fidem Catholicam, extra quam nulla eſt ſalus, & cognitio veri luminis, qui eſt Chriſtus, & Sanctum Baptiſmatis lavacrum, Sanctæque Matris Eccleſiæ gremium allici curaverant, dictam Civitatem tanquam Regiam ſuam Proregum ſuorum Sedem illiuſque Diœceſ. ſumptuoſis Dei Templis, Monaſteriis, Xenodochiis, & ſacris locis, necnon Miniſtris Eccleſiæ locupletaverant, & ornaverant; & dilectus filius Nobilis vir Petrus Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum Princeps, & Gubernator, prædictorum Regum veſtigia, & exempla ſequutus, ad illas regiones plurimos verbi Dei Prædicatores, & alios doctrina, vitæque integritate inſignes viros pro ſpirituali ſalute animarum præcipua quadam ſolicitudine, & induſtria aſſidue laborantes, notabili impenſa ſæpius miſerat, quorum concionibus, exemplis, & monitis, converſos in eadem fide inſtrui, & confirmari ſtuduerat, & a fide abhorrentes dum expediebat, vel ſalutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eiſque rationibus Religio Chriſtiana, Divina favente clementia, eis in locis ſic longe, lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendoſque, & doctrina indigentes erudiendos, & ad bonum Paſtorem qui pro eis animam ſuam poſuit reducendos, maioraque Eccleſiaſtica Seminaria plantanda novorum Præſulum inſtitutio omnino expediat.

Cauſæ hujus erectionis.

§.2. Præterea difficile redderetur per tam latam, tamque diffuſam Diœceſim ad unum tantum pro Juſtitia conſequenda a Perſonis Eccleſiaſticis, & ſecularibus recurſum habere: Nos qui hodie ex certis tunc expreſſis cauſis matura ſuper hoc cum Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon prædicto Principe, & Gubernatore per ejus literas nobis ad hoc humiliter ſupplicante Eccleſiam Sancti Salvatoris Bahiæ eatenus ſuffraganeam Eccleſiæ Ulyſſiponen., & dictas Civitatem, & Diœceſim, necnon dilectos filios earum Clerum, & Po-

Narratur Eccleſiam S. Salvatoris de Bahia erectam fuiſſe in Metropolitanam.

Populum a Provincia Ulyſſiponen., cui tunc Metropolitico Jure ſuberant, ac Oppidum de Olinda, cum certis terminis inferius ſpecificandis, & certis limitibus diſtinguendis ab eadem Diœceſi Sancti Salvatoris Bahiæ, ita quod poſthac inibi tres Diœceſes eſſent, perpetuo ſegregavimus, diviſimus, & ſeparavimus, illaque omnia, & pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi, & Capituli, ac prædictæ Eccleſiæ Ulyſſiponen., necnon quo ad legem Diœceſanam Oppidum prædictum de Olinda cum ſua Diœceſi, ac etiam Clero, & Populo ab Archiepiſcopi, etiam pro tempore exiſtentis, Capituli, ac prædictæ Eccleſiæ Sancti Salvatoris Bahiæ ſuperioritate, Juriſdictione, poteſtate, ſubjectione, viſitatione, & correctione moderni Venerabilis etiam Fratris noſtri Archiepiſcopi Ulyſſiponen. adhoc accedente conſenſu, prorſus eximimus, & liberavimus; necnon Eccleſiam Sancti Salvatoris Bahiæ, certo tunc expreſſo modo Paſtoris ſolatio deſtitutam, in Metropolitanam, & Sedem Epiſcopalem in Archiepiſcopalem, Archiepiſcopaliſque, & Metropolitanæ Eccleſiæ Sedem, & Provinciæ caput pro uno Archiepiſcopo Sancti Salvatoris Bahiæ nuncupando; necnon Oppidum de Olinda prædictum in Civitatem, & Eccleſiam ſub invocatione Sancti Salvatoris ejuſdem Oppidi de Olinda in Cathedralem pro uno Epiſcopo de Olinda nuncupando, qoi Archiepiſcopo Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore exiſtenti Metropolitico Jure ſubſit, ercximus, & inſtituimus, necnon Sancti Salvatoris de Olinda Eccleſia ſic in Cathedralem Eccleſiam erecta, Oppidum de Olinda prædictum ſic in Civitatem erectum pro Civitate, & alia Oppida, Caſtra, Villas, Territoria, & diſtrictus dictæ Provinciæ de Pernambuco ab Arce Seara incluſive per oram maritimam, & terram intus uſque ad Flumen Sancti Franciſci, quod inſerviet pro termino inter Diœceſim de Olinda, & Diœceſim Sancti Salvatoris de Bahia pro ſua Diœceſi, & illius Clerum, Incolas, habitatores, & Populum pro ſuis Clero, & Populo conceſſimus, & aſſignavimus, prout etiam in diverſis, etiam confectis literis plenius continetur.

Eccleſiam Oppidi de Olinda in Cathedralem.

Diœceſis termini præſcribuntur.

§.3. Dictum Oppidum Sancti Sebaſtiani Epiſcopali, & Civitatis donatione, & titulo dignum judicantes de eorumdem fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Conſilio, & aſſenſu ſimilibus, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac prædicto Petro Principe, & Gubernatore humiliter ſupplicante, Oppidum Sancti Sebaſtiani prædictum cum certis terminis inferius ſpecificandis, & certis limitibus diſtinguendis ab eadem Diœceſi Sancti Salvatoris Bahiæ, ita quod poſthac tres inibi Diœceſes exiſtant, auctoritate Apoſtolica perpetuo ſegregamus, dividimus, & ſeparamus, illaque omnia a pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi, & Capituli, ac prædictæ Eccleſiæ Ulyſſiponen., necnon quo ad legem Diœceſanam Sancti Sebaſtiani Oppidum prædictum cum infraſcripta ſua Diœceſi, ac etiam Clero, & Populo ab Archiepiſcopi, & pro tempore exiſtentis, ac Capituli, ac pariter Eccleſiæ Sancti Salvatoris Bahiæ ſuperioritate, Juriſdictione, poteſtate, & correctione, attento conſenſu dicti moderni Archiepiſcopi Ulyſſiponen. prorſus eximimus, & liberamus; necnon Oppidum prædictum Sancti Sebaſtiani in Civitatem, & Parochialem Eccleſiam Sancti Salvatoris ejuſdem Sancti Sebaſtiani prædicti Oppidi in Cathedralem pro uno Epiſcopo Sancti Sebaſtiani nuncupando, qui illi præſideat, & illius ſtructuras, & ædificia ampliari, & ad formam Cathedralium Eccleſiarum redigi faciat, & in dicta Eccleſia Sancti Sebaſtiani, & Civitate, ejuſque Diœceſi tot dignitates, Canonicatus, & Præbendas, aliaque beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura quot in eis pro divino cultu, & dictæ Eccleſiæ Sancti Sebaſtiani ſervitio, & Eccleſiaſtici Cleri decore, ipſi Epiſcopo Sancti Sebaſtiani videbuntur convenire de prædicti Petri Principis, & pro tempore exiſten. Regum prædictorum conſilio, & aſſenſu, & prævia cujuſlibet congrua dotatione ab ipſis Petro Principe, & Regibus Portugalliæ facienda quam primum fieri poterit erigat, & inſtituat; necnon Epiſcopalem Juriſdictionem, & poteſtatem exercere omnia, & ſingula, quæ ordinis quæque Juriſdictionis, aut cujuſlibet alterius muneris Epiſcopalis ſunt, & quæ aliis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, & dominiis conſtituti Epiſcopi in ſuis Eccleſiis Civitas, & Diœceſis facere poſſunt, & debent, facere libere, & licite poſſit, & debeat, ac in eadem S. Sebaſtiani ſic erecta Eccleſia Epiſcopalem dignitatem cum Sede, præeminentiis, honoribus, privilegiis, & facultatibus, quibus aliæ Cathedrales Eccleſiæ hujuſmodi de Jure, vel conſuetudine, aut alias utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum; necnon Epiſcopali, & Capitulari Menſis, aliiſque Cathedralibus inſigniis ad Omnipotentis Dei laudem, & Glorioſiſſimæ Genitricis ejus Virginis Mariæ, totiuſque Triumphantis Eccleſiæ gloriam, & Fidei Catholicæ exaltationem conſilio, & auctoritate ſimilibus perpetuo erigimus, & inſtituimus, & Sancti Sebaſtiani Eccleſiæ Cathedralis, & Sancti Sebaſtiani Oppidum hujuſmodi Civitatis, illiuſque Incolas Civium nomine Titulo, & honore decoramus.

Preces Petri Principis, & Gubernatoris Regnorũ Portugalliæ, & Algarbiorum.

Erectio d. Oppidi in Civitatem, ejuſq; Eccliſiæ Parochialis in Cathedralem.

§.4. Necnon eidem Sancti Sebaſtiani Eccleſiæ Oppidum Sancti Sebaſtiani prædictum, ſic in Civitatem Sancti Sebaſtiani erectum pro Civitate, aliaque Oppida, Caſtra, Villas, Territoria, ac diſtrictus dictæ Provinciæ Divi Januarii a Capitania Spiritus Sancti incluſive, uſque ad Flumen de Plata per oram maritimam, & Terram intus pro ſua Diœceſi, & illius Clerum, Incolas, habitatores, Populum pro ſuis Clero, & Populo concedimus; & aſſignamus. Non obſtante alia ſeparatione, ſeu diſmembratione ejuſdem Provinciæ Divi Januarii, olim facta, cum erecta fuerit in adminiſtrationem ſpiritualem a ſa. me. Gregorio XIII. prædeceſſore noſtro per literas datas 19. Julii 1576., necnon Eccleſiæ prædicti Sancti Sebaſtiani, ejuſque menſæ Epiſcopali prædictæ pro ejus dote redditus annuos duorum millium, & quingentorum Cruciatorum monetæ Portugalliæ per ipſum Petrum Principem aſſignatos, quam quidem ſummam idem Petrus Princeps de ſuis propriis, ac pro tempore exiſtentium Regum Portugalliæ redditibus, & ſpecialiter de illis, qoi ex ipſa Regione Braſiliæ percipiuntur, gratioſe, & irrevocabiliter ad hunc effectum donavit, & obtulit, ac ſolvere quot annis promiſit, ſeu promittit, ſimiliter perpetuo applicamus, & appropriamus.

Diœceſis termini aſſignantur.

Dos menſæ Epiſcopalis.

§.5. Et inſuper Petro Principi, & Gubernatori, ac pro tempore exiſtentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus prædictis Juſpatronatus, & præſendandi infra annum perſonas idoneas ad di-

Juſpatron., & præſentandi ad d. Eccleſiã Regibus Portugalliæ conceditur.

Digitized by Google

dictam Eccleſiam Sancti Sebaſtiani videlicet Nobis, & pro tempore exiſtenti Romano Pontifici tam pro hac prima vice, quam quoties illam deinceps quovis modo etiam apud Sedem Apoſtolicam vacare contigerit per Nos, & pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem hujuſmodi, in ejuſdem Sancti Sebaſtiani Eccleſiæ Epiſcopum, & Paſtorem ad præſentationem hujuſmodi, & non alias præficiendum: Ad majorem vero poſt Pontificalem, & principales, aliaſque Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, necnon Beneficia erigenda etiam per Petrum Principem, & pro tempore exiſtentes Reges hujuſmodi, ex bonis eorum mere laicalibus congrue dotanda, tam ab eorum primæva erectione poſtquam erecta, & dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibuſvis modis etiam ex quorumcumque perſonis, etiam apud Sedem eamdem vacare contigerit pro tempore exiſtenti Epiſcopo Sancti Sebaſtiani prædicto, ſimiliter per eum ad præſentationem prædicti Petri Principis, & pro tempore exiſtentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum facta infra terminum a Jure præfixum in ipſis dignitatibus, Canonicatibus, & præbendis, ac Beneficiis inſtituendis, eadem auctoritate perpetuo reſervamus, & concedimus.

Declarator Juſpatr. competere ex Dotatione, & fũdatione, nec eſſ derogandũ.

§.6. Decernentes Jus Patronatus, & præſentandi hujuſmodi Petro Principi, & Gubernatori, & pro tempore exiſtentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus prædictis ex meris fundationibus, & dotationibus competere, illique etiam per Sedem eamdem, etiam Conſiſtorialiter quacumque ratione derogari non poſſe, neque derogatum cenſeri, niſi ipſius Petri Principis, & Gubernatoris, & pro tempore exiſtentium Regum prædictorum ad id expreſſus accedat aſſenſus, & ſi aliter quovis modo derogetur, derogationes hujuſmodi cum inde ſequutis, nullius roboris, vel momenti fore: ſicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, etiam ejuſdem Sanctæ R. Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos ſediſque prædictæ Nuncios, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & quibuſvis aliis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; necnon irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, præſertim quod Eccleſia Sancti Salvatoris Braſilien. prædicta vacaret, & Paſtore ſuo deſtituta reperiretur, Lateranen. Concilii noviſſime celebrati uniones perpetuas, & ab Eccleſiis membra diſtingui, ac dividi prohibentis, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis de non tollendo Jure quæſito, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ulyſſiponen., & S. Salvatoris de Bahia Eccleſiarum prædictarum juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſegregationis, diviſionis, ſeparationis, aſſignationis, applicationis, approbationis, reſervationis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo ſexto. Decimo Kal. Decembris Pontificatus noſtri Anno Primo.

VI.

Confirmatur Decretum Congregationis Concilii, quo decernitur ad Abbatem Commendatarium pertinere approbare Monachos pro audiendis confeſſionibus ſæcularium in Eccleſiis Monaſteriorum S. Scholaſticæ, & S. Specus Sublacen. Ordinis S. Benedicti nullius Diœceſis Provinciæ Romanæ.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 17. Nov. 1676. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

EManavit nuper a Congregatione Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum ad favorem dilecti filii noſtri Caroli Barberini ejuſdem S. R. E. Diaconi Cardinalis Caroli nuncupati, perpetui Commendatarii Monaſteriorum S. Scholaſticæ, & ſacri Specus Sublacen. inſimul perpetuo unitorũ Ordinis S. Benedicti nullius Diœceſis Provinciæ Romanæ, Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet: *Sublacen. Juriſdictionis.*

Exemplum ſupplicis libelli Eminentiſſimi Commendatarii.

§.1. Eminentiſſimus D. Cardinalis Carolus Barberinus modernus Abbas Commendatarius Sublacen: exponit, qualiter Monachi Ordinis Caſſinenſis degentes in SS. Monaſteriis S. Scholaſticæ, & S. Specus inſimul unitis Abbatiæ Sublacen. pro audiendis Confeſſionibus ſæcularium in Eccleſiis dictorum Monaſteriorum conſueverunt hucuſque approbationem oretenus recipere a Vicario Generali Abbatis Commendatarii pro tempore exiſtentis; quoties enim novus ſuperior Clauſtralis regiminis eorumdem Monachorum præficiebatur, cum primum ipſum Vicarium Generalem inviſeret, conſuevit ſemper quoſdam ex Monachis, quos ad id munus magis idoneos judicaret, eidem proponere, ut neceſſariam approbationem pro excipiendis ſæcularium Confeſſionibus, ſi ita ei videbatur, ab ipſo reciperent, prout de facto oretenus, ipſius Vicarii arbitrio recipiebant, duraturam nimirum pro toto tempore regiminis illius ſuperioris, qui illam poſtulaverat, unde novus ſuperior, novam ſubinde approbationem pro confeſſariis petebat.

§.2. Morem hunc approbandi oretenus Confeſſarios Eminentiſſimus Cardinalis Carolus modernus Commendatarius haud ſatis probavit: ideoque cum illum ſervari inveniſſet per ipſius Vicarium, cum cæteris, etiam fere omnibus Confeſſariis, ſive ſæcularibus, ſive Regularibus ſuæ Abbatiæ, cupiens pro ſua pietate, ac zelo præſertim poſt editas Conſtitutiones Synodales conſultius procedere, Vicario injunxit, ut in poſterum ad earumdem Conſtitutionum præſcriptum, omnibus Confeſſariis, ſive Sæcularibus, ſive Regularibus facultatem audiendi Confeſſiones, non alias quam in ſcriptis concederet ſingulis ſemeſtribus renovandam. Decretum hoc Eminentiæ ſuæ paulo poſt, ut par erat ad praxim deductum fuit ab ejus Vicario reſpectu Confeſſariorum Sæcularium, & etiam aliorum Regularium,

§.3. Verum cum illud quoque quoad Monachos exequi contenderet occaſione novæ approbationis, quæ illis juxta prænarratum morem pro excipiendis Sæcularium Confeſſionibus concedenda erat in mutatione Superioris Clauſtralis, qui nuper illorum regimini præfectus fuit, iſte promptum ſe quidem exhibuit ad recipiendam approbationem oretenus, ſed recuſavit illam recipere in ſcriptis. At cum vidiſſet eam oretenus nequaquam poſſe obtinere, cœpit ulterius aſſerere Monachos Sublacen. nullatenus teneri ad dictam approbationem, ſive in ſcriptis, ſive etiam oretenus recipiendam, tam ratione cujuſdam antiqui Privilegii Martini V. eiſdem Monachis conceſſi pro audiendis quorumcumque Fidelium Confeſſionibus, quam ratione reliquorum Privilegiorum, & exemptionum, imo etiam prætenſi eorum Territorii ſeparati per quod non modo credunt ſe immunes omnino a Juriſdictione Abbatis Commendatarii, verum etiam opinantur ſe poſſe cum Bonis menſæ Conventualis conſtituere propriam quamdam Diœceſim ab illa ejuſdem Abbatis penitus diviſam. Perſtitit idem novus Superior Clauſtralis pro quadam urbanitate erga Eminentiſſimum Abbatem his non obſtantibus ſe recepturum pro Monachis oretenus licentiam audiendi Confeſſiones, prout reliqui ejus Anteceſſores conſueverant.

§.4. Verum idem Eminentiſſimus Abbas nolens ullam Juriſdictionem ſibi attribui ex urbanitate Monachorum, ſed illam dumtaxat, quæ ſibi de Jure competit, cupiens modis conſultioribus exercere, monita parte Monachorum ad informandum, petiit per Sac.Congregationem declarari: Primo an Monachi SS. Monaſteriorum S. Scholaſticæ, & S. Specus Abbatiæ Sublacen. teneantur recipere approbationem pro audiendis Sæcularium Confeſſionibus in Eccleſiis dd. Monaſteriorum ab Eminentiſſimo Abbate Commendatario, non modo oretenus, prout hucuſque conſueverunt, verum etiam in ſcriptis. Præterea cum iidem Monachi conſueverint de præterito in propriis ſedibus Confeſſionalibus retinere publice affixas notulas caſuum reſervatorum eidem Eminentiſſimo Abbati, ac modo illas non amplius retineant, quatenus ad primum Dubium affirmative reſpondeatur, conſecutive declarari poſtulat: Secundo, an iidem Monachi teneantur in propriis ſedibus Confeſſionalibus publice affixas retinere notulas caſuum reſervatorum eidem Eminentiſſimo Abbati, & quatenus teneantur quibus remediis ad id compelli poſſint.

Dubia in d.S. Congregatione propoſita.

Die 10. Octobris 1676. Sac, &c. ad utrumque Dubium reſpondit affirmative, & ab Eminentiſſimo Commendatario procedendum eſſe Juris remediis contra inobedientes.

Decretum S. Congregationis.

In quorum &c, Dat. Romæ hac die 5. Novembris 1676.

S, Archiepiſcopus Brancaccius Epiſcopus Viterbien, S,C,C, Sec,

§.5. Cum autem ſicut d. Carolus Cardinalis, & Commendatarius Nobis ſubinde expoſuit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ipſum Carolum Cardinalem, & Commendatarium ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio Apoſt. præd. Decreti.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Monaſteriorum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus: Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 27. Novembris 1676. Pontificatus noſtri Anno Primo.

VII.

Confirmatio quorumdam Statutorum pro Ordine S. Pauli Primi Eremitæ in Regno Portugalliæ &c.

De hoc Ordine mentionem faciunt Paul. Morig. de hiſtor. Religion. cap.49., & Sylveſt. Marul. in Ocean. Religion. ejuſque Privilegia habes in Conſtit. In ſupremo Alex. VII., quoad Monaſteria pro ſtudiis Generalibus, & gradibus conſtit. Ex injuncto nobis 60. *Clem. X.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat.27.Nov 1676. An.1.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Superior Generalis, & Fratres Ordinis Sancti Pauli primi Eremitæ in Regno Portugalliæ, quod vigore facultatis, quam Conſtitutiones dicti Ordinis Diffinitorio in Capitulo Generali ipſius Ordinis congregato tribuunt, adjungendi ad Conſtitutiones hujuſmodi ea, quæ pro bono ejuſdem Ordinis regimine magis expedire videbuntur, Diffinitorium in Capitulo Generali dicti Ordinis proxime præterito congregatum, ſtatuit, ſeu decrevit:

Preces Pontifici oblatæ.

§.1. Primo, ut is Frater, qui per triennium Viſitatoris officio functus fuerit, triennio ſubſequenti in Viſitatorem eligi nequeat. Secundo ut

Statuta, ſeu Decreta Diffinitorii dicti Ord. in Capitulo Generali

ut Prior, ſive Superior Generalis primo anno ſui triennii viſitet ſuper Proceſſu Viſitatoris, qui antecedenti triennio officium ſuum abſolverit, idque faciat per actus ſeparatos, quos deferat ad primam menſam definitionis, ad hoc, ut ibidem judicentur. Tertio, ut in futurum Vicarii Domus Regularis de Valdinfante nuncupatæ in omnibus Capitulis Generalibus Ordinis prædicti vocem habeant, & in omnibus Conventibus, in quibus reperientur, ſedere debeant in Refectorio ad menſam, quæ Tranſverſa vocatur.

§. 2. Cum autem ſicut eadem Expoſitio ſubjungebat, Statuta, ſeu Decreta hujuſmodi bono dicti Ordinis regimini conducibilia ſint, & propterea dicti Exponentes illa, quo in futurum tanquam Conſtitutiones ejuſdem Ordinis inviolabiliter obſerventur, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent:

Pontifex confirmat dd. Statuta, & Decreta.

§ 3. Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad præmiſſorum effectum dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati de Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, attentis expoſitis, Statuta, ſeu Decreta ſupra expreſſa a Diffinitorio, facta, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & Facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Ordinis præfati, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 27. Novembris 1676. Pontificatus noſtri Anno primo.

VIII.

Committitur Nuncio Portugalliæ moderatio inhibitionis factæ Inquiſitoribus dicti Regni Portugalliæ in Cauſa Recurſus novorum Chriſtianorum.

Hanc inhibitionem habes ſupra inter Conſtit. Clementis X. incipien. Cum dilecti nobis.

Ven. Fratri Marcello Archiepiſcopo Chalcedonen. in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis noſtro, & Apoſtolicæ Sedis Nuncio.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 25. Nov. 1676. An. 1.

Ven. Frater ſalutem, & Apoſt. Benedictionem.

Cauſa conceſſionis prædictæ Inhibitionis.

ALias cum dilecti filii Chriſtiani novi nuncupati, ſive ab Hebræis deſcendentes in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis degentes, qui in carceribus Tribunalium Inquiſitionis adverſus hæreticam, & apoſtaticam a Fide catholica, & Religione Chriſtiana pravitatem in Ulyſſiponen., Eboren., & Conimbricen. Civitatibus auctoritate Apoſtolica inſtitutorum propter imputata eis crimina ad Officium Inquiſitionis hujuſmodi ſpectantia, de quibus accuſati, ſeu inquiſiti reſpective exiſtebant, detinebantur, ad fel. rec. Clementem PP. X. Prædeceſſorem noſtrum, & hanc Sanctam Sedem recurriſſent, conquerentes, bo. me. Petrum Archiepiſcopum Siden., qui tunc adhuc in humanis eſſe credebatur, Generalem, & reliquos Inquiſitores adverſus hæreticam pravitatem in dictis Regnis auctoritate præfata deputatos, ſeu eorum aliquos ad novum actum (ut vocant) Fidei contra ipſos, ſive ad eorum condemnationem, eorumque ad publice abjurandum coactionem, & in hujus defectum ad diverſarum pœnarum inflictionem, atque executionem nimia præcipitatione, quæ Juſtitiæ noverca eſſe ſolet, nec ſervatis iis, quæ per Sacrorum Canonum, & Conſtitutionum Apoſtolicarum æquitatem præſcripta ſunt, devenire velle, non ſine Juſtitiæ ſubverſione, ac ipſorum, totiuſque eorum Nationis ruina, & deſtructione:

Inhibitio facta a Clemente X.

§. 1. Idem Clemens prædeceſſor qui in ſupremo Juſtitiæ throno a Domino conſtitutus, Juſtitiam omnibus æqua lance adminiſtrare tenebatur, eorumdem Chriſtianorum recurſum hujuſmodi admittens, ac cauſam, & cauſas quaſcumque contra eos, & eorum quemlibet ſuper criminibus, & delictis ad officium inquiſitionis hujuſmodi quomodolibet ſpectantibus in præfatis, aliiſve Tribunalibus quibuſcumque adverſus hæreticam, & apoſtaticam pravitatem prædictam in ſupradictis Regnis dicta auctoritate inſtitutis, ſeu eorum aliquo eatenus quovis modo motas, & pendentes, in ſtatu, & terminis, in quibus tunc quomodolibet reperiebantur, ad ſe, & ad Sedem præfatam avocans, ipſaſque cauſas cum omnibus, & ſingulis illarum accidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali per Congregationem Ven. Fratrum noſtrorum tunc ſuorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Chriſtiana generalium Inquiſitorum adverſus hæreticam, & apoſtaticam pravitatem hujuſmodi a Sede præfata deputatorum, cui eaſdem cauſas commiſerat, & demandaverat, audiri, cognoſci, decidi, fineque debito, prout Juris foret, terminari

debere omnino volens, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione ſuis, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine memorato Petro Archiepiſcopo Inquiſitori Generali, ac reliquis Inquiſitoribus præfatis diſtricte inhibuit, ne causa, & cauſis hujuſmodi in præfata Cardinalium Congregatione pendentibus, aut alias quomodolibet donec, & quouſque ſpecialis expreſſa deſuper ab ipſo Clemente prædeceſſore, & eadem Sede licentia eis conceſſa fuiſſet, ad ullum ſimilem actum (ut vocant) Fidei, ullamve publicationem, promulgationem, aut executionem novarum ſententiarum quarumcumque contra præfatos Chriſtianos novos, ut præfertur inquiſitos, ſeu accuſatos, vel denunciatos, & in Carceribus prædictis detentos, aut illorum aliquem devenire ullo modo auderent, neque ipſi, aut eorum aliquis, ſeu ipſorum, & cujuslibet eorum reſpective Conſiliarii, Commiſſarii, Procuratores Fiſcales, Aſſeſſores, Notarii, Actuarii cæterique Officiales, & Miniſtri contra ipſos, aut eorum quemlibet, illorumve, & cujuſlibet eorum reſpective Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, ſeu negotiorum Geſtores, aut alias quomodolibet pro eis intervenientes quovis modo directe, vel indirecte, ſeu alias quomodolibet quicquam novi attentare, vel innovare præſumerent.

Contenta in eadem Inhibitione.

§.2. Ipſe enim Clemens prædeceſſor eiſdem Generali, & reliquis Inquiſitoribus, eorumque, & cujuſlibet eorum reſpective Conſiliariis, Commiſſariis, Procuratoribus Fiſcalibus, Aſſeſſoribus Notariis, Actuariis, cæteriſque Officialibus, & Miniſtris prædictis in virtute Sanctæ obedientiæ diſtricte præcepit, & mandavit, ut quibuſcumque mandatis, ordinationibus, & Decretis dictæ Congregationis Cardinalium in Cauſa, ſeu Cauſis hujuſmodi catenus forſan emanatis, & inpoſterum uſque ad finem, & terminum earumdem Cauſarum quomodolibet emanaturis, omni mora, dilatione, tergiverſatione, oppoſitione, & contradictione poſtpoſitis, & remotis, prompte, ſicut devotos dictæ Sedis filios decet, parerent, nec illa, eorumve executionem quomodolibet impedire, aut illis in Judicio, vel extra illud ſe opponere, aut contradicere ullo modo auderent, ſeu præſumerent: Alioquin dictus Petrus Archiepiſcopus Inquiſitor Generalis ſuſpenſionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, & privationis muneris Inquiſitoris Generalis, reliqui vero Inquiſitores præfati, eorumque reſpective Conſiliarii, Procuratores Fiſcales, Commiſſarii, Aſſeſſores, Notarii, cæterique Officiales, & Miniſtri excommunicationis latæ ſententiæ, ac privationis officiorum quomodocumque ad Tribunal Sancti Officii ſpectantium pœnas ipſo facto, & abſque ulla declaratione ſe reſpective noviſſent incurſuros, a quibus abſolutionem idem Clemens prædeceſſor ſibi, & dictæ Sedi Apoſtolicæ ſpecialiter reſervavit, & alias prout in ipſius Clementis prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 3. Octobris 1674. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Archiepiſcopus Bracharen. Generalis Inquiſitor a Pontifice conſtituitur.

§.3. Cum autem Nos hodie, ſeu nuper Ven. Fratrem Veriſſimum Archiepiſcopum Bracharen. hæreticæ, & apoſtaticæ pravitatis hujuſmodi Inquiſitorem Generalem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis ſupradictis cum ſolitis facultatibus in locum præfati Petri Archiepiſcopi defuncti per alias noſtras in ſimili forma Brevis literas, quarum tenorem præſentibus itidem pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, dicta auctoritate conſtituerimus, & deputaverimus; Cauſa vero, ſeu Cauſæ præfatæ in ſupradicta Cardinalium Congregatione adhuc pendeant; Hinc eſt, quod Nos Decretis quibuſdam proviſionalibus ab eadem Cardinalium Congregatione in Cauſa Recurſus hujuſmodi antehac emanatis, & a præfato Clemente prædeceſſore approbatis, a quibus recedere nullo modo intendimus, inhærentes, ipſaque Decreta renovantes, & donec ea, quæ ſuper dubiis propoſitis decernenda nobis viſa fuerint, ſtatuimus, omnino obſervari præcipientes:

Pendente Recurſu Decreta proviſionalia Congregat. Cardinalium General. Inquiſit. ſervari præcipitur.

§.4. *De præfatorum Cardinalium Conſilio, Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut inhibitionem a memorato Clemente prædeceſſore per ſuas literas præfatas ſicut præmittitur factam in omnibus ejus partibus auctoritate noſtra Apoſtolica ita modereris, & reformes, ut Veriſſimo Archiepiſcopo generali a Nobis deputato, & reliquis Inquiſitoribus prædictis contra ſupradictos Chriſtianos novos nuncupatos in dictis Carceribus, ut præfertur detentos, ſervato juris ordine, ac juxta æquitatis, & Juſtitiæ regulas liceat procedere ad pœnas & animadverſiones debitas, præterquam ultimi ſupplicii, triremium perpetuarum, & confiſcationis bonorum, a quibus eos, & eorum quemlibet donec, & quouſque a Nobis, & Sede præfata aliter diſpoſitum fuerit, omnino abſtinere volumus.

Committitur Nuncio moderatio inhibitionis.

§.5. Ac proinde eiſdem Veriſſimo Archiepiſcopo Generali, & reliquis Inquiſitoribus, illorumque, & cujuſlibet eorum reſpective Commiſſariis, Conſiliariis, Procuratoribus Fiſcalibus, Aſſeſſoribus, Notariis, Actuariis, cæteriſque Officialibus, & Miniſtris dicta auctoritate diſtricte, & ſub pœnis, quæ in præfatis Clementis prædeceſſoris literis expreſſæ ſunt denuo inhibeas, ne contra eoſdem Chriſtianos novos in Carceribus hujuſmodi detentos, aut eorum aliquem interea ad ultimi ſupplicii, vel triremium perpetuarum aut confiſcationis bonorum hujuſmodi pœnas procedere audeant quovis modo, ſeu præſumant.

§.6. Præterea tibi facultatem harum ſerie tribuimus eadem auctoritate permittendi Veriſſimo Archiepiſcopo Generali, reliquiſque Inquiſitoribus prædictis, ut prout Juſtitia exegerit, & ordo popoſcerit rationis procedere poſſint, etiam contra præfatorum Chriſtianorum novorum in dictis Carceribus detentorum Procuratores, Advocatos, Agentes, ſeu negotiorum Geſtores, & alias quomodolibet pro eis intervenientes, dummodo tamen non poſſit ſubeſſe ſuſpicio, hoc fieri in odium recurſus ſupradicti ad hanc Sanctam Sedem habiti, & ab eadem Sede admiſſi, ad quem effectum dicti Inquiſitores acta talium Proceſſorum tibi ad beneplacitum tuum communicare teneantur.

Derogatio.

§.7. Non obſtantibus quoad ea, quæ præſentibus quomodolibet adverſantur, aut adverſari dici poſſent, præfatis Clementis prædeceſſoris & noſtris literis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in eiſdem literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Da-

Digitized by Google

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 28. Novembris 1676. Pontificatus noſtri Anno primo.

IX.

Confirmatio Decreti circa proceſſionalem delationem Cadaverum ad Eccleſias Regularium.

Dat. 2. Dec. 1676. An. 1. INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti. EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Conventus loci de Binaſco Papien. Diœceſis Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, quod ipſi alias a Congregatione tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum obtinuerunt Decretum, tenoris, qui ſequitur videlicet: *Papien. Funerum.* Regulares Minores ſtrictioris Obſervantiæ S. Franciſci Diœceſis Papien. ad aliqua inconvenientia orta occaſione defunctorum, qui ad eorum Eccleſiam deferuntur, ubi habent proprias ſepulturas, ſupplicant declarari;

Primo, An Curatus unius Diœceſis quæcumque ſit in tranſitu Cadaveris, quod proceſſionaliter defertur ad Eccleſiam Regularium ab alia Diœceſi tranſeundo per propriam Juriſdictionem, & Parochiam, poſſit aliquam partem petere Ceræ, & pecuniarum ab hæredibus Defuncti prætendere.

Secundo, An proprius Parochus Defuncti tranſeundo per Parochiam unius Parochi alterius cujuſcumque Diœceſis ad effectum deferendi proceſſionaliter Cadaver ad Eccleſiam regularium poſſit libere, & licite per eamdem cum Stola, & Cruce elevata tranſire, etiam irrequiſito Parocho.

Decretum Congregationis Concilii. Die 28. Novembris 1671. Sacra &c. Ad Primum reſpondit negative, ad Secundum affirmative — In quorum fidem &c. Romæ 14. Novembris 1676.

I. M. Brancaccius Epiſcopus Viterbien. S.C.C. Secretarius.

Proœm. §. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti exponentes, Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent: Nos ſpecialem Ipſis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis Confirmatio Apoſtolica d. Decreti. ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſt. Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 2. Decembris 1676. Pontificatus noſtri Anno primo.

X.

Gratiæ, & Privilegia conceſſa Conclaviſtis.

INNOCENTIUS PAPA XI. Dat. 6. Dec 1676. An. 1.

MOtu proprio &c. Nos volentes (*omittitur tenor hujus Conſtitutionis, quia in omnibus convenit cum alia ſimili Clem. X.*).

F I A T B.

Datum Romæ apud S. Petrum octavo Idus Decembris Anno primo.

Nomina autem ipſorum Conclaviſtarum ſunt hæc, quæ ſequuntur.

Reverendiſſimus D. Franciſcus Maria Phæbeus, Urbevetanus, Archiepiſcopus Tarſenſis Archiospitalis S. Spiritus Commendatarius, Sacrarum Cæremoniarum Præfectus. Magiſter Cæremoniarum.

Rmus D. Fr. Joſeph Euſanius, Aquilanus, Epiſcopus Porphyrienſis, Sacriſta. Sacriſta.

Carolus Vincentius Carcaraſius, Canonicus Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, Presbyter Romanus.

Fulvius Servantios, Presbyter de S. Severino Canonicus Collegiatæ Eccleſiæ S. Mariæ in Via lata de Urbe.

Petrus Paulus Bona, Presbyter Romanus.

Petrus Sanctes de Fantibus, Presbyter Camerinenſis.

Gabriel Conſidatos Servantius, Clericus Aſſiſienſis. Magiſtri Cœremoniarum,

Abbas Guido Paſſioneus, Clericus Foroſempronienſis, ſacri Collegii Secretarius. Secretarius Collegii.

Franciſcus Maria de Alice, Presbyter Mediolanenſis. Joſeph. Sanctes Flamma Laicus Comenſis noſtri, dum Cardinalatus honore fungebamur. Conclaviſtæ

Abbas Joannes Baptiſta de Palagio, Presbyter Romanus, Canonicus Inſignis Collegiatæ Eccleſiæ S. Laurentii in Damaſo de Urbe. Philippus Baldaſſarus, Presbyter Romanus, perpetuus Beneficiatus Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe. Franciſcus Rattus, Clericus Romanus Franciſci Oſtien. Barberini.

Abbas Federicus Bonaventura, Clericus Urbinas. Joannes Baptiſta Sardinius, Presbyter Vulturanen. Diœceſis. Antonius Leonus, Laicus Ariminenſis. Uldrici Portuen. Carpinei.

Angelus Maria Cirellus, Clericus Januenſis.

Aa-

Angelus Michael Aſtancollus, Clericus Tudertinus. Antonius Cæſar Buſtolinus, Clericus Romanus, Julii Sabinen. Gabriellis.

Abbas Octavius Pieritius, Presbyter Bononien. Cæſar Sega, Clericus Bononien. Conſtantius Accurſius, Presbyter Mutinenſis. Cæſaris Præneſtini Facchinetti.

Bernardinus Riſchius, Presbyter Præneſtinus, Prior S. Michaelis de Mirabello Diœceſis Aquen., Nicolaus Luſſe, Laicus Pariſienſis. Hieronymi Albanen. Grimaldi. Venerabilium Fratrum noſtrorum Epiſcoporum S. R. E. Cardinalium.

Angelus Maria Bocconius, Presbyter Regien, Antonius Manfrenatus, Laicus Ferrarien, Caroli S. Laurentii in Lucina Roſſetti.

Nicolaus Auguſtinus, Laicus Foroliviensis. Joannes Baptiſta Carpanus, Presbyter Vercellen. Diœceſis, Prior S. Bartholomæi de Cherio. Carolus Donatus de Veteribus, Clericus conjugatus Mediolanen. Nicolai S. Mariæ Tranſtyberim Ludoviſii.

Marchio Claudius Pallavicinus, Archidiaconus Parmenſis. Joannes de Niſerz, Laicus Burburenſis, Diœc. Leodien. Joſeph de Archangelis, Laicus Æſinus. Alderani S. Praxedis Cybo.

Thomas Piſcius, Presbyter e S. Juſto Firmanæ Diœc. Aloyſius Sigaldus, Laicus Januen. Laurentii SS. Quirici, & Julittæ Raggii.

Dominicus de Malclere a Sommervillers, Clericus Tullen. Carolus Fromentin. Laicus Diœceſ. Sueſſionenſis. Joannes Gobin. Laicus Nannеten. Joannis Franciſci Pauli S. Mariæ ſuper Minervam de Retz.

Joannes Baptiſta Vannius, Clericus Camerinenſis. Antonius Pierſantes, Clericus de Mathelica Camerinen. Diœceſ. Aloyſii S. Alexii Homedei.

Abbas Petrus Bartholus, Presbyter Venetus. Petrus Paulus Pontinus, Clericus conjugatus de Setia Terracinen. Diœc. Dominicus Tagliaferrus, Clericus conjugatus Alatrinus. Petri Sancti Marci Otthoboni.

Carolus de Marchis, Presbyter Aſculanæ Diœceſ. Joſeph Sfaſciamontius, Clericus Montis Alti. Franciſcus Venantius, Laicus Sabinen. Franciſci SS. Quatuor Coronatorum Albicii.

Jacobus Sorholongus, Laicus Foroſempronienſis. Thomas Emmanuel de Zarate, Clericus Calaguritanæ Diœceſ. Hieronymus Bernius, Presbyter Ferrarien. Caroli S. Chryſogoni Pii.

Abbas Benedictus de Rubeis, Presbyter Firmanæ Diœc, Franciſcus Squarcius, Laicus Senenſis. Auguſtinus Lottus, Laicus Romanus. Flavii S. Mariæ de Populo Chiſii.

Andreas Manſius Lucenſis, Canonicus Cathedralis Eccleſiæ Lucenſis. Lelius Cerchius, Clericus conjugatus Lucen. Paulus de Auguſtinis, Laicus Fanen. Hieronymi S. Hieronymi Illiricorum Bonviſii.

Abbas Raphael Mazzeus, Clericus Florentinus, Bartholomæus Juliettus, Laicus Anconitanus. Antonii S. Mariæ Angelorum Bichii.

Abbas Sperellus Sperellus, Presbyter Aſſiſien. Joannes Vincentius Sfortia Laicus de Monte Franco Spoletanæ Diœceſis. Jacobi S. Mariæ in Aracæli Franſoni.

Abbas Carolus Felix Matta, Presbyter Cremonen. Julius Burantus, Laicus Callicen. Petri S. Pancratii Vidoni.

Abbas Marcus Antonius Zollius, Presbyter Bergomenſis. Henricus Ial, Laicus Bavarus Roſenhemenſis Diœc. Friſingen. Gregorii S. Thomæ in Parione Barbadici.

Joannes Vincentius de Cæſaris Clericus Romanus. Joannes Claudius Laicus Tullen. Hieronymi SS. Marcellini, & Petri Boncompagni.

Carolus Antonius Airoldus, Presbyter Mediolanen. Canonicus Ordinarius Metropolitanæ Eccleſiæ Mediolanen. Federicus Puſterla, Presbyter Mediolanen. Joannes Franciſcus Agliaudus, Clericus Taurinen. Diœc. Alphonſi S. Crucis in Hieruſalem Littæ.

Abbas Franciſcus Milonus, Presbyter de Sorpello Vintimillien. Diœceſis. Joſeph Bonellus, Clericus Camerinen. Diœceſis, Nerei SS. Nerei, & Achillei Corſini.

Innocentius Torellus, Presbyter Senenſis. Petrus Sodus, Clericus Pientinus. Polidorus de Amicis, Laicus Urbinaten. Cælii S. Petri in Monte Aureo Piccolominei.

Fr. Antonius de Ildaris, Eques Hieroſolymitanus Bituntinus. Bernardinus Portus, Presbyter Bononien. Joſeph de Antoninis, Laicus Alatrenſis. Caroli S. Mariæ in Via Carafæ.

Fr. Fortunatus de Vecchis, Ordinis Hieroſolymitani Prior Senenſis. Fr. Ugo Ferrettus, Eques Hieroſolymitanus. Salluſtius Muſiottus, Laicus Aſculanus. Palutii SS. Duodecim Apoſtolorum de Alteriis.

Abbas Joſeph de Annibaldenſis a Molaſia, Clericus Romanus. Flaminius Peregrinus, Laicus de Polo Tiburtinæ Diœceſis. Joannis Nicolai S. Mariæ Tranſpontinæ de Comitibus.

Comes Antonius de Polcenico, Clericus Concordienſis. Petrus Pontinus, Clericus Romanus. Jacobi S. Mariæ de Pace Ninii.

Abbas Joſeph Zallontius, Presbyter Senenſis. Centurio Durantus, Clericus e Caſtro S. Eliæ Nepeſinæ Diœceſis. Valentinus Lancia, Clericus Amerinus. Innici S. Clementis Caraccioli.

Joſeph Muzzenius, Presbyter Utinenſis, Canonicus Cathedralis Eccleſiæ Aquilejenſis. Marcus Antonius Guizzardus, Clericus Patavinus. Joannis SS. Viti, & Modeſti Delphini.

Abbas Alexander Capponus, Clericus Florentinus. Joannes Theodorus Jacquet, Presbyter Rupefortenſis Leodien. Diœc. Canonicus Metropolitanæ Eccleſiæ Cameracen. Amadeus Capitanei, Laicus Vercellen. Diœceſis. Jacobi SS. Joannis, & Pauli Roſpiglioſii.

Philippus de Borau de Caſtellis, Laicus Diœceſ. Dajocenſis. Franciſcus Timolion de Choiſii, Abbas S. Seqnaui Lingonenſis Diœc. Pariſien. Leonardus Lomeſtrul, Laicus Diœc. Lemovicenſis. Emmanuelis Theodori S. Laurentii in pane, & perna Bullionii.

Joannes Romani a Fonte, Presbyter Oſcanus Toletanæ Diœceſis. Petrus a Sagaſta, & Zavala, Presbyter Oppidi de Durango Calaguritanæ Diœceſis, Ludovici S. Sabinæ de Porto Carrero.

Marcus Antonius Perfettus, Laicus Sarzanenſis. Ægidius Sallecher, Laicus de Seittenſtetten, Paſſavien. Diœc. Caroli S. Hadriani Cerri.

Horatius Cardona, Laicus Camerinenſis. Antonius Franciſcus Mainardus, Laicus Anconitanus. Franciſcus Ferrarius, Presbyter Placentinus, Canonicus Inſignis Collegiatæ S. Antonii ejuſdem Civitatis Placentiæ. Dominicus Fortes, Laicus

Laicus Aſculanus. Lazari S. Mariæ in Aquiro Pallavicini.

Julius Cæſar Grimaldus de Baſtia, Clericus Diœc. Marianen. Joannes Antonius Barbatus, Presbyter e Rocca Sicca Terracinen. Camilli S. Euſebii Maximi.

Petrus Franciſcus Giampè de Fabriano Camerinen. Diœc. Franciſcus Maria de Laurentiis, Presbyter de Serra S. Quirici Camerinen. Diœceſis. Gaſparis S. Silveſtri in Capite de Carpineo.

Abbas Claudius de Caignon, Presbyter Pariſienſis. Joannes de la Chaiſe, Laicus Pariſien. Bernardus Sensè, Clericus Burdigalenſis. Cæſaris Sanctiſſimæ Trinitatis in Monte Pincio Deſtroci.

Joannes Vernerus Baro de Plitter Storff, Clericus conjugatus Paſſavien. Diœceſ. Petrus Aloyſius de Ruyte, Clericus conjugatus Leodien. Theodorus Holter, Clericus Noveſienſis. Gerardus Joſephus Hieble, Presbyter Colonienſis. Bernardi Guſtavi de Baden.

Bonaventura de la Font, Subdiaconus Toloſanus, Prior Commendatarius S. Leontii ejuſdem Civitatis Toloſanæ. Ludovicus Manden. Laicus Clemontenſis. Petri Bonſii.

Chriſtophorus Melgarexo, Laicus Civitatis Murſiæ Carthaginen. Diœc. Paulus de Villanova, Clericus Oxomen. Diœceſis. Joannes Angelus Deſiderius Malebrius, Laicus Papien. Joannis Everardi S. Bartholomæi in Inſula Nidardi.

Franciſcus Antonius Puntius, Presbyter Neapolitanus Canonicus Cathedralis Eccleſiæ Gravinen. Abbas Paulus Ferella, Presbyter Muranus, Canonicus Cathedralis Eccleſiæ Garganicæ. Fr. Vincentii Mariæ S. Sixti Urſini.

Petrus Dominicus Mennitus, Prior S. Juvenalis Civitatis Urbevetanæ, Presbyter Squillacenſis. Franciſcus Carpinus, Laicus Firmanæ Diœceſ. Jacobus Blattman, Laicus Conſtantienſis. Federici S. Marcelli Columnæ.

Petrus Paulus Bernaſconus, Clericus Beneficiatus Baſilicæ Vaticanæ Romanus. Petrus Ferrarius, Laicus Parmenſis. Bartholomæus Bellomini, Laicus Montis Ilcinei. Franciſci S. Matthæi in Merulana Nerlii.

Joſeph Bonjoannes, Presbyter Diœc. Montis Regalis. Guerrinus Bonettus, Laicus Mantuanus. Hieronymi S. Pudentianæ Gaſtaldi.

Joannes Piolus, Presbyter Romanus. Hieronymus Debbia, Clericus conjugatus de Caſtellarano Rhigien. Diœc. Alexandri S. Priſcæ Creſcentii.

Philippus de Caſtro, Presbyter Roman. Clericus Beneficiatus Baſilicæ Vaticanæ. Antonius Duteus, Laicus Faventinus. Galeatii S. Bernardi Mareſcotti.

Antonius Dentius, Clericus Forolivienſis. Franciſcus Bertotius, Clericus Diœc. Janſenſis. Bernardini S. Stephani in Monte Cœlio Rocci.

Joſeph Caſavecchia, Presbyter Fulginatenſis. Marcus Antonius Albericus de Orciano Fanen. Diœc. Marii S. Joannis ante Portam Latinam Albericii.

Joſeph Daneſius, Presbyter Januen. Octavius Valletta, Laicus Taurinen. Fabritii S. Calixti Spadæ.

Joannes Lerbone, Presbyter Ciceſtrenſis Diœc. Jacobus Philippus de Annibalis, Laicus a Monte Caſtro Tudertinæ Diœc. Petrus Smit, Laicus Candaven. Diœc. Fr. Philippi Thomæ Huvard S. Cæciliæ de Nortfolck. Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Philibertus de Foucher, Eques SS. Mauritii, & Lazari Lemovicen. Diœc. Thadæus Amonius, Presbyter e Caſtro Bononien. Imolen. Diœc. Joſeph Capicius, Laicus Romanus. Franciſci S. Mariæ in Via lata Maidalchini.

Carolus Albanus Urbinas. Joannes Cecius, Clericus Abbatiæ Sublacen. nullius Diœc. Dionyſius Blaſius, Laicus de Stimiliano Sabinen. Diœceſis. Caroli S. Mariæ in Coſmedin. Barberini.

Stephanus Ricciardus, Canonicus S. Adriani Presbyter Firmanus. Matthæus Paſſanus, Laicus Tiburtinus. Decii S. Euſtachii Azzolini.

Michael Angelus Peregrinus, Clericus Romanus. Joſeph Sorace, Clericus S. Chriſtinæ Oppiden. Diœc. Pauli S. Nicolai in Carcere Tulliano Sabelli.

Abbas Franciſcus Ridolfi, Presbyter Florentinus. Bernardinus Guerrinus, Laicus Peruſinus. Sigiſmundi S. Georgii ad Velum aureum Chiſii.

Thomas Marchionnius, Presbyter Florentinus. Petrus Ven-Steembeck Bruxellenſis Diœceſis Mechlinien. Nicolai SS. Coſmæ, & Damiani Acciajoli.

Fr. Tigrinus Trigrinius, Eques Hieroſolymitanus Lucenſis. Chriſtophorus Alexandrinus, Laicus Viterbien. Bonaccurſii S. Mariæ de Scala Bonaccurſii.

Fr. Thomas Bertotius, Eques Hieroſolymitanus Fanen. Antonius Anſovinus, Laicus e Nurſia Spoletanæ Diœceſis. Felicis S. Angeli in Foro Piſcium Roſpiglioſii.

Dominicus de Benedictis, Clericus de Trebia Spoletanæ Diœceſis. Jacobus Famianus de Caprarola Hortanæ Diœceſis. Hieronymi S. Cæſarei Caſanate.

Abbas Petrus Palutius, Presbyter Brixienſis. Dominicus Quartarolus, Laicus Venetus. Petri S. Mariæ in Domnica Baſadonna.

Diaconorum S. R. E. Cardinalium nuncupatorum.

Fr. Bonaventura de Recineto, Procurator Generalis Ordinis Capuccinorum, Confeſſarius. *Confeſſarius.*

Abbas Dominicus Cappellus de Accumulo, Presbyter Aſculanus, Canonicus ſæcularis Collegiatæ Eccleſiæ S. Anaſtaſiæ de Urbe, cum prædicto Reverendiſſimo D. Phæbeo Archiepiſcopo Tarſenſi. *Adjutores.*

Fr. Magiſter Carolus Bonettus Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, Subſacriſta.

Canonicus Joannes Catharinus Conſtantius, Clericus Aquilanus, cum dicto Rmo D. Epiſcopo Prorphyrienſi Sacriſta.

Abbas Vincentius Checchius, Presbyter Ripanus, cum dicto Secretario Sacri Collegii.

Abbas Ludovicus Piccinus, Clericus Æſinus, Cuſtos Fontis, & Aquarum Conclavis. *Cuſtos Fontis*

Joannes Baptiſta Ferrarius, Laicus Diœceſis Montis Alti. Hieronymus Braſaulus, Laicus Ferrarien. Phyſici. *Medici.*

Joannes Baptiſta Pierius e Scofranio Pientinæ Diœceſis, Chirurgus. *Chirurgi.*

Jo: Petrus Paulutius Piſauren. Aromatarius. Petrus Corſus de Speria Sarzanen. Diœceſis. Ludovicus Stamigna de Hiſpello Spoletanæ Diœceſis, ejus Auxiliatores. *Aromatarii.*

Pe-

Barbitonſores. Petrus Branca Squillacenſis. Antonius Roſellus Firmanus, Barbitonſores. Franciſcus Campus Piſauren. Matthæus Zannolius Faventinus, eorum Auxiliatores.

Fabri. Stephanus Baldus Faber Lignarius. Antonius Rinaldus Faber Cœmentarius.

Dominicus Totius Ariminen., famulus Magiſtri Cæremoniarum.

Scopatores. Joſeph Coletta, Paſchalis Honorantes, Joſeph Trovarellus, Didacus Santillus, Antonius Crovellonus, Antonius Comus, Joannes Franciſcus Zonus, Michael Angelus Zonus, Joannes Maria Rè, Joſeph Morandus, Bartholomæus Onginus, Franciſcus Coppa, Dominicus Gionſius. Carolus Antonius Guinettus, Ambroſius Roſatus, Paulus Antonius Brunus, Antonius Piſcius, Antonius Paulettos, Gaſpar Baldus, Felix Caroli, Petrus Statius, Joannes Baptiſta Chriſtophorus, Franciſcus Catenaccius, Joannes Antonius Catenaccius, Antonius Felicettus, Joannes Nott. Scopatores Conclavis.

XI.

Approbantur Inſtituta, Conſtitutiones, & Monaſteria Monialium ſub denominatione Adorationis perpetuæ Sanctiſſimi Sacramenti, quæ jam in Regnis Galliæ ſunt erecta, & in poſterum erigentur, eademque ſubjiciuntur immediatæ Sanctæ Sedis Apoſtolicæ Protectioni.

Conſimile Inſtitutum Clericorum Regularium Minorum anno 1588. *approbavit Sixtus V. in ejus Conſt.*81. Sacræ Religionis.

Dat. 10. Dec. 1676. An. 1.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium. Militantis Eccleſiæ Regimini meritis licet imparibus per ineffabilem divinæ ſapientiæ, atque Clementiæ abundantiam præpoſiti, illique pro Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento, quod Dominus noſter Jeſus Chriſtus in ultima Cœna quando Paſcha cum Diſcipulis celebrato tranſiturus erat de hoc mundo ad Patrem tanquam paſſionis ſuæ memoriale perenne, ut inde arctius charitatis ſuæ immenſitas fidelium cordibus infigeretur, inſtituit, jugi adoratione in aliqualem blaſphemiarum, aut aliarum impietatum, quas nefarii homines contra idem Sacramentum committere non expaveſcunt, reparationem pia ejuſdem Sanctiſſimi Sacramenti amantium Animarum adinventione inſtituta dicuntur, non poſſumus, præſertim cum pia Catholicarum Reginarum vota expoſcunt, favorem benevolum non impertiri, eaque, ut firma ſemper, & illibata perſeverent, & quoad fieri poterit majora in dies ſuſcipiant incrementa, Apoſtolici muniminis præſidio non conſtabilire, ac Monaſteria, in quibus Moniales perpetuæ Sanctiſſimi Sacramenti adorationi hujuſmodi voto ſpeciali ſe addicunt, jam erecta, atque deinceps Benedicente Domino erigentur, eorumque ſuperiores, & perſonas quaſcumque opportunis favoribus, & gratiis non proſequi, prout ad Altiſſimi laudem & gloriam, & Animarum ſalutem, ac ſpecialem multorum Chriſtifidelium conſolationem, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Petitio Mariæ Tereſiæ Reginæ Chriſtianiſſimæ. §. 1. Exhibita ſiquidem nobis nuper pro parte chariſſimæ in Chriſto filiæ noſtræ Mariæ Tereſiæ Franciæ Reginæ Chriſtianiſſimæ petitio continebat, quod alias claræ memoriæ Anna Auſtriaca Chariſſimi ſimiliter in Chriſto filii noſtri Ludovici XIV. Francorum, & Navarræ Regis Chriſtianiſſimi mater in animo afflicto, & contrito revolvens tempora Bellorum quæ per tot annos Regnum Galliæ, & alias vicinas Chriſtianorum Principum Regiones infeſtarant, innumera ſacrilegia, impietates, prophanationes, & blaſphemias ab effrænata militum licentia, & ab impiis hominibus, ſceleratiſque hæreticis erga Sanctiſſimum, & Auguſtiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum commiſſa, & perpetrata fuiſſe, & ex perverſo jam facto habitu, etiam in dies perpetrari.

Peculiaris devotio Galliæ erga SS. Euchariſtiæ Sacramentum. §. 2. Et conſiderans, quod Galliæ Populi peculiari ſemper affectu, & devotione illud Sacramentum venerati fuerant, adeoque aliis Catholicis Nationibus exemplo perviverant, illud in proceſſionibus publicis Populi Catholici adorationi offerendi, & exhibendi voto ſpeciali ſe adeo adſtrinxit aliqualem tot malorum, & impietatum reparationem quantum ipſa Deo auxiliante poſſet procurando, unde aſſumptis ſecum in conſilium, & operam nonnullis nobilibus matronis ſimili devotione erga tantum Sacramentum accenſis unum perpetuæ adorationis Sanctiſſimi Sacramenti nuncupandum Monaſterium Sanctimonialium Reformatum Ordinis Sancti Benedicti ſub illius primitiva regula de ſtricta obſervantia in ſuburbiis S. Germani a Pratis nuncupati prope Pariſios fundavit.

Origo Monaſterii Adorationis perpetuæ SS. Sacramenti. Inſtitutum hujus Monaſterii refertur. §. 3. Quæ quidem Moniales preter tria ſubſtantialia Religionis vota aliud quartum votum coram Sanctiſſimo Sacramento diu noctuque alternis tamen vicibus perſiſtendi, & orandi emittent eo animo, ut continuis hujuſmodi orationibus ſeſe tamquam victimas in expiationem Deo offerentes, ſacrilegia, impietates, & alia peccata, quæ ab impiis, & hæreticis patrantur zelanter reparent, & inſuper qualibet Feria Quinta non impedita Officium divinum ejuſdem Sanctiſſimi Sacramenti, illud ſuper Altari venerationi fidelium exponendo, decantent.

Hoc Inſtitutum laudatur. §. 4. Hanc autem fundationem, piumque hujuſmodi Inſtitutum præfatus Ludovicus Rex ſuis patentibus literis laudavit, & commendavit, ac ſimilis memoriæ Margarita Alotharingia Duciſſa Donataria Aurilianen. ſingulari ſtudio ac eximiæ ſuæ pietatis exemplo promovit, ſubindeque dilectus filius noſter Flavius Tituli Sanctæ Mariæ de Populo Chiſios nuncupatus, necnon bon. mem. Ludovicus Tituli Beatæ Mariæ in Porticu de Vandoſme, etiam nuncupatus S. R. E. Cardinales tunc apud dictum Ludovicum Regem, & univerſum illius Regnum Sedis Apoſtolicæ De Latere Legatis, eorum Brevibus, ſeu patentibus literis confirmarunt, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjecerunt ſupplendo omnes, tam juris, quam facti defectus.

A Legatis de Latere Sedis Apoſt. confirmatur.

Cauſæ approbationis, & Confirmationis hujus Inſtituti. §. 5. Cum autem, ſicut eadem petitio ſubjungebat, a tempore fundationis hujuſmodi dicta devotio Benedicente Domino ita creverit in animis fidelium, ut etiam multi de erigendis ſimilis inſtituti Monaſteriis cogitaverint, numeruſque Monialium primo dicti Monaſterii, quod in loco ſalubri & amœno extructum, & multa

xdi-

ædificiorum copia, & venuſtate perfectum reperitur; adeo evectus fuerit, ut ea illis permultæ ad alias fundationes, quæ in dies offeruntur faciendas habiles, & capaces extrahi, & tranſmitti poſſint: & ſi hoc Sanctum Inſtitutum pro illius firmiori ſubſiſtentia, etiam per nos approbaretur, & confirmaretur, aliaque infraſcripta concederentur, & approbarentur; ex hoc profecto non ſolum Divini Cultus incremento, ſed etiam ipſius Ordinis S. Benedicti reintegrationi, & propagationi, ac ſpirituali multorum Chriſtifidelium conſolationi peropportune conſuleretur, & illud eadem Maria Tereſia Regina zeli, & pietatis aliarumque virtutum defunctæ Reginæ ejuſdem Ludovici Regis matris emulatrix totis animi viribus expoſcat.

Preces d. Reginæ necnon Prioriſſæ, & Monialium d. Monaſterii.

§.6. Nobis, propterea pro parte dictæ Mariæ Tereſiæ Reginæ, ac dilectarum etiam in Chriſto filiarum Prioriſſæ, & omnium Monialium dicti Monaſterii fuit ſupplicatum, quatenus eis in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.7. Nos quibus nihil magis curæ eſt, quam ut hoc Auguſtiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum perpetuo adoretur, & qua par eſt veneratione jugiter colatur Mariæ Tereſiæ Reginæ, ac Prioriſſæ, & Monialium præfatarum piis votis, hac in parte favorabiliter annuentes, eandem Mariam Tereſiam, ac Prioriſſam, & Moniales præfatas, & illarum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati:

Dictum Inſtitutum auctoritate Apoſtolica confirmatur.

§.8. Ex voto Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum Inſtitutum præfatum ſub denominatione adorationis perpetuæ Sanctiſs. Sacramenti Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus; necnon primodictum, &

Monaſteria jam erecta & erigenda, eorumque perſonæ & bona eximuntur ab Ordinariorũ Juriſdictione.

alia tria unum videlicet in Civitate Tulen., & aliud in Oppido de Ramteruillen. Tulen. Diœceſis, necnon reliquum in Oppido Nancei dictæ Tulen. ſeu nullius Diœceſis jam erecta, & quæcumque alia, quæ in poſterum Benedicente Domino forſan erigentur Monaſteria, illorumque pro tempore exiſtentes Prioriſſas, & cujuſvis nominis Superioriſſas Moniales Conventus Superiores, Viſitatores, Officiales, Miniſtros, Servientes, & alias perſonas quaſcumque, necnon proprietates, & bona univerſa mobilia, & immobilia præſentia, & futura cujuſcumque qualitatis, quantitatis, generis, ſpeciei, ac naturæ exiſtentia, & ubicumque conſiſtentia, & alia quæcumque ad illa quomodolibet ſpectantia, ſeu ab illis quomodocumque, & qualitercumque dependentia ab omni, & quacumque Primatum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, & aliorum quorumvis Ordinariorum, ſeu eorum cujuſlibet Officialium & Vicariorum, in ſpiritualibus Generalium, necnon Rectorum, & Generalium quorumvis Ordinum, juriſdictione, viſitatione, correctione,

Excipiuntur caſus expreſſi in Conc. Tridentino.

reformatione, ſubjectione, obedientia, ſuperioritate, & auctoritate, ſalva tamen ſemper eorum Ordinariorum juriſdictione in caſibus, in quibus juxta Concilii Tridentini Decreta illam in Monaſteria quantumvis exempta, & præſertim circa clauſuram Regularem exercere poſſunt, in ſpiritualibus, & temporalibus penitus, & omnino etiam perpetuo eximimus, & liberamus, &

Eadem Monaſteria recipiuntur ſub Protectione S. Sedis.

ſub Beati Petri, & Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, ac noſtra, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis protectione, & inviolabili conſervatione ſuſcipimus.

In ſpiritualibus, & temporalibus ſubjiciuntur Juriſdictioni trium in Dignitate Eccleſiaſtica cõſtitutorum.

§.9. Ac correctioni, & obedientiæ, ſuperioritati, & omnimodæ juriſdictioni in eiſdem ſpiritualibus, curæque, & gubernio, regimini, & adminiſtrationi in temporalibus trium perſonarum in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutarum, quæ quidem conjunctim, vel ſaltem duæ illarum illa Monaſteria gubernare, regere, & adminiſtrare poſſint, & debeant ſubmittimus, & ſubjicimus, cum hoc, quod perſonæ illæ ad nomi-

Qui ad nominationem Monialiũ debent deputari a Congregatione Epiſc. & Regul.

nationem dictarum Monialium a congregatione pro tempore exiſtentium ejuſdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium hujuſmodi præpoſitorum eligi, & deputari debebunt.

Eiſque tribuitur facultas eligendi Viſitatorem.

§.10. Præterea eiſdem Deputatis, ut ſupratum eligendis, & ſtabiliendis, ut ipſi conjunctim ſi commode fieri poterit, vel ſaltem duo eorum unum Presbyterum ſecularem, vel regularem doctrina, vitæque, ac morum probitate præſtantem in Monaſteriorum hujuſmodi Viſitatorem generalem, & pro hac vice dilectum filium Henricum de Hanezon. Abbatem regularem Monaſterii S. Michaelis de Sancto Michaele ejuſdem Ordinis Virdunen. Diœceſis, modo velit, & poſſit in Officio viſitationis cum omnibus facultatibus ſolitis, & ſimili Officio annexis, & de jure competentibus ad triennium dumtaxat; ita tamen ut per ſe ipſum, & non per alium ſingula Monaſteria ſaltem ſemel in triennio viſitare, necnon in fine triennii ſuæ viſitationis rationem dictis Superioribus reddere debeat; necnon toties quoties expediens videbitur peracto triennio ad aliud triennium poſſet reeligi, & inſtituere valeat, ſeu valeant.

Approbandi Statuta hujus Inſtituti.

§.11. Inſuper ut iidem deputati omnes, & ſingulas Conſtitutiones, & ſtatuta, & præſertim illa quæ a dilecta ſimili in Chriſto filia Mechtilda a Sanctiſſimo Sacramento Moniali primodicti Monaſterii ſuper obſervantia tam primitivæ regulæ S. Benedicti, quam inſtituti adorationis perpetuæ Sanctiſſimi Sacramenti condita fuerunt, dummodo illa Sacris Canonibus non ſint contraria approbandi, ſimiliter non contraria condendi, ſeu antiqua quoties expediens videbitur immutandi, corrigendi, moderandi, & in meliora reformandi, necnon quoſcumque actus

Actus, & cõtractus.

& contractus licitos tamen, & honeſtos hactenus per Moniales Monaſteriorum hujuſmodi quomodolibet initos, ac quoſcumque habitus dicti Ordinis quibuſvis Monialibus, conceſſiones, & profeſſiones inde legitime ſecutas approbandi, & confirmandi.

Monaſterii Superioriſſa, ſeu Prioriſſa eligenda ad triennium.

§.12. Præterea tam quod Superioriſſa, ſeu Prioriſſa primi Monaſterii præfati, quam omnium aliorum Monaſteriorum jam erectorum, & infuturum forſan erigendorum Prioriſſa triennalis eligi debeant, quæ tamen ad alia triennia ſucceſſive toties reeligi poterunt, quoties pro bono Monaſteriorum gubernio ita expedire, & neceſſarium eſſe videbitur, denuo omnibus, & ſingulis eorumdem Monaſteriorum Prioriſſis, ſeu Superioriſſis, & Monialibus nunc, & pro tem-

Digitized by Google

Conceduntur omnia Privilegia, gratiæ, & Indulgentiæ Congregationis Caſinen.

pore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis immunitatibus, privilegiis, libertatibus, gratiis, Indultis, Indulgentiis, & favoribus ſpiritualibus, & temporalibus S. Benedicti primitivi Ordinis, & Congregationis Montis Caſſinen. Monachis, & Monialibus, & præſertim Congregationi Monialium Reformatarum ejuſdem Ordinis S. Benedicti Montis Calvariæ nuncupatarum, principaliter, & particulariter, vel generaliter, aut acceſſorie, vel per viam conceſſionis, & extenſionis, aut alias quomodolibet conceſſis, in iis tamen, quæ hujus inſtitutis, ſtatutis, & conſuetudinibus non adverſantur, & dummodo illa ſint in uſu, & non ſint revocata, aut ſub ulla revocatione comprehenſa, nec Sacris Canonibus, & Conciliis contraria ſint, uti, frui, potiri, & gaudere poſſint, & valeant pariter ac pariformiter, perinde, ac ſi illa Monialibus hujus Inſtituti, ac illius Conventibus, perſonis, & bonis particulariter, ſpecifice, & expreſſe, ac nominatim conceſſa fuiſſent concedimus, & indulgemus.

Indulgentia plenaria omnibus Viſitantibus certis diebus Eccleſias dd. Monaſteriorum.

§.13. Necnon omnibus, & ſingulis Monialibus præfatis, ac quibuſvis aliis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui quaſlibet Monaſteriorum erectorum Eccleſias diebus feſtis ſolemnitatis Corporis Chriſti, necnon Patroni cujuſlibet Eccleſiæ devote viſitaverint, ibique pro Romani Pontificis ſalute, fidei Catholicæ propagatione, & Principum Chriſtianorum concordia, necnon hæreſum extirpatione pias ad Deum preces effuderint; ac cujuſlibet ex iiſdem Monialibus die qua ipſa habitum illius Ordinis ſuſcipiet, & profeſſionem ſolemnem emittet ſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum illa die ſumpſerit, & ut ſupra oraverit, plenariam omnium peccatorum indulgentiam, & remiſſionem elargimur.

Item Indulgentia Monialibus die qua habitum ſuſcipient, & profeſſionem emittent.

§.14. Iis vero Chriſtifidelibus, qui in die octava ſolemnitatis ejuſdem Corporis Chriſti, & Dominica infra illius octavam, necnon Feria Quinta cujuſlibet hebdomadæ adorationi Sanctiſſimi Sacramenti in dictis Eccleſiis interfuerint centum dies de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta miſericorditer in Domino relaxamus.

Conceditur facultas Viſitatori pro tempore ut Moniales abſolvere poſſit a quibuſvis caſibus etiam S. Sedi reſervatis.

§.15. Et demum earundem Monialium ſaluti paterne conſulere volentes, illarum viſitatori pro tempore exiſtenti, ut eaſdem a quibuſvis caſibus etiam Sedi Apoſtolicæ præfatæ reſervatis abſolvere libere, & licite poſſit, & valeat licentiam, & facultatem Apoſtolica auctoritate præfata ſimiliter concedimus, & impertimur, dummodo præfata Monaſteria erecta, & in poſterum forſan erigenda in Congregationem nunquam aggregentur, aut uniantur, nec alterum alteri ſubjiciatur, & de Monaſteriis, in quæ Moniales præfatas introduci contigerit per Sedem præfatam Apoſtolicam diſponi non conſueverit, & pro earum Abbatiſſæ electione aliqua confirmatio Apoſtolica non requiratur.

Conditiones ſervandæ ad effectum gaudendi hujuſmodi gratiis.

Clauſulæ.

§.16. Decernentes præſentes literas nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aliove quolibet etiam formali, ac ſubſtantiali, & inexcogitato individuamque expreſſionem requirente, & undecumque reſultante defectu notari, impugnari, limitari, infringi, modificari, retractari, ad viam ſeu terminos juris reduci, in controverſiam vocari, aliudve quodlibet juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, ſeu intentari, vel impetrato quempiam in judicio, vel extra uti, ſeu ſe juvare poſſe, neque eaſdem præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium diſpoſitionum, ordinationum, & gratiarum revocationibus, limitationibus, aliiſve contrariis diſpoſitionibus factis, & pro tempore faciendis; unquam comprehendi, aut comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt in priſtinum, & validiſſimum ſtatum, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, cenſeri, firmaſque, validas, & efficaces exiſtere & fore, & ab illis ad quos ſpectat, & quandocunque ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari. Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales judicari, & definiri debere; ac irritum quoque decernimus, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, exemptionis, liberationis, indulti, elargitionis, relaxationis, conceſſionis, & facultatis impertitionis infringere, vel auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſt. ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo ſexto, quarto idus Decembris, Pontificatus noſtri Anno primo.

XII.

Conceduntur Privilegia, Exemptiones, & Indulta ab Innocentio XI. Dapiferis, qui in Conclavi ſuæ Aſſumptionis S. R. Eccleſiæ Cardinalibus inſervierunt.

Dat. 4. Jan. 1677. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Exordium.

MOtu proprio &c. Nos volentes (*Omittitur tenor, quia habetur in alia ſimili Clem. X.* Motu proprio &c.).

F I A T B.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum pridie Non. Januarii Anno Primo.

Nomina Eminentiſſimorum DD. Cardinalium, & Dapiferorum ſunt hæc, quæ ſequuntur.

BEnedictus Odeſcalcus nunc Innocentius XI. Comenſis.

Petrus Joannes Bernardus de S. Paulo Vencien. Diœc. Noſter, dum Cardinalatus honore fungebamur.

EPI-

EPISCOPI V.

Franciſcus Epiſcopus Oſtien. S. Collegii Decanus Card. Barberinus S. R. E. Vicecancellarius & Summiſta, Florentinus.	*Abbas Carolus Francionus J. V. D. Neapolitanus, atque Romanus.*
Uldericus Epiſcopus Portuenſis S.R.E. Cardinal. Carpineus, Urbinas.	*Aldericus Pazzaglia, Romanus.*
Julius Epiſcopus Sabinenſis S. R. E. Card. Gabriellius, Romanus.	*Thomas Antaldus, Urbinaten.*
Cæſar Epiſcopus Præneſtinus S. E. R. Card. Fachenettus, Epiſcopus Spoletanus, Bononienſis.	*Petrus Franciſcus Gianinus, Presbyter, ac Prior S. Bernardi, Forolivienſis.*
Hieronymus Ep. Albanen. S.R.E. Card. Grimaldus, Archiepiſcopus Aquenſis, Genuenſis.	*Carolus Riſchius, Præneſtinus.*

PRESBYTERI L.

Carolus Tituli S. Laurentii in Lucina Prior Presbyterorum S. R. E. Card. Roſettus, Epiſcopus Faventinus, Ferrarienſis.	*Michael Borduſſius, Mutinenſis.*
Nicolaus Tituli S. Mariæ Tranſtyberim S. R. E. Presbyter Card. Ludoviſius Major Pœnitentiarius, Bononienſis.	*Joannes Baptiſta Gianna, Presbyter, ac Prior Sancti Petri Vintimilien.*
Alderanus Tit. S. Praxedis S. R. E. Presbyter Card. Cybo, Januenſis.	*Stephanus Ceccoperius de Maſſa Lunen. Sarzanen. Diœceſis.*
Laurentius Tit. SS. Quirici, & Julitæ Sanctæ S. R. E. Presbyter Card. Raggius Genuenſis.	*Julius Clemens Matthæjus Romanus.*
Joannes Franciſcus Paulus Gondus Tituli S. Mariæ ſuper Minervam S. R. E. Presbyter Card. de Retz nuncupatus, Gallus.	*Abbas Cæſar Nicolaus Marſilius Romanus.*
Aloyſius Tit. S. Alexii S. R. E. Presbyter Card. Homodeus, Mediolanen.	*Canonicus Stephanus Torrettus de Calderola Camerinen. Diœc., atque Romanus.*
Petrus Tituli S. Marci S. R. E. Presbyter Card. Othobonus, Venetus.	*Joannes Franciſcus Mazzinus, Clericus Romanus.*
Franciſcus Tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyter Card. Albitius, Cæſenaten.	*Marcellus Scarlattus Romanus.*
Carolus Tit. S. Chryſogoni S. R. E. Presbyter Card. Pius, Ferrarien.	*Abbas Evander de Advocatis, Nobilis Tiburtinus.*
Flavius Tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presbyter Card. Chiſius, Archipresbyter Baſilicæ Lateranen. S. R. E. Bibliothecarius, & Signaturæ Juſtitiæ Præfectus, Senenſis.	*Philippus Raſponus, Ferrarienſis.*
Hieronymus Tit. S. Hieronymi Illiricorum S. R. E. Presbyter Card. Bonviſius, Epiſcopus Lucæ, Lucenſis.	*Joannes Maſſerottus, Lucenſis.*
Antonius Tit. S. Mariæ Angelorum S.R.E. Presbyter Card. Bichius, Epiſcopus Auximanus, Senenſis.	*Fr. Paulus de Paſſioneis, Eques Hieroſolymitanus, Foroſempronienſis.*
Jacobus Tit. S. Pancratii S. R. E. Presbyter Card. Franſonus, Epiſcopus Camerinenſis, Genuenſis.	*Comes Raymundus Ranuccius de Marſciano, Urbevetanus.*
Petrus Tit. S. Calliſti S. R. E. Presbyter Cardinal. Vidonus, Cremonenſis.	*Carolus Agapetus Appollonius J. V. D. Clericus Præneſtinus.*
Gregorius Tit. S. Thomæ in Parione S.R.E. Presbyter Card. Barbadicus, Epiſcopus Patavinus, Venetus.	*Joannes Carolus Laſſius J. V. D. Fulginaten.*
Paſchalis Tit. S. Balbinæ S. R. E. Presbyter Card. de Aragonia, Archiepiſcopus Toletanus, Hiſpanus.	*Flaminius Marionus, Clericus Bononien.*
Hieronymus Tit. SS. Marcellini, & Petri S. R. E. Presbyter Card. Boncompagnus, Archiepiſcopus Bononiæ, Bononienſis.	*Abbas Laurentius Dominichellus e Foſſis Papirianis Sarzanen. Diœc.*
Alphonſus Tit. S. Crucis in Hieruſalem Presbyter Card. Litta, Archiepiſcopus Mediolani, Mediolanenſis.	*Thomas Burali, Eques S. Stephani, Aretinus.*
Nerius Tit. SS. Nerei, & Achillei S. R. E. Card. Corſinus, Epiſcopus Aretinus, Florentinus.	*Theodorus Franciſchinus, Clericus Senogallienſis.*
Cœlius Tit. S. Petri in Monte Aoreo S.R.E. Presbyter Card. Piccolomineus, Archiepiſcopus Senarum, Senenſis.	*Simeon Morettinus, Neapolitanus.*

Digitized by Google

Carolus Tit. S. Suſannæ S. R. E. Presbyter Card. Caraffa, Neapolitanus.	*Joannes Benedictus de Paſſioneis, Nobilis Foroſemproniens.*
Palutius Alterius Tit. SS. Duodecim Apoſtolorum S. R. E. Presbyter Card. Alterius, ejuſdem S. R. E. Camerarius, Romanus.	*Paulus Bersonus, Presbyter de Polo Tiburtinæ Diœceſ.*
Joannes Nicolaus Tit. S. Mariæ Tranſpontinæ S. R. E. Presbyter Card. de Comitibus, Epiſcopus Anconitanus, Romanus.	*Alexander Ninius, Senenſis.*
Jacobus Tit. S. Mariæ de Pace S. R. E. Presbyter Card. Ninius, Senenſis.	*Dionyſius Brutus, Juſtinopolitanus.*
Julius Tit. S. Martini in Montibus S. R. E. Presbyter Card. Spinula, Epiſcopus Sutrinus, Januenſis.	*Silvius Vincenti, Senenſis.*
Innicus Tit. S. Clementis S. R. E. Presbyter Card. Caracciolus, Archiepiſcopus Neapolis, Neapolitanus.	*Abbas Joſeph Patritius Guarinus, Privernas Terracinen. Diœc.*
Joannes Tit. SS. Viti, & Modeſti S. R. E. Presbyter Card. Delphinus, Patriarcha Aquilejenſis, Venetus.	*Abbas Curtius Trenta Lucenſis.*
Jacobus Tit. SS. Joannis, & Pauli S. R. E. Presbyter Card. Roſpiglioſius, Archipresbyter Baſilicæ S. Mariæ Majoris, Signaturæ Sanctiſſimi, ſive Gratiæ Præfectus, Piſtorieo.	*Fr. Chriſtophorus Vertona, Eques Hieroſolymitanus, Bergomenſis.*
Emmanuel Theodoſius Tit. S. Laurentii in Pane, & Petna S. R. E. Presbyter Card. Bullionius, Gallus.	*Joannes Antonius de Urreax, Hiſpalenſis.*
Ludovicus Tit. S. Sabinæ S. R. E. Presbyter Card. de Portocarrero Hiſpanus.	*Michael Marcheſius, Clericus Forolivien.*
Carolus Tit. S. Adriani S. R. E. Presbyter Card. Cerrus Epiſcopus Ferrarien., Romanus.	*Joſeph Maria Martellus, Prior Peruſinus.*
Laurentius Tit. S. Mariæ in Aquiro S. R. E. Presbyter Card. Pallavicinus, Genuenſis.	*Abbas Ceſar Mazzaminus Bononien.*
Camillus Tit. S. Anaſtaſiæ S. R. E. Presbyter Card. Maximus, Romanus.	*Fabius Veneruccius, Urbinaten.*
Gaſpar de Carpineo Tit. S. Silveſtri in Capite S. R. E. Presbyter Card. Gaſpar nuncupatus, SSmi D. N. Vicarius Generalis, Romanus.	*Gilbertus Chauellieres, Gallus Francopolis Bellicenſis.*
Cæſar Tit. Sanctiſſimæ Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. Presbyter Card. Deſtreus, Epiſcopus Laudunenſis Gallus.	*Joannes Baptiſta Novellius, Romanus.*
B. Bernardus Guſtavus Ordinis S. Benedicti Tit. S. Suſannæ S. R. E. Presbyter Card. de Baden., Germanus.	*Petrus Caignart S. Quirini in Viromandio Diœc.*
Petrus Tit. S. Honuphrii S. R. E. Presbyter Card. Bonſius, Archiepiſcopus Narbonenſis, Florentinus.	*Ludovicus Hotriz de Leon., Presbyter Hiſpalen., Conſultor S. Officii, Cantor, & Canonicus Cathedralis Facen.*
Joannes Everardus Tit. Sancti Bartholomæi in Inſula Presbyter Card. Nidardus, Hiſpanus.	*Abbas Antonius Sanctarellus, de Saxo Ferrato.*
Fr. Vincentius Maria Urſinus Ordinis Sancti Dominici Tit. S. Sixti S. R. E. Presbyter Cardinal. S. Sixti nuncupatus, Archiepiſcopus Sipontinus, Neapolitanus.	*Antonius Leporus Sacerdos de Gorinia Diœceſ. Aquilejæ.*
Franciſcus Tit. S. Matthæi in Merula Sanctæ R. E. Presbyter Card. Nerlius Archiepiſcopus Florentiæ, Florentinus.	*Brunus Anibaldenſis de Molaria, Eques S. Stephani, Romanus.*
Hieronymus Tituli S. Pudentianæ S. R. E. Presbyter Card. Gaſtaldus, Januenſis.	*Fr. Marcus Antonius Galleonus Eques Hieroſolymitan. Nicienſis.*
Alexander Tit. S. Priſcæ S. R. E. Presbyter Card. Creſcentius, Epiſcopus Recineti, & Laureti, Romanus.	*Carolus Andreas Sinibaldus, Eques S. Jacobi de Spatha, Faventinus.*
Galeatius Tit. S. Bernardi S. R. E. Presbyter Card. Mareſcottus, Romanus.	*Abbas Julius Pegna, Romanus.*
Bernardinus Tituli S. Stephani in Monte Cœlio S. R. E. Presbyter Card. Roccius Epiſcopus Urbevetanus, Romanus.	*Joannes Baptiſta de la Porta Lucenſis.*
Marius Tit. S. Joannis ante Portam Latinam S. R. E. Presbyter Card. Albericius, Epiſcopus Tiburtinus, Neapolitanus.	*Joſeph Puteobonellus, Clericus Romanus.*
Fabritius Tit. S. Calixti S. R. E. Presbyter Card. Spada, Romanus.	*Abbas Paulus Æmilius Mondelli J. U. D. Tranenſis,*

Fr. Phi-

Fr. Philippus Thomas Huvard de Nortfolck Ordinis Prædicatorum Tit. Sanctæ Cæciliæ S.R.E. Presbyter Card. Huvardus, Anglus.

DIACONI XI.

Franciſcus Sanctæ Mariæ in Via lata Primus Diaconus S. R. E. Card. Maidalchinus Viterbien.

Federicus S. Agathæ S. R. E. Diaconus Card. de Haſſia, Epiſcopus Uladiſlajen. Germanus.

Carolus Barberinus S. R.E. Diaconus Card. Carolus nuncupatus, Archipresbyter Baſilicæ S.Petri, Romanus.

Decius S. Euſtachii S. R. E. Diaconus Cardinal. Azzolinus, Firmanus.

Paulus S. Nicolai in Carcere Tulliano Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardin. Sabellus Perettus, Romanus.

Sigiſmnndns Chiſius S. Georgii S.R.E. Diac. Card. Sigiſmundus nuncupatus, Senenſis.

Nicolaus Sanctorum Coſmæ, & Damiani S. R. E. Diaconus Card. Accajolus, Florentinus.

Bonaccurſius Sanctæ Mariæ de Scala S.R.E. Diaconns Card. Bonaccurſius, Maceraten.

Felix Roſpiglioſius S. Angeli in Foro Piſcium S. R. E. Diaconus Card. Felix nuncupatus, Piſtorien.

Hieronymus S. Mariæ in Porticu S. R. E. Diaconns Card. Caſanate, Neapolitanus.

Petrus S. Mariæ in Domnica S. R. E. Card. Baſadona, Venetus.

Robertus Harpur Clericus Anglus Leodien.

Paulus Maſſeus, Clericus Volterranus, Eques Sancti Stephani.

Robertus Andertonus Anglicanus Lancaſtren. Diæc.

Archangelus Spagna, Presbyter Viterbien. atque Romanus.

Canonicus Joannes Antonius de Philippis Veliternen., atque Romanus.

Fr. Philippus Altovitus, Eques Hieroſolymitanus, Florentinus.

Sperandeus Riccionus de Podio . . . . . Clericus Sabinen.

Abbas Aloyſius Bonaccurſius, Maceraten.

Felix Alfarolus, Piſtorien.

Julianus Borgaia, Clericus Civitatis Caſtellanæ.

Bernardinus Galantus Clericus conjungatus Toletanus.

XIII.

Confirmatur Breve Gregorii XV. jam ab Urbano VIII., Clemente IX., & X. confirmatum, quo conceſſa fuerunt Hoſpitali B. Mariæ Theutonicorum privilegia Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani.

Die. 8. Juni 1677. An. 1. INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Militantis Eccleſiæ regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum Noſtrorum ſuffragio præſidentes, privilegia, gratias, & Indulta Militiis, & Hoſpitalibus quibuſcumque ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Chriſtianæ Republicæ decus, & præſidium, fideique Catholicæ defenſionem pio ſalubrique conſilio erectis, & inſtitutis, ac perſonis in eis Chriſto militantibus, & famulantibus per Romanos Pontifices prædeceſſores Noſtros, & Sedem Apoſtolicam prudenti liberalitate conceſſa, ut firma, atque illibata perſiſtant, Apoſtolici roboris præſidio, cum id à Nobis petitur, libenter communimus.

Summa Brevis Gregorii XV. Ordini Theutonicorum dati. §. 1. Dudum ſiquidem fel. rec. Gregorius XV. prædeceſſor noſter omnia, & ſingula privilegia, Indulta, facultates, & gratias tam per ſe, ſedemque Apoſtolicam, quam per rec. me. Leonem X., Clemen. VII., Paulum III., Pium IV. Pium V., Gregorium XIII., Gregorium XIV., Clemeutem VIII., & Paulum V. Romanos Pontifices ſimiliter prædeceſſores noſtros dilectis filiis magno Magiſtro, & Conventui Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, illiuſque Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus Militibus., Subditis, Vaſallis, Colonis, & Presbyteris curam animarum exercentibus conceſſa, & reſpective confirmata, Hoſpitali Domus Beatæ Mariæ Theutonicorum, ejuſque Magiſtro, Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus Militibus, Subditis, Vaſallis, Colonis, ac Presbyteris curam animarum exercentibus conceſſit, decernens Hoſpitale B. Mariæ Theutonicorum, illinſque Magiſtrum, Priores, Bajulivos, Præceptores, Commendatarios, Fratres Milites, Subditos, Vaſallos, Colonos, ac Presbyteros nnllis aliis privilegiis, gratiis, & Indultis, quatenus in hujuſmodi conceſſione non comprehenderentur quovis prætextu, & ex quacumque cauſa uti, frui, & gaudere poſſe, nec debere, quinimo illa omnia ceſſare, ac irrita, & nulla, nulliuſque roboris, & momenti eſſe & fore, prout in dictis Gregorii prædeceſſoris in forma Brevis deſuper ſub die 23. Decembris 1622. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, plenius continetur, Et ſubinde piæ mem. Urbanus VIII., Clemen. IX., & Clemens X. Romani Potifices etiam prædeceſſores noſtri per ſuas pariter in forma Brevis die 19. Januarii 1624., & die 9. Junii 1668., ac die 30. Auguſti 1670. reſpective expeditas literas, quarum tenores præſentibus itidem haberi volumus pro expreſſis, jam dictas Gregorii prædeceſſoris literas ſub certis modo, & forma tunc expreſſis confirmarunt, & approbarunt. Illud fuit cōfirmatū Brevibus Urbani VIII., Clementis IX., & X.

§. 2. Cum autem, ſicut pro parte dilectorum filiorum Magni Magiſtri, & Fratrum Militum dicti Hoſpitalis B. Mariæ Theutonicorum, Nobis nuper expoſitum fuit prædictæ quidem Gregorii XV., ac Urbani VIII., Clementis IX., & Clementis X. prædeceſſorum literæ in viridi ſunt ob-

Digitized by Google

Preces M. Magiſtri, & Fratrum d. Ordinis.

obſervantia; qoia tamen firmiora ſunt ea, quæ frequentiori Sedis Apoſtolicæ præſidio roborantur, iidem Magnus Magiſter, & Fratres Milites literas hujuſmodi Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent. Nos ipſorum Magni Magiſtri, & Fratrum Militum votis quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine porrectis inclinati, præfatas Gregorii XV., ac Urb. VIII., Clementis IX., & Clementis X. prædeceſſorum literas, omniaque, & ſingula in eis contenta, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illaſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robor adjicimus.

Prædictorum Pontificū Brevia confirmantur.

Clauſula.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod Locorum Ordinarii ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, vel invalidari ullatenus poſſe, minuſque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, reſtrictionibus, & derogationibus comprehendi poſſe, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas eſſe: Sicque ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales judicari, ac definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Moguntin., & Pragen. Archiepiſcopis, ac dilecto filio Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel per alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Magiſtri, & Militum ac fratrum dicti Hoſpitalis B. Mariæ Theutonicorum fuerint requiſiti ſolemniter publicaotes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eos præſentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos per Ordinarios prædictos, aut quoſcumque alios contra præſentiom tenorem quomodolibet moleſtari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his haben. ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas hujuſmodi incurriſſe declarando, illaſque etiam iteratis vicibus aggravando, interdictomque Eccleſiaſticum apponendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio Brachii ſæcularis,

§.5. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis illis, quæ dicti Gregorius, ac Urbanns, Clemens IX., ac Clemens X. prædeceſſores in ſuis literis prædictis reſpective voluerunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede indoltum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſiot per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem. Eorumdem autem prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, volumus, quod Pii V. 22. Septembris anno Sexto, ac Gregorii XIII. ſub Aonulo Piſcatoris 25. Novembris anno Nono, necnon Gregorii XV. prædeceſſorum prædictorum ſub Datum Nonis Februarii anno Secundo Pontificatuum ſuorum expeditis literis in ſuo robore, & efficacia permanentibus, præſentes literæ non comprehendant, neque Eccleſias, neque perſonas, in his, quæ ad curam aoimarum pertinent, in qnibus Decreta Concilii Tridentini, ac in prædicta Gregorii XV. Conſtitutione contenta omnino ſervari debeant. Ac qood præſentium literarum tranſumptis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ monitis in judicio, & extra illud obique locorum plena, & indubitata, eademque prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſeotibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Excipiuntur literæ S. Pii V. Gregor. XIII. & XV.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris VIII. Januarii MDCLXXVII. Pontificatus ooſtri Anno Primo.

XIV.

Declaratur ad Fratres Minores Reformatos non pertinere legatum Arelatenſe Fratribus Minoribus de Obſervantia adſcriptum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 22. Febr. 1677. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Gaſpardus de Varadier de S. Andiel Archidiaconus Eccleſiæ Metropolitanæ Arelaten., quod alias nempe anno 1587. tunc in humanis agens Franciſcus de Veradier ejuſdem Eccleſiæ Archidiaconus, cujus dictus Gaſpardus (ut aſſerit) hæres exiſtit, in ſuo Teſtamento, ſeu alias oltima voluntate quamdam pecuniæ ſummam Hoſpitali Arelatenſi legavit cum onere præſtandi quotannis ſexaginta libras monetæ Galliarum Religioſis ex infraſcriptis Ordinibus de triennio in trienniom ordine ſucceſſivo ad Sacræ Theologiæ ſtudia mittendis, nempe primo loco uni ex Fratribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, deinde Ordinis Minorum, ejuſdem Sancti Fraociſci Conventualium reſpective nuncupatorum, poſt vero Ordinum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, & Eremitarum Sancti Auguſtini, ac tandem Prædicatorum, ad hoc ut ejuſmodi panperes Religioſi neceſſaria pro victu haberent, & inde facilius in ſtudiis hujuſmodi proficere poſſent: quæ quidem omnia Religioſe ſemper obſervata fuerunt uſque ad annum 1605. Quo anno Fratres Ordinis Minorum ejuſdem Sancti Franciſci Recollectorum nuncupa-

Digitized by Google

patorum, expulſis e Civitate Arelaten. Fratribus Minoribus de Obſervantia, renunciaverunt inter manus Capituli, & Canonicorum, ſeu aliarum perſonarum ſæcularis, & Collegiatæ Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Majoris nuncupat. dictæ Civitatis Arelaten. omnia Capitalia, redditus annuos, ac fundationes debit. dictis Fratribus de Obſervantia, cum onere ſatisfaciendi omnibus obligationibus, quibus ſatisfacere tenebantur ipſi Fratres Minores de Obſervantia, nec interea ullus dictorum Fratrum Recollectorum ad dicta ſtudia cum eleemoſyna ſexaginta librarum hujuſmodi mitti petiit, niſi ab aliquot annis. Unde cum a pluribus dubitaretur, an ipſi Fratres Recollecti, ſeu reformati poſſent habere aliquod Jus ad dictam eleemoſynam, ſeu redditum annuum, & licite ſtudere extra ſua profeſſoria in quibus nihil datur ab ipſis fratribus; dictus Gaſpardus, ad quem (ut pariter aſſerit) jus nominandi ſingulis trienniis aliquem capacem, qui dicta eleemoſyna ſeu redditu annuo utatur, ſpectat, ea omnia quæ a dicto Teſtatore ordinata ſunt, obſervare deſiderans, recurſum habuit ad Miniſtrum Generalem dicti Ordinis fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, qui die 29. Auguſti 1675. reſpondit attenta voluntate teſtatoris expreſſe legantis pro Religioſo Arelatenſi, & Fratribus Minoribus de Obſervantia cum ſolutione ſtipendii per modum eleemoſynæ, ad ſtudium mittendo, ſe cenſere & actionem, vel ſolutionem talis legati non competere Recollectis (quamvis alias poſſent licito modo eſſe capaces legatorum) ſed competere Fratribus de Obſervantia Provinciæ Arelaten., & maxime quando inter ipſos reperiri poteſt Religioſus naturalis dictæ Civitatis Arelaten cum requiſitis conditionibus ſufficientis obſervantiæ, & approbationis. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, nulli amplius ſint in d. Civitate Arelaten. Fratres Minores ordinis S. Franciſci de Obſervantia nuncupati, dictuſque Gaſpardus propterea plurimum cupiat declarari an poſſit licite denegare Fratribus Recollectis præfatam annuam elemoſynam ſexaginta librarum, dando illam aliis Regularibus, quibus illius præſtatio de jure competit, ſaltem per triennium intra ſpatium quindecim annorum:

Ex judicio Miniſtri Generalis Fr. Minorũ de Obſervantia legatũ debetur duntaxat Fratribus ſuis Arelatenſis Provinciæ.

Preces Gaſpardi de Veradier Hæredis.

§. 1. Nos ipſum Gaſpardum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum conſilio, ſupradictos Recollectos non eſſe comprehenſos in legato præmiſſo auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus.

Declaratur a Pontif. Fratres Reformatos in legato non cõprehendi.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXII. Februarii MDCLXXVII. Pontificatus noſtri anno primo.

XV.

Juſtis pœnis ſubjiciuntur utcunque ſurripientes, apud ſe retinentes, & alio transferentes Hoſtiam, vel particulam conſecratam.

Hanc Conſtitutionem confirmavit Alexand. VIII. die 23. Decembris 1689.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Dat. 29. Mar. 1677. An. I.

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perp. rei memoriam.

AD Noſtri Apoſtolatus auditum deteſtanda quorumdam iniquitatis filiorum pervenit audacia, qui omnis impietatis terminos ſupergreſſi, manus ſacrilegas ne a quidem Sancto Sanctorum, auguſtiſſimo ſcilicet Euchariſtiæ Sacramento, quod tranſiturus de hoc mundo ad Patrem Salvator, & Dominus noſter Jeſus Chriſtus in memoriam cruenti illius Sacrificii, quo ſe ipſum pro generis humani redemptione in Ara Crucis Deo Patri immolavit, inefabili Divini amoris ſui largitate corpus ſuum in cibum, & Sanguinem in potum Nobis tribuendo, inſtituit, continere tanti, tamque tremendi formidine Myſterii compelluntur.

Exordium.

§. 1. Quocirca ad reprimendam ejuſmodi impietatem, quæ animum Noſtrum ipſa ſui immanitate confundit in numine ejuſdem Domini Noſtri Jeſu Chriſti exurgentes motu proprio, non ad alicujus ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera ſcientia, & deliberatione, Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Chriſtiana adverſus hæreticam pravitatem Generalium Inquiſiturum, a Sancta Sede Apoſtolica generaliter deputatorum conſilio, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, auctoritate Apoſtolica ſtatuimus, & decernimus, ut deinceps omnes, & ſinguli utriuſque ſexus, qui de furto Hoſtiæ conſecratæ, ſive unius, vel plurium particularum conſecratarum cum Sacra Pyxide, vel ſine illa per legitima judicia judicialiter juxta S. Officii Inquiſitionis contra hæreticam pravitatem auctoritate Apoſtolica inſtitoti regulas, & proxim confeſſi, aut convicti fuerint, quive propria malitia, vel de alterius ordine, ſeu mandato hoſtiam, ſive unam vel plures particulas conſecratas prædictas apud ſe retinuerint, vel alio transferre, ſeu aſportare præſumpſerint condignis pœnis, & animadverſionibus pro facinoris atrocitate puniantur, & niſi conſliterit non fuiſſe ad malum finem, etiam pro prima vice Curiæ Sæculari tradantur, non obſtante minori ætate, dummodo vigeſimum attingant

Surripientes, retinentes, & aſportantes hoſtiam, vel particulam conſecratam debita pœna mulctentur.

Item Curiæ ſæculari tradantur, nec a pœna minor ætas quemquam eximat.

gant annum, quibus pœnis etiam mandantes ſubjaceant.

§.2. Porro omnimodam cognitionem Cauſarũ furti Hoſtiæ conſecratæ, ſive unius, vel plurium particularum conſecratarum hujuſmodi, cum Pyxide, vel ſine illa, tamquam delicti hæreſim, vel vehementem hæreſis ſuſpicionem continentis ad judices Eccleſiaſticos, & ad Sanctæ Inquiſitionis Officium prædictum privative ſpectare, eadem auctoritate harum ſerie, & motu ſimili declaramus.

Horum Cauſæ ad S. Inquiſitionis Officium privative ſpectant.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes præſentes Noſtras literas, & in eis contenta quæcumque etiam, ex eo, quod quilibet in præmiſſis, ſeu eorum aliquo, jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, Ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis exiſtant, ſive alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni illis non conſenſerint, nec ad ea vocati & auditi, neque cauſæ propter quas eædem præſentes emanaverint, adductæ, verificatæ, vel ſufficienter, aut ullo modo juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut Intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve, quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu pari, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimili conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari,

§.4. Sicque, & non aliter in præmiſſis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ac ejuſdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, ac poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obſtantibus quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis quibusvis perſonis, Collegiis, & locis, etiam ſpecifica, & individua mentione dignis, etiam ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam clauſulis, & Decretis, etiam irritantibus in genere, vel in ſpecie, etiam motu ſimili, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſeu conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua mentio, ſeu quævis alia expreſſio ad id ſervanda foret, illorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & exactiſſime ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ad præmiſſorum effectum pleniſſime, & ampliſſime motu pari derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.7. Volumus inſuper, & eadem auctoritate prædicta mandamus, ut eædem præſentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam facilius deducantur, nec quiſquam de eis ignorantiam prætendere valeat, ipſas præſentes, ſeu earum tranſumpta ad valvas Eccleſiæ S. Joannis in Laterano, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ per aliquem ex Curſoribus Noſtris, ut moris eſt publicari, & affigi: Sicque publicatas, & affixas omnes, & ſingulos, quos concernunt, ſeu concernent in futurum perinde afficere, & arctare, ac ſi unicuique illorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent.

§.8. Utque earumdem præſentium tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtri Statuti, Decreti, declarationis, derogationis, voluntatis, ac mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo 4. Idus Mart. Pontificatus Noſtri anno primo,

XVI.

Committitur Epiſcopo Alexandrino Cauſa inter Principem Meſſerani Sedis Apoſtolicæ Feudatarium, & Communitates d. Loci Meſſerani, Crevacore &c.

Ven. Fratr. Epiſcopo Alexandrin. Provinciæ Mediolanen.

INNOCENTIUS PAPA. XI.

Dat. 12. Apr. 1677. An. 1.

Ven. Frater Salutem, & Apoſt. Benedictionem.

CUM ſicut accepimus inter dilectum filium nobilem virum Franciſcum Ludovicum Ferrerium Fliſcum Principem Meſſerani noncupatum, & Sedis Apoſtolicæ Feudatarium ex una, nec-

Controverſiæ ortæ ſunt inter d. Principem, & ſuos Subditos.

necnun dilectos Filios ejuſdem Franciſci Ludovici Subditos, ſeu Vaſallos præſertim Terrarum Meſſerani, & Crevacore Incolas ex altera partibus nonnullæ controverſiæ, ſeu quæſtiones ſint exortæ.

Mandatur Epiſcopo Alexandrino, ut in Cauſa procedat uſq; ad ſententiã excluſive.

§.1. Nos diligentem illis Informationem capi, proceſſumque deſuper confici volentes: Fraternitati tuæ, de cujus prudentia, fide, integritate, rerum agendarum peritia, & dexteritate plurimum in Domino confidimus per præſentes committimus, & mandamus, ut de, & ſuper controverſiis, ſeu quæſtionibus hujuſmodi diligentem cognitionem capias, ac Proceſſum, ſeu Proceſſus fabrices, & conficias, exactamque Facti inſtructionem, & informationem ſumas, aliaque deſuper neceſſaria, & quomodolibet opportuna facias, geras, mandes, & exequaris uſque ad Sententiam excluſive, dantes tibi quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem ſubſtituendi vice tua ad præmiſſa peragenda aliquam Perſonam idoneam Eccleſiaſticam, vel Sæcularem, attento quod, (ut pariter accepimus) eædem controverſiæ, ſeu quæſtiones ſuper negocio vere temporali, & profano vertuntur.

Item, ut acta in authentica forma tranſmittat.

§.2. Cæterum volumus, ut Informationes, & Proceſſus, quas, & quos vigore præſentium ceperis, & confeceris, ſeu Perſona a te ſubſtituenda ceperit, & confecerit, in forma authentica ſub tuo ſigillo clauſas, & clauſos ad Nos tuto tranſmittas, ut quod in præmiſſis ſtatuendum fuerit, matura deliberatione adhibita decernamus.

§.3. Non obſtantibus fel. rec. Bonificii Papæ VIII. Prædeceſſoris de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in Judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis: necnon quatenus opus ſit ſupradictarum Terrarum etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & Conſuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XII. Aprilis MDCLXXVII. Pontificatus Noſtri anno Primo.

Prætermittitur Bulla in Cœna Domini, quam Pontifex die 15. Aprilis hoc anno publicavit cum eam pluries repetitam habeas in præcedentibus Tomis hujus Bullarii, & quoad materias in ea contentas ſatis eſt videre Scholia ad Conſtitut.63. Pauli V. tom.3., & Conſtit.16. Alexand.VII. tom.6.

XVII.

Confirmatur Decretum Miniſtri Generalis, & Commiſſarii Indiarum Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Compromiſſariorum, quo ſtabilita fuit alternativa Electionum in Provinciis Indiarum Occidentaliũ. *Similem alternativam inter Fratres Indos, & Fratres Hiſpanos, in Indiis tamen ad habitum admiſſos, Ordinis Eremitarum S. Auguſtini executioni mandari juſſit Urbanus VIII. Conſtit.90.* Alias a fel. record., & 91. Alias fel. record. *Bullar. Roman. tom.5.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 16.Junii 1677. An.1.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Illius qui charitas eſt, & Deus pacis, vices licet immeriti, gerentes in terris, illa quę pro ſtabilienda inter Religioſos viros Altiſſimi obſequiis ſub arctioris vitæ regula mancipatos animarum concordia, felicique eorum gubernio provide conſtituta eſſe noſcuntur, ut firma, atque illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio, cum id a Nobis petitur libenter corroboramus.

Species facti breviter hic deſcripti, ſed fuſius in ſequenti Decreto.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciarum in Indiis Occidentalibus conſiſtentium Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod alias poſtquam in Capitulo Generali dicti Ordinis anno 1664. celebrato, auditis partibus contendentibus, declarata fuerat certa alternativa in electione Miniſtri Provincialis, Cuſtodis, & Diffinitorum in dictis Provinciis in poſterum obſervanda, partes recurſum habuerunt, una ad fel.rec. Alexandrum PP. VII. Prædeceſſorem noſtrum pro confirmatione dictæ alternativæ, altera vero hanc impugnando ad Congregationem S.R.E. Cardinalium tunc exiſtentium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitam, unde una eademque die 20. Junii dicti anni emanarunt a dicto quidem Alexandro Prædeceſſore literæ in ſimili forma Brevis pro dicta Alternativa, a præfata vero Cardinalium Congregatione, Decretum de nihil ſuper ea innovando.

Cumque in Capitulo, etiam Generali ejuſdem Ordinis anno 1670. auditis ſimiliter partibus, iterum ſtatutum fuiſſet Alternativam hujuſmodi debere obſervari, nec tamen obſervatum, altera ex partibus obedire renuente; noviſſime in proxime præterito Capitulo Generali Ordinis hujuſmodi cauſa iterum propoſita, ejus reſolutio a Generali Diffinitorio compromittente dilectis filiis Miniſtro Generali dicti Ordinis, & Commiſſario Indiarum in Curia Madritenſi reſidenti ejuſdem Ordinis fuit commiſſa, & præfata Cardinalium Congregatio die 12. Junii 1676. commiſit eiſdem, ut etiam auctoritate ipſius Congregationis, litibus finem imponerent, & prout ſecundum Deum judicaviſſent expedire providerent.

Decretum Compromiſſariorum.

§.2. Unde ipſe Miniſter Generalis, & Commiſſarius Indiarum vigore compromiſſi, & auctoritate Congregationis hujuſmodi die 26. Aprilis proxime præteriti Decretum tulerunt, cujus de Hiſpanico idiomate in latinum verſi tenor eſt qui ſequitur videlicet: Nos Fr. Joſeph Ximenes Samaniego totius Ordinis S.P.N. Franciſci Miniſter Generalis, & Fr. Joannes Luengo Indiarum Commiſſarius Generalis Compromiſſarii Capituli Generalis Romæ celebrati ſub feſto Pentecoſtes anni præteriti 1676. vigore Decreti ſequentis: Pro Cauſis Provincias Indiarum Occidentalium concernentibus, quæ in hoc

Capitulo fuerunt propoſitæ Diffinitorium Generale compromittit in Rm̃um P. Noſtrum Miniſtrum Generalem, & Rm̃um Patrem Commiſſarium Generalem Indiarum in Curia Regis Catholici conſiſtentem, ut habitis earum notitiis, quæ in Capitulo deſiderabantur, provideant & diſponant, prout in Domino magis expedire judicaverint. Pro cujus Compromiſſi adimplemento in hoc Conventu S. Franciſci Madriti convenimus, ad decidendum, & determinandum dictas Cauſas, & ad decernendum quod Religionis bono magis expedire judicaremus. Cumque Cauſarum in dicto Capitulo Generali propoſitarum una ſit ſtabiliendi, vel revocandi alternativam officiorum in Provinciis duodecim Apoſtolorum Liman., & S. Antonii delas Charcas, inter Religioſos ex Hiſpania oriundos, & Indiarum nativos: comperimus in forma ſequenti proceſſum fuiſſe.

Compromiſſo præcipue ſpectabat cauſam ſtabiliendi, vel revocandi alternativam in Provinciis Indiarũ Occidentalium.

Quid in hac Cauſa hinc inde hucuſque geſtum fuerit.

§.3. Quod in Capitulo Generali Romæ de anno 1664. ad inſtantiam, & exhibitionem Patrum Cuſtodis Limani, Cuſtodis delas Charcas, Prominiſtri, & Cuſtodis de Quito, Prominiſtri, & Cuſtodis Sanctæ Fidei, & Prominiſtri de Chile Provinciarum Peruan. die 5. Junii in Diffinitorio Generali emanavit Decretum ſequens — Suppoſita Provinciarum petitione, conceditur alternativa, ſicut in nova Hiſpania uti ſolet, & quod pro parte Patris Prominiſtri Limani habitus fuit recurſus ad Sacram Congregationem Epiſcoporum, & Regularium, ut dicti Decreti executio impediretur, & citatis partem facientibus ſupradictis die 29. Junii ejuſdem anni, & die 20. immediate ſequenti hujuſmodi recurſus in dicta Congregatione admiſſus fuit, mandatumque — Superſederi in executione præfati Decreti omnino — quodque ſub eadem data 20. Junii ad inſtantiam dictorum Prominiſtrorum, & Cuſtodum obtentum fuit Breve ab Alexandro Papa VII., quo dictum Alternativæ Decretum confirmari, & executioni demandari injunxit. Et quod Rm̃us Pater Frater Andreas Guadalupe Commiſſarius Generalis Indiarum viſis dictis Brevi, & Decreto per ſuas patentes juſſit executioni quoque demandari, authenticatoque toto negotio per Regium Indiarum Conſilium actum fuit deſuper in Diffinitorio Provinciæ Limanæ prædictæ 30. Septembris 1666., & majori votorum ſuffragio reſolutum fuit, quod deſuper fieret ſupplicatio, præfixo ad id per Commiſſarium Generalem Provinciæ biennii termino, ut exhiberentur inconvenientia allegata; ſubindeque in Capitulo generali Valliſoletano anno 1670., iterum ſtabilita fuit dicta Alternativa generaliter pro Provinciis Indiarum Occidentalium Reverendiſſimo Indiarum Commiſſario Generali dato in mandatis, ut illam ad executionem deduci procuraret in illis Provinciis, quibus effectum ſortita non fuerat.

Quid decretum fuerit in Congr. Epiſc. & Regul.

Quid in Brevi Alex. VII.

Quid in Diffinitorio Provinciæ Limanæ.

Quid in Capitulo Generali Valliſoletano

Cumque in dictis Provinciis Limana, & de Charcas ſequuta non fuiſſet executio pro eo, quod allegabant non adfuiſſe proponendorum ſupplicationis, & motivorum opportunitatem in Congregatione generali Toletana anni 1673. juſſum fuit Diffinitoria dictarum Provinciarum ſuas proximo Capitulo Generali informationes exhibere, ſuſpenſa interim dictorum Statutorum executione, ad cujus juſſionis normam in proximo Capitulo Generali Romano 1676. exhibitæ fuerunt informationes dictorum Diffinitoriorum ex una, & altera partibus cum Inſtrumentis facultativis Religioſorum in Hiſpania progenitorum, aliæ itidem allegationes, & Informationes, & quia opus erat quibuſdam notitiis hac in Curia procurandis Diffinitorium generale fecit in nos Compromiſſum, prout in ſupra ſcripto Decreto. Tandemque, ne reſolutioni obſtaret Sacræ Congregationis Regularium inhibitio anno 1664. ad eamdem recurſum fuit facta relatione Commiſſionis nobis ſuper hac Cauſa a Capitulo generali proximo Delegatæ, inſtitumque fuit revocari dictum inhibitivum Decretum, nobiſque committi Cauſam. Unde ab eadem Congregatione emanavit ſequens Decretum — Sacra Congregatio Em̃orum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, veris exiſtentibus narratis, & prævia ſupraſcripti Decreti ab ipſa Sac. Congregatione de anno 1664. emanati revocatione, cenſuit committendum, prout præſentis Decreti tenore committit Patri Miniſtro Generali Ordinis, & Patri Commiſſario Generali Indiarum, ut conjunctim procedentes ad præſcriptum Decreti Capituli Generalis circa Jus prædictæ alternativæ id ſtatuant, atque decernant, quod pro eorum arbitrio, & prudentia, quieti, & beneficio præfatæ Provinciæ Limanæ in D. magis expedire cenſebunt. Non obſtantibus quibuſcumque Romæ 12. Junii 1676.

Quid in Congregat. Generali Toletana.

Tandẽ in altero Capitulo Generali Romano conſtituti fuerunt Compromiſſarii Magiſter Generalis, & Commiſſarius Indiarum.

Eiſdem a Cõgr. Epiſc., & Reg. commiſſum fuit, ut cauſa finiretur.

§.4. Quibus omnibus per nos inſpectis ex Inſtrumentis authenticis nobis exhibitis, viſiſque partium hinc inde informantibus, ponderatiſque utrinque allegatis, aliiſque omnibus pro firmiori reſolutione conſiderandis auctoritate nobis conceſſa non ſolum ex compromiſſo prædicto Diffinitorii Capituli Generalis, verum etiam ex relato Sacræ Congregationis Regularium Decreto ordinamus, & mandamus ſtabiliri, & obſervari in dicta Provincia duodecim Apoſtolorum Limana Alternativam officiorum inter illius Religioſos in Indiis procreatos, & in Hiſpaniis progenitos, & de facto illam ſtabilimus forma ſequenti.

A Compromiſſariis firmata eſt alternativa in Provincia Limana.

§.5. Quod Provincialis uno triennio eligatur, & ſit ex una parte, adeout ſi obierit, aut alia de cauſa durante triennio vacaverit Miniſter Provincialis, Vicarius uſque ad celebrationem Capituli ſit, & eligatur ex eadem parte, alioque triennio eligatur, & ſit ex alia, ſervata eadem forma. Cuſtos vero ſi adfuerit eligatur, & ſit ex illa parte, ex qua non eſt Provincialis in dicta forma, & ex quatuor Diffinitoribus duo ſemper ex una, & duo reliqui ex altera partibus ſint, & eligantur. Quo vero ad Guardianos, & alia officia de voto, eligantur indifferenter ex utraque parte ſecundum qualitatem, merita, & idoneitatem perſonarum, itaut Guardianus Domus Principalis ſemper alternetur ex utraque parte de Triennio in Triennium, & omni tempore (præter Provincialem, aut Cuſtodem, & duos Diffinitores) eligantur, & adſint ex minori parte ſaltem decem cum Guardianatibus, & Officiis de voto ad hoc ut ex illis majori libertate poſſint eligi duo Diffinitores. Quo ad lecturas autem, & alia officia tam honoris, quam oneris eligantur indifferenter ſervata juſtitia diſtributiva, & habito reſpectu majorum meritorum, & majoris idoneitatis juxta Conſtitutiones generales Ordinis, ſuper quo conſcientias Electorum oneramus.

Modus ſervãdus in d. Alternativa Officiorum.

§.6. Quoad Provinciam Sancti Antonii delas Charcas vigore ejuſdem compromiſſi ordinamus ſta-

Eadem alternativa ſtatuta eſt in Provincia S. Antonii delas Charcas

ſtatuimus, & mandamus obſervari eamdem Alternativam inter Religioſos natos in Indiis, & natos in Hiſpaniis eadem forma, qua ſtatuimus, & ordinavimus pro d. Limana Provincia, prætterquam quod attento pauciori numero Officiorum de voto ordinamus, quod decem Officia de voto, quæ pro Provincia Limana mandavimus eligi ſaltem ex parte minori in Provincia delas Charcas ſint ſex ad hoc, ut cum libertate eligantur duo Diffinitores ex gremio Capituli, & obſervetur quantum fas erit juſtitia diſtributiva.

In Provincia S. Joſephi de Tuetan ſtabilita eſt alternativa inter Filios Provinciæ, ac Cachupines ex una parte, & Criollos ex altera.

§.7. Inſuper cum altera ex Cauſis in dicto Capitulo Generali Romano proximo propoſitis, & pro qua Diffinitorium generale compromiſſum fuit in nos, fuerit, quod cum in Provincia Sancti Joſephi de Tuetan tria Religioſorum genera reperiantur, quorum alii, qui poſt ſuſceptum in Hiſpania habitum emiſſarii Cachupines, alii, qui in Hiſpania progeniti in ipſa Provincia Indiarum habitum ſuſceperunt Provinciæ filii: alii, qui in Indiis ex Parentibus, ſeu Deſcendentibus progeniti Criollos nuncupantur. Cumque in dicta Provincia adſit alternativa ſtabilita, & executioni demandata, unam illius partem conſtituunt nuncupati Criollos, & filii Provinciæ, quamvis ſoli Criollos filiis Provinciæ, & Cachupines vocatis ſimul junctis numero majores exiſtant. Unde cum iſta diſpoſitio ſit minus conformis juſtitiæ diſtributivæ, inſtitum fuit pro parte Provinciæ, ut filii Provinciæ aggregarentur illis Cachupines vocatis adhoc, ut taliter diſtribuerentur Officia Provinciæ in partes æquales, aut quaſi æquales, quo per nos inſpecto, captiſque convenientibus Informationibus vigore dicti Compromiſſi, ordinamus, ſtatuimus, & mandamus, quatenus dicti filii Provinciæ ſe aggregent Cachupinis, & ex hujuſmodi aggregatione una pars conſtituatur, ſolis Criollis alteram facientibus, inter quas obſervetur alternativa modo quo in dicta Provincia ſtabilita eſt, juxta Conſtitutiones generales Ordinis pro Indiis Occidentalibus.

§.8. Quas reſolutiones, & Decreta per nos ſtatuta, & ordinata mandamus in virtute S. Obedientiæ ab eis, ad quos pertinet executioni reſpective demandari in dictis Provinciis ſub pœna nullitatis contrafaciendorum, revocantes ad honc effectum præciſe quamcumque aliam Ordinis Conſtitutionem, quatenus opus ſit, ac mandantes, quod principium detur dictæ Alternativæ in dictis Provinciis de Lima, & Charcas eligendo Provincialem illius partis, ex qua actualiter (quando præſentes intimabuntur) non fuerit Provincialis actualis, qui pro tempore rexerit. Ita decernimus, ordinamus, ſtatuimus, & mandamus in ſupradicto Conventu Sancti Franciſci Madriti 26. Menſis Aprilis 1677.

Joſeph Ximenes Samaniego Miniſter Generalis.

Fr. Joannes Luengo Commiſſarius Generalis Indiarum.

Preces fratrũ in Provinciis Occidentalib.

§.9. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat omnia in decreto hujuſmodi contenta ſint juſta, & rationi conſentanea, nec aliter melius, quam per eorum obſervantiam paci, ac quieti dictarum Provinciarum conſuli poſſe credatur: nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.10. Nos igitur ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, & attenta relatione dilecti filii Prioris Generalis dicti Ordinis eiſdem Cardinalibus facta, præinſertum Decretum a dictis Miniſtro Generali, & Commiſſario Indiarum Compromiſſariis, auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium factum, illiuſque tenorem, & diſpoſitionem circa electionum Alternativam auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, ac Apoſtolicæ auctoritatis præſidio munimus, itaut in omnibus plenarium ſortiatur effectum, & aliis, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervetur.

Confirmatur a Pontifice Decretum de alternativa.

§.11. Irritum enim, & inane, quidquid ſecus attentatum fuerit, declaramus, & eos, qui Decreti firmitatem, ſub quovis prætextu infringere præſumpſerint, pœnis privationis vocis activæ, & paſſivæ, privationis officiorum, aliiſque arbitrio noſtro imponendis ſubjicimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clauſulæ.

§.12. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.13. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Provinciarum, & Ordinis præfatarum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.14. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Junii MDCLXXVII. Pontificatus noſtri Anno Primo.

Digitized by Google

XIX.

Permittitur Prioribus Localibus Congreg. Eremitarum Camaldulenſium Montis Coronæ, ut conſentiente Eremi Capitulo per ſe valeant ſibi ſubditis Eremitis dare licentiam pernoctandi extra Eremos intra ſpatium quinquaginta milliarium.

Vide Conſtit. 31. *Clem. X., quæ incip.* Ut in Congregatione. *Tom.* 7. *Bull.*

Dat. 11. Julii 1677. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis ouper fecit dilectus filius Joſephus Maria a Neapoli Major Congregationis Eremitarum Camalduleu. Montis Coronæ quod cum fel. record. Clemens Papa X. prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas, in ſimili forma Brevis literas, inter alia præceperit, & mandaverit, ut poſtquam a Capitulo generali, vel Majore, & Viſitatoribus dictæ Cungregationis familiarum, io ſingulis Eremis ipſius Congregationis aſſignatio facta, & illi qui toto anni decurſu, cum debitis Priorum localium licentiis, propter urgentem aliquam neceſſitatem, Eremis per quinquaginta milliarium ſpatium, Juxta præſcriptum Conſtitutionum ejuſdem Congregationis, a rec. me. Clemente Papa Nono prædeceſſore pariter noſtro ſpecifice confirmatum, egredi poſſuut, deputati fuiſſent, nec ullis Prioribus localibus, nec ullis Deputatis ad negotia ſine licentia Majoris, & Viſitatorum prædictorum, ſemel in anno obtinenda intra ſpatium quinquaginta milliarium hujuſmodi, oeque ullis dictorum Priorum ſubditis, ſine ſpeciali eorumdem Majoris, & Viſitatorum licentia, toties quoties impetranda, Eremis egredi, ac extra illos pernoctare, de cætero ullo modo liceret, Prioribus autem localibus, ex aliqua urgenti neceſſitate extra Eremos exiſtentibus eorum Vicarii, ſive Superiores in Eremis remanentes nullam haberent facultatem concedendi aliis, quam Oblatis oon profeſſis licentiam egrediendi, & pernoctandi extra Eremos, & alias prout in dictis literis plenius continetur; enatum eſt dubium, an penes Priores locales dum præſentes ſunt remanſerit facultas intra minus ſpatium, quam quinquaginta milliarium hujuſmodi concedendi Eremitis ſibi ſubditis licentiam pernoctandi extra Eremos prout ejuſmodi facultas eis per Conſtitutiones prædictas conceſſa reperitur. Quia vero dd. Priores locales quoad hanc partem in prædictis literis oominati non ſunt, nec facultas prædicta eis quoad minus ſpatium, quam quinquaginta milliarium expreſſe ſublata eſt, videntur ipſi Priores remanere cum Jure eis per dictas Conſtitutiooes conceſſo dandi eorum ſubditis profeſſis licentiam pernoctandi extra Eremos intra minus ſpatium, quam quioquaginta milliarium hujuſmodi, occurrentibus multis negotiis, quæ Oblatis committi nequeunt, nec dilationem patiuntur cum exquiri, & expectari non poſſit licentia Majoris, & Viſitatorum prædictorum tum propter longinquam eorum in Eremo Montis Coronæ reſidentiam, tum etiam quia majore anni parte per longinquas Provincias etiam extra Italiam Eremos dictæ Congregationis viſitandi gratia iter agunt. Quare prædictus Joſephus Maria Major nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Quæritur, an Prioribus Localibus d. Cōgr. etiamnum competat facultas ſibi a Conſtitutionibus conceſſa.

Videtur competere ob nonnullas rationes.

§. 1. Nos igitur ipſius Joſephi Mariæ Majoris votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere voleutes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequeo. harum ſerie abſolveo., & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, ut Priores locales prædicti cum conſeuſu tamen Capituli, ſuarum reſpective Eremorum: Eremitis Profeſſis ſibi ſubditis, propter occurreo. neceſſitates licentiam pernoctandi extra eaſdem Eremos, intra quinquaginta milliaria in eorum Hoſpitiis, & locis per Conſtitutiones prædictas præſcriptas, abſque alio conſenſu Majoris & Viſitatorum prædictorum concedere libere, & licite poſſint, & valeant auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Preces Majoris ejuſdem Congregationis.

Conceditur dicta facultas dummodo adſit conſenſus Capituli Eremi.

§. 2. Decernentes ipſas præſentes literas firmas, & validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit io omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & deſiniri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ io Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ præſentibus haberetur ſi foreot exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XV. Julii MDCLXXVII. Pootificatus ooſtri Anno Primo.

XX.

Erigitur Confraternitas Almæ Domus Lauretanæ nationis Picenorum de Urbe in Archiconfraternitatem, eique conceditur facultas ad ſe aggregandi alias ejuſdem Inſtituti Confraternitates, nec non his impartiendi ſuas Indulgeotias.

Dat. 16. Julii 1677. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Species facti.

EXponi Nobis ouper feceruot dilecti filii Officiales, & Confratres Confraternitatis Chri-

Chriſtifidelium Nationis Picenorum in Alma Urbe noſtra commorantium ſub denominatione Almæ Domus Lauretanæ canonice erectæ, quod dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 14. Aprilis 1633. expeditas literas eandem Confraternitatem ſub denominatione præfata auctoritate Apoſtolica perpetuo erexit, & inſtituit, ac illi ſic erectæ, ejuſque Confratribus, & Conſororibus nonnullas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes ſub certis modo, & forma tunc expreſſis itidem perpetuo conceſſit, & alias prout in eiſdem literis uberius continetur.

Preces Confraternitatis.

§.1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes Confraternitatem hujuſmodi Archiconfraternitatis titulo decorari plurimum deſiderent: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Erigitur Cōfraternitas Picenorum in Archiconfraternitatem.

§.2. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium domtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes. Hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Confraternitatem prædictam in Archiconfraternitatem eum omnibus, & ſingulis prærogativis juribus, honoribus, & præeminentiis ſolitis, & conſuetis auctoritate præfata tenore præſentium, ſine cujuſquam præjodicio perpetuo pariter erigimus, & inſtituimus: Ac ipſius Archiconfraternitatis ſic erectæ Officialibus, & Confratribus præſentibus, & futuris, ut ipſi alias quaſcumque Confraternitates ejuſdem Inſtituti extra Urbem prædictam ubicumq; locorum exiſtentes eidem Archiconfraternitati, ſervata tamen forma Conſtitutionis rec. me. Clementis PP. VIII. prædeceſſoris pariter noſtri deſuper editæ aggregare, illiſque omnes, & ſingulas indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes ipſi Confraternitati ſic in Archiconfraternitatem a nobis erectæ a memorato Urbano prædeceſſore conceſſas communicare libere, & licite poſſint, & valeant auctoritate, & tenore prædictis itidem perpetuo concedimus, & indulgemus.

Ei permittitur, ut valeat alias ejuſdem Inſtituti Cōfraternitates aggregare, cūque illis ſuas Indulgentias communicare

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit, ſupradictæ Confraternitatis, aliiſque quibuſvis, etiam joramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVI. Julii MDCLXXVII. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXI.

Reducuntur ad antiquam formam Immunitates, ſeu Franchitiæ Gabellarum in Dohana Urbis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 14. Aug. 1677. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex omnium Chriſtifidelium Pater, & Paſtor a Domino conſtitutus, ſicuti Paſtoralem vigilantiam, ſpiritualiumque providentiam Catholicæ Eccleſiæ quantum divina bonitas largitor, aſſidue repræſentare ſtudet, ita & temporalium circumſpectione ſuorum, & Apoſtolicæ Sedis, etiam quoad temporalia Subditorum indemnitati conſulere, caque de cauſa abuſus in grave Cameræ Apoſtolicæ, publicæque utilitatis detrimentum introductos reſecare ſatagit, prout æquitatis, & juſtitiæ ratio ſuadet, reique publicæ ſalus expoſcere comperitur.

Cauſa Conſtitutionis.

§.1. Ad noſtram ſiquidem notitiam pervenit, quod Gabellæ, & Dohanæ Almæ Urbis noſtræ, & membrorum illis annexorum, propter exceſſivas immunitates, ſeu franchitias Miniſtrorum Cameralium, & aliorum exemptorum, in maxima perturbatione verſantur. Et quia, niſi ejuſmodi incommodis occurratur, inde grave, atque irreparabile damnum, non ſolum d. Cameræ, ſed etiam toti Urbi prædictæ; ac temporali S.R.E. ditioni, quinimo, & exteris Montiſtis, & aliis Creditoribus, quibus redditus Dohanarum, & Gabellarum hujuſmodi obligati ſunt, naſceretur. Ideo nos antiquos Gabellarum hujuſmodi appaltus, & quomodo tunc temporis immunitates, ſeu franchitiæ prædictæ procederent, diligenter exquiri mandavimus: repertum autem fuit ſæculo proxime præterito, & præſertim in appaltibus, qui ſub fel. rec. Paolo III. anno 1535., Paulo IV. anno 1555., & Pio IV. anno 1564., Gregorio XIII. annis 1577., & 1583., Sixto V. anno 1585., & Clemente VIII. Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, anno 1593. reſpective facti fuerunt, nulla in anteceſſum ſuperſtite in contrarium memoria, ac etiam per quædam capitula ſuper reformatione Dohanarum hujuſmodi edita, & per recol. me. Julium PP. III. prædeceſſorem pariter noſtrum Motu proprio confirmata, diſpoſitum fuiſſe, ut ejuſdem S.R.E. Cardinales, ac Theſaurarius generalis, Clerici Præſidentes, & Miniſtri Cameræ prædictæ, omneſque alii exempti ratione mercium, & rerum quæ pro eorum proprio uſu advenirent, & non aliter a Dohanis, & Gabellis hujuſmodi exempti eſſe deberent, ejuſmodi autem res cum eorum mandatis, propria eorum manu ſubſcriptis, relaxarentur,

Mos antiquus utendi Franchitiis Gabellarum in Dohana Urbis.

tur, prout ſolitum eſſe ibi narratur, utque eædem res ſic abſque ſolutione Gabellarum relaſatæ, vendi nequirent, niſi facta ejuſmodi venditionis notificatione Dohaneriis, ſive Dohanarum redemptoribus, ut illis Dohana refunderetur, alioquin fraus commiſſa cenſeretur. Verum ab aliquo citeriori tempore, nempe circa finem Pontificatus Clementis prædeceſſoris prædicti, ſive per incuriam, ſive per inconſultam facilitatem illorum Miniſtrorum Cameralium, quibus ex officii debito capitula appaltus formare, ac indemnitati Cameræ prædictæ conſulere incumbebat, ampliari cœptas fuiſſe immunitates, ſeu franchitias ad res, quas dicti exempti in tabernis mercatoriis, apothecis, & repoſitoriis, ſive ut vulgariter dicitur -- *Nelli Fondachi*, *Botteghe*, *e Magazzeni* -- emerent.

Abuſus poſtea introductus.

§.2. Cum autem experientia compertum ſit, detrimenta, quæ per exceſſivas immunitates, ſeu franchitias hujuſmodi Cameræ prædictæ inferuntur, ex inconſulta, nec ullo titulo ſuffulta ampliatione hujuſmodi, quæ etiam Legum, & Conſtitutionum Apoſtolicarum diſpoſitioni adverſatur, oriri; hinc eſt, quod nos incommodis prædictis occurrere, ac dictæ Cameræ, & privatorum intereſſe habentium, prout ſumma juſtitiæ, æquitatiſque ratio poſtulat, indemnitati providere cupientes, ac omnium, & ſingulorum appaltuum, Dohanarum, & Gabellarum hujuſmodi hactenus factorum, etiam auctoritate Apoſtolica confirmatorum, inſtrumentorumque publicorum deſuper celebratorum, necnon quarumcumque conceſſionum, immunitatum, & exemptionum a dictis Dohanis, & Gabellis S.R.E. Cardinalibus, ac Theſaurario Generali, Clericis præſidentibus, aliiſque Miniſtris Cameralibus prædictis, ac aliis exemptis quandocumque, & quomodocumque factarum, Literarumque Apoſtolicarum, tam ſub plumbo, quam in ſimili forma Brevis, Cedularum Motus proprii, & Chirographorum cujuſvis Romani Pontificis prædeceſſoris noſtri manu ſubſcriptorum, ac aliarum Literarum, & ſcripturarum tam publicarum, quam privatarum deſuper quomodolibet emanatarum, ac pluries, & quotiſcumque vicibus confirmatarum, & innovatarum tenores, etiam veriores, & datas, cauſas, & occaſiones, aliaque omnia, & ſingula, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digna præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis, & exactiſſime, & accuratiſſime ſpecificatis habentes: Motu proprio, non ad cujuſquam nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac alias omni meliori modo, via, jure, & forma, quibus firmius, & validius facere poſſumus, uſum illum antiquiorem, qui circa immunitates, ſeu franchitias prædictorum Cardinalium, & Theſaurarii generalis, Clericorum præſidentium, aliorumque Miniſtrorum Cameralium, ac aliorum exemptorum ſub Pontificatibus memoratorum, Pauli III., Julii III., Pauli IV., Pii IV., Gregorii XIII., Sixti V., Clementis VIII. prædeceſſorum, ut præfertur, ſervabatur, tenore præſentium innovamus, & reducimus, ac perpetuis futuris temporibus inviolabiliter obſervari debere ſtatuimus, decernimus, & ordinamus. Inconſultam verò, nec ullo titulo ſuffultam ampliationem, & innovationem prædictam, quam quidem ſub Conſtitutionibus exemptionum, & franchitiarum revocatoriis ſimilis memoriæ Pauli V., Urbani VIII., Innocentii X., Alexandri VIII., Clementis IX., & Clementis X. Romanorum Pontificum prædeceſſorum pariter noſtrorum, ac etiam noſtra compræhenſam eſſe prætendi poſſet, itidem perpetuo caſſamus, irritamus, tollimus, perimimus, annullamus, & abolemus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus. Adeout inpoſterum omnes præfati, & quicumque alii immunes, & exempti, etiam quavis nota ſpeciali digni ſint, ac eſſe debeant immunes, & exempti pro illis tantum mercibus, bonis, & rebus, quæ ab extra pro ſolo eorum uſu, ut ſupra, & infra, per eos introducentur.

Firmatur mos antiquus Frāchitiarum.

Revocantur omnes immunitates, quoad abuſum recēter introductiones

§.3. Ac propterea dilectis filiis modernis, & quandocumque futuris noſtro, & S.R.E. prædictæ Camerario, Vicecamerario, Theſaurario Generali, Præſidentibus Clericis, Commiſſario Generali, cæteriſque dictæ Cameræ Officialibus, & Miniſtris, ad quos ea res ſpectat, & pro tempore ſpectabit, harum ſerie in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis arbitrio imponendis pœnis diſtricte præcipimus, injungimus, & mandamus, ut deinceps tam in primo, quam ſucceſſive quandocumque faciendis appaltibus Dohanarum, & Gabellarum Urbis prædictæ, illiſque annexorum circa immunitates, exemptiones, & franchitias ejuſdem S.R.E. Cardinalium, tam Cameralium, ſive eorum, qui in Camera prædicta ſederunt, ſeu pro tempore ſederint, quam non Cameralium, ac Vicecamerarii, Theſaurarii Generalis, Clericorum Præſidentium, Commiſſarii Generalis, cæterorumque Officialium, & Miniſtrorum dictæ Cameræ, & aliorum quorumvis exemptorum, immunium, & privilegiatorum, etiam ſpecifica, & individua mentione dignorum, ac etiam Perſonæ noſtræ, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, necnon Palatii Apoſtolici, pacta, ſeu capitula eo modo forment, & formari curent, quo antiquitus, ut præfertur, formabantur: ita ſcilicet, ut prædictis exemptis, & immunibus illæ dumtaxat merces, & res, in quibus immunitates frui conſueverunt, ſine Gabellarum, & Dohanarum hujuſmodi ſolutione, quas proprii uſus gratia, & non aliter advehi curaverint. Ac etiam hæc cum mandatis per ipſos principales, non autem per eorum miniſtros ſubſcriptis, & eorum ſigillo munitis relaxari, nec hujuſmodi mandata aliter ſubſcribi, ſeu aliter expedita admitti debeant: quinimo etiamſi mandata ipſa ſub hac forma expedita fuerint, admittantur tamen ſolummodo pro illis mercibus, & rebus, quæ in ea ſint quantitate, ut veriſimile ſit eas uſui proprio mandantis exempti, non autem ejus conſanguineorum, vel affinium, aut aliorum, etiam in ejus domo habitantium, ſervituras eſſe. Res autem ſic introductæ, & ſine Gabellarum ſolutione admiſſæ nequeant vendi, aut donari, vel alio quocumque modo concedi, etiam conſanguineis, vel affinibus, licet exempto, ſeu privilegiato in ejus domo cohabitantibus, multoque minus mercatoribus, tabernariis, ſive apothecariis, cauponibus, ſtabulariis, ſcrutariis, propolis, aliiſve quibuslibet perſonis, præterquam propriis famulis veris, & actualibus, vel conſanguineis, aut affinibus, qui ea obligatione

Injungitur Miniſtris Cameralibus, ut antiquam formam ſervent in Capitulis Dohanarum.

Præſcribitur modus obſervandus in mandatis ab Exemptis faciendis pro uſu proprio tantum.

Prohibetur exemptis vēditio, & donatio rerum introductarū.

Google

tione ipſorum exemptorum, ſeu privilegiatorum impenſis ſuſtententur, itaut ſi quocumque modo diſtrahantur, & de eo ſufficienter conſtiterit juxta alia mandata, quæ hodie dilecto filio Magiſtro Joanni Ginetto Cameræ prædictæ Theſaurario Generali dedimus, eo ipſo fraus commiſſa cenſeatur, & res ipſæ in commiſſum cadant. Porro formam circa mandatorum hujuſmodi ſubſcriptionem, illorumque admiſſionem per præſentes præſcriptam ex nunc perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & adamuſſim ſervari, nec mandata ipſa aliter admitti volumus: quod ſi mandata quidem ipſa ſecundum formam prædictam concepta fuerint; incidere vero poſſit dubium, utrum ſint exceſſiva, & inveriſimilia, ejus rei cognitio, & deciſio non ad Theſaurarium, vel Commiſſarium Generales prædictos, aut Dohanerios, ſeu Dohanarum, & Gabellarum hujuſmodi Conductores ſpectet, ſed illius declaratio, & determinatio privative ad quoſcumque alios ad Congregationem Cameralem a nobis erectam, & deputatam tantiſper pertinere debet, donec, & quouſque taxa immunitatum, ſive franchitiarum hujuſmodi pro unoquoque exempto, ſive immuni noſtro, ſeu Romanorum Pontificum Succeſſorum noſtrorum juſſu facta fuerit, quam ſubinde perpetuo ſervari volumus.

Cognitio, an merces excedāt uſū exemptorum, committitur Cōgr. Camerali.

Ut autem ab eadem Congregatione cognoſci, & judicari poſſit, an res, quæ introducentur ſint proportionatæ proprio uſui introducentis, vel exceſſivæ, aut in fraudem introductæ, mandamus, & decernimus, ut Dohanerii, eorumque Miniſtri revidere poſſint, imo debeant, vidulos, involucra, capſas, & arculas, aliaque, quibus res hujuſmodi incluſæ fuerint, eodem modo, quo fieri ſolet circa res illorum, qui nullo immunitatis, vel exemptionis privilegio ſuffulti ſunt: ſi vero res fuerint ejuſmodi qualitatis, ut id ſine detrimento, vel incommodo fieri nequeat, eo caſu immunes, ſeu exempti bona fide quantitatem, & qualitatem rerum in capſis, & & aliis prædictis contentarum declarare, & ſpecificare debeant.

Cōceditur Dohaneriis facultas recognoſcendi involucra, capſas &c.

Si vero ex recognitione merces patiantur detrimentum, ſtādum fidei exemptorum.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod Camerarius, aliique Cardinales, Vicecamerarius, Theſaurarius Generalis, Præſidentes Clerici, Commiſſarius Generalis, cæterique dictæ Cameræ Officiales, & Miniſtri, aliive quicumque exempti, & privilegiati, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, in præmiſſis jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, ſpecificatæ, vel ullatenus juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis legitima, juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quorumvis intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, formali, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, modificari, in jus, vel controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; neque ipſas præſentes Literas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium Conſtitutionum, & Ordinationum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aliiſve contrariis diſpoſitionibus quandocumque, & quomodocumque, etiam per viam legis, & Conſtitutionis generalis, ſeu Statuti perpetui faciendis, unquam compræhenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, & repoſitas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo ſub data poſteriore conceſſas intelligi, firmaſque, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, & adimpleri; ſicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis cenſeri.

§.5. Atque ita per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, ipſorumque Cardinalium Collegium, ac Vicecamerarium, Theſaurarium, Præſidentes Clericos, Commiſſarium, cæteroſque dictæ Cameræ Officiales, & Miniſtros, & quoſcumque, quavis poteſtate, præeminentia, & auctoritate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Noſtra & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, & prædicti Pii IV. prædeceſſoris de gratiis qualecumque intereſſe dictæ Cameræ concernentibus, in eadem Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, itaut præſentes literas ibidem præſentari, & regiſtrari nunquam neceſſe ſit, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Cameræ prædictæ, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtylis, & uſibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, conceſſionibus, Chirographis, Cedulis motuum propriorum, inſtrumentis Appaltuum, aliiſque ſcripturis, & literis Apoſtolicis prædictis, & aliis quibuſvis, etiam quantumcumque qualificatis, & ſpeciali mentione dignis perſonis, ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac mentis atteſtativis, reſtitutoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam contractus jurati cum dicta Camera initi, & Camerali obligatione vallati vim habentibus, aliove quovis robore, & cautela munitis, ac alias de neceſſitate exprimendis, ſeu alias quovis modo, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter

in

Digitized by Google

in contrarium præmiſſorum conceſſis, editis, factis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, illorum tenores, formas, & occaſiones, ac cauſas præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo expreſſis, & inſertis, ac ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe ac pleniſſime, & ampliſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.7. Ut autem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus pariter illas ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curſoribus noſtris publicari, illarumque exempla ibidem affixa relinqui, quæ ſic publicatæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac ſi unicuique illorum perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent.

§. 8. Utque earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Aug. MDCLXXVII. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXII.

Diſmembratur Oppidum S. Ludovici de Maragnano a Diœceſi Braſilienſi, & Civitas eſſe decernitur, ejuſque Eccleſia D. Victoriæ dicata Cathedralis conſtituitur.

Die 2[illegible] Sept. 1677. An. I.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

SUper univerſas Orbis Eccleſias, Deo diſponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, quamquam ſine meritis conſtituti, levamus in circuitu agri Dominici oculos noſtræ Mentis more pervigilis Paſtoris inſpecturi quid Provinciarum, & locorum quorumlibet ſtatui, & decori, quidve incolarum animarum ſaluti congruat, diſponi debeat, divinoque fulti præſidio dignum quin potius debitum arbitramur in irriguo militantis Eccleſiæ agro novas Epiſcopales Sedes plantare, ut per hujuſmodi novas plantationes Popularis augeatur devotio, divinus floreat cultus, Eccleſiaſtica adminiſtrentur Sacramenta, ac animarum ipſarum ſalus ſubſequatur, Locaque ipſa dignioribus titulis illuſtrentur, & Populi eorum Præſulum aſſiſtentia, regimine, & doctrina ſuffulti, cum Apoſtolicæ auctoritatis amplitudine, & Orthodoxæ fidei augmento proficiant ſemper in Domino, & quod in temporalibus ſunt adepti, non careant in ſpiritualibus, præſertim cum id piorum, ac nobilium Principum devotio expoſcit.

§.1. Cum itaque dilectus filius nobilis vir Petrus Portugalliæ, & Algarbiorum Princeps, & Gubernator, pio præponderans affectu, quod Populi illius partis Braſiliæ, quæ nuncupatur Provincia de Maragnano, attenta longiſſima diſtantia a Civitate Bahiæ omnium Sanctorum reſidentia Epiſcopi Braſilien., cujus eſt Diœceſis, & ad illam difficillimo acceſſu multa incommoda præcipue circa confectionem Olei Sancti, adminiſtrationem Sacramenti Confirmationis, & exercitium officii Paſtoralis paſſi jam ſunt, & in dies patiuntur, & opera, ac miniſterio variorum Religioſorum, & aliorum doctrina inſignium, & vitæ approbatorum virorum, quos idem Petrus Princeps Progenitorum ſuorum veſtigia ſecutus nullis parcens laboribus, & expenſis ad verbum Dei inibi, illarumque partium Incolas, & habitatores ad fidem Catholicam, extra quam nulla eſt ſalus perducendos ſtudioſiſſime tranſmitti curaverit, Divina cooperante gratia infinitæ propemodum gentes Divini, humanique Juris eatenus expertes, diſcuſſis inde Sathanæ tenebris ad agnitionem veri luminis, & Sanctum Baptiſmatis lavacrum, Sanctæque Matris Eccleſiæ gremium acceſſerunt, & in dies magis accedunt, eiſque rationibus Religio Chriſtiana in illis partibus ſic longe, lateque propagata ſit, ut Epiſcopus Braſilien. pro tempore exiſtens ad illam, ejuſque fines citra grave periculum tranſmeare, ac ſingulorum vultus, ut Epiſcopum decet, inſpicere, aliaſque partes boni Paſtoris in Univerſum exercere nequeat: — Cauſa hujus Diſmembrationis.

§.2. Attendens quod in dicta Provincia Maragnani ultra alia notabilia loca, reperiatur unum Oppidum Civitas nuncupatum Sancti Ludovici a bis mille Chriſtifidelibus inhabitatum, & Regum Portugalliæ dominio ſubjectum, aeris ſalubritate, ac Populi frequentia, & commercio, pluribuſque virorum Monaſteriis inſigne, cujus Incolæ generis nobilitate, literarumque, & armorum gradibus decorantur, & in dicti Oppidi Sancti Ludovici una Eccleſia Matrix, & principalis alteris inibi exiſtentibus major, ſub invocatione Noſtræ Dominæ Victoriæ, in qua per Vicarium, & nonnullos Presbyteros propriis redditibus ex ærario Regio viventes, Miſſæ, & alia Divina Officia celebrantur, & Eccleſiaſtica Sacramenta adminiſtrantur jampridem erecta, & fundata exiſtit: propterea que dictum Oppidum Sancti Ludovici a Diœceſi Braſilien. diſmembrati, & in Civitatem, dictaque Eccleſia in Cathedralem erigi, & in ea Catholicum Antiſtitem, & Paſtorem proprium inſtitui, qui illos, adhuc debiles in ipſa fide, confirmare, & majora Eccleſiaſtica Seminaria plantare, Dominiciſque ovibus ſepta ædificare, cæteraque Pontificalia omnia in illis partibus exercere poſſit, & debeat omnino expediret, cum præſertim in compluribus Oppidis, & locis ejuſdem Provinciæ de Maragnano multæ, & diverſæ Eccleſiæ, ac Virorum Monaſteria, aliaque Sacra loca fundata, & erecta reperiantur, devotionis ſuæ zelo ductus, Populiſque in illis partibus degentibus conſulere plurimum exoptaſſet: — Oppidum S. Ludovici deſcribitur.

§.3. Nos

Preces Petri Principis, & Gubernatoris Regnor. Portugalliæ, & Algarbior.

§.3. Nos matura ſuper his cum Venerabilibus fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus habita deliberatione, dicto Petro Principe, & Gubernatore per ejus literas Nobis ad hoc humiliter ſupplicante, Oppidum prædictum Sancti Ludovici Epiſcopali, & Civili titulo dignum judicantes, piiſque dicti Petri Principis votis libenter annuentes, de eorumdem fratrum noſtrorum conſilio, & aſſenſu, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Oppidum Sancti Ludovici prædictum cum dicta Provincia Maragnani, ac omnibus ſuis Caſtris, Oppidis, Villis, Territoriis, & Diſtrictibus Eccleſiaſticis, & perſonis tam Sæcularibus, quam Eccleſiaſticis ab ordinaria Jurisdictione Epiſcopi Braſilien. perpetuo ſegregamus, dividimus, & ſeparamus, illaque omnia quo ad legem Diœceſanam ab Epiſcopi Braſilien. ſuperioritate, Jurisdictione, poteſtate, ſubjectione, viſitatione, & correctione prorſus eximimus, & liberamus; ac Oppidum Sancti Ludovici prædictum Civitatis, illiuſque Incolas Civium nomine, titulo, & honore decoramus, illudque in Civitatem, quæ Sancti Ludovici denominetur, & in eo dictam Eccleſiam Noſtræ Dominæ Victoriæ dicatam in Cathedralem Eccleſiam, ſub invocatione ejuſdem noſtræ Dominæ Victoriæ pro uno Epiſcopo Sancti Ludovici nuncupando, qui illi præſit, ac Eccleſiam ipſam, ſeu illius ſtructuras perficiat, & ad formam Cathedralis Eccleſiæ redigi faciat, necnon in ea, & dicta Civitate, ac ejuſdem Eccleſiæ Diœceſi tot Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, aliaque Beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura, quot inibi Divino cultui, & dictæ Eccleſiæ ſervitio, ac Eccleſiaſtici cleri decori ſibi videbuntur convenire, de prædicti Petri Principis, & pro tempore exiſtentis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis conſilio, & aſſenſu, & prævia eorum congrua dotatione ab ipſis Petro Principe, & Regibus Portugalliæ pro tempore exiſtentibus facienda, quam primum fieri poterit, erigat, & inſtituat.

Oppidũ S. Ludovici cum Provincia Maragnani a Diœceſi Braſilienſi diſmembratur, & ab illius Epiſcopi jurisdictione eximitur.

Oppidum in Civitatẽ, ejuſque Eccleſia in Cathedralẽ eriguntur.

Inſtituitur Epiſcopatus cum omnibus juribus, & privilegiis aliorũ Epiſcoporum.

§.4. Necnon Epiſcopalem Jurisdictionem, auctoritatem, & poteſtatem exercere, omniaque, & ſingula, quæ ordinis, quæque Jurisdictionis, & cujuſlibet alterius muneris Epiſcopalis ſunt, & quæ alii in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, & dominiis conſtituti Epiſcopi in ſuis Eccleſiis, Civitatibus, & Diœceſibus facere poſſunt, & debent, facere libere, & licitè poſſint, & debeant, ac in eadem ſic erecta Eccleſia Epiſcopalem dignitatem cum Sede, præeminentiis, honoribus, privilegiis, & facultatibus, quibus aliæ Cathedrales Eccleſiæ hujuſmodi de Jure, vel conſuetudine, aut alias utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, necnon Epiſcopali, & Capitulari Menſis, aliiſque Cathedralibus inſigniis ad Omnipotentis Dei laudem, & Glorioſiſſimæ Genitricis ejus Virginis Mariæ, totiuſque triumphantis Eccleſiæ Gloriam, & fidei Catholicæ exaltationem de ſimilibus conſilio, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Diœceſis termini deſcribuntur.

§.5. Ac eidem ſic erectæ Eccleſiæ, Oppidum S. Ludovici prædictum in Civitatem erectum pro Civitate, & alia Oppida, Caſtra, Villas, Territoria, & diſtrictus dictæ Provinciæ de Maragnano a capite Horte per oram Maritimam, & Terram intus uſque ad arcem de Scata excluſive pro Diœceſ., necnon Eccleſias prædicto pro Clero, & Sæculares perſonas in Civitate, & Diœceſi hujuſmodi pro tempore degentes pro Populo de conſilio, poteſtate, & auctoritate ſimilibus etiam perpetuo concedimus, & aſſignamus.

Subjicitur Metropolitanæ jurisdictioni Archiepiſcopi Ulyſſiponen.

§.6. Civitatemque, Diœceſim, Clerum, & Populum Epiſcopo Sancti Ludovici quoad Epiſcopalem ordinariam, quovero ad Metropolitanam Jurisdictionem, & Superioritatem eo quod a præſcripta Eccleſia Sancti Ludovici longe facilius atque expeditius iter ſit Ulyſſiponem, quam Bahiam omnium Sanctorum habita ratione præcipue commodioris commercii, unde ſequitur major opportunitas regimini Animarum Archiepiſcopo Ulyſſiponen. de dictorum fratrum Conſilio, & poteſtatis plenitudine paribus etiam perpetuo ſubjicimus, necnon Menſæ Epiſcopali Sancti Ludovici hujuſmodi pro ejus Dote redditus annuos duorum millium, & quingentorum Cruciatorum monetæ Portugalliæ per ipſum Petrum Principem aſſignandorum, quam quidem ſummam idem Petrus Princeps de ſuis propriis, & pro tempore exiſtentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum redditibus, & ſpecialiter de iis, quæ ex ipſa Regione Braſilien. percipiuntur, gratioſe, & irrevocabiliter donavit, & obtulit, ac ſolvere quotannis promiſit, ſeu promittit ſimiliter perpetuo applicamus, & appropriamus.

Redditus ſeu Dos Epiſcopatus.

Juſpatronatus & præſentandi intra annũ ad Epiſcopatũ Regibus Portugalliæ conceditur.

§.7. Et inſuper Petro Principi, & pro tempore exiſtentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regi prædictis, Juſpatronatus, & præſentandi infra annum perſonam idoneam ad dictam Eccleſiam Sancti Ludovici videlicet Nobis, & pro tempore exiſtenti Romano Pontifici hujuſmodi in ejuſdem Eccleſiæ Sancti Ludovici Epiſcopum, & Paſtorem ad præſentationem hujuſmodi, & non alias præficiendum; ad majorem vero poſt Pontificalem, & principales, & alias dignitates, Canonicatus, & Præbendas, necnon beneficia erigenda, & per Petrum Principem, & pro tempore exiſtentes Reges hujuſmodi congrue dotanda, tam ab eorum primæva erectione poſtquam erecta, & dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibuſvis modis, & quorumcumque Perſonis, etiam apud Sedem eamdem vacare contigerit, Epiſcopo Sancti Ludovici pro tempore exiſtenti præſcripto ſimili per eum ad præſentationem prædicti Principis Petri, & pro tempore exiſtentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum factam intra terminum a Jure præfixum in ipſis Dignitatibus, Canonicatibus, & Præbendis, ex Beneficiis inſtituendis, eadem auctoritate pariter perpetuo reſervamus, & concedimus, ac Juspatronatus, & præſentandi hujuſmodi Petro Principi, & pro tempore exiſtenti Regi prædicto, ex meris fundationibus, & dotationibus competere, illique etiam per Sedem eamdem etiam conſiſtorialiter quacumque ratione derogari non poſſe, nec derogatum cenſeri, niſi ipſius Petri Principis, & pro tempore exiſtentis Regis prædicti ad id expreſſus accedat aſſenſus, & ſi aliter quovis modo derogetur, derogationes hujuſmodi cum inde ſecutis nullius roboris efficaciæ, & momenti fore.

Item ad aliã dignitates, & beneficia.

Etiamſi vacẽt apud S. Sedem

Declaratur juſpatr. competere ex dotatione, & fundatione, nec ei eſſe derogandum.

Clau. ſubl.

§.8. Sicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam ejuſdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sediſque prædictæ Nuncios, etiam cauſa-

rum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quaviſaliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari debere; & ſi ſecus ſuper his a quoquam quovis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obſtantibus Lateranen. Concilii noviſſime celebrati ab Eccleſiis membra diſtingui, ac dividi prohibentis, ac Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non tollendo Jure quæſito, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis; Quibus omnibus, & ſingulis, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſegregationis, diviſionis, ſeparationis, exemptionis, liberationis, decoris, erectionis, inſtitutionis, conceſſionis, aſſignationis, ſubjectionis, applicationis, approbationis, reſervationis, conceſſionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexconteſimo ſeptuageſimo ſeptimo, Tertio Kal. Septembris Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXII.

Permittitur Cardinali Protectori, & Miniſtro Generali Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum poteſtas dividendi binas Bononiæ, & Marchiæ Provincias in quatuor: ab eiſque ſegregandi nonnulla; vel ad eas aggregandi quædam contiguarum Provinciarum Cœnobia.

Eamdem poteſtatem fecit Clemens X. Fratribus Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum in Luſitania. Conſtit. Paſtoralis Officii quo *Tom.7. Bull. Rom.*

Dat. 17. Nov. 1677. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INjuncti nobis divinitus paſtoralis officii ratio exigit, ut paternam Religioſorum virorum ſuave Chriſti Jugum ſub arctioris vitæ inſtituto laudabiliter portantium curam gerentes, felici proſperoque illorum regimini, & gubernio quantum nobis ex alto conceditur providere jugiter ſtudeamus.

§.1. Expoſuit ſiquidem Nobis nuper dilectus filius noſter Nicolaus S. R. E. Diaconus Cardinalis Acciajolus nuncupatus Ordinis Minorum S.Franciſci Capuccinorum nuncupatorum apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protector, quod

Cauſa diviſionis.

cum Provinciæ Bononien., & Marchiæ dicti Ordinis propter multitudinem Conventuum, & amplitudinem circuitus utriuſque illarum, aliaſque difficultates, quæ in dies inſurgunt, vix poſſint a ſuis reſpective Miniſtris Provincialibus bis quotannis totæ, ſicut Conſtitutiones Ordinis præfati præſcribunt, & ſpiritualis Religioſorum utilitas exigeret, viſitari; ipſe Nicolaus Cardinalis Protector de ſtatu Provinciarum hujuſmodi, ex Superiorum, aliorumque Fratrum qualificatorum ejuſdem Ordinis relationibus edoctus, recto earumdem Provinciarum Gubernio, regulariſque obſervantiæ in eis conſervationi plurimum conducibile fore exiſtimat, ſi utraque illarum in duas dividatur. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ejuſmodi Provinciarum diviſiones abſque ſpeciali noſtro, & hujus Sanctæ Sedis Indulto fieri nequeant.

Diviſio Provinciarũ fieri nequit abſque ſpeciali Indulto S. Sedis.

Nobis propterea dictus Nicolaus Cardinalis, & Procurator humiliter ſupplicavit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Card. Protectoris.

§.2. Nos igitur ipſius Nicolai Cardinalis, & Protectoris votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eidem Nicolao Cardinali, & Protectori, ac dilecto filio Miniſtro Generali dicti Ordinis, ut ipſi per ſe ipſos, vel per aliquos fratres expreſſe profeſſos Ordinis prædicti, quos ad id cenſuerint delegandos, utramque ex Provinciis Bononien., & Marchiæ prædictis in duas dividere, ac quoſcumque fratres cujuſlibet ex Provinciis hujuſmodi reſpective ad concurſum paſſivum ad Diffinitoratum in Capitulo dicti Ordinis proxime celebrando, prout ſecundum Deum expedire eis videbitur pro hac vice tantum habilitare, necnon ſive in actu diviſionis hujuſmodi, ſive poſtea ſecundum temporis exigentiam, auctoritate noſtra Apoſtolica ſegregare ab eiſdem Provinciis, & aggregare aliis contiguis, ac etiam ſegregare a Provinciis contiguis Ordinis hujuſmodi, & aggregare illis Provinciis, quæ per diviſionem hujuſmodi noviter formabuntur, illos Conventus, quos ita reſpective ſegregari pro majori bono ejuſdem Ordinis expedire judicaverint, ac aliam quamcumque proviſionem, & diſpoſitionem, circa diviſionem, formationem, & gubernium earumdem Provinciarum, quam quælibet emergens cauſa requirere poſſet, ſecundum datam ſibi a Domino prudentiam, & pro eorum arbitrio facere libere, licite, & valide poſſint, & valeant, quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem, & licentiam auctoritate Apoſtolica præfata tenore præſentium concedimus, & impertimur.

Permittitur Card. Protectori, & Miniſtro Generali Capuccinorũ, ut utramque Provinciam Bononiæ, & Marchiæ in duas partiri valeant.

Item impertiri vocem paſſivam quibuſlibet Fratribus dictarum Provinciarum

Necnon ab illis Provinciis ſegregare, vel ad eas aggregare Cœnobia.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum, ac Conventuum hujuſmodi, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus

pro

Digitized by Google

pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias io ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVII. Novembris MDCLXXVII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XXIV.

Reducuntur Magiſtri, aliive Graduati Ordinis Prædicatorum ad numerum io ſuis Capitulis Generalibus definitum, & Magiſtris Generalibus interdicitur, ne in poſterum ſupernumerarios eligant, ab eiſque ſpeciales Gratiæ contra Conſtitutionum, & Capitulorum geoeralium diſpoſitiones conceſſæ revocantur.

Dat. 20. Nov. 1677. Ann. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ ſolio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, ineritis licet imparibus collocati, muneris noſtri partes eſſe intelligimus, ut ea, quæ Religioſorum virorum ordinibus in Eccleſia Dei pie, ſanctèque inſtitutis detrimentum adferre, regularemque in eis diſciplinam perturbare noſcuntur, ad æquitatis, & Juſtitiæ terminos reducere ſatagamus, ſicut omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & religionis felicem progreſſum, ac incrementum ſalubriter expedire io Domino arbitramur.

Cauſa Reductionis.

§.1. Cum itaque (ſicut accepimus) Magiſtri, aliiqoe Graduati Ordinis Fratrum Prædicatorum, propter aſſiduum Miniſterium, quod eis exhibetur, necnon expenſas, quas Communitatibus occaſione Capitulorum Provincialium afferunt, ac exemptionem a Choro, aliaſque prærogativas, quibus fruuntur, Provinciis ipſius Ordinis valde oneroſi exiſtant, & licet certus ejuſmodi Magiſtrorum & Graduatorum pro una quaque Provincia oumerus per Capitula generalia dicti Ordinis, ad petitionem ipſarum Provinciarum, quæ propriarum virium conſciæ ita ordinari deſideraveraot, ſtabilitus reperiatur, cum expreſſa prohibitione, ne eædem Provinciæ alios petere valeant, oeve hujoſmodi oumerus unquam excedatur, oiſi in caſu quo Magiſter Generalis Ordinis prædicti pro tempore exiſtens ex aliqua urgente cauſa aliter diſponeret: nihilominus Magiſtrorum, aliorumque Graduatorum hujuſmodi multitudo io dicto Ordine abſque ulla urgenti cauſa per nimiam præteritorum Magiſtrorum Generalium ipſius Ordiois facilitatem, atque indulgentiam adeo excreverit, ut Provinciis prædictis intolerabilis exiſtat, & quod pejus eſt, inter eos nonnulli reperiantur ad magiſterium, alioſque gradus promoti, qui officia per Conſtitutiones Ordinis præfati ad id præſcripta non exercuerunt, ſed cum quibus perinde ac ſi officia hujuſmodi exercuiſſent diſpenſatum fuit.

Numerus Magiſtrorum, aliorumq; Graduatorũ fuit in Capitulis Generalibus unicuiq; Provinciæ præſcriptus.

Magiſtro Generali facta fuit poteſtas eligendi ſupra numerarios.

Hinc nimium auctus Graduatorum numerus.

§.2. Hinc eſt, quod Nos ejuſdem Ordinis, illiuſque Provinciarum levamento, & commodis, proſperoque, & felici regimini, & guberoio quantum Nobis ex alto conceditur providere, regulariſque diſciplinæ vigorem tueri, & ſicubi collapſus ſit, reſtituere cupientes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Magiſtros, alioſque Graduatos dicti Ordinis ad oumerum per Capitula generalia pro unaquaque Provincia reſpective ſtabilitum, ut præfertur itaut in eo numero in ſingulis Provinciis hujuſmodi reſpective conoumerati remaneant; antiquiores tamen, qui functiones, & munera per Conſtitutiones, & Capitula generalia hujuſmodi præſcripta realiter, & cum effectu exercuiſſe reperiuntur, ſine ullo tamen præjudicio illorum, qui a Sede Apoſtolica immediate promoti ſunt, quos ſuis prærogativis ſupra numerum hujuſmodi gaudere volumus, tenore præſentium reducimus.

Reducuntur Magiſtri, aliique Graduati ad numerum in unaquaque Provincia a Capitulis Generalibus ſtabilitum.

Excipiuntur ſupernumerarii a S. Sede promoti.

§.3. Porro circa ſupranumerarios a præfatis Magiſtris Generalibus promotos, harum ſerie mandamus dilecto filio moderno Magiſtro Generali dicti Ordinis, ut adhibito maturo Religioſorum gravium conſilio, illorum qualitates, & ſufficientiam examinet, & quatenus eos habiles, ac omnia officia per dictas Cooſtitutiones præſcripta exercuiſſe repererit, illos titulo tantum gaudere faciat, quouſque ſecuta vacatione juxta ordinem antiquitatis gradus ſuſcepti ad fruitionem integrarum prærogativarum ſubiotrent: Si vero eos inhabiles, aut munera, ſeu officia a memoratis Conſtitutionibus requiſita non exercuiſſe compererit, illos Magiſterio, aliove gradu quem obtinent omnino privatos declaret, donec, & quouſque ſtudioſis laboribus meritum hujuſioodi gradum reſpective ſibi comparaſſe reperiantur.

Alii vero examini ſubjiciendi, & merentes reperti ſtatim titulo, ac poſtea data occaſione etiã prærogativis Graduatorum fruantur.

§.4. Prætèrea ad evitandum in futurum Provinciarum, & Communitatum hujuſmodi gravamen, præfato moderno, & futuris dicti Ordiuis Magiſtris Generalibus in virtute ſanctæ Obedientiæ prohibemus, & interdicimus, ne de cætero Magiſterii, alioſve gradus ſupra numerum ſicut præmittitur præſcriptum conferre, oec ullam eujuſvis generis exemptionem concedere audeant quovis modo, ſeu præſumant illis Fratribus, qui realiter, & cum effectu laudabiliter non exercuerint illa officia, & non ſupportaverint illa onera, quæ juxta Conſtitutionis Ordinis præfati ad obtinendos gradus, & exemptiooes hujuſmodi reſpective oeceſſario præcedere debent.

Prohibetur, ne Magiſtri Generales in poſterum ſupernumerarios inſtituãt, nec exẽptionem eis cõcedant, quibus Conſtit. Ord. non ſuffragantur.

§.5. Cæterum quia (ſicut pariter accepimus) plurimi in Ordine prædicto reperiuntur Fratres, qui vigore gratiarum ſpecialium a Magiſtris Generalibus ſupradictis conceſſarum, exemptionibus a choro, ac prærogativis loci Baccalaureorum, & vocis in Capitulis Provincialibus contra formam Conſtitutionum, & Capitulorum Generalium præfatorum fruuntur, io graviſſimum dictarum Communitatum, nonnullorumque Fratrum privatorum præjudicium:

Quamplurimæ tribuũtur ſpeciales gratiæ a Magiſtris General. contra Capitula Generalia, & Conſtit. Ordinis.

§.6. Nos opportunum his quoque abuſibus remedium adhibere, & oe in futurum ſuboriantur, providere volentes, omnes, & ſingulas gratias ſpeciales hujuſmodi motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus earumdem tenore præſentium revocamus, caſſamus, & abolemus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac in futurum diſpoſitiones Conſtitutionum, & Capitulorum generalium hujuſmodi inviolabiliter obſervari præcipimus.

Revocantur hujuſmodi ſpeciales Gratiæ, & omnino ſtãdum decernitur diſpoſitionibus Conſtit. & Capitulorũ Generalium.

Clauſulæ.

§.7. Decernentes ipſas præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, aliive quilibet in præmiſſis forſan intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, vel auditi, nec cauſæ propter quas præſentes emanarint ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, ſeu ex alia quacumque, etiam quantumvis legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptioois, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium, conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, ſeu ad terminos Juris reduci, vel adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam io Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari.

§.8. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obſtaotibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinatiunibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, ejuſque Proviociarum, & Conventuum, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque inſolitis clauſulis, & Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum ioſertis habentes; illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.10. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xx. Novembris MDCLXXVII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XXV.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua viſitantibus aliquam ex Eccleſiis tam erectis, quam erigendis Congregationis Clericorum Regularium Barnabitarum in Feſtis converſionis, & Commemorationis S. Pauli Apoſtoli.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 2. Dec. 1677. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſt. Benedictionem.

Exordium.

CŒleſtium munerum theſauros, quorum diſpenſationem homilitati noſtræ credidit divina dignatio, libenter erogamus, ſicut ad fovendam, incitandamque Fidelium erga Sanctos in Coelis cum Chriſto regnantes devotionem, ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Preces Procuratoris Gen.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Pauli Aotonii Sandriani Procuratoris Generalis Congregationis Clericorum Regularium S.Pauli Decollati Barnabitarum nuncupatorum oomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Clericorum Regularium Congregationis prædictæ hactenus erectis, & in poſterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſteotibus io Converſionis, & Commemorationis ejuſdem S.Pauli Apoſtoli feſtis diebus a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis dierum hujuſmodi ſingulis aonis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Priocipum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egerint, Plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Conceſſio Indulgentiæ Plenariæ perpetuæ.

§.2. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent eshibitæ, vel oſtenſæ.

Datom Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die II. Decembris MDCLXXVII.

MDCLXXVII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XXVI.

Confirmatur Statutum Hominum Artis exonerantium ligna ad Ripam parvam Tyberis, quo adſignatur Hoſpitali S.Rocchi unus julius pro unaquaque Navi lignis onerata.

Dat. 4. Dec. 1677. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa Statuti Hominũ Artis exonerantium ligna.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Univerſitas, & Homines Artis eorum, qui ligna exonerant ad Ripettam de Urbe, quod ſinguli Homines d. Artis juxta Statuta Univerſitatis prædictæ auctoritate Apoſtolica confirmata, quatuor Julios monetæ Hoſpitali S. Rocchi de eadem Urbe quotannis ſolvant adhoc ut dum morbo laborant in d. Hoſpitale curationis cauſa recipiantur; dictum vero Hoſpitale, propter multitudinem ægrotorum, quos in dies recipit, gravia ſubeat diſpendia, quæ vix poteſt ſupportare: Ipſi exponentes num. 40., & amplius, inſimul congregati præmiſſis conſideratis, unanimi conſenſu ſtatuerunt, ut præter, & ultra quatuor Julios monetæ hujuſmodi, quos annuatim pro eorum quolibet, ut præfertur ſolvunt, moderni, & pro tempore exiſtentes Homines Univerſitatis prædictæ unum alium Julium ejuſdem monetæ, pro qualibet Navi lignis onerata, quam ad Ripam Tyberis exonerabunt, Hoſpitali prædicto ſolvere teneantur, ad hoc, ut exinde neceſſitati ejuſdem Hoſpitalis peramplius provideatur.

Statutum, quo tenentur exonerantes Naves lignorum ſolvere Hoſpitali S.Rocchi pro earũ unaquaque juliũ unum ultra alios quatuor annuos.

Preces Hominum Artis d. pro Statuti confirmatione.

§.1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti exponentes Statutum hujuſmodi, quo firmins ſubſiſtat, & ſervetur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent: Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc oblatis inclinati, Statutum præfatum, quod Homines d. Univerſitatis deinceps unum Julium pro qualibet Navi lignis onerata, quam ad Ripam prædictam exonerabunt, memorato Hoſpitali ſolvere teneantur, a præfatis Exponentibus factum, ut præfertur, dummodo tamen novum onus hujuſmodi in damnum eorumdem Hominum dumtaxat cedat, dictuſque Julius ex ſola eorum mercede deſumatur, quæ proinde nullo modo alterari poſſit, nec id in damnum, ſeu præjudicium DD. Navium, vel lignorum hujuſmodi, aliorum quorumlibet ullatenus redundet, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Iuris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatur prædictũ Statutum.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, vel ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit d. Univerſitatis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die IV. Decembris MDCLXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

XXVII.

Conceduntur Religioſis Inſularum Philippinarum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, qui in Romana, vel Hiſpaniæ Curia Procuratoris Officio per triennium functi ſunt, omnia ſuorum Exprovincialium privilegia.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 27. Dec. 1677. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa Conceſſionis.

NUper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ Inſularum Philippinarum nuncupatarum in Mari Oceano Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini nobis expoſitum fuit, quod cum ipſi ad procuranda in Romana, & Regia Hiſpaniæ Curiis urgentia dictæ Provinciæ negotia aliquem Religioſum mittere debeant, nec reperiatur ullus Religioſus, qui id oneris in ſe ſuſcipere velit, tum propter adeo longum, ærumnoſumque iter, quod ſine gravibus incommodis, vitæque periculo peragi nequit, tum etiam quia ejuſmodi Procuratores poſtquam triennio, & amplius in ſuo munere exercendo laboraverunt nulla prærogativa fruuntur, iidem exponentes plurimum cupiunt a nobis indulgeri, ut illi qui per triennium continuum Procuratoris hujuſmodi munus in dictis Curiis exercuerint, privilegiis Exprovincialium fruantur. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, non ſolum tota Provincia prædicta, ſed etiam nuperus Prior Generalis dicti Ordinis Indulti hujuſmodi conceſſioni conſenſum præſtiterint: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Conſenſus Prioris Generalis, & totius Provinciæ, Religioſorumq; preces.

§.1. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſin-

ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœois a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore ceoſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, attento conſenſu memorati Prioris Generalis, ut in poſterum illi Religioſi dictæ Provinciæ, qui Procuratoris ipſius Provinciæ munus in Curiis ſupradictis ſaltem per triennium exercuerint, omnibus privilegiis, prærogativis, & exemptionibus, quibus illi, qui Prioris Provincialis ejuſdem Provinciæ munere functi ſunt, potiuntur, & gaudent, pari modo potiri, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardioalium.

Conceſſio privilegiorũ Exprovincialium facta d. Religioſis, qui Procuratoris munus per triennium obierũt in Curia Romana vel Hiſpanica.

§. 2. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces eaiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VII. Dec. MDCLXXVII. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

XXVIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcopor., & Regul., quo permiſſum fuit, ut Superiores Ordinis Prædicatorum Portugalliæ Provinciæ poſſent removere ex Conventibus Religioſos Conventualitatum Indultis munitos.

Dat. 5. Januar. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa Decreti.

ALias pro parte dilectorum filiorum Prioris Provincialis, ac Diffinitoris, & Electoris Provinciæ Portugalliæ Ordinis Fratrum Prædicatorum tunc in Romana Curia præſentium Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ quod cum pro bona directione dictæ Provinciæ oporteret ut onuſquiſque Conventus eum haberet numerum Religioſorum, qoi in illo ſuſtentari poſſunt, ipſique Religioſi eſſent magis opportuni pro neceſſitate Religionis in qua dicti Conventus cooſiſtuot, ad hoc ut illas poſſent adimplere obligationes, quibus operam dare debent, ita ut Civitates, aliaque loca præcipua Concionatoribus, & Confeſſariis doctis, & exemplaribus pro eorum neceſſitate inſtructa eſſent, ne defectu Religioſi Mioiſterii laborarent, neve ſuboriretur ſcaodalum, quod facile naſcitur inter fideles dum vident Religioſos majoris ſufficientiæ, virtutis, & doctrinæ reſidere in Regionibus, ubi eorum opera non eſt neceſſaria, & e converſo alios iis occupationibus adbibitos, quibus non merentur adhiberi, tum propter modicam eorum ætatem, atque capacitatem; tum quia malo exemplo fuerunt in locis eorum reſidentiæ; & proinde neceſſe eſſet, ut Prælati quibus regimen incumbit, multis incommodis remediom adhiberent, providendi unicuique Conventui de his Religioſis, quibus unamquamque Civitatem, & locum indigere cognoverint, ac tollendo ſcandala, quæ aliqui Religioſi præbere poſſunt, illis ab uno ad alium Conventum translatis: nihilominus Prælati præfati non poterant executioni mandare eorum bona, & pia deſideria, tametſi id omnino neceſſariom eſſe pro directione, & profectu ſpirituali dictorum Religioſorum, & non ſine gavi querimonia, atque dolore videbant ſibi non licere conventibus, & locis de Religioſis opportunis providere, ſcandaliſque anſam præcidere, cum ipſis res in Ordinem reducere, & unumquemque ſuo loco conſtituere ſatagentibus, multi ex dictis Religioſis præſentarent ipſis Prælatis aſſignationes Conventualitatum perpetuxrum, quarum aliquæ a Sede Apoſtolica conceſſæ, aliæ a Magiſtro Generali dicti Ordinis, ſecuta ejuſdem Sedis confirmatione, & aliæ ab anteceſſore Priore Provinciali Provinciæ præfatæ conceſſæ, ac a dicta Sede, illiuſque Nuntio in Regno Portugalliæ reſidente confirmatæ reperiantur. Et licet intentio concedentium aſſignationes hujuſmodi admodum ſancta, & recta fuiſſet, propter Cauſas allegatas, hæ tamen ut plurimum fictitiæ, ac coloratæ, & valde leves erant; quia vero ante conceſſionem hujuſmodi aſſignationum non fuerat requiſita informatio Prælati actualis, qui merita, & demerita ſuorum Subditorum melius novit, & a cujus obedientia Subditi ipſi hac ratione ſe ſubtrahere ſtudent, inde conſequebatur, ut non poſſet Prælatus etiamſi id vellet Provinciam ſuam perfecte gubernare.

In aſſignatione Religioſorum d. Provinciæ habenda erat ratio redditũ cujuſque conventus, & conditionis locorũ.

Id ſervare non licebat Prælatis propter Conventualitates perpetuas.

§. 1. Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod tunc temporis in Conveotu S. Dominici Civitatis Ulyſſiponen., quæ eſt primaria dicti Regni, in qua proinde degere debent meliores Concionatores, & Confeſſarii ad hoc ut Apoſtolico zelo divinæ majeſtatis offenſas, quæ in Curiis, & populis numeroſis, qualis eſt populus Ulyſſiponen. committi ſolent, impedire ſatagant, & unde amoveri debent aliqui Religioſi, qui opportuniorem in magnis Civitatibus occaſionem arripiunt, & licentioſios vivunt, commorabantur Religioſi uſque ad numerum vigintiquinque cum aſſignationibus Conventualitatum perpe-

Prædicta œconomia maxime ſervanda erat in Civitate Ulyſſiponenſi.

petnarum hujuſmodi, earumq; clypeo abutebantur ad vivendi licentiam, qui ſi eas non haberent, timore mutationis tanquam fræno ab inordinatis eorum moribus coercerentur, & licet aliqui eorum ſcandaloſe non viverent, ita tamen levis, & modicæ conſiderationis fuerat Cauſa per eos pro obtinendis dictis aſſignationibus allegata, ut iniquum videretur, privatam commoditatem, a qua boni verique Religioſi ſegregati eſſe debent, præferri, ac præjudicare bono communi Religionis, & aliorum fidelium, quorum ſaluti incumbere deberent: quia vero ejuſmodi aſſignationes ordinarias ſolebant obtinere pro dicta Civitate Ulyſsiponen., id dicto Conventui intolerabile gravamen, ultra dicta inconvenientia, adferebat, cum cæteroqui idem Conventus non eſſet instructus Religioſis ſibi neceſſariis, & præfatus numerus viginti quinque conſtaret fere ex omnibus Religioſis inutilibus ipſi Conventui, ac parum idoneis ad procurandam in ampla illa Civitate ſalutem animarum. Quinimo reperiebantur in eadem Provincia alii Religioſi, qui eodem modo officia perpetua obtinuerant, ex eaque perpetuitate eadem inconvenientia ſequebantur.

Obſtabāt prædictæ Convētualitates perpetuæ.

§.2. Ideoque pro parte dictorum exponentium memoratæ Cardinalium Congregationi, etiam nomine Provinciæ prædictæ ſupplicato, ut ejuſmodi Conventualitatibus, & officiis perpetuis tam in dicto Conventu S. Dominici Ulyſsiponen., quam in reliqua Provincia hujuſmodi eatenus conceſſis derogaret, vel ordinaret, ut Procurator Provincialis cum conſilio graviſſimorum Fratrum poſſet mutare Religioſos Conventualitatibus, & officiis perpetuis hujuſmodi ſuffultos, ſi eos ſcandalum præbere, aut illos in d. Ulyſſiponen., aliove quolibet Provinciæ præfatæ Conventu perpetuo non degere, Dei ſervitio, & bono Religionis convenire reperiiſſet. Emanavit a præfata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet: Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, ad quam SSmus D. N. ſupplicem hunc libellum benigne remiſit attenta relatione Patris Procuratoris Generalis Ordinis, cenſuit, facultatem concedi poſſe, prout præſentis Decreti tenore concedit Superioribus prædictæ Provinciæ, ut habita æquitatis ratione caſibus præſertim neceſſitatis prædictos Religioſos ab uno ad alterum Conventum, prout magis eis expedire videbitur transferre, & mutare poſſint, non obſtantibus prænarratis Conventualitatum Indultis, illis expreſſe derogando. Romæ 1. Octobris 1677. Cardinalis Carpineus.

Preces Superiorum, totiuſque Provinciæ Cong. Epiſ. & Reg. oblatæ.

Decretū Congr., quo conceſſa fuit Superiorib. Provinciæ facultas removendi ex Convētibus Religioſos etiā Conventualitatibus munitos.

§.3. Cum autem ſicut exponentes præfati, & præſertim dictus Prior Provincialis nomine Provinciæ hujuſmodi nobis nuper exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent: nos ſpecialem ipſis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Preces Superiorum Provinciæ Pontifici oblatæ.

Confirmatur d. Decretum Congr. Epiſc. & Reg.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Provinciæ, ejuſque Conventuum, & Ordinis hujuſmodi, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die V. Januarii MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

XXIII.

Declaratur, in Brevi, quo electus fuit Prior Provincialis Ord. Carmelitarum in Sicilia ſub nomine Patrum Provinciæ, aliorumq; de ejus gremio, venire dumtaxat Patres Diffinitorii.

INNOCENTIUS PAPA. XI.

Dat. 7. Januar. 1678. An. 2.

Ad futur. rei memor.

CUM nos nuper ſupplicationibus dilecti filii Vicarii Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.Eccl. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, dilectum etiam filium Clementem Impellizzeri Fratrem expreſſe profeſſum dicti Ordinis in Sacra Theologia Magiſtrum, in Priorem Provincialem Provinciæ Sancti Alberti in Sicilia ejuſdem Ordinis ad tempus, quo ejuſmodi Provincialatus officium juxta regularia Ordinis præfati Inſtituta per Sedem Apoſtolicam confirmata durare conſuevit, ſtatim atque dilectus filius Modernus Prior Provincialis Provinciæ hujuſmodi tempus ſuum abſolverit, inchoandum auctoritate Apoſtolica ſub certis modo, & forma tunc expreſſis conſtituerimus, & deputaverimus; Ac Diffinitorio actuali ejuſdem Provinciæ ſe una cum majori parte Patrum Provinciæ, & aliorum de gremio Provinciæ hujuſmodi exiſtentium Domi-

Summa Brevis.

Pater Magiſter Impellizzeri conſtitutus fuit Prior Provincialis Siciliæ.

Eidem conceditur facultas congregandi ſe cum Patribus Provinciæ aliiſque de ejus gremio.

minica tertia poſt Paſcha Reſurrectionis Dominicæ proxime venturum congregandi, ac duos Socios Prioris Provincialis, qui ad proximum futurum Capitulum generale Ordinis præfati venire debebunt, necnon novos Diffinitores pro gubernio ejuſdem Provinciæ, ſervatis, alias ſervandis, eligendi facultatem impertiti fuerimus, & alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 19. Novembris proxime præteriti expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Quæritur, an d. Patres nomine veniant Fratres omnes integri Capituli Provincialis.

§.1. Et ſicut pro parte memorati Vicarii Generalis nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſe Vicarius Generalis veretur, ne ex eo quod per literas prædictas Diffinitorio actuali dictæ Provinciæ ſe una cum majori parte Patrum Provinciæ, & aliorum de gremio Provinciæ hujuſmodi exiſtentium, ſicut præmittitur congregandi facultas tribuitur, prætendi forſan poſſit, quod id de omnibus Fratribus dictæ Provinciæ, qui integro Capitulo Provinciali intereſſe conſueverunt intelligendum ſit, quo caſu difficultates congregandi Capitulum Provinciale hujuſmodi, propter quas eædem literæ conceſſæ fuerunt, non evitarentur. Nobis propterea idem Vicarius Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut ad tollendas litium, quæ ſuper hoc oriri poſſent, occaſiones, opportune in præmiſſis providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Vicarii Generalis dicti Ordinis.

§.2. Nos igitur ipſum Vicarium Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, verba illa ſupradictarum noſtrarum literarum, quibuſdam Diffinitorio actuali ſe una cum majori parte Patrum Provinciæ, & aliorum de gremio Provinciæ hujuſmodi exiſtentium congregandi, aliaque ſupra expreſſa faciendi facultas tribuitur de illis dumtaxat Patribus Provinciæ, & aliis qui de ſolo gremio Diffinitorii ipſius Provinciæ exiſtunt, non autem de toto corpore Capituli ejuſdem Provinciæ intelligi debere, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus.

Reſpondetur, iis verbis deſignari duntaxat Diffinitorii Patres.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſsis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in literis præfatis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VII. Jan. MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XXIX.

Indicitur Capitularibus S. Joannis in Laterano de Urbe ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ Pontifici reſervatæ ſilentium eorum, quæ ſuis Capitulis aguntur.

Plura de iis, quæ agenda ſunt, & tractanda in Capitulis pro recta adminiſtratione bonorum ad Baſilicas, & Collegiatas Eccleſias Sæculares Urbis pertinentium ſtatuit Alexand. VIII. conſtit. 34. quæ incip. Pro commiſſa *Tom. VI. Bull.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 7. Januar. 1678. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa Conſtitutionis.

CUM ſicut accepimus ſæpius contigerit quod per dilectos filios Archipresbyterum, ſeu ejus Vicarium, & Canonicos Eccleſiæ S. Joannis in Laterano de Urbe capitulariter, ut moris eſt, congregatos capitularia tractata, geſta, ſtatuta, & ordinata per nonnullos ex ibidem intereſſentibus publicata, & relevata fuerint, ac publicentur, & revelentur in dies, & ex publicatione, & revelatione hujuſmodi non modicum dictæ Eccleſiæ, & Capitularibus præfatis illatum ſit præjudicium, & aſſeratur.

§.1. Nos in præmiſſis opportune providere volentes. Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Archipresbytero, ſeu ejus Vicario, & Canonicis Eccleſiæ hujuſmodi, aliiſque quibuſcumque Perſonis Eccleſiaſticis, & Sæcularibus, & ſi Pontificali, vel alia quavis præfulgeant dignitate, qui Capitulo ipſius Eccleſiæ interfuerint, ne de cætero perpetuis futuris temporibus in ipſo Capitulo pro tempore tractata, geſta, ſtatuta, & ordinata quibuſvis perſonis tacite, vel expreſſe per ſe, vel per alium, ſeu alios abſque ipſius Capituli licentia publicare, vel revelare audeant, vel præſumant ſub excommunicationis latæ Sententiæ a qua niſi per nos, vel Succeſſores noſtros præterquam in mortis articulo conſtituti abſolvi non poſſint ipſo facto incurrenda pœna diſtrictius inhibemus, ac præcipimus, & mandamus.

Præcipitur ſub excommunicatione latæ ſententiæ S. Sedi reſervatæ, ne Capitulares peracta in Capitulis revelent.

Clauſulæ.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, & d. Eccleſiæ etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VII. Januarii MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XXX.

Confirmatur Decretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, quo ipſe moderatus fuit alternativam inter Fratres in Hiſpania natos, & alios Criollos dictos Provinciæ Quitenſis in Indiis Occidentalibus.

De

De hac Alternativa Officiorum vide quæ notavimus in hujus Pontificis conſt.17. quæ incip. Illius qui.

Dat. 26. Jan. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Series facti paucis hic expoſiti, ſed pluribus in ſequenti Decreto.

PRO parte Chariſſimi in Chriſto filii Noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Nobilis vir Gaſpar de Haro, & Guzman Marchio de Carpio ejuſdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Orator, quod cum alias venerabilis Frater Nicolaus Oliva Epiſcopus Cortonen. qui tunc temporis Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini munere fungebatur, Alternativam, & æqualitatem quoad Provincialatus, cæteraque omnia Officia Provinciæ Quitenſis in Indiis Occidentalibus dicti Ordinis inter ejuſdem Provinciæ Fratres in Hiſpania natos, & illarum partium indigenas, quos Criollos vulgariter vocant, ſervari debere ſtatuiſſet, idque etiam a fel. rec. Clemente PP. X. prædeceſſore Noſtro confirmatum fuiſſet: verum propter Fratrum Hiſpanorum in dicta Provincia paucitatem ejuſmodi alternativa, & æqualitas quoad omnia Provinciæ præfatæ officia ſine gravibus incommodis ſervari nequiret; idem Nicolaus Epiſcopus ſubinde tunc adbuc Prior Generalis Ordinis præfati, vigore facultatis ſibi ſuper hoc a Nobis conceſſæ, eandem Alternativam, & æqualitatem, ita moderatus eſt, ot illa ad Provincialatus, ac Diffinitorum, & Viſitatorum Provinciæ Quitenſis prædictæ officia dumtaxat reſtricta, & coarctata exiſtat, cum diverſis declarationibus, & ordinationibus, prout plenius continetur in illius Literis patentibus deſuper emanatis, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decretũ Prioris Generalis pro moderatione alternativæ.

§.1. Magiſter Frater Nicolaus Oliva Senenſis totius Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Prior Generalis Provinciæ noſtræ Quitenſis, quam in viſceribus gerimus charitatis, religioſæ quieti, ac tranqoillıti conſulere volentes, alias ſub die 19. Junii 1675. Decretum condidimus, quo aliud Reverendiſſimi Prioris Magiſtri Hieronymi de Ghettis prædeceſſoris noſtri Decretum die 9. Julii 1625. emanatum, eo quod, aut nunquam in præfata Provincia receptum, aut temporis decurſu violatum, oblivionique datum intelleximus, noſtra auctoritate confirmavimus, & approbavimus, & innovavimus, iterumque decrevimus, ut non obſtante quolibet abuſu, aut præfati Decreti inobſervantia in futuris inpoſterum Capitularibos electionibus in eadem Provincia Quitenſi ſervaretur Alternativa, & viciſſitudo, itaut in uno quadriennio eligeretur in Provincialem Pater aliquis Hiſpanus, in altero vero quadriennio eligeretur Pater alterius familiæ, quam Criollorum vulgo vocant; Ac inſuper cæteris quoque Officiis, ſcilicet Diffinitorum, Viſitatorum, Prioratuum &c. æqualitas ſervaretur inter ipſas duas familias, idque ſub eiſdem Cenſuris pœnis, & Actorum nullitate in prædicto Reverendiſſimi de Ghettis Decreto taxatis præcipimus. Ut vero recenſitum hoc noſtrum Decretum firmios conſiſteret, ejuſque obſervantia veluti ad eradicanda omnia in Provincia Quitenſi diſcordiarum germina per neceſſaria perpetuis futuris temporibus inviolata remaneret, petente Eminentiſſimo, ac Reverendiſſimo S. R. E. Cardinali Nidhardo Catholici Hiſpaniarum Regis apud Sanctam Sedem Oratore, fel. rec. Clemens Papa X. auctoritate Apoſtolica benigne illud cum omnibus, & ſingulis in eo contentis approbavit, & confirmavit, ac deſuper literas in forma Brevis ſub die 7. Auguſti 1675. expediri mandavit. Verum cum Carolus II. Hiſpaniarum Rex Catholicus per regias ſuas literas nobis ſignificare dignatus fuerit, ut præfatæ Alternativæ moderationem ſtabiliremos eam ad Officia Provincialatus, Diffinitorum, & Viſitatorum reſtringendo; Nos itaque regiis nutibus ut par eſt obtemperare cupientes opportunam ad dictam moderationem, & reſtrictionem facultatem a Sanctiſſimo D. N. Innocentio Papa XI. feliciter regnante humiliter poſtulavimus, quam Nobis concedere dignata eſt Sanctitas ſua per literas in forma Brevis tenoris ſequentis, videlicet a tergo.

Primum alternativa inſtituta fuerat a Priore Generali de Ghettis.

Dein confirmata & innovata fuit a Priore Generali Oliva.

Item ejus innovatio confirmata a Clemente X.

A Carolo II. propoſita fuit alternativæ moderatio.

Neceſſaria facultas petita fuit ab Innoc. XI.

Breve pro hac facultate.

§.2. Dilecto filio Nicolao Olivæ Priori Generali Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini. Intus vero Innocentius Papa XI. Dilecte fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem. Expoſui Nobis nuper feciſti, quod Tu alias, videlicet ante biennium, vel circiter ad inſtantiam Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici ſtatuiſti, ut in Provincia Quitenſi tui Ordinis Fratrum Eremitatum S. Auguſtini in Indiis Occidentalibus obſervaretur Alternativa inter Fratres in Hiſpania natos, & illarum partium indigenas, quos *Criollos* vulgariter vocant, tam quoad Provincialatum, quam quoad æqualitatem in omnibus generaliter aliis Officiis Gubernii dictæ Provinciæ, hæcque omnia a fel. record. Clemente Papa X. prædeceſſore noſtro per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 7. Auguſti 1675. expeditas literas approbata, & confirmata fuerunt. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat prædictus Carolus Rea ex Informationibus, quæ ad ipſum ex partibus prædictis ſubinde pervenerunt, cognoverit, propter modicum numerum Fratrum Hiſpanorum, qui in Indiis reperiuntur, vix poſſe Alternativam, & æqualitatem in omnibus Officiis hujuſmodi, quæ ad omnia exercenda Fratres idonei illic non adſint, obſervari, eaque de cauſa Tibi nuper ſignificaverit, ut ejuſdem Alternativæ moderationem, illiuſque ad officia Provincialatus, & Diffinitorum reſtrictionem ab hac Sancta Sede concedi procurares, itaut de cætero ad Priorum & reliqua officia non extenderetur: Nobis propterea humiliter ſupplicari feciſti, ut Tibi de opportuna in præmiſſis facultate, per quam Religioſis memorati Caroli Regis votis ad conſervandam in illis remotis partibus religioſam Diſciplinam, atqoe obſervantiam laudabiliter tendentibus obſecundare valeas, providere de benignitate Apoſtolica dignaremor. Nos igitur Te ſpeciali favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de voto Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium oegotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitis, qui

Cauſa moderationis.

Conceſſa fuit facultas reſtringendi alternativam ad ſolos Provinciales, & Deſinitores.

dilectum filinm Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, conſilio; Tibi Alternativam a Te ſtatutam ut præfertur, auctoritate noſtra Apoſtolica moderandi, & reſtringendi itaut deinceps Provincialatus, & Deſinitorum Provinciæ prædictæ Officia dumtaxat comprehendat quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate tenore præſentium concedimus, & impartimur, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium; non obſtantibus prædictis Clementis prædeceſſoris literis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in eiſdem Clementis prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 19. Julii 1677. Pontificatus noſtri Anno Primo – I. G. Sluſius.

§.3. Hac igitur Apoſtolica auctoritate muniti, ea qua par eſt in Catholici Regis literas reverentia, partibus inſuper videlicet R. P. M. Fr. Franciſco Montano Provinciæ Quitenſis Procuratore, & R. P. M. Auguſtino Montesdoca ejuſdem Provinciæ Alumno ſemel, atque iterum auditis, quinimo eorumdem petitionibus Nobis factis in ſupplici libello propria eorum ſyngrapha ſubſcripto inclinati, prædictum noſtrum Decretum de Alternativa tenore præſentiom, & auctoritate, ut ſupra, necnon de conſilio RR. Adm. PP., qui nobis aſſiſtuut, moderamur, & reſtringimus, itaut cæteris ejuſdem Clauſulis, quæ ad Priorum, & cætera Officia præfatum Decretum extendunt revocatis, & annullatis, eaſque revocatas, & annullatas eſſe cenſentes Alternativam, & æqoalitates ad Provincialis, Deſinitorum, & Viſitatorum Officia dumtaxat reſtringimus, & coarctamus, prout reſtrictum, & coarctatum eſſe volumus, & declaramus, non obſtantibus quibuſcumque.

Juxta quam facultatē Prior Generalis moderatus eſt illam.

Modus ſervādus in hac nova alternativa.

§.4. Ut autem diſſentiones, & lites circa prædicti Decreti obſervantiam, intelligentiam, & exequutionem imposterum penitus tollantur; per has noſtras Decretales literas, & de conſilio eorumdem RR. Adm. PP., qui Nobis aſſiſtunt, declaramus primo, quod Provincialis in immediate futuro Capitulo Provinciali eligatur ex alia partialitate, ac ſit Provincialis electus pro currenti quadriennio: Itaut ſi hic ſit Hiſpanus in Capitulo futuro eligatur Criollus, & e contra ſi modernus ſit Criollus eligatur Hiſpanus in ſequenti Capitulo. Secundo quod ſi contingat P. Provincialem nondum ſui Gubernii tempore expleto ex hac vita decedere, aut aliquo quocumque impedimento ita detineri, ut Provincialatus Officium nequeat perſonaliter exercere, tunc Provinciæ Rector, qui ad præſcriptum Reverendiſſimi Valvaſorii prædeceſſoris noſtri uſque ad celebrationem Capituli Provincialis proxime futuri eligi debet, ex eadem eligatur partialitate, ex qua erat Provincialis defunctus, irritam, ac nullam nunc pro tunc declarantes electionem, quæ fieri ſecus contigerit. Tertio declaramus quod a predicta Alternativa pro parte eorum, qui in Hiſpania nati ſunt, excluſi intelligantur omnes, & ſinguli nati in Inſulis Canarienſibus, necnon omnes. & ſinguli Luſitani alterius dominii a Rege Catholico: qui Canarienſes, ac Luſitani, ſi in Provincia Quitenſi Profeſſionem emiſerint, vel legitime profiliati fuerint, ſeu in futurum profiliari contigerit, potiantur, & gandeant voce paſſiva, cæteriſque Privilegiis, & prærogativis eodem modo, & ſine nlla prorſus differentia, quo ejuſdem Provinciæ filii ex natis in Indiis vulgo Criolli potiuntur, & gaudent.

Commiſſa fuit executio, & obſervantia hujus decreti Provinciali Quitenſi ſub certis pœnis.

§.5. Ut vero cuncta in integrum exequutioni mandentur R. P. Provinciali Provinciæ Quitenſis pro eo tempore exiſtenti quo præſentes noſtræ literæ eo pervenerint, committimus, & ſtricte præcipimus in meritum ſalutaris obedientiæ ſub rebellionis noſtræ, & privationis vocis activæ, & paſſivæ per decennium, ac in ſubſidium ſub excommunicationis majoris latæ ſententiæ, quam hac una pro trina canonica monitione præmiſſa in his ſcriptis licet inviti ferimus, aliiſque noſtro, & ſucceſſorum noſtrorum arbitrio ipſo facto incurrendis pœnis, quatenus nulla obſtante, neque admiſſa ſupplicatione, appellatione, proteſtatione, ſeu reclamatione ſtatim, ac literæ ad manus ſuas pervenerint, niſi forte antecedenter ad earum exhibitionem prædicta Alternativa recepta, & admiſſa fuerit, ipſemet quantum ad ſe attinet eamdem recipiat, & admittat, compellatque Diffinitorium etiam privatum ad eam recipiendam, & admittendam, & cum effectu faciat, ut immediate futuro Capitulo Provinciali omnino, & in integrum exequutioni mandetur. Quod ſi id præſtare neglexerit, ſeu renuerit, vel legitime impeditus nequiverit, in ejus locum Ven. PP. Præſentatos, Fr. Ferdinandum Colorado, & Hyacinthum Moretto ejuſdem Provinciæ ſubrogamus, quibus reſpective, & inſolidum tum in ſpiritualibus, tum in temporalibus auctoritatem, & Juriſdictionem opportunam, & neceſſariam ad prædictum effectum tenore præſentium concedimus, & impartimur. Præcipimus autem omnibus, & ſingulis Diffinitoribus, Viſitatoribus, cunctiſque ejuſdem Provinciæ Patribus, ac Fratribus, & ſub pœnis P. Provinciali ut ſupra in caſu renitentiæ, & negligentiæ taxatis, ut præſentibus noſtris literis omnino obediant, & nec per ſe, nec per alios directe, vel indirecte impedimento eſſe audeant, quominus in omnibus, & per omnia ſuum ſortiantur effectum. Datum Romæ in Conventu noſtro S. Auguſtini die 18. Octobris 1677. – Fr. Nicolaus Oliva Prior Generalis Indiarum – Noſtri muneris affixo ſigillo – Mag. F. Camillus Cavalius Thinenſis Secretarius Ordinis – Regiſtrat lib. V.

Ei renuenti vel impedito alii ſubrogati fuere.

Præceptū fuit fratribus omnibus Provinciæ, ut decreto pareant.

§.6. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, quo firmiora ſint, & ſerventur exactius illa, quæ Apoſtolici muniminis præſidio roborantur. Nobis propterea memorati Caroli Regis nomine humiliter ſupplicatum fuit, ut in præmiſſis opportune, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Caroli II. Regis Hiſpaniarum Pōtifici oblatæ.

§.7. Nos igitur piis ejuſdem Caroli Regis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, moderationem Alternativæ, & æqualitatis hujuſmodi a præfato Nicolao Epiſcopo tunc Priore Generali factam, ut præfertur, expeditaſque deſuper illius patentes literas præinſertas, cum omnibus, & ſingulis in in eis contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmātur decretū Prioris Generalis de moderatione alternativæ.

§.8. De-

Digitized by Google

Clauſulæ.

§.8. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumqoe ſpectabit, inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, ſeu quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrariom præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis qoibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſc. die XXVI. Jan. MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XXXI.

Concedontur Indolgentiæ ſingulis utriuſque ſexus tam Ordinis, quam Confraternitatis Habitus Servorum Beatæ Mariæ Virginis orationi mentali vacantibus.

Dat. 30. Jan. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD ea per quæ animarum Chriſti fidelium ſalus procuratur libenter intendimus, & eorumdem Chriſti fidelium devotiouem, ut in ſpiritualibus exercitiis ferventius incumbant, cœleſtium munerum elargitione libenter fovemus, & incitamus.

Conceditur vacantibus Orationi mentali per quadrantem horæ pro qualibet vice Indulgentia centum dierum.

§.1. Itaque de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis Fratribus, & Monialibus, ac Tertiariis Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis, necnon aliis utriuſque ſexus Chriſti fidelibus Confratribus, & Conſororibus Confraternitatis habitus Sororum ejuſdem B. Mariæ Virginis doloroſæ Dei Matris nuncupat. tam hactenus in Eccleſiis ejuſdem Ordinis, ſeu alibi canonice inſtitutæ, quam in poſterum ubilibet inſtituendæ, qui per quadrantem horæ orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies; qui per duos quadrantes continuatos, ſeptem annos de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus.

Per dimidium horæ Indulgentia ſeptem annorum.

Singulis diebus continuis per dimidiũ, vel quadrantem horæ Indulgentia Plenaria ſemel in Menſe, etiam per modum ſuffragii.

§.2. Iis vero, qui devotionis hujuſmodi per duos quadrantes continuatos, vel ſaltem per quadrantem horæ ſingulis diebus, & per totum menſem dabunt operam, & vere pœnitentes, & confeſſi SSmum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ac pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam ſemel quolibet menſe omnium peccatorum ſuorum Indolgentiam, & remiſſionem, quam per modum ſuffragii animabns Chriſti fidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverunt applicare poſſint.

Hæ omnes Indulgentiæ extenduntur ad Fratres, & Moniales Ordinis, qui ex Regulis, & Conſtitut. tenentur ad d. Orationem mentalem.

§.3. Inſuper, quod dicti Fratres, & Moniales pro oratione mentali, ad quam ratione eorum Regulæ, & Conſtitutionum quolibet die tenentur prædictas omnes Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes proportionabililer lucrari, & conſequi poſſint, & valeant, aoctoritate, & tenore prædictis indulgemus, in contrarium facien. non obſtantibus quibuſcumque. Præſentibus ad ſeptennium tantum valituris.

Conceduntur ad ſeptenniũ.

§.4. Volumus aotem, quod ſi pro impetratione &c. nullæ ſint. Quodque præſentium tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica &c. oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die XXX. Januarii MDCLXXVIII. Anno Secundo.

XXXII.

Confirmatur, & moderatur Conſtitutio Urbani VIII. circa tranſlationem Penſionum.

Dat. 7. Febr. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

CIrcumſpecta Sedis Apoſtolicæ prudentia Chriſti fidelium commodis jugiter invigilans, ea, quæ alias pro Eccleſiarum, & Beneficiorum Eccleſiaſticorum exoneratione optimo quidem conſtituta fuere conſilio, ſi optatus inde effectus minime proveniat, ſed gravia potius exoriantur incommoda, in melius commutare, atque reformare, ſtudet, ſicuti magiſtra rerum experientia faciendum ſuadet, ac æqui bonique ratio, necnon Eccleſiarum, & Beneficiorum ipſorum utilitas, & Chiſtifidelium pax, & tranquillitas noſcuntur poſtulare.

Summa Conſtitutionis Urbani VIII.

§.1. Cum itaque dudum fel. record. Urbanus Papa VIII. prædeceſſor noſter omnes, & ſingulas facultates, indulta, & privilegia transferendi quaſcumque penſiones annuas ſuper Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, & Abbatialiom menſarum, & quorumvis Eccleſiaſticorum tam ſæcularium, quam regularium Beneficiorum quomodocumque qualificatorum fructibus, tam certis, quam incertis, ac etiam diſtributionibus quotidianis reſervatas, quæ tamen per extractionem integrarum penſionum hujuſmodi ab ipſis tranſlatarus factam, realem, & actualem effectum ſortita non eſſet, pro ſumma, quæ medietatem veri annui valoris fructuum menſæ, ſeu Beneficii, ſuper quibus penſio transferenda, ſeu tranſlata reſervata reperietur, excederet, quibuſvis perſonis, etiam Abbatiali, Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali, vel alia quavis dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, ſive etiam ad favorem quorumcumque locorum piorum, & collegiorum, quovis intuitu, & conſideratione, etiam motu proprio, ac ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, tam per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores ſuos, quam ipſum Urbanum prædeceſſorem con-

Revocatæ fuerunt omnes facultates transferendi penſiones, ultra earũ medietatem.

Digitized by Google

ceſſa eatenus revocaverit, caſſaverit, & annullaverit, ac viribus, & effectu evacuaverit, ita tamen, ut facultates transferendi penſiones hujuſmodi pro ea parte, quæ medietatem fructuum etiam incertorum, vel diſtributionum, quatenus ſuper illis eſſent impoſitæ, non excederet, firmæ, & illæſæ remanerent, & inſuper voluerit, & ordinaverit, eos, qui prætextu exceſſus medietatis fructuum, ſeu diſtributionum hujuſmodi partem penſionum tranſlatarum ſolvere recuſarent ad exceſſum ipſum probandum teneri, nec interim iſtius diſpoſitionis prætextu proceſſum executivum, aut ſolutionem integræ penſionis, quatenus alias illis locus eſſet, impediri, aut retardari debere, & alias, prout in ejuſdem Urbani prædeceſſoris Conſtitutione deſuper edita, & in Cancellaria Apoſtolica anno Incarnationis Dominicæ 1624. die 24. Januarii publicata, cujus tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Translationes vero jam peractæ, ut irritæ censerentur, oſtendendum erat, medietatem exceſſiſſe.

Cauſa Conſtitutionis.

§. 2. Verum cum quotidiano experimento compertum ſit, prænarratam Conſtitutionis hujuſmodi diſpoſitionem Eccleſiis, & Beneficiis penſionum hujuſmodi onere gravatis, illaſque obtinentibus, qui exceſſum medietatis fructuum iiſdem penſionibus gravatorum probare, & interea donec rei judicatæ deſuper obtinuerint, penſiones ipſas ſolvere tenentur, parum eſſe proficuam, & e converſo tam transferentibus, quam tranſlatariis penſionum hujuſmodi non modicum afferre incommodum, illis quidem quod propter ignorantiam tum veri valoris annui fructuum, & diſtributionum, tum quantitatis aliarum penſionum, deſuper reſervatarum, frequentiſſime, ac fere ſemper dubii ſint, & incerti, quas penſiones transferre poſſint; his vero quod lites ſuper penſionibus in eos tranſlatis, quas Eccleſiarum, & Beneficiorum hujuſmodi poſſeſſores, ſub prætextu exceſſus prædicti impugnant, ſuſtinere, & proſequi cogantur, itaut ejuſmodi litibus diſcutiendis, & decidendis Tribunalia aſſidue fatigentur; partes vero ærumnoſis diſpendiis prægraventur:

§. 3. Hinc eſt, quod Nos litibus, & diſpendiis hujuſmodi anſam præcidere, ac tam Eccleſiarum, & Beneficiorum prædictorum exonerationi, quam illius, & illa obtinentium, necnon eorum, quibus ejuſmodi facultates transferendi penſiones ab hac Sancta Sede conceſſæ ſunt, & in poſterum concedentur, ac illorum in quos penſiones ipſæ transferentur, commoditati, ſecuritati, & indemnitati quantum Nobis ex alto conceditur providere cupientes, ac quorumcumque privilegiorum, indultorum, & facultatum transferendi penſiones hujuſmodi, ſeu illarum loco fructus, redditus, & proventus Eccleſiaſticos reſervatos, & reſervandos quibuſvis perſonis cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtentibus, etiam Cardinalatus honore fulgentibus ſeu alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignis, etiam motu proprio, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac cum quibuſvis clauſulis, derogationibus, & Decretis per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam per Nos, & Sedem prædictam hactenus quomodolibet conceſſorum, literarumque Apoſtolicarum tam ſub plumbo, quam in ſimili forma Brevis, Cedularum motus proprii deſuper expeditarum, & Chirographorum cujuſvis Romani Pontificis manu ſubſcriptorum tenores, etiam veriores, & datas, aliaque omnia, & ſingula, etiam ſpecialem, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pariter pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis, ac exactiſſime, & accuratiſſime ſpecificatis habentes, motu proprio, non ad cujuſquam Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut de cætero omnes & ſinguli, etiam S. R. E. Cardinales, ſeu quavis alia præeminentia, & dignitate præditi, & alias quomodolibet qualificati, ſeu ſpecificam, & individuam mentionem requirentes, quibus ejuſmodi Indulta, privilegia, & facultates transferendi penſiones annuas ſuper fructibus, redditibus, & proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis undecumque provenientibus, & in quibuſcumque rebus conſiſtentibus, ac diſtributionibus, etiam quotidianis, & manualibus Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Abbatialium, aliarumque menſarum, ac Dignitatum, etiam majorum, & principalium, perſonatuum, officiorum, præpoſiturarum, præpoſitatuum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumve quorumlibet cum cura, & ſine cura ſæcularium, & cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti regularium Beneficiorum reſervatas, ſeu illarum loco fructus, redditus, & proventus hujuſmodi reſervatos, ſive per viam caſſationis, & novæ reſervationis, ſive ſimplicis tranſlationis, ſeu alia quomodolibet hactenus a Sede Apoſt. conceſſa ſunt, & in futurum tam per Nos, quam per Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, & Sedem prædictam concedentur, eorumdem privilegiorum, Indultorum, & facultatum vigore dimidiam dumtaxat, ſeu dimidia minorem partes ipſarum penſionum, ſeu fructuum, redditμum, & proventuum illarum loco reſervatorum hujuſmodi, quas, & quos vigore primæ reſervationis, ſeu in eos factæ tranſlationis de præſenti percipiunt, & pro tempore percipient, ſeu legitime percipere poſſunt, & poterunt reſpective, transferre valeant: ita tamen, ut ejuſmodi tranſlationes, ſi ſervata ceteroqui dictorum privilegiorum, Indultorum, & facultatum, ac præſertim quoad quantitatem penſionum, fructuum transferendorum in eis expreſſam forma, & diſpoſitione factæ fuerint, tametſi fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta, & diſtributiones, etiam quotidianæ, & manuales menſarum, aliorumque Beneficiorum hujuſmodi penſionum, & fructuum reſervatorum oneribus ultra eorum medietatem adhuc gravata remanerent, nihilominus firmæ, validæ, & efficaces exiſtant, nec ex capite exceſſus medietatis fructuum, aliorumque prædictorum in vim prædictæ Conſtitutionis Urbani prædeceſſoris, quam in hac parte quoad futuras translationes nullius roboris, & momenti fore decernimus, ullo modo impugnari poſſint, tenore præſentium perpetuo ſtatuimus, & ordinamus.

Dimidia ſeu minor pars penſionis transferendæ intelligenda eſt reſpectu quantitatis, quam penſionarii percipiunt.

Translationes vero jam peractæ, etiam ultra d. medietatem, dummodo factæ fuerint juxta formã facultatum, valide declarantur.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quilibet, etiam ſpecifica, & individua mentione digni, ac Cardinalatus honore fulgentes, in præmiſſis intereſſe habentes ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non con-

conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, ſeu cauſæ, propter quas ipſæ præſentes emanarint adductæ, ſpecificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aux ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, ſeu intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, ſeu ad terminos Juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvari ullo modo poſſe, ſed eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari.

§.5. Sicque, & non aliter in præmiſſis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quolibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obſtantibus facultatibus, privilegiis, Indultis, aliiſque præmiſſis, ac de Jure quæſito non tollendo, & quod Cardinales prædicti ſub Regulis, & Conſtitutionibus faciendis non comprehendantur, cæteriſque Noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, necnon prædicti Urbani prædeceſſoris, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis præfatis, aliiſve perſonis, & collegiis quibuſlibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & insererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac pleniſſime, & ampliſſime derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.7. Ut autem præſentes literæ omnibus facilius innoteſcant, volumus illas, ſeu earum exempla ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ de Urbe publicari, & affigi, ſicque publicatas omnes, & ſingulos quos concernunt, perinde afficere, ac ſi unicuique illorum perſonaliter intimatæ fuiſſent.

§.8. Ipſarum vero præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubicumque locorum haberi, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VII. Februarii MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XXXIII.

Confirmatur Decretum Capituli S. Petri de Urbe, quo adſcripta fuere beneficia Abbatiæ S. Ruſilli Foropompilien. Clericis idoneis ipſius Diœceſis

Pius IV. anno 1564. 12. Kalend. Julii univit menſæ Capitulari d. Baſilicæ Vaticanæ eandem Abbatiam cum exemptione a ſolutione quindennii.

INNOCENTIUS PAPA XI. Dat. 21. Febr. 1678. An. 2.

Ad perp. rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Capitulum, & Canonici Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, quod cum quorumdam perpetuorum cum cura, & ſine cura Beneficiorum Eccleſiaſticorum intra limites Juriſdictionis Monaſterii Abbatiæ nuncupati S. Ruſilli Terræ Foripompilii nullius Diœceſis Provinciæ Ravennaten. ejdem Baſilicæ Apoſtolica auctoritate perpetuo, ut aſſeritur, uniti conſiſtentium, dum pro tempore vacant, collatio, ceſſantibus tamen reſervationibus, & affectionibus Apoſtolicis, canonice ſpectet ad Capitulum, & Canonicos ipſius Baſilicæ pro tempore exiſtentes, qui illa turnatim per hebdomadas conferre conſueverunt: ipſi Exponentes die 22. Novembris proxime præteriti Capitulariter Congregati, ut ſubditorum dicti Monaſterii commodis conſulerent, eoſque ad clericalium virtutum, atque miniſteriorum ſtudia propoſitis præmiis incitarent, decreverunt, ut Beneficia hujuſmodi imposterum per hebdomadarios Clericis Monaſterio prædicto, ſive illius Juriſdictioni ſubditis quando reperirentur idonei, excluſis exteris, conferrentur, & alias protu-

Species facti.

Collatio beneficiorii Abbatiæ S. Ruſilli ſpectat ad Capitulum S. Petri de Urbe

Cauſa Decreti Capitularis

prout plenius continetur in eorum Decreto Capitulari deſuper emanato, tenoris, qui ſequitur, videlicet. Fidem facio per præſentes Ego Notarius publicus, & ad curam Archivii Sacroſanctæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe deputatus infraſcriptus qualiter in libro Decretorum Capitularium ejuſdem ſacroſanctæ Baſilicæ fol. 90 inter cætera legitur, ut infra videlicet — Die 22. Novembris 1677. fuit Capitulum, & interfuerunt RR. DD. Joſephus Maria Suareſius Epiſcopus olim Vaſionen. Vicarius, Neſtor Rita Archiepiſcopus Sebaſten., Franciſcus Maria Scottus, Thomas Vanninus, Joannes Vincentius Arata, Alexander Caſalius, Ludovicus Lenſius, Bonamens de Auguſtinis, Marius Columna, Michael Angelus Zachariæ, Leonardus Marſilius, Julius Riccius, & Marcus Antonius Mariſcottus omnes Canonici ſupradictæ Sacroſanctæ Baſilicæ capitulariter congregati decreverunt, quod quæcumque beneficia curata, & non curata vacantia in Abbatia S. Rufilli Foro Pompilien. conferantur impoſterum per DD. Hebdomadarios illis de eadem Diœceſi, quando reperiantur idonei, excluſis exteris, unde iidem de Diœceſi gaudeant in Clericatu profeciſſe, & inde ſervitium Eccleſiæ, & decus Abbatiæ augeantur. In quorum &c. Dat. hac die 13. Januar. 1678. Ita eſt Joſephus Balduinus Presb. Rom. pub. Apoſtolica auctoritate Notarius, & ad curam Archivii Secretariæ Baſilicæ S. Petri deputatus.

Decretū, quo ſtatutum fuit, ut beneficia d. abbatiæ cōferrentur per Hebdomadarios Clericis ejus Subditis, ſi eſſent idonei.

§. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dilectus filius noſter Carolus Barberinus S.R.E. Cardinalis Carolus nuncupatus dictæ Baſilicæ Archipresbyter non ſolum Decreto hujuſmodi conſenſerit, ſed etiam dictis Exponentibus ſignificaverit gratum ſibi fore ſi etiam ipſius nomine confirmatio ejuſdem Decreti a Nobis, & hac Sancta Sede obtineretur: Nobis propterea ipſi Exponentes etiam ejuſdem Caroli Cardinalis, & Archipresbyteri nomine, humiliter ſupplicari fecerunt, ut pro Decreti hujuſmodi in Divini Servitii incrementum vergentis perpetua firmitate, & ne unquam ab ullis Capitularium tam præſentium, quam futurorum illius obſervantia, ſub prætextu quod illi non ligentur, ſeu quod illi non conſenſerint, aut ex alio quocumque titulo, & capite, etiam validitatem, & juſtitiam ipſius Decreti concernente, in controverſiam vocari poſſit, opportune ſibi in præmiſſis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Archipresbyteri, & Capituli.

§. 2. Nos igitur Carolum Cardinalem, & Archipresbyterum, ac Exponentes præfatos ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, ipſorumque exponentium ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Decretum Capitulare præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, etiam ſubſtantiales, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſent, ſupplemus, ipſumque Decretum a præfatis modernis, & pro tempore exiſtentibus Archipresbytero, ac Capitulo, & Canonicis Baſilicæ prædictæ, eorumque ſingulis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum inviolabiliter obſervari debere.

Confirmatur prædictū decretum.

§. 3. Præſentes vero literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Clauſula.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dictæ Baſilicæ, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Februarii MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XXXIV.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua viſitantibus aliquam ex Eccleſiis tam Canonicorum Regularium, quam Monialium Ordinis S. Antonii Viennen. in feſtis SS. Antonii Abbatis, S. Auguſtini, & S. Monicæ.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 25. Febr. 1678. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Cœleſtium munerum Theſauros, quorum Diſpenſatores Nos eſſe voluit Altiſſimus, cum ad Chriſtianæ pietatis incrementum, & animarum Chriſti fidelium ſalutem profuturos ſperamus, libenter elargimur.

Exordium.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Abbatis Generalis Canonicorum Regularium Ordin. S. Antonii de S. Antonio Viennen. ſub regula S. Auguſtini nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi omnibus utriuſque ſexus Chriſti fidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis tam Canonicorum Regularium, quam Monialium Ordinis hujuſmodi hactenus erectis, & in poſterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus in Sancti Antonii Abbatis, ac S. Auguſtini, & S. Monicæ feſtis diebus a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi ſingulis Annis devote viſitaverint, & ibi pro Principum Chriſtianorum concordia, hæreſum extirpatione, & Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad De-

Preces Abbatis Generalis.

Conceſſio d. Indulgentiæ Plenariæ perpetuæ.

Digitized by Google

Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.2. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Aoaulo Piſcatoris die XXV. Februarii MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XXXV.

Dat. 4. Martii 1678. An. 2.

Transfertur Indulgentia Plenaria Perpetua in alium diem pro Eccleſiis Fratrum, & Monialium Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini in Etruria.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

Species facti.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Valvaſorius Vicarius Generalis totius Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, quod alias fel. rec. Clemens Papa Decimus prædeceſſor noſter, ſupplicationibus Venerabilis Fratris Joſephi Euſanii Epiſcopi Porphyrienſis Sacrarii Noſtri Apoſtolici, tunc ſui Præfecti, nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus; Omnibus utriuſque ſexus Chriſti fidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui miſſæ ſolemni in quacumque Eccleſia, tam Fratrum, quam Monialium Ordinis prędicti quotannis die vigeſima Octobris, qua officium de Nomine Beatæ Mariæ Virginis, cum lectionibus, & officio in Toletana Diœceſi die decimaſeptima Septembris recitari ſolitis ab omnibus tam Fratribus, quam Monialibus ejuſdem Ordinis in univerſo Orbe exiſtentibus recitari conſuevit, celebrandæ interfuiſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudiſſent, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem ſub certis modo, & forma tunc expreſſis, in perpetuum conceſſit, & alias, prout ipſius Clementis prædeceſſoris literis in ſimili forma Brevis die ſexta Auguſti 1672. deſuper expeditis, quorum tenorem præſentibus pro ſufficienter expreſſo haberi volumus uberius continetur.

Conceſſa fuit a Clemen. X. Indulgentia plenaria omnibus adſtantibus Miſſæ ſolemni in Eccleſiis tam fratrum, quam Monialiū Ordinis Eremit. S. Auguſtini die 20. Oct.

Cauſa tranſlationis.

§.1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, in omnibus Eccleſiis tam Fratrum, quam Monialium, ac etiam ſæcularium Clericorum in tota Etruria exiſtentibus, Officium prædictum de Nomine Beatæ Mariæ Virginis, Dominica prima poſt Octavam Feſtivitatis Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, ex conceſſione, ſeu Indulto Apoſtolico, recitari ſoleat, ac propterea dictus Dominicus Vicarius Generalis Indulgentiam prædictam, quoad Eccleſias Fratrum, & Monialium Ordinis prædicti in Etruria conſiſtentes, ad dictam Dominicam transferri pluriimum deſideret:

Preces Vicarii Generalis.

§.2. Nos ſupplicationibus ejuſdem Dominici Vicarii Generalis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Indulgentiam plenariam prædictam, a die 20. Octobris, ad primam Dominicam poſt octavam feſtivitatis Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, itaut Chriſti fideles, qui vere pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra Communione refecti, dictæ Miſſæ ſolemni Dominica prædicta, in quacumque Eccleſia tam Fratrum, quam Monialium Ordinis prædicti in Etruria exiſten. celebrandæ, interfuerint, & ut ſupra oraverint, eamdem indulgentiam conſequantur quam conſequerentur, ſi Miſſæ hujuſmodi dicta die 20. Octobris intereſſent, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, ſervata tamen in reliquis prædictarum Clementis prædeceſſoris literarum forma, & diſpoſitione, perpetuo transferimus. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Transfertur Indulgentia ad primã Dominicam poſt octavam Nativitatis B.M.V. in Eccleſiis d. Ordinis in Etruria.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Aonulo Piſcatoris die IV. Martii MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XXXVI.

Dat. 15. Mar. 1678. An. 2.

Habentur ratæ, & firmæ electiones omnes, etiam dubiæ, quæ a Fratribus Eremitis Sancti Auguſtini in Capitulis Provincialibus Indiarum fiunt, donec illuc pervenerit Prioris, vel Vicarii Generalis de iis contraria definitio.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Valvaſorius Mediolanen. Vicarius Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, quod in Provinciis Indiarum, & præſertim Quitenſi dicti Ordinis non raro evenit, ut poſt ſolemnem celebrationem Capitulorum Provincialium habitam in loco ad id ſpecialiter deſignato, poſt legitimam electionem Prioris Provincialis per ſcrutinium factam a majori parte Electorum unanimi conſenſu in unum intendentium, poſt electi Prioris Provincialis confirmationem, a Præſidente Capituli publice promulgatam, & poſt cæteras electiones tum Definitorum, & Viſitatorum, tum Priorum localium, ac Doctrinariorum rite ſimiliter expeditas, vix hujuſmodi electionibus factis, aut imminente ejuſdem Capituli diſſolutione, vel immediate poſt abſolutionem, ac etiam poſt aliquot menſes, imo, & annos, quibus tam Prior Provincialis, quam cæteri Superiores legitime, ut præfertur electi reſpective munere ſuo ſpecifice functi fuerint, nihilominus nonnulli malo ſpiritu adducti, eo quod fortaſſis in præfatis Capitulis non obtinuerint ea, quæ ſibi antea conſequenda propoſuerant, & alia cordi habebant obtinenda, contra jam electum, cofirmatum, & actualiter exercentem officium Provincialatus potiſſimè inſurgant, ac etiam contra Definitores, Viſitatores, reliquoſque Priores locales, & Doctrinarios eiſdem debitam denegantes obedientiam, honorem, & prælationem, vanaſque cauſas tantæ contumaciæ adducentes. Quinimo ad aliam electionem potiſſime Prioris Provincialis tumultuoſe, & clandeſtine irrumpunt, & ad ſecu-

Digitized by Google

ſæcularia cauſam ſæpe per viam (ut vocant) auxiliatricem deferunt, contendentes ſuper validitate, aut nullitate electionis præfati Prioris Provincialis, cæterarumque electionum, unde Provincia illa miſerrime turbatur. Tunc enim in dubium vocantur receptiones Novitiorum ad regularem habitum, ſolemnes eorundem profeſſiones, facultates ad excipiendas confeſſiones, inſtitutiones Doctrinariorum, ſeu Parochorum pro adminiſtratione Sacramentorum, ſententiæ tranſlatæ in auctoritatem rei judicatæ, tum abſolutoriæ, tum condemnatoriæ a præfato Priore Provinciali, vel Diffinitorio, aut a Prioribus localibus prolatæ, cæterique actus judiciales, & extrajudiciales utilitatem publicam, vel privatam reſpicientes, pro nullis, & invalidis habentur; utque pertinacius in ſua perſiſtant obſtinatione, non obtenta a Superioribus facultate veniendi Romam, longa ſuſcipiunt itinera & ad longum tempus contra præſcriptum Conſtitutionum Ordinis prædicti, ac Decretorum hujus Sanctæ Sedis vagantur.

Mala inde exorta.

Cauſa Conſtitutionis.

§ 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat ob immanem Terræ, Mariſque ab hac alma Urbe Indiarum diſtantiam, non facile ſuccreſcentibus hujuſmodi malis opportune poſſit a Superiore generali dicti Ordinis aptari medela: Nobis propterea dictus Dominicus Vicarius generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Vicarii Generalis.

§. 2. Nos igitur effrænem illam licentiam inſurgendi contra Superiores, eiſque debitam obedientiam denegandi compeſcere, ac Provinciarum prædictarum quieti quantum nobis ex alto conceditur conſulere cupientes, dictumque Dominicum Vicarium Generalem a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, conſilio, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo ſtatuimus, & ordinamus, ut ſi in Quitenſi, vel aliis Indiarum Provinciis prædictis electio Prioris Provincialis facta fuit per ſuffragium ſecretum a majori parte Electorum, eoque a Præſidente Capituli ſucceſſive confirmata, omnes, & ſinguli Provinciarum hujuſmodi reſpective Religioſi, cujuſcumque gradus, dignitatis, & conditionis exiſtant, ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ, ac graduum, & dignitatum, ſeu officiorum per eos obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda, ac etiam majoris excommunicationis pœnis ipſo facto incurrendis, teneantur non ſolum ab alia electione Prioris Provincialis abſtinere, ſed etiam ipſi Priori Provinciali, ſeu Rectori Provinciali, aliiſque ut ſupra reſpective electis, & inſtitutis, ſecuta confirmatione præfata a Præſidente facta debitam exhibere obedientiam tam in temporalibus, quam in ſpiritualibus, non obſtante quacumque proteſtatione, aut appellatione, etiam poſt confirmationem hujuſmodi facta, vel interpoſita de jure; Nos enim ad hunc effectum ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſuppletos intelligi, ac pro ſuppletis haberi volumus omnes, & ſingulos alios defectus, etiam ſubſtantiales, Juris, & facti, ſi forte intervenerint in ſupradictis electionibus, & confirmationibus, illaſque per quoſcumque Judices, etiam Palatii Apoſtolici Auditores, quoad omnes, & ſingulos juris effectus haberi, & judicari tanquam legitime, & Canonice factas, interim, & quouſque ad Quitenſem, ſeu alias Indiarum Provincias prædictas reſpective Prioris Generalis, vel Vicarii Generalis ejuſdem Ordinis determinatio pervenerit, legitimeque de ea conſtiterit, & intimata fuerit quibus de jure conſtare, & intimari debet.

Præcipitur Religioſis omnibus Indiarum ſub certis pœnis, ut Officialibus in Capitulis Provincialibus electis, & a Præſidente Capituli confirmatis pareant.

Et ideo electionem eorũ defectus, ſi qui ſint, ſupplentur.

§. 3. Quod ſi lite pendente ſuper validitate, ſeu nullitate Capituli Provincialis, vel cujuſcumque electionis inſtet dies præfixus celebrationi novi Capituli Provincialis, poſſint nihilominus, & teneantur omnes Electores ad locum deſtinatum convenire, & juxta Sacros Canones, Concilii Tridentini Decreta, ac Apoſtolicas, & dicti Ordinis Conſtitutiones novum Capitulum Provinciale hujuſmodi celebrare, nec ratione talis litis pendentiæ, ſeu nullitatis prætenſæ quiſquam contra ipſius Capituli validitatem coram quocumque Tribunali ullo modo quidquam opponere poſſit. Idemque ſit, & intelligatur, etiamſi poſt dictum Capitulum Provinciale congregatum, ſeu jam peractum ſupervenerit ad Provinciam, vel ei intimetur ſententia annullatoria Prioris Generalis, vel Vicarii Generalis, aut nova electio Prioris Provincialis, ſeu Rectoris Provincialis, aliorumque Officialium; quæ omnia ad effectum annullandi Capitulum provinciale congregatum, & ſeu jam peractum, prout ſupradictum eſt, tanquam inutilia, ac ſi nullatenus emanaſſent, omnino habeantur, & judicentur; proindeque præfatum Capitulum Provinciale ita, & prout ſupra celebratum ab eodem Priore, ſeu Vicario Generali confirmari debeat, dummodo alias canonice, & legitime celebratum ſit. Nec tamen ex hoc aliquis ullo modo occaſionem ſumere poſſit malitioſe occultandi, alterandi, ſeu differendi exhibitionem & publicationem quarumcumque literarum, in quibus contineatur annullatio, vel nova creatio Electorum tum in capite, tum in membris, ſi forſan a Priore, vel Vicario Generali ita proviſum ſit, teneatur ſub eiſdem pœnis, & cenſuris ille (etiamſi ſit Prior Provincialis actualis) ad cujus manus literas hujuſmodi pervenire contigerit, ipſas manifeſtare, vel intimare illi, vel illis, quibus de Jure manifeſtari, ſeu intimari debent.

Quinimo, ſi lis ſub judice ſit, adhuc interesse queũt novo Capitulo Provinciali

Nec illud irritum cenſeri debet per ſubſequentẽ Prioris, vel Vicarii generalis de aliqua electione, contrariã ſententiam.

Quam publicare tenentur ſub certis pœnis ii ad quos ſpectat.

§. 4. Cæterum, ut nemo præſentium literarum ignorantiam prætendere poſſit, volumus, ut illæ ſtatim atque ad Quitenſem, aliaſve Indiarum Provincias præfatas reſpective pervenerint, publicentur, perpetuiſque futuris temporibus in ſingulis earumdem Provinciarum Capitulis Provincialibus poſt recognitionem Præſidentis, ipſe, antequam ad aliquam electionem deveniatur, teneatur mandare, ut omnibus capitulariter congregatis ipſæ præſentes literæ una cum reliquis Conſtitutionibus de more legendis legantur; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Clauſulæ.

§. 5. De-

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciarum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.7. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Martii MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XXXVII.

Dat. 1. Aprilis 1678. An. 2.

Supprimitur Collegium Secretariorum Apoſtolicorum a Callixto III. aliiſque Romanis Pontificibus inſtitutum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Proœmium.

ROmanus Pontifex ex debito Paſtoralis officii illi divinitus injuncti, non ſolum ad ea, quæ Univerſi Chriſtiani Gregis animarum ſalutem reſpiciunt; verum etiam, quæ ad Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ, cui diverſa onera incumbunt neceſſitatibus jugiter imminentibus, indemnitatem pariter, & ſublevamen pertinere noſcuntur, vigilantiæ ſuæ aciem dirigens, ea, quæ certis ſuadentibus cauſis per ſuos prædeceſſores in erectione officiorum Romanæ Curiæ fuerunt ordinata, & inſtituta, interdum ex aliis non minus rationabilibus cauſis immutare, & quandoque ad priſtinum ſtatum reducere, aut etiam in totum ſupprimere conſuevit, prout rebus diligenter, & mature diſcuſſis, & examinatis, ac rerum neceſſitas, & temporum viciſſitudo requirunt, ſicque conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Ortus & progreſſus Collegii.

§.1. Dudum ſiquidem conſueverant ab antiquo tempore Romani Pontifices prædeceſſores noſtri, ut promptos haberent viros induſtrioſos quarum opera in magnis, & arduis Apoſtolicæ Sedis negotiis uti poſſent, ac etiam pro celeriori eorumdem negotiorum expeditione quamplures eligere, ac deputare Secretarios, quos fel. rec. Calixtus III., & Pius II. prædeceſſores noſtri ex certis cauſis ad numerum ſex reduxerunt; poſtmodum fel. rec. Innocentius VIII. ſimiliter prædeceſſor noſter, ut decori, & univerſitati ejuſdem Sedis & Curiæ, ac faciliori, celeriori, diligentiori, & magis accuratæ expeditioni Brevium, aliarumque literarum Apoſtolicarum opportune conſuleretur, ac etiam ut aliquibus tunc nimium urgentibus Cameræ Apoſtolicæ indigentiis occurreretur, decem, & octo alios elegit, ſeu aſſumpſit, ac deputavit, adeout inſimul cum præfatis ſex jam extantibus Collegium viginti quatuor Secretariorum conſtituerent, eidem Collegio, & Secretariis diverſos annuos redditus, & emolumenta inter ſingulos Secretarios pro tempore exiſtentes æquis portionibus dividenda, & diſtribuenda, aſſignando, & applicando, eoſque etiam creando veros Palatii Apoſtolici Prælatos, ac familiares, & continuos Commenſales, aliaſque plures eis concedendo prærogativas, & præeminentias latius contentas in ejus Conſtitutione ſub datum Romæ apud S. Petrum anno Dominicæ Incarnationis 1487. pridie Kal. Januarii Pontificatus Anno Quarto.

Ejus privilegia.

§.2. Et quoniam intuitu dictorum emolumentorum eidem Collegio applicatorum ab illo pro ſubventione dictarum urgentium neceſſitatum Cameræ, & Sedis Apoſtolicæ, fuerat perſoluta ſumma ſexaginta duorum millium, & quatuor centum florenorum, ſeu ducatorum auri de Camera, idcirco idem Innocentius prædeceſſor ſtatuit, & decrevit, quod in eventum, in quem præfati Officii revocatio, aut alteratio ſequeretur, reſtitui deberet integra dicta ſumma ſexaginta duorum millium, & quatuor centum ducatorum de Camera, in quibus nullo modo imputari poſſent emolumenta interim percepta ſibi reſervata facultate alium deputandi in Secretarium domeſticum, ut pariter latius in eadem Conſtitutione continetur; quia vero nonnulli cupiebant variis modis ad antecedens Officium Secretariatus aſcendere, præter ejuſdem Pontificis deſiderium, ac voluntatem, quæ fuit, ut ad illud non admitterentur, niſi perſonæ qualificatæ tam ætate, quam doctrina, quemadmodum ipſum Officium requirit; idcirco idem Innocentius per alias ejus literas in forma Brevis ſub datum Romæ apud S. Petrum prima Februarii 1488. anno pariter 4. ſtatuit, quod nullus ad idem Officium aſſumatur, niſi prius ab eodem Collegio, prævio examine approbatus, & acceptatus fuerit, cui quidem Collegio alii Romani Pontifices ſucceſſores, & ſimiliter prædeceſſores noſtri præfata privilegia, & prærogativas confirmarunt. Exortiſque deinde aliquibus controverſiis pro illarum compoſitione, & terminatione fel. rec. Pius V. itidem noſter prædeceſſor per ejus motum proprium ſub datum Romæ apud Sanctum Petrum pridie nonas Maii anno ſexto quamplura ejuſdem Collegii favore ſtatuit, & decrevit præſertim, ut hæc Officia nullo unquam tempore per Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes revocari, reduci, alterari, aut moderari, ſeu Collegium ipſum ſupprimi, vel extingui poſſent, niſi reſtitutis prius realiter, & cum effectu ſingulis Secretariis tunc viventibus integre, & abſque ulla diminutione pecuniis, pro quibus eos officia emiſſe, aut habuiſſe con-

ſtiterit. Demum vero aliis exortis controverſiis inter idem Collegium, & præfatum Secretarium domeſticum fel. rec. Sixtus V. prævia narrativa quod in dicto Collegio virtutibus, experientia, ac uſu rerum, & negotiorum ad Romanam Curiam confluentium, ad dictum Officium pertinentium inſignes viri connumerabantur, præfatum Secretarii domeſtici Officium ſuppreſſit, & extinxit, illudque Collegio univit, & incorporavit cum ejus emolumentis, quorum intuitu ab eodem Collegio ſoluta fuerunt noſtræ Cameræ Apoſtolicæ ſcut. viginti quinque mille auri in auro, plura deſuper ſtatuendo, atque plures etiam prærogativas hujuſmodi Secretariis concedendo, & præſertim, quod eſſent Prælati utriuſque Signaturæ Refetendarii, atque locum in Pontificia Cappella haberent, ut latius continetur in ejuſdem Sixti literis in forma Brevis ſub Datum Romæ apud S. Petrum 1. Aprilis 1586. ejus Pontificatus anno Primo.

Item contra.

§.3. Collegium vero præfatum pro congerendo ſummam ſcut. viginti quinque millium auri, ſeu illius valorem ad effectum illam ſolvendi Cameræ prædictæ ex cauſa d. applicationis, & aſſignationis emolumentorum dicti Secretarii domeſtici, vigore licentiæ, & facultatis per eumdem Sixtum conceſſæ, & de qua in ipſius literis in forma Brevis expeditis ſub die 17. Februarii dicti anni 1586., erexit unum montem ſuper proprietate, & groſſa, ſeu maſſa ejuſdem Collegii cum obligatione, ac promiſſione illum infra ſexennium extinguendi; & amplius cum idem Collegium ab eodem Sixto etiam obtinuerit ſimilem ſuppreſſionem alterius Secretarii domeſtici Brevium, quæ Principibus ſcribuntur, & conceſſionem, ac aſſignationem illius emolumentorum ad ejuſdem Collegii favorem, & commodum, perſolutis Cameræ noſtræ ſcutis duodecim millibus auri de licentia, & facultate ejuſdem Sixti erexit, ſeu auxit montem in ſumma dictorum ſcutorum duodecim millium auri, ſexennio prædicto, ut infra quod dictus Pontifex primum montem extingui voluerat, ad aliud ſexennium prorogato, itaut mons primo erectus, & reſpective auctus fuerit in ducentis ſeptuaginta octo locis, ad rationem ſcutorum centum monetæ pro quolibet loco, & in aliis centum viginti locis ad rationem ſcutorum centum auri in auro pro quolibet locorum; ac poſtmodum vigore alterius facultatis, & licentiæ conceſſæ per fel. rec. Clementem IX. pariter noſtrum prædeceſs., ad effectum extinguendi præfatum montem, erexit, ac conſtituit alterum novum montem locorum quadringentorum quinquaginta octo ad rationem pretii centum, & fructus annui ſcutorum quatuor monetæ Romanæ pro quolibet loco, adjecta tamen ſimili lege, præfatum novum montem infra duodecim annos, ab illius erectione computandos, extinguendi, prout latius in literis in forma Brevis dicti Clementis prædeceſſoris ſub datum Romæ die 4. Januarii 1669., & reſpective Inſtrumento d. erectionis die 16. Maii dicti anni per Petrum Gentilem Catalanum, tunc dictæ noſtræ Cameræ Notarium rogato, continetur.

Cauſæ ejus extinctionis.

§.4. Cum autem inter quamplura ad utrumque ſpirituale, ac temporale regimen pertinentia, quorum notitiam, exactamque informationem initio noſtri Pontificatus, ut par erat, habere curavimus, illa per Nos fuerit habita ſuper hujuſmodi Collegio Secretariorum, atque deſuper deputata Congregatione particulari nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, cum interventu Ven. Fratris noſtri Alderani S. R. E. Cardinalis Cybo nuncupati ab eadem Nobis relatum fuerit per Collegium præfatum nullatenus adimpleri eos fines, & effectus, pro quibus, ut præmiſſum eſt, erectum, & inſtitutum, ac confirmatum fuit, dum negotiorum ei, ut ſupra demandatorum adminiſtratio, cura, & expeditio incumbunt, & reſpective exercentur, ac adimplentur per duos ejuſdem Romanæ Curiæ Prælatos extra dictum Collegium per Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem deputari ſolitos, quorum unus *Secretarius Brevium*, *alter Secretarius Brevium ad Principes* nuncupat. adeout præfatum Collegium prorſus inutile, & ſuperfluum evaſerit, ac remaneat; e converſo autem inter illud, ejuſque Secretarios ex una, ac dictam Cameram ex altera partibus, plures tam antiquo, quam moderno tempore controverſiæ fuerint exortæ, itidemque hujuſmodi Officia valde notabile eidem Cameræ præjudicium, & detrimentum afferre, & cauſare dignoſcantur, proindeque omnino expediens, & opportunum ſit, dictum Collegium, ejuſque Officia ſupprimere, & extinguere, reſtituto poſſeſſoribus eorumdem Officiorum illo pretio, quod reſtituendum eſſe juſtitiæ ratio exigit, atque requirit: propterea eidem Congregationi, aliiſque Prælatis per Nos additis, ac deputatis injunximus, ac demandavimus, ut diſcutere, & examinare, Nobiſque poſtmodum referre deberent quidnam juxta prædictæ juſtitiæ limites, & rationem, ut unicuique quod ſuum eſt, & debetur, tribuatur, reſtituendum ſit; cumque inſimul cum dicto Venerabili Fratre noſtro Alderano, pluries congregati partibus intereſſe habentibus etiam auditis, non fuerint unanimes, & concordes in eorum ſuffragiis, & votis, itaut totalis concluſio, & reſolutio valde differri poſſit in magnum, ac evidens præjudicium, ac detrimentum dictæ noſtræ Cameræ, ac jam ceſſantibus rationibus, & cauſis, ut ſupra exiſtentiæ, & perſeverantiæ ejuſdem Collegii, ſicque nullo modo juſtum, & rationabile ſit, ut incerti, ac illiquidi pretii reſtitutio ipſius jam concluſæ, & determinatæ ſuppreſſionis, & extinctionis ſubſtantiam, ac effectum impediat, decrevimus exinde ad eaſdem ſuppreſſionem, & extinctionem devenire, demandata pro nunc reſtitutione prompte, ac ſtatim facienda illarum pecuniarum, quas conſtiterit Noſtræ Cameræ præſitæ, ex cauſa ſingulorum Officiorum hujuſmodi perſolutas vere, & realiter fuiſſe, ad ejuſque manus, ſive ejus officialium perveniſſe; cognitionem vero, ac terminationem, an, & quid etiam ultra prædictas pecunias legitime, & ad ejuſdem juſtitiæ limites, & rationem reſtituendum, ſeu perſolvendum ſit noſtro Theſaurario Generali de voto noſtræ Rotæ, ut ita ob peculiarem hujuſmodi Tribunalis ſtylum, & onus edendi, & promulgandi Deciſiones omnibus cauſæ, ac rationes juſtitiæ, & reſolutionum pateant, omni appellatione remota, & alias prout infra committere, & mandare &c.

§.5. Nos igitur præmiſſa attendentes ex cauſis prædictis, & aliis animum noſtrum moventibus cum opportuno remedio, ut ſupra, providere volentes, ac literas Apoſtolicas erectionis

nis Collegii Secretariorum hujuſmodi, aliarumque quarumvis conceſſionum, gratiarum, & prærogativarũ illis a prædictis, & quibusvis aliis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris deſuper quomodolibet emanatarum, etiamſi ſpecialem, & individuam mentionem requirerent totos, & integros tenores præſentibus pro expreſſis, & inſertis haben. Motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Collegium præfatum, ac omnia, & ſingula dilectorum filiorum Secretariorum hujuſmodi Officia per quoſlibet quantumvis expreſſa, & ſpeciali nota dignos poſſeſſa, etiam illa tria, quæ in perpetuum conceſſa, atque aſſignata fuerunt; unum videlicet per Sancti Salvatoris ad Sancta Sanctorum, & aliud per S. Spiritus in Saxia Hoſpitalia, ſive illorum pro tempore exiſtentes Officiales, & Adminiſtratores, atque reliquum Officia hujuſmodi per Capitulum, & Canonicos ſæcularis, & Collegiatæ Eccleſiæ S. Euſtachii de Urbe dilectos filios reſpective poſſeſſa, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo ſupprimimus, extinguimus, & abolemus, una cum illorum Collegii Juribus, prærogativis, & privilegiis, adeout ſimile Collegium Secretariorum hujuſmodi omnino ceſſet, & amplius in rerum natura non exiſtat. Omnia vero eorumdem Officiorum Secretariorum, & Collegii hujuſmodi per præſentes ſuppreſſorum emolumenta, jura, obventiones, & alios quoſcumque proventus, quæ, & quos volumus, & intendimus ſemper ſalva, & illæſa, & ſalvos, & illæſos remanere ad commodum Sedis Apoſtolicæ, adeout ab iis, qui hactenus illa, & illos ſolverunt, adhuc debeantur, & ſolvantur, nihilque penitus cenſeatur ac ſit quoad illa, & illos innovatum perinde, ac ſi præſens motus proprius minime emanaſſet, & non alias &c. ab hodie pleno jure nil penitus excepto Cameræ noſtræ prædictæ appropriamus, applicamus, & incorporamus, ac pro appropriatis, applicatis, & incorporatis haberi volumus.

Collegium ſupprimitur, & penitus extinguitur.

Omnia illius emolumenta adſcribuntur Rev. Cameræ Apoſt.

§. 6. Et inſuper per præſentes ſtatuimus, & mandamus omnes illas pecunias prompte, ac ſtatim reſtitui, ſeu perſolvi per dictam noſtram Cameram, quas dicto Theſaurario noſtro legitime conſtiterit vere, & realiter, & cum effectu per ipſorum Officiorum nunc ſuppreſſorum titulares, ſeu poſſeſſores, ſive eorum auctores, aut illos, quibus facultas diſponendi de prædictis Officiis, ſeu eorum aliquo in toto vel parte Apoſtolica auctoritate prædicta conceſſa fuerit, eidem Cameræ, ſive Datariæ Apoſtolicæ, illarumque Miniſtris, & Officialibus tam in cauſam, & ſub nomine pretii, quam pro expeditione fuiſſe ſolutas, adeout ne quidem in nihilo reſpectu earundem pecuniarum Cameræ; ſeu Datariæ hujuſmodi ſolutarum de proprio damnificati remaneant, & donec receperint, ad eorum creditum, & liberam diſpoſitionem penes Noſtrum Montem Pietatis de Urbe deſcribi debere decernimus. Volumus quoque, & mandamus, ut dictus modernus noſter, & pro tempore exiſtens, Theſaurarius Generalis de voto noſtræ Rotæ ut ſupra, omnibus illius Auditoribus ſuffragium præſtantibus, ac ferentibus ſuper præfatis articulis, ſcilicet, an, & quid etiam ultra dictas pecunias reſpectu omnium poſſeſſorum eorumdem Officiorum, & intereſſe habentium reſtituendum, & perſolvendum ſit, aliiſque incidentibus, emergentibus, annexis, connexis, & dependentibus, totoque negotio, citato, & audito dictæ noſtræ Cameræ Commiſſario Generali audiat, cognoſcat, & juſtitiam faciat, & adminiſtret, omni appellatione, reſtitutione in integrum, recurſu, & reclamatione penitus remotis, atque ſublatis. Et quia etiam dubitari continget, an per hujuſmodi ſuppreſſionem, ac abolitionem Collegii præfati onus prædictæ extinctionis dicti novi Montis per idem Collegium ut ſupra, ultimo loco erecti, & ſolutionis illius fructuum uſque ad actualem, & effectivam ejuſdem Montis extinctionem remaneat & ſit penes ipſos Secretarios ejuſdem Collegii; ideo pro potiori cautela tam dictæ noſtræ Cameræ, quam ipſius Collegii, ejuſque Secretariorum per præſentes ſuppreſſorum declaramus, & decernimus, per ſuppreſſionem, & abolitionem hujuſmodi neutri partium, noſtræque Cameræ ullum præjudicium, neque minimum inferri, nec illatum fore, juraque utriuſque, etiam quoad repetitionem ſoluti integra, & in totum reſervata eſſe, prout reſervamus, illaque experiri poſſe, ac dicto Theſaurario noſtro Generali, qui etiam in hujuſmodi articulo de voto dictæ noſtræ Rotæ procedat, audiat, & cognoſcat, ac juſtitiam faciat, appellatione remota, & in omnibus, & per omnia, ut ſupra, quoad alios articulos decrevimus, & mandavimus. Interim vero, ne Montiſtæ dicti Montis ſolutione, & conſecutione debita fructuum locorum Montium ad ſingulos ſpectan., & pertinen., ſuis loco, & tempore privati remaneant, volumus, & decernimus pro nunc, & per modum proviſionis, & ſine præjudicio jurium ut ſupra, per dictum noſtrum Theſaurarium, illos perſolvi fieri de emolumentis, & proventibus ejuſdem Collegii dictæ noſtræ Cameræ, ut ſupra, applicatis, & appropriatis. Cæterum, quia, ut præmiſimus, inter poſſeſſores dictorum Officiorum adſunt præfata loca pia, nempe Capitulum Eccleſiæ Sancti Euſtachii, & Hoſpitale S. Spiritus in Saxia, quæ eadem Officia in perpetuum ex cauſa oneroſa, & correſpectiva Apoſtolica auctoritate obtinent, ideo præcipimus, & mandamus eidem noſtro Theſaurario, quod præfato Sancti Euſtachii Capitulo, ejuſque Canonicis perſolvi faciat ad effectum reinveſtiendi illud pretium, quod in caſum ſuppreſſionis, vel extinctionis conventum fuit reſtitui, & perſolvi debere, idemque pretium, & in eadem ſumma perſolvi pariter, ac reſtitui dicto Hoſpitali S. Spiritus, ſalvis utriuſque juribus coram eodem noſtro Theſaurario de eodem voto Rotæ cognoſcendis, & decidendis, quoad illud plus, ſeu aliam majorem ſummam, quod, ſeu quam perſolvi, & reſtitui debere pro eorum parte prætendatur. Quo vero ad prædictum aliud Hoſpitale S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum, quod ex gratia Sedis Apoſtolicæ aliud ſimile Officium, ut ſupra obtinet, per modum proviſionis, & donec per eumdem Theſaurarium de eodem voto, ut ſupra, decidatur, & terminetur an, & quod reſtituendum, ſeu perſolvendum ſit, & noſtra liberalitate, & munificentia, ac pauperum infirmorum ſubventione, ex eadem maſſa, ſeu groſſa dictorum emolumentorum, & proventuum ſingulis menſibus ſummam per Nos in ſpeciali ordine, & mandato declarandam præſtari, ac perſolvi jubemus, & volumus.

Præcipitur, ut reddatur Officialibus pecunia Rever. Cam., vel Datariæ ſoluta, & ſi quid aliud eis, vel aliis debeatur.

Clauſula.

§.7. Præſentes quoque etiam ex eo, quod ſinguli nominati prædicti præmiſſis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quovis, etiam quantumvis magno, & inexcogitato, & ſubſtantiali defectu, etiam ex quo ſuper præmiſſis ſolemnitates, & alia quævis ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta minime fuerint, aut ex alio quolibet capite a jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauſo, ſeu occaſione, vel cauſa quantumvis juſta, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis prædictorum, ſpecialiter, ac individue exprimenda foret, aut, quod de voluntate noſtra hujuſmodi, vel aliis ſuperius expreſſis, ſeu illatis nihil ullibi apparente, ſeu aliter probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, Gratiæ, ſeu Juſtitiæ remedium impetrari, ſeu etiam motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus concedi, aut ſic impetrato, aut conceſſo quempiam uti, ſeu ſe juvari in judicio, & extra poſſe; neque præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet faciendis, comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, perpetuoque validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apoſtolica auctoritate earundem tenore præſentium decernimus, & declaramus.

§.8. Non obſtantibus præfatorum fel.record. Calliſti III., Pii II., Innoc. VIII., Pii V., Sixti itidem V., Gregorii XV., ac Clementis IX., & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus, & Indultis, privilegiis ſupradicto Collegio, illiuſque ſingularibus perſonis quomodolibet conceſſis, necnon piæ mem. Pii Papæ IV., etiam prædeceſſoris noſtri gratias, Cameram prædictam concernentes in eadem Camera omnino regiſtrari debere diſponen., ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam Conſiſtorialibus deſuper in genere, vel in ſpecie editis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & quibuſcumque, etiam quantumvis efficaciſſimis clauſulis, & Decretis, etiam irritantibus roboratis, ac alias in contrarium prædictorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, ac ſuperius innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus derogamus, ac derogatum eſſe volumus, & decernimus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.9. Et quod ſingulorum officiorum prædictorum conceſſionum, & titulorum tenores, etiam veriores, ac earum dat. habeantur pro expreſſis, ſeu in toto, vel parte exprimi poſſint in literis, & de perpetuis, ſuppreſſione, abolitione, extinctione, reſtitutione, applicatione, incorporatione, conceſſione, voluntate, & ſingulis Decretis, derogatione, aliiſque præmiſſis, quæ hic pro ſufficienter, & ad partem repetitis habeantur, ut ſupra in literis, & cum clauſula ad perpetuam rei memoriam latiſſime extenden., & quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum etiam denominat., qualitat., nuncupat., innovat., aliorumque neceſſariorum major, & verior ſpecificatio, & expreſſio fieri poſſit in literis. Volumus autem, quod ſola Motus proprii noſtri hujuſmodi Signatura ſufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio, & extra illud quacumque clauſula contraria, & cæteris quibuſcumque, ut ſupra non obſtantibus, ſeu ſi videbitur per Breve noſtrum, ſeu Officium de Curia expediri poſſint.

§.10. Per præſentes vero non intendimus ſub præmiſſa pretii reſtitutione Officiorum hujuſmodi, poſſeſſoribus libere facienda, comprehendi illum, ſeu illos, qui ratione gravis ætatis juxta noſtræ Datariæ ſtylum, & obſervantiam ad Officii reſignationem admittendi minime eſſent, cui, vel quibus remaneant ſalva eorum jura, pariter a præfato Theſaurario de voto Rotæ examinanda, & decidenda. Reſtitutio ſoluti pretii nonnullis facienda non eſt.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Kal. Aprilis 1678. Anno Secundo.

XXXVIII.

Confirmantur Confraternitates omnes ſub titulo Nominis Dei in Eccleſiis Fratrum Ordinis Prædicatorum duntaxat exiſtentes, etſi de earum Canonica erectione non conſtet. Dat.18. April. 1678. An.2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM dudum fel. rec. Pius Papa IV. Prædeceſſor noſter Confraternitati ſub vocabulo Nominis Jeſu inſtitutæ, & ubivis terrarum, & locorum, tunc & pro tempore diffuſæ utriuſque ſexus Confratribus in illa, tunc, & pro tempore deſcriptis ubilibet conſtitutis, ſive ſub ejuſdem Confraternitatis regula prius edita, ſive ſub Huic Confraternitati conceſſæ fuerunt nonnullæ Indulgentiæ a Pio IV.

alia

alia ſimili comprehenderentur, certa tunc expreſſa pietatis opera peragentibus nonnullas indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes, nec non alias gratias, facultates, & privilegia conceſſerit: Et ſubinde accepto per rec. mem. Pium Papam Quintum Prædeceſſorem noſtrum, quod licet Societas Nominis Dei, ſive juramentorum, originem, & Ortum habuiſſet ab Ordine Fratrum Prædicatorum, & quod ab ejusdem Ordinis profeſſoribus fuiſſet inſtituta, & aucta, necnon interventu Fratrum dicti Ordinis, multæ Indulgentiæ, aliaque privilegia, & favores dictæ Societati ab Apoſtolica Sede fuiſſent conceſſa; tamen multi Clerici, & Parochi in ſuis Eccleſiis dictam Societatem erigere ſtudebant, itaut aliquando eſſent plures in eadem Civitate Societates, ſeu Confraternitates dictæ invocationis Nominis Dei, & juramentorum, in diminutionem obſervantiæ, & devotionis, quæ ex frequentia convenientium oriri ſolebat, & non ſine aliqua confuſione, quæ ob prædictam cauſam in die Circumciſionis Domini, quando feſtum prædictæ Societatis, ſeu Confraternitatis celebrari debebat, accidere conſueverat; Idem Pius Quintus prædeceſſor noſter motu proprio non ad alicujus ſibi ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera deliberatione, & certa ſcientia ſua, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quod in Civitate, Oppidis, & Locis totius orbis Chriſtiani, in quibus eſſent Eccleſiæ Ordinis Prædicatorum, ibi tantum, vel hujuſmodi Civitatibus, Oppidis, & Locis, & in dictis Eccleſiis Ordinis Prædicatorum dumtaxat dicta Societas, ſeu Confraternitas erigi poſſet, nec deinceps nova Societas, ſeu Confraternitas hujuſmodi inſtitueretur in Civitatibus, Oppidis, aut Locis, in quibus non eſſet dicti Ordinis domus, aut in finitimis Eccleſiis, abſque licentia Prioris Provincialis, ſeu Conventualis dicti Ordinis, in cujus diſtrictu ſita eſſet Eccleſia, in qua dicta Confraternitas, ſeu Societas erat, vel foret erigenda; quod ſi ſecus factum fuiſſet Confratres taliter admiſſi dictæ Confraternitatis, ſeu Societatis Indulgentias non conſequerentur, nec favoribus, aut privilegiis gauderent, quæ Confratribus legitime ſcriptis per Sedem prædictam concedebantur perpetuo ſtatuerit, & ordinaverit, ac etiam diſtrictius inhibuerit, ſicque voluerit, & præceperit, & alias prout in eorundem Pii Quarti, & Pii V. Prædeceſſorum literis deſuper expeditis uberius dicitur contineri. Ac poſtmodum piæ mem. Gregorius Papa Decimus tertius prædeceſſor pariter noſter prædictas Pii Quarti, & Pii Quinti prædeceſſorum literas confirmaverit, & approbaverit, aliaſque indulgentias Confratribus dictæ Confraternitatis elargitus fuerit, prout in diverſis ipſius Gregorii prædeceſſoris literis deſuper emanatis etiam dicitur plenius contineri: Sed ſucceſſive ſimilis rec. Paulus Papa Quintus etiam prædeceſſor noſter, qui certas unicuique Confraternitati Indulgentias, & gratias ſpirituales, quibus de cetero frueretur duxerat præſcribendas, revocatis, & annullatis, ac nullius roboris & momenti in poſterum fore declaratis omnibus, & ſingulis indulgentiis, & peccatorum remiſſionibus, ac pœnitentiarum relaxationibus Confraternitati Sanctiſſimi Nominis Dei, in Eccleſia Sanctæ Mariæ ſuper Minervam de Urbe dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum canonice inſtitutæ, & illius Confratribus, & Conſororibus catenus per quoſcumque Romanos Pontifices ejus prædeceſſores conceſſit, omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus hanc Confraternitatem de cetero ingreſſuris, ac tam ipſis de tempore deſcribendis, quam jam deſcriptis in dicta Confraternitate Confratribus, & Conſororibus, qui certa tunc præſcripta pietatis opera peragerent, certas indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes in perpetuum conceſſerit. Nec non Magiſtro Generali dicti Ordinis Prædicatorum, & illo abſente ejus Vicario in Urbe commoranti, ut Confraternitates extra Urbem prædictam ubique locorum erigere, & inſtituere, illiſque omnes Indulgentias, & gratias ſpirituales, in ipſius Pauli prædeceſſoris literis deſuper emanatis expreſſas ſervata forma tradita in Conſtitutione ſimilis mem. Clementis Papæ Octavi prædeceſſoris pariter noſtri ſuper Confraternitatum aggregationibus, & inſtitutionibus edita communicare libere, & licite valeret, auctoritate Apoſtolica facultatem conceſſerit, & impertitus fuerit: ac inſuper ipſe Paulus prædeceſſor, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in aliqua ex Confraternitatibus in Eccleſiis Fratrum dicti Ordinis Prædicatorum canonice inſtitutis dumtaxat tunc deſcriptis, & pro tempore deſcribendis vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui proceſſioni ſecunda Dominica cujuslibet menſis per dictas Confraternitates celebrari ſolitæ devote interfuiſſent, & pro Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, hæreſum extirpatione, ac Chriſtianorum Principum concordia, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino elargitus fuerit; & ſubinde illis non ſolum in ſecunda hujuſmodi, ſed in una ex aliis menſis Dominica, juxta locorum conſuetudinem proceſſionem prædictam celebrantibus, illiſque intereſſentibus, plenariam indulgentiam, & remiſſionem hujuſmodi, ut præfertur, in ſecunda Dominica conceſſam ſuffragari voluerit, ipſiſque denuo, quatenus opus eſſet miſericorditer in Domino, ſervata in reliquis prioris conceſſionis forma conceſſerit, & alias prout in terminis ipſius Pauli prædeceſſoris literis die trigeſima prima Octobris 1606. ac die vigeſima octava Septembris 1612., & die prima Aprilis 1613. reſpective in ſimili forma Brevis deſuper expeditis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Statutum fuit a Pio V. ut in ſolis Eccleſiis Fratrum Prædicatorum, in aliis vero cum eorum permiſſione dicta Confraternitas erigi poſſet.

Literæ Pii IV & V. confirmatæ fuerunt a Greg. XIII. & indulgentiæ auctæ.

Quibus omnibus revocatis a Paulo V. aliaq; ab eodem conceſſæ fuerunt.

§.1. Verum ſicut pro parte dilecti filii Magiſtri Generalis dicti Ordinis nobis nuper expoſitum fuit, multæ in Eccleſiis ejuſdem Ordinis Confraternitates ſub titulo, ſeu invocatione Nominis Dei, ſive ante, ſive per emanatam prædictam Clementis prædeceſſoris Conſtitutionem inſtitutæ, ſeu introductæ reperiantur, quarum quidem Confratres, & Conſorores ſolitas ejuſmodi Confraternitatum functiones, multaque pietatis, & Chriſtianæ charitatis opera exercere conſueverunt, ſed de illarum canonica ab initio erectione, & inſtitutione non conſtat, & licet in Capitulo Generali Ordinis prædicti, quod anno 1600. Neapoli celebratum fuit, declaratum fuerit, quod in omnibus Eccleſiis ejuſdem Ordinis, in quibus Fratres ipſius Ordinis officia,

De canonica ab initio erectione nonnullarum Confraternitatum ſub invocatione Nominis Dei non conſtat.

vel

vel miſſas ordinarie celebrabant, erectæ intelligerentur, & inſtitutæ Societates Sanctiſſimi Nominis Dei, non tamen appareat tunc temporis eidem Capitulo, vel antea Superioribus, vel Fratribus dicti Ordinis ejuſmodi Confraternitates erigendi facultatem a Sede Apoſtolica conceſſam fuiſſe: nec dictæ Confraternitates ante editam Clementis prædeceſſoris Conſtitutionem prædictam inſtitutæ, ſeu introductæ novas erectiones, & inſtitutiones intra tempus ab eadem Conſtitutione præſcriptum, & juxta illius formam obtinuerint; Quinimmo ut in illis quidem, quæ poſt emanatam Conſtitutionem hujuſmodi erectæ, & inſtitutæ forſan fuerunt, ejuſdem Conſtitutionis formam in earum erectionibus, & inſtitutionibus, prout memoratus Paulus prædeceſſor ordinaverat, ſervatam fuiſſe appareat: Nobis propterea dictus Magiſter Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Magiſtri Generalis.

§. 2. Nos igitur ipſum Magiſtrum Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; omnes, & ſingulas Confraternitates ſub titulo, ſeu invocatione Nominis Dei in Eccleſiis Fratrum dicti Ordinis dumtaxat ubicumque locorum de præſenti exiſtentes, tametſi de earum canonica ab initio erectione, & inſtitutione minime appareat, nec ipſæ Confraternitates novas erectiones, & inſtitutiones juxta formam ſupradictæ Conſtitutionis Clementis prædeceſſoris obtinuiſſe reperiantur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & validamus, eaſque in ſtatu valido eſſe, & fore decernimus, & declaramus, in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi illas omnes, & ſingulas ab ipſo initio canonice erectas & inſtitutas fuiſſe, novaſque erectiones, & inſtitutiones ſuo tempore, juxta formam memoratæ Conſtitutionis Clementis prædeceſſoris obtinuiſſe conſtaret, & quatenus opus ſit, illas omnes, & ſingulas, ſervata tamen ceteroqui prædictarum Pauli prædeceſſoris literarum, ac conſtitutionum, ſeu decretorum hujus Sanctæ Sedis præſertim circa diſtantiam locorum in erectione Confraternitatum ſimilis inſtituti ſervandam emanatorum forma, & diſpoſitione, de novo erigimus, & inſtituimus. Ac ipſarum Confraternitatum ſic a nobis confirmatarum, & validatarum, & de novo reſpective erectarum Confratribus, & Conſororibus, ut omnibus, & ſingulis indulgentiis, & peccatorum remiſſionibus, ac pœnitentiarum relaxationibus a prædicto Paulo prædeceſſore per ternas ſuas literas ſupradictas conceſſis, non autem ullis aliis, ſervata tamen pariter earundem Pauli prædeceſſoris literarum forma, & diſpoſitione, uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & indulgemus. Porro eidem Magiſtro Generali harum ſerie injungimus, ut tam præſentium, quam ternarum Pauli prædeceſſoris literarum prædictarum tranſumpta, ſeu exempla authentica ad ſingulas domos regulares dicti Ordinis in quarum Eccleſiis Confraternitates hujuſmodi exiſtunt, quantocitius fieri poterit tranſmitti, illaque Confratribus, & Conſororibus ipſarum Confraternitatum notificari curet, ad hoc ut unuſquiſque illorum ſciat, quibus indulgentiis, & gratiis ſpiritualibus ex hujus Sanctæ Sedis benignitate frui de cetero valeat. Ceterum in erectione, & inſtitutione ſimilium Confraternitatum, nec non indulgentiarum, & gratiarum communicatione illis per Magiſtrum Generalem Ordinis prædicti, & illo abſente per ejus Vicarium in Urbe prædicta commorantem de cetero, juxta facultatem a prædicto Paulo prædeceſſore, ſicut præmittitur conceſſam faciendis, formam in ſupradictam Clementis prædeceſſoris Conſtitutione præſcriptam adamuſſim ſervari volumus, alioquin erectiones, & inſtitutiones, ac indulgentiarum, & gratiarum ſpiritualium communicationes hujuſmodi nullius omnino ſint roboris, & momenti.

Prædictæ omnes Confraternitates in Eccleſiis Prædicat. erectæ confirmantur; dummodo ſervatæ fuerint literæ Pauli V. & decreta S. Sedis.

Mandatur, ut in novis erectionibus.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis indulgentiis ad inſtar, nec non prædicta Clementis prædeceſſoris, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcat. die XVIII. April. MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XXXIX.

Confirmatur Decretum Card. Protectoris, quo ſtatutum fuit, ut Commiſſarius Terræ Sanctæ Ord. Minorum S. Franciſci Neapoli degens, ſi fuerit de Obſervantia in Conventu S. Ma-

Dat. 20. Maii 1678. An. 2.

Digitized by Google

S. Mariæ Novæ; minime vero, in altero SS. Trinitatis Reformatorum commoretur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

NUper pro parte dilecti filii Miniſtri Provincialis Provinciæ Terræ Laboris fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum Nobis expoſito, quod cum dilectus etiam filius modernus Commiſſarius Terræ Sanctæ, qui eſt frater de Obſervantia dicti Ordinis in Conventu Sanctiſſimæ Trinitatis Civitatis Neapolitan. fratrum de Obſervantia dicti Ordinis, habitaret, ejuſmodi autem fratrum de Obſervantia commoratio in Conventibus Fratrum Reformatorum maximis incommodis cauſam præberet, cum graviſſimo regularis diſciplinæ, ac inſtituti reformationis detrimento; ipſe Miniſter Provincialis plurimum cupiebat a Nobis ordinari, ut præfatus Commiſſarius, una cum omnibus aliis Fratribus de Obſervantia, quos tanquam ſocios ſuos ſecum in ſupradicto Conventu Fratrum Reformatorum habet, inde migraret ad aliquem ex tribus Conventibus Fratrum de Obſervantia dictæ Civitatis Neapolitan., in quo futuri Commiſſarii, ſi eſſent Fratres de Obſervantia pariter habitare deberent, quando vero eſſent ex Fratribus Reformatis, vel Diſcalceatis Provinciæ S. Petri de Alcantara, in ſupradicto Conventu Fratrum Reformatorum commorarentur. Nos inſtantiam Nobis a dicto Miniſtro Provinciali ſuper præmiſſis factam remiſimus ad venerabilem fratrem noſtrum Franciſcum Epiſcopum Oſtien. S. R. E. Cardinalem Barberinum nuncupatum Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectorem, qui deſuper opportune provideret; unde idem Franciſcus Epiſcopus Cardinalis, & Protector Decretum edidit, tenoris, qui ſequitur, videlicet -- *Attentis expoſitis, auctoritate Nobis a SSmo D. N. attributa, illique inhærendo &c. Commiſſarium Terræ Sanctæ in Civitate Neapolis degentem, ſi fuerit de Obſervantia, aſſignamus de familia in Conventu S. Mariæ Novæ Fratrum ſimiliter de Obſervantia: ſi autem fuerit ex Reformatione, vel ex Fratribus Diſcalceatis Hiſpaniæ, in Conventu Sanctiſſimæ Trinitatis Reformatorum ejuſdem Civitatis Neapolis Provinciæ Terræ Laboris: præcipientes per Sacram Obedientiam, & ſub privatione actuum legitimorum, nec non ſub aliis pœnis Nobis arbitrariis F. Joanni Andreæ de Lacumarvino ad præſens Commiſſario Terræ Sanctæ in Regno Neapolitano, quatenus una cum ſuis Sociis, aliiſque Fratribus Ordinis de Obſervantia in prædicto Conventu Sanctiſſimæ Trinitatis Ordinis Reformatorum degen., ut continuo de eodem Conventu diſcedant, & ad ſupradictum Conventum Sanctæ Mariæ Novæ Ordinis Minorum Obſervantiæ ejuſdem Civitatis ſe transferant, ibique in poſterum commorentur. In quorum &c. Datum Romæ in Palatio Cancellariæ Apoſtolicæ hac die 10. Maji 1678. --* F. Cardinalis Barberinus Protector. -- *I. B. Archiepiſcopus Januen. Secretarius.*

Decretum Card. Protectoris auctoritate SSmi recept. edi tū.

Preces Miniſtri Provincialis Ordinis S. Franciſci Reformat.

§. 1. Cum autem ſicut Miniſter Provincialis prædictus Nobis ſubinde denuo exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat & ſervetur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſum Miniſtrum Provincialem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum a memorato Franciſco Epiſcopo Cardinale, & Protectore editum, ut præfertur, omniaque, & ſingula in eo contenta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, & omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatur prædictū Decretum.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quatenus opus ſit dicti Ordinis, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, ſeu quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcat. die XXV. Maji MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XL.

Committitur Epiſcopo Malacitano erectio Cœnobii Fratrum Minorum S. Franciſci Diſcalceatorum in Civitate Malacæ ſecundum Conſtitutiones Apoſtolicas facienda.

Dat. 3. Sept. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ven. Frater Salutem, & Apoſt. Benedictionem.

Cauſæ erigendi nova Cœnobia.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ferdinandus de Villadiego, & Peralta Frater expreſſe profeſſus, & in Romana Curia Procurator Provinciæ Sancti Petri de Alcantara in Hiſpania Fratrum Minorum Ordinis Sancti Franciſci ſtrictioris obſervantiæ ſive Diſcalceatorum nuncupatorum, quod cum Fratres dictæ Provinciæ Deo in ſpiritu Evangelico ſervire, Regulam dicti Ordinis accurate ſervare, populos bono exemplo ædificare, omnemque operam pro ſpirituali Chriſti fidelium conſolatione, atque utili-

utilitate impendere aſſidue ſatagant, ideo multi ex dictis populis novos Conventus Inſtituti dictorum Fratrum Diſcalceatorum erigere cupiunt, dictaque Provincia ejuſmodi Conventibus magnopere indiget, quippe quæ licet per tria Regna, Granatenſe ſcilicet, Murciæ, & Giennenſe dilatata ſit, tredecim tamen dumtaxat Conventus habet, quorum aliqui cum ab aliis Conventibus longe diſtent, incommoda redditur Miniſtro Provinciali illorum viſitatio, & Fratribus dum ab uno ad alium Conventum transferentur, non minus incommodum eſt tantum itineris pedibus juxta eorum Inſtitutum peragere, quinimo nonnunquam extra proprios Conventus pernoctare coguntur, paremque incommoditatem ſuſtinent illi Fratres, qui ad aliquas Terras diſtantes ab illis, ubi eorum Conventus poſiti ſunt. Quibus omnibus incommodis remedium adhiberetur, ſi Provincia prædicta plures haberet Conventus; Verum licet magna ſit illorum indigentia, & quorumdam populorum pietas novos Conventus hujuſmodi dictæ Provinciæ offerat, ipſa tamen Provincia illos fundare nequit propter quaſdam fel. recordClementis Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri literas in ſimili forma Brevis die 11. Julii 1601. ad inſtāt iam Fratrum Minorum Provinciæ Carthaginen. Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci de obſervantia nuncupatorum expeditas, quibus cavetur, ut Fratres Minores Diſcalceati Conventus eorum inſtituti inter ſpatium quatuor leucarum a Conventibus ipſius Provinciæ Carthaginen. fundare nequeant; quæ literæ a rec. mem. Alexandro Papa VII. prædeceſſore pariter noſtro per ſuas pariter in forma Brevis die vigeſima Octobris 1661. ſeu alio veriori tempore emanatas literas confirmatæ, & ad Provinciam Granaten. Fratrum Minorum itidem de Oſervantia dicti Ordinis contra Provincias Fratrum Diſcalceatorum ampliatæ fuerunt. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, literæ præfatæ ad inſtantiam dictorum Fratrum de Obſervantia, non auditis Fratribus Diſcalceatis, emanaverint, idque facile factu fuerit, quia Procurator Generalis dicti Ordinis, qui in Romana Curia reſidet, ſemper eſt ex Fratribus de Obſervantia; nulla vero adſit ratio ſolido nixa fundamento, propter quam in magna Regnorum ſupradictorum parte impediri debeat propagatio Inſtituti dictorum Fratrum Diſcalceatorum, qui Regulam prædictam ſtricte ſervantes Dei gloriam, & Religionis decorem promovere ſemper ſtuduerunt, populorumque ædificationi operam dederunt, & proinde dictus Ferdinandus Procurator plurimum cupiat præfatæ Provinciæ Sancti Petri de Alcantara indulgeri, ut non obſtantibus literis ſupradictis, tres novos Conventus, unum ſcilicet in iſta Civitate Malacitan. Regni Granaten., alterum in Oppido Civitate nuncupato de Baeza Regoi Giennenſis, & reliquum in Villa de Auxad ejuſdem Regni Granaten. ad Montes Alpuxarras nuncupati, ſervatis tamen de jure ſervandis quoad reliqua, & accedente conſenſu illorum, quorum conſenſus accedere debet, erigere valeat; attento quod nullum exinde injuſtum præjudicium aliis Regularibus proventurum eſt, cum ſupradictæ duæ Civitates ſint populo frequentiſſimæ, ac amplæ, & opulentæ, dictaque Villa paris ſit conditionis, locorum vero Ordinarii, & alii, quorum conſenſus ad novorum hujuſmodi conventuum erectionem requiri ſolet, non ſint permiſſuri, ut illi erigantur, niſi prius bene examinata illorum neceſſitate, atque utilitate, cognoverint, illos nec regularibus præjudicium, nec populis gravamen afferre poſſe. Nobis præterea prædictus Ferdinandus Procurator humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Ferdinandum Procuratorem ſpiritualibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalinm negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut veris exiſtentibus narratis, & accedente conſenſu intereſſe habentium, petitam Conventus erectionem in Civitate Malacitana tantum auctoritate noſtra Apoſtolica pro tuo arbitrio, & conſcientia concedas. Ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per Conſtitutiones Apoſtolicas circa hujuſmodi novorum Conventuum erectiones præſcripta ſunt, religioſe ſerventur; ac ſalva ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Obſtant nonnullæ Pontificum literæ.

Cur eæ non ſint attendendæ.

Preces Procuratoris Provinciæ.

Committitur Epiſcopo Malacitano, ut veris expoſitis, & ſervatis Conſtitutionibus Apoſtolicis, Malacæ tantum Cœnobium conſtituat.

§. 1. Non obſtantibus literis prædictis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, aliiſque quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac viee dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die III. Septembris MDCLXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

XLI.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua bis in anno, ac ſeptem annorum, & totidem quadragenarum in reliquis menſibus, etiam per modum ſuffragii applicanda, iis qui interfuerint orationi ſemel in menſe pro moribundis in Eccleſiis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis fieri ſolitæ.

Dat. 27. Sep. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

CŒleſtium munerum theſauros, quorum diſpenſatores eſſe nos voluit Altiſſimus, eum ad Catholicæ Religionis, & Chriſtianæ pietatis

Digitized by Google

incrementum, & animarum ſalutem profecturos ſperamus, libenter elargimur.

Preces Præpoſiti Generalis.

§.1. Itaq; ſupplicationibus dilecti filii Præpoſiti Generalis Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium infirmis nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus utriuſque ſexus Chriſti fidelibus vere pœniten. & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui orationi ſemel in menſe pro decedentibus, in qualibet Eccleſia Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, fieri ſolitæ devote interfuerint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, necnon felici Agonizantium tranſitu, pias ad Deum preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem per quemcumque Chriſti fidelem lucrifaciendam miſericorditer in Domino concedimus. In cæteris vero anni menſibus ejuſdem Chriſtifidelibus præmiſſa peragentibus ſeptem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus, quas omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes animabus Chriſtifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicari poſſe indulgemus.

Prædictæ Indulgentiæ conceduntur.

Clauſulæ.

§.2. In contrarium facien. non obſtantibus quibuſcumque. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.3. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Septembris MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Secundo

---

XLII.

Dat. 1. Oct. 1678. An. 3.

Confirmatur decretum Congregationis Indulgentiarum, quo Confraternitates SS. Sacramenti fiunt participes Indulgentiarum Archiconfraternitatis ejuſdem nominis in Eccleſia Sanctæ Mariæ ſuper Minervam de Urbe inſtitutæ, & alia inſuper Indulgentia conceditur comitantibus idem Sacramentum ad Infirmos pro Viatico delatum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti nobis cœlitus paſtoralis Officii debitum exigit, ut ad augendam fidelium religionem, promovendamque animarum ſalutem pia charitate jugiter intenti, ea, quæ ab hac Sancta Sede ad incitandam, fovendamque eorumdem fidelium erga SSmum, Auguſtiſſimumque Corporis, & Saguinis Domini Noſtri Jeſu Chriſti Sacramentum pietatem, atque devotionem ſalubriter emanaſſe noſcuntur, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio roboremus, ejuſdemque SSmi Sacramenti cultum, & venerationem prudenti cæleſtium munerum diſpenſatione, quantum nobis ex alto conceditur, ampliare ſtudeamus.

§.1. Dudum ſiquidem de mandato fel. rec. Clementis Papæ X. prædeceſſoris noſtri emanavit e Congregatione tum exiſtentium S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & ſacris Reliquiis Præpoſitorum Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet: Licet ſa. mem. Paulus Papa III. per binas ſuas Conſtitutiones conceſſerit, ut Sanctiſſimi Corporis Chriſti Confraternitates omnes, & ſingulæ, ubivis locorum inſtitutæ, ac inſtituendæ, iiſdem Privilegiis, conceſſionibus, Indulgentiis, gratiis, & Indultis, quæ Confraternitati Sanctiſſimi Sacramenti in Eccleſia Sanctæ Mariæ ſuper Minervam de Urbe erectæ largitus fuerat, ac in poſterum largiretur, uti, potiri, & gaudere poſſent, ac deberent; quia tamen per nonnullas Apoſtolicas Conſtitutiones, & Ordinationes, quæ deinceps emanarunt; præſertim vero per ſimilis memoriæ Clementis VIII. Conſtitutionem de Aggregationibus editam, facultates, & Indulgentiæ, tam ſupradictæ Sanctæ Mariæ de Minerva, quam cæteris omnibus Confraternitatibus antea conceſſæ, aut abrogatæ, aut ſaltem moderatæ comperiuntur, aliaque hoc de genere decreta ſunt, ex quibus in dubium revocari poſſe videatur, an hujuſmodi Pauli III. conceſſiones priſtinum ſuum robur adhuc retineant; Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S.R.E. Cardinalium Indulgentiis, ſacriſque Reliquiis Præfectorum optans ſummopere Sacratiſs. Sacramenti venerationem, & cultum in dies magis augeri, & ob eam cauſam hujuſmodi Societatem in omnibus Eccleſiis Parochialibus erigi, atque ad id Chriſtifideles præcipuis gratiis excitari, ſpeciali ordine habito vivæ vocis oraculo a Sanctiſſimo Domino Noſtro Clemente Papa X., fel. recordationis Pauli V. veſtigiis inhærente, decrevit, ac declarat, juxta eaſdem Pauli III. Conſtitutiones, Confraternitates, & ſingula Sanctiſſimi Corporis Chriſti, ubique terrarum hactenus Apoſtolica, vel Ordinaria auctoritate erectas aut poſt hac erigendas, abſque nova, aut peculiari alia conceſſione, communicatione, vel aggregatione fore, & eſſe debere participes quorumcumque privilegiorum, conceſſionum, Indulgentiarum, facultatum, gratiarum, & Indultorum ab eodem Paulo V. Archiconfraternitati Sanctiſſimi Sacramenti de Minerva per Breve Datum Romæ apud S. Petrum die 3. Novembris 1606. nominatim, & expreſſe conceſſorum, ac in poſterum, a Sede Apoſtolica concedendorum, illiſque omnibus, & ſingulis uti, potiri, gaudere poſſe, ac debere ſtatim atque Confraternitatum earumdem erectio Apoſtolica, vel Ordinaria auctoritate facta fuerit, ſervata tamen in reliquis omnibus prædicta Clementis VIII. Conſtitutione. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis de Indulgentiis adinſtar non concedendis, nec aliis contrariis quibuſcumque. Datum Romæ die 23. Aprilis 1676. — C. Cardinalis Maximus — Loco ✠ Sigilli — Michael Angelus Riccius Secret.

Decretum Congregationis, in quo enarrantur aliquæ mutationes harum Indulgentiarũ

§.2. Quare nos perpetuæ ejuſdem Decreti firmitati conſulere cupientes, Decretum ipſum præinſertum, cum omnibus, & ſingulis in eo contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, confirmamus, & innovamus,

Confirmatur relatum decretum.

illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Inſuper conceditur Indulgentia comitantibus SS. Sacramentum ad Infirmos delatum.

§.3. Præterea omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus tam in alma Urbe noſtra, quam alibi ubicumque locorum degentibus, qui præfatum Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, cum ad Infirmos pro Viatico defertur, devote comitati fuerint, ac pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quacumque vice id egerint, ſi cum lumine, ſeptem annos, & totidem quadragenas; ſi vero ſine lumine illud, ut præfertur, comitati fuerint, quinque annos, & quinque quadragenas reſpective de injunctis eis, aut alias quomodolibet per eos debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta misericorditer in Domino relaxamus. Præſentem autem Indulgentiarum conceſſionem, ſeu pœnitentiarum relaxationem non cumulative cum aliis ſimilibus, quæ præmiſſa peragentibus ante hac; & præſertim a recol. mem. Clemente PP. VIII. prædeceſſore pariter noſtro conceſſæ reperiantur, ſed privative ad illas unicuique fidelium præfatorum ſuffragari poſſe, & debere declaramus.

Et ea privative unicuique ſuffragatur.

Clauſula.

§.4. Decernentes has præſentes literas ſemper firmas, & validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis nuncios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus noſtra de non concedendis Indulgentiis, adinſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis non obſtantibus.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die 10. Octob. MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XLIII.

Dat. 1. Octo. 1678. An. 2.

Taſſa Innocenziana per il Foro Eccleſiaſtico, ovvero Dichiarazioni per li emolumenti, che trarre ſi poſſono dalle cauſe, e materie Eccleſiaſtiche, o ſpirituali.

N. ll' Italia fu di nuovo comandata l'oſſervanza di queſta Taſſa da Benedetto XIII. nel Concilio Romano al tit. de For. compet. cap. unico.

Cagioni di queſta Taſſa, o dichiarazioni.

ESſendoſi avuto ricorſo alla Santità di Noſtro Signore Innocenzo XI. per molti Veſcovi, Arciveſcovi, e Prelati zelanti, acciò per ſicurezza della loro coſcienza, e per togliere ogni occaſione di dubbio, che poteſſe naſcere dalle diverſe Conſuetudini delle Dioceſi, ed anche acciò non ſiano ingannati da' loro Vicarii, Cancellieri, ed altri Miniſtri, e famigliari ſi ſtabiliſca una Taſſa generale, ed uniforme per il Foro Epiſcopale, ovvero Eccleſiaſtico, nè mancando i ricorſi de' Cleri, e de' Popoli, ha perciò la Santità Sua deputata una Congregazione particolare di due Signori Cardinali Prefetti delle Congregazioni del Concilio, e de' Veſcovi, e di quattro altri Signori Cardinali delle medeſime Congregazioni, e di due Monſignori loro Secretarii, e delli Monſignori Datario, e Auditore della Santità ſua, e da queſta ſi è riſoluto, non poterſi nelle cauſe contenzioſe civili, criminali, e miſte venire alla ſudetta Taſſa generale, ſenza la precedente notizia delle Taſſe particolari di ciaſcheduna Dioceſi, o Provincia, potendo giuridicamente quella eſſer varia ſecondo la diverſa conſuetudine regolata dalla diverſità de' Paeſi, e de' luoghi. Bensì doverſi con qualche maggior chiarezza per togliere tutti i dubbii, e gli equivoci, dar fuori le dichiarazioni, che in più tempi, e diverſe occaſioni ſi ſon fatte dalle Sacre Congregazioni del Concilio, e de' Veſcovi nelle materie Eccleſiaſtiche, ovvero meramente ſpirituali, acciò in tal modo ſappia ciaſcuno quel che ſia illecito, e ſi tolga ogni ſcuſa, o preteſto d'ignoranza, o di conſuetudine, dovendo in sì fatte materie l'oſſervanza eſſere da per tutto uniforme per la generalità de' Canoni, e Concilj, e particolarmente del Tridentino, in modo che deve dirſi reproba, e illecita ogni contraria conſuetudine, ò Taſſa diverſa in qualunque modo per l' addietro fatta o conforme dalla medeſima Congregazione ſi è ſtabiliſito, in modo che le ſeguenti dichiarazioni debbono oſſervarſi da per tutto ſenza eccettuazione alcuna, ſotto le pene contenute ne' Sacri Canoni, e Concilj e d' altre ad arbitrio del Sommo Pontefice che ſarà pro tempore, e naſcendo qualche dubbio in contrario, ſe ne debba conſultare la ſudetta Sacra Congregazione del Concilio, e non altrimente.

Si comanda la di loro generale oſſervanza ſotto molte pene.

Dichiarazioni per gli Ordini.

§.1. Nella materia degli Ordini Sagri, e Minori, e prima Tonſura, così per la collazione, come per la facoltà, che ad altro ſi dia di conferirli, ed anche per il loro eſercizio, e per la facoltà di eſercitarli in qualunque luogo, e qualunque tempo, ſi ſtabiliſce la regola generale da non ricevere altra eccettuazione, che quella ſi dirà di ſotto, e che nè il Veſcovo, o altro Prelato, nè il ſuo Vicario generale, o Foraneo, Cancelliero, ed altr'Officiale qualſivoglia, nè Parenti, e Familiari, o ſervitori poſſano eſiggere, e ricevere emolumento, e coſa alcuna ſotto qualſivoglia colore, o preteſto di atti per la giuſtificazione de' requiſiti, ovvero di tovaglia, forbici, pettine, ed altro, nè ſotto titolo di regalo, o di mancie, anche ſe ſpontaneamente ſi offeriſſe, e deſſe, eccetto che l'Ordinante poſſa ricevere l'oblazione della candela, ſecondo diſpone il Pontificale, a libero arbitrio dell' Ordinato circa la qualità, e peſo: ed il Cancelliero, ſecondo la diſpoſizione del Sacro Concilio di Trento per le lettere teſtimoniali della collazione dell'Ordine già dato, ovvero per le lettere dimiſſoriali

per

per la collazione da farſi per un altro Veſcovo, poſſa ricevere ſolameote la decima parte d'un ſcudo di moneta Romana, cioè un giulio, ovvero l'equivalente nella moneta del Paeſe, e non piu, da perſone, le quali abbiuo l'uſo del denaro, non gia da quei Religioſi, i quali noo ne hanno l'uſo, come ſono i Cappuccini, e i Minori Oſſervanti, eccetto che nella Collazione del Subdiaconato per gli atti, che ſi debbono fare per la giuſtificazione della verità, e ſufficienza del Patrimonio, ovvero del Beneficio, a titolo del quale ſi deve promovere, poſſa eſigere quell'emolumento che ſia proporzionato alla mera fatiga perſonale per la ſcrittura, e carta, ſenzache il Veſcovo, o Vicario, o altr'Officiale nè direttamente, nè indirettamente ne poſſa participare in modo alcuno, purchè detto emolumento, non poſſa, nè debba eccedere un ſcudo d'oro, ma ſe la fatiga richiede minor mercede, ſi debba eſiggere ſolamente quel meno. Ma riſpetto agli altri Ordini, e alla prima Tonſura, non poſſa eſiggere coſa alcuna, ſotto preteſto di regiſtratura de Brevi, e Diſpenſe, e di altre Scritture, o di preſentata, e di qualunque altra giuſtificazione, e ſolennità, o remozione d'impedimento.

Con dichiarazione, che ſe le ſudette lettere teſtimoniali, ovvero dimiſſoriali contengono piu ordini, tuttavia non ſi poſſa eſigere altra mercede, che la ſudetta di un giulio, ſicchè non ſi poſſa multiplicare a ragione di ciaſcun'ordine. Non ſia però tenuto il Cancelliero a far una ſola ſcrittura per piu ordini, quando queſti ſiano ſtati conferiti in diverſi tempi, e diverſe ordinazioni, ma volendo poſſa farle ſeparate, non già riſpetto a quegli ordini, che ſi conferiſcono in un'iſteſſo giorno, come ſegue ne' Minori, ne' quali dovrà farſi una ſola ſcrittura, e nelle lettere dimiſſoriali, che ſi diano per l'ordinazione da farſi per un altro Veſcovo a piu ordini, parimente non ſi poſſano moltiplicare ſcritture, nè poſſa eſigere coſa alcuna per il rogito della Collazione degli ordini, ovvero al luogo dell'ordinazione; con altro preteſto anche di mancia, e di regalo.

Per li Benefizj, che ſi conferiſcono da' Veſcovi, o altri inferiori Collettori.

§. 2. Nella materia de Benefizj Eccleſiaſtici, quando ſi tratta di quelli, come di libera collazione, ovvero come devoluti ſi conferiſcono dal Veſcovo, o altro ordinario Collatore, parimente ſi ſtabiliſce la regola generale, che nè il Veſcovo, o altro Collatore, nè il ſuo Vicario, o altro qualſivoglia Officiale, nè il Cancelliero, o Parenti, Familiari, Servitori poſſano eſiggere, e ricevere emolumento alcuno, ed altra coſa ſotto qualſivoglia colore, e preteſto anche di mancia, o regalo, e volontario donativo; così ſe ſiano Curati, o reſidenziali, come ſemplici, o non reſidenziali, ed anche ſe ſiano Cappellanie manuali, ma ſolamente il Cancelliero per le lettere della Collazione, compreſa carta, ſigillo, corde, ed ogn'altra coſa, poſſa eſiggere la mercede proporzionata alla ſcrittura, e materia, purchè non ecceda la ſomma di giulj dieci di moneta Romana, ovvero l'equivalente nella moneta del Paeſe, ſenza che ſi poſſa pretendere altra mercede, ſotto qualſivoglia preteſto, e particolarmente per l'approvazione, per elezione nel concorſo alle Chieſe Parochiali. E per il poſſeſſo il Veſcovo, o Vicario, o altr'Officiale non poſsa eſigere coſa alcuna, e il Cancelliero, ſe ſarà dentro la Città, poſsa per il rogito, ed ogn'altro atto eſigere giulj tre, ſe ne' Borghi, ovvero Suburbj giulj quattro, e ſe in altro luogo, i medeſimi giulj quattro il giorno, e le ſpeſe di vitto, e viatico; Bensì, che ſe nel luogo del Benefizio vi ſarà il Cancelliero del Vicario foraneo, o altro Notaro, ſi dovrà il poſseſso commettere al Vicario foraneo, e ſuo Cancelliero, ſenza la neceſsità del viaggio del Cancelliero Epiſcopale.

Per li Benefizi di provviſione Apoſt.

Quanto a' Benefizj di provviſione Apoſtolica, perchè ſiano riſervati, ovvero affetti avanti la loro proviſione così ne' benefizj Curati, ne' quali per l'ordinario ſi danno le lettere teſtimoniali alla Dataria dell'approvazione, e della preelezzione nel concorſo, ſecondo la forma del Concilio di Trento, come anche negli altri benefizj non curati, e particolarmente ne' reſidenziali, per i quali ſi ſogliono dare le atteſtazioni alla Dataria ſopra la vita, coſtumi, e idoneità de' concorrenti per le dette lettere, non ſi poſsa eſigere, o ricevere mercede, ed emolumento alcuno in denaro, o in altre coſe ſotto qualſivoglia preteſto, anche di volontario donativo, ma ſi devono dare affatto *gratis*.

Per l'eſecuzione delle lettere Apoſt.

E doppo la provviſione per l'eſecuzione delle lettere Apoſtoliche quando ſiano nella forma grazioſa, non poſano il Veſcovo, o altro Prelato ordinario del luogo, o ſuo Vicario, e Cancelliero, ed altr'Officiale pretendere di doverne eſſere per neceſſità Eſecutori, ma ſia in arbitrio de' Provviſti l'elegerſi l'Eſecutore, ed il Notaro per il poſseſso, ma ſe il Provviſto elegeſse l'ordinario Officiale, e il ſuo Cancelliero, o veramente ſe le lettere foſsero nella forma, che ſi dice *dignum*, indrizzate all'Ordinario, ovvero al ſuo Vicario, il quale perciò ne fuſse neceſsariamente l'Eſecutore, così nell' uno, come nell'altro caſo, non eſsendovi altro contradittore, in modo che l'Eſecutore ſia mero, parimente il Veſcovo, o altro Prelato, e il ſuo Vicario, o altr'Officiale, e ſuoi famigliari, e ſervitori, e attinenti non poſsano, ne debbano eſigere, e ricevere emolumento alcuno, in quell'iſteſso modo, che di ſopra ſi è detto ne' Beoeficj d' ordinaria collazione; ma il Cancelliero poſsa per la copia, o regiſtro delle lettere Apoſtoliche, ed altri atti, ricevere la mercede proporzionata alla fatica per la ſcrittura, purchè non ecceda in tutto uno ſcudo d'oro; Et eſsendovi contradittore, ſicche convenga di far proceſso giudiziale, la mercede del Cancelliero per la ſua fatiga ſi poſsa ſtendere a due ſcudi d'oro, e non più, ſenza che il Veſcovo, o altro Officiale poſſa eſigere, e ricevere emolumento alcuno, mentre nelle cauſe Eccleſiaſtiche, e ſpirituali, ordinano i Sagri Canoni, che non oſtante qualſivoglia conſuetudine, il giudizio ſi debba interporre *gratis*. E per il poſſeſſo ſi oſſervi quell' iſteſſo, che ſi è detto di ſopra, ne' Benefizj conferiti dall'ordinario collatore.

Per li Benefizj di Patronato.

Nelli Benefizj di Patronato naſcendo dubbio ſopra l'eſiſtenza del Padronato, con il Procuratore Fiſcale, ovvero col provviſto, che ne pretenda la libertà, ſi debba in tutto, e per tutto oſservare quell'iſteſso, che di ſopra ſi è detto ne' benefizj di libera collazione col contradittore; ma ſe non controvertendoſi l'eſiſtenza, ſia la controverſia tra' Compatroni, ovvero preſentati da eſſi ſopra la pertinenza, in tal caſo ſi reputi come cauſa civile profana, e per conſeguenza ſi oſſervi la ſolita Taſsa di ciaſcuna Curia, ſino a tanto che ſi faccia l'altra Taſſa delle cauſe profane, Civili, Criminali, e Miſte.

Per le Cappellanie Manuali, e fundazioni de' Beneficj, e Confraternità.

§.3. Generalmente coſì nelle Cappellanie manuali, come nelle nuove fondazioni, ed erezioni de Benefizj, Cappellanie, Confraternità, Congregazioni, ovvero fondazioni, benedizioni, e Conſegrazioni, e reſpettivamente viſite, ed approvazioni di Chieſe, e di Oratorii, coſì con l'autorità Apoſtolica, come con l'ordinaria, il Veſcovo, o altro Prelato, e ſuo Vicario, e qualunque Officiale, non poſſa eſigere, e ricevere emolumento alcuno, ma ſolamente il Cancelliero poſſa eſigere quella mercede che ſia proporzionata alla ſua fatiga per la ſcrittura, purchè non poſſa eccedere in tutto uno ſcudo d'oro, ma ſia meno, ſe minore ſarà la fatiga.

Per le Cauſe Matrimoniali, eſecuzioni di Diſpenſe, e Licenze.

§.4. Nelle Cauſe, e materia, che riguardano il matrimonio, e gli ſponſali, coſì per l'eſecuzione delle Diſpenſe Apoſtoliche matrimoniali, come per la giuſtificazione dello ſtato libero, o che non vi ſia canonico impedimento, ed anche per la Diſpenza alle publicazioni, o per la licenza di poterſi contrarre in Caſa, o in altro luogo, o tempo inſolito, e proibito, o che ſi poſſa contrarre in preſenza d'altri che del Paroco, ed ogni altro atto che occorreſſe fare, il Veſcovo, ed il ſuo Vicario, ed ogni altro Officiale, o Miniſtro, o Familiare non poſſa ſotto qualſivoglia preteſto, o colore, anche di mancia, e di volontario donativo, eſigere, e ricevere emolumento alcuno, nè in denaro, nè in altre coſe, ma ſolamente il Cancelliero poſſa eſigere la mercede proporzionata alla fatiga della ſcrittura, cioè nell'eſecuzione delle diſpenſe giulj tre, e per i teſtimonj ſopra lo ſtato libero, o che non vi ſia impedimento, un giulio per teſtimonio, purche in tutto non ſi ecceda un ſcudo di moneta Romana, cioè diece giulj, o vero il loro equivalente nella moneta del Paeſe: Non comprendendoſi le cauſe contenzioſe, tra i conjugi ſopra la validità del matrimonio, o vero ſopra la ſeparazione del Toro, ſtimandoſi queſta cauſa giudiziale profana, nella quale ſi oſſervarà la Taſſa di ciaſcun Tribunale ſinchè ſi provveda.

Per li Monaſterj di Monache, e Conſervatorj.

§.5. Generalmente in tutto quello che riguarda i Monaſterj delle Monache, ed i conſervatorj di quelle Donne, le quali a guiſa di Monaſterj, e Monache reſpettivamente vivono ritirate, il Veſcovo, o altro Prelato, il Vicario coſì Generale, come particolare, e qualunque altro Officiale, o Deputato, ed il Cancelliero, & anche i parenti, ed i familiari del Veſcovo, o Prelato, e de' ſuoi Officiali, non poſſano eſſigere, e ricevere emolumento alcuno in denaro, & in altre coſe, eccetto che quelli comeſtibili, che ſiano proporzionati all'uſo, e conſumo proprio dentro tre giorni, anche con titolo di donativo, per l'ammiſſione all'abito Monaſtico, per l'approvazione del depoſito della dote, per la Profeſſione, per l'ammiſſione dell'Educande, ed altre Donne Secolari, per le renunzie, che ſi fanno dalle Novizie, per l'elezione dell'Abadeſſa, o altra Superiora, per le licenze de' Medici, Chirurghi, e Operarj, per le licenze di parlare alle Monache, ed altre che ſono nel Monaſtero, per la deputazione de' Confeſſori, Cappellani, Procuratori, Eſattori, ed altri Miniſtri, e generalmente per ogn'altro atto, che riguarda al governo, ma ſolamente il Cancelliero per il rogito delle renunzie, e per gli atti che convenga fare ſopra la giuſtificazione del depoſito della dote, poſſa eſigere la mercede proporzionata alla fatiga della ſcrittura, purchè non ecceda in tutto giulj cinque moneta Romana, o vero l'equivalente nella moneta del Paeſe.

Per l'Amminiſtrazione de' Sagramenti.

§.6. Parimente per una regola generale da non ſoggiacere à limitazione alcuna, il Veſcovo, o altro Prelato, ſuo Vicario generale, o particolare, Cancelliero, e qualunque altro Officiale, Mioiſtro, e familiare, anche ſotto nome di mancia, o volontario donativo, non potrà eſigere, e ricevere emolumento alcuno, coſì in denaro, come in qualunque altra coſa in tutto quello, che riguarda l'amminiſtrazione de' Sacramenti, del Batteſimo, della Creſima, della Penitenza, dell'Euchariſtia, e dell'Eſtrema Unzione, anche per l'eſame, ed approvazione, o licenza d'amminiſtrarli: Anzi s'iocarica à Veſcovi, e Prelati; e loro Vicarj, & Officiali, che non lo permettano a' Curati, ed a' Confeſſori, ed altri Miniſtri, e particolarmente oel prendere il piatto, o altro Vaſe, nel quale ſia riposto il Vaſe dell'Oglio Santo per l'Eſtrema Unzione, o del Criſma nel Batteſimo, o vero tovaglie, fazzoletti, ed altre coſe, dichiarandoſi tutto cio illecito. Come anche a non chiedere, nè eſigere coſa alcuna per la benedizione delle Donoe infantate, quando doppo il parto ſecondo il Rito Eccleſiaſtico per la prima volta che entraoo in Chieſa.

Per li Teſtamenti di quelli, che muojono ab inteſtato.

§.7. In quelle Dioceſi, nelle quali regna l'antica conſuetudine, che il Veſcovo, o altro Prelato, ed Officiale faccia il Teſtamento per l'Auima di quelli, i quali muojono ab inteſtato di quella ſomma moderata, nella quale ſecondo i Decreti della Sagra Congregazione, può eſercitare tal facoltà, non poſſano eſſo, e ſuoi Officiali, Miniſtri, Parenti, e familiari participare in modo alcuno, ſotto qualſivoglia colore, o preteſto, anche di povertà, ma io tutto ſi debba effettivamente applicare ad uſi, ed opere pie, nè per l'adempimento di tal diſpoſizione ſi poſſano in modo alcuno impedire, e ritardare la Sepoltura, e l'Eſequie, o funerale al defonto, dovendoſi eſercitare giuridicamente l'azioni ſopra i beni ereditarj, e ſi debba oſſervare la lettera Circolare della Sacra Congregazione de' Veſcovi ſotto li 19. Agoſto 1678.

Per la Sepoltura, Eſequie, Funerali, e traſportazione de' Cadaveri.

Come anche in modo alcuno ſi poſſono impedire, o ritardare la Sepoltura, e l'Eſequie, o funerali a' Defonti così Cittadini, come foraſtieri per il pagamento di quegli emolumenti, che dal Veſcovo, o dal Capitolo, o dal Curato, e qualunque altro per la conſuetudioe del Paeſe ſi pretendano, ma parimente rimangano illeſe le azioni giuridiche ne' beni, ſopra i quali ſi dovranno eſercitare, ſenza che in modo alcuno ſi faccia repreſaglia al cadavere, o vero che ſi diano moleſtie perſonali a' figli, moglie, e parenti; Ed ancora non ſi poſſa eſigere coſa alcuper la licenza di traſportare i Cadaveri, o vero di ſepellirli più in un luogo, che nell'altro.

§.8. Si dichiara ancora illecito ogni emolumento diretto, e indiretto, e per conſequenza ſe ne prohibiſce al Veſcovo, o Prelato, ſuo Vicario, e Concelliero, ed ogni altro Miniſtro, e familiare, ogni eſazione ſotto qualſivoglia preteſto, anche di mancia, o donativo nell'infraſcritte coſe, cioè.

Per varie licenze, ed atteſtazioni.

Per la licenza, o patente di predicare, coſi nella Quadrageſima, nell'Avvento, come in

tutti

Digitized by Google

tutti gli altri tempi, e in qualſivoglia luogo.

Per la licenza di lavorare nelle Feſte, anche per applicarſi ad uſi pii, ſichè ſi dia onninamente gratis, e quanto alle controvenzioni d'aver lavorato, le pene tutte ſi applichino effettivamente ad opere, ò luoghi pii ſenza participazione alcuna benchè minima, eccetto che all' Eſecutori, e Miniſtri inferiori, volgarmente *Sbirri*, per la cattura ſi dia la mercede proporzionata alla diligenza e fatiga, purchè non ecceda tre giulj in tutto.

Per la revіſione de' conti de'luoghi pii.

Per la recognizione, ed approvazione, e pubblicazione delle Reliquie, dell'Indulgenze, e Altari Privilegiati.

Per la licenza di queſtuare.

Per l'atteſtazione della povertà, o altro requiſito, eccetto che il Cancelliero poſſa eſigere in tutto, e pertutto un giulio di monera Romana, o l'equivalente.

Per la licenza d'eſſer aſſente dalla reſidenza, generalmente per le dimiſſorie, che ſi ſogliono concedere a quelli, li quali partono di Caſa per per andar in altro Paeſe.

Per li monitoriali, per le rivelazioni di ſcomuniche, così quando ſi diano da eſſa Curia, ed Ordinario, come quando ſi pubblicano le lettere Apoſtoliche, eccetto che il Cancelliero poſſa per la mercede della Scrittura eſigere un giulio ſolamente.

Per la dichiarazione dell'incorſo nelle cenſure, per la percuſſione de'Cherici, ed altre ſomiglianti cauſe, e per la loro aſſoluzione, eccetto che il Cancelliero per la fatiga della ſcrittura poſſa eſigere giuli due, eccetto che nell' eſecuzione de'Brevi della Penitenziaria, nel qual caſo per quel che appartiene all'aſſoluzione neanche il Cancelliero poſſa eſigere coſa alcuna.

Per la facoltà d'eſercitar i Pontificali.

Per l'eſecuzione de'Brevi Apoſtolici, o vero licenza della Sacra Congregazione nell' alienazione de'beni di Chieſa, luoghi Pii, o vero impoſizione de' cenſi, ſolamente il Cancelliero poſſa eſigere la mercede proporzionata alla fatiga della ſcrittura, purchè non ecceda in tutto giulj diece di moneta Romana, o ſuo equivalente, come anche per tutto quello che appartiene alla difeſa dell'Immunità Eccleſiaſtica, così perſonale, come reale, e locale, e particolarmente di queſt'ultima non ſi poſſa in modo alcuno ſotto qualſivoglia preteſto ricevere, ed eſigere mercede, o vero emolumento, ma il tutto ſi debba fare gratis.

Per le Pene, e Compoſizioni

§.9. Le pene, le multe, e le compoſizioni ſi applichino per intiero ad uſo de luoghi Pii, ſenza che il Veſcovo, o Vicario, e ſuoi Officiali direttamente, nè indirettamente, ne abbiano participazione alcuna.

Per il ſuſſidio Caritativo.

§.10. Il ſuſſidio Caritativo in quelle Dioceſi nelle quali ſia ſolito eſigerſi, e non altrimente ſi eſigga ſolamente per una volta nel primo ingreſſo del Veſcovo ſecondo la Taſſa ſolita antica d'anni quaranta indietro, ſi che non s'attenda il ſolito più moderno da detto tempo in giù, ne ſi poſſa più eſigere ſotto qualſivoglia preteſto, anche di volontario donativo.

Per la Viſita della Dioceſi, e Chieſe.

§.11. Quanto alla viſita, ſi oſſervino inviolabilmente il Decreto del Sac. Concilio di Trento, e le dichiarazioni della Sagra Congregazione; e particolarmente da quelli, i quali concorrono alle ſpeſe de' Cibarj, nè mediatamente, nè immediatamente ſi poſſino ricevere regali, e donativi, anche di coſe comeſtibili: Ed ancora non ſi poſſa eſigere emolumeno alcuno per gli atti della viſita, decreti, e preſentate di ſcritture, ovvero per la reviſione de'Decreti delle Viſite antecedenti, e della loro oſſervanza, mentre da quelli i quali ſono viſitati ſi ricevono le ſpeſe del vitto.

Approbantur a Pontifice præd. Declarationes, & mandatur, ut eæ publicentur.

Die prima Octobris 1678. facta per me infraſcriptum iſtarum reſolutionum, ſeu declarationum relatione Sanctiſſimo Domino Noſtro Innocentio XI. mediante illarum lectura de verbo ad verbum, Sanctitas ſua laudavit, approbavit, ac ſervari mandavit, earumque obſervantiam, & publicationem injunxit Sacræ Congregationi Concilii.

Jo. Baptiſta de Luca præfati Sanctiſſimi Domini Noſtri Innocentii Papæ XI. Auditor, & Secretarius Memorialium.

Decretum S. Cong. Concilii.

Die 8. Octobris 1678. Sacra Congregatio Eminentiſſimorũ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, inhærendo mandatis Sanctitatis Suæ cenſuit præmiſſam taxam, ſeu declarationes Typis dandas eſſe, & per literas Circulares ad quoſcumque locorum Ordinarios tranſmittendas: ut eas in Cancellaria in loco omnibus patente retineri faciant, eaſdemque adamuſſim obſervent, & faciant obſervari.

F. Card. Columna Præf.

Loco ✱ Sigilli.

S. Archiep. Brancacius Epiſc. Viterbien. Secret.

XLIV.

Diſmembrantur ex Archiepiſcopatu Bituricenſi ſex Eccleſiæ, ex quibus novus conſtituitur Archiepiſcopatus Albienſis.

Dat. 1. Octob. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Triumphans Paſtor æternus, glorioſa dictante ſanctorum directione Patrum, ut ſuum ſalvaret populum, decretis in monte colloquiis, in eruditione Sanctuarii, inter alia miniſteria permiſit, quod ignis in Altare Sacerdotis conſoveretur, & ut ſine intermiſſione combureretur, ligna eis ſubjicere, ut illius non ceſſaret miniſterium ſtudioſum. Altare quippe Dei, cor fidelis habetur cujuſlibet, in quo ipſius ignis ardor indeſinenter expetitur, quo velut flamma ardentis charitatis incendatur. Sancta vero, & immaculata, quam paſtor ipſe, adveniente temporis plenitudine, ejus Unigeniti glorioſiſſimi aſperſione ſanguinis fundari, conſecrari, & æternaliter ſtabilire cenſuit, Eccleſia, ignis ſeu ſacri flaminis ſplendore induta, quos regeneravit in Chriſto, ipſius charitatis nexo, & compage fideles ſtringit univerſos, & Eccleſias ſuas alias tanquam adoleſcentulas, ignis ejuſdem conſovet ardoribus, & fibris exornat charitatis.

Nos itaque illius ſummi directione Paſtoris, qui Eccleſiarum, & fidelium omnium noſtræ commiſit inſufficientiæ curam, Noſque licet immeritos, in ipſius montis vertice ad ſummum Sacerdotii pontificium conſcendere voluit, hujuſmodi inſtructi documentis, eaſdem Eccleſias, earumque Paſtores in partem ſolicitudinis conſibi cœleſtis diſpoſitione vocatos, in charitatis viſceribus ardentius complectentes, noſtros continuo revolvimus cogitatus, ut ea in operam noſtri miniſterii dona congeramus, per quæ ad Eccleſiarum, & illis præſidentium Prælatorum diſpendiis, & neceſſitatibus occurratur, ac litium anfractibus, innumeris incommodis, aliiſque infortuniis provideatur accommode, ipſæque Eccleſiæ invicem charitatis nexu conjunctæ votivæ proſperitatis incrementa ſuſcipiant.

Cauſæ diſmembrationis

§. 1. Sane providi vigiliſque Paſtoris more, conſiderantes Eccleſiam Bituricenſem Archiepiſcopo de præſenti viduatam, quæ una ex antiquiſſimis Regni Franciæ Metropolitanis Eccleſiis exiſtit, undecim Sedes complecti Epiſcopales, ſibi ſuffraganeas, eaſque maxime inſignes; nimirum Claramontenſem, Sancti Flori, Mimatenſem, Anicienſem, Ruthenenſem, Vabtenſem, Caturcenſem, Albienſem, Ruthenenſem, Caſtrenſem, Caturcenſem, Vabrenſem, & Mimatenſem, ſeu earum pleraſque ab ipſa Bituricenſi ſua Metropolitana diſtare plus centum leucis, earumque partem multo majorem ſitam eſſe in locis montanis, & propemodum, hiberno ſaltem tempore, inacceſſibilibus, tantamque diſtantiam, & itinerum difficultatem multis incommodis locum præbere, ac communicationem membrorum in capite impedire, nec poſſe eaſdem Eccleſias ſuffraganeas, illarumque diœceſanos, quandocumque opus eſt, ſui Metropolitani Bituricenſis opem implorare, & conſequi, & hinc multos Beneficiatos, & Eccleſiaſticos arripere occaſionem vagandi, ſuas Eccleſias deſerendi, & ab eis diu emanendi. Præterea, tametſi Juriſdictio Eccleſiaſtica cum civili nunquam ſit confundenda, diſtantiam tamen dictæ Metropolitanæ Eccleſiæ Bituricenſis a ſuis ſuffraganeis, juriſdictionum, & ſubordinationum ſeriem, atque ordinem ab Eccleſia univerſali præſcriptum intervertere, cum nimiæ hujuſmodi diſtantiæ difficiliſque ad Metropolitanarum recurſus obtentu, multa inordinate fiant, & caſibus, iu quibus ſolus Metropolitanus adeundus eſſet, Ordinarii viciniores falcem in meſſem alienam immittendo, providere, Beneficia conferre, Sacramenta adminiſtrare, Eccleſias curandas committere, cenſuras relaxare, ſeu iis innodatos abſolvere, alioſque ejuſcemodi actus juriſdictionis, in alienos ſubditos contra ſacrorum Canonum diſpoſitionem exercere præſumant; inde autem lites enaſci immortales, multa animarum pericula ſuboriri, rerum ſacrarum profanationes, offenſiones, & deplorandas morum corruptiones provenire, Eccleſiaſticam diſciplinam multipliciter perverti, ac perturbari: quinimo Archiepiſcopis Bituricenſibus ſuos ſuffraganeos ad Concilia provincialia vocantibus illos non comparere, nec intereſſe, nimiam ſcilicet, & diſpendioſam cauſantes locorum diſtantiam, & itinerum aſperitatem, ac pericula, ſed mittere procuratores, qui quantumvis ſcientia, & pietate, & probitate egregii, non eum tamen afferunt Eccleſiis fructum, quem a ſuorum Epiſcoporum præſentia merito ſperare poſſent.

Preces Regis Chriſtianiſſimi.

§. 2. De his vero ſimilibuſque edoctum chariſſimum in Chriſto filium noſtrum Ludovicum Francorum, & Navarræ Regem chriſtianiſſimum, pro eximia ſua in Deum pietate, ac in res Eccleſiaſticas ſtudio, remedium tot detrimentis, & offenſionibus in dies ſucceſcreſcentibus a Sede Apoſtolica enixis precibus flagitaviſſe, & flagitare, nec aliud remedium præſentius, meliuſque videri, quam ſi tam late patens Provincia Eccleſiæ Bituricenſis divideretur, ſeparatis, ſeu diſmembratis ab ea ex ſupradictis ſuffraganeis Eccleſiis, & ex illis una, videlicet Albienſis, in Metropolitanam cui reliquæ, nempe Mimatenſis, Ruthenſis, Caſtrenſis, Caturcenſis & Vabrenſis in ſuffraganeas aſſignarentur, erecta, cum præſertim Eccleſia ipſa Albienſis ſita ſit in Civitate, quæ eſt caput Provinciæ Albienſium, & juxta eorumdem Sacrorum Canonum præſcriptum, Sedes Archiepiſcopales in Civitatibus præcipuis ſint collocandæ, ipſaque Eccleſia Albienſis aditu ſit percommoda, quippe in meditullio ceterarum jam dictarum Eccleſiarum conſtituta, acceſſu admodum optimo inſtructa, & proinde Eccleſia Bituricenſis detrimentum, quod ex diſtractione, ſeu diſmembratione ſex Eccleſiarum ſuffraganearum hujuſmodi acciperet, facilius reparare valeat.

Modus dividendi Provinciam Bituricenſem.

§. 3. Nos itaque ad Eccleſias prædictas, illarumque Præſules, & univerſos Cleros, & Populos earumdem, quos non immerito affectu proſequimur in viſceribus charitatis, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, ac ſperantes, quod qui bonorum largitor eſt omnium, & prout vult ſua diſpenſat bona gratiarum, dirigente Domino, erectio hujuſmodi in prædicta Provincia ad Eccleſiarum prædictarum, illarumque Præſulum, & incolarum univerſorum in d. Provincia conſiſtentium, ædificationem de virtute in virtutem, tranquillumque, & proſperum ſub timore Domini confovendum ſtatum, mutuæ charitatis viciſſitudine fructus dietim afferet ampliores, ipſique Præſules, & incolæ tanto Apoſtolicam Sedem, in qua cœleſtis Clavigeri Apoſtolorum Principis ſucceſſores exiſtimus, puris jugiter corde, & animo venerari, & pro illius votivis ſucceſſoribus opem, & operam accuratioribus ſtudiis impendere debeant efficaces, quanto Sedem ipſam de eorum ſtatu proſpero, & tranquillo ſolertius cogitare cognoverunt; Matura ſuper his cum Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus deliberatione præhabita ad enixas ejuſdem Ludovici Regis preces, de eorum fratrum conſilio, & aſſenſu, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, prædictas ſex Eccleſias, earumque Civitates, ac Diœceſes, videlicet Albienſem, Caſtrenſem, Mimatenſem, Ruthenenſem, Caturcenſem, & Vabrenſem, illarumque Cleros, & Populos a Provincia Bituricenſi, ac ſuperioritate, & poteſtate pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Bituricenſis, cui Metropolitico Jure ſubſunt, perpetuo ſegregamus, dividimus, ſeparamus, & diſmembramus, illaſque omnes, & ſingulas pro tempore exiſtentes Archiepiſcopi, & Capituli, ac prædictæ Eccleſiæ Bituricenſis ſuperioritate, juriſdictione, poteſtate, viſitatione, & correctione, ac jure Metropolitico hujuſmodi prorſus eximimus, & liberamus; necnon dictam Eccleſiam Albienſem

Separantur ſex Eccleſiæ a Provincia Bituricenſi, & ab hujus Archiepiſcopi juriſdictione eximuntur.

Digitized by Google

Ex iis Eccleſia Albienſis in Metropolitanam erigitur.

ſem tunc per obitum bon. mem. Gaſparis olim Epiſcopi Albienſis, extra Romanam Curiam defuncti, paſtoris ſolatio deſtitutam, Metropolitanam, & Sedem Epiſcopalem Albienſem in Archiepiſcopalem, Archiepiſcopaliſque, & Metropolitanæ Provinciæ Sedem pro uno Archiepiſcopo Albienſi nuncupando, cum Pallii, & Crucis delatione, ac omnibus, & ſingulis aliis inſigniis, honoribus, privilegiis, & prærogativis Eccleſiæ, & Sedis Metropolitanæ, & Archiepiſcopalis, (jure nominandi Perſonam idoneam ad ipſam Eccleſiam Albienſem, ſic in Metropolitanam erigendam, vigore Concordatorum Galliæ dicto Ludovico Regi, ejuſque ſucceſſoribus Francorum Regibus pro tempore exiſtentibus ſalvo, & illæſo remanente) ad Dei Omnipotentis laudem, & glorioſiſſimæ ejus Genitricis Virginis Mariæ, totiuſque triumphantis Eccleſiæ gloriam, & fidei Catholicæ exaltationem, de conſilio, & poteſtatis plenitudine ſimilibus perpetuo erigimus, & inſtituimus, ac Eccleſias Caſtrenſem, Mimatenſem, Ruthenenſem, Caturcenſem, & Vabrenſem prædictas illarumque Civitates, & Diœceſes, cum omnibus, & ſingulis illarum terminis, Territoriis, Caſtris, Villis, & Locis, necnon Clero, Populo, & perſonis, ac Eccleſiis, Monaſteriis, & locis Piis, ac Beneficiis Eccleſiaſticis, cum cura, & ſine cura, ſæcularibus, & quorumvis Ordinum regularibus, in eiſdem Civitatibus, & Diœceſibus conſiſtentibus Archiepiſcopo Albienſi, & earum Metropolitano itidem perpetuo ſubjicimus, & ſupponimus, ac ſubjacere volumus.

Servatur Regi, ejuſq; ſucceſſoribus jus nominandi Archiepiſcopum.

Eccleſiæ ſuffraganeæ deſignantur.

§.4. Et attento, quod fructus menſæ Archiepiſcopalis Albienſis, multo pinguiores ſunt fructibus Eccleſiæ Bituricenſis, ut Archiepiſcopo Bituricenſi pro tempore exiſtenti, cujus menſa Archiepiſcopalis, ſicut accepimus, redditibus ad ſuſtinendam Archiepiſcopi Dignitatem ſatis inſtructa non eſt, detrimentum, quod ex diſmembratione ſex ſuffraganearum Eccleſiarum hujuſmodi paſſurus eſt, congruenti, quantum fieri poteſt, ratione reparetur, ſupplicationibus prædicti Ludovici Regis nobis ſuper hoc porrectis inclinati, ac de expreſſo Venerabilis Fratris noſtri Hyacinthi nuper Epiſcopi Mimatenſis, ad dictam Eccleſiam Albienſem ab eodem Ludovico Rege nominati conſenſu, annuam ſummam quindecim millium librarum Turonenſium ex Decimis ad Menſam olim Epiſcopalem nunc Archiepiſcopalem ejuſdem Eccleſiæ Albienſis legitime ſpectantibus, & per Commiſſarium, ſeu Commiſſarios a nobis ad id deputandum, ſeu deputandos aſſignandis, juxta exiſtimationem Peritorum ab eodem Commiſſario, ſeu Commiſſariis eligendorum percipiendum, ab eadem Menſa Archiepiſcopali Bituricenſi, Apoſtolica auctoritate itidem perpetuo ſeparamus, & diſmembramus; illamque ſic ſeparatam, & diſmembratam, & nunc prout ex tunc, poſtquam aſſignatio hujuſmodi per Commiſſarium, ſeu Commiſſarios prædictos juxta mandatum Apoſtolicum facta fuerit, Menſæ Archiepiſcopali Bituricenſi, & Archiepiſcopo Bituricenſi pro tempore exiſtenti ad tuendum Archiepiſcopalis Dignitatis decus, & alios omni meliori modo, & forma, perpetuo dicta auctoritate, unimus, annectimus, & incorporamus, ac concedimus, & aſſignamus, volentes, & pari auctoritate decernentes, ut Capitulum Eccleſiæ Albienſis in Archiepiſcopalem, ut præfertur, erectæ, adveniente quomodolibet, & quandocumque Sedis Archiepiſcopalis Albienſis vacatione primo anno cujuſcumque vacationis hujuſmodi ſive per obitum, ſive alias, omnibus, & ſingulis ſuperioritatis, juriſdictionis, & ſigilli, ac redditnum utilium, juribus, quæ ratione Dignitatis Archiepiſcopalis recens acquirentur dicto Archiepiſcopo Albienſi, fruatur, & gaudeat in futurum, quemadmodum etiam in pari caſu vacationis Sedis Archiepiſcopalis Bituricenſis, Capitulum Eccleſiæ Bituricenſis pendente primo anno cujuſcumque vacationis per obitum, vel alias etiamſi ipſa Sedes intra ipſum annum repleatur, dictis annuis quindecim millibus librarum Menſę Archiepiſcopalis Bituricenſis, ut præfertur, unitis fruatur, & gaudeat cum eorum oneribus, eodem prorſus modo, quo ipſe Archiepiſcopus Bituricenſis illis gaviſus fuerit, itaut ipſi Capitulo Bituricenſi damnum ex ſeparatione, & diſmembratione ſupradictarum ſex Eccleſiarum acceptum reſarciatur.

Conſulitur damno illato Menſæ Archiepiſcopali Bituricenſi ſumma librarum quindecim millium ex decimis Menſæ Eccleſiæ Albienſis.

Primo anno cujuslibet vacationis Sedis Albienſis omnia jura, & redditus Archiepiſcopi Capitulo conceduntur.

Item pendente primo anno vacationis Sedis Bituricenſis adſcribitur Capitulo prædicta ſumma quindecim millium librarum.

§.5. Decernentes quoque præſentes, ac præmiſſa omnia, & ſingula, cum omnibus, & ſingulis inde cæteroqui legitime ſecutis, tametſi ſupradictæ Eccleſiæ Bituricenſis, & Albienſis ſuis Paſtoribus reſpective viduatæ ſint, & defenſionibus careant, nec deſuper quorumcumque intereſſe habentium, ſeu habere prætendentium conſenſus acceſſerit, nihilominus ſemper, & perpetuo valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illos, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari.

Clauſulæ.

§.6. Sicque, & non alias per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac de jure quæſito non tollendo, ac de unionibus, & diſmembrationibus perpetuis committendis ad partes vocatis, quorum intereſt, exprimendoque in illis vero valore, ac Lateranenſis Concilii noviſſime celebrati uniones perpetuæ, niſi in caſibus a Jure permiſſis fieri prohibentis, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon Eccleſiarum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis illis, eorumque Præſulibus, ſuperioribus, & Capitulis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Nos, & dictam Sedem illiuſque Legatos etiam motu, ſcientia, & plenitudine ſimilibus etiam conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet, & iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione

alias.

pellentur, intimatum fuerit. Et quatenus intimationem hujuſmodi modo præſcripto perſonaliter fieri commode non poſſe dicti Vicarii Apoſtolici, aut eorum Provicarii, vel Miniſtri, ut ſupra deputati arbitrentur, fiat illa per affixionem ad valvas Eccleſiarum, ſeu Domorum Clericorum, ſeu Presbyterorum Regolarium dictæ Societatis Jeſu. Si autem juramenta per quoſcumque Miſſionarios tam Sæculares, quam cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, etiam dictæ Societatis Jeſu Regnlares in manibus memoratorum Vicariorum Apoſtolicorum, ſeu eorum Provicariorum, vel aliorum ab eis reſpective deputandorum ſicut præmittitur præſtanda, poſtquam ſubſcriptione munita fuerint, vel ſaltem authentica illorum exempla per eoſdem Vicarios Apoſtolicos ad prædictam Congregationem Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitam transmittantur, ſi autem & in hoc ſit aliqua difficultas, fiat affixio ad Valvas Eccleſiarum, ſeu Domorum prædictorum Vicariorum Apoſtolicorum, ſeu eorum Provicariorum, & ſemper unica intimatio ejuſdem præcepti qoocumqoe modo facta, ſive per præfatom Præpoſitum Generalem, ſive per Vicarios Apoſtolicos, ſive per eorum deputatos ſufficiat, & obliget omnes ad obſervantiam ipſius præcepti, & ad poenas infraſcriptas irremiſſihiliter incurrendas.

Juramenta transmittantur ad Congr. de Propaganda Fide etiam a Superioribus Regularibus, qui debent a ſuis ſubditis ea exigere, & ipſi iidem facere.

§.3. Ac ut ejuſmodi diſſentionibus, diſſidiis, & ſciſſuris anſa in futurum præcidatur, eadem auctoritate harum ſerie perpetuo ſtatuimus, & ordinamus, ot omnes, & ſinguli Eccleſiaſtici, tam Sæcolares, quam cujuſlibet Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, etiam prædictæ Societatis Jeſu Regnlares io prædicta Regna, & Provincias ab eorum Superioribus miſſi, & mittendi, ſive à prædicta Congregatione Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum, vel ipſamet Sede Apoſtolica deputati, & deputandi, ſive etiam cujuſvis tituli magis privilegiati, ac ſpeciali, & ſpecialiſſima mentione digni, aut facultatis vigore illic exiſtant, vel in futurum extiteriot ſub infraſcriptis pęnis Juramentum joxta formulam io calce præſentium literarum annotandam in manibus Superiorum ſuæ Religionis, & iterum in manibus Vicarii Apoſtolici, in cujus jurisdictione quocumque titulo commorabuntur, ſive ejus Provicarii, aot alterius ab eo deputati præſtare omnino debeant, & teneantur; Itaut ante præſtationem Juramenti hujuſmodi, & ſubſcriptionem ſub eadem formula ab unoquoque, qui juramentum ipſum præſtiterit propria manu faciendam nullis omnino facultatibus uti valeant, ſed quo ad eos præter, & ultra poenas prædictas, omnes, & ſingulæ facultates hujuſmodi, ſive a Sancta Sede Apoſtolica, ſive ex privilegiis dictæ Societatis Jeſu, ſive alio qnocumque titulo, ut ſupra etiam particulari nomine conceſſæ, ceſſent omnino, ac nullius roboris, atque abolitæ ſint, & eſſe cenſeantur, etiamſi per Apoſtolicas in ſimili forma Brevis literas conceſſæ fuerint, niſi in eis præſenti Conſtitutioni in ſpecie, & nominatim derogatum reperiatur. Hujus autem Juramenti præſtationis, & ſubſcriptionis executionem quoad Clericos, ſive Presbyteros Regulares dictæ Societatis ſpecialiter committimus, & demaodamus dilectis pariter filiis Viſitatori, & Præpoſitis Provincialibus Provinciarum Japoniæ, & Sinarum ejuſdem Societatis nunc, & pro tempore exiſtentibus, qui primo Juramentum hujuſmodi præſtare, & illius formulæ ſubſcribere tenebuntur ſub eiſdem pęnis, quas incurrent tam dicti Viſitator, & Præpoſiti Provinciales ſi negligent obedire, & formulam prædictam inferioribus intimare, eorumque Jurameotum, & ſubſcriptionem exigere, & cum effectu habere, quam Religioſi quicumque ut ſupra, qui jurare, & formulæ prædictæ ſubſcribere detrectabunt.

Omnes Miſſionarii tenentur præſtare Juramentum in manibus ſuorum ſuperiorum, & Vicariorũ Apoſtolicorũ ſub certis pœnis.

§.4. Omnia vero Juramenta hujuſmodi per qooſcumque ut ſupra quantocitius fieri poterit tranſmittantur. Quinimo Superiores quoque Regulares nempe Viſitatores, & Provinciales Japoniæ, & Sinarum tam dictæ Societatis Jeſu, quam aliorum quorumvis Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum pro tempore exiſteotes ſub eiſdem poenis teneantur non ſolum Juramentum prædictum præſtare in maoibus pariter Vicariorum Apoſtolicorum, vel Provicariorum; illiuſque formulæ ſubſcribere, ſed etiam illius præſtationem, & ſubſcriptionem a ſuis reſpective Subditis exigere, ac authentica ea ſuper re confecta documenta quamprimum tranſmittere ad ſuos reſpective Superiores Generales, qui illa memoratæ Congregatioui Cardinalium ſtatim tradere debebunt.

§.5. Præterea mandamus ſupradicto Præpoſito Generali Societatis Jeſu, ut loco Miſſionariorum, qui ad Urbem, ut præfertur, vocantur alios deputet, & coram dilecto Filio noſtro ejuſdem S.R.E. Cardinale prædictæ Congregationis Cardinalium Præfecto præſentari faciat, in cujus manibus cum aſſiſtentia Venerabilis Fratris Franciſci Epiſcopi Heliopolitani unius ex prædictis Vicariis Apoſtolicis, ac memorati Secretarii ejuſdem Congregationis Cardinalium tam ipſi ſic deputandi, quam alii Miſſionarii dictæ Societatis poſthac ad illas partes deſtinaodi pariter cum aſſiſteotia ejuſdem Franciſci Epiſcopi, ſi tunc temporis adbuc in hac Alma Urbe fuerit, præſtare, & ſubſcribere tenebuntur Juramentum prædictum, ac etiam jurare obedientiam, & ſubordioationem eidem Franciſco Epiſcopo, aliiſque Vicariis Apoſtolicis, in quorum Jurisdictione, reſpective morabuotur, quoad omnia negotia, & directionem Miſſionum: Et fiat poſtea in calce de omnibus narratio, & atteſtatio ſubſcripta ab eodem Cardinale Præfecto, cui ſubſcribant etiam dicti Franciſcus Epiſcopus tanquam præſens, & Præpoſitus Generalis tanquam particeps, teſtando ſibi omnia prædicta conſtare, ſuiſque paritionem injungendo, atque hojuſmodi Juramenta ita ſubſcripta conſignentur eidem Franciſco Epiſcopo poſtquam tameo in actis dictæ Congregationis Cardinalium regiſtrata fuerint. Porro iiſdem Miſſionariis mittendis præcipimus pariter, & mandamus, ut cum Indias attigerint præſcriptos ſibi Ordines præſentemqoe Conſtitutionem omnibus ſuæ Societatis Religioſis patefaciant, & per plures vias ſi fieri poſſit iter ad Indias arripiant, quorum duo dictum Franciſcum Epiſcopum uſque ad Indias ſub ejus obedientia comitentur, ubi de ipſius Franciſci Epiſcopi licentia ad loca ſibi præſcripta proficiſcantur.

Præcipitur Superiori Generali Societatis Jeſu, ut alios deputet Miſſionarios, qui ad urbem venerunt ſecundum præſcripta, & juxta ea cum nonnullis ordinationibus ſub pœna excommunicationis majoris.

§.6. Contrafacientes autem præſenti Conſtitutioni in toto, vel in parte, aut aliter quomodocumque illi non obedientes, incurrant in omnibus caſibus in ea expreſſix, eorumve quo-

I libet,

libet, in pœnam excommunicationis majoris ipſo facto abſque ulla etiam declaratoria Sententia Sedi Apoſtolicæ reſervatæ, itaut nemo ab illa abſolvere poſſit niſi in mortis articulo conſtitutos, & in generali conceſſione facultas ab illa abſolvendi conceſſa non intelligatur, etiam vigore literarum conceſſionis Jubilæi Univerſalis, & inſuper incurrant in alias quoque pœnas, etiam corporales, & afflictivas arbitrio prædictæ Congregationis Cardinalium imponendas.

Injungitur ſuperioribus omnibus Generalibus pro tempore exiſtentibus, ut præſentem Conſtitutionē executioni mādari curent, ne incurrant indignationem Apoſt., aliaſque pœnas.

§.5. Demum tam ſupradicto Præpoſito Generali Societatis Jeſu, quam aliorum quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum Regularium Superioribus Generalibus nunc, & pro tempore exiſtentibus præcipimus ſimiliter, & mandamus, ut omnia in præſenti Conſtitutione contenta executioni omnino demandari faciant, jubeantque ad ſe tranſmitti Juramenta præſtita, & ſubſcripta, prout in formula infra annotata, atque dictæ Congregationi Cardinalium conſignent, ac omnium executionem, & implementum injungant, etiam omnibus Miſſionariis Societatis, ac Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum ſuorum reſpective in futurum ad Indias mittendis, & ab iiſdem Juramentum obſervantiæ, præfatæque formulæ ſubſcriptionem exigant. Si autem ipſi præmiſſa exequi omiſerint, ac de executione quotieſcumque occaſio ſe obtulerit mutationis Miſſionariorum, qui tranſmittentur, ac notificationis, & Juramenti prædicti publica documenta non tradiderint, indignationis noſtræ, aliaſque pœnas noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis arbitrio imponendas ſe noverint incurſuros. Hoc autem præceptum noſtrum, etiam abſque ulla annotatione in ſolitis libris, & actis Societatis, aliorumque Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum hujuſmodi reſpective omnes, & ſingulos in Generalatibus Succeſſores perinde afficere volumus, ac ſi illorum unicuique perſonaliter intimatum fuiſſet, ipſoſque Præpoſitos, & Superiores Generales Succeſſores ſi præſenti Conſtitutioni contravenerint eiſdem pœnis ſubjacere.

Clauſulæ.

§.7. Decernentes eaſdem præſentes literas & in eis contenta quæcumque etiam ea eo, quod prædicti, & alii quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, ſeu alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni eiſdem præmiſſis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarint adductæ, ſpecificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ea alia quantumvis juſta, pia, juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, ſeu in controverſiam vocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu proprio, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis ac in Univerſalibus, Provincialibus, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon cujuſvis ordinis, Congregationis, & Inſtituti etiam Societatis Jeſu, ac quarumvis Eccleſiarum, & aliis quibuſlibet, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis præfatis, aliiſque quibuſvis perſonis, Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, Societatibus, etiam Jeſu, ac Eccleſiis, & locis quibuſlibet, etiam ſpecifica, & individua mentione dignis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis Clauſulis, & Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis ac pluries innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.9. Formula autem Juramenti ſicut præmittitur præſtandi eſt, quæ ſequitur videlicet: Cum Summus Pontifex ſupremam, & independentem pro ſpirituali animarum regimine in univerſo Terrarum Orbe habeat auctoritatem, nec ad mittendos operarios, qui Religionem Chriſtianam Fidemque Catholicam apud Infideles, & nominatim in Sinarum Tunchini, Cochinchinæ, Camboiæ, Siami, aliiſque vicinis Regnis, & provinciis prædicent, annuncient, roborent, & promoveant, illius fidelis, vel infidelis, cujuſvis ſtatus gradus, conditionis, ac dignitatis, etiam Regiæ exiſtat, licentia, vel conſenſu indigeat, Ego N. fideliter incumbam officio meo in miſſione juxta Sanctæ Sedis Apoſtolicæ mandata, &

ſicul-

facultatem ab ea præſcriptam. Quod ſi Ordinarii Indiarum, vel Principes, aut Reges Catholici, vel alii de adminiſtratione miſſionum in illis partibus, ſuaque jura, & privilegia violari con queſti fuerint, meumque conſilium, & auxilium deſuper requiſiverint, ei rei me nullo modo ingeram, ſed muneri mihi incumbenti tantom operam dabo. Prædicationem verbi Dei, Sacramentorum adminiſtrationem, aliudve Eccleſiaſticum munus quodcumque in locis Vicariorum Apoſtolicorum curæ commiſſis nunquam exercebo, quibuſcumque privilegiis propriis, vel meæ Religionis, vel aliis quibuſvis munitus exiſtam, niſi prius ab ipſis Vicariis Apoſtolicis fuerim approbatus, & ab iiſdem licentiam in ſcriptis acceperim. In examine Bullarum, Conſtitutionum, ſeu aliarum quarumcumque Literarum Apoſtolicarum, vel Sacræ Congregationis de Propaganda fide, aut quorumcumque Decretorum ejuſdem Sacræ Congregationis nunquam me intromittam, vel impediam, ſub quovis prætextu, aot etiam legitima ſubreptionis, vel obreptiouis cauſâ, vel alia quacumque, ſed eaſdem literas, & Decreta quæcumque ſemper cum debita reverentia recipiam, iiſque ut par eſt obediendo Sanctæ Sedi Apoſtolicæ poſtmodum exponam ſi quæ contra earumdem literarum, vel decretorum uſum opportuna videbuntur, nunquam tameu retardata executione. Ordinationes dictæ Sedis, & ſignanter Conſtitutiones Summorum Pontificum Alexandri VII. Clementis IX., & Clementis X. omni qua decet reverentia recipio, & amplector, ac nominatim Literas Apoſtolicas in forma Brevis expeditas quarum initium: *Decet Romanum Pontificem &c.* Dat. die 23. Decembris 1673., quibus confirmantur Brevia, & Couſtitutiones, ac etiam Decreta S.Congregationis de Propaganda Fide ad favorem Vicariorum Apoſtolicorum apud Sinas deputatorum emanata alias incipientes *Illius qui charitas eſt &c.* expeditas eadem die 23. Decembris 1673. quibus declaratur Ordinarios Indiarum non poſſe exercere actus Juriſdictionales in dictos Vicarios Apoſtolicos, eorumque Provicarios, & operarios in Provinciis ſibi aſſignatis, ſed eiſdem Vicariis in dictis Provinciis juriſdictionem privative quoad omnes competere, ac alias quarum initium: *Chriſtianæ Religionis, & Catholicæ fidei &c.* emanatas die 8. Junii 1674. quibus etiam ſevere prohibetur omnibus Eccleſiaſticis Sæcularibus, & Regularibus ne quiſquam emendicet, procuret, vel acceptet ab Ordinariis Indiarum literas quaſcumque pro exercenda Juriſdictione in locis iiſdem Vicariis commiſſis. Et demum non ſolum præfatis omnibus Conſtitutionibus, & in eis contentis Decretis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, ſed etiam aliis quibuſcumque, quæ in futurum ad favorem, etiam Vicariorum Apoſtolicorum emanabunt Conſtitutionibus, & Decretis fideliter, & integre parebo. Præmiſſa omnia, & ſingula inviolabiliter obſervabo, & abſque ulla tergiverſatione adimplebo; ſi autem (quod Deus avertat) quoquo modo coutra venerim me toties qnoties devenerit poenis tam per prædictas Conſtitutiones, quam per noviſſimam SSmi D. Noſtri Innocentii divina providentia Papa XI. Conſtitutionem qua præſentis juramenti formula præſcripta eſt reſpective impoſitis ſponte, & libere ſubjicio, ita tactis Sacroſanctis Evangeliis promitto, voveo, & juro, ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia. Locus ſubſcriptionis. Ego N. Manu propria.

§.10. Cæterum volnmus, nt præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alieujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi furent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Octob. MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

XLVI.

Decreta S. Rituum Congregationis de iis, quæ in cauſis Beatificatiouum, & Canonizationum Sanctorum ſervanda ſunt, approbantur. Dat. 15.Oct. 1678. An. 3.

SAnctiſſimus D. N. Innocentius XI. provide conſiderans, quod in tota Eccleſiæ gubernatione nihil majus, aut gravius ſit, quam homines declarari pro Sanctis, eoſque uti tales colendos, & venerandos decernere, & perpendens, quod licet fel.rec.Urbanus VIII. de conſilio Congregationis Sanctiſſimæ Inquiſitionis nonnulla ſuper hoc ediderit Decreta, ſubindeque Sacra Rituum Congregatio alias Ordinationes fecerit ſecundum caſuum contingentias a Summis Pontificibus approbatas: nihilominus experientia docuit, quod adhuc nonnulla deſiderantur pro meliori Cauſarum hujuſmodi directione: idcirco joſſit materiam diligenter diſcuti, primum in Congregationibus particularibus, deinde vero in generalibus, proot factum fuit, & ſub diebus 9. Julii, & 6. Auguſti 1678. emanarunt Reſolutiones ſequentes, ſi eidem Sanctiſſimo placuerit publicandæ. Cauſæ horum Decretorum. Decreta Cōgreg. Rituum.

§.1.

Primo. Animadvertens eadem Sac. Congregatio, quod neceſſarium ſit, ut Proceſſus auctoritate Ordinaria fabricandi conficiantur cum maxima diligentia, cenſuit mandari Ordinariis Locorum, ut ultra Teſtes inductos a Poſtulatoribus, teneantur ipſi quoque inquirere, ac examinare alios Teſtes bene inſtructos ſuper vita, & moribus Servi Dei, etſi aliquid repererint in contrarium, quod ipſis videatur relevans ſuperſedeant in ulteriori inquiſitione, donec Sac. Congregatio ab eis certiorata per Literas, mandet quid agendum ſit. De actis auctoritate ordinaria faciendis.

Secundo. Hujuſmodi diligentias ſervari vult etiam in Proceſſibus auctoritate Apoſtolica faciendis a Judicibus Delegatis, quibus per Literas particulares Sacræ Congregationis enixe commendari debeat: & idem faciat Promotor Fidei in Literis ſcribendis Subpromotoribus. Item de aliis auctoritate Apoſtolica.

Tertio. Et pro majori cautela præſcribi debeat in Literis remiſſorialibus, quod non ſolum Interrogatoria retineantur ſemper clauſa, & ſigillata cum ſigillis eorumdem Judicum, non aperienda, niſi in actu examinis, & claudenda in fine, ſed ulterius depoſitiones ipſæ, antequam Proceſſus ſit abſolutus, in fine cujuſlibet ſeſſionis claudi, & ſignari debeant cum ſigillis Judicum, nec poſſint aperiri, niſi in præſentia ipſo- De Actorum cuſtodia, & ſecreto ſervando ſub excommunicationis pœna.

rum in principio cujuſlibet examinis, & ſeſſionis, ac hujuſmodi diligentiæ fieri debeant etiam in Proceſſibus fabricandis in Curia. Iidemque Judices, prout etiam Subpromotores, & Notarii, tam in partibus, quam in Curia, ac Teſtes, & in Curia etiam Protonotarius, debeant ante inchoationem Proceſſuum præſtare Juramentum de ſervando ſervatum religioſè ſub pœna excommunicationis ipſo facto in caſum contraventionis incurrendæ juxta formulam ejuſdem Juramenti imprimendam in fine Decretorum, & pro omnimoda obſervantia tranſmittendam Judicibus Delegatis in ipſis Literis remiſſorialibus, & Subpromotoribus in Literis Promotoris.

De Interprete actorū extero ſermone deſcriptorum, horumq; verſionum Examinatore.

Quarto. Conſiderans quoque Sacra Congregatio, quod principale fundamentum in Cauſis Beatificationum, & Canonizationum conſtitui debent in fideli interpretatione Proceſſuum extero idiomate confectorum, & quod licet ex laudabili obſervantia interpres ſemper fuerit electus ab Eminentiſſimo Ponente, citato, & audito Reverendo Patre Fidei Promotore; nihilominus ſuper hoc Decreta generalia nihil diſponunt. Idcirco decrevit, quod in poſterum in qualibet cauſa Interpres eligatur ab Eminentiſs. Cardinali Ponente, citato, & audito Reverendo Patre Fidei Promotore, & pro majori cautela, poſtquam interpretatio fuerit facta, revideatur ab aliquo Viro probo, & perito, qui ſecrete ad hoc Officium aſſumatur ab eodem Eminentiſſimo Ponente, & ſi reperiatur aliquis error ſubſtantialis, Interpres ſevere puniatur arbitrio Sacræ Congregationis, per quem Eminentiſſimum deferri debeat tam Interpreti, quam Reviſori juramentum de fideliter ſibi munus commiſſum adimplendo, quibus etiam eadem Sacra Congregatio aſſignavit mercedem pro ſuis laboribus, nempe carolenum unum pro quolibet folio reducto, itaut facies ſit linearum 24., & linea ſyllabarum 26.

De hiſce omnibus diligenter ſervandis in Archivo S. Congregationis.

Quinto. Advertens etiam quam neceſſaria ſit diligens cuſtodia Proceſſuum originalium, decrevit, quod ii, ſicuti etiam interpretationes originales illorum, qui ſunt extero idiomate confecti, retineri debeant in Archivio Sacræ Congregationis in Vaticano in loco clauſo, & ſeparato ab aliis ſcripturis, nec poſſint amoveri, niſi de ordine Eminentiſſimi Cardinalis Ponentis vel ad inſtantiam R. P. Promotoris, ad effectum videndi, quatenus opus ſit, & deinde reportandi, cujus Archivii duæ ſint claves, una penes Protonotarium Apoſtolicum, qui pro tempore intervenerit Sacræ Congregationi, & altera penes Secretarium, & clavis loci, in quo cuſtodiuntur dicti Proceſſus, ſtet penes eundem Protonotarium; alterius vero, in quo retinentur aliæ ſcripturæ Sacræ Congregationis penes Secretarium.

De quatuor inventariis actorum omnium faciendis.

Sexto. Idemque Protonotarius etiam habeat facultatem revidendi Inventarium dd. Proceſſuum, & quatenus non adeſſet, illud diligenter fieri mandet cum quatuor copiis, quarum una ſtet penes eundem Protonotarium, altera penes Promotorem, altera penes Secretarium, & quarta in eodem Archivo, & in fine anni iidem Protonotarius, Promotor, & Secretarius revidere debeant dictum Inventarium, & conferre cum Proceſſibus, ad effectum recognoſcendi, an aliquid deficiat, & curandi, ut reportentur, & Secretarius referàt in prima ſequenti Congregatione.

De tempore quo committenda ſit cauſa S. Congregationi.

Septimo. Cum pluries dubitatum fuerit circa intelligentiam Decretorum pagina 28., quod non prius Sedes Apoſtolica moveri ſoleat, quam Reges, Principes, & aliæ Perſonæ authenticæ, & honeſtæ inſtanter ſupplicaverint Summo Pontifici, & tunc etiam non ſtatim, ſed expectare, quod diu pulſetur, nam ſi perdurabunt miracula, & ſupplicantium inſtantiæ, tum Summus Pontifex, ſi ei videbitur, committit Cauſam Sacræ Congregationi: Ideo ſi iſta Sanctiſſimo viſum fuerit, cenſuit eadem Sacra Congregatio Commiſſionem non eſſe ſignandam, niſi poſt elapſum tempus decem annorum a die præſentationis Proceſſus, auctoritate Ordinaria fabricati, & cum præcedenti rigoroſa diſcuſſione ejuſdem Proceſſus cum Scriptura, & Summario, & inſuper habitis poſt decennium a die fabricationis illius novis literis Epiſcoporum circa percrebeſcentiam famæ ſanctitatis, & miraculorum ac devotionis Populi enixe pro Beatificatione, & Canonizatione inſtantis. Niſi tamen in aliqua cauſa ex peculiaribus circumſtantiis Sacra Congregatio exiſtimaverit anticipari poſſe tempus in diſcuſſione Proceſſuum, auctoritate ordinaria confectorum, & Sanctiſſimus hoc approbaverit.

De Cauſis ante Decreta Urbani VIII. introductis.

Octavo. In cauſis Servorum Dei ante Decreta fel. record. Urbani VIII. introductis, non ſignentur Commiſſiones reaſſumptionis, niſi prius per Sacram Congregationem examinatis Proceſſibus, tam auctoritate ordinaria confectis, quam auctoritate Apoſtolica, quatenus adſint.

De extrajudicialibus teſtificationibus a nemine exquirendis.

Nono. Cum in Decreto approbato a fel. record. Urbano VIII. die 12. Martii 1631. impreſſo in libello pagina 57. Sacra Congregatio cognoſcens, quod in hac re, utpote graviſſima, rite, ſancteque procedendum eſt, prohibuerit omnibus, & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis, tam ſæcularibus, quam regularibus quantumvis ſpeciali nota dignis, ne audeant per ſe, vel per alios capere informationes ſuper ſanctitate, aut miraculis alicujus, nec ullo modo exquirere, aut obtinere ad hunc effectum extrajudiciales teſtificationes, aut ſubſcriptiones, ſub pœnis arbitrio ipſius Sacræ Congregationis infligendis, illud confirmando juſſit, quod hujuſmodi extrajudiciales atteſtationes non ſolum exquiri, aut obtineri non valeant, ſed rurſus quod hactenus obtentæ, ſive in futurum obtinendæ, non faciant aliquem gradum probationis, nec inſeri poſſint in Proceſſibus, tam Ordinaria, quam Apoſtolica auctoritate fabricandis.

De oneribus, & ſtipendio Subpromotoris fidei.

Decimo. Subpromotor Fidei a Reverendo Patre Promotore deputatus, cui onus incumbit primo loco ſpoliandi, & examinandi Proceſſus (ex quibus pendet Beatificationum, & Canonizationum ſubſtantia) ad effectum referendi eidem Promotori, debeat hujuſmodi munus diligentiſſime, ac cum omni rigore adimplere, ac Summaria, quæ ſolent a Procuratoribus fieri antequam Typis mandentur, conferat cum Proceſſibus, ſubſecuta atteſtatione, quod fuerint per ipſum reviſa, & in quolibet folio ſe ſubſcribat, eamdemque diligentiam conferendi cum exemplari manuſcripto iterum faciat poſtquam fuerint impreſſa cum iterata ſubſcriptione in fine, quam ſubſequatur ſubſcriptio, & Sigillum Secretarii, nec ante prædictas ſubſcriptiones poſſint tam Summaria, quam Informationes publicari

ſub

Digitized by Google

ſub graviſſimis pœnis, tam quoad Poſtulatores, quam etiam quoad Impreſſorem, arbitrio Sacræ Congregationis, ſeu Eminentiſſimi Cardinalis Præfecti infligendis. Idemque Subpromotor (quatenus ipſe D. Promotor ea diligenti, & accurata reviſione Proceſſuum, quam facere ſolet, neceſſarium, vel opportonum duxerit) teneatur aliud Summarium objectionale ad comprobationem oppoſitionum conficere, quod Sacra Congregatio plurimum expedire cognoſcit, ad hoc, ut veritas magis eluceſcat. Et pro quolibet Proceſſu ab eodem Subpromotore examinando in quolibet Dubio, perſolvatur ei ſtipendium decem ducatorum auri præſcriptum in Decretis generalibus pag.62., cum declaratione tamen quod reſpectu Proceſſuum auctoritate Apoſtolica in ſpecie, qui pluries ad diverſum effectum examinari debent, dictum ſtipendium debeatur pro tribus dubiis tantum, nempe prima vice quando diſputatur validitas, ſecunda vice quando diſputatur de virtotibus, ſeu de Martyrio, & cauſa Martyrii, & tertia vice quando diſputatur de Miraculis, quamvis diſputationes alicujus ex dictis dubiis pluries reiterari contingat, ſeu eadem dubia in diverſas inſpectiones pro faciliori reſolutione dividantur.

De Procuratoribus duntaxat eligendis ex Collegio S.Pal.Ap.

Undecimo. Et quia materiæ gravitas, & Dignitas expoſcit, ut pertractetur, & dirigatur a Viris notæ probitatis, experientiæ, & peritiæ, cenſuit Sacra Congregatio, quod ad conficiendum tam Informationes in facto, quam Summaria, in quibus potiſſime conſiſtit cauſarum pondus, aſſumantur ſolum Procuratores Collegii Sacri Palatii Apoſtolici, tribuendo Poſtulatoribus libertatem eligendi ex dicto cœtu quem voluerint, dummodo quilibet ex eis non poſſit eodem tempore patrocinari plures cauſas, quam quatuor, adhoc, ut eis facilius operam dare poſſint, ſub pœna inhabilitatis amplius ſcribendi in caſum controventionis, & liceat Partibus in quocumque ſtatu cauſæ, rationabiliter tamen, & prævia licentia Eminentiſſimi Ponentis mutare Procuratorem dummodo alias in ejus locom ſubrogandus ſit de eodem Collegio, & non habeat in totum plures cauſas, quam quatuor.

De Advocatis ſeligendis ex iis Collegii Conſiſtorialis Aulæ, vel ex duodecim approbatis a S. Congreg.

Duodecimo. Advocati vero ad ſcribendum in Jure aſſumi debeant ad libitum Poſtulatorum, dummodo ſint ex Collegiis Sacræ Conſiſtorialis Aulæ, vel ex duodecim aliis approbatis a Sacra Congregatione, ita tamen, ut quilibet eorum ſex tantum cauſas patrocinari poſſit.

De mercede Procuratorũ, Advocatorũ, & Notarii.

Decimo tertio. Pro Mercede autem prædictorum, ac etiam Notarii, Sacra Congregatio juſſit ſervari Taxas ab ea diligenter reviſas, quæ, ut omnibus innoteſcant Typis mandari debeant, & in fine Decretorum inſeri.

De ſcripturis, Medicorum, vel Chirurgorum.

Decimo quarto. Cum etiam obſervatum fuerit ſæpe Poſtulatores dare Scripturas Medicorum, vel Chirurgorum pro confirmatione miraculorum, & ex alia parte non fuerit ſolitum reſponderi per Peritos ejuſdem profeſſionis. Ideo videtur neceſſarium, ad hoc, ut reſpondeatur ſecundum Artem, quod Eminentiſſimus Ponens deputet ex Officio, ſecreto, & prævio juramento alium Medicum, vel Chirurgum celebriorem, qui reſpondeat pro veritate, ad effectum videndi, an aſſerta miracula excedant vires naturæ.

§.2.

Prædicta Decreta confirmantur a Pōtifice.

Die 15. Octobris 1678. facta per me infraſcriptum relatione Sanctiſſimo præfatorum Decretorum cum eorum integra lectura, Sanctitas Sua laudavit, & approbavit, atque ſervari mandavit, & publicari.

Joannes Baptiſta de Luca Auditor, & Secretarius Memorialiom.

Loco ✻ Sigilli.

Bernardinus Caſalius Sacr. Rit, Congregationis Secretarius.

§.3.

Formula Juramenti Judicum ante inchoationem Proceſſuum.

Ego infraſcriptus tactis Sacroſanctis Euangeliis coram me poſitis juro, & promitto fideliter adimplere munus mihi commiſſum circa fabricationem Proceſſus in Cauſa Beatificationis, & Canonizationis Servi Dei N. juxta formam Decretorum Sacræ Congregationis Rituum, & præcipue novillimorum, quæ confirmata fuerunt à Sanctiſſimo D. N. Innocentio XI. Necnon juro, & promitto religioſe ſervare ſecretum, tam de contentis in Interrogatoriis, quam de Teſtium depoſitionibus ſuper iiſdem, & ſuper Articulis, nec de iis loqui cum aliqua perſona; exceptis aliis Judicibus, & Subpromotore, ac Notario pro eodem Proceſſu deputatis, & in Curia excepto etiam Protonotario, ſub pœna perjurii, & excommunicationis latæ Sententiæ, a qua nonniſi a Summo Pontifice (excluſo etiam majori Pœnitentiario) præterquam in mortis articulo abſolvi poſſim: Et ita promitto, & juro: ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

Idem Juramentum præſtabitur a Subpromotore, & Notario, & in Curia etiam a Protonotario, mutatis mutandis.

§.4.

Formula Juramenti Teſtium.

Ego infraſcriptus tactis Sacroſanctis Euangeliis coram me poſitis, juro dicere veritatem, tam ſuper interrogatoriis, quam ſuper articulis, ſuper quibus examinabor, necnon ſervare ſecretum, nec alicui penitus revelare, tam contenta in iiſdem Interrogatoriis, quam reſponſiones, & depoſitiones à me factas, ſub pœna perjurii, & excommunicationis latæ Sententiæ, a qua nonniſi a Summo Pontifice (excluſo etiam majori Pœnitentiario) præterquam in mortis articulo abſolvi poſſim: Et ita promitto, & juro: ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

§.5.

Taſſa per gli Avvocati, e Procuratori, che patrocinano le Cauſe di Beatificazione, e Canonizzazione nella Sac. Congregazione de' Riti, rinovata, e ſtabilita dalla medeſima Sac. Congregazione.

Mercede per lo ſpoglio di Proceſſo.

Primo. Per lo Spoglio univerſale, che ſi fa *pro una vice tantum* ſi oſſervi la Taſſa del 1658. al §.3.

al §.3., ove ſi dice, che non ſi poſſi dare più di ſc.4. per ogni centinaro di fogli di eſſo Proceſſo ridotto, cioè, che il foglio ſia due facciate, e ciaſcheduna facciata ſia di linee 24., e la linea di ſillabe 16.

Per le Scritture ne' dubbj principali.

Secondo. Per le Scrittore ne i doe ſoliti dubbj principali, cioè *ſuper virtutibus, & miraculis*, ſi poſſino dare ſcudi venti per ciaſcheduna, e non più.

Per le Riſpoſte, ed altre Scritture.

Terzo. Per le Riſpoſte ne i medeſimi dubbj ſi poſſono dare ſc.10., e per tutte l'altre ſcritture, che riſguardano fatica conſiderabile in tutti gl'altri dubbj, ſi poſſono dare ſc.15. per ciaſcheduna Scrittura, e non più.

Per le Scritture d'introduzione, e reaſſunzione di Cauſe.

Quarto. Per le Scritture d'Introduzione delle Cauſe nuove, e di reaſſunzione di quelle introdotte avanti li Decreti del 1642., ad effetto di ſegoarſi nell'une, e nell'altre la Commiſſione, ſi poſſino dare ſc.15., e non più.

Per le Copie originali.

Quinto. Per le Copie originali di tutte le Scritture, ſi paghino bajocchi 15. il foglio ridotti come ſopra.

Per il Sommario.

Seſto. Per il Sommario, che ſi farà ſopra ciaſcun dubbio, ſi diano cinque bajocchi per carta dell'iſteſſo Sommario, che ſarà fatto, ridotte le carte, come ſopra.

Per li Memoriali.

Settimo. Per li memoriali di qualſivoglia ſorte, o grandi, o piccoli, che ſieno non ſi diano più di giulj 12. per ciaſcheduno, eccettuate le ſcritture di reaſſunzione, o introduzione delle Cauſe, quali ſogliono andare ſotto nome di Memoriali per li quali ſi oſſervi ciò, che s'è diſpoſto di ſopra al num.4.

Per la Copia originale de' Sommarj, e Memoriali.

Ottavo. Per la prima copia originale, tanto delli ſopraddetti Sommarii, quanto de i Memoriali, ſi dia ſolo bajocchi ſei la carta, ridotta, come ſopra.

Per l' Informazione a voce.

Nono. Per l'Informazione in voce, quando s'informa tutta la Congregazione con l'intervento de' Conſoltori, non ſi diano più di ſc.30. tra il Procuratore, e gl'Avvocati, qoando s'informa la ſola Congregazione ordinaria, ſi dia la metà.

Per l' Avvocato.

Decimo. L' Emolumento degli Avvocati ſia di ſc.10. per la Scrittura, e per l'Informazione in voce ſia il medeſimo, che ſi dà a' Procuratori.

Per la Minuta di qualſivoglia Commiſſione.

Undecimo. Per la minuta di qualſivoglia Commiſſione, non ſi paghi più di giulj 15., e per le due copie da darſi al Sig. Cardinal Ponente, al Segretario, ſi paghi a ragione di bajocchi ſei il foglio ridotto, come ſopra.

Per il Procuratore.

Duodecimo. Per l'acceſſo del Procuratore al Sign. Cardinal Ponente, ed al Promotore, e per la minuta, o copia origioale del fatto concordato, non ſi paghi più di giolj 12.

Per l' Informazione a voce a N. S., e ſuo Uditore.

Decimo terzo. Per l'Informazione in voce di Noſtro Signore, e dell'Anditore di Sua Santità, ſi diano al Procuratore ſcudi tre moneta, ed altrettanti all' Avvocato, ſe informerà anch' eſſo.

Per le Citazioni, ed Intimazioni.

Decimoquarto. Per le Citazioni, e Intimazioni non ſi paghi coſ'alcuna, e per l'eſecuzione di eſſe, ſi paghi a ragione della Taſſa de' Curſori.

Per le Copie dell' Oppoſizioni del Promotore.

Decimoquinto. Le copie dell'Oppoſizioni del Promotore, eccetto la prima originale, ſi faccino fare dalle Parti, le quali fatte, che ſaranno, dovranno portarle al Promotore, che ſigillate le darà alle medeſime Parti per diſtribuirle alli Signori Cardinali, Protonotario, e Segretario, e Conſultori.

Per la fatica, o Scrittura quì non eſpreſſa.

Decimoſeſto. Per qualſivoglia fatica, o Scrittura non eſpreſſe di ſopra s'intenda l'arbitrio de' Sig. Cardinali Prefetto della Sagra Congregazione, e Ponente della Cauſa, nè poſſino i Curiali arbitrare da ſe medeſimi.

Si ordina il Regiſtro, e pubblicazione di queſta Taſſa.

Decimoſettimo. E li ſudetti Ordini, ſi debbano regiſtrare ne' Regiſtri della Sacra Congregazione, e ſi debbano fare ſtampare, e pubblicare, e puntualmente oſſervare ſotto pena di perpetua privazione del patrocinio, e ſollecitazione delle cauſe vertenti oella detta Congregazione, e ſotto altre pene ad arbitrio della medeſima Sagra Congregazione.

§.6.

Si conferma la riferita Taſſa dal Sommo Pontefice.

A dì 15. Ottobre 1678. Avendo Io infraſcritta fatto relazione della preſente Taſſa a Noſtro Signore Innocenzo XI. la Santità Sua l' ha lodata, ed approvata, ed ha commandato, che ſi oſſervi, e ſi pubblichi.

Gio: Battiſta de Luca Auditore, e Segretario de' Memoriali.

Luogo ✱ del Sigillo.

Bernardino Caſali Segretario della Sagra Congregazione de' Riti.

§.7.

Ordini, e Taſſa da oſſervarſi dal Notaro della Sagrà Congregazione de' Riti, rinnovati, e ſtabiliti dalla medeſima Sagra Congregazione.

Di che debbiano farſi li Regiſtri.

Primo. S'ordina, che il Notaro non faccia Regiſtri, ſe non degl'atti giudiziarj, e non dell' Eſame de' Teſtimonj, o altro, e quelli ſiano ſenza eſtenzione di termini, o repetizioni de' titoli eccetto che nel primo atto, quali Regiſtri debbano onninamente farſi in tutte le Cauſe.

Mercede per li Regiſtri.

Secondo. Che per ogni centinajo de' fogli di Regiſtro ben fatto, e ſecondo la Riforma della felic. mem. di Paolo V. ſotto il titolo de' Regiſtri, noo pigli più di quattro Scudi, nè per la Collazionatura, ne per rubricatura, ne per qualſivoglia altro preteſto.

L'Iſtanze de' Prencipi, ed altri come debbano regiſtrarſi.

Terzo. L'iſtanze de Prencipi, Religioni, Univerſità, ed altri nelle Cauſe di Beatificazioni, o Canonizzazioni, dal Segretario ſi conſegnino al Notaro, il quale le regiſtri negl'atti, oon altrimente per extenſum, ma indicando ſolamente il nome del Preocipe, o altri, che fa l'iſtanza, e la Data della lettera, cioè — *pro introductione cauſæ inſtant Talis Rex ſuis Literis datis die tali &c., & talis Rex &c.*, e in altra ſeparata, o ſuſſeguente carta doppo gl'atti fatti per l'introduzzione della Cauſa ſcriva -- *Pro Cauſæ proſequutione ad effectum obtinendi Literas remiſſoriales in genere inſtant N. Rex &c.*, e gl'originali ſi conſervino nell' Archivio, nè ſi dia l'eſtratto *de verbo ad verbum*, ma ogni volta, che ſarà richieſto il Notaro ne dovrà dare un Riſtretto da cavarſi dal detto Regiſtro, o Manuale, come ſopra, e per eſſer copie, ſi paghi a ragione di copia, come ſi dirà al ſeguente numero 4. E per la fede di eſſe ſi diano due giulj per ciaſcuna copia, delle quali una ſi darà all'Eminentiſſi-

Per le Copie, e Fedi delle d. Iſtanze.

Digitized by Google

tiſſimo Signor Cardinal Ponente, e l'altra a Monſiguor ſegretario, e l'altra a Monſig. Promotore della Fede.

Per la Copia degl' atti fatti in Curia, e fuori di eſſa.

Quarto. Per la Copia degl'atti fatti in Curia, o fuori di eſſa in forma di buon originale, non ſi paghi più di bajocchi ſette, e mezzo per foglio da tutte due le bande, e la facciata ſia di linee ventiquattro, e la linea di ſillabe ſedici, ed eſſendo ſcritta in forma di Regiſtro, ſi paghi a ragione di Regiſtro, come ſupra.

Per la Copia pubblica di qualſivoglia proceſſo.

Quinto. Per la copia pubblica di qualſivoglia Proceſſo, tanto fatto *auctoritate ordinaria*, quanto *Apoſtolica*, ſi paghino al Notaro bajocchi ſette, e mezzo per foglio ſolamente, ſenza alcun altro emolumento, o mercede per detta copia, o Scrittura, ed il foglio ſia di facciate, linee, e ſillabe, come al detto num.4.

Come debbono eſſere li Regiſtri, Copie, e Scritture.

Seſto. Tutti li Regiſtri, Copie, e Scritture, ſi debbano fare in carta buona, e lettera intelligibile, e ſecondo la Riforma, ed Ordini ſopradetti, altrimente il Notaro ſia tenuto farle copiare di nuovo ſenz'altra ſpeſa.

Li proceſſi in partibus non ſi regiſtrino, e quando ebbiano rubricarſi.

Settimo. Che li Proceſſi, che vengono *de Partibus*, tanto fatti *auctoritate Ordinaria*, quanto *auctoritate Apoſtolica*, non ſi regiſtrino per conto alcuno, ſecondo la detta Riforma, ancorchè non paſſaſſero 20. fogli, ma ſolo ſi poſſano rubricare, ſe non ſaranno rubricati, e non intieramente, nel qual caſo, ſi poſſa ſolo rubricare quella, che manca, e non altro.

Per la rubricazione di qualſivoglia coſa.

Ottavo. Per la rubricazione di qualſivoglia coſa, che n'abbia biſogno ridotto il Proceſſo a carte buone, conforme alla detta Riforma, oltre detti bajocchi ſette, e mezzo per foglio per la Scrittura, ſi paghino giulj dieci per cento, e tale rubricazione debba in ſoſtanza contenere tutto quello, che contiene il corpo della Scrittura, e venendo Proceſſo, o altra Scrittura rubricata *de partibus*, non eſſendo intieramente rubricata, ſi paghi ſolamente quello, che manca, come ſi è detto.

Per l'aſcoltazione, e collazione de' proceſſi, e loro fedi.

Nono. Per l'aſcoltazione, e collazione de Proceſſi ogni volta, che ſia continuata a ragione di ſei hore il giorno, non ſi paghi al Notaro più di uno ſcudo il giorno, oltre gl'emolumenti ſudetti, e gl' Ajutanti ſieno deputati dalle Parti, dalle quali, ſe gli paghi quel tanto, che ſarà convenuto, e per la fede dell'aſcoltazione di tutto il Proceſſo, ſi paghino giulj cinque per la prima copia ſolamente, e quando le Parti voleſſero altre copie autentiche di detti Proceſſi, oltre la prima, non poſſa il Notaro pretendere più di bajocchi cinque per foglio ridotto, come ſopra, compreſovi la rubricatura: ma oltre detti bajocchi cinque per foglio ſe gli debba la mercede della collazionatura, e aſcoltatura, come ſopra, e per la fede di detta aſcoltazione bajocchi venticinque per ciaſcuna di dette copie duplicate.

Per le Compulſorie.

Decimo. Per le Compulſorie, ſi paghino giulj 12., conforme preſcrive la Riforma ſudetta di Paolo V. al Tribunale dell'A.C.

Per le Remiſſorie.

Undecimo. Per le Remiſſorie in genere, anche *ſuper non cultu*, *ſuper caſu excepto*, o altre in oſſervanza, ed eſecuzione de Decreti della Santiſſima Inquiſizione non ſi paghi piu di ſc.6., per quelle in ſpecie, di ſc.10. in tutto compreſavi la Scrittura, e ogn'altra coſa ſpettante alle medeſime ſpedizioni. Ne per la Scrittura dell'Interrogatorii, che ſi mandano chiuſi, prenda il Notaro mercede alcuna; ma per gl'articoli l'ecceſſività della Scrittura ſopra a quindici fogli, ſe gli paghi a ragione di bajocchi ſette, e mezzo il foglio, come al num.5., ed occorrendo di dette Lettere darne duplicati, non debba il Notaro per eſſi eſigere, che la metà della mercede ſtabilita per la prima ſpedizione, ed eſſendovi ecceſſività di Scrittura dell'Articoli, come ſopra, debba la detta ecceſſività pagarſi a ragione di bajocchi 5, il foglio.

Per l'Interrogatorj.

Per l'Articoli

Per li Duplicati di lettere Compulſorie, e Remiſſorie.

Per la Compulſa di qualſivoglia Scrittura, e fede di eſſa.

Duodecimo. Per compulſa di qualſivoglia Scrittura fuori di Offizio, per l'acceſſo, e ſeſſione di tre ore, non poſſa pigliar piu di otto giulii; per la fede in fine del Proceſſo compulſato cinque giulii, e per la Scrittura a ragione di bajocchi ſette, e mezzo per foglio, come al numero 4. dentro l'Offizio per ciaſcuna ſeſſione di tre ore giulii cinque per la fede, e Scrittura, come ſopra.

Per la Compulſa de' libri ſtampati.

Decimoterzo. Dovendoſi compulſare Libri ſtampati, dandoſi dalle Parti un ſunto, ſia tenuto il Notaro inſerirlo in fine del Proceſſo, ſenza farne copia o regiſtro di ſorte veruna.

Per l' Eſame de' Teſtimoni.

Decimoquarto. Per ogni eſame nell'Offizio, ſe finiſce in una ſeſſione, ſi paghino giulii tre; ſe ci vogliono piu ſeſſioni, ſinche ſi finiſce l'eſame di detto Teſtimonio, non poſſa il Notaro pretendere piu di giulii due per ſeſſione, e fuori dell'Offizio il doppio.

Per le Surrogazioni de' Giudici, o nuovi termini.

Decimoquinto. Per le ſurrogazioni de'Giudici, o nuovi termini nelle Cauſe de Beatificazioni, e Canonizzazioni, non ſe li paghi piu di quindici giulj in tutto, per ciaſcuna ſpedizione di Lettere remiſſoriali, e compulſoriali, proroghe di termini, e ſurrogazione di Giudice da farſi ſolamente per comandamento dell'Eminentiſſimi Signori Cardinali Prefetto della Sagra Congregazione, o Ponente nelle Cauſe controverſe, non ſi paghi piu di quello, che preſcrive la Riforma ſudetta al Tribunale dell'A.C.

Per le Citazioni.

Decimoſeſto. Per qualſivoglia citazione ſemplice da ſpedirſi ſolamente, come ſopra, e da eſeguirſi fuori di Roma, non ſi paghi piu di giulj tre; e per quelle, che ſi ſpediſcono con l'Inibizioni in virtù delle Commiſſioni, giulj dieci.

Per il Duplicato di Scritture.

Decimoſettimo. Per duplicato di qualſivoglia Srittura pubblica, o privata con ſottoſcrizione, ſigillo &c. o ſenza non ſi debba pagar piu di cinque bajocchi per foglio.

Per le altre fatiche, e ſcritture qui non eſpreſſe.

Decimottavo. Occorrendo dar altra Scrittura, o far altre fatiche non eſpreſſe nella preſente Taſſa, l'emolumento ſi ſtabiliſca dall'Eminentiſſimo Signor Cardinal Prefetto, nè poſſa il Notaro prendere alcun altro emolumento, ancorchè concorra la medeſima, o maggior ragione delle mercedi eſpreſſe.

Qual ſia la forma de' proceſſi.

Decimonono. Che nelli Proceſſi delle Beatificazioni, e Canonizzazioni s'oſſervi puntualmente per le Commiſſioni, Remiſſorie, Compulſorie, Articoli, Interrogatorii, e altro la forma preſcritta nelli Decreti, e norma di fare detti Proceſſi pubblicati d'ordine della ſan.mem. d'Urbano VIII. l'anno 1642., ed ora confermati da Noſtro Signore coll'aggiunte, che ſi ſono fatte.

Che ſi faccia il Libro receptorum.

Vigeſimo. Che il Notaro debba ritenere il Libro *Receptorum*, e fedelmente in eſſo notare quanto gli entra in mano de' ſuoi emolumenti, ſotto pena della privazione dell' Offizio.

Con' anche due Manuali

Vigeſimoprimo. Che ſi faccino due manuali, cioe uno degli atti delle Cauſe di Beatificazioni,

zioni, e Canonizzazioni, e l'altro degl'atti delle cauſe controverſe, nelli quali, ſi regiſtrino tutte le comparſe, proteſte, citazioni, e intimazioni con le ſue Intitolazioni, quali reſtino ſempre nell' Offizio, nè per queſti ſi paghi coſa alcuna, e poſſano ſempre da tutti gl'intereſſati eſſer veduti, e letti *gratis*, e il Notaro ſia ſempre obbligato moſtrarli.

Li Proceſſi originali, e Scritture prodotte non ſi poſſono eſtrarre.

Vigeſimoſecondo. Non poſſa il Notaro eſtrarre fuori d'Offizio gli Proceſſi originali, o qualſivoglia altra Scrittura prodotta, ma debba darne copia pubblica, o ſemplice ſecondo che le parti chiederanno.

Per la reſtituzione di ſcritture prodotte dimiſſa Copia

Vigeſimoterzo. Per la reſtituzione di qualſivoglia Scrittura prodotta, *dimiſſa copia*, ſi diano tre giolj, e debba il Notaro far buoni due fogli, e dalli due in ſu ſe li paghi a ragione di ſette bajocchi, e mezzo, come ſopra al num.4., ma ſe ſi reſtituiſcono in una volta piu ſcritture prodotte in un ſol'atto, ſi debbano ſolamente tre giulj, e di piu l'eccesſività della copia, come ſopra.

Si moſtrino gratis li Proceſſi, e Scritture.

Vigeſimoquarto. Che volendo le Parti vedere Proceſſi, o qualſivoglia altra Scrittura originale dentro l'Offizio ſia il Notaro tenuto laſciarli vedere ſenza mercede alcuna.

La Segretaria della S. Congreg. nulla ſi paghi.

Vigeſimoquinto. Sappino le Parti, che nella Segretaria della Sagra Congregazione tutto ſi ſpediſce gratis, nè perciò debbano al Notaro per ſigillo, Scrittura, ſottoſcrizione, o qualunque altra coſa, che ſi faccia in Segretaria emolumento, o mercede alcuna.

Il Viatico per leggere le Citazioni non ſi paga.

Vigeſimoſeſto. Che non poſſa pretendere il Notaro per il Viatico coſa alcuna nell' andare a leggere citazioni.

Che il Notaro debba giurare l'oſſervanza di detta Taſſa.

Vigeſimoſettimo. Che il Notaro debba dare il giuramento in S. Congregazione d'oſſervare la preſente Taſſa, ed Ordini nella forma ſeguente,

Formola di d. Giuramento.

Ego N. Notarius a S. Congregatione ſpecialiter deputatus in Cauſis ejuſdem S. Congregationis tactis Sacroſanctis Dei Evangeliis juro, & promitto fideliter exercere Officium mihi conceſſum, & ad unguem obſervare ſupradictam taxam ſub pœna perjurii, privationis Officii ipſo facto incurren., & reſtitutionis contra, & ultra dictam Taxam habitorum, & acceptorum, aliiſque pœnis arbitrio ipſius Sac. Congregationis.

Si ordina la pubblicazione e l'oſſervanza di queſta Taſſa.

Vigeſimottavo. Che ſi faccino ſtampare li preſenti Ordini, e Taſſa, e il Notaro debba tenerli publicamente affiſſi nel Officio; affinchè a ciaſcuno poſſano apparire, e il tutto ſia obbligato ad oſſervare tanto nelle Cauſe di Beatificazioni, e Canonizzazioni, quanto reſpettivamente in quelle de' Sagri Riti, ſotto le pene contenute nel detto giuramento, dandoſi facoltà di ricorrere ad ognuno, che ſi ſentiſſe gravato, e vedeſſe non oſſervarſi quanto è eſpreſſo di ſopra, perchè vi ſi prenderà la debita provviſione. Dato in Roma li 6. Agoſto 1678.

§.8.

Si conferma dal Pontefice la preſente Taſſa.

A 15. Ottobre 1678. avendo Io infraſcritto fatto relazione della ſuddetta Taſſa a Noſtro Signore Innocenzio XI. con la ſua intiera lettura, la Santità Sua l'ha lodata, e approvata, ed ha comandato, che ſi oſſervi, e ſi pubblichi.

Gio: Battiſta de Luca Auditore, e Segretario de' Memoriali.

Loco ✱ del Sigillo.

Bernardino Caſali Segretario della Sagra Congregazione de Riti.

XLVII.

Declarantur irrita, & nulla acta omnia Conſilii Regii Caſtellæ contra Nuncium Apoſtolicum Hiſpaniarum, qui præfuerat Capitulo Provinciali Clericorum Regularium Minorum.

Dat. 18. Nov. 1678. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

CUM (ſicut non ſine gravi animi noſtri dolore accepimus) nuper videlicet Menſe Septembris proxime præterito occaſione celebrationis Capituli Provincialis Provinciæ Caſtellæ Congregationis Clericorum Regularium Minorum, quod in Oppido Matriti Toletan. Diœceſis celebrabatur, & cui Venerabilis Frater Savus Archiepiſcopus Cœſarien. apud chariſſimum in Chriſto filium noſtrum Carolum Hiſpaniarum Regem Catholicum noſter, & Apoſtolicæ Sedis Nuncius a nonnullis vocalibus ipſius Capituli Provincialis enixe rogatus, præſidere cœperat, pro parte Præpoſiti Provincialis, & aliorum vocaliom ejuſdem Capituli Provincialis, qui eidem Savo Archiepiſcopo, & Nuncio controverſiam ſuper præſidentia Capituli hujuſmodi movebant, eique hac in re diverſimode reluctabantur, & varias proteſtationes, ac etiam ad Nos, & hanc Sanctam Sedem appellationes deſuper interpoſuerant, recurſus ad Concilium Regium Caſtellæ, ſeu alia Tribunalia, vel Judices laicos habiti fuerint, & (quod pejus eſt) ab eodem Conſilio regio Caſtellæ, ſeu aliis Tribunalibus, vel Judicibus laicis hujuſmodi ſuper dictis recurſibus, ſeu illorum occaſione diverſa præcepta, ordiuationes, Decreta, & mandata, etiam pœnalia, ſeu alii actus, etiam contra ipſam perſonam præfati Savi Archiepiſcopi, & Nuncii, ſub prætcatu aſſertæ violentiæ, deteſtabili, & hactenus inaudito auſu emanaverint, in graviſſimum libertatis, & immunitatis Eccleſiaſticæ, ac Juriſdictionis Apoſtolicæ, qua dictis Savus Archiepiſcopus, & Nuncius noſtræ, & Apoſtolicæ Sedis nomine in illis partibus fungitur, præjudicium, & detrimentum, & alias prout in ſcripturis deſuper confectis, quas non approbandi, ſed penitus, & omnino reprobandi animo, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Plurimi Vocales litem moverunt de præſectura Nuncii, & confugerunt ad Tribunal Sæculare, a quo plura præcepta ſunt.

§.1. Hinc eſt, quod Nos ex debito paſtoralis officii, quod humilitati noſtræ, meritis licet, & viribus longe impari, commiſit Divina dignatio, libertatem, & Immunitatem Eccleſiaſticam, ac Juriſdictionem Apoſtolicam prædictas a temerariis, & pernicioſis hujuſmodi conatibus illæſas, ſartaſque, & tectas tueri, & conſervare cupientes, ac omnium, quæ in præmiſſis, ſeu eorum occaſione quovis modo acta, & geſta ſunt, ſeriem, cauſas, & circumſtantias, etiam aggravantes, necnon conſilii, ſeu aliorum Tribunalium, & Judicum laicorum præfatorum qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, alia-

aliave quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia præſentibus itidem pro plene, & ſufficienter expreſſis, & exacte ſpecificatis habentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula præcepta, ordinationes, Decreta, & Mandata tam pœnalia, quam non pœnalia, alioſque actus quoſlibet a Conſilio Regio Caſtellæ, ſeu aliis Tribunalibus, & Judicibus laicis quibuſvis in præmiſſis, ſeu eorum occaſione præſertim contra perſonam memorati Savi Archiepiſcopi, & Nuncii, ſeu ejus Miniſtros, & Tribunal, & alias in præjudicium libertatis, & Immunitatis Eccleſiaſticæ, ac Juriſdictionis Apoſtolicæ quovis modo emanata, relaxata, acta, geſta, & ordinata, cum omnibus, & ſingulis inde ſecutis, & forſan quandocumque ſecuturis, penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, temerarie attentata, & de facto præſumpta, nulliuſque omnino roboris, & momenti eſſe, & perpetuo fore tenore præſentium declaramus: & nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus ſit, illa omnia, & ſingula quatenus de facto proceſſerunt, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus harum ſerie itidem perpetuo revocamus, caſſamus, irritamus, annullamus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, caſſatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuis ſemper haberi debere decernimus, & perpetuo declaramus.

Ea omnia nulla, & irrita declarantur.

Etiamſi fuerint executioni mandata.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes etiam eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, ſeu alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni illis non conſenſerint, ſeu ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare nullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari.

§. 3. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis præfatæ Nuncios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ac uſibus, ſtylis, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis præfatis, aliiſve quibuſlibet Judicibus, Conſiliis, Tribunalibus, & perſonis, etiam quantumvis ſublimibus, & ſpecialiſſima mentione dignis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ſeu ad quarumcumque perſonarum, etiam imperiali, regali, aliave qualibet mundana, vel Eccleſiaſtica dignitate fulgentium inſtantiam, aut earum contemplatione, ſeu alias quomodolibet in genere, vel in ſpecie, etiam conſiſtorialiter conceſſis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. Novem. MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

XLVIII.

Confirmatur Summarium Indulgentiarum Confraternitatibus in Eccleſiis Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ſub eodem titulo erectis conceſſarum, jam ante a S. Congregatione recognitum, & approbatum.

Dat. 23. Dec. 1678. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joſephus Linas Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatę Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod alias Summarium Indulgentiarum Confraternitatibus ſub titulo ejuſdem Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum in Eccleſiis dicti Ordinis canonice erectis

& erigendis a Sede Apoſtolica conceſſarum confectum, ac a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpoſitorum recognitum, & approbatum fuit tenoris, qui ſequitur videlicet.

Indulgentiæ conceſſæ Confraternitatibus Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum in Eccleſiis Ordinis ejuſdem B. Mariæ erectis, & erigendis.

C A P U T I.

Conceditur Indulgentia plenar. a die Ingreſſus ad Confraternitatem.

Omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœniten. & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui aliquam ex Confraternitatibus dicti Ordinis ingredientur, die primo eorum ingreſſus, Indulgentiam Plenariam, & omnium peccatorum remiſſionem.

I I.

Item in articulo mortis.

Eiſdem Confratribus, & Conſororibus in cujuſlibet eorum mortis articulo ſi vere pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra Communione refecti quatenus id commode facere potuerint, vel ſaltem contriti nomen Jeſus ore, ſi potuerint, ſin minus corde devote invocaverint, etiam plenariam, & omnium peccatorum remiſſionem.

I I I.

Item Dominica proximiori Kalen. Auguſti.

Eiſdem Confratribus, & Conſororibus vere pœniten., & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis dicti Ordinis, vel Oratorium earumdem Confraternitatum, Dominica proximiori Kalendis Auguſti a primis Veſperis, uſque ad occaſum ſolis Dominicæ hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint plenariam, & omnium peccatorum remiſſionem.

I V.

Item die Proceſſionis Scapularis.

Eiſdem Confratribus, & Conſororibus ſimiliter vere pœniten., & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui proceſſioni Scapularis ſemel quolibet menſe facien. devote interfuerint, & pro S. Matris Eccleſiæ exaltatione, Principum Chriſtianorum unione, concordia, & pace, hæreſum extirpatione, infidelium converſione, ac Romani Pontificis ſalute pias ad Deum preces fuderint, plenariam, & omnium peccatorum remiſſionem.

V.

Item in prima Proceſſione Miſſionis ineundæ.

Eiſdem Confratribus, & Conſororibus vere pœniten., & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui primæ Proceſſioni tempore publicationis Miſſionis Religioſorum dicti Ordinis, ad Redemptionem Captivorum fieri ſolitæ devote interfuerint, & ut ſupra, oraverint, plenariam omnium peccatorum remiſſionem.

V I.

Item in ſecunda Proceſſione completæ Miſſionis.

Confratribus, & Conſororibus ſupradictis vere pœniten., & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui ſecundæ Proceſſioni in gratiarum actionem poſt Captivorum Redemptionem fieri ſolitæ devote interfuerint, & ut ſupra oraverint, plenariam, & omnium peccatorum remiſſionem.

V I I.

Item proficiſcentibus ad Redemptionē Captivorum.

Confratribus, & Conſororibus ſupradictis vere pœniten., & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui ad partes infidelium Captivos redimendi gratia ſe tranſtulerint, atque, ut ſupra, oraverint, plenariam, & omnium peccatorum remiſſ.

V I I I.

Item redeuntibus e Redēptione.

Eiſdem Confratribus, & Conſororibus, qui de dictis partibus Infidelium poſt Captivorum Redemptionem reverſi fuerint vere pœniten., & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, ut ſupra, oraverint plenariam omnium peccatorum remiſſionem.

I X.

Item Captivis Redēptis.

Ipſiſmet Captivis redemptis, qui intra menſem a die eorum Redemptionis inchoan. vere pœniten., & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, ut ſupra, oraverint plenariam, & omnium peccatorum remiſſionem.

X.

Indulgentia 7. annorum, & totid. Quadragenarū ſemel in menſe SS. Euchariſtiam ſumentibus.

Eiſdem Confratribus, & Conſororibus, qui vere pœniten., & confeſſi ſemel in quolibet menſe SS.mum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ac habitum dictæ Confraternitatis detulerint ſeptem annos, & totidem quadragenas.

X I.

Item in Feſtis D.N.J.C.

Eiſdem Confratribus, & Conſororibus, qui vere pœniten., & confeſſi in Domini Noſtri Jeſu Chriſti Feſtis Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ac habitum d. Confraternitatis detulerint ſeptem annos, & totidem quadragenas.

X I I.

Item in Feſtis B.M. Virginis

Eiſdem Confratribus, & Conſororibus, qui vere pœniten., & confeſſi in Beatæ Mariæ Virginis Feſtivitatibus Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ac habitum ſupradictum detulerint ſeptem annos, & totidem quadragenas.

X I I I.

Item in Feſtis SS. Ordinis.

Eiſdem Confratribus, & Conſororibus, qui vere pœniten., & confeſſi, in Sanctorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Feſtis diebus Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ac ſupradictum habitum detulerint, ſeptem annos & totidem quadragenas.

X I V.

Item orantibus per annū pro Captivis.

Eiſdem Confratribus, & Conſororibus, qui ſingulis diebus per integrum annum ter orationem Dominicam, ac toties ſalutationem Angelicam, vel Symbolum Apoſtolorum ad Captivis Chriſtianis patientiam, & fortitudinem impetrandam, ne nomen Domini Noſtri Jeſu Chriſti negent, ſed conſtantes in fide perſiſtant, & & quanto citius liberentur, recitaverint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

X V.

Item orantibus ad gloriā, & honorem B.M. Virginis.

Eiſdem Confratribus, & Conſororibus, qui confeſſi, vel ſaltem firmum propoſitum confitendi habuerint, ac habitum ſupradictum detulerint, ac ſingulis diebus ſepties orationem Dominicam, et toties Salutationem Angelicam ad gloriam, & honorem Beatæ Mariæ Virginis Dei Matris recitaverint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

X V I.

Item Comitantibus Sacramentū ad Infirmos.

Eiſdem Confratribus, & Conſororibus vere pœniten., & confeſſis, vel firmum propoſitum confitendi habentibus, qui ſupradictum habitum detulerint, & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum cum ad Infirmos defertur, comitati fuerint, aut ſi impediti comitare non potuerint, Campanæ ad id ſigno dato, flexis genuis ſepties orationem Dominicam, & toties ſalu-

ſalutationem Angelicam pro dicto Infirmo recitaverint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

XVII.

Item recipiẽtibus hoſpitio pauperes Captivos Redẽptos.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui confeſſi vel ſaltem firmum propoſitum confitendi habentes ſupradictum habitum detulerint, & pauperes Captivos Redemptos hoſpitio ſuſceperint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

XVIII.

Item Comitãtibus Captivos Redemptos.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui confeſſi, vel firmum propoſitum confitendi habentes ſimiliter ſupradictum habitum deferentes ſupradictos Captivos Redemptos ad Eccleſias d. Ordinis, vel ad Oratoria Confraternitatum locorum habitationis dictorum Captivorum, comitati fuerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

XIX.

Indulgentia 3 annorum, & totidem Quadragenarum jejunantibus in Vigiliis B. M. V.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui in Vigiliis Feſtivitatum B.M. Virginis Dei Matris jejunaverint, tres annos, & tres quadragenas.

XX.

Item D. N. J. Chriſti.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui in Vigiliis Feſtorum Domini Noſtri Jeſu Chriſti jejunaverint, tres annos, & tres quadragenas.

XXI.

Item Sanctorum Ordinis.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui in Vigiliis Sanctorum Ordinis B. M. de Mercede jejunaverint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXII.

Item ſextis feriis, & Sabbatis.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui ſingulis ſextis feriis, Sabbatis cujuſlibet hebdomadæ ad gloriam, & honorem Dei, ac B. Mariæ Virginis jejunaverint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXIII.

Item iis, qui ſepeliendis mortuis interfuint.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui ſepeliendis mortuis officioſe interfuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXIV.

Item adſtantibus Miſſis, & Divinis Officiis.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui Miſſis, & aliis divinis Officiis in Eccleſiis, ſeu Cappellis d. Ordinis, vel ejuſdem Confraternitatis more Confratrum celebran. devote interfuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXV.

Nec non Cõgregationibus

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui Congregationibus publicis, vel privatis, pro quocumque opere pio faciendo devote interfuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXVI.

Item recipiẽtibus Peregrinos, vel Fratres.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui pauperes Peregrinos, vel Fratres dicti Ordinis hoſpitio ſuſceperint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXVII.

Item pacificatoribus.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui pacem inter inimicos proprios, vel alienos compoſuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXVIII.

Item hortantibus.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui devium aliquem ad viam ſalutis reduxerint tres annos, & totidem quadragenas.

XXIX.

Item erudientibus.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui ignorantes præcepta Dei, & ea, quæ ad ſalutem ſunt docuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXX.

Item orantibus pro Defunctis.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui quinquies Orationem Dominicam, ac toties ſalutationem Angelicam pro animabus Confratrum Defunctorum recitaverint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXXI.

Item ferentibus opẽ Virginibus.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus, qui pauperes Virgines de proprio in matrimonio collocaverint, & non de aliquo legato pio ad id relicto, vel relinquendo, tres annos, & totidem quadragenas.

XXXII.

Prædictę omnes Indulgentiæ applicari poſſunt per modum ſuffragii ſu 33. diebus.

Eiſdem Confratribus, & Consororibus Sanctitas Sua ſupradictas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, per modum ſuffragii pro animabus Defunctorum applicare poſſe indulſit

Die Feſto S. Antonii Abbatis 17. Januarii, quo die a Sancta Sede fuit facta confirmatio dicti Ordinis.

Prima die Quadrageſimæ, ideſt feria quarta Cinerum.

Die Feſto S. Petri Nolaſco Fundatoris dicti Ordinis.

Die Feſto S. Laurentii Martyris 10. Auguſti, quo fundatus fuit dictus Ordo ex revelatione B.M. Virginis anno 1218.

Die Feſto S. Catharinæ Virginis, & Martyris 25. Novembris.

Qui interſunt *Benedicti oni* participes ſunt bonorũ omnium Ordinis

Orationum, jejuniorum, Miſſarum, aliorumque bonorum operum, quæ in d. Ordine fiunt communicatione participes erunt ſoli Confratres, & Consorores dictæ Confraternitatis, qui vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti genuflexi, functioni, quam vocant — *Benedictionem, & generalem Abſolutionem* (licet a culpa non fiat propria abſolutio, ut Clemens VIII. declaravit) in Eccleſiis d. Ordinis faciendæ, non in aliis, præſentes reperiantur; & quia dictus Ordo Populum cum ſcripturis manuſcriptis, vel impreſſis invitare non ſolet Confratres, & Consorores, eo debito tempore conveniant cum debita præparatione, ut tanti boni participes fiant Clemens VIII. Conſtit. 79., & 85.

Eorum privilegiũ confirmatũ fuit.

Quæ conceſſio confirmata fuit a ſan. mem. Clemen. X., prout conſtat per Breve ſub Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die 27. Maji MDCLXXIII. Pontificatus ejuſdem Anno quarto, quod incipit -- Ex injuncta Nobis &c. tom. 7.

Indulgentiæ conceſſæ a S. S.mo D. N. Clemente PP. X. omnibus Chriſtifidelibus.

Indulgentia plenaria viſitantibus unã ex Eccleſiis Ordinis in ſequentibus feſtis.

Clemens Papa X. omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitent., & confeſſis, ac Sacra Communione refectis; qui aliquam ex Eccleſiis ſupradicti Ordinis a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis infraſcriptorum Feſtorum devote viſitaverint, & ibi pro S. Fidei Catholicæ exaltatione, hæreſum extirpatione, ac inter Principes Chriſtianos concordia, pias ad Deum preces effuderint Indulgentiam plenariam perpetuam in diebus Feſtis ſequentibus conceſſit, ſcilicet:

Die Feſto S. Petri Nolaſco d. Ordinis fundatoris die 31. Januarii Indulgentiam Plenariam, & omnium peccatorum remiſſionem.

Die Feſto S. Joſephi B. M. Virginis Sponſi 19. Martii Plenariam &c.

Die Feſto Apparitionis S. Michaelis Archangeli

geli 8. Maji, quo die reformatus fuit dictus Ordo anno 1603. Plenariam &c.

Die Feſto B. M. de Mercede Dominica proximiori Kalendis Octobris celebrari ſolitæ in memoriam apparitionis B. M. Virginis SS. Petro Nolaſco, & Raymundo de Pegnafort, & Regi Aragoniæ Jacobo primo iſtius nominis, eis inſinuando fundationem d. Ordinis ſub ſua invocatione ad Redemptionem Captivorum Chriſtianorum. Plenariam &c.

Die Feſto S. Raymundi Nonnati d. Ordiois profeſſoris, & S.R.E. Cardinalis Diaconi 31. Augusti: Plenariam &c. prout latius ex Brevi ſub Datum Romæ die 20. Decembris anno quarto.

Approbatio Sac. Congregationis Summarii.

Hoc Summarium Indulgentiarum, Procuratore Ordinis inſtante, fuit a S. Congregatione recognitum, & approbatum Romæ die 22. Novembris 1678.

A. Cardinalis Homodeus.

Locus ✠ Sigilli.

Michael Angelus Riccius Secretarius.

Preces Procuratoris Generalis.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præfatus Joſephus Procurator Generalis Summarium hujuſmodi, pro firmiori illius ſubſiſtentia Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Joſephi Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Deo poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium conſilio, præinſertum Summarium Indulgentiarum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatur idem Summarium.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem prædictas Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Indices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fidem tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus Literis, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXIII. Decemb. MDCLXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

XLIX.

Erigitur precibus Regis Hiſpaniarum, Cuſtodia Navarræ, & Cantabriæ Ordinis Fratrum Capuccinorum in novam Provinciam.

Dat. 10. Jan. 1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

Sacroſancti Apoſtolatus officium humilitati noſtræ per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, commiſſum ſalubriter exequi adjuvante Domino jugiter ſatagentes, religioſorum noſtrorum Virorum Altiſſimi obſequiis ſub arctioris diſciplinæ inſtituto mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus in Eccleſia Dei adſpirante Divini favoris auxilio proferre aſſidue ſtudentium ſtatui, & felici directioni conſulere peculiari ſolicitudine ſtudemus, ſicut pia orthodoxorum Regum multiplicibus in hanc Sanctam Sedem meritis fulgentium vota poſtulant, & Nos omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Religionis, piorumque operum incrementum, & felicem progreſſum expedire in Domino arbitramur.

Cauſæ hujus erectionis.

§.1. Cum itaque ſicut nomine Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici nobis nuper exponi fecit dilectus filius nobilis vir Gaſpar de Haro, & Guzman Marchio de Carpio ejuſdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Orator, Cuſtodia Navarræ, & Cantabriæ Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum octo Conventibus, ex quibus duo literarum Studiis, & unus Novitiatui reſpective deſtinati ſunt, ac ducentis, & viginti duobus, vel circiter Fratribus conſtet: dictus vero Carolus Rex eamdem Cuſtodiam in novam dicti Ordinis Provinciam ad inſtar aliarum ipſius Ordinis Provinciarum in Hiſpaniarum Regnis conſiſtentium, quæ cum pari, vel minori Conventuum numero antehac erectæ fuerunt, a Nobis erigi plurimum deſideret: Ad hanc autem erectionem non ſolum Capituli generalis dicti Ordinis noviſſime celebrati approbatio, ſed etiam dilectorum filiorum modernorum Superiorum ejuſdem Ordinis conſenſus concurrant: Nobis propterea dictus Gaſpar Marchio ejuſdem Caroli Regis nomine humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Regis Hiſpaniarum.

Conceſſio erectionis dictæ novæ Provinciæ.

§.2. Nos igitur piis ipſius Caroli Regis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati memoratam Cuſtodiam Navarræ, & Cantabriæ in novam Ordinis prædicti Provinciam, quæ ab uno Miniſtro Provinciali, ac Diffinitoribus, aliiſque Officialibus juxta Conſtitutiones ejuſdem Ordinis auctoritate Apoſtolica approbatas eligendis, & aſſumendis regi, & gubernari debeat, itaut ipſa nova Provincia, illiuſque Miniſter Provincialis, Diffinitores, cæterique Officiales, & Fratres pro tempore exiſtentes omnibus, & ſingulis Privilegiis, juribus, præeminentiis, prærogativis, honoribus, gratiis, & Indultis, quibus aliæ dicti Ordinis Provinciæ in Hiſpaniarum Regnis prædictis conſiſtentes tam de Jure, uſu, & conſuetudine, quam

alias

alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ac ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis præfatæ Nuncios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Cuſtodiæ, & Ordinis præfatorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die X. Januarii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

L.

Dat. 10. Jan. 1679. An. 3.

Conceduntur octo Provinciis Germaniæ Ordinis Capuccinorum vota omnia in Capitulis Generalibus, necnon facultas erigendi nova Cœnobia ſine prævia S. Sedis licentia.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Paſtorale faſtigium, meritis licet imparibus Divina diſpoſitione evecti, Religioſorum Virorum vota ſua Deo ſub laudabili auſterioris vitæ diſciplina cum Populi Chriſtiani ædificatione reddere jugiter ſatagentium ſtatui, decori, & commodis libenter providemus, ac in id ipſum tendentes ſublimium Principum preces propenſa paternæ charitatis benignitate exaudimus, favoribuſque, & gratiis proſequimur opportunis.

Species facti.

§.1. Nuper ſiquidem pro parte Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi Nobis expoſitum fuit, quod alias in vim quarumdam fel. re. Clementis IX., & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum in ſimili forma Brevis literarum quatuor Provinciæ Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum, unaquæque ſcilicet illarum in duas diviſæ, atque ita ex illis octo Provinciæ, quæ Helvetiæ, Auſtriæ anterioris, Colonienſis, Rhenana, Tirolenſis, Bavariæ, Bohemiæ, & Auſtriæ reſpective nuncupantur, conſtitutæ fuerant: ea tamen lege, ut per ejuſmodi diviſionem ſuffragia in Capitulis generalibus Ordinis præfati augeri non poſſent, ſed cujuſque Provinciæ ſic diviſæ Miniſtri Provinciales una cum Cuſtode alternatim eligendo in dicto Capitulo intervenire deberent, itaut tria tantum vota, nempe duorum Miniſtrorum Provincialium, & unius Cuſtodis pro ſingulis Provinciis ex una in duas diviſis hujuſmodi conſtituerent; utque in præfatis Provinciis diviſis novi Conventus erigi in poſterum nullatenus poſſent ſine expreſſa Sedis Apoſtolicæ licentia per literas in forma Brevis expediendas, quæ huic prohibitioni derogaret. Et ſubinde dictus Clemens X. Prædeceſſor per quaſdam ſuas pariter in forma Brevis die 15. Novembris 1675. expeditas literas benigne indulſit, ut pro Capitulo Generali dicti Ordinis tunc proxime celebrando tantum in ſingulis præfatis Germaniæ Provinciis eligi poſſent duo Cuſtodes, qui votum haberent in eodem Capitulo Generali, quid vero in futurum ſervandum eſſet, mandavit, ut in eodem Capitulo Generali tunc proxime celebrando hujuſmodi negotium examinaretur, & alias prout in præfatis eorumdem Prædeceſſorum literis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Preces Leopoldi Regis Romanorum.

§.2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ut Provinciarum prædictarum incremento, ac religioſæ quieti, & honorificentiæ peramplius conſulatur, dictus Leopoldus Rex duas conditiones ſupradictas in diviſionibus hujuſmodi appoſitas tolli, & abrogari plurimum deſideret: Nobis propterea ejuſdem Leopoldi Regis nomine humiliter ſupplicatum fuit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Dictis Provinciis conceditur jus ſuffragiorum in Capitulis Generalibus, & facultas erigendi nova Cœnobia ex ſolo conſenſu Ordinariorum.

§.3. Nos igitur piis ipſius Leopoldi Regis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſupradictis Provinciis Helvetiæ, & Auſtriæ anterioris, Colonienſi, & Rhenanæ, Tirolenſi, & Bavariæ, ac Bohemiæ, & Auſtriæ, & illarum ſingulis, ut omnia vota, ſive ſuffragia, quæ aliis Ordinis præfati Provinciis competunt in Capitulis Generalibus ejuſdem Ordinis de cætero celebrandis pariformiter habeant, & novos Conventus, ſublata prohibitione prædicta, abſque alia hujus Sanctæ Sedis licentia de ordinariorum locorum conſenſu, ſervatiſque alias ſervandis erigere, aliiſque omnibus, & ſingulis Juribus, privilegiis, prærogativis, præeminentiis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteræ Ordinis hujuſmodi Provinciæ tam de Jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, potiri, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate

Apo-

Digitized by Google

Apoſtolica tenore præſentium, concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis præfatæ Nuncios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus literis ſupradictis aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Provinciarum, & Ordinis bujuſmodi, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis babeutes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcator. die X. Januarii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LI.

Dat. 16. Jan. 1679. An. 3.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum, cujus vigore in Oppido de Nului Ampurien. Diœceſis Fratres Minores Obſervantes præcedebant in Proceſſionibus Capuccinos.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum Congregationis SS. Rituū.

NUper à Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum emanavit Decretum tenoris qui ſequitur videlicet. Facta relatione per Eminentiſſimum D. Cardinalem Sabellum Ponentem Cauſæ Ampurien. præcedentiæ in Sacra Rituum Congregatione de controverſia ſuper præcedentia in proceſſionibus verten. inter Fratres Minores Obſervantes, ex una, & Capuccinos parte ex altera habentes ambos Conventum in Oppido de Nului in Sardinia Ampurien. Diœceſis, & eadem Sacra Congregatio auditis hinc inde partibus in voce, & in ſcriptis pluries informantibus, & præcipue pro parte Minorum Obſervantium declaravit, præcedentiam deberi Fratribus Minoribus Obſervantibus, ex quo Obſervantes ſunt priores in ordine qualitatis, & approbationis Apoſtolicæ, & Capuccini licet priores in fundatione per quatuor annos in eodem loco, ſunt tamen filiales ex eadem Religione Obſervantium, & longe poſteriores in approbatione Apoſtolica, quo caſu non intrat Bulla Gregoriana de Anterioritate Conventus in eodem loco. Et ita decrevit, & ſervari mandavit. Die 26. Novembris 1678. — V. Cardinalis Carpineus — Loco ✠ Sigilli. — Bernardinus Caſalius S. Rit. Congregationis Secret.

Preces Procuratoris Generalis Fr. Min. Obſervan.

§.1. Cum autem ſicut dilectus Filius Joſephus de Copons, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſum Joſephum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatur prædictū Decretum.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVI. Januarii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LII.

Dat. 20. Febr. 1679. An. 3.

Conceditur Fratribus Capuccinis, ut Provinciam Comitatus Burgundiæ unire queant Lugdunenſi, & hujus nonnulla Cœnobia Cuſtodiæ Campaniæ, hancque in novam Provinciam erigere.

Dilectis Filiis Miniſtro Generali, & Ludovico de Jully Diffinitori Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum nuncupatorum.

IN-

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecti Filii Salutem, & Apoſt. Benedictionem.

Preces Regis Chriſtianiſſimi.

CUM ſicut proparte Chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Ludovici Francorum Regis Chriſtianiſſimi Nobis nuper expoſitum fuit, ipſe Ludovicus Rex Provinciam Comitatus Burgundiæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum nuncupatorum Provinciæ Lugdunenſi ejuſdem Ordinis uniri, & quia hæc Provincia per unionem hujuſmodi adeo ampla evaderet, ut difficile foret eam ab uno Miniſtro Provinciali viſitari, aliquos Conventus ab illa diſmembrari, eoſque cum Cuſtodia Campaniæ dicti Ordinis conjungi, ac novam exinde ejuſdem Ordinis Provinciam formari plurimum deſideret.

Permittitur Miniſtro, & Diffinitori Generali poteſtas conjungendi Provincias prædictas duas, & conſtituendi novam aliam Cāpaniæ quorundam Cœnobiorum additione.

§.1. Nos piis ipſius Ludovici Regis votis in præmiſſis quantum cum D. poſſumus favorabiliter annuere, ac felici proſperoque dictarum Provinciarum, & Cuſtodiæ ſtatui, regimini, & gubernio optime conſultum eſſe cupientes, ſupplicationibus ejuſdem Ludovici Regis nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de vera fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, & Religionis Zelo plurimum habentes in D. fiduciam vobis tam conjunctim, quam unicuique veſtrum ſeparatim, & in ſolidum ſupradictam Comitatus Burgundiæ Provinciam memoratæ Provinciæ Lugdunenſi auctoritate noſtra Apoſtolica perpetuo uniendi, annectendi & incorporandi, ab ipſa autem Provincia Lugdunenſi, ne propter ejus amplitudinem nimis difficilis reddatur uni tantum Miniſtro Provinciali illius Viſitatio, eos Conventus quos ſecundum datam vobis a D. prudentiam ſeparandos eſſe judicaveritis, ſeu alter veſtrum judicaverit dicta auctoritate itidem perpetuo ſeparandi, & diſmembrandi, ipſoſque Conventus ſic ſeparatos, & diſmembratos cum præfata Cuſtodia Campaniæ conjungendi, ac novam exinde dicti Ordinis Provinciam formandi, ac cum omnibus, & ſingulis juribus, prærogativis, præeminentiis, facultatibus, privilegiis, gratiis, & Indultis ſolitis, & conſuetis auctoritate præfata etiam perpetuo erigendi, & inſtituendi, aliaque omnia, & ſingula, quæ circa diſpoſitionem Provinciarum hujuſmodi neceſſaria, & opportuna fore cenſueritis, ſeu alter veſtrum cenſuerit faciendi, mandandi, decernendi, & exequendi, ac executioni mandari curandi plenam, & amplam, ac quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate tenore præſentium tribuimus, & impertimur.

Clauſulæ.

§.2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quatenus opus ſit Ordinis, & Provinciarum ac Cuſtodiæ, & Conventuum præfatorum, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die X. Februarii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LIII.

Dat. 1. Martii 1679. An. 3.

Permittitur, ut in poſterum nullus Canonicus Regularis Congregationis S. Joannis Evangeliſtæ in Regno Portugalliæ votum habeat in Capitulis Generalibus ante expletum decennium ab emiſſa Profeſſione.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Alexander ab Aſcenſione Procurator Generalis Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Joannis Evangeliſtæ in Regno Portugalliæ, quod cum in dicta Congregatione vigore antiqui uſus, aut peculiaris Decreti Capituli generalis, non autem vigore Conſtitutionum Apoſtolicarum, aut Conſtitutionum ipſius Congregationis, votum in generalibus Capitulis haberet quicumque Sacerdos habitum geſtaviſſet per ſex annos; id vero cederet in damnum Congregationis, dum iſti inexperti, & ſæpe paſſionibus ducti non reſpiciebant ad bonum Congregationis: Capitulum generale ejuſdem Congregationis anno 1677. celebratum decrevit, quod ingreſſuri in poſterum d. Congregationem non haberent votum niſi poſtquam in ipſa Congregatione permanſiſſent per annos vigintiquinque.

Preces Procuratoris Generalis pro cōfirmatione Decreti Capituli Generalis de voto non concedēdo iis qui nō permanſiſſent in Congreg. 25. annos.

§.1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Alexander Procurator Generalis, ut Decretum hujuſmodi inviolabiliter ſervetur, licet in tribus Capitulis generalibus confirmatum non fuerit, plurimum cupiat illud Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri: Nos ipſius Alexandri Procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum D. poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum conſilio, & attenta relatione Venerabilis Fratris Marcelli Archiepiſcopi Chalcedonen. in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis noſtri, & Apoſtolicæ Sedis Nuntii eiſdem Cardinalibus ſuper præmiſſis facta, ut in poſterum ad d. Congregationem admittendi votum non habeant niſi expleto decennio poſt emiſſam Profeſſionem, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Denegatur votum dumtaxat ante expletum decēniū ab emiſſa Profeſſione.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro

pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis S. Joannis Evangeliſtæ, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die I. Martii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LIV.

Dat. 4. Mar. 1679. An. 3.

Declarantur ſcandaloſæ, & in praxi pernicioſæ plurimæ propoſitiones in Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Vaticano coram Sanctiſſimo Domino Noſtro D. Innocentio Divina Providentia Papa XI., ac Eminentiſſimis, & Reverendiſſimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus à S. Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Poſt Alexandrum VII. quamplures aliæ propoſitiones examini ſubjectæ ſunt.

SAnctiſſimus Dominus Noſter Innocentius PP. XI. prædictus, ovium ſibi a Deo creditarum ſaluti ſedulò incumbens, & ſalubre opus in ſegregandis noxiis doctrinarum paſcuis ab innoxiis a felic. record. Alexandro VII. Prædeceſſore ſuo inchoatum proſequi volens, plurimas propoſitiones partim ex diverſis, vel Libris, vel theſibus, ſeu ſcriptis excerptas, & partim noviter adinventas, Theologorum plurium examini, & deinde EE. & RR. DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus ſubjecit. Quibus propoſitionibus ſedulo, & accurate ſæpius diſcuſſis eorumdem EE. Cardinalium, & Theologorum votis per Sanctitatem Suam auditis, idem SS. D. N. re poſtea mature conſiderata, ſtatuit, & declaravit pro nunc *ſequentes propoſitiones, & unamquamque ipſarum, ſicut jacent, ut minimum tamquam ſcandaloſas, & in praxi pernicioſas, eſſe damnandas, & prohibendas, ſicut eas damnat, & prohibet*. Non intendens tamen Sanctitas Sua per hoc Decretum alias propoſitiones in ipſo non expreſſas, & Sanctitati Suæ quomodolibet, & ex quacumque parte exhibitas, vel exhibendas ullatenus approbare.

Damnatæ vero inſequentes.

Circa probabilitatem.

Primo. Non eſt illicitum in Sacramentis conferendis ſequi opinionem probabilem de valore Sacramenti, relicta tutiore, niſi id vetet lex, conventio, aut periculum gravis damni incurrendi. Hinc ſententia probabili tantum utendum non eſt in collatione Baptiſmi, Ordinis Sacerdotalis, aut Epiſcopalis.

Secundo. Probabiliter exiſtimo, Judicem poſſe judicare juxta opinioně etiam minus probabilem.

Tertio. Generatim dum probabilitate, ſive intrinſeca, ſive extrinſeca quantumvis tenui, modo a probabilitatis finibus non exeatur, confiſi aliquid agimus, ſemper prudenter agimus.

Quarto. Ab infidelitate excuſabitur Infidelis non credens ductus opinione minus probabili.

Dilectionem Dei.

Quinto. An peccet mortaliter, qui actum dilectionis Dei ſemel tantum in vita eliceret, condemnare non audemus.

Sexto. Probabile eſt, ne ſingulis quidem rigoroſe quinquenniis per ſe obligare præceptum charitatis erga Deum.

Septimo. Tunc ſolum obligat, quando tenemur juſtificari, & non habemus aliam viam, qua juſtificari poſſumus.

Finem agēdi.

Octavo. Comedere, & bibere uſque ad ſatietatem ob ſolam voluptatem, non eſt peccatum, modo non obſit valetudini, quia licite poteſt appetitus naturalis ſuis actibus frui.

Nono. Opus Conjugii ob ſolam voluptatem exercitum omni penitus caret culpa ac defectu veniali.

Charitatem proximi.

Decimo. Non tenemur proximum diligere actu interno formali.

Undecimo. Præcepto proximum diligendi ſatisfacere poſſumus per ſolos actus externos.

Duodecimo. Vix in Sæcularibus invenies etiam in Regibus ſuperfluum ſtatui. Et ita vix aliquis tenetur ad eleemoſynam, quando tenetur tantùm ex ſuperfluo ſtatui.

Decimo tertio. Si cum debita moderatione facias, potes abſque peccato mortali de vita alicujus triſtari, & de illius morte naturali gaudere, illam inefficaci affectu petere, & deſiderare; non quidem ex diſplicentia perſonæ, ſed ob aliquod temporale emolumentum.

Decimo quarto. Licitum eſt abſoluto deſiderio cupere mortem Patris, non quidem, ut malum Patris, ſed ut bonum cupientis, quia nimirum ei obventura eſt pinguis hæreditas.

Decimo quinto. Licitum eſt filio gaudere de parricidio Parentis a ſe in ebrietate perpetrato propter ingentes divitias inde ex hæreditate conſecutas.

Fidem.

Decimo ſexto. Fides non cenſetur cadere ſub præceptum ſpeciale, & ſecundum ſe.

Decimo ſeptimo. Satis eſt actum fidei ſemel in vita elicere.

Decimo octavo. Si a poteſtate publica quis interrogetur fidem ingenue confiteri ut Deo, & fidei glorioſum conſulo, tacere, ut peccaminoſum per ſe non damno.

Decimo nono. Voluntas non poteſt efficere, ut aſſenſus fidei in ſe ipſo ſit magis firmus, quam mereatur pondus rationum ad aſſenſum impellentium.

Vigeſimo. Hinc poteſt quis prudenter repudiare aſſenſum, quem habebat ſupernaturalě.

Vigeſimo primo. Aſſenſus fidei ſupernaturalis, & utilis ad ſalutem ſtat cum notitia ſolum probabili revelationis; immo cum formidine, qua quis formidet, ne non ſit locutus Deus.

Vigeſimo ſecundo. Nonniſi fides unius Dei neceſſaria videtur neceſſitate medii non autem explicita Remuneratoris.

Vigeſimo tertio. Fides late dicta ex teſtimo-

monio Creaturarum, ſimilive motivo ad juſtificationem ſufficit.

Juramentum, & mendacium. Vigeſimo quarto. Vocare Deum in Teſtem mendacii levis non eſt tanta irreverentia, propter quam velit, aut poſſit damnare hominem.

Vigeſimo quinto. Cum cauſa licitum eſt jurare ſive animo jurandi, ſive res ſit levis, ſive gravis.

Vigeſimo ſexto. Si quis vel ſolus, vel coram aliis, ſive interrogatus, ſive propria ſponte, ſive recreationis cauſa, ſive quocumque alio fine juret, ſe non feciſſe aliquid, quod revera fecit, intelligendo intra ſe aliquid aliud, quod non fecit, vel aliam viam ab ea, in qua fecit, vel quodvis additum verum, revera non mentitur, nec eſt perjurus.

Vigeſimo ſeptimo. Cauſa juſta utendi his amphibologiis eſt, quoties id neceſſarium, aut utile eſt ad ſalutem corporis, honorem, res familiares tuendas, vel ad quemlibet alium virtutis actum, itaut veritatis occultatio cenſeatur tunc expediens, & ſtudioſa.

Vigeſimo octavo. Qui mediante commendatione, vel munere ad Magiſtratum, vel Officium publicum promotus eſt, poterit cum reſtrictione mentali præſtare juramentum, quod de mandato Regis a ſimilibus ſolet exigi, non habito reſpectu ad intentionem exigentis, quia non tenetur fateri crimen occultum.

Vigeſimo nono. Urgens metus gravis eſt cauſa juſta Sacramentorum adminiſtrationem ſimulandi.

Homicidium. Trigeſimo. Fas eſt viro honorato occidere invaſorem, qui nititur calumniam inferre, ſi aliter hæc ignominia vitari nequit; idem quoque dicendum, ſi quis impingat alapam, vel fuſte percutiat, & poſt impactam alapam, vel ictum fuſtis fugiat.

Trigeſimo primo. Regulariter occidere poſſum furem pro conſervatione unius aurei.

Trigeſimo ſecundo. Non ſolum licitum eſt defendere defenſione occiſiva, quæ actu poſſidemus, ſed etiam ad quæ jus inchoatum habemus, & quæ nos poſſeſſuros ſperamus.

Trigeſimo tertio. Licitum eſt tam hæredi, quam Legatario contra injuſte impedientem, ne vel hæreditas adeatur, vel legata ſolvantur, ſe taliter defendere, ſicut, & jus habenti in Cathedram, vel Præbendam contra eorum poſſeſſionem injuſte impedientem.

Trigeſimo quarto. Licet procurare abortum ante animationem fœtus, ne Puella deprehenſa gravida occidatur, aut infametur.

Trigeſimo quinto. Videtur probabile omnem fœtum, quandiu in utero eſt, carere anima rationali, & tunc primum incipere eamdem habere, cum paritur, ac conſequenter dicendum erit in nullo abortu homicidium committi.

Furtum. Trigeſimo ſexto. Permiſſum eſt furari, non ſolum in extrema neceſſitate, ſed etiam in gravi.

Trigeſimo ſeptimo. Famuli, & Famulæ domeſticæ poſſunt occulte heris ſuis ſurripere ad compenſandam operam ſuam, quam majorem judicant ſalario, quod recipiunt.

Trigeſimo octavo. Non tenetur quis ſub pœna peccati mortalis reſtituere, quod ablatum eſt per pauca furta, quantumcumque ſit magna ſumma totalis.

Trigeſimo nono. Qui alium movet, aut inducit ad inferendum grave damnum tertio, non tenetur ad reſtitutionem iſtius damni illati.

Contractum. Quadrageſimo. Contractus Mohatra licitus eſt, etiam reſpectu ejuſdem Perſonæ, & cum contractu retrovenditionis præviæ inito, cum intentione lucri.

Quadrageſimo primo. Cum numerata pecunia pretioſior ſit numeranda, & nullus ſit, qui non majoris faciat pecuniam præſentem, quam futuram, poteſt Creditor aliquid ultra ſortem a Mutuatario exigere, & eo titulo ab uſura excuſari.

Quadrageſimo ſecundo. Uſura non eſt dum ultra ſortem aliquid exigitur tamquam ex benevolentia, & gratitudine debitum, ſed ſolum, ſi exigatur tamquam ex juſtitia debitum.

Detractionem. Quadrageſimo tertio. Quid ni nonniſi veniale ſit detrahentis auctoritatem magnam ſibi noxiam falſo crimine elidere?

Quadrageſimo quarto. Probabile eſt non peccare mortaliter, qui imponit falſum crimen alicui, ut ſuam juſtitiam, & honorem defendat. Et ſi hoc non ſit probabile, vix ulla erit opinio probabilis in Theologia.

Simoniam. Quadrageſimo quinto. Dare temporale pro ſpirituali non eſt ſimonia, quando temporale non datur tamquam pretium, ſed dumtaxat tamquam motivum conferendi, vel efficiendi ſpirituale, vel etiam quando temporale ſit ſolum gratuita compenſatio pro ſpirituali, aut è contra.

Quadrageſimo ſexto. Et id quoque locum habet, etiamſi temporale ſit principale motivum dandi ſpirituale immo etiamſi ſit finis ipſius rei ſpiritualis, ſic ut illud pluris æſtimetur, quam res ſpiritualis.

Electionem. Quadrageſimo ſeptimo. Cum dixit Concilium Tridentinum eos alienis peccatis communicantes mortaliter peccare, qui niſi quos digniores, & Eccleſiæ magis utiles, ipſi judicaverint ad Eccleſias promovent, Concilium, vel primo videtur per hos digniores non aliud ſignificare velle, niſi dignitatem eligendorum ſumpto comparativo pro poſitivo, vel ſecundo locutione minus propria ponit digniores, ut excludat indignos, non vero dignos, vel tandem loquitur tertio quando ſit concurſus.

Appetitus. Quadrageſimo octavo. Tam clarum videtur, fornicationem ſecundum ſe nullam involvere malitiam, & ſolum eſſe malam, quia interdicta, ut contrarium omnino rationi diſſonum videatur.

Quadrageſimo nono. Mollities jure naturę prohibita non eſt: Unde ſi Deus eam non iterdixiſſet ſæpe eſſet bona, & aliquando obligatoria ſub mortali.

Quinquageſimo. Copula cum conjugata, conſentiente Marito, non eſt adulterium; adeoq; ſufficit in confeſſione dicere, ſe eſſe fornicatum.

Quinquageſimo primo. Famulus, qui ſubmiſſis humeris ſcienter adjuvat herum ſuum aſcendere per feneſtras ad ſtuprandam Virginem & multoties eidem ſubſervit deferendo ſcalam, aperiendo januam, aut quid ſimile cooperando, non peccat mortaliter, ſi id faciat metu notabilis detrimenti, puta ne a Domino male tractetur, ne torvis oculis aſpiciatur, ne Domo expellatur.

Quædam præcepta.

Quinquageſimo ſecundo. Præceptum ſervandi feſta non obligat ſub mortali, ſepoſito ſcandalo, ſi abſit contemptus.

Quinquageſimo tertio. Satisfacit præcepto Eccleſiæ de audiendo Sacro, qui duas ejus partes, immo quatuor ſimul a diverſis Celebrantibus audit.

Quinquageſimo quarto. Qui non poteſt recitare Matutinum, & Laudes, poteſt autem reliquas Horas, ad nihil tenetur, quia major pars trahit ad ſe minorem.

Quinquageſimo quinto. Præcepto Communionis annuæ ſatisfit per ſacrilegam Domini manducationem.

Sacramentum Pœnitentiæ.

Quinquageſimo ſexto. Frequens confeſſio, & Communio, etiam in his, qui gentiliter vivunt, eſt nota prædeſtinationis.

Quinquageſimo ſeptimo. Probabile eſt, ſufficere attritionem naturalem, modo honeſtam.

Quinquageſimo octavo. Non tenemur Confeſſario interroganti fateri peccati alicujus conſuetudinem.

Quinquageſimo nono. Licet ſacramentaliter abſolvere dimidiate tantum confeſſos ratione magni concurſus Pœnitentium, qualis v.g. poteſt contingere in die magnæ alicujus feſtivitatis, aut Indulgentiæ.

Sexageſimo. Pœnitenti habenti conſuetudinem peccandi contra legem Dei, Naturæ, aut Eccleſiæ, etſi emendationis ſpes nulla appareat, nec eſt neganda, nec differenda abſolutio: dummodo ore proferat, ſe dolere, & proponere emendationem.

Sexageſimo primo. Poteſt aliquando abſolvi, qui in proxima occaſione peccandi verſatur, quam poteſt, & non vult omittere, quinimmo directe, & ex propoſito quærit, aut ei ſe ingerit.

Sexageſimo ſecundo. Proxima occaſio peccandi non eſt fugienda, quando cauſa aliqua utilis, aut honeſta non fugiendi occurrit.

Sexageſimo tertio. Licitum eſt quærere directe occaſionem proximam peccandi pro bono ſpirituali, vel temporali noſtro, vel proximi.

Sexageſimo quarto. Abſolutionis capax eſt homo quantumvis laboret ignorantia myſteriorum Fidei, & etiamſi per negligentiam, etiam culpabilem neſciat Myſterium Sanctiſſimæ Trinitatis, & Incarnationis Domini Noſtri Jeſu Chriſti.

Sexageſimo quinto. Sufficit illa myſteria ſemel credidiſſe.

Prohibetur, ne quis relatas propoſitiones ... que defendat.

Quicomque autem cujuſvis conditionis, ſtatus, & dignitatis illas, vel illarum aliquam conjunctim, vel diviſim defenderit, vel ediderit, vel de eis diſputative, publice, aut privatim tractaverit, vel prædicaverit, niſi forſan impugnando, ipſofacto incidat in excommunicationem latæ ſententiæ, a qua non poſſit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, niſi pro tempore exiſtente Romano Pontifice abſolvi. Inſuper diſtricte in virtute ſanctæ Obedientiæ, & ſub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Chriſtifidelibus cujoſcumque conditionis, Dignitatis, & ſtatus, etiam ſpeciali, & ſpecialiſſima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipſarum ad praxim deducant. Tandem ut ab injurioſis contentionibus Doctores, ſeu Scholaſtici, aut alii quicumque in poſterum ſe abſtineant, & ut paci, & charitati conſulatur; idem Sanctiſſimus in virtute Sanctæ Obedientiæ eis præcipit, ut tam in libris imprimendis, ac manuſcriptis, quam in Theſibus, Diſputationibus, ac Prædicationibus caveant ab omni cenſura, & nota, necnon a quibuſcumque conviciis contra eas propoſitiones, quæ adhuc inter Catholicos hinc inde controvertuntur, donec a S. Sede recognita ſuper iiſdem propoſitionibus judicium proferatur.

Item ne iis in praxi utatur.

In alias vero propoſitiones adhuc a S. Sede non proſcriptas, ab omni convicio, & cenſura abſtinent.

Franciſcus Riccardus S. R., & Univerſalis Inquiſitionis Not.

Loco ✻ Sigilli.

Fides publicationis.

Anno a Nativitate D. N. Jeſu Chriſti milleſimo ſexenteſimo ſeptuageſimo nono, Indictione ſecunda; die vero 4. Menſis Martii; Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D.N.D. Innocentii, Divina Providentia Papæ XI. anno Tertio ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, ac in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Franciſcum Perinum ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ, & Sanctiſſimæ Inquiſitionis Curſorem.

LV.

Dat. 17. Mar. 1679. An. 3.

Confirmantur Decreta omnia a Magiſtro, & Vicario Generali Fratrum Eremitarum Ordinis S. Auguſtini pro pace ſervanda in Provincia Quitenſi edita.

De alternativa Officiorum in hac Provincia, vide hujus Pontificis Conſtit. 25., quæ incipit: Pro parte chariſſimi.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo Militantis Eccleſiæ ſolio per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam nullo licet meritorum Noſtrorum ſuffragio conſtituti, ea, quæ a Religioſorum Ordinum Superioribus pro ſalubri eorum, qui Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipati ſunt directione, ac felici gubernio, paceque religioſa, ac fraterna animorum concordia inter eos ſtabilienda, & ſolidanda provide prudenterque conſtituta ſunt, ut firma ſemper, atque inviolata perſiſtant, Apoſtolici Noſtri muniminis præſidio, cum id a nobis petitur, libenter roboramus.

Cauſæ Decretorum.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciſcus Montavo Frater expreſſe profeſſus, ac Procurator Provinciæ Quitenſis in Indiis Occidentalibus Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini in Sacra Theologia Magiſter, quod cum Ven. Frater Nicolaus Oliva Epiſcopus Cortonen. alias dum in minoribus conſtitutus, Generalatus dicti Ordinis munere fungebatur, litibus, & diſſidiis, quibus Provincia prædicta vexabatur, finem imponere, illiſque anſam in futurum præcidere cupiens, cauſis, & inſtrumentis, quæ eadem Provincia ad ipſum remiſerat, ſedulo examinatis, necnon d. Franciſco Provinciæ Procuratore, ac dilectis pariter filiis

Digitized by Google

filiis Auguſtino de Montes Doca, & Jeſepho de la Concha ejuſdem Ordinis Profeſſoribus in Sacra Theologia etiam Magiſtris in judicium contradictorium non ſemel vocatis, ſæpiuſque etiam privatim auditis, de prudenti conſilio Aſſiſtentium Ordinis prædicti pro antedictæ Provinciæ Quitenſis reformatione, & bono regimine nonnulla Decreta, Statuta, Ordinationes, & Declarationes die 20. Octobris 1677. condidiſſet, illaque ſub interminatione Divini Judicii, & ſub quibuſdam pœnis per tranſgreſſores incurrendis inviolabiliter obſervari præcepiſſet: dilectus etiam filius Dominicus Valvaſorius Vicarius Generalis dicti Ordinis, ut lites, & contentiones, quæ non infrequenter, tum in celebratione Capitulorum Provincialium, tum aliis in occaſionibus Religioſorum dictæ Provinciæ pacem turbare poterant, longius eliminarentur, die 30. Julii 1678. de conſilio ſuæ Congregationis alias nonnullas ſuper præmiſſis Proviſiones fecit; ac Decreta, Statuta, Ordinationes, Declarationes, & proviſiones hujuſmodi in unum corpus redigi, & in Capitula ſeu articulos diſtingui mandavit tenoris, qui ſequitur videlicet.

Decreta in unum corpus redacta.

Et primo cum experientia didicerimus, ex Capitulorum Provincialium celebratione, lites, ac diſcordias præcipue oriri: Volumus, quod Pater Præſidens Capituli Provincialis, durante Officio ſibi commiſſo, Apoſtolicas, & Religionis Conſtitutiones, tum in ſpiritualibus, tum in temporalibus diligenter ab omnibus, & ſingulis obſervari faciat: Omnia Conventicula, & præſertim de nocte tempore ſilentii) penitus removeat: tranſgredientes, ioobedientes juxta earumdem Conſtitutionum præſcriptum corrigendo, & ad obedientiam cogendo: non tamen poſſit aliquem ex Electoribus per modum carceris, vel cuſtodiæ in cellis claudere, niſi facto prius proceſſu ob formalem inobedientiam, vel alium gravem exceſſum, qui ſimilem pœnam mereatur, ſalva tamen ſemper Electorum libertate, etiam circa tractatus licitos de electione facienda, necnon de meritis eligendorum.

De Præſidente Capituli Provincialis.

Secundo. Decernimus, quod Pater Præſidens antequam Judices Cauſarum eligantur, neque per ſe ſolus, neque cum aliis ſub quibuſlibet motivo, vel prætextu, etiam qualificandi, aut legitimandi Patres qui in imminenti Judicum Cauſarum electione activam, vel paſſivam vocem habere debent, ex iis aliquem una, vel altera voce privare, vel a prædicta electione excludere, aut privatum, vel excluſum declarare poſſit: Inhærenteſque præterea Conſtitutioni Apoſtolicæ Pauli V. de die 14. Julii 1614. incipien. *Nuper a Nobis*, & Decreto Sacræ Viſitationis Apoſtolicæ de die 1. Aprilis 1601. ſub Clemente VIII., etiam decernimus, & mandamus, ut prædictorum Judicum Cauſarum electio canonice, ac per ſchedulas ſecretas, nullaque facta per P. Præſidentem propoſitione inpoſterum fiat; & quod in hujuſmodi electione Pater Provincialis, ſeu Rector Provinciæ, primus, & ſecundus Diffinitorum, interventu Patris Præſidentis Capituli, munere ſcrutatorum fungantur: Item quod prædicti Judices Cauſarum de cætero nullo modo cligantur, niſi ex iis Patribus, qui ſunt de corpore Capituli, quos omnes, & ſingulos habiles, & idoneos ad ejuſmodi officium indifferenter haberi volumus, & declaramus: in eorum vero electione ſuffragium ferant omnes, & ſinguli, qui vigore Conſtitutionum, Statutorum, Declarationum, vel Privilegii, ſeu alias vocem activam ad Provincialis electionem proxime futuram pro illo tum habuerint, ſeu in qua poſſeſſione eligendi fuerint: irritum, & inane ipſo facto, & abſque alia declaratione decernentes, ſi ſecus ſuper his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De Electione Judicũ Cauſarum.

Tertio. Statuimus præterea, ac juxta prædicta Decreta Pauli V., & Sacræ Viſitationis Apoſtolicæ volumus, & ordinamus, ut electio quatuor Definitorum actualium, non ſolum per ſchedulas ſecretas, ſed etiam canonice in poſterum fiat, ac inſuper ut tres Definitores additi ſeu in ſupplementum ab omnibus Electoribus, eadem unica ſuffragatione, ac eiſdemmet ſchedulis ſecretis, quibus prædicti quatuor Definitores actuales eliguntur, de cætero eligantur. Si autem evenerit, quod tam prædicta electio quatuor Definitorum Actualium, quam Judicum Cauſarum, Patris Provincialis, Viſitatorum Provinciæ, vel aliorum quorumcumque Officialium, qui canonice, ac per ſchedulas ſecretas ſunt eligendi, prima vice non deprehendatur legitime facta, & ſubſequuta, tum declaramus, & præcipimus, ut inviolabiliter obſervetur prædicta Conſtitutio Pauli V. *Nuper a Nobis*. Itaut ſolum per ſcrutinium ſecretum ſchedularum, toties iterandum intra tempus conceſſum Electoribus ad eligendum, quoties opus fuerit, hujuſmodi electio, vel electiones de cætero fiant: irritum, ac inane ipſo facto & abſque alia declaratione decernentes, ſi ſecus ſuper his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De Electione Diffinitorum.

Quarto. Ut lites, & diſcordiæ, quæ circa anctoritatem, & Juriſdictionem Patris Præſidentis & Judicum Cauſarum frequenter oriri ſolent, penitus removeantur: Declaramus prædictos Patres nullam habere auctoritatem, ſeu juriſdictionem voce activa, vel paſſiva aliquem privandi, aut ab electione excludendi, neque novos Proceſſus ad hos effectus, vel ad aliquem eorum conficiendum, niſi ſolum propter caſus notorios, intra duos menſes ante electionem Patris Provincialis emergentes, & quatenus Reo nulla defenſio etiam probabilis de jure competat, ac hujuſmodi pœna, vel pœnæ ipſo facto incurrantur, vel incurſæ fuerint. Priores autem ſuſpenſos, & alios quoſcumque Reos, qui a Patre Provinciali, & Diffinitoribus ante prædictos duos menſes judicari, definitive non potuerunt, ſervatis ſervandis privare poterunt, dummodo tamen caſus privationis ſint in Conſtitutionibus expreſſi, & cauſa, vel cauſæ contra eos judicialiter, & legitime ad præſcriptum Decreti ſub numero 24. infrapoſiti per Patrem Provincialem, vel per aliam legitimam auctoritatem habentem actitatæ, & concluſæ ad ſententiam ſint: alias ſi adverſus aliquem ex Patribus vocem activam, vel paſſivam habentibus, quæcumque aliæ cauſæ, informationes, denunciationes, accuſationes, vel proteſtationes deduci contigerit, cum tempore electionis doloſæ, ac malitioſæ præſumantur, & infra breviſſimum horarum terminum novi Proceſſus prout de Jure, & præcipue circa hujuſmodi cauſas, utpote altiorem requirentes indaginem, judicialiter ſubſtantiari, aſſertique Rei ſine eorum, ac etiam electionis præjudicio privari, vel ab electione

De auctoritate Præſidentis & Judicum Cauſarum.

L 2 ca-

excludi, aut privati, vel excluſi declarari non poſſint, eas omnes, & ſingulas ad præſcriptum noſtrarum Conſtitutionum 3. part. Cap. 7. nu.2. §.2. *Definitorio ſcilicet noviter eligendo referunt.* Et nihilominus ad electionem, & electiones ſub proteſtatione admittatur: irritum, ac inane ipſo facto, & abſque alia declaratione decernentes quidquid ſecus ſuper his quovis modo fieri, vel attentari contigerit; unde verba illa prædictarum Conſtitutionum ibidem, *Ac de habentibus vocem tam activam, quam paſſivam omnem controverſiam dirimant*: Et illa §.4. ejuſdem capitis: *Si quis noverit cauſam, propter quam vocem quis activam, vel paſſivam habere non debeat in præſenti Capitulo, eam referat Judicibus Cauſarum*; conformiter ad hanc declarationem intelligenda eſſe declaramus, conſequenterque omnes, & ſingulas electiones, quæ ſub hujuſmodi declaratione, ac ordinatione, in poſterum celebratæ fuerint, juxta verba ejuſdem textus ſine vitio, & nullitate quoad hanc partem pertranſire, etiam declaramus.

De Actis Electionum Provincialis.

Quinto. Ne Canonica Patris Provincialis electio ob incertitudinem facti poſſit aliquando in dubium revocari: Volumus, & præcipimus Patribus Definitorii, ut numerum Vocalium, qui ad electionem active concurrerunt, & quot favorabilia ſuffragia quiſque paſſive ad eam concurrens pro ſe habuerit, clare, & fideliter exprimant in actis Capituli, quæ ad nos, & ſucceſſores noſtros pro confirmatione obtinenda mittuntur, in quibus etiam diligenter, & expreſſe adnotari mandamus, cauſis, & motiva reelectionum Priorum, ſi aliquando eorum aliquem in caſibus per Conſtitutiones permiſſis 3. p. cap.2. §. 9. in Priorem ejuſdem Conventus reeligi contigerit, ſecus reelectionem ex nunc prout ex tunc irritamus, & annullamus, irritatamque, & annullatam eſſe volumus, & declaramus.

De tempore definiendi cauſas, in Definitorio Capituli Provincialis.

Sexto. Ut communia, & particularia Provinciæ Cauſæ, & negotia, matura qua par eſt expediantur conſideratione, & Definitorii Patres ad præſcriptum noſtrarum Conſtitutionum 3.par. cap.7. n.15. §.3. *Nihil indefinitum relinquant omnibus vite ordinatis Provincia tota uſque ad ſequens Capitulum Provinciale quieſcere valeat in ſancta pace*, quindecim eiſdem dies pro termino præfixo aſſignamus, quibus cauſæ, & negotia ad eos delata examinare, determinare, & expedire poſſint, & debeant, non tamen ultra prædictos quindecim dies Definitorium Capituli Provincialis extendi volumus, non obſtante quocunque Decreto, vel conſuetudine in contrarium, ſed eo elapſo tempore idem concluſum, & abſolutum, ac Patris Præſidentis juriſdictionem ipſo facto extinctam eſſe decernimus, & declaramus. Quod ſi Pater Præſidens ultra præfinitum quindecim dierum terminum Definitorium protrahere præſumpſerit, pœnam privationis utriuſque vocis per decennium ipſo facto incurrat: nullumque, ac irritum ſit quidquid geſtum, vel attentatum fuerit. Porro ſi aliqua cauſa ſeſe offerat, quæ ob gravia motiva tam cito nequeat expediri, Definitorio privato deferatur, cui Definitorio præſentium Statutorum, atque Declarationum vigore omnis facultas deſuper neceſſaria, & opportuna perpetuo datur, & data declaratur, quatenus eam prout de Jure examinet, & determinet, examinareque, & determinare teneatur.

De forma expediendi negotia, vel Cauſas per P. Provincialem.

Septimo. Statuimus item, ac decernimus, quod Pater Provincialis cauſas graves, vel gravia negotia communia, vel particularia, quæ extra tempus Capituli, vel Congregationis Provincialis fuerint determinanda, vel expedienda, niſi cum quatuor Definitoribus actualibus dumtaxat, ac ſub forma Capituli privati, vel Congregationis Provincialis fuerint determinanda, vel expedienda, nullatenus determinare, vel expedire poſſit; nec aliquo, vel aliquibus ex prædictis quatuor Definitoribus actualibus excluſis, vel non admiſſis Capitulum privatum per ſe, vel per alium celebrare valeat, ſed ad illius celebrationem omnes, & ſingulos prædictos quatuor Definitores ſub pœna nullitatis agendorum ipſo facto, & abſque alia declaratione convocare, & admittere teneatur, quod ut facilius exequi poſſit, non obſtante ſupplicatione per Provinciam nobis exhibita, confirmamus, & innovamus, ac omnino obſervari jubemus Reverendiſſimi Valvaſorii Prædeceſſoris noſtri Decretum, quo ſtatuitur, ut in Conventu Quitenſi omnes Definitores de familia degant, quo prædicto Conventu decernimus, ut nullum ex prædictis quatuor Definitoribus Pater Provincialis, etiam ad breve tempus, ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ per quinquennium ipſo facto incurrenda, ullo modo removere, vel exiliare poſſit: ſi tamen quis eorum convaleſcentiæ, aut honeſtæ recreationis cauſa ad aliquem viciniorem locum ire poſtulaverit, eidem ad neceſſarium, vel ad breve tempus reſpective hujuſmodi licentiam concedere poterit: & ut prædicti Patres Definitores ſuam auctoritatem, & poteſtatem etiam in Judicando liberius exercere poſſint, & valeant: prohibemus P. Præſidenti Capituli, Patri Provinciali, & aliis Patribus cujuſcumque Definitorii etiam Capituli Provincialis, necnon quibuſcunque aliis Superioribus etiam localibus ſub prædicta pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ, ne ad aliquod Officium, vel Miniſterium etiam non electivum tum cum Cura Animarum etiam Indorum, tum ſine illa, tum cum Juriſdictione etiam delegata, tum ſine illa, etiam ſub titulo Vicarii, Viſitatoris, vel adminiſtratoris, vel ſub alio quocunque titulo, vel nomine aliquem, vel aliquos ex prædictis quatuor Definitoribus reſpective promoveant, vel provideant, nec ipſi Definitores, vel aliquis eorum ſub eadem pœna privationis, promotionem, vel proviſionem aliquam ullo modo acceptent, vel exerceant: Irritum inſuper, ac inane ipſo facto, & abſque alia declaratione decernentes quicquid in contrarium quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De modo ferendæ ſententiæ de Provinciali, Definitoribus, Viſitatoribus aliiſque nonnullis

Octavo. Provincialem proceſſari, officio privari, aut ab eodem ſuſpendi, vel alia puniri pœna, etiam per ſententiam declaratoriam non poſſe declaramus, niſi in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ; De iis enim dumtaxat, non vero de Definitorio Capituli privati intelligendum eſſe declaramus Definitorium Provinciæ, a quo noſtræ Sac. Conſtitutiones 3. par. cap.11. §.9. Provincialem puniendum decernunt; hinc revocandum cenſemus, prout cum effectu revocamus Decretum Reverendiſſimi Valvaſorii prædeceſſoris noſtri, quo pro punitione P. Provincialis Definitorium Capituli privati octo Patrum ſtabilivit: Inſuper privationis, ſuſpenſionis, vel aliam reſpective pœnam, ut ſupra Provincialis non ſubeat, niſi

juris

juris ordine ſervato ob exceſſus, vel caſus pro ipſius privatione, vel ſuſpenſione in Conſtitutionibus expreſſos: propter quoſmetipſos dumtaxat exceſſus, vel caſus reſpective, ac in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ tantum (ut de Patre Provinciali dictum eſt) Patres Definitores, Exprovincialem immediatum, Expræſidentem immediatum, & Viſitatores Provinciæ proceſſari, voceque, officiis, aut gradibus, juris tamen ordine ſervato ſuſpendi, vel privari, aut ſuſpenſos, vel privatos declarari poſſe, etiam declaramus: irritum, & inane ipſo facto, & abſque alia declaratione, decernentes quidquid propter alios exceſſus, vel caſus, aut alio tempore, ſeu juris ordine non ſervato contra Patrem Provincialem, cæteroſque, & ſingulos nominatos Patres fieri, vel attentari contigerit; verba namq: Conſtitutionum 3. par. cap. 12. §. 20. ibi -- *Prior Provincialis poterit eos* (ſcilicet Viſitatores) *corrigere, & punire*: De correctione, & punitione Regulari ad pœnitentiam, extrajudicialiterque imponendis, & non aliter, neque alio modo intelligenda eſſe declaramus. Verum cum prædictis Patribus in Definitorio novi ac immediati Capituli Provincialis, utpote ſuorum officiorum tempore jam completo, prædictæ pœnæ privationis, ſuſpenſionis, vel depoſitionis ab Officiis nullatenus imponi poſſint, prædictum Definitoriom Capituli Provincialis recenſitas pœnas, juxta exceſſus tameo qualitatem commutare debebit in privationem Privilegiorum, vocis, vel in alias reſpective pœnas indiſpenſabiliter ſubeundas.

De caſu quo deficiat aliquis Diffinitorum.

Nono. Si quis Definitorum ex hac vita migraverit, vel inevitabili aliqoo præpeditus impedimento monus ſuum exercere non potuerit, aut illi juſtis ex cauſis renunciaverit: tunc ſine mora primus Definitor ex tribus additis, ille ſcilicet, qui cæteris plura ſuffragia in eorum electione habuit, etiamſi omnes tres majorem partem omnium ſuffragiorum babuerint, & in parte, ſeu æqualitate ſuffragiorum antiquior gradu, & ſi graduati non fuerint, Profeſſione antiquior: conformiter ad noſtras Sacras Conſtitutiones 3. par. cap. 7. n. 5. §. 1., & eadem 3. par. cap. 8. §. 3. ejus loco ſubrogetur, illoque deficiente, ſecundus, & poſtea tertius eodem ordine ſervato, quod etiam in ſimilibus, & in aliis quibuſcumque caſibus ſubrogandi, ſeu ſupplendi emergeotibus omnino obſervetur, ac fiat: quod ſi nullus eorum inveniatur, recurſus habeatur ad antiquiorem ex quatuor Definitoribus Quadriennii immediati præteriti, illoque deficiente, ad illi immediatum &c. & omnibus prædictis quatuor deficientibus, ad unum ex Definitoribus additis ejuſdem Quadriennii, ſupradicto ordioe omnino ſervato, ſicque retrocedatur ad alia Capitula præterita, donec integretur numerus quatuor Definitorum non obſtante ſupplicatione Provinciæ in contrarium nobis facta, qui vero non ad cauſam, vel cauſas particulares, ut in caſu diſcordiæ, vel recuſationis contingere poteſt, ſed ad univerſitatem cauſarum pro hujuſmodi ſubrogatione Definitorium ingreditur, oumerumque quatuor Definitorum actu exercentium conſtituit, confirmantes, & quatenus opus ſit, ionovantes Declarationes Reverendiſſimorum Patrum voce, loco, cæteriſque, ſubrogatione durante, gaudeat exemptionibus, & privilegiis, abſque ulla prorſus differentia, quibus Definitores actuales in Capitulo Provinciali electi gaudent, & ſi omnibus iſtis antiquior ſit, & uſus emerſerit, quod nullus in Præſidentem Capituli Provincialis per Literas Patris Generalis deputetur, ipſe tanquam primus Defioitor (licet ſubrogatus) Præſidentia potiri debebit conformiter ad noſtras Sac. Conſtitutiones 3. par. cap. 7. n. 1. §. 4., & ſi ſecus ſuper his quovis modo fieri, vel attentari contigerit totum ſit irritum, & inane ipſo facto, & abſque alia declaratione.

De libero ſuffragatione Diffinitorum.

Decimo. Omoes, & ſingulos Patres Definitorii in omnibus, & ſingulis cauſis, vel negotiis in Definitorio etiam privato ſententiaodis, ſeu quomodocumque pertractandis, vel determinandis ſemper habere vota deciſiva declarantes, decernimus, quod ſi aliquis eorum pro ſuffragatione ſecreta inſtantiam fecerit, per ballotulas ſecretas omnino fiat ſub pœna oullitatis agendorum ipſo facto, & abſque alia declaratione: inhibentes præterea Patribus Præſideoti Capituli Provincialis, & alteri cuicumque ſub pœna privationis utriuſque vocis per quinquennium ipſo facto incurrenda, ne in Defioitoriis etiam privatis, quorum præſidentia ad eos reſpective pertineat per ſe, vel per alium liberam, & iodependentem Patrum Definitorii ſuffragationem publicam, vel ſecretam quovis modo impediant, neque ad ſuum ſenſum eorumdem vota extorquere attentent; & ſi in puncto juris prædicti Patres, vel aliquis eorum difficultatem aliquam habuerint, conſultum cum Advocatis, ſeu juriſperitis etiam ſæcularibus babere poſſint, & valeant.

De ſuffragiis in cauſis definiendis.

Undecimo. Ut quodcumque Definitorium, vel Tribunal etiam Capituli Provincialis, vel privati in ſuis Judiciis, vel Congreſſibus ſententiam, vel determinationem faciat, facereque intelligatur, majorem partem omnium votorum reſpective conſentire, & concurrere debere, necnon prædictæ majori parti minorem cedere, ac ſententiæ, vel determinationi factæ ſubſcribere teneri, etiamſi Præſidens Capituli, vel Pater Provincialis pro dicta minori parte ſteterit, volumus, decernimus, & declaramus; in caſu vero diſcordiæ, ut vocant, ſi in quocunque Definitorio oriri cootigerit, pro ea tollenda vocetur, & admittatur ille Definitor additus, qui in caſu ſupplementi pro integrando Definitorio primo vocari, & admitti deberet: & ſi hujuſmodi vocatio quacunque ex cauſa effectum non ſortiatur, vel diſcordia adhuc ablata non fuerit, recurſus tunc habeatur ad alium, & alium Defioitorem additum &c. conformiter ad Decretum ſub numero 9. ſuprapoſitum, donec prædicta diſcordia ceſſet, ſeotentiaque, vel determinatio a majori parte fiat; ſi autem in Tribunali Præſidentis Capituli, & Judicum Cauſarum prædicta diſcordia oriatur, pro ea tollenda vocetur, & admittatur Pater Provincialis, ſeu Rector Provinciæ, & ſi hujuſmodi vocatio quacunque ex cauſa effectum ſimiliter non ſortiatur, vel diſcordia adhuc ablata non fuerit, recurſus tunc habeatur, primo ad Definitores actuales ſuo ordine, poſtea ad additos donec prædicta diſcordia ceſſet, ſententiaque, vel determinatio a majori parte, ut ſupra fiat, & ſi ſecus ſuper his quovis modo fieri, vel attentari contigerit, totum ſit irritum, ac inane ipſo facto, & abſque alia declaratione.

Duodecimo. Cum per noſtras Sacras Conſtitutiones 3. par. cap. 10. §. 3. caotum ſit, ne Capitulum privatum Priorem aliquem intra duos

menſes

De tempore quo quis privari nequit officio, vel voce activa, aut paſſiva.

menſes ante Capitulum Provinciale, & intra duos alios ante Congregationem intermediam Prioratus Officio privare poſsit: prohibitionem hujuſmodi, etiam reſpectu omnium, & ſingulorum Patrum vocem activam, vel paſsivam habentium, & non ſolum per ſententiam condemnatoriam, ſed etiam declaratoriam intelligendam eſſe declaramus; itaut prædictum Definitorium privatum nullum Patrem, cui ratione gradus, officii, vel alias vox activa, vel paſsiva competat, prædicta voce activa, vel paſsiva, gradu, vel officio intra duos menſes ante Capitulum Provinciale, & intra duos alios ante Congregationem intermediam privare, nec privatum declarare ullo modo poſſit: neque cum aliquis ſemel electus, & confirmatus a Patribus cujuſcumque Definitorii reſpective fuerit, electionem confirmatam tanquam nullam declarare intra prædictos duos menſes valeat: & ſi ſecus ſuper his fieri, vel attentari contigerit totum ſit irritum, & inane ipſo facto, & abſque alia declaratione: & tam Pater Provincialis, quam Definitores pœnam privationis utriuſque vocis per quinquennium ipſo facto incurrant.

De iis quibus Provincialis ſe ingerere nequit.

Decimotertio. Volumus inſuper, & decernimus, quod Pater Provincialis in attinentibus ad primam inſtantiam, & gubernium immediatum, & ordinarium Superiorum Localium nullo modo ſe intromittere poſſit, præter quam in caſibus a Jure permiſſis, cui inſuper præcipimus ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ per quinquennium ipſo facto incurrenda, ne adminiſtrationem Prædiorum, fructuum, & redditnum Conventuum undequaque provenientium per ſe, vel per alios, directe, vel indirecte, ſub nullo prætextu, motivo, vel titulo ſibi arrogare, ſeu adjudicare audeat: quod ſi inter viſitandum, Regularem, vel Sæcularem Adminiſtratorem Prædii, vel Prædiorum removendum juſtis ex cauſis invenerit, & cum effectu removeat, tunc ſub eadem pœna privationis vocis eidem Patri Provinciali inhibemus, ne in proviſione novi Adminiſtratoris ullo modo ſe ingerat, ſed certiorem faciat Superiorem localem Conventus, ad quem tale Prædium, ſeu Prædia ſpectant, ut ipſe Superior localis de conſenſu Patrum conſilii de alio, ſeu aliis Adminiſtratoribus provideat: in caſu præterea quo a gravamine Prioris localis ad Patrem Provincialem appellatio interponatur, volumus, & declaramus hujuſmodi cauſam a Patre Provinciali, & Definitoribus ſaltem in Capitulo privato etiam intra bimeſtre, non tamen poſt recognitionem P. Præſidentis, prout de jure cognoſcendam, & determinandam eſſe: & ſi ſecus ſuper his fieri, vel attentari contigerit, totum ſit irritum, & inane ipſo facto, & abſque alia declaratione.

De Viſitatione Provinciæ a Provinciali facienda.

Decimoquarto. Generalem aliquam, vel particularem Viſitationem P. Provincialis ſub quovis prætextu, vel motivo facere non poſſit præter duas Viſitationes generales totius Provinciæ, quas intra quadriennium unam ſcilicet ſingulo biennio ſui Provincialatus facere debet: Iſtas vero in Conventu Quitenſi intra quindecim dierum, & ſingulis aliis Conventibus, Doctrinis, ac Prædiis intra decem dierum terminum concludere omnino teneatur, intra quem terminum, ſi aliquem Superiorem localem propter caſus in Conſtitutionibus expreſſos dignum ſuſpenſione invenerit, eundem etiam extrajudicialiter procedens, & ad præſcriptum prædictarum Conſtitutionum 3. *part. cap.* 12. §. 15. & *cap.* 13. §. 17. ab officio ſuſpendere poterit: quod ſi in prædictis Viſitationibus ſummarie, vel alias inveniat aliquem Superiorem, vel inferiorem in quacumque cauſa civili, vel criminali judicialiter, & compilato proceſſu audiendum eſſe; Tunc tanquam Judex, & extra formalitatem Viſitationis cauſam, vel cauſas, tum intra, tum extra prædictum terminum Viſitationis prout de jure cognoſcat ad præſcriptum Decreti ſub num. 24. infrapoſiti: De cauſis vero, judiciis, vel negotiis tum civilibus, tum criminalibus alias judicatis, concluſis, vel determinatis, necnon de quibuſcumque ſententiis in judicatum tranſactis præcipue abſolutoriis inquirere, eave movere, ſuſcitare, vel recognoſcere, etiam ad inſtantiam partis nullatenus poſſit. Item per ſe ſolus tam intra, quam extra terminum prædictæ Viſitationis Patrem aliquem, cui ex gradu, vel officio, ſeu alias vox activa in Capitulis Provincialibus, ſeu in aliis quibuſcumque electionibus competat, prædicta voce, gradu, vel officio etiam per ſententiam declaratoriam privare aut titulo ſuſpenſionis, vel ſub quocumque motivo, vel prætextu, etiam quod Reus, vel proceſſatus exiſtat, ab eadem voce, gradu, officio, vel electione, directe, vel indirecte, mediate, vel immediate excludere nullo modo poſſit: ſed ſi prædicta voce, gradu, vel officio propter quodcumque motivum, vel cauſam carere debeat; tunc ſervatis ſervandis per ſententiam condemnatoriam, vel declaratoriam a Definitorio ſaltem Capituli prout de jure ferendam, reſpective privetur, vel privatus declaretur, aut ab electione excludatur, & non aliter, neque alio modo: quod ſi Pater Provincialis contrarium ſuper his quovis modo facere, vel attentare præſumpſerit, totum ſit irritum, ac inane ipſo facto, & abſque alia declaratione, privationemque utriuſque vocis per quinquennium ipſo facto incurrat.

De remotione Religioſorum a Cœnobiis.

Decimoquinto. Provincialis, vel quicumque alius Superior ſententialiter, vel proviſionaliter Religioſum aliquem a Conventu, Curatu Indorum, vel Prædio removerit, vel in exilium miſerit, teneatur ſub pœna privationis utriuſque vocis per quinquennium eumdem Religioſum de ejus diſceſſu per tres dies ad minus ante remotionis, vel exilii exequutionem præmonere, ut ad Conventum, ſeu locum ſibi deſtinatum poſſit honeſte accedere: volumus præterea, ac decernimus, quod ſi aliquis, vel aliqui ex Patribus Vocalibus, vel Definitorii a Conventu in quo Capitulum Provinciale, Congregatio intermedia, vel aliud quodcumque Definitorium fuerint celebranda, etiam per ſententiam declaratoriam in exilium mittatur, vel miſſus fuerit, non obſtantibus prædicto exilio, & quibuſcumque aliis ad eumdem Conventum tempore celebrationis Capituli Provincialis, Congregationis intermediæ, vel Definitorii pro ſuffragio ferendo, vel in Definitorio Juriſdictionem exercendo libere, & licite accedere poſſit, & valeat, nec Pater Provincialis, aut quicumque alius eundem in tali acceſſu, ullo modo impedire poſſit ſub pœna privationis utriuſque vocis per quinquennium ipſo facto incurrenda: Capitulo autem Provinciali, vel Congregatione intermedia, vel Definitorio, ſeu Definitoriis, finito,

Digitized by Google

to, & finitis ſtatim recedat, & exdium ſervet.

De convocatione Vocalium.

Decimoſexto. Per Convocatoriam, quæ a P. Provinciali, vel a quolibet alio Superiori in Capitulo Provinciali, Congregatione intermedia, vel alia quacumque electione fieri ſolet, convocatos intelligi volumus, & declaramus omnes, & ſingulos, in habitu, vel actu vigore Conſtitutionum, vel privilegii, aut quaſi poſſeſſionis ad præſcriptum Decreti ſub num.2. ſupra poſiti in iiſdem Jus eligendi habentes, reſpectu quorum nulla fieri poſsit prohibitio, quæ ſi fiat pro nulla habeatur, eaque non obſtante, ad electionem, vel Definitorium accedere poſsint, & debeant: Congregationem inſuper intermediam Pater Provincialis, aut Rector Provinciæ nullo motivo, vel prætextu prorogare valeat, ſed ſtatuto tempore in medio quadriennii die ſcilicet 24. Menſis Julii, prædictæ Congregationis primam ſeſsionem per ſe, vel per alium celebrare teneatur ſub pœnis privationis utriuſque vocis per quinquennium, nullitatiſque agendorum ipſo facto incurrendis.

De Syndicatu Provincialis.

Decimoſeptimo. Provincialis, ſeu Rector Provinciæ, elapſo ſui Officii tempore, coram Definitorio Capituli Provincialis ſtare teneatur judicio Syndicatus, ſeu (ut vocant) Reſidentiæ: prædictum autem Definitorium privative quoad aliam quamcumque auctoritatem, vel jurisdictionem, etiam Patris Provincialis, & Congregationis intermediæ, tum ad inſtantiam partium, tum ex Officio, de exceſsibus adminiſtrationis Officii, necnon perſonalibus durante Officio commiſsis, prout de jure inquirere, judicare, & determinare teneatur. Verum ſi aliqua, vel aliquæ contra Patrem Exprovincialem, aut Rectorem Provinciæ deferantur cauſæ, quæ a Definitorio Capituli Provincialis intra quindecim dies ſuæ durationis definiri nequeant: Definitorio Capituli privati, cui præſentium Statutorum, atque delarationum vigore omnis facultas deſuper neceſſaria, & opportuna perpetuo conceditur, & conceſſa declaratur, deferantur; quatenus intra terminum præciſum duorum menſium cauſam, vel cauſas ſibi delatas, prout juris fuerit, finiat, & determinet, finireque, & determinare omnino teneatur: Exprovincialis autem, vel Rector Provinciæ quouſque judicium Syndicatus ſententialiter abſolutum non fuerit, ad quæcumque officia, etiam minima inhabilis omnino remaneat.

De adſcriptione Religioſorum aliarum Provinciarũ huic Quitenſi

Decimooctavo. Quandocumque contigerit Religioſos alterius Provinciæ Alumnos huic Provinciæ Quitenſi affiliari; tum confirmantes & partim moderantes Decreta Reverendiſſimorum Patrum in prædicta Provincia admiſſa, necnon juxta Decreta Capituli Generalis celebrati anno 1661. tam licentiam a P. Reverendiſſimo Generale in ſcriptis habendam, quam conſenſum authenticum utrinſque Definitorii ſaltem privati unius, & alterius Provinciæ, *a qua* ſcilicet, & *ad quam* pro validitate affiliationis omnino interveniri debere decernimus, & declaramus, ſecus affiliatio irrita, & nulla ſit ipſo facto, & abſque alia declaratione: Nullus item alterius Provinciæ niſi prius eidem legitime affiliatus ſit, neque aliquis ex non iterum affiliatis, vel in poſterum affiliandis, niſi triennio tranſacto a die legitimæ affiliationis in Definitorem, vel Viſitatorem, Regentem. Secretarium, Doctrinarum Priorem, ſeu Vicarium cujuſcumque Conventus, vel Domus, etiam Indorum, vel Prædii eligi, aut deputari poſſit; ſecus electio, vel deputatio irrita, & nulla ſit ipſo facto, & abſque alia declaratione.

De renunciationibus.

Decimonono. Si Paſtor Provincialis, aut quilibet alius ex novem Definitorii Patribus, legitima ex cauſa, officio ſuo ſemel acceptato renunciare voluerit, coram Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ id facere licite poſſit, & valeat: prædictum autem Definitorium cauſa renunciationis approbata, renunciationeque acceptata, ut defectus renunciantis ſuppleatur, prout de jure omnino procedere teneatur. Patres item Priores, Vicarii Priores, Studiorum Regentes, Provinciæque Secretarius, ſi cauſam legitimam renunciandi ſuis officiis ſemel acceptatis ſimiliter habuerint, & eiſdem renunciare licite poſſint, & valeant, non tamen per ſex menſes ante tempus Capituli Provincialis, neque per duos alios ante tempus Congregationis intermediæ; Quocirca Textum noſtrarum Conſtitutionum 2. *par. cap.7. n.17.* §.3. ibi -- *Si vero Prioratus Officium acceptare renuerit ſine cauſa prædicta, quam judicare tenentur Pater Provincialis, & Definitores &c.* intelligendum eſſe declarantes etiam reſpectu eorum, qui prædictis Officiis ſemel acceptatis renunciare voluerint. Decernimus, & declaramus hujuſmodi Patres ſuas renunciationes coram Patre Provinciali, & Definitoribus actualibus in Definitorio ſaltem Capituli privati congregatis facere teneri; ad quod Definitorium cauſæ, vel cauſarum renunciationis approbationem, prædictæque renunciationis acceptationem, necnon ſi poſt Congregationem intermediam renunciatio acceptari contigerit, Electionem, ſeu proviſionem alterius Officialis in locum renunciantis ſufficiendi ad præſcriptum earumdem Conſtitutionum 3. *par. cap.9.* duraturam pleno jure pertinere ſimiliter declaramus: & ſi ſecus ſuper his fieri, vel attentari contigerit, totum ſit irritum, & inane ipſo facto, & abſque alia declaratione: Verba autem Conſtitutionum 3. *part. cap.2.* §.5. ibi -- *Nullus item poſſit voci ſuæ renunciare ſub pœna privationis vocis activæ per biennium*: de renunciatione ſolius vocis, ut prædicta verba ſonant, non autem de renunciatione Officiorum intelligenda eſſe declaramus, & non aliter, neque alio modo.

De appellationibus.

Vigeſimo. Si quis autem in quibuſcumque cauſis civilibus, vel Criminalibus a Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ nulliter, aut cum injuſtitia notoria judicatus, vel ſpoliatus fuerit, ad remediaque Juris (abſolutis prædictis Definitoriis) recurrere voluerit, tunc per ſe, vel per ejus Procuratorem, etiamſi abſens fuerit, coram Definitorio Capituli privati, de prædicta nullitate, vel injuſtitia notoria proceſſus, vel ſententiæ, necnon reſtitutionem in integrum dicere, conqueri, & poſtulare legitime poſſit, & valeat: verba namque noſtrarum Conſtitutionum 3. *part. cap.10.* §.3. ibi -- *Non tamen poterunt Sententias, vel determinationes Capituli, vel Congregationis Provincialis mutare, vel alterare*: In caſibus Spolii, vel nullitatis, aut injuſtitiæ notoriæ locum non habent, neque eos comprehendunt, & ita intelligendum eſſe declaramus: Capitulum vero privatum, etiam cum facultate deſuper neceſſaria, & opportuna, quæ vigore præſentium Sta-

Statutorum, atquæ declarationum ei perpetuo conceditur, & conceſſa declaratur quoad prædictam nullitatem, vel injuſtitiam notoriam, ac etiam quoad ſpoliati reſtitutionem uſque ad ſententiam defiuitivam, prout juris fuerit procedere omnino teneatur, quod etiam in ſimili eventu per P.Præſidentem, & Judices cauſarum facere poſſe declaramus. Magiſtri præterea, & præſentati ſemel a Provincia acceptati, gradibus Magiſterii, vel Præſentaturæ, ſeu aliquo ex eorum privileglis nullo modo poſſint ſuſpendi, vel privari, aut ſuſpenſi, vel privati declarari, niſi propter caſus dumtaxat pro eorum privatione, vel ſuſpenſione in Conſtitutionibus expreſſos, & per ſententiam a Definitorio Capituli ſaltem privati, juris ordine ſervato proferendum: Et ſi contrarium ſuper his fieri, vel attentari contigerit, totum ſit irritum, & inane ipſo facto. & abſque alia declaratione: Præfati inſuper Magiſtri a Provincia acceptati, quoad habilitatem ad Officium Provincialatus, abſque eo quod Conventuum Priores aliquando extiterint, confirmantes, & innovantes declarationes Reverendiſſimi Valvaſorii Prædeceſſoris noſtri, eo quod omnes actu legerint, & docuerint, privilegio Regentium gaudeant, & potiantur.

De amotione, & reſidentia Vicariorū Priorum.

Vigeſimoprimo. Vicarii Priores, qui loco Priorum, vel Vicariorum titularium cum voto, vel ante, vel poſt Congregationem intermediam quomodolibet eliguntur, vel providentur nullo modo ad libitum removeri poſſint, ſed ſi motiva adſint privationis, vel declarationis privationis, contra eos procedendum eſſe declaramus eodem modo, & forma præſcriptis in Conſtitutionibus 3. *part. cap.*13. §.17., & in Decreto ſub *num.*24. infrapoſito; irritum, ac inane ipſo facto, & abſque alia declaratione decernentes, quidquid ſecus fieri, vel attentari contigerit. Innovantes propterea, & ampliantes Decretum Rmi Lanfranconii pro eadem Provincia Quitenſi emanatum: præcipimus omnibus, & ſingulis Prioribus, & Vicariis Prioribus in Capitulo Provinciali, ſeu alias aleatis, vel proviſis ſub poenis privationis prædictorum Officiorum ac inhabilitatis ad illa, & alia inpoſterum per quinquennium obtinenda, ut in Conventibus, Doctrinis, vel Prædiis pro quibus ſunt electi, vel proviſi, ad præſcriptum Conſtitutionum 3. *part. Cap.*13. §.9. omnino reſidere teneantur, Paterqoe Provincialis, ſeu Rector Provinciæ, vel alias quicunque Superior ſub poena privationis utriuſque vocis per quiquennium ipſo facto iocurrenda eiſdem, vel alicui eorum nullo modo reſidentiam impediant, ſed eos ad ita reſidendum cum effectu reſpective compellant, & cum Priores, ſeu Vicarii Priores ad Capitulom Provinciale ire debent, prædictus Provincialis, ſeu Rector Proviociæ ſub eadem poena privationis de Vicariis, qui Conventibus interim præſint, excepto unico caſu in Conſtitutionibus expreſſo 3. *part. Cap.*20. §.1. nullo modo provideant, ſed conformiter ad diſpoſitionem ejuſdem *Cap.*20. ſi prædicti Conventus Superiorem non habuerint, Vicarii eligantur; nec ſub eadem poena privationis, auctoritatem, & gubernium interinarium Superioris, vel in ejus deficientia prædictas electiones valeant impedire, vel ſecus ſuper his quovis modo audeant attentare.

De Patribus convocandis ad negotia Cœnobii pertractanda.

Vigeſimoſecundo. Quotieſcumque juxta præſcriptum noſtrarum Conſtitutionum Superior Localis ad aliquam caoſam, vel negotium pertractandum Patribus coonſilii uti debet (inter quos ſemper connumerari debere declaramus, & præcipimus Stodiorum Regentes, & Lectores Sacræ Theologiæ, & Artium, tam actuales, qoam Jubilatos) tunc omnes, & ſingulos Patres conſiliarios vota deciſiva habere declarantes; Decernimus, quod ſi aliquis eorum pro ſuffragatione ſecreta inſtantiam fecerit, per ballotulas ſecretas omnino fiat, & in omni eventu, niſi eorum major pars concurrat, & conſentiat, ſententia, vel reſolutio nullo modo ſit, neque intelligatur facta: Superior vero ſub poenis privationis otriuſque vocis per quinquennium, & nullitatis agendorum ipſo factu incurrendis, neque liberam Patrum ſuffragationem publicam, vel ſecretam valeat quovis modo impedire, neque eorumdem vota ad ejus ſenſum extorquere.

De reclamantibus eorum profeſſione.

Vigeſimo tertio. Si quis in poſterum contra ſuam profeſſionem judicialiter reclamaverit, vel de ejus nullitate dixerit, a quocumque Officio, quod pro tunc habuerit ipſo facto ſit abſolutus, & privatus, liteque, ſeu reclamatione durante, nec vocem activam, nec paſſivam ullo modo habeat: & ſi in quocumque ſtatu caoſæ, vel poſt ſententiam definitivam, etiam in judicatum tranſlatam ad Matrem ſuam Religionem redire velit, charitative quidem recipiatur; ita tamen, ut ſi facto Proceſſu ad præſcriptum Decreti ſub *num.*24. infra poſiti, legitimè conſtiterit, indebite, ac malitioſe, & præſertim ad ſe ſubtrahendum a correctione Superioris contra profeſſionem reclamaſſe, vel de ejus nullitate dixiſſe; ſi Graduatus, vel Sacerdos tantum fuerit, locum noviſſimum ioter Graduatos, vel Sacerdotes per annum reſpective habeat, & utraque voce careat per biennium. Si vero non Sacerdos, ſive Choriſta, ut vocant fuerit, pœnam gravioris culpæ per unum menſem ſuſtineat, & ad Sacros Ordines, etiamſi in eis initiatus fuerit, per triennium nullo modo promoveatur: & ſi tandem Laicus fuerit, eamdem pœnam gravioris culpæ per unum menſem ſubeat, & locum noviſsimum teneat per biennium.

De forma, quam Provincialis ſervare debet in cauſis gravioribus.

Vigeſimoquarto. Cum Pater Provincialis, etiam tempore Viſitationis, in quibuſcumque cauſis civilibus, vel criminalibus procedit, ſeu procedere intendit ad impouendum, etiam per Sententiam declaratoriam pœnam, vel pœnas graviores ordinarias, ſcilicet privatioois vocis activæ, vel paſsivæ, Dignitatis, Prioratus, Magiſterii, Præſentaturæ officii vocem activam, vel curam Animarum habeotis, graviſſimæ culpę, triremium, exilii a Provincia, torturæ, infamiæ, Apoſtaſiæ, Conſpirantis, Capitis factionum, incorrigibilitatis, & aliarum ſimilium, vel formidabiliorum, aut infamiam Perſonæ, Conventus, Provinciæ, vel Religionis inducentium, inſuper io illis cauſis, in quibus tractatur de excluſione, vel admiſsione, validitate, vel invaliditate alicujus Magiſterii, vel præſentaturæ, in aliis ſimilibus, vel gravioribus: tunc prædictus P. Provincialis non tamquam viſitator, nec ſub ratione & formalitate Viſitationis (etſi ea in actu fuerit) ſed tamquam Judex (præſuppoſitis tamen de Jure præſupponendis) judicialiter, & compilato Proceſſu, ſervatiſque omnibus, & ſingulis ſubſtantialibus judiciis ordinariis, in earum ſubſtantiatione, cognitione, & determinatione omni-

no

Digitized by Google

no procedere teneatur; itaut Reum, ſeu Reos, prout de jure etiam ad ſententiam citet; eos in omnibus, & ſingulis ſuis legitimis Defenſionibus, excuſationibus, & exceptionibus, etiam contra judicem, vel judices, teſtem, vel teſtes, prout de jure audiat: Eis integram copiam Proceſſus, nomina teſtium, & conſultum habere cum Advocatis, ſeu juris Peritis, etiam ſecularibus, ſi petierint, terminoſque ſufficientes pro ſuis defenſionibus concedat: Conjudices verbo, vel ſcripto informare nullatenus impediat; Cæteraque hujuſmodi, etiam circa habilitatem, juramentum, examen, & repetitionem teſtium pro integritate Judicii, & legitima efformatione probationum de jure neceſſaria (quæ probationes, ut ad pœnam, vel pœnas præcipue ordinarias Reus condemnari, vel in eas, aut in aliquam earum incurſus declarari poſſit, plenę, clarę, & concludentes debent eſſe) omnino obſervet, & ad ſententiam ſine plena cognitione cauſæ (prout ex parte ſua fuerit) nullo modo procedat, neque procedere poſſit: Appellationes inſuper legitimas, etiam ex cauſa probabili debito tempore interpoſitas (exceptis tamen quibuſdam caſibus particularibus de jure, & prout de jure excipiendis) quoad utrumque effectum, ſcilicet ſuſpenſivum, & devolutivum in quantum ad ſe attinet, admittat, eaſque ſic admittere teneatur: quam formam, modum, & ordinem judicialiter procedendi, & judicandi, etiam circa appellationis admiſſionem, alium quemcumque Superiorem ordinarium, vel delegatum, necnon quodcumque Tribunal, vel Definitorium etiam Capituli Provincialis reſpective obſervare teneri decernimus, & declaramus; Unde verba noſtrarum Conſtitutionum 3. part. Cap. 12. §.22. ibi. *Appellationes a correctione Regulari, vel a præcepto ſui Superioris penitus inhibemus, & a noſtro Ordine relegamus &c.*, & illa 6.part.Cap. 23. §.2. ibi – *Impoſitæ tamen pœnę quocumque modo imponantur, a Subditis humiliter acceptentur, poſtpoſita omni appellatione; nam a correctionibus non licet Fratribus noſtris appellare*. De correctionibus, vel præceptis extrajudicialiter, & ad pœnitentiam impoſitis, modumque legitime corrigendi, & præcipiendi non excedentibus intelligenda eſſe declaramus, & non aliter neque alio modo: & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter fieri, vel attentari contigerit, totum ſit irritum, & inane, nulliuſque roboris, & momenti ipſo facto, & abſque alia declaratione.

De Judicibus recuſantibus.

Vigeſimoquinto. Recuſationes malitioſæ, calumnioſæ, frivolæ, fruſtratoriæ nullo modo admittantur, ſed potius ita recuſantes graviter, & prout de jure reſpective corrigantur, & puniantur; ſi tamen quicumque ſuperior tam intra, quam extra terminum viſitationis judicialiter procedens, ſeu procedere intendens, legitime recuſari, etiam ex cauſa probabili contingat, tunc hujuſmodi recuſatione admiſſa, circa probationem cauſæ, vel cauſarum prædictæ recuſationis, necnon circa alia ad ipſam recuſationem, ejuſque judicium concernentia, vel attinentia, ac inſuper in omnibus, & ſingulis illis caſibus in noſtris Sacris Conſtitutionibus omiſſis, & in caſibus dubiis pro eorum doctrinali intelligentia, ſeu interpretatione, in eo interim quod Reverendiſſimi Patris reſponſum legitime habeatur; prout de Jure communi Canonico procedi, & ad illud reſpective recurri debere, volumus, & declaramus. Verum ſi Pater Præſidens intra Definitorium Capituli Provincialis, vel P. Provincialis intra definitoria Congregationis intermediæ, vel Capituli privati, legitime eorum eiſdem Definitoriis recuſari contigerit, Vicarios loco eorum nominare, vel ſubſtituere etiam ſub motivo præſidendi minime poſſint, ſed in tali caſu præſidentia Definitorii, quodcumque ſit, Patri ex reliquis in ordine ſedendi antiquiori pertineat, & tam in iſtis, quam in caſu recuſationis aliorum Conjudicum, dummodo tamen major pars Definitorii libera, & expedita maneat, nullus alius ad Definitorium loco recuſati, vel recuſantis vocetur, vel admittatur, ſed plena juriſdictio, etiam quoad cauſam principalem in majori parte Conjudicum remanentium ſit, & permaneat, prout ita eſſe, & permanere volumus, & declaramus: quod ſi major pars Definitorii, ut ſupra non manſerit, itaut in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ quinque, & in Definitorio Capituli privati tres ad minus Patres liberi, & expediti exiſtant; tunc pro dicta majori parte integranda, ad præſcriptum Decreti ſub num.9. ſuprapoſiti inviolabiliter procedatur.

De promovendis ad gradus, vel ordines, nec non de Apoſtatis.

Vigeſimoſexto. Nullus Religioſorum, qui a decem annis profeſſionem in eadem Quiti Provincia emiſerit, vel emittet in poſterum, in Definitorem, Viſitatorem, Regentem, Secretarium, Doctrinarium, Concionatorem, Priorem etiam Indorum, vel Prædii eligi poſſit, niſi per biennium integrum Artium, & per Triennium Sacræ Theologiæ curſus compleverit. In Confeſſores vero eligi poterunt dummodo in caſibus conſcientiæ ſint ſufficienter inſtructi: ii autem, qui ex aliis Provinciis a decem annis Quitenſi Provinciæ ſunt filiati, vel affiliabuntur in poſterum, Definitorio per inſtrumenta authentica conſtare faciant, qualiter prædictos Artium, & Sacræ Ttheologiæ curſus in Provinciis a quibus ſunt exfiliati perfecerint, alias ſub pœna inhabilitatis ad recenſita officia prædictos curſus in Provincia Quiti complere teneantur; & ad vitandam omnem irregularitatis ſuſpicionem in Sacris Ordinibus ſuſcipiendis, præcipimus, & mandamus R. P. Provinciali, ſeu Rectori Provinciali, necnon cuicumque Definiturio, etiam Capituli Provincialis ejuſdem Provinciæ Quitenſis nunc, & pro tempore exiſtentibus, ſub pœnis privationis utriuſque vocis per decennium, ut ad Canones Sacroſancti Concilii Tridentini, Religioſis alterius Provinciæ, etiam cum licentia ſuorum Provincialium ad iſtam Quitenſem divertentibus nullo modo Dimiſſorias ad Ordines ſacros ſuſcipiendos, etiamſi in eis initiati fuerint, de cætero concedant, cum hujuſmodi Dimiſſoriæ a propriis, & non ab alienis Provincialibus concedendæ ſunt: Animarumque præterea ſaluti conſulentes ob immanem terræ, mariſque diſtantiam ab hac Romana Curia, benigne concedimus Patri Provinciali, ſeu Rectori Provinciali, & Definitoribus etiam Capituli privati prædictæ Provinciæ Quitenſis, nunc, & pro tempore exiſtentibus, ut Religioſos ſuos Apoſtatas, etiamſi a multo tempore, & ultra annum a Conventu, vel etiam a Provincia, immo, & a Religione non tamen a fide apoſtataverint, recipere poſſint, ſervatis tamen quoad cætera diſpoſitionibus noſtrarum Conſtitutionum ſexta parte Ca-

pite decimoquarto de Apoſtatis recipiendis.

De Lectoribus.

Vigeſimo ſeptimo. Ut debitum ſtudiorum præmium benemeritis retribuatur, præcipimus, quod in Lectorem Artium nullus de cætero aſſumatur, niſi prius per integrum biennium Artium ad minus, & per quadriennium Theologiæ Scholaſticæ curſibus peractis, prævium rigoroſum examen per oppoſitionem lectionis 24. horarum coram Patre Provinciali, Superiori ordinario Conventus, Magiſtris a Provincia acceptatis, ſtudiorum Regente, Lectoribus tam actualibus, quam Jubilatis, & ſtudiorum Magiſtro, ſubeat, ac argumentis ſatisfactis, a majori parte prædictorum Patrum per ſuffragia ſecreta approbatus fuerit: Inter approbatos vere cæteris præſtantior, pro primo Artium curſu legendo deputetur; quod ſi æquales in doctrina cenſeantur, antiquior in ſtudiis Scholaſticis, & data in iis æqualitate, antiquior in profeſſione aliis præferatur: ad Lectoratus itidem Theologicos inter Artium Lectores, ille primo aſſumatur, qui antiquior eſt in lectione Scholaſtica, in qua ſi pares ſint, qui prius Lector fuerit inſtitutus, & ſi æquales in inſtitutione inveniantur, ordo ſervetur profeſſionis, ei vero, qui inverſo ordine a Nobis præſcripto ad Lectoris munus aſſumptus fuerit, annus, vel anni, quibus Artes, vel Theologiam, aut utramque facultatem legerit, ſeu docuerit, nullo modo computentur, neque computari poſſint pro Magiſterio obtinendo.

De Magiſtris, & Præſentatis.

Vigeſimooctavo. Patres Definitorii, etiam Capituli Provincialis ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ, per quinquennium ipſo facto incurrenda, nullo modo ad Magiſterium etiam pro primo loco vacaturo poſtulent, vel exponant eum, qui per octo Annos Artium, & Theologiæ curſus docendo, & legendo prius non compleverit: neque eumdem, vel alium quemcumque pro Magiſtro etiam primum locum vacaturum acceptent, ſeu recipiant, niſi prædicto tempore Lectoriæ completo, literas originales Magiſterii coram Definitorio exhibuerit. Ad Præſentaturæ vero gradum ſub eadem pœna privationis neminem poſtulent, aut pro præſentato acceptent, ſeu recipiant, niſi curſibus Philoſophicis, & Theologicis ut ſupra, in Decreto ſub num. 26. expletis, ſex ferias Quadrageſimales, ut vocant, & alios particulares ſermones prædicaverit, literaſque Præſentaturæ ante acceptationem, ſeu receptionem coram Definitorio exhibuerit originales, irritum, & inane ipſo facto & abſque alia declaratione decernentes, ſi ſecus ſuper his quovis modo fieri, vel attentari contigerit,

De Præcedentiis.

Vigeſimonono. Ad extirpanda radicitus litium germina, quæ circa præcedentias oriri ſolent: Declaramus, quod Exprovincialis, & Expræſidens toto illo quadriennio, quo immediate abſoluti ſunt ſuis ab Officiis reſpective, cum adhuc de corpore Definitorii ſint, eumdem locum ubique, & præcedentiam habent, quam habent intra Definitorium Congregationis intermediæ, ex declaratione Reverendiſſimi Lanfranconii pro eadem Provincia emanata in eaque uſu recepta, declarantes tamen, quod tranſacto quadriennio, in quo ſunt immediate abſoluti, ad præcedentiam, & locum ex Conſtitut. 3. parte Cap. 21. eiſdem alias debitum, reduci teneantur, prout ſub pœnis privationis vocis, & loci per quinquennium ipſo facto incurrendis præcipimus omnibus, & ſingulis hujuſmodi Patribus, etiam eis, qui ante hujus Decreti emanationem ita abſoluti extiterunt, ut cum effectu reducantur, non obſtantibus quibuſcomque in contrarium, cum juxta Conſtitutionem Urbani VIII. de die 15. Januarii 1630. incipien. *In Sede Principis Apoſtolorum* prædictum Capitulum 21. 3. parte earumdem Conſtitutionum de ordine præcedentiarum inviolabiliter obſervari debeat: quoad Magiſtros inſuper a Provincia acceptatos, in Choro, Refectorio, Capitulo, Proceſſionibus &c. Ille, qui per tres menſes ad minus prius graduatus fuerit, inſigniaque Magiſtralia ſuſceperit ad præſcriptum prædictarum Conſtitutionum prædicta 3. parte Cap. 21., & 5. parte Cap. 6. cæteros etiamſi Exprovinciales ſint, præcedat, præcedereque debeat, nullo habito reſpectu ad qualitatem Exprovincialatus, utpote ex prædicto Cap. 21. 3. parte Conſtitutionum Magiſterio inferiorem, Inter Præſentatos autem ille alios in eiſdem locis præcedat, præcedereque debeat, qui per duos Menſes ad minus gradu Præſentaturæ, etiam ante hujuſmodi Decreti emanationem prius graduatus fuerit, ſive ſint cum voto, ſive non ſint, cum juxta prædictas Conſtitutiones eadem 3. parte, eodemque Cap. 21. prædicti Præſentati, & Superior Conventus vota non habentes ante Socium Patris Provincialis, qui habet votum, locum & præcedentiam teneant; qui vero ab aliis Provinciis exfiliati, Provinciæ Quitenſi affiliantur, eumdem in hac locum, & præcedentiam retineant, quem in Provincia, a qua exfiliantur habebant, itaut Magiſter inter Magiſtros, Præſentatuſque inter Præſentatos &c. præcedentiam retineant ſibi debitam, dummodo tamen de ſua legitima promotione ad gradum Magiſterii, vel Præſentaturæ, ſive de antiquitate ſuæ Profeſſionis, ſi graduati non fuerint, Definitorio ſaltem privato Provinciæ Quitenſis, cui affiliantur, legitime conſtare faciant. Ut hæc, quæ circa præcedentiam decreta ſunt, exactius in iſta Provincia ſerventur: Declaramus, quod Patres Provinciales actuales, ſeu Rectores Provinciales, ſive per ſe ipſos, ſive una cum Definitorio, etiam Capituli Provincialis nullo modo poſſunt, neque poterunt alicui Religioſo concedere præcedentiam, ſicut nec etiam privilegia perſonalia, quibus vel a Choro, vel a menſa Communi, vel a communibus obſervantiis eximantur; ſed obſervandam eſſe omnino Conſtitutionem Apoſtolicam Urbani VIII. die 30. Julii 1626. incipien. *Paſtoralis*, qua hujuſmodi Privilegia, & exemptiones prohibita, & interdicta ſunt, de cæteroque abſque licentia Sedis Apoſtolicæ concedi non poſſunt, irritum inſuper, & inane ipſo facto, & abſque alia declaratione decernentes, & declarantes, ſi ſecus ſuper his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De executione Decretorum, quorum duo de electione Provincialis declarantur.

Trigeſimo. Volumus, & declaramus a Reverendiſſimorum Patrum Decretis, Statutis, Ordinationibus, & Declarationibus ſemel ab iſta noſtra Quitenſi Provincia receptis, necnon ad ejus poſtulationem proviſis, ſeu pro ipſius reformatione, & bono Regimine cum cognitione cauſæ emanatis ſupplicationem, vel appellationem ex legitima cauſa interpoſitam, eorum exequutionem nullo modo retardare, vel impedire

dire poſſe; ſed in eo interim, quod reſponſum, vel determinatio Superioris legitime habeatur, omnia, & ſingula inviolabiliter obſervari, ac omnino exequi debere: irritum, & inane ipſo facto, & abſque alia declaratione decernentes, ſi ſecus ſuper his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

§.1. Experientia inſuper edocti, quod multa irrepſerint dubia, & lites ex Decretis Reverendiſſimorum Vicecomitis, & Lanfranconii Prædeceſſorum noſtrorum, quibus præcipitur, ut electio Patris Provincialis ſub pœna nullitatis celebretur juxta Conſtitutiones; quodque, qui ſemel electus fuerit in Provincialem, altera vice eligi non poſſet ſub pœna ejuſdem nullitatis; ideo prædicta duo Decreta moderanda, & ad terminos noſtrarum Conſtitutionum reducenda ſtatuimus, prout tenore præſentium ea moderamur, & reducimus. Declarantes, quod qui conformiter ad Sacros Canones, & noſtras Conſtitutiones habilis, & idoneus ad Provincialatum repertus fuerit, valide, & legitime eligi poſſit: electioque, quæ juxta prædictos Sacros Canones, & Conſtitutiones Religionis valida, & legitima fuerit, pro valida, & legitima habeatur, eodem prorſus modo, ac ſi prædicta duo Decreta emanata non fuiſſent.

De Rectore Provinciali, qui per aliquod tẽpus gubernaverit; & de electione Vicariorum, Priorum, aliorũq; ſimilium.

Trigeſimo primo. Confirmantes, & quatenus opus ſit innovantes Declarationes Reverendiſſimorum PP. etiam pro eadem noſtra Provincia Quitenſi emanatas, declaramus Rectorem Provincialem legitime electum, ſeu inſtitutum, qui cum effectu Provinciam per aliquod tempus gubernaverit, & locum, & vocem activam, & alia quæcumque Jura, prærogativas, & privilegia Provincialis abſoluti, tum intra, tum extra Definitorium deinceps ſemper habere; & tandem cum noſtræ Conſtitutiones 3. part. Cap.9. diſponant, ut in caſu, quo Definitorium privatum poſt Congregationem intermediam Priores officio privet, nova electio, vel proviſio Vicarii Prioris, quæ tunc fieri debet, ad prædictum Definitorium privatum pertineat. Hujuſmodi diſpoſitionem, etiam de declaratione privationis, necnon in caſu, quo alius quicumque Officialis vocem activam habens, officio privetur, vel privatus declaretur, intelligendam eſſe declaramus: irritum, ac inane ipſo facto, & abſque alia delaratione decernentes, ſi ſecus ſuper his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

Sanctio.

Trigeſimo ſecundo. Ut autem præſentia hæc noſtra Decreta, Statuta, Ordinationes, & Declarationes, quæ cum plena cognitione cauſæ pro reformatione, & bono regimine iſtius noſtræ Provinciæ Quitenſis a Nobis matura conſideratione edita fuere, firmius conſiſtant, ſtricte præcipimus R. P. Provinciali, ſeu Rectori Provinciæ, omnibuſque, & ſingulis RR. PP. Definitorii prædictæ Provinciæ nunc, & pro tempore exiſtentibus in meritum ſalutaris obedientiæ, ſub rebellionis noſtræ, privationis vocis activæ, & paſſivæ per decennium, graduum, officiorum necnon Excommunicationis majoris latæ ſententiæ, quam hac una pro trina canonica monitione præmiſſa in his ſcriptis, licet inviti, ferimus, ipſo facto incurrendis pœnis, quatenus omni, & quacumque ſupplicatione, & appellatione remota, omnia, & ſingula Decreta, Statuta, Ordinationes, & Declarationes in his literis contenta in Capitulo etiam privato integre recipiant, ad literam inviolabiliter obſervent, ab omnibus, & ſingulis reſpective, ſic obſervari faciant, & ulla ſine mora exequutioni mandent, non obſtantibus quibuſcumque Provinciæ definitionibus, actis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, necnon noſtris, vel Prædeceſſorum noſtrorum Decretis, Statutis, Ordinationibus, & Declarationibus in contrarium præmiſſorum quomodolibet approbatis, confirmatis, innovatis, conceſſis, & emanatis, quæ omnia, & ſingula in quantum præſentibus adverſantur, revocamus, & annullamus, & revocata, & annullata eſſe volumus, & declaramus, ſicuti etiam alia a nobis Decreta die 20. Menſis Novembris 1675. pro iſta Provincia Quitenſi edita, tenore præſentium revocamus, & annullamus, revocataque, & annullata eſſe volumus, & declaramus, mandantes, ut ad nos cum effectu tranſmittantur. Præcipimus inſuper eidem Patri Provinciali, ſeu Rectori Provinciæ, nunc, & pro tempore exiſtenti ſub eiſdem pœnis, ut perpetuis futuris temporibus ante recognitionem P. Præſidentis in Capitulis Provincialibus, & in Congregationibus intermediis reſpective, coram omnibus Patribus, ac Fratribus hora, quæ opportuna ei videatur, hæc noſtra Decreta, Ordinationes, Statuta, & Declarationes perlegi faciat, ac in libro Provinciæ tranſcribi, & eorum authenticam copiam ad omnes Conventus dictæ Provinciæ tranſmitti curet, quorum Prioribus, ſeu Superioribus localibus nunc, & pro tempore exiſtentibus etiam præcipimus ſub pœna ſuſpenſionis ab officio per ſex menſes ipſo facto incurrenda, ut eadem ſingulis annis, infra Quadrageſimale tempus publice coram omnibus legi faciat. Hæc autem noſtra Decreta, Ordinationes, Statuta, & Declarationes, quæ ſemper firma, valida, & efficacia eſſe decernimus, & declaramus, de ſubreptionis, vel obreptionis, vel alio quovis defectu, etiam intentionis noſtræ, nemo Nobis inferior ſub iiſdem pœnis, & excommunicatione notare audeat: Sicque in præmiſſis per quoſcumque prædictæ Provinciæ, & Ordinis noſtri Judices, & Superiores Ordinarios, & Delegatos judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ipſo facto, & abſque alia declaratione decernentes, & declarantes, ſi ſecus ſuper his a quoquam nobis inferiori, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter fieri, vel attentari contigerit.

Preces Procuratoris Provinciæ.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Decreta, Statuta, Ordinationes, & Declarationes, aliaque præmiſſa bono regimini, ac reformationi, & tranquillitati prædictæ Provinciæ valde utilia ſint: firmiora verò exiſtant ea, quibus Apoſtolicæ Sedis accedit auctoritas, Nobis propterea dictus Franciſcus Procurator, etiam nomine dictæ Provinciæ humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipſum Franciſcum Procuratorem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum

ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, omnia, & ſingula Decreta, Statuta, Ordinationes, & Declarationes, ac articulos, & capitula præinſerta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, etiam ſubſtantiales, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, ſalva tamen in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Omnia relata Decreta confirmantur.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVII.Mart.MDCLXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

LVI.

Dat. 24.Mar. 1679. An.3.

Permittitur, ut Feſtum B.M.V. de Monte Carmelo cum Officio, & Miſſa propria Fratrum Carmelitarum celebretur ab omnibus in Regnis, & Dominiis Coronæ Portugalliæ ſubjectis.

Die 24. Septembris 1726. Benedictus XIII. hoc Feſtum cum Officio ab ipſo approbato extendit ad Urbem, & Orbem.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memor.

Exordium.

APoſtolatus officium, quod inſcrutabilis Divinæ bonitatis altitudo humilitati noſtræ, meritis licet, & viribus longe impari committere dignata eſt, ſalubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter ſatagentes piis Chriſtifidelium, & præſertim perſonarum in ſublimitate poſitarum, magnoque virtutum fulgore conſpicuarum votis ad augendam in Terris auguſtiſſimæ, Sanctiſſimæque Deiparæ Virginis Mariæ cultum, & venerationem laudabili ſtudio tendentibus favorabilem aſſenſum paterna benignitate libenter præbemus, ſicut ad augendam Chriſtiani Populi devotionem conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Preces Reginæ Portugalliæ.

§.1. Cum itaque ſicut nomine Chariſſimæ in Chriſto Filiæ noſtræ Mariæ Franciſcæ Eliſabethæ Portugalliæ, & Algarbiorum Reginæ illuſtris Nobis per Venerabilem Fratrem Ludovicum Archiepiſcopum Bracharen. dilectiſſimi in Chriſto Filii noſtri Petri Principis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Gubernatoris apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratorem nuper expoſitum fuit, ipſa Maria Franciſca Eliſabetha Regina pro peculiari ſua erga Beatiſſimam Virginem præfatam devotione feſtum ejuſdem Sanctiſſimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo quotannis die 16. Julii, ſeu alia die intra illius octavam cum eodem officio ac Miſſa propria, quibus Fratres Ordinis ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo ex Indulto Sedis Apoſtolicæ prædictæ utuntur, in Regnis, & Dominiis Coronæ Portugalliæ ſubjectis celebrari poſſe ſummopere deſideret: Nos ipſius Mariæ Franciſcæ Eliſabethæ Reginæ votis hac in re quantum cum Domino poſſumus paternæ charitatis ſtudio annuere cupientes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ut feſtum glorioſiſſimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo ab omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur in omnibus Eccleſiis præfatorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum, ac Provinciarum, & Ditionum quarumcumque Coronæ Portugalliæ ſubjectorum annis ſingulis die 16. Julii; ſeu alia die intra illius octavam cum officio, & Miſſa propria, quibus Fratres prædicti ſicut præmittitur, utuntur, celebrari libere, & licite poſſit, & valeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Prædictum Feſtum cum Officio, & Miſſa propria die 16. Julii vel alia intra octavam celebrandum extenditur ad omnes Eccleſias in locis Coronæ Portugalliæ ſitas.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, &

Or-

Digitized by Google

Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Martii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LVII.

Dat. 14. Apr. 1679. An. 3.

Confirmatur Decretum, quo ſpecialis Congregatio ſegregavit quatuor Cœnobia a Provincia Bavariæ Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa Decreti.

NUper ad tollendas in poſterum occaſiones diſcordiarum, & ſcandalorum, quæ a pleriſque annis in Provinciam Bavariæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini irrepſerant, Congregatio nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Noſtris S.R.E. Cardinalibus ſuper negotiis dictæ Provinciæ a Nobis ſpecialiter deputata, in vim facultatis ſibi a Nobis attributæ, Conventos Salisburgenſem, Diſſembergenſem, Ratembergenſem, & de Schefel ab eadem Provincia Bavariæ ſegregavit, & diſmembravit, eoſque ſegregatos, & diſmembratos eſſe voluit, & declaravit, uni, vel pluribus dicti Ordinis Provinciis adjacentibus commodioribus, vel magis opportunis per eamdem Congregationem opportuno tempore aggregandos, & incorporandos, relictis ipſi Provinciæ Bavariæ omnibus Conventibus, quæ in Bavaria exiſtunt, quive in ea erigentur, ac inſuper Conventu Ratisbonen. dicti Ordinis, ut Provinciam Bavaricam in poſterum conſtituerent, ac integrarent, & alias prout uberius continetur in literis dilecti filii Noſtri Palutii ejuſdem S.R.Eccl. Presbyteri Cardinalis de Alteriis nuncupati, ejuſdem Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris deputati emanatis, tenoris, qui ſequitur, videlicet —

Literæ Emi Protectoris, in quibus refertur Congregationis Decretum.

§.1. Palutius Tit. Sanctorum XII. Apoſtolorum Presbyter Cardinalis de Alteriis S.R. Eccl. Camerarius, ac totius Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini apud Sanctam Sedem Protector. Cum in Sacra Congregatione deputata per Sanctiſſimum D. N. Innocentium XI. feliciter regnantem pro negotiis Provinciæ Bavariæ Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini ſub die 17. Martii 1679. in Domo Emi Domini Vidoni cum interventu EE. DD. Fachenetti, Franzoni, Caraffæ, noſtri de Alteriis, Columnæ, & ejuſdem Vidoni, ad tollendas in poſterum occaſiones diſcordiarum, & ſcandalorum, quæ a pleriſque annis irrepſerunt, reſolutum fuerit conſulendum eſſe Sanctiſſimum, ut ex nimium juſtis, & rationabilibus motivis, & cauſis in eadem Congregatione mature perpenſis, & examinatis dignaretur diſmembrare a dicta Provincia Conventus Civitatis Salisburgenſis, loci Diſſembergh ejuſdem Diœceſis Salisburgen., ac etiam Conventus de Rattembergh, & de Schefel in Tyrolenſi Ditione, eoſque aggregare uni, vel pluribus Provinciis adjacentibus commodioribus, vel magis opportunis; itaut ipſa Bavarica Provincia conſtituatur in poſterum ex ſolis Conventibus in ipſa Bavaria exiſtentibus, aliiſque in ea, ut ſperatur erigendis, necnon ex Conventu Ratisbonenſi, qui in ea remaneat. Cumque relatione ſibi facta, Sanctitas Sua hanc Congregationis reſolutionem laudaverit, & approbaverit, eique opportunam ad id facultatem benigne fuerit elargita: Propterea eadem Sacra Congregatio, Pontificia auctoritate, præfatos Conventus Salisburgenſem, Diſſembergenſem, Rattembergenſem, & de Schefel a præfata Provincia Bavariæ ſegregat, & diſmembrat, eoſque ſegregatos, ac diſmembratos eſſe vult, & declarat uni, vel pluribus Provinciis, ut ſupra opportuno tempore per eamdem Sacram Congregationem aggregandos, & incorporandos, relictis omnibus Conventibus, qui in Bavaria extant, quique in ea erigentur, ac inſuper Conventu Rattisbonenſi, ut Provinciam Bavaricam in poſterum conſtituant, ac integrent: Ita tamen, ut Religioſi omnes prædictorum Conventuum Salisburgenſis, Diſſembergenſis, & Rattembergenſis, & de Schefel quamvis ratione originis Bavari ſint, in eodem ſtatu, & reſpective gradibus, in quibus reperiuntur, gaudeant omnibus prærogativis in Provincia, aut Provinciis, cui, vel quibus aggregabuntur, proinde ac ſi ab initio in iis profeſſionem emiſiſſent, abſque ulla prorſus differentia. Eadem vero Sacra Congregatio nobis tamquam præfati Ordinis apud Sanctam Sedem Protectori benigne commiſit, ut hanc diſmembrationem, ac ſegregationem Conventuum a ſe factam notificaremus, prout per præſentes notificamus, ſimulque vigore facultatis a Sanctiſſimo D.N. ſuper hoc negotio ſpecialiter Nobis factæ, præcipimus omnibus, & ſingulis PP., ac FF. præfatæ Provinciæ Bavariæ cujuſcumque ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus in meritum ſalutaris obedientiæ, ſub privationis utriuſque vocis, graduum, & Officiorum, & in ſubſidium ſub excommunicationis latæ ſententiæ, quam hac una pro trina canonica monitione præmiſſa in his ſcriptis, licet inviti, ferimus, aliiſque nobis reſervatis, & ipſo facto incurrendis pœnis, ne ſub quovis prætextu, aut quæſito colore, per ſe, vel per alios, directe, vel indirecte impedimento ſint, quo minus præfata Conventuum diſmembratio, ac ſegregatio executioni mandetur. Datum Romæ ex Ædibus noſtris hac die 25. Martii 1679. I. Cardinalis de Alteriis Protector.

Sejuncta fuerunt a Provincia Bavariæ quatuor cœnobia postea a Cógregatione adjúgéda aliis Provinciis, in quibus Fratres Bavarici ſervare poterent ſuos gradus, & prærogativas.

Præcepta fuit d. ſegregationis executio ſub certis pœnis.

§.2. Cum autem, ſicut pro parte dilectorum filiorum Superiorum, & Fratrum dictæ Provinciæ Bavariæ nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſi præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent: Nos ſpecialem ipſis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequen-

Preces Superiorum, & fratrum d. Provinciæ Bavaricæ.

Digitized by Google

Congregationis Decretum, & Protectoris literæ confirmantur. quendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ſegregationem, & diſmembrationem ſupradictorum quatuor Conventuum a præfata Provincia Bavariæ, aliaque præmiſſa, tam a memorata Cardinalium Congregatione, quam a præfato Palutio Cardinale, & Protectore reſpective facta, & ordinata, ut præfertor, expeditaſque deſuper ejuſdem Palutii Cardinalis, & Protectoris Literas præinſertas, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentiom confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper qoomodolibet interveoerint ſupplemus.

Clauſulæ. §.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit io omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective ioviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordiois, & Provinciarum, ac Conventuum præfatorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, ſeu quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudioibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Qoibus omnibus, & ſingolis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum ioſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Aprilis MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LVIII.

Dat. 10. Apr. 1679. An. 3. Confirmatur regia electio S. Joſephi in Patronom, & Protectorem omnium Regnorum ac Dominiorum Regis Catholici, & in ejus Feſto Indulgentia plenaria conceditur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. EXimia pietas in Deum, ac erga Beatos Cœli incolas cum Chriſto regnantes, devotionis, aliarumque regiarum virtutum decora, cum præclaris in Eccleſiam Dei meritis, ſingularique in Nos, & Apoſtolicam Sedem fide conjuncta, quibus Chariſſimum in Chriſto filium noſtrum Carolum Hiſpaniarum Regem Catholicum multipliciter inſignivit Altiſſimus, paternam noſtram in eum charitatem adducunt, ut pia illius vota ad augendam in terris Sanctorum venerationem laudabiliter tendentia libentiſſime exaudiamus, cœleſtiumque gratiarum diſpenſationi noſtræ divinitus creditarum muneribus decoremus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Sanctorum hoorem, Chriſtianique populi præſidium, atque ædificationem ſalobriter in Domino expedire arbitramur.

§.1. Cum itaque ſicut dilectus filius nobilis Vir Gaſpar de Haro y Guſman, Marchio de Carpio pro dicto Carolo Rege apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Orator Nobis nuper exponi fecit, idem Carolus Rex pro peculiari ſua erga glorioſum Patriarcham Sanctum Joſephum, Beatiſſimæ Virginis Dei Genitricis Mariæ Sponſum devotione, uoiverſa Regna, & Dominia ſua illius patrocinio, atque protectioni commiſerit, ipſumque Sanctum Joſephum in Patronom, & Protectorem eoruodem Regnorom, & Dominiorum elegerit, cupiatqoe propterea opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri. — Preces Regis Hiſpaniarum pro confirmatione factæ ab ipſo electionis S. Joſephi in Patronum, & Protectorem ſuorum Regnorum.

§.2. Nos pium, & religioſum dicti Caroli Regis animum plurimum in Domino commendantes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis per præfatum Gaſparem Marchionem ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrom noſtrorum S. R. E. Cardioalium Sacris Ritibus præpoſitorum conſilio, electionem memorati Sancti Joſephi in Patronum, & Protectorem Regnorum, & Dominiorum præfatorum factam, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus ſi qui deſuper quomodolibet interveoerint, ſuplemus: & de prædicto Sancto Joſepho in Patronum, & Protectorem ſic electo prærogativas omnes ejuſmodi Patronis, & Protectoribus Regnorum, & Dominiorum competentes decernimus, juxta tamen Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani, & ad formam Cooſtitotionis fel. rec. Urbani Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri ſuper obſervatione Feſtorum die decima tertia Septembris 1642. emanata. — Confirmatur prædicta electio, & Sancto conceduntur prærogativæ omnes Patroni, & Protectores.

§.3. Præterea ad aogendam fidelium Religionem, & animarom ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ theſauris pia charitate intenti. Omnibus otriuſque ſexus Chriſtifidelibus, vere pœnitentibus, & Confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui die Feſto Sancti Joſephi prædicti a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi quaſcumque Eccleſias in Regnis, & Dominiis dicti Regis, Deo in honorem ejuſdem S. Joſephi hactenus dedicatas, & in futuruo quandocumque dedicandas, earumque quamlibet quotannis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principom concordia, hæreſum extirpatione, & S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omoium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer io Domino concedimus. — Item viſitantibus Eccleſias d. Patroni in ejus feſto conceditur Indulgentia Plen.

Clauſulæ. §.4. Non obſtantibus quibuſcumqoe Decretis, ac Conſtitutionibos, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam Conciliaribus generalibus, vel ſpecialibus, necnon quatenus opus ſit quiboſvis etiam Juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & Literis Apoſtolicis in contrariom præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omoibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro pleoe, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habeutes illis alias in

ſuo

ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIX. April. MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LIX.

Dat. 22. Apr. 1679. An. 3.

Confirmatur Decretum Definitorum Congregationis Camaldulenſium de alternativa quatuor præcipuorum Officiorum in quatuor eorum Provinciis ſervanda.

Similis alternativa in Provincia Quitenſi Eremitarum S. Auguſtini confirmata fuit ab eodem Pontifice in Conſtit. 25 *quæ incip.* Pro parte chariſſimi.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM (ſicut accepimus) in Dieta Congregationis Monachorum Camaldulenſium Ordinis S. Benedicti die 23. Aprilis 1676. factum fuit Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet. Ut ſervetur æquitas, & Juſtitia diſtributiva in electione Generalis, Procuratoris generalis, & Viſitatorum unanimi conſenſu, & per vota ſecreta ſtatuerunt, & decreverunt RR.PP. Definitores, ut in poſterum in futuris Capitulis generalibus ſupradicta quatuor Officia alternatim diſtribuantur per quatuor Provincias Romandiolæ, Venetæ, Etruriæ, & Marchiæ, adeo quod unicuique Provinciæ unum ex prædictis quatuor Officiis conferatur tali ordine, & diſpoſitione, ut poſtquam una ex prædictis Provinciis Generalatum obtinuerit, non poſſit iterum obtinere, niſi poſtquam per alias tres Provincias Generalatus fuerit diſtributus, & ſic diſpoſitum intelligatur de aliis tribus officiis. Nos Decretum hujuſmodi rationi conſentaneum, illiuſque obſervantiam multum utilitatis dictæ Congregationi allaturam eſſe reputantes, de Congregationis nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ſuper hoc negocio ſpecialiter deputatorum conſilio, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

(Decretum Dietæ de alternativa electionum Generalis, Procuratoris Generalis, Viſitatorum, & Definitorum in Provinciis Romandiolæ, Venetiæ, Etruriæ, & Marchiæ.)

(Confirmatur relatum Decretum.)

§.1. Præterea conſiderantes, quod Provinciæ Etruriæ, & Marchiæ dictæ Congregationis Camaldulen. jam a multis annis Generalatu ejuſdem Congregationis honoratæ non fuerunt, in proxime futuro ipſius Congregationis Capitulo generali unum Monachum expreſſe profeſſum Provinciæ Etruriæ, vel Marchiæ hujuſmodi qualitatibus ad id per Conſtitutiones dictæ Congregationis requiſitis prædictum in Abbatem Generalem ejuſdem Congregationis, ſervatis alias ſervandis, eligi, quoad reliqua vero tria Procuratoris, ſcilicet Generalis, & duorum Viſitatorum Congregationis præfatæ munera diſpoſitionem Decreti præinſerti obſervari debere, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

(Cui additur, ut alternativa Generalatus incipiat a Provincia Etruriæ, & Marchiæ.)

§.2. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

(Clauſulæ.)

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis Camaldulen., ejuſque Provinciarum, & aliis quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Aprilis MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LX.

Dat. 16. Maii 1679. An. 3.

Extenditur Feſtum Patrocinii B. M. Virginis ab Alexandro VII. inſtitutum in Regnis Hiſpaniarum ad omnia Dominia Regis Catholici.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXimia, & Orthodoxæ fidei cultore, & aſſertore Rege digna Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici erga Auguſtiſſimam, atque Glorioſiſſimam Virginem Dei Genitricem Mariam devotio promeretur, ut piis illius votis ad augendam, & propagandam in Terris Cœli Reginæ ſuper Choros Angelorum exaltatæ venerationem laudabili ſtudio tendentibus favorabilem aſſenſum paterna benignitate libentiſſime præbeamus.

(Exordium.)

§.1. Dudum ſiquidem fel. rec. Alexandro Papa Septimo pro parte claræ memor. Philippi Quarti dum vixit earundem Hiſpaniarum Regis Catholici expoſito, quod ipſe Philippus Rex ad augendas Batiſſimæ Virginis Mariæ præfatæ gratias pro plurimis beneficiis, quæ ab illa accepiſſe pro affectu profitebatur, unum feſtum particulare patrocinii Beatiſſimæ Mariæ Virginis nuncupandum in omnibus Hiſpaniarum Regnis aliqua die Dominica Menſis Novembris annis ſingulis celebrari ſummopere deſiderabat; Idem

(Precibus Philippi IV. feſtū Patrocinii cū determinato Officio, & Miſſa exprum fuit celebrari etiam a Regularibus in omnibus Hiſpaniarum Regnis.)

Ale-

Alexander prædeceſſor, ſupplicationibus præfati Philippi Regis nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, Clero, etiam Regulari præfatorum Regnorum Hiſpaniæ, ut aliqua die Dominica Menſis Novembris per Ordinarium loci deſignanda annis ſingulis feſtum Patrocinii ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis cum Officio duplici, quod recitatur die quinta Auguſti in feſto Dedicationis Sanctæ Mariæ de Nives, exceptis lectionibus ſecundi Nocturni, quæ ſumerentur ex ſermone Sancti Joannis Chryſoſtomi, *Dei filius &c.* quæ habetur die duodecima Septembris, quinta infra Octavam Nativitatis ipſius Beatæ Mariæ Virginis, necnon cum Miſſa, quæ celebratur dicta die cum Gloria, & Credo, celebrare libere, & licite poſſent, & valerent, auctoritate Apoſtolica conceſſit, & indulſit: Præterea omnibus utriuſque ſexus Chriſti fidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui Miſſæ Solemni in die prædicta interfuiſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effudiſſent, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino conceſſit, & alias prout in ipſius Alexandri prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die vigeſima octava Julii 1657. expeditis quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, plenius continetur.

Item conceſſa Indulgentia Plenaria adſtantibus ſolemni Miſſæ Feſti in aliqua Dominica Novembris celebrandi.

Preces Caroli II Regis Hiſpaniarum.

§.2. Cum autem ſicut pro parte præfati Caroli Regis Nobis per dilectum filium Nobilem virum Gaſparem de Haro y Guſman, Marchionem de Carpio ipſius Caroli Regis apud Nos & Sedem Apoſtolicam Oratorem nuper expoſitum fuit, idem Carolus Rex paternę pietatis exemplo, enixe cupiat conceſſam a memorato Alexandro prædeceſſore gratiam ad omnia, & ſingula ejus Dominia extendi, & ampliari: Nos pium ejus deſiderium hac in re plurimum in Domino commendantes, illique quantum Nobis ex alto conceditur paterno affectu obſecundare cupientes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis per præfatum Gaſparem Marchionem ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati, ut Patrocinii Beatiſſimæ Virginis Mariæ feſtum hujuſmodi cum Officio, & Miſſa, juxta formam, & tenorem præfatarum Alexandri prædeceſſoris literarum in poſterum annis ſingulis aliis Dominiis eidem Carolo Regi ſubjectis celebrari libere pariter, & licite poſſit, & valeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus ſimiliter, & indulgemus. Ac etiam plenariam indulgentiam ab eodem Alexandro prædeceſſore conceſſam, ut præfertur, ad omnia, & ſingula alia Dominia prædicta, ſervata tamen in reliquis ſupradictarum Alexandri prædeceſſoris literarum forma, & diſpoſitione, auctoritate, & tenore præfatis extendimus, & ampliamus.

Extenditur feſtum prædictũ una cum Indulgentia ad omnia dominia eidẽ Regi ſubjecta.

Clauſulæ.

§.3. Non obſtantibus quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in eiſdem Alexandri prædeceſſoris literis conceſſa ſunt, non obſtantibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die XXVI. Maji MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LXI.

Declaratur, Inquiſitores Portugalliæ incurriſſe in ſuſpenſionem Officiorum ob denegatam obedientiam præcepto Pontificis.

Dat. 27. Maji 1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

Cum nos per noſtras in ſimili forma Brevis die 24. Decembris proxime præteriti expeditas literas Venerabili Fratri Veriſſimo Archiepiſcopo olim Bracharen tunc temporis munere Inquiſitoris Generalis adverſus hæreticam pravitatem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis ex conceſſione, ſeu delegatione Apoſtolica fungenti in virtute Sanctæ obedientiæ diſtricte præceperimus, & mandaverimus, ut intra terminum decem dierum, a die quo eædem literæ ei per Venerabilem Fratrem Marcellum Archiepiſcopum Chalcedonen. noſtrum, & Apoſtolicæ Sedis in Regnis præfatis Nuncium præſentatæ fuiſſent, computandum quatuor, vel quinque Proceſſus Originales in Tribunali Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem hujuſmodi in eiſdem Regnis auctoritate Apoſtolica inſtituto contra Reos de Judaiſmo inquiſitos, ſeu accuſatos, vel denunciatos, qui etiam tanquam negativi in pœnam ordinariam condemnati fuerant, jam finitos, & terminatos in manibus ejuſdem Marcelli Archiepiſcopi, & Nuncii realiter, & cum effectu conſignaſſe, & tradidiſſe omnino deberet, alioquin elapſo dicto termino, nec ſequuta effectiva conſignatione Proceſſuum hujuſmodi, eo ipſo tam ipſum Veriſſimum Archiepiſcopum ab Officio Generalis Inquiſitoris hujuſmodi ſibi a nobis per alias noſtras pariter in forma Brevis emanatas literas demandato, omnique, & quacumque auctoritate ſibi per eaſdem literas quomodolibet attributa, quam omnes, & ſingulos alios Inquiſitores in eiſdem Regnis a dicto Veriſſimo Archiepiſcopo ejuſque prædeceſſoribus Inquiſitoribus generalibus reſpective electos, ſeu deputatos, vel confirmatos a ſuis pariter muneribus, omnique poteſtate agendi, ſeu procedendi, aut alias quomodolibet ſe ingerendi in cauſis ad Sanctum Inquiſitionis Officium in præfatis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis quovis modo ſpectantibus, donec, & quouſque aliter a nobis, & Sede Apoſtolica præfata diſpoſitum, vel ordinatum fuiſſet penitus, omnino ſuſpenderimus, ac ipſo facto ſuſpenſos fore, irritumque, & inane, ſi quid ſubinde deſuper tam a præfato Veriſſimo Archiepiſcopo, quam ab aliis Inquiſitoribus prædictis, vel eorum aliquo quomodolibet, & quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter attentari contigiſſet, & tam ipſum Veriſſimum Archiepiſcopum, quam cæteros omnes, & ſingulos Inquiſitores præfatos, ſi præceptum noſtrum hujuſmodi tranſgredi, aut alias quomodolibet primodictis

Mandatũ fuit Inquiſitori Generali, ut acta quædam traderet Nuncio Apoſtolico.

Sub pœna ſuſpenſionis officiorum, quam tam ipſi, quam alii Inquiſitores ſtatim incurriſſent.

Item ſub pœnis Canonicis S. Sedi reſervatis.

dictis literis contravenire auſi fuiſſent, ipſo facto in pœnas canonicas, ipſum quidem Veriſſimum Archiepiſcopum tunc Inquiſitorem Generalem in pœnam interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, cæteros vero Inquiſitores prædictos in excommunicationem majorem reſpective abſque alia declaratione incurſuros eſſe decreverimus, & declaraverimus: Abſolutionem autem ab iiſdem pœnis Nobis, & huic Sanctæ Sedi ſpecialiter reſervaverimus, & alias prout in primodictis literis noſtris, quorum tenorem, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur. Verum (ſicut accepimus) idem Veriſſimus Archiepiſcopus olim Inquiſitor Generalis mandato, & præcepto noſtris ſibi per eaſdem literas minime paruerit, & proinde tam ipſe, quam cæteri olim Inquiſitores prædicti ſuſpenſionem a ſuis reſpective muneribus præfatis, omnique poteſtate, & auctoritate agendi, ſeu procedendi, aut alias quomodolibet ſe ingerendi in cauſis ad Sanctum Inquiſitionis Officium quovis modo ſpectantibus incurriſſe reperiantur: Hinc eſt, quod Nos præmiſſa ad omnium, quorum intereſt, & in futurum intererit, notitiam, ne quis illorum ignorantia forſan decipiatur, deduci volentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, memoratum Veriſſimum Archiepiſcopum olim Inquiſitorem Generalem, cæteroſque præfatos ob non præſtitam mandato, & præcepto noſtris hujuſmodi circa conſignationem Proceſſuum ſupradictorum in manibus prædicti Marcelli Archiepiſcopi, & Nuncii, ut præfertur, faciendam, in termino ſupra expreſſo debitam paritionem, eo ipſo ſuſpenſionem prædictam incurriſſe; ac proinde ſtatim elapſo termino hujuſmodi eos omnes, & ſingulos nullam omnino in materiis ad Sanctum Inquiſitionis Officium quomodolibet pertinentibus juriſdictionem habuiſſe, nec de præſenti habere: & propterea omnia, & ſingula per eoſdem geſta poſt incurſum dictæ ſuſpenſionis, & ſi quæ forſan per eos inpoſterum agentur in Materiis Sancti Officii hujuſmodi ob defectum Juriſdictionis penitus, & omnino nulla, & invalida fuiſſe, & eſſe, ac fore tenore præſentium declaramus.

Ob inobedientiam Inquiſitores omnes declarantur ſuſpenſi ab Officio, & eorum acta nulla.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, aliive quilibet cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec cauſæ propter quas ipſæ præſentes emanarint ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, moderari, limitari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis illis, quæ in literis ſupradictis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus literis haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Maji MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LXII.

Permittitur Superiori Generali Presbyterorum Miſſionis facultas condonandi ex Aſſiſtentium conſenſu novæ probationis tempus, reddendique jus electionum, & prærogativas redeuntibus ad Congregationem.

Dat. 5. Junii 1679. An. 3.

Conſtitutiones hujus Congregationis confirmatæ fuerunt a Clem. X. Conſt. 5., quæ inc. Ex injuncto nobis *tom. 7. Conſt. 13. quæ inc.* Alias fel. rec. *qua ſtatutum fuit, a Summo Pontifice, & Superiore Generali duntaxat commutari, aut diſſolvi poſſe vota in eadem Congregatione emiſſa.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Superior Generalis, & Presbyteri Congregationis Miſſionis, quod, cum alias, videlicet die 18. Januarii 1673. in Conventu Generali dictæ Congregationis, qui tunc habebatur, propoſitum fuiſſet dubium: An eos, qui poſt emiſſa vota egreſſi ex eadem Congregatione, cum diſpenſatione poſtea regrediuntur, oporteat denuo biennium in Seminario, antequam ad vota admitterentur, nullo excepto, exigere. Præterea: Utrum anni ad deputationes, atque electiones requiſiti a votis poſterioribus tantum in fine biennii poſt regreſſum emiſſis computandi eſſent, nulla habita ratione prioris temporis in Congregatione ante egreſſum tranſacti: remiſſa fuit ad diem

 ſequen-

ſequentem dubiorum hujuſmodi reſolutio, eoqoe die repetita deſuper tractatione placuit Conventui, ut ad tollendam omnem dubietatem a Sede Apoſtolica pro Superiore Generali dictæ Congregationis peteretur facultas, primo diſpenſandi ex toto, vel ex parte in præfato biennio cum illis, ad quorum probationem hoc tempus neceſſarium non eſſe judicaret; deinde reſtituendi omnino, vel partim in jus deputationum, atque electionnm, tam activarum, quam paſſivarum, aliaſque prærogativas, illos, qui per antiquorum votorum diſſolutionem eo exciderant; ita tamen ut Soperior Generalis neque diſpenſaret, neque reſtitueret, niſi de conſenſo ſuorum Aſſiſtentium ad plura medietate ſuffragia cum ſus ipſios prærogativa. Quare exponentes prædicti Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportone providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Superioris Generalis, & Presbyterorum.

§.1. Nos igitur ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingnlares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & ioterdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vei cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtont, ad effectum præſeotium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore ceoſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præfato moderno, & pro tempore exiſtenti Superiori Generali dictæ Congregationis, ut de conſenſu ſuorum Aſſiſtentiom ad plura medietate ſuffragia cum ſua ipſius prærogativa illis, qui poſt emiſſa vota prædicta ex eadem Congregatione egreſſi fuerint, ut præfertur, & ſubinde ad illam redierint, bienniom Seminarii, ſive novæ probationis hujuſmodi in torum, vel pro parte, prout ſecundum datam ſibi a Domino prudentiam expedire judicaverit, auctoritate noſtra Apoſtolica remittere, ſeu deſuper cum illis opportune diſpenſare, ac etiam illos ad jus deputationum, atque electionum tam activarum, quam paſſivarum, aliaſque prærogativas, quibus ante eorum egreſſum fruebantur, omnino, vel partim dicta auctoritste reſtituere, & reintegrare libere, licite, & valide poſſit, & valeat, quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate tenore præſeotium tribuimus, & impartimur,

Conceditur d. Superiori, ut queat remittere partem, vel totum Seminarii biennium, ſicut & jura, & privilegia reſtituere Presbyteris revertentibus.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit iu omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit atteotari,

Clauſula.

§.3. Non obſtantibos præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmstione Apoſtolica, ſeu qnavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſeumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu esemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publiei ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die V. Junii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LXIII.

Confirmatur Decretum Cardinalis Protectoris, quo vetatur ſub Excommunicationis poena, ne Fratres laiei Tertii Ordinis S. Franciſci in Provincia Siciliæ præcedant Clericos etiam profeſſione poſteriores.

Dat. 9. Junii 1679. An. 3.

De præcedentia inter Fratres Laicos profeſſos, & Clericos Novitios Capuccinorum, vide quid ſtatutum fuit ab Urb. VIII. Conſtitut. quæ inc. Nuper pro parte.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti filii Bonaventuræ Roſſi Procuratoris, & Commiſſarii Generalis Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci Congregationi venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium nogotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, expoſito, quod cum in Provincia Siciliæ dicti Ordinis inoleverit abuſus antiquus, ut Fratres Laici quo ad præcedentiam cum Fratribus Clericis etiam Diaconis juxta antiquitatem profeſſionis concurrerent, non ſine manifeſta indecentia, & depreſſione conditionis Eccleſiaſticæ, & Sacrorum Ordinom, ipſe Bonaventura plurimum cupiebat ordinari, ut Fratres laici dictæ Provinciæ in poſterum profeſſuri locum Clericis, etiam poſterioribus, cedere deberent, alioquin ad profeſſionem non admitterentur, quemadmodum apud Fratres Minores Capuccinos nuncupatos, aliorumque Ordinum Religioſos, ac etiam in aliis Provinciis Tertii Ordinis prædicti obſervare dicebatur, eadem Congregatio Cardinalium per ſuum Decretum die 23. Martii proxime præteriti emanatum, attenta relatione venerabilis fratris noſtri Franciſci Epiſcopi Oſtien. ejuſdem S. R. E. Cardinalis Barberini nuncupati, præfati Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, ſupplicem Libellum ſuper præmiſſis porrectum remiſit eidem Franciſco Epiſcopo Cardinali, & Protectori, ut præfatum abuſum in prædicta Provincia etiam ſub poenis ipſi benevifis omnino tollerent, Ipſe vero Epiſcopus, & Cardinalis Protector auctoritate ſibi per præfatam Congregationem attributa, Decretum edidit tenoris, qui ſequitur, videlicet. Attentis expoſitis, auctoritate Nobis a Sacra Congregatione attributa, illique inhærendo &c. de cætero Fratres Laici, ſeu Converſi, qui in poſte-

Species facti.

Decretũ Protectores auctoritate Cõgregationis editum, ne in poſterũ Converſi ob quãlibet cauſam, & quocunque in loco Clericos præcedere audeant.

Digitized by Google

poſterum ad habitum, ſeu Profeſſionem in prænarrata Provincia Siciliæ Tertii Ordinis S. Franciſci admittendi erunt quovis ſub prætexto, quæſito colore, vel ingenio, etiam ratione antiquioris ſuæ ad habitum Regularem dicti Ordinis receptionis, aut in eo emiſſæ profeſſionis, ſeu cujuſvis conſuetudinis, Fratres Clericos ejuſdem Ordinis in quibusvis functionibus tam publicis, quam privatis, necnon in locis, & actibus quibuſcumque præcedere, & ne quicumque Superiores ejuſdem Ordinis id deinceps quoquo modo permittere audeant, vel præſumant ſub excommunicationis pœna ipſo facto pro contrafacientibus incurrenda, tenore præſentium ſtatuimus, ordinamus, & prohibemus, in contrarium prænotata conſuetudine, & aliis quibuſcumque non obſtan. In quorum &c. Datum Romæ in Palatio Cancellariæ Apoſtolicæ hac die 19. Aprilis 1679. A. Cardinalis Barberinus Protector — Loco Sigilli.

Preces Procuratoris, & Commiſſarii Gen. Edit.

§.1. Cum autem ſicut præfatus Bonaventura Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicę confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret; Nos ipſum Bonaventuram Procuratorem, & Commiſſarium generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſq; Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum a memorato Franciſco Epiſcopo Cardinale, & Protectore editum, ut præfertur, cum omnibus, & ſingulis in eo contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatur relatum Decretum.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon præfatæ Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die IX. Junii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LXIV.

Confirmantur Confraternitates omnes ſub titulo SS. Roſarii, tametſi de canonica aliquarum inſtitutione non conſtet, nec eæ unquam innovatæ juxta Conſtitutionem Clementis VIII. vel contra formam in ea præſcriptam erectæ fuerint.

Dat. 15. Junii 1679. An. 3.

Similem Confirmationem Confraternitatum S. Scapularis in Eccleſiis Carmelitarum exiſtentium habemus in 161. Clem. X. Conſt. quæ incip. Exponi Nobis *tom. 7.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

Species facti.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius de Montoii Magiſter Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod licet multæ in dicti Ordinis, aliiſque Eccleſiis, ſeu Oratoriis exiſtant Confraternitates utriuſque ſexus Chriſtifidelium ſub titulo Sanctiſſimi Roſarii, quæ ſuas functiones adinſtar ſimilium Confraternitatum obiiuent, multaque pietatis, & Chriſtianæ charitatis opera exercent, de aliquarum tamen ex illis canonica ab initio inſtitutione forſan non conſtat, & in aliarum erectionibus, & inſtitutionibus præſcripta per Conſtitutionem fel. rec. Clementis PP. VIII. prædeceſſoris noſtri, quæ incipit. *Quæcumque a Sede Apoſtolica &c.* die 7. Decembris 1604. editam forſan ſervata non fuerunt, & aliæ ante emanatam Conſtitutionem hujuſmodi erectæ, & inſtitutæ, novas erectionum, & inſtitutionum hujuſmodi, ac communicationis Indulgentiarum, facultatum, & privilegiorum literas intra tempus ab eadem Conſtitutione præfixum, ſeu etiam poſtea, impetraſſe minime reperiuntur. Nobis propterea dictus Antonius Magiſter Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Magiſtri Generalis Ord. Prædicatorum.

§.1. Nos igitur ipſum Antonium Magiſtrum Generalem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtat, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnes, & ſingulas Confraternitates prædictas ſub titulo Sanctiſſimi Roſarii in quibuſvis tam dicti Ordinis quam aliis Eccleſiis, ſeu Oratoriis ubicumque locorum de præſenti exiſtentes, tametſi de earum canonica ab initio erectione, & inſtitutione non appareat, nec ipſæ Confraternitates novas erectionum, & inſtitutionum, ſeu communicationis Indulgentiarum facultatum, & privilegiorum hujuſmodi literas intra tempus a præfata Clementis prædeceſſoris Conſtitutione præfixum obtinuiſſe reperiantur, nec in earum erectionibus, & inſtitutionibus præſcripta per eaſdem Conſtitutiones ſervata fuerint, auctoritate

Firmantur a Pontifice prædictæ Confraternitates nūc exiſtentes, dūmodo ſerventur S. Sedis Decreta.

Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & validamus, eaſque in ſtatu valido eſſe, & fore decernimus, declaramus in omnibus, & per omnia, perinde, ac ſi illas omnes, & ſingulas ab ipſo initio canonice erectas, & inſtitutas fuiſſe, novaſque erectiones, & inſtitutiones ſuo tempore juxta formam memoratæ Conſtitutionis Clementis prædeceſſoris obtinuiſſe conſtaret, & in reliquis ejuſdem Conſtitutionis forma in illarum erectionibus, & inſtitutionibus reſpective ſervata fuiſſet, omneſque, & ſingulos Juris, & facti defectus, qui propter præmiſſa deſuper quomodolibet intervenerunt, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſent, ſupplemus, & ſanamus: & quatenus opus ſit ipſas Confraternitates omnes, & ſingulas ſervata tamen cæteroqui Conſtitutionum, & Decretorum hujus Sanctæ Sedis præſertim circa diſtantiam locorum in erectione Confraternitatum ſimilis inſtituti ſervandam emanatorum, forma, & diſpoſitione, de novo erigimus, & inſtituimus, Cæterum in erectione, & inſtitutione ſimilium Confraternitatum de cætero faciendis, formam in ſupradicta Clementis prædeceſſoris Conſtitutione præſcriptam adamuſſim ſervari volumus, alioquin erectiones, & inſtitutiones hujuſmodi nullius omnino ſint roboris, & momenti.

Clauſulæ. §.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, & quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac præfata Clementis prædeceſſoris, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XV. Junii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LXV.

Permittitur, ut quædam Indulgentiæ a tribus Pontificibus, & duobus Legatis S. Sedis Confraternitatibus SS. Roſarii conceſſæ deſcribi poſſint in Summario Indulgentiarum dictarum Confraternitatum, tametſi earum originales literæ non reperiantur. Dat. 16. Junii 1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Antonius de Montoy Magiſter Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod licet dudum bon. mem. Alexander dum vixit, Epiſcopus Forolivien. tunc Apoſtolicæ Sedis cum poteſtate Legati de Latere per totam Germaniam Nuncius omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus Confraternitatis SSmi Roſarii Confratribus, & Conſororibus in ſingulis quinque Bmæ Mariæ Virginis præcipuis Feſtivitatibus, ſcilicet Annunciationis, Viſitationis, Aſſumptionis, Nativitatis, & Purificationis centum, & quoties per ſe, vel per alios Roſarium Virginis, quod quinquagies ſalutationem Angelicam, & quinquies orationem Dominicam complectitur, legiſſent, vel legi feciſſent, aut in die Sabbati feriali, vel feſtivo, quando *Salve Regina* caneretur poſt completorium apud Fratres Ordinis Prædicatorum coram Altari Clementiſſimæ Virginis, ubi præfata Confraternitas inſtituta erat, præſentes adſtitiſſent, quadraginta dies de Indulgentia ſingulis vicibus, quibus id feciſſent, pro injunctis ſibi pœnitentiis miſericorditer in Dño relaxaverit, ac poſtmodum, accepto per fel. rec. Six. PP. IV. prædeceſſorem noſtrum, quod in Eccleſia Domus Ordinis Prædicatorum Civitatis Colonien. erat quædam Confraternitas utriuſque ſexus fidelium *de Roſario B. Virginis* nuncupata ad honorem Angelicæ ſalutationis inſtituta, cujus Confratres, & Conſorores intra ſpatium trium dierum cujuslibet hebdomadæ Orationem Dominicam quindecim, & Angelicam ſalutationem centum quinquaginta vicibus ad honorem ejuſdem B. Virginis Mariæ juxta ipſius Confraternitatis inſtituta dicere conſueverant, quas quidem Orationes, & ſalutationes *Roſarium* appellabant, & extra d. Civitatem Colonien. in aliis Civitatibus, & locis erant quamplures utriuſque ſexus ejuſdem Confraternitatis Confratres, & Conſorores: idem Sixtus prædeceſſor voluerit, & ordinaverit, quod omnes, & ſinguli Confratres, & Conſorores Confraternitatem prædictam ſervantes, tam in dicta Civitate Colonien., quam & alibi ubicumque locorum tunc, & pro tempore exiſtentes vere pœnitentes, & confeſſi, qui Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam prædictas modo præmiſſo dicerent, in ſingulis Nativitatis, Annunciationis, & Aſſumptionis B. M. Virginis Feſtivitatibus Indulgentiam ſeptem annorum, & totidem quadragenarum conſequerentur: & inſuper bo: mem: Raymundus tit. S. Mariæ Novæ Presbyter Cardinalis tunc per Germaniam dictæ Sedis Legatus eiſdem Confratribus, & Conſororibus pro quolibet Roſario centum dies Indulgentiarum perpetuo conceſſerit, originales tamen Literæ ſuper conceſſionibus Indulgentiarum hujuſmodi emanatæ de præſenti non reperiuntur, quamvis de ipſis conceſſionibus,

Indulgentiæ conceſſæ ab Alexan. Nuncio in Germania.

A Sixto IV.

A Raymundo Legato Germaniæ.

bus, & Literis rec: mem. Leonis PP. X. prædeceſſoris pariter noſtri, quæ incipiunt, *Paſtoris æterni &c.* Anno Incarnationis Dominicæ 1520. pridie nonas Octobris ſub plumbo expeditis, per quas Indulgentiæ præfatæ ab eodem Leone prædeceſſore approbatæ, confirmatæ, & innovatæ, ac de novo perpetuo conceſſæ fuerunt.

A Clem. VII.

§. 1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ſubinde piæ mem. Clemens PP. VII., etiam prædeceſſor noſter quaſdam Literas, per quas ſimilis rec. Adrianus PP. VI. pariter prædeceſſor noſter Confratribus, & Conſororibus Confraternitatis ad Altare in Cappella *de Roſario* nuncupata B. M. Virginis ſitum in Eccleſia Domus S. Dominici Oppidi de Victoria d. Ordinis Calaguritan. Diœceſis inſtitutæ, qui in eadem Cappella, ſeu Eccleſia hujuſmodi unam quinquagenam *Roſarium, ſeu Pſalterium* nuncupatam recitaſſent, pro qualibet die, qua id feciſſent, quinquaginta annos de injunctis eis pœnitentiis miſericorditer in Dño relaxaverat, auctoritate Apoſtolica extenderet, & ampliaret, ad hoc ut prædicti Confratres dictæ Confraternitatis tunc, & pro tempore exiſtentes, qui d. Pſalterium in aliqua Eccleſia, ſeu Oratorio cujuſvis loci, in quo eos pro tempore reſidere contingeret, devote recitaſſent, quoties id feciſſent, Indulgentias præfatas conſequerentur, quas conſecuturi fuiſſent, ſi in d. Eccleſia S. Dominici juxta tenorem conceſſionis d. Adriani prædeceſſoris id recitaſſent, prout uberius contineri dicitur in Literis ipſius Clementis prædeceſſoris ſub Plumbo deſuper anno Incarnationis Dominicæ 1525. pridie nonas Aprilis emanatis, quæ quidem originales non inveniuntur, ſed in quodam Libro in Hiſpania dudum cum approbatione tunc exiſtentis Nuncii Apoſtolici in Regnis Hiſpaniarum reſidentis impreſſo leguntur.

A Gregorio XIII.

Cumque pariter non reperiantur originales Literæ ſimilis mem. Gregorii PP. XIII. etiam prædeceſſoris noſtri die 24. Octobris 1577. (ut ea illarum exemplis Bononiæ impreſſis apparet) expeditæ, per quas idem Gregorius prædeceſſor univerſis, & ſingulis utriuſque ſexus Confratribus tunc pro tempore exiſtentibus Confraternitatis Roſarii Glorioſiſſimæ Virginis Mariæ in Cappella familiæ de Guidottis ſita in Eccleſia Domus S. Dominici Ordinis Prædicatorum Bononiæ canonice inſtitutæ pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui ſingulis annis ſolemni Proceſſioni prima Dominica cujuslibet menſis in dicta Eccleſia celebrandæ interfuiſſent, & d. Cappellam devote viſitaſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, & unione, ac hæreſum extirpatione, Sanctæque Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effudiſſent, necnon in ſingulis Feſtivitatibus ejuſdem B. M. Virginis eamdem Cappellam pariter viſitaſſent, & ut præfertur oraviſſent, quo die prædictorum id feciſſent, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino conceſſit.

Preces Magiſtri Generalis Ord. Prædicatorum.

§. 2. Quia vero de præſenti conficitur ſummarium Indulgentiarum Confratribus, & Conſororibus Confraternitatum SSmi Roſarii conceſſarum, & reſpective auctoritate Apoſtolica extenſarum, & ampliatarum, prævia Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpoſitorum approbatione ad communem utilitatem publicandum, ne de ſupra expreſſis Indulgentiis, & peccatorum remiſſionibus, pœnitentiarum relaxationibus dubitari contingat, præfatus Antonius Magiſter Generalis opportune in præmiſſis a nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum deſideret: Nos piis ipſius Antonii Magiſtri Generalis votis hac in re quantum cum Dño poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præmiſſorum dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium conſilio, ut omnes, & ſingulæ Indulgentiæ, ac peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes ſupra narratæ in ſummario prædicto apponi, & exprimi poſſint, ac Confraternitatum hujuſmodi, & Confratribus, & Conſororibus ſuffragentur, & ſuffragari debeant in omnibus, & per omnia proinde ac ſi originales Literæ præfatorum Sixti IV., Clemen. VII., & Gregorii XIII. prædeceſſorum noſtrorum, ac Alexandri Epiſcopi Nuncii, & Raymundi Cardinalis Legati ſuper earum conceſſionibus emanatæ apparerent, & exhiberentur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Ac ad majorem cautelam, & quatenus opus ſit, eaſdem Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes modo, & forma ſupra expreſſis harum ſerie de novo in perpetuum concedimus.

Permittitur, ut in Summario inſeri poſſint prædictæ Indulgentiæ, quæ etiam denuo conceduntur.

Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVI. Junii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LXVI.

Confirmantur, & innovantur duo Brevia Urbani VIII. pro Provincia S. Joſephi Ordinis Minorum Diſcalceatorum adverſus Fratres aliarum Provinciarum ad Curiam Madriti accedentes.

Dat. 17. Junii 1679. A. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

In primo Brevi, ſtatutum fuit, ne fratres Diſcalceati ad Aulam Regiã Madriti accedentes in alia, quam in una ex eorũ duabus domibus uno[illegible]rentur, nec eleemoſynam peterent ſub certis pœnis.

Dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædeceſſor noſter motu ſuo proprio, ac ex certa ſcientia omnibus, & ſingulis cujuſvis Provinciæ Hiſpaniarum Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum Fratribus Diſcalceatis, qui de ſuorum Superiorum licentia ad Aulam Regiam Madriti pro rebus, & negotiis ibidem gerendis pro tempore ſe conferrent, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub indi-

indignationis ſuæ, necnon privationis vocis activæ, & paſſivæ, ac excommunicationis latæ ſententiæ pœnis præcepit, mandavit, ne in alia, quam in una ex duabus Domibus Regularibus Sancti Ægidii, & S. Bernardini dicti Ordinis in Oppido Matriti hujuſmodi exiſtentibus, arbitrio tamen Miniſtri Provincialis Provinciæ S. Joſephi eorumdem Fratrum diverſarentur, neve cujuſvis generis eleemoſynam in præfata Aula ſub quovis prætextu, aut quæſito colore petere auderent, ſeu præſumerent, dummodo in eiſdem Domibus Regularibus omnia neceſſaria ipſis Fratribus juxta regularis obſervantiæ normam ſubminiſtrarentur, & alias prout plenius continetur in ipſius Urbani prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis expeditis, tenoris, qui ſequitur, videlicet: Urbanus PP. VIII. ad perpetuam rei memoriam. Cum ſicut accepimus, licet ex omnibus Provinciis Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum in Regnis Hiſpaniarum exiſtentibus, Fratres ad S. Ægidii, & S. Bernardini Domos Regulares ejuſdem Ordinis Oppidi Matriti Toletanæ Diœceſis, pro negotiis, aliiſque eorum rebus gerendis ſe recipere ſoleant, & illis quo tempore in eiſdem Domibus regularibus commorantur, de omnibus rebus ad eorum ſuſtentationem neceſſariis provideatur, interdum tamen in Domibus Regularibus Fratrum dicti Ordinis non Diſcalceatorum diverſantur, eleemoſyniſque Benefactorum prædictarum duarum Domuum regularium utuntur, exindeque Benefactores ipſi plus æquo gravantur, nulla habita per eoſdem Fratres eleemoſynarum ratione, quas a prædictis Benefactoribus primo dictæ duæ domus regulares dietim recipiunt, quo fit, ut non leve felici prædictarum duarum Domorum regularium gubernio præjudicium inferatur, quæ nullam aliam eleemoſynæ aſſignationem habent, præter eam, quam in dies quærunt, & quæ illis datur, quandoquidem pia Miſſarum celebratione nullius generis eleemoſynam accipiant, ſed illæ pro Benefactoribus celebrantur. Quare nos præmiſſis quantum cum Domino poſſumus obviare, ac primodictarum duarum Domorum regularium indemnitati conſulere volentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia noſtra omnibus, & ſingulis cujuſvis Provinciæ Hiſpaniarum Ordinis prædicti Fratribus Diſcalceatis hujuſmodi, qui de Superiorum ſuorum licentia ad Aulam Regiam Matriti pro rebus, & negotiis hujuſmodi pro tempore ſe conferent in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, necnon privationis vocis activæ, & paſſivæ, ac excommunicationis latæ ſententiæ pœnis per præſentes præcipimus, & mandamus, ne in alia, quam in una ex primodictis duabus Domibus regularibus arbitrio tamen dilecti filii Miniſtri Provincialis Provinciæ S. Joſephi eorumdem Fratrum diverſentur, neve cujuſvis generis eleemoſynam in prædicta Aula ſub quovis prætextu, aut quæſito colore petere audeant, ſeu præſumant, dummodo in primo dictis duabus Domibus regularibus omnia neceſſaria Fratribus prædictis juxta regularis obſervantiæ normam ſubminiſtrentur: in eventu vero, in quem iidem Fratres aliqua re indiguerint, ad Guardianum alterius ex primodictis duabus Domibus regularibus, in qua diverſabuntur, non autem ad alios Superiores, ſeu dicto Guardiano inferiores recurſum habeant. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac per omnes, & ſingulos ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum inviolabiliter obſervari: ſicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Nuncios, ac alios quavis auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis, quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Primum Breve Urb. VIII.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die XXVIII. Julii MDCXXXVI. Pontific. noſtri Anno Decimotertio M. A. Maraldus. Loco ✱ Sigilli.

§. 1. Et ſubinde pro parte tunc exiſtentium Fratrum dictæ Provinciæ S. Joſephi d. Urbano Prædeceſſori expoſito, quod pro felici præfatarum Domorum Regularium, ſeu Conventuum S. Ægidii, & S. Bernardini regimine, & gubernio, tunc exiſtens Miniſter Generalis dicti Ordinis inter alia ſtatuerat, & ordinaverat, ut exteris Fratribus ad Conventus hujuſmodi pro tempore venientibus, tempus viginti dierum pro terminandis, expediendiſque eorum negotiis aſſignaretur, & quatenus intra dictos viginti dies negotia hujuſmodi non expedirentur; iidem Fratres exteri è dicta Curia migrare, & ad ſuas Provincias regredi deberent, relicta penes Procuratorem Conventus negotiorum hujuſmodi expediendorum, & exacte ſolicitandorum cura: Præfatus Urbanus prædeceſſor Statuta, & Ordinationes hac ſuper re ab eodem Miniſtro Generali facta auctoritate Apoſtolica confirmavit, & approbavit; & propterea omnibus, & ſingulis Ordinis, & Conventuum hujuſmodi Superioribus quocumque nomine nuncupatis tunc, & pro tempore exiſtentibus in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis, vociſque activæ, & paſſivæ, ac ſuorum officiorum privationis, aliiſque arbitrio ſuo pœnis, eo ipſo abſque alia declaratione incurrendis mandavit, ut præfata Statuta, & Ordinationes exacte, & accurate obſervarent, ac ab aliis obſervari curarent, & facerent, & alias prout uberius, etiam continetur in aliis ejuſdem Urbani Prædeceſſoris literis pariter in forma brevis emanatis, tenoris qui ſequitur videlicet. Urbanus PP. VIII. Ad futuram rei memoriam. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum Provinciæ S. Joſephi, quod pro felici, proſperoque Conventuum S. Ægidii, & S. Bernardini dicti Ordinis Oppidi Matriti Toletanæ Diœceſis regimine, & gubernio dilectus Filius Joannes Merinero Ordinis hujuſmodi Miniſter Generalis, ſub die 10. Januarii præſentis anni 1642. ſtatuit, & ordinavit, ut ab exteris dicti Ordi-

In ſecundo Brevi confirmatum fuit Decretū Miniſtri Generalis Ordinis, quo inter alia injungebatur Guardiano ne permitteret, prædictos fratres morari Madriti ultra 20. dies.

Alterum Breve Urb. VIII.

Ordinis, aliarum Provinciarum Religioſis Diſcalceatis hujuſmodi, qui in dies pro ſuis, aut ſuorum Parentum, ſeu conſanguineorum negotiis ad Curiam Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici ſe conferunt, ne Conventus præfatos in aliquo gravent, neve diſciplinam Regularem inturbent in ipſo eorum adventu Guardianus primodicti Conventus S. Ægidii pro tempore exiſtens, obedientiales literas, quas deferunt petere, & quænam venerint negotia tractaturi, ſciſcitari, & quærere teneatur; Si vero compererit negocia hujuſmodi non multum urgere Fratres Diſcalceatos exteros hujuſmodi ad dictam Curiam ſic accedentes non ultra biduum inibi conſiſtere, & detineri curet: Si tamen negocia hujuſmodi ſeria, & urgentia fuerint eiſdem Fratribus Diſcalceatis exteris tempus viginti dierum pro terminandis, expediendiſque eorum negociis aſſignet, illoſque è Conventu in quo degunt egredi, non cum ſociis, quos ſecum duxerint, ſed cum Procuratore Conventus, aut cum ſocio dicti Procuratoris, jam ad id a Provincia deſignari faciat: ſi vero contingat intra dd. viginti dies negocia hujuſmodi nullatenus expediri, eoſdem exteros Fratres Diſcalceatos hujuſmodi e dicta Curia migrare, & ad ſuas Provincias regredi curet, firma remanente penes eumdem Priorem negociorum hujuſmodi expediendorum, & exacte ſollicitandorum cura, ad quem effectum idem Joannes Miniſter Generalis in virtute S. Obedientiæ, & Spiritus Sancti injunxit eidem Guardiano ut præmiſſas ordinationes, & mandata irremiſſibiliter exequatur, exteris autem Fratribus Diſcalceatis hujuſmodi, ut Guardiano ejuſdem Conventus S. Ægidii nunc, & pro tempore exiſtenti uti eorum Prælato, & Commiſſario in omnibus, & ſingulis dictam diſpoſitionem concernentibus pareant, & obediant, ac inſuper obedientiam, necnon mandata a dilecto Filio Miniſtro Provinciali ejuſdem Provinciæ pro illius bono regimine emanata, quæ illis ubi primum ad Conventum pervenerint, notificari debeant, obſervent; voluitque idem Miniſter Generalis, ut Fratres Diſcalceati exteri dicti Ordinis, qui ad eamdem Curiam accedunt, nec ad Conventum S. Franciſci dicti Oppidi Ordinis hujuſmodi nec ad perſonarum Sæcularium Domos divertere, nec ibi pernoctare ullatenus poſſint, ſed in eiſdem SS. Ægidii, & Bernardini Conventibus commorari teneantur, quodque, nec per ſe, nec per interpoſitam perſonam cujuſvis generis eleemoſynas quoquo modo quærere audeant, niſi re prius eidem Guardiano Conventus Sancti Ægidii hujuſmodi communicata, & obtenta deſuper ab eodem licentia. Ne vero præfatæ ordinationes, & Statuta a quoquam d. Ordinis Superiore alterari poſſint: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut illa confirmationis noſtræ patrocinio communire de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eoſdem Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſq; Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Statuta, & Ordinationes d. Joannis Miniſtri Generalis præfata Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos, tam juris, quam facti quantumvis ſubſtantiales, & formales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus: Mandantes propterea omnibus, & ſingulis dicti Ordinis, & Conventuum hujuſmodi Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, nunc, & pro tempore exiſtentibus in virtute S. Obedientiæ, ac ſub excommunicationis, vociſque activæ, & paſſivæ, ac ſuorum officiorum privationis, aliiſque arbitrii noſtri pœnis eo ipſo abſque alia declaratione incurrendis, ut præfatæ ordinationes, & Statuta exacte, & accurate obſervent, & ab aliis obſervari curent, & faciant, ac decernentes præſentes Literas validas ſemper, & perpetuo firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis quos illæ concernunt, & concernent in futurum inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari debere; irritumque, & inane, ſi quid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis Ordinis, Provinciæ, & Conventuum hujuſmodi, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, aut de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad effectum præmiſſorum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Dat. Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 10. Dec. 1642. Pontificatus noſtri Anno vigeſimo — M. A. Maraldus loco ✠ Annuli Piſcatoris.

§. 2. Cum autem ſicut pro parte dilectorum filiorum Superiorum, & Fratrum dictæ Provinciæ S. Joſephi Nobis nuper expoſitum fuit, literæ præinſertæ temporis progreſſu in deſuetudinem abierint, nec accurate obſervatæ fuerint, propter recurſus, quos Fratres illas eludendi gratia ad perſonas primarias habuerunt, mediaque efficaciſſima, quæ adhibuerunt, unde magnum eidem Provinciæ enatum eſt detrimentum: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Cauſæ confirmandi, & innovandi relata Brevia.

Preces Superiorum, & Fratrum Provinciæ S. Joſephi.

§. 3. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingula-

gula-

gulares perſonas a quibuſvis excommunicationis ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes:

Confirmantur, & innovantur Brevia, eorūque executio o nibus præcipitur ſub certis pœnis.

§. 4. Hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſertas binas Urbani Prædeceſſoris literas cum omnibus, & ſingulis in eis reſpective contentis, & expreſſis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illas ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & in futurum quandocumque ſpectabit, exacte, & accurate obſervari præcipimus, & mandamus, necnon omnes, & ſingulos tam Fratres, quam Superiores, qui literis præinſertis, etiam una vice, contravenerint, eo ipſo excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ, & officiorum per eos obtentorum pœnis, & præſertim Superiores qui Fratres prædictos in duobus Conventibus ſupradictis, vel eorum altero contra diſpoſitionem literarum præinſertarum ultra viginti dies retinuerint, ſeu morari permiſerint, abſque alia declaratione incurſuros eſſe declaramus.

Clauſulæ.

§. 5. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in literis præinſertis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque,

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVII Junii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LXVII.

Dat. 22. Junii 1679. An. 3.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum, & Regular., quo declaratum fuit, Fratres Diſcalceatos Ordinis S. Auguſtini non habere jus aggregandi ad Confraternitatem Cinturatorum, poſſe tamen eos Confraternitates Corrigiatorum erigere.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet — *In Cauſa Auguſtinianorum verten. inter Patrem Generalem totius Ordinis Sancti Auguſtini ex una, & Patres Vicarios Generales Diſcalceatorum Congregationum Italiæ, Galliarum, Hiſpaniarum, & Luſitaniæ altera ex partibus &c. — Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, partibus auditis referente Eminentiſſimo Creſcentio, cenſuit non licere Diſcalceatis Jus aggregandi ad Confraternitatem Cincturatorum Sanctæ Mariæ de Conſolatione poſitam in Eccleſia Sancti Jacobi Bononiæ. Poſſe tamen erigere Confraternitates Corrigiatorum in propriis eorum Eccleſiis tantum, ſervata tamen forma Conſtitutionis ſan. mem. Clementis VIII. incipien.* Quæcumque &c. *ſub die 7. Decembris 1604., & Decretorum ejuſdem Sacræ Congregationis; Ideoque erectionem factam in Eccleſia Diſcalceatorum in Civitate Ulyſſiponæ eſſe nullam. Romæ 30. Septemb. 1678. — Card. Gaſpar Carpineus.*

Preces Procuratoris Generalis Ordinis Eremit. S. Auguſtini.

§. 1. Cum autem, ſicut Dilectus filius Dominicus Valvaſorius Procurator Generalis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Nobis nuper exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſum Dominicum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine ſuper hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatur relatum Decretum.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari: & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Jun. MDCLXXIX. Pontificatus Noſtri anno Tertio.

LXVIII.

Adſcribitur in albo Sanctorum Servus Dei Thuribius Archiepiſcopus Limanus. Dat. 28. Junii 1679. An. 3.

Hic Beatus Sanctorum albo adſcriptus fuit a Benedicto XIII. 4. Idus Dec. 1726. in Conſt. quæ incipit; Quoniam Spiritus.

INNO-

Digitized by Google

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpet. rei memoriam.

Exordium.

LAudemus Viros glorioſos, qui magni virtute, adepti ſunt gloriam in converſatione Gentis, & commiſſas ſibi oves verbo, & exemplo fideliter paſcere, Deique Domum ædificare, atque corroborare ſtuduerunt; qui quaſi arcus refulgens inter nebulas gloriæ, & quaſi flos roſarum in diebus vernis, Eccleſiam univerſam nominis ſui celebritate, & ſpiritualium aromatum odore impleverunt, ac demum feliciter decurſo mortalis ævi ſtudio, immarceſcibilem juſtitiæ coronam in æterna Cœleſtis Hieruſalem ſtabilitate accipere meruerunt. Quos inter cum Dei Servus Thurribius, olim Archiepiſcopus Limanus, charismata meliora æmulatus, ac Theologicarum, Moraliumque virtutom omnium fulgore conſpicuus, longe lateque ſplenduerit: Apoſtolici muneris, quod viribus licet, & meritis impares, divina dignatione gerimus, ratio exigit, ut illius cultui, & venerationi in terris, ad Dei laudem, ad Eccleſiæ decus, & præſidium, ad Chriſtiani populi ſpiritualem ædificationem, atque conſolationem, poteſtate nobis a Domino tradita, conſulamus.

Declaratum fuit a S. Congr. Rituum, dictum Dei ſervum donari poſſe nomine Beati.

§. 1. Cum itaque confectis dudum ex hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentia proceſſibus de vitæ ſanctitate, heroiciſque virtutibus, quibus idem Servus Dei Thurribius multipliciter fulſiſſe, piiſque ſtudiis, quibus Catholicam fidem, Eccleſiaſticamque diſciplinam per Sanctæ Synodi Tridentinæ Decreta ſancitam in nova illa Chriſtianitate ſtabiliviſſe, ac miraculis quæ ad manifeſtandam hominibus ejus ſanctitatem a Deo patrata fuiſſe aſſerebantur, Congregatio Venerabiliom Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalinm Sacris Ritibus præpoſitorum, poſt maturam diligentemque illorum diſcuſſionem coram Nobis conſtituta, auditis eorum Conſultorum ſuffragiis, uno ſpiritu, unaque voce cenſuerit, poſſe quandocumque Nobis placeret, ad ſolemnem ipſius Servi Dei Thurribii canonizationem juxta ejuſdem S.R.E. Congreg. Rituum tuto deveniri, ac interim indulgeri, ut nuncupetur Beatus, & de eo tamquam Confeſſore Pontifice Officium recitetur, & Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebretur.

Preces Caroli Regis Catholici, & aliorum.

§. 2. Hinc eſt, quod piis, enixiſqoe precibus chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici, & Chariſſimæ in Chriſto filiæ Noſtræ Mariannæ Reginæ Viduæ ejus Genitricis, ac Venerabilium Fratrum Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, Cleri, Univerſitatum, Collegiorum, & Populorum tam Hiſpaniarum, quam Regni Peruani Nobis ſuper hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, de memoratorum Cardinalium unanimi conſilio pariter, & aſſenſu, & auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, nt idem Servus Dei Thurribius olim Archiepiſcopux Limanus in poſterum Beati nomine nuncupetur, ejuſqoe Corpus, & Reliquiæ Venerationi Fidelium (non tamen io proceſſionibus circumferenda) exponantur, imagines quoque radiis, ſeu ſplenduribus exornentur, atque de eo ſub ritu ſemiduplici in omnibus Eccleſiis tam Sæcularium, quam Regularium utriuſque ſexus recitetur Officium, & Miſſa celebretur de Confeſſore Pontifice ſingulis annis, juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalix Romani die 27. Aprilis, qua ipſius Servi Dei Corpus tranſlatum, & in Metropolitana Eccleſia Limana repoſitum fuit, cum ſpiritum Creatori reddiderit die 23. Martii, quæ feriis Quadrageſimæ, vel Feſtix Paſcalibus impedita eſſe ſolet. Hæc autem, videlicet recitationem Officii, & Miſſæ celebrationem fieri concedimus in locis dumtaxat infraſcriptis, nempe in Civitate, & Diœceſi Limana, ubi obiit, in Civitate Majoricæ, io qua natux eſt, & in Collegio Ovetenſi nuncupato, Univerſitatix Studii Generalis Salmanticen., in quo humanix, diviniſque Literis imbutux fuit, & quantum ad Miſſas attinet, etiam a Sacerdotibus confluentibus. Propterea primo dumtaxat anno a datis hiſce literis, & quoad Indias die quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando, in Eccleſiis Civitatum, & Diœceſis, ac Collegii præfatorum reſpective ſolemnia Beatificationis ejuſdem Servi Dei cum Officio, & Miſſa ſub ritu duplici majori die ab Ordinariis locorum reſpective conſtituta, & intra ſex Menſes promulganda, poſtquam tamen eadem ſolemnia in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe celebrata fuerint, pariter celebrandi facimus poteſtatem.

Inſignitur Servus Dei Torribius Beati nomine, ejuſque feſtum cũ Officio, & Miſſa die 27. Apr. in quibuſdam locis celebrari permittitur

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Clauſulæ.

§. 4. Volumus autem, ot earumdem præſentium literarum tranſumptix, ſeu exemplix, etiam impreſſis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti ejuſdem Congregationis munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique tam in Judicio, quam extra illud habeatur, qoæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. Jun. MDCLXXIX. Pontificatus Noſtri anno Tertio.

LXIX.

Declaratur, Provinciam S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fr. Minorum Diſcalceatorum frui debere omoibus juribus, & Privilegiis aliarum ejuſdem Ordinis Provinciarum. Dat. 10. Julii 1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA. XI.

Ad perpet. rei memor.

ALias fe. re. Clemens PP. X. prædeceſſor noſter motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione ſuis, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Cuſtodiam Sancti Petri de Alcaotara in Regno Neapolitano Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, quæ in executionem quarumdam ipſios Clementis prædeceſſoris in ſimili forma Brevis literarum auctoritate Apoſtolica erecta, & inſtituta, variiſque gratiis, & ordinationibus pro felici illiux gubernio emanatis per alias ternas ejuſdem Clementis prædeceſſoris pariter in forma Brevis literas decorata, atque ſtabilita fuerat, in novam Provinciam Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ dicti Ordinis, quæ Provincia S. Petri de Alcantara Regni

Huic Provinciæ a Clem. X erectæ ab eodem conceſſa fuerunt jura, & privilegia omnia aliarũ Provinciarũ prædictorum Hiſpanicarũ.

O Nea-

Neapolis nuncupari deberet, ac Capitula Provincialia pro Miniſtri Provincialis, Cuſtodis, & Diffinitorum, aliorumque Officialium ipſius Provinciæ electione, nec non Congregationes, alioſque congreſſus ad inſtar aliarum Provinciarum Ordinis hujuſmodi celebrare, omnibuſque, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, juribus, honoribus, privilegiis, gratiis, & indultis, quibus aliæ ejuſdem Ordinis Provinciæ, tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utebantur, fruebantur, & gaudebant, ac uti, frui, & gaudere poterant, & poſſent in futurum pariformiter, & abſque ulla prorſus differentia, ut ſignanter illis, quæ Provinciis Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ Ordinis prædicti a quibuſvis Romanis Pontificibus ejus prædeceſſoribus, ac præſertim a recolendæ memoriæ Urbani PP. VIII. per quaſdam ſuas in forma Brevis literas, quarum initium, *Cum ea &c.* die 25. Junii 1639. expeditas conceſſa ſunt, nec non omnibus, & ſingulis indultis, privilegiis, & gratiis cuſtodiæ præfatæ ab ipſo Clemente prædeceſſore per quinas ſuas literas quomodolibet conceſſis, & quibus Cuſtodia ipſa catenus gaviſa erat, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite poſſet, & valeret: ita tamen ut nova Provincia hujuſmodi facultate fundandi, & erigendi novos Conventus de ſola Ordinariorum licentia, quæ dictæ Cuſtodiæ auctoritate Apoſtolica conceſſa reperiebatur, non niſi in locis, in quibus Fratres de Obſervantia, vel Reformati nuncupati Ordinis prædicti non eſſent, uti valeret, ſine cujuſquam præjudicio in perpetuum erexit, & inſtituit, & alias prout in ejuſdem Clementis prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 7. Februarii 1675. expeditis, quarum, & aliarum literarum præfatarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Referuntur Pontifices, a quibus conceſſa fuerunt prædicta jura, & privilegia.

§. 1. Cum autem ſicut dilectus filius Joannes a Sancta Maria Cuſtos, & nuper primus Miniſter Provincialis dictæ Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis Nobis exponi fecit præcipua privilegia, gratias, & indulta dictis Provinciis Hiſpaniæ conceſſa a rec. mem. Gregorio XIII. per ſuas, quarum initium, *Adhuc Nos Dominus &c.* die 12. Novembris 1677. ad favorem Provinciæ S. Joſephi, & Clemente VIII. per ſuas proxime dictarum confirmatorias, quarum initium *Dudum &c.* die 25. Martii 1592. ad favorem ejuſdem Provinciæ S. Joſephi, & a dicto Urbano VIII. tam per ſupradictas ad favorem Provinciæ Sancti Joannis Baptiſtæ, quam alias ſuas, quarum initium, *Alias fel. rec. Gregorius PP. XIII. &c.* ad favorem omnium Provinciarum Diſcalceatorum die 8. Aprilis 1642., ac alias, quarum initium, *Alias poſtquam per re. me.* die 30. Julii 1642. ad favorem earumdem Provinciarum, & alias incipientes; *Alias pro felici, proſperoque regimine &c.* confirmatorias præcedentium die 22. Decembris ejuſdem anni 1642. ad favorem Provinciarum hujuſmodi, & alias quarum initium, *Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Gandiſalvus &c.* die 7. Februarii 1643. ad favorem Provinciæ S. Gabrielis, ac alias incipientes, *Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Paulus &c.* confirmatorias præcedentium die 4. Martii ejuſdem anni 1643. ad favorem omnium Provinciarum Diſcalceatorum, & reliquas ſuas, quarum initium, *Religioſorum &c.* die .... Februarii 1642. ad favorem Provinciæ S. Didaci, nec non Alexandro VII. Romanis Pontificibus etiam prædeceſſoribus noſtris per ſuas, quarum initium, *Cum ſicut dilecti filii &c.* die 18. Martii 1649. ad favorem dictarum Provinciarum S. Joſephi, & S. Joannis Baptiſtæ, & alias incipientes, *Exponi nobis nuper fecerunt &c.* per quas privilegia per præfatos Gregorium XIII. Clementem VIII., & Urbanum VIII. prædeceſſores eiſdem duabus Provinciis S. Joſephi, & Sancti Joannis Baptiſtæ conceſſa ad omnes alias Provincias Diſcalceatorum extendit, die 5. Novembris 1665. reſpective expeditas in ſimili forma Brevis literas emanaverint:

Cauſa hujus Declarationis

§. 2. Et licet dubitari non poſſit, quin privilegia, gratiæ, & indulta hujuſmodi a memorato Clemente X. prædeceſſore præfatæ Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis, cui ad ſervandam cum aliis Provinciis uniformitatem, tuendamque in ea Regularis diſciplinæ, quæ in ea benedicente Domino viget, obſervantiam, atque Religioſam tranquillitatem omnino neceſſaria ſunt, ſatis ſuperque communicata fuerint, & proinde Provincia ipſa illis frui, & gaudere poſſit; quia tamen in præfatis Clementis X. prædeceſſoris literis ſuper erectione Provinciæ hujuſmodi emanatis de præfatis prædeceſſoribus noſtris, eorumque literis ſuper enunciatis ſpecifica mentio facta non fuiſſet, fieri poſſit, ut humani generis hoſte ſuperſeminante zizania eidem Provinciæ ſemper uſu, & fruitione privilegiorum, gratiarum, & indultorum hujuſmodi controverſia moveatur, aut impedimentum aliquod præſtetur, tametſi eadem privilegia, gratiæ, & indulta nec in toto, nec in parte hactenus revocata reperiantur, ſed plenam roboris obtinent firmitatem. Nobis propterea dictus Joannes Cuſtos, & Exprovincialis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Cuſtodis, & Exprovincialis.

§. 3. Nos igitur eamdem Provinciam in pacis amœnitate, regularisque obſervantiæ vigore conſervare, ac præfati Joannis votis favorabiliter annuere volentes, eumque, & omnium, & ſingulorum Superiorum, & Fratrum Provinciæ ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, nec non literarum præfatarum tenores, & datas etiam veriores, præſentibus itidem pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, memoratam Provinciam S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis, omneſque, & ſingulos ejus Conventus, ac Superiores, & fratres præſentes, & futuros omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, favoribus, gratiis, & indultis, quæ dictis Provinciis Hiſpaniæ, ſeu earum alicui, illarumque reſpective Superioribus, & Fratribus quibuſcumque a præfatis Gregorio XIII. Clemente VIII. Urbano VIII., & Alexandro VII. prædeceſſoribus per eorum literas ſupra enunciatis reſpective quomodolibet conceſſa, & attributa, ſeu confirmata, & conceſſa fuerunt, pariformiter, & abſque ulla prorſus differentia uti,

Extenduntur jura, & privilegia omnia aliarum Provinciarum ad Provinciam Neapolitanā, cui etiam, ſi opus eſt, ea denuo conceduntur.

uti, frui, potiri, & gaudere, libere, & licite poſſe, & debere in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi illa omnia, & ſingula ipſi Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis, illiuſque Conventibus, ac Superioribus, & Fratribus prædictis nominatim, & in individuo per memoratum Clementem prædeceſſorem in ſuis literis ſuper erectione Provinciæ hujuſmodi emanatis conceſſa reperiantur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus, atque decernimus. Et quatenus opus ſit ipſi Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis, ejuſque Superioribus, & Fratribus præfatis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, juribus, honoribus, gratiis, & indultis hujuſmodi, nec non illis, quæ eis a præfato Clemente X. prædeceſſore, ſicut præmittitur, conceſſa fuerunt, uti, potiri, & gaudere libere, pariter, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis de novo concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ. §. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non omnibus, & ſingulis illis, quæ in præfatorum prædeceſſorum noſtrorum literis ſupradictis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die X. Julii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LXX.

Dat. 31. Julii 1679. An. 3. Confirmatur Summarium Indulgentiarum Confraternitatum Sanctiſſimi Roſarii, quod prius a S. Congregatione recognitum, & approbatum fuerat.

Nonnullæ ex his Indulgentiis extenſæ fuerunt etiam ad alios extra Confraternitates a Clemente X. Conſt. 53. quæ inc. Cœleſtium munerum *tom. 7. Omnes vero poſtea confirmatæ, & aliæ conceſſæ ſunt a Benedicto XIII. Conſtitut. quæ inc.* Pretioſus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii Antonii de Montoii Magiſtri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum, Nobis expoſitum fuit, quod de hujus S. Sedis mandato confectum, & a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpoſita reviſum, & approbatum fuit Summarium Indulgentiarum, & aliarum gratiarum ſpiritualium Confraternitatibus ſub titulo Sanctiſſimi Roſarii erectis, & inſtitutis, auctoritate Apoſtolica conceſſarum tenoris qui ſequitur, videlicet: Inſequens Summarium recognitum, & approbatum fuit a S. Congr.

§. 1. *Summarium Indulgentiarum, & gratiarum Confratribus, & Conſororibus Sanctiſſimi Roſarii, tam in vita, quam in morte conceſſarum.*

CAPUT I.

De Confirmatione, & extenſione Indulgentiarum Sanctiſſimi Roſarii.

Primo. Sciendum a multis Summis Pontificibus reſpective fuiſſe confirmatas Indulgentias, & gratias, ab eorum Anteceſſoribus benigne elargitas, Confratribus, & Conſororibus, Sanctiſſimi Roſarii, nimirum a Leone X. in Bulla quæ incip. *Paſtoris æterni* die 6. Octobris 1520. a Clemente VII. in Brevi, *Etſi temporalium* die 8. Maji 1534., a Julio III. in Brevi *Sinceræ devotionis* 24. Auguſti 1551., a Pio V. in Brevi, *Inter deſiderabilia* die 28. Junii 1569., ac in Brevi, *Conſueverunt*, die 17. Septembris 1569. Deinde cum omni amplitudine confirmatas, & innovatas a Sixto V. in Brevi quod incipit. *Dum ineffabilia* 30. Januarii 1586. Denique etiam Paulus V. in Brevi *Cum olim*, die 20. Septembris 1608. revocato Brevi ſuo revocatorio Indulgentiarum antiquarum Sanctiſſimi Roſarii in executionem Conſtitutionis Clementis VIII. incipientis. *Quæcumque*, & illud ad terminos juris reduxit, & priſtino ſtatui reſtituit eaſdem Indulgentias a Summis Pontificibus ſuis prædeceſſoribus conceſſas Confraternitatibus Sanctiſſimi Roſarii canonice inſtitutis, ubique locorum exiſtentibus.

Secundo. Omnes Indulgentias ſpecialiter, vel generaliter, aut quocumque modo uni, vel pluribus Confraternitatibus SS̄mi Roſarii, vel etiā Confratribus, & Conſororibus alicujus Confraternitatis in aliqua particulari Eccleſia erectæ impertitas, communes eſſe omnibus Confraternitatibus Sanctiſſimi Roſarii, Confratribuſque, & Conſororibus omnium dictarum Confraternitatum univerſi Orbis. Hoc indulſit Gregorius XIII in Brevi incipiente, *Paſtoris æterni*, 5. Maji 1581. pro Confraternitatibus canonice erectis. Et Sixtus V. in præfato Brevi *Dum ineffabilia*, omnia privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, conceſſiones, Indulgentias, etiam plenarias a Summis Pontificibus conceſſa, & conceſſas Confraternitatibus, aut Confratribus Sanctiſſimi Roſarii extendit, & ampliat in perpetuum ad Confraternitates erigendas, illarumque Confratres, & Conſorores pro tempore exiſtentes.

Tertio. Denique quaſcumque Indulgentias in hoc Summario contentas, quæ conceſſæ ſunt alicui particulari Confraternitati Sanctiſſimi Roſarii vigore præfatarum literarum Apoſtolicarum communes eſſe cuilibet Confraternitati, &

cuilibet reſpective Confratri, aut Conſorori, in aliqua Confraternitate deſcriptis.

CAPUT II.

Indulgentiæ pro iis qui ad Confraternitatem Sanctiſſimi Roſarii recipiuntur.

Primo. Pius Quintus in præfato Brevi *Conſueverunt*, concedit plenariam Indulgentiam omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus per deputatos a Magiſtro Generali, vel Vicario Generali pro tempore deſcriptis, vere pœnitentibus, & confeſſis qui prima vice deſcripti fuerint, & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in aliqua Eccleſia, ſeu Cappella dictæ Confraternitatis perceperint, & unam ſaltem quinquagenam Roſarii recitaverint, & pro tranquillitate Sanctæ Matris Eccleſiæ oraverint, eandem elargitur illis, qui in mortis articulo conſtituti ſalutaris pœnitentiæ, & Viatici Sacramentis fuerint muniti.

Secundo. Clemens Octavus in Brevi, *Salvatoris*, die 13. Januarii 1592. Omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, atque Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento refectis, qui Roſarii Confraternitatem ingredientur erectam in Eccleſia Prædicatorum Oppidi Divionenſis, die primo eorum ingreſſus, plenariam Indulgentiam elargitur.

Tertio. Eandem pariter Indulgentiam concedit idem Pontifex in Bulla quæ incipit, *De ſalute gregis*, die 18. Januarii 1592. pro deſcriptis in Confraternitate erecta in Eccleſia Prædicatorum Utini.

CAPUT III.

Indulgentiæ pro recitantibus Roſarium diebus ordinariis.

Primo. Confratres lucrantur quadraginta dies Indulgentiarum quoties recitaverint, aut recitari fecerint tertiam partem Roſarii, uti conceſſit Alexander Epiſcopus Forolivienſis per Univerſam Germaniam Legatus a Latere Confratribus Confraternitatis inſtitutæ in Eccleſia Prædicatorum Coloniæ, ut apparet in literis incipientibus, *Et ſi glorioſos*, die 10. Martii 1476. quam conceſſionem confirmavit Leo X. in præfata Bulla *Paſtoris æterni*.

Secundo. Cuicunque fideli tertiam partem Roſarii recitanti elargitur Sixtus IV. in Bulla incipiente, *Ea quæ ex fidelium*, 12. Martii 1476. quinque annos, & quinque quadragenas: eandem etiam confirmat Leo X. in præfata Bulla *Paſtoris æterni*.

Tertio. Ex conceſſione Innocentii VIII. in Bulla quæ incipit, *Splendor paternæ gloriæ*, Romæ 27. Februarii 1483. Confratribus, & Conſororibus in aliqua Confraternitate in Ordine Prædicatorum erecta conſcriptis, vere pœnitentibus, & confeſſis, qui tertiam Roſarii partem recitaverint, toties, quoties id egerint, ſexaginta millia annorum, & totidem quadragenæ Indulgentiarum de injunctis ſibi pœnitentiis relaxantur: In eadem Bulla iiſdem Confratribus, & Conſororibus nunc, & pro tempore exiſtentibus vere pœnitentibus, ac ob Beatiſſimæ Virginis Mariæ reverentiam Roſarium

Ferentibus Roſarium Indulgentia 100. annor. & totidē Quadrag.

deferentibus præfatus Innocentius centum annos, & totidem quadragenas Indulgentiarum de injunctis ſibi pœnitentiis, miſericorditer indulget. Inſuper iiſdem Confratribus, ſi nomen Jeſu in fine cujuſlibet Angelicæ Salutationis nominaverint, quinque annos, & toditem quadragenas ſimiliter concedit.

Proferentibus nomen Jeſu in fine cujuſlibet ſalutationis Angelicæ quinque annis & totidē quadragenæ.

Quarto. Franciſcus de Claromonte tituli Sancti Stephani in Cœlio Monte Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyter Cardinalis Roſarii Societatem in Biterrenſi Civitate inſtitutam auctoritate Apoſtolica ſibi conceſſa approbavit, confirmavit, & ratificavit, ejuſque Confratribus, & Conſororibus quotieſcumque per ſe, vel per alium Beatæ Mariæ Virginis Roſarium, quod 50. Ave Maria continet, & quinque Pater Noſter, continue legerint, vel legi fecerint, centum dies Indulgentiarum largitus eſt, & Fratre Antonio Curone in S. Theologia Præſentato Roſarium idem prædicante omnibus Chriſtifidelibus ſermonem ejus audientibus, centum dies pro qualibet vice de injunctis pœnitentiis relaxavit.

Quinto. Raymundus titul. Sanctæ Mariæ Novæ Cardinalis per Germaniam Sanctæ Sedis Legatus, concedit Confratribus, & Conſororibus Roſarii Confraternitatis Colonienſis quoties Roſarium recitaverint, centum dies Indulgentiarum, quod confirmavit Leo X. in præfata Bulla *Paſtoris æterni*.

Sexto. Confratribus, & Conſororibus dictæ Confraternitatis Coloniæ inſtitutæ vere pœnitentibus, & confeſſis, ſeu confitendi propoſitum habentibus, qui ter in hebdomada Roſarium devote recitaverint, pro qualibet vice decem annos, & totidem quadragenas de injunctis pœnitentiis relaxat Leo X. in præfata Bulla *Paſtoris æterni*.

Septimo. Adrianus VI. in Bulla quæ incipit, *Illius qui Dominicum gregem*, die prima Aprilis anni 1523. Omnibus Confratribus Oppidi de Victoria Diœceſis Calaguritanæ, qui in Capella Sanctiſſimi Roſarii, aut in quacumque parte ipſius Eccleſiæ, ea qua Altare dictæ Cappellæ conſpici poſſit recitaverint, ſingulis diebus tertiam partem Roſarii pro qualibet die, qua id fecerint, ut præfertur, quinquaginta annos de injunctis pœnitentiis pariter relaxat. Clemens autem ſeptimus in Bulla incipiente, *Conſiderantes*, die 6. Aprilis 1524., in alia quæ incipit, *ineffabilia*, die 23. Martii 1529. concedit eandem Indulgentiam Confratribus dictæ Confraternitatis, qui extra Civitatem prædictam exiſtentes in aliqua Eccleſia, ſeu Oratorio cujuſvis loci, tertiam Roſarii partem devote recitaverint.

Octavo. Clemens Septimus in Brevi, *Et ſi temporalium* 8. Maji 1534. addidit duos annos Indulgentiæ Confratribus inſtitutarum Confraternitatum pro quolibet ea tribus diebus hebdomadæ, in quo tertiam partem Roſarii recitabunt, dummodo in ſeptima integrum Roſarium recitent. Cum enim ad lucrandum Indulgentiam a Sixto IV. conceſſam, neceſſarium eſſet uno die totum Roſarium recitare, voluit Clemens præfatus ſufficere ad prædictum effectum recitare integrum Roſarium in una ſeptimana, aſſignans pro diebus diem, & pro pluribus vicibus unam vicem. Et cum prædicta Bulla publicata non fuerit vivente Clemente, publicata fuit per Paulum Tertium in Brevi, quod incipit,

Ratio-

Rationi congruit, 3. Novembris 1534.

Nono. Pius Quintus Confratribus Confraternitatum Sanctiſſimi Roſarii erectarum per Fratrem Ambroſium Salvio de Balneolo Ordinis Prædicatorum quoties devote recitaverint Roſarium reliquis anni diebus (exceptis diebus Annunciationis, Aſſumptionis, Nativitatis, & Purificationis Beatiſſimæ Virginis Mariæ, in quibus major acquiritur Indulgentia) conceſſit quadraginta dies Indulgentiarum, prout conſtat ex Brevi, quod incipit, *Injunctum Nobis*, die 14. Junii 1566.

Decimo. Ex ejuſdem Pontificis conceſſione in Brevi *Conſueverunt*, 17. Septembris 1569. Confratres Confraternitatum erectarum, & per deputatos a Magiſtro Generali, vel Vicario Generali pro tempore deſcripti, ſi devote recitaverint Roſarium integrum qualibet Septimana lucrantur Indulgentiam ſeptem annorum, & totidem quadragenarum de pœnitentiis injunctis.

Undecimo. Clemens IX. denique in Brevi *Exponi nobis*, die 22. Februarii 1668. elargitur Confratribus Confraternitatum erectarum, & erigendarum in futurum in Indiis Regis Hiſpaniarum ſubjectis integrum Roſarium recitantibus omnes, & ſingulas Indulgentias, quibus ex Apoſtolica conceſſione fruuntur omnes Chriſtifideles in Regnis Hiſpaniæ recitantes Coronam Beatiſſimæ Virginis.

CAPUT IV.

Indulgentiæ, quas Confratres in particularibus anni diebus recitantes Roſarium lucrantur.

Primo. Alexander Epiſcopus Forolivienſis in Germania Legatus centum dies Indulgentiæ, concedit omnibus, & ſingulis Confratribus Confraternitatis Colonienſis dicentibus tertiam Roſarii partem in quinque Feſtivitatibus Beatiſſimæ Virginis, videlicet Annunciationis, Viſitationis, Aſſumptionis, Nativitatis, & Purificationis, uti conſtat ex præfata Bulla Leonis X. *Paſtoris æterni*.

Secundo Innocentius VIII. anno 1484. 15. Octobris vivæ vocis oraculo conceſſit omnibus Confratribus Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii recitantibus Roſarium per hebdomadam Indulgentiam plenariam, & omnium peccatorum remiſſionem, applicandam a Confeſſario ſecundum eorum arbitrium eligendo ſemel in vita, & ſemel in mortis articulo, quam Indulgentiam Leo X. in præfata Bulla, *Paſtoris æterni*, confirmat.

Tertio. Sixtus IV. in Bulla incipiente, *Paſtoris æterni*, die 29. Maji 1478. elargitur ſeptem annos, & totidem quadragenas Confratribus Confraternitatis Colonienſis, vere pœnitentibus, & confeſſis, dictam Confraternitatem ſervantibus, qui integrum Roſarium recitaverint, in diebus Feſtis Nativitatis, Annunciationis, & Aſſumptionis Beatiſſimæ Virginis, ſicut refert, & confirmat Leo X. in præfata Bulla, *Paſtoris æterni*.

Quarto. Pius V. in præfato Brevi *Injunctum Nobis*, concedit omnibus Confratribus Confraternitatum Roſarii inſtitutarum, & inſtituendarum a Fratre Ambroſio Salvio de Balneolo, qui corde contriti, confeſſi, devoteque communicati in die, & Feſtivitate Annunciationis devote Roſarium recitaverint Indulgentiam plenariam. Diebus vero Aſſumptionis, Nativitatis, & Purificationis decem annos, & totidem quadragenas.

Quinto. Idem Pontifex in dicto Brevi præfatis Confratribus, quoties nomen Domini Jeſu Chriſti, & ejuſdem Beatiſſimæ Virginis Mariæ Matris ſuæ, tam intus, quam extra dictum Roſarium pie, & devote nominaverint, ſeu invocaverint, ſeptem dies de injunctis pœnitentiis relaxat.

Invocantibus nomen Jeſu, vel Mariæ ejus Indulgentia ſepte dierum.

Sexto. Præterea Pius V. in Brevi quod incipit *Conſueverunt*, concedit omnibus Confratribus Confraternitatum erectarum a deputatis per Magiſtrum Generalem, vel Vicarium Generalem pro tempore deſcriptis, qui in diebus Reſurrectionis Domini, Annunciationis, & Aſſumptionis Beatiſſimæ Virginis communicati, ut ſupra *Cap. 2. n. 2.* dictum eſt, tertiam partem Roſarii recitaverint, decem annos, & totidem quadragenas.

Septimo. Præterea iiſdem Confratribus tertiam partem Roſarii ad minus recitantibus in reliquis diebus Feſtis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & Beatæ Mariæ Virginis, in quibus Sacra Roſarii myſteria recenſentur, ſeptem annos, & totidem quadragenas de injunctis pœnitentiis relaxat.

CAPUT V.

Indulgentiæ, quas lucrantur Confratres Sanctiſſimi Roſarii proceſſionem aſſociantes, fieri ſolitam prima Dominica cujuslibet menſis, & diebus Feſtis Beatiſſimæ Virginis.

Primo. Pius V., in præfato Brevi *Conſueverunt*, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus etiam non Confratribus, qui proceſſioni Sanctiſſimi Roſarii, quæ qualibet prima Dominica menſis fieri conſuevit, devote interfuerint, ſeptem annos, & ſeptem quadragenas de injunctis pœnitentiis relaxat.

Secundo. Confratres proceſſionem debitis diebus faciendam aſſociantes, centum dies Indulgentiæ conſequuntur ex conceſſione Gregorii XIII. Confratribus Roſarii Civitatis Papien. facta in Brevi, quod incipit, *Cum ſicut*, die 3. Januarii 1579. præterea idem Gregorius in Brevi *Paſtoris æterni* die 5. Maji 1581. conceſſit Indulgentiam plenariam omnibus Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac communicatis, qui proceſſioni prima Dominica cujuſlibet menſis interfuerint. Inſuper Confratres, qui propter infirmitatem, aut aliud legitimum impedimentum proceſſionibus prædictis adeſſe nequiverint, ſi confeſſi, & Sanctiſſima Communione refecti, Roſarium devote recitaverint, aliaſque preces pro S. Matris Eccleſiæ exaltatione, hæreſum extirpatione, ac pace inter Principes Chriſtianos concilianda, & conſervanda fuderint, eaſdem Indulgentias conſequuntur, quas conſequerentur, ſi ipſis proceſſionibus perſonaliter intereſſent, ex conceſſione ejuſdem Greg. in Brevi, *Cupientes* die 24. Decemb. 1583.

Eadem Indulgentia conceditur, legitime impeditis, ſi Roſarium recitaverint.

Tertio. Eandem plenariam Indulgentiam aſſequuntur Confratres, & Conſorores Confraternitatum Roſarii vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, qui proceſſioni prima Dominica menſis peragendæ interfuerint, & pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, & S. Matris Eccleſiæ exal-

tatio-

tatione pias ad Deum preces effundunt, ex conceſſione Pauli V. in Brevi quod incipit, *Piorum Hominum* die 25. Aprilis 1608.

Quarto. Pius IV. eandem etiam Indulgentiam plenariam conceſſit Confraternitati Sanctiſſimi Roſarii inſtitutæ in Eccleſia S. Mariæ ſuper Minervam in Urbe, in Bulla incipiente, *Dum præclara* die 28. Februarii 1561. omnibus Confratribus, & Consororibus Sanctiſſimi Roſarii, vere pœnitentibus, & Confeſſis, vel firmum propoſitum temporibus ſtatutis confitendi habentibus, qui proceſſionem aſſociaverint in dicta Eccleſia fieri ſolitam in Feſtivitatibus, & ſolemnitatibus Glorioſæ Virginis Mariæ, videlicet Purificationis, Annunciationis, Viſitationis, Aſſumptionis, Nativitatis, Præſentationis, & Conceptionis.

Quinto. Gregorius XIII. in Brevi *Ad augendam* 24. Octobris 1577. elargitur Indulgentiam plenariam Confratribus Confraternitatis Roſarii erectæ in Eccleſia Sancti Dominici Bononiæ, vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui ſingulis annis ſolemni Proceſſioni prima Dominica cujuſlibet menſis in dicta Eccleſia celebrandæ interfuerint, & Cappellam Sanctiſſimi Roſarii devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, & unione, ac hæreſum extirpatione, Sanctæque Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint.

CAPUT VI.

Indulgentiæ pro Confratribus viſitantibus Cappellam Sanctiſſimi Roſarii.

Primo. Pius IV. in præfata Bulla *Dum præclara* concedit Indulgentiam plenariam iis, qui vere pœnitentes, & confeſſi, vel firmum propoſitum confitendi habentes, ſtatutis ab Eccleſia temporibus, devote viſitaverint Cappellam Sanctiſſimi Roſarii in Eccleſia Sanctæ Mariæ ſuper Minervam de Urbe in Feſtis Beatiſſimæ Virginis, videlicet Purificationis, Annunciationis, Viſitationis, Aſſumptionis, Nativitatis, Conceptionis, & Præſentationis a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis dictarum feſtivitatum.

Secundo. Gregorius XIII. in Brevi *Ad augendam* 12. Martii 1577. conceſſit plenariam Indulgentiam Confratribus Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii in Eccleſia Prædicatorum Cremonæ, qui vere pœnitentes, & Confeſſi, necnon Sacra Communione refecti, devote viſitaverint Cappellam Roſarii prima Dominica cujuſlibet menſis, & omnibus Feſtis Beatiſſimæ, & Glorioſiſſimæ Virginis, ibique pias ad Deum preces effuderint pro Chriſtianorum Principum concordia, extirpatione hæreſum, & S. Matris Eccleſiæ exaltatione.

Tertio. Idem Pontifex in Brevi *Ad augendam* die 24. Octobris 1577. Indulgentiam plenariam conceſſit cuilibet Confratri Confraternitatis Roſarii in Eccleſia S. Dominici Bononiæ, qui pœnitens, & confeſſus, ac Sacra Communione refectus Cappellam Roſarii S. Dominici de Bononia in ſingulis Feſtivitatibus Beatiſſimæ Virginis devote viſitaverit, atque ut ſupra oraverit.

Quarto. In alio Brevi incipiente, *Cum ſicut* 3. Januarii 1579. Idem Gregorius elargitur Confratribus Confraternitatis erectæ in Eccleſia Prædicatorum Civitatis Papien. pro qualibet die, qua viſitaverint Cappellam, ſeu Altare Sanctiſſimi Roſarii in præfata Eccleſia centum dies Indulgentiæ orando Deum, ut ſupra. Inſuper concedit Indulgentiam Plenariam Confratribus ejuſdem Confraternitatis Papienſis, qui devote viſitaverint dictum Altare, ſeu Cappellam in præfata Eccleſia tertia Dominica Aprilis, & prima Octobris, a primis Veſperis, uſque ad occaſum ſolis, dummodo vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, ut præfertur, oraverint.

Quinto. Idem Gregorius in Brevi: *Exponi nobis* prima Octobris 1577. concedit Indulgentiam plenariam omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui vere pœnitentes, & Confeſſi prima Dominica Menſis Octobris devote viſitaverint a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis ejuſdem Dominicæ Eccleſiam S. Mariæ ſuper Minervam de Urbe, & ibi pro Principum concordia &c. pias ad Deum preces effuderint.

Sexto. Præterea idem Pontifex in Brevi: *Paſtoris æterni*; die 5. Maji 1581. Indulgentiam plenariam concedit omnibus Confratribus erectarum Confraternitatum Roſarii, qui vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacratiſſima communione refecti devote viſitaverint Cappellam Sanctiſſimi Roſarii illis diebus, quibus aliqua Myſteria Roſarii celebrantur, & proceſſioni primæ Dominicæ cujuſlibet menſis interfuerint.

Septimo. Clemens VIII. in Brevi: *Salvatoris, & Domini Noſtri*, 13. Januarii 1592. elargitur plenariam Indulgentiam Confratribus Confraternitatis Roſarii erectæ in Eccleſia Prædicatorum Divioni, vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui devote viſitaverint Cappellam, ſeu Altare Roſarii dictæ Eccleſiæ in qualibet prima Dominica menſis Octobris a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis, ac inibi pias ad Deum preces effuderint pro Sedis Apoſtolicæ, & Fidei Catholicæ exaltatione, & hæreſum extirpatione, necnon pacis inter Principes Chriſtianos conſervatione, aut alias, prout unicuique ſuggeret devotio.

Octavo. Inſuper in eodem Brevi concedit eiſdem Confratribus ſeptem annos, & totidem quadragenas Indulgentiæ, qui vere pœnitentes, confeſſi, & devote communicati ultra Feſtum Paſchatis Reſurrectionis, in diebus Feſtis Pentecoſtes, Aſſumptionis Beatiſſimæ Virginis, necnon omnium Sanctorum, & Nativitatis D. N. Jeſu Chriſti Cappellam, Altare Sanctiſſimi Roſarii viſitaverint, & Deum, ut præfertur, oraverint.

Nono. Idemmet Clemens VIII. in Bulla incipiente: *De ſalute Gregis* die 28. Januarii 1592. Confratribus, & Consororibus Sanctiſſimi Roſarii Confraternitatis erectæ in Civitate Utinenſi, vere pœnitentibus, & Confeſſis, & Communione Sacra refectis, qui in Feſtivitate Aſſumptionis Beatiſſimæ Virginis ſingulis annis devote viſitaverint Eccleſiam dictæ Confraternitatis a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis, ibique aliquas preces effuderint pro exaltatione S. Matris Eccleſiæ, extirpatione hæreſum, reductione hæreticorum, & Converſione Infidelium, & pro conſervatione Pacis, concordiæ, & unionis inter Principes Chriſtianos, quoties id egerint, Indulgentiam plenariam concedit. Præterea in eadem Bulla iiſdem Confratribus, qui vere pœniten-

Digitized by Google

nitentes, confeſſi, & communicati devote viſitaverint prædictam Eccleſiam in Solemnitatibus Conceptionis, Nativitatis, Annunciationis, & Viſitationis Glorioſæ Virginis Mariæ, & oraverint ut ſupra, ſeptem annos, & ſeptem quadragenas Indulgentiæ elargitur.

CAPUT VII.

Indulgentiæ, quas Confratres, & Conſorores Sanctiſſimi Roſarii lucrantur pia opera exercentes.

Primo. Alexander Epiſcopus Forolivienſis Legatus Apoſtolicus per Germaniam conceſſit quadraginta dies Indulgentiæ de injunctis ſibi pœnitentiis omnibus Confratribus Confraternitatis Roſarii erectæ Coloniæ, qui Sabbatis, & Feſtivis diebus interfuerint, dum cantatur *Salve Regina* poſt Completorium coram Altari Beatiſſimæ Virginis, ubi prædicta Confraternitas inſtituta eſt, quam conceſſionem confirmavit Leo X. in præfata Bulla Paſtoris æterni.

Secundo. Gregorius XIII. in præfato Brevi, *Cum ſicut accepimus* 3. Januarii 1579. Confratribus Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii Papiæ relaxat centum dies de injunctis eis, ſeu quomodolibet debitis pœnitentiis, qui Vexillum Sanctiſſimi Roſarii aſſociaverint, quando corpora mortuorum Confratrum deferuntur ad Sepulturam, & interfuerint Anniverſariis pro Animabus Defunctorum Confratrum celebrandis, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia &c. vel alias oraverint, vel Infirmos Confratres ad ad Euchariſtica Sacramenta ſumenda hortati fuerint, & viſitaverint.

Tertio. Clemens VIII. in Brevi, *Salvatoris* die 13. Januarii 1592. Confratribus Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii erectæ in Eccleſia Prædicatorum oppidi Divionenſi, qui Divinis Officiis per illos Confratres, ſeu ex eorum Inſtituto in dicta Cappella decantandis, ac Congregationibus publicis, vel ſecretis pro felici directione dictæ Confraternitatis habendis interfuerint, atque aſſociaverint Sanctiſsimum Sacramentum dum ad aliquem infirmum deferri contigerit, ac qui legitime impediti hoc facere nequiverint, Campanæ ad id ſigno dato, genuflexi ſi potuerint Orationem Dominicam pro eodem Infirmo recitaverint, necnon cujuſcumque Confratris Cadaver ad Sepulturam Eccleſiaſticam aſſociaverint, vel eos in eorum Infirmitatibus viſitaverint, & conſolati fuerint, ac Orationem Dominicam quinquies, & toties Angelicam Salutationem coram Imagine Sanctiſsimi Crucifixi in honorem quinque plagarum D.N.Jeſu-Chriſti pro Animabus eorundem Confratrum in Chriſti charitate Defunctorum recitaverint, quoties aliquod præmiſſorum fecerint, ſexaginta dies de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat.

Quarto. Idem in Brevi; *Ineffabilia Dei Genitricis* die 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis Sanctiſsimi Roſarii erectæ in Eccleſia S. Pauli Valliſolen. Ordinis Prædicatorum centum dies quoties vere pœnitentes, & Confeſsi, ſeu a Jure Statutis temporibus firmum confitendi propoſitum habentes Antiphonæ *Salve Regina* in præfata Eccleſia poſt Completorium decantari ſolitæ interfuerint: in Feſtivitatibus autem Beatiſsimæ Virginis, necnon Sanctorum Apoſtolorum, & Sanctorum dicti Ordinis, & quando ipſi Confratres juxta Statuta dictæ Confraternitatis, cum cereis accenſis adeſſe tenentur, eiſdem Confratribus, ut præfertur intereſſentibus tres annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat. Illis autem Confratribus, qui pro ſolemnitate a dicta Confraternitate celebrari ſolita Dominica infra Octavam Nativitatis Beatiſſimæ Virginis, ordinandis Altaribus, vel Eccleſiæ præparandæ vacaverint, aut ornamenta ad Divinum cultum ſpectantia miſerint, centum dies Indulgentiæ concedit, extendens ſupradictas Indulgentias ad Infirmos, Mulieres gravidas, & legitime impeditos, qui flexis genibus prædictam Antiphonam *Salve Regina* coram Altari, vel Imagine Beatæ Virginis devote recitaverint; qui autem Confratrem Infirmum viſitaverint, aut Corpus Defuncti Confratris ad dictam Eccleſiam aſſociaverint, tres annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis.

Quinto idem Pontifex in Bulla *De ſalute Gregis*, die 15. Februarii anno 1592. Confratribus Confraternitatis Sanctiſsimi Roſarii erectæ in Eccleſia Prædicatorum Utini quoties interfuerint Divinis Officiis, aut Miſsis, quæ celebrantur in dicta Eccleſia, vel intuitu, vel ex Inſtituto, aut conſuetudine dictæ Confraternitatis, aut Hoſpitio Pauperes peregrinos exceperint, aut eleemoſynis, vel officiis adjuverint, aut pacem cum Inimicis compoſuerint, ſeu componi fecerint, vel procuraverint, ac etiam corpora Defunctorum tam Confratrum, quam aliorum ad Sepulturam aſſociaverint, aut Infirmos conſolati fuerint, aut Proceſsiones ordinarias, tam Confraternitatis, quam alias quaſcumque, de licentia Ordinarii celebrandas Sanctiſsimum Sacramentum tam in proceſsionibus, quam ad Infirmos, vel quovis modo delatum comitati fuerint, ſeu impediti per alium, vel alios aſſociari fecerint, vel Campanæ ad id ſigno dato genuflexi, ſemel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro Animabus Confratrum Defunctorum recitaverint, aut devium aliquem ad viam ſalutis reduxerint, aut ignorantes præcepta Dei, & alia ad ſalutem neceſſaria docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, quoties præmiſſa, vel quid præmiſſorum egerint, ſexaginta dies de injunctis eis, aut quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat.

Sexto. Rurſus Gregorius XIII. in Brevi *Deſiderantes* 12. Martii 1680. Confratribus Confraternitatum Sanctiſsimi Roſarii inſtitutarum in Eccleſiis Fratrum Prædicatorum Provinciæ S. Jacobi novæ Hiſpaniæ in Indiis, & omnibus Chriſtifidelibus, qui vere pœnitentes, confeſsi, ac Sacra Communione refecti, devote viſitaverint dictas Eccleſias diebus Feſtis Patroni earundem reſpective, & in Solemnitate Corporis Chriſti, Indulgentiam plenariam concedit. Inſuper omnibus, qui Sabbatis in quadrageſima aſsiſtent Miſſæ, & Concioni Beatiſsimæ Virginis, ac dum cantatur Antiph. *Salve Regina*, concedit unius anni Indulgentiam. Præterea quando ex eleemoſynis Confraternitatis Sanctiſsimi Roſarii Virgines Matrimonio junguntur, tam ipſis, quam ipſarum Maritis, & Confratribus Sanctiſsimi Roſarii Proceſsioni intereſſentibus, quin-

que annos Indulgentiæ elargitur. Denique Confratribus, & Consororibus aſſociantibus Proceſſionem, quæ fit ſingulis Sabbatis, aut ſemel in menſe per Eccleſiam, vel Clauſtrum dictarum Domorum, in ſuffragium mortuorum, octo annos Indulgentiæ de injunctis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat.

CAPUT VIII.

Indulgentiæ, quas conſequuntur Confratres, & Conſorores Sanctiſſimi Roſarii viſitantes quinque Altaria.

Leo X. inſtituit, & conceſſit, ut quilibet Confrater Confraternitatis SSmi Roſarii canonice in quacumque Eccleſia Ordinis Prædicatorum erectæ quinque Altaria viſitando cujuſcumque Eccleſiæ, aut unum, vel duo quinquies, ſi quinque defuerint eaſdem Indulgentias integraliter conſequatur, ac ſi omnes Almæ Urbis Stationes peregrinando circumiret, quam conceſſionem confirmat, & approbat Clemens VII. in Brevi: *Et ſi temporalium*, quod Paulus III. in Brevi *Rationi congruit* 3. Novembris 1534. publicavit.

CAPUT IX.

Indulgentiæ, quas lucrantur Confratres, & Conſorores peccata ſua confitendo, & communicando aliquibus diebus Dominicis Anni.

Primo. Gregorius XIII. in Brevi quod incipit *Ad augendam* pro Confraternitatibus inſtitutis in Eccleſiis Prædicatorum Provinciæ, utriuſque Lombardiæ die 8. Novembris 1578., & in alio ſimili pro Provincia Romana an. 1579. die 29. Auguſti concedit plenariam Indulgentiam omnibus Confratribus, & Consororibus SSmi Roſarii, qui vere pœnitentes, & confeſſi, ac devote in dictis Eccleſiis primis Dominicis diebus cujuſlibet Menſis Sacram Communionem ſumpſerint, ibique pro extirpatione hæreſum, pro pace inter Principes Chriſtianos, & Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quam Indulgentiam extendit ad Confratres infirmos, qui ad eaſdem Eccleſias, ſeu quamlibet earum accedere non valentes, prævia Confeſſione, & Communione domi ſuæ ante devotam Imaginem devote Roſarium, ſeu Coronam, aut ſeptem Pſalmos, qui legere ſciunt recitaverint.

Conſulitur Infirmis Eccleſiam adire non valentibus.

Secundo. Clemens VIII. in Brevi *Ineffabilia Glorioſæ Virginis*, 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis SSmi Roſarii erectæ in Eccleſia S. Pauli Valliſoleti Ordinis Prædicatorum, qui Dominica infra octavam Nativitatis Beatiſſimæ Virginis ſolemniter hujuſmodi Feſtivitatem celebrare volunt, ſi vere pœnitentes, & confeſſi eadem die annis ſingulis Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum perceperint, & Altiſſimo Preces pro univerſalis Eccleſiæ, & Romani Pontificis ſtatu fuderint, plenariam ſuorum peccatorum Indulgentiam concedit.

Tertio. Gregorius XIII. in Brevi, quod incipit, *Deſiderantes*, 22. Martii 1580. Confratribus, & Consororibus Confraternitatum jam erectarum in Eccleſiis Prædicatorum Provinciæ, Sancti Jacobi novæ Hiſpaniæ, in Indiis, qui prima Dominica Octobris vere pœnitentes, & confeſſi alicui confeſſario dicti Ordinis, Sac. Communionem ſumpſerint in præfatis Eccleſiis, in quibus inſtituta eſt Confraternitas SSmi Roſarii, plenariam Indulgentiam elargitur.

CAPUT X.

Indulgentiæ, quibus fruuntur Confratres, & Conſorores Sanctiſſ. Roſarii in mortis articulo.

Primo. Supradiximus, quod Confratres, & Conſorores SSmi Roſarii reſpective, ex conceſſione Innocentii VIII., & Leonis X. qui per ſeptimanam Roſarium recitaverint, conſequantur ſemel in vita, & ſemel in morte Indulgentiam plenariam, & Pius V. in Brevi *Conſueverunt*, Indulgentiam plenariam concedit Confratribus Confraternitatum erectarum in articulo mortis conſtitutis, confeſſis, & per modum Viatici Sacra Communione refectis.

Secundo. Adrianus VI. in Bulla *Illius, qui Dominicum gregem* die prima Aprilis anno 1523. plenariam Indulgentiam concedit Confratribus Confraternitatis SSmi Roſarii erectæ in Eccleſia Prædicatorum Victoriæ (vere pœnitentibus, & confeſſis, vel firmum propoſitum confitendi habentibus) qui in mortis articulo in manibus tenentes cereum benedictum Confraternitatis, in honorem Virginis Mariæ ex hac luce migraverint, ſi ante eorum obitum Roſarium ſemel duntaxat recitaverint. Quam Indulgentiam confirmavit Clemens VIII. in præfata Bulla *Ineffabilia &c.*

Tertio. Clemens VIII. in Brevi *Salvatoris* 13. Januarii 1592. Confratribus Confraternitatis SSmi Roſarii inſtitutæ Divioni, qui vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, pium nomen Jeſu corde, ſi ore nequiverint, in mortis articulo invocaverint, plenariam Indulgentiam elargitur.

Quarto. Et in Brevi, *Ineffabilia glorioſæ* 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis Sanctiſs. Roſarii erectæ in Eccleſia S. Pauli Valliſoleti, ſi in articulo mortis recipiendo Sanctiſſima Eccleſiæ Sacramenta, & Eccleſiæ Romanæ fidem profitendo, Antiphonam *Salve Regina* dixerint, & Beatæ Virgini ſe commendaverint Indulgentiam plenariam concedit.

Quinto. Idem in Bulla, quæ incipit, *De ſalute gregis* 18. Januarii 1592. Confratribus, & Consororibus Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii Utini erectæ, vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui in articulo mortis Sanctiſſimum nomen Jeſu corde, ſi ore nequiverint, invocaverint, vel aliquod contritionis ſignum dederint, Indulgentiam plenariam concedit.

Sexto. Clemens X. in Brevi, *Cæleſtium munerum* 16. Februarii anni 1671. Sacerdotibus Sæcularibus, aut Regularibus, quibus licitum fuerit juxta Conſtitutiones, & Decreta Sedis Apoſtolicæ celebrare Miſſam Sanctiſſimi Roſarii, eamdem celebrando, ſicut & omnibus Religioſis, & ſanctimonialibus, etiam Tertii Ordinis Prædicatorum, & omnibus Confratribus, & Consororibus cujuſcumq; Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii jam erectæ, aut erigendæ in futurum in quocumque loco, qui vere pœnitentes, & confeſſi, vel firmum confitendi habentes propoſi-

Celebrantibus Miſſam Roſarii, eiq; adſtantibus Indulgentia plenaria.

Digitized by Google

poſitum prædictæ Miſſæ devote interfuerint, ibique pro pace inter Principes Chriſtianos, hæreſum extirpatione, & exaltatione Sanctæ Matris Eccleſiæ oraverint, quoties id egerint impertitur omnes Indulgentias, peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes, quas Confratres, & Conſorores dictæ Confraternitatis integrum Roſarium recitando ex Sedis Apoſtolicæ conceſſione aſſequuntur.

Eiſdem aliæ ſemel in menſe.

Septimo. Idem Pontifex in eodem Brevi omnibus, & ſingulis prædictis, qui ſoliti fuerint dictam Sanctiſſimi Roſarii Miſſam celebrare, uti dictum eſt, aut eidem aſſiſtere, ſi vere pœnitentes, confeſſi, & communicati oraverint, ſicut dictum eſt, concedit ut omni menſe eaſdem ſimiliter conſequantur Indulgentias, peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes, quas conſequerentur Confratres, & Conſorores dictarum Confraternitatum, aſſiſtendo proceſſioni Sanctiſſ. Roſarii qualibet prima Dominica menſis.

Prædictæ Indulgentiæ applicari poſſunt animabus Defunctorum.

Octavo. Præterea idem Summus Pontifex in eodem Brevi concedit, ut omnes hæ Indulgentiæ, peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes, poſſint per modum ſuffragii animabus Defunctorum applicari.

CAPUT XI.

Quomodo omnes prædictæ Indulgentiæ ad Infirmos, ac legitime impeditos extendantur.

Præter ea quæ, Capite V., & IX. diximus: ſciendum, Sixtum V. in præfato Brevi, *Dum ineffabilia*, Confratribus Confraternitatum tam hactenus erectarum, quam in poſterum erigendarum itinerantibus, navigantibus, & ſervientibus, totum Roſarium, Infirmis vero, aut alias legitime impeditis tertiam ejus partem devote recitantibus, necnon temporibus debitis, & ab Eccleſia ſtatutis confitendi, & communicandi firmum propoſitum habentibus, qui Cappellam Roſarii in Eccleſia S. Mariæ ſuper Minervam Ordinis Prædicatorum Romæ, aut alias Eccleſias, vel Cappellas ubicumque dicta Confraternitas canonice erecta fuerit, iis diebus, quibus feſta Myſteriorum Roſarii celebrantur viſitare, & proceſſioni, quæ prima Dominica cujuſlibet menſis fieri ſolet intereſſe non poterint, plenariam Indulgentiam concedere, & elargiri, illiſque communicare omnes, & ſingulas Indulgentias, peccatorumque remiſſiones, etiam plenarias, conceſſas, & concedendas in futurum omnibus Confratribus, & Conſororibus in præfatis diebus Cappellas, ſeu Eccleſias Roſarii viſitantibus, ac dictæ Proceſſioni intereſſentibus, perinde ac ſi iiſdem diebus dictas Cappellas, ſeu Eccleſias perſonaliter viſitarent, & proceſſionibus hujuſmodi intereſſent, advertant nihilominus Confratres, ut debita contritione muniantur.

CAPUT XII.

Indulgentiæ pro Defunctis.

Primo. Gregorius XIII. in Bulla, quæ incipit, *Omnium ſaluti*, 30. Octobris 1582. concedit Eccleſiæ Prædicatorum loci Racconiſii ubi eſt Altare SSmi Roſarii, quod non eſt Altare majus, indultum Altaris privilegiati, quoties ab aliquo dictæ Domus Sacerdote dumtaxat Miſſa Defunctorum celebrabitur pro Anima cujuſcumque fidelis Defuncti Confratris Sanctiſſimi Roſarii.

Secundo. Clemens Decimus concedit omnes Indulgentias Capitulo decimo, numero ſexto, recenſitas, poſſe applicari per modum ſuffragii Animabus Defunctorum.

Tertio. Præterea Innocentius XI. conceſſit, & indulſit in perpetuum, ut omnes, & ſingulæ Indulgentiæ Confratribus, & Conſororibus Roſarii conceſſæ poſſint ab iiſdem per modum ſuffragii applicari Animabus fidelium Defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint.

Forma, ut vocant Abſolutionis, ſeu modus impertiendæ Indulgentiæ Confratribus Roſarii in Articulo Mortis.

Confiteor. *Pater Spiritualis*. Miſereatur &c. Indulgentiam &c. Dominus Noſter Jeſus Chriſtus Filius Dei vivi, qui Beato Petro Apoſtolo ſuo dedit poteſtatem ligandi, atque ſolvendi, per ſuam piiſſimam miſericordiam recipiat confeſſionem tuam, & reſtituat tibi omnia peccata, quæcumque, & quomodocumque in toto vitæ decurſu commiſiſti, de quibus corde contritus, & ore confeſſus es, reſtituens tibi Stolam primam, quam in Baptiſmate recepiſti, & per Indulgentiam plenariam a Summo Pontifice Innocentio VIII. Confratribus Sanctiſſimi Roſarii in articulo mortis conſtitutis conceſſam liberet te a præſentis, ac futuræ vitæ pœnis, dignetur Purgatorii cruciatus remittere, portas Inferni claudere, Paradiſi januam aperire, teque ad gaudia ſempiterna perducere per Sacratiſſima ſuæ vitæ, paſſionis, & glorificationis Myſteria SSmo Roſario comprehenſa. Qui cum Patre, & Spiritu Sancto Deus unus, vivit, & regnat in Sæcula Sæculorum. Amen.

Approbatio Sacræ Congregationis.

§.2. *Die 11. Julii 1679. Sacra Congregatio Summarium hoc Indulgentiarum a ſe recognitum approbavit* -- A. Cardinalis Homodeus -- Loco ✠ Sigilli -- Michael Angelus Riccius Sacræ Congregationis Indulgentiarum, Sacrarumque Reliquiarum Secret.

Preces Magiſtri Generalis dicti Ordinis.

§.3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dictus Antonius Magiſter Generalis Summarium hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ Patrocinio communiri, & alias opportune in præmiſſis a nobis provideri, ac ut infra indulgeri plurimum deſideret; Nos ipſius Antonii Magiſtri Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertum Summarium Indulgentiarum, & gratiarum ſpiritualium, omniaque, & ſingula in eo contenta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos, juris, & facti

Confirmatur relatum Summarium.

defectus ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus,

Conceditur Magiſtro Generali exiſtenti, eoque abſente Vicario Generali facultas ubique erigẽdi dictas Confraternitates.

§.4. Præterea præfato Antonio moderno, & pro tempore exiſtenti Magiſtro Generali dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum, eoque a Romana Curia abſente, Vicario Generali ejuſdem Ordinis itidem pro tempore exiſtenti, Confraternitates ſub titulo SSmi Roſarii hujuſmodi in quibuſvis Mundi partibus, ſervata tamen Conſtitutione fe. rec. Clementis VIII. Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: *Quæcumque a Sede Apoſtolica &c.* 7. Decembris 1604. editæ, ac Decretorum hujus Sanctæ Sedis, præſertim circa diſtantiam locorum in erectione Confraternitatum ſimilis inſtituti ſervandam emanatorum forma, & diſpoſitione, erigendi, & inſtituendi, quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem, auctoritate, & tenore præfatis tribuimus, & impartimur.

Quæ participes erunt omnium Indulgentiarũ abſque ulla Cõmunicatione, vel Aggregatione.

§.5. Ac omnibus, & ſingulis Confraternitatibus utriuſque ſexus Chriſtifidelium, ſub eodem titulo Sanctiſs. Roſarii, ubicumque locorum hactenus erectis, & in futurum tam in præfati Ordinis, quam in aliis quibuſlibet Eccleſiis, vel Oratoriis per memoratum Magiſtrum Generalem, ſeu Vicarium Generalem, ſicut præmittitur, quandocumque erigendis, illarumque Confratribus, & Conſororibus, ut ſtatim, atque canonica ipſarum Confraternitatum erectio facta fuerit, etiam abſque ulla Indulgentiarum, & gratiarum ſpiritualium communicatione, vel aggregatione omnium, & ſingularum Indulgentiarum, etiam plenariarum, & aliarum gratiarum ſpiritualium præfatarum participes ſint, dictique Confratres, & Conſorores omnes, & ſingulas etiam plenarias Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes, cæteraſque gratias ſpirituales in Summario præinſerto contentas, & expreſſas, ſervatis tamen & adimpletis omnibus illis, quæ pro illarum conſecutione reſpective præſcripta ſunt, conſequi, illiſque uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, eadem auctoritate harum ſerie concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari,

§.7. Non obſtantibus quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac præfata Clementis prædeceſſoris, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ,

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die XXXI. Jul. MDCLXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Tertio,

---

LXXI.

Conceditur Privilegium præſcriptionis centenariæ Canonicis Regularibus S.Joan:Euangeliſtæ in Luſitania, — Dat. 2. Sept. 1679. An.3.

De horum Congregatione vide Conſtit. ..... quæ incipit: Exponi nobis, *ad vero facti intelligentiam vid. Pauli III. Conſtit. quæ incipit:* Benignitas.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

PRO parte dilectorum filior. Canonicorum Regularium Congregationis S.Joan. Euangeliſtæ in Luſitania Nobis nuper expoſitum fuit, quod dudum eo tempore, quo Congregatio Caſſinen. Monachorum Ordinis Sancti Benedicti fruebatur Indulto Apoſtolico, ut contra ipſam non curreret præſcriptio, niſi poſt lapſum ſexaginta annorum, fel. rec. Paulus Papa III. Prædeceſſor Noſter, communicando dictæ Congregationi S.Joannis Euangeliſtæ in Luſitania Privilegia præfatæ Congregationis Caſſinen., communicavit expreſſe inter cætera Privilegium præfatum, Et quia prædictus Paulus Prædeceſſor communicavit non ſolum Privilegia uſque tunc conceſſa, verum etiam in poſterum concedenda dictæ Congregationi Caſſinen., etiam per modum extenſionis; Caſſinenſi autem Congregationi idem Paulus Prædeceſſor conceſſit Indultum centenariæ, ſeu præſcriptionem ſexaginta annorum extendit ad centum, iidem Exponentes plurimum cupiant a Nobis declarari, competere etiam ipſorum Congregationi privilegium centenariæ, vel quatenus opus ſit de novo concedi, ut ita in poſterum occupantium iniquitati obvietur. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur,

Preces dictorum Canonicorum.

§.1. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardin. Concilii Tridentini Interpretum, qui primodictam Congregationem ſtantibus præmiſſis, dicto privile-

gio-

Digitized by Google

gio non indigere cenſuerunt, conſilio, eidem Congregationi Canonicorum Regularium Sancti Joannis Euangeliſtæ in Luſitania Privilegium centenariæ præſcriptionis hujuſmodi iiſdem omnino modo, & forma, quibus ſupradictæ Congregationi Caſſinen. a memorato Paulo Prædeceſſore conceſſum fuit, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Conceditur eis prædictum privilegium ad inſtar illius Monachorum Caſſinenſium.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ præfatus Paulus Prædeceſſor in ſuis Literis ſuper præmiſſis reſpective emanatis conceſſit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die II. Septemb. MDCLXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

LXXII.

Dat. 20. Sept. 1679. An. 3.

Extenduntur Indultum de Altari Privilegiato, & Indulgentia Plenaria ad decennium conceſſa in die Commemorationis Defunctorum pro Regnis Hiſpaniarum, ad alia Regna, & Dominia Regis Catholici in perpetuum.

INNOCENTIUS PAPA XI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex, cui ſpiritualium gratiarum diſpenſationem commiſit Altiſſimus, Chriſtifidelium devotionem ad Chriſtianæ pietatis, atque charitatis opera uberiori in dies coeleſtium theſaurorum elargitione libenter incitat, ac confovet, ſicut pia Catholicorum Regum Orthodoxæ fidei tuendæ, & propagandæ zelo, aliiſque præclaris virtutum decoribus ac in Eccleſiam Dei meritis fulgentium vota flagitant, & ipſe perſonarum, rerum, temporum, & locorum qualitatibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ad gloriam Omnipotentis Dei, ac Animarum ſalutem, piorumque, & religioſorum operum incrementum, ac ſpiritualem Chriſtiani Populi conſolationem, atque ædificationem cognoſcit in Domino ſalubriter expedire.

§.1. Alias ſiquidem ſupplicationibus Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici nomine Nobis per dilectum filium nobilem virum Gaſparem de Guſman Haro Marchionem de Carpio, pro eodem Carolo Rege apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratorem ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in Regnis Hiſpaniarum degentibus, vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui Parochialem ſuam reſpective Eccleſiam die Commemorationis defunctorum a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis ejuſdem diei incluſive annis ſingulis devote viſitaviſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effudiſſent, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem, quam animabus fidelium defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraviſſent, per modum ſuffragii applicare poſſent, miſericorditer in Domino conceſſimus. Præterea, ut omnes, & ſingulæ Miſſæ, quæ eodem die Commemorationis defunctorum per quoſcumque Sacerdotes, tam ſæculares, quam cujuſvis Ordinis, Congregationis, vel Inſtituti Regulares, in prædictis Hiſpaniarum Regnis ad quæcumque Altaria celebrarentur, animabus fidelium defunctorum, pro quibus celebratæ fuiſſent, perinde ſuffragarentur, ac ſi ad Altaria Privilegio Apoſtolico pro animabus defunctorum decorata celebratæ fuiſſent, auctoritate Apoſtolica indulſimus, & alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die decimaquinta Martii proxime præteriti expeditis literis, quas ad decennium tantum valere voluimus, & quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Precibus Caroli Regis cõceſſa fuit prædicta Indulgẽtia viſitantibus Parochialium Eccleſiã.

Item Indultũ, quo Miſſæ omnes conſ[illegible] tur dicto die veluti celebratæ in altari privilegiato.

§.2. Cum autem, ſicut pro parte memorati Caroli Regis Nobis per prædictum Gaſparem Marchionem ejus Oratorem nuper expoſitum fuit, idem Carolus pro eximia ſua pietate literas noſtras prædictas ad reliqua omnia ſua Regna, ſtatus, ditiones, & dominia ampliari, ac in perpetuum extendi plurimum deſideret: Nos religioſum ejuſdem Caroli Regis deſiderium hujuſmodi luculentiori, atque largiori paternæ noſtræ Charitatis benignitate quantum Nobis ex alto conceditur, proſequi, eiſque illius precibus Nobis ſuper hoc per eundem Gaſparem Marchionem devota humilitate porrectis favorabiliter annuere cupientes, Indulgentiam plenariam, & indultum, aliaſque gratias a Nobis per literas noſtras prædictas pro Regnis Hiſpaniarum ad decennium tantum conceſſa, ut præfertur, ipſaſque literas, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, & expreſſis, ad reliqua omnia, & ſingula Regna, ſtatus, ditiones, & dominia dicti Caroli Regis, ſervata tamen in reliquis earundem literarum forma, & diſpoſitione, auctoritate prædicta tenore præſentium extendimus, & ampliamus; ipſaſque literas ſic extenſas, & ampliatas perpetuis futuris temporibus valere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia ſuffragari debere decernimus, & declaramus.

Aliæ preces Caroli Regis.

Extenduntur Indulgẽtia, & Indultum ad alia Regna, & dominia in perpetuum.

Clauſulæ.

§.3. Non obſtantibus noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæte-

teriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XX. Septembris MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LXXIII.

Permittitur, ut translato Feſto S. Benedicti, transferatur etiam Indulgentia Plenaria eo die conceſſi viſitantibus aliquam ſui Ordinis Eccleſiam.

Eam Indulgentiam conceſſit Clemens X. *Conſtit. quæ incip.* Commiſſæ Nobis *tom.* 7.

Dat. 16. Sept. 1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM dudum fel. rec. Clemens Papa X. prædeceſſor noſter omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti fidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Monaſteriorum tam Monachorum, quam Monialium Regulam Sancti Benedicti profitentium eatenus erectis, & in poſterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus, die feſto ejuſdem Sancti Benedicti a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi annis ſingulis devote viſitaviſſent, & ibi pro chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effudiſſent, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino conceſſerit, prout in ipſius Clementis prædeceſſoris literis, deſuper in ſimili forma Brevis die decima nona Decembris 1671. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, uberius continetur. Et ſicut pro parte dilectorum filiorum Procuratorum Generalium Caſſinenſis, & Hiſpaniæ Congregationum Ordinis Sancti Benedicti, Nobis nuper expoſitum fuit, mobilitatem feſtivitatis Paſchatis Reſurrectionis Dominicæ feſtum ejuſdem Sancti Benedicti interdum in hebdomadam majorem incidat, eaque de cauſa in alium diem transferatur, ac propterea dicti Procuratores Generales opportune ſuper hoc a Nobis, provideri, & ut infra indulgeri plurimum deſiderent: Nos eorumdem Procuratorum generalium votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ut quandocumque memoratum feſtum Sancti Benedicti ex cauſa prænarrata ad alium diem transferatur, Chriſtifideles prædicti qui aliquam ex Eccleſiis ſupradictis eo die, ad quem tranſlatio hujuſmodi facta fuerit, devote pariter viſitaverint, cæteraque omnia in literis præfatis præſcripta adimpleverint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem a præfato Clemente prædeceſſore, ſicut præmittitur, conceſſam conſequantur in omnibus & per omnia, perinde ac ſi præmiſſa omnia in ipſo feſto non tranſlato adimpleviſſent, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium in perpetuum concedimus, & indulgemus.

A Clemen. X. conceſſa fuit illa Indulgentia plenaria in feſto S. Benedicti.

Cauſa tranſlationis prædictæ Indulgentiæ.

Preces Procuratorum Generalium.

Transfertur Indulgentia ad quemcumque diem, quo celebrabitur feſtum S. Benedicti.

§.1. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Sept. MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LXXIV.

Confirmantur, & innovantur quædam ordinationes pro Fratribus Prædicatoribus.

Aliæ ordinationes confirmantur in Conſt. 23. *quæ incip.* In ſupremo.

Dat. 6. Octob. 1679. An. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM nos alias de iis, quæ Ordini Fratrum Prædicatorum neceſſaria, atque utilia erant ſatis edocti, quaſdam Ordinationes ad dilectum filium noſtrum Palutium S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Alteriis nuncupatum, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectorem tranſmitti mandaſſemus, quæ a Capitulo generali ejuſdem Ordinis noviſſime celebrato fieri deberent, ipſæque Ordinationes die præcedenti electionem novi Magiſtri Generalis Ordinis præfati coram omnibus Definitoribus, de mandato, & in præſentia dicti Palutii, & Protectoris nomine, & juſſu Noſtro in publico Definitorio lectæ, ibique ab omnibus ejuſdem Capituli generalis vocalibus cum humili illarum obſervantiæ profeſſione acceptatæ, & ſtatutæ fuiſſent; & poſtridie ſtatim facta electione dilecti filii moderni Magiſtri Generalis dicti Ordinis, idem novus Magiſter Generalis, antequam in Eccleſiam ad recipiendum a Fratribus obedientiam deſcenderet, juxta eaſdem ordinationes illarum obſervantiam coram toto Capitulo promiſiſſet, ac promiſſionem hujuſmodi publico juramento in manibus præfati Palutii Cardinalis Protectoris, & Capituli Præſidentis præſtito confirmaſſet, recurſum habuerunt ad Nos quatuor Deputati a Capitulo Generali prædicto, Nobis humiliter ſupplicantes, ut præjudicia, quæ toti Ordini prædicto ex obſervantia aliquarum ex dictis Ordinationibus naſcitura ſupponebant, per-

Quædam Pontificiæ Ordinationes temperatæ fuerunt a Card. Protectore, ut infra.

Google

perpendere, ac deſuper opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos vero ejus rei cognitionem demandavimus memorato Palutio Cardinali, & Protectori, qui auditis, & mature diſcuſſis rationibus per eoſdem Deputatos tam viva voce, quam ſcripto deductis, eaſdem Ordinationes juſſu noſtro moderatus eſt, & redegit in formam tenoris, qui ſequitur, videlicet.

§. 1. *Ordinationes, & ſtatuta facienda in Capitulo generali Ordinis Prædicatorum, antequam devenjatur ad electionem Magiſtri Generalis a Magiſtro noviter electo juramento promittenda coram Capitulo Electorum, ſtatim poſt electionem, antequam in Eccleſiam ad recipiendam obedientiam deſcendat, idemque a ſucceſſoribus in futuris electionibus præſtandum.*

I.

Statuendum eſt, quod obſerventur Conſtitutiones Apoſtolicæ, ac illæ Religionis ſuper celebratione Capituli generalis quolibet triennio, non autem ultra, abſque licentia Summi Pontificis; quodque in fine cujuſlibet Capituli generalis ſtatuatur tempus, & locus futuri Capituli.

II.

Et ſtatuendum, quod Generalis teneatur perſonaliter, & per ſeipſum peragrare univerſam Europam, ac viſitare Religionem, ejuſque Conventus, itaut id ſequatur de omnibus Conventibus, vel eorum majore parte non autem de magis conſpicuis tantum, vel in locis tranſitus. Quodque id agat cum majori modeſtia, & parſimonia, quam religioſa humilitas exigit, tam circa numerum Sociorum, aliorumque Comitum, & Familiarium, ut non excedatur numerus ſex, vel octo, quam circa victum, aliaſque expenſas, ne Conventus nimium graventur: ideoque omnes expenſæ non poſſint excedere ſcuta qoatuor quolibet die, quodque mora ſit omnino brevis, niſi ex aliqua juſta cauſa, quæ concernat viſitationem, & correctionem ejuſdem Conventus, & non alias, & ei videatur neceſſaria talis mora, ſuper quæ ejus conſcientia graviter oneraia ſit. Neque ſuper hac obligatione viſitandi Capitulum generale diſpenſare valeat, abſque Apoſtolica auctoritate.

III.

Quod circa gradus Magiſterii debeat omnino ſervare Conſtitutionem Bonifacii IX., quæ incipit = *Dilectis filios*, ſub Datum Romæ apud Sanctum Petrum quinto Kalendas Maji, Pontificatus anno decimo tertio, neque illi derogare valeat, &

IV.

Quod non poſſit alterare præſentia ſtatuta, vel alias Conſtitutiones, vel Acta, & Decreta Capitularia, quodque Acta, & Decreta Capitularia debeant ſubſcribi ab Eminentiſſimo Protectore, & a tribus qualificatis Religioſis a Capitulo Generali deputandis, atque alias non poſſint imprimi, vel publicari, nullamque faciant fidem, vel robur babeant,

Ordinationes, & ſtatuta facienda in Capitulo generali Ordinis Prædicatorum, poſt ſequutam electionem Generulis.

Eligantur quatuor, vel ſex Religioſi ex doctioribus, & provectioribus, magiſque informatis, quibus committatur cura revidendi Conſtitutiones, earumque Gloſſas, & Ordinationes, ac referendi Capitulo generali, quænam exigant correctionem, vel emendationem, ſive declarationem, & aliam proviſionem in omnibus his, quæ concernunt ſtatum, & commodum Religionis, ac obſervantiam, & diſciplinam Regularem. Atque deſuper a Capitulo ſtatuatur (ad formam Conſtitutionum tamen) ut in poſterum omnes tollantur occaſiones quæſtionum, & dubitationum, & præſertim circa inſtitutionem, & remotionem Superiorum, & ſimilium. Et ubicumque in Gloſſis Conſtitutionum citantur literæ Pontificiæ, aut Decreta Congregationum, vel alia ſimilis auctoritas, ad authenticos Codices, & poſteriores derogationes, ſi quæ ſint, recurratur, & cum bis corrigantur, & ad literam recitentur, & hæc omnia fiant a prædictis Religioſis Eminentiſſimo Protectore conſulto approbante. Et ſupraſcripta omnia ſerventur in poſterum ſemper, ac Conſtitutiones imprimendæ ſint cum aliqua mutatione, ſive in iſtis, ſive in Gloſſis.

§. 2. Quare Nos perpetuæ, atque inviolabili prædictarum Ordinationum, quæ toto Ordini ſupradicto perutiles, atque conducibiles eſſe dignoſcuntur, firmitati, robori, & efficaciæ ac obſervationi, ex commiſſi Nobis cœlitus paſtoralis officii debito conſulere cupientes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Ordinationes, & Statuta præinſerta, Relatæ Ordinationes confirmantur, & innovantur a Pontifice.
omniaque, & ſingula in eis contenta, & expreſſa, tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac etiam innovamus, illiſque inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti, & ſolemnitatum quarumvis tam ex Juris communis, & Apo- Clauſulæ.
ſtolicarum, ac dicti Ordinis Conſtitutionum, & Privilegiorum præſcripto, quam de ſtylo, uſu, & conſuetudine etiam immemorabili ejuſdem Ordinis, & alias quomodolibet in ſimilibus, etiam de neceſſitate obſervandum; & alios quoslibet, etiam quantumvis formales, & ſubſtantiales, ac incogitatos, & incogitabiles, ſpecificaque, & individua mentione, & expreſſione dignos defectus, ſi qui in eis, vel eorum aliqua principaliter, vel acceſſorie, antecedenter, vel ſubſequenter, aut concomitanter, ſeu alias quomodolibet intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, intelligi, vel prætendi quovis modo poſſent, pleniſſime, & ampliſſime ſupplemus, & ſanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus; ipſaſque Ordinationes, & Statuta præinſerta a die prima illarum, & illorum publicationis, & acceptationis ſtricte, & rigoroſe obſervari præcipimus.

§. 3. Ac proinde ſi quid ſubinde tam a præfato Capitulo generali in ſuis actis Capitularibus, quam a dicto Magiſtro Generali, aliove quocumque actum, geſtum, decretum, vel ordinatum fuit, aut in futurum quandocumque a Capitnlis generalibus, vel Magiſtris Generalibus dicti Ordinis pro tempore exiſtentibus, aliiſve quibuſlibet agi, geri, decerni, vel ordinari contigerit, quod præinſertis Ordinationibus, & ſtatutis directe, vel indirecte, ſeu alias quomodolibet adverſetur, aut illorum effectum quovis modo impedire, vel avertere valeat, id in ea

parte

parte nullum, caſſum, & irritum, nulliuſque roboris, & momenti, ac viribus, & effectu penitus, & omnino vacuum eſſe, & fore, etiam ex nunc prout ex tunc, & e contra decernimus, & declaramus.

§.4. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod Magiſter Generalis, cæterique ſuperiores, & Fratres Ordinis prædicti, & alii quilibet etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni in præmiſsis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarint adductæ, ſpecificatæ, vel juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, vel capite, etiam in Corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo umquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali ac incogitato, & inexcogitabili individuamque expreſsionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, reſcindi, modificari, limitari, aut in controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes literas, ac Ordinationes, & Statuta præinſerta ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſsis omnibus, & ſingulis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Ordinis, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, ſeu quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, etiam eidem Ordini, ejuſque Magiſtro Generali, cæteriſque Superioribus Fratribus, & perſonis quibuslibet, etiam ſpecifica, & individua mentione dignis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſsimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alias expreſsio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, inſertis, ſpecificatis, & ſervatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſsis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VI. Octob. MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

LXXV.

Confirmatur Proteſtatio Fratrum Minorum de Obſervantia circa Regulæ executionem, & nonnullæ declarationes, ac Ordinationes motu proprio adduntur. Dat. 20. Nov. 1679. An. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memor.

SOlicitudo paſtoralis officii, quo Catholicæ Eccleſiæ per univerſum Orbem diffuſæ regimini divina diſpoſitione præſidemus, nos urget, atque impellit, ut Religioſorum Virorum Ordines ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Animarum ſalutem ſapienti pietate ab hac S. Sede inſtitutos, magniſque in Eccleſiam Dei meritis fulgentes, in ſanctis, ac primævis eorum Inſtitutis confovere, & conſervare, ac a noxiis, quæ primigeniæ religioſitatis Spiritum, atque rigorem extinguere, & relaxare poſſent, tueri, & præmunire, felicibuſque illorum in via Mandatorum Dñi progreſſibus conſulere, quantum nobis ex alto conceditur, ſtudeamus. Exordium.

§.1. Cum itaque (ſicut accepimus) in pluribus Capitulis generalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, & noviſſime in Valliſoletano, quod anno 1670. celebratum fuit, unanimi omnium Fratrum vocalium conſenſu declaratum, & proteſtatum fuerit, in nullo Regulæ eorumdem Fratrum Minorum præcepto eatenus cum Fratribus Minoribus de corpore obſervantiæ, ſive Obſervantes, ſive Reformati, ſive Diſcalceati, ſive Recollecti dicantur, diſpenſatum fuiſſe, nec ipſum obſervantiæ corpus ullam unquam admiſiſſe, vel ad- Dicta proteſtatio pluries emiſſa eſt in Capitulis General., & ultimo in Valliſoletano.

Digitized by Google

admittere diſpenſationem in Regula, ſed potius velle pro viribus, Domini favente auxilio, illam pure obſervare juſta Summorum Pontificum declarationes a Fratribus Obſervantibus, ſeu de Obſervantia in ſuis ſtatutis generalibus, recapitulatis pro Ciſmontanis anno 1663., & pro ultramontanis anno 1621. ac a Reformatis, Diſcalceatis, & Recollectis in ſuis particularibus Conſtitutionibus reſpective admiſſas, & receptas.

Confirmatio hujus Proteſtationis.

§.2. Nos pro majori hujus proteſtationis firmitate, & ut in Ordine præfato ſtatus, & Regula Fratrum Minorum pure obſervetur, ſingulíſque Fratribus prætextus eam tranſgrediendi præcludatur, eamdem proteſtationem, & declarationem ſupra expreſſam harum ſerie auctoritate Apoſtolica approbantes, & confirmantes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine tenore præſentium declaramus, omnes, & ſingulos Fratres de Corpore Obſervantiæ dicti Ordinis teneri in conſcientia obſervare Regulam Fratrum Minorum S. Franciſci, & præcepta a fel. rec. Nicolao III., & Clemente V. Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris expoſita, & numerata, ad normam Conſtitutionum prædictarum reſpective, & ſignanter præter præcepta, quæ non ita frequenter occurrunt, & recitationem Divini Officii, teneri ad jejunia præcepta in Regula, niſi excuſet neceſſitas; ad incedendum ſine Calceamentis, hoc eſt abſque aliquo, quod pedem cooperiat, cujuſcumque illud materiæ ſit, niſi adſit vera neceſſitas à Prælato approbanda; ad non equitandum, niſi infirmitas, vel neceſſitas judicio Superiorum probata excuſet; ad vilitatem veſtium juſta prædictas Conſtitutiones reſpective; ad non utendum pluribus veſtimentis, quam illis, quæ Regula præſcribit, nempe una Tunica cum caputio, & alia ſine caputio, chorda, & fœmoralibus; nam aliud quodvis veſtimenti genus ultra prædicta (excepto Mantello ab initio Religionis licito) ut induſia, ſeu camiſiæ, ſudariola, tunicellæ, & ſimilia ſunt contra Regulam, niſi adſit vera neceſſitas excuſans a præcepto per Prælatum approbata; ac demum teneri ad capitale præceptum Religionis Fratrum Minorum de non recipiendis denariis per ſe, vel per interpoſitam Perſonam. Aliarum enim rerum neceſſariarum poſſunt Fratres Minores de corpore obſervantiæ hujuſmodi habere uſum, licet non dominium, denariorum autem nec dominium, nec uſum: & proinde quævis contractatio pecuniæ, ſeu denariorum, quæ non ſit pure naturalis, ſeu quæ ſit quovis modo politica, cujuſcumque Domini ſint denarii, ſeu pecunia, Fratribus Minoribus Obſervantibus, ſeu de Obſervantia eſt omnino prohibita. Ac propterea omnes, & ſingulas diſpenſationes, conceſſiones, & conſuetudines, ſi quæ contra præmiſſa in corpore obſervantiæ Ordinis prædicti reperiantur, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus earumdem tenore præſentium revocamus, caſſamus, irritamus, & annullamus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino revocamus, ac revocatas, caſſatas, irritas, & nullas, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuas eſſe, & perpetuo fore decernimus, & declaramus. Declarantes tamen pariter, quod per præmiſſa non prohibentur in dicto Ordine Syndici Apoſtolici, cum eorum uſus non ſit diſpenſatio in Regula, ſed modus a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris proviſus pro puriori illius obſervatione, ſive ejuſmodi Syndici aſſumantur ad præſcriptum Conſtitutionum Nicolai III., & Clementis V. Prædeceſſorum præfatorum, ſive ſecundum diſpoſitionem Conſtitutionum rec. me. Martini IV. & Martini V., ac Pauli IV. prædeceſſorum pariter noſtrorum, prout illorum uſus in ſingulis Familiis, Congregationibus, Reformationibus, aut Provinciis Ordinis prædicti reſpective fuerit receptus.

Declaratur, ſingulos teneri in conſcientia ad obſervantiam Regulæ, & præceptorũ quorum nonnulla hic referuntur

Diſpenſationes, & conſuetudines in cõtrarium tolluntur.

Uſus tamen Syndici Apoſtolici nõ cenſetur Regulæ contrarius.

Obſervanda in receptione ad habitum, & profeſſionem.

§.3. Ut autem in ingreſſu Religionis unuſquiſque de obligationibus, quas aſſumere vult, plene informetur, ſtatuimus, ut nullus recipiatur ad habitum regularem in eodem ordine, niſi prius plene informatus ſit de prædictis præceptis Regulæ obligantibus in conſcientia, & prævia hac notitia, velit probationem ſubire, nec quiſquam admittatur ad profeſſionem regularem, niſi prius examinatus ſit de intellectu Regulæ, & præceptorum ejus juſta prædicta, & deinde immediate ante illam coram tota Communitate fiat ei proteſtatio, quod ad obſervantiam Regulæ cum omnibus ejus præceptis, tunc enumerandis, & exprimendis, obligetur in profeſſione, eamque proteſtationem admittat, & ſub ea profeſſionem faciat.

Qui eligi nequeant in Superiores.

§.4. Quia vero efficacius prædicta obſervandi medium eſt exemplum Prælatorum, ſive Superiorum, ideo ſtatuimus pariter, neminem eligi poſſe in Prælatum, ſive Superiorem in ordine prædicto, qui vitam Communem obſervantiæ non ſequatur, hoc eſt, qui frequenter equitet, ſeu infirmitatem, qua ab obligatione pedibus incedendi excuſetur, habeat, qui Induſiis, ſeu Camiſiis, aut lineis utatur apud ſe, vel in lecto, qui calceatus incedat, qui Jejunia Eccleſiæ, & Regulæ non obſervet, qui aliquando viſus ſit contrectare pecunias, niſi jam per triennium ſaltem emendatus ſit, qui notabiliter defectuoſus ſit in aſſiſtendo Communitati Chori, Refectorii, & aliis, prout ſibi in Conſtitutionibus præſcribitur. Porro electio illius, qui in omnibus præmiſſis vitam communem non ſequatur, irritanda ſit a Prælato, ſive Superiore Generali, capta Informatione eſtrajudiciali pro ſua conſcientia ſine ſtrepitu Judicii, cum Conſilio tamen, & aſſenſu trium Fratrum, qui Miniſtri Provinciales, vel ſaltem Definitores Provinciæ ſint, vel fuerint; ipſorum autem conſcientias, ne aut ille expellatur, qui vitam communem ſequatur, aut ille confirmetur, qui eam non obſervet, oneramus.

Electio alitèr facta quomodo reprobanda.

Prohibetur adminiſtratio bonorum, & reddituum cujuſcumque ſub certis pœnis.

§.5. Demum, ut omnis occaſio tranſgrediendi præceptum de non contrectandis denariis, ſeu pecuniis auferatur, omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Prælatis, ſive Superioribus in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub pœna privationis ſuorum officiorum injungimus, ut nullo Religioſo ejuſdem Ordinis permittant adminiſtrationem Fundorum, reddituum, aut quarumcumque aliarum rerum, & Bonorum Mobilium, vel immobilium cujuſcumque Domini illa ſint, & ſignanter ut nulli Religioſorum Ordinis hujuſmodi permittatur adminiſtratio bonorum temporalium alicujus Monaſterii Monialium ſub quovis prætextu, aut nomine, nempe Adminiſtratoris, Syndici, Factoris, Coloni, Superintendentis, Villici, aut alio quovis imaginabili.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam eo, quod

Supe-

Superiores, & Fratres Ordinis prædicti, aliique quilibet cujuſcumque ſtatus, gradus, Ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis exiſtant, ſeu alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, ſeu ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque, propter quas ipſæ præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis veridica, legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, vel capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium, conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, & incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, redargui, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris, ſeu ſtatutorum, & Conſtitutionum dicti Ordinis reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, Facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, & adimpleri.

§.7. Sicque, & non aliter in præmiſſis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon dicti Ordinis, ejuſque Congregationum, Reformationum, Provinciarum, & Conventuum quorumcumque, aliiſve quibuslibet etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, ejuſque Superioribus, Fratribus, & Perſonis quibuſvis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſve efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, aliiſque Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, hujuſmodi formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, exactiſsime ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſq; contrariis quibuſcumque.

§.9. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XX. Novem. MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

LXXVI.

Confirmantur quædam Statuta Fratrum Minorum de Obſervantia a S.Sede prius ad examen revocata.

Dat. 21. Nov. 1679. An. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantis Eccleſiæ regimini per abundantiam Divinæ bonitatis, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio præpoſiti, illa, quæ pro felici proſperoque Religioſorum Ordinum in Eccleſia Dei pie ſancteque inſtitutorum, ac uberes bonorum operum fructus, adſpirante ſuperni favoris auxilio proferre jugiter ſatagentium gubernio, & progreſſu provide ſapienterque conſtituta, & ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque inviolata perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio libenter conſtabilimus.

Hujuſmodi Statuta emanarunt a Capitulo Generali, & a Cardin. Protectore, aliiſque ad meliorem formam redacta fuere, ut infra.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Joſephus Ximenes de Samaniego Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum S.Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod pro felici dicti Ordinis, ejuſque Fratrum regimine, & directione nonnulla ſtatuta in Capitulo Generali ipſius Ordinis, quod noviſſime videlicet anno 1676. in hac Alma Urbe celebratum eſt, edita fuerunt, quæ cum Nobis pro parte ipſius Joſephi Miniſtri Generalis exhibita fuiſſent, nos illa Ven. Fratri noſtro Alderano Epiſcopo Præneſtin. S.R.E. Carolo Cybo nuncupato, Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectori, ac nonnullis Romanæ Curiæ Prælatis revidenda, & ubi opus foret corrigenda, & ſupplenda Commiſimus, Illi vero mandatis noſtris parentes, eadem Statuta mature, ac diligenter diſcuſſerunt, multiſque correctis, emendatis, aptatis, ſuppletis, & additis ac nonnullis omiſſis illa redigerunt in formam tenoris, qui ſequitur

vide-

Digitized by Google

videlicet *Statuta pro utraque Familia*.

De Congregationibus Intermediis.

§. 2. Ad evitandas graves, & inutiles expenſas, aliaque incommoda, quæ ex celebratione Congregationum Generalium intermediarum omnium vocalium unius Familiæ ſequuntur, decernitur præfatas Congregationes Generales ulterius celebrandas non eſſe. Cum autem juxta Bullam Leonis X., quæ dicitur *unionis*, officium Commiſſarii Generalis Familiæ, de qua Miniſter Generalis aſſumptus non eſt per triennium tantum durare debeat, ſtatuitur, quod in fine triennii convocatis per Miniſtrum, aut Vicarium Generalem totius Ordinis, Patribus Diffinitorii Generalis illius Familiæ, ex qua Commiſſarius Generalis eligendus eſt per ipſum Miniſtrum, ſeu Vicarium, aut ipſo legitime impedito, per ſuum Commiſſarium ad hoc ſpecialiter delegatum, & per Patres, qui ſunt de corpore Diffinitorii Generalis prædictæ Familiæ in Vigilia Pentecoſtes, per Schedulas ſecretas, nullo proponente, fiat electio novi Commiſſarii Generalis, uſque ad Capitulum Generale duraturi: Diffinitores vero Capituli præteriti præfatæ Familiæ per ſexennium uſque ad Capitulum Generale immediate ſequens durabunt: ſicut Diffinitores Generales Familiæ, ex qua aſſumptus eſt Miniſter Generalis durant. In Congregatione autem præfato modo celebranda, lites per ſententias dirimi, declarationes dubiarum Conſtitutionum fieri, & decreta per triennium ſubſequens duratura edi valeant; leges autem, ſeu Statuta, aut Conſtitutiones in perpetuum duraturæ condi non poterunt, nec antiquæ abrogari.

De Suffragiis.

Et ut etiam in Capitulis Generalibus, inutiles expenſæ, & alia incommoda, quæ ex nimia Fratrum accedentium multitudine oriri ſolent quantum fieri poteſt, vitentur, omnino prohibetur ſub nullitatis pœna, vota, ſeu ſuffragia Provinciarum Titularium, quæ actu non ſubſiſtunt ſuppleri, aut ſubſtitui per Miniſtrum, aut Vicarium Generalem Ordinis, revocata quacumque conſuetudine in contrarium, ſtatuitur, duos Secretarios Generales Ordinis, qui Miniſtro, aut Vicario Generali pro una, & altera Familia aſſiſtere debent, ex vi officii habere inpoſterum ſuffragium in Capitulo Generali tantum, ſublato omnino tertio Secretario linguarum.

De Sociis.

Item præcipitur ſub pœna privationis ſuffragii, quod Miniſter, ſeu Prominiſter, & Cuſtos uniuſcujuſque Provinciæ ſimul ad Capitulum Generale iter faciant cum unico tantum Socio Religioſo pro utroque, & ſi expenſæ aliquæ in itinere ex neceſſitate faciendæ ſint, *adducant* ſecum Tertiarium, qui Syndici Apoſtolici ſubſtitutus ſit, & ipſius nomine expenſas prædictas inevitabiles faciat.

De Theſibus, & Concionibus.

Inſuper ſerio Prælato Generali commendatur, ut Præſidentiam Theſium, & Conciones, quæ in Capitulis Generalibus habendæ ſunt, vocalibus quantum cum honore Religionis ſtare poſſit, diſtribuant.

De promotione ad dignitates Eccleſiaſticas.

Ut maxima incommoda, & turbationes Religionis, quæ ex promotione Miniſtrorum Generalium ad dignitates Eccleſiaſticas extra Ordinem lamentabili experimento comprobata ſunt, omnino evitentur, decernitur, ut ſtatim, ac Miniſter Generalis electus ſit, & antequam ſuum officium ullo modo exerceat, teneatur emittere in manibus Præſidis coram toto Capitulo Generali votum de non ambienda, procuranda, nec acceptanda dignitate Epiſcopali, Archiepiſcopali, vel Patriarchali toto tempore ſui Miniſteriatus, nec ante emiſſum prædictum votum, cenſeatur in officio confirmatus. Quod ſi aliquando contingat in prædicto voto diſpenſari, vel aliter quomodolibet fieri, ſtatuitur illum Miniſtrum Generalem acceptantem aliquam ex prædictis dignitatibus, vel præſentationem, ſeu nominationem ad illam, ſtatim ac eam acceptaſſe conſtiterit, non eſſe amplius pro Religionis Prælato agnoſcendum: Religioſoſque Ordinis ab illius obedientia exemptos eſſe, nec poſſe ulterius ipſi ſub pœna excommunicationis obedire. Porro in illo caſu Pater ille qui ſervata Statutorum ſerie, & Familiarum concordato dignior reſpective reperietur, Generali illo excluſo, convocabit, juxta præſcriptum in Conſtitutionibus, Electores pro nova Vicarii Generalis electione, in qua idem Miniſter Generalis, nec votum habere poterit, nec ullam aliam actionem, revocata quacumque Conſtitutione Ordinis in contrarium, & ſublata omnino Electoribus facultate aliter operandi, aut permittendi ſub pœna nullitatis facti: Idemque Statutum de Vicario Generali totius Ordinis factum intelligatur.

De titulo Reverendiſſimi.

Nemini deinceps Vicariorum, aut Commiſſariorum delegatorum a Rmo Miniſtro Generali ad regendam Familiam, vel Nationem, liceat ſub pœna privationis ſuæ delegationis, ſibi uſurpare, vel acceptare titulum *Reverendiſſimi*: Quod Statutum ſub eadem reſpective pœna extenditur ad Commiſſarios Generales in Partibus Indiarum Occidentis, & Orientis, ac ad Guardianum Hieroſolymitanum, ſeu Cuſtodem Terræ Sanctæ, revocata, quoad hunc Conſtitutione in proximo Capitulo Generali Valliſoletano edita.

De Inſtantiis in cauſis Servorum Dei.

Declaratur ad Procuratorem Generalem Ordinis ſpectare inſtantias, quæ fieri ſolent in Cappella Suæ Sanctitatis pro actu Beatificationis, vel Canonizationis Servorum Dei ex noſtra Religione cujuſcumque ipſi Servi Dei Familiæ extiterint. Deinde præcipitur omnibus Procuratoribus particularibus Cauſarum Beatificationis, vel Canonizationis, ut nihil in ipſis agere præſumant, inconſulto Procuratore, vel Commiſſario Curiæ reſpective, quod intelligendum eſt etiam de Reformatis quoad ſuum Procuratorem Generalem.

De Lectoribus.

In Studiis Generalibus Ciſmontanæ Familiæ, & in gravioribus Ultramontanæ habentibus tres Theologiæ Lectores, ſemper ſit unus Lector, qui Sacram Theologiam dogmaticam legat, ille ſcilicet, qui antiquior eſt in lectura, gaudeatque omnibus Privilegiis in ordine ad jubilationem, ſi conſtiterit eum prædictam facultatem dogmaticam continuo legiſſe, ſicut alii ſpeculativam, alias nullo Privilegio gaudeat, quod etiam apud Reformatos obſervandum eſt.

Pro Familia Ultramontana.

De Votis, ſeu Suffragiis.

Ut in Conventibus ex introductione, vel conceſſione ſuffragiorum pro Capitulis Provincialibus præter antiqua Ordinis Statuta emergentibus occurratur: Auctoritate Apoſtolica abrogantur Vota, ſeu ſuffragia pro Capitulis Provincialibus reſpective Agentium Miniſtri Generalis, Commiſſariorum Curiarum particularium, Commiſſariorum Terræ Sanctæ, Viſitatorum Tertii Ordinis Sæcularium, Magiſtrorum Novitiorum, & Confeſſariorum, ſeu Vicariorum

Monialium; ne illa in ſuis reſpective Provinciis in poſterum ferre poſſint, exceptis ſolum Confeſſariis Monialium, qui ſex adminus Fratres ſub ſe habeat, quibus ut Superiores præſint, & Commiſſarii Curiarum, ubi Reges, vel Principes abſoluti Aulam ſuam tenent; In quarum ſingulis unus tantum Commiſſarius cum ſuffragio eſſe poſſit, a Superiore Generali ex Provincia illius Dominii, quam maluerit, eligendus. Nec in poſterum Provinciæ poſſint ſuffragia pro ſuis Capitulis concedere.

De Proceſſionibus.

Statuitur, quod in quacumque Civitate, vel Oppido Hiſpaniæ conſiſtant Conventus Obſervantium, & Diſcalceatorum, quorum Communitates Proceſſionibus generalibus intereſſe contingat, ambæ Communitates ſub una, eademque Cruce intermixtæ incedant, itaut ſemper Obſervantium Guardianus, ſive Præſes, primum, ſeu digniorem locum teneat, & immediate Guardianus, ſeu Præſes Diſcalceatorum ſubſequatur; alii vero Fratres juxta antiquitatem habitus, vel gradum qualitatis, permixtim incedant, præcedente ſemper in eodem gradu Obſervante: atque ita ab omnibus, ad quos ſpectat obſervari præcipitur juxta antiquam, & laudabilem Ordinis Noſtri conſuetudinem: ſub pœna privationis Officiorum Guardianis, aut Superioribus prædictam diſpoſitionem innovare, vel alterare præſumentibus.

De aſcriptionibus.

Ad evitanda gravia præjudicia, & detrimenta, quæ Provinciis Indiarum, earumque Religioſis ea incorporationibus a Commiſſariis illarum partium pro libito factis, provenire ſolent; ſtatuitur, ne in poſterum Commiſſarii Generales prædicti Indiarum Occidentalium poſſint ſub quovis prætextu, ſuos Secretarios, Socios, aut alios Religioſos, quos in ſuo Comitatu aſſumpſerint, incorporare in aliqua Provincia ſuæ Commiſſionis, irritum declarando; ſi quid in contrarium attentetur, aut fiat.

De Monialibus.

Omnino interdicitur Miniſtris Provincialibus ſe ingerere in imminuendis Monialium Dotibus, aut alimentis Sæcularium educationis Cauſa, vel alia, in Monaſteriis commorantium. Hinc Provincialibus ipſis ſub pœna ſuſpenſionis ſui officii per ſemeſtre, Abbatiſſis vero, & Diſcretis Monaſterii ſub privationis ſuorum Officiorum pœna præcipitur, ne prædictas Dotes, aut alimenta taxata minuant, aut minui permittant. Eiſdemque tum Provincialibus, tum Monialibus ſub eadem pœna præcipitur, ne ullam pro Moniali indotatam recipiant ſub quovis prætextu aut titulo, niſi Cauſa in Sacra Congregatione deducta, ab eaque licentia obtenta.

Pro Familia Ciſmontana.

De Cœnobiis Recollectionis

Pro meliori Novitiorum, & recenter profeſſorum educatione, & ut Fratres illi, qui majori Spiritus quieti, & ſtrictiori Regulæ noſtræ obſervantiæ incumbere deſiderant id præſtare poſſint in propriis Provinciis, abſque eo, quod hujus ſtudii prætextu, aut ad alias tranſire, aut novas reformationes, & ſciſſuras in ordinem invehere moliantur, ſtatuitur, quod in ſingulis hujus Familiæ Provinciis de Obſervantia inſtituantur tres aut quatuor Conventus Recollectionis, qui ſint primi, & ſecundi Novitiatus, ut ſimul, & loca ſpiritualis quietis, & perfectionis Seminaria pro tota Provincia eſſe valeant.

De eorũ erectione.

Ad hunc finem eligi, & deputari debent Coventus commodiores pro Regulæ obſervantia, & Novitiorum educatione, quorum conſignatio committitur Commiſſario Generali Familiæ cum conſilio Diffinitorii cujuſcumque Provinciæ reſpective. Cui Generali Commiſſario etiam committitur prima Guardianorum, & Magiſtrorum Novitiorum eorumdem Conventuum inſtitutio, cum facultate, ut ſi in Provincia aliqua non fuerint Religioſi pro his Officiis in nova recollectionis erectione idonei, ex aliis Provinciis, vel Obſervantibus, vel Reformatis, immo, & ex alia Familia poſſint eos adducere. Et inſuper eidem committitur prima in eiſdem Conventibus eorum Fratrum collocatio, qui ad formationem prædictæ Recollectionis fuerint neceſſarii.

De eorum numero.

Et ut incommoda ex multiplicatione horum Conventuum alias experta evitentur, omnino interdicitur, ne in qualibet Provincia plures quam quatuor, paucioreſve, quam tres Recollectionis Conventus eſſe poſſint, ſublata facultate cuilibet Superiori Ordinis ſuper hoc ſtatuto diſpenſandi; & ut nunquam ſeparari a Provincia poſſint, decernitur, ut in nullo Conventu Provinciæ, qui hujuſmodi recollectionis non fuerit, poſſint indoci Novitii, nec probationis annum agere. Atque ita Provinciæ inſeparabiliter ſint incorporati, ut ſine ipſis, utpote Domus receptionis, Provincia ipſa ſubſiſtere non poſſit.

De eorũ conditione.

Conventus autem prædicti diſtribuentur ſic, ut in Provinciis magnis, duo illorum ſint primi Novitiatus; duo vero Profeſſorii, ſeu Novitiatus ſecundi; in minoribus autem aut unus erit primi Novitiatus, & duo ſecundi, aut e converſo pro commoditate Conventuum, aut Provinciæ. Et quia in nullo prædictorum Conventuum ſtudium facultatis literariæ collocandum eſt, aut permittendum, ſtatuitur, quod Profeſſi antequam ad profeſſoria, in quibus ſunt artium literalium ſtudia tranſmittantur; in Conventu Recollectionis ſecundi Novitiatus ad minus per annum integrum collocentur, ut in ſpiritu in Novitiatu concepto, antequam ad ſtudia tranſeant confirmentur, & roborentur.

Forma autem vivendi in prædictis Recollectionis Conventibus, ſequens erit.

De Oratione.

Primo. Officium Divinum ſtatutis indiſpenſabiliter horis, graviter, & devote perſolvatur, & Orationi Mentali duabus horis cum dimidia omnino vacetur, itaut poſt Matutinum (quod indiſpenſabiliter media nocte perſolvendum eſt) una hora poſt primam dimidia, poſt Completorium hora altera in Oratione mentali perſiſtant. Sed a Reſurrectione, uſque ad Exaltationem Sanctæ Crucis propter noctium brevitatem, hora poſt Matutinum Orationis, in horam ejuſdem poſt ſextam, & ante prandium habendam commutetur.

De Silentio.

Secundo. Silentium, ac lectio ſpiritualis in Refectorio nulla Cauſa diſpenſetur: in Dormitoriis autem, clauſtris, & Sacriſtia ita ſilentium obſervetur, ut tantum omnino neceſſaria, & ſubmiſſa voce Fratres loquantur.

De Sæcularibus.

Tertio. Sæculares, niſi Officiales Conventus ſint, ad interiora Conventus non admittantur, ſed pro rebus neceſſariis cum ipſis tractandis in Clauſtro inferiori, Camera aliqua, honeſte diſponatur, in qua prædicta præſtari poſſint.

De Congregationibus.

Quarto Communitates Chori, & Refectorii omnes Fratres ſequantur, nec ullus ab aliqua, ſine expreſſa Guardiani licentia excuſetur.

Ad prælectiones.

Quinto. Tribus diebus in hebdomada, nempe feria ſecunda, quarta, & Sabbato poſt Veſpe-

ras

Digitized by Google

tas immediate aſſiſtentibus Prælato, & omnibus Fratribus, lectio expoſitionis Regulæ, aut Theologiæ Myſticæ habeatur, itaut duobus ex prædictis diebus exponatur Regula, altero vero de Theologia Myſtica, ſeu de vita ſpirituali tractetur: ad hoc inſtituatur unus Lector, qui ſit in Theologia morali, & Myſtica verſatus: cui ut tempus pro lectionibus conficiendis habeat, conceditur, ut a prima, & oratione poſt ipſam excuſetur. Qui poſt expletam expoſitionem Regulæ poterit Decalogum clare, & breviter pro inſtructione Iuvenum explicare.

De Capitulo culparum.

Sexto. Guardianus ad minus ſemel in Menſe feria ſexta poſt Completorium celebrabit Capitulum culparum, eo modo, quo in Conſtitutionibus generalibus præſcribitur, habita ad Fratres ſpirituali collatione, in qua ad perfectionem, & ſpiritualem profectum excitentur, & animentur.

De paupertate.

Septimo. Paupertas noſtri ſtatus quantum fieri poteſt ſtricte in communi obſervetur. Et ut ita etiam fiat in particulari, Guardiani de omnibus neceſſariis ad uſum ſtrictum Seraphicæ paupertati congruum, Fratribus provideant; itaut recurſus particularium ad Benefactores, aut amicos ſpirituales via omnino præcludatur. Nulluſque quidquam ad uſum ſuum habeat ſine expreſſa licentia Guardiani, qui uſum rei, & ſupellectilis non neceſſariæ, nulli concedat, aut permittat, quod ut exactius obſervetur, nullus quidquam ad proprium uſum clauſum habeat, & ad cujuſcumque Cellam ſemper aditus Superiori pateat, & tam Novitiis, quam cæteris Religioſis uſus duarum Tunicarum Talarium, quarum una erit cum Capuccio, & alia ſine Capuccio, juxta Regulæ præſcriptum concedat., nec cuiquam permittatur, ut Sudaria, Sachetos, aut alia quævis non conceſſa in Regula ſub prætextu portationis ſolius habitus deferat.

De Guardianis.

Octavo. Poſtquam prædicta Recollectio per triennium firmata fuerit, nullus poſſit inſtitui Guardianus in prædictis Conventibus, qui in aliquo illorum per biennium immediate, vitam communem recollectionis ſequens, commoratus non fuit.

De Religioſis

Nono. Nullus Religioſus cujuſcumque qualitatis ſit in Conventu Recollectionis de Familia collocari poſſit, aut in eo commorari, qui Regulæ præcepta obſervare non poſſit: nempe jejunia, excalceationem, duarum tantum tunicarum uſum, Prædicationem Chori die noctuque, cæterarumque communitatum ſequelam. Cum pro non valentibus adeo ſtricte vivere, cæteri Provinciæ Conventus expediti maneant, & tam Guardianus ipſe, quam cæteri omnes Fratres hebdomadam ſine exceptione ſuo ordine faciant.

De criminoſis

Decimo. In præfatis Conventibus, nullus Frater criminoſus, aut pro luenda pœna collocari poſſit, nec quiſquam a quocumque Prælato miſſus recipi debeat, niſi de conſenſu Guardiani, & majoris partis Diſcretorum Conventus admittendus judicetur.

De admittendis.

Undecimo. Nullus Religioſus cujuſcumque qualitatis ſit poſſit recreationis, aut alterius cujuſque negotii cauſa ad prædictos Conventus divertere; niſi quis ad exercitia ſpiritualia per aliquos dies facienda cum ſequela omnium communitatum, & rigoris vitæ recollectæ admitti valuerit; nec Miniſter Provincialis, quando ad prædictos Conventus cauſa viſitationis, vel alia acceſſerit, poſſit ſub pœna ſuſpenſionis ſui Officii per bimeſtre Sæculares, aut alios Fratres ſecum ferre præter ſuum Secretarium, & Socium, cui Provinciali plurimum in Dno commendatur, ut in Conventibus Recollectionum in omnibus ſe ipſum præbeat exemplum bonorum operum, & regularis diſciplinæ.

De licentia egrediendi.

Duodecimo. Diſcurſus Fratrum extra Conventum quantum fieri poſſit evitentur: & ut Fratres addicti Choro extra Conventum non vagentur, ſtatuitur, ut in quolibet prædictorum Conventuum, præter Officiales pro interiori gubernio neceſſarios, collocentur Fratres Laici ſpirituales, & devoti, qui continuo extra Conventum eleemoſynas pro neceſſitatibus Fratrum temporibus opportunis petant, & in hoc Deo inſerviant, dum alii divinis laudibus, orationi, & Spiritualis vitæ quieti incumbunt. Fratribus autem Choro addictis raro exeundi extra Conventum licentia concedatur, nec unquam niſi duo extra ipſum eſſe poſſint. Novitiis autem, & Clericis in nullo caſu, niſi in Communitate exeundi è Clauſtro licentia concedi poſſit, ſub pœna privationis Officii eam concedenti.

De obſervantia Conſtitutionum.

Ultimo. In prædictis Conventibus, quoad reliqua ad vitam Monaſticam ſpectantia Conſtitutiones generales exacte ab omnibus obſerventur, ut cæteris exemplo, & ædificationi in pura obſervantia ſint.

Item prædictorum ſtatutorum.

Curent itaque Commiſſarius Generalis, & Provinciarum Diffinitoria, ut prædicti Recollectionis Conventus in prædicta vivendi forma erigantur, & componantur. Dum enim per atteſtationem prædicti Commiſſarii Generalis, & Diffinitorii Provinciæ, & Diſcretorum illorum Conventuum juramento firmatam, de tali erectione, & compoſitione conſtiterit, SSmus D. Noſter pro ſua benignitate licentiam inducendi Novitios in illis Conventibus ſic efformatis, concedat. Quod ſi poſt primam conceſſionem prædicta vivendi forma in ipſis Recollectionis Conventibus exacte, & rigoroſe non obſervetur, licentia ulterius induendi in illa Provincia non concedetur. Unde Provinciæ ipſæ ſibi conſulant, nam ſi medio adeo ad bonum, & ſtabilitatem Religionis conducente non utatur, omnino ſucceſſu temporis extinguentur.

De Reformatis.

Quantum ad Provincias Reformatas, cum forma vivendi, & Regulam, ac diſciplinam regularem obſervandi in ſtatutis pro ipſis Reformatis de anno 1642. contenta ſatis ſtricta ſit, ſolummodo præcipitur, ut in Conventibus Novitiatus, & Profeſſorii (præter inſtitutiones ſan. mem. Clementis VIII. pro omnibus Regularibus in Decretis incip. *Cum ad Regularem* editis die 19. Martii anni 1603., & contenta in Decretis ſan. mem. Innocentii X. pro Minoribus Obſervantibus, & Reformatis incipien. *Ad propagandam* edit. 15. Octobris anni 1654., & ordinata in Brevi ſan. mem. Urbani VIII. pro Reformatis incipien. *Militantis Eccleſiæ* ſub dat. die 1. Octobris anni 1641., quæ omnia omnino obſervanda ſunt ſub pœnis in eiſdem literis Apoſtolicis conten.) prædicta ſtatuta quantum ad omnia ad ſtrictiorem Regulæ obſervantiam, regularem diſciplinam, frequentiam Chori, & Mentalis Orationis aſſiſtentiam, omnium Communitatum die, noctuque omnino, & indiſpenſabiliter ab omnibus in prædictis Conventibus commorantibus obſerventur, ita ut in illis nullus non valens propter infirmitatem communem illam vitam

ſequi poſſit collocari, & qui in prædictorum obſervatione defectuoſus fuerit, ab ipſis expellatur. Monentur aotem Provinciales, quod dum non conſtiterit indubitatis teſtimoniis in prædictis Conventibus reformationem eſſe in priſtinum ſtatum reſtitutam, & in eis prædicta omnia adamuſſim obſervari, licentiam Novitios induendi non obtineb uot.

De electione Prælatorum.

Quia ex bona Prælatorum electione præcipue pendet Religionis Reformatio, diſtricte præcipitur, ut Guardianatus, cæteraque regiminis officia omnino diſtribuantur prout ratio meritorum (ſuppoſita corporis valetudine) eujuſcumque promovendi, & Bonum Provinciæ exegerit, nullo habito reſpectu ad Patres quoſcumque, qui officio functi ſunt, vel funguntur, ſub pœna Provinciali aliter proponenti ſuſpenſionis ab officio per ſemeſtre, Patribus autem ſive de corpore Diffinitorii, ſive extra illud exigentibus Guardianatum, aut aliud Officium ſuæ ſatisfactionis, ſub pœna proprietariis præſcripta. Quod ut exactius obſervetur, & contrariæ relaxationi remedium apponatur, de novo admittitur, & intimatur Conſtitutio ſan. mem. Urbani VIII., quæ incipit *Militantis Eccleſiæ* ſub data die 1. Junii anni 1640. pro reſtituendo eaodore, communiter appellata cum omnibus facultatibus tum Eminentiſſimo Cardinali Protectori, tum Miniſtro, & Commiſſario Generalibus, in ea pro prædicto remedio efficaciter apponendo conceſſis.

De Cellis.

Item præcipitur omnibus, & quibuſcumque Patribus, & Fratribus, cujuſcumque ſint conditionis, & qualitatis ſub pœna privationis actuum legitimorum per ſexennium, ut nullus eorum poſſit habere ad ſuum uſum niſi unicam Cellam, nempe illius Conventus, in quo moratur de Familia, ſive Subditus, ſive Prælatus. Guardiani autem ſub pœna privationis Officii Cellam cujuſcumque Patrum in Conventu ſuo de Familia non commorantium alteri Religioſo ſibi ſubdito concedant, quæ omnia Miniſter Provincialis in ſuis viſitationibus omnino obſervari faciat ſub pœna ſuſpenſionis officii per ſex menſes.

De Prælatorum qualitatibus.

Item ſtatuitur, quod nullus eligi poſſit in Prælatum, qui vitam communem non ſequatur, hoc eſt, qui frequenter equitet, ſeu infirmitatem, qua ab obligatione peditandi excuſetur, habeat, qui camiſiis, aut lineis utatur, vel apud ſe, vel in lecto, qui calceatus incedat, qui jejunia Eccleſiæ, & Regulæ non obſervet, qui aliquando viſus ſit contrectare pecunias, niſi jam per trienniun ſaltem emendatus ſit, qui notabiliter ſit defectuoſus in aſſiſtendo Communitatibus Chori, & Refectorii, ac aliis, prout ſibi in Coostitutionibus præſcribitur. Electio autem illius, qui io omnibus præmiſſis vitam communem non ſequatur irritanda ſit a Prælato Generali, capta informatione extrajudiciali pro ſua conſcientia, ſine ſtrepito Judicii, cum conſilio tantum, & aſſenſu trium Patrum, qui Provinciales, vel ad minus Diffinitores Provinciæ ſint, vel fuerint, ſuper quo eorum conſcientias oneramus, ne aut ille expellatur, qui vitam commonem ſeqoitur, aut ille confirmetur, qui illam non obſervat.

De Electoribus.

Item, ut majori circumſpectione electiones Prælatorum fiant, præcipitur Electoribus, ſub pœna non ſuffragandi, ut antequam ad electionem Miniſtri, Cuſtodis, Diffinitorum, & Guardianorum procedant, ſingillatim juramentum præſtent coram Ven. Crucifixi Imagine, præſente Præſide ſe eum electuros in quolibet prædictorum Officiorum reſpective, quem in conſcientia, & omnibus æqua lance libratis digniorem judicabunt.

De Prælatorũ cura circa neceſſaria.

Item præcipitur omnibus Prælatis localibus, ut ſingulis ſuis ſubditis provideant de omnibus neceſſariis tam io victu, & veſtito, quam in qoolibet alio juxta noſtrum ſtatum in propria ſpecie, ſub pœna privationis Guardianis negligentibus. Et de hoc puncto teneantur Provinciales, & Viſitatores in ſuis viſitationibus ſpecialiter inquirere, & ad Diffinitorium proximum io Congregatione, aut Capitulo referre, in quo conſtaote Guardiani negligentia, in Officio continuare non poſſit. Et ut frivolæ Guardianorum excuſationes præcludantur, præcipitur Provincialibus Miniſtris, ut quam primum hæc ſtatuta publicata fuerint, congregent Diffinitorium, & cum eo juxta S. C. Trid., & Apoſtolicas Conſtitutiones, taxent oumerum Fratrum, qui per conſuetas eleemoſynas, proviſis omnibus neceſſariis juxta noſtrum ſtatum ſuſtentari poſſint, & in libro Provinciæ prædictam taxam ſcribant, & in nullo Conventu plures Religioſos collocare poſſint, quam taxa præſcripſerit, oec poſſit petere licentiam induendi, nec jam obtenta uti, niſi ſimul traſmittant teſtimonium Juramento firmatum, quod Provincia non habeat plures Fratres ſupra numerum in prædicta taxatione præfixum. Poſt quod ſtatutum adimpletum nulla excuſatio Guardianorum non providentium Subditis de neceſſariis admittatur, ſed abſolute in prædictis Congregationibus priventur.

Preces Miniſtri Generalis.

§.3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Joſephus Miniſter Generalis ſtatuta hujuſmodi quippe ad conſervandum, & ſolidandum in ordine prædicto Regularis Obſervantiæ rigorem eximie conducibilia, pro firmiori illorum ſubſiſtentia, exactiorique obſervatione Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Joſephi Miniſtri Generalis votis hac in re quantum cum Dño poſſumus favorabiliter anouere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Senteotiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi qoibus quomodolidet ionodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula ſtatuta præinſerta, in eiſque contenta quæcumque auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & Facti defectus ſi qui deſuper quomodolibet ioterveneriot, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſent, ſupplemus, & ſanamus.

Omnia, & ſingula relata Statuta confirmantur.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas, ac Statuta præinſerta ſemper, & perpetuo firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſto-

lici

Digitized by Google

ſici Auditores, ac ejuſdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, alioſve quoſlibet quacumque preeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros; ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſsis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus: Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſsis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Novembris MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

LXXVII.

Dat. 27. Nov. 1679. An. 4.

Conceduntur Lectoribus jubilatis Fratrum Minorum de Obſervantia privilegia omnia Doctorum artium, & Magiſtrorum in Theologia.

De his vide Conſt. præcedentem, de Fratrum vero Minorum Obſervantium a Conventualibus ſeparatione, cujus mentio fit in præſenti Brevi, vide Leonis X. Conſtitut. editam an. 5., die 29. Maji 1517.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nonnulli contendebāt dicti Ordinis Lectoribus, utpote nomine Doctoris, aut Magiſtri non donatis, neque horum prærogativas competere.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Celſus Maria Billò Commiſſarius Generalis curiæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod dudum ſtatim atque dictus Ordo ab Ordine Fratrum Minorum ejuſdem S. Franciſci Conventualium nuncupatorum auctoritate Apoſtolica ſeparatus fuit, Fratres Minores de Obſervantia hujuſmodi, ut quid quid mundani faſtos, atque ambitionis incentivum inducere poſſet, a ſe procul amoverent, ad gradus Doctoratus Artium, & Magiſterii in Sacra Theologia promoveri, ac Doctores, & Magiſtri vocari deſierunt, nihil tamen minus ejuſmodi ſcientiarum ſtudiis operam dederunt, ſed qui in illis tantum progreſſi erant, ut alios docere poſſent, ſolo contenti fuerunt, & adhuc ſunt nomine, & titulo Lectorum actualium, & habitualium, qui etiam poſt peractam juxta Apoſtolicas, & Ordinis ſui Conſtitutiones ſaltem triennio Philoſophiæ, & decennio Sacræ Theologiæ lecturam, Lectores jubilati vocati fuerunt, & vocantur. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, licet ejuſmodi Lectores jubilati quoad rem ipſam, nempe literarum ſcientiam, a Magiſtris in Sacra Theologia, & Doctoribus Artium differre non videantur, quia tamen inter eos eſt nominum, titulorumque diverſitas, nonnulli prætendant, ac etiam per ſententias judicialiter definiant, illos Doctoribus, & Magiſtris hujuſmodi in ordine ad aperiendas, & executioni mandandas literas per officium Pœnitentiariæ Apoſtolicæ expeditas, quæ ejuſmodi Doctoribus, ſeu Magiſtris ſuper abſolutione, diſpenſatione, votorumque, ſeu aliarum obligationum commutatione dirigi ſolent, ac quoad alias prærogativas, pares non eſſe. Nobis propterea dictus Celſus Maria humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Commiſſarii Generalis Curiæ.

§.1. Nos igitur Ordinis prædicti decori, & honorificentiæ quantum cum Domino poſſumus, benigne conſulere, ipſumque Celſum Mariam ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnibus, & ſingulis memorati Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Lectoribus jubilatis præſentibus, & futuris, ut quaſcumque literas per officium Pœnitentiariæ Apoſtolicæ hujuſmodi pro tempore expeditas, quæ Doctoribus Artium, ſeu Magiſtris in Sacra Theologia directæ fuerint, recipere, aperire, ac juxta illarum formam, & tenorem executioni mandare; nec non quoad alias functiones Eccleſiaſticas, & literarias quaſlibet, omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, privilegiis, gratiis, & indultis, quibus Fratres expreſſe profeſſi aliorum Ordinum Doctores Artium, & in Sacra Theologia Magiſtri, tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterint in futurum, pari modo uti, frui, & gaudere libere, licite, & valide poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Cæterum non intendimus per præſentes literas privilegia, exemptiones, prærogativas, gratias, & Indulta, quæ præfatis Lectoribus jubilatis per Apoſtolicas, & Ordinis primodicti Conſtitutiones conceſſa ſunt, ullo modo augere, vel minuere, ſed illa in ſtatu, & terminis in quibus de præſenti reperiuntur, remanere volumus.

Permittitur, prædictis Lectoribus, ut executioni mādent literas S. Pœnitentiariæ, necnon gaudeant privilegiis aliis Doctorū, & Magiſtrorum, nō immutatis propriis.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici

Clauſulæ.

Audit.

Auditores, Judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ Apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Novembris MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

LXXVIII.

Dat. 19. Nov. 1679. An. 4.

Permittitur, ut in Provincia S. Petri de Alcantara Diſcalceatorum in Regno Neapolitano locum habere poſſint Fratres ejuſdem Ordinis Provinciarum Hiſpaniæ.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ortus, & progreſſus hujus Provinciæ cũ ſuis ſtatutis.

Alias fel. record. Clementi PP. X. prædeceſſori noſtro pro parte dilecti filii nobilis viri Petri de Aragonia Ducis Segobricæ, & Cardonæ tunc Regni Neapolis Proregis, expoſito, quod cum Cuſtodia S. Petri de Alcantara in dicto Regno Neapolis Fratrum minorum Ordinis Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum in executionem quarumdam ipſius Clementis prædeceſſoris in ſimili forma Brevis literarum die 30. Septembris 1670. expeditarum perpetuo erecta, & inſtituta fuiſſet, eo præcipue fine, ut illius Fratres inſtructioni, aliiſque ſpiritualibus neceſſitatibus militum Hiſpanorum in eodem Regno pro tempore degentium operam darent, idem Petrus Dux, & Prorex nonnulla ſine quibus finis hujuſmodi obtineri nequibat, nec cuſtodia ipſa in ſui Inſtituti rigore & puritate conſervari potuiſſet, ſtatui, & indulgeri plurimum deſiderabat: Idem Clemens prædeceſſor ſupplicationibus ipſius Petri Ducis, & Proregis, nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, quod ejuſdem Cuſtodiæ Cuſtos, & Conventus S. Luciæ de Monte nuncupat. Civitatis Neapolitan. ad ipſam Cuſtodiam ſpectantis Guardiani natione Hiſpani ſemper eſſe deberent; Ex quatuor vero Definitoribus ipſius Cuſtodiæ ſaltem duo ſemper eſſent Hiſpani, etiam in caſum ſubrogationis, & Superiores ejuſdem Cuſtodiæ, præter, & ultra præfatos Hiſpanos in dicto Conventu Sanctæ Luciæ ſaltem Concionatores, & duos Confeſſarios pariter Hiſpanos pro Concionibus ad præfatos milites Hiſpanos habendis, eorumque Confeſſionibus audiendis habere ſemper tenerentur, ne unquam in futurum in Cuſtodiam præfatam recipi poſſet ullus Frater in alia Provincia, vel Cuſtodia profeſſus, ſed quando aliquem admitti expediens, vel neceſſe fuiſſet, is immediate a ſæculo ad habitum recipi, & in dicta Cuſtodia, ejuſque Domo Novitiatus educari deberet, auctoritate Apoſtolica inter alia ſtatuit, & ordinavit, & alias prout in ipſius Clementis prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 28. Auguſti 1673. emanatis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem ſicut pro parte Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici per dilectum filium nobilem virum Gaſparem de Haro y Guſman pro eodem Carolo Rege apud nos, & Sedem Apoſtolicam Oratorem Nobis nuper expoſitum fuit, Cuſtodia præfata ſubinde in Provinciam auctoritate Apoſtolica erecta fuerit, & Congregatio tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſiti declaraverit Miniſtrum Provincialem novæ Provinciæ hujuſmodi natione Hiſpanum eſſe debere, quemadmodum de Cuſtode in ultimo dictis Clementis prædeceſſoris literis ſtatutum reperiebatur, verum ſi prohibitio recipiendi in dictam Cuſtodiam nunc Provinciam Fratres in alia Provincia, vel Cuſtodia profeſſos, generaliter etiam quo ad fratres Diſcalceatos Provinciarum Hiſpaniæ dicti Ordinis obſervaretur, nec dicta nova Provincia diu conſervari, ne finis propter quem prima Cuſtodiæ prædictæ erectio facta eſt, obtineri, neque ſupra expreſſæ ordinationis Clementis prædeceſſoris executioni mandari valerent, & cum ſperari non poſſit tot a ſæculo in eamdem novã Provinciam receptum iri in Fratres Hiſpanos, quot pro adimplendis ſtatutis, & ordinationibus hujuſmodi ſufficiant. Nobis propterea ejuſdem Caroli Regis nomine per præfatum Gaſparem Marchionem humiliter ſupplicatum fuit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. — Preces Caroli Regis Catholici.

§.1. Nos igitur ipſius Caroli Regis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut Fratres Diſcalceati expreſſe profeſſi Provinciarum Hiſpaniæ Ordinis prædicti, cum debitis ſuorum Superiorum licentiis in præfatam Provinciam S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis, ſervatis ſervandis recipi, & admitti, illique incorporari libere, licite, & valide poſſint, & valeant auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Præterea, ut Miniſter Provincialis, ac duo ſaltem Definitores, & Guardianus dicti Conventus Sanctæ Luciæ ejuſdem Provinciæ pro tempore exiſtentes natione Hiſpani, nempe ex utroque Parente Hiſpano nati ſemper eſſe, cæteraque omnia, & ſingula in ultimodictis Clementis prædeceſſoris literis diſpoſita, in Provincia hujuſmodi ſemper obſervari debeant, auctoritate, & tenore præfatis ſtatuimus pariter, & ordinamus. — Permiſſio prædicta, & ſtatutum ſervandi in reliquis Clem. X. literas pro dicta Provincia editas.

§.2. De-

Clauſulæ.

§. 1. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, ac pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obſtantibus quo ad ea, quæ præſentibus quomodolibet adverſantur præfatis Clementis prædeceſſoris literis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in eis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, & exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIX. Novembris MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

LXXIX.

Dat. 14. Dec. 1679. An. 4.

Revocatur conceſſio facta Vicecancellario quamplurium Officiorum vacabilium, quæ denuo Cameræ Apoſtolicæ reſtituuntur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Exordium.

Motu proprio &c., Divina diſponente clementia ad ſummi Apoſtolatus apicem meritis licet imparibus aſſumpti, inter cætera cordis Noſtri deſiderabilia illud intenſis exoptamus affectibus, ut ea, quæ Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ, cujus affectus, redditus, & proventus a nonnullis Romanis Pontificibus temporum, & rerum qualitatibus id tunc permittentibus conceſſi, atque aſſignati fuerunt, commodum, & utilitatem reſpiciunt, Nos urgentibus cauſis novis reſtituamus, & ad ſtatum primævum reducamus, ſive de novo applicemus, & attribuamus, aliaque deſuper opportune diſponamus, & ordinemus, prout majori ejuſdem Sedis, & Cameræ ſublevamini conſpicimus expedire.

A quibus facta ejuſmodi conceſſio.

§. 1. Cum itaque rec. memor. Prædeceſſores noſtri Sixtus PP. IV., Leo Papa X., Paulus Papa III., & forſan alii infraſcripta officia vacabilia ad Sedem, & Cameram Apoſtolicam pertinentia, ex certis expreſſis cauſis, & præſertim ob aliquam Cancellariæ emolumentorum diminutionem reſultantem ab aliquibus Privilegiis, quæ Officialibus de novo erectis conceſſa fuerunt, S.R.E. Vice-Cancellario tunc, & pro tempore exiſtenti, ejuſque Vice-Cancellariatus Officio in perpetuum conceſſerint, aſſignaverint, ſorteque donaverint, & elargiti fuerint, atque pariter rec. mem. Sixtus PP. V. ſimiliter Prædeceſſor noſter conceſſiones, & aſſignationes hujuſmodi confirmando, & approbando, aliorumque Officiorum conceſſionem de novo faciendo tunc, & pro tempore exiſtenti Vice Cancellario amplam dederit facultatem, & poteſtatem de eis quandocumque, & quomodocumque caſus eorum vacationis evenerit libere diſponendi, ac perſonis ſibi bene viſis ad vitam, etiam per viam venditionis, & recepto pretio concedendi, & conferendi ſimili modo, quo Romanus Pontifex de aliis Romanæ Curiæ Officiis vacabilibus diſponere ſolebat, & ſolet, ut ex præfatorum, aliorumque Romanorum Pontificum Motibus propriis, ſeu Literis, & Proviſionibus, quorum tenores ex certa ſcientia pro expreſſis, atque in præſenti Motu proprio pro inſertis haberi volumus, ipſaque Officia ſunt, nempe unum Regentis ejuſdem Cancellariæ, ſex majoris, & quindecim minoris Præſidentiæ Abbreviatorum, viginti quinque Solicitatorum Literarum Apoſtolicarum, duodecim Notariorum Cauſarum Palatii Apoſtolici, ad unum dumtaxat per rec. mem. Clementem PP. X. etiam Prædeceſſorem noſtrum reducta, tria Cubiculariorum, ſeptem Scutiferorum de numero Participantium, viginti ſex S. Petri, tresdecim S. Pauli, duo de Lilio, & viginti Piorum Militum, necnon Cuſtodis, Notariatuſque, & Oſtiarii ejuſdem Cancellariæ, unum Notariatum Contradictarum, & aliud *De conſuetis* nuncupatum, nonnullaque forſan alia Officia hujuſmodi vacabilia, quæ pariter in præſenti Motu proprio pro plene, & ſufficienter expreſſis haberi volumus.

§. 2. Nos occaſione vacationis præfati Officii Vice-Cancellariatus per obitum bo. me. Franciſci, dum viveret S. R. E. Cardinalis Barberini nuncupati, Sacri Collegii Decani, ac Oſtien., & Veliternen. Epiſcopi ejus poſſeſſoris nuper ſequutæ, conſiderantes præfatum Vice-Cancellariatus Officium cum aliis emolumentis, quibus ejus Poſſeſſor potiri ſolet, juxta modum in ejus collatione, & proviſione a Nobis decernendum, congruam, ſufficientemque proviſionem habere, omnemque juſtitiæ, æquitatis, & congruentiæ rationem exigere, ut præfata officia, & alia, ſi quæ ſint ſimilia incremento, & ſublevamini cedant prædictarum Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ, quæ de præſenti magis gravibus, & urgentibus neceſſitatibus premuntur, atque eis quod jam ſuum erat, reſtituere. Hinc rebus mature, & diligenter examinatis, ex præmiſſis, aliiſque rationabilibus cauſis, animum noſtrum moventibus Motu ſimili, & ex certa ſcientia, maturaque animi Noſtri deliberatione, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula præfata, & quævis alia cujuſvis generis, & qualitatis, ac quomodolibet nuncupata Officia vacabilia, & vendi ſolita, ſi quæ ſint, alias ſuperius non expreſſa, eidem S.R.E. Vice Cancellario conceſſa, aſſignata, applicata, & appropiata, aut etiam donata, ut præmittitur, ab eodem Vice-Cancellariatus Officio Apoſtolica auctoritate diſmembramus, & ſeparamus, illorumque omnium, & ſingulorum ſic diſmembratorum, & ſeparatorum Officiorum conceſſionem, & aſſignationem, omnimodamque illorum diſpoſitionem cum primum, ac deinceps ſemper, & quotieſcumque illa per ceſſum, vel deceſſum, aut promotionem, privationem, ſeu quamvis aliam dimiſſionem, illa pro tempore

qua-

quarumvis perſonarum, etiam ſpeciali nota dignarum obtinentium, vacare contigerit, ex tunc plene, & perfecte Sedi præfatæ, nobiſque, & Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus, reſtituimus, & quatenus opus ſit concedimus, aſſignamus, & incorporamus, atque ad eaſdem Sedem, & Cameram pleno jure ſpectare, & pertinere, perpetuis futuris temporibus, ad inſtar aliorum Officiorum vacabilium Romanæ Curiæ in omnibus, & per omnia eadem auctoritate volumus, ſtatuimus, & ordinamus.

Clauſulæ. §.3. Decernentes eumdem S.R.E. Vice-Cancellarium pro tempore exiſtentem ſuper eorumdem Officiorum diſpoſitione nullo modo ſe immiſcere poſſe. Sicque in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; irritumque, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus de jure quæſito non tollendo, aliiſque Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis editis, & edendis, necnon Calliſti III., Sixti IV., Leonis X., Pauli III., Sixti V., ac Gregorii XIII., & Urbani VIII., & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, necnon Pii IV., etiam Prædeceſſoris noſtri gratias præfatam Cameram concernentes, in eadem Camera omnino regiſtrari debere, diſponentibus, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam Conciliaribus deſuper quomodolibet in genere, vel in ſpecie editis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac quibuſcumque, etiam quantumvis efficaciſſimis clauſulis, & Decretis etiam irritantibus roboratis, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, & quavis conceſſione hujuſmodi, ex cauſa refectionis damnorum, vel alia quavis, etiam oneroſa, & correſpectiva factæ ſint, quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia exquiſita forma ad id obſervanda foret tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, motu, & poteſtatis plenitudine præfatis derogamus, & derogatum eſſe volumus, & decernimus, cæteriſque contrariis quibuſcumque cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio B.

Motus proprius. §.5. Et quod ſingulorum Officiorum prædictorum, conceſſionum, aſſignationum, & donationum tenores, etiam veriores, ac earum datæ habeantur pro expreſſis, ſeu in toto, vel in parte exprimi poſſint in literis. Et de perpetuis diſmembratione, ſeparatione, voluntate, ſtatuto, ordinatione, ſingulorum Decretorum derogatione, aliiſque præmiſſis, quæ hic pro ſufficienter, & ad partem repetitis habeantur, ut ſupra, in literis, & cum clauſula ad perpetuam rei memoriam latiſſime extendendis. Volumus autem, quod ſola præſentis Noſtri Motus proprii Signatura ſufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra, etiam regula contraria, & cæteris quibuſcumque, ut ſupra, non obſtantibus, ſeu ſi videbitur literæ Apoſtolicæ deſuper eum præmiſſorum omnium, & ſingulorum, etiam denominationum, qualitatum, nuncupationum, aliorumque neceſſariorum, majori, & veriori expreſſione per Breve Noſtrum, ſeu Officium de Curia expediri poſſint, ejuſdemque Motus proprii, ſeu Literarum deſuper conficien. exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, ſeu munitis, eadem prorſus fides in judicio, vel extra ubique locorum adhibeatur, quæ adhiberetur eidem Cedulæ, ſeu Literis, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum XIX. Kal. Januarii Anno Quarto.

LXXX.

Confirmatur Summarium Indulgentiarum Confraternitatum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, jam ante a S. Congregatione recognitum, & approbatum. Dat. 10. Febr. 1680. An. 4.

Quoad has Confraternitates omnibus Indulgentiis generaliter revocatis illas confirmavit Paulus V., & alias de novo conceſſit Clemens X. Conſtit: Alias Nos 132.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joſeph Monier Procurator Generalis Ordinis Fratrum SS*mæ* Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod cum nonnullæ Indulgentiæ, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes Confratribus utriuſque ſexus Chriſtifidelium ſub titulo, ſeu invocatione ejuſdem Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum a Superioribus dicti Ordinis, ex Indulto Sedis Apoſtolicæ erectis, & erigendis Apoſtolica auctoritate conceſſæ reperirentur, illarum Summarium confectum, ut a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpoſitorum recognitum, & approbatum fuit, tenoris qui ſequitur videlicet — Nonnullæ Indulgentiæ cōceſſæ fuerunt dictis Cōfraternitatibus, & in Summariis redactæ, ut infra.

§. 1. *Summarium Indulgentiarum a Summis Pontificibus Confraternitatibus ab Ordine SS*mæ* Trinitatis Redemptionis Fidelium Captivorum erectis, & inſtitutis conceſſarum.*

Ordo hujuſmodi, & ejus dotibus ornatur. Qui Ordo non ſine Divina revelatione a Glorioſis Sanctis Joanne de Matha, & Felice de Valois fundatus fuit, eaſdemque Confraternitates, quamplurimi Reges Principes, Nobiles, & innumeri utriuſque ſexus Chriſtifideles ingreſſi ſunt, qui ad tam frequentes, & numeroſas redemptiones a dicto Ordine ab initio illius fundationis

ſtionis uſque ad præſens factas liberalibus eleemoſynis cooperati ſunt. Indulgentiæ vero ſunt infraſcriptæ, omiſſis revocatis a B. Pio V., quæ manus adjutrices requirebant, poſtea a Paulo V., qui revocatis antiquis novas conceſſit, & poſtremo a Clemente X., qui omnes gene aliter exceptis in hoc præſenti folio contentis, nonnullis confirmatis, & aliis prout in Brevi ſub Datum 3. Junii 1673. de novo conceſſis revocavit.

Indulgentiæ a Paulo V. *dictis Confratribus, & Conſororibus conceſſæ.*

I.

Indulgentia plenaria in die ingreſſus. Omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœniten., & confeſſis ac Sacra Communione refectis prima die, qua in dicta Confraternitate adſcribentur, ac habitum, ſeu Scapularium manu ejuſdem Superioris dicti Ordinis benedictum ſuſceperint, abſque voti emiſſione, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem conceſſit.

II.

Invocantibus nomen Jeſu. Eiſdem Confratribus, & Sororibus nunc, & pro tempore exiſtentibus Scapularium ſupradictum deferentibus, ſi vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti Sanctiſſimum Nomen Jeſu ore, ſi potuerint, ſin minus, corde in cujuſlibet eorum mortis articulo devote invocaverint.

III.

In feſto SS. Trinitatis. Eiſdem Confratribus, & Sororibus, qui vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti Eccleſiam, aut Cappellam, vel Oratorium Ordinis, aut Confraternitatis die feſto Sanctiſſimæ Trinitatis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, & Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces fuderint, plenariam.

IV.

Iter facientibus Redemptionis gratia. Eiſdem Confratribus, & Sororibus, qui ad partes Infidelium Captivos redimendi gratia ſe tranſtulerint, ac prius vere pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam.

V.

Captivis redemptis. Ipſiſmet Captivis redemptis, qui infra menſem a die eorum reductionis computan. vere pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino conceſſit.

VI.

Septem anni, & totidem quadragenæ recitantibus ſexies in die Pater, & Ave, cum Gloria. Eiſdem Confratribus, & Sororibus, qui ſupradictum habitum, ſive Scapolarium benedictum Redemptionis ſigno monitum pro cordis affectu detulerint, ac ſemel in die ſexies Orationem Dominicam, cum verſiculo *Gloria Patri*, ac etiam ſexies Salutationem Angelicam cum eodem verſiculo *Gloria Patri*, pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione recitaverint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

VII.

In nonnullis feſtis. Eiſdem Confratribus, & Sororibus, qui ſupradictas Eccleſias, vel Cappellas, aut Oratoria Ordinis, vel Confraternitatis hujuſmodi in Nativitatis, & Reſurrectionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, in Aſſumptionis Beatæ Virginis Immaculatæ Feſtis diebus, ac Sanctæ Agnetis ſecundo (quo die revelatione Divina prædictus Ordo Redemptionis Captivorum fuit inſtitutus) viſitaverint, ac prædictas Orationes pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione recitaverint ſeptem annos, & totidem quadragenas.

VIII.

In die Proceſſionis Scapularii. Eiſdem Confratribus, & Sororibus, qui vere pœnitentes, & confeſſi proceſſioni *Scapularii* nuncupatæ de licentia Ordinarii in una Dominica cujuſlibet menſis a Superioribus dicti Ordinis deſignanda interfuerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

IX.

Exercentibus ſe in piis operibus. Eiſdem Confratribus, & Sororibus, qui opera pia tam ſpiritualia, quam temporalia in remiſſionem peccatorum ſuorum, ac pro redemptione Captivorum a ſervitute Turcarum, & aliorum Infidelium exercuerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

X.

Recitantibus quotidie per annum ter *Pater* &c. ſeptem anni. Eiſdem Confratribus, & Sororibus, qui vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti quotidie per annum ter Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam, & in fine ſemel verſiculum *Gloria Patri*, cum verſiculis, & Reſponſoriis, & Orationibus a prædictis Superioribus aſſignatis recitaverint, & pro Captivis apud Turcas retentis, ne nomen Domini Noſtri Jeſu Chriſti abnegent, ſed conſtantes in fide perſiſtant, & quantocius liberentur, oraverint, ſemel quot annis, & quo anni die maluerint, ſeptem annos.

XI.

Comitantibus redemptos. Eiſdem Confratribus, & Sororibus, qui confeſſi, vel ſaltem firmum propoſitum confitendi habentes Captivos redemptos, proceſſionaliter receperint, & ad Eccleſiam, Cappellam, vel Oratorium d. Ordinis, vel Confraternitatis comitati fuerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

XII.

Item Sacramentum Euchariſtiæ, quinque ann., & totidem quadragenæ. Eiſdem Confratribus, & Sororibus, qui cum lumine, ſi potuerint, vel abſque lumine Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum cum ad Infirmos defertur, comitati fuerint, & pro his oraverint, quinque annos, & totidem quadragenas.

XIII.

Rurſus Defunctos centum dies. Eiſdem Confratribus, & Sororibus quoties defunctorum corpora tam Confratrum, & Sororum, quam aliorum, dum ad Sepulturam deferuntur, comitati fuerint, & pro his oraverint, centum dies.

XIV.

Adſtantibus Miſſis, vel Officiis &c. Eiſdem Confratribus, & Sororibus, qui Miſſis, & aliis Divinis Officiis in Eccleſiis, vel Cappellis, aut Oratoriis prædictæ Confraternitatis celebrari ſolitis, vel Congregationibus publicis, aut privatis ejuſdem interfuerint, vel pauperes hoſpitio ſuſceperint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum centum dies.

XV.

Supradictæ Indulgentiæ conceſſæ fuerunt a fel. rec. Paulo V. anno 1608. die 6. Auguſti per Breve, quod incipit *Cæleſtes Eccleſiæ theſauros*. Idem Pontifex anno 1620. die 6. Novembris per Breve, quod incipit – *Piat Chriſtifidelium Confraternitates*, ſequentem Indulgentiam plenariam conceſſit.

Digitized by Google

XVI.

In Dominica Proceſſionis Indulgentia plenaria.

Confratribus, & Sororibus Confraternitatis SSmæ Trinitatis, & Sanctæ Mariæ de Remedio in Eccleſiis dicti Ordinis, qui vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti proceſſioni in una Dominica cujuſlibet menſis in dictis Eccleſiis Ordinis fieri ſolitæ interfuerint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces fuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem.

XVII.

Recitantibus quotidie per annum Salve Regina ſeptē enni.

Et quia ad conſequendas Indulgentias, de quibus numero 1. ordinat Summus Pontifex, ut poſt tres Orationes Dominicas, & tot Salutationes Angelicas, cum verſiculo *Gloria Patri*, etiam verſiculi,& nonnulla reſponſoria dicantur a Superioribus prædicti Ordinis aſſignata, poterit dici una Salve Regina.

Indulgentiæ a fel. rec. Clem. PP. X. conceſſæ.

In quibuſdam feſtis Indulgentia plenar.

Clemens PP. X. Confratribus, & Sororibus vere pœniten., & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis dicti Ordinis, aut Confraternitates, vel Oratorium ejuſdem in quibuſlibet infraſcriptis diebus devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione, pro Captivorum libertate, & eorum in fide perſeverantia pias ad Deum preces effuderint, ſcilicet in Nativitatis, & Purificationis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, in Sanctorum Michaelis Archangeli, Clementis Papæ & Martyris, Inventionis Sanctæ Crucis, Nativitatis Sancti Joannis Baptiſtæ Feſtis diebus, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem. Similiter in Sanctorum Joannis de Matha, & Felicis de Valois Patrum noſtrorum diebus Feſtis Eccleſias Ordinis viſitantibus Indulgentiam plenariam, & omnium peccatorum remiſſionem.

Viſitantibus Eccleſias Ordinis, &c. Indulgentia Stationum.

Idem Clemens PP. X. Confratribus, & Sororibus Eccleſias Ordinis, aut Confraternitatis, vel Cappellas, aut Oratoria ejuſdem viſitantibus, Indulgentias Stationum Urbis in Miſſali Romano expreſſarum, in diebus earumdem Stationum conceſſit.

Translatio Indulgentiarum ad alios dies.

Denique Indulgentiæ plenariæ in S. Michaelis Archangeli, S. Clementis PP. & Martyris, Inventionis S. Crucis, ac Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ Feſtis diebus pridem conceſſæ modo ad alios quatuor, videlicet, diem Cinerum, ſecundam Dominicam Octobris, Sanctæ Catharinæ Virginis & Martyris, & S. Agnetis ſecundo dies tranſlatæ fuerunt, prout ex Brevi SSmi Domini Noſtri Innocentii PP. XI. ſub die 14. Decembris 1678. expedito conſtat.

Confratrum, & Sororum Obligationes.

Geſtare debent Scapularium.

Confratres, & Sorores noſtri habitum, ſeu Scapularium parvulum ex lana alba, Cruce rubra, & cerulea munitum ab aliquo ejuſdem Ordinis Superiore benedictum ſumere, & ſuper ſe geſtare debent, quando vero Scapularium ſciſſum erit, ejuſque amiſſa forma, renovatur, eique nova Crux apponitur, & de novo benedicitur, prout quando novum ſumitur.

Tenentur ſervare tantum mandata Eccleſiæ.

Ad prædictas Indulgentias conſequendas, non tenentur Confratres, & Sorores prædicti ad emiſſionem voti, carnis abſtinentiam, & jejuniorum obſervantiam ultra ea, quæ ab Eccleſia mandantur.

Ut prædictas Indulgentias conſequātur a præſtare debent a Pontificibus præſcripta.

Ut eædem Indulgentiæ lucrifiant, orationes recitare, & opera a Pontificibus præſcripta exercere neceſſe eſt, diverſæ Indulgentiæ pro diverſis Orationibus, & operibus conceduntur. Itaque Confratres, & Sorores quotidie quaſdam Indulgentias lucrari facile poterunt, ſi tamen preces recitare, vel opera prædicta exercere omiſerint, non peccabunt.

Curent intereſſe Benedictioni, & Abſolutioni generali.

Quinque dies benedictionis, & abſolutionis generalis (licet a culpa proprie non abſolvatur, juxta declarationem fel. rec. Clementis VIII.) ſunt feria quarta Cinerum, feria quinta majoris hebdomadæ, S. Catharinæ Virginis & Martyris, SSmæ Trinitatis, & S. Agnetis ſecundo dies Feſti, in quibus bona, & ſuffragia Religionis communicantur ſolis Confratribus, & Sororibus Confraternitatis, qui vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti genuflexi hujuſmodi functioni in Eccleſiis Ordinis peragendæ interfuerint. Quia vero Confratres, & Sorores Schedulis impreſſis, vel manuſcriptis invitari non ſolent ſuo tempore, & debita præparatione convenire procurent, ut tot bonorum participes fiant, Clemens VIII. Conſt.85., formam vero benedictionis generalis præſcripſit Clemens PP. X., prout in Brevi XI. Febr. 1773.

Approbatio Sacræ Congregationis.

§.2. Die 28. Novembris 1679. Sacra Congregatio Summarium hoc a ſe recognitum approbavit.

A Card. Homodeus Loco ✠ Sigilli Michael Angelus Riccius Congregationis Secretarius.

Preces Miniſtri, & Procuratoris Generalis Ordinis.

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, firmiora ſint, & ſerventur exactius illa, quæ Apoſtolicæ Sedis præfatæ munimine corroborantur; nobis propterea dictus Joſephus Procurator Generalis, dilecti etiam filii moderni Miniſtri Generalis Ordinis præfati nomine humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.4. Nos igitur ipſos Miniſtrum Generalem, & Joſephum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtant, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſertum Summarium Indulgentiarum a memorata Cardinalium Congregatione recognitum, & approbatum, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus pariter, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio Pontificia relati Summarii.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctori-

Clauſula.

Digitized by Google

ctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus,& Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut præſentium Literarum transſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die X. Febr. MDCLXXX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

LXXXI.

Dat. 15. Febr. 1680. An. 4.

Extenditur Feſtum B. Mariæ de Mercede cum Officio, & Miſſa Religioſorum ejuſdem Ordinis ad univerſum Clerum Regnorum Hiſpaniarum, & Provinciarum Regis Catholici.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ORthodoxorum Regum de Eccleſia Dei multis nominibus optime meritorum ſtudia ad promovendam in ſuis Regnis, & Ditionibus pietatem laudabiliter tendentia paterna charitate libenter exaudimus, ac favoribus, & gratiis proſequimur opportunis.

Preces Caroli Regis Catholici.

§.1. Cum itaque ſicut pro parte chariſſimi in Chriſto filii Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici nobis per dilectum filium nobilem Virum Gaſparem de Haro, y Guzman Marchionem de Carpio pro eodem Carolo Rege apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratorem nuper expoſitum fuit ipſe Carolus Rex pro ſummo pietatis ſtudio, quo Sanctiſſimam Virginem Dei Genitricem Mariam proſequitur, feſtum ejuſdem Beatiſſimæ Virginis Mariæ de Mercede, cum Miſſa, & Officio proprio ſub ritu duplici, quibus Religioſi Ordinis de Mercede Redemptionis Captivorum ex indulto Sedis Apoſtolicæ, & juxta approbationem Officii hujuſmodi novitèr a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum die decima octava Martii proxime præteriti emanati utuntur, in omnibus Hiſpaniarum Regnis, Ditionibus, Dominiis, & Provinciis ſibi ſubjectis quotannis celebrare poſſe plurimum deſideret. Nos piis ejuſdem Caroli Regis votis, & ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, quibus etiam acceſſerunt preces dilecti filii Joſephi Linas in Sacra Theologia Magiſtri, dicti Ordinis Procuratoris Generalis, quas ejuſdem Ordinis ſuper ea re quoque nobis humiliter porrexit favorabiliter quantum cum Domino poſſumus annuere cupientes, de memoratorum Cardinalium conſilio, ut Miſſa, & Officium hujuſmodi ſub ritu duplici ſingulis annis Dominica proximiori Calendis Auguſti ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, tam ſæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur in omnibus Hiſpaniarum Regnis, Ditionibus, Dominiis, & Provinciis prædicto Carolo Regi ſubjectis celebrari, & recitari reſpective libere, & licite poſſint, & valeant

Item Procuratoris Generalis Ordinis. Extenſio prædicti feſti Dominica proximiori Kalendis Auguſti ab omnibus celebrandi.

auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios,& integros effectus ſortiri,& obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcomque Judices Ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XV. Februarii MDCLXXX. Pootificatos noſtri Aono Quarto.

LXXXII.

Dat. 11. Mar. 1680. An. 4.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum de Cadaveribus eorum, qui ſibi ſepulturam elegerunt in Eccleſiis Fratrum Carmelitarum Diſcalceatorum Congregationis Italiæ.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Precibus Procuratoris Generalis emanavit.

EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum, ad ſupplicationem dilecti filii Caroli Felicis a Sancta Tereſia Procuratoris Generalis Congregationis Italiæ Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Diſcalceatorum nuncupatorum, Decretum tenoris qui ſequitur, videlicet. Sacra Rituum Congregatio ad preces Patr. Fr. Caroli Felicis a Sancta Tereſia Procuratoris Generalis Carmelitarum Diſcalceatorum Congregationis Italiæ, porrectas per Eminentiſſimum & Reverendiſſimum D. Cardinalem Alterium, inhærendo Brevi fel. rec. Urbani Octavi ſub dat. die 24. Julii 1641., & Decreto ejuſdem Sacræ Congregationis emanato die quarta Martii 1673. ad favorem Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini gratiam benigne extendendo conceſſit, ut in poſterum Corpora Defunctorum, qui in Eccleſiis Regularium Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum Congregationis Italiæ Sepulturam ſibi elegerint, non eſſe prius ad Eccleſiam Parochialem deferenda, ſed Parochos teneri Cadavera ſuorum Parochianorum levare e loco ubi aſſervantur, & aſſociare uſque ad portam Eccleſiæ præfatorum Regularium, etiam ipſis Regularibus non aſſociantibus, nec Parochos ſe ingerere poſſe in faciendo ſuper iiſdem Cadaveribus officium, in Eccleſiis præfatorum Regularium, ſed ad ipſos Regulares in propria Eccleſia ſpectare, & pertinere. Et ita in omnibus, & ſingulis Conventibus præfatorum

Decretum Congregationis, quo ſtatutum fuit, prædictorum cadavera deferenda eſſe a Parochis ad Eccleſias Religioſorum, ad quos duntaxat ſpectat ea ſua peragere.

Regu-

Regularium Carmelitarum Diſcalceatorum Congregationis Italiæ ubique exiſtentibus ſervari mandavit, quibuſcumque decretis ejuſdem Sacræ Congregationis, & aliis in ſimilibus editis in contrarium non obſtantibus. Hac die vigeſima ſeptima Januarii 1680. Cœſar Cardinalis Fachenettus. Loco ✠ Sigilli. Bernardinus Caſalius Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

Preces Procuratoris Generalis. §.1. Cum autem ſicut dictus Carolus Felix Procurator Generalis Nobis ſubinde exponi fecit ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſum Carolum Felicem Procuratorem Generalem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Confirmatio relati Decreti. Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Clauſulæ. §.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in Judicio, quam extra illud ubicumque locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XI. Martii MDCLXXX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

LXXXIII.

Dat. 13. Martii 1680. An. 4. Conceduntur privilegia Cappellanis communibus Sanctitatis ſuæ.

Huic ſimiles ſunt Conſtitutiones Clem. X. die 6. Octobris anno 1670. P.1., & Alexandri VIII. die 2. Auguſti anni 1690., P.2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nomina Cappellanorum. GRata familiaritatis obſequia, quæ dilecti filii Joachinus Tenacciolus Presbyter Civitatis Caſtelli, Canonicus Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Nicolai in Carcere Tulliano de Urbe, ac Carolus Emidius Ridolphus Aſculanus, Joannes Paſqua Anagninus, Hieronymus Ferrarius, & Hercules Torniellus Novarien. reſpective Civitatum, vel Diœceſum, ac Joannes Dominicus Cozzardus Romanus, Presbyteri moderni Cappellæ noſtræ Pontificiæ Cappellani, familiares noſtri, Nobis, & Apoſtolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc ſolicitis ſtudiis impendere non deſiſtunt, necnon vitæ, ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum perſonas, tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum teſtimoniis juvari percepimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Hinc eſt, *quæ ſequuntur vide in laudatis Conſtitutionibus.*

Datum Romæ apud S. Petr. ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Martii MDCLXXX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

LXXXIV.

Confirmantur Statuta Congregationis Gallicanæ Canonicorum Regularium Sancti Auguſtini de acceptione Beneficiorum in titulum, & ab iiſdem amotione. Dat. 15. Martii 1680. An. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futurum rei memoriam.

PAſtoralis Officii, quod auctore Deo gerimus, Exordium. cura animum noſtrum ſolicitat, ut conſervandæ, atque ſolidandæ inter veros Religioſos vota ſua Altiſſimo in ſanctitate, & Juſtitia reddere ſatagentes, regulari diſciplinæ peculiari ſtudio incumbamus, ac proinde ea, quæ ab illorum Superioribus conſimili ſtatuta eſſe dicuntur conſilio, ut firma, atque illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio libenter corroboramus.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Gauhior Procurator Generalis Congregationis Gallicanæ Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Auguſtini, quod cum Cauſæ Statutorum. Parochiales Eccleſiæ, aliaque beneficia Regularia Ordinis, & Congregationis hujuſmodi magno numero in Gallia reperiantur, quæ per Canonicos Regulares ipſius Congregationis in titulum obtineri ſolent, quia tamen ad tuendam regularem obſervantiam, promovendamque Chriſtifidelium ſpiritualem utilitatem, atque ædificationem magnopere expedit ejuſmodi beneficiis per perſonas idoneas, ac doctrina, & vitæ, morumque probitate conſpicuas deſerviri, nec ullam aliquibus dictæ Congregationis Canonicis Regularibus, qui diſciplinæ regularis, debitæque erga ſuos Superiores obſervantiæ forſan pertæſi ſint, relinqui occaſionem per favores, aliaſque vias minus canonicas procurandi, ut ad dicta beneficia promoveantur, illaque retineant, tametſi qualitatibus ad id requiſitis præditi non ſint, eiſque eorumdem Superiorum voluntas hac in re adverſetur. Statuta, ne quis beneficia acceptet ſine licentia Superioris Generalis, neque huic ab eis amovendus reluctetur. Ideo per Conſtitutiones Congregationis prædictæ, ac pluries per Decreta Capitulorum generalium ipſius Congregationis communi conſenſu ſtatutum fuit, ut nullus Canonicus Regularis ejuſdem Congregationis debeat, nec poſſit

Digitized by Google

poſſit obtinere, nec acceptare quodcumque Beneficium abſque licentia, & obedientia ſui Superioris Generalis, utque quilibet Canonici regulares Beneficiati, qui ab eodem Superiore Generali, etiam non dictis cauſis, revocati fuerint, obedire, & reverti debeant.

Congruentia ſunt Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Cõcilio Trident.

§.2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ſtatuta hujuſmodi Conſtitutionibus fel. rec. Clementis III., Coeleſtini III., & Benedicti XII. Sixti IV. Julii II., & Urbani VIII. Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum ad favorem Congregationis, & Ordinis præfatorum reſpective emanatis, aliiſque literis Apoſtolicis pro Ordine Præmonſtraten. editis, necnon Concilii Tridentini Decretis conformia, ac ad conſervandum in præfata Congregatione Gallicana regularis diſciplinæ vigorem perutilia, immo neceſſaria exiſtant: Nobis propterea præfatus Joannes Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis.

§.3. Nos igitur ipſius Joannis Procuratoris Generalis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum conſilio ſtatuta præfata, utpote rationabilia, atque ad reſtaurandam, retinendamve Regularem diſciplinam opportuna auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque invio abilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper intervenerint, ſupplemus: Illorum autem Canonicorum Regularium dictæ Congregationis Gallicanæ, qui ſtatuta huiuſmodi traugredi præſumpſerint, beneficia ipſo facto vacare, ac de illis per Sedem Apoſtolicam, vel alios, ad quos id de jure ſpectet, libere diſponi & providere poſſe, debere, & auctoritate, & tenore prædictis, decernimus, & declaramus

Confirmatio prædictorum Statutorum, ſub pœna privationis Beneficiorum.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit dictæ Congregationis Gallicanæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XV. Maii MDCLXXX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

LXXXV.

Approbatur Inſtitutum, & Conſtitutiones Clericorum Sæcularium in communi viventium ſub immediata Ordinariorum juriſdictione.

Dat. 7. Junii 1680. An. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CReditæ nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio poſtulat, ut ſalubria Chriſtifidelium in ſortem Domini vocatorum Inſtituta, ex quibus uberes in Eccleſia Dei bonorum operum fructus aſſidue provenire noſcuntur, ac Conſtitutiones pro felici, proſperoque illorum regimine, & progreſſu, pie, prudenterque factas Apoſtolici muniminis præſidio roboremus, piaque illorum ſtudia favoribus, & gratiis decoremus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & animarum ſalutem in Domino arbitramur.

Ortus, & progreſſus dicti Inſtituti.

§.1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii Clerici Sæculares in communi viventes, quod anno 1640. opera tunc in humanis agentis Bartholomæi Holtzhauzer Vicarii tunc exiſtentis Epiſcopi Chiemenſis in Bavaria, ac ad Sanctum Joannem in Leoggental Decani inchoatum fuit eorum Inſtitutum, quod Deo opitulante in aliis Diœceſibus, & Provinciis in dies uſque in præſens adeo excrevit, ut non tantum a bon. mem. Joanne Philippo dum vixit Archiepiſcopo Moguntino, Sacri Romani Imperii Principe Electore, ſed etiam ab aliis pluribus Archiepiſcopis & Epiſcopis fuerit in eorum Diœceſes receptum, & expreſſe approbatum, ac ab iiſdem per proprias Literas, prout etiam a Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro Leopoldo Romanorum Rege in Imperatorem electo, & a bon. pariter me. Maximiliano I., & Ferdinando Maria dum vixerunt utriuſque Bavariæ Ducibus ejuſdem Sacri Romani Imperii Principibus Electoribus, huic S. Sedi Apoſtolicæ inſtantiſſime commendatum extiterit. Cum autem ſicut eadem Expoſitio ſubjungebat, Inſtitutum prædictum ſub immediata juriſdictione Ordinariorum, ac directione unius Supremi Præſidis, prout modo dicti Exponentes eiſdem ſubſunt, omni prorſus exemptione ſecluſa, ſalubriter ordinatum, ac pro felici ipſorum Exponentium, & Inſtituti hujuſmodi directione, rectaque juventutis inſtitutione nonnullæ Conſtitutiones factæ fuerint, quæ per Congregationem nonnullorum ex Venerabilibus S. R. E. Cardinalibus ſuper hoc negotio a nobis ſpecialiter deputatam, reviſæ, & in nonnullis correctæ fuerunt,

Subjectũ fuit Ordinariorũ juriſd. [illegible]

ac in

ac in unum volumen redactæ tenoris, qui ſequiquitur, videlicet.

Conſtitutiones Clericorum Sæcularium in commune viventium.

PROŒMIUM.

Hoc Inſtituti ſervat Apoſtolicam vivẽdi formam.

Finis hujus vitæ Clericalis non eſt novum Inſtitutum, aut Religionem introducere: ſed ipſummet ſtatum Clericalem, & Eccleſiaſticum a Chriſto fundatum, & ab Apoſtolis obſervatum ſub immediata RR. Ordinariorum poteſtate, omni prorſus exemptione ſecluſa, vere amplecti. Ut vero primæva, ac genuina prædicti ſtatus honeſtas tutius, & ſanctius conſervetur, Sacerdotes hujus vitæ juxta antiquos Eccleſiæ Canones, ſecluſo fœminarum conſortio, bini, terni, vel vel etiam plures, ſimul ſub privata, & œconomica quadam unius Superioris directione, ac inſpectione vivent, & bona ſua Eccleſiaſtica in communes pios uſus conferent: atque ſic, & privatam ſuam, & animarum ſibi commiſſarum æternam ſalutem graviter promovere ſtudebunt, prout ſequentes Conſtitutiones in certa capita digeſtæ, uberius explicant. Illud porro ſibi perſuaſerint, ſe Juriſdictioni Ordinariorum, in quorum Diœceſibus pro tempore beneficia, vel domicilia obtinuerunt (ſecluſa omni exemptione) ſemper manere ſubjectos: quorum proinde, uti & præcipue ipſius S. Romanæ Catholicæ Eccleſiæ Matris noſtræ Dogmata, Jura, Decreta, & conſuetudines, pro viribus obſervabunt, atque defendent, quemadmodum a Clericis ea obſervari, & defendi par eſt. Cæterum Conſtitutiones hujus vitæ Clericalis in ſex partes præcipue dividuntur, Prima eſt: De cura propriæ ſalutis, & profectus in ſpirito. Secunda: De communitate bonorum. Tertia: De fraterna cohabitatione. Quarta: De ſeparatione Mulierum. Quinta: De Obedientia. Sexta: denique De cura Animarum.

De cura propriæ ſalutis, & profectus in ſpiritu.

I.

Fides ſit cæca, & prompta.

Cum fides ſit fundamentum, & initium ſalutis æternæ ſublato omni proprio judicio, captivantes intellectum ſuum in obſequium fidei Jeſu-Chriſti, teneant promptam, ac paratam voluntatem omnibus iis fidem, & obedientiam præſtandi, quæ vera Chriſti Sponſa, ac S. Mater noſtra Romana Orthodoxa, Catholica Eccleſia, credenda, aut facienda declaravit, vel in poſterum declarabit.

II.

Finis actionũ Deus.

Per rectam intentionem in omnibus ſuis actionibus ſincere gloriam Creatoris ſui ſpectent, curentque. quantum in ſe erit non ſolum ſe ipſos, verum etiam omnes alios, ad ſerviendum divinæ Majeſtati excitare propter ipſam, & propter nimiam charitatem, qua prior dilexit nos, neque in ulla re ſe ipſos quærant, ſed in omnibus creaturis, quemadmodum & in ſemetipſo Creatorem ſuum, & omnes in illo diligant.

III.

Quomodo paſſionibus occurrendũ.

Unuſquiſque perſpectas habeat animi ſui propenſiones, & antevertere noverit tentationes, opponendo ipſis remedia, quæ quivis ſibi cum divina gratia comparare, & in promptu habere laborabit, inflectendo ſe ad ea, quæ ſunt contraria peccatis, & profectui Spiritus conducunt, ut ſi quis animadverterit, ſe ad ſuperbiam, aut iram, aliamve paſſionem eſſe propenſum, is exerceat ſe in rebus abjectioribus, quærat ea, quibus patientiam exercere, aut alii vitioſæ propenſioni reſiſtere poſſit.

IV.

Iter ad ſolidas virtutes.

Ad virtutes ſolidas hominis ſui interioris pro viribus enitantur; præcipue vero ſtudeant in ſui ipſius cognitione, veraque abnegatione, & Chriſtiana ſimplicitate, in humilitate, patientia, & charitate, timore Dei, cum prudentia, & diſcretione plurimum excellere.

V.

Exercenda Patientia.

Propter amorem Chriſti Salvatoris ſui libenter debent ferre injurias, perſecutiones, contumelias, & quævis opprobria, imo ex animo gaudere, ſi gratis odio habuerit eos Mundus, & contempſerit: quæ omnia eo ardentius complectentur, quod ſciant iiſdem inſignibus Dominum, & Magiſtrum ſuum fuiſſe ſpectabilem.

VI.

Conſiderate agendum.

Cum ex ſola voluntatis affectione (quantumvis etiam ſpirituali) vel ſubita boni, ac ſive apprehenſione ad agendum, vel omittendum præcipitanter, &, qua data porta, ruere maxime ſemper ſit periculoſum, ideo affectus ſuos, etiam ſpirituales, ita refrænent, ut neque in agendo, neque in loquendo ſint inconſiderati, aut præcipites, ſed re prius in oculis Dei diſcuſſa, penſent, quæ honeſtas, utilitas, neceſſitas, & veritas rebus agendis, vel omittendis ſubſit, quæve commoda, aut incommoda ex iis ſint naſcitura.

VII.

Sit cordi Tẽperantia.

Temperantiam in cibo, & potu ad majus Dei obſequium, & perfectiorem carnis ſubjugationem, unice cordi habeant, & ſancte ſemper conentur obſervare. Hinc convivia, quantum fieri poteſt, domi, foriſque evitent: ſi vero humanitas, vel Chriſtiana Charitas ſubinde aliud prudenter ſuaſerit, ex Superioris arbitrio ſtabit, quid hac in re cum ædificatione permittendum ſit: nemo proinde hiſce citra juſſionem ſe ingerat, aut proprio motu ad aliquod convivium accedere præſumat.

VIII.

Apud quos divertendum in itinere.

Quando itinerantur, apud hujus vitæ Sacerdotes divertant, quod ſi in eorum defectu diverſorium aliud eos capere neceſſe fuerit, memores ſobrietatis, & frugalitatis, diligenter caveant, ne cibi, & potus abuſu, animæ puritati, & proximorum ædificationi aliquid officiant.

IX.

Vitandum otium.

Quia otium pulvinar Diaboli, & vitiorum carnis, aliorumque plurimorum malorum mater eſſe noſcitur; omni modo ſibi proſpiciant, ut ſemper, etiam extra ſtatutas exercitationes ordinarias, honeſta aliqua actione ſint occupati, quem ſinguli pro capacitate ſui ingenii, & Superiorum directione ſuſcipiant.

X.

Exercitiis cõſtãter concedendum tempus.

Statutis exercitiis diligenter ſuum tempus tribuant, uniformitatem omnes ſervent, & ſemetipſos utiliter de die in diem in ſincerum ſervitium divinæ Majeſtatis impendant: hinc quantumvis aridi ſint, & deſolati fortiter nihilominus iiſdem inſiſtant, ſcientes, etiam abſque ſtipendio cœleſtium conſolationum, voluntati divinæ obſequium rationabile præſtare, ejuſque providentiæ, & nutui, perfecta quadam voluntatis

ſuæ

Digitized by Google

ſuæ cum divina confirmatione, in omnibus ſeſe ſubjicere; quare conſtanter pergant, & ad devotionem in quibuſvis difficultatibus ſe jugiter excitent.

X I.

Regulæ vitæ ſpiritualis.

In ſuis ſpiritualibus exercitationibus vitæ ordinariæ, ſecundum communes prudentiæ, & diſcretionis regulas, inſiſtant omnes, & ut ſe contra Dæmonis illuſiones tueantur, Superiorum, & Confeſſariorum ductum ſequantur; norintque modos, tentationes, & inſidias maligni Spiritus vitandi, & ſuperandi.

X I I.

Quid in eo, quo proficere queat.

Ad majorem in ſpiritu profectum, aut ſaltem ad neceſſariam illius conſervationem, omnes quotidie in meditationem ſecundum exercitium trium Animæ potentiarum, vel aſecticam lectionem ad minimum per mediam horam poſt Matutinas preces incumbant, ad quam ſe pridie Veſperi per horæ quadrantem præparaverint, eam potiſſimum ex vita Chriſti, & Sanctorum materiam ſeligentes, quam ſibi ſingulis magis profuturam exiſtimabunt.

X I I I.

Quotidie digne celebrandum.

Debeant omnes quotidie celebrare, & ita vivere, ut digne celebrare poſſint; ideirco ſummo ſtudio conentur conſcientiam ſuam ab omni, etiam minima labecula mundam ſervare; mortalem culpam pluſquam faciem colubri formidantes. In hunc finem ad minimum ſemel in Septimana ſua peccata integre confitebuntur, idque alias toties facient, quoties neceſſe fuerit, & quotidiana tantorum Myſteriorum tractatio requiſiverit.

X I V.

Ubi preces ſolvendæ.

Ubi non eſt Chorus, Breviarium Romanum, aliaſque preces conſuetas, unacum conſcientiæ examinibus, ſimul eodem loco, & tempore cum debita attentione, & devotione, in Creatoris ſui laudem perſolvere adlaborent.

X V.

Sæpe legenda Sac. Scripturæ, & Interpretes.

Lectioni, ſtudio, ac meditationi Sacrarum Scripturarum ea ſedulitate, ac frequentia invigilabunt, ut huic tam ſancto exercitio, ultra tempus Matutinæ meditationis, vel lectionis ſupra nominatum, ſaltem unam adhuc horam quotidie impendant; & ad majorem fructum inde percipiendum Sanctorum Patrum, probatorumque intepretum explanationem deſuper adhibeant.

X V I.

Quotannis exercitia fiant.

Præter ſtatuta exercitia quotidiana, omnes, & ſinguli cujuſcumque Diſtrictus Sacerdotes, in loco a Superioribus aſſignando, quotannis recollectioni ſpiritus ſui per certos dies vacabunt: ad quam etiam extra hoc præſcriptum parati eſſe debent, quando eam Superiores illis, aut utdem, aut neceſſariam eſſe judicaverint.

X V I I.

Admonitiones excipiendæ, & promovendæ.

Non ſolum æquo animo accipiant, ſi ad majorem in virtutibus progreſſum, proprii defectus ipſis a Superioribus fuerint intimati; verum etiam ad aliorum correctionem viam ſternant: quare ſi quis grave delictum, & tentationem, vel ejus periculum in altero notaverit, de hoc Superiorem, vel fideliter moneat, vel ſaltem deſuper interrogatus veritatem aperiat, ut ipſe pro paterna in ſuos cura periclitantibus convenienti remedio poſſit ſuccurrere.

X V I I I.

Caveant Sacerdotes ſeſe negotiis Sæcularibus, aliiſque rebus ad ſe non pertinentibus immiſcere, & ſi quam cauſam civilem habuerint, ſublimioris ſtatus ſui intuitu in Judicio perſonaliter non compareant, ſed utantur Procuratore, quod ſi vero urgente neceſſitate, cauſam Viduarum, pupillorum, aliarumque miſerabilium perſonarum ſuſcipere charitas ſuaſerit, non faciant id abſque licentia Superiorum, in iis autem ſuo dumtaxat conſilio adjuvandis, memores ſint modeſtiæ, & erga partes litigantes reconciliandæ charitatis. — *Modus in negotiis ſecularibus ſervandus.*

De Communitate Bonorum.

X I X.

Communitas bonorum hujus vitæ Clericos, & Sacerdotes obligat, ut redditus ſuos Eccleſiaſticos, quocumque titulo obvenientes, quorum tamen libera diſpoſitio de jure ad eos pertinet, in communes pios uſus conferant, collatione ſtabiliter in vita, & poſt mortem duratura (ſalvis juribus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, & RR. DD. Ordinariorum) quam eo ipſo facere cenſentur, dum vitæ huic communi ſe aggregant. Hanc porro communitatem bonorum eo ardentius coli decet, quod Chriſtus Dominus cum Apoſtolis ſuis eam tenuerit, in Eccleſia Dei diu viguerit, & Sacri Canones tam ſancte ad eam hortentur. Igitur in Authorem Vitæ Jeſum Chriſtum jugiter reſpiciant, & memores ſe ad vendicandam veram libertatem filiorum Dei, & adipiſcendas divitias gloriæ ejus totum theſaurum ſuum in Cruce Domini ſuſpendiſſe, laborent omnem affectum, & inordinatam animi ſolicitudinem erga res temporales ſic extirpare, ut ſolus Chriſtus Crucifixus, velut ſummum bonum, uniuſcujuſque præcordia abundanter impleat. — *Redditus Eccleſiaſtici in communes pios uſus conferantur.*

X X.

Quapropter ut in majori parte domeſtica, & quiete animi, Deo ſibi proximo vacare poſſint; ubi plures ſimul habitant, unus eligatur, qui Beneficiorum, & functionum Eccleſiaſticarum redditus e manibus Sacerdotum ſibi cohabitantium recipiat, & ſingulorum neceſſitatibus ex æquo proſpiciat, atque de receptis, & expenſis ſuo tempore ſuperiori ordinatam rationem reddat. — *Horum Adminiſter unus eligatur.*

X X I.

Habitatio, victus, veſtitus, lecti, pro diverſitate locorum uniformiter ſic accommodentur, quemadmodum ſervos, & Miniſtros Dei, & Eccleſiæ decet: infirmorum tamen ſemper habita ratione ſine expreſſo conſenſu ſuperioris nihil denuo in aliud domicilium transferatur: hinc caveant Hoſpites, itinerantes, aut qui alio commigrant ne quid, ſive ea Bibliotheca libros, ſive ea Domo alias quaſcumque res, clanculum, & pro libito ſuo, ſecum accipiant, ob confuſiones, & incommoda, quæ ex oppoſito conſequuntur. — *Quomodo ſubminiſtranda neceſſaria.*

X X I I.

Qui Parentes, Fratres, & Sorores in neceſſitate conſtitutos habent, œconomiam ſuam ita inſtituant, & vivant, ut eos charitative juvare poſſint; ubi vero beneficiorum tenuitas id non patitur, ea diſpoſitione Superioris, defectus aliunde ſupplebitur. Illi autem, qui ab ejuſmodi onere juvandorum parentum, fratrum, ſororum liberi ſunt, ne arbitrentur rapinam id, quod ad obſequium pietatis, & neceſſitatis in ſuorum confratrum parentes, fratres, & ſo- — *Adjuvari poſſunt conſanguinei ...*

rores,

rores, ab eodem Superiore commendatos expenditur; verum ſibi perſuadeant (cum charitati fraternæ omnia ſint communia) in ſuos impendi, unde qui non habent parentes, fratres vel ſorores in neceſſitate conſtitutos, ſint tanquam habentes, gratiaſque Deo agant, quod hac libertate eos donarit.

XXIII.

Communia non cenſentur bona patrimonialia.

Cæterum communitas bonorum hujus vitæ clericalis, prout ſupra inſinuatum procedit ſolummodo de bonis intuitu munium, functionum, ac redditunm Eccleſiaſticorum quomodolibet quæſitis, bona autem patrimonialia ſub libera cujuſque diſpoſitione relinquuntur, cum hoc tamen moderamine, ut in iis diſpenſandis prima, ac potiſſima pauperum conſanguineorum ratio habeatur, bono nihilominus communitatis noſtræ clericalis non præterito. Ad evitandam vero omnem in hac diſciplina Clericali, & pace domeſtica confuſionem, & alia incommoda, hujuſmodi diſpoſitiones patrimonialium diligenter conſignentur, & ſuperiori quoties ipſi videbitur, deſuper ratio reddatur; lites vero, ſi quæ ſuper dictis bonis patrimonialibus movebuntur, non a Sacerdotibus in perſona, multo minus nomine Communitatis, ſed per Procuratores coram Tribunalibus agitentur.

De Fraterna cohabitatione.

XXIV.

Quo in caſu quis ſolus habitare poſſit.

Duo, tres, vel etiam plures Clerici, pro locorum qualitate (conformiter antiquis Eccleſiæ Canonibus) eadem in domo, ac menſa pie, ſobrie, caſte, & fraterne cohabitent, nec facile aliquis ſolus exponatur, niſi locorum diſtantia poſtulet, eaque ſit Parochialium proventuum tenuitas, ut duo cohabitare non poſſint: tales vero ſoli exponantur, qui eam vitæ morumque conſtantiam probarunt, ut ſolitudo nihil periculi ſecum trahere merito credatur.

XXV.

Erudiantur Adoleſcentes.

Ut autem hujus vitæ ſocialis diſciplina, vitato otio, ſanctius continuetur, & ſimul major proximo utilitas accreſcat, teneros Adoleſcentes in bonis moribus, & literis, eo uſque informabunt, prout ſingulorum capacitas, opportunitaſque locorum permiſerit.

XXVI.

Alii ſe exerceant in acquiſitis Diſciplinis.

Ne tamen ipſi Clerici notitiam ſtudiorum Theologicorum, & controverſiſticorum in ſcholis acquiſitam deperdant, ſe ſe, etiam poſtquam ad Animarum curam, aliaſque functiones Clericales applicati fuerint, in prædictorum ſtudiorum exercitio diligenter occupabunt, & ſubinde in loco deputando, per repetitiones, & conferentias deſuper inſtituendas, aliquod ſuæ induſtriæ, ac profectus ſpecimem exhibebunt.

XXVII.

Mutuam charitatem ſervent.

Fraternam charitatem, & unionem ſedulo obſervare nitantur, ſupportantes ſe mutuo in charitativa patientia, & infirmitatis propriæ recordatione, quemadmodum Nos, & totum mundum in peccatis innumeris divina bonitas benigniſſime ſuſtinet.

XXVIII.

Pro quibus Miſſas celebrare debeant

Quilibet Sacerdotum, quavis hebdomada pro ſummo Romano Pontifice, & occurrentibus S. Eccleſiæ neceſſitatibus, necnon pro incremento hujus vitæ Clericalis, & ſingularibus ejus Benefactoribus unam Miſſam faciat. Menſtrua vero ſacra duo (unum quovis in loco pro ejuſdem Ordinario, alterum pro Defunctis Confratribus, & Benefactoribus) a ſingulis celebrentur. Quotieſcumque etiam continger aliquem ex dictis Confratribus a vita decedere, præter conſuetas exequias, quæ in ſepulturæ loco peragentur quivis Sacerdos hujus vitæ pro ſalute animæ ejuſdem, tria ſacra legat, preces, & alia pietatis opera cujuſcumque libertati relinquuntur.

De ſeparatione Mulierum.

XXIX.

Vetantur privata cum Mulieribus commercia.

Cum Sacerdotes quotidianum Chriſti Domini receptaculum ſint, arctiſſimam caſtitatis cuſtodiam omnes habeant, enitendo Angelicam puritatem imitari, ad quam obtinendam portas ſenſuum occludere, omneſque occaſiones, & privata cum Mulieribus commercia diligentiſſime fugere ſtudeant.

XXX.

Item cohabitatio, niſi adſit neceſſitas.

Quare nullæ Mulieres cum hiſce Sacerdotibus in eadem Domo habitent, ſed quantum fieri poteſt, in adminiſtratione Domus, & culinæ, opera virorum utantur; ſi tamen familiæ ruſticæ, vel alia inevitabilis neceſſitas, mulierum famulitium requirat, matres, vel ſorores ſi haberi poſſint, vel ſaltem tales excipiantur, quas vitæ, morumque honeſtas commendat, ea nihilominus ſeparatione facta, quæ Superioribus videbitur fore ſufficiens, & neceſſaria.

De Obedientia.

XXXI.

Pareant locorum Ordinariis, Superioribus, & Conſtitutionibus.

Viam regiam Sanctæ illius obedientiæ omnes teneant, quam locorum Ordinariis exhibere Clerici Sæculares commuoiter tenentur: quemadmodum hæc vita Clericalis ab origine ſui, ſine exemptione, illorum Juriſdictioni ſe ſubjiciens ſancte ſervavit, obſervare deinceps perpetuo debebit. Præterea omnibus, & ſingulis dictæ vitæ conſtitutioonibus, ac omnibus illis, quæ eorum ſuperiores rationabiliter in Domino mandaverint circa actiones, & functiones ſuas privatas, & œconomicas, perfectam obedientiam, non ſolum opere, verum etiam voluntate, & intellectu, præſtare pro viribus enitantur, ſalva ſemper in omnibus Ordinariorum authoritate, & Juriſdictione.

XXXII.

Prompti ſint ad dimittenda beneficia.

In obtinendis, vel retinendis beneficiis non proprium ſuum arbitrium, vel commodum ſpectantes, promptum ſemper, & paratum animum habeant, vel manendi, vel alio eundi; ſic tamen, ut in acceptatione ac dimiſſione, ſeu renunciatione ejuſmodi beneficiorum, ordo debitus, uniuſcujuſque Diœceſis conſuetudo ſemper obſervetur.

XXXIII.

Gravati ad Superiores confugiant.

Secundum ſubordinationem ſuperioritatis, & inferioritatis unuſquiſque converſatione ſua, vel officio, ab alio dirigi patiatur: ſi quis tamen forte irrationabili, & indiſcreto imperio gravetur, ad ſuperiorem recurrat, qui pro ſua diſcretione in Domino remedium afferet.

XXXIV.

De Superioribus bene ſentiant, nec contra eos quæquam moliantur.

Superioribus ſuas neceſſitates candide aperiant, & amotis ſuſpicionibus, eorum dicta

& ſi-

& facta, ita accipiant, ut ſemper in meliorem partem interpretentur, etſi propriæ voluntati & Judicio contraria eſſe videantur; maxime vero caveant murmura, & factiones contra ſuperiorum diſpoſitiones excitare, hæc enim mutuam charitatem ſcindunt, bonum regimen diſturbant, & inſtar peſtis corpus vireſque Communitatis inficiunt, ac divino ſpiritui adverſantur.

De cura Animarum.

XXXV.

Invigilent animarū Curę.

Cum pro noſtræ vocationis ſcopo habeamus, juxta normam SS. Canonum (quo ad ejus fieri poterit) & vitæ Eccleſiaſticæ honeſtatem, puritatemque vivere, & ſimul per functiones Parochiales Dei honorem, & ſalutem animarum, ſincere atque vigilanter, cum propriæ perfectionis ſtudio, per Dei gratiam promovere; idcirco Sacerdotes hujus vitæ ſingulari induſtria dictam animarum curam exercebunt, & quidem ea ferventi charitate, ac ſolicitudine, ut neque in verbo, neque in opere, aut exemplo bono aliquid deſideretur, quod ad oviculas ſibi concreditas, etiam cum extremo vitæ periculo, rite paſcendas conducere poſſit.

XXXVI.

Hinc graviter, & rite exerceant functiones Eccleſiaſticas.

Sacramentorum itaque adminiſtrationem, ſacrarumque cæremoniarum functiones, cum decenti gravitate, & veneratione peragant. Ritus etiam ubique illos obſervent, quos Romana Eccleſia, & locorum Ordinarii præſcripſerint.

XXXVII.

Sacramenta ſæpe adminiſtrare curent.

Ad frequentem uſum Sacramentorum pœnitentiæ, & Euchariſtiæ populum fervide adhortentur, neceſſitatem, vim, & effectus eorum explicando, maxime vero invigilent, ut ægroti Sacro Viatico, & extrema unctione mature proviſi, ex hac vita decedant.

XXXVIII.

Accommodatione Euangelium exponant.

In prædicando Euangelio Chriſti, ſolius Dei gloriam, & animarum ſalutem ſpectantes, ab omni invectivarum genere, & acrimonia verborum in particulares perſonas abſtineant, neque hominibus, ſed Deo placere ſtudeant; unde & oſtentationem, & auditorum captui minus accommodatos conceptus fugiant; ea ſemper in medium proferentes, quæ pro diverſitate auditorū ſui populum in veritate Chriſtiana erudire, aut in moribus corrigere, vel in charitate, aliarumque virtutum ſtudio magis accendere apta ſint, de quibus plura infra.

XXXIX.

Scripturis præcipue utlur, quas interpretabuntur ex mente Eccleſiæ Patrum, & Theologorū.

In ſenſu ſimplicitatis, & veritatis Chriſtianæ abundantes, Eccleſiæ traditiones, & ſanctorum Patrum doctrinas, præcipue vero Sanctæ ſcripturæ libros ſumme æſtiment, venerentur, & ſibi familiares reddant, quos non ex propria ſapientia interpretando, ad ſubtiles conceptus trahere, ſed ſimpliciter ita proponere ſtudeant, prout eſt utile ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, & ad erudiendum in juſtitia, & prout Sancta Eccleſia, Sancti Patres, & Theologorum orthodoxorum conſenſus, ſancte hactenus intellexit, & etiam num intelligit.

XL.

Singulis Dominicis Catechiſmum faciant.

Doctrina Catechetica ad rudiores, & parvulos in articulis fidei orthodoxæ, & moribus Chriſtiano homine dignis rite inſtituendos, ſingulis Dominicis in Eccleſiis Parochialibus uniformiter ex præſcripto inſtituatur, ut ſic ex naturalibus ignorantiæ tenebris ad lumen veritatis fidei, & in viam ſanctæ converſationis traducantur.

XLI.

Inſtituāt ubique ſcholas Vernaculas.

Ad hoc plurimum juvabit, ſi ſcholas vernaculas (quæ magnum, præter alia commoda non pauca, doctrinæ Catecheticæ cum fructu proſequendæ præſidium conferunt) ruri non minus, quam in Civitatibus omni ſtudio, & ſolicitudine inſtituendas curent, frequentius viſitent, & ea quæ in catecheſi dicta, vel dicenda ſunt, ludi magiſtrum parvulos ſuos docere jubeant.

XLII.

Ex quibus ſibi aſſumant parvulos ad vitā Clericalē informandos.

Ex vernaculis hiſce ſcholis aliqui bonæ indolis parvuli ad ædes parochiales aſſumantur; qui Sacerdotibus ad Altare inſerviant, menſæ miniſtrent, ad eamque ſcripturam ſacram legant, canere, & latine loqui paulatim addiſcant, in miſteriis quoque Chriſtianæ Fidei, timore Domini, ingenuis moribus, bonis literis, & aliis hujus vitæ Clericalis principiis inſtruantur, ſicque ad omnem pietatem, & morum honeſtatem ab ineunte ætate ſolicite educentur.

XLIII.

Parochianos ſincera charitate proſequantur.

Animarum fructum plurimum promoveri ſciant, ſi parochiani ſincera charitate foveantur, hinc ægrotos frequentius inviſant, eiſque cum opus erit, ad ultimam luctam ex debito ſalutaribus monitis aſſiſtant, & conſortent, pauperum vero pupillorum, viduarum, aliarumque miſerabilium, & afflictarum perſonarum ſingularem quandam curam habeant, earundem neceſſitates, & miſerias, quantum fieri poterit conſilio, opera, ſolatio ſublevando.

XLIV.

Nihil innovent, & controverſias declinent.

In Parochiis ſuis nihil novi incipiant, nihil mutent; verum conſuetudinibus laudabiliter hactenus obſervatis inſiſtant: maxime vero caveant, ne in ullam controverſiam, præſertim cum Magiſtratibus ſe intromittant, niſi requiſito prius Superiorum conſilio, & impetrato conſenſu.

XLV.

Hoc Inſtitutū propagent, & quibuſdā mediis cuſtodiſe relatas Conſtitutiones.

Hanc Clericorum ſæcularium vitam diligant, defendant, propagent, & in vocatione ſua, tanquam generoſi milites in ſtatione, quibuſcumque adverſis non obſtantibus, conſtanter perſeverent, ac pro firmiore harum Conſtitutionum obſervatione, & cuſtodia, quandoque colloquia inſtituant, quibus id efficiant, ne res ſuæ, ſive ſpirituales, ſive temporales aliquid capiant detrimenti, & caſu quo diſciplinam diſſolvi, vel œconomiam periclitari deprehenderint, provido, maturoque conſilio occurrant, quod ipſum aſſequentur facilius, ſi quivis in examine privato, juxta ſtatum, & conditionem ſuam ſuper his Conſtitutionibus, cum propoſito emendationis, diligenter ſe examinaverit.

XLVI.

Quæ tamen non obligant ſub peccato.

Denique hæ Conſtitutiones ſub peccato, per ſe loquendo, non obligant, etſi quis ad hanc vitam clericalem ſervandam per juramentum ſe adſtringat; ſolus autem ille perjurus cenſebitur, qui proprio motu ſe ab hujus Clericalis vitæ, & diſciplinæ ſtatu ſeparaverit.

Conſtitutiones Juventutis ad vitam Sacerdotalem Clericorum ſæcularium in commune viventium educandæ.

PROŒMIUM.

Scopus Inſtituti Clericalis.

Finis hujus vitæ Clericalis eſt, & Clericos

ſeculares in commone viventes in honeſtate, & diſciplina Clericali conſervare, & ingenuos adoleſcentes ad eandem educare; unde qui hic aluntur firmiter ſibi proponere debent, quod Sacerdotes facti, ſub diſciplina hujus vitæ ad incrementum Eccleſiæ Catholicæ militare, & juxta propriam etiam aliorum ſalutem ea profeſſo procurare velint. Quare, qui ad huius diſciplinæ inſtitutionem accedunt, ſibi perſuadeant, ſe vere in filios, & in membra hujus corporis ſuſcipi: igitur ſepoſito erga Domum paternam, & conſanguineos inordinato affectu, eo magis Deum Creatorem ſuum, & ſpirituales ſuos parentes diligere debent, quo majora beneficia, & pretioſiorem vitam omnino gratis ab ipſis accipiunt. Proinde hanc Clericorum ſecularium vitam, ut veram, ut chariſſimam matrem habeant, illius diſciplinæ ex animo ſe ſubmittant, tradendo perſonas ſuas inſtituendas, & erudiendas ſecundum voluntatem ſuorum Superiorum, maxime vero ad perfectionem debitam, & gradum quendam excellentem communitatis bonorum, dilectionis fraternæ, caſtitatis, & obedientiæ ab adoleſcentia conentur, in quibus, veluti columnis tota ſtructura hujus vitæ Clericalis ſubſiſtit. Porro Conſtitutiones hujus juventutis ad vitam Clericorum ſecularium rite educandæ in tria potiſſimum puncta dividere viſum eſt. Primum erit de pietate Chriſtiana, alterum de morum honeſtate, tertium de ſtudiis literarum.

Generaliores obligationes Adoleſcentum educandorum

De pietate Chriſtiana.

I.

Addiſcere debent Fidei articulos, Sacramentorũ virtutem, & Ceremoniarum ſignificationẽ.

Articulos Fidei Catholicæ, eorumque fundamenta animis ſuis firmiter imprimere; item tam Sacramentorum virtutes, quam etiam ſignificationes ſacrarum Cæremoniarum, earumque congruitates probe addiſcere ſtudeant, ex quorum deinde ſcientia intelligant ſolam Eccleſiam Catholicam cæleſtis ſapientiæ, & divinæ veritatis, inſuper & morum laudatiſſimorum in terris Magiſtram exiſtere, extra quam ſalvari impoſſibile ſit.

II.

Ut vincere poſſint tentationes vacare debent lectioni piorum auctorum.

Noſſe propterea debent mundum, carnem, & diabolum eſſe tres animæ noſtræ capitales hoſtes, qui viam ad Cælum tanquam latrunculi obſidentes, ſuis hoſtilitatibus efficiunt, ut tota vita hominis ſit militia ſuper terram, ad quam viriliter oportet accingi. In hunc finem ſibi omnis generis practica principia, ac media faciliora ex lectione, & meditatione ſacra comparabunt, quibus concupiſcentiæ motus, aliæque tentationes eludi, & muſcarum inſtar poſſint ac debeant repelli: huic rei maxime deſervient libri piorum Auctorum, quos pater ſpiritualis ſingulorum captui, atque profectui idoneos judicaverint.

III.

Studeant ſibi agnitionẽ ſui ipſius, amorẽ, & timorem Dei.

Frequenter ſibimet ipſi inculcent humani generis vilitatem, vanitatem, fragilitatem, & nihilum, ut hujuſcemodi cognitione, & quotidiana experientia agnitionem ſui ipſius paulatim conſequantur. Item tam beneficia Creationis, Redemptionis, & Sanctificationis, quam pœnas eorum, qui iiſdem abutuntur, ſicut quatuor hominis noviſſima perpetuo ob oculos ponant, ut ſic vel ad amorem Dei, gratique animi affectum, vel ad juſtum timorem Domini ſerio impellantur, ſuper quæ, tanquam firma Chriſtianæ vitæ fundamenta, omnium ſolidarum virtutum ædificium extruere oportet.

IV.

Se exerceant in Theologicis, Cardinalibus, aliiſque virtutibus.

Virtutum Theologicarum, Fidei, Spei, Charitatis, & Cardinalium Prudentiæ, Temperantiæ, Fortitudinis, & Juſtitiæ genuinam naturam practice addiſcant. Ad hæc in vera humilitate, patientia, abnegatione ſui ipſius jugiter ſe exerceant, omneſque ſuas actiones in vera diſcretione inſtituere ſerio conentur, maxime vero quodnam in quavis virtute medium, & quænam vitioſa extrema ſint, ſedulo indagent; alias enim juvenilis impetus, ob ſuam immoderatam vehementiam, experientia teſte, facile, & plerumque ad extrema deflectit. Hic multum proderit, ſi quilibet aliquid temporis certo cuidam vitio, vel particulari defectui extirpando, & virtuti oppoſitæ exercendæ, juxta majorem ſuam indigentiam, & utilitatem, de conſilio Patris Spiritualis, vel quoties ſibi alias viſum fuerit, impendat.

V.

Quod ipſis permiſſum, id tantũ cupiſc.

Veram indifferentiam erga omnes res hujus mundi habeant, ſolum illud optimum exiſtimantes, quod a Dei, & Superiorum voluntate dimanat: proinde promptam obediendi voluntatem, quæ omnibus hanc vitam ſectantibus maxime neceſſaria eſt, a juventute ſibi comparabunt.

VI.

Cuſtodiant integritatẽ mẽtis, & corporis.

Tam primam innocentiam, quam caſtitatem mentis, & corporis, ut pupillam oculi illibatam conſervare ſatagant, proinde principiis obſtent, & omnes malas ſuggeſtiones ſine cunctatione ex animo ejiciant.

VII.

Refrænẽt ſenſus.

Ad ſenſuum ſuorum tam internorum, quam externorum cuſtodiam pro viribus attendant, maxime vero ab auditione rerum turpium, tanquam a facie colubri, fugiant, & ſi fugere non poſſint, reprehendant, vel ſaltem ſerio apud ſe deteſtentur.

VIII.

Oculos a noxiis avertant.

Oculos ſuos ab omni curioſo intuitu ſexus fœminei, aliarumque vanitatum, quæ hominem faſcinando inquinare, vel diſtrahere ſolent, ſolicite avertant. Hinc frænum timoris Domini ſibi injicientes foris, & in templo oculos ab omni inordinata evagatione pro viribus cohibere nitantur, quod facilius conſequentur, ſi præſentiam Dei, & futurorum bonorum ſtabilitatem, reſpectu quorum hæc caduca vileſcunt, animo jugiter revolvant.

IX.

Ori modum imponant.

Turpiloquia, ſicut & blaſphemiæ, procul arceantur, & ſi quis in his deprehenſus, tertiaque vice correptus emendationem effective non demonſtraverit, tanquam peſtis e conſortio innocentum ejiciatur,

X.

Deteſtentur avaritiam.

Ne rerum ſingularium uſu ad avaritiæ ſordes inclinentur, nemini licet pecunias proprias, aut res alias, clandeſtine poſſidere, & ſi quis a parentibus, conſanguineis, tutoribus, & quibuſcumque aliis ſimile quid acceperit, non ſibi ſeorſim reſervet, ſed in communi cuſtodia Superiori aſſervandum tradat. Hinc, etſi plutei ad aſſervationem quarundam recularum ſtudioſæ juventuti neceſſariarum, ſingulis permittantur,

Supe-

Superior tamen ad eos clavem magiſtram habebit.

XI.

Spirituali lectioni, vel meditationi vacent.

Singulis diebus ſtatim poſt preces matutinas, mediam horam lectioni ſpirituali, vel meditationi diligenter impendant: & quæ ex attenta lectione, vel meditatione notatu digna deprehenderint, cum brevi reflexione, primo memoriæ bene mandent, tum etiam in libro ſuo ſpirituali ad hoc deputato clare, & breviter notent, ne theſauro ſpiritualis ſcientiæ defraudentur.

XII.

Miſſæ ſacrificio interſint, & interim nonnulla præſtet.

Quotidie tempore, & loco ſibi aſſignato, tremendo Miſſæ Sacrificio devote interſint, & ſub eodem non ſolum corpus, & animam, verum etiam omnes cogitationes, verba, & opera ſua Patri cæleſti per Jeſum Chriſtum in ſervitium offerant: & qui Officium parvum Beatæ Mariæ Virginis Mariæ nec dum orant, Officium immaculatæ Conceptionis, a Sancta Sede Apoſtolica approbatum, una cum Hymno S. Caſimiri, pariter approbato, vel approbando, præcipue pro conſervanda caſtitate perſolvant: cum vero celebrans ad Communionem pervenerit, ſuam quoque ſpiritualem Communionem (prout didicerunt) inſtituant.

XIII.

Majores recitent Officium B.M.V.

Qui vero in majoribus Claſſibus exiſtunt, Officium parvum Beatæ Mariæ Virginis pro incremento gratiæ vocationis Clericalis, ſingulis diebus recitent, ſic quidem, ut Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam ſub Miſſæ Sacrificio: Veſperas vero, & Completorium, cum Matutino, & Laudibus pro die ſequenti, tempore pomeridiano paulo ante cœnam in honorem Genitricis Dei Reginæ, & Patronæ ſingularis hujus vitæ Clericalis, pro temporum diverſitate, alternis vocibus recitando perſolvant.

XIV.

Functionibus Eccleſiaſticis modeſte, & attente interſint.

In Templo ſub Miſſæ ſacrificio, aut Veſperis vera pietate, & modeſtia prælucentes ab omni garrulitate, & ſtrepitu, oculorum curioſitate, & inordinata mentis, omniumque aliarum facultatum effuſione ſe cuſtodiant, ſub auditione verbi Dei januam alienis cogitationibus præcludendo, intellectum, memoriam, & voluntatem ad percipiendum debitum fructum, Concionatoris ſermoni ex animo accommodent.

XV.

Sæpe confiteantur, & Euchariſtiam ſumant.

Philoſophiæ, ac Theologiæ ſtudioſi ſingulis ſeptimanis, & majorum totius anni feſtivitatum diebus conſcientiam ſuam ſacramentali Confeſſione expiare, & ad Sacram Communionem accedere aſſueſcant; qui vero in humanioribus ſcholis exiſtunt, ſaltem ſingulis quatuordecim diebus id obſervabunt. Confeſſariis autem confiteantur omnes, quos Superiores, vel hujus vitæ Clericalis Sacerdotibus, vel aliunde determinaverint.

XVI.

Poſt quam gratias agant, & orent.

Poſt Communionem aliquantum temporis in gratiarum actionem pro tanto beneficio, aliquam affectuoſam orationem, vel ore, vel mente recitando impendant, in qua omnia viſcera ſua cum omnium neceſſitatum ſuarum, tam privatarum, quam publicarum, Eccleſiæ explicatione, coram oculis divinæ Majeſtatis effundent & in vulnera Chriſti hoſpitis amabiliſſimi abſcondendo commendabunt.

XVII.

Non raro conſulant Superiores, Patrem ſpiritualem, & Confeſſarium.

Ut ab occultis Satanæ, & naturæ vitiatæ inſidiis facilius præſerventur, ab adoleſcentia aſſueſcant, non raro cum Superioribus, Patre ſpirituali, & Confeſſario ſuper ſtatu hominis ſui interioris conferre, & iiſdem graviores, præſertim extraordinarios animi ſui motus, & impulſus candide aperire, id quod ad cognitionem, & diſcretionem ſpirituum, an ex Deo ſunt, nec ne plurimum prodeſſe dignoſcitur.

XVIII.

Aliquando exercitiis vacent.

Singulis annis recollectioni ſpirituali, qui ejuſdem capaces ſunt, per aliquos dies vacabunt. Idem obſervetur in eorumdem ſuſceptione ad hanc vitam, antequam juramentum præſtent, adjungant etiam confeſſionem generalem totius vitæ, niſi ante eam fecerint.

XIX.

Majores junioribus exemplo ſint.

Majores junioribus, in obſervatione Conſtitutionum, tanquam ſpeculum veræ integritatis, pro viribus præluceant, & cogitent, ſe a pueritiæ indulgentia ablactatos, jam ad veras, & ſolidas virtutes evocari: proinde ſpirituali fulgore, ſtudioſis nempe virtutum, & exercitiorum hactenus præſcriptorum actibus, in vera diſcretione ubique prælucere conentur.

De morum honeſtate.

XX.

In moribus proficiant, & ſi deliquerint pœnitentiam agant.

Ad eam integritatem morum, omnes, & ſinguli pro viribus attendant, ut caſtigationibus non indigeant, & ſi deliquerint, cito contriti, & humiliati, fateantur ſuam culpam, atque cum propoſito ſeriæ emendationis, ſe Superioris arbitrio ſubmittant, ſuſtinentes libenter pœnitentias, quæ pro qualitate delicti fuerint injunctæ, idque ſine reſiſtentia, aut murmuratione, vel frivola excuſatione.

XXI.

Omnibus ſuum honorem deferant.

Senectutem venerentur, & tam Domi Superiores, quam foris Sacerdotes, ac perſonas Eccleſiaſticas quaſcumque, maxime vero prædeceſſores ſuos, & omnes homines ſecundum cujuſque ſtatus, Dignitatem ex animo venerentur, ac debitum honoris titulum impendant.

XXII.

Utantur cæremoniis gravibus, & modeſtis.

In externis cæremoniis, quæ in modo dictæ reverentiæ ſignum ſolent adhiberi, hypocriticam pſeudopoliticorum ſimulationem, & ineptam geſticulationem, ut peſtem fugiant, e contra cum debita gravitate, modeſtia, & decore, ut recta prudenſque dictabit ratio, venerationem paucis oſtendant.

XXIII.

Inferiores honore ſuperiores præveniant.

Quoties Domi, vel foris, ſibi invicem obviabunt, ſemper ii, qui ſunt in inferiori Claſſe adoleſcentes altiorum Claſſium, omnes vero, & ſinguli ſuos Superiores, alioſque Sacerdotes honore debito præveniant, majores quoque detecto capite, Superiores vero, & Sacerdotes, etiam cum inclinatione corporis ſalutantes.

XXIV.

Cum ſuperioribus caute, & modeſte, cum æqualibus honeſte loquantur.

Coram Superioribus, & Majoribus ſe ultro non facile ad loquendum ingerant, ad interrogata vero paucis modeſte, & graviter reſpondeant. Cum æqualibus ea agere, & loqui expedit, quæ vel honeſtas, vel utilitas, vel neceſſitas commendat.

XXV.

Scandala Superioribus prudenter deferant.

Quando advertent, ex domeſticis aliquem deliquiſſe, aut ad delictum periculoſe inclinari, vel ſi aliud quodcumque ſcandalum patiantur, ad Superiorem debita cum modeſtia, loco, & tempore congruo, fraternæ correctionis cura deferre teneantur, ut mature malo occurri poſſit.

XXVI.

Superiorum correctionem in bonam partem accipiant.

Contra correctionem Superiorum non murmurent, & ſi quid injuſte ſibi pati videantur, patienti taciturnitate prudenter ſufferant, & in meliorem partem accipiendo cogitent, ſe de præſenti non intelligere correctionis menſuram. Inprimis autem caveant, ne de ſuis Superioribus male loquantur, vel illos judicent, irrideant, aut illorum dicta, facta, correptiones, diſpoſitiones &c. ſiniſtre interpretentur, multo minus talia ſuis ſociis, aut (quod pejus foret) extraneis evulgent.

XXVII.

De diſpenſatione neceſſariorum non conquerantur.

Contra diſpenſitionem neceſſariorum, nullas factiones, & murmura excitent, ſed ſi quem defectum borum quomodolibet in veritate notaverint, competenti Superiori ſeorſim indicabunt, ut ſuo tempore, eo modo ſciat remedium adhibere.

XXVIII.

Mendacium deteſtentur.

Ab omni ſpecie mendacii abſtinere, veritatem vero, quæ inter præcipua bene moratæ juventutis ornamenta merito numeratur, tanquam pupillam oculi in omnibus verbis, & actionibus ſuis cuſtodire ſtudeant.

XXIX.

Item adulationem, & ſimulatam pietatem.

Non adulentur, non pietatem fingant, neminem decipiendo verbis circumveniant, & in narratione rerum auditarum ab omni falſa amplificatione abſtineant, ut ſicut os loquitur, ita in veritate ſentiat cor.

XXX.

Nemo alterū offendat.

Nemo alterum mendacii inciviliter arguat, nec in paſſione iræ erga ſe invicem efferveſcant, aut vindictam ſumere quocumque modo attentent, ad competentem vero Superiorem, ſi rei gravitas poſtulaverit rationabiliter, & ſine cupiditate vindictæ deferre nemo prohibetur qui noverit optime in Domino providere.

XXXI.

In omnibus ſimplicitatē, & ſinceritatē ſervent.

Sermone utantur modeſto, non ſapientiæ ſublimitatem affectent, non falſæ humilitatis abjectionem, ſed in omnibus curent ſimplicitatem, ſinceritatemque Chriſtianam ſervare, quibus ædificetur proximus, non offendatur.

XXXII.

In ſermone ambages vitent, & Laconici ſint.

In iis, qui narrant ambages, & ſuperfluos verborum ambitus, ſicut, & circumſtantias ad rem non pertinentes, abſcindant, & modo recto, ac plano ad ſcopum ſui diſcurſus feſtinent, aliis etiam diſcurrendi locum ceſſuri.

XXXIII.

Item jactantiam fugiant.

Se ipſos præ aliis non extollant, neque interius in ſuis rebus ſibi vane complaceant, multo minus ſeipſos, aut ſua laudare, & per jactantiam magni facere præſumant, cogitare enim debent omne bonum eſſe deſuper a patre luminum.

XXXIV.

Sint affabiles, & verecundi.

Non ſint moroſi, erga omnes autem affabiles, mane, & veſperi ſalutem invicem impertiantur; minores in alloquio a Majoribus, & Superioribus afflatum expectent, quod debitæ ſubmiſſionis, & verecundiæ ſignum fuerit.

XXXV.

Componant vultus.

Tam vultus triſtitiam, & oculorum auſteritatem, quam levitatem in ſeipſis omnes ſic corrigant, ut ſuavitas cum gravitate, modeſtia vero cum magnanimitate in cujuſvis vultu certare videatur, in hoc ipſo tamen omnem ſimulationem, & hyprocriſin excludentes.

XXXVI.

Ac corpus totum.

Excluſa omni levitate, in inceſſu gravitatem cum modeſtia conjungant, ſemper incedendo non currant, in veſtibus munditiem ament, ſordes oderint, & in omnibus verbis, actionibuſque ſuis geſtus membrorum, ac totius corporis compoſitionem talem exhibeant, quæ omnem hominem ædificare poſſit, ac debeat.

XXXVII.

Quædam ſervare debent in Triclinio.

Erga cibos in menſa appoſitos ipſius appetitus ſenſualitatem ſibi prædominari ſic non ſinant, ut gula rectæ rationis uſum præveniat, quantum autem ad moderatam corporis refectionem neceſſarium fuerit, comedant, in ſingulorum ciborum contrectatione debitam modeſtiam, ac decorem in aliorum ædificationem obſervent: ſilentium quoque in triclinio ſancte ſervetur, extra menſam porro ordinarie ſive Domi, ſive foris, abſtineant, neque ſine licentia Superiorum alibi comedant, aut bibant.

XXXVIII.

Item alia extra illud.

Poſt menſam aliquantum temporis honeſtæ recreationi indulgebunt, ſic tamen, ut ab indecora corporis agitatione abſtineant, & eam ea circumſpectione, ac modeſtia lætitiam attemperent, ut nemo prudens offendi queat.

XXXIX.

Statutis temporibus omnes ſimul cōmapeentur.

Nemo autem, ſive Domi, ſive foris, recreationi ſe ſubducere, vel ad alia loca occaſiones, aut conſortia declinare, vel eo tempore, præpoſtero ordine, literis operam dare, vel in loco ſolitario ſe triſtitiæ, aut melancholiæ dedere permittatur, eſt enim tempus ſtudendi, & tempus ridendi: omnia tempus habent.

XL.

Moderate ſocentur, & immoderatos jocos patiantur.

Quamvis humanum ſit, intra limites virtutis Eutrapeliæ, jocari, & jocos, aut ſales ab aliis accipere, ac tolerare poſſe; nihilominus tamen ſtultiloquia, ſcurrilitates, & alia, quæ honeſtatis terminos, mediumque diſcretionis excedunt in nulla occaſione tolerentur. Cum vero ex humana imperfectione, tam Domi, quam foris, contra dictas Eutrapeliæ, & diſcretionis leges non raro peccari ſoleat, a teneris aſſueſcant, ne ita delicati efficiantur, ut nihil pati velint aut poſſint, exiſtimantes omnia ſibi ex voto accidere debere.

XLI.

Nec reprimi, nec miros edant riſus.

Cum valde indecens ſit, proprium ſermonem ſuis interpolare cachinnis, ideo in narrandis, vel audiendis leporibus, ac facetiis, nolint aliis in ridendo palmam præripere, ſed appetitum ſuum inhibentes, cum moderata ſuavitate oris ſua loquantur, vel alios auſcultent, aliis in riſum ſolutis, & ipſi ſubrideant, prout virtus Eutrapeliæ ſuaſerit, vitando duo extrema, nimiam quidem auſteritatem ex una, nimiam vero levitatem ex altera parte.

XLII.

Moleſti non ſint.

In recreationibus invicem verbis, vel actionibus irritare, aut inſulſorum morum ineptiis mole-

Digitized by Google

moleſti eſſe nolint, quibus alii ad triſtitiam, nauſeam, iracundiam, vel antipathiam provocentur.

XLIII.

Ex aliorum ſermone fructum capiant.

In auſcultando alterius diſcurſu, ſecluſo omni contemptu, ſagaciter obſervent, quid is pulchrum, quid indecus effundat, indeque ſibi documenta tacite efforment, quomodo ſe in ſimili occaſione gerere velint, quæ cavere, quæ obſervare: loquentem autem proximum importune ne interrumpant, ſed patienter audiant; indecens enim eſt audiri velle, audire vero nonniſi impatienter.

XLIV.

De omnibus bene ſentiant.

Nemini detrahant, aliorum dicta, & facta in melius interpretentur. Siniſtre vero alios judicare, & amaris verbis præſtringere, oderint cane pejus, & angue.

XLV.

Nemine carpant.

Ubi duo, tres, vel plures fuerint ſimul, caveant, ne defectus tertii (quiſquis ille fuerit, domeſticus, vel extraneus, Superior, vel æqualis) imprudenti ore ſuggillent: quod enim ſibi quis fieri non vult, æquum eſt, ne faciat alteri.

XLVI.

Aliorum peccata Superiori tantum revelent.

Alterius dicta, vel facta, ſeu graviora, ſeu leviora videantur, tertio non revelent, ſed ad Superiorem, ſi correctione indiguerint, cum debita modeſtia, & commiſerationis affectu deferant.

XLVII.

Ab aliis audita ne propalent.

Ab aliis audita in ſe ſinant emori, quæ cum debita utilitate, neceſſitate, aut boneſtate non propalari poſſint, quod fiet ſi Superiores abolendæ garrulitati, adoleſcentes vero ſervando ſilentio dederint operam.

XLVIII.

Præſertim obtrectationes.

Si quis proximum, vel fratrem ſuum, de tertio male loqui audierit, hoc tertio non manifeſtabit, multo minus, quæ tertius ille de eodem proximo dixerit, velut ſuſurro, effutiet; hæc enim quia diſcordiam ſeminant, etiam in rebus levibus, adoleſcentes odio capitali proſequi meminerint.

XLIX.

Contentiones non audiant.

Unus alterum vexando, irritando, vel defectus exprobando ad iram non provocet, multo minus diſcordiam inter fratres ſeminare, aut cum altero verbis, pugniſque contendere attentet, quæ omnia, ſicut e diametro bonis moribus repugnant, ita in Domo juventutis nequaquam tolerabuntur.

L.

Contendentes in gratiam redeant.

Quod ſi unus alterum læſerit, cito in gratiam redeant, & qui illatæ injuriæ reus fuerit, injuncta pœnitentia, læſæ parti humiliter deprecando ſatisfaciat.

LI.

Læſi vindictā non petant.

Injurias tamen ab aliis ſibi illatas nullo modo vindicare velint, ſcientes in patientia poſſidere animas ſuas, maxime ſi tantum in propriam perſonam ſine alio nocumento redundare videantur.

LII.

Furentes fecaut, & poſtea corripiant.

Si quando proximus in flagranti paſſione effervesſcit, qui ſibi præſentes ſunt, cedant, illius iræ dando locum, ne ſimiliter accendantur. Hinc neque corripiant quemquam in fervore animi conſtitutum, ſed tempus congruum expectent, donec ardor ſedetur, & ſedata paſſione correctionis ſit capax.

LIII.

Non furentur.

Nemo alteri quicquam furetur, aut ex petulantia abſcondat; proinde ſerio ſit omnibus interdictum aliorum muſæa pervagari, aut pluteos luſtrare.

LIV.

Munditiem colant.

Omnium rerum munditiam diligentes, non tantum in muſæo libros, chartas, aliaque ſtudioſis neceſſaria, poſt ſingulos uſus in ordinem componant; verum etiam in cubiculo veſtimenta quæcumque inter ſordes perire, & aliis nauſeam creare non ſinent.

LV.

Comam non nutriant.

Longiores crines, aut comam non nutriant; ſed proſcripta indecora capillorum longitudine; modeſtam mediocritatem ex præſcripto uniformiter omnes ſervent, ut caput honeſte tegatur, non obruatur.

LVI.

Seorſim, & compoſite dormiant.

Seorſim dormiant omnes, totum corpus cum omnibus membris ad debitam honeſtatem componere, ſicque compoſitum in obſequio ſervare aſſueſcant.

De ſtudiis Literarum.

LVII.

Cum virtutibus ſcientias conjungant.

Gratiæ Dei, & naturæ talentis viriliter cooperentur, virtutumque ſtudio illum ſcientiarum profectum conjungant, qui virtutibus adminiculetur.

LVIII.

Attente aures præbeant.

Tam in Scholis, quam Domi, eliminata omni petulantia, explicationibus, aliiſque Scholaſticis exercitationibus, ſedula attentione aures præbeant.

LIX.

Neminem a ſtudio deturbent.

Tempore ſtudiorum nemo ſtrepitum, aut pulveres excitet, multo minus extra proprium muſæum in Domo vagetur, aut quocumque modo alios inquietare, & a ſtudiis impedire auſit.

LX.

In concertationibus unice veritatem quærant.

Concertationes Scholaſticæ abſque clamore nimio, qui veritatem dubii ſolummodo confundit, ſic inſtituantur, ut argumentans tarde, & ordinate ſua proponat; defendens vero patienter argumentum audiens ad formam reſpondeat. In ſe invicem non invehantur, neque fervore nimio, vel ira excandeſcant: multo minus unus alterum confundere, ſed rei propoſitæ veritatem emere conentur, & ubi illius evidentia, vel probabilitas conſtiterit non violenter argumentum ex ſtimulo ſuperbiæ intellectualis torquere præſumant, ſed veritati, vel probabilitati prudenter acquieſcant.

LXI.

Mediam horam tribuant Cantui.

A prandio ante initium ſtudiorum mediam ſaltem horam cantui chorali addiſcendo impendent omnes, a quo nemo eximi poterit. Hunc ſemel edocti, vel ad cantus figuralis, vel muſicæ inſtrumentalis varia exercitia pro cujuſque capacitate applicabuntur.

LXII.

Pro delicti ratione privatim, vel publice caſtigentur.

In quibus quilibet privatim deliquit, etiam privatim caſtigetur; publica vero delicta publica pœnitentia intra Domeſticos parietes mulctentur, ut ſic ſcandalum tollatur, & alii a ſimilibus abſterreantur.

§. 3. No-

Digitized by Google

Preces d. Clericorum, & Electoris, ac Adminiſtratoris Bavariæ.

§. 3. Nobis propterea præfati Exponentes, ac ac etiam dilectus filius Abbas Pompejus de Scarlatis dilecti filii Nobilis Juvenis Maximiliani Emmanuelis utriuſque Bavariæ Ducis, Sacri Romani Imperii Principis Electoris in Romana Curia Adminiſter, tam ipſius Principis Electoris, quam dilecti quoque filii Nobilis viri Ducis Maximiliani Philippi ejus Patrui, & Electoratus Adminiſtratoris nomine humiliter ſupplicari fecerunt, ut Inſtitutum, & Conſtitutiones hujuſmodi pro majori Religionis Catholicæ bono, ipſiuſque Inſtituti decore, & augmento, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communire, & alias opportone in præmiſſis providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur piis eorumdem Maximiliani Emmanuelis, & Maximiliani Philippi Ducis votis quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere, dictoſque Exponentes ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtent, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium conſilio, Inſtitutum prædictum ſub immediata juriſdictione Ordinariorum, & directione unius Generalis Præſidis, necnon Conſtitutiones præinſertas, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Præterea eiſdem Exponentibus alias Conſtitutiones præinſertis non contrarias pro ſpirituali, temporalique dicti Inſtituti directione ab hac Sancta Sede poſtmodum approbandas condendi facultatem impertimur. Ac ad tollendam omnem ambiguitatem, cum dicti Exponentes ſint Clerici mere ſæculares, omnibuſque ſæcularis Cleri oneribus obnoxii, eoſdem Exponentes quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum ſæcularium capaces eſſe, ac proinde Canonicatus, & Præbendas, Perſonatus, dignitates, etiam poſt Pontificalem majores in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & principales in Collegiatis Eccleſiis, necnon Parochiales Eccleſias, earumque perpetuas Vicarias, & alia quæcumque cum cura, & ſine cura beneficia Eccleſiaſtica ſæcularia quomodolibet qualificata, quæ per Clericos ſæculares obtineri conſueverunt, poſſidere, ac conſequi, & obtinere poſſe auctoritate, & tenore prædictis declaramus.

Confirmantur d. Inſtitutum, & relatæ Cōſtitutiones.

Item cōceditur facultas condendi alias Conſtitutiones, & obtinendi quæcunque Beneficia ſæcularia

Clauſulæ.

§. 5. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit quarumvis Eccleſiarum, aliiſve quibuslibet, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VII. Junii MDCLXXX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

LXXXVI.

Dat. 12. Junii 1680. An. 4.

Confirmatur iterum, & extenditur Card. Protectoris Decretum de nihil agendo contra ſtatuta a Sede Apoſtolica pro Provincia Neapolitana S. Petri de Alcantara Diſcalceatorum, ipſa prius non audita, tum etiam adverſus Decreta a dictæ Sedis Tribunalibus, & Miniſtris emanata.

De erectione hujus Provinciæ, & aliis ad eam ſpectantibus vide adnotata in Conſtit. 173. *Clem. X., quæ incip.* Sacroſancti Apoſtolatus. *Prædicti vero Decreti confirmationem reperies in Conſtit.* 104. *quæ incip.* Exponi nobis. *Tandem ſtatuta ab Innoc XI. habes in ejus Conſt.* Alias fel. rec.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Prædictū Decretum primo confirmatum fuit a Clem. X., ut infra.

Dudum fel. rec. Clemens PP. X. prædeceſſor noſter quoddam Decretum a bon. mem. Franciſco dum vixit Epiſcopo Oſtien., & Veliterno S.R.E. Cardinale Barberino nuncupato, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia, nuncupatorum apud Sedem Apoſtolicam Protectore ad favorem Cuſtodiæ S. Petri de Alcantara Fratrum Diſcalceatorum ejuſdem Ordinis in Regno Neapolitano auctoritate Apoſtolica inſtitutæ, quæ poſtmodum in Provinciam pari auctoritate erecta fuit, emanatum ſpecifice confirmavit, & approbavit per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 8. Julii 1672. deſuper expeditas literas tenore qui ſequitur, videlicet: Clemens Papa X. Ad futuram rei memoriam. Exponi nobis nuper fecerunt &c.

Confirmatio Clem. X.

Preces Cuſtodis & Exprovincialis dictæ Provinciæ.

§. 1. Cum autem ſicut dilectus filius Joannes a Sancta Maria modernus Cuſtos, & Exprovincialis dictæ Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Nobis nuper exponi fecit, multa alia ſubinde ab hac Sancta Sede per literas pariter in ſimili forma Brevis emanatas ejuſque

Tri-

Tribunalibus, & miniſtris per decreta, aliaſque Scripturas ad favorem ejuſdem Provinciæ pro recto illius gubernio, ac quiete, ac perfecta regularis diſciplinæ obſervantia in ea ſtabiliendis, & conſervandis conſtituta, & ordinata fuerint, quæ per importunas quorumdam religioſæ tranquillitati dictæ Provinciæ, inſidiantium ſuggeſtiones convelli, aut perturbari poſſent, in maximum ejuſdem Provinciæ, ac Regularis obſervantiæ, quæ in ea Domino Benedicente, viget, præjudicium, & detrimentum. Nobis propterea Joannes præfatus humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipſius Joannis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac præinſertas Clementis prædeceſſoris literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis harum ſerie confirmantes, & approbantes, omnibus, & ſingulis modernis, & pro tempore exiſtentibus tam majoribus, quam minoribus Superioribus, & Fratribus dicti Ordinis quocumque nomine nuncupatis, ſub pœnis ſupra expreſſis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium diſtricte præcipimus, & mandamus, ne adverſus prædictam Provinciam, aut in præjudicium, ſeu contra tenorem literarum Apoſtolicarum, ac ordinationum, & decretorum quorumcumque ad illius favorem ab eadem Sede, ejuſque Tribunalibus, & Miniſtris hactenus quomodolibet emanatorum quicquam, etiam minimum, ſive in Romana Curia, ſive extra eam, directe, vel indirecte per ſe ipſos, vel alios tam judicialiter, quam extrajudicialiter petere, attentare, vel facere audeant quovis modo, vel præſumant, niſi prius de omnibus, & ſingulis diligenter informato Venerabili Fratre noſtro Alderano Epiſcopo Tuſculano ejuſdem S.R.E. Cardinale Cybo nuncupato moderno, & pro tempore exiſtente Ordinis ſupradicti apud Nos, & Sedem præfatam Protectore, qui de illis certiorem reddere debebit Miniſtrum Provincialem ejuſdem Provinciæ pro tempore exiſtentem, ad hoc ut defenſioni ipſius Provinciæ conſulere valeat: quod ſi quicquam ſecus agi, vel attentari, aut etiam obtineri contigerit, id totum nullum, & ſubreptitium, nulliuſque roboris, & momenti exiſtat, nec cuiquam ſuffragetur.

Altera confirmatio, & extenſio præfati Decreti.

Clauſula.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces pariter exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: ac Provinciæ præfatæ, ejuſque Superioribus, & Fratribus quibuſlibet in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in Literis præinſertis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcat. die XII. Junii MDCLXXX. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

LXXXVII.

Confirmatur Decretum Congregationis, quo definitum fuit, ſolum Priorem Generalem Eremitarum S. Auguſtini habere jus aggregandi ad Archiconfraternitatem Cincturatorum: Vicarios vero Generales Diſcalceatos erigere poſſe Confraternitates Corrigiatorum.

Dat. 5. Julii 1680. An. 4.

Aliud conſimile Decretum d. Congreg. Epiſcop., & Regular. confirmatum fuit Conſtit. Alias emanavit.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Valvaſorius Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, quod licet dudum fel. rec. Gregorius PP. XIII. prædeceſſor noſter literas patentes unionum, & aggregationum Confraternitatum, ſeu Societatum Cincturatorum, quæ de cætero fierent Confraternitati S. Jacobi Civitatis noſtræ, tunc ſuæ Bononien., ſub nomine Prioris Generalis dicti Ordinis tantum expediri mandaverit: nihilominus nonnullis ab hinc annis Vicarii Generales Congregationum Italiæ, Galliarum, Hiſpaniarum, & Luſitaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis prædicti jus aggregandi hujuſmodi Confraternitates ad Archiconfraternitatem Cincturatorum in Eccleſia ejuſdem S. Jacobi Bononien. inſtitutam, non obtenta ſuper hoc a Priore Generali ejuſdem Ordinis facultate, ſibi competere prætenderunt: Ortaque, & diu ventilata ſuper præmiſſis lite, Congregatio Ven. Fratrum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita Decretum deſuper edidit tenoris, qui ſequitur, videlicet = In Cauſa Auguſtinianorum verten. inter Patrem Generalem totius Ordinis S. Auguſtini ex una, & Patres Vicarios Generales Diſcalceatorum Congregationum Italiæ, Galliarum, Hiſpaniarum, & Luſitaniæ alteri ex partibus = Sacra Congregatio Eminentiſs. S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita Partibus auditis, referente Emo Creſcentio, cenſuit non licere Diſcalceatis Jus aggregandi ad Confraternitatem Cincturatorum Sanctæ Mariæ de Conſolatione poſitam in Eccleſia S. Jacobi Bononiæ; poſſe tamen erigere Confraternitates Corrigiatorum in propriis eorum Eccleſiis tantum, ſervata tamen forma Conſtitutionis fa. me. Clem. VIII., inci-

Facultatem S. Gregor. XIII. priori Generali conceſſ. ſibi vindicarunt Vicarii Generales.

Decretum S. Congregationis, ex quo ſequebatur, nullam ei erectionem Ulyſſipone factam

pien.

pien. *Quæcumque &c.* emanat. ſub die 7. Decembris 1604., & Decretum ejuſdem Sacræ Congregationis, ideoque erectionem factam in Eccleſia Diſcalceatorum in Civitate Ulyſſiponis eſſe nullam. Romæ 30. Septembris 1678. G. Cardinalis Carpineus.

Preces d. Prioris Generalis.

§.1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præfatus Dominicus Prior Generalis Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis patrocinio communiri, ac alias opportune in præmiſſis a nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum deſideret; Nos ipſius Dominici Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes; ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis, & Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate ejuſdem Congregationis Cardinalium. Præterea ne pia Chriſtifidelium devotio in acquiſitione Indulgentiarum decipiatur, memoratis Vicariis Generalibus harum ſerie injungimus, ut Confraternitatum Cincturatorum hujuſmodi jam erectarum, & per eos, ſeu eorum Anteceſſores ſupradictæ Archiconfraternitati ſine ſufficienti facultate aggregatarum aggregationem a præfato Dominico, ſeu pro tempore exiſtente Priore Generali Ordinis prædicti quantocitius fieri poterit, petant, ac tam præfatas Gregorii prædeceſſoris literas, quam præinſertum dictæ Congregationis Decretum perpetuis futuris temporibus inviolabiliter obſervent, ſub pœnis noſtro, ſeu pro tempore exiſtentis Romani Pontificis arbitrio imponendis.

Confirmatio dicti Decreti.

Vicarii Generales petant a Priore Generali aggregationem Confraternitatum jam erectarum, & erigendarum ſub arbitrariis pœnis.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Ordinis, & Congregationum hujuſmodi, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſq; contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die V. Julii MDCLXXX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

LXXXVIII.

Confirmantur quædam Ordinationes Generalis Ordinis Eremitarum S. Auguſtini circa Electiones Superiorum, & Officialium in Quitenſi, aliiſque Indiarum Provinciis.

Dat. 5. Aug. 1680. An. 4.

Hac de re vide Conſtit. Exponi Nobis, *& Conſtit.* In ſupremo Militantis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, quod ad tollendas omnes controverſias, quæ in Quitenſi, aliiſque Indiarum Provinciis dicti Ordinis circa electionum confirmationes a Præſidentibus, ſeu Confirmatoribus faciendas oriri poſſent, dilectus etiam filius Dominicus Valvaſorius Prior Generalis d. Ordinis nonnullas ordinationes fecit, per quaſdam ſuas patentes Literas, tenoris, qui ſequitur, videlicet, :

Cauſa ſequentium ordinationum.

§.1. Magiſter Frater Dominicus Valvaſorius Mediolanenſis totius Ordinis Eremitarum Sancti P. N. Auguſtini Prior Generalis — Et ſi ad tollendam a Subditis occaſionem inſurgendi contra Patrem Provincialem, ſeu Rectorem Provinciæ, & alios Superiores in Capitulis Provincialibus, vel alias in Quitenſi, & aliis Indiarum Provinciis reſpective electos, & confirmatos, eiſque debitam obedientiam ſub motivo nullitatis electionis denegandi per Conſtitutionem SSmi D. N. D. Innocentii Papæ XI. feliciter regnantis ſub die 24. Menſis Martii 1678. incipien. *Exponi Nobis &c.* ad noſtram Inſtantiam emanatam ſatis opportune inter alia perpetuo ſtatutum ſit, quod ſi in prædictis Quitenſi, & aliis Indiarum Provinciis Electiones P. Provincialis, & aliorum per ſcrutinium ſecretum a majori parte Electorum factæ, & a P. Præſidente confirmatæ fuerint, omnes, & ſinguli alii defectus, etiam ſubſtantiales Iuris, & facti, ſi forte in prædictis Electionibus, & confirmationibus intervenerint ſuppleri intelligantur, & pro ſuppletis habeantur, interim & quouſque ſuper prædictarum Electionum validitate, vel nullitate ad prædictas Quitenſem, ſeu alias Indiarum Provincias reſpective noſtra, vel ſucceſſorum noſtrorum determinatio perveniat, prout in prædicta Conſtitutione Innocentiana latius continetur, ad quam &c. Quia tamen Patribus Præſidentibus, ſeu Confirmatoribus poſt prælaudatæ Conſtitutionis emanationem, nondum præſcriptum eſt, quomodo, & qualiter auctoritatem confirmandi Electiones exercere debeant, ex quo in Partibus tam remotis faciliter contingi poteſt

Statutum fuerat a Pontifice, ut validæ cenſerentur electiones omnes confirmatæ a Præſidentibus donec innoteſceret definitio Prioris Generalis.

At Præſidentibus præſcriptus non fuerat modus confirmandi electiones.

poteſt, ut prædicti Præſidentes, ſeu Confirmatores, ſive ea officio, ſive ad Inſtantiam Partis vel Partium, ſub variis motivis, cauſis, vel prætextibus in graviſſimum tranquillitatis, & pacis, immo & obſervantiæ Regularis, necnon tam Eligentium, & Electorum earumdem Provinciarum, quam noſtræ auctoritatis præjudicium, confirmationem, vel confirmationes Electo, vel Electis denegare, vel retardare, & conſequenter ſalubrem effectum, & efficaciam antedictæ Conſtitutionis fruſtrare, vel impedire poſſint.

Ideo declaratur, debere Præſidentes immediate confirmare electiones, ſemel ac factæ fuerint a majori parte Electorum.

§.2. Nos propterea eidem Conſtitutioni Innocentianæ inhærentes, atque in hac parte hujuſmodi Provinciarum Religioſæ tranquillitati, & paci conſulere, ac tot malis imminentibus de remedio opportuno providere volentes, tenore præſentium, noſtrique muneris auctoritate, necnon de conſilio Ad. RR. PP., qui Nobis aſſiſtunt, perpetuo declaramus, ſtatuimus, & ordinamus, quod ſi in prædictis Quitenſi, & aliis Indiarum Provinciis in perſonam, vel perſonas, quæ tempore electionis, ſeu Electionum in quaſi poſſeſſione ſaltem probabili vocis paſſivæ reſpective, ſive Electio, vel Electiones Patris Provincialis, ſeu Rectoris Provinciæ, Diffinitorum etiam additorum Viſitatorum, Priorum localium, Vicariorum, Priorum, Judicum Cauſarum, & Scrutatorum Diffinitorii, item ac Diſcreti Capituli Generalis, necnon aliorum quorumcumque Officialium quocumque nomine nuncupatorum vocem activam in Capitulis Provincialibus habentium per ſcrutinium ſecretum, prout de jure faciendum a majori parte omnium Electorum in Capitulo Provinciali, aut in quocumque Diffinitorio, vel alias quomodolibet reſpective factæ fuerint, Patres Præſidentes Capituli, PP. Provinciales, & alii quicumque Superiores, in quibus auctoritas ordinaria, vel delegata confirmandi pro tempore quomodocumque reſideat, prædictos omnes, & ſingulos Electos ut ſupra, eorumque ſingulares Electiones ſine retardatione confirmare omnino teneantur, non obſtante quocumque defectu, etiam ſubſtantiali, vel quacumque proteſtatione, vel appellatione, ſive ante, ſive poſt hujuſmodi Electionem, vel Electiones facta, vel interpoſita, etiam de Jure. Quod ſi nihilominus hujuſmodi confirmationem denegaverint, vel aliquo modo retardaverint, tunc hujuſmodi Electus, vel Electi, eorumque ſingulares Electiones præſentium vigore toties quoties perpetuis futuris temporibus opus fuerit, confirmati reſpective ſint, ac pro confirmatis habeantur, eodem prorſus modo, ac ſi a prædictis Patribus auctoritatem confirmandi habentibus, confirmati fuiſſent, quatenus ſine obice ſuam reſpective auctoritatem, Officia, & dignitates libere, & licite exercere poſſint, & valeant in eo interim quod ad præſcriptum prælaudatæ Conſtitutionis Innocentianæ ſuper prædictarum Electionum validitate, vel nullitate ad prædictas Quitenſem, & alias Indiarum Provincias noſtra, vel ſucceſſorum noſtrorum determinatio reſpective perveniat, legitimeque intimata fuerit. Declarantes præterea, prout tenore præſentium declaramus privative quoad aliam quamcumque auctoritatem, ſeu Juriſdictionem prædictarum reſpective Provinciarum, etiam P. Præſidentis, & Judicum Cauſarum, atque cujuſcumque Diffinitoris, etiam Capituli Provincialis, ad nos, & ſucceſſores noſtros pro tempore exiſtentes tam Congregationem, quam determinationem ſuper nullitate cujuſcumque Electionis, ut ſupra factæ, etiam ipſo Jure contra tam ante, quam poſt confirmationem deducta, vel quomodocumque cognita dumtaxat pertinere.

Alias eorum literarum vigore ea tanquam confirmatæ cenſeantur.

Quorum cognitio ſeu determinatio privative ad Priorem Generalem pertineat.

Clauſulæ.

Præcipitur præſentium obſervantia ſub certis pœnis.

§.3. Præcipimus omnibus, & ſingulis RR. PP., ac Venerabilibus Fratribus cujuſcumque qualitatis, conditionis, & dignitatis, etiam Provincialatus, & Præſidentis Capituli in prædictis Quitenſi, & aliis Indiarum Provinciis nunc, & pro tempore exiſtentibus in meritum ſalutaris obedientiæ ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ per decennium, ac excommunicationis majoris latæ ſententiæ, quam hac una pro trina Canonica monitione præmiſſa in his ſcriptis, licet inviti ferimus, ipſo facto incurrendis pœnis, ne ſub quovis motivo, cauſa, vel prætextu impedimento ſint, quominus præſentes literæ, quas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & perpetuo fore decernimus, & declaramus ſuum integrum, ac plenarium in omnibus, & per omnia ſortiantur effectum, nec eas de obreptionis, vel ſubreptionis vitio, aut de alio quocumque defectu, etiam auctoritatis, vel intentionis noſtræ notare, ſeu impugnare audeant, vel attentent; ſed potius ſtatim ac hujuſmodi literæ ad prædictas Quitenſem, & alias Indiarum Provincias reſpective pervenerint, ſub ejuſdem privationis, & excommunicationis pœnis omni, & quacumque appellatione, & ſupplicatione remota, eas in quocumque Diffinitorio, etiam privato integre reſpective recipiant, in omnibus, & ſingulis caſibus emergentibus ad literam obſervent, ac exequutioni mandent: Sicque in præmiſſis per quoſcumque prædictarum Provinciarum, & Ordinis noſtri Judices, & Superiores ordinarios, & delegatos, necnon per quæcumque Tribunalia, & Definitoria judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ipſo facto, & abſque alia declaratione, decernentes, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter fieri, vel attentari contigerit.

§.4. Non obſtantibus quibuſcumque prædictarum Provinciarum Definitionibus, Actis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, necnon noſtris, vel prædeceſſorum noſtrorum Declarationibus, Statutis, Decretis, & Ordinationibus in contrarium præmiſſorum quomodolibet approbatis, confirmatis, conceſſis, innovatis, & emanatis. Quæ omnia, & ſingula inquantum præſentibus literis adverſantur, ſeu contrariantur expreſſe revocamus, derogamus, & annullamus; ac revocata, annullata, derogata, & nulla, nulliuſque roboris, & momenti eſſe volumus, & declaramus, cæteriſque contrariis quibuſcumque &c. Datum Romæ in Conventu noſtri Sancti Patris Auguſtini die ultima Menſis Junii 1680. -- F. Dominicus Valvaſorius Mediolanenſis Generalis licet indignus Ordinis Eremitarum S. P. Auguſtini ~ Magiſter F. Carolus Maria Peruſia Mediolanenſis Secretarius Ordinis ~ Loco ✠ Sigilli ~ Regiſtrat. lib. a.

Dat. 30. Junii 1680.

Preces Procuratoris Generalis.

§.5. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ut literæ præinſertæ firmius ſubſiſtant, & in Partibus adeo remotis executioni mandentur, ac ſerventur exactius, præfatus Procurator Generalis illas Apoſtolicæ confirmationis no-

ſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui memoratum Procuratorem Generalem audiverunt conſilio, & attenta relatione dilecti filii noſtri Palutii S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Alteriis nuncupati, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris eiſdem Cardinalibus ſuper præmiſſis facta, præinſertas patentes literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, & expreſſis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & Facti defectus etiam ſubſtantiales, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Confirmatio præinſertarũ ordinationum

Clauſulæ.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obſtantibus præmiſsis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon quatenus opus ſit Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus: Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VIII. Auguſti MDCLXXX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

LXXXIX.

Conceditur Indulgentia Plenaria Perpetua ſemel in Menſe Confraternitatibus Cordigerorum in Eccleſiis Conventualium S. Franciſci erectis in die ſolitis Proceſſionibus.

Dat. 26. Augu. 1680. A. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD augendam Fidelium Religionem, & animarum ſalutem cæleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, ac ſupplicationibus dilecti filii Joannis Franchini Mutinen. Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum Procuratoris Generalis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis Confratribus, & Conſororibus Confraternitatum ſub titulo, ſeu denominatione Funiculi ejuſdem S. Franciſci, ſive Cordigerorum in Eccleſiis dicti Ordinis hactenus erectarum, & in futurum erigendarum vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui, & quæ Proceſſioni per eaſdem Confraternitates ſemel in Menſe fieri ſolitæ devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, qua vice præfatarum id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Precibus Procurat. Gener. Conventualium conceditur prædicta Indulgentia Confratribus, & Conſororibus

§.1. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Clauſulæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Auguſti MDCLXXX. Pontif. noſtri Anno Quarto.

XC.

Conceditur Indulgentia Plenaria Perpetua viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Fratrum, vel Monialium Ordinis S. Franciſci in Feſtivitatibus dicti Sancti, necnon Antonii de Padua, Bonaventuræ, Ludovici Epiſcopi, Bernardini, ac S. Claræ.

Dat. 26. Aug. 1680. An. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis. Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CUM a primæva Inſtitutione Regulæ Beati Franciſci, tam ob illius, & Sanctorum Antonii de Padua, Ludovici Epiſcopi, & Confeſſoris, Bonaventuræ, & Bernardini, necnon Sanctæ Claræ, aliorumque ejuſdem Ordinis ſequacium ſanctitatem, & miraculorum multitudinem, quam etiam ob multorum ipſius Religionis Summorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum merita, ingens ubique Chriſtifidelium multitudo ſingularem erga quemcumque dictorum Sanctorum gerat devotionis affectum,

Cauſa Indulgentiæ.

Nos,

Preces Procuratoris Generalis Ordinis Minor. Conventualium.

Nos, ut ipſorum Fidelium devotio hujuſmodi non modo conſervetur, ſed in dies magis augeatur, animarumque ſaluti uberius conſulatur, precibus etiam dilecti filii Joannis Franchini Mutinen. Ordinis Fratrum Minorum Conventualium Procuratoris Generalis ſuper hoc nobis humiliter porrectis inclinati, tam omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Minorum Conventualium, Capuccinorum, & de Obſervantia nuncupatorum Fratribus, & Monialibus, quam cæteris utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sanctiſſima Communione refecti diebus feſtis Sanctorum Franciſci, Antonii de Padua, Bonaventuræ, Ludovici Epiſcopi, & Confeſſoris, ac Bernardini prædictorum eorumdem Fratrum Minorum Conventualium, Capuccinorum, & de Obſervantia, necnon die Feſtivitatis S. Claræ Monialium dicti Ordinis Monaſteriorum ubilibet conſtitutorum Eccleſias tam erectas, quam erigendas, vel earum aliquam a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis eorumdem dierum ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Principum Chriſtianorum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Conceſſio Indulgentiæ perpetuæ.

Clauſulæ.

Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris; non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Ut autem præſentes literæ ad ipſorum Chriſtifidelium notitiam facilius, citiuſque perveniant, volumus, quod earum exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. M. Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Auguſti MDCLXXX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

XCI.

Dat. 9. Sept. 1680. An. 4.

Statuitur, ut tam Capitulum Generale, quam Dieta intermedia Congregationis Caſſinenſis Ordinis S. Benedicti ante triennium non celebretur.

Hac de re vide Clem. X. Conſt. editam anno 1670. die 22. Auguſti, Pon. 1. item Conſt. Inn. XI. editam anno 1680. die 22. Novembris Pont. 5.; necnon Conſt. Inn. XII. editam an. 1691. die 28. Julii Pont. 1. in quarum prima celebrari debebat Capitulum poſt triennium, altera confirmata fuerunt ſtatuta Caſſinenſium, & poſtrema immutatum fuit tempus Dietæ.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

Ex Conſtitutionibus celebrabatur Generale Capitulum ſingulis annis, ſed poſtea ex Decreto Genera-

In Capituli a Clem. X. confirmato altero quoque anno.

CUM (ſicut accepimus) Dudum felic. rec. Clemens PP. X. prædeceſſor noſter quodam Decretum a Capitulo Generali Congregationis Caſſinen. Ordinis S. Benedicti Mantuæ in Monaſterio ejuſdem S. Benedicti celebrato factum, ut ad evitandas expenſas, ac itinerum incommoda Capitulum Generale ipſius Congregationis, quod a Conſtitutionibus ejuſdem Congregationis ſingulis annis celebrandum mandabatur in poſterum altero quoque anno ad mentem rec. me. Alexandri PP. VIII. prædeceſſoris pariter noſtri cogi deberet Apoſtolica auctoritate inter alia, confirmaverit, & approbaverit, prout in ipſius Clementis prædeceſſoris literis deſuper in ſimili formæ Brevis die 22. Auguſti 1670. expeditas, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Cauſa tertii Statuti.

§. 1. Nos conſiderantes Congregationem prædictam, ejuſque Monaſteria, & perſonas, propter nimis frequentes Capitulorum Generalium, & Dietarum intermediarum celebrationes, expenſis, & itinerum incommodis adhuc nimium gravari, ac proinde illorum utilitati, & commoditati peramplius, quantum cum Domino poſſumus, conſulere cupientes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut de cætero tam Capitulum Generale, quam Dieta intermedia præfatæ Congregationis Caſſinen. quolibet triennio a proxime futuro Capitulo Generali, quod Tertia Dominica poſt Paſcha Reſurrectionis Dominicæ anni proxime venturi 1681. celebrandum eſt, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de triennio in triennium continuando, celebrentur: ita ſcilicet, ut Dieta hujuſmodi octodecim Menſibus poſt celebrationem cujuſcumque Capituli Generalis pro rebus, & negotiis, quibus interea conſulendum fuerit, ante tamen feſtum Circumciſionis Domini immediate ſequens, & non aliter haberi debeat. Viſitatores vero, qui juxta Conſtitutiones prædictas eidem Dietæ intereſſe debebunt, in acceſſu ad ipſam Dietam, & in reditu ab illa viſitationes Monaſteriorum ſibi reſpective aſſignatorum terminare, & abſolvere teneantur tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Statut. prædictum, & præciſe definitur tempus Capituli, & Dietæ, cujus occaſione viſitationes abſolvendæ ſunt.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas ipſæ præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, individuamque expreſſionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros

effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes, & functoros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit atteotari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, ejuſque Monaſteriorum, & aliis quibuſvis juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & coosuetudinibus, Decretis, & uſibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eidem Congregationi, ejuſque Monaſteriis, Superioribus, & perſonis quibuſlibet, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque inſolitis clauſulis, & Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries, ac quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribos ſpecialis, ſpecifica, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia esquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones, præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac exactiſſime ſervatis, inſertis, expreſſis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitotæ munitis, eadem prorſus ſides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent eshibitæ, vel oſteoſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die IX. Septembris MDCLXXX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

XCII.

Par.14. Sept. 168.. An.4.

Extenditur Decretom Prioris Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini de conſanguineis, & affinibus Religioſis, ad Diſcalceatos Congregationis Hiſpaniæ, & Indiarum ejuſdem Ordinis.

De hoc Decreto extat duplex confirmatio, una in Conſt. Clem. VIII. edita , altera vero in Conſt. Inn. X. ad an. 1647. d.23. Febr. Pont. IV.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretū hujuſmodi primo confirmatum fuit a Clem. VIII., & poſtea ab Innoc. X., ut infra.

DUdum fel. rec. Innocentius PP. X. prædeceſſor noſter quoddam Decretum a quon. Andrea Fivizano dum visit Priore generali Ordiois Fratrum Eremitarum S. Auguſtioi pro felici ejuſdem Ordinis regimine inter alia editum auctoritate Apoſtolica confirmavit per ſuas in ſimili forma Brevis die 23. Februarii 1647. deſuper espeditas literas, tenoris, qui ſequitur videlicet. Innocentius PP. X. Ad perpetuam rei memoriam. Injuncti Nobis (reliqua legi poſſunt ſuo loco.

Preces Vicarii Generalis dd. Fratrum Diſcalceatorum, & cauſa extenſionis Decreti.

§.1. Cum aotem, ſicut dilectus filius Joannes a Præſentatione Vicarius Generalis Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum Congregationis Hiſpaniæ, & Iodiarum dicti Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Nobis nuper exponi fecit, eadem Congregatio ad obſervantiam Conſtitutionum Fratrum Calceatorum Ordinis præfati non teneatur, ac proiode dubitari poſſit illam nec Decretum prædictum ſervare teneri. Ipſe vero Joannes Vicarius Generalis pro felici, & proſpero ſuæ Congregationis præfatæ regimine, & gubernio Decretum hujuſmodi ſublato quocumque uſu, vel conſuetudine, qui, vel quæ in contrarium allegari poſſet in eadem Congregatione obſervari plurimum deſideret; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ot in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ejuſdem Joanois Vicarii Generalis votis hac in re quaotum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati Decretum præinſertum a memorato Andrea Fivizano Procuratore Generali editum, & a præfato Innocentio prædeceſſore confirmatum, ot præfertur, in univerſa Congregatione prædicta Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ, & Indiarum, ac ab omoibus, & ſingulis ipſius Congregationis Superioribus, & Fratribus, ad quos ſpectat, & in futurum quandocumque ſpectabit, ſublato quocumque uſu, vel conſuetudine, qui, vel quæ in contrarium qoovis modo allegari valeret, de cætero inviolabiliter obſervari debere auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Extenſio Decreti ad præfatam Congregationem.

Clauſula.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congrega-

Digitized by Google

gregationis, ejuſque Provinciarum, & Conventuum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Septembris MDCLXXX. Pontif. noſtri Anno Quarto.

XCIII.

Dat. 30. Sep. 1680. An. 4.

Confirmatur Decretum Card. Protectoris, quo declaratum fuit, non licere ſuperioribus Ord. B.M. de Mercede delegare auctoritatem conferendi habitum Tertiariorum utriuſque ſexus; poſſe tamen eos horum curam probo Religioſo committere.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti filii Joſephi Linas Fratris expreſſe profeſſi, & Procuratoris Generalis Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, in Sacra Theologia Magiſtri Congregationi venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, expoſito, quod cum in dicto Ordine eſſent quampluriml Tertiarii, & Tertiariæ, ſeu Pizochæ ſub Tertiariorum Regula, ex habitu ejuſdem Ordinis pie, & laudabiliter viventes, dubitatum aliquando fuerat, an pertineret privative ad Superiores ipſius Ordinis prædictis Tertiariis habitum conferre, an verò poſſent delegare aliquem virum Religioſum, probatæque virtutis, ut illis habitum hujuſmodi conferret, curamque eorum haberet precipue circa Regulæ obſervantiam; ideoque pro ipſius Joſephi parte præfatæ Cardinalium Congregationi ſupplicato, ut pro majori ſecuritate dubitationem hujuſmodi reſolvere dignaretur: eadem Congregatio Cardinalium per ſuum Decretum die 11. Augusti proxime præteriti emanatum ſupplicem Libellum ſibi ſuper præmiſſis porrectum remiſit dilecto filio Noſtro ejuſdem S.R.E. Presbytero Cardinali Otthobono nuncupato d. Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectori, ut veris exiſtentibus narratis circa ejuſdem Joſephi Procuratoris Generalis preces id ſtatueret, quod pro ſuo arbitrio, & conſcientia in Domino expedire cenſuiſſet. Porro idem Petrus Cardinalis, & Protector in vim facultatis ſibi per Decretum hujuſmodi attributæ, ſuper præmiſſis Decretum edidit tenoris, qui ſequitur videlicet. Vigore retroſcriptæ facultatis Sac. Congregationis S.R.E. Cardinalium Negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, recognito ſupplici libello a Procuratore Generali exhibito, & re mature conſiderata declarandum, & ſtatuendum duximus: Non licere ſuperioribus localibus Religionis, delegare auctoritatem conferendi habitum Tertiariorum prædictis utriuſque ſexus Tertiariis, ſed ad illos hoc privative ſpectare: poſſe tamen ſemel indutis in illorum curam circa obſervantiam Regulæ Virum Religioſum ejuſdem Religionis probatæque virtutis deſtinare, prout præſenti Decreto auctoritate qua ſupra decernimus, ſtatuimus, & declaramus. Inquorum fidem &c. Datum ex ædibus noſtris hac die 14. Septembris 1680. Cardinalis Otthobonus totius Ordinis B. Mariæ de Mercede Protector.

Propoſitum fuit dubium S. Congregationi Epiſc., & Reg.

Remiſſum fuit ad Card. Protectorem.

Fuit Decretum.

§. 1. Cum autem, ſicut dictus Joſephus Prior Generalis Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſum Joſephum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum a memorato Petro Cardinale, & Protectore editum, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis.

Confirmatio relati Decreti.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quatenus opus ſit Ordinis prædicti, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus: Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, &

Sigillo

Sigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXX. Septembris MDCLXXX. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

XCIV.

Dat. 25. Oct. 1680. An. 5. Confirmantur quædam Decreta Capitulorũ Fratrum S. Franciſci Strictioris Obſervantiæ Provinciæ S. Petri de Alcantara in Hiſpania a S. Congregatione approbata, nec non aliud Card. Protectoris pro eorum Decretorum executione.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memor.

Species facti. NUper pro parte dilecti filii Ferdinandi de Villadiego, & Peralta Fratris expreſſe profeſſi, & in Romana Curia Procuratoris Provinciæ S. Petri de Alcantara in Hiſpania Fratrum Minorum Ordinis S. Franciſci ſtrictioris Obſervantiæ, ſive Diſcalceatorum nuncupatorum nomine dictæ Provinciæ Congregationi Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod in quodam libro Actorum, & Decretorum Capitulorum Provincialium, Congregationum intermediarum, & coadunationum particularium Diffinitorii præfatæ Provinciæ aderat Decretum Capituli Provincialis in Conventu Granaten S. Antonii Patavini die 20. Octobris 1663. celebrati folio 17. appoſitum, tenoris, qui ſequitur videlicet. Item totum Capitulum Provinciale decrevit, quod reſcripta, ſeu Inſtrumenta autentica capitulationum, pactorum, ſeu concordiarum obtenta, vel futura cum Eccleſiaſticis, ſive cum Sæcularibus, ut robur, conſiſtentiam, & firmitatem habeant totius Diffinitorii auctoritate, & conſenſu exhibeantur coram Teſtibus, & ſub Tabellionis publici, vel Notarii Apoſtolici ſubſcriptione; quælibet autem Inſtrumenta, quæ cum eadem ſolemnitate, & per ſolum Miniſtrum Provincialem fuerint exhibita, etiamſi ipſe Miniſter teſtetur ſe ad hoc habuiſſe conſenſum unanimem totius Diffinitorii nullius roboris, validitatis, & ſubſtantiæ ſint = Fr. Gaſpar Garcia Miniſter Provincialis, Fr. Franciſcus de Morales Pater, & Diffinitor = Fr. Andreas de Alarcon Cuſtos = Fr. Ildefonſus de Monte Alegre Deffinitor. Fr. Salvator de Robles Diffinitor = Fr. Didacus Peroz Diffinitor. Ac ſimiliter in præfato libro fol. 160. reperiebatur aliud Decretum die 27. Februarii 1680. editum, tenoris ſequentis videlicet: in ipſa ſupra relata die 23. Februarii 1680. ſuas Diffinitorium conferens Capitulares ſeſſiones, in hac noviſſima, ſubſequens Decretum, ſeu ſtatutum condidit. Cum ex libro Capitulari hujus Provinciæ pag. 17. conſtet capitulum Provinciale in hoc Granatenſi Conventu D. Antonii Patavini die 20. Octobris 1663., celebratum decreviſſet, quod Patentes, & authenticæ literæ Capitulorum, vel concordiarum, ſive cum Eccleſiaſticis, ſive cum Sæcularibus, ut firmitatem, & ſubſiſtentiam habeant Diffinitorio pleno, nemine diſcrepante, & unanimiter conſentiente firmentur, & cum ſolemnitate Juris authentice ſubſcribantur; ſi autem Inſtrumenta præfata, quantumvis authentica, ſolum Miniſtri Provincialis placito, Juramento, & ſubſcriptione afficiantur, licet ipſe teſtetur totum Diffinitorium erga prædicta, ſuum conſenſum præſtaſſe, irrita ſint, & invalida, quare Inſtrumenta hujuſmodi, ſi nunquam quibunt obſtare noſtræ juri Provinciæ, cujus præſens, & antiqua Sanctio, ſeu Conſtitutio recta, idoneaque videatur ad inconvenientia, quæ ex oppoſito poſſunt oriri, procul releganda, & ita peroptans Diffinitorium prædictum hanc rectam, idoneamve conſtitutionem, ſeu determinationem, omnimoda ſubſiſtere firmitate, ne umquam illa pacta Concordiæ, ſeu Capitulationes præfatæ abſque matura, & neceſſaria deliberatione, conſilioque ſufficienti ſolemniter, & authentice fiant, decrevit, quod tam hujus ſanctionis, ſeu determinationis a præſcuti Diffinitorio factæ, quam alterius a toto Capitulo Provinciali exhibitæ demandentur exempla, ſeu integra tranſumpta, & a Tabellione publico, vel Notario Apoſtolico ſubſcripta, & ita præſentari coram Sac. Epiſcoporum, & Regularium Congregatione ipſius Confirmationem efflagitando: qua obtenta, esponatur ſuppliciter cum præmiſſis Sanctæ Sedis Apoſtolicæ ad roborationis effectum obtinendæ, ut omnia præmiſſa communita patrocinio Apoſtolicæ Confirmationis, ſubſiſtant firmius, & ſerventur exactius, quo tam hæc ultima ſeſſio, quam hujus reliquæ intermedii Capituli finitæ fuere, ac propriis ſubſcriptæ manibus eodem die, menſe, & anno, ut ſupra -- Fr. Petrus de Cordova Lector Sacræ Theologiæ, Miniſter Provincialis, Fr. Ildefonſus de Segura Pater, & Diffinitor -- Fr. Salvator Aguary Pater, & Diffinitor -- Fr. Franciſcus Lopez Cuſtos, & Sacræ Theologiæ Lector, Fr. Antonius Albertus Diffinitor -- Fr. Antonius Matamoros Diffinitor.

Decretum Capituli Provincialis, de exhibitione Capitulationum, & pactorum, ſeu concordiarum.

Aliud ſimile Decretum de confirmatione a Sede Apoſt. obtinenda.

§. 1. Et proinde pro parte d. Ferdinandi Procuratoris præfatæ Congregationi Cardinalium ſupplicato, ut Decreta Provincialia hujuſmodi confirmaret: eadem Congregatio Cardinalium per ſuum Decretum die VI. Septembris proxime præteriti emanatum, attenta ſuper præmiſſis relatione Ven. Fratris noſtri Alderani Epiſcopi Tuſculan. ejuſdem S.R.E. Cardinalis Cybo nuncupati Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, petitam confirmationem Provinciæ prædictæ benigne conceſſit, illiuſque executionem, & obſervantiam arbitrio, & prudentiæ ejuſdem Alderani Epiſcopi Cardinalis, & Protectoris remiſit; qui ſubinde auctoritate ſibi per prædictam Congregationem Cardinalium attributa, Decretum edidit, tenoris qui ſequitur, videlicet: Alderanus Epiſcopus Tuſculanus S.R.E. Cardinalis Cybo, Seraphici Ordinis Sancti Franciſci apud Sanctam Sedem Protector. Ex quo Sacræ Congregationi Epiſcoporum, & Regularium placuit retroſcripta Decreta Provincialia approbare, & confirmare, eorumque executionem, & obſervantiam Protectioni noſtræ committere. Nos ejuſdem S. Congregationis auctoritatem modernis, & pro tempore exiſtentibus ſuperioribus præfatæ Provinciæ diſtricte præcipimus, & mandamus quatenus ſupradicta Decreta, illorumque tenorem perpetuis futuris tem-

Confirmatio Congregationis, & commiſſio facta Card. Protectori pro executione.

Ejus Decretũ ſub certis pœnis.

temporibus fideliter obſervent, & exequantur, ac ab omnibus aliis obſervari, & exequi faciant, nec illa ſub quocumque prætextu infringere, mutare, aut etiam diverſimode interpretari Nobis, & pro tempore exiſtente Ordinis Protectore inconſultis audeant, & præſumant, ſeu ab aliis mutari, infringi, aut diverſa interpretatione retorqueri permittant ſub pœnis adverſus contrafacientes privationis officiorum, vocis activæ, & paſſivæ, aliiſque arbitrio noſtro, & pro tempore exiſtentis Protectoris infligendis non obſtantibus quibuſcumque &c. Romæ die 11. Septembris 1680. -- A Cardinalis Cybo Protector. Jo. Baptiſta Ruſca &c.

Preces Procuratoris Generalis d. Provinciæ.

§. 2. Cum autem ſicut præfatus Ferdinandus Procurator Nobis poſtmodum exponi fecit, ipſe præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrucinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Ferdinandi Procuratoris votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi qoibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſerta duo Decreta Provincialia a memorata Cardinalium Congregatione, ut præfertur confirmata, nec non pro eorum executione, & obſervantia emanatum a præfato Alderando Epiſcopo, & Protectore Decretum itidem præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatio præinſertorū Decretorum.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitntionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datom Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XV. Octobris MDCLXXX. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

XCV.

Mandatur, ut in toto Statu Eccleſiaſtico ſerventur ſtatnta ſucceſſiones ab inteſtato agnatis maſculis deferentia.

Dat. 16. Nov. 1680. An. 5.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis Officii debitum, quo univerſis, præſertim vero populis noſtræ curæ, & ſollicitudini, etiam in temporalibus creditis tenemur, exigit, ut ea provideri, ſtatui, ordinari, & declarari debeant, per quæ illorum commodis, otilitati, quieti, & tranquillitati conſultum ſit, litiumque diſpendia, & incommoda, quantum fieri poteſt, tollantur, & ceſſent.

Præfata Statuta recenſentur.

§. 1. Cum itaque in noſtra Urbe, peneque in omnibus aliis Civitatibus, Oppidis, & locis noſtri, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Status, & ditionis temporalis Italiæ ordinata ſint, atque vigeant ſtatuta, ſeu decreta, aliæve leges, & ordinationes, Apoſtolica expreſſa, vel tacita, ſive a jure præſumpta confirmatione, & approbatione munita, per quæ, ut agnationum, & familiarum nobilitas, & decor, mediantibus bonis, & divitiis conſerventur, inteſtatæ ſucceſſiones agnatis maſculis, excluſis fœminis, aliiſque per eas cognatis intra certos reſpective gradus deferuntur. Compertum vero ſit, quod nonnullæ Doctorum, & Tribunalium interpretationes, ac limitationes, vel reſtrictiones præmiſſum finem a populis, juxta eorum, ac regionis antiquos, & continuatos mores, impediunt, præfataſque leges, ac proviſiones pene inanes reddunt, ſive frequentes producunt lites, perturbationes, incommoda, & diſpendia, adeout quandoque expediat potius non deferri, nec aperiri ſucceſſionis beneficium, quod ita in maleficium, propriique aſſis jacturam convertitur; unde propterea iidem populi præſati noſtri Status Eccleſiaſtici, tam immediati, quam mediati Italiæ apud nos eorum voluntatem, ac deſiderium explicantes, preces porrexerunt, ut deſuper opportune providere dignaremur, præfatorumque ſtatutorum, ac legum, ſeu proviſionum, generalem, ac indefinitam obſervantiam, prout jacent, & diſponunt, demandaremus, quibuſcumque Doctorum, & Tribunalium rejectis interpretationibus, adeout univerſalis, ac uniformis in quolibet loco ſit ordo ſuccedendi ad propriorum reſpective ſtatutorum, & legum normam, ſeu præſcriptum.

Cauſa hujus Conſtitutionis.

Preces populorum Status Eccleſiaſtici.

§. 2. Hinc nos præmiſſorum populorum, qui Nobis, & Apoſtolicæ Sedi etiam in temporalibus, tam immediate, quam mediate crediti ſunt, commodo, utilitati, quieti, & tranquillitati, quantum fieri poteſt, conſulere cupientes, eorumque votis, & ſupplicationibus annuere volentes. Motu proprio, ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnium, & ſingulorum ſtatutorum, decretorum, legum, conſtitutionum, & proviſionum hujuſmodi in dicta noſtra Urbe, & univerſo noſtro, & Sedis Apoſtolicæ Statu Eccleſiaſtico immediato, & mediato exiſtentium tenores pro expreſſis habentes, perinde ac ſi de illis expreſſa, ſpecialis, & individua mentio facta eſſet, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, mandamus, decernimus, & ſtatuimus, ut in ſucceſſionibus inpoſte-

Præceptum ſervandi ubique, & prout jacent dicta Statuta.

Digitized by Google

poſterum, & poſt præſentium publicationem aperiendis, & deferendis, illa ſtatuta, decreta, leges, Conſtitutiones, & ordinationes, quæ in præfatis noſtris Urbe, & Statu Eccleſiaſtico expreſſam in forma ſpecifica, vel etiam in ſola forma communi Apoſtolicam habeant confirmationem, & approbationem, ſive illam habeant tacitam, & præſumptam, quæ ex juris diſpoſitione ob longiſſimi temporis obſervantiam inducitur, generaliter, & indefinite, prout jacent, ac diſponont ad favorem maſculorum de agnatione, in univerſo aſſe attendi, & ſervari debeant

Nec obſtent bonorum differentia, eorūque ſitus; bene vero lex inveſtituræ, ſi ſit contraria.

quacumque ſublata conſideratione, vel differentia bonorum, eorumque ſituationis, intra, vel extra territorium, ubicumque exiſtant, & ſive ſint libera, & allodialia, ſeu feudalia, vel emphyteutica, ſeu livellaria, etiam de directo dominio Eccleſiarum, Monaſteriorum, & piorum locorum, ſeu perſonarum Eccleſiaſticarum, ubi lex inveſtituræ non obſtet, quæ ſalva remaneat.

Item nec ſubjectio, & exēptio perſonarum cujuſcū que generis.

Sublata quoque omni, & quacumque differentia, vel conſideratione ſubjectionis, & reſpective exemptionis perſonarum, tam deſcendentium, quam ſuccedentium, vel excludentium, & excluſarum cujuſcumque ſint ſtatus, gradus, & conditionis, & quamvis agatur de Clericis, vel Regularibus utriuſque ſexus, aut de Eccleſiis, & Monaſteriis, aliiſque perſonis, & locis Eccleſiaſticis, vel alias quomodolibet exemptis, & privilegiatis, quantumvis expreſſa, & ſpeciali nota dignis.

§.3. Dum non ea ipſorum ſtatutorum, vel ſtatuentium aliqua juriſdictione, vel poteſtate, ſed ex noſtra dumtaxat Apoſtolica auctoritate hunc ſuccedendi ordinem in dicto noſtro ſtatu immediato, & mediato Italiæ, ex juſtis cauſis animum noſtrum digne moventibus ſervari volumus, ac ſtatuimus, attenta ſolum, ac generaliter naturali qualitate agnationis, & ſexus pro dicto fine aſſequendo.

Nec pariter mixtura in medio exiſtētium perſonarum non excluſarum.

Nullaque etiam ratione habita mixturæ perſonarum non excluſarum in medio exiſtentium, aliave qualitate, ob quam hujuſmodi ſtatutorum, & legum ceſſatio, & reverſio ad jus comune prætendi valeat, adeout unicum, uniforme, ac univerſale ſit jus, & ordo ſucceſſionis ad ipſorum reſpective ſtatutorum præſcriptum, ex præfato agnationis favore.

Quemadmodum nec etiā dubium.

Quodque in quolibet caſu dubio, & quomodolibet diſputabili favore maſculorum de agnatione in excluſionem fœminarum, & cognatorum, tam aſcendentium, etiam matris, quam deſcendentium, & collateralium, hujuſmodi legum & ſtatutorum interpretatio facienda ſit.

At ſi deſit cōbinatio Statutorum utriq; loci perſonarum, & bonorum, tunc ſerventur Statuta locorum, in quibus ſunt bona.

Ubi vero contingat non verificari ſtatutorum, perſonarum, & bonorum unionem, ſimilitudinem, & combinationem, quam attendi, ac ſervari debere decernimus, vel quod non adſint ſtatota perſonarum, ſive illa extantia, ob enunciatas Doctorum, & Tribunalium interpretationes, aut alias qoomodolibet ſoum non ſortiantur effectum, tonc ſublata (, ut præmiſſum eſt) omni differentia exemptionis, & ſubjectionis perſonarum, & bonorum reſpective, generaliter, & prout jacent, attendi, ac ſervari volumus, decernimus, & mandamus ſtatuta locorum, in quibus bona exiſtunt, ac poſſidentur,

Cujuſcumque ea ſint generis.

ſive agatur de bonis ſtabilibus, ſive de mobilibus, cenſibus, locis montium, officiis vacabilibos, nominibus debitorum, juribus, & actionibus, & aliis, quamvis de illis eſſe dignoſcatur, quæ loco non circumſcribuntur, ſed perſonam ſequuntur, & quamvis tam decedcotes, quam excludentes, & excluſi eateri ſint, Nobis, & Sedi Apoſtolicæ in temporalibus non ſubditi, dum etiam eateri acquirentes, ac retinentes præfata bona, & juata in prædictis Urbe, & ſtatu cenſentur

Et perſonarū, dummodo bona habeant in Statu, nec de earum contraria voluntate conſtet.

(contraria voluntate expreſſe non declarata) in animo habuiſſe hujuſmodi bonorum, & jurium ſucceſſionem regulari debere, juata leges, & ordinationes locorum, in quibus exiſtunt, ac retinentur, prout hunc animum præſumendum eſſe decernimus, ſtatuimus, & declaramus.

Prædicta omnia cuſtodiantur etiam in teſtamentariis ſucceſſionibus ſi decedentium voluntas expreſſe contraria nō fuerit.

Quæ vero de inteſtatis ſucceſſionibus hactenus, ut ſupra, ſtatuta, & diſpoſita ſont, in teſtamentariis quoque ſucceſſionibus attendi, & obſervari debere volumus, ac ſtatuimus, quacumque pariter bonorum, & perſonarum differentia, & conſideratione, ut ſupra, ſublatis, in iis caſibus, in quibus eadem ſtatuta, & leges locales in hac ſpecie teſtatæ ſucceſſionis maſculorum de agnatione favore diſponunt, quoties decedentium contraria expreſſa voluntas non adverſetur.

§.4. Non intendimus autem per præſentem Conſtitutionem, atque in ea diſpoſita, in aliquo derogare, & præjudicare Conſtitutionibus Apoſtolicis rec. mem. noſtrorum prædeceſſorum, Sixti Papæ V., Clementis Papæ VIII., Pauli Papæ V. Urbani Papæ VIII. Innocentii Papæ. X., & Alexandri Papæ VII., & aliorum, ſi quæ adſunt, ſuper inhabilitatione forenſium dicto noſtro, & Apoſtolicæ Sedis dominio io temporalibus non ſubjectorum, qui ſtatutis temporibus ad habitandum non veniant, & non obſerveot ea, quæ in eiſdem Conſtitutionibus diſponuntur, ac demandantur; ſed illæ ſalvæ, integræ, & in ſuo robore, ac firmitate permaneant.

Clauſulæ.

§.4. Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, & etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ſeu Vicelegatos, aut Cameræ Apoſtolicæ Præſidentes, & Clericos, & quoſcumque alios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique locorum judicari, & definiri, ac ſententiari debere;

Eximuntur Conſtitutiones pro Forenſibus.

necnon quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Ut autem præſentes ad notitiam omnium deducantur:

§.6. Volumus, & eadem auctoritate Apoſtolica ſtatuimus, & ordinamus, quod illarum tranſumptis, etiam per impreſſionem factis manu alicujus Judicis, ſeu Prælati, aut alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Notarii publici munitis, quemadmodum adhiberetur originali, ſi præſentaretur, ubique adhibeatur, tam in judicio, quam extra illud, plena, & indubitata fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorē Anno Incarnationis Dominicæ MDCLXXX. ſextodecimo Kal. Decembris Pontificatus noſtri Anno Quinto.

Placet Motu proprio B.

XCVI.

Confirmantur tam Declarationes ad Regulam, quam

Dat. 22. Nov. 1680. An. 5.

quam Conſtitutiones Monachorum Congregationis Caſſinenſis Ordinis S. Benedicti.

Plura ſtatuta habentur in Clem. X. Conſt. edita an. 1670. Aug. 22. Pont. I. Conſt. ed. 1670. Septem. 9. Pont. I. Conſt. ed. 1675. Apr. 24. Pontif. V. Item Inn. XI. Conſt. ed. 1676. Nov. 17. Pont. I. Conſt. ed. 1680. Septem. 9. Pont. IV., Et Conſt. ed. 1681. Janu. 10. Pont. V.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcroſancti Apoſtolatus officium, quod inſcrutabilis divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati noſtræ meritis licet, & viribus longe impari imponere dignata eſt, ſalubriter exequi adjuvante Domino jugiter ſatagentes, Monaſticos Ordines in Eccleſia Dei pie, ſanctèque inſtitutos, ac annoſa, celeberrimaque ſanctitatis, & religioſitatis laude fulgentes in ſalutari eorum vivendi norma, monaſticaque obſervantia confovere, atque conſervare omni ſtudio connitimur; ac proinde ea, quæ pro felici, proſperoque illorum regimine, & gubernio, provide, prudenterque facta, atque ordinata eſſe noſcuntur, ut ſerventur exactius, & perenni ſtabilitate perſiſtant, Apoſtolici muniminis patrocinio libenter corroboramus, ſicut ad omnipotentis Dei gloriam, Religionis, & piorum operum incrementum, & felicem progreſſum, ac animarum ſalutem in Domino expedire arbitramur.

Declarationes, & Conſtitutiones prædictæ ad examen revocatæ emanarunt, ut infra.

§. 1. Cum itaque dudum a Monachis Congregationis Caſſinen. Ordinis S. Benedicti factæ fuerint nonnullæ declarationes ad Regulam ejuſdem S. Benedicti, ac Conſtitutiones pro felici ejuſdem Congregationis gubernio, ejuſque Monachorum in via mandatorum Domini directione, quæ juſſu noſtro a quibuſdam Viris, pietate, prudentia, rerum uſu, & ſacrarum literarum ſcientia eximie præditis diligenter reviſæ, & diſcuſſæ, ac ubi opus eſſe viſum eſt, opportune correctæ, & ad præſentem rerum ſtatum aptatæ fuerunt, ac in unum volumen collectæ ſunt tenoris, qui ſequitur, videlicet:

§. 2. *In nomine Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Sancti Monachorum Patris Benedicti in Regulam ſuam Prologus.*

Auſculta, o fili præcepta Magiſtri, & inclina aurem cordis tui: & admonitionem pii Patris libenter excipe, & efficaciter comple, ut ad eum per obedientiæ laborem redeas, quo per inobedientiæ deſiderium receſſeras. Ad te ergo nunc meus ſermo dirigitur, quiſquis abrenuncians propriis voluntatibus, Domino Chriſto, vero Regi militaturus, obedientiæ fortiſſima, atque præclara arma aſſumis, in primis, ut quidquid agendum inchoas bonum, ab eo perfici, inſtantiſſima oratione depoſcas: ut qui nos jam in filiorum dignatus eſt numero computare, non debeat aliquando de malis actibus noſtris contriſtari, ita enim ei omni tempore de bonis ſuis in nobis parendum eſt: ut non ſolum iratus Pater, non aliquando filios ſuos exhæredet; ſed nec ut metuendus Dominus, irritatus malis noſtris, ut nequiſſimos ſervos, perpetuam tradit ad pœnam, qui eum ſequi noluerint ad gloriam.

Implorandū Dei auxilium pro profectu in bonis operibus, ſine quibus Regnū Cælorum ingredi nequimus.

Exurgamus ergo tandem aliquando, excitante nos ſcriptura, ac dicente: Hora eſt jam nos de ſomno ſurgere: & apertis oculis noſtris ad Deificum lumen, attonitis auribus, audiamus, divina quotidie clamans quid nos admoneat vox dicens: Hodie ſi vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda veſtra: & iterum: Qui habet aures audiendi, audiat quid ſpiritus dicat Eccleſiis. Et quid dicit? Venite filii, audite me; timorem Domini docebo vos: currite, dum lumen vitæ habetis, ne tenebræ mortis vos comprehendant. Et quærens Dominus in multitudine Populi, cui hæc clamat, operarium ſuum, iterum dicit: Quis eſt homo, qui vult vitam, & cupit videre dies bonos? Quod ſi tu audiens, reſpondeas, Ego: dicit tibi Deus, ſi vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam a malo, & labia tua ne loquantur dolum: diverte a malo, & fac bonum, inquire pacem, & ſequere eam. Et cum hæc feceritis, oculi mei ſuper vos, & aures meæ ad preces veſtras. Et antequam me invocetis, dicam: Ecce adſum. Quid dulcius Nobis hac voce Domini, invitantis nos fratres chariſſimi? Ecce pietate ſua demonſtrat nobis Dominus viam vitæ. Succinctis ergo fide, vel obſervantia bonorum actuum, lumbis noſtris, per ducatum Euangelii pergamus itinera ejus, ut mereamur eum, qui nos vocavit, in regno ſuo videre, in cujus regni tabernaculo, ſi volumus habitare, niſi illuc bonis actibus currendo minime pervenitur: ſed interrogamus cum Propheta Dominum, dicentes ei: Domine quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requieſcet in monte ſancto tuo? Poſt hanc interrogationem, fratres audiamus Dominum reſpondentem, & oſtendentem nobis viam ipſius Tabernaculi, ac dicentem: Qui ingreditur ſine macula, & operatur juſtitiam, qui loquitur veritatem in corde ſuo: Qui non egit dolum in lingua ſua, qui non fecit proximo ſuo malum, & opprobrium non accepit adverſus proximum ſuum. Qui malignum Diabolum aliqua ſuadentem ſibi, cum ipſa ſuaſione ſua a conſpectibus cordis ſui reſpuens, deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus ejus tenuit, & alliſit ad Chriſtum. Qui timentes Dominum de bona obſervantia ſua non ſe reddunt elatos: ſed ipſa in ſe bona, non a ſe poſſe, ſed a Domino fieri exiſtimantes, operantem in ſe Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, ſed nomini tuo da gloriam. Sicut nec Paulus Apoſtolus de prædicatione ſua ſibi aliquid imputavit, dicens: Gratia Dei ſum, id quod ſum; & iterum ipſe dicit: Qui gloriatur, in Domino glorietur, unde et Dominus in Euangelio ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, ſimilabo eum viro ſapienti, qui ædificavit domum ſuam ſupra petram: venerunt flumina, flaverunt venti, & impegerunt Domum illam, & non cecidit: fundata enim erat ſupra petram. Hæc complens Dominus, expectat nos quotidie, his ſuis ſanctis monitis factis nos reſpondere debere. Ideo nobis propter emendationem malorum hujus dies vitæ ad inducias relaxantur, dicente Apoſtolo: An neſcis, quia patientia Dei ad pœnitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit: nolo mortem peccatoris, ſed ut convertatur & vivat. Cum ergo interrogaſſemus Dominum, fratres, de habitatore Tabernaculi ejus audivimus habitandi præceptum, ſed ſi compleamus habitatoris officium erimus hæredes Regni Cælorum. Ergo præparanda ſunt corda, & corpora noſtra ſanctæ præceptorum obedien-

tiæ militatura; & quod minus habet in Nobis natura poſſibile, rogemus Dominum, ot gratiæ ſuæ jubeat nobis adjutorium mioiſtrare: & ſi fugientes gehennæ pœnas, ad vitam perpetuam volumus pervenire, dum adhuc vacat, & in hoc corpore ſumus, & hæc omnia per hanc lucis viam vacat implere currendum, & agendum eſt modo, quod in perpetuum nobis expediat.

Hinc opportunum erit, Scholam bonorum operũ inſtituere, quæ tamen dura non præſcribat.

(a) Conſtituenda eſt ergo a nobis Dominici Schola ſervitii, in qua inſtitutione nihil aſperum, nihilque grave nos conſtituturos ſperamus, ſed & ſi quod paululum reſtrictius dictante æquitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conſervationem charitatis proceſſerit, non illico pavore perterritus, refugias viam ſalutis, quæ non eſt niſi anguſto initio incipienda. Proceſſu vero converſationis, & fidei, dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine, curritur via mandatorum Dei: ut ab ipſius nunquam magiſterio diſcedentes in ejus doctrina uſque ad mortem io Monaſterio perſeverantes, paſſionibus Chriſti per patientiam participemus, ut & Regni ejus mereamur eſſe conſortes.

P R O L O G U S

Declarationum Patrum Congregationis Caſſinenſis.

Abbatis juſſiones ſint moderatæ, cujuſmodi erunt ſequentes Declarationes.

(a) Finis, & perfectio legis charitas: charitas autem benigna eſt: ideoque diſcretiſſimus æque, ac ſanctiſſimus Legislator noſter monet, ita ab Abbate diſponenda omnia, ac moderanda ut debiles non refugiant, ſed alacri obedientia, ſalutem operentur animarum. Hac nos doctrina inſtructi, & Apoſtolica auctoritate muniti, quædam in Regula benignius declarabimus, aliqua modernis Eccleſiæ legibus, & ritibus componemus, cuncta demum ſic temperabimus, ut nihil nimis arduum, & oneroſum injungendo, iter Euangelicæ perfectionis, & obſervantiæ Regularis in unitate ſpiritus, & in vinculo pacis dilatato corde curramus.

Incipit Regula S. Patris Benedicti

De Generibus Monachorum.

C A P U T I.

Quatuor ſunt genera Monachorũ, Cœnobitarũ nempe, Anachoretarum, Sarabaitarum, & Gyrovagorũ.

Monachorum quatuor eſſe genera manifeſtum eſt, primum Cœnobitarum, hoc eſt Monaſteriale, militans ſub Regula, vel Abbate. Deinde ſecundum geous eſt Anachoretarum, id eſt Eremitarum, horum, qui non converſionis fervore novitio, ſed Monaſterii probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum multorum ſolatio jam docti pugnare, & bene inſtructi fraterna ex acie ad ſingularem pugnam Eremi, ſecuri jam ſine conſolatione alterius ſola manu, vel brachio, contra vitia carnis, vel cogitationum, Deo auxiliante, ſufficiunt pugnare. Tertium vero Monachorum teterrimum genus eſt Sarabaitarum, qui nulla Regula approbati, experientia magiſtra, ſicut aurum fornacis, ſed in Plumbi natura molliti, adhuc operibus ſervantes ſæculo fidem, mentiri Deo per tonſuram noſcuntur, qui bini, aut terni, aut certe ſinguli, ſine Paſtore non Dominicis, ſed ſuis incluſi ovilibus, pro lege eis eſt deſideriorum voluptas, cum quidquid putaverint, vel elegerint, hoc dicunt ſanctum, & quod noluerint, putant non licere. Quartum vero genus eſt Monachorum, quod oominatur Gyrovagum, qui tota vita ſua per diverſas Provincias ternis, aut quaternis diebus per diverſorum cellas hoſpitantur, ſemper vagi, & propriis voluptatibus, & regulæ illecebris ſervientes, & per omnia deteriores Sarabaitis, de quorum omoium miſerrima converſatione melius eſt ſilere, quam loqui. His ergo omiſſis ad Cœnobitarum fortiſſimum genus diſponendum, adjuvante Domino, veniamus.

Qualis debeat eſſe Abbas.

C A P U T II.

Abbas præcepta Chriſti ejus proponat, idq; verbis, & factis.

Abbas, qui præeſſe dignus eſt Monaſterio, ſemper meminiſſe debet, quod dicitur, & nomen majoris factis implere. Chriſti enim agere vices in Monaſterio creditur quando ipſius vocatur prænomine, dicente Apoſtolo: Accepiſtis ſpiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus, Abba Pater: ideoque Abbas nihil extra præceptum Domini (quod abſit) debet aut vel conſtituere, vel jubere; ſed juſſio ejus, vel doctrina, fermentum divinæ juſtitiæ in Diſcipulorum mentibus conſpergator. Memor ſit ſemper Abbas, quia doctrinæ ſuæ, vel diſcipulorum obedientiæ, utrarumque rerum in tremendo Judicio Dei facienda erit diſcuſſio. (a) Sciatque Abbas culpæ Paſtoris incumbere, quidquid in ovibus Pater familias utilitatis minus potuerit invenire. Tantum iterum liber erit, ſi inquieto, vel inobedienti gregi Paſtoris fuerit omnis diligentia attributa, & morbidis earum actibus univerſa fuerit cura exhibita. Paſtor earum in judicio Domini abſolutus dicat cum Propheta Dõmino: Juſtitiam tuam non abſcondi in corde meo, veritatem tuam, & ſalutare tuum dixi: ipſi autem contemnentes ſpreverunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ ſuæ ovibus pœna ſit eis prævalens ipſa mors. Ergo cum aliquis ſuſcipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina ſuis præeſſe diſcipulis, id eſt omnia bona, & ſancta, factis amplius, quam verbis oſtendere, ut capacibus Diſcipulis mandata Domini verbis proponat, duris vero corde, & ſimplicioribus, factis ſuis divina præcepta demonſtret: (b) omnia vero quæ diſcipulis docuerit eſſe contraria in ſuis factis indicet non agenda: ne aliis prædicans, ipſe reprobus inveniatur: ne quando illi dicat Deus peccanti: Quare tu enarras juſtitias meas, & aſſumis teſtamentum meum per os tuum? Tu vero odiſti diſciplinam, & projecti ſermones meos poſt te: Et qui in fratris tui oculo feſtucam videbas, in tuo proprio trabem non vidiſti! non ab eo perſona in Monaſterio diſcernatur, non unus plus ametur, quam alius, niſi quem in bonis actibus, aut obedientia invenerit meliorem. Non convertenti ex ſervitio præponatur ingenuus, niſi alia rationabilis cauſa exiſtat. Quod ſi ita juſtitia dictante, Abbati viſum fuerit, & de cujuſlibet ordine id faciat, ſin alias propria teneant loca: quia ſive Servus, ſive liber, omnes in Chriſto unum ſumus: & ſub uno Domino æqualem ſervitutis militiam bajulamus: quia non eſt apud Deum perſonarum acceptio. Solummodo in hac parte apud ipſum diſcernimur, ſi meliores aliis in operibus bonis, & humiles inveniamur. Ergo æqualis ſit omnibus ab eo charitas: una præbeatur omnibus ſecundum merita diſciplina.

In do-

Digitized by Google

Arguere, obſecrare, & increpare debet

In doctrina namque ſua Abbas Apoſtolicam debet illam ſemper formam ſervare, in qua dicit: Argue, obſecra, increpa, ideſt miſcens temporibus tempora, terroribus blandimenta: dirum Magiſtri, pium Patris oſtendat affectum, ideſt indiſciplinatos, & inquietos debet durius arguere: obedientes autem, & mites, & patientes, ut melius proficiant, obſecrare; negligentes autem, & contemnentes ut increpet, & corripiat, admonemus (c) neque diſſimulet peccata delinquentium: Sed mox ut cœperint oriri, radicitus ea, ut prævalet, amputet: memor periculi Heli Sacerdotis de Sylo. Et honeſtiores quidem, atque intelligibiles animos prima, vel ſecunda admonitione, verbis corripiat: Improbos autem, & duros, ac ſuperbos, vel inobedientes verberum, vel corporis caſtigatione in ipſo initio peccati coerceat, ſciens ſcriptum: Stultus verbis non corrigitur. Et iterum: Percute filium tuum virga, & liberabis animam ejus a morte:

Meminiſſe debet ſemper Abbas, quod eſt: meminiſſe quod dicitur, & ſcire, quia cui plus committitur, plus ab eo exigitur: ſciatq; quam difficilem, & arduam rem ſuſcepit, regere animas, & multorum ſervire moribus. (d) Et alium quidem blandimentis, alium vero increpationibus, alium ſuaſionibus, & ſecundum uniuſcujuſque qualitatem, vel intelligentiam, ita ſe omnibus conformet, & aptet, ut non ſolum detrimenta gregis ſibi commiſſi non patiatur; verum etiam in augmentatione boni gregis gaudeat. Ante omnia ne diſſimulans, aut parvipendens ſalutem animarum ſibi commiſſarum, plus gerat ſolicitudinem de rebus tranſitoriis, & terrenis, atque caducis, ſed ſemper cogitet, quia animas ſuas ſuſcepit regendas, de quibus, & rationem redditurus eſt. Et ne cauſetur forte de minori ſubſtantia, meminerit ſcriptum: Primum quærite Regnum Dei, & juſtitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis: Et iterum: Nihil deeſt timentibus eum, ſciatque quia qui ſuſcipit animas regendas, præparet ſe ad rationem reddendam. Et quantum ſub cura ſua Fratrum ſe habere ſcierit numerum, agnoſcat pro certo, quia in die Judicii ipſarum omnium animarum eſt redditurus Domino rationem, ſine dubio additam & ſuæ animæ. Et ita timens ſemper futuram diſcuſſionem Paſtoris de creditis ovibus, cum de alienis ratiociniis cavet, redditur de ſuis ſolicitus. Et cum de admonitionibus ſuis emendationem aliis ſubminiſtrat, ipſe efficitur a vitiis emendatus.

Solicitus magis ſit de ſalute animarũ, quam de rebus terrenis.

D E C L A R A T I O.

Ibi, ſciatque Abbas culpa Paſtoris.

Curet, ne Fratres ſpiritualia exercitia negligant.

1. (a) Conſiderent maxima cum attentione Prælati doctrinam hujus capitis, curentque omni vigilantia, ut Fratres ad regularem obſervantiam, ad Sacras item lectiones, meditationes, ac orationes ſedulo incumbant, SS̃ma Sacramenta, celebrationeſque Miſſarum devote frequentent; ac præſertim invigilent, ne Officiales, tam Monachi, quam Commiſſi, qui extra Monaſteria ob curam rerum temporalium degunt, propter hujuſmodi adminiſtrationes ſpiritualia exercitia prætermittant.

Ibi, omnia vero.

Functionibus omnibus interſit.

2. (b) Prælati, ut Subditos reddant in obſequendo promptiores, ipſi forma Gregis fiant, & Duces agendorum. Ergo regularibus obſervantiis Chori, Refectorii, cæteriſque ſemper interſint. Blandiſſime quippe jubetur exemplo.

Ibi, neque diſſimulet.

Ne Indulgentia foveat peccata ſuis gravibus pœnis.

3. (c) Zelum diſciplinæ exigens Dominus a Prælatis: Noli (inquit) quærere fieri Judex, niſi valeas virtute irrumpere iniquitates, nimirum docens, non levis culpæ reum ſe conſtituere, qui cum pro ſuo munere, ſibique tradita poteſtate peccata compeſcere, & emendare debeat, diſſimulando & connivendo, fovet & auget. Hoc ergo Divinum pariter, & regulare documentum ſatagant Patres ſtudioſius adimplere; ne propter correctionis omiſſionem vitia, & peccata ſuccreſcant, quinimo contra criminoſos procedant, etiam ex officio. Quod ſi in gravioribus cauſis neglexerint, ſevere in ipſos a Diffinitoribus, vel a regimine pro modo culpæ animadvertatur.

Ibi, & alium quidem blandimentis.

Maximã prudentiam adhibeat.

4. (d) Hinc noverint Abbates quanta indigeant prudentia in regendis Subditis, & qua diſcretione, ac flexibilitate ſe debeant uniuſcujuſque naturæ aptare, ut animas lucri faciant. Nullum enim animal lenius, atque moroſius tractandum eſt, quam homo præſertim ingenuus.

De adhibendis ad Conſilium Fratribus.

C A P. I I I.

Abbas in præcipuis agendis audito Fratrũ omnium conſilio definiat.

(a) Quoties aliqua præcipua agenda ſunt in Monaſterio (b) convocet (c) Abbas omnem Congregationem, & dicat ipſe unde agitur. Et audiens conſilium Fratrum, tractet apud ſe, & quod utilius judicaverit, faciet. Ideo autem omnes ad conſilium vocari diximus: quia ſæpe Juniori Dominus revelet, quod melius eſt. Sic autem dent Fratres conſilium cum omni humilitatis ſubjectione, ut non præſumant procaciter defendere, quod eis viſum fuerit, ſed magis in Abbatis pendeat arbitrio: ut quod ſalubrius eſſe judicaverit, ei cuncti obediant: Sed ſicut Diſcipulis convenit obedire Magiſtro, ita. & ipſum provide, & juſte condecet cuncta diſponere. In omnibus igitur omnes Magiſtram ſequantur Regulam: neque ab ea temere declinetur a quoquam. Nullus in Monaſterio ſequatur cordis proprii voluntatem, neque præſumat quiſquam cum Abbate ſuo proterve intus, aut foris Monaſterium contendere, quod ſi præſumpſerit regulari diſciplinæ ſubjaceat, ipſe tamen Abbas cum timore Dei, & obſervatione Regulæ omnia faciet: Sciens ſe procul dubio de omnibus Judiciis ſuis æquiſſimo Judici Deo rationem redditurum. Si qua vero minora agenda ſunt in Monaſterii utilitatibus, (d) Seniorum tantum utatur conſilio, ſicut ſcriptum eſt: Omnia fac cum conſilio, poſt factum non pœnitebis.

Nec cum eo quiſquã contendat ſub diſciplinæ pœna.

In minoribus vero rebus ſeniores tantũ convocet.

D E C L A R A T I O

Ibi, aliqua præcipua.

Recenſentur res præcipuæ.

1 (a) Inter præcipua, in quibus maximè totius Congregationis, ſive Conventus cujuſcumque Monaſterii conſilia, & vota requiri debent, ſunt, receptio Novitiorum ad profeſſionem, Collatio Beneficiorum (ubi conſuevit Conventus intervenire hujuſmodi collationibus) Syndicatus, locationes ad longum tempus, acceptatio

Miſſarum perpetuarum, & alia hujuſmodi; quælibet etiam alienatio rerum Eccleſiaſticarum, immobilium, & pretioſarum mobiliom; Hæc enim per Sacros Canones ſine facultate Summi Pontificis omnino fieri prohibentur.

De ratione ſervanda in alienationibus.

2. Porro alienationum negotium, ut mature, riteque peragatur, ſic dirigendum ordinamus (præterquam ſi eſſet fundus, vel res exigui valoris). Ineatur primo inter Superiores conſilium, an alienatio expediat, utiliſque futura ſit Monaſterio; Deinde conſentientibus Superioribus res deferatur ad univerſum Conventum legitime congregatum, a quo publica diſcuſſione examinetur.

3. Poſthæc ſecretis cunctorum votis exponatur, & ſi ex tribus partibus, quibus totus Conventus coaleſcit, ſaltem duas conſentire urna protulerit, tunc petenda erit licentia a Capitulo Generali oſtendendo authentice rem a privato Capitulo Monaſterii fuiſſe diligenter diſcuſſam, & utilem judicatam, & Inſtrumento firmatam: Demum pro facultate Canonica adeunda erit Apoſtolica Sedes, cujus licentia impetrata, alienatio fiat, vel per viam permutationis, vel ita caute, ſecoreque pecunia iode proveniens applicetur, ot omne Monaſterii detrimenti periculum præcaveatur. Sæpe enim accidit Laicorum bona eſſe bypothecata, aut fideicommiſſo ſubjecta, aut aliter obligata.

Item in bonis emphiteuticis

4. Bona emphyteutica, ſive feudalia, ſi quæ defectu deſcendentium, vel quovis alio titulo ad Monaſteriom libere devolvi contigerit, in Emphyteuſim, vel feudum denuo dari prohibemus, abſque licentia Capituli Generalis, vel ſaltem Præſidis, & unius Viſitatoris illius Provinciæ. Solemnitates vero alienationum præſcribuntur in Conſtitutionibus Pauli II., & Urbani VIII.

Ibi, convocet Abbas omnem Congregationem.

Fratres humilitatem, & ſecretum ament ſub certis pœnis.

5. (*b*) Antequam Abbas exponat cauſam, de qua agendum eſt, exhortetur Fratres, ut cum humilitate dent conſilium, juxta hoc Capitulum.

6. Prohibemus autem ne quis Frater audeat revelare ea, quæ io Capitulis particularibus Monaſteriorum tractata fuerint, quæ a Patribus vetita ſint revelari. Quod ſi quis transgreſſus fuerit, injungatur ei pro hac gravi inobedientia, ut dicat ſuam colpam io Capitulo coram omnibus: jejunetque ſemel pane, & aqua in terra in Refectorio, & privetur per ſex menſes voce activa, & paſſiva Capituli.

Ibi, Abbas.

Hoc nomine venit etiam Prior.

7. (*a*) Declaramus per totam Regulam idem intelligendom de Priore, ubi dignitas Monaſterii non eſſet Abbatia, ſed Prioratus.

Ibi, Seniorum tantum utatur conſilio.

Hoc vero alio Prior Clauſtralis, & Decani regiminis.

8. (*d*) Declaramus nomine Seniorum intelligendum eſſe Priorem Clauſtralem, & Decanos regiminis cum quibus Prælati negotia Monaſteriorum, tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus occurrentia, legitime tractare, & expedire poſſint.

QUÆ SINT INSTRUMENTA BONORUM OPERUM.

1. Primum Inſtrumentum io primis Dominum Deum diligere ex toto corde, tota Anima, tota virtute.

2 Deinde proximum tamquam ſeipſum. Deuter. 6.
3 Deinde oon occidere. Luc. 10.
4 Non adulterari. Levit. 19.
5 Non facere furtum. Exod. 20.
6 Non concupiſcere. Deuter. 6.
7 Non falſum Teſtimoninm dicere. 1. Petr. 2.
8 Honorare omnes homines. Luc. 9.
9 Et quod ſibi quis fieri non volt alii non faciat. Tob. 4.
10 Abnegare ſemetipſum ſibi, ut ſequatur Chriſtum. Matth. 7.
11 Corpus caſtigare. 1. Cor. 9.
12 Delicias non amplecti. 2. Petr. 2.
13 Jejunium amare. Dan. 1.
14 Pauperes recreare. Tob. 4.
15 Nudum veſtire. Eſa. 58.
16 Infirmum viſitare. Matth. 25.
17 Mortuum ſepelire. Tob. 1., 2.
18 In tribulatione ſubvenire. Eccli. 6.
19 Dolentem conſolari. Eccli. 7.
20 A ſæculi actibus ſe facere alienum. 2. Tim. 2.
21 Nihil amori Chriſti præponere. Matth. 10.
22 Iram non perficere. Matth. 5.
23 Iracundiæ tempus non reſervare. Epheſ. 4.
24 Dolum in corde non tenere. Prover. 12.
25 Pacem falſam non dare. Job. 36.
26 Claritatem non derelinquere. Pſalm. 27.
27 Non jurare ne forte perjuret. 1. Petr. 4.
28 Veritatem ex corde, & ore proferre. Matth. 5.
29 Malum pro malo non reddere. 1. Pſal. 14. 1. Theſ. 5.
30 Injuriam non facere, ſed factam patienter ſufferre. 1. Cor. 6.
31 Inimicos diligere. Matth. 5.
32 Maledicentes ſe non remaledicere, ſed magis benedicere. Rom. 12. 1. Petr. 3.
33 Perſecutiones pro juſtitia ſuſtinere. Matth. 5.
34 Non eſſe ſuperbum. Tob. 4.
35 Non vinolentum. 1. Timot. 3.
36 Non moltum edacem. Eccli. 31. 37.
37 Non ſomnolentum. Prover. 20.
38 Non pigrum. Pro. 14. 26.
39 Non murmuroſum. Sapien. 1.
40 Non detractorem. Prover. 4.
41 Spem ſuam Deo committere. Pſalm. 36.
42 Bonum aliquod in ſe cum viderit, Deo applicet, non ſibi. Jacob. 1.
43 Malum vero ſemper a ſe factum ſciat, & ſibi reputet. Oſeæ 13.
44 Diem Judicii timere. Job. 31.
45 Gehennam expaveſcere. Luc. 12.
46 Vitam æternam omni concupiſcentia ſpirituali deſiderare. Pſ. 83. Phil. 1.
47 Mortem quotidie ante oculos ſuſpectam habere. Matth. 24.
48 Actus vitæ ſuæ omni hora cuſtodire. Deuth. 4.
49 In omni loco Deum ſe reſpicere, pro certo ſcire. Proverb. 5.
50 Cogitationes malas, cordi ſuo advenientes, mox ad Chriſtum allidere. Pſal. 136.
51 Et ſeniori ſpirituali patefacere. Eccli. 8.
52 Os ſuum a malo, vel pravo eloqoio cuſtodire. Pſal. 33. 38.
53 Multum loqui non amare. Pr. 10. Matth. 12.

54. Ver-

54 Verba vana, aut riſui apta non loqui. 2. Tim. 2.
55 Riſum multum, aut excuſſum non amare.
56 Lectiones ſanctas libenter audire. Luc. 11.
57 Orationi frequenter incumbere. Luc. 18.
58 Mala ſua præterita cum lacrymis, vel gemitu quotidie in oratione Deo confiteri: & de ipſis malis de cætero emendare. Galat. 5.
59 Deſideria carnis non perficere; voluntatem propriam odire. Hebr. 13.
60 Præceptis Abbatis in omnibus obedire, etiamſi ipſe aliter (quod abſit) agat, memor illius Dominici præcepti: quæ dicunt facite: quæ autem faciunt facere nolite. Matth. 23.
61 Non velle dici ſanctum, antequam ſit, ſed prius eſſe, quo verius dicatur. Matth. 6.
62 Præcepta Dei, factis quotidie adimplere. Eccleſ. 6.
63 Caſtitatem amare. 1. Tim. 5.
64 Nullum odire. Levit. 19.
65 Zelum, & invidiam non habere. Galat. 5.
66 Contentionem non amare. 2. Tim. 2.
67 Elationem fugere. Pſal. 130.
68 Seniores venerari. Levit. 19.
69 Juniores diligere. 1. Tim. 5.
70 In Chriſti amore pro inimicis orare. Matth. 5.
71 Cum diſcordantibus ante Solis occaſum in pacem redire. Epheſ. 4.
72 Et de Dei miſericordia nunquam deſperare. Ezech. 18.

Ecce, hæc ſunt ioſtrumenta artis ſpiritualis, quæ cum fueriot a nobis die, noctuque inceſſabiliter adimpleta, & in die Judicii reconſignata, illa merces nobis a Domino recompenſabitur, quam ipſe promiſit, quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis aſcendit, quæ præparavit Deus his, qui diligunt eum: Officina vero, ubi hæc omnia diligenter operemur, Clauſtra ſunt Monaſterii, & ſtabilitas in Congregatione.

De obedientia Diſcipulorum.

C A P. V.

Obedientia, eſſe debet ſine mora, & cum hilari animo.

Primus humilitatis gradus eſt obedientia ſine mora. Hæc convenit iis, qui nihil ſibi Chriſto charius exiſtimant, propter metum Gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ: Et mox, ut aliquid imperatum a majore fuerit, ac ſi divinitus imperetur, moram pati neſciont in faciendo. De quibus Dominus dicit: Obauditu auris obedivit mihi, & item dicit Doctoribus: Qui vos audit, me audit. Ergo hi tales relinquentes ſtatim, quæ ſua ſunt, & voluntatem propriam deſerentes; mox exoccupatis manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede jubentis vocem factis ſequuntur. Et veluti uno momeoto prædicta Magiſtri juſſio, & perfecta diſcipuli opera in velocitate timoris Dei ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Ideo anguſtam viam arripiunt. Unde Dominus dicit: Anguſta via eſt, quæ ducit ad vitam: ut non ſuo arbitrio viventes, vel deſideriis ſuis, & voluptatibus obedientes, ſed ambulantes alieno Judicio, & imperio, in Cœnobiis degentes, Abbatem ſibi præeſſe deſiderant. Sine dubio hi tales illam Domini ſententiam imitantur, qua dicit: Non veni facere voluntatem meam, ſed ejus, qui miſit me. Sed hæc ipſa obedientia tunc acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus, ſi quod jubetur, non trepide, non tarde, non tepide, aut cum murmure, vel cum reſponſo nolentis efficiatur, quia obedientia, quæ majoribus præbetur, Deo exhibetur: ipſe enim dixit. Qui vos audit, me audit: Et cum bono animo a Diſcipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo ſi obedit Diſcipulus, & non ſolum ore, ſed etiam corde, ſi murmuraverit: & ſi impleat juſſionem, tamen acceptum jam non erit Deo, qui cor reſpicit murmurantis, & pro tali facto nullam conſequitur gratiam: immo murmurantium pœnam incurrit, ſi non cum ſatisfactione emendaverit.

De Taciturnitate.

C A P U T VI.

Diſcipuli raro loquantur, numquam vero otioſa, & ſcurrilia.

Faciamus quod ait Propheta: Dixi cuſtodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea: Poſui ori meo cuſtodiam: Obmutui, & humiliatus ſum, & ſilui a bonis. Hic oſtendit Propheta, ſi a bonis eloquiis interdum propter taciturnitatem debet taceri, quantomagis a malis verbis propter pœnam peccati, debet ceſſari? Ergo quamvis de bonis, & ſanctis ad ædificationem eloquiis perfectis diſcipulis propter taciturnitatis gravitatem, rara loquendi concedatur licentia: Quia ſcriptum eſt: In multiloquio non effugies peccatum. Et alibi Mors, & vita in manibus linguæ. Nam loqui, & docere Magiſtrum condecet: tacere, & audire diſcipulo convenit. Et ideo ſi qua requirenda ſunt a Priore cum omni humilitate, & ſubjectione reverentiæ requirantur, (a) Scurrilitates vero, vel verba otioſa, & riſum moventia, æterna clauſura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium diſcipulum aperire os non permittimus.

D E C L A R A T I O.

Ibi, Scurrilitates vero.

Ad has vitandas interdicuntur quædam animalia, omne ludi genus, & ſimilia.

1. (a) Ut ſcurrilitatum, ac levitatum occaſiones tollantur, interdicimus in Monaſteriis teneri Aves, Catellos, ſimilia, aut alia animalia ad jocum, aut levitatem provocantia.

2. Omne quoque ludi genus, utpote Religioſis minime conveniens tam intus, quam extra Monaſterii, vana etiam ſpectacula, & choreas, omnem habitus transformationem, & ludicra omnia penitus prohibemus.

3. Fratres vero nec in Mari, nec in fluminibus cauſa lavandi, ſe ſpolient.

Semel in hebdomada permittantur ſolatia, aut recreationes [illegible]

4. Ad effugiendam porro diſciplinæ regularis relaxationem, Prælati, & alii Superiores non concedant ſolatia, aut recreationes, niſi ſemel ſingulis hebdomadibus, diſcretioni tamen Prælatorum aliqoid raro quidem, & ex rationabili cauſa, Monachis ulterius indulgendum permittimus, excepta tamen Quadrageſima, & Adventu, quibus temporibus nefas eſt talia cogitare, nedum permittere.

5. Quod

In quibus ſervetur Religioſa gravitas ſub certis pœnis, & Superior aliquis interſit.

5. Quod ſi, vel in Monaſterio, vel extra, Fratres quandocumque recreationis gratia convenerint, caveant a diſſolutionibus, manuum invicem injectionibus, & hujuſmodi jocis honeſtati Religioſæ minime convenientibus, ſintque ſolatia eorum modeſta, & gravitate temperata, quæ juxta dictum S. Bernardi, recreent, non enervent. Qui vero contrafecerit, jejunet ſemel in pane, & aqua, comedens in terra in Refectorio toties quoties. Quæ ut melius obſerventur, volumus, quod hujuſmodi recreationibus interſit Prælatus, vel ſaltem Prior clauſtralis, aut unus ex Superioribus Regiminis.

Per Civitates non vagentur, ſed extra mœnia, & cũ Superiore.

6. Caveant præterea Superiores ne permittant Monachos vagari per Civitates, ſed potius relaxandi animi cauſa concedant quandoque deambulationes extra mœnia Civitatum, quæ tamen fiant conventualiter, & cum Superiore Regiminis, maxime vero cum Priore clauſtrali, ſi id commode fieri poterit.

Niſi urgeat neceſſitas, & tunc cum ſocio, & cucullis incedant.

7. Et ſi compellat neceſſitas, ut propter urgentia negotia Monachi ad Civitates mittantur, per eas incedant ſemper ſociati, & Cucullis induti, niſi juſta de cauſa Prælati eum eis diſpenſaverint: Et pileum ſuper caputium, quod caput tegat, deferant.

Nec etiam extra Monaſterium pernoctent ſine Superiore.

8. Neque audeant Fratres prædicta de cauſa, aut propter vindemias, vel fruges colligendas extra Monaſterinm pernoctare, niſi præſente Prælato, vel uno ex Superioribus; ſed ad Monaſteria revertantur: exceptis tamen Cellerariis; & aliis Miniſtris ad talia deputatis.

Poſſunt tamen in altero morari cum Superioris licentia, ſed raro, & definito anni tempore.

9. Licentia vero diſcedendi a Monaſterio infra annum, recreationis, vel etiam devotionis cauſa, ſeu alio quovis prætextu, Fratribus noſtræ Congregationis a Diffinitoribus, vel Regimine, aut a Prælatis non concedantur, niſi ex rationabili cauſa, & raro ad evitandas vagationes, & ſub hac præſertim limitatione, ut ante Dominicam primam Adventus, & feriam ſecundam poſt Quinquageſimam ad Monaſteria ſibi aſſignata revertantur. Diebus autem Sanctæ Quadrageſimæ, & Adventus, quibus oportet aliorum temporum negligentias diluere, ac ferventius Orationi, & Sac. Lectioni vacare, noſtris iterfacere, & a Monaſteriis ſibi aſſignatis abeſſe, niſi ex urgentiſſima neceſſitate a Prælatis approbanda, omnino prohibemus. Cum vero Fratres præviis debitis licentiis ad Civitates, ſeu Oppida, in quibus ſunt Monaſteria, ac loca noſtræ Congregationis pervenerint, caveant, ne in ædibus Sæcularium audeant pernoctare, ſed ſtatim teneantur recto tramite Prælatis, vel in eorum abſentia Superioribus Monaſteriorum, ſeu Locorum, ſe præſentare, & in omnibus dum illic moram traxerint, illis ſubeſſe, ſi aliter fecerint, pro qualitate culpæ puniendi.

Nunquam vero extra Congregationem.

10. Facultatem vero concedendi Monachis, vel Commiſſis licentiam degendi extra Congregationem, neque Prælati, neque ipſi Diffinitores, vel Regimen habent.

De Humilitate.

CAPUT VII.

Per varios humilitatis gradus aſcendimus ad ſupernam Patriam.

Clamat nobis ſcriptura divina, Fratres, dicens: Omnis, qui ſe exaltat, humiliabitur: & qui ſe humiliat, exaltabitur. Cum hæc ergo dicit, oſtendit omnem exaltationem genus eſſe ſuperbiæ. Quod ſe cavere Propheta indicat dicens: Domine non eſt exaltatum cor meum, neque elati ſunt oculi mei, neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus ſuper me. Sed quid? Si non humiliter ſentiebam, ſed exaltavi animam meam, ſicut ablactatus ſuper matrem ſuam, ita retributio in anima mea. Unde Fratres ſi ſummæ humilitatis volumus culmen attingere, & ad exaltationem illam Cæleſtem ad quam per præſentis vitæ humilitatem aſcenditur, volumus velociter pervenire: actibus noſtris aſcendentibus, ſcala erigenda eſt, quæ in ſomno Jacob apparuit, per quam, & deſcendentes, & aſcendentes Angeli monſtrabantur: Non aliud ſine dubio deſcenſus ille, & aſcenſus a Nobis intelligitur, niſi exaltatione deſcendere, & humilitate aſcendere, ſcala vero ipſa erecta, noſtra eſt vita in ſæculo, quæ humiliato corde a Domino erigitur ad Cælum; Latera enim hujus Scalæ dicimus noſtrum eſſe Corpus, & Animam, in quibus lateribus diverſos gradus humilitatis, vel diſciplinæ vocatio divina aſcendendos inſeruit.

Gradus Primus.

Eſt obedientia præceptis Domini.

Primus itaque humilitatis gradus eſt, ſi timorem Dei ſibi ante oculos ſemper ponens, oblivionẽ omnino fugiat, & ſemper ſit memor omnium, quæ præcipit Deus, qualiter contemnentes Deum in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum præparata eſt, animo ſuo ſemper revolvat. Et cuſtodiens ſe omni hora a peccatis, & vitiis, id eſt cogitationum, linguæ, oculorum, manuum, pedum, & voluntatis propriæ, ſed & deſideria carnis amputare feſtinet. Æſtimet ſe homo de Cælis a Deo ſemper reſpici omni hora, & facta ſua in omni loco ab aſpectu Divinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonſtrat nobis hoc Propheta. Cum in cogitationibus noſtris ita Deum ſemper præſentem oſtendit dicens: Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus novit cogitationes hominum. Et item dicit: Intellexiſti cogitationes meas de longe. Et, Quia cogitatio hominis confitebitur tibi Nam ut ſolicitus ſit circa cogitationes perverſas, dicat ſemper humilis frater in corde ſuo: Tunc ero immaculatus coram eo, ſi obſervavero me ab iniquitate mea. Voluntatem vero propriam ita facere prohibemur. Cum dicit Nobis ſcriptura; Et a voluntatibus tuis avertere. Et item rogamus Deum in oratione, ut fiat illius voluntas in Nobis.

Docemur ergo, merito noſtram non facere voluntatem, cum cavemus illud quod dicit ſcriptura: Sunt viæ quæ putantur ab hominibus rectæ, quarum finis uſque ad profundum Inferni demergit. Et cum item cavemus illud quod de negligentibus dictum eſt: Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in voluptatibus ſuis. In deſideriis vero carnis ita Deum nobis credamus eſſe præſentem ſemper cum dicit Propheta Domino: Domine ante te eſt omne deſiderium meum. Cavendum eſt ergo ideo malum deſiderium, quia mors ſecus introitum delectationis poſita eſt: Unde ſcriptura præcipit dicens: Poſt concupiſcentias tuas non eas. Ergo ſi oculi Domini ſpeculantur bonos, & malos, & Dominus de Cælo ſemper reſpicit ſuper filios hominum, ut videat, ſi eſt intelligens, aut requirens Deum. Et ab Angelis nobis deputatis quotidie, noctuque Domino Factori noſtro, & Creatori

tori omnium Deo opera noſtra nunciantur: cavendum eſt ergo omni hora Fratres ſicut in Pſalmo dicit Propheta: Ne nos declinantes in malum, & inutiles factos aliqua hora aſpicit Deus, & parcendo nobis in hoc tempore (quia pius eſt, & expectat nos converti in melius) ne dicat nobis in futuro: Hæc feciſti, & tacui.

Gradus Secundus.

Eſt renunciatio propriæ voluntatis.

Secundus humilitatis gradus, ſi propriam quis non amans voluntatem, deſideria ſua non delectetur implere, ſed vocem illam Domini factis imitetur, dicentis: Non veni facere voluntatem meam, ſed ejus qui miſit me. Item dicit ſcriptura: Voluntas habet pœnam, & neceſſitas parit coronam.

Gradus Tertius.

Eſt obedientia Majori exhibita.

Tertius humilitatis gradus eſt, ut quis pro Dei amore omni obedientia ſe ſubdat majori, imitans Dominum, de quo dicit Apoſtolus, Factus obediens uſque ad mortem.

Gradus Quartus.

Eſt patientia in duris, & contrariis rebus.

Quartus humilitatis gradus eſt, ſi in ipſa obedientia duris, & contrariis rebus, vel etiam quibuslibet irrogatis injuriis tacita conſcientia patientiam amplectatur, & ſuſtinens, non laſſeſcat, vel diſcedat, dicente ſcriptura: Qui perſeveraverit uſque in finem, hic ſalvus erit. Item, confortetur cor tuum, & ſuſtine Dominum. Et oſtendens, fideles pro Domino univerſa etiam contraria ſuſtinere debere, dicit ex perſona ſufferentium: Propter te morte afficimur: tota die æſtimati ſumus oves occiſionis. Et ſecuri de ſpe retributionis Divinæ ſubſequuntur gaudentes, dicentes: Sed in his omnibus ſuperamus propter eum, qui dilexit nos. Et item alio loco ſcriptura: Probaſti Nos (inquit) Deus, igne nos examinaſti, ſicut examinatur argentum, induxiſti nos in laqueum, poſuiſti tribulationes in dorſo noſtro, & ut oſtendat ſub Priore debere nos eſſe, ſubſequitur dicens: Impoſuiſti homines ſuper capita noſtra, ſed, & præceptum Domini in adverſis, & injuriis per patientiam adimplentes, percuſſi in maxillam præbent & alteram, auferenti tunicam, dimittunt & pallium angariati milliario, vadunt; & duo, cum Paulo Apoſtolo, falſos fratres ſuſtinent, & perſecutionem, & maledicentes ſe, benedicunt.

Gradus Quintus.

Eſt, occulta peccata Superiori manifeſtare.

Quintus humilitatis gradus eſt, ſi omnes cogitationes malas cordi ſuo advenientes, vel mala a ſe abſconſe commiſſa per humilem confeſſionem Abbati non celaverit ſuo. Hortans nos de hac re ſcriptura dicens: Revela Domino viam tuam & ſpera in eo. Et item dicit, Confitemini Domino, quoniam in ſæculum miſericordia ejus: Et item Propheta: Delictum meum cognitum tibi feci, & injuſtitias meas non operui. Dixi pronunciabo adverſum me injuſtitias meas Domino, & tu remiſiſti impietatem cordis mei.

Gradus Sextus.

Eſt, ſeipſum contemnere.

Sestus humilitatis gradus eſt, ſi omni vilitate, vel extremitate contentus ſit Monachus, & ad omnia, quæ ſibi injunguntur, velut operarium malum, & indignum ſe judicet, dicens cum Propheta: Ad nihilum redactus ſum, & neſcivi: ut jumentum factus ſum apud te, & ego ſemper tecum.

Gradus Septimus.

Eſt, ſe aliis minorem æſtimare.

Septimus humilitatis gradus eſt, ſi omnibus ſe inferiorem, & viliorem, non ſolum ſua lingua pronunciet, ſed etiam intimo cordis credat affectu, humilians ſe, & dicens cum Propheta: Ego autem ſum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis: Exaltatus ſum, & humiliatus, & confuſus. Et item, Bonum mihi quod humiliaſti me, ut diſcam mandata tua.

Gradus Octavus.

Eſt, in agendo ſervare Regulã, & majorum exempla.

Octavus humilitatis gradus eſt, ſi nihil agat Monachus, niſi quod communis Monaſterii Regula, vel majorum cohortantur exempla.

Gradus Nonus.

Eſt, non niſi interrogatus loqui.

Nonus humilitatis gradus eſt ſi linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatem habens uſque ad intergogationem non loquatur, monſtrante ſcriptura: Quia in multiloquio non effugietur peccatum: Et quia vir linguoſus non dirigetur ſuper terram.

Gradus Decimus.

Eſt, non facile ridere.

Decimus humilitatis gradus eſt, ſi non ſit facilis, ac promptus in riſu, quia ſcriptum eſt, ſtultus in riſu exaltat vocem ſuam.

Gradus Undecimus.

Eſt, leniter, graviter, & pauca loqui.

Undecimus humilitatis gradus eſt, ſi cum loquitur Monachus leniter, & ſine riſu, humiliter, & cum gravitate, vel pauca verba, & rationabilia loquatur, & non ſit clamoſus in voce, ſicut ſcriptum eſt: Sapiens verbis innoteſcit paucis.

Gradus Duodecimus.

Eſt, caput inclinatum gerere.

Duodecimus humilitatis gradus eſt, ſi non ſolum corde Monachus, ſed etiam ipſo corpore humilitatem videntibus ſe ſemper indicet, id eſt in opere, in Monaſterio, in Oratorio, in horto, in via, in agro, vel ubicumque ſedens, ambulans, vel ſtans, inclinato ſit ſemper capite, defixis in terram aſpectibus, reum ſe omni hora de peccatis ſuis exiſtimans, jam ſe tremendo Dei Judicio præſentari exiſtimet, dicens ſibi in corde, ſemper illud, quod Publicanus ille Evangelicus, fixis in terram oculis dixit: Domine non ſum dignus ego peccator, levare oculos meos ad Cælum: Et item cum Propheta: Incurvatus ſum, & humiliatus ſum uſquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus aſcenſis, Monachus mox ad charitatem Dei perveniet illam, quæ perfecta foras mittit timorem, per quam univerſa, quæ prius non ſine formidine obſervabat abque ullo labore, velut naturaliter ex conſuetudine incipit cuſtodire, non jam timore gehennæ, ſed amore Chriſti, & conſuetudine ipſa bona, & delectatione virtutum, quod Dominus jam in operario ſuo mundo a vitiis, & peccatis ſpiritu Sancto dignabitur demonſtrare.

DECLARATIO.

Hoc, & quartum caput memoriæ mandent Novitii, nec niſi humiles ad profeſſionem admittantur.

Magiſtri Novitiorum diligentiſſime curent, ut totum hoc caput de humilitate, ſicut & caput quartum de Inſtrumentis bonorum operum a ſuis Novitiis memoriter teneatur, qui quidem Novitii non erunt admittendi ad profeſſionem, niſi eorum profectus in hac ſchola humilitatis appareat.

De Divinis Officiis in Noctibus.

CAPUT VIII.

Definiuntur horæ Matutinorum, [illegible] dum, & M[illegible] ditationis.

Hiemis tempore, id eſt a Kalendis Novembris uſque ad Paſcha juſta conſiderationem rationis (*a*) octava hora noctis ſurgendum eſt, ut modice amplius de media nocte pulſetur, & jam digeſti ſurgant. Quod vero reſtat poſt vigilias

Digitized by Google

lias a Fratribus qui Pſalterii, vel lectionum aliquid indigent, meditationi inſerviatur (a) a Paſcha autem uſque ad ſupradictas Kalendas Novembris ſic temperetur hora vigiliarum agenda, ut parviſſimo intervallo, quo Fratres ad neceſſaria naturæ exeant, cuſtodito. Mox Matutini, qui incipiente luce agendi ſunt, ſubſequantur.

DECLARATIO.

Ibi, octava hora ſurgendum eſt.

Aliter diſponuntur ob varias temporū, & locorum rationes.

1. (a) Quia diſcretio inter potiſſimas virtutes maxime commendatur, propterea arbitramur ſatis provideri variis naturarum complexionibus, ſi a fine comeſtionis ſecundæ menſæ, uſque ad horam matutinam octo horæ pro ſomno concedantur: At quoniam omnes fere Eccleſiæ Monaſteriorum noſtrorum, & partim quæ in Civitatibus ſitæ ſunt a fidelibus Populis frequentantur, quibus ſatisfacere quoquomodo teneremur in divinorum officiorum, & Miſſarum celebratione, atque ob id ſæpe non poſſit dormitionis ſignum pulſari hora prima noctis, nec proinde commode ſurgere Monachi hora octava juxta Regulam valeant, ut minus, quam poſſumus ab ea recedamus, declarando ordinamus, ut a fine Menſæ ſecundæ, ſive cœna, ſive Refectiuncula ſit, adminus prædictarum octo horarum ſpatium concedatur, uſque ad Matutinam ſynaxim; ita ut cum cœnatur, tranſacto unius horæ ſpatio pulſetur pro cubitu, reſiduumque dictarum horarum ſpatium ſit pro dormitione.

Hieme inter finem Cœnæ, & Matutinum octo ſint horæ pro dormitione.

2. Cum vero jejunatur, ut a refectiuncula ſurgentes habeant itidem prædictarum horarum octo ſpatium uſque ad matutinam ſynaxim, ſive immediate, ſive aliquo interpoſito temporis ſpatio pro dormitione pulſetur, ſic enim docemur octava hora ſurgere, juxta Regulam.

Reliquas horas ordinent Prælati, qui puniant Fratres dormitionis ſigno non parentes.

3. Reliquarum vero horarum diſpoſitio in arbitrio Prælatorum ſit, habita tamen ratione locorum, perſonarum, & temporum, ſintque ſolliciti Prælati, Priores, & Decani, ut (dato dormitionis ſigno) omnes infra dimidiæ horæ ſpatium ad Cellas ſe recipiant, ac dormitum eant, alioquin legitimo ceſſante impedimento ſemel, & iterum corripiantur, deinde etiam pœna addita, ſeveriori correctioni ſubdantur, qui contrafecerint.

Ibi, a Paſcha autem.

Alio tempore d. octo horæ conſientur ex dormitione nocturna, & diurna, & hæc definito tempore incipienda.

4. (b) Præterquam, ſi prædictus dies feſtus occurreret menſe Aprilis, quo tempore diſpenſando, declaramus meridianæ tempus dormitionis incipere a die feſto S. P. Benedicti, & tunc ſic temperetur hora dormitionis in nocte, ut computata diurna octo ſemper horæ pro ſomno deputentur.

5. Notandum eſt tamen, quod a principio Quadrageſimæ uſque ad Kalendas Novembris pulſandum eſt pro dormitione media hora noctis (ſi commode fieri poteſt) quod diſcretioni committimus Prælatorum ob varia accidentia, quæ ſuboriri poſſunt.

6. In vigilia autem S. Crucis de menſe Septembris excluſive ceſſamus a dormitione meridiana.

Aliquando nō tenentur omnes recitare Officium B. M. V.

7. Diſpenſamus præterea, quod a feſto Purificationis Beatiſſimæ Virginis Mariæ uſque ad Kalendas Octobris nocturni, & Laudes Beatæ Virginis conventualiter non dicantur in choro, ſed a Magiſtro Novitiorum; & Novitiis, vel ab Hebdomadariis perſolvantur in choro.

Quot Pſalmi dicendi ſunt in Nocturnis horis,

CAPUT IX.

De Matutino hiemis tempore, & quænam ejus partes canenda, & quando ſedendum.

Hiemis tempore, præmiſſo in primis verſu: *Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me feſtina*. In ſecundo ter dicendum eſt, *Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam*, cui ſubjungendus eſt tertius Pſalmus, & *Gloria*, Poſt hunc, Pſalmus 49. cum antiphona, aut certe decantandus. Inde ſequatur Ambroſianum. Deinde ſex Pſalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, dicto verſu, benedicat Abbas: Et ſedentibus omnibus in ſcamnis, legantur viciſſim a Fratribus in Codice, ſuper Analogium tres Lectiones, inter quas tria reſponſoria canantur. Duo Reſponſoria ſine *Gloria* dicantur. Poſt tertiam vero Lectionem, qui cantat, dicat *Gloria*; quam dum incipit Cantor dicere, mox omnes de ſedibus ſurgant ob honorem, & reverentiam Sanctiſſimæ Trinitatis. Codices autem legantur in vigiliis, tam veteris Teſtamenti, quam novi, Divinæ auctoritatis. Sed & Expoſitiones earum, quæ a nominatiſſimis, & orthodoxis, Catholiciſque Patribus factæ ſunt: poſt has vero tres lectiones cum Reſponſoriis ſuis ſequantur reliqui ſex Pſalmi cum *Alleluja* cantandi; Poſt hos Lectio Apoſtoli ſequatur, ex corde recitanda, & verſus, & ſupplicatio Litaniæ; ideſt *Kyrie eleiſon*, Et ſic finiantur vigiliæ nocturnæ.

Qualiter æſtatis tempore agatur nocturna laus.

CAPUT X.

Matutinum æſtatis parum differt a præcedenti.

A Paſcha autem uſque ad Kalendas Novembris omnis (ut ſupra dictum eſt) Pſalmodiæ quantitas teneatur: excepto quod Lectiones in codice, propter brevitatem noctium minime legantur, ſed pro ipſis tribus lectionibus, una de veteri Teſtamento memoriter dicatur, quam breve reſponſorium ſubſequatur, & reliqua omnia (ut ſupra dictum eſt) impleantur, id eſt ut nunquam minus a duodecim Pſalmorum quantitate ad vigilias nocturnas dicatur, exceptis tertio, & nonageſimo quarto Pſalmo.

Qualiter Dominicis diebus vigiliæ agantur.

CAPUT XI.

Hoc Matutinum longius eſt, uti ejus Cāt. tus.

Dominico die temperius ſurgatur ad vigilias, in quibus vigiliis teneatur menſura, id eſt modulatis (ut ſupra diſpoſuimus) ſex Pſalmis, & verſu, reſidentibus cunctis diſpoſite, & per ordinem in ſubſelliis, legantur in codice (ut ſupra diximus) quatuor lectiones cum Reſponſoriis ſuis ubi tantum in Reſponſorio quarto dicatur a cantante *Gloria*, quam dum incipit, mox omnes cum reverentia ſurgant. Poſt quas Lectiones ſequantur ex ordine alii ſex Pſalmi cum Antiphonis, ſicut anteriores, & verſus. Poſt quos iterum legantur aliæ quatuor Lectiones cum Reſponſoriis ſuis ordine quo ſupra. Poſt quas iterum dicantur tria Cantica de Prophetis, quæ inſtituerit Abbas: quæ cantica cum Alleluja pſallantur. Dicto etiam verſu, & benedicente Abbate, legantur aliæ quatuor Lectiones de novo Teſtamento, ordine, quo ſupra. Poſt quartum vero

Reſpon-

Digitized by Google

Reſponſorium, incipiat Abbas hymnum: *Te Deum laudamus*. Quo dicto, legit Abbas lectionem de Euangelio, cum honore, & tremure ſtantibus omnibus. Qua perlecta reſpondeant omnes, *Amen*. Et ſubſequatur mox Abbas hymnum, *Te decet laus*. Et data benedictione incipiant Matutinos, qui ordo vigiliarum omni tempore, tam æſtatis, quam hiemis æqualiter in die Dominico teneatur, niſi forte (quod abſit) tardius ſurgatur: quia tunc aliquid de Lectionibus breviandum eſt, aut Reſponſoriis. Quod tamen omnino caveatur, ne proveniat, quod ſi contigerit, digne inde ſatisfaciat Deo in Oratorio per cujus evenerit neglectum.

Qualiter Matutinorum ſolemnitas agatur.

CAPUT XII.

De laudibus die Dominico.

In Matutinis Dominico die in primis dicatur ſexageſimus ſextus Pſalmus ſine Antiphona in directum. Poſt quem dicatur quinquageſimus Pſalmus cum *Alleluja*. Poſt quem dicatur centeſimus decimus ſeptimus, & ſexageſimus ſecundus, deinde benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypſi una ex corde, & Reſponſorium, & Ambroſianum, & verſus, & Canticum de Euangelio, Litaniæ, & completum eſt.

Privatis diebus, qualiter Matutini agatur.

CAPUT XIII.

Hæ Laudes parum differunt a præcedentibus.

Diebus autem privatis Matutinorum ſolemnitas ita agatur, id eſt ſexageſimus ſextus Pſalmus dicatur ſine antiphona in directum ſubtrahendo modice ſicut in Dominica, ut omnes occurrant ad quinquageſimum, qui cum Antiphona dicatur. Poſt quem alii duo Pſalmi dicantur ſecundum conſuetudinem, id eſt ſecunda feria quintus, & trigeſimus quintus. Tertia feria quadrageſimus ſecundus, & quinquageſimus ſextus. Quarta feria ſexageſimus tertius, & ſexageſimus quartus. Quinta feria octogeſimus ſeptimus, & octogeſimus nonus. Sexta feria ſeptuageſimus quintus, & nonageſimus primus. Sabbato autem centeſimus quadrageſimus ſecundus. Et canticum Deuteronomii, quod dividatur in duas Glorias. Nam cæteris diebus canticum unumquodque die ſuo ex Prophetis, ſicut pſallit Eccleſia Romana dicatur. Poſt hæc ſequantur Laudes: deinde Lectio una Apoſtoli, memoriter recitanda: reſponſorium Ambroſianum, Verſus, Canticum de Euangelio (*a*) Litaniæ, & completum eſt. Plane agenda matutina, vel veſpertina non tranſeant aliquando, niſi in ultimo per ordinem oratio Dominica omnibus audientibus dicatur a Priore; propter ſcandalorum ſpinas, quæ oriri ſolent, ut conventi per ipſius orationis ſponſionem qua dicunt: *Dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris*, purgent ſe ab hujuſmodi vitio, cæteris vero agendis, ultima pars ejus orationis dicatur, ut ab omnibus reſpondeatur: *Sed libera nos a malo.*

DECLARATIO.

Quid veniat hoc nomine in Breviario Monaſtico, quo & Miſſali pariter Monaſtico uti tenentur omnes

Ibi, Litaniæ; & completum eſt.

(*a*) Litanias intelligimus; *Kyrie eleiſon, Chriſte eleiſon, Kyrie eleiſon, Pater noſter*; Itaut pronunciato verſu: *Et ne nos &c.*, & *Dominus vobiſcum* immediate ſequatur oratio præterquam ad Primam, & ad Completorium, & excepto triduo ante Paſcha, quo tempore recitamus horas canonicas ab Eccleſia Romana præſcriptas, prout in Breviario noſtro. In reliquis vero inviolate ab omnibus ſerventur Rubricæ Breviarii, Miſſalis noſtri Monaſtici, Pauli V. auctoritate recognitorum, tam in recitatione divini officii, quam in celebrationibus Miſſarum, nihil penitus addendo, vel innovando.

In Natalitiis Sanctorum, qualiter vigiliæ agantur.

CAPUT XIV.

Hoc Matutinum fere nihil diſcrepat a Dominico.

(*a*) In Sanctorum vero feſtivitatibus, vel omnibus ſolemnitatibus, ſicut diximus Dominico die agendum, ita agatur, excepto quod Pſalmi, aut Antiphonæ, vel Lectiones ad ipſum diem pertinentes dicantur. Modus autem ſupradictus teneatur.

DECLARATIO.

In Feſtivitatibus Sanctorũ ſerventur Decreta Cõgregationis, & dies S. P. N. Benedicti ab omnibus celebretur.

1. (*a*) Ibi: *In Sanctorum vero feſtivitatibus*. 1. Servetur Decretum Sac. Congreg. Rituum, editum die 28. Octobris 1628.

2. Feſtus vero dies S. P. N. Benedicti in Monaſteriis, & Locis noſtris ſolemnis habeatur, itaut omnes tam Commiſſi, quam famuli, ac Laborantes, ab operibus penitus ſe abſtineant, perinde ac ſi ab Eccleſia de præcepto conſtitutus eſſet. Officium autem ejuſdem S. P. N. Benedicti poſtremo impreſſum, & a ſacra Rituum Congregatione recognitum recitetur ab omnibus tam in Choro, quam extra, qualibet tertia feria non impedita feſto duodecim Lectionum, vigiliis, Quadrageſima, Adventu, & niſi occurrat dies votiva in noſtro Miſſali, infra octavam, eodemque die ejus Miſſa impreſſa decantetur.

Alleluja quibus temporibus dicatur.

CAPUT XV.

Quando, & quibus in locis proferri debe...

A Sancto Paſcha uſque ad Pentecoſten ſine intermiſſione dicatur *Alleluja* tam in Pſalmis, quam in Reſponſoriis. A Pentecoſte (*a*) uſque ad caput Quadrageſimæ omnibus noctibus cum ſex poſterioribus Pſalmis tantum ad nocturnos dicatur. Omni vero Dominica extra Quadrageſimam, Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonaque cum *Alleluja* dicantur. Veſpera vero cum Antiphonis. Reſponſoria vero nunquam dicantur cum *Alleluja* niſi a Paſcha uſque ad Pentecoſten.

DECLARATIO.

Ibi: *Uſque ad Caput Quadrageſimæ* (*a*) Serventur Rubricæ noſtri Breviarii, ut dicitur ſupra ad caput 13.

Qualiter divina opera per diem agantur.

CAPUT XVI.

Septena ſint Horæ diurnæ, & una nocturna.

Ut ait Propheta, ſepties in die laudem dixi tibi. Qui ſeptenarius ſacratus numerus a Nobis ſic implebitur: ſi Matutini, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, Veſperæ, Completoriique tempore noſtræ ſervitutis officia perſolvamus. Quia de his horis dixit Propheta, ſepties in die laudem dixi tibi. Ergo his temporibus referamus laudes Creatori noſtro ſuper judicia juſtitiæ ſuæ, id eſt

Matutinis, Prima, Tertia, Seata, Nona, Veſpera, Completorio, & nocte ſurgamus ad confitendum ei.

Quot Pſalmi per eaſdem horas dicendi ſunt.

CAPUT XVII.

Eodem modo componantur quinque Horæ, tribus nempe pſalmis; Veſperæ autem quatuor, & pluribus Laudes, ut ſupra.

Jam de Nocturnis, vel matutinis digeſſimus ordinem Pſalmodiæ, nunc de ſequentibus horis videamus (*a*) Prima hora dicantur Pſalmi tres ſigillatim, & non ſub una *Gloria*. Hymnus ejuſdem horæ poſt verſum, *Deus in adjutorium meum intende*, antequam Pſalmi incipiantur. Poſt expletionem vero trium Pſalmorum, recitetur lectio una, verſus, & *Kyrie eleiſon*, & Miſſæ ſint. Tertia vero, Sexta, & Nona eodem ordine celebretur, oratio, verſus, Hymni earundem horarum, terni Pſalmi, lectio, & verſus *Kyrie eleiſon*, & Miſſæ ſint. Si major Congregatio fuerit, cum Antiphonis dieantur; ſi vero minor, in directum pſallantur. Veſpertina autem ſynaxis quatuor Pſalmis cum Antiphonis terminetur. Poſt quos Pſalmos Lectio recitanda eſt, inde Reſponſorium Ambroſianum, verſus, canticum de Euangelio, Litaniæ, & oratio Dominica, & fiant Miſſæ: Completorium autem trium Pſalmorum dictione terminetur, qui Pſalmi directanee, & ſine Antiphona dicendi ſunt. Poſt quos Hymnus ejuſdem horæ, lectio una, verſus, & *Kyrie eleiſon* (*b*), & benedictio, & Miſſæ ſiant.

DECLARATIO.

Poſt Primam alia quædam dicuntur, & peraguntur.

Ibi: Prima hora dicitur *Kyrie eleiſon* (*a*) Secundum antiquam noſtram conſuetudinem, dicta Prima immediate, proceſſionaliter exeuntes de Eccleſia, commemorationem facimus pro Fratribus defunctis, familiaribus, & Benefactoribus noſtris, cum Pſalmo *De profundis*, & oratione *Deus veniæ largitor*. Et pergimus ad Capitulum, ubi pronunciantur ea Martyrologio feſta Sanctorum occurrentia, & dieitur *Pretioſa* more Romanæ Eccleſiæ. Ultimo legitur Capitulum Nonæ, ubi non habetur proprium, & poſt Lectionem dicti Capituli, diebus ferialibus, & feſtis trium Lectionum legitur textus Regulæ, & datur Benedictio, & audiuntur culpæ, non autem in Dominicis diebus, vel feſtis de præcepto Eceleſiæ, aut de conſuetudine locorum.

Ibi, & benedictio.

Poſt Completorium abſentes petere poſſunt Benedictionem a Superiore, & Novitii, ac Profeſſi eam petant a Magiſtro.

2. (*b*) Iſta benedictio datur a ſuperiore, ſicut etiam in Completorio, quæ ſufficiat pro præſentibus Fratribus, & abſentibus, ita ut opus non ſit, etiam abſentibus pro dormitione aliam benedictionem quærere. Laudamus tamen ſi Fratres caſu ſuperiori obviantes, benedictionem petant, & accipiant.

3. Et Novitii, ac Juniores Profeſſi ſuos magiſtros ad eorum Cellas pro ipſa benedictione adeant, antequam cubitum eant, Magiſtros vero hortamur, ut diſcipulos, quam citius poſſint, dimittant.

Aſpergat quoque Superior aquam benedictam.

4. Fit etiam poſt Completorium a ſuperiore aquæ benedictæ aſperſio dicendo: *Aſperges me &c.* quo repetito abſque alia oratione dicitur Pſalmus: *De profundis* cum oratione: *Deus qui inter Apoſtolicos* pro Papa Eugenio IV., & *Deus veniæ largitor* pro fratribus ac benefactoribus &c.

Quo Ordine ipſi Pſalmi dicendi ſint.

CAPUT XVIII.

In primis ſemper dicatur verſus; *Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me feſtina*, & *Gloria*, inde Hymnus unicujuſque horæ. Deinde prima hora, Dominica dicenda ſunt quatuor Capitula Pſalmi centeſimi octavi decimi. Reliquis vero horis, ideſt Tertia, Sexta, & Nona, terna Capitula ſupradicti Pſalmi centeſimi octavi decimi dicantur. Ad primam autem ſecundæ feriæ dicuntur tres Pſalmi, ideſt primus, ſecundus, & ſextus, & ita per ſingulos dies ad primam, uſque ad Dominicam dicantur per Ordinem terni Pſalmi, uſque ad nonumdecimum Pſalmum, ita ſane, ut nonus Pſalmus, & ſeptimus decimus partiatur in binas Glorias; & ſic fiat, ut ad vigilias Dominica ſemper a vigeſimo incipiatur. Ad Tertiam vero, Sextam, & Nonam ſecundæ feriæ novem capitula, quæ reſidua ſunt de centeſimo decimo octavo Pſalmo ipſa terna Capitula per eaſdem horas dicantur. Expenſo ergo Pſalmo centeſimo octavo decimo, duobus diebus id eſt Dominica, & ſecunda feria, tertia feria: jam ad Tertiam, Sextam, vel Nonam pſallantur terni Pſalmi a centeſimo nono decimo uſque ad centeſimum vigeſimum ſeptimum, id eſt Pſalmi novem. Quinque pſalmi ſemper uſque ad dominicam per eaſdem horas itidem repetantur: hymnorum nihilominus, Lectionum, vel verſuum diſpoſitione uniformi cunctis diebus ſervata, & ita ſcilicet, ut ſemper Dominica a centeſimo octavo decimo incipiatur.

In Prima, Tertia, Sexta, & Nona dicentur pſalmi qui numerantur a 1. ad 19. & a 118. ad 127.

Veſpera autem quotidie quatuor Pſalmorum modulatione canatur. Qui pſalmi incipiantur a centeſimo nono uſque ad centeſimum quadrageſimum ſeptimum, exceptis iis, qui in diverſis horis ex eis ſequeſtrantur, ideſt a centeſimo decimo ſeptimo, uſque ad centeſimum vigeſimum ſeptimum, & centeſimo trigeſimo tertio, & centeſimo quadrageſimo ſecundo. Reliqui omnes in veſpera dicendi ſunt. Et quia minus veniunt tres Pſalmi, ideo dividendi ſunt, qui in numero ſupradicto fortiores inveniuntur, id eſt centeſimus trigeſimus octavus, & centeſimus quadrageſimus tertius, & centeſimus quadrageſimus quartus. Centeſimus vero ſextus decimus quia parvus eſt, cum centeſimo quinto decimo conjungatur. Digeſto ergo ordine Pſalmorum veſpertinorum, reliqua id eſt Lectiones, Reſponſoria, Hymni, verſus, vel cantica, ſicut ſupra taxavimus, impleantur. Ad completorium vero quotidie iidem Pſalmi repetantur, id eſt quartus, nonageſimus, & centeſimus trigeſimus tertius.

In Veſperis a 109. ad 197.

In Completorio pſalmi 4. 90. & 133.

Diſpoſito ordine Pſalmodiæ diurnæ reliqui omnes Pſalmi, qui ſuperſunt æqualiter dividantur in ſeptem noctium vigilias, partiendo ſcilicet qui inter eos prolixiores ſunt Pſalmi, & duodecim per unamquamque conſtituantur noctem. Hoc præcipue commonentes, ut ſi cui forte hæc diſtributio Pſalmorum diſplicuerit, ordinet ſi melius aliter judicaverit, dum omnimodis id attendatur, ut omni hebdomada Pſalterium ex integro numero centum quinquaginta Pſalmorum pſallatur; Et Dominico die ſemper a capite repetatur ad vigilias, quia minus in eis devotionis ſuæ ſervitiū oſtendunt monachi, qui minus Pſalterio cum canticis conſuetudinariis per ſeptimanæ circulum pſallunt, cum legamus Sanctos

In Matutinis reliqui pſalmi, ita ut unaquaque hebdomada Pſalterium abſolvatur.

ſtos Patres noſtros, uno die hoc ſtrenue impleviſſe, quod nos tepidi, utinam ſeptimana integra perſolvamus.

DECLARATIO

Ibi: quod nos tepidi.

Omnes recitare debent Officium.

(*a*) Pater noſter S. Benedictus nullum ex Monachis excipit a divini Officii recitatione, Ideoque ordinamus, quod quilibet Monachus Profeſſus Officium Divinum recitet, & ſi non ſit ſacris initiatus ſecundum antiquiſſimam conſuetudinem noſtram.

De Diſciplina pſallendi.

CAPUT XIX.

Pſallendum voce, & corde

(*a*) Ubique credimus Divinam eſſe præſentiam, & oculos Domini in omni loco ſpeculari bonos, & malos: maxime tamen hoc ſine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus Divinum aſſiſtimus. Ideo ſemper memores ſimus, quod ait Propheta: Servite Domino in timore. Et iterum, Pſallite ſapienter. Et, In conſpectu Angelorum pſallam tibi. Ergo conſideremus qualiter oporteat nos in conſpectu Divinitatis, & Angelorum eſſe, & ſic ſtemus ad pſallendum, ut mens noſtra concordet voci noſtræ.

DECLARATIO.

Ibi: ubique Divinam credimus eſſe præſentiam.

Item altiſona, & pari voce, cum pauſa, & in Choro, ſi quinque erūt Monachi, qui pariter quotidie celebrent, & Miſſam ſaltem diebus feſtivis cantent.

1. (*a*) Statuimus, quod ſecundum morem noſtræ Congregationis alta, ſonora, & pari voce pſallatur, verba non protrahantur, pariter inchoetur verſus, & interpoſita competenti pauſa pariter terminetur.

2. Volumus etiam, quod officium Beatæ Virginis eadem prorſus cura, qua Divinum perſolvitur, recitetur diebus juxta Rubricas Breviarii, præſcriptis, & in Monaſteriis, in quibus ſunt ultra Prælatum, vel ſuperiorem, quatuor Monachi, omnino dicatur Divinum Officium conventualiter in choro, & Miſſa quotidie celebretur, & ſaltem diebus feſtivis, nulla admiſſa excuſatione, decantentur. Quam ordinationē ad illos quoque intelligimus extendi, qui in Monaſteriorum membris habitant, in quibus præfitus Monachorum numerus reperitur. Cantus autem in quo toni Monaſtici ſervantur, ita ſtudioſe, ac devote ducatur, ut pia modulatione, tam noſtra, quam fidelium adſtantium corda excitata, ad cœleſtium contemplationem ferri aſſueſcant.

Cantus ſit devotus.

Item conformis in hebdomada S.

3. In Officiis hebdomadæ ſanctæ, nullo pacto varietur, aut mutetur cantus, tam in Lamentationibus, Cantico Benedictus, & Paſſione Domini, quam in aliis omnibus: Sed ſecundum ritum, & morem antiquum Congregationis fiat, ut ſimplicitas, & uniformitas ſervetur in omnibus.

Hinc Monaſteria libellos hujuſmodi habeant.

4. Ad quod facilius, & commodius ſervandum volumus, ut omnia Monaſteria habeant Libellos impreſſos, qui contineant omnes Cantus hebdomadæ ſanctæ, & Laudes, quæ in receptione Novitiorum in Capitulo cantari ſolent, & alia hujuſmodi.

De reverentia Orationis.

CAPUT XX.

Brevis, & pura eſſe debet oratio.

Si cum hominibus potentibus volumus aliqua ſuggerere, non præſumimus, niſi (*a*) cum humilitate, & reverentia quanto magis Domino Deo univerſorum cum omni humilitate, & puritatis devotione ſupplicandum eſt. Et non in multiloquio, ſed in puritate cordis, & compunctione lacrymarum nos exaudiri ſciamus, & ideo brevis debet eſſe, & pura oratio, niſi forte ex affectu inſpirationis divinæ gratiæ protendatur. In Conventu tamen omnino brevietur Oratio, & facto ſigno a Priore omnes pariter ſurgant.

DECLARATIO.

Ibi: cum humilitate, & reverentia.

De genuflexionibus capitis nuditione, ac inflexione &c.

1. (*a*) Declaramus modo infraſcripto reverentiam debere ſervari in Divinis Officiis cum Monachi Chorum ingrediuntur, ſive inde egrediuntur. In medio ante Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum ſemper unicum genu uſque ad terram flectant, capite nudato, & inclinato, (cum vero Sacramentum publice fuerit expoſitum, utrumque genu), ſi autem in Altari Majori Euchariſtia non cuſtodiatur, profunde ſe inclinent ad Crucem, poſtea venientes ad ſedilia ſua capite aliquantulum inclinato reverentiam faciant verſus ſedem Prælati.

Ante SS. Sacramentum.

Ante Cruci.

In Refectorio, Capitulo, aut alio loco.

2. In cæteris autem locis ſufficit mediocris inclinatio, ut cum Refectorium, ſeu Capitulum, ſeu alium hujuſmodi locum ingrediuntur.

In divinis Officiis, & Miſſa.

3. Quoad genuflexiones vero, & erectiones in Divinis Officiis, & Miſſa, ſerventur omnino Rubricæ Breviarii, & Miſſalis noſtri, ut ſupra.

In Choro dū dicitur Officium, vel ca̅tatur Miſſa.

4. In principio Officii ſtantes, profunde, & reverenter inclinent caput, dum dicitur *Pater noſter*, quemadmodum etiam, cum intra Officium dicitur *Pater noſter*, & quando prima Oratio in qualibet hora, & miſſa recitatur.

5. Cum autem cantatur miſſa pro defunctis omni tempore ad orationes genuflectant.

6. Quando vero inchoatur Officium uſque ad *Gloria Patri*, & quando dicuntur Capitula ſtent verſus Altare, capite nudato. Cum vero dicitur *Gloria Patri*, aut in fine hymnorum, quando fit mentio de Sanctiſſima Trinitate, unus chorus contra alterum, Caput, & humeros inclinet, qui vero in ſuperiorum ſunt ſubſelliis, verſus Altare inclinentur.

7. Sacerdos, & Cantores in choro ſacris induti, ſe inclinent verſus Altare ad *Gloria Patri*, *Pater noſter*, & cætera.

8. Quotieſcumque dicitur *Confiteor Deo*, ad Miſſam videlicet. Primam, & Completorium, ſicut & in Oratione, *A cunctis* fiat mentio de Patre noſtro Sancto Benedicto.

9. Dum vero cantatur Epiſtola, vel Prophetia, verſus, aut tractus poſt Epiſtolam, vel Prophetiam, ſedeant Monachi.

10. Ad Euangelium omnes recti verſus Altare ſtent omni tempore aperto Capite.

11. In prædictis tamen præterquam in reverentia, quæ fit ante Altare, & dum canitur, ſive dicitur Euangelium, & a Conſecratione uſque ad communionem diſpenſamus cum Monachis propter multorum infirmitates quod a Kalendis Octobris uſque ad finem Menſis Aprilis ſtent capite ſeminudato.

De geſtatione Cuculli.

12. In quolibet Monaſterio noſtro ſit tabula, in qua deſcriptum ſit, quibus horis, & diebus feſtivis Cucullæ deferri debeant, qui modus ab omnibus inviolabiliter ſervetur, firma quoad reliquos ritus Eccleſiaſticos io omnibus Cæremonialis Romani diſpoſitione ſemper manente.

De Decanis Monaſterii.

CAPUT XXI.

Digniores eligantur, & ſi forte ſuperbia inflati fuerint deponantur.

Si major fuerit Congregatio eligantur de ipſis Fratres boni teſtimonii, & ſanctæ converſationis, & conſtituantur Decani, qui (*a*) ſolicitudinem gerant ſuper decanias ſuas in omnibus ſecundum mandata Dei, & praecepta Abbatis ſui (*b*). Qui Decani tales eligantur, in quibus ſecurus Abbas partiatur onera ſua, & non eligantur per ordinem, ſed ſecundum vitæ meritum, & ſapientiæ doctrinam. Quod ſi quis ex eis, aliqua forte inflatus ſuperbia repertus fuerit reprehenſibilis: correptus ſemel, & iterum, & tertio, ſi emendare noluerit, dejiciatur, & alter in loco ejus, qui dignus eſt ſubrogetur, & de Præpoſito eadem conſtituimus.

DECLARATIO.

Ibi: ſolicitudinem gerant.

Decani, & Prior curent ſervari Regularem Diſciplinam.

1. (*a*) Ad officium Decanorum, & Prioris Clauſtralis pertinent ſolicitudinem gerere, nt regularis obſervantia in Monaſterio vigeat, Officinas horis competentibus per vices viſitent, Fratrum inobſervantias, & exceſſus corrigant, niſi fuerint ita notabiles, ut ad Prælatum deferri mereantur.

Prior omnium, Decani vero nonnullorum confeſſiones ex officio excipere queunt.

2. Prior Clauſtralis omnium confeſſiones, ex officio audire poteſt, eoſque abſolvere, prætterquam a reſervatis; Decani vero, Sacerdotum quidem Decanorum, & Titularium ex officio. Ad Clericorum, & Commiſſorum non niſi ex delegatione, & expreſſa deputatione Prælati, quibus quoque particulares licentias concedent, juxta facultatem ſibi a ſuperiore traditam.

Invigilent etiam aliis rebus.

3. Diligentem inſuper curam habeant, quod cæremoniæ Congregationis, & ordinata per Capitulum, ſeu Prælatum obſerventur: invigilent præcipue, ut Divinum Officium devote dicatur, ac ſtudeant communibus Fratrum exercitiis, & Capitulo culparum intereſſe.

Ibi: qui Decani tales eligantur.

Qui ſint ad Decanatum promovendi.

4. (*b*) Ut autem ad præſcriptum Regulæ Decani conſtituantur, ſtatuimus, neminem poſſe eligi in Decanum, niſi qui ſaltem per biennium continuum tempore ſui Sacerdotii obſervantiæ regulari vacaverit (exceptis Lectoribus, & Prædicatoribus, de quibus infra num. 11.) quique ſufficienti literatura, ac probis moribus præditus ſit, & bonum teſtimonium habeat a Prælato, in cujus Monaſterio ſaltem per annum integrum, tempore quo ad Decanatum promovendus erit, commoratus fuerit, vel ab iis Prælatis, ſub quorum cura eo anno, licet in diverſis Monaſteriis vixerit, & præſertim de cujus doctrinæ ſufficientia, & vitæ merito conſtet per teſtimonium a Viſitatoribus medio eorum juramento coram Diffinitoribus, & Capitulo Generali ferendum: præviis quoad literarum ſcientiam in actu viſitationis diligenti examine, & quoad morum probitatem, exacta inquiſitione, prout ſtatuitur in literis in forma Brevis Clementis VIII. ſub die 6. Martii 1593., & Pauli V. die 21. Martii 1608. Ac prævia etiam atteſtatione de hujuſmodi vitæ integritate, & ſufficientia per Prælatum, qui pro tempore præerit Monaſterio profeſſionis ejuſdem promovendi (cujus nomine ad Decanatum proponi, & promoveri debet) in Diffinitorio cum Juramento facienda. Qui Prælatus ſi ad Capitulum non acceſſerit, teneatur prædictam atteſtationem in ſcriptis medio ſuo juramento, ſubſcriptione, & ſigillo roboratam, ad Diffinitores tranſmittere, & in caſu mortis a Priore, & ſenioribus, ipſorum pariter juramento, ſubſcriptionibus, & ſigillo Conventus munita, tranſmittatur, alias hujuſmodi electiones, ſeu promotiones, quæ non ſervata forma præſentis Conſtitutionis, fieri contigerit, nullas, & invalidas eſſe ipſo facto decernimus, & declaramus. Si qui autem inter Decanos reperiuntur, qui ad ſuum munus peragendum, ob aliquam infirmitatem, vel alios defectus impotentes, ſeu inhabiliIes ſint, abſolvantur a Regimine, & inter Decanos cum Titulo (ſi in reliquis fuerint emeriti, & bonum teſtimonium habuerint a Prælatis ſuis) numerentur: Sin minus a Titulo, & Regimine removeantur, & alii ſufficientes in locum illorum ſubſtituantur. Qui omnes, ut in ſtudio regularis diſciplinæ ſint ſoliciti, ac Fratres ad eam amplectendam (ut ex officio tenentur) excitare non negligant, quotannis in Capitulo Generali novæ electionis judicio ſubjiciantur, & pro ſingulis a Diffinitoribus ſuffragia ferantur, ac ſi nunquam antea fuiſſent electi ut eo pacto in officio retineantur, prout decernitur in præfato *Brevi* Clementis VIII.

De Decanis impotentibus.

Decanorum electiones innoventur ſingulis Capitulis Generalibus.

De electione, & auctoritate Magiſtri Novitiorum illi Decanorum non multum abſimili.

5. Magiſtri etiam Novitiorum eligantur moribus, & ætate omnino maturi, ſufficienti literatura præditi, & apti ad lucrandas animas, inſtruendoſque Diſcipulos, qui a ſæculo convertuntur, in Monaſtica, & Regulari diſciplina. Quæ omnia eo diligentius executioni mandanda ſunt, quo cognoſcimus in his robur, & fundamentum obſervantiæ Regularis eſſe poſitum.

6. Et quamvis ad Novitios inſtituendos dicti Magiſtri præcipue debeant incumbere, culpas tamen & ipſi in capitulo omnium Monachorum audiant, ſicut & alii Decani, ſilentiumque, & alias diſciplinæ Regularis obſervantias ſervari procurent.

Decani abſente Superiore, ejus vices gerant, & mandata ſervent.

7. Hoſpitibus (aliis ſuperioribus abſentibus, vel occupatis) Decani occurrant, Regulas, & Conſtitutiones penes ſe habeant, ut Fratres inſtruere poſſint: In ſuis vero admonitionibus, & correctionibus caveant, ne ſint nimis tepidi, aut auſteri, hæc omnia faciant, vel omittant, juxta ſuorum Prælatorum diſpoſitionem, contra quorum mandata nihil penitus attentent.

Ad Decanatū ſexdecim, & ad Magiſteriū Novitiorum octodecim requiruntur anni Religionis.

8. Nec præmiſſis omnibus ſtantibus ullus Monachorum noſtrorum amodo poſſit ad Decanatū (qui primus ſuperioritatis gradus eſt) promoveri niſi decimum ſextum, nec ad curam Novitiorum, niſi decimum octavum annum in Congregatione compleverit. Qnod etiam de iis, qni ad Religionem Sacerdotes venerint, intelligendum eſt.

In quovis Monaſterio unus, & in tota Cōgregatione trecenti dumtaxat Decani eligantur.

9. Ordinamus inſuper, quod in unoquoque Monaſterio pro quinis quibuſque Monachis Profeſſis viventibus, unus tantum Decanus, Computatis Cellerariis, Magiſtris Novitiorum, & aliis, conſtituatur, ita tamen, nt ipſi Decani numerum trecentorum in tota Congregatione non excedant, ſicuti præſcribitur in præfato Brevi Pauli V.

Digitized by Google

10. Ne autem alicujus Monaſterii Profeſſus alterius Monaſterii nomine poſſit in Decanum eligi, neque ſub quovis prætextu quiſquam ex Monachis ad Decanatum, vel ex Decanis ad Prioratum, aut ex Prioribus ad Abbatiam ante præfinitum tempus habilitari, diſtricte omnino prohibemus. Si quis autem doctrina, & morum probitate præditus annum decimum ſextum Religionis compleverit, & Decanatus locus in Monaſterio ſuæ profeſſionis non vacaverit, vel propter aliquam infirmitatem minus ad Regimen idoneus judicatus fuerit, poſſit in Capitulo generali a Diffinitoribus, vel in dieta a Præſide, & Viſitatoribus eligi in Decanum Titularem.

Dignus Decanatu, ſi non vacat, donari poterit Decani titulo a Capitulo Generali, vel Dieta.

11. Ad animandos vero Monachos ad ſtudium literarum, volumus eos, qui Sacræ Theologiæ curſum honorifice expleverint, & Lectoris munere in Monaſteriis pro ſtudio infra deſignandis, ſaltem per triennium continuum laudabiliter functi, & per Examinatores a capitulo deputatos admiſſi, & approbati fuerint (modo probitate morum, & aliis præfatis requiſitis præſtent) poſt decimum ſextum annum ſupranumerarios, quando non eſt locus in Monaſterio ſuæ profeſſionis ad Decanatum promoveri poſſe. Idem dicimus de Concionatoribus, dummodo curſum Theologiæ ſerio, & cum profectu percurrerint, & admiſſi ab Examinatoribus noſtræ Congregationis per triennium in præcipuis Urbium Eccleſiis Quadrageſimale concionum ſtudium confecerint. Statuentes facultatem creandi, ſeu eligendi Decanos, quæ antea ad Capitulum Generale unice ſpectabat, etiam ad Regimen, ſeu Dietam impoſterum pertinere.

Lectores vero qui in quibuſdam Monaſteriis, & Concionatores in præcipuis Urbibus munus ſuum laudabiliter expleverint, ſupernumerarii declarari poterunt.

12. Decernimus denique, neminem Decanum eligi poſſe in Priorem Clauſtralem, niſi, qui ſimul per biennium obſervantiæ regulari vacaverit (exceptis Lectoribus, & Prædicatoribus, ut ſupra ſtatuitur num. 3.) & ſaltem per quinquennium expletum in Decanatu laudabiliter vixerit. Præponendos tamen omnino cenſemus eos cæteris omnibus, qui officio Magiſtri Novitiorum ſaltem per triennium cum laude functi fuerint, dummodo in Decanatu idem quinquennium compleverint; Priores vero in Abbates eligi non poſſint, niſi per quinquennium expletum in Prioratu laudabiliter ſe geſſerint, & per biennium permanſerint in ſua reſidentia.

Decani poſt quinquennium aſcendere poſſunt ad Prioratum Clauſtralem, ſed inter eos potior ſit ratio Decanorum, Magiſtrorum, Priores vero ad Abbatialem dignitatem, nonniſi poſt alterum quinquennium.

13. Pro charitate autem, & pace ſervanda, & ut liberius ſuperiores a Prælatis convocati vota ſua exprimere poſſint; ordinamus, quod ſi quis eorum revelaverit aliquid ex tractatis inter eos, itaut ſcandalum oriri poſſit, ipſo facto a cæterorum ſuperiorum conſortio in agendis anno integro privatus exiſtat.

Superiores Vocales ſilentium ſervent ſub certa pœna.

14. Prior autem, & Decani ad aliud Monaſterium mutati, poſtquam ſibi de ſua mutatione innotuerit, poſſint audire Confeſſiones Diſcipulorum ſuorum, ac Sacerdotum, ut prius dum illuc moram trahunt, ipſiſque Beneficium abſolutionis impendere, niſi ſuperior prohibuerit.

Priores, & Decani donec morentur in proprio Monaſterio audire poſſunt Confeſſiones.

Quomodo dormiant Monachi.

CAPUT XXII.

Eodem in loco, ſingulatim cum ſenioribus, ardente Candela, & veſtiti dormire debeant.

(*a*) Singuli per ſingulos lectos dormient. Lectiſternia pro modo converſationis ſecundum diſpenſationem Abbatis ſui ſinguli accipiant. Si poteſt fieri, omnes in uno loco dormiant: ſi autem multitudo non ſinit, deni, aut viceni cum Senioribus ſuis, qui ſuper eos ſolliciti ſint, pauſent, (*b*) Candela jugiter (*c*) in eadem Cella ardeat uſque mane. (*d*) Veſtiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, ne forte per ſomnium vulnerentur, dormientes: & ut parati ſint Monachi ſemper, & facto ſigno, abſque mora ſurgentes feſtinent invicem ſe prævenire ad opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modeſtia. Adoleſcentiores Fratres juxta ſe non habeant Lectos, ſed permixti cum Senioribus. Surgentes vero ad opus Dei invicem ſe moderate cohortentur, propter ſomnolentorum excuſationes,

DECLARATIO,

Ibi: ſinguli per ſingulos Lectos.

Aſſignatur unicuique Cella, & cur.

1. (*a*) Secundum modernum morem, propter honeſtatem, & ut liberius Fratres in Orationibus, & aliis ſpiritualibus valeant ſe exercere, ac ut vitetur curioſitas: Dormitorium diviſum eſt in diverſas Cellas, & aſſignamus unicuique Fratrum Cellam unam, ſic, ut ſinguli in ſingulis dormiant, etiam Novitii.

In oſtiis Cellarum Novitiatus ſit foramen, quod nemo interius aperiat, ſub certa pœna.

2. Quælibet autem Cella Novitiatus habeat in ſuperiori parte Oſtii foramen coopertum de foris tabella verſatili, quæ faciliter hinc inde dimoveri poſſit, è quo Frater in Cella exiſtens videri queat a Magiſtro Novitiorum, an ſe ſpiritualiter exerceat, vel aliud agat, quod foramen nullus interius operire præſumat ſub pœna infraſcripta.

Nec quis alterius Cellam ingrediatur ſine licentia, vel in ea cum alio maneat clauſo oſtio.

3. Nemo Fratris Cellam, etiamſi alterius Monaſterii exiſtat ingrediatur, ipſo in ea exiſtente, & ſimiliter eo abſente ſine ejus licentia, aut niſi de licentia Prælati, vel ſuperioris, & quamdiu cum debita licentia ſimul in Cella ſunt, oſtium ſemiapertum teneatur.

Vel exterum in propriam admittat.

4. Nec poſſit Frater quamcumque Eccleſiaſticam perſonam, vel laicam cujuſcumque conditionis exiſtat, in Cellam introducere ſine licentia ſuperioris Monaſterii.

Item nō claudat peculiari clave.

5. Nec audeat Frater aliquis ſine præfata licentia ullo tempore, Cellam claudere, ita quod de foris aperiri non poſſit Clave communi. Quicumque vero in quolibet ſupradictorum ſex Caſuum contrafecerit: iejunet ſemel pane, & aqua in terra in Refectorio.

Poteſt tamen frater dare licentiam ingrediendi Cellam.

6. Frater autem extra Cellam ſuam exiſtens, licentiam dare valeat alteri Fratri, ut Cellam ſuam aliqua honeſta cauſa ingrediatur.

Et eam claudere debet Clave communi.

7. Et ne contingat aliquid aſportari de Cellis a ſæcularibus, qui plerumque curioſi per Monaſterium, & Dormitorium vagantur, mandamus, ut ferreæ ſeræ, quæ clavibus communibus aperiuntur, oſtiis Cellarum apponantur.

Nullo vero modo Capſas, niſi ſolus Prior, qui [illegible] ſub certa pœna.

8. Capſas, ſeu ſcabella clavibus obſerata, habere nemini fas ſit, præterquam Priori Clauſtrali, qui intra octo dies ab Officialium publicatione conſimilem clavem Abbati tribuere teneatur. Si ſecus fecerit, totum Pſalterium intra octiduum recitet, cæteri vero arbitrio Superioris puniantur,

De candelis [illegible] habendis circa lumen [illegible]

9. Quilibet autem Frater caute teneat lumen in Cella, & extinguat, & nullus candelas applicet Lectiſterniis, aut parietibus ligneis propter incendii periculum. Si quis vero contrafecerit, dicat ſuam culpam in Capitulo, graviter puniendus.

10. Silentium continuum in Dormitorio ab

omni

De ſilentiō in Dormitorio.

omnibus quovis tempore ſervetur, niſi quis voluerit aliquid breviter, & ſubmiſſa voce dicere.

De Confeſſionibus in eo audiendis.

11. Ordinamus propterea, quoad fieri poteſt, ne confeſſiones ſæcularium in Dormitorio audiantur a quocumque, niſi Abbas juſſerit.

12. Prælati vero, & ſeniores, Fratrum Confeſſiones ibi audire, eoſque ſubmiſſa voce exhortari poſſint.

De rumore, vel ſtrepitu.

13. Fratres incedentes per Dormitorium ita quiete, & in cunctis moderate, & ſine ſtrepitu ibidem ſe gerant, ut alios non inquietent.

De ejus munditie.

14. Singulis hebdomadis adminus Dormitorium, & Cellæ propter immunditias a Fratribus ſcopis mundentur.

Ibi: Candela.

Quando accendenda.

15. (*b*) Sive Lucerna, vel lampas, quæ accenditur a Sacriſta hora qua pulſantur ſigna ſerotinæ Salutationis Angelicæ, & ardeat tota nocte uſque ad diem.

Ibi: in eadem Cella.

16. (*c*) Ideſt in Dormitorio eodem.

Ibi: veſtiti dormiant.

Cum ſcapulare, & Caputio dormiendum.

17. (*d*) Veſtitos dormire Fratres intelligimus, ſi teneaot Scapulare cum Caputio ſuper tunicellam.

De excommunicatione culparum.

CAPUT XXIII.

Prævaricantes poſt ſecundam correctionem excommunicentur, & corporali pœna puniantur.

Si qois Frater contumax, aut inobediens, aot ſuperbus, aut murmurans, vel in alio contrarius exiſtens ſanctæ Regulæ, & præceptis ſeniorum ſuorum contemptor repertus fuerit, hic ſecundum Domini noſtri præceptum admoneator ſemel, & ſecundo ſecrete a ſenioribus ſuis; ſi ooo emendaverit, objurgetur publice coram omnibus. Si vero neque ſic correxerit, ſi intelligit qualis pœna ſit, excommunicationi ſubjaceat, ſi autem improbus eſt, vindictæ corporali ſubdatur.

Qualis debeat eſſe modus excommunicationis.

CAPUT XXIV.

Excommunicatio culpæ reſpondeat.

Secundum modum culpæ, excommunicationis, vel diſciplinæ debet extendi menſura, qui culparum modus in Abbatis pendeat judicio; ſi quis tamen Frater in levioribus culpis iovenitur, tantum a Menſæ participatione privetur. Privari autem a Menſæ conſortio, iſta erit ratio, ut in Oratorio Pſalmum, aut Aotiphonam non imponat, neque lectionem recitet uſque ad ſatisfactionem. Refectionem aotem cibi poſt Fratrum refectionem accipiat, menſura, vel hora, qua præviderit Abbas ei competere; ot ſi verbi gratia fratres reficiunt ſexta hora, ille Frater Nona, ſi Fratres nona, ille veſpertina, uſque dum ſatisfactione congrua veniam conſequatur.

De gravioribus culpis.

CAPUT XXV.

Determinatur pœna pro graviori culpa.

(*a*) Is Frater, qui gravioris culpæ noxa tenetur, ſuſpendatur a menſa ſimul, & ab Oratorio. Nullus ei Fratrum io ullo jungatur conſortio, neque in colloquio. Solus ſit ad opus ſibi injunctū, perſiſtens in patientiæ luctu, ſciens illam terribilem Apoſtoli ſenteotiam dicentis: traditum hujuſmodi hominem Satanæ, io interitum carnis, ut ſpiritus ſalvus ſit in die Domini. Cibi aotem refectionem ſolus percipiat menſura, vel hora, qua præviderit ei Abbas competere, nec a quoquam benedicatur tranſeunte, nec cibus, qui ei datur.

DECLARATIO.

Ibi: qui gravioris culpæ noxa tenetur.

1. (*a*) Quia in his declarationibus, & Conſtitutionibus pleriſque in locis, & caſibus pro qualitate, & gravitate culparum certæ pœnæ, ac pœnitentiæ taxatæ ſuot, pro pace bonorum, & ad reprimendam improborum audaciam, ut metus pœnæ coerceat, quos Dei, & virtutis amor a malo non revocat; Ideo ordinamus Prælatis, & aliis Superioribus, ut eas iovioIabiliter faciant a tranſgreſſoribus obſervari.

Curent Superiores, ut prævaricatores impoſitis pœnis faciant ſatis.

2. Quare ſi delictum, aut tranſgreſſio hujuſmodi ſecreta fuerit, ſecreto quoque impoſitam pœnitentiam facere non poſtponat delinquens, nec aliter a quoquam etiam a Prælato proprio diſpenſari valeat, niſi pœnitentia per Ordinationes ſtatuta, eſſet publice perſolvenda, utpote in terra in Refectorio comedere, quo caſu in aliam ſecretam commotari poſſit. Si vero delictum aut tranſgreſſio manifeſta fuerit, publice etiam traoſgreſſor, ſecundum Statuta a Conſtitutionibus, vel a Superiore pœniteat. Quod ſi ille facere neglexerit, aut recuſaverit, a nemine ut ſupra diſpenſari valeat, & ſi intra triduum publice non pœnituerit, pro hujuſmodi contemptu bis eandem pœnitentiam facere teneatur: ſi vero intra aliud ſequens triduum pertinaciter diſtulerit eandem pœuiteotiam, etiam tertio cogatur iterare. Demum ſi aliis adhuc tribus diebus aoimo (quod Deus avertat) perſtiterit contumaci, & indurato, ſtatim tanquam incorrigibilis, rebellis, & obſtinatus, ac contemptor Sanctæ Regulæ, & Conſtitutionum Cuſtodiæ (donec reſipuerit, & prædictam pœnitentiam toties facere promiſerit, quoties ut ſupra diſtulerat, vel recuſaverat) mancipetur.

Pœna juxta delicti rationem eſſe debet publica, vel ſecreta.

Si eo reſpuatur primo, & ſecundo duplicetur, & tertio addatur Cuſtodia.

3. Nec io aliquo præmiſſorum a Prælato ſuo, nec ab ullo alio, etiam a Præſidente ipſo, niſi forte pro aliqua brevi prædictorum terminorum mora (& hoc ex aliqua rationabili cauſa) valeat diſpenſari, majori quippe vindictæ ſecuodum quod dicit Beatus P. N. Benedictus in Regula ſubjacere debet, qui non vult humilitate corrigere, quod negligentiæ culpa deliquit.

Nec quiſquā eo relaxare poterit.

4. Quod ſi nec reſipuerit, nec ad cor redierit, tunc demum, ut Regula præſcribit, auſteriori diſciplinæ ſubjaceat.

Imo quarto adhibeatur etiam auſterior diſciplina.

5. Igitur Generale Capitulom, & Congregationis Regimen, Monaſteriorumque noſtrorum Prælati prædicta omnia ſervent diligenter & ot dictum eſt curent ab hujuſmodi tranſgreſſoribus inviolabiliter adimpleri.

Quæ omnia omnino executioni mandentur.

De iis, qui ſine juſſione Abbatis junguntur Excommunicatis.

CAPUT XXVI.

Hi ſubjaceant eidem Excōmunicationi.

Si quis Frater præſumpſerit ſine joſſione Abbatis Fratri excommunicato quolibet modo ſe jungere, aut loqui cum eo, vel mandatum ei dirigere, ſimilem ſortiatur excommunicationis vindictam.

Qualiter debeat eſſe ſolicitus Abbas circa Excommunicatos.

CAPUT XXVII.

Omni ſolicitudine curam gerat Abbas circa de-

Abbas ſecreto ad eos mittat conſolatores, & ſua ſora.

delinquentes Fratres, quia non eſt opus ſanis medicus, ſed male habentibus; & ideo uti debet omni modo, ut ſapiens medicus, immittere, quaſi occultos conſolatores Senipetas, ideſt Seniores ſapientes Fratres, qui quaſi ſecrete conſolentur Fratrem fluctuantem, & provocent eum ad humilitatis ſatisfactionem: & conſolentur eum ne abundantiori triſtitia abſorbeatur, ſed ſicut ait Apoſtolus: confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo ab omnibus. Magnopere enim debet ſolicitudinem gerere Abbas circa delinquentes Fratres, & omni ſagacitate, & induſtria curare, ne aliquam de ovibus ſibi creditis perdat. Noverit enim ſe infirmarum curam ſuſcepiſſe animarum, non ſuper ſanas tyrannidem: & metuat Prophetæ comminationem, per quem dicit Deus: quod craſſum videbatis, aſſumebatis, & quod debile erat, projiciebatis. Et Paſtoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta novem ovibus in montibus, abiit unam ovem, quæ erraverat, quærere, cujus infirmitati in tantum compaſſus eſt, ut eam in ſacris humeris ſuis dignaretur imponere, & ſic reportare ad gregem.

De iis, qui ſæpius correcti non emendantur.

CAPUT XXVIII.

Hi excõmunicentur, poſtea verberibus cædātur, deinde adhibeatur pro ipſis oratio, & tandem ejiciantur e Monaſterio.

Siquis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, ſi etiam excommunicatus non emendaverit, acrior ei accedat correctio, id eſt ut verberum vindicta in eum procedat. Quod ſi nec ita ſe correxerit, aut forte (quod abſit) in ſuperbiam elatus, etiam defendere voluerit opera ſua: tunc Abbas faciat quod Sapiens Medicus ſi exhibuit fomenta, ſi unguenta adhortationum, ſi medicamina Scripturarum divinarum, ſi ad ultimum uſtionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & jam ſi viderit nihil ſuam prævalere induſtriam, adhibeat etiam quod majus eſt ſuam, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia poteſt, operetur ſalutem circa infirmum Fratrem. Quod ſi nec iſto modo ſanatus fuerit, tunc jam (*a*) utatur Abbas ferro abſciſſionis, ut ait Apoſtolus: auferte malum ex vobis. Et iterum: Infidelis ſi diſcedit, diſcedat, ne una ovis morbida, omnem gregem contaminet.

DECLARATIO.

Ibi: utatur ferro abſciſſionis.

Quod ad inemendabiles attinent, ſerventur Decreta S. Congregationis, fugitivi vero requirantur, ac detineantur in carcerem, in unoquoq; Monaſterio ædificando, uſque ad ſententiam Capituli Generalis.

1. In adhibendo contra incorrigibiles noſtræ Congregationis Monachos hujuſmodi extremum expulſionis remedium, ſerventur Decreta Sacræ Congregationis Concilii S. D. N. Urbani VIII. juſſu edita de Regularibus Apoſtatis, & ejectis. Fugitivi vero cum omni ſolicitudine requirantur a Monaſteriis Profeſſionis eorum, & in carcerem detrudantur pro modo culpæ puniendi. Propterea diſtricte præcipimus omnibus Monaſteriorum noſtrorum Prælatis, ut in ſingulis Monaſteriis tutos carceres habeant pro hujuſmodi fugitivis, & aliis graviter delinquentibus.

2. Et quoniam ubi major ſubeſt culpa, & gravius ſcandalum, ibi ſolicitior debet eſſe cura, ideo declarando ordinamus, ut fugitivi, qui præter fugam, aliquid notabile furto abſtulerint, aliudve flagitium perpetraverint, ſive ante, ſive poſt fugam, aut vitioſe vixerint, omnino non negligantur, ſed diligentius non parcendo laboribus, & expenſis requirantur, etiam (ſi aliter fieri non poteſt) auxilio brachii ſecularis implorato, & ad Monaſterium reducantur, in cuſtodiam detrudendi donec per Capitulum Generale, ſive Regimen, quid de ipſis agi debeat decernatur.

3. Licentia vero tranſeundi ad aliam Religionem nemini ex noſtræ Congregationis Fratribus concedatur, niſi ſervata forma prædicti decreti, ſeu Congregationis Concilii de Regularibus Apoſtatis, & ejectis &c.

Licentia trāſeundi ad aliā Religionem cōceditur juxta dicta Cōgr. Decreta.

4. Commiſſi vero noſtri incorrigibiles, & contumaces, eo modo, quo recipiuntur expelli poſſunt. Et ſi quis eorum, poſt promiſſam ſtabilitatem, vitioſus, aut ſcandaloſus repertus fuerit, ſervetur circa eum forma Regulæ ſecundum meritum, uſque ad expulſionem incluſive. Ad quam tamen volumus quemquam Prælatorum procedere non poſſe, niſi ſervatis, quæ infra in ſuſceptione eorum ſtatuemus, ſcilicet cum conſenſu omnium Seniorum, aut duarum ex tribus partibus Conventus. Si Seniores non convenerint, nec amplius poſſint in aliis Monaſteriis noſtræ Congregationis recipi, niſi de conſenſu Prælati, & majoris partis Conventus, a quo receſſerint.

Commiſſi eodē modo ejiciuntur, quo recipiuntur.

Si debeant iterum recipi Fratres exeuntes de Monaſterio.

CAP. XXIX.

Frater qui (*a*) proprio vitio egreditur aut projicitur de Monaſterio, ſi reverti voluerit ſpondeat prius omnem emendationem vitii pro quo egreſſus eſt, & ſic in ultimo gradu recipiatur, ut ex hoc ejus humilitas comprobetur, quod ſi denuo exierit, uſque tertio recipiatur. Jam vero poſtea ſciat, omnem ſibi reſervationis aditum denegari.

Redeuntibus Fratribus etiā tertio aditus pateat.

DECLARATIO.

Ibi: proprio vitio.

1. (*a*) Quia experientia docti, videmus Fratres Noſtros a nobis, ut plurimum non recedere, niſi diabolica ſuggeſtione ſeductos; ideo declaramus, eos quoque proprio vitio egredi, qui accepta licentia tranſeundi ad arctiorem Religionem, ea abutentes vagantur.

2. Ut autem quæ de his ſtatuta ſunt, cuncti ſciant, non recedendo a Sacris Canonibus. Primo, ſi qui fugitivi ſponte ad Monaſteria redierint, omnes quidem ſuſcipiantur, ſed ita, ut quod Dominus jubet, pro menſura peccati ſit, & plagarum modus.

Fugitivi redeuntes ſuſcipiantur.

3. Quicumque igitur intra dies quinque ad Monaſteria fuerint reverſi arbitrio Prælatorum puniantur, non vero carcere formali pro ſola fuga. Tranſactis autem quinque diebus, carceri mancipentur. Quod ſi ultra dies triginta redire diſtulerint, tunc juxta S. P. N. Benedicti Regulam, in ultimo loco, & in carcere recipiantur.

[illegible]

4. Horum vero nullus e formali carcere liberari poſſit, niſi per Diffinitores, aut Regimen, & tunc nonniſi prius deſuper legitime formato

A quibus [illegible] liberari [illegible]

pro-

Digitized by Google

proceſſo, & accurate perpenſo, qua pœna ſint rei plectendi.

Quomodo iterum concedi poſſit eis locus Profeſſionis.

5. Nec ſic liberatis locus profeſſionis reſtituatur, niſi in Capitulo Generali Diffinitores omnes conſenſerint, & his referentibus ad univerſos Congregationis Prælatos duæ eorum ex tribus partibus id approbaverint. In qua reintegratione illud tantummodo temporis ſpatium eis concedendum eſſe declaramus, quod ante fugam in Congregatione abſolverunt; non vero illud, quod in fuga male prodegerunt. Non enim ferendum eſt, ut qui exempli gratia, decimo profeſſionis ſuæ anno Religionem deſeruit, & anno vigeſimo, id eſt decimo poſt fugam receptus fuit, eos præcedat, qui integros quindecim, aut novemdecim annos perſeveraverunt ſub ſuavi obedientiæ jugo, maxima etenim erga illos Patrum liberalitas erit, ſi decem anni ante fugam tranſacti, ipſis poſt pœnitentiam computentur.

Præter fugā, alia etiā crimina puniantur.

6. Præter hæc ſi fugitivus habitum dimiſerit, ut Apoſtata juxta Sacros Canones puniatur. Si autem alia quævis præter fugam animadvertenda, tam in Congregatione, quam extra perpetrarit, exactiſſimam omnium reddat in Judicio rationem, pœnas debitas recepturus pro modo culpæ.

Si reſipuerint, aſcendere poterunt pedetentim ad priſtinos gradus.

7. Quibus omnibus rite peractis, & in acta relatis, ſi digna deinde pœnitentiæ opera fecerint, laudabiliter in Congregatione vivendo, poterunt (omnibus Diffinitoribus conſentientibus) munerum Congregationis, pro ſubſequentium temporum ratione eſſe capaces: ſi trinas Viſitatorum approbationes ſingulis trienniis obtinuerint, ut ſcilicet poſt primum reverſionis ſuæ triennium Subdiaconorum gaudeant dignitate, poſt ſecundum Diaconorum, poſt tertium Sacerdotum, ac deinceps etiam ad quaſcumque fuerint dignitates per ordinem, judicati idonei, dummodo ad ſingula triennali cenſura ſex Viſitatorum (ut dictum eſt) & novem Diffinitorum ſuffragiis fuerint approbati. Idemque dicimus de iis, qui in libro irreligioſe viventium, tanquam dyſcoli fuerint adnotati.

Idem intelligendum de irreligioſe viventibus, & carceribus legitime mancipatis.

8. Hoc idem intelligi volumus de Fratribus non fugitivis, qui tamen ſemel cuſtodiæ fuerint legitime mancipati. Pœna enim legitimi carceris, quam conſequitur infamia, & inhabilitas aſſequendi gradum ſuperioritatis, illis tantum inflicta intelligi debet, qui ſive propter fugam, ſive ob alia facinora legitime ſententiati, carceribus condemnati fuerint.

Diſcedentes a ſuo Monaſterio ſine ſcripta licentia fugitivi cenſeantur.

9. Ut autem fugitivi, & ſuſpecti a non ſuſpectis, nec fugitivis dignoſcantur. Ordinamus quod Fratres cujuſcumque dignitatis, aut conditionis fuerint, qui quacumque de cauſa a ſuis Monaſteriis ad alia loca pergent, ſecum deferant literas patentes Superiorum ſuorum, cum expreſſo nomine locorum, qua tranſire debebunt ſubſcriptas, ac ſigillo munitas, aliter ubicumque fuerint inventi, tamquam fugitivi cuſtodia mancipentur a quibuſcumque Prælatis, aut Superioribus Monaſteriorum noſtrorum.

Alii Patres certiores fiant de fugitivis, expulſis, & defunctis.

10. Admoneantur etiam Patres Monaſteriorum noſtrorum de Fratribus fugitivis, expulſis, & licentiatis a Superioribus Monaſteriorum, a quibus recedunt (quemadmodum fit de Fratribus Defunctis) ut ab omnibus evitari hi poſſint, illi requiri.

De Pueris minori ætate qualiter corripiantur.

CAP. XXX.

Pueri, & adoleſcentiores jejuniis, & verberibus corripiantur.

(*a*) Omnis ætas, vel intellectus proprias debet habere menſuras, ideoque quoties Pueri, vel Adoleſcentiores ætate, aut qui minus intelligere poſſunt, quanta pœna ſit excommunicationis; hi tales dum delinquunt, aut jejuniis nimis affligantur, aut acris verberibus coerceantur, & ſanentur.

DECLARATIO.

Ibi: omnis ætas, vel intellectus.

Nullus admittatur ad probationem ante 15. annum.

1. (*a*) Nullus poſthac ad probationem admittendus erit, qui non expleverit decimum quintum annum.

Nec hujuſmodi adoleſcentes ſevere ſubjiciantur Regulari diſciplinæ.

2. Circa vero Adoleſcentiores iſtos, quia experientia didicimus, quoſdam ex his incurabiles ægritudines incurriſſe ob nimias auſteritates; hortamur Prælatos, & Patres Monaſteriorum noſtræ Congregationis, ut in jejuniis, & vigiliis Regularibus erga hujuſmodi adoleſcentes pium, & diſcretum habeant intuitum, quatenus in validiori ætate ad Regularis vitæ obſervantias propenſiori animo, & uberiori fructu valeant incumbere.

In Novitiatu quinquennio commorentur, neque ex eo egrediantur ante 19. annum, niſi juſta de cauſa, ut ſi ſint inemendabiles, quo tamen caſu puniantur.

3. Mandamus item, ut Juniores in Novitiatibus ſub cura Magiſtri Novitiorum per quinquennium ad minus inſtituendi, relinquantur, nec inde amoveantur niſi aliqua urgente neceſſitate. Cum vero amoti a Novitiato fuerint ſaltem per biennium, Prioris curæ, ac directioni tradantur, ut quoad fieri poteſt in eadem diſciplina permaneant, in qua Novitiatus tempore adoleverunt. Liceat tamen Prælatis, ex aliqua rationabili cauſa, ipſorum Judicio, & Superiorum Monaſterii conſilio approbanda provectiores nondum expleto quinquennio, ex Novitiatu extrahere, dummodo ætatis ſuæ annum ſaltem decimum nonum exceſſerint. Si autem contigerit (quod Deus avertat) ut ex alicujus prævaricatione, cæteri ſcandalum ſumant, ne una ovis morbida totum corrumpat ovile: Statuimus, ut ſi poſt adhibitas pœnitentias ſalutares a Prælato, aliiſque Superioribus (Magiſtro Novitiorum deferente) cognitum fuerit de præfati Juvenis incorrigibilitate, ex Novitiatu, nondum elapſo quinquennio extrahi poſſit. Ne vero commodum ex ipſa malitia reportetur, talibus, ſic extractum ſubjicimus, pœnitentiis. Per totum ſcilicet reliquum quinquennii tempus ſit ei Monaſterium, ex cujus Novitiatu extrahitur, pro carcere. Silentium obſervet cum Sæcularibus, & Monachis (Patre Spirituali excepto, aliiſque, quibus Prælatus indulſerit) poſt omnes Profeſſos degradatus maneat: & demum bis in hebdomada in pane, & aqua, cum zona ad collum, comedat in terra in Refectorio.

De Cellerario Monaſterii.

CAP. XXXI.

Qualis eſſe, quid agere, & quomodo ſe gerere debeat Cellerarius.

Cellerarius Monaſterii (*a*) eligatur de Congregatione ſapiens, maturus moribus, ſobrius, non multum edax, non elatus, non turbolentus, non injurioſus, non tardus, non prodigus, ſed timens Deum, qui omni Congregationi ſit, ſicut Pater. Curam gerat de omnibus, (*b*) ſine juſſione Abbatis nihil faciat. Quæ juben-

Digitized by Google

bentur, cuſtodiat: Fratres non contriſtet. Si quis autem Frater ab eo forte aliquid irrationabiliter poſtulat, non ſpernendo eum contriſtet, ſed rationabiliter cum humilitate male petenti deneget. (c) Animam ſuam cuſtodiat, memor ſemper illius Apoſtolici præcepti: Quia qui bene miniſtraverit gradum ſibi bonum acquirit. Infirmorum, Infantium, Hoſpitum, Pauperumque cum omni ſolicitudine curam gerat, ſciens ſine dubio, quia pro his omnibus in die Judicii rationem redditurus eſt.

Omnia vaſa Monaſterii, cunctamque ſubſtantiam, ac ſi Altaris Vaſa ſacrata conſpiciat. (d) Nihil ducat negligendum, neque avaritiæ ſtudeat, neque prodigus ſit, aut extirpator ſubſtantiæ Monaſterii, ſed omnia menſurate faciat, & ſecundum juſſionem Abbatis ſui. Humilitatem ante omnia habeat. & cui ſubſtantia non eſt, quæ tribuatur, ſermo reſponſionis porrigatur bonus, quia ſcriptum eſt: Sermo bonus ſuper datum optimum. Omnia, quæ ei injunxerit Abbas, ipſe habeat ſub cura ſua, a quibus eum prohibuerit, non præſumat. Fratribus conſtitutam annonam ſine aliquo typo, vel mora offerat, ut non ſcandalizentur: memor divini eloquii, quid mereatur qui ſcandalizaverit unum de puſillis. Si Congregatio major fuerit, ſolatia ei dentur, a quibus adjutus, & ipſe æquo animo impleat officium ſibi commiſſum. Horis competentibus dentur, quæ danda ſunt, & petantur, quæ petenda ſunt: ut nemo perturbetur, neque contriſtetur in Domo Dei.

DECLARATIO.

Ibi: Eligatur.

Proponatur a Prælato, eligatur a Diffinitoribus, & ipſe ſit Decanus.

1. (a) A Prælato ſcilicet de conſilio ſeniorum Diffinitoribus, vel Regimini proponendus, & ab illis promovendus. Sit autem Decanus omnino moribus gravis, & probatus.

Ibi: Animam ſuam cuſtodiat.

A quibuſdam communibus Ordinationibus non eximatur.

2. (b) Cellerarii non ſic ſe immergant temporalibus, quin vacent ſpiritualibus, ſed ſic tranſeant per bona temporalia, ut non amittant æterna. Et ut facilius ſpiritualibus exercitiis vacare poſſint: Volumus omnino, ut in Cella Dormitorii dormiant: negotia tamen Monaſterii in Celleraria exerceant, ac ſaltem ſingulis diebus feſtivis Miſſas celebrent, quoad fieri poteſt Chorum, & Refectorium frequentent.

Ibi: Sine juſſione Abbatis nihil faciat.

Inconſulto Abbate non ædificet, nec diſponat de rebus alicujus momenti ſub certis pœnis.

3. (c) Et præcipue, ne omnino fabricas conſtruat intus, aut extra Monaſterium ſine ſcientia, & voluntate Prælati ſui, alias quoque res, quæ fuerint alicujus momenti, puta venditiones frugum, Vini, Olei, & aliarum rerum in quantavis ſumma, & ſimilium, cum Prælato, vel eo abſente cum ſuperiore communicet, nec ſine ejus approbatione, & licentia perficiat.

4. Caveat autem omnino a cujuſvis arboris inciſione in poſſeſſionibus Monaſterii, itaut ne unam quidem, inſcio, & non probante Prælato aut incidat, aut incidi faciat; ſerioque examinet, ubi agitur de ſylvis, vel arboribus non cæduis quid de jure facere poſſit, ne limites ſuæ facultatis excedat, pœnaſque, ac cenſuras extravag. Pauli II., & Decreti Sacræ Congregationis de rebus Eccleſ. non alienan. incurrat, graviter ſi ſecus fecerit a Superioribus quoque puniendus, Experientia enim edocti cognoverimus quantum ex arborum inciſione Monaſteria patiantur detrimentum. Caveat inſuper, ne Monaſteria debitis aggravet ſua incuria, quod ſi fecerit, deponatur.

Ibi: nihil negligendum ducat.

Singulis menſibus rerum omnium, & in diſceſſu e Monaſterio totius adminiſtrationis rationem reddet ſub certis pœnis.

5. (d) Quilibet Cellerarius computa, rationes, debita, credita, expenſas quotidianas, & tam nummorum, quam rerum exitus ſingulo quoque menſe oſtendat Prælato, & Superioribus, qui omnes illis computis ſi ea probaverint manu ſua ſubſcribant, & mutatus ad aliud Monaſterium, priuſquam recedat, rationem omnino reddat exercitii ſibi commiſſi, coram Superioribus præfati Monaſterii, unde diſcedit. Quod ſi non fecerit, jejunet ſemel in pane, & aqua, ulterius etiam acrius a Viſitatoribus puniendus, & corrigendus: Ipſi vero Viſitatores, ſi indulgentiores fuerint a Diffinitorio puniantur.

Nonniſi a Superioribus abſolutus, ad Prioratū promoveri poterit.

6. Si autem quavis de cauſa intra ſexennii tempus, vel hujuſmodi ſexennio completo, ab officio Cellerariæ abſolutus fuerit, ad Prioratum tamen (etiamſi habeat alia requiſita) promoveri non poſſit, niſi prius integre, & fideliter coram Prælato, & Superioribus Monaſterii, rationem reddiderit ſuæ adminiſtrationis, ac ipſius computa ab eiſdem (ſuper quo conſcientiam cujuſlibet ipſorum oneramus) approbata, ſubſcripta, & legitime ſolidata fuerint, atteſtationemque habeat in ſcriptis de hujuſmodi approbatione, prædictorum ſubſcriptionibus, ac juramento validatam, Diffinitoribus, vel Regimini, ut canonice promoveri poſſit, præſentandam.

Rerum temporalium adminiſtratio Monachis, negotia vero Secularibus, vel Oblatis committatur.

7. In adminiſtratione rerum temporalium, ea cautio adhibeatur, ne Prælati eam per ſe ipſos exerceant, ſed per Cellerarios a Diffinitoribus, vel Regimine deputatos, juxta literas iu forma Brevis Clementis VIII., & Pauli V.; temporalia vero nogotia Monaſteriorum noſtrorum per ſæculares, aut Commiſſos potius quam per Monachos tractentur.

Rectoris præficiantur Monachi ad minus 35. annorum, & Cellerarius ſolus non incedat.

8. Rectoriis, & membris Monaſteriorum noſtrorum non deputentur ullo modo Monachi, etiamſi ſint Decani, qui non ſint provectæ ætatis, adminus annorum 35., & præſertim habiles ad prædicta recte adminiſtranda, ac morum honeſtate conſpicui, qui teneantur ſtatutis temporibus Cellerario rationem reddere ſuarum adminiſtrationum, & eidem in his, quæ ad prædictas adminiſtrationes pertinent, parere. Quando vero Cellerarius, e Monaſterio egreditur, nullo modo ſolus, ſed ſaltem famulo aſſociatus, incedat.

Eligatur fidelis Depoſitarius omnium pecuniarum, qui non ſolvat ſine Officialium mandatis, [illegible] in neceſſariis [illegible] tibus.

9. In ſingulis autem Monaſteriis, Diffinitores, vel Regimen prout ſtatuitur in prædicto Brevi Clementis VIII., deputent Monachum probatum, ac fidelem in Depoſitarium, penes quem pecuniæ omnes quacumque ex cauſa ad Monaſterium, tam ex Celleraria, & aliis membris, ac Rectoriis ſupradictis, vel ex cauſa cujuſcumque canonis, laudemii, cenſus, aut cujuſlibet alterius rei, & emolumenti, quam ex Sacriſtia provenientes, reponantur: cujus Depoſitarii præcipua cura ſit in deſtinatis rationum Libris fideliter, ac diligenter hujuſmodi pecunias deſcribere: earum autem, ne obolum quidem expendat, aut alicui quovis prætextu ſolvat, niſi cum mandato Cellerarii, aut Vicarii Sacriſtiæ reſpective, ipſorum manu, ac Prælati, vel in ejus abſentia, Superioris Monaſterii ſubſcriptus Hujuſmodi autem mandata in præparato codi-

ce deſcribantur, expreſſa in iis ſumma pecuniæ, cui, & qua de cauſa fuerit perſoluta, ut ex eiſdem factius Viſitatoribus innoteſcat, an hujuſmodi redditus in ſolitis, ac neceſſariis Monaſterii ſumptibus, vel forſan in aliis inutilibus, ac ſuperfluis (quod omnino vetitum eſt) impendantur, & ſi qui ſint abuſus tam circa hujuſmodi inutiles, & ſuperfluas expenſas, quam circa præſentis Conſtitutionis obſervantiam, præſertim ſub prætextu, quod aliqui redditus ad Cameram Abbatialem pertineant, & de illis Prælati pro libito, in commodum tamen Monaſteriorum diſponere poſſint, ab iiſdem Viſitatoribus ſerio mandetur, ut omnino tollantur, & hujuſmodi redditus in neceſſarios Monaſteriorum uſus convertantur.

De Ferramentis, vel rebus Monaſterii.

CAPUT XXXII.

Quibus, & qua cautione tradendæ cuſtodiendæ res Monaſterii.

(*a*) Subſtantia Monaſterii in Ferramentis, vel veſtibus, ſeu quibuſlibet rebus provideat Abbas Fratres, de quorum vita, & moribus ſecurus ſit, & eis ſingula, ut utile judicaverit, (*b*) conſignet cuſtodienda, atque recolligenda. Ex quibus Abbas Breve teneat, ut dum ſibi in ipſa aſſignata fratres viciſſim ſuccedunt, ſciat quod dat, aut quid recipit. Si quis autem ſordide, aut negligenter res Monaſterii tractaverit, corripiatur, ſi non emendaverit diſciplinæ Regulari ſubjaceat,

DECLARATIO.

Ibi: Subſtantia Monaſterii.

Rerum omnium inventaria fiant.

1. (*a*) Quilibet Officialis intra menſem a die publicationis ſuæ faciat Inventarium de rebus Monaſterii, quæ pertinent ad ſuum officium: Et Prælatus habeat apud ſe Inventarium univerſale omnium rerum tam mobilium, quam immobilium Monaſterii omnino Viſitatoribus exhibendum.

2. Omnes vero libri Monaſteriorum noſtrorum, non ſolum notentur in Inventario communi, ſed ulterius ſcribatur in ſingulis nomen Congregationis, & Monaſterii, cujus ſunt, ſignato eorum numero in ordine cæterorum.

Res Eccleſiæ quo caſu Sæcularibus cómodandæ.

3. Tapetia vero Eccleſiarum, & ornamenta Divino cultui dicata, deinceps ſæcularibus non commodentur, niſi forte immineret periculum gravioris ſcandali, quo caſu habita diſcretione perſonarum, & temporum, Prælati prudenter providere poſſint.

Ibi: conſignet cuſtodienda.

Curent Prælati, ut Cellerarii exigant, Officiales vero reddant exactam rerum rationem, alioquin utrique puniantur.

4. (*b*) Diligenti cura faciant Patres hoc Capitulum obſervari, & ut ſolicite cuſtodiantur, & conſerventur omnia bona mobilia, & immobilia Monaſteriorum, invigilent Prælati, ut de hujuſmodi Bonis ad ſingula officia ſpectantibus ab unoquoque Officiali, expleta ejus adminiſtratione integra, & exacta reddatur ratio a Cellerario accurate exigenda. Quod ſi aliquis ex Officialibus in hujuſmodi adminiſtrationibus, propter ſuam incuriam, vel malitiam (quod abſit) aliquod grave Monaſterio detrimentum intulerit, vel non cuſtodiendo bona ab ipſo per Inventarium recepta, vel expleto officio illa ſucceſſori integre, & fideliter non conſignando, a Prælato ſuo pro modo culpæ ſevere puniatur. Cellerarii vero in exigenda ratione negligentes, pœna eorum culpis conſentanea pariter afficiantur, Adhibeatur tamen a Viſitatoribus, cum ad Monaſteria viſitanda pervenerint, omnis diligentia, ut Abbates, & Cellerarii tam in Monaſterio, quam in Curtibus, & Grancüs ſuperfluas omnes amputent expenſas, maxime vero circa equos, famulos, quadrigas, & alia hujuſmodi, iis tantum, quæ Prælatos Regulares, ac Monachos, voto paupertatis adſtrictos, decent, contenti. Accurate etiam ipſi Viſitatores perpendant, quonam pacto Monaſteriorum præfatorum redditus augeri, expenſæque minui poſſint. Pari quoque vigilantia, ac ſolicitudine inquirant, an Poſſeſſiones a Colonis ſint diligenter cultæ, arboribuſque conſitæ, ac etiam Armentis, & cæteris ad culturam neceſſariis convenienter inſtructæ; necnon, an ulterioris bonificationis ſint capaces, ut Monaſteria ære alieno oppreſſa ſublevari queant. Quod ſi ea avaritia, aut negligentia, damnum aliquod Monaſteriis illatum fuiſſe conſpexerint: moneant Abbates, ut contra Cellerarios, & alios Officiales procedant, uſque ad Officiorum privationem, & ulterius, ſi id qualitas delictorum exegerit. In Provincia autem in qua Monaſterium aliquod prædictorum officialium incuria, aut infidelitate (quod Deus avertat) in ruinam vergit, teneantur omnes ejuſdem Provinciæ Abbates commonefacere præfatos Viſitatores, ut valeant ipſi Monaſterio jam labenti, de opportuno remedio providere.

Viſitatores etiam præſtetum in Viſitationibus cóſulant cū Monaſteriorū neceſſitatibus, tum utilitati.

5. Sane cum privilegia ipſa Congregationis multis, magniſque laboribus, ac difficultatibus impetrata ſint, ſumma diligentia, & cuſtodia conſervari mandamus, quæ cum etiam quadruplicata ſint, quatuor Monaſteriis deputamus cuſtodienda, videlicet Monaſterio S. Juſtinæ de Padua, Sancti Spiritus prope Papiam, Sanctæ Mariæ de Florentia, & Sancti Pauli de Urbe. In quibus Monaſteriis maxima cura ſervari volumus in loco tuto ab igne, & humiditate, a furibus, in Archivio duabus clavibus obſerato, extrahanturque, aut ter in anno novo ære afflandi, ne ſitu marceſcant, & a tineis corrodantur.

Privilegia ſumma diligentia ſerventur in Archiviis quatuor Monaſteriorum.

6. Diſtrictius autem mandamus, & inhibemus, ne inde amoveantur ſine ſpeciali licentia Præſidentis, & duorum Viſitatorum. Urgente vero neceſſitate abſque eorum licentia ad alia Monaſteria noſtra tantum transferri poſſint.

Qua ratione amoveri queant.

7. Qui ea requiſierint, & acceperint, teneantur (relicto ibi acceptionis Chirographo) illa remittere poſt eorum uſum, intra menſem. Et ſi is qui acceperit, legitima cauſa ceſſante intra menſem remittere diſtulerit: ſingulis diebus ſeptem Pſalmos pœnitentiales cum litaniis, uſquequo remiſſa fuerint, dicere teneatur. Quælibet vero Monaſteria habeant tranſumpta authentica Privilegiorum ſaltem uſitatorum, quæ accurate cuſtodiantur.

Nonniſi relicta in ſcriptis memoria, & per ſpatium unius menſis ſub certa pœna.

In ſingulis Monaſteriis curent eorum authentica tranſumpta.

8. Ne arcana, quæ fidelitati Viſitatorum committuntur ullo unquam tempore patefieri contingat, aſſignamus Archivia Monaſteriorum illorum, in quibus Capitulum Generale celebrabitur, ubi in Capſa, obſerata clave, quæ ſemper penes Præſidem pro tempore ſit, acta Viſitatorum præcedentis anni cuſtodienda erunt. Si quæ autem ſunt aliæ ſcripturæ ad Congregationem noſtram ſpectantes, in Monaſterio S. Juſtinæ de Padua ſerventur.

Acta Viſitationis, & aliæ ſcripturæ in certis Monaſteriis cuſtodiantur.

9. Sigilla Congregationis, tam magnum, quam parvum cautiſſime cuſtodiantur, ne aliqua fraus inde ſuboriatur.

Sigilla quoque diligenter ſerventur, & ſi quis ea adul-

10. Quod.

tuteretur, vel iis abutetur carceribus mancipetur.

10. Quodlibet autem Monaſterium diligenter ſervet ſua Sigilla, ſive magnum (quo utuntur cum quid fit nomine Prælati, & Conventus) ſive parvum, quo utitur Prælatus in privatis literis. Et nullus alius, niſi de licentia ipſius Prælati, ullo eorum uti poſſit. Quæ ſigilla tam Congregationis, quam Monaſteriorum, ſi quis ſuadente Diabolo, adulterari, uſque abuti præſumpſerit, carceri mancipetur.

Unumquodque Monaſterium jura ſua tueatur, & quidem propriis ſumtibus.

11. Et quia non ſufficit cuſtodire ſcripturas, & Jura Monaſteriorum niſi ab Impugnatoribus tuta ſerventur; idcirco ſtatuimus, quod ſi aliquando ſecularis, aut Eccleſiaſtica perſona jura, aut privilegia Congregationis in toto, vel in parte infregerit, vel aliquo modo improbe moleſtare tentaverit; ſiquidem ipſa injuria in detrimentum particularis tantum Monaſterii ceſſerit, Prælatus illius Monaſterii, omni quo voluerit juſto remedio, cauſam ſuam impigre, prudenterque tueatur, nec aliquo modo jura, ac privilegia ipſa violari permittat; ubi vero ſe cauſæ tuendæ imparem viderit, Patri Præſidenti, vel Viſitatori, & Priori Generali negocium omne inſinuare non negligat, quos omnino volumus cauſam hujuſmodi in ſe ſuſcipere, & ſumptibus ipſius Monaſterii in Romana Curia, vel alibi, ſicut opus fuerit, tueri.

Vel Congregationis, vel plurium Monaſteriorum, quibus tamen definito tempore ſolvi debent.

12. Si vero Pater Præſidens, aut Viſitatores ipſum Monaſterium judicaverint impotens ad expenſas, fiat ſumptibus Congregationis, ad quos reſtituendos ipſum Monaſterium teneatur, niſi ei Capitulum Generale juſſerit relaxandos.

13. Poterunt tamen P. Præſidens cum uno Viſitatore, vel duo ſimul Viſitatores providere, ut unum, aut plura Monaſteria ſubveniant Monaſterio impotenti pro jure ſuo tuendo, ſi in Congregatione deſint pecuniæ: reſtitutione tamen facienda de pecuniis commodatis, tempore per ipſos conſtituendo.

14. At ſi moleſtia illata in totius Congregationis redundat jacturam, Pater Præſidens, communibus Congregationis ſumptibus, illius jura defendenda curabit.

Habeant quoque Monaſteria Regeſtum Ordinationũ cujuſque anni

15. In unoquoque Monaſterio ſit Regeſtrum in quo, quæ ſingulis trienniis per Generale ordinantur Capitulum, notentur, videlicet quæ totam reſpiciunt Congregationem. Et ſimiliter habeatur libellus, in quo notentur ea, quæ ſpecialiter ad illud Monaſterium pertinent, prout fuerint per ſingula triennia per Capitulum Generale, Dictas, & Viſitatores ordinata.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

CAPUT XXIII.

Nihil habeât, quod Abbas non dederit, & omnia ſint communia, aliter puniantur.

Præcipue hoc vitium (*a*) radicitus amputetur de Monaſterio, ne quis præſumat aliquid dare, aut accipere ſine juſſione Abbatis, neque aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neque tabulas, neque graphium, ſed nihilomnino: quippe quibus, nec corpora ſua, nec voluntates licet habere in propria poteſtate, omnia vero neceſſaria a Patre Monaſterii ſperare, nec quidquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiſerit, omniaque omnibus ſint communia, ut ſcriptum eſt, ne quiſquam ſuum eſſe aliquid dicat, aut præſumat. Quod ſi quiſquam hoc nequiſſimo vitio deprehenſus fuerit delectari, admoneatur ſemel, & iterum, ſi non emendaverit, correctioni ſubjaceat.

DECLARATIO.

Ibi: Radicitus.

Nihil concedendũ in perpetuũ uſum.

1. (*a*) Intentio Regulæ eſt, quod non ſolum in exterioribus amputanda ſit proprietas, ſed etiam quando Prælatus perpendit aliquam rem nimio affectu poſſideri, ita forte, ut Frater reſiſteret, ſi ab eo auferri contingeret, propterea Patres caveant, ne aliquid concedant alicui ad uſum in vita ejus, quia talis conceſſio eſt valde proprietati ſimilis, ſed concedant ad beneplacitum ſuperioris.

Poſſint tamẽ Monachi ſecum ferre libros.

2. Permittimus autem Monachis noſtris, ut habeant libros cum licentia ſuorum Prælatorum & pro uſu ſuo teneant, etiamſi miſſi fuerint ad alia loca Congregationis noſtræ, reſtituendos nihilominus poſt eorum deceſſum, illis Monaſteriis, quibus inſcripti fuerint.

Res Defunctorum alicui Monaſterio adſcriptæ, illius ſint; quæ nulli adſignatæ ſunt, & apud ipſos exiſtentes, cedant eorum Monaſterio; aliæ vero, Monaſterio Profeſſionis, concedantur.

3. Et quoniam cum aliquis ex noſtris moritur extra ſuæ profeſſionis Monaſterium oriri ſolent lites tum ſuper libris, tum ſuper aliis rebus: ad eas præcavendas, ordinamus, quod tam libri non ſignati, quam alia omnia, quæ reperta fuerint apud quemvis noſtræ Congregationis Prælatum, Monachum, ſive Commiſſum Defunctos, intelligantur eſſe, & ſint ejus Monaſterii, in quo talis Defunctus aſſignatus erat, dummodo illuc pervenerit. Quod intelligendum eſt de pecuniis, & aliis rebus, quæ cum effectu, & realiter apud ipſos ſunt: quæ autem non reperiuntur apud ipſos cujuſcumque generis ſint, ſive pecuniæ, ſive libri ſignati, ſive alia ejuſmodi ſint, & eſſe intelligantur Monaſteriorum profeſſionis eorum, niſi forte ipſe ante mortem ad levandam conſcientiam ſuam, alicui coram teſtibus dixiſſet, hanc vel illam rem eſſe hujus, vel illius Monaſterii.

In libris inſcribant nomen Monaſterii, quod[?], & alias eorum rei diſpenſet Abbas.

4. In Breviariis, ſicut & in aliis libris ſcribatur nomen Monaſterii, cui acquiſita fuerint, & nomen Caſſinenſis Congregationis, ut ſupra Cap. 32. Mandantes omnibus noſtræ Congregationis Patribus, ut cum finito Capitulo, ad Monaſteria ſibi aſſignata applicaverint, in ipſorum ordinatione: ante, vel poſt Officialium abſolutionem, immediate, Breviaria, & libros, & alia quæcumque ſi habuerint appretiabilia, ſibi ab omnibus denunciari mandent. Quæ omnia ipſorum arbitrio, ac beneplacito ſunt diſpenſanda, ut vitium proprietatis amputetur in Monachis.

Conficiãt Inventarium librorum etiam prohibitorum ſub certis pœnis.

5. Curent etiam, ut ſinguli Monachi ſingulis annis conficiant librorum omnium, quos habent Inventarium, quod propriis Prælatis exhibeant, qui diligentiſſime conſiderabunt, an in iis ſint libri per indicem prohibiti. Inſuper omnium Monachorum Cellas ter ſaltem in anno viſitabunt, inquirentes, an alios habeant libros, præter in Inventario deſcriptos, quod ſi quis deprehenſus fuerit hujuſmodi libros vetitos habere, ſerventur ea, quæ in Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, & præſertim ad Officium Sanctæ iquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem pertinentibus ſtatuuntur.

A nemine [illegible] ordinate accipiant [illegible].

6. Et ne quandoque aliquod ſcandalum oriri contingat, prohibemus Fratribus noſtris, ne inordinate per ſe, vel per alios a Conſanguineis ſuis, vel ab aliis extraneis pecunias petant, & accipiant. Qui contrafecerit pecuniis privetur, & jejunet in terra in pane, & aqua in Refectorio.

Nec aliquid emant, aut vendant.

7. Inhibemus etiam, ne quaslibet res invicem emant, aut vendant. Contrafacientes rebus, & pecuniis illico priventur, comedantque in terra in Refectorio in pane, & aqua pro qualibet vice.

Multo minus aliquid emant pro Laicis, aut eorum res asportent.

8. Inſuper nemo noſtrorum præſumat quidquam emere in quibuſvis Civitatibus, aut Locis nomine Laicorum, aut etiam ab eis accipere, ut id aſportet abſque veſtigalium ſolutione. Quod ſi quis non obſervaverit, ſi fuerit in dignitate conſtitutus per depoſitionem puniatur; ſi vero fuerit ſimplex Monachus, degradetur, habita conſideratione ad gravitatem criminis: Sed ſi fuerit Commiſſus, aut expellatur, aut graviſſimis pœnis afficiatur.

Cujuſcumque generis pecuniæ Prælato deferant, aliter puniantur ab eodem, vel a Viſitatoribus.

9. Præcipimus etiam, quod nullus noſtræ Congregationis Profeſſus, Commiſſus, ſeu aliter in noſtris Monaſteriis ſub obedientia Patrum conſtitutus, audeat tenere, vel expendere pecunias, ſine licentia Prælati ſui, ſed pecuniam omnem ad ſe pervenientem eidem Prælato deferat Depoſitario conſignandam: quod idem intelligimus obſervandum eſſe de pecuniis, quæ penes aliquem ex prædictis Fratribus quavis cauſa depoſitatæ fuerint, tam Monaſteriorum noſtrorum, quam aliarum quarumcumque Perſonarum, prout ſupra ſtatutum eſt in declaratione Cap. 31. num. 10. Quam Conſtitutionem mandamus omnibus Prælatis, & Patribus noſtræ Congregationis, ut realiter, & cum effectu faciant ſuis Monaſteriis obſervari. Quod ſi forte quis contra hujus Conſtitutionis formam pecunias apud ſe, vel apud alios, vel forſan cenſus, & alia bona quæcumque tam ſtabilia, quam mobilia quovis titulo acquiſita, occulte retinuerit, & intra tempus a Conſtitotionibos præſcriptum, non revelaverit, ac de hujuſmodi proprietatis vitio ſuſpectus, & diffamatus a Prælato ſuo, prævia monitione juxta Sacros Canones punitus non fuerit, ne propter incuriam, & diſſimulationem Prælatorum (quod abſit) delicta multa remaneant, diſtricte ordinamus Viſitatoribus ut in actu Viſitationis in ſingulis Monaſteriis contra hujuſmodi proprietatis labe ſuſpectos, & diffamatos, diligentiſſime procedant. Et ſi deſuper capta diligenti Informatione, aliquem hoc proprietatis vitio laborantem, & in quocumque ex prædictis culpabilem invenerint, ſi quem in Congregatione gradum, dignitatem, aut officium obtinet, in Dieta, aot in Capitulo deponatur, ſimplex vero Monachus, aut Commiſſus Carceri mancipetur, nonniſi de conſenſu Diffinitorum, vel Regiminis educendus. Pecunias vero, & quæcumque bona prædicta Monaſteriis eorum profeſſionis eo ipſo applicata eſſe decernimus, & declaramus.

Nihil mutuo, aut commodato accipiant ſine licentia in ſcriptis, & ſine qua creditores periculo ſe exponunt.

10. Nullus Fratrum Noſtrorum quidquam accipiat mutuo, vel commodato, abſque licentia Prælati, & Conventus, in ſcriptis danda, qua non interveniente ſibi conſulant Creditores, ſciantque nullum ſolvendi onus Monaſteria ſubire, niſi publica auctoritate æs alienum contractum fuerit, vel niſi legitime conſtiterit, in Monaſterii commodum tranſiiſſe, & in hoc ſenſu concipienda erunt inpoſterum mandata procurationum Miniſtri tradenda.

Si omnes debeant æqualiter neceſſaria accipere.

CAP. XXXIV.

Sicut ſcriptum eſt: Dividebatur ſingulis prout euique opus erat. Ubi non dicimus, quod perſonarum (quod abſit) acceptio ſit, ſed infirmitatum conſideratio. Ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contriſtetur; Qui vero plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro miſericordia: Et ita omnia membra erunt in pace. Ante omnia ne murmurationis malum pro qualicumque cauſa in aliquo qualicumque verbo, vel ſignificatione appareat. Quod ſi deprehenſus fuerit quis, diſtrictiori diſciplinæ ſubdatur.

Attendatur major, & minor Fratrum indigentia, nec aliquis murmuret ſub certa pœna.

De Septimanariis Coquinæ.

CAP. XXXV.

Nemo ſine cauſa eximatur a Coquina, & quodnã ſit Coqui officium, vel ipſe præſtare debeat in initio, vel fine ſuæ hebdomadæ.

Fratres ſic ſibi invicem ſerviant, ut (*a*) nullus excuſetur a Coquinæ Officio, niſi aut ægritudine, aut in cauſa gravis utilitatis quis occupatus fuerit: quia exinde major merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur ſolatia, ut non cum triſtitia hoc faciant, ſed habeant omnes ſolatia, ſecundum modum Congregationis, aut poſitionem loci. Si major Congregatio fuerit, Cellerarius excuſetur a Coquina, vel ſi qui (ut diximus) majoribus utilitatibus occupantur. Cæteri vero ſibi ſub charitate invicem ſerviant. Egreſſurus de Septimana Sabbato munditias faciat. Linteamina cum quibus ſibi Fratres manus, ac pedes tergunt, lavet: pedes vero, tam ipſe, qui egreditur, quam ille, qui intraturus eſt, omnibus lavent. Vaſa Monaſterii ſui munda, & ſana Cellerario reconſignet. Qui Cellerarius item intranti conſignet, ut ſciat quid dat, aut quid recipit.

Septimanarii autem ante unam horam Refectionis accipiant, ſuper ſtatutam annonam, (*b*) ſingulos biberes, & panem: ut hora refectionis ſine murmuratione, & gravi labore ſerviant Fratribus ſuis. In diebus tamen ſolemnibus uſque ad Miſſas ſuſtineant. Intrantes autem, & exeuntes, Hebdomadarii in Oratorio, mox Matutinis finitis, Dominica omnium genibus provolvantur, poſtulantes pro ſe orari. Egrediens autem de Septimana, dicat hunc verſum: *Benedictus es D. Deus, qui adjuviſti me, & conſolatus es me.* Quo dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, ſubſequatur ingrediens, & dicat: *Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me feſtina*, & hoc idem tertio repetatur ab omnibus, & accepta benedictione ingrediatur.

DECLARATIO.

Ibi: nullus excuſetur.

Prior quoque Coqui agat, & Menſæ inſerviat, legatque.

1. (*a*) Prior Clauſtralis, maxime cum Prælatus erit in Monaſterio, non excuſetur a miniſterio Coquinæ, ſed ſolus Cellerarius, qui Prior, menſæ quoque, etiam abſente Prælato, legere, & inſervire debet.

Ibi: ſingulos biberes, & panem.

Coquus accipiat Cyathũ unum vini, & duas uncias panis.

2. (*b*) Infra de hebdomadario Lectore dicit *mixtum*. Quod intelligimus tantum vini, quantum capere poteſt unus cyathus, in quo in Refectorio bibitur, & circa uncias duas panis.

Idque omnibus Officialibus permittitur.

3. Quod vero dicitur de hebdomadariis Coquinæ, idem dicitur de omnibus Officialibus, qui in ſuis Officiis occupati nequeunt primæ Menſæ intereſſe.

De

De Infirmis Fratribus.

CAP. XXXVI.

Summa ſit cura infirmorũ, qui tamẽ moleſti non ſint & eos alii patienter ſuſtineant.

Infirmorum cura ante omnia, & ſuper omnia adhibenda eſt, ut ſicut revera Chriſto, ita eis ſerviatur; quia ipſe dixit: Infirmus fui, & viſitaſtis me. Et quod feciſtis uni de his minimis meis, mihi feciſtis; Sed & ipſi Infirmi conſiderent, in honorem Dei ſibi ſerviri: & non ſuperfluitate ſua contriſtent Fratres ſuos ſervientes ſibi. Qui tamen patienter portandi ſunt, quia de talibus copioſior merces acquiritur. Ergo cura maxima ſit Abbati, ne aliquam negligentiam patiantur. Quibus Fratribus infirmis (*a*) ſit Cella ſuper ſe deputata, & ſervitor timens Deum, & diligens, ac ſolicitus.

Aſſignentur eis Cella, & famulus.

Item concedantur Balnea, & Carnes.

(*b*) Balneorum uſus Infirmis, quoties expedit, offeratur; Sanis autem, & maxime Juvenibus, tardius concedatur. Sed & Carnium uſus Infirmis omnino debilibus pro reparatione concedatur. At ubi meliorati fuerint a carnibus more ſolito omnes abſtineant. Curam autem maximam habeat Abbas, ne a Cellerariis, aut Servitoribus (*c*) negligantur Infirmi quia ad ipſum reſpicit, quidquid a Diſcipulis delinquitur.

DECLARATIO.

Ibi: ſit Cella ſuper ſe deputata.

Pro ſalute animæ, & corporis nulli impenſæ, ac labori parcatur

1. (*a*) Quilibet Infirmus habeat, ſi locus permiſerit Cellam ſeparatam cum Camino, nec ulli omnino labori, ullique impenſæ parcatur, ut Infirmis neceſſaria obſequia, immo decentia ſolatia tum ſpiritualia, tum corporalia, ſedulo impendantur. Quod præſertim attendatur in Monaſteriis, quæ ſunt extra Civitates, in quibus tam quoad Medicos, quam quoad alia requiſita, non ita commode poſſunt Infirmis neceſſaria exhiberi. Provideant igitur Prælati talium Monaſteriorum, ut Infirmi, ſive ipſos in Monaſteriis, ſive in Civitate curandos duxerint, nulla omnino re indigeant, quæ ad ſalutem corporis, & animæ non ſolum neceſſaria, ſed etiam condecens fuerit. Si de negligentia fuerint convicti, ſevere puniantur a Regimine.

De medicamentis.

2. Ordinamus etiam, quod nullus Fratrum circa Medicinalia loquatur Medico, aut ab eo petat conſilium ſine licentia Superioris, nec potionem aliquam, vel pilulam, vel ſimilia ſine utriuſque licentia ſumat. Qui contra fecerit, dicat ter Septem Pſalmos Pœnitentiales cum Lytanijs.

De menſa.

3. Ad menſam, ſi plures ſunt Ægri, vel Convaleſcentes cum modeſtia ſedeant, & aliquid ad ædificationem in principio refectionis legatur.

De valetudinariis.

4. Sint Infirmi obedientes Infirmariis ſuis, & è contra Infirmarii ſint diſcreti, & compatientes Infirmis ſuis. Qui Infirmarii omnino deputentur Monachi, & ſi majori indigeant auxilio, addantur etiam Commiſſi, vel famuli. Et maxima cura invigilent Prælati, ut hoc charitatis officium perfecte adimpleatur.

Ibi: Balneorum uſus.

Balnea extra Monaſterium non tam facile permittantur.

5. (*b*) Intelligimus de Balneis, quæ ſunt in Monaſteriis. Ad Balnea vero quæ ſunt extra Monaſterium propter periculum Animarum, nemo accedere præſumat ſine licentia ſpeciali Capituli Generalis, ſi proxime fieri debeat, & non ſit periculum in mora, aliter Præſidentis, aut unius ex Viſitatoribus: Quando etiam major inſtaret neceſſitas, & differri non poſſet ſufficiat licentia Prælati ſui cum Conſilio Seniorum Monaſterii; Si igitur pro aliquo Infirmo Fratre petenda ſunt Balnea, Prælatus ipſe, & non alius ipſam licentiam petat.

Quodnã Monaſterium ſubjacere debeat infirmorũ expenſis.

6. Infirmo Fratri ad Balnea mittenda neceſſaria omnia ſuppeditari mandamus a Monaſterio ſuæ profeſſionis, dummodo per biennium minime interruptum in alieno Monaſterio non permanſerit. Hoc enim caſu ab eo Monaſterio, quod integro biennio incoluit, neceſſaria ſubminiſtranda eſſe ſtatuimus: Quo vero ad alios Infirmos expenſæ fiant ab illo Monaſterio, in quo, qui infirmatur eſt deputatus de familia.

Ibi: non negligantur Infirmi.

Sæpe confiteantur, & Euchariſtiam ſumant.

7. (*c*) Non ſolum in temporalibus, ſed nec etiam in ſpiritualibus, ut videlicet admoneantur, ne propter infirmitatem, omittant Confeſſionem, & Communionem temporibus conſuetis, imo hortentur, ut frequentius confiteantur, & Sacroſanctum Euchariſtiæ Sacramentum ſumant.

De Senibus, vel Infantibus.

CAP. XXXVII.

Licet ipſa natura humana trahatur ad Miſericordiam in his ætatibus, (*a*) Senum videlicet, & Infantium tamen, & Regulæ auctoritas eis proſpiciat. Conſideretur ſemper in eis imbecillitas, & nullatenus eis diſtrictio Regulæ teneatur in alimentis, ſed ſit eis pia conſideratio, & præveniant horas Canonicas.

Alimenta ſumant ante horas canonicas.

DECLARATIO.

Ibi: Senum.

Attendatur non tam eorũ ætas, quam imbecillitas.

1. (*a*) Non tam ætate, quam imbecillitate, juxta Prælati conſiderationem. Infantes vero non recipimus omnino, ſicut ſupra dictum eſt de Pueris minoris ætatis.

De Hebdomadario Lectore.

CAP. XXXVIII.

Qualis eſſe, quod præſtare, & quibuſcum edere debeat: ipſo vero legente altum ſit ſilentium.

(*a*) Menſis Fratrum edentium (*b*) Lectio deeſſe non debet, nec fortuito caſu, qui arripuerit Codicem, legere audeat ibi, ſed lecturus tota hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens poſt miſſas, (*c*) & Communionem, (*d*) petat ab omnibus pro ſe orari, ut avertat ab eo Deus ſpiritum elationis, & dicatur hic verſus in Oratorio tertio ab omnibus, ipſo tamen incipiente: *Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam.* Et ſic accepta benedictione (*e*) ingrediatur ad legendum: Summumque fiat ſilentium ad menſam, ut nullius muſſitatio, vel vox, niſi ſolius Legentis ibi audiatur. Quæ vero neceſſaria ſunt comedentibus, & bibentibus ſic ſibi (*f*) invicem miniſtrent Fratres, ut nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, ſonitu cujuſcumque ſigni potius petatur, quam voce. Nec præſumat ibi aliquis de ipſa lectione, aut aliunde quidquam requirere ne detur occaſio: niſi forte Prior voluerit pro ædificatione aliquid breviter dicere. Frater autem Hebdomadarius accipiat

(*g*) mi-

(*g*) mixtum priuſquam incipiat legere propter Communionem Sanctam, & ne forte grave ſit ei jejunium ſuſtinere. Poſtea autem cum Coquinę Hebdomadariis, & Servitoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant, aut cantent, ſed qui ædificent audientes.

DECLARATIO.

Ibi: Menſis Fratrum.

1. (*a*) Secundæ etiam Menſæ, ubi major fuerit Congregatio non deſit Lectio.

Ibi: Lectio deeſſe non debet.

Quid legendũ in prima, & ſecunda menſa, etiam a Superiore.

2. (*b*) In Lectionibus primæ Menſæ hic Ordo ſervetur. Si dies illa proprium habuerit Euangelium, ejus Homilia: & deinde Sermones ſuper eo, juxta diſpoſitionem Superioris legantur: poſtea vitæ Sanctorum, deinde Sac. Scriptura. In fine commeſtionis aliquid lingua vulgari legatur, ut Fratres Commiſſi grammaticam ignorantes, unde ædificentur habeant, & ſpiritualiter paſcantur. Et præſertim non omittatur Lectio Regulæ Italico Sermone (quæ latine lecta fuerit in Capitulo) cum tota integra ſua declaratione, quæ etiam ſecundæ Menſæ repetatur. Cum vero contigerit Superiorem in Conventu legere, is, qui immediate ſequitur, ſigna particularia faciat.

Ibi: Et Communionem.

Quolibet Dominico die ab omnibus ſumenda Eucharistia.

3. (*c*) Ex eo quod hic Beatus Pater Benedictus dicit: Poſt Miſſas, & Communionem, & infra in eodem Capitulo propter Communionem Sanctam oſtenditur, quod quolibet Dominico die Fratres communicabant: Ideo mandamus, quod tam Sanctum, & antiquum Religionis Inſtitutum ſervetur in ſingulis noſtræ Congregationis Monaſteriis: niſi forte ob reverentiam alicujus Feſti Solemnis differatur, aut præmittatur hujuſmodi Communio.

Et a Sacerdotibus cũ Stola.

4. Cum autem Sacerdotes, qui propter infirmitatem, aut in die Dominicæ Cœnæ, aut ex aliqua cauſa non celebrant, communicare contigerit, juxta Decretum Sanctorum Patrum, Stolam ſemper ſuper humeros habeant, ſicut quando celebrant.

Deinde per Sacriſtam reponatur Sacramentum.

5. Fiat tamen dicta Communio ſtatim poſt Communionem Sacerdotis, & Sacramentum per Sacriſtam decenter cum Luminaribus, Miſſa peracta, in locum ſuum reportetur.

Prælati vero ſaltem bis in anno Confeſſarium non determinent.

6. Hortamur autem Prælatos, ut ſaltem bis in anno Clericis, & Commiſſis omnibus facultatem concedant, ut cui maxime voluerint ex approbatis ad Confeſſionem, poſſint ſua peccata confiteri.

Ibi: petat ab omnibus pro ſe orari.

Deinde Superior dicat Verſum, & Orationem.

7. (*d*) Stet in medio Chori die Dominica poſt ſextam genibus flexis verſus Altare, & ter dicto verſu, *Domine labia mea aperies &c.* Et a Choro ter repetito, Superior dicat *Salvum fac &c.*, & conſuetam Orationem, tenoris videlicet ſequentis: *Aufer ab hoc famulo tuo, quæſumus Domine ſpiritum elationis, & ignorantiæ, ut repletus ſpiritu humilitatis, & ſcientiæ, intellectum Sacræ capiat lectionis. Per Chriſtum Dominum noſtrum.*

Ibi: Ingrediatur ad legendum.

De principio, & fine lectionis, & menſæ.

8. (*e*) Poſt benedictionem Lector non incipiat, niſi Fratres prius ſederint ad Menſam. Lecta vero brevi particula Lectionis, Superior faciat ſignum, poſt quod Fratres incipiant comedere. Et hoc ut anima, priuſquam corpus reficiatur: & in fine Menſæ nemo ſurgat, niſi prius omnes reſponderint: *Deo gratias.*

Ibi: viciſſim.

9. (*f*) Hac viciſſitudine intelligitur, quod ſinguli per ordinem a Superiore nominandi per ſingulas hebdomadas legant. — Qui legent.

Ibi: mixtum.

10. (*g*) Servetur quod dictum eſt de Septimanariis Coquinæ.

De Menſura Ciborum.

CAPUT XXXIX.

Ordinarie, ſed nõ perpetuo duo concedantur cocta obſonia & libra una panis in die, nunquam vero quadrupedum carnes.

(*a*) Sufficere credimus ad refectionem quotidianam, tam ſextæ, quam nonæ omnibus menſibus cocta duo pulmentaria propter diverſorum Infirmitates, ut forte qui ex uno non poterit edere, ex alio reficiatur. Ergo duo pulmentaria cocta Fratribus ſufficiant: Et ſi fuerint inde poma, aut naſcentia Leguminum, addatur, & tertium (*b*) Panis libra una propenſa ſufficiat in die, ſive una ſit refectio, ſive prandii, & cœnæ. Quod ſi cœnaturi ſunt de eadem libra, tertia pars a Cellerario reſervetur, reddenda cœnaturis. Quod ſi labor forte factus fuerit major, in arbitrio, & poteſtate Abbatis erit, ſi expediat aliquid augere, remota præ omnibus crapula, ut numquam ſurripiat Monachorum indigeries. Quia nihil ſic contrarium eſt omni Chriſtiano, quomodo crapula ſicut ait Dominus noſter: videte ne graventur corda veſtra in crapula, & ebrietate. Pueris vero minori ætate non eadem ſervetur quantitas, ſed minor, quam majoribus ſervata in omnibus parcitate. Carnium vero (*c*) quadrupedum ab omnibus abſtineatur comeſtio, præter omnino debiles, & ægrotos.

DECLARATIO.

Ibi: ſufficere credimus.

Cibi copioſiores ſint diebus jejunii.

1. (*a*) Quando in Monaſterio jejunium ſervatur, aſſignetur edentibus in Refectorio, quæ debet eſſe circa meridiem ciborum quantitas, quæ aliquanto major ſit, quam cum non jejunatur. In omnibus ſervata locorum, & temporum conſuetudine, ac Monaſtica ſobrietate.

Ibi: Panis libra una.

Panis quantũ ſufficit.

2. (*b*) Volumus conſuetudinem noſtram ſervari, ut ſcilicet apponatur panis quantum cuique opus fuerit.

Ibi: Quadrupedum.

Carnis definito tempore, & loco permittuntur.

3. (*c*) In Monaſteriis noſtræ Congregationis, in quibus viget Regularis obſervantia, & recipiuntur Novitii ad probationem, carnes cujuſcumque ſpeciei omnino non comedantur in Refectorio obſervantiæ; multorum tamen imbecillitati conſulere volentes, diſpenſamus, ut in Refectorio Valetudinarii, Fratribus, qui ſunt de Conventu, eſus carnium ſemel in hebdomada concedatur. Ac inſuper, ut Prælati cum Hoſpitibus noſtræ Congregationis intra Monaſterium, vel cum Senioribus, & Sacerdotibus in Camera Abbatis, aut cum Fratribus, qui ſunt in itinere, & extra Monaſteria ſuper hujuſmodi eſu carnium diſpenſare poſſint, prout eorum diſcretioni videbitur expedire, facultatem concedimus. Si quis autem abſque Prælati licentia in Monaſterio, vel extra,

car-

carnes comedere auſus fuerit: quot vicibus carnes comederit, toties in pane, & aqua jejunet.

Semper vero in quibuſdam Monaſteriis.

4. Diſpenſamus præterea cum Monaſteriis S. Pauli de Urbe, S. Mariæ de Farfa, Sancti Nicolai de Littore; & Sancti Bartholomæi de Aſte, ob aeris intemperiem, in cæteris vero Monaſteriis in quibus, ob paucitatem Monachorum exacta, & rigoroſa obſervantia Regularis vigere nequit, ſit in Abbatis arbitrio, & prudentia ut carnium eſum ter in hebdomada per totum annum, diebus non interdictis, indulgere Fratribus poſſit ea rationabili cauſa.

De Menſura Potus.

CAPUT XL.

Pro ordinario, & quotidiano potu aſſignatur Emina una vini.

Unuſquiſque proprium habet donum ex Deo: alius ſic, alius vero ſic. Et ideo cum aliqua ſcrupuloſitate a nobis menſura victus aliorum conſtituitur: tamen Infirmorum contuentes imbecillitatem, credimus (a) eminam vini per ſingulos ſufficere per diem: Quibus autem donat Deus tolerantiam abſtinentiæ, propriam ſe habituros mercedem ſciant. Quod ſi aut Loci neceſſitas, vel labor, aut ardor æſtatis amplius popoſcerit: in arbitrio Prioris conſiſtat, conſiderans in omnibus ne ſurrepat ſatietas, aut ebrietas, licet legamus, vinum omnino Monachorum non eſſe. Sed quia noſtris temporibus id Monachis perſuaderi non poteſt, ſaltem, vel hoc conſentimus, ut non uſque ad ſatietatem bibamus, ſed parcius: Quia vinum apoſtatare facit etiam ſapientes. Ubi autem loci neceſſitas expoſcit, ut nec ſupra ſcripta menſura inveniri poſſit, ſed multo minus, aut ex toto nihil; benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem omnino admonentes, ut abſque murmurationibus ſint.

Ibi: Eminam Vini.

Bibant ad ſobrietatem, & in poculis fictilibus.

1. (a) Vinum apponimus non ad certam menſuram, ſed quantum uniuſcujuſque ſobrietati ſufficiat, monemus tamen Fratres ne bibant merum, niſi Infirmitas hoc requireret. In Refectorio bibant omnes in poculis fictilibus, quæ utraque manu ſibi porrigant; Extra Refectorium vero uti liceat vitreis calicibus.

Quibus horis oporteat reficere Fratres.

CAPUT XLI.

Tempus prandii pro diverſitate temporis erit Sexta, Nona, & Veſpera: Cœnæ vero ſera, ſemper tamen cum luce diei.

A Santo Paſcha, uſque ad Pentecoſtem ad ſextam reficiant Fratres, & ad ſeram cœnent (a) A Pentecoſte autem tota æſtate (ſi labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æſtatis non perturbat), quarta, & ſexta feria jejunent uſque ad nonam, Reliquis vero diebus ad ſextam prandeant: Quæ prandii ſexta, ſi opera in agris habuerint, aut æſtatis fervor minus fuerit, continuanda erit, & in Abbatis ſit providentia. Et ſic omnia temperet, atque diſponat, qualiter, & animæ ſalventur, & quod faciunt Fratres abſque ulla murmuratione faciant (b) Ab Idibus autem Septembris (c) uſque ad caput Quadrageſimæ ad nonam ſemper reficiant Fratres (d). In Quadrageſima vero uſque ad Paſcha, ad veſperam reficiant. Ipſa tamen veſpera ſic agatur, ut lumine lucernæ non indigeant reficientes. Sed luce adhuc diei omnia conſumentur, ſed & omni tempore ſive cœnæ, ſive refectionis hora ſic temperetur ut (e) cum luce fiant omnia.

DECLARATIO.

Ibi: A Pentecoſte autem.

Loco jejuniorum Regulæ perpetuo jejunent ſola feria ſexta.

1. (a) Quoniam Fratribus noſtris multas diſpenſationes, & Indulgentias circa jejunia Regularia largiti ſumus; rationabile idcirco judicamus, ut quod Regulæ jejuniis detractum eſt, aliis abſtinentiis, aliquatenus compenſemus.

2. Omnibus ergo Congregationis noſtræ Monachis, & Commiſſis injungimus, ut per totum annum jejunent feria ſexta in memoriam, & reverentiam Paſſionis Chriſti niſi forte eo die feſtus dies adeo ſolemnis occurrerit, qui hanc jejunii legem ſolvere ſuadeat. Refectiunculæ ſerotinæ æſtivo tempore fructus aliquos addi poſſe indulgemus.

Ibi: Ab idibus Septembris.

Ideſt, poſt Idus.

3. (b) Intelligitur excluſive, prout declarabitur in Capitulo de opere manuum quotidiano, ſuper verbo, uſque ad Kalendas Octobris.

Ibi: uſque ad Caput Quadrageſimæ ad nonam ſemper reficiant Fratres.

Excipiuntur quamplurimi dies ſolemnes & feriæ Tertia, & Quinta.

4. (c) Diſpenſamus autem in infraſcriptis diebus proper reverentiam ſolemnitatum, In feſto Sancti Matthæi Apoſtoli, Dedicationis S. Michaelis, S. Placidi, Sanctæ Juſtinæ de Padua, S. Luciæ, SS. Simonis, & Judæ, omnium Sanctorum, Sancti Martini, omnium etiam Sanctorum Monachorum, S. Andreæ (quando celebratur extra Adventum,) Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti cum tribus ſequentibus diebus, Circumciſionis ipſius, Epiphaniæ ejus, S. Mauri, S. Antonii Abbatis, Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, S. Scholaſticæ, Sancti Mathiæ extra Quadrageſimam, & tituli Loci: inſuper etiam, ut Fratres noſtri ulterius incumbant his, & aliis Regularibus obſervantiis, concedimus Prælatis licentiam diſpenſandi tertia, & quarta feria cujuslibet hebdomadæ. Quibus impeditis, diſpenſatio cedat in alium diem.

Frequentiores ſint recreationes, & eſus carnium ante Adventum, & Quadrageſimam.

5. Et licet experientia docti, quæ rerum magiſtra eſt, aperte cognoſcamus, quod nimia recreationum relaxatio potius diſtrahit, & enervat, quam recreet, & proficiendi materiam ſubminiſtret, tamen infirmitati humanæ conſulentes, Prælatos hortamur, ut per aliquot dies ante Adventum, itemque per aliquot plures dies ante Quadrageſimam, ſint erga Fratres in recreationibus, & in eſus carnium diſpenſatione (quod ipſorum diſcretioni committimus) aliquanto indulgentiores, vitato exceſſu, quatenus hujuſmodi relaxatione præmiſſa, alacrius poſtmodum, atque ferventius debitum ſuæ ſervitutis perſolvant, & per Monaſteria Congregationis uniformitas obſervetur.

Ibi: In Quadrageſima uſque ad Paſcha ad veſperam ſemper reficiant.

Servetur hora ab Eccleſia præſcripta.

6. (d) Hoc Quadrageſimæ tempore, ita diſponantur divina officia, ut hora ab Eccleſia præſcripta conventus reficiatur.

Ibi: Cum luce omnia fiant.

Reficient ad Abbatis arbitrium, & prudentiam.

7. (e) Quia noſtris temporibus Eccleſiaſticorum Officiorum ſolemnitates ita auctæ ſunt, ut hiemis tempore cœnari non poſſit ante ſolis occaſum, abſque manifeſta valetudinis læſione, & ſi voluerimus divinorum celebrationem nimis tempeſtive perſolvere, id fieri non poterit abſque fidelium admiratione, propterea ab Abbatis prudentia pendeat temporis canonicarum horarum, & refectionis congrua diſpoſitio.

Ut

Ut poſt completorium nemo loquatur.

CAPUT XLII.

Poſt Cœnam habeatur Spiritualis lectio, quæ tempore jejunii præcedat Completorium, quo finito nemo loquatur.

Omnino tempore ſilentii debent ſtudere Monachi, maxime tamen nocturnis horis, & ideo omni tempore, ſive jejunii, ſive prandii, ſi tempus fuerit prandii (*a*) mox, ut ſurrexerint a cœna, ſedeant omnes in unum, & legat unus Collationes, vel vitas Patrum, aut certe aliquid, quod ædificet audientes: non autem Heptaticum, aut regum, quia infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc ſcripturam audire: Aliis vero horis, legantur, ſi autem jejunii dies fuerit, dicta veſpera, parvo intervallo, mox accedant ad lectionem, ut diximus, & lectis quatuor, aut quinque foliis, vel quantum hora permittit, omnibus in unum concurrentibus per hanc moram Lectionis, ſi quis forte in aſſignato ſibi commiſſo fuerit occupatus, occurrat: Omnes ergo in unum poſiti, compleant (*b*), & exeuntes a Completorio, nulla ſit licentia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod ſi inventus fuerit quiſquam prævaricari hanc taciturnitatis Regulam, graviori vindictæ ſubjaceat: Excepto ſi neceſſitas hoſpitum ſupervenerit, aut forte Abbas alicui aliquid juſſerit. Quod tamen, & ipſum cum ſumma gravitate, & moderatione honeſtiſſime fiat.

DECLARATIO.

Ibi: mox, ut ſurrexerint a cœna.

Incipiatur ſemper præfata lectio ante Completorii lectionem.

1. (*a*) Hiſce temporibus completorium dicitur ante cœnam, propterea pulſato primo Completorii ſigno, Monachi omnes in Capitulum conveniant ad hujuſmodi Lectionem, quæ non ultra quartam unius horæ partem protrahatur; Eaque peracta, & dicatur in choro Lectio brevis, quæ eſt initium Completorii.

Ibi: Et exeuntes a Completorio.

Et ſilentium poſt ſignum dormitionis.

2. (*b*) Silentium, quod hic Regula præcipit poſt Completorium ordinamus rigoroſe ſervandum eſſe poſt ſignum ſerotinæ dormitionis.

De iis, qui ad opus Dei, vel menſam tarde occurrunt.

CAPUT XLIII.

Operi Dei nihil præferatur & ingredientes Chorum poſt primum pſalmum, ultimo ſedeant, aut ſeorſum.

(*a*) Ad horam divini Officii mox, ut auditum fuerit ſignum, relictis omnibus (qualibet fuerit in manibus) ſumma cum feſtinatione curratur, cum gravitate tamen, ut non ſcurrilitas inveniat fomitem. Ergo nihil operi Dei præponatur. Quod ſi quis ad nocturnas vigilias poſt *Gloriam* Pſalmi nonageſimi quarti (quem propter hoc omnino protrahendo, & moroſe volumus dici) occurrerit, non ſtet in ordine ſuo in choro, ſed ultimus omnium ſtet, aut in loco, quem talibus negligentibus ſeorſim conſtituerit Abbas, ut videatur ab ipſo, vel ab omnibus uſque dum, completo opere Dei, publica ſatisfactione pœniteat. Ideo autem eos in ultimo, aut ſeorſum judicavimus debere ſtare, ut viſi ab omnibus, vel pro ipſa verecundia ſua emendentur, nam ſi foras Oratorium remaneant, erit forte talis, qui ſe, aut recollocet, & dormiat, aut certe ſedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occaſio maligno. Sed ingrediatur intra, ut nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei poſt verſum, & *Gloriam* primi Pſalmi, qui poſt verſum dicitur, occurrerit, lege qua ſupra diximus, in ultimo ſtet, nec præſumat ſociari choro Pſallentium, uſque ad ſatisfactionem niſi forte Abbas licentiam dederit permiſſione ſua, ita tamen, ut ſatisfaciat Reus ex hoc.

Item qui non interfuerint primo, vel ſecundo Verſui Menſæ, poſt ſecundam correptionem, ſeorſum cibum ſumans abſque vini portione, & hora a Priore determinata.

Ad menſam autem, qui ante verſum non occurerit (*b*) ut ſimul omnes dicant verſum, & orent, & ſub uno ſimul omnes accedant ad menſam: qui per negligentiam ſuam, aut vitium non occurrerit uſque ad ſecundam vicem (*c*) pro hoc corripiatur. Si denuo non emendaverit, non permittatur ad menſæ communis participationem, ſed ſequeſtratus a conſortio omnium reficiat ſolus ſublata ei portione ſua vini uſque ad ſatisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui ad illum verſum non fuerit præſens, qui poſt cibum dicitur, nec quidquam præſumat ante ſtatutam horam, vel poſtea quidquam cibi, vel potus percipere ſed etſi, cui offertur aliquid a Priore, & accipere renuerit, hora qua deſideraverit hoc, quod prius recuſavit, aut aliud omnino non percipiat, uſque ad emendationem congruam.

DECLARATIO.

Ibi: Ad horam Divini Officii.

1. (*a*) Quam ſolicitos nos eſſe velit, ad Divina Officia Beatiſſimus P. N. Benedictus, his verbis oſtendit: Ideoque aliquid diſtinctius, ab ipſa tamen Regula non diſcedentes, ordinandum duximus.

In Officio B. M. V. poſt hymnum genuflectant, & dato ſigno ſurgant, poſt pſalmum vero etiam ſe excuſent, alites ſervetur Regula.

Ut videlicet ad nocturnas vigilias ſervetur ad literam Regula. Sed quando dicitur Officium Beatæ Virginis in primo nocturnalis Officii, qui venerit poſt hymnum genuflectat, & facto a Superiore ſigno, vadat ad locum ſuum. Qui vero poſt *Gloria* primi Pſalmi, genuflectat, & expectato Superioris ſigno, ſe excuſet vel locum negligentium petat.

3. Ad Divinas vero horas, qui venerit poſt hymnum, qui præmittitur Pſalmis, genuflectat, ut ſupra, & petat locum ſuum. Si autem poſt *Gloria* primi Pſalmi etiam in horis, in quibus hymnus non præmittitur, pariter genuflecta, factoque a Superiore ſigno, ſe excuſet, vel ut ſupra locum pœnitentium petat.

Idem ſervandum in Completorio poſt inceptam lectionem, vel poſt Capitulū Breve.

4. Ad Lectionem vero, quæ dicitur in Capitulo ante Completorium, qui venerit poſtquam Lector (facto ſigno a Superiore) inceperit legere, genuflectat, ut ſupra, & tendat ad locum ſuum. Qui vero non interfuerit lectioni brevi, quæ dicitur in choro, genuflectat, factoque a Superiore ſigno, ſe excuſet, aut in ultimo ſtet.

Ibi: Ut ſimul omnes dicant verſum.

Pariter genuflectant poſt pronunciatū *Benedicite*.

5. (*b*) Declaramus ſufficere, quod Fratres ſint intra Officium Refectorii, cum Superior incipit verſum; *Benedicite*. Quo pronunciato, qui deinde ingredientur, genuflectant, factoque a Superiore ſigno ſurgant.

Ibi: Propter id corripiatur.

Poſt verſum omnes genuflectant, &, exceptis aliis coquinæ, ſe quoque excuſent.

6. Tam negligentes, quam etiam, qui fuerint juſta cauſa occupati, ut diſciplina, & humilitas oſtendatur, genuflectant, factoque ſibi ſigno a Superiore ſurgant, & cauſam ſuæ tarditatis ipſi Superiori pandant, ſubmiſſa voce, ut diſcernatur negligens a legitime occupato.

7. Inſervientes vero Coquinæ licet genuflectant

Digitized by Google

ſtant, non tamen ſe excuſent, quia ſatis liquet, eos legitime fuiſſe occupatos.

Legitime occupati cauſam Superiori manifeſtent.

8. Si quis autem legitime occupatus, non poſſet convenire ad Officium, vel exercitium, vel ad menſam, vel ad alia, propter quæ Conventus congregatur, excuſationem ſuam per ſe, vel per alium faciat, dicendo Superiori cauſam ſuæ occupationis.

Item diſcedentes, vel ſaltem nutu licentiam petant.

9. Si vero alicui neceſſe fuerit diſcedere ab Officio, ſive ab exercitio, ſive a Conventu quomodocumque congregato per parvum temporis ſpatium, licentia a Superiore ſolo nutu petat: Et ſi ſtatim revertatur, non genuflectat. Cui vero neceſſe eſſet diſcedere animo non redeundi, dicat cauſam Superiori, & ſuper hoc obtineat licentiam particularem.

Prælati vero non genuflectant, & dumtaxat a Præſidente licentiam petant.

10. Prælati vero tranſeuntes per alia Monaſteria intrantes Chorum, vel Refectorium, ſi tarde eos contingat accedere, non ob id genuflectant, nec etiam licentiam petant, ſi inde abire voluerint, niſi ibi fuerit Pater Præſidens.

De iis, qui excommunicantur, quomodo ſatisfaciant.

CAPUT XLIV.

Excommunicati pro graviori culpa proſternant ſe, primo extra Oratorium, & dein in ipſo Oratorio; Excommunicati vero pro levi culpa, id præſtant in ſolo Oratorio.

Qui pro graviori culpa ab Oratorio, & a menſa excommunicatur, hora, qua opus Dei in Oratorio celebratur, ante fores Oratorii proſtratus jaceat, nihil dicens niſi tantum poſito in terram capite, & proſtratus pronus omnium de Oratorio exeuntium pedibus ſe projiciat. Et hoc tandin faciat uſque dum Abbas judicaverit ſatisfactum eſſe, qui dum juſſus ab Abbate venerit, provolvat ſe ipſius Abbatis pedibus, deinde omninm veſtigiis Fratrum, ut orêt pro eo, & tunc ſi juſſerit Abbas accipiatur in Choro, vel in Ordine quo Abbas decreverit: ita ſane, ut Pſalmum, aut Lectionem, vel aliud quid non præſumat in Oratorio imponere, niſi iterum Abbas jubeat. Et omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat ſe in terram in loco, in quo ſtat, & ſic ſatisfaciat uſque dum ei jubeat Abbas ut quieſcat ab hac ſatisfactione. Qui vero pro levibus culpis excommunicatur tantum a menſa, in Oratorio ſatisfaciat uſque ad juſſionem Abbatis, & tandem hoc faciat uſque dum benedicat, & dicat, ſufficit.

De iis, qui fallantur in Oratorio.

CAPUT XLV.

Fratres ſe humilient, Infantes vero verberentur.

Si quis, dum prononciat Pſalmum, Reſponſorium, aut Antiphonam, vel Lectionem, fallitur: niſi cum ſatisfactione ibi (a) coram omnibus humiliatus fuerit, majori vindictæ ſubjaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes vero pro tali culpa vapulent.

DECLARATIO.

Ibi: Coram omnibus.

Pro qualitate errorum, vel manu tangent terram, vel genuflectent ante ſuperiorem.

(a) Quando error eſt modicus ſufficiat tangere terram manu, ſed ſi error fuerit notabilis, ut puta quando exceſſu alios errare fecerit, aut neceſſe fuerit emendari legendo, aut cantando, aut magnum ſtrepitum fecerit: mox completa Lectione, vel Antiphona, aut Cantu (ſi in his fuerit occupatus) genuflectat ante ſuperiorem donec ſibi ſignum factum fuerit ſurgendi.

De iis, qui in aliis quibuslibet rebus delinquunt.

CAPUT XLVI.

Qui publice deliquerit, publice ſatisfaciat, qui vero occulte, peccatum revelet Abbati, vel ſenioribus.

Si quis dum in labore quovis in Coquina, in Cellario, in Miniſterio, in Piſtrino, in Horto, in arte aliqua, dum laborat, vel in quocunque loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdiderit, vel aliud quid exceſſerit ubi ubi (a), & non veniens continuo ante Abbatem, vel Congregationem ipſe ultro ſatisfecerit, & prodiderit delictum ſuum: dum per alium cognitum fuerit majori ſubjaceat emendationi. Si animæ vero peccati cauſa latens fuerit: tantum Abbati, aut ſpecialibus ſenioribus patefaciat, qui ſciant curare ſua, & aliena vulnera non detegere, aut publicare.

DECLARATIO.

Ibi: & non veniens continuo.

Decani quotidie in Capitulo culpas audiant.

1. (a) Declaramus hoc eſſe ſervandum, quando Abbas adeſſet ibi, aut in loco propinquo, & hoc delinquens ſcivit, alias in Capitolo ſuum fateatur errorem. Propterea ordinamus, quod ſingulis diebus poſt Primam in Capitulo Decani per vices, culpas audiant.

Delendæ ſunt animæ maculæ, & quidem octavo die per Sacramentalem Confeſſioné ſub certis pœnis.

2. Diligenter advertant Religioſi noſtri, quanto majori induſtria incumbere debeant ad abluendas, etſi leviores maculas animæ, quandoquidem ea errata, quæ nulla culpa animam lædunt, tam celeriter S. P. N. Benedictus præcipit expianda.

3. Et quia ſepties in die cadit Juſtus, ordinamus, quod octavo quoque die juxta antiquam conſuetudinem Clerici, & Commiſſi Sacramentaliter confiteantur; Qui ſecus fecerit, dicat ſuam culpam in Capitulo, & comedat in Terra in Refectorio.

De ſignificanda hora operis Dei.

CAPUT XLVII.

Id præſtat Abbas, aut alteri committat, & in Choro juſſu Abbatis omnia fiant.

(a) Nuntianda hora operis Dei, die, noctuque ſit cura Abbati, aut ipſe nuntiare, aut tali ſolicito Fratri injungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleant: Pſalmos autem, vel Antiphonas poſt Abbatem ordine ſuo, quibus juſſum fuerit, imponat (b). Cantare autem, aut legere non præſumat, niſi (c) qui poteſt ipſum officium implere, ut ædificentur audientes. Quod cum humilitate, & gravitate, & tremore faciat, & cui juſſerit Abbas.

DECLARATIO.

Ibi: Nuncianda hora operis Dei.

1. (a) Imponatur hoc officium Sacriſtæ:

Ibi: Cantare, aut legere.

Hæc peragantur attente, diſtincte, & devote, atque cantus monaſticus adhibeatur.

2. (b) Ideirco debentes legere, aut cantare prævideant lectiones, præparentque libros tempore congruo. Legant autem alta, & diſtincta voce, tam in Choro, quam in Refectorio, itaut ab omnibus cum ædificatione, & profectu ſpirituali percipiantur. Id vero multo magis in miſſis celebrandis obſervandum eſt, ne ob nimiam, & indecoram celeritatem ſcandalum potius, quam devotionis ſenſus in proximorum cordibus, Sacerdotes noſtri excitent, in quo maxime invigilent Prælati, & contrafacientes ſevere corripiant. Curent etiam, ut inviolabiliter ob-

ſerventur toni Monaſtici in Euangeliis, in Epiſtolis, & in omnibus aliis Cantibus, ut uniformitas, tam in cantu, quam in cæremoniis exhibeatur ab omnibus; Qui trangreſſus fuerit pro prima vice comedat in terra in Refectorio, & pro aliis vicibus gravioribus pœnitentiis ſubjaceat Superioris arbitrio.

Ibi: Qui poſſit dictum officium implere.

Idonei erudiantur in literis.

3. (c) Ideoque ordinamus, quod Patres Monaſteriorum noſtræ Congregationis, de conſilio ſuorum Seniorum, Fratres quos ad diſcendum idoneos judicaverint, liberalibus diſciplinis, caſibus conſcientiæ, & cantu plano ſolerte inſtrui faciant a doctis Monachis, ſi commode fieri poteſt: ſin autem ab aliis, mercede conductis.

4. Cum vero a Monaſtica diſciplina alienum ſit, inertia, otioque langueſcere, & ab antiquis Patribus noſtris, qui Eccleſiam militantem omni doctrinarum genere, & facultate illuſtrarunt, filios degenerare, ut hujuſmodi notam fugiamus, otiumque, & nugas (efficax diaboli virus) evitemus, Divinarumque ſcripturarum ſpeculationi efficacius intendere poſſimus, & ut coaleſcenti in dies (Auctore Deo) Congregationi noſtræ, hæc etiam inter cætera ſcientiæ gemma non deſit, hac præſenti Conſtitutione decernimus, ut in omnibus Monaſteriis, in quibus ſaltem fuerint duodecim Monachi, ſint lectiones ſaltem Theologiæ moralis, vel ſacræ ſcripturæ, aut aliarum facultatum pro Monachorum captu. In amplioribus vero Monaſteriis, & ſtudiis formalibus doceatur Philoſophia, Theologia ſcholaſtica, & poſitiva, & Sacri Canones.

In Monaſteriis duodecim Monachorum nonnullæ, in Formalibus vero quamplures inſtituantur diſciplinæ.

Deſignantur Monaſteria Formalia.

5. Pro ſtudiis formalibus deputamus in Provincia Sicula Monaſteria S. Martini Panormi, S. Placidi Meſſanæ, & S. Nicolai Catanæ. In Provincia Neapolitana, Monaſteria S. Benedicti Montis Caſini, S. Severini Neapolis, & Sanctiſſimæ Trinitatis Cavæ. In Provincia Romana Monaſteria S. Petri Peruſii, S. Vitalis Ravennæ, S. Proculi Bononiæ. In Provincia Veneta Monaſteria S. Juſtinæ Patavii, S. Georgii Venetiarum. In Provincia Lombarda Monaſteria S. Joannis Parmæ, Sancti Sixti Placentiæ, S. Simpliciani Mediolani, Sancti Benedicti Mantuæ. In Provincia Hetruſca, Monaſterium S. Mariæ Florentiæ, cujus quidem Provinciæ, ſicut etiam Liguræ, & pariter aliarum Provinciarum Prælati poterunt ſuos Alumnos ad quodlibet ex Monaſteriis pro ſtudiis ſupra deſignatis mittere, prout ipſis magis videbitur expedire, alendos, & veſtiendos illorum Monaſteriorum expenſis, quorum ſunt profeſſi. Abbates in prædictis Monaſteriis conſtituant Lectores Monachos eruditos, & eos eligant, qui ab Examinatoribus per Capitulum Generale deputatis, prævio examine approbati fuerint, iiſque libros, aliaque neceſſaria ſubminiſtrari mandent, & eas indulgentias concedant, quas ad lectionum laborem levandum, prudenter conferre cognoſcent: Etiam a communibus exercitiis, & ab aliquibus horis Canonicis (non tamen diebus feſtis, nec prætermiſſa oratione mentali, integra etiam pro viribus Regulari obſervantia) eos ſi opus fuerit, eximendo.

Ad ea mittere poſſunt alumnos ſuos omnes Provinciæ, propriis tamen expenſis.

Quomodo eligendi lectores, & quæ eorum privilegia.

6. Pro Monachorum quoque ſtudio vacantium diligentiori cuſtodia, & ſeveriori diſciplina, atque ne tempus inutiliter conteratur, unus ex Deputatis Monaſteriis, qui Scholis præſideat in ordinatione Officialium eligatur, qui cuncta ſecundum Deum, & ſcholarium profectum exequens pro viribus ſemper ſcholis adeſſe procuret.

Eligatur Præſes ſcholarũ.

7. Ne tamen Adoleſcentes a ſtudiis avocentur, nullus Monachorum ad officia œconomica, vel temporalia, etiam domeſtica aſſumi poſſit, niſi completo ſuæ converſionis anno duodecimo.

Adoleſcentes vacent ſolis literis uſque ad 12. annum a Converſione.

De opere manuum quotidiano.

CAPUT XLVIII.

Deſignatur tempus lectionis divinæ, & operis manualis.

Otioſitas inimica eſt animæ, & ideo certis temporibus occupari debent Fratres in labore manuum: certis iterum horis in lectione Divina; Ideoque hac diſpoſitione (a) credimus utraque tempora ordinari, id eſt, ut a Paſcha (b) uſque ad Kalendas Octobris mane exeuntes a Prima uſque ad horam pene quartam laborent, quod neceſſarium fuerit. Ab hora quarta autem, uſque ad horam quaſi Sextam (c) Lectioni vacent. Poſt Sextam autem ſurgentes a menſa pauſent in lectis ſuis cum omni ſilentio: aut forte qui voluerit ſibi legere, ſic legat, ut alium non inquietet. Agatur nona temporius mediante octava hora, & iterum, quod faciendum eſt, operentur uſque ad veſperam. Si autem neceſſitas loci, aut paupertas exegerit ut ad fruges colligendas per ſe occupentur, non contriſtentur: quia tunc vere monachi ſunt, ſi de labore manuum ſuarum vivunt, ſicut, & Patres noſtri, & Apoſtoli: omnia tamen menſurate fiant propter puſillanimes.

(d) A Kalendis autem Octobris uſque ad caput Quadrageſimæ uſque ad horam ſecundam plenam, Lectioni vacent. Hora ſecunda agatur Tertia: Et uſque ad Nonam omnes in opus ſuum laborent, quod eis injungitur: facto autem primo ſigno Nonæ horæ disjungant ſe ab opere ſuo ſinguli: Et ſint parati, dum ſecundum ſignum pulſaverit. Poſt refectionem autem vacent lectionibus ſuis, aut Pſalmis (e). In Quadrageſimæ vero diebus a mane uſque ad Tertiam plenam, lectioni vacent: Et uſque ad decimam plenam operentur, quod eis injungitur. In quibus diebus Quadrageſimæ accipiant omnes ſingulos Codices de Bibliotheca, quos per ordinem ex integro legant. Qui Codices in Capite Quadrageſimæ dandi ſunt. Ante omnia ſane deputentur unus, aut duo Seniores, qui circumeant Monaſterium horis, quibus vacant Fratres lectioni: Et videant, ne forte inveniatur Frater accidioſus, qui vacet otio, aut fabulis, & non ſit intentus lectioni: Et non ſolum ſibi inutilis ſit, ſed etiam alios extollat. Hic talis ſi, (quod abſit) repertus fuerit, corripiatur ſemel, & ſecundo: Si non emendaverit, correctioni Regulari ſubjaceat, taliter ut cæteri metum habeant. Neque Frater ad Fratrem jungatur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent: Exceptis iis, qui variis officiis deputati ſunt. Si quis vero ita negligens, & deſidioſus fuerit, ut non velit, aut non poſſit meditari, aut legere, injungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, vel delicatis talis opera, aut ars injungatur, ut nec otioſi ſint, nec violentia laboris opprimantur, ut effugentur. Quorum imbecillitas ab Abbate conſideranda eſt.

Eligatur Præſes lectionis, animadvertatur in reos, & conſulatur infirmis.

DECLARATIO.

Ibi: Credimus utraque tempora ordinari.

1. (a) Declaramus horum omnium diſpoſitio-

Et remittuntur ad arbi-

tium, & prudentiam abbatis.

ſitionem in arbitrio Abbatis eſſe reponendam, tam quoad Divina officia, quam quoad lectiones, aliaque exercitia. Qui Abbas omnia rationabiliter, habita locorum, & temporum conſideratione diſponat, itaut Eccleſiæ, & Populo ſatisfaciat, atque Monachi, ultra quam par eſt, minime graventur.

Ibi; uſque ad Kalendas Octobris.

Idest post Idus Octobris.

2. (*b*) Intellige omnes Kalendas incluſive, ſive ex quo incipit Kalendarum computatio poſt Idus; nempe, ut incipiamus ipſo feſto die S. Crucis.

Ibi Lectioni vacent.

Post primam Menſam conceditur hora una ſolatii.

3. (*c*) Poſt refectionem primæ menſæ, liceat Monachis ire per hortum, aut per Monaſterium, extra tamen Dormitorium per ſpatium unius horæ animi levandi cauſa, ita tamen ut ſine Superioris licentia invicem non ſocientur. Prælati vero Monaſteriorum noſtrorum ſint faciles ad concedendum eis hujuſmodi licentiam, præſertim in ſolemnitatibus duplicibus (exceptis illis, quæ occurrunt in Quadrageſima, & Adventu) dummodo lectiones tunc conferant, vel de aliis, quæ ædificationem præſtent, colloquantur.

Hinc ſubſequatur alia, vel etiam duplex hora dormitionis, & poſtea dicatur Nona.

4. Elapſa vero una hora poſt primam menſam pulſetur pro dormitione, incipiendo a Paſcha, niſi occurrat menſe Aprilis, quo caſu præfata dormitio incipiat a feſto Sanctiſſimi P. N. Benedicti, & per unius horæ ſpatium uſque ad medium Aprilis inde uſque ad medium Auguſti duarum horarum; Et inde uſque ad Idus Septembris, per unius horæ ut ſupra ſpatium. Quo tempore dormitionis, qui non vult dormire, ſervet ſilentium in Cella, nec illo tempore vagetur per Monaſterium, nec in aliis exercitiis occupetur. Poſt dormitionem vero pulſetur, & dicatur Nona.

Ibi: A Kalendis Octobris.

Comprehenduntur Calendæ, & diebus jejunii hora nona ſe reficiant.

5. (*d*) Intellige incluſive, videlicet omnes Kalendas illius menſis includendo, ut ſupra §. 2. Advertendum tamen omni tempore anni, quando eſt jejunium de præcepto Eccleſiæ, quod ita diſponantur intervalla temporum, ut Fratres hora Nona, vel circa reficiantur.

Ibi: In Quadrageſima vero diebus.

Circa ortum Solis dicatur Prima, & reliqua ferialis diei.

6. (*e*) Hoc tempore Prima pulſetur circa ortum Solis, qua recitata, immediate dicantur Pſalmi Pœnitentiales cum Litaniis, vel Graduales, & Officium Defunctorum. quando fit de feria, juxta diſpoſitionem Rubricæ.

Ita diſponantur Horæ, ut circa meridie prandeant.

7. Spatia vero aliarum horarum, ſcilicet Tertiæ, Sextæ, Nonæ, & Veſperarum, Prælati Monaſteriorum noſtrorum ſic moderentur, ut hora comeſtionis incidat circa meridiem.

Diebus Sanctorum duplex Miſſa cantatur.

8. Sed advertendum eſt, quod quando occurrit feſtum duodecim Lectionum in Quadrageſima, poſt Tertiam cantari debet Miſſa de Feſto, & poſt Nonam dicitur Miſſa de Feria.

Circa finem Miſſæ pulſantur campanæ pro Veſperis.

9. Item in prædicta Miſſa de feria poſt Agnus Dei pulſetur ſignum pro Veſperis primum. Et quando Sacerdos dicit orationes in fine Miſſæ, pulſetur ſecundum.

10. Si vero ſequenti die erit Feſtum duodecim Lectionum, pro quo tria ſigna præmittuntur, tunc primum ſignum pulſetur ſtatim poſt elevationem Dominici Sanguinis, alia vero duo ſigna, ut ſupra.

Quid agendum uſque ad Completorium, ſeu horam 23.

11. Dictis veſperis Fratres reficiantur. Poſt primam menſam, tranſacta hora una, vacent lectioni, aut exercitio manuali, prout fuerit ordinatum uſque ad Completorium. Quod hoc tempore pulſetur paulo ante horam vigeſimam tertiam.

De exercitio manuali.

12. Et notandum, quod quando Fratres debent ire ad exercitium, pulſetur Campana Capituli per ictus diſtinctos tempore congruo, & in Monaſteriis majoribus, quinque ictibus pulſetur aliqua ex majoribus campanis Eccleſiæ, & tunc omnes ſe congregent in locum ad id deputatum, ut audiant a Superiore, qui ibi fuerit, quale exercitium ſit faciendum; & in principio cujuslibet exercitii, unuſquiſque genibus flexis, dicat *Ave Maria*, ut devotius opus perficiatur.

De privata Oratione, vel lectione.

13. Quando autem ire debent ad Cellas, ut vacent orationi, vel Lectioni, Campana Capituli pulſetur extenſe per congruum ſpatium.

De lectione tempore exercitii.

14. Item hortamur, quod quando ſit exercitium in loco quieto, & locus, tempus, vel opus ipſum permiſerit pro ſpirituali ædificatione, legatur aliquid.

De Quadrageſimæ obſervatione.

CAPUT XLIX.

Hoc præſertim temporevitiis ſe abſtineant, & virtutes ſectentur ex abbatis tamen licentia.

Licet omni tempore vita Monachi Quadrageſimæ debeat obſervationem habere: tamen, quia paucorum eſt iſta virtus, ideo ſuademus (*a*) iſtis diebus Quadrageſimæ omni puritate vitam ſuam cuſtodire; omnes pariter negligentias aliorum temporum his diebus ſanctis diluere. Quod tunc digne fit, ſi ab omnibus vitiis nos temperemus: Orationi cum fletibus, lectioni, & compunctioni cordis, atque abſtinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad ſolitum penſum ſervitutis noſtræ, Orationes peculiares, ciborum, & potus abſtinentiam, ut unuſquiſque ſuper menſuram ſibi indictam aliquid propria voluntate cum gaudio Sancti Spiritus offerat Deo, id eſt ſubtrahat corpori ſuo de Cibo, de potu, de ſomno, de loquacitate, de ſcurrilitate, & cum ſpiritualis deſiderii gaudio Sanctum Paſcha expectet. Hoc ipſum tamen, quod unuſquiſque offert, Abbati ſuo ſuggerat, & cum ejus fiat oratione, & voluntate, quia quod ſine permiſſione Patris ſpiritualis fit, præſumptioni reputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi: Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda ſunt.

DECLARATIO.

Ibi: Iſtis diebus Quadrageſimæ.

Quadrageſima incipiatur a Quinquageſima ſub certis pœnis.

1. (*a*) Hanc Quadrageſimam declaramus incipere, quoad abſtinentiam hujuſmodi, ſecunda feria poſt Quinquageſimam, itaut feria ſecunda, & tertia ante Cineres abſtinentia a Lacticiniis in omnibus locis ab omnibus Fratribus Monachis, & Prælatis noſtris inviolabiliter obſervetur. Qui contrafeciſſe fuerint convicti, Prælati integrum Pſalterium recitent toties, quoties, cæteri jejunent ter in terra in pane, & aqua tribus diebus ſequentibus.

Frequentius ſe flagellis cædant.

2. Et ut juxta Regulam augeamus aliquid ad ſolitum penſum ſervitutis noſtræ, ultra Pſalmos Pœnitentiales, Graduales, & officium Defunctorum, flagellatio, vulgo diſciplina, quæ a noſtris fit omni tempore feria ſexta, fiat tota Quadrageſima, Quarta, & Sexta feria: in hebdomada vero Sancta, addatur etiam feria Quinta.

Advent[illegible] [illegible] omnes [illegible] [illegible]

3. Similiter a prima Dominica Adventus inclu-

cluſive incipimus abſtinere a Lacticiniis, & ſecunda feria jejunare uſque ad feſtum Sanctiſſimæ Nativitatis Domini, Dominicis exceptis, ideo curent Prælati, ut prædicta ab omnibus inviolabiliter obſerventur, & contra tranſgreſſores ſeveriſſime animadvertant.

De Fratribus, qui longe ab Oratorio laborant, aut in via ſunt.

CAPUT L.

Hi Fratres ubique ſervent horas cõſtitutas pro laudibus Divinis.

Fratres qui omnino longe ſunt in labore, & non poſſunt occurrere hora competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita eſt, agant ibidem opus Dei, ubi operantur cum tremore Divino (a), flectentes genua. Similiter, qui in itinere directi ſunt non eos pertereant horæ conſtitutæ: ſed ut poſſunt, agant ſibi, & ſervitutis penſum non negligant reddere.

DECLARATIO.

Ibi: flectentes genua.

1. (a) Serventur in hoc Rubricæ Breviarii, ut dictum eſt.

De Fratribus qui non ſatis longe proficiſcuntur.

CAPUT LI.

Hi foris non manducent ſine licentia, ſub excommunicationis pœna.

Fratres, qui pro quovis reſponſo proficiſcuntur, & ea die ſperant reverti ad Monaſterium, (a) non præſumant foris manducare, etiamſi a quovis rogentur niſi forte eis ab Abbate ſuo præcipiatur. Quòd ſi aliter fecerint, excommunicentur.

DECLARATIO.

Ibi: Non præſumant foris manducare.

Idem præcipitur ſub alia pœna.

1. (a) Declarando ordinamus, quod nullus noſtræ Congregationis, quantumcumque rogatus audeat manducare, aut pernoctare in Domibus Poſſeſſionis vel locis quibuslibet Sæcularium, nec in Civitatibus, aut in locis, in quibus habentur Monaſteria, vel loca noſtra, etiamſi ſit in itinere conſtitutus, abſque licentia Abbatis, ſeu Superioris: Qui contra fecerit, comedat in terra in Refectorio in pane, & aqua qualibet vice.

De Oratorio Monaſterii.

CAPUT LII.

Oratorium ſit duntaxat domus orationis.

Oratorium hoc ſit, quod dicitur: nec ibi quidquam aliud geratur, aut condatur (a). Expleto opere Dei, omnes cum ſummo ſilentio exeant, & agitur reverentia Deo: ut Frater, qui forte ſibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate. Sed ſi alter vult ſibi forte ſecretius orare, ſimpliciter intret, & oret, non in clamoſa voce, ſed in lacrymis, & intentione cordis. Ergo qui ſimile opus non facit, non permittatur expleto opere Dei remorari in Oratorio, ſicut dictum eſt: ne alius impedimentum patiatur.

DECLARATIO.

Ibi; Expleto opere Dei omnes cum ſummo ſilentio exeant.

Fiat brevis mora pro omiſſis.

Niſi qui remanere voluerint, ut orationi vacent, facimus tamen completo opere Dei, brevem morulam in Choro, ut omnes poſſint Deo ſatisfacere, ſi quid omiſerint de Divino Officio.

Item ante primam dimidiam horam Orationis mentalis,

2. Oratio autem mentalis ſingulis diebus per dimidiæ horæ ſpatium fiat in Choro immediate ante primam, nimirum congregatis Monachis, & ſigno dato a Superiore, qua expleta idem Superior faciat ſignum, & immediate dicatur Prima.

Exponatur etiam SS. Sacramentum in hebdomada S., vel præcedenti,

Et quoniam hiſce temporibus laudabilis, ac devotiſſima inolevit conſuetudo orandi per quadraginta horarum ſpatium ante Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Altari expoſitum, eandem nos quoque ſumma cum devotione pro viribus ſequi juſtum eſt; Ideo in hebdomada Sancta, aut in præcedenti, prout Prælati magis judicaverint expedire in Eccleſiis Monaſteriorum noſtrorum, hanc orationem quadraginta horarum inſtituant, & exponant, in qua ſerventur cæremoniæ in Rituali Romano deſcriptæ.

Ubique ſervetur ſilentium,

4. Volumus item quod non ſolum, expleto opere Dei (ut hic Regula præcipit) ſed etiam in Choro, in Sacrario, in Dormitorio, in Capitulo, in Refectorio, quod de obſervantia nuncupatur, in cubiculo ignis communis, & in parte Clauſtri circa Capitulum a Prælato præſcribenda, ſempèr ſervetur ſilentium, niſi in dictis locis oporteat aliqua breviter loqui, & ſubmiſſa voce.

De Hoſpitibus ſuſcipiendis.

CAPUT LIII.

Recipiendi ſunt Hoſpites cum honore, charitate, & humilitate.

Omnes ſupervenientes hoſpites, tanquam Chriſtus ſuſcipiantur, quia ipſe dicturus eſt: Hoſpes fui, & ſuſcepiſtis me. Et omnibus congruus honor exhibeatur: maxime tamen domeſticis fidei, & peregrinis (b): Ut ergo nunciatus fuerit hoſpes, occurratur ei a Priore, vel a Fratribus cum omni officio charitatis, & primitus orent pariter, & ſic ſibi ſocientur in pace. Quod pacis oſculum non prius offeratur, niſi oratione præmiſſa propter illuſiones diabolicas. In ipſa autem Salutatione omnis exhibeatur humilitas. Omnibus venientibus, ſive diſcedentibus hoſpitibus inclinato capite, vel proſtrato omni corpore, in terra, (c) Chriſtus in eis adoretur, qui & ſuſcipitur.

De eorum menſa, & pedum lotione.

Suſcepti autem hoſpites ducantur ad orationem, & poſtea ſedeat cum eis Prior, aut cui juſſerit ipſe (d). Legatur coram hoſpite lex Divina, ut ædificetur: & poſt hæc omnis ei exhibeatur humanitas. Jejunium a Priore frangatur propter hoſpitem, niſi forte præcipuus ſit ille dies jejunii, qui non poſſit violari. Fratres autem conſuetudines Jejuniorum proſequantur. Aquam in manibus Abbas hoſpitibus det (d): pedes hoſpitibus omnibus, tam Abbas, quam cuncta Congregatio lavet: quibus lotis hunc verſum dicant: *Suſcepimus Deus miſericordiam tuam in medio templi tui.* Pauperum autem, & Peregrinorum maxime ſuſceptio, omni cura ſolicite exhibeatur, quia in ipſis magis Chriſtus ſuſcipitur. Nam divitum terror ipſe ſibi exigit honorem.

Item de Coquina, & Croquo, Cella, & Cellario.

Coquina Abbatis, & Hoſpitum per ſe ſit, ut in certis horis ſupervenientes hoſpites, qui nunquam deſunt Monaſterio, non inquietent Fratres. In quam Coquinam ingrediantur duo Fratres ad annum, qui ipſum officium bene impleant. Quibus ut indigent, ſolatia adminiſtrentur, ut abſque murmuratione ſerviant. Et iterum quando occu-

Digitized by Google

cupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera; Et non ſolum in ipſis, ſed & in omnibus officus Monaſterii iſta ſit conſideratio, ut quando indigent, ſolatia accommodentur eis, & iterum quando vacant, obediant imperanti. Item, & Cellam hoſpitum habeat aſſignatam Frater cujus animam timor Dei poſſideat, ubi ſint lecti ſtrati ſufficienter, & Domus Dei a Sapientibus ſapienter adminiſtretur.

Nemo injunctus cum Hoſpitibus colloquatur.

Hoſpitibus autem, cui non præcipitur, nullatenus ſocietur, neque colloquatur: ſed ſi obviaverint, aut viderint, ſalutatis humiliter, ut dictum eſt, & petita benedictione pertranſeat, dicens ſibi, non licere colloqui cum hoſpite.

D E C L A R A T I O.

Ibi: ſupervenientes omnes hoſpites.

Prædicta omnia nunc adimpleri nequeunt.

1. (*a*) Et ſi modernis temporibus frequentia hoſpitum difficultatem gerat adimplendi omnia, quæ Textus Regulæ præſcribit: habita tamen diſcretione, & temporum, & Perſonarum conſideratione, facile, ſaltem utiliora implebuntur.

Ibi: ubi nunciatus fuerit Hoſpes.

Attendatur qualitas perſonæ, & juxta portam ſit ſacellum pro oratione.

(*b*) Oſtiarius viſo Hoſpite juxta qualitatem Perſonæ, & temporum conditionem, aut expectare eum faciat, aut intra Monaſterium recipiat, notumque faciat Superiori, qui habita ratione perſonæ, vel per ſe ipſum, vel per unum ex Superioribus, aut Oſtiarios, ſeu curam hoſpitum habentes, occurrat, eumque ad orationem, & pacis oſculum ea ſubmiſſione, & reverentia, quam dignitati perſonæ convenire cenſuerit, recipiat. Quæ omnia, ut valeant commodius fieri, ſit Sacellum, quoad fieri poteſt, juxta portam Monaſterii, quoad orationem hujuſmodi Hoſpites introducantur.

Ibi: Adoretur Chriſtus.

Prolata aliqua Dei laude ſuſcipiatur Hoſpes oſculo, & adducatur ad ſacellum.

(*c*) Mente ſcilicet orando: Et quia conſuetudo omnium pene Religioſorum eſt, quando occurrunt Hoſpiti, prius illum recipere in oſculo Pacis, poſtmodum ducere ad orationem; & ideo inhumanum duci poſſet (præſertim ſi notus eſt) in primo occurſu non exhibere ei oſculum prædictum. Propterea cenſemus non diſcedere nos a Regulæ præſcripto ſi in principio oſculum obtulerimus; præmiſſa tamen mente oratione, & etiam dicto exterius aliquo, quod ad orationes, vel Dei laudem pertineat, & hoſpitem ſimilia proferre fecerimus: Puta, *Deo gratias*: *Benedictus Deus*, & alia hujuſmodi, dummodo poſtea ad orationem ducatur Hoſpes.

Quid, & quotuplex oſculum.

4. Oſculum dicimus amplexum, quem præſertim Religioſis, & devotis perſonis exhibemus. Si vero ob multitudinem aliquando ita integre hujuſmodi cæremoniæ fieri non poterunt, fiant animo, & mente, aliter ſervetur Regula.

Ibi: legatur coram hoſpite Lex Divina.

Si id fieri poterit.

5. (*d*) Maxime laudamus hoc fieri, ſi commode poſſit, & tempus hoc permiſerit: ut dum refectio paratur, aliquid Hoſpiti ſpirituale dicatur, habito reſpectu ad perſonæ qualitatem. At ſaltem non omittatur; quia ad Menſam Hoſpiti legatur aliquid juxta conditionem perſonæ, ut ædificetur.

Ibi: Pedes Hoſpitibus &c.

Quibus lavandi pedes.

6. (*e*) Hæc ſolemnis ablutio pedum præcipue exhibetur iis, qui converſionis deſiderio ad noſtra Monaſteria veniunt. Aliquando iis etiam qui devotionis gratia longo itinere Monaſteria noſtra viſitant, aut honeſtis cauſis, ſicut Patribus Monaſterii, viſum fuerit.

7. Laudamus etiam hanc ablutionem fieri maxime Perſonis, unde magis ædificatio ſequi poſſit, & augmentum devotionis erga Religionem.

Quomodo facienda dicta ablutio.

8. Ipſa autem ablutio ita fit. Convenientibus Monachis in Capitulum, aut alium in locum ſicut decet, Prælatus, & in ejus abſentia Prior Clauſtralis genibus flexis ante Hoſpitem, pedes ejus lavet, quos dum incipit lavare, mox duo Monachi in medio ejuſdem loci, incipiant aliquid cantare, quod devotionem excitet, & dicto primo verſu, cæteri diviſis choris, genuflexi verſus Hoſpitem, eumdem verſum cantando, reſpondeant, quem etiam poſt ſingulos verſus, quos illi duo cantando proſequuntur, repetant. Cum vero Superior ambos pedes laverit, tergat primo pedem ſiniſtrum, deinde dexterum, quem terſum cooperiat linteo, excepta ſuprema parte, quam ipſe primo oſculetur: Et ſic ſucceſſive Monachi omnes hoſpiti pedem oſculentur, incipiendo a Superiore, & ſubſequendo per ordinem utriuſque chori. Hoc modo dicuntur omnes lavare pedes Hoſpitis, cum ibi ejus cauſa aſſiſtant.

Itē quod præſtandum poſt eam.

9. Completa deoſculatione, calceatiſque pedibus Hoſpitis, Superior ſtatim ſurgat, & omiſſo a Monachis cantu incipiat verſum: *Suſcepimus Deus &c.* Reſp. *In medio templi tui. Pater noſter*, ſecreto Verſ. *Et ne nos inducas &c.* Reſp. *Sed libera nos &c.* Verſus: *Salvum fac ſervum tuum.* Reſp. *Deus meus ſperantem in te.* Verſ. *Mitte ei Domine auxilium de Sancto.* Reſp. *Et de Sion tuere eum.* Verſ. *Eſto ei Domine turris fortitudinis.* Reſp. *A facie inimici.* Verſ. *Nihil proficiat &c.* Reſp. *Et filius &c.* Verſ. *Domine non ſecundum &c.* Reſp. *Neque ſecundum &c. Actiones noſtras quæſumus Domine &c.* Oratio *Famulorum tuorum &c.* Oratio *Interceſſio nos quæſumus Domine Beati Patris noſtri Benedicti &c.*

10. Poſtea mandet fieri brevem orationem pro Hoſpite, & facto ſigno, dataque Benedictione, omnes (exceptis habentibus curam Hoſpitum, ſi quos retinere voluerit Prælatus pro obſequio Hoſpitis) pergant cum ſilentio ad Cellas ſuas.

Aliquando ea peragatur ab alio, quam ab Abbate.

11. Cæteris autem Hoſpitibus, maxime, qui de longe venerint, vel qui alias in Monaſterio non fuerint hoſpitati, ab habentibus hoſpitum curam, pedes laventur.

Imo, & prorſus omittitur.

12. Quod ſi multitudo non fineret ablutionem fieri, aut alia cauſa urgentior impediret, faciant, quod poſſunt, ſcientes ſe multum retributionem a Domino recepturos, ſi juxta Regulam fecerint, & e contrario pœnam ſi ex negligentia id omiſerint.

Quid ſervandum cum Monachis tranſeuntibus.

13. Monachis autem noſtris quavis de cauſa per Monaſteria noſtra tranſeuntibus, ut diſciplina Regularis quantum fieri poteſt, ubique ſervetur, ordinamus, quod poſt duas in Hoſpitio refectiones, communem vitam ſequi debeant; Diviniſque interſint Officiis, & Capitulo culparum, haud ſecus, ac ſi ibi Conventuales eſſent niſi forte ſint debiles, & infirmi, aut negotiis occupati, quod Prælatorum diſcretioni relinquimus.

Item cum legitime impeditis.

14. Si qui vero legitimo impedimento detenti in aliquo Monaſterio commorabuntur, nec inde ad ſua Monaſteria ſe conferre poterint, non poſſit Monaſterium illud aliquid petere pro expenſis cibariis; Si autem ob Infirmitatem, ſer-

ſervetur, quod ſtatutum eſt in Cap.36. num.7. Si vero ob negotia, quis moram trahere coactus fuerit, Prælati inter ſe componant in omnibus eum manſuetudine, & diſcretione, habita ratione perſonæ, loci, temporis, & negotii.

In menſis, et tenendæ conditio hoſpitum.

15. In ſuſcipiendis autem hoſpitibus prohibeant Prælati vanos apparatus, in ornandis ſcilicet cubiculis, aut menſis, aut hujuſmodi maxima cum pretioſi temporis jactura, & forſan nulla eum ædificatione, niſi forte hoſpitis ſuſcipiendi Dignitas hoc exigeret. Si autem fuerint familiares, ac Domeſtici, ducantur majori cum familiaritate ad refectionem ordinariam in Refectorio eum Conventu.

Quod præſtare debeant Monachi hoſpites.

16. Monachi vero noſtri hoſpites in Divinis Officiis poterunt ſecum illius Monaſterii Conventualibus conformare. Qui non mittantur a Prælatis ſuis ad alia Monaſteria juxta Regulam ſine literis Commendatitiis, conferantque cum illius Monaſterii Superiore negotia, quorum cauſa illuc advenerint, & ſub illius obedientia ſint, & correctione.

17. Caveant autem, ne diebus feſtis negotia pertractent, aut equitent, niſi maxima urgente neceſſitate. Et modeſte (ut decet Religioſos) ſe habeant in Hoſpitiis ſæcularium, ne ipſis ſcandalum præbeant. Et contentiones omnino devitent.

Nullus ſæcularis longo tempore habitet in Monaſterio ſine licentia Capituli generalis, vel Regiminis.

18. Et ne converſatione ſæcularium hominum, pacem, & quietem Fratrum noſtrorum perturbari contingat: Statuimus, quod nullus ſæcularis (cujuſlibet ſtatus, aut conditionis exiſtat, etiamſi aliqua cognatione, & affinitate alicui ex noſtris Monachis fuerit conjunctus) ad habitandum longo tempore in Monaſteriis noſtris, ut ſæcularis ſuſcipiatur, etiam ſub prætextu cujuſcumque donationis, Teſtamenti, Legati, vel alia quavis occaſione, commodi temporalis, ſine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis, quod tamen non intelligimus, de factoribus, Procuratoribus, & aliis famulis Sæcularibus Monaſteriorum noſtrorum.

Si debet Monachus literas, vel Eulogias ſuſcipere.

CAPUT LIV.

Monachi nihil dent, vel recipiant ſine licentia Abbatis ſub certa pœna.

Nullatenus licet Monacho, nec a Parentibus ſuis, nec a quoquam hominum, nec ſibi invicem (*b*) literas, aut Eulogias, vel (*a*) quælibet munuſcula accipere, aut dare ſine præcepto Abbatis ſui. Quod ſi etiam a Parentibus ſuis ei quidquam directum fuerit, non præſumat ſuſcipere illud, niſi prius indicatum fuerit Abbati, quod ſi juſſerit ſuſcipi, in Abbatis ſit poteſtate, cui illud jubeat dari, & non contriſtetur Frater, cui forte directum fuerat, ut non detur occaſio Diabolo. Qui autem aliter præſumpſerit, diſciplinæ regulari ſubjaceat.

DECLARATIO.

Ibi: qualibet munuſcula.

Confirmatur Regulæ caput.

1. (*a*) Quia ex hujuſmodi munerum largitione, & receptione tanquam proprietatis incitamento, ſæpe inordinata oritur affectio, & complacentia in Fratribus: Qui cum nihil habere poſſint, munera tamen accipere, & dare non metuunt. Ideo mandamus noſtræ Congregationis Fratribus, quod ſibi invicem nullatenus dent munuſcula juxta Regulam, nec etiam ab aliis quibuſcumque, aut aliqua unde ſibi directa accipiant ſine Prælati ſpeciali licentia.

Extenditur quod modo ad Abbates.

2. Sed nec ipſi Abbates Fratribus aliorum Monaſteriorum munuſcula mittant, niſi forte a Prælatis dictorum Fratrum fuerint requiſiti.

Ibi: Literas.

Qua ratione mittere valeant, & accipere literas, etiam Abbates Titulares.

3. Si qua utili, & honeſta cauſa volunt noſtri literas ſcribere, obtenta prius a Superiore licentia, ſcribant; deinde literas apertas deferant Prælatis, ab ipſis omnino legendas, & ſubſcribendas. Et ſimiliter, qui literas recipiunt, antequam eas legant, teneantur clauſas Prælato ſuo præſentare, quas volumus omnino, & jubemus, ut a Prælato, vel Superiore legantur: Et ſi eis videbitur, illis quibus directæ ſunt, reddant; cui quoque ordinationi volumus, & Abbates Titulares omnino eſſe ſubjectos.

Excipiuntur literæ ſigillo Congregationis obſignatæ, ſub certis pœnis.

4. Niſi forte Congregationis Sigillo *Pax* eſſent ſignatæ, has enim nec a Prælato, nec a Conviſitatore, nec a P. Præſidente, nec a quovis alio aperiri permittimus, niſi ab iis dumtaxat, quibus diriguntur, vel de eorum voluntate, excepto caſu urgentiſſimæ neceſſitatis. Qui autem contra fecerit, ſi fuerit Præſidens, vel Conviſitator, aut Prælatus tribus primis feriis ſequentibus jejunet in pane, & aqua ſecreto; ſi vero aliquis ex Monachis fuerit, jejunet pariter in prædictis tribus diebus in pane, & aqua in terra in Refectorio. Nec ab aliquo diſpenſari poſſit, niſi in cauſa graviſſimæ Infirmitatis.

Item literæ miſſæ ad ſuperiores majores.

5. Sub eadem quoque pœna diſtricte prohibemus, quod nemo literas P. Præſidenti, Diffinitoribus, aut Viſitatori cuilibet, vel Regimini intra annum directas, niſi de voluntate eorum, ad quos diriguntur, aperire præſumat. Quod ſi quis de hujuſmodi culpa convictus fuerit, ſi quidem literæ fuerint munitæ Sigillo *Pax* ultra prædictam pœnam ſtet degradatus per menſem. Quod ſi Prælatus fuerit, dicat ex ordine totum Pſalterium, & jejunet ter in pane, & aqua ſecreto; ſi autem non fuerint munitæ Sigillo *Pax*, ſtet degradatus per quindecim dies, & ſi Prælatus fuerit, dicat Pſalmos pœnitentiales, & jejunet, ut ſupra.

Necnon illæ exterarum perſonarum.

6. Eiſdem quoque pœnis Prælatos, & noſtros quoſcumque, qui literas etiam privatis ſigillis munitas, vel cuicumque directas intercipere, ſeu aperire præſumpſerint, ſubjacere decernimus: Servatis tamen, quæ in præcedenti num.3. ſtatuuntur de literis, quas ſcribunt, & recipiunt Fratres.

Pœnæ pro Fratribus 3.4.

7. Præter caſus prædictos, illi qui ſine licentia Prælati, ſeu ſcripſerint, ſeu literas ad ſe directas legerint, quoties contravenerint toties jejunent in pane, & aqua in Refectorio, nec aliter diſpenſari poſſint.

8. Mandamus autem Viſitatoribus, ut hanc ordinationem ſervent, & Prælati obſervare faciant.

Prædicta omnia deferantur ſtatim ad Abbatem, ſub certis pœnis.

9. Quicumque vero ex noſtra Congregatione, etiamſi fuerint oſtiarii, vel hoſpites deferentes literas, vel munuſcula, Prælato ea ſtatim præſentent, & nihil dicant, nec quibus diriguntur, nec aliis. Contra facientes dicant ſuam culpam in Capitulo, & comedant in terra in Refectorio.

De

Digitized by Google

De veſtimentis, & calceamentis Fratrum.

CAPUT LV.

Aſſignantur omnia juxta qualitatẽ loci, & temporis.

Veſtimenta Fratribus ſecundum locorum qualitatem, ubi habitant, vel aerum temperiem dentur: quia in frigidis Regionibus amplius indigetur; in calidis vero minus. Hæc ergo conſideratio penes Abbatem ſit. Nos tamen mediocribus locis ſufficere credimus Monachis per ſingulos cucullam, & tunicam. Cucullam in hieme villoſam, in æſtate puram, aut vetuſtam, & Scapularem propter opera. Indumenta pedum, Pedules, & Caligas. (a) De quarum rerum omnium colore, aut groſſitudine non cauſentur Monachi, ſed quales inveniri poſſunt in Provincia, qua degunt, aut (b) quod vilius comparari poteſt.

De eorum numero, qualitate, & uſu.

Abbas autem (c) de menſura provideat, ut non ſint curta ipſa veſtimenta utentibus eis, ſed menſurata. Accipientes nova, vetera ſemper reddant in præſenti, reponenda in Veſtiario propter Pauperes. Sufficit enim Monacho (d) duas tunicas, & duas Cucullas habere propter lavare ipſas res. Jam quod ſupra fuerit, ſuperfluum eſt, & amputari debet, & Pedules, & quodcumque eſt vetuſtum, reddant, dum accipiunt novum. Femoralia ii, qui diriguntur in via de veſtiario accipiant, qui revertentes lota ibi reſtituant. Et Cucullæ, & Tunicæ ſint aliquanto iis, quos habere ſoliti ſunt modice meliores, quas exeuntes in viam, accipiant de veſtiario, & revertentes reſtituant.

Nihil habeant, quod ab Abbate non acceperint, qui neceſſaria omnia ſuppeditare debet.

Stramenta autem lectorum ſufficiunt Matta, Sagum, Lena, & Capitale (e): Quæ tamen lecta frequenter ab Abbate ſcrutanda ſunt, propter opus peculiare, ne inveniatur. Et ſi cui inventum fuerit, quod ab Abbate non acceperit, graviſſimæ diſciplinæ ſubjaceat, Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur dentur ab Abbate omnia, quæ ſunt neceſſaria, id eſt Cuculla, Tunica, Pedules, Caligæ, Bracile, Cultellus, Graphium, Acus, Mappula, Tabulæ, ut omnis auferatur neceſſitatis excuſatio. A quo tamen Abbate ſemper conſideretur illa ſententia actuum Apoſtolorum: Quia dabatur ſingulis, prout cuique opus erat, ita ergo. & Abbas conſideret Infirmitatem indigentium, & non malam voluntatem invidentium. In omnibus tamen Judiciis ſuis Dei retributionem cogitet.

DECLARATIO.

Ibi: De quarum rerum omnium colore.

Exterius utitur colore nigro.

1. (a) Propter hanc cauſam in ſtatu Monaſtico varius inolevit mos, & veſtium color; Nos autem utimur colore nigro, B.P. Benedictum ſectantes, qui nigro uſus eſt colore.

2. Idcirco ordinamus, quod omnes Congregationis noſtræ Monachi uniformiter eadem qualitate, nigrorum pannorum, quoad fieri poterit, veſtiantur: Et hoc intelligimus de Cucullis, Scapularibus, Tunicis, Lacernis, Biretis, & Manicis, quæ omnino debent eſſe nigri coloris.

Interius vero nigro, vel albo, ferrugineo, vel ſubalbo.

3. De aliis veſtimentis interioribus ſtatuimus, quod ſint alba, vel nigra, vel ferruginea, vel ſubalba, nec ullus alio colore utatur omnino in quovis veſtium genere etiamſi occultiſſime deferri poſſent. Caligas autem, ſeu Tibialia, & Pedules albi volumus eſſe coloris. Et in prædictis veſtibus ſervetur eadem penitus æqualis, & uniformitas in omnibus, & cum omnibus. Caveant inſuper omnes a Cingulis ſericis, ſed omnino utantur Cingulis ex corio confectis.

Caligæ, & pedules ſint albæ, & Cinguli ex corio.

4. Eadem etiam uniformitas ſervetur in Tonſura: itaut omnes Monachi juxta laudabilem Congregationis noſtræ conſuetudinem radantur, vel ſaltem, qui habet aliquam infirmitatem de licentia ſui Prælati: ita cutetenus Capillos ſibi tondere faciat, ut raſus omnino appareat, ſtudeatque Barbam, & caput æque tonderi, Qui contra fecerit gravibus pœnis afficiatur.

De Tonſura, & Barba.

Ibi: Quod vilius comparari poteſt.

Vetatur pretioſitas.

5. (b) Diligenter attendatur hæc particula Regulæ: Nam cum dicit (quod vilius) omnem pretioſitatem, habitumque delicatum excludit. Quod procul dubio non modo pro veſtibus, ſed pro omnibus rebus, quibus tum ad neceſſitatem, tum ad corporis commodum utimur, eſt accipiendum.

6. Ideo tam ſalubribus Regulæ monitis adhærentes, inviolabiliter ſtatuimus, ut omnes de Congregatione noſtra, tam Prælati, quam alii diligenter advertant, quod in pretio, aut uſu equorum, ſcandalo, aut admirationi non ſint ſæcularibus, aliiſque quibuſcumque perſonis.

In equis.

7. Ephippia etiam, phaleræque eorumdem, juxta Clementinam, *Ne in agro*, non ſint, niſi quantum neceſſitas expoſcit, aliquo ornamento munita, In vehiculis quoque vitetur omnino luxus, & ſuperfluitas; Pallia vero ſint de raſcia, vel de panno ſecundum conſuetudinem Congregationis noſtræ, non laicorum more exornata, ſed quæ ſecundum Regulam vilius, & utilius comparari poſſunt. Pilei quoque ſint lanei, & decentis formæ. Qui aliter fecerint priventur illis, & puniantur.

In vehiculis.

In palliis.

In pileis.

8. Vitetur curioſitas, & pretioſitas in Cultellis, Tabulis, Calcaribus, Ocreis, & omnibus rebus, quibus utimur: Conſiderato quod Regula Monachum monet, qualibet utilitate, & extremitate eſſe contentum.

Et ceteris rebus.

9. Ordinamus autem Prælatis, quatenus viſa indigentia cujuſque Monachi, vel Commiſſi, ex Inventario (de quo infra num. 18.) determinent cum omni charitate, ac paterna benignitate, quæ veſtimenta ſingulis danda erunt, eaque in libris veſtiarii deſcripta, curent quamprimum dari conſuta, & perfecta, non autem pecunias pro ipſis, niſi in aliquo caſu neceſſitatis.

Prælati neceſſaria ipſi tribuant, non pecunias.

Ibi: De Menſura.

10. (c) In menſura veſtium ſervetur conſuetudo noſtra non de parva, ſed de notabili differentia curantes.

De longitudine, & latitudine.

11. Itaque Cucullæ ſint longæ ooo digito a terra, earumque Manicæ longæ ultra manum extenſam per dimidium Brachii, largæ vero per tres quartas cum dimidio.

Cuculli.

12. Tunicæ vero ſint tales, & juxta Clementinam circumquaque clauſæ: Manicæ Tunicarum, ita largæ, ut poſſint capere pugillum: Tunicellæ vero laneæ per unam quartam a terra protendantur.

Tunicæ, & Tunicellæ.

13. Scapularia Monachorum ſint ejuſdem longitudinis, ac Tunica, lataque ſecundum latitudinem raſciæ. Scapularia Novitiorum ſint ſtricta, & brevia, itaut non protendantur ultra genua.

Scapularia.

14. De caputiis autem ordinamus, quod in quo-

Caputia.

quolibet Monaſterio habeatur forma a Capitulo conſtituta, quam omnes ſequantur.

Tunicæ, & Pallii Commiſſorum.

15. Tunicæ Commiſſorum ſint aliquantulum ſuper collum pedis: Et ſimiliter Pallia, quæ circumcluſa ſint a lateribus tantum aperta, ut brachia poſſint extrahere.

De eorumdem veſtium colore.

16. Color Veſtium extrinſecarum Commiſſorum ſit berrettinus, ſeu ſubniger ſemper, & uniformis quantum haberi poſſit. Veſtes autem interiores ſint albi, vel nigricantis coloris: Pallia quoque ipſorum, & tunicæ ſint ad arbitrium Prælati ex panno, aut ex raſcia.

Reddentur vetera pro novis acceptis pannis.

17. Omnes porro accipientes nova intra octo dies, lota, & munda, omnino reſtituant vetera, ſecundum Regulam: Contra facientes dicant ſuam culpam in Capitulo, & comedant ſemel in pane, & aqua in Refectorio, atque priventur rebus novis, quouſque reſtituant vetera.

Ibi: duas Tunicas.

Singulis annis Prælatos deferre veſtiũ Inventarium, atque exponant ſuam indigentiam.

18. (*d*) Ordinamus, quod ſingulis annis poſt regreſſum Prælati a Capitulo omnes conficiant Inventarium Veſtium quarumcumque, quas habent: appoſita qualitate, an veteres, vel novæ ſint: Ibique ſubſcribant, quibus veſtibus indigent: Scriptumque hoc Prælato conſignent, qui uniuſcujuſque indigentia conſiderata, omnibus rationabiliter provideat: Itaut ſuperflua amputentur, & neceſſaria aliunde, qua decet charitate ſubminiſtrentur: Servato in omnibus veſtium generibus, tali moderamine, ut neque ob luxum, ſcandali præbeatur occaſio, neque ob ſordes, aut nimiam lacerationem, Monaſtica gravitas in contemptum deveniat.

Ibi Quæ tamen lecta.

Prælati ter vel quater in anno inquirant, an in Cellis ſit aliquod ſuperfluum, vel aliquod neceſſarium deſit.

9. (*e*) Pro obſervantia hujus Textus Prælati omnino non permittant ornamenta circa lectiſternia, & parietes, in Cellis Monachorum, & præſertim picturas profanas, Specula, Scrinia, etiam, & Horologia magni valoris, aliaque hujuſmodi ſuperflua, & pretioſa Monaſticæ paupertati contraria. Viſitent autem prædictas Cellas ſcrupoloſe, aut viſitari faciant ter, vel quater in anno. Et ſi quid ibi ſuperfluum, aut Religioſo ſtatui non conveniens, vel quod ipſi non conceſſerint, invenient, auferri omnino faciant, & in Monaſterii commodum convertant, ac inſuper ſalutares poenitentias iis, qui ſic deliquerint, imponant, E contra, ſi quid neceſſarium ibi deeſſe repererint, omnino cum omni charitate provideant, & largiantur: Æque enim neceſſitati ſubveniendum eſt, ac ſuperfluitati non indulgendum; ut omnis proprietatis radices, & neceſſitatis excuſationes amputentur.

Interdicuntur Camiſiæ lineæ, non vero linei panni ſuper lectum, ſedilia, tabulas, & ſcabellum.

20. Et cum Monachis uſus lineorum interdicatur, lineis uti camiſiis penitus inhibemus, niſi ex legitima cauſa, Medicorum conſilio, & Prælati Judicio probanda oporteat diſpenſari: ſuper quo ipſorum Prælatorum conſcientiam oneramus. Permittimus tamen ſuper ſagum, aut Mattam pannis lineis uti, qui poſſint removeri, & ablui, propter munditiem.

21. Liceat etiam ſuper ſedilia, aut tabulas, vel genuflexoria teneri pannum viridem lineum, ſive laneum: qui tamen prohibetur circa lectiſternia, aut a parietibus pendens,

De Menſa Abbatis.

CAPUT LVI.

Quibus cum comedere debeat.

Menſa Abbatis cum hoſpitibus, & Peregrinis ſit ſemper (*a*) Quoties tamen minus ſunt Hoſpites, quos vult de Fratribus vocare, in ipſius ſit poteſtate. Seniorum autem unum aut duos ſemper cum Fratribus dimittendos procuret propter diſciplinam.

DECLARATIO.

Ibi: quoties minus ſunt Hoſpites, quos vult.

(*a*) Si eligit in Refectorio cum Fratribus reſici, magis laudamus, ut ſupra ad Cap.a.

De Artificibus Monaſterii.

CAPUT LVII.

Artifices fratres non ſe extollant, & eorum opera a fide digno, & minori pretio vendantur.

(*a*) Artifices ſi ſunt in Monaſterio cum omni humilitate, & reverentia faciant ipſas artes: ſi tamen juſſerit Abbas. Quod ſi aliquis ex eis extollitur pro ſcientia artis ſuæ, eo quod videatur aliquod conferre Monaſterio: hic talis evellatur ab ipſa arte, & denuo per eam non tranſeat niſi forte humiliato ei iterum Abbas jubeat. Si quid vero ex operibus Artificum venundandum eſt, videant ipſi per quorum manus tranſigenda ſunt, ne aliquam fraudem præſumant inferre. Memorentur Ananiæ, & Saphiræ, ne forte mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc iſti, vel omnes, qui aliquam fraudem de rebus Monaſterii fecerint, in Anima patiantur. In ipſis autem pretiis non ſurripiat avaritiæ malum: ſed ſemper aliquantulum vilius detur, quam a Sæcularibus datur: ut in omnibus glorificetur Deus.

DECLARATIO.

Ibi: Artifices ſi ſunt in Monaſterio.

Curent, ne artium exercitio divino.

(*a*) Hortamur Prælatos, ne facile eximant ſuos ſubditos propter eorum Artes a Divino officio, a communibus exercitiis, & aliorum obſervantia, niſi animæ, vel corporis ſaluti, neceſſarium eſſe duxerint, vel aliqua intercesſerit neceſſitas, ob quam ſic expedire judicaverint. Nihil autem de quavis arte, in Monaſterio exercita, vendetur ſine Prælati licentia.

Illicitæ negotiationis omnino interdicuntur ſub graviſſimis poenis.

1. Illicitæ autem negotiationes utpote magna proprietatis incitamenta, omnino vitentur. Quod ſi quis huic vitio deditus reperiatur, & coram Prælato ſuo, vel Viſitatoribus in actu Viſitationis (ſervatis, quæ ſupra de Proprietariis Cap.33. num. 10. ſtatuuntur) convictus fuerit exercere per ſe, vel per alios, quod abſit hujuſmodi negotiationes, ſi fuerit Abbas, in proxima Dieta ſuſpendatur, vel in Capitulo Generali, ſi exceſſus id exigat, deponatur: Si autem Abbas Titularis, Prior, aut Decanus, ultra depoſitionem detrudantur in Carcerem, in quo maxime retinendi ſunt Monachi, & Commiſſi de hujuſmodi vitio convicti: non liberandi, niſi de conſenſu Diffinitorum, vel Regiminis. Pecuniæ vero, & alia quæcumque bona in ſupradictis negotiationibus acquiſita, Monaſteriis eorum Profeſſionis eo ipſo applicata cenſeantur.

Nemo audeat, opera nova edere vel libros introducere ſine licẽtia ſub certis poenis.

2. Nullus etiam audeat imprimere, vel imprimi facere nova ſua opera, vel alterius, niſi prius obtenta licentia a Capitulo Generali, & ab aliis Superioribus ex præſcripto Sacri Concilii Tridentini, aliarumque Apoſtolicarum Conſtitutionum. Qui contravenerit carceri mancipetur,

tur; ulterius pro delicti qualitate gravius puniendus. Nec audeat quiſquam novos libros in Monaſterium introducere, niſi de licentia Abbatis, quem volumus, ot omnino hujuſmodi libros diligenter ioſpiciat, & conſideret, antequam licentiam concedat. Contra facientes, graviter puniantur, ipſiſque libris priventur.

De Diſciplina ſuſcipiendorum Fratrum.

CAPUT LVIII.

Quomodo poſt aliquot dies admittendi ſint ad Novitiatum, & in eo per integrum annum probandi Novitii.

(*a*) Noviter veniens quis ad converſionem, non ei facilis tribuatur ingreſſus; ſed ſicut ait Apoſtolus: probate Spiritus, ſi ex Deo ſunt. Ergo ſi veniens perſeveraverit pulſans, & illatas ſibi injurias, & difficultatem ingreſſus (*b*) poſt quatuor, aut quinque dies viſus fuerit patienter portare, & perſiſtere petitioni ſuæ; annuatur ei ingreſſus, & ſit in Cella Hoſpitum paucis diebus. Poſtea ſit in Cella Novitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat. Et ſenior ei talis deputetur, qui aptus ſit ad lucrandas animas, & qui ſuper eum omnino curioſe intendat, & ſolicitus ſit, ſi vere Deum quærit, & ſi ſolicitus eſt ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria. Prædicentur ei omnia dura, & aſpera per quæ itur ad Deum. Et ſi promiſit de ſtabilitatis ſuæ perſeverantia, poſt duorum menſium circulum, legatur ei hæc Regula per ordinem, & dicatur ei: Ecce lex ſub qua militare vis: Si potes obſervare, ingredere: Si vero non potes (*c*) liber diſcede. Si adhuc ſteterit, tunc ducatur in ſupradictam Cellam Novitiorum, & iterum probetur in omni patientia. Et poſt ſex menſium circulum relegatur ei Regula, ut ſciat ad quod ingrediatur. Et ſi adhuc ſtat poſt quatuor menſes, iterum relegatur ei eadem regula. Et ſi habita ſecum deliberatione, promiſerit ſe omnia cuſtodire, & cuncta ſibi imperata ſervare, tunc (*d*) ſuſcipiatur in Congregatione. Sciens lege Regulæ conſtitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monaſterio: Nec collum excutere de ſubjugo Regulæ, quam ſub tam moroſa deliberatione licuit ei recuſare, aut ſuſcipere.

Item quā ratione Profeſſionem emittant.

Suſcipiendus autem, in Oratorio coram omnibus promittat de ſtabilitate ſua, & converſione morum ſuorum, & obedientia coram Deo. & Sanctis ejus, & ſi aliquando aliter fecerit, ab eo ſe damnandum ſciat, quem irridet. De qua promiſſione ſua (*e*) faciat petitionem, ad nomen Sanctorum, quorum reliquiæ ibi ſunt, & Abbatis præſentis: Quam petitionem manu ſua ſcribat, aut certe ſi non ſcit literas, alter ab eo rogatus ſcribat. Et ille Novitius ſignum faciat, & manu ſua eam ſuper Altare ponat. Quam dum poſuerit, incipiat ipſe Novitius mox hunc verſum: *Suſcipe me Domine ſecundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea*. Quem verſum omnis Congregatio tertio reſpondeat, adjungentes *Gloria Patri &c.* Tunc ipſe Frater Novitius proſternatur ſingulorum pedibus, ut orent pro eo, & jam ex illa hora in Congregatione reputetur.

Antequam rebus omnibus renuncient, & propriis veſtibus exuātur, quæ tamen ſemper ſervari debent.

Res, ſi quas habet, aut eroget prius pauperibus, aut facta ſolemniter donatione, conferat Monaſterio, nihil ſibi reſervans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec proprii corporis poteſtatem ſe habiturum ſciat. Mox ergo in Oratorio exuatur rebus propriis, quibus veſtitus eſt, & induatur rebus Monaſterii. Illa autem veſtimenta, quibus exutus eſt, reponantur in Veſtiario conſervanda, ut ſi aliquando, ſuadente Diabolo conſenſerit, ut egrediatur de Monaſterio (quod abſit) tunc exutus rebus Monaſterii, projiciatur. Illam tamen petitionem, quam deſuper Altare Abbas tulit, non recipiat, ſed in Monaſterio reſervetur.

DECLARATIO.

Ibi: Noviter veniens.

Non recipiantur ſine conſenſu Seniorum, & examine qualitatum, ſub ſub gravi pœna.

1. (*a*) Ideo ordinamus, quod nullus veniens recipiatur ad ingreſſum Religionis ſine conſenſu majoris partis Seniorum, computata voce Prælati. His tamen ſervatis, ut de vita, natalibus, moribus, & literatura, aliiſque qualitatibus Novitiorum, antequam ſuſcipiantur, diligenter inquirant Abbates, & Superiores ſingulorum Monaſteriorum, in quibus poſtulaverint recipi.

Aliter admiſſi ejiciantur.

Recipi queunt corpore vitiati.

2. Si qui autem Novitii prædictis omnibus non obſervatis, fuerint ad probationem recepti, ad propria remittantur, & Prælati, qui eos ſuſceperint, graviter arbitrio Regiminis puniantur. Præterea advertatur, quod ſi aliqui mutilati, claudi, ſtrabones, illegitimi, aut aliquo alio corporali defectu vitiati ad probationem ſuſcipi peterent, non prius ſuſcipiantur, quam univerſo Conventui, & Monachis in Capitulo fuerint propoſiti, & ab eis acceptati, ne poſſit poſtmodum profeſſionis tempore tale ejus vitium objici. De cætero non veſtiantur ullo modo, niſi qui (præter alia requiſita in Decretis Clementis VIII.) linguam latinam calleant, ſintque idonei ad Studia Superiorum facultatum.

Aſſignantur Monaſteria pro probatione, & profeſſione Novitiorum.

3. Pro Novitiorum vero receptione ad probationem, profeſſionemque emittendam deputamus infraſcripta Monaſteria, in quibus exacta obſervantia viget, videlicet. In Provincia Sicula Monaſteria S. Martini Panormi, S. Placidi Meſſanæ, S. Nicolai Catanæ, & S. Mariæ Montis Regalis. In Provincia Neapolitana Monaſteria S. Benedicti Montis Caſini, Sancti Severini Neapolis, SS^mæ Trinitatis Cavæ, S. Angeli de Caveoſo, S. Laurentii de Averſa. In Provincia Romana, Monaſteria S. Petri Peruſii, Sanctæ Scholaſticæ Sublaci, S. Vitalis Ravennæ, Sancti Benedicti Ferrariæ, S. Mariæ Ceſenæ, S. Proculi Bononiæ. In Provincia Hetruſca Monaſteria Sanctæ Mariæ Florentiæ, SS. Floræ, & Lucillæ Arretii, Sancti Eugenii Senarum. In Provincia Lombarda, Monaſteria S. Benedicti de Padolirone, S. Joannis Parmæ, Sancti Sixti Piacentiæ, S. Petri in Glaſſiate, S. Simpliciani Mediolani, S. Salvatoris Papiæ, & S. Petri Mutinæ. In Provincia Veneta, Monaſteria S. Georgii Venetiarum, S. Juſtinæ Patavii, S. Mariæ Pratalex, & S. Fauſtini de Brixia. In quibus tantummodo præfatis Monaſteriis Novitiatus fieri, & aliorum Monaſteriorum nomine Novitios ad probationem, profeſſionemque emittendam recipi decernimus, & ordinamus. Qui Novitii alendi, ac veſtiendi erunt ſumptibus, & expenſis illorum Monaſteriorum quorum nomine profeſſionem emittent. Emiſſa autem eorum profeſſione conveniant Prælati inter ſe, vel de Cambio, vel de contributione pro eorum alimentis.

Novitiorum autem, aut etiam Profeſſorum expenſis ſubjaceant eorum Monaſteria.

Ibi: Poſt quatuor, aut quinque dies.

4. (*b*) Novitius antequam detur ei habitus

Maneant quindecim, aut quinque dies ſine religioſis veſtibus.

bitus Novitialis, ſtet per quindecim dies cum ſuis veſtibus Sæcularibus, ut interim poſſint ejus mores conſiderari ab omnibus: quibus diebus ſtet in Cella ſub cura Magiſtri Novitiorum.

Ibi: Manducet, & dormiat.

De loco menſæ, & Dormitionis.

5. (c) A Regulæ præſcripto cenſemus in hoc nos non recedere, ſi Novitii juxta hodiernam conſuetudinem comedant in Refectorio communi, ſed in Menſa diſtincta a cæteris, ubi commode videri poſſint, & dormiant in Dormitorio Novitiatus.

Ibi: Liber diſcede.

De Novitiis egreſſis, vel ejectis.

6. (d) Qui Novitius, ſi diſceſſerit, aut fuerit expulſus, ab alio Monaſterio non recipiatur abſque participatione Prælati, a quo rejectus fuit, necnon Capituli Generalis, ſive Regiminis licentia; & tunc per annum probetur, antequam profiteatur.

7. Quando Novitius aliquis eſt rejectus a Conventu, ultra in Monaſterio permanere non permittatur.

Quæ peragenda poſt eorum receptionem.

8. Determinata itaque per Prælatum, & Seniores Novitii receptione, abluantur ei pedes in Capitulo per Patrem Monaſterii, aſtantibus Monachis, ut dictum eſt in cap. 55. de hoſpitibus ſuſcipiendis, & induatur veſtimentis Regularibus. Sequenti mane ad Miſſam ſtatim poſt Communionem Sacerdotis, & Conventus, quando fit communio Generalis, ad Altare majus ab ipſo Abbate detur ei habitus Novitialis, palliolum, videlicet, & ſcapulare breve.

Ibi: ſucipiatur in Congregatione.

Item quæ ante eam requirantur.

9. (e) Præviis tamen Capituli Generalis licentia, & diligenti Viſitatorum in actu viſitationis examine, ac etiam Magiſtri Novitiorum fideli relatione de profectu, cæteriſq; Novitii qualitatibus, ut quantum ipſe ad Religionem ſi aptus conjici poſſit, necnon prævio (antequam proponatur Conventui, ſi recipi debeat) majori partis Seniorum conſenſu, computata voce Prelati. Qui Seniores hoc caſu, quatuor adminus vocentur, ſupplendo ex maturioribus, ſive Titularibus, ſi hujuſmodi numerus deeſſet, nec tamen habita licentia, & conſenſu præfatis recipiatur, niſi duæ ex tribus partibus Conventus conſentiant, ſecundum privilegia noſtra.

Quomodo Capitulum pro Novitiorum receptione inſtitui debeat.

10. Hoc ſtricte mandantes, ut nullus ea, quæ in Capitulo dicta de Novitio fuerint (quæ maxime ſcandalum generare poſſent) ipſi, aut aliis audeat revelare; ſi quis vero contra fecerit, dicat ſuam culpam in Capitulo, & graviter puniatur.

11. Et ut libentius, & cum pacis conſervatione omnia procedant, volumus, quod ſi fuerit in Conventu aliquis dicti Novitii Conſanguineus uſque ad tertium gradum excluſive, etiamſi ipſius Monaſterii Prelatus fuerit, tempore ejuſmodi diſcuſſionis a Capitulo exeat, ut liberius alii quid de ipſo Novitio ſentiant, loqui poſſint. In præſtando autem ſuffragio, ſicut & cæteri, Capitulo interſint.

12. Eadem quoque ratione idem de Magiſtro Novitiorum cenſemus, ut videlicet expoſita relatione Superioribus exeat, ſicuti etiam a Capitulo, quando de Novitio tractabitur; reverſurus ad vota ſecreta, ut utrobique ſuffragium ſuum ferat.

Per aliquod tempus ante profeſſionem erudiantur in neceſſariis.

13. Et ut Novitii per ſolemnem profeſſionem Divino mancipandi obſequio in his, quæ ad ſuam vocationem pertinent, ſedulo inſtruantur, diſtricte ordinamus, ut durante eorum probationis anno, ſaltem per ſex menſes immediate poſt ſuſceptum habitum, ſpiritualibus tantum exercitiis, aliiſque Regularibus diſciplinis, Canticis Monaſticis, & Cæremoniis addiſcendis, ac etiam vilibus ſervitiis, quibus humilitas comprobatur, ab ipſorum Magiſtris aſſidue exerceantur.

Ibi: faciat petitionem.

Formula Profeſſionis.

14. (f) Forma profeſſionis, ſeu petitionis erit hæc videlicet: In Nomine Dñi Noſtri Jeſu Chriſti Amen. Anno a Nativitate ejuſdem 16.... die N. Menſis N. Ego D. N. de N. promitto ſtabilitatem meam, & Converſionem morum meorum, & obedientiam ſecundum Regulam Sancti Benedicti, coram Deo, & omnibus Sanctis quorum Reliquiæ habentur in hoc Monaſterio S.N. de N. in præſentia Rmi P. D. N. a N. ejuſdem Monaſterii Abbatis (vel Prioris) & Monachorum ejuſdem Monaſterii ſub Congregatione Caſinenſi, ad cujus rei fidem hanc petitionem manu propria ſcripſi die, qua ſupra. Et pro ſubſcriptione Crucem calamo exarat in Cartula petitionis ſuper Altare.

Alia quæ eam ſequuntur.

15. Deinde poſt orationes, veſtium benedictionem, ac ſuſceptionem, Sanctique Spiritus invocationem, & cæteras Regulæ, & Congregationis conſuetas ſolemnitates, recipiatur ab omnibus ſtantibus ad oſculum pacis.

De Commiſſorum inſtructione, & privilegiis.

16. Declaramus etiam, & firmiter ſtatuimus Commiſſos noſtros Fratrum noſtrorum nomine cenſeri, & in eodem numero computari, ac durante eorum probationis anno a Magiſtro Novitiorum, tam circa corporalia obſequia exerceri, & probari, quam de ſpiritualibus, ac præſertim de modo mentaliter orandi, pro eorum capacitate inſtrui debere. Qui noſtris Privilegiis inſcripti, & ſpecialiter nominati, gratiis, indulgentiis, & immunitatibus, ſicut cæteri Monachi pleniſſime gaudent, donec in Congregatione ſub obedientia vixerint, prout in Privilegio Eugenii IV.

17. Et ut tranquillioribus animis propoſiti ſui Dño exhibeant famulatum, & activæ vitæ, cui maxime inſervire noſcuntur, operam ferventius impendant: omnium bonorum, tam ſpiritualium, quam temporalium, quæ in noſtra Congregatione fiunt, & fient in poſterum, ipſos Commiſſos tanquam noſtros Fratres comparticipes eſſe decernimus. Provideatur etiam eorum neceſſitatibus tam ſpiritualibus, quam temporalibus omni charitate, & ſolicitudine, fiantque Orationes, & Sacra poſt mortem eorum, ſicut conſuetum eſt fieri pro Monachis.

De eorum Profeſſione.

18. Qui Commiſſi poſt completum annum probationis, & non ante, quando Prælato cum Senioribus ſuis viſum fuerit, ac concordi conſenſu omnium ipſorum, quos quatuor ſaltem, ultra votum Prælati eſſe volumus, aut duarum ex tribus partibus Conventus, ſi Superiores non convenerint (dummodo ætatis ſuæ annum vigeſimum primum expleverint) prout decernitur in Inſtitutionibus ſuper receptione, & educatione Novitiorum juſſu Clementis VIII. editis, ad ſtabilitatem recipiantur. Quæ receptio fiat in Capitulo, datoque illis a Prælato Pallio, vulgo Mantello in ſignum receptionis, ab ipſo, & ab omnibus Monachis ſedentibus, recipiantur ad oſculum Pacis.

19. Radantur eis mentum, & facies uſque ſupra

Digitized by Google

Item de Capillis, & barba, necnon amotione ex Monaſterio.

ſupra aurium ſummitates; Caput vero tondatur. Nec ipſis liceat motationem petere: graviter puniendi, ſi id præſumpſerint, cum recipiantur pro ſervitiis Monaſteriorum; Ideo mutentur tantum ad inſtantiam Prælatorum: & pro eorondem, aut Monaſteriorum neceſſitate, & commodo.

Emittant vota ſimplicia, dicant in die quamplurima Pater, & Ave, atque erudiantur in neceſſariis.

20. Et donec ipſis oobiſenm permanere a Superioribus permittitur, teneantur ſervare Caſtitatem, Paupertatem, & Obedientiam per vota ſimplicia, a qua obligatione eo ipſo ſolvootur, cum eos a Congregatione dimitti contigerit. Et quia etiam ipſi aliqood penſum ſervitutis Deo perſolvere debent, dicant in Nocturnis, & Matotinis orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam trigiota vicibus, ſeptem ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Completorium pro qualibet hora: Ad Veſperas duodecim. Deputetur eis Monachus unos prudens ac maturus, qui eos inſtruat in via obedientiæ, & humilitatis: doceatque Doctrinam Chriſtianam, Præcepta Euangelica, Regulam, & Conſtitutiones, ac modum inſerviendi Miſſis, decore, ac gravitate, qua decet.

De eorum loco, necnon exercitio diebus feſtis.

21. Præterea ultimi ſecundom ſuós ordines ſtent, nbique poſt Monachos. In Refectorio autem comedant in quadam menſa a Monachis ſeparata. Attendatur etiam ne diebus feſtis vacent otio, ſed a præfato Monacho ipſis deputato, exponatur eis pro ipſorum captu verbum Dei.

Item ſcientia literarum.

22. Ordinamus etiam, quod de cætero nulli Commiſſorum noſtrorum permittatur literas addiſcere, neque in Clericum recipi poſſint. Qui vero legere ſciunt, cum liceotia Superiorum ſuorum, ita legant, ut cæteri non provocentur, & oriatur ſcandalum.

De Oblatorũ receptione, aliſque rebus.

23. Oblati non recipiantur, niſi ad formam Juris, ut gaudeant noſtris privilegiis. Confiteantur, & communicent quolibet Dominico die, prout ſtatoitur ſupra in Cap.46. num.3. Aſſignet autem eis Abbas locum ſecuodum perſooarum conditionem, & prout ejus prudenti arbitrio videbitur.

24. Ipſi vero Oblati ſi ſunt literati dicant Officium de Domina, & Officium Mortuorum, necnon aliquando ſeptem Pſalmos Pœnitentiales cum Litaniis ſecundum ſuam devotionem; ſin autem. penſo ſpirituali quotidiano ſatisfaciant, ſicut Commiſſi, vel ſaltem quotidie recitent Virgini precariam majorem Coronam.

De famulis Monaſterii.

25. Hortamur inſuper Prælatos, & Cellerarios, ut cum ſulicitudine moribus famulorum in Monaſteriis degentium intendant, nec vitiis deditos ſuſtineant: curentque, ut ſaltem ter in anoo, computato Paſchate ad Sacramentum Pœnitentiæ, & Sanctiſſimæ Euchariſtiæ accedant. Converſos autem in Congregatione noſtra amplius non recipimus.

De filiis Nobiliam, vel Pauperum qui offeruntur.

CAPUT LIX.

De modo recipiendi pueros, & jurejurando parentum non tribuendi illis bona, ſed Monaſterio tantum, ſi velint.

Si quis forte de Nobilibus offert filinm ſoom Deo in Monaſterio, (*a*) ſi ipſe puer minori ætate eſt: Parentes ejus faciant petitionem, quam ſupra diximus, & eum oblatione, ipſam Petitionem, & manum Pueri involvant in palla Altaris, & ſic eum offerant. De rebus autem ſuis, aot in præſenti petitione promittant ſub Jurejurando, quia nunquam per ſe; nunquam per ſuſpectam perſonam, nec quolibet modo ei aliquando aliquid dent, aut tribuant oceaſionem habendi, vel certe ſi hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint, in eleemoſynam Monaſterio pro mercede ſua faciant ex rebus, quas dare volnnt Monaſterio donationem, reſervato ſibi (ſi ita voluerint) uſufructuario. Atque ita omnia obſtruantur, nt oolla ſuſpicio remaneat puero, per quam deceptus perire poſſit (quod abſit) Quod experimento didieimus. Similiter autem, & Pauperiores faciant. Qui vero ex toto nihil habeant, ſimpliciter petitionem faciant, & cum oblatione offerant filium ſuum coram Teſtibus.

DECLARATIO.

Ibi: Si ipſe Puer minori ætate eſt.

Nunc non recipiantur.

1. (*a*) Hujuſinodi Pueros minoris ætatis nullatenus in Congregatione recipimus, nt ſupra in Cap.30., de Pueris minori ætate.

De Sacerdotibus qui voluerint in Monaſterio habitare.

CAPUT LX.

De modo recipiendi Sacerdotes, vel Clericos, eorum officio, ac honore eis deferendo.

(*a*) Si quis de Ordine Sacerdotum in Monaſterio ſe ſuſcipi rogaverit, non quidem ei citius aſſentiatur. Tamen ſi omnino perſtiterit in hac petitione, ſciat ſe omnem Regulæ diſciplinam ſervaturum. Nec aliquid ei relaxabitur, ut ſit, ſicut ſcriptnm eſt. Amice, ad quid veniſti? coocedatur ei tamen poſt Abbatem ſtare, & benedicere, ant Miſſam tenere, ſi tamen juſſerit ei Abbas. Sin alias nullatenus aliqua præſumat, ſciens ſe diſciplinæ Regulari ſubditum, & magis humilitatis exempla omnibus det. Si forte ordinationis, aut alicujus rei cauſa fuerit in Monaſterio illum locum attendat, quando ingreſſus eſt in Monaſterium, non illum qui ei pro reverentia Sacerdotii conceſſus eſt. Clericorum autem, ſi quis eodem deſiderio Monaſterio ſociari voluerit, loco mediocri collocetur. Et ipſe tamen ſi promittit de obſervatione Regulæ, vel propria ſtabilitate.

DECLARATIO.

Ibi: Si quis de Ordine Sacerdotum.

Hodie non Sacerdotes præcedant tantum Novitios: non Clericos, ſi Abbati videbitur.

1. (*a*) Cum Sacerdotibus, & Clericis Congregationem noſtram ingredientibus, obſervamus ordinem Profeſſionis.

2. Verum Presbyteros propter Sacerdotii reverentiam ſuper alios Novitios collocamus. Idem quoque poteſt exequi Prælatus de aliis, ſi ſibi videbitur, aliqua rationabili cauſa; quibus tamen propter hoc non intendimus præjudicare quoad tempus profeſſionis.

Per aliquod tempus Miſſas non celebrent.

3. Prohibemus etiam præfatis Sacerdotibus celebrationem Miſſarum per aliquod tempus arbitrio Abbatis, ut ex hoc eorum humilitas comprobetur, & tunc ipſi communicent cum Clericis.

De Monachis peregrinis qualiter ſuſcipiantur.

CAPUT LXI.

Malos ejiciant, bonos vero recipiant, & retineant, cum licentia tamen Abbatis.

Si quis Monachus peregrinus de longinquis Provinciis ſupervenerit, ſi pro Hoſpite voluerit habitare in Monaſterio, & cootentus fuerit con-

tis eorum, ſi notum fuerit Monaſterium.

ſuetudine loci, quam invenerit, & non forte ſuperfluitate ſua perturbat Monaſterium, ſed ſimpliciter contentus eſt, quod invenerit: ſuſcipiatur quanto tempore cupit. Si qua tamen rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut oſtendit, tractet Abbas prudenter, ne forte eum propter hoc ipſum Dominus direxerit. Si vero poſtea voluerit ſtabilitatem ſuam firmare, non renuatur talis voluntas, & maxime quia tempore hoſpitalitatis potuit ejus vita dignoſci. Quod ſi ſuperfluus, aut vitioſus inventus fuerit tempore hoſpitalitatis, non ſolum non debet ſociari corpori Monaſterii; verum etiam dicatur ei honeſte, ut diſcedat, ne ejus miſeria etiam alii vitientur. Quod ſi non fuerit talis, qui mereatur projici: non ſolum ſi petierit, ſuſcipiatur (a) Congregationi ſociandus; verum etiam ſuadeatur, ut ſtet: ut ejus exemplo alii erudiantur, quia in omni loco uni Domino ſervitur, & uni Regi militatur. Quem etiam ſi talem eſſe perſpexerit Abbas, liceat eum in ſuperiore aliquantulum conſtituere loco. Non ſolum autem Monachum, ſed etiam de ſupradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum, ſtabilire poteſt Abbas in majori quam ingreditur loco, ſi ejus talem perſpexerit eſſe vitam. Caveat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monaſterio Monachum ad habitandum ſuſcipiat, ſine conſenſu Abbatis ejus, aut literis commendatiis, quia ſcriptum eſt: Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

D E C L A R A T I O.

Ibi: Congregationi ſociandus.

1. (a) Sanctiſſimus P. N. in Regula videtur concedere Monachos alterius Monaſterii ſuſcipi poſſe, ſi tamen literas commendatitias habuerint. Verum cum temporibus noſtris multæ ſuccreverint Religiones, variique ſint earum mores, & ex his plerique levitate potius, quam ſanctitatis zelo propria deſerentes loca, ad noſtraque accedentes, difficillime jam aſſumptos mores deponere valent, imo in ſtabilitate ſua, vel murmurando, vel detrahendo iis, quæ apud nos vident, ſæpiſſime gregem conturbant, & cum longa experientia didicerimus, raro tales ad profectum de quo ſibi blandiuntur perveniſſe.

Nunc cum alia ſint tempora.

Propterea, ut eorum ſtabilitati, & noſtræ Congregationis paci utiliter conſulatur, nullus de ordine Mendicantium ſuſcipi debet in Monachum Congregationis noſtræ, quia ex Conſtitutione Martini PP. V. recipientes, eſſent ipſo facto excommunicati, & ipſe receptus cogeretur redire ad ſuum Ordinem, quorum poſtremum jubet quoque Pius V.

Non recipiantur Fratres mendicantes.

2. Ordinamus ſecundo quod Profeſſi in Congregatione noſtra, ſi alibi firmaverint ſtabilitatem ſuam, & redire voluerint, recipiantur, ſed omnino, obſervatis quæ in Cap. 29. ſtatuta ſunt.

Profeſſi vero noſtri iterum ſuſcipiantur juxta ſupra ſtatuta.

3. In recipiendis aliis Religioſis de Ordinibus non mendicantium, ſervanda eſt Conſtitutio Pii V., & præterea licentia Capituli Generalis præhabeatur. qua non obtenta, neminem admittendum eſſe dicimus.

Sed alii Religioſi juxta Conſt. Pii V.

De Sacerdotibus Monaſterii.

C A P. LXII.

Si quis Abbas ſibi Presbyterum, vel Diaconum ordinare petierit de ſuis (a) eligat (b) qui dignus ſit ſacerdotio fungi. Ordinatus autem caveat elationem, aut ſuperbiam, nec quidquam præſumat, niſi quod ei ab Abbate præcipitur ſciens ſe multo magis diſciplinæ Regulari ſubditum, nec occaſione Sacerdotii obliviſcatur Regulæ obedientiam, & diſciplinam: ſed magis, ac magis in Domino proficiat. Locum vero illum ſemper attendat, quo ingreſſus eſt Monaſterium præter Officium Altaris; etſi forte electio Congregationis, & voluntas Abbatis pro vitæ merito eum promovere voluerit. Qui tamen Regulam a Decanis, vel Præpoſitis conſtitutam ſibi ſervandam ſciat: Quod ſi aliter præſumpſerit, non ut Sacerdos, ſed ut rebellis judicetur. Et ſæpe admonitus, ſi non correxerit etiam Epiſcopus adhibeatur in teſtimonium. Quod ſi nec ſic, clareſcentibus culpis, projiciatur de Monaſterio, Si tamen talis fuerit ejus contumacia, ut ſubdi, aut obedire Regulæ nolit.

Abbas ad Diaconatum, vel Presbyteratum dignos promoveat, qui tamen non ſe extollant, aliter puniantur juxta alibi decreta.

D E C L A R A T I O.

Ibi: Eligat Abbas.

1. (a) Cum conſilio, & conſenſu majoris partis Seniorum ſuorum computato voto Prælati.

Ibi: Qui Dignus eſt.

2. (b) Ideo volumus, quod Patres Monaſteriorum una cum Senioribus prius diligenter promovendos ad Sacros Ordines, maxime vero ad Sacerdotium examinent ſuper ſufficientia, & literatura, moreſque, & vitam attentius conſiderent. Et ſi (humana tamen fragilitate inſpecta) fuerint judicati ad Officium, ad quod aſſumuntur, idonei, non prius ordinentur, quam obtenta licentia a Capitulo Generali, ac etiam a Viſitatoribus; quam ipſi dare non poſſint, niſi in actu Viſitationis, ut præſentialiter de eorum vita, & moribus, ac literarum ſufficientia indagare, & cognoſcere poſſint.

In Capitulo ſeniorum, inſtituto examine, eligendi ſunt, nec promovendi ſine licentia Capituli Generalis, & Viſitatorum.

3. Caſu vero magnæ neceſſitatis, puta propter mortem aliorum Sacerdotum, vel amotionem, ita quod ſcandalum eſſet expectare tempus Capituli, vel viſitationis: ſufficiat licentia Præſidentis, vel unius Viſitatoris, vel (ſi arctior neceſſitas urgeret) Prælati, & Seniorum, præmiſſa, ut diximus, examinatione, & diſcuſſione circa Ordinandos.

Urgente vero neceſſitate ſufficit licentia Præſidentis, vel Viſitatoris, vel Abbatis, & Seniorum.

4. Hoc ſane ante omnia attendentes, quod nullus etiam his ſtantibus neceſſitatibus, ad aliquem ordinem promoveatur niſi de biennio in biennium a die ingreſſus Religionis ſine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis, a quibus juſtas ob cauſas omnes prædicti poterunt per annum diſpenſationem obtinere, ſervatis tamen Sacri Concilii Tridentini, aliiſque Apoſtolicis Decretis, quoad hujuſmodi ordinandos.

Sed ab uno ad alium Ordinem biennium ſluet, quod imminuere poteſt Capitulum Generale, vel Regimen.

5. Viſitatores vero poſſint ex legitima cauſa diſpenſare per duos, aut tres menſes tantum cum hujuſmodi Ordinandis ſalvis adamuſſim Decretis Concilii Tridentini, ut ſupra.

Vel etiam Viſitatores.

6. Si quis autem a Capitulo proxime præterito, aut a Viſitatoribus, aut ab Examinatoribus Epiſcopalibus ad præfatos Ordines ob inſufficientiam, vel aliam cauſam, non fuerint admiſſi, non poſſint amplius per integrum annum præſentari, ut promoveantur. Interim teneant locum poſt eos, qui jam promoti erunt ad eum Ordinem,

De rejectis in examine, & non idoneis.

ad quem

Digitized by Google

ad qoem ipſi minus idonei fuerunt reperti. Quod non ſolum de rejectis, ſed etiam de non propoſitis, ob inſufficientiam intelligi volumus, ut ſic ſaltem ru:ore confuſi magis ſoliciti reddantur ad neceſſaria diſcenda. Qui deinde cum fuerint ordinati reſtituantur ſuo loco Profeſſionis.

7. Et ſi aliquis (prædictis omnibus non obſervatis, aut non repertus idoneus) fuerit ad aliquem ordinem promotus, non permittatur ei ordinis adminiſtratio, donec judicetur idoneus. Et Superior Monaſterii, qui voluerit, vel etiam permiſerit quempiam promoveri, puniatur judicio Capituli Generalis.

De iis, qui ex uno in aliud Monaſterium tranſeunt.

8. Caveant etiam Patres ne primo anno, quo quis Monachus alicui monaſterio deputatur, eum ad Ordines Sacros promoveri faciant, niſi ſervatis ſupradictis omnibus, & inſuper habito conſenſu Prælati, & Seniorum Monaſterii, in quo prius idem morabatur.

De prima Miſſa Sacerdotum.

9. Mandantes univerſis Prælatis noſtræ Congregationis quatenus pro miſſis novis celebrandis, non permittant ſolemnes invitationes, aut oblationes fieri, ſed pure, ac ſimpliciter, (prout noſtræ conſuetudinis eſt) celebrentur, nec Miſſæ novæ cantentur in alienis quibuſvis Eccleſiis, ſed tantom in Eccleſia Congregationis.

De non celebrantibus Sacerdotibus.

10. Ordinati Sacerdotex ſi celebrare noluerint, dicant in choro Antiphonas, ſicut Clerici, niſi aliqua legitima de Cauſa per majoris partis Seniorum judicium approbanda, excuſentur.

De Confeſſoribus publicis, & privatis.

11. Et quia ad Sacerdotis officium pertinet ligare, & ſolvere in quo auctoritas, & ſcientia requiritur, injungimus Prælatis, ut ad audiendas Confeſſiones ſæcularium eligant, aut proponant Monachos ad id idoneos, juxta diſpoſitionem Concilii Tridentini, & Conſtitutiones noſtras. Et hoc diligentius attendi volumus, ne (quod abſit) in animarum detrimentum, & Religionis confuſionem, aliquos ad tantum munus exercendum minus habiles præſentari contingat. Diſtricte prohibentes, ne aliqois ex noſtra Congregatione Monachus poſſit hujuſmodi facultatem audiendi Sæcularium Confeſſiones ab Ordinariis locorum petere, & obtentis licentiis uti abſque Abbatis ſui licentia. Contra facientes vero graviter puniantur. Deputent inſuper in ſingulis Monaſteriis juxta Decretum felicis recordationis Clementis VIII. ſuper caſuum reſervatione duos, tres, aut plures Confeſſarios pro ſubditorum numero majori, vel minori: iique ſint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui a non reſervatis eos abſolvant, & quibus etiam reſervatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit.

Reddent ſe dignos tanto miniſterio.

12. Qui ad hoc munos electi ſtudeant diligenter huic tam commendabili officio ſe aptos reddere, omnemque induſtriam adhibeant, ut ob Dei honorem, animarumque ſalutem (qua nihil eſt Deo acceptius) opus ſuum utiliter exequantur. Quod ut dignius adimpleatur etiam Viſitatores, ſi opus fuerit, Prælatis hæc omnia exacte ſervare mandabunt.

Nihil a confitentibus accipiant.

13. Interdicet etiam Prælatus ſub gravi pœna, iis, qui ad audiendas Confeſſiones ſunt deputati, ne quavis occaſione, ſeu prætextu pietatis, & eleemoſynæ pauperibus faciendæ, neque etiam pro Miſſis celebrandis aliquam pecuniam petant, aut oblatam a confitentibus accipiant quovis quæſito colore. Quod ſi quis ex confitentibus pertinacius inſiſteret aliquid dare, ad Sacriſtam Monaſterii dirigatur.

De viſitantibus infirmos.

14. Inhibemus Prælatis præterea, & Monachis noſtræ Congregationis occaſione viſitationis, aut aſſiſtentiæ infirmorum extra Monaſteria dormire.

De funeribus, & exequiis.

15. Ad funera, & mortuorum exequias nulli omnino accedere liceat.

De fugitivis, & apoſtatis Sacerdotibus.

16. Denique Monachis noſtris fugitivis ſi qui fuerint, vel qui extra obedientiam noſtram ad ſacros Ordines promoventur, ſi redierint, non permittatur in eis miniſtrare, niſi per Capitulum Generale cum eis diſpenſetur, & ex novem Diffinitoribus octo conſentiant. Si quis autem in Apoſtaſia, quod Deus avertat, Ordines receperit, ab eorum adminiſtratione perpetuo arcendus erit.

De Ordine Congregationis.

CAPUT LXIII.

Attendatur tempus converſionis, & meritum perſonarum.

Ordines ſuos in Monaſterio ita conſervent, ut converſionis tempus, & vitæ meritum diſcernit, vel ot Abbas conſtituerit. Qui Abbas non conturbet gregem ſibi commiſſum, nec quaſi libera utens poteſtate injuſte diſponat aliquid: ſed cogitet ſemper, quia de omnibus Judiciis, & operibus ſuis redditurus eſt Deo rationem. Ergo (a) ſecundum ordines, quos conſtituerit, vel quos habuerint ipſi Fratres, ſic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Pſalmum imponendum, in choro ſtandum, & in omnibus omnino locis ætas non diſcernatur in ordine, nec præjudicet; quia Samuel, & Daniel pueri Presbyteros judicaverunt. Ergo (b) exceptis iis, quos (ut diximus) altiori conſilio Abbas prætulerit, vel degradaverit, certis ex cauſis, reliqui omnes, ut convertuntur, ita ſint, ut verbi gratia, qui ſecunda diei hora venerit in Monaſterio juniorem ſe noverit eſſe illo, qui prima hora diei venit, cujuslibet ætatis, aut dignitatis ſit.

De honore, quem deferent inferiores ſuperioribus, eorumque nominibus.

Pueris vero per omnia ab omnibus diſciplina teneatur. Juniores ergo Priores ſuos honorent; Priores vero Juniores diligant. In ipſa autem appellatione nominum nulli liceat alium puro appellare nomine, ſed (c) Priores Juniores ſuos Fratres nominent: Juniores autem Priores ſuos Nonnos vocent, quod intelligitur paterna reverentia. Abbas autem quia vices Chriſti agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur; non ſua aſſumptione, ſed honore, & amore Chriſti. Ipſe autem cogitet, & ſic ſe exhibeat, ut dignus ſit tali honore. Ubicunque autem ſibi obviant Fratres, Junior a Priore (d) benedictionem petat. Tranſeunte majore, Junior ſurgat, & det ei locum ſedendi; nec præſumat Junior conſedere, niſi ei præcipiat ſenior ſuus, ut fiat, quod ſcriptum eſt: Honore invicem prævenientes. Pueri parvuli, vel adoleſcentes in Oratorio, vel ad menſam cum diſciplina ordines ſuos conſequantur. Foris autem, vel ubiubi cuſtodiam habeant, & diſciplinam, uſque dum ad intelligibilem ætatem perveniant.

Adoleſcentes ſint ſub diſciplina uſque ad certum tempus.

DECLARATIO.

Ibi: Secundum Ordines, quos conſtituerit.

De ordine inter Superiores ſervando.

1. (a) Declaramus ſecundum morem noſtrum antiquum, quod poſt Abbates Regiminis ſint Abbates Titulares, deinde Priores Clauſtrales; Poſt prædictos ſint Priores Titulares, deinde Magiſtri Novitiorum, poſtea Decani; Qui ſecundum

dum ordinem profeſſionis locum teneant inter ſe. Poſt prælatos ſequantur cæteri Monachi, ſecundum ordinem profeſſionis præter eos, qui aliqua de Cauſa degradati fuerint.

Si aliter Abbati non placuerit.

2. Quod autem attinet ad Priores, & Decanos Titulares: tituli hujuſmodi de cætero facile non conferantur, ſed iis tantum, qui in illis officiis ſe landabiliter geſſerint, & propter ætatem, aut valetudinis imbecillitatem, ad illa ſuſtinenda inhabiles ſunt effecti. Locus autem Superior, ut ajunt, neque a Capitulo Generali, neque a Regimine alicui concedatur per totam Congregationem, ſed aliquem in privato Monaſterio aliis præferre in arbitrio ſit Abbatis juxta Regulam Cap.60.

De non promotis ſua culpa ad Ordines.

3. Qui ad Sacerdotium, Diaconatum, & Subdiaconatum expleto ſecundum Conſtitutiones noſtras tempore non fuerint ordinati quacunque de cauſa culpabili, teneant locum in præcedenti Capite ſibi aſſignatum, poſt promotos ſcilicet ad eum ordinem ad quem ipſi adhuc promoveri non potuerunt, tranſacto talis promotionis tempore.

Fit ubique profeſſorum catalogus.

4. Ut autem prædictus ordo melius ſervari poſſit, habeatur in ſingulis Monaſteriis Catalogus omnium Monachorum noſtræ Congregationis Profeſſorum, in quo ſingulis annis ſcribantur, qui profeſſionem emiſerunt, appoſito die, & anno.

Ibi: Exceptis iis, quos, ut diximus.

De loco Præſidentis.

5. (*b*) Ad omnem ambiguitatem tollendam in noſtra Congregatione circa illos, quos altiori conſilio duximus præferendos: Ordinamus, quod Pater Præſidens omni tempore primum locum inter Patres Congregationis, & Sedem Abbatis in Choro, ſi præſens fuerit, teneat in quocumque Monaſterio. Quo abſente a choro liceat Abbati tenere ſedem ſuam. Benedictionem, & omnia ſigna, tam particularia, quam generalia faciat, ubique incipiat: *Te Deum laudamus*, canet Euangelium ad Matutinum, & Antiphonas duplices.

Viſitatorum in actuali viſitatione.

6. Id ipſum concedimus Viſitatoribus, cum in actu viſitationis abſente Præſidente, fuerint, ſed teneant ſecundi chori primam ſedem. Quo viſitationis tempore. (vel ſi forte Præſidens adſit) in ſignum Reverentiæ Prælatus Loci, etiamſi eſſet Viſitator teneat ſecundam ſedem primi chori.

Viſitatorum non actu viſitantium.

7. Quod ſi Viſitatores fuerint in aliquo Monaſterio, & non viſitationis cauſa: teneant quidem ſemper locum ſuper Prælatum, ſed ſigna dumtaxat præeminentiæ faciant principalia ſibi invicem deferendo, ſecundum Ordinem Profeſſionis ſuæ: niſi forte Prælatus loci eſſet, & ipſe Viſitator, quia tunc in Monaſterio ſuo tantum, etiam ſuper antiquiores Viſitatores locum tenebit, ratione particularis regiminis, extra tamen publicas functiones, hoſpitibus loco cedere urbanitatis officium reputamus.

Viſitatorum ex non officio.

8. Viſitator actu, & non officio, ſi Prælatus extiterit tempore viſitationis tantum præcedat Loci Prælatum, niſi qui viſitatur, eſſet & ipſe Viſitator officio, quo caſu immediate poſt ipſum, locum teneat, & eo abſente, omnia ſigna faciat, ſicut, & ceteri Viſitatores.

Viſitatorum non Prælatorum.

9. Idem ſervetur in Viſitatore actu, qui non eſſet Prælatus, ut videlicet omnia ſigna faciat abſente Prælato, ſicut cæteri Viſitatores Prælati.

Aliorum Prælatorum.

10. Reliqui vero Prælati faciant ubique in abſentia Prælati Loci, & Viſitatorum ſigna præeminentiæ: ſibi invicem deferendo, ſecundum Profeſſionis tempus.

Prælatorum Localium, & Titularium, & horum illis obedientia.

11. Prælatus autem Loci ſi præſens fuerit, præcedet & antiquiores; Titulares vero immediate poſt alios Prælatos de Regimine, ita tamen, ut qui fuerunt de Regimine, omni loco, & tempore præcedant eos, qui nunquam fuerunt Abbates de Regimine, ſervantes reſpective Profeſſionis ſuæ tempus, ſibi invicem deferendo, & in eorum abſentia ſigna præeminentiæ faciant. Præfatis Abbatibus Titularibus locum aſſignamus poſt primam ſedem primi chori: Volumuſque eos eſſe ſubjectos Prælatis, cum quibus degunt per omnia ſicuti cæteri Monachi, etiam in ſcribendis, & recipiendis literis, ſicut dictum eſt Cap.54. & tenere Loca ſuæ Profeſſionis, cum in Capitulo generali cæteri Prælati fuerint abſoluti. Inſuper Abbates Titulares, qui non fuerunt regiminis, genuflectant Abbati Loci de Monaſterio exeuntes, & revertentes; necnon cum tarde ad Chorum, & Refectorium venerint. Habeant veſtiarium ſimples, ſicut & cæteri Monachi, & famulus, vel Commiſſus eis deputetur ex iis, qui in aliis exercitiis Monaſterii inſerviunt. Omnes autem Titulares, tam qui fuerunt de Regimine, quam qui nunquam fuerunt Regiminis, teneantur revelare pecunias, & res pretioſas, ſi quas habent, Prælato Monaſterii ſub pœnis ab eodem Prælato comminatis. Hortamur autem Prælatos, ut erga Abbates Titulares ætate, & merito venerabiles, officioſe, & diſcrete ſe gerant.

Reliquorum Superiorum, & aliorum Fratrum.

12. Seniores vero ſic ſibi invicem deferant, ut Priores Clauſtrales ex ſuo Monaſterio ad aliud euntes, teneant Locum poſt Priorem Clauſtralem Monaſterii, in quo fuerint. Magiſtri autem Novitiorum, ſtent immediate poſt Priorem Clauſtralem: præcedendo omnes alios Decanos, & faciendo ſigna omnia, tam præeminentiæ, quam Juriſdictionis in ſuo Monaſterio. In alio vero Monaſterio ſtet ſuper omnes Decanos, excepto Magiſtro Novitiorum illius Monaſterii, & faciat ſigna tantum præeminentiæ. Similiter Decani poſt Decanos ſecundum profeſſionem ſibi invicem deferentes: Et abſentibus ſuperioribus Monaſterii faciant ſigna, etiam particularia. Similiter, qui non ſunt Superiores abſentibus Superioribus ſuis dignitate, & profeſſione idem faciant.

Recenſentur actus præeminentiæ.

13. Ut autem ſigna, & actus præeminentiæ, & ſigna particularia, ſive Juriſdictionis cunctis perſpicua eſſe poſſint: Declaramus actus præeminentiæ eos eſſe, qui ſolam Perſonæ dignitatem conſequuntur. Hujuſmodi cenſentur benedictiones Lectionum, menſæ, & Completorii: Recitatio orationis Dominicalis in officiis Divinis, præintonationes Cantici *Te Deum laudamus*, & & Antiphonarum poſt horas Canonicas, Euangelii Lectio ad Matutinum, aqua luſtrali Monachos, & Fratres poſt Completorium, aſpergere, & ſimilia. Edere item ſigna inchoandi officium, Lectiones, orationes, Comeſtionem: Et officio, ac menſa expletis, ſignum exurgendi, aut diſcedendi dare, præeminentiam ſolam innuunt. At præcipere, quod Lectiones, Capitula, aut Antiphona decantentur; Monachis vero ad chorum, vel ad menſam venientibus eiſdem poſt Lectiones recitatas, aut poſt alias functiones, genuflexis ſignum dare, ut ſurgant, aut errantibus mandare, ut genuflectant, actus ſunt, & ſigna Juriſdictionis. Illa ad Titulares ſuperiores ſpectant: hæc in Superiores regiminis cadunt. Monacho in Capitulo ante Completorium lecturo, ſignum

Item actus juriſdictionis.

Ad quos ſpectant.

Lectio-

Lectionis inchoandæ dabit Superior Titularis; Terminandi vero ſignum Superior Regiminis faciat. Et priusquam Superior Titularis inchoet *Te Deum laudamus*, a Superiore Regiminis ſciſcitabitur, num cantu, an abſque cantu recitandum ſit: quod idem intelligimus faciendum diebus, quibus Completorium cantu perſolvendum erit, & in aliis ſimilibus caſibus.

A ſupra ſtatutis de loco, excipiuntur Abbas Montis Caſini.

14. Abbatem Caſinenſem propter dignitatem loci, ac reverentiam merito ſtatuimus, ab hac generalitate excipientes, quod in toto Regno Neapolitano præcedat omnes Prælatos etiam loci, & Viſitatores (excepto tamen Viſitationis tempore) tam in ſuo Monaſterio, quam in aliis. Extra Regnum Neapolitanum præcedat omnes Prælatos exceptis Viſitatoribus. & Prælato Loci.

Item Prior.

15. Prior quoque Caſinenſis in Regno Neapolitano præcedat omnes alios Priores Loci. Extra autem teneat locum ſuæ profeſſionis.

Abbates Sancti Pauli de Urbe, & SS. Trinitatis Cavæ.

16. Abbates vero Sancti Pauli de Urbe, & Sanctiſſimæ Trinitatis Cavæ propter ſpiritualem, & temporalem Juriſdictionem, quam in Caſtris ſibi ſubjectis exercent in Monaſterio, & Locis ſuis tantum ſuper Viſitatores, excepto viſitationis tempore locum tenere decernimus. Procurator Generalis in Curia Romana ſemper, & ubique teneat locum ſuper omnes Abbates; exceptis Viſitatoribus, Abbatibus Montis Caſini, Sanctiſſimæ Trinitatis Cavæ, & S. Pauli de Urbe, & Abbatibus Loci.

Ac Procurator Generalis in Urbe.

De ordinationibus, & licentiis Viſitatorum, Præſidentis, & Prælatorum poſt completum eorum munus.

17. Ordinata per Viſitatores, & Prælatos Monaſteriorum in Monaſteriis ſuis, durant poſt eorum officium, niſi a Succeſſoribus fuerint revocata, nec ea volumus revocari, niſi juſtis de cauſis. Et tranſgreſſores graviter puniantur.

18. Licentias autem particulares, aut diſpenſationes, quæ ultra viſitationis tempus ſunt duraturæ, Præſidens, ſeu Viſitatores nullas concedant, ne forte confuſionem potius, quam pacem in Monaſteriis relinquant. Sed illas particularibus Prælatis, qui Animarum ſibi commiſſarum clariorem habent notitiam, relinquant: niſi in caſibus, quos ad ſe rationabiliter pertinere patebit.

19. Et tunc in ſcriptis dent præfatas licentias cum appoſitione parvi ſigilli Congregationis, aliter eis non adhibeatur fides, nec ipſis uti valeant, qui eas receperint.

Ibi: Priores Juniores ſuos Fratres vocent.

De horum, & aliorum nominibus.

20. (*c*) Ex noſtra antiqua conſuetudine ad differentiam Mendicantium, Monachos noſtros appellamus Domnos. ſed affectu Fratres Juniores, Seniores ſuos Patres vocant, Abbas vero Dominus, & Abbas appelletur.

Ibi: Benedictionem petat.

21. (*d*) Hanc benedictionis petitionem intelligimus ſigno magis, quam verbo, ideo per inclinationem Capitis fiat.

De Ordinando Abbate.

CAPUT LXIV.

Eligantur Abbates conſenſu totius Congregationis, vel ſanioris partis, & aliquando ab Epiſcopo, vel aliis Abbatibus, vel Chriſtifidelibus vicinis.

(*a*) In Abbatis ordinatione illa ſemper conſideretur ratio, ut hic conſtituatur, quem ſibi omnis concors Congregatio, ſecundum timorem Dei, ſive etiam pars, quamvis parva Congregationis, ſaniori conſilio, elegerit. Vitæ autem merito, & ſapientiæ doctrina eligatur, qui ordinandus eſt: etiamſi ultimus fuerit in ordine Congregationis. Quod ſi etiam omnis Congregatio vitiis ſuis (quod quidem abſit) conſentientem perſonam pari conſilio elegerit, & vitia ipſa aliquatenus (*b*) in notitiam Epiſcopi (ad cujus diœceſim pertinet Locus ipſe) vel Abbatibus, aut Chriſtianis vicinis claruerint; prohibeant pravorum prævalere conſenſum, & Domui Dei dignum conſtituant diſpenſatorem: Scientes pro hoc ſe recepturos mercedem bonam, ſi illud caſte, & zelo Dei faciant, ſicut e contrario peccatum, ſi negligant.

Quibus dotibus prædictus eſſe debeat.

Ordinatus autem Abbas cogitet ſemper quale onus ſuſcepit, & cui redditurus eſt rationem villicationis ſuæ: ſciatque ſibi oportere prodeſſe magis, quam præeſſe. Oportet ergo eum eſſe doctum in lege Divina, ut ſciat unde proferat nova, & vetera: caſtum, ſobrium, miſericordem, & ſemper ſuperexaltet miſericordiam judicio, ut idem ipſe conſequatur. Oderit vitia, diligat Fratres. In ipſa autem correctione prudenter agat, & ne quid nimis: ne dum nimis eradere cupit eruginem, frangatur vas: ſuamque fragilitatem ſemper ſuſpectus ſit: memineritque, calamum quaſſatum non conterendum. In quibus non dicimus, ut permittat nutriri vitia: ſed prudenter, & cum charitate ea amputet, prout viderit cuique expedire, ſicut jam diximus, & ſtudeat plus amari, quam timeri: non ſit turbulentus, & anxius; non ſit nimius, & obſtinatus; non ſit zelotypus, & nimis ſuſpicioſus: quia nunquam requieſcet. In ipſis imperiis ſuis ſit providus, & conſideratus: ſive ſecundum Deum; ſive ſecundum ſæculum ſint: opera quæ injungit diſcernat, & temperet: cogitans diſcretionem S. Jacob dicentis: Si greges meos plus inambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hæc ergo, aliaque teſtimonia diſcretionis matris virtutum ſumens, ſic omnia temperet, ut ſit, quod, & fortes cupiant, & infirmi non refugiant. Et præcipue, ut præſentem Regulam in omnibus conſervet: ut dum bene miniſtraverit audiat a Domino, quod ſervus bonus qui erogavit triticum conſervis ſuis in tempore ſuo: Amen dico vobis, ait, ſuper omnia bona ſua conſtituet eum.

DECLARATIO

Ibi; in Abbatis ordinatione.

Eligantur Abbates a Capitulo Generali, vel Dieta.

1. (*a*) Hodie ſecundum privilegia noſtra eliguntur per Capitulum Generale, aut per Dietas, ſeſqui anno poſt Capitulum celebrandas: in quibus interveniant tantummodo Prælati Regimen habentes.

Qui eligi poſſint, vel debeant in Abbates regiminis, vel titulis: nemini tamen concedatur locus inter Abbates.

2. Et nemo deinceps in Abbatem de Regimine eligi poſſit, niſi prius per quinquennium expletum fuerit Prior Clauſtralis, & in obſervantia Regulari immediate exercitatus, præter Cancellarium, & Capſarium, dummodo Priores extiterint, & tempus a Conſtitutionibus præfixum habuerint. Nec etiam quis eligi poſſit in Abbatem cum ſolo titulo, niſi prius fuerit Abbas cum Regimine, vel ſaltem Prior Clauſtralis, qui per expletum quinquennium in Prioratus regimine ſe laudabiliter geſſerit. Illa ſiquidem dignitas talibus debetur, tanquam de Congregatione benemeritis. Locus vero inter Abbates, tam de Regimine, quam cum ſolo titulo, nemini impoſterum concedatur. Si quis autem contra præſentis Conſtitutionis formam, promotus fuerit, eo ipſo hujuſmodi promotiones nullas, & invalidas declaramus. Prælatorum vero electiones fiant

ſecun-

ſecundum merita, non ad favorem Principum, juxta formam Brevis Apoſtolici Gregorii XIII., de quo in prima parte ordinationum, & prævia Viſitatorum approbatione. Qui Abbates ex Indulto Sedis Apoſtolicæ habent omnia privilegia, & inſignia, & juriſdictionem, quam Abbates perpetui, & benedicti habere conſueverunt. Quod enim noſtri nunc, & olim non benedicuntur ſolemniter, indultum fuit ad favorem Congregationis, non in dettimentum dignitatis, ut ex privilegio Eugenii IV.

Abbatum jura, & privilegia.

3. Membra Monaſteriorum ſuorum, & beneficia ſibi ſubjecta viſitare teneantur.

Eorum viſitatio.

Prohibemus Prælatis ipſis acceſſum ad Curiam Romanam, niſi de conſenſu P. Præſidentis, & utriuſque Viſitatoris ſuæ Provinciæ, necnon Abbatis S. Pauli, & Procuratoris in Curia.

Nonnulla eis interdicuntur omnino, vel ſine licentia.

5. Prohibemus etiam eis executionem ultimarum voluntatum, ut videlicet neque ipſi id exercere, neque Monachos ſuos ad hujuſmodi habilitare valeant, ſine licentia Patris Præſidentis, aut Viſitatorum, niſi in caſu alicujus imminentis neceſſitatis. Evitent quoque ſuperfluos, & vanos apparatus in cameris, omnemque pretioſam ſupellectilem ſtatui pauperum minime convenientem. Super quod invigilent PP. Viſitatores, & tales exceſſus (ſi quos invenerint) referant Regimini, a quo ſevere erunt puniendi, qui prima vice cum charitate admoniti, non abſtinuerint.

6. Damus eis liberam, & ordinariam poteſtatem regendi, & gubernandi Monaſteria per Capitulum Generale, vel Regimen ipſis commiſſa: Monachoſque, ac Commiſſos, & Novitios, cæteroſque ad Monaſteria ſibi credita ſpectantes, tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus ſecundum S. P. N. Benedicti Regulam, & Conſtitutiones noſtras. Ipſi autem cum in Prælatos eliguntur, aut ad aliud Monaſterium mutantur, quamprimum ſe ab omnibus aliis negotiis expedientes, recto tramite ad ſibi aſſignata Monaſteria ſe conferant. Damus inſuper eis poteſtatem eligendi ſibi confeſſarios, qui eos abſolvant, & ſalutarem eis pœnitentiam injungant, auctoritatem etiam audiendi confeſſiones omnium Prælatorum, & Fratrum noſtræ Congregationis ad eorum Monaſteria venientium, vel alicui ex ſuis Monachis facultatem prædictam committendi.

Conceditur vero multiplex poteſtas.

7. Præterea eis conferimus poteſtatem examinandi licentias Fratrum noſtrorum, & quos repererint non compleſſe conditiones ſuarum licentiarum, vel aliter deprehenderint fugitivos, gyrovagos, vel Apoſtatas capi faciendi, & in cuſtodia retinendi, impetrato etiam, ſi opus fuerit auxilio brachii ſæcularis.

Ibi: Ad notitiam Epiſcopi.

8. (*b*) Hodie ex Indulto Apoſtolico tota noſtra Congregatio, & ſingula Monaſteria exempta ſunt ab Ordinariorum juriſdictione, & immediate Apoſtolicæ Sedi ſubjecta. Quibus autem caſibus ad Ordinarios recurrendum ſit, jura præſcribunt.

Monaſteria non ſunt ſubjecta Ordinariorum juriſdictioni.

De Præpoſito Monaſterii.

CAPUT LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpoſiti ſcandala gravia in Monaſteriis oriantur, dum ſint aliqui maligno ſpiritu ſuperbiæ inflati, qui æſtimantes ſe ſecundos Abbates eſſe, aſſumentes ſibi tyrannidem ſcandala nutriunt, & diſſentiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis locis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eiſdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipſis etiam & Præpoſitus ordinatur. Quod, quam ſit abſurdum, facile advertitur, quia ab ipſo initio ordinationis, materia ei datur ſuperbiendi dum ei ſuggeritur a cogitationibus ſuis exutum eum eſſe a poteſtate Abbatis ſui, quia ab ipſis eſt ordinatus, a quibus & Abbas. Hinc ſuſcitantur invidiæ, rixæ, detractiones, æmulationes, diſſentiones, exordinationes. Et dum contraria ſibi invicem Abbas, Præpoſituſque ſentiunt, & ipſorum neceſſe eſt ſub hac diſſentione animas periclitari, & ii, qui ſub ipſis ſunt, dum adulantur partibus, eunt in perditionem. Cujus periculi malum illos reſpicit in capite, qui talibus in ordinatione ſe fecerunt auctores.

Multa oriuntur mala propter Præpoſitum, maxime ſi ab eiſdem, ac Abbas, ordinatus fuerit.

Ideoque nos prævidemus expedire propter pacis, charitatiſque cuſtodiam in Abbatis pendere arbitrio (*a*) ordinationem Monaſterii ſui. Et ſi poteſt fieri per Decanos ordinetur (ut antea diſpoſuimus) omnis utilitas Monaſterii, prout Abbas diſpoſuerit, ut dum pluribus committitur, unus non ſuperbiat. Quod ſi aut locus expetit, aut Congregatio petierit rationabiliter cum humilitate, & Abbas judicaverit expedire, quemcunque elegerit Abbas cum conſilio Fratrum timentium Deum, ordinet ipſe ſibi Præpoſitum. Qui tamen Præpoſitus illa agat cum reverentia, quæ ab Abbate ſuo, ei injuncta fuerint, nihil contra Abbatis voluntatem, aut ordinationem faciens, quia quantum Prælatus eſt cæteris, tantum eum oportet ſolicite obſervare præcepta Regulæ. Qui Præpoſitus, ſi repertus fuerit vitioſus, aut elatione deceptus ſuperbiæ, aut contemptor Sanctæ Regulæ fuerit comprobatus, admoneatur verbis uſque quater, ſi non emendaverit, adhibeatur ei correctio diſciplinæ Regularis. Quod ſi neque ſic correxerit, tunc dejiciatur de Ordine Præpoſituræ, & alius, qui dignus eſt in loco ejus ſubrogetur. Quod ſi, & poſtea in Congregatione quietus, & obediens non fuerit, etiam de Monaſterio expellatur. Cogitet tamen Abbas ſe de omnibus Judiciis Deo redditurum rationem, ne forte invidiæ, aut zeli flamma urat animam.

Hinc tantum neceſſitate urgente eligatur Præpoſitus, quem ordinet Abbas, cui iſte obediat, alias puniatur.

DECLARATIO.

Ibi: Ordinationem Monaſterii ſui.

1. (*a*) Sicut nobis eſt curæ, ne Prælati exiſtant perpetui, ſed quolibet Capitulo a ſua Prælatione abſolvantur, ita diligenter intendimus, ne Præpoſitus Monaſterii, qui ſecundum morem noſtrum Prior Clauſtralis vocatur: Senioreſque, ac cæteri Officiales Monaſteriorum perpetui videantur.

Superiores, & Officiales omnes ſingulis Capitulis innoventur.

2. Idcirco ſtatuimus, ut poſtquam Prælatus ad Monaſterium ſibi aſſignatum venerit infra octo dies, ſi commode fieri poterit, convocatis cunctis Fratribus in Capitulo realiter abſolvat omnes habentes aliquod officium, vel adminiſtrationem, vel titulum. Ipſiq; in ſignum aſſenſus prędictę abſolutionis, inclinato capite reverenter aſſurgant: accuſanteſque ſe de exceſſibus ſuis in hujuſmodi officiis commiſſis, veniam proſtrati coram omnibus, poſtulent: claveſque ad ipſa offi-

Quomodo Prælatus deponere, & eligere debeat Officiales.

cia

Digitized by Google

eia pertinentes, ſi quas habent, Prælato conſignent, prætereaque omnia, ut ſupra in Cap. 33. *ſi debeant Monachi propriam aliquid habere*, ac locum profeſſionis teneant, oec in ipſis officiis ulterius ſe intromittant, niſi Prælatus aliter diſpoſuerit, & eorum euram ipſis interim commiſerit.

3. Omnes etiam, qui occaſione alieujus officii in ſuperiori loco erant conſtituti per tres ſaltem dies loca ſuæ profeſſionis teneant. Prælatus vero, qui ad Capitulum Generale non aceeſſerit, ſi eouſirmatus in eodem loco fuerit, id ipſum faciat iutra octo dies, poſtquam de ipſa coufirmatione certior factus fuerit.

4. Itaque nutu Prælati juxta tenorem Regulæ Præpoſitus, cæterique Officiales inſtituantur, & inde rurſus amoveantur cum eonſilio tamen Seniorum ſuorum.

Ter in anno legantur Ordinationes Capituli.

5. In nova Officialium, vel depoſitione, vel publicatione, Prælatus legat in Conventu ordinationes, & admonitiones factas in Capitulo Generali, quæ ter in anno legendæ ſunt, ne quis de ignorantia ſe excuſet, eum videlicet Prælatus redierit a Capitulo Generali eirca feſtum omnium Sanctorum, & circa Quadrageſimam.

Mortuo Prælato, vel abſente, vel Capituli tempore Prior præſit regimini juxta illius ordinationes.

6. Conſtituimus etiam, ut caſu, quo Prælatus moreretur, aut ad Capitulum Generale proficiſceretur omnis ejus in ſpiritualibus auctoritas remaneat penes Priorem. Quæ auctoritas duret, donec ad Monaſterium veniat novus Prælatus, vel priſtinus revertatur, etiamſi qui loco Prælati relictus fuit, alteri Monaſterio fuiſſet aſſignatus.

7. Volumus autem eo tempore id obſervari, quod Prælatus conſtituerit antequam moreretur, vel ad Capitulum pergeret. Quod ſi Prior, vel alius Superior contra fecerit, & ſcandalum ob id ortum fuerit, deponatur. Si autem res minoris momenti fuerit, ſtet per menſem in loco ſuæ Profeſſionis, ot obedientiam, & humilitatem diſcat.

Item aliquando Prælato præſente.

8. Similiter ſi contigerit Prælatum ad Capitulum non acceſſiſſe, ceſſante cauſa manifeſtæ infirmitatis, aut alia legitima cauſa judicio P. Præſidentis, aut Viſitatorum approbanda, ipſo facto, ut cæteri Prælati fuerint in Capitulo abſoluti, ipſe quoque abſolutus intelligatur, & in Priorem Clauſtralem tunc, & eo caſu omnis tam io Spitituali bus, quam iu temporalibus, transferatur poteſtas oſque ad novam provîſionem Monaſterii.

9. Secus autem ſi cum licentia præfatorum, aut juſto iufirmitatis impedimento remanſerit: tune enim ei continuatam omnem poteſtatem uſque ad novum Prelatum, vel ſuam confirmationem, declaramus.

Ei pareant Cellerarii.

10. In ſupradictis eaſibus Cellerarii, & alii, qui temporalia eurant, interim reeurrant ad prædictum loco Prælati conſtitutum, ipſique pareant, & ejus conſilio, & aſſenſu omnia faciaot.

11. Sed præter caſus prædictos, Prælati deelarent (dum eos a Monaſterio abeſſe eoutigerit) quam auctoritatem relinquant ſuo in loco remaoentibus, tam eirca reſervatos, quam cirea reliqua occurrentia.

Nihil tamen innovent.

12. Caveant ioterea Priores Clauſtrales diligenter, ne Prælatis ſuis abſentibus, æſtimantes ſe ſecundos Abbates, Fratribuſque gratificari eupientes novitates facere, & per ordinationum tenorem, ſeu rationabilem conſuetudinem diſpenſare, vel recreationes conecdere ullo pacto de cætero præſumant: ſi ſecus fecerint, graviter puniantur.

13. Quapropter ordinamus, ne ille immediate Monaſterio, in quo quis Prior fuerit, poſſit in Prælatum deputari, ſed ſi promovendus fuerit, alii Monaſterio promoveatur deputandus.

Nec prima vice eligatur Abbas ſui Monaſterii.

De Oſtiario Monaſterii.

CAP. LXVI.

De Oſtiarii officio, Cella, & ſolatio.

(*a*) Ad Portam Monaſterii ponatur Senex Sapiens, qui ſciat aecipere reſponſum, & reddere, eujus maturitas eum non ſinat vagari. Qui Portarius Cellam debet habere juxta portam, ut venientes ſemper præſentem inveniant, a quo reſponſum accipiant. Et mox, ut aliquis pulſaverit, aut Pauper elamaverit; *Deo gratias*, reſpondeat, aut benedieat, & eum omoi manſuetudine timoris Dei reddat reſponſum feſtinanter cum fervore eharitatis. Qui Portarius, ſi indiget ſolatio, Juniorem Fratrem aceipiat. (*b*) Monaſterjum autem, ſi fieri poteſt, ita debet conſtrui ut omnia neceſſaria; id eſt aqua, molendinum, hortus, piſtriuum, vel artes diverſæ intra Monaſterinm exerceantur, ut non ſit oeceſſitas Monachis vagandi foras, quia omnino noo expedit animabus eorum. Hanc autem Regulam ſæpius volumus in Congregatione legi, ne quis Fratrum de ignorantia ſe excuſet.

In Monaſterio ſint omnia neceſſaria.

DECLARATIO.

Ibi: Ad Portam Monaſterii ponatur Senex.

1. (*a*) Non tam ætate, quam moribus.

Ibi: Monaſterium ſi fieri poteſt ita debet conſtrui.

Prælati non facile ædificent.

2. (*b*) Quia ſæpe ex multa aviditate ædificandi magnas jacturas Monaſteria patiuotur, & plerumque ipſa ædificia, regulariter viventibus, miou congrua conſtruuntur, dum pro libito quiſque ædificare ſatagit: idcirco ordinamus, & conſtituimus, ut ædificia Monaſteriorum non facile, aut præcipiantur per Prælatos noſtræ Congregationis, aut conſtruantur, aut deſtruãtur.

Nec ſine cõſenſu ſeniorũ.

3. Iu ipſis igitur ædifieiis, ſi res extiterit quinquagiota ſcutorum, aut minoris ſumptus (dummodo Monaſterium noo ſit ære alieno gravatum) & modicæ oovitatis, eam a Prælatis fieri permittimus. Si vero paulo majoris ſumptus, & novitatis, faciant eum conſenſu Seniorum ſuorum votis ſecretis.

Vel etiã Capituli Generalis, vel Regiminis.

4. Quod ſi ædificia ipſa grandis ſumptus eſſent, aut notabilis novitatis, non fiant ſine conſenſu prædictorum Prælatorum, & Seniorum, addita etiam licentia, ſeu conſenſu Capituli Generalis, vel Regiminis.

5. Et hæc ipſa notabilitas conſideretur ſecundum conditiones Monaſteriorum, habito reſpectu ad expenſas, ſeu novitates, ſeu aliam rem nota dignam; quia ſepe contingit parvam rem, puta ſcalam, oſtium, & hujuſmodi majoris eſſe novitatis, quam unius, vel plurium Camerarum ædificium.

Vel etiã diſcendum de Præſidente, vel Viſitatore.

6 Si antem contigerit, Fabricam aliquam notabilem fieri debere in Monaſterio, ubi Prælatus fuerit Præſidens, aut Viſitator, advocetur alter Viſitator, qui ſi accedere oon poſſit, advocentur duo Patres vieiniores.

7. Cum vero evenerit, Viſitatorem diſcordare a ſenſu Patris Monaſterii, & Deputatorum, aut aliter ſimul eoncordare noo poſſe, tuoc differatur ad Capitulum, aut recurratur ad Regimen; & audita Sententia Viſitatorum, aut alio-

rum Patrum vicinorum, necnon Prælati, & Seniorum, ſtetur Judicio majoris partis eorum.

De modo ædificandi, & modulis conficiendis.

8. Et prædicta intelligantur non ſolum de re ædificanda, ſed etiam de modo, qualiter ſcilicet conſtrui debeat.

9. Unde in omnibus Congregationis noſtræ Monaſteriis, ſi juxta prædictum ordinem ædificare contigerit, prius moduli fiant arbitrio Præſidentis, & Viſitatorum, adjunctis aliis duobus Prælatis.

10. Nullus vero Prælatorum audeat mutare ipſos modulos, aut ædificia per alios incœpta, niſi de Capituli Generalis, vel ſaltem Viſitatorum licentia, addito etiam Peritorum conſilio, & ſi quis voluerit in Monaſterio, ubi aliquod hujuſmodi incœptum ſit, ædificare, teneatur omnino Fabricas cœptas perficere, nec aliunde initium ædificandi ſumere poſſit.

Abſque tamē ornamentis.

11. In quibus quidem ædificiis ubique vitentur cujuſvis generis ornamenta, & præſertim in Cameris, & hoſpitiis, præterquam in Eccleſiis, rebuſque Eccleſiaſticis Divino cultui dicatis.

Nihil agendū de ære alieno ſine licentia.

12. Prætera ordinamus, ne quis Congregationis noſtræ Prælatus, Rector, aut Cellerarius, propter hujuſmodi ædificia conſtruenda, Monaſterium ære alieno gravet, nec ultra Monaſterii ſui poſſibilitatem, hoc eſt annuum proventum, pecuniis alienis ſine Capituli Generalis, aut duorum Viſitatorum ad minus licentia, quæ non eſt concedenda niſi in caſu evidentis neceſſitatis, vel utilitatis ædificare, vel emere bona immobilia audeant.

Idq; ſub gravibus pœnis.

13. Conſtitutioni huic noſtræ ſi quis contra facere auſus fuerit, pœna privationis dignitatis, Regiminis, & officii in proximo futuru Capitulo ſubjacebit, diſtricte injungentes Viſitatoribus, ut ſupra hujuſmodi contraventionibus, petito prius, & accepto in actu viſitationis Juramento inquirant. Et informationem deſuper captam Diffinitoribus deferant, a quibus culpabiles erunt puniendi pœnis prædictis.

De Fratribus in via directis.

CAPUT LXVII.

Quid agere debeant in via, & in Monaſterio poſt regreſſum, nec quicquam referant.

Dirigendi Fratres in via, omnium Fratrum, vel Abbatis Orationi ſe commendent, & ſemper (*a*) ad Orationem ultimam operis. commemoratio omnium abſentium fiat. Revertentes autem de via Fratres ipſo die, quo redeunt per omnes canonicas horas, dum expletur opus Dei proſtrati ſolo Oratorii ab omnibus petant Orationem propter exceſſus, ne quid forte ſubripuerit in via viſus, aut auditus malæ rei, aut otioſi ſermonis, nec præſumat quiſquam aliis (*b*) referre quæcumque foris Monaſterium viderit, aut audierit, quia plurima deſtructio eſt. Quod ſi quis præſumpſerit, vindictæ Regulari ſubiaceat. Similiter, & qui præſumpſerit clauſtra Monaſterii egredi, vel quocumque ire, vel quippiam quamvis parvum, (*c*) ſine Abbatis juſſione facere.

DECLARATIO.

Ibi; ad Orationem ultimam.

Pro abſentibus orent omnes.

1. (*a*) Ob hoc in fine Orationis, quam dicimus in Memoriam B. Mariæ Virginis, quæ eſt ultima Oratio addimus: *Divinum auxilium &c.*

Ibi: Referre.

2. (*b*) Curent omnino Patres, ut hæc Pars, Regulæ obſervetur, & tranſgreſſores graviter puniantur, quia plurima deſtructio eſt.

Confirmatur Regulæ pœna, & deſcribitur.

3. Quapropter, ſi quis in hoc notabiliter exceſſerit, dicat ſuam culpam in Capitulo, & comedat in terra in pane, & aqua in Refectorio, arbitrio Prælati toties quoties contravenerit.

Ibi: ſine juſſione Abbatis.

Nemo ſine licentia egrediatur ex Monaſterio.

4. (*c*) Hæc juſſio accipitur aliquando pro licentia, ideo inhibemus, ne quis Fratrum noſtræ Congregationis ſine juſſione, vel licentia Abbatis, vel ejus, qui ipſo abſente, illius gerit vices, extra Monaſterium, vel clauſuram egredi audeat, graviter ſi contra fecerit pro qualitate exceſſus puniendus.

Flexis genibus benedictionem petant.

5. Habita vero licentia, genibus flexis benedictionem petat, tam diſcedens, quam revertens: qui contra fecerit graviter puniatur.

Licentia adeundi Præſidētem, vel Viſitatores.

6. Nullus noſtrorum poſſit accedere ad Præſidentem, ſeu Viſitatores exiſtentes in alio Monaſterio, niſi habita licentia a Prælato ſuo, ſive ab ipſis Viſitatoribus, & Præſidente.

Procuratio unius Monaſterii non valet in altero.

7. Et ſi quis mutatus habuerit Syndicatum, aut procurationis Mandatum in perſonam ſuam a Monaſterio a quo recedit, interdicimus, ut penitus non præſumat eo amplius uti, arbitrio Capituli Generalis, vel Regiminis. Si aliter præſumpſerit, puniendus. Et ad cautelam volumus omnino, ut in talium mutatione revocentur hujuſmodi Syndicatus, & procurationes.

Licentia pro itinere unius diei, vel plurium.

8. Statuimus etiam, quod licentia eundi ad affines, vel conſanguineos viſitandos, vel ad alia loca recreationis cauſa, ultra unius diei iter a Monaſterio, in quo petens licentiam deputatus fuerit, a nemine poſſit concedi præterquam a Capitulo Generali. Quod ſi quis Prælatus voluerit aliquem ex ſuis Monachis ad aliud quodcumque vicinum Monaſterium recreationis, vel negotii privati cauſa, mittere, non prius id faciat, quam conſentiat Prælatus ejus Monaſterii, ad quod eum mittere intendit.

Cujus expenſis conficiendum iter.

9. Si vero intra annum neceſſitas accideret aliquibus, ultra unius diei iter eundi, tunc Pater Præſidens, vel primus Viſitator illius Provinciæ, in qua non fuerit Pater Præſidens, poſſit prædictam licentiam concedere: hoc tamen addito quod, cum ad beneficium dictorum conſanguineorum ire petierint, de cætero ipſorum conſanguineorum expenſis, & ſumptibus vadant, ne Monaſteria noſtra graventur.

10. Similiter ſi Prælatum, vel Monachum prætextu valetudinis, vel negotiorum ad Congregationem non ſpectantium, apud Conſanguineos, vel Amicos diu commorari contigerit, Monaſterium nihil illi ſubminiſtrare teneatur; et ſi Cellerarius id facere auſus fuerit, Superiores Monaſterii ea diſpendia, ut illegitima reſpuant, & Cellerarius ſevere puniatur.

Poſt Prælati abſentiā triū menſium eligatur Adminiſtrator.

11. Quod ſi Prælati mora extra Monaſterium tres menſes exceſſerit, Præſidens, & Viſitatores illi Monaſterio Adminiſtratorem deputent.

Fratres non aſſumant Sæcularium negotia.

12. Prohibemus autem noſtris negotia, & lites Conſanguineorum, & Affinium, aliorumve ſæcularium amplecti, & præſertim ne ad Tribunalia quævis accedant, niſi ex urgentiſſima extremæ neceſſitatis cauſa a Prælato cognoſcenda.

Deferant licentias ſcriptas.

13. Euntes ultra unius diei iter, portent ſecum literas teſtimoniales Prælati ſui, ſine quibus

ſi fu-

Google

ſi fuerint inventi, carceri mancipentur. Quas item literas mutati ad alia Monaſteria accipiant a Superioribus Monaſteriorum, e quibus mutati ſunt.

De Monachis amovẽdis, eorum itinere, expenſis, rebus deferendis, & delatis.

14. Curantes quoque, juxta Regulam, omne periculum proprietatis evitare, volumus, quod mutati, cum primum ad locum ſuæ mutationis pervenerint, pecuniam, reſque omnes ſuperiori deferant intra triduum, Depoſitario conſignandas, aliter in pane, & aqua jejunent. Quam pœnitentiam toties iterent, quot diebus id facere diſtulerint.

15. Et quoniam ex vagatione Monachorum multa oriri poſſunt ſcandala, caveant omnino Patres quantum fieri poteſt, a mutationibus eorum, & præſertim Juniorum, & non Sacerdotum, qui nonniſi ex urgentiſſima neceſſitate ſunt mutandi, & cum hoc acciderit, ad loca viciniora, nec aliter, aliove modo mutentur. Mutati vero recta via proficiſcantur nuſquam declinantes, & notent per ordinem omnes expenſas, quas in itinere fecerint.

16. Quod ſi mutati pecuniam pro veſtibus acceptam præter neceſſarias itineris expenſas, in aliis ſuperfluis ſine licentia Prælati ſui expenderint, ut in eo, in quo deliquerint, puniantur, non teneatur Prælatus ipſas veſtes eis concedere. Et ad evitandas fraudes ſcriptum habeant a Superiore Monaſterii unde receſſerint, continens omnia, quæ ſecum deferunt, tam in pecunia, quam in libris, & veſtibus, & cæteris omnibus, reſervato Prælati arbitrio circa numerum, & qualitatem librorum ferendorum. Qui ſufficientiam, profeſſionem, & indigentiam mutati, necnon diſtantiam loci conſiderabit, quod ratio dictabit conceſſurus. Conficiantque aliud ſcriptum prædicto ſimile, quod in Monaſterio, unde diſcedunt, relinquant, quod autem ſecum deferant Prælato Monaſterii ad quod accedunt, ſtatim conſignent. Qui contrafecerit jejunet in pane, & aqua in terra in Refectorio, & nihilominus ſupradicta facere teneatur, nec poſſint Cellerarii, aut alii accipere a Fratribus, aut retinere pecunias, aut etiam eas deſcribere in libro computorum.

A quibus, & quas pecunias pro itinere ſint accepturi.

17. Quo autem ad expenſas mutationum, provideatur mutatis a Monaſteriis, a quibus recedunt, & ſervetur modus præſcriptus in libello noſtro vulgo appellato *la Tariffa*. Ipſi quoque mutati, portent literas Superiorum ſuorum præſcribentes iter, a quo deviare non poſſint ſub pœna carceris. Prælati vero mutati provideantur a Monaſteriis, ad quæ tendunt.

Nullus Prælatus eos moretur.

18. Prohibemus inſuper ne quovis colore, vel prætextu, Prælati retinere poſſint Monachos mutatos a quovis Monaſterio, quominus ad Monaſteria ſibi aſſignata a Capitulo Generali, vel Regimine pergant.

Licentia eundi Venetias.

19. Statuimus etiam, quod ſi qui Venetias accedere voluerint, neceſſario ultra licentias Prælatorum Venetiarum, habeant etiam licentiam P. Præſidis, aut Viſitatoris unius ſuæ Provinciæ.

Si quis a nullo recipietur, detrudatur in carcerem,

20. Si qui vero Monachi ob depravatos eorum mores, a Prælatis omnibus recuſentur, in carcerem Monaſterii ſuæ profeſſionis detrudantur, donec reſipiſcant, & benevolos invenerint receptores, prout ſtatuitur in ſupradicto Brevi Clementis VIII.

Si Fratri impoſſibilia jungantur.

CAPUT LXVIII.

Primo difficultaté oſtendat, dein obediat.

Si cui Fratri aliqua forte gravia, aut impoſſibilia injunguntur, ſuſcipiat quidem jubentis imperium, cum omni manſuetudine, & obedientia. Quod ſi omnino virium ſuarum menſuram viderit pondus excedere impoſſibilitatis ſuæ cauſas ei, qui ſibi præeſt, patienter, & opportune ſuggerat, non ſuperbiendo, aut reſiſtendo, vel contradicendo. Quod ſi poſt ſuggeſtionem ſuam in ſua ſententia Prioris imperium perduraverit, ſciat Junior, ita ſibi expedire, & ex charitate, confidens de adjutorio Dei, obediat.

Ut in Monaſterio non præſumat alter alterum defendere.

CAPUT LXIX.

Id vetatur etiam conſanguineis propter ſcandala, ſub gravi pœna.

(*a*) Summopere præcavendum eſt, ne quavis occaſione præſumat alter alterum defendere Monachum in Monaſterio, aut quaſi tueri, etiamſi qualiter conſanguinitatis propinquitate jungantur, nec quolibet modo, id a Monachis præſumatur, quia exinde graviſſima occaſio ſcandalorum oriri poterit. Quod ſi quis hæc tranſgreſſus fuerit, acrius coerceatur.

DECLARATIO.

Ibi: alter alterum defendere.

Extenditur quoq; ad Superiores, ſi nõ adeſt juſta cauſa.

1. (*a*) Caveant ſummopere Abbates omnes occaſiones patrocinandi cuiquam ex noſtris contra alium, vel Abbatem, aut Superiorem, niſi juſtis, & urgentiſſimis de cauſis: hoc enim eſt maximum diſcordiæ, & ruinæ Seminarium in Congregatione; imo etiam, & pernicioſiſſimum inobedientiæ, ac præſumptionis fomentum in Subditis, qui ſe protectos agnoſcentes, audent non audenda, non tentanda tentant. In hoc autem Viſitatores maxime invigilent, referantque tales exceſſus (ſi quos invenerint) Diffinitoribus, vel Regimini, ut ſuam auctoritatem pro opportuno remedio interponant.

Ut non præſumat quiſquam aliquem paſſim cædere aut excommunicare.

CAPUT LXX.

Qui, & quomodo cædere, ve excommunicare valeat.

Ut vitetur in Monaſterio omnis præſumptionis occaſio, ordinamus, atque conſtituimus ut nulli liceat quemquam Fratrum ſuorum excommunicare, aut (*a*) cædere, niſi cui poteſtas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus arguantur, ut cæteri metum habeant: Infantibus vero uſque ad quintum decimum annum ætatis, diſciplinæ diligentia ſit, & cuſtodia adhibeatur ab omnibus. Sed, & hoc cum omni menſura, & ratione. Nam in fortiori ætate, qui præſumpſerit aliquatenus ſine præcepto Abbatis, vel in ipſis Infantibus, ſine diſcretione exarſerit, diſciplinæ Regulari ſubjaceat quia ſcriptum eſt: Quod tibi non vis fieri, alii ne feceris.

DECLARATIO.

Ibi: cædere.

Extenditur Regula ad alios minores actus.

1. Sed nec etiam increpare tam Profeſſum quam Novitium, ſeu Commiſſum, nec alio quam

quam proprio nomine appellare, vel aliter indecenter, & deriſorie nominare. Si quis contrafecerit, teneatur dicere ſuam culpam in Capitulo graviter pro exceſſus qualitate puniendus.

Relevare tamen poſſunt peccata Superioribus.

2. Sed ſi quis aliquid punitione dignum, in aliquo cognoverit, ſtudeat Prælato, aut Senioribus notificare, ad quos hujuſmodi correctiones ſpectare decernimus.

Vel peccatores admonere.

3. Frater autem Fratrem delinquentem charitative humanis verbis, & cum humilitate admoneat.

Pœnæ pro iis, qui verbis alios offendũt.

4. Et ut pax, & charitas inter nos illibata ſervetur, & cunctis tranſgrediendi materia præcidatur, ordinamus, quod ſi quis ex noſtris ſuadente Diabolo, auſus fuerit in aliquem uti verbis comminatoriis, turpibus, aut injurioſis, dicat ſuam culpam in Capitulo, comedatque in pane, & aqua in terra in Refectorio cum zona ad collum.

5. Si in perſonam Superioris deliquerit, ultra dictas pœnas, diebus octo maneat degradatus, ſi in Prælatum, per menſem.

6. Si quis vero Superiorum infra Prælatum modo quo ſupra in inferiorem deliquerit, jejunet ſemel in pane, & aqua in Refectorio comedens in terra cum zona ad collum.

Aliæ pro percutientibus.

7. Et ſi quis alium ſuadente Diabolo, percuſſerit, præterquam quod eſt ipſo jure excommunicatus, illico etiam carceri mancipetur, arbitrio Prælati, & Viſitatorum, etiam extra Viſitationis tempus pro circumſtantiis, qualitate caſus extrahendus.

Poſt contentionem recõcilientur, aliter puniantur.

8. Quoties autem aliqua orta fuerit inter noſtros, ſive Superiores, aut Prælatos contentio adhibeatur reſpective per Prælatos, aut Præſidem, vel Viſitatores, aut Regimen omnis opera, ut ſtatim reconcilientur; aliter ſi recuſaverint, & admoniti, obſtinati perſtiterint: ſi Superiores fuerint omni præterea gradu priventur; ſi inferiores, carceri mancipentur ad arbitrium Regiminis. Quod ſi poſt reconciliationem compertum fuerit, ſimultates inter ſe gerere: ſi privati fuerint de loco ſuæ profeſſionis poſt omnes dejiciantur; ſi Superiores etiam Prælatia grado, & adminiſtratione ſuſpendantur, donec conſtet vere reconciliatos eſſe, & officia charitatis ſibi invicem exhibere.

Ut obedientes ſint ſibi invicem Fratres.

CAPUT LXXI.

Ordine ſervato inferiores Superioribus obediãt, iiſque iratis ſe humilient.

Obedientiæ bonum non ſolum Abbati exhibendum eſt ab omnibus, ſed etiam ſibi invicem, ita obediant Fratres, ſcientes ſe per hanc obedientiæ viam, ituros ad Deum. Præmiſſo ergo Abbatis, aut Præpoſitorum qui ab eo conſtituuntur imperio (cui non permittimus privata imperia præponi) de cætero omnes Juniores Prioribus ſuis omni charitate, & ſolicitudine obediant. Quod ſi quis contentioſus reperitur, corripiatur. Si quis autem pro quavis minima cauſa ab Abbate, vel a quocumque Priore ſuo corripiatur, quolibet modo, vel (a) ſi leviter ſenſerit animum Prioris cujuſcumque contra ſe iratum, vel commotum, quamvis modice, mox ſine mora tamdiu proſtratus in terra ante pedes ejus jaceat, ſatisfaciens, uſque dum benedictione ſanetur illa commotio. Quod ſi quis contempſerit facere, aut corporali vindictæ ſubjaceat, aut ſi contumax fuerit de Monaſterio expellatur.

DECLARATIO.

Ibi: ſi leviter ſenſerit animum Prioris iratum, vel commotum.

1. (a) Hanc iram, vel commotionem, maxime ex injuſta cauſa, quantum fieri poteſt, Superiores evitent. Qui tamen ſi commovebuntur, eorum inferioribus genuflexis, ſatisfacientibus benigniſſime ignoſcant, ac eis benedicant, ſicut Regula dicit. Nec utantur ſuperioritate, & auctoritate ſua ad vindictam, præſertim dicendo verba contumelioſa, & provocantia ſub pœna ſuſpenſionis a Decanatu per menſem, & amplius ſecundum qualitatem exceſſus; Sed omni charitate, & manſuetudine utantur in reprehenſionibus, & correctionibus.

Confirmatur, & illuſtratur regula.

2. Si tamen eorum exceſſus pœnitentiam merebitur, nullus eam, niſi Prælatus, aut aliquis ex Superioribus ad quos ſpectat, eam delinquentibus imponat.

De zelo, quem debent habere Monachi.

CAPUT LXXII.

Zelus duplex bonus, & malus, & primus, quẽ ſequi debemus, explicatur.

Sicut eſt zelus amaritudinis malus, qui ſeparat a Deo, & ducit ad Infernum, ita eſt zelus bonus, qui ſeparat a vitiis, & ducit ad Deum, & ad vitam æternam. Hunc ergo zelum, ferventiſſimo amore exerceant Monachi, ideſt ut honore ſe invicem præveniant. Infirmitates ſuas, ſive corporum, ſive morum patientiſſime tolerent. Obedientiam ſibi certatim impendant. Nullus, quod ſibi utile judicet, ſequatur, ſed quod magis alii. Charitatem fraternitatis caſto impendant amore. Deum timeant: Abbatem ſuum ſincere, & humili charitate diligant. Chriſto omnino nihil præponant, qui nos pariter ad vitam æternam perducat. Amen.

De eo, quod non omnis obſervatio Juſtitiæ in hac ſit Regula conſtituta.

CAPUT LXXIII.

Ut perveniamus ad culmen perfectionis; huic Regulæ adjungenda erunt S. Scriptura, Patrum doctrinę, aliorumq; ſcripta.

Regulam autem hanc deſcripſimus, ut eam obſervantes in Monaſteriis, aliquatenus, vel honeſtatem morum, aut initium converſationis nos demonſtremus habere. Cæterum ad perfectionem converſationis, qui feſtinant, ſunt doctrinæ Sanctorum Patrum, quarum obſervatio perducit hominem ad celſitudinem perfectionis. Quæ enim paginæ, aut quis ſermo Divinæ auctoritatis, veteris, ac novi Teſtamenti non eſt rectiſſima norma vitæ humanæ? Aut quis liber Sanctorum Catholicorum Patrum, hoc non reſonat, ut recto curſu perveniamus ad Creatorem noſtrum? necnon, & Collationes Patrum, & Inſtituta, & vita eorum, ſed & Regula Sancti P. N. Baſilii quid aliud ſunt, niſi bene viventium, & obedientium Monachorum exempla, & Inſtrumenta virtutum? Nobis autem deſidioſis, & male viventibus, atque negligentibus, robur confuſionis eſt. Quiſquis ergo ad Patriam Cæleſtem feſtinas hanc minimam inchoationis Regulam deſcriptam, adjuvante Chriſto perfice, & tunc demum ad majora, quæ ſupra commemoravimus doctrinæ, virtutumque culmina, Deo protegente, pervenies.

DE-

DECLARATIO.

Hiſce declarationibus cõſultum eſt vivis Monachis, nunc conſulendum quoque defunctis.

1. Quia tam S.P.N. Benedictus, hanc Regulam ſcribendo, quam etiam nos, locis congruis, & opportunis declarando, nihil aliud, quam morum emendationem, ac Religioſæ vitæ ſanctimoniam, atque eam animæ puritatem, & innocentiam Monachis, dum io hac peregrinatione verſantur perſuadere intendimus, qua poſtquam ab hujus exilii ærumnis abſoluti fuerint, mox ſine Purgatorii pœnis, quantum poſſibile eſt ad Auctorem ſuum læti revertantur: quia tamen humana fragilitate obſtante, oon ſemper aſſequimur, quod intendimus; ſed in multis offendimus omnes, & ſepties in die cadit juſtus; æquum, & pium eſt, ut curam, & ſedulitatem, quam viventibus ad profectum exhibuimus, ita quoque functis ſerio ad levamen impendamus, ut ſi quas a prædicti B. Patris, & noſtris monitis deviantes, maculas contraxerunt, hujuſmodi piis, ac fraternis ſuffragiis adjuti ad felicem illam requiem, & auctoris ſui beatiſſimam viſionem ocius transferantur.

Quæ perſolvenda defuncto Fratri in Monaſterio ſuæ mortis, vel ſepulturę.

2. Ideo cum aliquis Monachus, Novitius, vel Commiſſus, peracto curſu hujus labilis, & ærumnoſæ vitæ, Spiritum Domino Creatori ſuo reddiderit, ut charitas viventi exhibita, etiam defuncto ſervetur, volumus, ut io loco, ubi Frater in Domino requievit, vel Sepulturæ traditus fuerit, officium totum perſolvatur, ſecundum Rubricam Romaoæ Eccleſiæ in die funeris; celebretur etiam ſolemniter Miſſa, ſi fieri poteſt, & tempus permiſerit, alias ſequenti die non impedito. Die quoque tertio, ſeptimo, trigeſimo, & Anniverſario depoſitionis ſemel tantum Miſſa Conventualiter cantetur cum Reſponſorio: *Libera me Domine*, cum verſibus ſuis, & oratione ſicut moris eſt, dicanturque triginta Miſſæ in Monaſterio, in quo requievit pro Animæ ejus remedio, quarum diſtribuendarum cura ſit Sacriſtæ ejuſdem Monaſterii. Pater vero Monaſterii ipſius in quo defunctus eſt Frater, ſcribat omnino cæteris Prælatis Congregationis notificando diem dormitionis in Domino, & nomen Defuncti, nec omittatur ex negligentia in detrimentum Aoimæ ſuæ, & Proximi defuncti.

Item quid in reliquis Monaſteriis.

3. Præterea ſtatim ac innotuerit obitus cujuſpiam noſtræ Congregationis, niſi aliud obſtiterit (præterquam quod in omnibus Monaſteriis celebranda erit Miſſa Conventualis pro Anima ejus Defuncti obſervata illius conditione) ſuffragis particularia offerenda erunt hoc ordine, videlicet. Pro Abbate Regiminis decem Miſſæ ab unoquoque Abbate Regiminis, totidemque pro Abbate Titulari, a ſingulis pariter Titularibus celebrabuntur. Pro Priore Clauſtrali, ſive Titulari, a Prioribus reſpective Clauſtralibus, vel Titularibus decem. Tres vero a ſingulis Decanis pro Decano, & una a ſingulis Sacerdotibus pro Sacerdote. Pro Clerico autem ſemel perſolvendum officium Defunctorum, duplex a quovis Clerico. Pro Commiſſis a Commiſſis coronam majorem de Domina, alias Roſarium dictam, cum *Requiem æternam &c.* in fine cujusvis decadis eſſe recitandum ſtatuimus. Intendentes etiam, quod ſinguli Sacerdotes noſtri, ſive in dignitate, aut gradu conſtituti, ſive non, teneaotur admittere ad participationem in triginta Miſſis quoſcumque noſtræ Congregationis Defunctos de illis faciendo memoriam expreſſe, vel ſecreto. Quod idem iojungimus cæteris Monachis in Officiis mortuorum, & Commiſſis in conſueta ſuarum orationum recitatione per 30. dies.

In Monaſterio demortui fiat etiam eleemoſyna pro Fratre.

4. Et quia poſt precum emiſſiones ad levandos Purgatorii cruciatus, multum confert eleemoſyna, ordinamus, quod in Monaſterio, in quo Frater deceſſit e vita, ponantur quotidie in loco ubi ſedere ſolitus erat ad menſam in Refectorio omnes Cibi, & Vinum ſicut ſingulis datur, acſi viveret. Quæ poſtmodum dentur pro eleemoſyna alicui pauperi, vel pluribus pro Anima ipſius Defuncti, aut tantundem, ſicut Superior ordinaverit, uſque ad 30. dies; nulluſque ſedeat in loco illo, ſed vacuo remanente, apponatur Crux parva lignea ſuper menſam juxta locum vacuum in memoriam Defuncti, ut cæteri memoria Mortis compuncti, & pro ipſo ferventius orent, & ad perfectius vivendum excitentur.

Celebrentur ſingulis annis Miſſę nonnullę pro Monachis Congregationis, aliiſque.

5. Ordinamus inſuper, quod ſingulis annis imponantur triginta Miſſæ cuilibet Monaſteriorum in abſolutione Capituli Generalis pro habentibus literas gratioſas (quæ impoſterum moderate concedantur) qui forte illo anno deceſſerint, necnon triginta aliæ pro noſtris Religioſis Defunctis.

6. Charitatis etiam affectum erga Fratres Congregationis noſtræ exercere volentes, univerſos Parentes, Fratres, Sorores Monachorum, & Commiſſorum noſtrorum præſentium, & futurorum ad participationem omnium bonorum, quæ in noſtra fiunt, & fient Congregatione (ſicut fit cum illis, quibus literæ gratioſæ conceduntur) admittimus; prohibentes, nequis de cetero pro prædictis literas gratioſas requirat.

SANCTUS GREGORIUS
ROMANUS PAPA

Hujus nominis Primus.

De approbatione Regulæ S.P. Benedicti, ex privilegio Monaſterio Sublacenſi concesſo.

EGO Gregorius S.R.E. Præſul, ſcripſi Vitam Beati Benedicti, & legi Regulam quam ipſe Sanctus manu propria ſcripſit. Laudavi eam, & confirmavi in Sancta Synodo, & per diverſas partes Italiæ, & ubicumque latinæ literæ legerentur, præcepi, ut diligentiſſime obſervarent, quicumque ad converſionis gratiam acceſſuri eſſent uſque in finem Mundi. Et confirmo duodecim Monaſteria, quæ ipſe Sanctus conſtruxit &c.

PRIMA PARS
CONSTITUTIONUM
CONGREGATIONIS CASINEN.

Pro directione Regiminis, & Regularis Obſervantiæ ejuſdem Ordinis.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI

De Capitulo Generali celebrando, & ejus tempore.

CAPUT I.

1. Antiquorum Patrum ſectantes veſtigia, & auctoritate Apoſtolica muniti, ut vigor obſer-

ſervantiæ Regularis, fraternaque charitas, & diuturna, ac conſtans inter nos perſeveret in Chriſti ſervitnte concordia: Statuimus Capitulum Generale per PP. noſtræ Congregationis celebrari debere: Ordinantes de cetero ad evitandas expenſas, ac itinerum incommoda, ut quod celebrabatur ſingulis bienniis in poſterum celebretur ſingulis trienniis, juxta Breve SSmi D. N. Innocentii PP. XI. ſub datum 9. Septembris 1680., & hoc Dominica tertia, ideſt vigeſima prima die poſt Reſurrectionem D. N. Jeſu Chriſti.

2. Quapropter ad Capitulum venire debentes, tales ſe præparent tempore opportuno, ut Statuta die eſſe poſſint in loco, ubi Capitulum ipſum fuerit celebrandum.

De iis, qui debent venire ad Capitulum Generale.

CAPUT II.

Item de impeditis, & non vocatis.

1. Quoniam, ubi nimia multitudo eſt, ibi plerumque ſolet eſſe confuſio, & difficultas veritatis aſſequendæ; idcirco ordinamus, quod infraſcripti ſolum ad Capitulum Generale venire teneantur: videlicet P. Præſidens, cæterique Viſitatores quantumcumque a Capituli loco diſtent, omnes Prælati Regiminis, Cancellarius, & Capſarius.

2. Quod ſi legitima de cauſa continget Prælatos non venire, tunc ipſi Prælati, & Conventus teneantur literas tam bonum Congregationis, quam ſuorum Monaſteriorum, concernentes tranſmittere per unum ex ſuis Monachis, eligendum a Prælato, cum conſenſu Seniorum, aut alium Nuntium fidelem, aut Prælatum propinquiorem, ſi maluerint.

3. Et ut cuncta, quæ a Viſitatoribus in Viſitationibus ſuis proviſione digna inventa fuerint, Capitulo Generali innoteſcant; Ordinamus, quod ſi quis Viſitatorum aliquo impedimento legitimo interveniente ad Capitulum non venerit, per literas ſignificare teneatur ea, quæ gravia, & digna relatu videbuntur, & ipſe judicaverit expedire, ſuper quibus ejus conſcientiam oneramus.

4. Inſuper tam ſupradicti Prælati, quam quicumque alii Monachi noſtræ Congregationis quocumque officio fungantur, aut dignitate præemineant: quantumcumque a Capituli Loco diſtent, ſi a Diffinitoribus, vel Regimine juſſi, aut requiſiti fuerint, ad præfatum Capitulum Generale venire teneantur.

4. Præter ſupradictos autem, non præſumant Monachi noſtri cujuſcumque gradus, ſeu conditionis exiſtant venire ad Capitulum Generale, ſeu ad loca circumvicina, niſi habita prius a Diffinitoribus ejus Capituli licentia in ſcriptis. Quod ſi contra fecerint, non audiantur a Diffinitoribus, & jejunent ter in pane, & aqua in terra in Refectorio, & ſtatim peracta pœnitentia, dimittantur. Et ſi fuerint Superiores, eo ipſo intelligantur eſſe ſuſpenſi a gradu Superioritatis, ſaltem per annum integrum. Quod non intelligitur de his, qui a Prælato Monaſterii, ubi Capitulum celebrandum eſt, convocati fuerint ad concionandum, vel diſputandum cum licentia Patris Præſidentis.

6. Præterea nullus Prælatus, veniens ad Capitulum ſecum ducat alium Monachum quovis titulo, etiam Scribæ. Poſſit tantum Commiſſum, cauſa infirmitatis, ætatis aut diſtantiæ ſecum ducere. Monachus alius, aut Cellerarius ex quavis cauſa venire non poſſit. Quod ſi computa, aut alia hujuſmodi negotia pertractanda erunt in Capitulo, Prælati ſatisfaciant. Eximitur tamen a prædictis prohibitionibus P. Præſidens, qui ſecum ducere poteſt Scribam ſuum. Ipſe autem Præſes teneatur quamprimum Prælati ingreſſi fuerint Capitulum, omnes alios, qui ad locum Capituli veniſſent, præter prædictos, qui debent, & poſſunt venire, ab eodem loco dimittere. Quod ſi pro aliquo caſu neceſſario, Diffinitores aliquem admiſerint audiendum, non permittant, talem morari in Monaſterio Capituli ultra diem unum, ſed eum audiant, & dimittant. Quod etiam intelligimus de iis, qui forte ab ipſis vocati eſſent; hos enim ſtatim ac completa ſunt ea, ob quæ accedere juſſi ſunt, dimittendos eſſe decernimus.

De modo ſcribendi Capitulo Generali.

CAPUT III.

Item de rebus ſcribendis, & literis Vulgo cæcis dictis.

1. Si quis Monachorum noſtrorum voluerit aliqua notificare Capitulo Generali ſcribat ipſe manu propria, & ſi ipſe nequeat ſcribere, tunc alium Monachum nomine illius ſcribere poſſe permitttimus, ita tamen, ut conſtare poſſit, cujus nomine ſcriptum fuerit. Qui ne detineat Diffinitores in pluribus inutiliter occupatos, clare, breviter, & ſuccincte ſcribat, cum ſubſcriptione, vel inſcriptione ſui nominis, exponendo cauſas petitionis ſuæ; alioquin ſi præfatæ literæ ſubſcriptione, vel inſcriptione caruerint a Diffinitoribus non adhibeatur eis fides: ſed ſi ullo unquam tempore in lucem venerint Auctores talium literarum, carceri mancipentur.

2. Caveant autem Monachi, ne de iis, quæ ante viſitationem Monaſterii acciderint, Capitulo quidquam ſcribant. Quod ſi aliqui ea, quæ Viſitatoribus exponere debuerant (qui præſentes omnia cognoſcere, & opportuna providere potuiſſent) ad Capitulum deferre maluerint, niſi urgens cauſa ſubſiſtat, graviter pro modo culpæ puniantur.

3. Nulluſque noſtrorum, etiamſi de numero Superiorum ſit, alterius literis ſubſcribat, aut ſuis ſubſcribere faciat quovis quæſito colore, præterquam ſi aliqua de cauſa bonum Monaſterii concernente, Superiores omnes ad vitandam multiplicitatem literarum, de communi conſenſu aliquid inſinuandum Patribus judicaverint, nec alius alium ſolicitet, aut faciat practicam, ut ſcribat, aut relationem mittat. Qui contra fecerit ter in pane, & aqua in terra in Refectorio jejunet.

4. Ultimo ordinamus, ne volentes ſcribere Capitulo inordinatis paſſionibus ſeducantur, nec quadam ſcribendi proclivitate ſcribant, ſed Deum præ oculis habentes ea, quæ fuerint neceſſaria, & utilia ſuggerant Patribus cum omni modeſtia, & gravitate.

5. Quod ſi quid fuerit ſcriptum in præjudicium alicujus tertiæ perſonæ, reſerventur illæ literæ, Viſitatoribus dandæ, qui diligenter tempore viſitationum de contentis in illis inquirent. Qui vero illas ſcripſerint, ſtent ad pœnam talionis, & ſi fuerint in dignitate conſtituti inſuper deponantur: ſi tamen falſa ſcripſiſſe fuerint convicti.

6. Ut tamen pax, & benevolentia inter Prælatos,

Digitized by Google

latos, & Monachos noſtros conſervetur, admonemus Prælatos, ne tempore Capituli, vel Viſitationum quærant quovis modo, quis contra eos ſcripſerit, vel ipſos accuſaverit, ſed potius diſſimulent ſe ſcire, imo nec moleſte ferant: & cum ad Monaſteria ſua pervenerint, hortentur ſuos, ut etiam ipſi ſimiliter faciant.

Quæ per Prælatos ad Capitulum venientes ſunt deferenda, & in Capitulo petenda.

CAPUT IV.

Deferenda.

1. Prælati noſtræ Congregationis, aut qui ab eis eorum nomine miſſi fuerint, deferant ſecum venientes ad Capitulum infraſcripta: In primis nomina Monachorum, qui illo anno profeſſionem emiſerint, ac diem, quo profeſſi fuerint, necnon eorum, qui in Dño quieverint, aut ejecti, aut quocumque modo diminuti fuerint.

2. Portent etiam in ſcriptis nomina omnium Monachorum Conventus ſui, ac locum, annum, & diem, ubi, & quo profeſſi ſunt: ſecundum tamen gradus, & ordines, quos in Monaſteriis ſuis tenent.

3. Portent inſuper annuos redditus, & expenſas ſuorum Monaſteriorum, ac computa Debitorum, & Creditorum, ſeriatim deſcripta, & præſertim rationes taxarum commonium. Quoniam vero ſolutiones taxarum fieri debent ſingulis quatuor menſibus, vel prout a Capitulo Generali ſtatutum fuerit, Prælati, qui hoc præfixo tempore adimplere neglexerint, voce activa, & paſſiva ipſo facto ſe privatos eſſe ſciant, & ulterius eorum Monaſteria teneantur ad quodcumque intereſſe inde emergens, pro rata illius debiti. Cellerarii vero, ſi hoc ipſorum culpa evenerit, pro modo culpæ ſevere puniantur.

Petenda.

4. Ad officium etiam Prælatorum ſpectet petere licentias pro illis, qui promovendi ſunt tam ad Ordines Sacros, quam ad gradum ſuperioritatis, ac etiam literas gratioſas pro Benefactoribus Monaſterii ſui, quæ trium numerum non excedant.

5. Et quia Parentibus, Fratribus, ac Sororibus Fratrum Congregationis noſtræ per Patres dictæ literæ gratioſæ conceſſæ ſunt generaliter: amodo pro eis non requirantur ſpecialiter.

6. Item ad ipſos ſpectet petere facultatem proficiſcendi ad Balnea pro Infirmis noſtris: ſervatis tamen ſervandis, prout in declaratorio Regulæ cap. 36. de Infirmis Fratribus.

De forma Capituli Generalis, & primo quibus perſonis conſtet.

CAPUT V.

Necnon de Vocalibus abſentibus.

1. Declaramus pariter, & ordinamus Præſidentem Regiminis, Viſitatores, ac Prælatos habentes titulum, & adminiſtrationem, vel principalem tantum adminiſtrationem Monaſteriorum noſtræ Congregationis una cum Cancellario, & Capſario, totum Capitulum Generale conſtituere, quos intelligimus repræſentare totam Congregationem, ipſo durante Capitulo. Volentes quod omnes Prælati vocem tam activam, quam paſſivam in Capitulo (ſi tamen præſentes extiterint) habeant; abſentes autem a Capitulo nullam vocem habere poſſint. Cancellarius vero, & Capſarius vocem tantum activam habent per Breve fel. rec. Urbani VIII. illis conceſſam.

Sabbato igitur ante tertiam Dominicam poſt Paſcha, fiat in Miſſa Commemoratio de Spiritu Sancto, & poſt Nonam P. Præſidens in Cubiculo ſuo expedienda abſolvat una cum Viſitatoribus, vel aliquo eorum abſente, cum aliis Prælatis, qui numerum ſeptem Virorum ad integrum Regimen requiſitum, vice abſentium ſupplere debent.

3. In loco poſtea ad id deputato, convocatis omnibus de Capitulo ipſemet Præſidens præmiſſa prius Oratione Mentali, dicat verſus: *Salvos fac Servos tuos.* ℟. *Deus meus ſperantes in te.* ℣. *Eſto nobis Domine turris fortitudinis.* ℟. *A facie Inimici.* ℣. *Nihil proficiat Inimicus in nobis.* ℟. *Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.* ℣. *Domine non ſecundum peccata noſtra facias nobis.* ℟. *Neque ſecundum iniquitates noſtras retribuas nobis.* ℣. *Mitte nobis Domine auxilium de Sancto.* ℟. *Et de Sion tuere nos.* ℣. *Domine exaudi Orationem meam.* ℟. *Et clamor meus ad te veniat.* ℣. *Dominus vobiſcum.* ℟. *Et cum Spiritu tuo.*

OREMUS.

Actiones noſtras quæſumus Domine aſpirando præveni, & adjuvando proſequere, ut cuncta noſtra Oratio, & operatio a te ſemper incipiat, & per te cœpta finiatur. Famulorum tuorum quæſumus Domine delictis ignoſce, ut qui tibi placere de actibus noſtris non valemus, Genitricis filii tui Domini noſtri interceſſione ſalvemur.

Interceſſio nos quæſumus Domine B. P. N. Benedicti Abbatis commendet, ut quod noſtris meritis non valemus, ejus patrocinio aſſequamur. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Facta vero per Præſidentem monitione circa ea, quæ neceſſario pro augmento Regularis obſervantiæ ſuggerenda Prælatis judicabit; idem Præſidens, & Viſitatores vocent coram omnibus ſingulos in Catalogo deſcriptos a Quæſtore, & ipſe Quæſtor fidem ſcripto faciat de omnibus, qui integre ſatisfecerint, aut non.

Deinde legere faciat per P. Cancellarium publice audientibus omnibus, ſequens Capitulum.

De iis, qui faciunt practicas in Electione Diffinitorum ex Bulla Leonis X.

CAPUT VI.

1. Decernentes &c. eos, qui circa Diffinitorum electionem per ſe, vel per alios, directe, vel indirecte quocumque tempore practicas fecerint, ſeu ab aliis practicari, vel aliter conſcii, aut quomodolibet talium practicarum notitiam habentes, & ante non revelantes, excommunicationis latæ ſententiæ pœna, a qua niſi a P. Præſidente Regiminis, præterquam in mortis articulo conſtituti, abſolvi nequeant, & inhabilitationis ad vocem activam, & paſſivam in d. Capitulo Generali, & ad Dignitates, gradus, & adminiſtrationes in dicta Congregatione pœnis quinquennio duraturis, ipſo facto incurrendis, ligari, & involvi: necnon irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, prout in prædicta Bulla continetur. Item de eorum conſciis, & non revelantibus.

2. Ad ſervandas vero Abbatum, Monachorum

chorum noſtrorum conſcientias, & omnem ab eis prorſus ambiguitatis ſcrupulum removendum declaravit Gregorius Papa XIII., quod ob ſermones, qui invicem non ambitus, vel alterius improbæ, ſed bonæ intentionis cauſa de idoneitate, vel inſufficientia ad Diffinitoriatus officium eligendorum, habiti fuerint, ſeu quos in futurum haberi continget, ſupradictas ſententias, cenſuras, & pœnas non incurrerint, aut incurrant.

Alia quæ peragenda ſunt in Capitulo.

3. Legatur præterea ab eodem Patre Cancellario Breve Apoſtolicum ejuſdem Gregorii XIII. contra appellantes, ab Urbano VIII. ſub die 11. Maji 1638. confirmatum, & ampliatum, necnon & Decretum editum in generali Congregatione S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis, habita coram eodem Pontifice: Ut omnium Regularium Superiores ſuos ſubditos, & Religioſos perſæpe communeant de injuncta omnibus obſervantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum ad officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem pertinentium, quod incipit *S. D. N. Sedulo incumbens &c.* publicatum die 5. Januarii 1633. prout in prædictis Brevi, & Decreto ordinatur. Deinde moneat omnes, ut interſint Miſſæ, quæ die ſequenti ſolemniter cantabitur de Dominica, vel de Sancto, ſi in illa die Feſtum duplex occurrat, cum commemoratione de Spiritu Sancto, ut Dominus illuminare dignetur, & dirigere, in ſuo beneplacito corda Patrum, Capitulum celebrare debentium, & recedentibus omnibus qui non ſunt de Capitulo, Præſidens legat infraſcripta ad electionem ſcrutatorum ſpectantia, quibus lectis, ad eorum electionem per Prælatos procedatur.

De Electione Scrutatorum.

CAPUT VII.

Item de eorũ Officio.

1. Ordinamus primo: ne quis conſanguinitate uſque ad ſecundum gradum incluſive conjunctus alicui ex Prælatis, ad quos electio ſpectat Diffinitorum in Scrutatorem deligatur. Singuli igitur Viſitatores quatuor, qui non ſint de Capitulo nominent ſecrete in aurem P. Præſidentis, ipſe etiam P. Præſidens quatuor nominare poſſit, quos in Schedula conſcribat, & eos poſtmodum nominet. Qui nominati ſecretis omnium Prælatorum ſuffragiis exponantur, & illi quatuor, qui plura vota favorabilia habuerint, ſint Scrutatores electi in omnibus actibus Capitularibus, durante ipſo Capitulo, & ſi fuerint aliqui pares in vocibus; præferantur, qui locum Superiorem in Monaſterio tenuerint. Volumus tamen pro pace, & unitate ſervanda, ut unus tantum, & non plures in eodem Monaſterio profeſſi Scrutatores eligantur.

2. Qui Scrutatores teneant ſecretiſſima, quæ ad officium ſuum ſpectant; Contra facientes vero ſi fuerint graduati, & tranſgreſſio manifeſta, teneant locum ſuæ profeſſionis in Monaſterio ſaltem per duos Menſes, ſi vero non fuerint graduati, poſt omnes profeſſos ſimiliter per duos Menſes ſient degradati in Monaſterio, & inſuper eo ipſo ſint privati Scrutatorum officio, ad quod deinceps in perpetuum ſint inhabiles.

3. Si vero culpa fuerit latens, ter in pane, & aqua jejunent, nec ab aliquo diſpenſari poſſint.

4. Hoc etiam Capitulum legat P. Præſidens ipſis Scrutatoribus die ſequenti coram omnibus de Capitulo antequam ad electionem Diffinitorum procedant.

De abſolutione Præſidentis, & aliorum Prælatorum ab eorum Regimine.

Hoc Capitulum legit P. Præſidens Dominica tertia poſt Paſcha, dicta Nona coram omnibus de Capitulo.

CAPUT VIII.

Nec non de eorum loco poſt abdicationem.

1. Dominica igitur tertia poſt Paſcha, ſolemniter cantata a P. Præſidente Miſſa currente cum commemoratione de Spiritu Sancto, ut ſupradictum eſt, poſt Nonam pulſata Campana, & omnibus, qui ſunt de Capitulo, in loco ad id deputato, congregatis, genibus flexis, præmiſſa mentali Oratione, Præſidens Regiminis omnes de Capitulo hujuſmodi alloquatur ſermonibus.

2. *Patres dilectiſſimi, quia ſecundum antiquam, & laudabilem conſuetudinem noſtram, tempore Capituli Generalis vacare debent omnia beneficia, Dignitates Prælationes, & officia Generalis Regiminis; Idcirco ego D. N. humilis Præſidens Congregationis Caſinenſis, vice, & nomine totius Capituli Generalis, Apoſtolica, ac etiam Conſtitutionum noſtrarum auctoritate, abſolvo ſingulos Viſitatores, Abbates, Adminiſtratores, & omnes habentes tam titulum, quam principale Regimen Monaſteriorum noſtrorum, ab eorum officiis, cura, adminiſtratione, titulo, & Regimine, & eos abſolutos pronuncio.*

3 Si vero Præſidens non interfuerit Capitulo antiquior Viſitator qui illic aderit, omnia ſupradicta, nomine, & vice Præſidentis, pronunciet. Qua abſolutione facta cæteri omnes, aperto capite ſurgant, eidem abſolutioni reverenter annuentes, locaque ſuæ profeſſionis illico petant.

4. Subſequenter Præſidens dicat: *Et Ego D. N. denuncio me abſolutum, juxta tenorem privilegiorum, Conſtitutionum Congregationis noſtræ, ab officio Præſidentiæ, & Viſitationis, necnon a titulo, regimine, & adminiſtratione Monaſterii N. Placeat itaque Paternitatibus veſtris die ſtatuta providere de magis idoneo.*

5. Poſt hæc proſtratus coram omnibus de exceſſibus, & negligentiis ſuis ſe accuſet, & ſubjiciat ſe Capituli correctioni, veniam, & orationem pro ſe ab adſtantibus poſtulans, & facto ſigno ab antiquiore Capituli, ſurgat & revertatur ad locum ſuæ profeſſionis.

6. Similiter omnes alii faciant, qui in illo anno Viſitatores fuerint, aut Monaſteriorum principale Regimen habuerint, unuſquiſque ſecundum ordinem ſuum, incipiendo a majore, & facto ſigno ab Antiquiore ſurgant, & ad ſuæ profeſſionis loca redeant. Quibus peractis, ad electionem Diffinitorum procedatur declarantes poſt prædictam abſolutionem Prælatorum Abbates ſolum titulum habentes, debere tenere locum ſuæ profeſſionis in Monaſteriis, in quibus reperiuntur.

De Ele-

De Electione Præſidentis Capituli, Diffinitorum, & Conſervatorum.

C A P U T IX.

Item de iis, qui ad hujuſmodi gradus aſcendere nequeunt.

1. Quoniam in Capitulo Generali tractanda ſunt cuncta Congregationis negotia; Si autem iis expediendis integer Patrum cœtus adunari ſemper deberet, per nimias moras, nec ſine tædio, ac difficultate, rerum definitio traduceretur: Idcirco, ut facilius, ac expeditius peragantur, ordinamus juxta privilegia noſtra novem tantum Diffinitores eligendos eſſe ex Prælatis, qui ſunt in Capitulo; quorum unus eligatur Præſidens Capituli, ut infra præſcribitur num. 6.

2. Ordinamus etiam quemlibet abſentem a Capitulo, neque per Subſtitutum, neque per Epiſtolas, neque per Nuntium vocem in Capituli Actibus habere poſſe.

3. Admonemus autem, ut unuſquiſque Deum in hac electione ante oculos ſuæ mentis habeat, & quos judicio ſuæ conſcientiæ, pro univerſali Congregationis bono judicaverit utiliores, eligat.

4. In electione vero prædicta, juxta primævam Inſtitutionem fel. rec. Eugenii IV. ab Urbano VIII. per ſuas literas in forma Brevis die 8. Julii 1637. approbatam, & innovatam, ſtatuimus ut libera ſit unicuique Prælatorum noſtrorum vocem habentium in Capitulo facultas eligendi quos ex eiſdem Prælatis ad Diffinitoriatus officium magis idoneos judicaverit (ſuper quo conſcientiam cujuſlibet ipſorum oneramus) nulla habita ratione, quod in uno, alterove ex Capitulis Generalibus præcedentibus ſucceſſive Diffinitores fuerint, quove bis a Diffinitorio non vacaverint, eligi tamen non poſſint, qui proximo præcedenti Capitulo Viſitatores electi fuerint, & Prælati in proxima item Dieta, ad Abbatiam promoti: advertaturque præterea unum tantum, & non plures in eodem Monaſterio Profeſſos, vel in eadem Civitate, ſeu Loco natos, licet ex diverſis Provinciis pro eiſi ſint, ſimul in eodem Capitulo Diffinitores eligi poſſe, ita, quod novem Diffinitores ſinguli in diverſis Monaſteriis profeſſi eligantur.

5. Modus vero prædictæ electionis faciendæ, erit iſte: Ponantur in ſacculo, vel urna nomina ſeptem Provinciarum, & Prælati capaces illius Provinciæ, quæ primo extracta fuit, primo ſuffragiis ſupponantur: Secundo Abbates capaces illius Provinciæ, quæ ſecundo extracta fuit; & ſic deinceps omnes ſemper hoc ordine ſervato.

6. Facto autem ſcrutinio, illi intelligantur electi, qui majori Suffragiorum numero ſupra dimidium fuerint approbati. Quod ſi in primo ſcrutinio non reperientur novem ſortiti ſuffragia ſupra dimidiam partem, fiat ſecundum Scrutinium, in quo ſi idem evenerit, fiat, & tertium. Si vero nec in eo fuerit novenarius numerus completus, tunc conſideratis a ſcrutatoribus omnibus ſcrutiniis, illi intelligantur electi, qui in aliquo eorum plura habuerint ſuffragia, etiam infra dimidium. Rurſus de ipſis novem ſic electis, fiat ſcrutinium pro eligendo Præſidente Capituli, & quando citra Alpes deputandus erit prout infra ſtatuitur, de electione Præſidentis Regiminis Cap. 2. num. 2., exponantur votis tantummodo illi quatuor Diffinitores electi pro Provinciis citra, videlicet Sicula, Neapolitana, Romana, & Hetruſca, & e contra, quando ultra Alpes erit deputandus, ſcrutinio ſubjiciantur tantum illi quinque electi pro Provinciis ultra, ideſt Veneta, Lombarda, & Ligura, & ille præſideat, in quem plura ſuffragia etiam infra dimidium convenerint. Quod ſi in electione tam Diffinitorum, quam Præſidentis duo, vel plures fuerint in numero ſuffragiorum pares, antiquiores profeſſione præferantur: Si autem ob quemcumque caſum contingeret in aliqua Provincia reperiri unum ſolum Abbatem, qui in Diffinitorem eſſet eligibilis, tunc ex Provincia vicinori aſſumantur per ſcrutinium duo alii Abbates, qui cum eligibili pro ſupradicta Provincia concurrant ad Diffinitoriatum; ita tamen ut, qui eſt ſolus eligibilis in illa Provincia primis votis committatur, & ſi ſufficientia vota habuerit intelligatur electus abſque eo, quod alii duo urnam experiantur. Si vero ſufficientia vota non habuerit, tunc ſuffragiis ſubdantur: poſtea, qui per dictum ſcrutinium electi fuerunt, quorum qui plura vota ſupra dimidium habuerit, intelligatur Diffinitor pro illa Provincia, quæ unicum habuit Prælatum eligibilem. Juxta præſcriptam igitur formam fiant prædictæ electiones, & non aliter, nec alio modo.

7. Electis vero, & pronunciatis Diffinitoribus, & Præſidente Capituli: rurſus nomina omnium Prælatorum non Diffinitorum (iis exceptis, qui Superiori Capitulo Diffinitores, & Conſervatores, ac illo biennio Viſitatores fuerint, & qui Dietis intervenerint, aut in Dieta electi in Prælatos fuerunt) in ſacculum, ſeu urnam injiciantur pro eligendis Conſervatoribus, & fiat ſcrutinium, ut ſupradictum eſt in electione Diffinitorum; Et illi quatuor (duo videlicet ex Provincia Romana, Neapolitana, Sicula, & Hetruſca: Et duo ex Veneta, Lombarda, & Ligura) in quos plura ſuffragia convenerint, etiam infra dimidium, intelligantur electi Conſervatores, & locum habeant immediate poſt Diffinitores.

De Diffinitorum auctoritate, & poteſtate; & de Literarum præſentatione.

C A P U T X.

1. Pronunciata itaque, ſeu publicata a Superiore ex Scrutatoribus, ſociis adſtantibus, electione P. Præſidentis, Diffinitorum, & Conſervatorum, ſtatim novus Præſidens legat ſequens Capitulum coram omnibus. Item de Præſidentis Prææminentiis.

2. Quoniam ad Officium Diffinitorum pertinet cuncta in Capitulo occurrentia, atque de Congregatione diſponere: ordinamus, quod Diffinitores Capituli Generalis omnem repræſentantes Congregationem, ipſiſque electis intelligatur omnis a Capitulo tributa poteſtas; Idcirco omnia, quæ fuerint per ipſos in Capitulo diffinita, juxta Privilegiorum noſtrorum tenorem, inviolabiliter obſerventur ab omnibus Prælatis, & Monachis noſtræ Congregationis cujuſcumque gradus ſeu conditionis exiſtent.

3. Præſidens etiam Capituli, durante officio ſuo omnia ſigna præeminentiæ, tam generalia, quam particularia faciat, & locum Superiorem teneat, cæterique Diffinitores, abſente Præſidente, etiam omnia ſigna faciant, ut ſupra, & loca ſuperiora teneant, ſibi invicem deferendo, ſecundum profeſſiones eorum.

4. Electis itaque Præſidente, & Diffinitoribus, ordinamus, quod ipſi Præſidenti literæ omnes bonum Congregationis concernentes, quæ fuerint præſentandæ, porrigantur: antequam tamen inde receſſerint, fiant per P. Præſidentem infraſcriptæ admonitiones.

Admonitiones faciendæ per P. Præſidentem omnibus de Capitulo in principio Capituli Generalis.

5. Ut Capitulum citius poſſit expediri, Prælati ſint breves, tam ſcriptis, quam voce, nec eadem ſæpius repetant, ſed ſuperflua, & ad rem non pertinentia, evitent.

6. Soliciti ſint circa diſciplinam, & Regularem obſervantiam, & præcipue ad Divina Officia, die, ac nocte, attento, quod Monachi Monaſterii ſunt in variis exercitiis occupati.

7. Omnes Prælati in Capitulo habeant facultatem eligendi ſibi Confeſſarium. Cæteri vero, qui ad Capitulum acceſſerint, confiteantur cum Deputatis ad confeſſionem, tam in Monaſterio Capituli, quam alibi.

8. Nullus exeat e Monaſterio ſine licentia P. Præſidentis, vel Vicarii Capituli, omneſque ad vitam communem in Refectorio conveniant. & omnino tollatur abuſus, ſi quis in contrarium inolevit.

9. Adhortentur Prælati Monachos ſuos, & Commiſſos, ut ſerviant Miſſis, adjuvent in exercitiis Monachos, & Commiſſos Monaſterii. Admoneant etiam famulos ſuos, ut ſint diſcreti, morigerati, & caveant a contentionibus, quia inde ſæpe ſcandala oriuntur. Cellerarii vero eis provideant de neceſſariis.

10. Durante celebratione Capituli in omnibus Congregationis noſtræ Monaſteriis omnes ad Deum preces effundant, & præcipue Sacerdotes in Miſſa faciant commemorationem de Spiritu Sancto, & conventualiter fiat oratio ordinaria pro felici directione, & exitu ejuſdem Capituli.

Quod nullus Diffinitorum procaciter defendat ſententiam ſuam, aut revelet ſecreta Capituli.

CAPUT XI.

Idem dicendum de aliis a Diffinitoribus vocatis, & de ſecretis Dietæ.

1. Sane, ut omnia cum Dei timore procedant, & ad laudem ipſius cedant pariter, & honorem: ſtrictius prohibemus, ne aliquis Diffinitorum procaciter ſuam tueatur ſententiam, examinando occurrentes cauſas. Sed ſi quid forte dicere voluerit, ſua dictante conſcientia, ut clarius veritas eluceſcat, prævia P. Præſidentis licentia cum omni humilitate, & modeſtia id proponat. Poſtquam ſuum emiſerit votum, aliorum judicio ſe ſubmittat. Si contra fecerit, & correctus ſe non emendaverit, expellatur extra Diffinitorium, ut infra §. 3.

2. Nullus inſuper, tam ipſorum Diffinitorum, quam etiam aliorum; quacumque ex cauſa a Diffinitoribus vocatus, ea, quæ tractantur in Capitulo, ſive quæ ibi audierit, revelare audeat, donec fuerit Capitulum abſolutum, & ulterius ſi rei materia popoſcerit: quod etiam intelligendum eſt de iis, quæ in Dietis fuerint tractata.

3. Quod ſi a quoquam contra factum fuerit, ita quod ſcandalum oriatur, aut veriſimiliter oriri poſſit (quod arbitrio majoris partis Diffinitorum, ſi tempore Capituli talis revelatio publicata fuerit, ſin autem arbitrio Regiminis, declaretur); ſi quidem ipſe Diffinitor ſit, primo ſequenti Capitulo non poſſit eligi in Diffinitorem; & inſuper ſi durante Capitulo de tali revelatione conſtiterit, expellatur de Diffinitorio; arbitrio tamen Diffinitorum (ſi eorum majori parti videbitur) revocandus. Si vero is, qui revelaverit, Diffinitor non fuerit, pro qualitate tranſgreſſionis arbitrio PP. Diffinitorum, ſi tempore Capituli, ſeu Regiminis, ſi intra annum talis revelatio fuerit publicata, erit puniendus.

De Officio Conſervatorum.

CAPUT XII.

Item de eorum poteſtate puniendi inobedientes.

1. Conſervatores, hoc titulo præcipue inſigniti, quod Regulam, & Conſtitutiones Congregationis, necnon Diplomata Pontificia, pro ejus bono Regimine emanata a tranſgreſſoribus vindicare debeant: quibus in maxima poteſtate conſtitutis, illarum cuſtodia, & executio commiſſa eſt, cum primum Magiſtratum inierint, diligenter perpendant acta omnia, videlicet Decreta nedum pro Congregatione, verum etiam pro ſingulis Monaſteriis, ſive publice, ſive privatim edita, electiones, & abſolutiones Prælatorum, Monachorum promotiones ad Dignitates, & officia, injunctas pœnitentias, facultates, ſive licentias conceſſas, commiſſiones omnes, ac inſtructiones Commiſſariorum, ſi qui erunt, vel fuerint deputati, vel deputandi reſpective, & quæcumque alia animadverſione digna, quomodocumque per Præſidem, vel Viſitatores, aut Regimen in Dieta triennii proxime elapſi geſta, & ordinata, quæ omnia in ſcriptis optimo ordine digeſta a Cancellario Regiminis ad eorum Tribunal per ipſum deferri mandabunt: necnon omnes ſanctiones, ordinationes, proviſiones, Decreta & acta omnia, quæ per Diffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur, edita, & ſtatuta fuerint, a Scriba Capituli in ejus folio annotata, ſimiliter accipiant, ut ea antequam publicentur, accurate examinent, & recognoſcant, non quidem tanquam Judices appellationum, ſed uti Regulæ, & Conſtitutionum Conſervatores. Et ſi quid in hujuſmodi actibus, tam per præfatos Præſidentem, Viſitatores, & Regimen in Dieta triennii modo præteriti, quam per Diffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur editis contra Diplomata Pontificia, Regulam, & Conſtitutiones factum eſſe repererint; illud abſque ulla Indulgentia, & omni penitus rigore, corrigant, revocent, reſcindant, & nullum declarent, & cum effectu (prout Juſtitia dictabit) exequi mandent: nec ullo modo, niſi prædicta omnia ab ipſis Conſervatoribus recognita, & approbata fuerint, a Diffinitoribus publicentur, vel executioni mandentur, alioquin nullius intelligantur eſſe roboris, & validitatis. Et ipſi Conſervatores contra inobedientes, etiam Diffinitores, nulla habita Perſonarum, vel Dignitatum ratione per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas juxta facultatem ſibi per Breve Pauli V. traditam, omnino procedant.

2. Quoniam autem poteſt contingere, ut decreta omnia, & acta Capituli illius anni non poſſint in tam brevi tempore a Cancellario regiſtrari: Propterea ordinamus, ut a Conſervatoribus futuri Capituli accurate inſpiciatur, & examinetur, an fideliter, & diligenter, prout decet, fue-

runt

rint in Regeſtro notata, cum cæteris decretis, ac proviſionibus factis, tam a Patre Præſide, & Viſitatoribus, quam a Diffinitoribus, prout ſupra in antecedenti numero. Et ſi negligentia notabilis inventa fuerit, inſtantibus Conſervatoribus a Diffinitorio procedatur contra Cancellarium, etiam uſque ad privationem officii, ſi ejus culpa id acciderit.

De electione Scribæ Capituli Generalis, Cancellarii Regiminis, & de pertinentibus ad Officium eorum.

CAPUT XIII.

Item de Scribo, Cancellario, & Coadjutore Cancellarii.

Poſt electionem Diffinitorum, & Conſervatorum eligatur unus ex ipſis Diffinitoribus in Scribam Capituli hoc modo, videlicet. Unuſquiſque Diffinitorum P. Præſidenti Capituli nominet, quem idoneum judicaverit, qui Præſidens omnes nominatos redigat in ſcriptis. Poſtea votis exponantur, & electus remaneat, qui habuerit plures voces; at ſi plures invenirentur pares in vocibus, iterum ſuffragiis ſubdantur, donec unus remaneat; quo electo Præſidens Capituli, propria manu in regeſtro Actorum ipſius Capituli ſcribat hac forma videlicet:

Anno Domini 16 . . . &c. Indictione . . . . Die . . . Menſis . . . S. D. N. PP. N. Pontificatus Anno . . . Celebratum fuit Capitulum Generale Monachorum Congregationis Caſinen. in Monaſterio S. N. de N. Diœceſis N., in quo fuit electus in Scribam Capituli D. N. de &c. ab infraſcriptis Diffinitoribus ejuſdem Capituli, ad cujus rei fidem Ego D. N. Diffinitor, & Præſidens præfati Capituli, hac manu propria ſcripſi. Conſequenter duo ex antiquioribus Diffinitoribus ſe ſubſcribant. Poſtea ipſe Scriba, qui eo ipſo, auctoritate Apoſtolica, ut patet per Indultum Pii Secundi Summi Pontificis conceſſum anno 1461. quoad acta Capituli Notarius publicus cenſetur; in Regeſtro ſcribat nomina Præſidentis, & aliorum Diffinitorum anni illius, & ſubſequenter omnes alios Officiales, & quælibet acta Capituli annotatione digna.

Ad officium etiam Scribæ pertinet literas omnes Capitulo præſentatas coram aliis Diffinitoribus legere, & ea, quæ alicujus ponderis digna conſpexerit, in uno folio in modum memorialis notare per Diffinitores poſtea examinanda. Ad ejus etiam officium pertinet publicare Vicarium Monaſterii, Auditores Cauſarum, Cancellarium, Depoſitarium, Oſtiarios, & alios Officiales a PP. Diffinitoribus conſtitutos, ſchedulamque dd. Officialium Vicario relinquere.

Sit etiam ſolicitus Scriba, terminato per Diffinitores anno præterito, quæ revocata non fuerint, in Regeſtro deſcribere, & quæ de novo ſtatuentur, diligenter adnotare. Scribi etiam faciat literas gratioſas pro benefactoribus Congregationis, cum appoſitione ſigilli pendentis, quas ipſe ſubſcribat. Licentias vero vendendi, ſeu quovis titulo alienandi per Diffinitores conceſſas ad effectum obtinendi aſſenſum a Sede Apoſtolica, de more extendat, ſubſcribat, eodemque Congregationis ſigillo communiat. Et ut ſupradicta commodius valeat expedire, volumus, ut finito Capitulo tribus diebus, & ultra, ſi opus fuerit, remaneat in Monaſterio, ubi Capitulum fuerit celebratum.

5. Verum, quoniam propter ampliationem Congregationis, multæ occupationes, & cauſæ in dies emergunt, itaut cum difficultate Scriba Capituli omnibus ſatisfacere poſſit: idcirco per PP. Diffinitores, vel Regimen eligatur unus Prior Clauſtralis idoneus, fidus, integerrimus, & peritus, qui Cancellarius Patrum, vel Regiminis vocetur, quique regiſtrandi literas, inſtrumenta, Decreta, & alias Scripturas ad Regimen attinentes, necnon literas ſcribendi, & reſpondendi, quibus opus fuerit, pro diſpoſitione P. Præſidentis, & Diffinitorum ut ſupra ſtatutum eſt in præcedenti Capitulo numero primo, & ſecundo, curam habeat, qui etiam cum cæteris Officialibus publicetur.

6. Præfatus autem Cancellarius apud Præſidentem Regiminis ſemper maneat, ut in rebus ad Congregationem pertinentibus, illum opera ſua juvet. In eo autem officio, ſi recte ſe geſſerit, uſque ad ſexennium, arbitrio Regiminis perſeveret, ut non ſolum Præſidi, ſed etiam Diffinitoribus, rerum Congregationis, Actorum Capituli, Viſitationum, & Conſtitutionum, & aliarum Scripturarum ad Regimen pertinentium, requiſitus, notitiam ſuggerere valeat. Eaque omnia ita callere debebit, & præ manibus habere, ut quotieſcumque opus fuerit e veſtigio proferre poſſit. Ei autem Coadjutor a Diffinitoribus tempore Capituli deputetur, ne multitudine negotiorum obruatur.

7. Præſidens autem in omnibus negotiis ad officium ſuum, & Congregationis regimen pertinentibus, Cancellario tantum utatur, ne res tanti ponderis fidei cujuſcumque committat.

8. In negotiis vero Capitularibus expediendis, ut brevitati ſimul atque ordini conſulatur, curabit Cancellarius omnia petitionum Abbatum folia in libro ad hoc præparato agglutinari per ordinem juxta examen Monaſteriorum, itaut unicuique folio petitionum vacua libri pagina e conſpectu correſpondeat, in quo Diffinitores adnotare poſſint quid ſuper ſingulis deliberaverint, ut deinde valeant juxta ipſorum ſententiam Decreta efformare. Ejuſmodi autem liber cum prædictis foliis petitionum propria manu Abbatum ſubſcriptis in acta Capituli referatur, conſervandus, ut expreſſe appareat, de quibus fuerint Diffinitores requiſiti, & an opportuna remedia curaverint adhibere.

De Vicario Monaſterii, in quo celebratur Capitulum.

CAP. XIV.

Ne pluribus Monachorum, ſive Monaſterii, in quo celebratur Capitulum, curis diſtrahi, ſeu inquietari Diffinitores contingat, ordinamus, quod ipſi Diffinitores per conſueta Suffragia, Vicarium Monaſterii, ſi fieri poteſt, eligant eum, qui ante fuerat Prælatus ejuſdem Monaſterii, qui rerum, & perſonarum melius conditionem noverit, ſeu aliquem alium Abbatem de Capitulo, prout ipſis Diffinitoribus videbitur, qui curam habeat regiminis Monaſterii, ac Monachorum, tam ibidem de Conventu exiſtentium, quam aliorum ad Capitulum venientium. Qui Vicarius teneat primum locum poſt Conſervatores, quibus abſentibus, omnia ſigna faciat, & particulares licentias præſtet, excepto, quod licentiam eundi extra Monaſterium cauſa recreationis, dare non poſſit, quæ ſoli Præſidenti reſervatur.

 De

De Auditoribus Cauſarum pro rebus temporalibus.

CAP. XV.

Item de eorum ſcriba, & hujus Coadjutoribus, necnon de appellatione ad Diffinitores.

1. Ut Patres Diffinitores, quibus præcipue incumbit circa Monaſteriorum, & Congregationis reformationes, & directionem intendere, curis temporalibus, & cauſarum tumultibus non diſtrahantur, oneraque partita facilius portentur, ordinamus, quod per ſuffragia a Diffinitoribus eligantur quatuor ex Prælatis de Capitulo, qui non ſint Diffinitores, docti, diſcreti, & idonei ad adminiſtrandam Juſtitiam ſuper cauſis, & differentiis, quæ ſolummodo pro rebus temporalibus emerſerint, inter Congregationem, & ejus Monachos, ſeu Monaſteria, necnon inter quaſcumque perſonas etiam Laicas cum Monaſteriis noſtris, aut Congregatione noſtra, ſi ad Auditores ipſos recurſum habuerint. Eligatur, & unus Scriba ex Monachis Monaſterii, vel ex iis, qui cum facultate ad Capitulum acceſſerunt, taliſque Scriba pro Quinto ſit inferendo Judicio, quoties prædicti non convenirent, cui per Diffinitores dentur Coadjutores duo, tam pro regeſtro Conventuum, quam pro licentiis alienationum de more tranſcribendis. Quæ licentiæ omnes per ipſos tranſcribantur, alias per Scribam Diffinitorum non ſubſcribantur. In quarum fine ponatur. *Præſentibus literis tantum per Sexennium valituris*. Hique quatuor Patres appellentur Auditores Cauſarum, rerum, & Jurium temporalium Monaſteriorum, & Congregationis.

2. Ad quorum officium, & examen omnia negotia temporalia, lites, & controverſiæ Monaſteriorum, & Congregationis deferantur. Qui ſic electi, ipſo facto habeant omnem poteſtatem cognoſcendi, & terminandi cauſas prædictas ſine apicibus Juris, ſummarie, & de plano, ac ſola facti veritate inſpecta; terminataſque executioni mandare, & quod ex inopia Debitorum ipſi Auditores exequi nequiverint, Regimen, aut Viſitatores ad quos illius Provinciæ viſitatio ſpectet, cum requiſiti fuerint exequi ſedulo procurent; quorum ſententiis, & terminationibus omnes de Congregatione, ſive Diffinitor, ſive Præſidens, aut Viſitator fuerit, teneantur obedire.

3. Examinent etiam, & apud ſe mature conſiliant, quibus eſt licentia concedenda, quovis titulo alienandi bona ſtabilia Monaſteriorum, & hujuſmodi licentias de eorum conſilio, vel concedant Diffinitores, vel negent. Quod ſi qui petere voluerint a Capitulo Generali confirmationem aliquorum contractuum, deferant ad idem Capitulum copiam authenticam Inſtrumentorum ſuper iis factorum, aliter non audiantur, ſervatis iis, quæ dicta ſunt ad Cap. 3. Regulæ.

4. Catalogum etiam, ſive matriculam conficiant, in qua nomina Monachorum, qui illo triennio profeſſionem emiſerint, ſcribant. Notent præterea ſigillatim nomina, & loca ejectorum, & fugitivorum, ut per Scribam Capituli ſigillatim in conſeſſu Patrum pronunciari valeant. Regeſtrum quoque Conventuum ſingulorum Monaſteriorum ſecundum gradum, ac officium cujuslibet apponendo etiam annum, diem, ac locum, quo, & ubi quilibet profeſſionem emiſerit, & in dicto Regeſtro Conventus ipſos eo ordine digerant, quo examinandorum Monaſteriorum ſchedula per Diffinitores publicanda digeretur. Propter quæ ſervanda mandamus omnibus, & ſingulis Conventibus, & Monacbis noſtræ Congregationis, ut de cætero literas, & ſchedulas talia continentes, ad hujuſmodi Auditores ſeparatim ab aliis rebus, de quibus ſcribere Diffinitoribus voluerint, tranſmittant.

5. Si autem unus, vel duo ipſorum Auditorum cauſas aliquas ad ſe ſpectantes ante dd. Auditorum Tribunal habuerint (ipſis quorum intererit excluſis) reliqui Auditores, una cum eorum Scriba eas audiant, & diffiniant.

6. Cæterum caveant diligenter dd. Auditores, ne quidquam (quod abſit) ex complacentia quovis modo, injuſte facere, vel determinare præſumant, ſed cauſarum controverſiis auditis, Juſtitia dirigente, judicent, prout ſibi conſentaneum viſum fuerit.

7. Ab eorum tamen ſententiis liceat aggravato ad Diffinitores appellare, qua appellatione interpoſita in cauſas ipſi ſe amplius non intromittant. Qui quidem Diffinitores non facile ſententias revocent, niſi cognita cauſa, & auditis Audittoribus.

8. Verumtamen, ne lites immortales fiant, & in longum nimis protrahantur, ipſa appellatio uſque ad Capitulum, proxime futurum incluſive, vel Dietam ob faciliorem ſolvendi facultatem pendere poſſit; quo tempore ſi appellantes ipſi proſequi neglexerint, ſententia ipſa tranſeat in rem judicatam; ita quod niſi condemnati ante electionem Diffinitorum ſatisfecerint, in futura tunc proxima electione Diffinitorum voce careant activa, & paſſiva; dummodo tempore debito ſententia ipſis intimata fuerit.

9. Sententias autem prædictorum Auditorum, ac eorum acta in ſcriptis redacta, finito eorum officio, volumus Regimini conſignari, cum aliis Scripturis conſervanda.

10. Et ut ipſorum Patrum Auditorum, qui honorabile membrum Diffinitorii eſſe cenſentur, eluceſcat auctoritas: pro gravitate illius Tribunalis, locum eis Superiorem poſt Vicarium aſſignamus in toto Capitulo, itaut in abſentia Vicarii generalia: in abſentia vero omnium Superiorum Monaſterii (ubi Capitulum celebratur) etiam particularia, juxta ordinem profeſſionis ſibi invicem deferentes, ſigna faciant: Officium vero eorom uſque ad abſolutionem Capituli duret.

De Depoſitario Capituli, & Prælatis ad computa Monaſteriorum deputandis.

CAP. XVI.

Item de fraudulentis Prælatis.

1. Quia creſcente in dies Congregatione, negotia quoque multiplicari manifeſtum eſt: adeo ut nec Diffinitores, nec Cauſarum Auditores facile omnia expedire poſſint; ideo ut eo facilius onera Capituli portentur, quo in plures diſtributa fuerint, eligatur Monachus fidus, & omni ſuſpicione carens, atque in computorum arte peritus, qui tempore Capituli ſit Congregationis Depoſitarius, hoc ordine a Diffinitoribus eligendus. Quilibet Diffinitor in aurem Patris Præſidentis unum nominet; Deinde nominati omnes ſuffragiis ſupponantur, & qui plures habuerit voces, ſit Depoſitarius. Si vero plures in voce pares fuerint, qui Superior eſt profeſſione, præferatur. Huic Depoſitario Prælati marſupia cum ſuis pecuniis ad Monaſteria tantum pertinentibus, quas ipſi ſecum, ſeu alii eorum nomine detulerint, necnon literas cambii, ſi quas habent,

Google

conſignent. Pecunias tamen ad Monaſteria non pertinentes, ſi quas penes ſe, aut alio quovis loco aliqui habuerint, in ſignum humilitatis, & reverentiæ P. Præſidenti manifeſtent. Ipſe vero Depoſitarius ſuper libellis cujuslibet Monaſterii a Prælato ſingulis Capitulis deferendis, quæ ſcribenda ſunt, ſcribat, videlicet debita, credita illius Monaſterii cum Congregatione, annatarum ſcilicet, & taxarum ſupradictarum, & ſi quas propter eas tempore Capituli, aut intra triennium imponi contigerit, & ſimiliter debita, & credita P. Præſidentis, Viſitatorum, Procuratoris Generalis, & aliorum ex Patribus, & Monachis, qui nomine Congregationis aliquid receperint, prout per Auditores cauſarum diligenter examinata, & approbata fuerint.

2. Eligantur etiam duo Prælati ad computa Monaſteriorum, quibus tam dicta Monaſteriorum, quam etiam Congregationis, necnon Præſidis, Viſitatorum, ac Procuratoris computa deferantur, eaque diligenter examinata in toto, vel in parte approbent, aut reprobent, prout Juſtitia illis ſuadebit: approbata vero in libris computorum Congregationis per Depoſitarium adnotari faciant.

3. Redditus quoque ſingulorum Monaſteriorum tam fructuum cujuſcunque generis, quam pecuniarum, rationeſque dati, & accepti, creditæque, & debitæ pecuniæ a Prælato, Cancellario, & Senioribus ſubſcriptas exactiſſime videant, & examinent, & ubi opus fuerit æris alieni cauſas inquirant, & rationem ineant, quo modo redimi poſſit. Eaque omnia pertractent, quæ pro cujuſque Monaſterii utilitate ſibi videbuntur expedire, verboque, & ſcripto omnia referant Diffinitoribus, ut poſſint opportune providere. Quod ſi in rationibus hujuſmodi aliquam invenerint fraudem, contra tranſgreſſores ſeveriſſime procedatur, etiam uſque ad depoſitionem.

De Monaſteriorum examinatione.

CAP. XVII.

Item de Monialium Monaſteriis, necnon de pravis Fratribus.

1. Feria ſecunda tempeſtive dicatur Miſſa ſine cantu de Dominica, cui omnes interſint Diffinitores, niſi aliqui tunc temporis celebrare voluerint. Si duplex feſtum occurrerit, ea die dicatur Miſſa de feſto, & fiat Commemoratio de Dominica.

2. Completa Miſſa pulſetur pro Capitulo: coadunatiſque Diffinitoribus genibus flexis, aliquantiſper orent: factoque ſigno a P. Præſidente, ſedeant omnes, quem etiam modum teneant, quoties ad Capitulares actiones celebrandas ingrediuntur.

3. Fient igitur primo per Scribam Capituli duæ ſchedulæ, in quibus pro diſpoſitione P. Præſidentis ponantur omnia Monaſteria Congregationis, quo ordine examinanda fuerint: Quarum altera publice appendatur præ foribus Diffinitorii, ut ſciant omnes, quo ordine, & quando ſunt examinandi, & ſe præparent, ut vocati præſto eſſe poſſint; Altera vero remaneat penes P. Præſidentem, ut ſciat, quo ordine Prælati olim Monaſteriorum vocari debeant.

4. Poſtea vero vocentur Auditores cauſarum cum eorum Scriba, qui omnes admoneantur a P. Præſidente, ut officium ſibi commiſſum ſtrenue, & integre exerceant, Juſtitiamque omnibus cum Dei timore adminiſtrent: & quæ agenda erunt, quanto citius exequantur, & terminent, & ut Capitulum de Auditoribus cauſarum legant, & diligenter ponderent, hortetur. Et primo Regeſtum Conventuum expediatur: deinde P. Præſidens diſtribuat unicuique Diffinitorum Officia, adnotationes videlicet mutandorum Monachorum, Ordinandorum, literarum gratioſarum, extraordinariorum, & aliorum hujuſmodi, prout ipſi Patri Præſidenti videbitur.

5. Poſt hæc procedant ad Monaſteriorum examinationem, habita prius plena, & exacta a Viſitatoribus Informatione ſtatus Monaſteriorum, quæ ab ipſis viſitata fuerunt; Imprimis ſtatuentes, quod ſi is, qui fuerit Prælatus Monaſterii, de quo facienda eſt examinatio, ſit Diffinitor, exeat de Diffinitorio.

6. Similiter ſi quis Diffinitorum habeat Prælatum ſibi conſanguinitate uſque ad ſecundum gradum incluſive, conjunctum, aut Comprofeſſum, quando de ipſo Prælato fit examinatio, Diffinitor ille tunc exeat, præſenſque non ſit in illa examinatione. Quod idem ſervari volumus in examine Prælatorum Monialium curam habentium.

7. Advocentur itaque ſigillatim Prælati olim Monaſteriorum ſecundum ordinem ſchedulæ, ut ſupra expoſitæ, & unuſquiſque ſuper negotiis ſui Monaſterii examinetur, qui omnibus, quæ dicere voluerit in ſchedulam redactis, ut ſupra, eam manu ſua ſubſcriptam relinquat.

8. Habita demum de omnibus informatione notentur in uno folio, ſi quæ reprehenſione digna fuerint, & accerſito eo, qui eſt reprehendendus, Pater Præſidens neminem ſpecialiter nominando, aut dicendo, unde informationem habuerit, moneat ipſum hoc modo videlicet.

9. Ad nos pervenit, vel nos audivimus ſic, & ſic, & præcipue interrogetur Prælatus diſtincte, & ſeriatim de ſibi oppoſitis gravioribus, ne inaudita parte contra eum minus canonice procedatur: ſimiliter cum quocunque alio, ſi præſens fuerit in Capitulo, agatur: Et tandem audita ejus reſponſione, ipſum (prout Diffinitores judicaverint expedire), vel abſolvant, vel moneant, corripiant, aut puniant, quam correctionem, vel admonitionem volumus recipi omni reverentia, & ſubmiſſione.

10. Si vero Patribus relata fuerint aliqua, de quibus tunc certa informatio haberi nequeat, committantur Viſitatoribus anni ſequentis illius Monaſterii, ut examinent, & procedant, prout in Capitulo de Viſitatoribus ordinabitur.

11. Examinatis igitur ſupradicto ordine Monaſteriis omnibus, procedatur poſtea ad examinationem Prælatorum, qui Monialium curam habent. Qui Prælati a Diffinitoribus ſigillatim de unoquoque Monaſterio interrogentur, ſi quæ digna notatione, correctione, aut proviſione invenerint, quæ omnia per Scribam adnotentur, ſicut ſupradictum eſt de aliis Monaſteriis, & ſimiliter proferantur literæ, ſi quæ ſunt ad Diffinitores a Monialibus miſſæ, aut aliter dicta Monaſteria Monialium concernentes.

12. Poſtremo ordinamus etiam, & præcipimus, ut deinceps apud P. Præſidentem teneatur liber ſucceſſoribus conſignandus, in quo per ordinem deſcribantur ex una parte omnes illi, qui in Congregatione ſcandaloſi, criminoſi, inquieti, ac proceſſati fuerint: Ex altera vero parte e directo contrapoſita adnotentur approbationes, & at-

atteſtationes Viſitatorum de eorum emendatione, & morum converſione Diffinitoribus factæ. Et poſtquam tribus vicibus a Viſitatoribus diverſis fuerint factæ dd. approbationes, de quibus in eodem libro conſtare debebit ex ſupradictorum Viſitatorum ſubſcriptione, poſſint illi, de quorum emendatione conſtabit, promoveri ad ordines, gradus, dignitates, & Officia reſpective dummodo favorabilia habeant omnia ſuffragia novem Diffinitorum, & non alio modo. Inviolabiliter autem hæc Conſtitutio in perpetuum ſervetur, alioquin nullas, & invalidas hujuſmodi promotiones ad Dignitates, & officia ipſo facto eſſe volumus, & declaramus: Teneantur autem Prælati, & Viſitatores Diffinitorio dd. Criminoſos, ſi quos habuerint, denunciare.

De modo, quo Diffinitores expediant terminanda.

CAP. XVIII.

Item de rebus ipſis deffinendis.

1. Expedita itaque Monaſteriorum examinatione, Præſidens Capituli (quem volumus eſſe promotorem omnium cauſarum; ita tamen, ut tam Præſidens Capituli, quam etiam Regiminis teneatur quæcumque proponere ſuper quibus ab aliquo Diffinitorum, vel Viſitatorum fuerit requiſitus) omnia, quæ notata ſunt per Scribam, in medium ſeriatim, & ſucceſſive diffinienda producat.

2. Et incipiens a noviſſimis uſque ad primos ſciſcitetur uniuſcujuſque vota, ultimo ipſe dicturus. Et uno loquente, cæteri taceant. Si quem vero deprehenderit in dicendo prolixiorem extra materiam vagari, moneat eum, ut exponat votum ſuum paucis verbis, & ad rem pertinentibus.

3. Omnibus vero auditis; illa opinio, in qua ex novem Diffinitoribus ſeptem convenerint, ab omnibus cenſeatur diffinita. Scribantur autem terminata a Diffinitoribus in libro, in quo inſertæ ſunt petitiones Abbatum per Scribam e regione petitionum per capita ſummarie, prout ſupra determinatum eſt, cap. 13. de electione Scribæ.

4. Poſt hæc vero Diffinitores legi faciant ordinationes præteriti Capituli, & ſimiliter, quæ fuerint ordinata per P. Præſidentem, Regimen, aut Viſitatores intra triennium, & Judicio duarum ex tribus partibus, vel approbentur, vel revocentur.

5. Quæ autem de novo tunc ordinata fuerint, ſeu terminata, ſerventur quidem in Congregatione, ſed non regiſtrentur, nec vim legis obtineant, niſi per triennium practicata fuerint, & per ſequens Capitulum confirmata.

6. Novæ autem ordinationes non facile fiant, niſi ex urgentiſſima cauſa, & maxima cum maturitate. Propterea ordinamus, quod ſi quæ in poſterum ordinationes faciendæ ſunt (poſtquam fuerint a Patribus Diffinitoribus formatæ, & per eorum ſuffragia approbatæ) exhibeantur, & relinquantur per aliquod tempus Prælatis omnibus conſiderandæ. Quibus poſtea convocatis, legantur ſigillatim per Scribam, aut cui Diffinitores mandaverint, & quæ a duabus ex tribus partibus dd. Prælatorum concordi voto approbatæ fuerint, Patres Diffinitores per Scribam Capituli faciant publicari, ſequenti triennio practicandas, & in futuro proximo Capitulo modo, quo ſupra a duabus Prælatorum partibus approbandas, & confirmandas, quæ deinceps non poſſint, niſi eodem modo, quo confirmatæ fuerint, revocari.

7. Terminata vero per anteriora Capitula, nolumus qualibet facilitate revocari, ſed ſi quæ in dubium adduci contigit per ſubſequens Capitulum minime revocata, nullatenus proponantur examinanda, niſi de conſenſu duarum partium Diffinitorum, quæ tamen, ex toto, vel in parte revocari non poterunt, niſi ex novem Diffinitoribus, ad minus octo conſenſerint, & quotieſcunque aliquid antea per Patrum Decreta ordinatum, alterari quacumque de cauſa contigerit, in decreto poſteriori, fiat mentio prioris, alioquin poſterius nullum ſit, & Decretum prius emanatum in ſuo robore permaneat.

De Calculo Expenſarum.

CAP. XIX.

Item de ære alieno, cenſu, & pecunia credita.

1. Poſt examinationem Monaſteriorum, & ante novorum Officialium, & Prælatorum electionem, Diffinitores videant computa Congregationis per Deputatos, ad computa Monaſteriorum approbata, & per Depoſitarium annotata, necnon calculum expenſarum, triennio proximo præterito nomine Congregationis, tam per P. Præſidentem, & Viſitatores, quam etiam per alios nomine Congregationis quacumque ex cauſa factarum, ac pariter Debitorum, & Creditorum. Quo inſpecto ſint ſoliciti, ut hujuſmodi credita exigantur, & debita ſolvantur. Taxa Monaſteriorum renovetur, quoties Capitulo Generali expedire viſum fuerit.

2. Inquirant etiam, an ſolutus fuerit cenſus unius unciæ auri, quem Congregatio tenetur annuatim ſolvere Cameræ Apoſtolicæ in feſto Apoſtolorum Petri, & Pauli in ſignum perpetuæ libertatis, & confirmationis privilegiorum noſtrorum.

3. Omnibus itaque mature, ac diligenter perpenſis, ſi pecuniæ deſunt pro publicis diſpendiis, imponantur cuilibet Monaſterio plures, vel pauciores (prout neceſſitas exegerit) cum præfixione termini ad ſolvendum, ac quibus, & ubi ſolvi debebunt.

4. In ſolutione autem pecuniarum, quæ per ſingulos annos a Monaſteriis noſtris Romæ facienda eſt, ſingula Monaſteria integram ſummam, quam debent Procurariæ Generali, vel Agentibus pro Congregatione in Urbe Roma, ſuis expenſis illuc deferant, vel tranſmittant. Quæſtores vero, qui Venetiis, vel alibi degunt, diſpendiorum notam ſecum deferant, quæ pro ſingulis Monaſteriis facta fuerint, eamque eorundem Abbatibus conſignent, ac ſi quid reſtat ſatisfaciendum exigant ſine mora ſolvendum.

De Præſidentis Regiminis electione.

CAPUT XX.

Item de modo eligendi, & perſona eligenda.

1. Die primo poſt prædictorum omnium expeditionem (etiamſi ſuperius ordinata ex integro expedita non fuerint) ut electio Præſidentis Regiminis celebrari poſſit, cantetur ſolemniter per Præſidentem Miſſa de Sancto Patre noſtro Benedicto. Qua finita, congregatis Diffinitoribus, Præſidens Capituli exhortetur eos pro novo Præſidente Regiminis eligendo, ut eum eligant, quem pro Congregationis bono magis idoneum, utilioremque probaverint.

2. Præſidens porro per has vices deputari debet,

bet, videlicet citra Alpes eligetur ſemel, & iterum profeſſus in Monaſteriis Provinciarum Siculæ, Neapolitanæ, Romanæ, & Hetruſcæ, hoc eſt per ſeaennium. Expleto vero hujuſmodi ſexennio, eligatur ultra Alpes profeſſus ea Monaſteriis Provinciarum Venetæ, Lombardorum, & Liguriæ per novennium, ſingulis trienniis deputandus. In quibus Provinciis, excepta Sicula, ob diſtantiam loci reſpective reſidere teneatur. Et ſic ſemper ſervando bune ordinem.

3. Modus autem electionis erit iſte. Quilibet Diffinitor ſcribat in ſchedula, primo nomen ſuum, deinde nomen illius, quem eligere in Præſidentem intendit. *Ego D. N. eligo in Præſidentem D. N.*: & ſcriptum ponat in vaſe ad hoc præparato. Hoc facto Diffinitores vocent Scrutatores, qui ſcrutentur ſimul ſecrete ſingulorum ſuffragia, in quem vere quinque voces convenire viderint, eum Præſidentem pronuncient: quod ſi non convenerint, tunc omnes nominati in Præſidentem a Diffinitoribus ſcrutinio ſupponantur, ſcrutinium vero dd. Scrutatores videant, & illud notent; & in quem plura vota convenerint, dummodo non ſint infra quinque, ille ſit Præſidens. Si vero aliqui fuerint pares in quinque vocibus, vel ſupra, iſti iterum votis ſubjiciantur uſque tertio inter Diffinitores, & qui plura habuerit vota, ipſe erit Præſideus; & ſi iterum fuerint paria, pronuncietur ex concurrentibus, qui eſt antiquior in Congregatione.

4. Supradicta autem vota, ſi quis in actu ſcrutinii palam, vel clanculum oſtendere, vel per alterius manus dare ſuffragia præſumpſerit, pœnam privationis vocis activæ, & paſſivæ incurrat. Quod idem intelligimus de ſcrutiniis, quæ tam per Diffinitores, quam per Patres in Capitulo Generali, vel in Dieta congregatos fieri contigerit.

5. At ſi ex nominatis in Præſidentem nemo quinque voces habuerit, votis ſemel ſecundo, & non amplius ſubdaotur. Qui ſi nec tum in ſufficientibus votis convenerint, advocentur quatuor Auditores cauſarum, & eis adjunctis de omnibus nominatis per Diffinitores in Præſidem, fiat ſcrutinium, & in quem ſex ad minus voces convenerint, Præſidem pronuncient. Si vero aliqui fuerint pares in ſea vocibus, vel ſupra: Iſti iterum ſuffragiis committantur uſque tertio, & qui plures habuerit voces, ipſe erit Præſidens, & ſi iterum fuerint pares, pronuncietur, qui eſt prior in Congregatione: electum vero in Præſidentem hujuſmodi onus volumus acceptare. Deinde vocent omnes Patres de Capitulo, & qui in eodem reſident Monaſterio, & coram eis electus Præſidens pronuncietur per antiquiorem ex Diffinitoribus, qui electus continuo poſtulet, attento onere ſibi impoſito, pro ſe ab omnibus orari, & omnes ſucceſſive Patres habeotes vocem in Capitulo, ad pacis oſculum recipiat.

6. Quibus peractis, is qui fuerit Præſidens Capituli, vel antiquior Diffinitor (ſi ipſe Præſidens Capituli electus eſſet in Præſidentem Regiminis) incipiat: *Te Deum laudamus*, & cantando omnes proceſſionaliter ad Eccleſiam accedant, Præſidente Regiminis in digniori loco ipſos comitante.

7. Cum vero perventum fuerit ad Chorum idem Præſidens Regiminis cum illo, qui fuit Præſidens, vel cum antiquiore Diffinitorum (ſi ille, ut ſupra factus eſſet Præſidens Regiminis) & alio ea antiquioribus Diffinitoribus ante Altare ſe proſternat, & finito: *Te Deum laudamus*, is, qui fuit Præſidens Capituli, vel antiquior dicat ℣. *Salvum fac ſervuum tuum*, ℟. *Deus meus ſperantem in Te*. ℣. *Mitte ei Domine auxilium de Sancto*. ℟. *Et de Sion tuere eum*. ℣. *Dominus vobiſcum*. ℟. *Et cum Spiritu tuo*.

OREMUS.

Omnipotens ſempiterne Deus, qui facis mirabilia magna ſolus, protende ſuper bunc famulum tuum Præſidentem noſtrum, & ſuper Congregationem illi commiſſam ſpiritum gratiæ ſalutaris, & ut in veritate tibi complaceat perpetuum ei rorem tuæ benedictionis infunde.

Porrige Domine huic famulo tuo Præſidenti noſtro dexteram tuam per interceſſionem Beatæ, & Glorioſæ, ſemperque Virginis Dei Genitricis Mariæ, & auxilium ei ſupernæ virtutis impende.

Interceſſio nos quæſumus Domine B. Patris Benedicti Abbatis commendet, ut quod noſtris meritis non valemus, ejus patrocinio aſſequamur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

8. Si vero contigerit electum huic functioni non intereſſe, ejus locum, & vicem teneat antiquior Diffinitorum, & omiſſo oſculo pacis, cantetur, *Te Deum laudamus* cum ℣., & orationibus.

De Prælatorum electione.

CAPUT XXI.

1. Quia eaperientia magiſtra didicimus, Prælatorum crebram mutationem Monaſteriis, in ſpiritualibus, & temporalibus eſſe damnoſam; Idcirco monemus, ut in electione, ſeu nova inſtitutione Prælatorum, hujuſmodi crebra mutatio vitetur, & quantum fieri poterit non mutentur Prælati, niſi elapſo ſeaennio, præterquam ob rationabilem, & legitimam cauſam. Ultra ſexennium vero non poſſint, etiam prætextu ſimplicis adminiſtrationis, niſi talis adminiſtratio fuerit per breve ſpatium temporis, puta quatuor, vel ſex menſium ad ſummum, in Regimine ejuſdem Monaſterii ullo modo permanere, nec ad illud regendum iterum aſſumi, niſi totidem annis vacaverint, quot illi præfuerunt. Quod idem de Theſaurario, Procuratore Generali, Cancellario, Capſario Congregationis, Coadjutore Procuratoris in Curia, & pariter de Prioribus, Magiſtris Novitiorum, & Cellerariis decernimus inviolabiliter obſervari, juxta formam Brevis Aleaandri Septimi, & Clementis X.

Item depoſitione, & Monaſteriis oſſignatione, tam eorum, quam plurimorum Officialium

2. Cæteri quoque Officiales a Prælatis Monaſteriorum ad Rectorias, Vicariatus, Procurationes, vel ad quamlibet aliam adminiſtrationem, aut exercitium Juriſdictionis ſpiritualis, aut temporalis intus, & eatra Monaſterium Deputati, elapſo ſexennio a prædictis officiis omnino removeantur.

3. Et quia tempore Capituli Prælationes, & Dignitates omnes in Congregatione noſtra vacare intelliguntur, ut eiſdem ſic per abſolutionem in Capitulo ſequutam vacantibus provideatur modus electionis inſtituendæ, tam de illis, qui immediate antea erant Prælati, quam de illis, qui de novo ad Prælationem promovendi ſunt, erit iſte:

4. Primo Diffinitores ineant inter ſe tractatum de Patribus, qui Gubernio ſint reſtituendi, de iis,

de iis, qui promovendi de novo, & de illis, qui ſunt mutandi: nec ullum poſſint abſolutum a Prælatione relinquere, vel de novo ad Prælaturam promovere, niſi de his inter Diffinitores tractatu, & ſcrutinio præmiſſo. Unde ſi aliquem ex Prælatis anni præteriti parum idoneum Regimini, prævio dicto tractatu, Diffinitores exiſtimaverint, poterunt talem, ne per ipſum aliquid detrimenti, ſive in temporalibus, ſive in ſpiritualibus Congregatio noſtra patiatur, ſecundum propriam conſcientiam non idoneum judicatum in ſuffragiis ferendis a Prælatione excludere. Hac tamen differentia, quod ut excludatur a Prælatione ille, qui anno præterito erit Prælatus, ſeptem ex novem Diffinitoribus per vota ſecreta conſentire debent, ut vero a Prælatura arceatur de novo promovendus, ſufficit, ſi a tribus ex iiſdemmet novem votis, ut ſupra convenientibus, reprobetur. Quod idem de Prioribus obſervari volumus.

5. Demum quilibet Diffinitorum ſcribat in præfata ſchedula nomina Prælatorum, quos nominare voluerit, unicuique Monaſterio Prælatum unum habilem, prout conſcientiæ ſuæ videbitur aſſignando (ita tamen, quod nullus Prælatus amoveatur, de quo non amovendo, prius Diffinitores inter ſe tractaverint, & hoc inviolabiliter obſervetur) præfatamque ſchedulam in vaſe ad hoc præparato imponat.

6. Poſtmodum vero vocentur Scrntatores, qui præfatas ſchedulas diligenter ſcrutentur, & Prælatos in dictis ſchedulis nominatos, fideliter in unam amplam ſchedulam redigant, unicuique Monaſterio attribuendo nominatos in eodem Monaſterio, etiam ſi plures in uno Monaſterio fuerint nominati, & ipſam ſchedulam præfatis Diffinitoribus repræſentent, in qua ſi reperietur de aliquo Prælato diſpoſitum fuiſſe aliter, quam ſupradictum eſt; tunc Pater Præſidens omnino prohibeat talem Prælatum ſuffragiis ſubdi, imo abſque ulla diſcuſſione eumdem in Monaſterio, in quo prius erat deſcribi, & nominari faciat: Schedulas vero, quas præfati Scrutatores ſcrutati fuerint, comburant, & omnia ſecreta teneant, ne ſcandalum aliquod oriri poſſit. Qui ſi contra fecerint puniantur, prout ſupra de ipſis revelantibus dictum eſt. Quo facto Prælati ſinguli votis ſupponantur, & in quem plura ſuffragia conveniunt, ille præferatur Monaſterio, de quo agitur.

7. Hoc ſane volentes, quod ſi quis eorum, pro quo vota dantur, fuerit de Diffinitoribus: ut liberius de eo diſponatur, exeat de Diffinitorio, donec fuerit factum ſcrutinium.

8. Quod ſi contigerit, eumdem Patrem in duobus, vel pluribus Monaſteriis nominatum, aliis Patribus in ſuffragiis anteferri: fiat Scrutinium iterum, & pro quo Monaſterio plures repertæ fuerint voces, illi præficiatur. Ad depoſitionem vero Prelatorum in pœnam decernimus, ut non niſi cauſa cognita, & ſecundum quod ordo Juris, ac ipſorum demerita, poſtulaverint, Diffinitores procedant.

9. Advertant autem ipſi Patres Diffinitores, aut etiam, qui pro dictis celebrandis infra triennium congregabuntur, ne in promotionibus ad Dignitates, Prælaturas, officiave cujuſvis generis in Congregatione faciendis, ullum omnino promoveant ad favorem cujuſcumque Principis, aut Prælati extra Congregationis gremium, hoc enim prohibetur per duo Diplomata Pii V., quorum alterum expeditum fuit ſub die 7. Aprilis, alterum 28. ejuſdem menſis, & anni 1571. diſtrictius autem per Diploma Gregorii XIII. die 7. Aprilis 1574. a SS. DD. NN. Urbano VIII., & Clemente X. confirmatum, & ampliatum, quod legendum eſt quot annis coram omnibus de Capitulo, Sabbato in primo actu Capituli; ſed illos tantum ad hujuſmodi Prælaturas, vel officia aſſumant, quos Religionis zelus, morum probitas, & literarum ſcientia, ac regulæ obſervantia commendant.

De Conventuum Ordinatione.

CAPUT XXII.

1. Expeditis Prælatorum electionibus tractent deinde Diffinitores de Conventuum ordinatione.

Ideſt, de neceſſariis Officialibus, & Monachus; illorumq; electione, & horum amotione.

2. Videant itaqne primo, an Monaſteria Prioribus, Decanis, Magiſtris Novitiorum, Cellerariis, & Monialium Confeſſoribus indigeant; quod ſi judicaverint in aliquo Monaſterio aliquem promovendum, aut ex illius Monaſterii Superiorum inſtantia, vel ex ipſorum Diffinitorum propria conſideratione, tunc (ſervatis omnibus in Apoſtolicis literis expreſſis, & quæ in præſentibus Conſtitutionibus, & præſertim in declaratorio Regulæ Cap.21. de hujuſmodi electionibus ſtatuuntur;) Diffinitores ipſi diligenter de eo ineant cum Dei timore tractatum; Declarantes illos, de quibus tunc agetur, nequaquam legitime promoveri poſſe, niſi ex novem Diffinitoribus, ſaltem ſeptem conſenſerint, quem etiam votorum nnmerum, in eorum abſolutione neceſſarium eſſe decernimus.

3. Et ne Diffinitorum judicium in aliquem errorem labatur: Viſitatores in Monaſteriis viſitandis interrogabunt Prælatum, ac cæteros Monaſterii Superiores, an mutuo inter ſe conſilio tractaverint (quod eos omnino facere volumus) ſit ne aliquis in Monaſterio Monachus morum probitate, & ſcientia dignns, qui promoveri poſſit ad Decanatum, itemque ex Clericis ad Subdiaconatum, Diaconatum, aut Sacerdotium. Et ſi aliquos poſt hujuſmodi tractatum dignos invenerint, qui proponantur Viſitatoribus approbandi, mandabunt ipſi Viſitatores prædictos ſibi in ſchedula deſcriptos exhiberi, atque a Prælato, & ſingulis Superioribus, Juramento præſtito exigent, an affectione, & inordinata animi inclinatione, aliquem propoſuerint, aut odio, vel malevolentia prætermiſerint, an vero quos dignos, & idoneos ad gradus, & officia judicaverint; deque ſic nominatorum vita, & moribus, præſertim illorum, qui ad Decanatum promovendi eſſent, a cæteris probatæ fidei Monachis exactiſſime inquirent, & ſingulorum teſtimonia in acta referri jubebunt. Induſtriam vero, ac ſcientiam Viſitatores ipſi præſentes diligenter examinabunt, ſervata forma, quoad promovendos ad Decanatum, quæ infra in ſecunda parte Conſtitutionum Cap.20. num.15. præſcribitur, & quos idoneos repererint, approbabunt. Decanorum autem, & Priorum Clauſtralium vitam, mores, induſtriam, doctrinam, & ſolicitudinem; tum a Prælato, & Superioribus, tum ab aliis diligenter explorabunt; cum enim ex eorum numero eligantur Priores, & Abbates reſpective, omnium optimi ſunt approbandi. Quos igitur dignos judicaverint Viſitatores (ſuper quo eorum conſcientiam

Digitized by Google

tiam oneramus) approbabunt, & in acta referri mandabunt. Caveant autem Viſitatores, ne aliquem approbent, qui per integrum ſaltem annum in eodem Monaſterio commoratus non fuerit, aut certe bonum teſtimonium habeat ab his Prælatis, & Superioribus, cum quibus, eo anno, licet in diverſis Monaſteriis, vixerit. Hoc attento, quod Titulares Prælati deinceps neque in Abbates cum Adminiſtratione, neque in Priores, neque in Decanos promoveri poterunt.

4. Prohibemus quoque ne quis ad Decanatum, nec ad aliquem ſuperioritatis gradum, etiamſi Sacerdos ad Congregationem venerit, aſſumi poſſit, niſi decimo ſexto; nec ad curam Novitiorum, niſi 18. anno reſpective in Congregatione completo, ut ſupra in declaratorio Regulæ Cap.21. num.7.

5. Et nemo in Priorem, aut Abbatem promoveri poſſit, niſi per quinquennium completum in Decanatu, aut Prioratu reſpective laudabiliter vixerit, prout in præfato Cap.31. num.11.

6. Videant conſequenter Diffinitores ſi Monaſteria Sacerdotibus, Cantoribus, & aliis quibuſcumque Monachis indigeant, & pro qualitate loci, concurſu, frequentia Populi, & dignitate Eccleſiæ opportune provideant, ſervata tamen forma Decreti Sacræ Congregationis Concilii de celebratione Miſſarum, ubi decernitur, ut numerum familiæ ſingulorum Monaſteriorum Capituli Generalis ſententia, & auctoritate præfinitum, iidem Regularium Superiores perpetuo ſervare omnino teneantur: nec poſſint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti redituum, abſque Sacræ ipſius Congregationis licentia. Quem quidem numerum jam unicuique noſtræ Congregationis Monaſterio Capituli Generalis voto, & auctoritate præfixum, nemini liceat Prælatorum noſtrorum ullo pacto minuere, vel pro obtinenda hujuſmodi augendi licentia, ad eandem Sacram Congregationem recurrere, niſi ex urgentiſſima, & legitima Cauſa in Capitulo Generali a Diffinitoribus approbanda, pœnas in prædicto Decreto contentas incurſuri. Statuatur item ex eo numero, quot Decani, quot Sacerdotes, quot Clerici, ſingulis Monaſteriis ſint adſcribendi, ſic enim fiet, ut ex certo uniuſcujuſque Monaſterii Monachorum numero, certus etiam numerus omnium in Congregatione Monachorum determinetur, adeo ut ſingulis annis non plures Novitii ad probationem recipiantur, quam quot de præſcripto numero fuerint imminuti. Inſuper ſi qui ex legitima cauſa petant, aut indigeant mutatione, prout fieri poterit, & Diffinitoribus videtur, fiat proviſio.

7. Ad tollenda autem ſcandala, & incommoda, quæ ex frequentibus Monachorum mutationibus ſæpe numero etiam cum animarum detrimento oriuntur, ſtatuimus, quod Monachi noſtræ Congregationis non levi cauſa mutentur, ſed tantum ex manifeſtæ infirmitatis cauſa, quibus Medicorum Conſilio aeris mutatio ſubveniret, aut ſi hujuſmodi mutatio ad Animæ ſalutem eſſet neceſſaria, vel alia gravi cauſa a Diffinitoribus, vel Regimine, aut a Viſitatoribus approbanda. Mutatis autem, Viſitatores, aut Diffinitores, aut Regimen per quos mutari contigerit, provideant, ut omnia itineri neceſſaria tribuantur, præſcripta quoque eis via, qua directe ad Monaſteria ſibi aſſignata pergant, ita ut vagandi tollatur occaſio, & commodis Monachorum, qua decet charitate, conſulatur.

8. Mutationes vero prædictæ, quantum poſſibile eſt fiant ad loca viciniora, & magis propinqua, ut expenſis ſimul, & vagationi Monachorum parcatur, & ne cogantur diverſa Monaſteria, & hoſpitia circuire. Quod præcipue circa Juvenes obſervetur, prout ſupra ordinatum eſt in Declaratorio Regulæ Cap.67. n.13.

9. Scriba vero Capituli Monachos, & Monaſteria a quibus amovendi ſunt, & ad quæ tranſmittendi fuerint, in ſcriptis redigat. Nec Catalogis mutationum, quæ per Capitulum, aut Dietas fiunt, adhibeatur fides, niſi ſubſcriptis manu ipſius Scribæ, ſive Cancellarii, vel unius ex Prælatis, vel Procuratoris in Curia, vel Notario cum fidem facientium, eos cum originali convenire.

10. Statuentes inſuper, quod quando Monachi mutantur de Monaſterio ad Monaſterium, competenter induti mittantur, & maxime in prima mutatione eis omnino provideatur de clamyde, ſeu Mantello panneo, ocreis, calcaribus, aliiſque neceſſariis, prout in inventario ſuorum veſtimentorum cognoſcentur indigere.

11. Pecunias vero non ſolum, quas pro Veſtimentis deferunt, ſed etiam omnes alias, cum ad Monaſteria ſibi aſſignata pervenerint, ſtatim Prælatis revelent, Depoſitario conſignandas, quas nolumus, niſi de licentia Abbatis expendi.

De Viſitatorum, & Procuratoris in Curia electione.

CAPUT XXIII.

Item de eorum Sede, & Officio; necnon Procuratore Computiſta, & Coadjutore.

1. Demum ipſi Diffinitores eligant ſex Prælatos in Viſitatores ultra Præſidentem, Religionis Zelo, morum probitate, literarumque ſcientia conſpicuos, qui teneantur in illis Provinciis, in quibus Viſitatores deputati fuerint, munus ſuum cum omni diligentia ſubire, & intra tempus a Conſtitutionibus præſcriptum abſolvere.

2. Modus autem eligendi erit iſte: Quilibet Diffinitor ſecrete ſcribat in una Schedula ſex Prælatos ſupradictis qualitatibus præditos, duos videlicet ex Neapolitana, Romana, & Hetruſca; ac alios duos ex Lombarda, Veneta, Ligura Provinciis, ex diverſis tamen dd. Provinciarum Monaſteriis reſpective profeſſos, & reliquos duos juxta præſcriptum noſtræ Congregationis pro Regno Siciliæ, ut ſtatuitur in Brevi Pauli V. Poſtea ipſam ſchedulam Patri Præſidenti præſentent, deinde nominati exponantur votis, & qui habuerint plures voces, Viſitatores exiſtant; quando vero plures concurrunt in vocibus, antiquior Profeſſione præponatur.

3. Statuimus tamen juxta formam Literarum Apoſtolicarum Gregorii XIII., ut qui in uno Capitulo fuerit Diffinitor, illo triennio Viſitator eſſe non poſſit. Similiter, qui anno præterito fuerit Viſitator, niſi elapſo ſexennio in Viſitatorem eligi nequeat. Viſitator autem ſolum actu, ſequenti immediate triennio, illa Monaſteria viſitare non valeat, quæ præterito triennio, etiam actu viſitaverit. Viſitatio vero Monialium committi non poſſit iis, qui immediate ante, eas, actu, vel officio viſitaverint.

4. Tradant denique Diffinitores binis quibuſque Viſitatoribus juxta prædictas Literas Apoſtolicas, ſchedulam, in qua deſcripta ſint, non ſolum ea, quæ de Viſitatoribus Congregationis noſtræ,

ſtræ, Conſtitutiones mandant obſervari; ſed etiam alia, quæ ipſi Diffinitores judicaverint Viſitatoribus ordinanda, tam in genere, quam in ſpecie pro ſingulorum Monaſteriorum exigentia.

5. Poſtea ineant tractatum de eligendo Procuratore Generali in Curia Romana, cujus officium cum maximi ſit ponderis, eligatur ſpectatæ vir probitatis, induſtriæ, ac fidei, qui ſit Abbas Regiminis, & non ſolum ingenio, & gravitate morum commendetur, ſed etiam in Abbatia triennium ad minus compleverit, & cujus vita in aliis etiam officiis laudabiliter acta, firmum, & grave dederit teſtimonium, eum poſſe tanti oneris, & honoris nomen ſuſtinere; acceſſeritque gravior quædam, & continuata Viſitatorum confirmatio. Ad ejus enim officium ſpectat Congregationis negotia tractare in Curia, ex Diffinitorum Capituli Generalis, aut Patrum Regiminis præſcripto, omniaque ad Patrem Præſidentem referre: Congregationis jura tueri: Annatas quindenniorum, quartam partem fructuum, & contingentem partem ſubſidii quadringentorum millium ſcutorum, & aliorum omnium, aut alias impoſitorum, aut in poſterum imponendorum, & annuum Cenſum unius auri Cameræ Apoſtolicæ in Feſto Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli in ſignum perpetuæ libertatis, & confirmationis privilegiorum noſtrorum, quotannis ſolvere ex pecuniis ſibi per Monaſteria, aut per Quæſtorem tranſmiſſis.

6. De quibus bis in anno rationem reddere teneatur Abbatibus S. Pauli de Urbe, & S. Mariæ de Farſa cum aſſiſtentia alicujus computiſtæ a Diffinitorio ad hæc ſpecialiter deputandi: ſciatque ſe, ſi in hoc unquam defecerit, a Capitulo Generali, vel etiam a Dieta graviſſime puniendum eſſe. Viſitatoribus etiam, dum Monaſterium S. Pauli viſitaverint, idem Procurator Generalis oſtendat annua ſuæ adminiſtrationis computa, libroſque computorum ſecum deferet ad Capitulum Generale a Diffinitorio exacte recognoſcendos, & ſubſcribendos.

7. Interim vero Capſa Procurariæ Generalis, nullo modo ſit apud Computiſtam Congregationis, ſed apud aliam perſonam fide dignam a Diffinitorio eligendam; a qua Capſa Computiſta prædictus non extrahet ſummam aliquam quovis titulo ſolvendam abſque mandato a P. Procuratore Generali ſubſcripto, In caſu autem reductionis, vel extinctionis Cenſuum, debitorum, vel aliorum particularium computorum, Computiſta pro tempore ſub pœna depoſitionis, & inhabilitatis ad quoſcumque gradus, mittere teneatur eorum exſcriptum Monaſteriis, ad quæ reſpective ſpectaverint, ſpatio unius menſis.

8. Modus autem electionis ejuſdem Procuratoris Generalis, prout firmatum fuit auctoritate Apoſtolica per Breve Clementis X. ſub datum die 22. Auguſti 1670. erit iſte: Eligatur ab univerſo Capitulo Generali ex omnibus Abbatibus ad id muneris, ut ſupradictum eſt, idoneis, qui omnes indiſcriminatim ſuffragiis ejuſdem Capituli Generalis committi debent. Ille vero ex Abbatibus, in quem plura vota conſenſerint, cenſeatur legitime electus in Procuratorem Generalem, paribus autem apparentibus ſuffragiis, qui provectior in Religione fuerit, is Procurator erit habendus. Porro quicumque ille ſit ſingulis in Capitulis Generalibus omnium Patrum Scrutinio ſubmittatur, iterum in d. officio per majorem ſupra dimidiam vocum partem, ſi aptus repertus fuerit confirmandus.

9. Advertatur præterea, quod juxta Breve Pauli V., nunquam Abbas Sancti Pauli de Urbe, & eligendus in Procuratorem, ſint ex Monaſteriis earundem Provinciarum, ſed diverſarum eligantur, ut ſi contigerit Procuratorem electum eſſe profeſſum ex Monaſteriis Provinciarum Lombardæ, Venetæ, vel Liguræ, tunc Abbas Sancti Pauli ex aliquo Monaſterio Romanæ, Neapolitanæ, Siculæ, vel Hetruſcæ deputetur, & vice verſa multo minus eligatur in Procuratorem Abbas S. Pauli, ſed Procurator eligendus ſit Regimine, & Perſona penitus ab eo diſtinctus; imo nec ipſe Abbas, qui eſt Procurator Generalis, finito tempore ſuæ adminiſtrationis, deputari poſſit immediate ad Regimen S. Pauli; nec Abbas Sancti Pauli immediate poſt Regimen ejuſdem, eligi queat in Procuratorem Generalem, ſicut in Procuratorem Generalem eligi duos Abbates ejuſdem Monaſterii profeſſos, ſucceſſive, aut alterum in Procuratorem Generalem, alterum in Præſidentem Congregationis ſimul omnino prohibemus. Declarantes nullam, & invalidam electionem præfatam in qua prædicta omnia, & ſingula ſervata non fuerint.

10. Abbati in Procuratorem electo non deputetur Monaſterium aliquod Regiminis, ſed Abbatia ſolius tituli. Durante vero tempore ſuæ adminiſtrationis, eligi non poſſit Procurator Generalis in Diffinitorem, aut Viſitatorem, quod pariter fieri prohibemus eo anno, & in eo Capitulo, quo a Procuratoria Generali quocumque modo contigerit ceſſare. Excludimus etiam Procuratorem Generalem omnino a Dieta, tantoque tempore a Procuratoria vacare jubemus, quanto aute in ea perduraverit; paribuſque rationibus, nolumus P. Præſidentem Congregationis tum pro eo tempore, quo Præſidis munus gerit, tum pro triennio immediato, quo ab eo abſolutus eſt, cooptari poſſe in Procuratorem Generalem, & viceverſa Procuratorem in Præſidem.

11. Abbas qui eligitur in Procuratorem Generalem, Juramentum, ut moris eſt Rmo Diffinitorio exhibeat, ſe nullam diſpenſationem ad quoſcumque gradus, Dignitates, Sacros Ordines, aut ad quodcumque aliud noſtris Conſtitutionibus repugnans, impetraturum, niſi de ſpeciali Diffiniturum, vel Patrum Regiminis mandato, & in quantum poteſt pro ſui muneris officio dd. Diſpenſationes, ſe impediturum. Quod ſi ad ejus notitiam pervenerit, aliquem ex noſtris Monachis id attentaſſe, teneatur quam primum P. Præſidi, vel Regimini denunciare, graviter eum, qui has diſpenſationes procuraverit, punituro. Si vero eligatur in Procuratorem Generalem Abbas abſens a Capitulo, hoc idem Juramentum intra octavam diem, a qua Romam pervenerit, Abbati S. Pauli præſtabit, ejuſque facti authenticum teſtimonium Patri Præſidi tranſmittat.

12. Singulorum item Monaſteriorum negotia curabit, & Cauſas defender, & prout opus fuerit tam de rebus publicum Congregationis bonum concernentibus, Patrem Præſidem certiorem faciet, quam de privatis Monaſteriorum negotiis eorum Superiores. Et ſi contingat, vel morte, vel quovis alio caſu deficere Procuratorem Generalem, tunc, qui erit Abbas S. Pauli

curam

Digitized by Google

curam gerat uſque ad futurum Capitulum Procuratoriæ prædictæ, eodem modo, quo de Procuratore Generali eſt diffinitum: in ſuo robore ſemper permanente Statuto prohibente ne Abbas S. Pauli, vel tunc, vel immediate poſt eligatur in Procuratorem Generalem.

13. Si vero ex aliqua gravi culpa (quod Deus avertat) Juſtitiæ rigor expoſcat, ut ad ejuſdem Procuratoris depoſitionem in pœnam deveniatur, vel pro bono Congregationis regimine contingat, ut ab officio abſolvatur, ad hujuſmodi proviſiones per Diffinitores tantum, abſque aliorum Prælatorum ſuffragiis, dummodo ex novem Diffinitoribus, ſeptem conſentiant, procedatur.

14. Ut denique tanti officii onus facilius ſuſtinere valeat, deputetur ei a Diffinitoribus, aut a Patribus Regiminis Coadjutor, qui ſit Decanus, cujus opera in ſcribendo, & aliis negotiis utatur: gravis & ipſe, induſtrius, probitateque, & ingenio conſpicuus, qui etiam ejus vices (ſi quando eum abeſſe contigerit) ſine Congregationis incommodo gerere poſſit. Hic qui Comprocurator appellatur, præſit omnibus Decanis, etiam Magiſtris Novitiorum, & ſubjaceat in temporalibus Procuratori Generali, in ſpiritualibus vero Abbati Sancti Pauli tantum, a quo teneatur accipere benedictionem, dum e Monaſterio egreditur, & ad illud revertitur. Quod idem dicimus de Computiſta, qui ſemper ſit Decanus, & teneat locum immediate poſt Comprocuratorem.

De Epiſtolis dirigendis, & de loco celebrandi Capitulum.

CAPUT XXIV.

Item de Capituli tempore, & expenſis.

1. Expeditis omnibus, & ante Capituli abſolutionem, ſi quæ reſponſivæ, vel miſſivæ conficiendæ ſunt literæ; ſatisfiat huic muneri per aliquem ad hoc idoneum a Diffinitoribus deputatum. Quas literas Diffinitores diligenter videant, & ſi aliquas judicaverint memoria dignas regiſtrari faciant per Cancellarium.

2. Conſequenter pro futuro Capitulo celebrando idoneus in aliquo Congregationis noſtræ Monaſterio locus eligatur: Declaramus autem Monaſteria pro celebrando Capitulo, hæc eſſe, videlicet: Monaſterium Sancti Benedicti Mantuæ, Sancti Joannis Euangeliſtæ Parmæ, Sanctæ Juſtinæ Patavii, Sanctæ Mariæ Prataleæ, Sancti Georgii Venetiarum, S.Petri Peruſii, S.Vitalis Ravennæ, & Sacrum Caſſinenſe Cœnobium: Volentes, quod hoc ordine habeantur Comitia pro Capitulo Generali, ut ter in uno, vel altero Monaſteriorum in Provinciis Veneta, & Lombarda, ut ſupra deputatorum, bis vero in aſſignatis Provinciarum Romanæ, & Neapolitanæ celebrentur de triennio in triennium, ut ſupra ſancitum eſt Cap.1. n.1.

3. Qui locus ſic electus, niſi rationabili cauſa, & de Præſidentis, necnon majoris partis Viſitatorum conſenſu, mutari non poſſit, nec celebratio Capituli, niſi per breve tempus octo videlicet, vel ad altius decem dierum differri, a decem vero diebus uſque ad Menſem, niſi de Præſidentis, omniumque Viſitatorum conſenſu minime differri poſſit, & hoc niſi ex urgentiſſima, & inevitabili cauſa.

4. Quod ſi aliqua rationabili cauſa Præſidens, & Viſitatores prædicti ipſius Capituli locum duxerint tranſmutandum, vel celebrationem Capituli prorogandam congruo tempore, omnibus Prælatis Monaſteriorum per literas ſignificare nullo pacto prætermittant.

5. Statuimus etiam, ut ad expenſas, quæ in Capitulo Generali fient, omnia Monaſteria, tam citra, quam ultra Alpes ſecundum eorum taxam, contribuere teneantur.

De publicatione, & abſolutione Capituli.

CAPUT XXV.

Ideſt, de evulgatione eorum, quæ definita fuere in Capitulo.

1. Omnibus, quæ ad Generale Capitulum pertinent, expeditis, omnes advocentur, tam de Capitulo, quam reſidentes in Monaſterio, ubi Capitulum celebratur, publicenturque per Scribam Capituli tanquam auctoritate Apoſtolica publicum Notarium: Præſidens Regiminis, Viſitatores, & Prælati Monaſteriorum tam adminiſtrationem habentes, quam Titulares, Theſaurarius Congregationis, Procurator Generalis in Curia, Cancellarius, Capſarius, Coadjutor Procuratoris, & Computiſta, & mutationes Monachorum, præſentibus teſtibus pro hoc actu ſpecialiter rogatis.

2. Quibus peractis exeant omnes, qui non ſunt de Congregatione, & ſucceſſive per Præſidentem vel Scribam terminata in Capitulo publicentur, exceptis iis, quæ ſecreta Diffinitores duxerint tenenda. Quæ vero publicata fuerint, Prælati in ſcriptis ad ſua Monaſteria Monachis ſuis denuncianda, portent, & quæ a præfato Capitulo per duo præterita Capitula approbata fuerint, vel in futurum approbanda, emanare contigerit, ſecum ad ſua Monaſteria, vel deferant, vel deferri faciant, quamprimum commode poterunt, in libro ad hoc in modum regeſtri deputato, per ſe, vel per alium fideliter exaranda.

3. Quæ quidem ordinationes in Monaſteriis legantur, in reverſione Prælati a Capitulo: publicentur etiam nominatim, ſi qui fuerint fugitivi, vel expulſi, ut ab omnibus requirantur reſpective, vel evitentur, ſecundum declarationem ſuper Cap. Regulæ 29.

4. Et imponantur triginta Miſſæ pro quolibet Monaſterio pro Fratribus Defunctis noſtræ Congregationis, & aliæ triginta pro habentibus literas gratioſas, qui illo forte anno deceſſerint, quas pro debito ſufficere volumus.

5. Ultimo publicetur locus futuri Capituli, & Pater Præſidens committat omnibus, ut oretur pro SSño D. N., pro Eño Protectore, ac cæteris S.R.E. Cardinalibus, pro Principibus, Prælatis, Congregationis noſtræ Benefactoribus, vivis, & defunctis.

6. Quibus peractis, Viſitatores a Scriba Capituli requirant, & petant in ſcriptis; ſi quæ ordinata ſunt pro Monaſteriis ſuæ Provinciæ, quæ ad eorum officia pertineant. Et ſimiliter quilibet Prælatus petat a Scriba Capituli, ſi quæ ad ſuum Monaſterium pertinentia, ordinata fuerint in authentica forma in libro ſui Monaſterii, ut ſupra dictum eſt, poſtea adnotanda, & in ſpecie de Monachis ad ſuum Monaſterium tunc deputatis, an pro aliquo illorum obtenta fuerit licentia, ut ad ordines promoveatur, & quo tempore, & ſimiliter a P.Præſidente requirat, ſi quæ fuerint ad ſuum Monaſterium pertinentia. Et ſic obtenta prius licentia, & bene-

dictione percepta , facultas ſit unicuique redeundi ad ſua Monaſteria , niſi ex aliqua cauſa fuerit neceſſe aliquos remanere. Præſidens tamen , & Viſitatores ultimi recedant. Modus autem hæc omnia pronunciandi , ut ab omnibus idem ordo ſervetur , erit iſte , videlicet :

7. Primo pronuncientur Prælati. Secundo Ordinationes confirmatæ. Tertio ordinationes novæ. Quarto admonitiones. Quinto mutationes Monachorum. Sexto numerus Profeſſorum. Septimo fugitivi , & expulſi , ac licentiati , & a quo Monaſterio , qui ſpecifice nominentur. Octavo nominatim defuncti omnes , & in quo Monaſterio. Nono numerus Defunctorum habentium literas gratioſas. Decimo triginta Miſſæ pro Fratribus noſtris Defunctis , & triginta item aliæ pro habentibus literas gratioſas , ut ſupra. Undecimo impoſitio taxæ , ſive taxarum. Duodecimo locus futuri Capituli. Tertiodecimo licentiæ admittendi Novitios ad profeſſionem. Et poſtremo Theſaurarius, Procurator in Curia, ac cæteri Officiales Congregationis, ut ſupra num. 1.

De pecuniarum ſolutione pro debitis liquidis Monaſteriorum.

CAPUT XXVI.

Item pœnæ contra non ſolventes hujuſmodi pecunias.

1. Si aliquod Monaſteriorum liquido debito teneatur , vel Congregationi , vel particulari Monaſterio , in quacumque , ſive pecuniarum , ſive rerum quantitate , eique a Capitulo , vel a Viſitatoribus præfixum fuerit certum ſolvendi tempus , & Prælatus illius Cœnobii , elapſo termino , requiſitus de ſolutione non ſatisfecerit intra quindecim dies , ſaltem per depoſitum reale rerum , vel pecuniarum , ad arbitrium Creditoris , privetur in Capitulo ſequenti voce activa , & paſſiva : Si vero debitum illud fuerit ratione taxarum , ſolvat cum illo totum intereſſe , & pœniteat , prout ſupradictum eſt ; ſi tamen in culpa ipſe fuerit.

2. Si autem Cellerarius a Prælato monitus ſupradicta adimplere neglexerit , ab officio amoveatur &c.

SECUNDA PARS CONSTITUTIONUM CONGREGATIONIS CASINENSIS.

De poteſtate Præſidentis , & Viſitatorum.

CAPUT I.

Item de muneribus ab ipſis non accipiendis.

1. Præſidenti Regiminis tanquam principali Viſitatori , & Patri Congregationis deferatur ab omnibus omnis reverentia, & loci præeminentia. Ipſe ſolus in quocumque fuerit Monaſterio omnia ſigna , tam particularia , quam generalia faciat.

2. Teneat penes ſe ſigillum magnum Congregationis , quo utantur Patres , cum aliquid præcipuum nomine Capituli , vel Regiminis fieri continget. Teneat etiam Regeſtum Capituli , aliæ vero Scripturæ Congregationis ſerventur in Archivio , & Claves Archivii ſemper ſint apud Præſidem , vel Abbatem illius Monaſterii , nec poſſint inde extrahi Scripturæ ullæ, niſi de ejus licentia , aut commiſſione , relicto etiam ibi ab extrahentibus Chirographo extractorum.

3. Ad ipſum deferantur ſingula Congregationis , quæ intra triennium occurrerint. Ad eumdem principaliter pertinet exequi ordinata per Capitulum. Quæ duo præmiſſa , aut ſolus , aut cum aliis Viſitatoribus , ſecundum rerum qualitatem , & ejus limitatam poteſtatem faciat.

4. Poſſit etiam in iis , quæ intra triennium occurrerint pro evitandis ſcandalis , & pro pace ſervanda , expedire videbitur , cum uno ſaltem ex Viſitatoribus providere. Cujus proviſioni , & deliberationi , omnes, etiamſi Viſitator fuerit, obedire teneantur.

5. Caveat etiam ne affectione , aut paſſione aliqua moveatur : Sed omnia ſecundum Dei timorem diſponere ſatagat. Quod ſi aliter (quod abſit) fecerit, ſciat ſe per Diffinitores ſequentis Capituli puniendum.

6. Titulum vero Præſidentis Generalis, nec ipſe ſibi arroget , nec ab aliis illi deferatur, ſed ſimpliciter juxta primævum Congregationis ritum , vocetur Præſidens Caſinenſis.

7. Statuimus etiam quod P. Præſidens non poſſit accedere ad Curiam Romanam , niſi prius habito conſenſu utriuſque Viſitatoris illius Provinciæ, in qua fuerit deputatus.

8. Item , quod nullus Viſitatorum ad eamdem Curiam accedere poſſit , niſi de licentia P. Præſidentis , ac Conviſitatoris ſui: cæteris vero Prælatis , ac Religioſis noſtris prohibemus omnino , ne Romam proficiſcantur , niſi accedente conſenſu P. Præſidentis , & utriuſque Viſitatoris ſuæ Provinciæ , vel ſi periculum eſſet in mora cum licentia Patris Præſidentis , aut unius ſaltem dictorum Viſitatorum ; Necnon Abbatis Sancti Pauli , & Procuratoris in Curia Romana.

9. Liceat præterea eidem P. Præſidenti cum aliquo ex Viſitatoribus illius Provinciæ , ubi viſitandum fuerit, omnia Congregationis Monaſteria, quotieſcumq; opus fuerit viſitare, excepto Monaſterio, cui triennio præterito præfuit, & cui aliquis in ſecundo gradu illi conjunctus præeſt : Quod idem de Viſitatoribus intelligimus.

10. Caveat tamen , ne auctoritate officii ſui (quemadmodum , & quilibet Viſitator) Religioſum aliquem de quolibet Monaſterio Congregationis noſtræ removeat , & eum in Monaſterio ſibi commiſſo deputet. Sed ſi aliqua Monachorum indigebit proviſione , duo alii Viſitatores , aut Præſidens cum uno Viſitatore hujuſmodi faciant proviſionem.

11. Poſſit autem Præſidens Prælatorum conſenſu Monachis aliqua juſta cauſa mutationem petentibus licentiam impertiri, quam tamen illis non concedat , quos Capitulum , vel Regimen in Dietis , aut Viſitatores in actu Viſitationis (cum ab ipſis mutari petiiſſent) rejecerunt , aut alio quàm optaſſent , mutaverunt , niſi forte urgentiſſima, & neceſſaria cauſa noviter emerſerit. Hortamur tamen , ut conſenſus hujuſmodi non tam facile concedat , ſed Viſitatoribus quantum fieri poteſt , hanc curam relinquat.

12. Cæterum Præſidens cum duobus Viſitatoribus , quoties neceſſitas poſtulaverit , ut propter animæ , aut corporis ſalutem mutatio,

fiat

ſiat alicujus Religioſi intra anuum de Monaſterio ad Monaſterium, diſponere ſuper hoc poſſit, uſque ad tempus Capituli, aut Dietæ.

13. Item Præſidens, & Viſitatores, vel quilibet eorum in actu Viſitationis exiſtens, cauſas, & lites inter Monaſteria, ac perſonas Congregationis audire, & ſummarie, facti ſola veritate inſpecta, terminare; niſi rei gravitas mereatur ad Capitulum, vel Regimen rem deferri. Quod vero Juſtitia mediante (ut præfertur) judicaverit, vel terminaverit, faciat obſervari.

14. Item Præſidens omni tempore abſolvere poteſt Religioſos noſtros, a caſibus in Religione reſervatis. Quod idem ſtatuimus de Viſitatoribus in actu Viſitationis tantum, etiamſi fuerint Viſitatores ſolum actu, non officio.

15. Poſſit etiam Præſidens in actu Viſitationis, ubi ordo Juſtitiæ exigeret, Monachum aliquem in quocumque Monaſterio Congregationis delinquentem corrigere, & in Domum Cuſtodiæ detrudere, etiam (ſi opus fuerit) invito Prælato, & idem poſſint Viſitatores in actu Viſitationis.

16. Demum Præſidens cum omoibus Viſitatoribus, quos appellatione Regiminis intelligi volumus, omnem repræſentent Congregationem, & ea exequi poſſint, quæ infra Cap.3. determinaotur.

17. Habeantque Præſidens, & ſinguli Viſitatores Sigilla ſingula æqualis omnino formæ, & quantitatis, ejuſdemque characteris ſcilicet *Pax*, quibus utantur in literis particularibus ad officium ſuum ſpectantibus. Nec alteri cuivis liceat ſigillo ſimili uti.

18. Literas vero eodem Sigillo ſignatas, nemini de Congregatione noſtra, etiamſi Præſidens, aut Conviſitator, vel Prælatus eſſet aperire concedimus, niſi ſolis iis, ad quos diriguntur, vel de eorum licentia: præterquam in caſu urgentiſſimæ neceſſitatis, ut in Declaratorio Cap.54. n.4. 5. 6.

19. Ad ipſos etiam Præſidem, & Viſitatores pertinet, cum opus fuerit, vel propter ſcandalum evitandum ordinata per Capitulum de omnium conſenſu ſuſpendere uſque ad tempus Generalis Capituli: Non tamen ex toto revocare. Poſſint etiam, ubi neceſſitas urgeret aliquod univerſale in Congregatione conſtituere uſque ad tempus Capituli dumtaxat ſervandum.

20. Ordinata etiam per prædictos pro bono Congregationis volumus obſervari, etiam poſt eorum officia, niſi revocentur a Succeſſoribus & fuerint approbata, prout ſupra diſpoſitum eſt in prima parte Cap.29. n.6.

21. Et quia ſæpe munera excæcant oculos Sapientum, & ſubvertunt corda Juſtorum; Statuimus, juxta Sacrorum Canonum ſanctiones, quod nec Præſidens, nec Diffinitores, nec Viſitatores, etiam Monialium duraote eorum officio, accipere ullo modo poſſint quæcumque munera a Monachis noſtris, vel Monialibus, vel ab aliis quibuſcumque perſonis de Congregatione. Quod ſi contra fecerint, priventur ipſis rebus, & inſuper graviter puniantur, ſecundum qualitatem delicti, & Perſonæ.

Quomodo, & qualiter fieri debeant Viſitationes.

CAPUT II.

1. Ad evitanda Viſitatorum incommoda, & Cœnobiorum diſpendia decernimus, Viſitationes Monaſteriorum noſtrorum tertio quoque anno peragendas, deputantes tempus prædictarum Viſitationum in acceſſu ad Dietam, & receſſu ab ea juxta Conſtitutionem SSmi D.N. Innocentii PP. XI. ſub die 9. Septembris 1680., intra quod Viſitatores, niſi ex aliqua infirmitate, vel alio legitimo fuerint impedimento detenti, teneantur ſuum officium expleviſſe. Quod ſi facere neglexerint, in ſequenti Capitulo Generali, activa, & paſſiva voce priveotur. Si vero ambos Viſitatores tempore præfato, & cauſa legitima, ut ſupra impeditos eſſe contingerit, viſitent quamprimum, ceſſante præfato impedimento. Si autem alter eorum fuerit pariter legitime impeditus, de conſenſu utriuſque eligatur alius Prælatus de Regimine, vel Prior Clauſtralis, aut ſaltem Decanus Regiminis, qui actu tantum ſit Viſitator, & non officio, itaut intra præfatum tempus Viſitatio omnino compleatur. Ubi de Viſitatorum officiis, & poteſtate.

2. Hoc plane volentes, quod Viſitator Officio ſemper præcedere debeat Viſitatorem actu, & non officio, licet ſit in Congregatione inferior.

3. Caveant ne in eorum audientiæ locis ponautur ulla ornamenta, & poſt primum diem comedant in Refectorio communem Conventus victum ſequentes.

4. Quamprimum igitur Viſitatores ad Monaſterium, quod viſitare intendunt, pervenerint: congruo tempore congregatis Prælatis, & Monachis ipſius Monaſterii, aliquam, non in humanæ ſapientiæ verbis, ſed brevem, & puram in hunc modum faciant exhortationem.

5. Fratres chariſſimi, cum ex injuncto nobis a Capitulo Generali Viſitationis munere, huc acceſſerimus, ut ſi quid in hoc Monaſterio, tam in capite, quam in membris, vel contra Regularis diſciplinæ normam, vel contra rectam temporalium adminiſtrationem forſan irreſperit, in ſpiritualibus, & temporalibus ad bonum Regimen reducatur: idcirco ſi aliquid correctione dignum ad noſtram notitiam pervenerit, omni vigilantia, & ſtudio, prout Nobis deſuper datum fuerit, providere curabimus, apud vos per illud temporis ſpatium, quod ſuadebit neceſſitas, commorantes; Si vero nullus veſtrum noſtra iodigebit opera, gratias Deo agite, charitatem continuam in hoc vinculo Pacis invicem ſervantes, obedientiam, & reverentiam ob Dei amorem Patribus impendentes, diſciplinam Monaſticam, & Regularem obſervantiam accenſis deſideriis confoventes, & ſi ad alia hujuſmodi voluerit breviter exhortari:

6. Conſequenter moneant Prælatum, & Monachos, quod ſi quis pro bono Monaſterii ſui judicaverit, aliquid inſinuandum, libere illud exponat: Quoniam intentio Patrum noſtrorum eſt, quod in Viſitationibus vitia tam in Capite, quam in Membris, radicitus amputentur, cum ea tamen, qua decet humanitate, & charitate.

7. Caveat tamen quilibet, ne alicui potiſſime Prælato, quavis paſſione ſeductus, aliquid falſum imponat, ſeu aliter, quam dictum, factum-

ctum-

ctumque fuerit referat: aut ſuſpicionibus, vel leviter dictis, ſeu factis, aliquem inculpet. Quod ſi fieri (quod abſit) contigerit, diligenter cognita cauſa, hujuſmodi Reus ſciat ſe publice coram Monachis culpam dicturum, ac pœna talionis, aut aliter, prout videbitur, puniendum.

8. Poſtea vero Viſitatores faciant abſolntionem mortuorum; Mox viſitent Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacrarium, & Reliquias, ſi quæ ſunt ac deinde tempore congruo ſint ſeorſum cum ſolo Prælato Monaſterii, illumque examinent de Seniorum ſuorum, & cæterorum Monachorum conditionibus, & præſertim ſi adhibita fuit diligentia neceſſaria in librorum inquiſitione. Si Prior Clauſtralis, & Decani circa ſua Officia, videlicet in Divinis Officiis, in cuſtodia Regularis obſervantiæ, in audiendis Religioſorum confeſſionibus, in communibus exercitiis, in quotidianis Monaſterii Officinarum Viſitationibus ſint ſoliciti: Si ſibi invicem reverentiam, ac Superioribus obedientiam præſtent; Si cæremonias obſervari curent. Si Monachorum, & Commiſſorum admonitiones, ac correctiones in Capitulo culparum frequentent: Si in prædictis adminiſtrationibus, & correctionibus ſint nimis rigidi, aut remiſſi, ſi Magiſter Novitiorum diligenter Novitios ſuos inſtruat in oratione mentali, in ſpiritualibus exercitiis, in cæremoniis Congregationis, in compoſitione, tam interioris hominis, quam exterioris: nec non ſi eos in vilibus ſervitiis exerceat, & in aliis hujuſmodi, quæ in Regula, & Conſtitutionibus noſtris continentur.

9. Inquirant prætereà de idoneitate, & conditionibus Novitiorum, ac etiam ſi in eorum receptione obſerventur præcepta Regulæ, & Conſtitutionum noſtrarum, & ſi recipiantur ad profeſſionem ſecundum privilegia noſtra: ulterius quod recipiantur de conſenſu duarum ex tribus partibus Conventus, & quod profiteantur in manibus, vel in præſentia Prælati: ſub Congregatione juxta formam Nobis uſitatam.

10. Interrogent etiam ipſum Prælatum, ſi in adminiſtratione temporalium, Cellerarius ſuum ſequatur conſilium, & voluntatem: Si noſtris potiſſime infirmis neceſſaria miniſtret: Si tam in verbis, quam in factis, & cæteris moribus eos ædificet, & cum ſæcularibus ſit exemplaris: Si temporalia Monaſterii diligenter adminiſtret, an procuret, ut poſſeſſiones a Colonis ſint ſuis temporibus cultæ, arboribuſque conſitæ, ac cæteris ad culturam neceſſariis convenienter inſtructæ: Si libros computorum, ac rationum Monaſterii ſui teneat ordinatos: Si Inſtrumenta, & alia Monaſterii Jura diligenter conſervari procuret: Si Inventarium omnium rerum mobilium Monaſterii, & immobilium habeat: Si aliis Officialibus a Cellerario dependentibus intus, & extra Monaſterium, ea, quæ ad eorum Officium ſpectant, per Inventarium accurate conſignet, & ab ipſis expleta adminiſtratione integram, & fidelem exigat rationem. An ipſe Prælatus viderit præſcriptis temporibus, una cum Senioribus, computa Monaſterii ſui, prout decernitur in Declaratorio Regulæ Cap. 31. Et ſi Monaſterium eſt debitis aggravatum, in qua ſomma, & quem habeat ſatisfaciendi modum. Propter quod volumus, ut Viſitatores ante receſſum, diligenter videant computa Debitorum, & Creditorum Monaſterii, necnon redditiuum, & expenſas. Quod ſi viderint Monaſterium notabiliter aggravatum juxta eorum providentiam, opportuna remedia adhibeant.

11. Inquirant etiam, ſi qui ſint Monachi, ſibi, aut aliis Superioribus rebelles, aut inobedientes: Si vitioſi: Si ſcandaloſi: Si proprietarii: Si mercaturæ, & illicitis negociationibus dediti: Et ſi quem per acta Viſitationum, in quibus proceditur per viam Inquiſitionis generalis de prædictis notorie ſuſpectum, & diffamatum invenerint, tunc Viſitatores, habita tali notitia, ſi alio opportuniori modo non poſſunt, debent ſpecialem contra ipſum inſtituendo inquiſitionem, prævio Juramento Teſtes examinare, & proceſſum, non per apices Juris, ſed ſimpliciter, ſummarie, de plano, ſola facti veritate inſpecta, formare, ſervatis de cætero iis, quæ ſunt eſſentialia Judicii, ut ſunt audire defenſiones Rei, & & citatio ad ſententiam. Quod idem in omnibus Cauſis criminalibus in Congregatione noſtra ſervandum erit, ſive per viam inquiſitionis ſpecialis, ſive denunciationis, aut accuſationis procedatur.

12. Præterea inquirant ſi ea, quæ per Viſitatores, aut præcedentia Capitula fuerunt ordinata (quantum ſcilicet ad eos pertinet) accurate obſerventur: Si Regularis obſervantia in ſuo vigore conſervetur: Si Divina Officia ordinate, & moroſe dicantur: Si jejunia Regularia obſerventur, & ſilentia temporibus debitis juxta Regulam, & Conſtitutiones teneantur: Si invicem reverentiam Monachi ſibi exhibeant, & honorem: Si ſint compoſiti, tam in Choro, quam alibi per Monaſterium, & potiſſime coram Hoſpitibus, & ſæcularibus; & ſi cum eis ſe immiſceant, non vocati: Si hoſpites cum humanitate, & charitate recipiantur: Si eleemoſynæ ordinariæ, juxta facultatem Monaſterii, integre, & fideliter erogentur: Si privilegia noſtræ Congregationis, quæ in illo ſunt Monaſterio, ac etiam ipſius particularia caute, & diligenter cuſtodiantur: & ea omnino videant, & de aliis hujuſmodi, quæ per Regulam, & Conſtitutiones, & antiquas Congregationis conſuetudines, aut alias, prout eis videbitur, concernerit. Ac denique inquirant cum Juramento de probitate, & ſufficientia eorum, qui tam ad Sacros Ordines, quam ad Decanatum, Prioratum, & Abbatiam reſpective promovendi erunt: Et ſi cætera requiſita habeant juxta formam ſuperius traditam in Cap. 22. primæ partis Conſtitutionum, & in Declaratorio Cap. 21. num. 3.

13. Conſequenter Viſitatores, abſoluta Prælati examinatione, in ejus abſentia inquirant ſegregatim ab unoquoque ſupradictorum Seniorum de ipſis invicem, ac de ſupradictis omnibus, prout viderint cuilibet competere; necnon tam probitatem, & ſufficientiam eorum, qui promovendi eſſent, quam ſolicitudinem, vel negligentiam promotorum diligenter examinent: Singulorum merita, vel demerita in futuro Capitulo Diffinitoribus narraturi, juxta formam ſuperius deſcriptam in præfato Cap. 22. primæ partis Conſtitutionum, ac etiam de qualitate Prælati: Si ſolicitus ſit circa obſervantiam Regularem, tam in ſe, quam in Monachis: Si corrigat Religioſorum exceſſus: Si frequentet Divina Officia, & Capitolum culparum: Si ſæpius exeat de Monaſterio, aut ſi eſt facilis ad dandam licentiam aliis, ut ea levi cauſa exeant: Si

in ſua converſatione tam cum Monachis, quam cum Sæcularibus ſit exemplaris: Si in eo, aut in aliquo Monacho fuerit aliquis notabilis exceſſus, tam in veſtimentis, quam in aliis quibuſcumque: Si confert de agendis Monaſterii cum Senioribus: Si ſæpius, aut ſemel io prædictis defecerit: Si demum ipſe, aut Cellerarius, vel cæteri Officiales intus, vel extra Monaſterinm abſque Capituli Generalis, ſive Regimiois licentia, vel cum Monaſterium eſt ære alieno gravatum, fabricare præſumpſerint: Si Regulam, & Conſtitutiones, ac Decreta omnia, quæ per Regimen aut præcedentia Capitula, promulgata fuerint, ad unguem obſervet, & obſervari faciat.

14. Supradicti autem Viſitatores interrogent etiam Sacerdotes ſeniores, zelantes de prædictis; cæteros autem Monachos Jniores non curent interrogare, niſi pro indaganda alicujus rei veritate duxerint neceſſarium; Si autem ultro aliqnid dixerint, benigne eos audiant, ac exhortentur ad obedientiam, & reverentiam erga Prælatum ſuum, ad fraternam charitatem, & Regularem obſervantiam.

15. Poſtea vero iidem Viſitatores promovendos ad Decanatum, coram ſe advocari faciant; & ſuper ſcientia, quam profitentur, & præſertim ſuper pœnitentiæ Sacramentum, quod ex Officio, ut in Regula dictum eſt, adminiſtrare tenentur, diligenter examinent, ac ſeparatim unicuique ipſorum, nonunllos conſcientiæ caſus (quibus ſaltem egregie inſtructi eſſe debent, prout ſtatuitur in Brevi Clementis VIII.) in uno folio deſcriptos exhibeant. Qui in calce ejuſdem folii, ſtatim coram iiſdem Viſitatoribus, non diſcedendo ab eorum audientiæ loco, & proſpectu (ut ex hoc eorum habilitas cognoſcatur) in ſcriptis reſpondere teneantur. Caveant tamen ipſi Viſitatores, ne prædictis examinandis bujnſmodi caſus quovis modo ante examinationem per ſe, vel per alios notificent: illud ſerio perpendentes, quod de hnjuſmodi promovendorum doctrinæ ſufficientia coram Diffinitoribus in Capitulo Generali atteſtari cum Juramento debent, pront decernitur in Declaratorio Regulæ Cap.21. num.3.

16. Videant inſuper Viſitatores Schedulam, quam a Scriba habuerunt in Capitulo præterito in examinatioae ipſius Monaſterii, & diligenter examinent, quæ in ea continentur, ſi vera fuerint, vel falſa Capitulo Generali relata.

17. Videant præterea Schedulam quam habuit Prælatus a præfato Scriba tempore Capituli, & ſi quæ in ea continentur executioni mandaverit. Tandem habita de omnibus prædictis prudenti, & diligenti informatione tractent apud ſemetipſos cum Dei timore, quæ ſint monitione, quæ reprehensione, & quæ correctione digna, tam in Prælato, quam in Senioribus, cæteriſque Monachis. Advertant autem, ne facile credant omni Spiritni: Sed probent Spiritus, ſi ex Deo ſuut. Nec aliquem ex ſola ſuſpicione condemnent, ſed de relatis ad eos (ſi de viſu, vel auditu, ab homine gravi, cæteriſque circumſtantiis conſideratis) omnino cum prudentia, & matura deliberatione dijudicent. Et ſi quos culpabiles, ſive Reos deprehendent, ſimul, aut ſeparatim moneant, increpent, & corripient, juxta exceſſuum qualitatem, & ſecundum Conſtirutiones noſtras ordinent in præmiſſis, quæ fuerint opportuna, itaut ſuo conſilio, & directione, cuncta ſecundum Deum bene diſponant.

18. Poſſint autem prædicti Viſitatores Prælatum, ſi qnem in notabilem exceſſum, cauſa cognita, comprehendant incurriſſe, itaut non abſque manifeſto ſcandalo uſque ad Capituli Generalis tempus tolerari poſſit; dummodo tranſmiſſa ab ipſis notitia ſuper qualitate exceſſus Patri Præſidi, duobus Viſitatoribus propinquiorum Provinciarum, & duobus Prælatis item viciniorібus Monaſterio, de cujus Prælato agitur, ex eorum literis, ſententiæ, ita conformes perſpiciantur, ut ex ſeptem Patribus quinque conſentiant, ſuſpendere uſque ad proxime futurum congreſſum, niſi opportunius remedium aliud eorum prudentia ſuggerat.

19. Poſſint inſuper omnes, & ſingulos Seniores, & Officiales Monaſterii ab eorum curis, & officiis ſuſpendere, & ſi neceſſarium duxerint, ab eorum Monaſteriis removere. Caveant tamen ipſi Viſitatores, ut neque inordinata affectione Prælatorum, & aliorum Monachorum vitia, vel exceſſus diſſimulent, neque, inordinata averſione pluſquam, & ubi opus non fuerit, aliquem inculpent, ſeu reprehendant. Nam ſicut ordinate, & cum prudentia factæ Viſitationes ſunt cauſa obſervantiæ Regularis, conſervandæque Religionis munimenta; ita e contrario imprudenter, & inordinate, ſive cum paſſione factæ, ruinæ occaſionem præbent. Idcirco ſi qui Viſitatores in aliquo exceſſerint, ſciant ſe in Generali Capitulo puniendos.

20. Plane ea quæ Viſitatores repererint in ſuis viſitationibus, alicujus ponderis, ſeu relatu digna, aut quæ ipſi expedire nequiverint, redigant in folio Diffinitoribus tempore Capituli Generalis referenda, ut ea poſſint, prout Juſtitia dictabit, terminare.

21. Statuentes, quod ſi quis Viſitatorum aliquo interveniente impedimento ad Capitulum Generale minime venire poterit, per literas ſignificare teneatur ea, quæ gravia, & digna relatione videbuntur: quæque ipſe judicaverit expedire, prout dictum eſt prima part. Conſtitut. Cap.2. num.3.

22. Ergo Viſitatores auctoritate, qua maxima pollent in Canonum, & privilegiorum noſtrorum, noſtræque Congregationis, viriliter conſtantique animo exequantur Officium ſuum, corrigenda corrigant, mutandos mutent, ſuſpendendos ſuſpendant, & quæ leviora ſunt per verbum monemus, ſeu hortamur: quæ vero graviora, vel quæ expedit in poſterum obſervari, per verbum imponimus, ſeu mandamus, & ordinamus; annotata ſingula digerant in libello, quem ſecum deferant ad Capitulum a Cancellario inter alia acta Patrum Capituli, vel Regiminis referenda, ut Præſidens, & Diffinitores, per ſingula Monaſteria examinare, & inquirere poſſint, utrum per eos ordinata Prælati, Cellerarii, & cæteri ſervaverint. Quod ſi reperti fuerint præfatis Viſitatoribus inobedientes, ſeu eorum, quæ ab illis ordinata fuerint, tranſgreſſores, noverint ſe pro qualitate exceſſus, & inobedientiæ puniendos. Ipſi vero Patres Viſitatores Dei ſemper timorem, & communem profectum præ oculis habentes, ita circumſpecte, graviter, & religioſe ſe gerant, ut non ſolum verbis, ſed etiam factis ædificent Viſitatos; Ideoque Viſitatores eligantur Patres gra-

vitate,

vitate, doctrina, prudeotiaque conſpicui, ut reverentiam, & obedientiam, quæ debetur officio, merito quoque perſonarum ſibi concilient. Ipſi vero meminerint rationem officii ſui Diffinitoribus exactiſſime ſe reddituros. In quorum Diffinitorum maoibus Viſitatores jurent de ſecretis tenendis iis omnibus, quæ in Viſitationibus accipient, præjudicium alicujus perſonæ continentia. Quod ſi contigerit ambos Viſitatores in Capitulo adpręſtandum dictum Juramentum noo reperiri, ille, qui abeſt, priuſquam Viſitationes incipiantur, juret in manibus ſui Conviſitatoris. Et idem intelligendum erit, ſi abſente ſocio, onus Viſitator Conviſitatorem ſibi elegerit.

23. Si quis vero ex ipſis aliquid eorum, quæ in viſitatione acceperit, quæ ſint alicujus momenti, vel iude ſcandalum oriatur, aut Teſtem qui aliquid depoſuerit, contra ejus voluotatem revelaverit: ad idem Officium per ſequens ſexennium coutinuum aſſumi non valeat; & inſuper a Diffinitoribus pro qualitate exceſſus, ſevere puoiatur: Prælati vero, & alii Superiores nullo pacto ſint curioſi ad quærendum quis contra eos aliquid dixerit, vel depoſuerit, graviter ipſi, ſi contra fecerint, puniendi.

24. Ultimo convocent in Capitulo Prælatum cum cæteris Monachis, quos breviter exhortentur ad mutuam charitatem, & pacem, necnon obedientiam, & reverentiam Prælato &c. ut ſupra. Et ſi quid voluerint monere, vel corrigere, id faciant cum omni humilitate, & charitate, & vale facientes pro ſe orari petant, & data pace, diſcedant.

25. Licentiæ vero datæ a prædictis nullius ſint valoris, & momenti, nec eis ulla fides adhibeatur, oiſi ſint io ſcriptis cum affixione Sigilli *Pax*, ut in declaratione Capituli de Ordine Congregationis plenius continetur. Prædicta autem Decreta, & ſcripturas omnes ad viſitationes pertinentes a ſe ſubſcriptas, conſignent Viſitatores Cancellario, qui omnia regiſtret, ut ſupra prima parte Conſt. Cap. 13. num. 6. ſtatutum eſt. Sed ut ſecretum fideliter omnino ſervetur circa ea, quæ in examioe viſitatiooum deponuntur, volumus, quod illarum acta Viſitatores apud ſe durante eorum Officio, caute cuſtodiant, quo peracto in Archivio Monaſterii, in quo celebrabitur immediate ſubſeqens Capitulum, reponantur, ea collocando in Arca, cujus clavis ſemper apud Præſidem pro tempore ſtet, ut, in declarat. Cap. 32. num. 8. Decreta vero omoia pro ſingulis Monaſteriis in viſitatione ſancita, & promulgata, deſcribant in folio ab ipſis ſignato, & Succeſſoribus Viſitatoribus tradendo, ut hi poſſint inquirere, an executioni demandata fuerint.

De amotione, & electione Præſidentis, Viſitatorum, & aliorum Prælatorum extra tempus Capituli Generalis, & de Dieta, ſive Congregatione intra trieanium convocanda.

C A P. III.

Item Priorum.

1. Si Præſidens, aut aliquis Viſitator (quod Deus avertat) manifeſtus, & voluntarius prævaricator, criminoſus, ac contemptor Sanctæ Regulæ, aut Conſtitutionum noſtræ Congregationis, aut adeo negligens, & remiſſus repertus fuerit, ut ipſius prævaricatione, vel negligentia, Religionis, & bonorum operum, aut obſervantiæ Regularis diſſolutio, ſeo ſcandalom induecatur: moneatur uſque quater a Viſitatoribus, ut ſe corrigat, etſi ſe non emendaverit, moneatur, ut cedat officio. Si vero cedere recuſaverit, clareſcentibus culpis, aſſumant ſecum præfati Viſitatores quinque Patres vicimores Præſidenti, ſi ipſe, de quo agitur fuerit Præſidens, vel duos tantum, ſi fuerit Viſitator, quorum Judicio, ſi duæ ex tribus conſenſerint, & periculum eſſet expectare uſque ad Capitulum, cauſa cognita, ab Officio abſolvatur.

2. Quia vero vacante hujuſmodi Præſidentatus Officio, ex Conſtitutionibus Apoſtolicis, ſine auctoritate Præſidentis, nulla proviſio fieri poteſt. Ordinamus, quod quandocumque, & quomodocumque Officium Præſidentis vacare contigerit, antiquior Viſitator, ſive ille ſit ex Provinciis citra, vel ultra, ipſo facto remaneat, & ſit Præſidens: omniaque peragere poſſit, & omnem habeat auctoritatem, ac ſi in Capitulo Generali Præſidens electus fuiſſet; cæteris in anterioribus Conſtitutionibus contentis in ſuo robore permaneotibus. Ob nimiam vero locorum diſtantiam, ne propter hoc Congregationi diſpendium aliquod generetur, eo caſu, quo Præſidentia Viſitatori Siculo, utpote antiquiori contingat, volumus, quod expenſis Provinciæ Siculæ in aliquo Monaſterio Provinciarum illarum Italiæ, in quibus anteceſſor reſidere tenebatur, permanere debet. Et ſimiliter propter eaſdemmet cauſas ad Dietam, quæ intra triennium celebranda eſt, ut infra num. 5. decernimus, quod unus tantum ex Siciliæ Viſitatoribus, prout per Diffinitores in Capitulo determinatum fuerit, venire poſſit.

3. Viſitator autem ſi ob aliquam ex prædictis cauſis amotus fuerit, conſentientibus Præſidente, & cæteris Viſitatoribus, vel majori parte ipſorum, ac duobus Prælatis, adhoc ut ſupra in num. 1. vocatis, alius in eadem Provincia eligatur.

4. Decedente vero aliquo Prælato, adminiſtratio, tam io ſpiritualibus, quam in temporalibus, ſit ipſo facto, & eſſe intelligatur apud Priorem Clauſtralem; cui tamen mandamus, ut omnem adhibeat ſolicitudinem, (gravius ſi negligens fuerit puniendus) quo hujuſmodi vacatio celerius nota fiat Præſidenti, aut (ſi is cujus Monaſterium vacare contigerit, Præſidens fuerit) antiquiori Viſitatori, ut ſupra. Qui ſi forſan, ob rationabiles cauſas expediens illi videbitur, poterit Monaſterio ſic vacanti, de conſenſu tamen Viſitatorum ejuſdem Monaſterii deputare aliquem Prælatum in Adminiſtratorem uſque ad proximam Congregationem, quæ habebitur, vel per Capitulum, vel per Dietam. Hoc ſtatuentes, quod ſi talis adminiſtrationis tempus ultra ſex menſes protrahatur, debeat reputari, ac ſi eſſet integer annus connumerandus cum præſcriptis, tum Regimini Prælatorum unius Monaſterii, tum vacationi ab eodem Monaſterio, prima parte Conſtitut. Cap. 21. num. 1.

5. Porro, ut opportune Monaſteriis omnibus provideri, & negotiis occurrentibus ſatis fieri, decernimus, quod elapſo a Comitiis Generalibus ſeſqui anno videlicet ante diem feſtum Circumciſionis Domioi in aliquo Monaſterio commodo, Præſidens pro celebranda Dieta, Regimen congregare debeat. Inhibentes ne, vel alio tempore, vel ſimilem aliam Regiminis unionem

nem convocare poſſit, niſi id maxime neceſſarium eſſe, idemmet Præſidens, & quatuor ſaltem Viſitatores judicaverint.

6. Advertant tamen, quod Prælati, qui conveniunt in Dietam, ſint diverſorum Monaſteriorum Profeſſi, itaut duo ejuſdem Monaſterii profeſſi dictæ Congregationi intereſſe non poſſint, & non ſint niſi ſeptem, computatis omnibus, ut totum Regimen repræſentent: nempe Præſidens, Viſitator ille Siciliæ, quem venire poſſe Diffinitores decreverint, alii quatuor Diffinitores, Prælatus Loci, niſi, ut comprofeſſus alicujus ex ſupradictis, excludi debeat, quo caſu, ac etiam aliis Viſitatoribus non accedentibus, per alios Prælatos viciniorum Monaſteriorum numerus abſentium ſuppleatur; ibique in omnibus expediendis, & quæ tractari contigerit, niſi ex ſeptem quinque conſentiant, nihil concluſum cenſeatur; excepto ſi (quod Deus avertat), Præſidentem, aut Viſitatorem intra triennium amoveri neceſſe fuerit, in quo caſu ordinatio, quæ ſupra numero primo poſita eſt, ſervabitur. Ut autem electio ſit libera, & legitima, poſſint Patres convocati pro Monaſteriorum vacantium utiliori regimine in Prælatos, quos ſibi placuerit, ſicut & in Priores vacante tali gradu, dummodo ſint habiles, nominare. Quibus in ſchedulam redactis, votis committantur omnes ſecundum profeſſionis ordinem, & qui plures voces habuerit, dummodo quinque ex ſeptem Congregatorum Patrum in eum convenerint, cæteris præferatur. In vocum autem paritate, profeſſione Superior præponatur; & non ſolum in prædictis, ſed etiam in quibuſcumque aliis, de quibus per P. Præſidentem in Congregatione aliqua tractari contigerit, teneatur ipſe Præſidens quæcumque proponere, ſuper quibus ab aliquo congregatorum Patrum fuerit requiſitus.

7. Si vero contingat, ut in hujuſmodi proviſionibus aliquis Prælatus, ejus exigentibus culpis, deponi, ſuſpendi, vel contra ejus voluntatem mutari debeat, id niſi cauſa cognita, ſervatoque Juris ordine in Dieta fieri inhibemus. Quod idem volumus obſervari, ubi procedendum ſit ad depoſitionem Priorum, illorum tamen mutationes, prout occaſio exiget, prudenti arbitrio Patrum Regiminis relinquimus. Ne autem in hujuſmodi Judicio ferendo, ex inordinata animi propenſione erga proprium commodum a recto Juſtitiæ tramite devietur, diſtricte præcipimus, ut nullus ex Patribus in Dieta congregatis ad regimen illius Monaſterii, quod tunc pro Cauſis prædictis vacare contigerit, neque in Adminiſtratorem deputari poſſit. Si vero vacare contigerit per mortem, vel propter expletum ſexennium, aut per voluntariam alicujus Prælati petitionem, ut a Regimine abſolvatur, vel ad aliud Monaſterium mutetur, tunc in Monaſterio ſic vacante poterunt Patres prædicti, quem maluerint, & idoneum judicaverint, tam ex eiſdem in Dieta congregatis, quam ex aliis Prælatis extra, prout eorum conſcientiæ videbitur expedire, ſervata tamen diſtributiva Juſtitia, in Prælatum deputare. Si quæ in prædictis caſibus contra hujus Conſtitutionis formam de cætero fieri contingant, nulla, ac irrita eſſe decernimus, & declaramus.

8. Nullus autem Prælatus, ſive Prior, aut Decanus, vel aliquis ex Monachis, præſumat hujus Congregationis tempore ad Monaſterium, in quo celebratur Dieta, vel ad loca circumvicina accedere non vocatus, ſub pœnis cuilibet ipſorum, ſi acceſſerint, in prima parte Cap.2. num.5. taxatis.

9. Ne vero ex hujuſmodi vacationibus diſpendium aliquod Monaſteriis noſtris, præſertim in ſpiritualibus evenire queat; ſtatuimus, ut de cætero in locis ſic vacantibus, qui vices Prælati gerunt in ipſis Monaſteriis, auctoritatem habeant in ſpiritualibus, ac temporalibus quam dum viveret, aut præſens erat ipſe Prælatus, habebat. Idem quoque cenſemus, cum Prælati ad Capitulum Generale acceſſerint; quam auctoritatem in prædictis tantum duobus caſibus vices Prælatorum gerentes habere volumus, uſque ad inſtituendi Prælati acceſſum ad Monaſterium, vel jam inſtituti novam diſpoſitionem, etiam ſi talis viceſgerens interea mutatus fuerit. In aliis vero caſibus, ne propter Prælatorum abſentiam, Monaſteria detrimentum maxime in ſpiritualibus incurrant, ipſe Prælatus declaret, qua in ipſius abſentia fungi velit auctoritate conſtitutos Monaſterii Officiales, præſertim Priorem Clauſtralem ſuper caſibus reſervatis, & aliis ad gubernationem Monaſterii ſpectantibus.

10. Cellerarii, & alii, qui temporalia adminiſtrant prædictis temporibus, ad ipſos, ut præmiſimus vicem Prælatorum gerentes, recurrant, & obedientes ſint: conſilioque, & voluntate eorum cuncta faciant, & diſponant.

11. Ordinamus autem, quod Prælati ad pacem conſervandam inter ſuos Miniſtros, ante receſſum omnia ita ordinent, & diſponant, ut Prior, & Cellerarius ſciant quid agendum ſit in negotiis Monaſterii, & præcipue in vendendis, & emendis rebus.

De Monachorum, & aliorum Religioſorum mutatione.

CAPUT IV.

1. Sicut Prælatorum, ita Monachorum noſtræ Congregationis diſcreta mutatio, plerumque utilis, & neceſſaria eſt, tum ad oſtendendum noſtræ Congregationis individuam unitatem (Multa enim Monaſteria in idem corpus, charitatis vinculo coaleſcere conſpiciuntur) tum quia dum de Monaſterio in Monaſterium Monachi transferuntur, & amor mutuus in plures diffunditur, prudentia, cujus mater eſt experientia, perficitur, & augetur. Ideſt a quibus, & ob quas cauſas ipſi amoveri poſſint.

2. Si quando ergo, etiam extra tempus Capituli Monachorum aliquem (ipſo etiam, vel Prælato ſuo invito) Patres Regiminis ad aliud Monaſterium transferendum, & ad ibi commorandum mandaverint, eis omnino parendum jubemus. Similiter, ſi in viſitatione, aut etiam poſt viſitationem alicujus Monaſterii, Viſitatores id agendum judicaverint, volumus, ut eis obediatur, ut ſupra in præcedenti Capitulo.

3. Similiter ſi legitima, & neceſſaria cauſa interveniente, utpote pro Monaſterio reformando, vel infirmitate urgente, vel propter imminens infirmitatis periculum; ſi citius mutatio aeris non ſuccurrat, aut pro vitando ſcandalo, & ſimilibus, Præſidens, & duo illius Monaſterii Viſitatores, Monachum aliquem mutandum duxerint (etiam invitis Prælatis, tam mittente, quam recipiente, ac etiam ipſo Monacho) eis obediendum mandamus. Urgente vero cauſa

arduæ neceſſitatis, vel ubi periculum eſſet in mora, præcipiente tantum uno illius Monaſterii Viſitatore ei omnino pareatur: prædicta autem uſque ad Capitulum, vel Dietam tantummodo ſervari debeant: quo tempore, vel firmabitur, vel revocabitur mutatio.

4. Ubi autem neceſſitas, aut manifeſta utilitas requireret, poſſint Prælati invicem tranſmittere Monachos, ac etiam ſtabilire, dummodo commoditer fiat, adjuncta tamen Præſidentis licentia, vel Viſitatorum.

5. At ſi quis Monachus intra annum ex manifeſta cauſa periculi Animæ, vel corporis mutari petierit, Viſitator ipſius Monaſterii, habita informatione a Prælato ipſius Monachi, & ſi commode fieri poterit, etiam Seniorum (& medici, ubi de corporis periculo agitur) ſi expoſita vera eſſe repererit, & neceſſarium eſſe judicaverit, Monachi petitioni annuat, illique provideat de Monaſterio idoneo, cujus Judicio omnino parendum erit.

6. Si autem prædictæ cauſæ non aderint: Ne occaſio detur, ſponte vagandi (maxime ſi importune, aut cum ſcandalo aliorum Monachorum, ſeu Monaſteriorum impendio, licentia requiratur; quia tunc hujuſmodi mutatio, tam ipſis Monachis, quam Monaſteriis experientia magiſtra, ut plurimum noſcitur eſſe damnoſa) ei licentia minime concedatur, quod ſi petere petulanter perſeveraverit, & ſua importunitate, eam extorquere conetur, non ei annuatur, ſed graviter puniatur.

De expenſis faciendis in mutationibus Monachorum.

CAPUT V.

1. Circa mutationes Monachorum, declaramus, quod Monaſteria a quibus recedunt mutati, ad omnes teneri debeant expenſas, ut ſupradictum eſt in Declaratorio Regulæ Cap.60.

2. Si vero aliquis propter gravem infirmitatem mitteretur de Monaſterio ad Monaſterium; vel ſi contingeret aliquem Monachum adeo eſſe incorrigibilem (quod Deus avertat) ut in proprio Monaſterio propter ſcandalum, aut legitimam cauſam in domo cuſtodiæ detrudi, ſeu puniri non poſſit, ſed in alio Monaſterio eſſet carceri mancipandus, in his caſibus Monaſterium, ea quo mittitur, ultra expenſas itineris, provideat Monaſterio, ad quod eſt miſſus etiam de aliis illi Monacho neceſſariis.

De Monaſteriis noviter acceptandis.

CAPUT VI.

Item de Monaſteriis dimittendis, necnon de illis Monialium in curam recipiendis.

1. Ne facilitate qualibet, ſed mature, & circumſpecte in acceptandis Monaſteriis procedatur, Capitulum Generale (ad quod ſolum hujuſmodi acceptationes pertinere decernimus) cum de acceptando Monaſterio aliquo tractatur: primo inſpiciat, an Monaſteria Congregationis abundent Patribus, qui deputari poſſint reformationi Monaſterii noviter acceptandi. Qui ſi ſuppetunt, mittantur duo graves, & experti Patres ad videndum præfatum Monaſterium, & inquirendum, ſi habet conditiones, quæ requiruntur ad Regularem obſervantiam, videlicet, quod ſit in bono ære, & ſitu ſpatioſo, ſolitario, & non tumultuoſo: & ſi in Civitate, vel extra Civitatem prope milliare, vel circa: ſi non inquietetur bellorum tumultibus: nec graventur Monachi ex itineris longitudine, & in loco, ubi non poſſint fieri turres, & propugnacula: ſi ſit ſine cura Animarum: & habeat officinas utiles, & neceſſarias ad Regularem Obſervantiam, vel ad eas facile reduci poſſit: ſi habeat libros, & Paramenta, & Calices, & cætera neceſſaria ad Divinum cultum: ſi habeat poſſeſſiones, ſive redditus pecuniarum in loco tuto, & pacifico, quæ ſufficiant pro ſexdecim ſaltem perſonis, & aliis Monaſterii oneribus portandis. Quod non ſit ære alieno gravatum, & ſi quæ ſunt hujuſmodi. Quæ omnia diligenter inſpecta, fideliter referant Capitulo, ſive Regimini, aut aliter, prout Capitulum decreverit. Quod ſi omnibus ſupradictis conditionibus (quas pro majori parte præfatum Monaſterium habere volumus) conſideratis; ac etiamſi Monaſterium ſit in Civitate pacifica, ubi veriſimiliter ſperatur Animarum fructus, decreverint acceptandum: non prius mittantur Monachi ad dictum Monaſterium, quam unitum fuerit Congregationi per Bullas Apoſtolicas, & niſi officinæ, & manſiones Religioſorum antea fuerint competenter reparatæ.

2. Quod ſi Capitulo Generali videbitur hujuſmodi reformationem intra triennium fieri debere, ipſam committant Regimini, juxta prædictam formam. Quoties autem intra triennium tractandum eſſet de reformatione alicujus Monaſterii, eo quod periculoſa eſſet dilatio uſque ad Capituli tempus, habeatur recurſus ad Præſidentem, qui ſi una cum Viſitatoribus, & aliis Prælatis, ut ſupra in Cap.3. de annotatione Præſidis de communi conſenſu judicaverint hujuſmodi acceptationem eſſe utilem, & neceſſariam noſtræ Congregationi, mittant duos idoneos Patres ad inquirendum de Monaſterii conditionibus, juxta omnia præmiſſa, & referant Capitulo proxime futuro, ſi differri poterit. Si autem periculum eſſet in mora; ut prædictum eſt, tunc per ipſos dictos PP. Monaſterium acceptetur, maxime ſi tale eſſet, cujus reformatio cederet in magnum Congregationis commodum, & augmentum. Advertant tamen Regimen, & Patres mittendi ad inveſtigandas Monaſterii conditiones, ne aliquid permittant, aut ſeſe cuiquam obligent verbis, ſed omnia referant Capitulo, vel Regimini terminanda, ut ſupra.

3. Cæterum ſtrictius inhibemus, ne aliquod ex noſtræ Congregationis Monaſteriis dimittatur, aut ab ipſa Congregatione alienetur, niſi ex quatuor, tres partes omnium Patrum, qui habent vocem in Capitulo Generali, conſentiant. Hoc tamen non intelligimus fieri poſſe, niſi in caſu permutationis, ſcilicet ſi dimittatur unum, ut in eadem Diœceſi aliud acceptetur, & præmiſſa Apoſtolica facultate, aliiſque circumſtantiis, de quibus Cap.3. Regulæ.

4. Si vero de aliquo Monaſterio Monialium ſub cura Congregationis, aut particularis Monaſterii noſtri acceptando tractabitur (quod quantum poſſibile erit, omnino evitandum eſt) niſi de conſenſu duarum ex tribus partibus Prælatorum totius Congregationis, qui in Capitulo Generali intererunt, etiam ad viſitationem tantum acceptari non poſſit.

De Anniverſariis perpetuo celebrandis.

CAPUT VII.

1. Ne tantorum Beneficiorum, gratiarum, ac

ac Privilegiorum, quorum munimine Congregatio noſtra a fel. rec. Eugenio Papa IV. non modo ſtabilita, verum etiam plurimum aucta exiſtit, videamur immemores, ſed pia grati animi officia ejus memoriæ, quantum in Dño poſſumus, rependamus, hac præſenti ordinatione ſtatuimus, ut per omnia noſtræ Congregationis Monaſteria præſentia, & futura, ſingulis annis die 23. Februarii, Anniverſarium conventualiter pro ejuſdem Eugenii Summi Pontificis felici requie celebretur, & aliud conſimiliter die 19. Septembris pro R. P. Ludovico Barbò, noſtræ Congregationis præcipuo directore.

2. Fiant præterea annuatim tria Anniverſaria conventualiter: unum pro animabus noſtræ Congregationis: aliud pro Benefactoribus noſtris defunctis: tertium pro Benefactoribus vivis, dicendo Miſſam pro peccatis: quæ Anniverſaria celebrentur per Monaſteria noſtræ Congregationis poſt primum diem Septembris diebus, quibus habilius celebrari poterunt.

3. Poſt feſtum vero omnium Sanctorum Monachorum prima die non impedita, recitetur conventualiter integrum officium Defunctorum, & Miſſa item cantetur pro Defunctis noſtræ Congregationis.

4. Laudamus item piam eam conſuetudinem, quæ in aliquibus noſtris Monaſteriis jam recepta, & ad ea cætera quoque Monaſteria extendi jubemus; ut ſcilicet ſingulo quoque anno aliqua die non impedita menſis Decembris conventualiter recitetur integrum Officium Defunctorum, & ſimiliter cantetur Miſſa pro noſtris Religioſis in eodem Monaſterio Defunctis &c.

Finis.

Relatæ Declarationes in Regulam, & Conſtitutiones confirmantur.

§.2. Hinc eſt, quod nos perpetuæ, atque inviolabili præinſertarum Declarationum, & Conſtitutionum firmitati, robori, & efficaciæ, quantum nobis ex alto conceditur providere cupientes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes, & ſingulas declarationes ad Regulam S. Benedicti, & Conſtitutiones præinſertas tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes ſingulos, tam juris, quam facti, & ſolemnitatum quarumcumque in ſimilibus etiam de neceſſitate obſervandarum, & alios quoslibet, etiam quantumvis formales, & ſubſtantiales defectus, etiamſi tales ſint, ut nonniſi facta de eis ſpecifica, & individua mentione ſanari poſſint, ſi qui in præmiſſis principaliter, vel acceſſorie intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, vel prætendi valerent pleniſſime, & ampliſſime ſupplemus, & ſanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas, ac Declarationes, & Conſtitutiones præinſertas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod dilecti filii Superiores, & Monachi dictæ Congregationis Caſinenſis, aliive quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Cauſæ propter quas ipſæ præſentes emanariot, adductæ, ſpecificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juridica, legitima, pia, & privilegiata Cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & ſubſtantiali, individuamque mentionem, & expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. & ab illis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari.

§.4. Sicque in præmiſſis, & non aliter cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de Latere-Legatos, ac Apoſtolicæ Sedis Nuntios, alioſve quoſlibet, quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon dictæ Congregationis, ejuſque Provinciarum, & Monaſteriorum, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus: privilegiis, quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis eidem Congregationi, ejuſque Superioribus, Monachis, & perſonis, aliiſve quibuſlibet, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, ac inſolitis clauſulis, & Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe, ac pleniſſime, & ampliſſime derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Eorum ſpecifica derogatio

6. Volumus autem ut earumdem præſentium

literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Novembris MDCLXXX. Pontif. noſtri Anno Quinto.

XCVII.

Dat. 30. Jan. 1681. An. 5.

Confirmantur quædam Conſtitutiones Monachorum Congregationis Hiſpaniarum Ordinis Sancti Benedicti.

Hujuſmodi Conſtitutiones immutant antiquas, quæ etiam antea pluries immutatæ fuerunt. Vide Pauli V. Conſt. editam 1711. Decemb. 29. Urb. VIII. Conſt. ed. 1624., Decemb. 3. ejuſdem Conſt. ed. 1624., Aug. 23., & Clem. IX. Conſt. ed. 1667. Decemb. 15.

INNOCENTIUS PAPA XI

Ad futuram rei memoriam.

A Paulo V. confirmatæ fuerunt nonnullæ recentes Conſtitutiones a Capitulo Generali editæ.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas Generalis, & Monachi Congregationis Hiſpaniarum Ordinis S. Benedicti, quod dudum videlicet die 19. Decembris 1611. nonullæ recentes Conſtitutiones, quæ prævia derogatione antiquarum, ea commiſſione ejuſdem Congregationis in Capitulo Generali anno præcedenti 1610. in Monaſterio Sancti Facundi de Sahagum celebrato factæ, editæque fuerant, a fel. rec. Paulo Papa V. Prædeceſſore noſtro per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis Literas ſpecifice confirmatæ, atque approbatæ fuerunt. Verum quia per rec. mem. Gregorium XIII. quarto idus Februarii Anno Incarnationis Dominicæ 1572. & ſucceſſive per Urbanum VIII. Romanos Pontifices prædeceſſores pariter Noſtros tertio nonas Julii 1624. ex voto Congregationis tunc exiſtentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ tributa, & reſpective confirmata, ac de novo conceſſa fuerat facultas Capitulo Generali dictæ Congregationis Hiſpaniarum quotieſcumque temporum opportunitas, & rerum viciſſitudo expoſcere videretur, vel experientia ipſa doceret, Conſtitutiones Capitulares hujuſmodi, etiam a Sede Apoſtolica confirmatas immutandi, & revocandi, aliaſque de novo faciendi, quas magis congruere eidem Capitulo videretur, prout in ipſorum Gregorii, & Urbani prædeceſſorum Literis deſuper expeditis dicitur contineri. Ideo inhærendo facultati hujuſmodi Capitulum Generale ejuſdem Congregationis Hiſpaniarum nonnullas condidit Conſtitutiones, per quas aliquæ ex ſupradictis a Paulo prædeceſſore confirmatis immutabantur, & alterabantur, quas etiam dictus Urbanus prædeceſſor die 3. Decembris ejuſdem anni 1624. confirmavit. Sed cum poſtea in ſequenti Capitulo receſſum fuiſſet ab illis, & Decretum, quod obſervarentur dictæ priores Conſtitutiones a Paulo prædeceſſore confirmatæ, ita tamen, ut ibi in eiſdem prioribus Conſtitutionibus electio Abbatiarum demandabatur novem tantum Diffinitoribus, in futurum adderentur alii ſex Electores, qui forent illi ſex Monachi, ad quorum favorem immediate poſt novem ſupradictos ad Diffinitoratus gradum plura fuiſſent data ſuffragia; hæ pariter Conſtitutiones die 23. Auguſti 1628. ab eodem Urbano prædeceſſore confirmatæ fuerunt. Cumque etiam inter cæteras Conſtitutiones a memorato Paulo prædeceſſore, ut præfertur, confirmatas ſtatutum legeretur, quod Abbatiæ inter unum, vel aliud Capitulum intermediæ vacantes ab Abbate Generali, tribuſque Diffinitoribus, una etiam cum Abbate vicinioribus loco ubi Abbas Generalis prædictus de vacatione certior factus fuiſſet, providerentur: verum pluries experientia Magiſtra, compertum fuiſſet, quod propter Diffinitorum diſtantiam, admodum difficile reddebantur, & in longum protrahebantur hujuſmodi electiones: ideo utendo eiſdem facultatibus per præfatos Gregorium, & Urbanum prædeceſſores conceſſis, eadem Congregatio in ſequentibus Capitulis Generalibus diſpoſuit, ac ordinavit, ut ſupradictæ electiones in caſu magnæ diſtantiæ dictorum trium Diffinitorum, cum voto quatuor ſolummodo Abbatum loco de quo ſupra, proximorum, fieri poſſent, cum declaratione, quod in æquali diſtantia Diffinitores Abbatibus præferrentur: & quod in æquali diſtantia cenſeretur eſſe Diffinitor qui octo tantum leucis plus quam Abbas diſtaret; quodque abſentibus a ſuis Monaſteriis Abbatibus, idem votum haberent pro electione dictarum vacationum Monachi Capitulares dictorum proximorum Monaſteriorum, qui haberentur in antelationibus juxta ſuos gradus. Hocque etiam a piæ mem. Clemente Papa IX. pradeceſſore noſtro per quaſdam ſuas pariter in forma Brevis die 15. Decembris 1667. expeditas Literas confirmatum fuit. Porro in vim pariter ejuſdem facultatis commutandi Conſtitutiones a Gregorio XIII. conceſſæ, & ab Urbano VIII. prædeceſſoribus noſtris præfatis confirmatæ, pluribus in Capitulis Generalibus, comperto per experientiam, quod nonullæ ex dictis Conſtitutionibus, ut ſupra, a Paulo prædeceſſore confirmatis, & quædam aliæ poſtmodum factæ, non erant Religioni proficuæ, nec de facili practicabiles, aliæque ex antiquis immutatæ, aliæque noviter confectæ fuerunt Conſtitutiones, ac etiam diverſimode ab aliis, ut ſupra, confirmatis, in eiſdem Capitulis pluries fuit obſervatum, & præcipue quoad infraſcripta, videlicet.

Capitulũ jam antea receperat facultatẽ immutandi, & novas condẽdi Conſtitutiones a Gregor. XIII., & iterum poſtea ab Urb. VIII.

Eadem auctoritate novæ quædam Cõſtitutiones cõditæ fuerunt a Capitulo, & cõfirmatæ ab Urb. VIII.

Nova immutatio circa electionẽ Abbatum ab eodem Urbano confirmata.

Alia innovatio circa eandem electionẽ Abbatum a Clem. IX. cõfirmata.

Rurſus pluries Conſtitutiones immutantur, & aliæ de novo conduntur, ut infra.

Quot, & qui eſſe debeant Capitulares.

§. 1. Primo circa numerum Capitularium, ſtatutum fuit, ut in antiquis Conſtitutionibus, & in Brevi Pauli V. illarum confirmatorio, quod non ſint plures Capitulares, quam Generalis, qui in illo Capitulo terminat ſuum Officium: illi etiam, qui Generales extiterunt: qui actualiter ſunt Abbates, ſive Præſidentes Monaſteriorum: Diffinitores immediate præcedentis quadriennii, quod in illo terminatur Capitulo: Magiſtri, & Prædicatores Generales: etſi aliquis fuerit Concionator Regius, & per Univerſitatem Salmanticenſem de licentia Congregationis, & ejus ſumptibus Laureati: & qui in illa fuerint, ut Conſtitutio diſponit Cathedratici: Socius, ſive Comes Generalis: ejus Secretarius: Procurator Generalis Romanæ Curiæ in ſolo Capitulo, quod fuerit immediatum ſuo ad Hiſpaniam acceſſui: Procurator Generalis Curiæ Regiæ, electus tamen a Congregatione: Abbas denique ſuſpenſus,

ſtus. Per varias tamen ejuſdem Congregationis diſpoſitiones dictus Capitularium numerus auctus eſt, quia conceſſum fuit votum perpetuum iis, qui in ſeptem Capitulis illo potiti fuerint. Qui in qualibet Univerſitate approbata Primariam, aut Veſpertinam Cathedram Theologiæ Scholaſticæ, vel Expoſitivæ obtinuerint, ſi in Collegiis Congregationis per duodecim annos completos Theologiam legerint, dummodo tamen ſponte ſe Cathedra non abdicaverint. Vicario etiam Monialium S. Placidi Matriti, Chronico Generali Ordinis, & aliis denique privatis Monachis.

Procurator Curiæ Regiæ votũ habeat.

§.2. Procuratori Curiæ Regiæ per Congregationem fuit etiam votum conceſſum, eſto non ſit a Congregatione electus, ſed a ſolo Generali.

Quid agendũ in morte alicujus Diffinitoris.

§.3. Poſt dictas Conſtitutiones, & Breve earum confirmatorium, diſpoſuit Congregatio, quod decedente inter unum, & aliud Capitulum aliquo ex novem Diffinitoribus, eo ipſo ſuccedat in Defuncti locum Elector, qui in præcedenti Capitulo, plura obtinuit ſuffragia, poſt novem, qui Diffinitores fuerunt pronunciati, & ſucceſſive alii quinque Electores, ſi contingat totidem obire Diffinitores.

Item quid ſi Diffinitor ad Generalatum promoveatur.

4. Diſpoſuit etiam Congregatio poſt Conſtitutiones præfatas, quod ſi unus ex novem Diffinitoribus in Generalem electus fuerit, poſtquam talis fuerit pronunciatus, alius ex Monachis in Diffinitorem in Generalis locum per totam eligatur Congregationem.

De Lectoribus Salmanticenſibus.

§.5. Per Conſtitutiones, ut ſupra, confirmatas, fuit abſolute diſpoſitum, quod habeant votum perpetuum in Univerſitate Salmanticenſi de licentia Congregationis, & ejus ſumptibus Laureati. Per novam autem ejuſdem Congregationis diſpoſitionem, reſtrictum eſt votum ad eos ſolum, qui in ea duodecim annos integris legerint, & ſexdecim reſederint in ipſa Univerſitate.

De Concionatoribus.

§.6. Abſolute etiam conceditur per Conſtitutiones confirmatas votum perpetuum Prædicatoribus Generalibus, & per novam Conſtitutionem eis illud aufertur, ſi concionari noluerint in locis ipſis ab obedientia aſſignatis.

De Viſitatoribus.

§.7. In dictis Conſtitutionibus, & Brevi Confirmatorio Pauli V., fuit diſpoſitum, & ordinatum, quod non ſint Viſitatores, nec ſuppletores eorum, ſed quod Generalis bis viſitet Congregationem in quadriennio per ſe ipſum, ſi potuerit, ſive per ſuos Commiſſarios. Poſtea vero eadem diſpoſuit Congregatio, ut quatuor Viſitatores eligantur in quolibet Capitulo, & quod votum habeant in ſequenti, in quo terminatur eorum Officium.

De Magiſtris, & Prædicatoribus.

§.8. Item in Conſtitntionibus ſupradictis, & Brevi Confirmatorio Pauli V., ponuntur quatuor Magiſtri, & totidem Prædicatores Generales, & nunc ſex Magiſtri, & ſex Prædicatores Generales potiuntur voto perpetuo.

De ordine in electionibus Abbatiarum ſervando.

§.9. In dictis Conſtitutionibus, & Brevi, fuit ſtatutum, & Diffinitoribus injunctum, ut electiones omnium Abbatiarum, tam Monachorum, quam Monialium celebrent, ſervato ordine antiquitatis Monaſteriorum. Per novam tamen Conſtitutionem Congregationis iſte ordo alteratus eſt, & ſtatutum, ut idem ordo ſervetur, præterquam in Abbatiis S. Martini Matriti, Salmanticæ, & Hiſpalis, quæ primo loco eligantur.

§.10. In eiſdem Conſtitutionibus, & Brevi diſpoſitum fuit, ut Diffinitores Electores, in ſecreto obſervent uſque ad ultimam Capituli ſeſſionem perſonas electas in Abbates, & Abbatiſſas, injunctis illis præcepto formali excommunicatione latæ ſententiæ, & pœna perjurii, ſi quoquo modo illas revelaverint. Quam poſtea diſpoſitionem alteravit Congregatio, permittens revelationem, eo quia nullum aſſerens præjudicium, neque inconveniens ad nihilum aliud ſerviebat, quam ad præbendam occaſionem ſcrupulorum, perjurii.

§.11. In Conſtitutionibus per Paulum V. confirmatis diſpoſitum fuit, omnes electiones Abbatiarum vacantium inter medium quadriennii, fieri debere per Generalem, tres Diffinitores, & unum Abbatem, ordine in illa præſcripto; poſtea Congregatio diſpoſuit, quod Abbates Collegiorum, & Monaſteriorum tres Monachos non habentium, per ſolum Generalem eligantur.

§.12. Circa electionem Generalis, ſtatuerunt dictæ Conſtitutiones, & Breve illarum confirmatorium, ut illa celebretur in ſpeciali ſeſſione, poſt electiones Diffinitorum, Abbatiarum, & Secretarii Capituli Generalis, quam diſpoſitionem poſtea Congregatio alteravit, diſponendo, quod illa fiat, & celebretur die Dominico immediato poſt diem ingreſſus in Capitulum, & in eadem ſeſſione, in qua eliguntur Diffinitores: & quod non regulentur vota uſquedum aliæ Electiones factæ fuerint.

§.13. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, quamvis dicta Congregatio alterationes, commutationes, novaſque diſpoſitiones hujuſmodi reſpective facere ſibi licuiſſe crediderit, & adhuc firmiter credat, maxime vigore facultatum a memoratis Gregorio, & Urbano prædeceſſoribus reſpective conceſſarum, & confirmatarum, & continue, ut ſupra, practicatarum, & obſervatarum ab eadem Congregatione; attamen nonnulli ex Monachis, & Religioſis illius habuerunt, habeantque ſcrupulum, dubitantes, ne in omnibus ſupradictis alterationibus, immutationibus, recentibuſque diſpoſitionibus ab Apoſtolica Sede non confirmatis, invalide proceſſum fuerit, ſub prætextu, quod facultas per dictum Gregorium prædeceſſorem conceſſa a præfato Paulo prædeceſſore ſublata fuerit, quodque confirmatio a dicto Urbano prædeceſſore emanaverit in forma communi, nec ſe ad Conſtitutiones a dicto Paulo prædeceſſore confirmatas extendat; multoque magis in eis augeatur ſcrupulus ex eo, quod idem Urbanus prædeceſſor in alteris literis ſupradictis ſubſequenter editis, Conſtitutiones jam confirmatas præceperit obſervari. Et licet credi veriſimiliter poſſit, quod his non obſtantibus, Congregatio præfata omnia licite peregerit, attento, quod facultas per Gregorium conceſſa, & per Urbanum prædeceſſores præfatos, ut ſupra confirmata, ad mutationem Conſtitutionum jam factarum, atque confirmatarum reſtricta non reperiatur, atque ita ad futuras extendi videatur; quodque ſicuti nemo melius, quam Religio ipſa, experientia docta agnoſcere poteſt quænam leges ſint magis proficuæ, & quarum uſum temporum, atque rerum qualitas permittat, ita quoque expediat, ut ipſaſmet Conſtitutiones, & leges ipſas, quoties expedire agnoſcit, valeat in melius commutare: nihilominus ad conſulendum paci, & quieti totius Congregationis prædictæ, ac ad tollendam a

Mo-

Monachorum mentibus quemlibet ſcrupulum, atque ſuſpicionem invaliditatis electionum, aliorumque in præteritum, ut ſupra geſtorum, omniumque exinde ſubſecutorum, ex quibus tota Religio involveretur, prout etiam ad effectum evitandi infinitas invaliditates, quæ oriri poſſent, Exponentes prædicti opportune a Nobis in præmiſſis provideri ſummopere deſiderent: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſupradictas novas Conſtitutiones, ut præfertur obſervatas, tanquam legitime factas vigore dictarum facultatum confirmare, & approbare, ac omne id, quod uſque adhuc ab eadem Congregatione factum, atque ſtabilitum reperitur, legitimum declarare de benignitate Apoſtolica diguareiour.

Preces Abbatis Generalis, & Monachorum.

§.14. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, eiſdem Exponentibus petitam confirmationem, quatenus Conſtitutiones prædictæ Sacris Canonibus, ac Decretis Concilii Tridentini non adverſentur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio dictarum Cōſtitutionum.

§.15. Decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Palatii Apoſtolici cauſarum Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.16. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dictæ Congregationis Hiſpaniarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, ſeu quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.17. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Jan. MDCLXXXI. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

XCVIII.

Dat. 10. Julii 1681. An. 5.

Permittitur, ut Abbates, & Officiales omnes Congregationis Caſinenſis pro hac vice tantum ob immutatum Capituli, & Dietæ tempus non amoveantur ſtatim poſt expletum officiorum curriculum; & Abbati S. Pauli extra Urbem committitur Procuratio Generalis, ſi quandoque intra triennium vacaret.

Pro ſecunda parte Conſtitutionis vide hujus Pontif. Conſt. edit. 1680. Novem. 22. Pont. V. Item Conſt. ed. 1987. Martii 21. Pont. XI. ubi confirmatur Decret. pro Eccleſia S. Germani. Necnon Inn. XII. Conſt. ed. 1691., Jul. 28., Pont. I. pro prima parte.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Definitum fuit, Capitulum generale, & dietam ſingulis triennis eſſe celebranda.

Cum Nos, per quaſdam noſtras in ſimili forma Brevis die 9. Septembris proxime præteriti expeditas literas motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſtatuerimus, & ordinaverimus, ut tam Capitulum Generale, quam Dieta intermedia Congregationis Caſſinen. Ordinis S. Benedicti, quæ quolibet biennio reſpective celebrabantur, in poſterum quolibet triennio a proximo futuro Capitulo Generali, quod tertia Dominica poſt Paſcha Reſurrectionis Dominicæ proxime venturum celebrari debet, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de triennio in triennium continuando, celebrarentur, ita ſcilicet, ut Dieta hujuſmodi octodecim menſibus poſt celebrationem cujuſcumque Capituli Generalis pro rebus, & negotiis, quibus interea conſulendum fuerit, ante tamen feſtum Circumciſionis Domini immediate ſequens, & non aliter haberi deberet, & alias prout in literis præfatis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur. Verum ſicut dilectus filius Procurator Generalis dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, ex mutatione temporis celebrationis Dietæ hujuſmodi, quæ tertia Dominica poſt Paſcha Reſurrectionis Dominicæ celebrari ſolebat, neceſſario conſequatur, ut nonnulli Abbates ſuas reſidentias ſexennales, & pariter aliqui Priores, Magiſtri Novitiorum, Cellerarii, & alii Miniſtri Congregationis prædictæ ſua reſpective Miniſteria abſolvant eo tempore, quo nec Capitulum Generale, nec Dieta ejuſdem Congregationis celebretur; atque ita licet juxta Conſtitutiones ipſius Congregationis auctoritate Apoſtolica confirmatas a ſuis reſpective reſidentiis, & Miniſteriis amoveri deberent, id tamen fieri nequeat, eo quod nullus tunc temporis congreſſus habeatur, in quo alii eis ſubſtituantur. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Mala inde provenientia.

Preces Procuratoris Generalis pro opportuno remedio.

§.1. Nos igitur ipſius Procuratoris Generalis

Digitized by Google

lis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut tam Abbates, qui ſuas reſidentias, quam Priores, Magiſtri Novitiorum, Cellerarii, & alii Miniſtri Congregationis præfatæ, qui ſua reſpective Miniſteria ſexennalia eo tempore abſolvent, quo nec Capitulum Generale, nec Dieta ejuſdem Congregationis celebretur, in ſuis reſpective reſidentiis, ſeu officiis, & miniſteriis, uſque ad tunc proxime futurum congreſſum Capituli Generalis, vel Dietæ hujuſmodi dumtaxat conſtituere, ſuaque officia, & miniſteria reſpective interea obire, & exercere libere, licite, & valide poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Præterea ſi quandocumque contigerit officium Procuratoris Generalis Congregationis prædictæ extra tempus celebrationis Capituli Generalis ipſius Congregationis vacare, officium ipſum per Abbatem Monaſterii S. Pauli prope, & extra mœnia Urbis dictæ Congregationis pro tempore exiſtentem juxta Conſtitutiones prædictas uſque ad Capitulum Generale tunc proxime futurum exerceri debere auctoritate, & tenore prædictis declaramus.

Extenditur adminiſtratio Prælatorum, & officialium omnium pro hac vice ultra præfinitum tempus, ut ſupra.

Item ſtatuitur, ut ſi vacaverit intra triennium Procuratio generalis, eam gerat Abbas S. Pauli extra urbem.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non dictæ Congregationis, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die X. Januarii MDCLXXXI. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

XCIX.

Extenditur Indultum Clementis X. celebrandi feſta SS. Joannis de Matha, & Felicis de Valois in tota Hiſpania ad omnem Galliam.

Dat. 28. Maii 1681. An. 5.

Feſto S. Joannis dies 17. Decembris, illi S. Felicis dies 4. Novem. aſſignati fuere a Clem. X. Conſt. ed. 1673., Maii 17. ab eodem conceſſum fuit horum feſta celebrari poſſe in tota Hiſpania ab omnibus Conſt. ed. 1675., Novem. 14. Dein. Cong. anno 1676., Novemb. 14. eis adſcripſit primos dies non impeditos. Sed iterum ab hoc Pontif. pro S. Joanne dies 8. Feb., & pro S. Felice dies 20. Novem. determinati fuerunt Conſt. ed. 1679., Julii 30.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ignatius a Sancto Antonio Procurator Generalis Fratrum Diſcalceatorum Congregationis Gallicanæ Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod cum fel. rec. Clemens Papa X. Prædeceſſor noſter die 13. Novembris 1675. indulſerit, ut feſta Sanctorum Ordinis prædicti Fundatorum, Joannis quidem de Matha die 17. Decembris, Felicis vero de Valois die 4. Novembris quotannis ſub ritu Duplici ab omnibus Chriſti fidelibus utriuſque ſexus tam ſæcularibus, quam regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, in tota Hiſpania tantum celebrari poſſent, cum orationibus, & lectionibus propriis approbatis, & conceſſis dicto Ordini die 5. Maji 1673. a Congregatione tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum, cujus Decretum hac ſuper re emanatum idem Clemens Prædeceſſor die 17. ejuſdem Menſis Maji approbavit: & quia dies præfati ſunt impediti, eadem Congregatio Cardinalium die 14. Novembris 1676. ad relationem bo. me. Camilli dum vixit ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri Cardinalis Maximi nuncupati, Ordinis prædicti apud Sedem Apoſtolicam Protectoris conceſſerit, ut in poſterum feſta præfatorum Sanctorum Fundatorum, tam in univerſo Ordine Sanctiſſimæ Trinitatis, quam extra illum in tota Hiſpania tantum primis diebus non impeditis ab officio novem lectionum celebrari valerent; Idem Ignatius Procurator Generalis, attento quod memorati Sancti Fundatores in Gallia natales habuerunt, & ibidem prædictum Ordinem fundaverunt, ac proinde illos in eo Regno non minori venerationis cultu honorari decet, indultum, & conceſſionem hujuſmodi ad totam Galliam extendi plurimum deſideret:

Variæ mutationes circa feſta dictorum Sanctorum in Hiſpania.

Preces Procuratoris Generalis Galliæ pro celebratione dictorum feſto. in tota Gallia.

§. 1. Nos igitur ipſius Ignatii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum

trum ooſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præfatæ Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum conſilio, ut feſta ſupradictorum Sanctorum Fundatorum Joannis de Matha, & Felicis de Valois annis ſingulis in tota Gallia pariformiter celebrari libere, & licite poſſint, & valeant Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus. *Extenditur memoratum Indultum.*

Clauſulæ. §. 2. Decernentes ipſas præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad qoos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit atteotari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. Maji MDCLXXXI., Pontificatus noſtri Anno Quinto.

C.

Dat. 30. Junii 1681. An. 5.

Extenditur Feſtum S. Roſæ Limanæ ad Regna, & Dominia Coronæ Luſitaniæ.

Hoc Feſtum 1. extenſum fuit ad univerſum America, & Indiarum Clerum a Clem. IX. Conſt. ed. 1668. Septem. 14. Deinde ad Regnum Poloniæ, & Ducatum Lithuaniæ a Clem. X. Conſt. ed. 1670., Julii 26. ac poſtea ad Regnu, & Dominia Regi Catholico, ac Aug. Imp., & domui Auſtriacæ ſubjecta ab eod. Clem. Conſt. ed. 1670., Aug. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EXigit injunctæ Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio, ut piis Chriſtifidelium, præſertim orthodoxorum Principum magno in Eccleſiam Dei meritorum fulgore conſpicuorum votis ad augendam in terris Sacrarum Virginum cum Cæleſti Sponſo in beata æternitate regnantium venerationem laudabiliter tendentibus favorabilem aſſenſum paterno affectu libentiſſime præbeamus.

Variæ extenſiones Feſti dictæ Sictæ tertii ordinis S. Dominici. §.1. Cum itaque dudum, poſtquam fe. rec. Clemens PP. IX. Prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 12. Februarii 1668. expeditas literas ſervam Dei Roſam de Sancta Maria Virginem Limanam Tertii Ordinis S. Dominici in poſterum Beatæ nomine nuncupari, atque de ea ſub ritu Duplici recitari Officium, & Miſſam celebrari de Virgine non Martyre ſingulis annis juxta rubricas Breviarii, & Miſſalis Romaoi die 26. Auguſti, & hæc quidem in quibuſdam locis dumtaxat ibidem expreſſis, inter alia indulſerat, & ſubinde per alias ſuas pariter in forma Brevis literas die 14. Septembris ejuſdem anni 1668. emanatas Indultum celebrandi Miſſam, & recitandi officium hujuſmodi de eadem Beata Roſa ad univerſum Clerum, tam ſæcularem, quam regularem quarumcumque Provinciarum Americæ, & Indiarum chariſſimo in Chriſto filio noſtro Carolo Hiſpaniarum Regi Catholico ſubjectarum extenderat, rec. me. Clemens PP. X., etiam Prædeceſſor noſter, ut de cætero perpetuis futuris temporibus ab oniverſo Clero tam ſæculari, quam regulari utriuſque ſexus per omnes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia ubivis locorum dicto Carolo Regi, & chariſſimo etiam in Chriſto filio noſtro Leopoldo Romanorum Regi illuſtri in Imperatorem electo, Domuique Auſtriacæ ſubjecta, Officium, & Miſſam de memorata Beata Roſa Virgine Limana quotannis die 26. Auguſti ſub ritu Duplici juxta rubricas præfatas recitari, & celebrari reſpective valerent, Apoſtolica auctoritate conceſſerit, prout in ipſius Clementis X. Prædeceſſoris literis ſimiliter in forma Brevis die 11. Auguſti 1670. expeditis uberius continetur. Et ſicut pro parte dilectiſſimi in Chriſto filii noſtri Petri Principis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Gubernatoris, Nobis nuper expoſitum fuit, ipſe quoque, & Chriſtiani populi Coronæ Luſitaniæ ſubjecti Beatam Roſam præfatam, quæ Sanctarum Virginum Catalogo juxta S. R. E. ritum a præfato Clemente X. Prædeceſſore ſolemniter adſcripta fuit, peculiari devotionis affectu proſequantur, & propterea idem Petrus Princeps, ad confovendam eorumdem populorum pietatem, opportune a nobis provideri, ac ut infra indulgeri plurimum deſideret: *Preces Petri Principis Portugalliæ, & Algarbiorum.*

§.2. Nos piis, enixiſque precibus ipſius Petri Principis nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclioati, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac ternarum literarum præfatarum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficientes expreſſis, & inſertis habentes, univerſo Clero tam ſæculari, quam regulari utriuſque ſexus Regnorum, Provinciarum, Statuum, & Dominiorum quorumcumque dictæ Coronæ Luſitaniæ annis ſingulis die 26. Auguſti ſub ritu Duplici juxta rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani, ac ſervata cæteroqui ſupradictarum literarum forma, & diſpoſitione, recitandi ſimiliter, & celebrandi reſpective facultatem perpetnis futuris temporibus duraturam, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & impartimur. *Nova extenſio ejuſdem Feſti ad ſupradicta Regna, & Dominia.*

Clauſulæ. §.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſiogulis illis, quæ in literis præfatis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

§.4. Volumus antem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſouæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ muoitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam eatra illud ubique locorum

Digitized by Google

eorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Junii MDCLXXXI., Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CI.

Die 23. Julii 1681. An. 5.

Conceditur Rectori Collegii Fratrum Prædicatorum in Quitenſi Provincia facultas conferendi publice gradus Scholaſticos in nonnullis diſciplinis, donec ibidem erigatur univerſitas Regia.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis Officii, quo Catholicæ Eccleſiæ per univerſum Terrarum Orbem diffuſæ regimini divina diſpoſitione præſidemus, cura, animum noſtrum ſolicitat, ut pia Religioſorum Virorum propriæ, alienæque ſaluti operam dantium ſtudia ad Chriſtifidelium præſertim in longinquis Regionibus degentium in Doctrina ſana inſtitutionem, atque eruditionem laudabiliter tendentia, peculiaribus favoribus, & gratiis, quantum Nobis ex alto conceditur adjuvemus.

Cauſa erectionis Collegii.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ignatius de Quaſſada Diffinitor, & Procurator Provinciæ S. Catharinæ Virginis, & Martyris de Quito in Indiis Occidentalibus Ordinis Fratrum Prædicatorum in Sacra Theologia Magiſter, quod cum in illis partibus plurimi ſint Infideles, ex quibus multi opera Fratrum dicti Ordinis illic in Vinea Dñi ſtrenue laborantium ad Chriſtianæ Religionis veritatem in dies convertuntur, & longe plures Dño benedicente converſuri ſperãtur; verum meſſis quidem cum multa ſit, Operarii autem pauci, qui eos in Doctrina ſana inſtruere, & confirmare valeant: dilecti pariter filii Fratres Provinciæ prædictæ provide conſiderantes nullam in eadem Provincia ſtudii Generalis Univerſitatem reperiri, ipſamque Provinciam nongentis a Limana, & ter mille milliaribus a Mexicana Civitatibus, in quibus ejuſmodi Univerſitates ſtudiorum generalium, erectæ ſunt, diſtare, ac proinde ſtudioſos partium illarum Juvenes Sacrarum, aliarumque bonarum Literarum ſtudiis operam dandi, ſeque ad fidei Catholicæ propagationem habiles, atque idoneos reddendi, peractiſque ſtudioſis laboribus, præmium graduum literariorum conſequendi gratia, longas, periculoſaſque peregrinationes ſubire debere, prævio regio conſenſu, Collegium ſub titulo B. Ferdinandi Regis Catholici Sancti nuncupati intra, vel extra ſepta Conventus S. Petri Martyris Civitatis Quiten. dicti Ordinis ſua impenſa ædificare, in eoque Grammaticam, & Philoſophiam publice docere, ac etiam quatuor Cathedras, duas quidem Theologiæ Scholaſticæ, aliam Theologiæ Moralis, & quartam Sacræ Scripturæ, quas pro tempore obtinentes S. Thomæ Aquinatis doctrinam Sanctorum Patrum traditionibus, & Univerſalis Eccleſiæ Decretis conformem docere, erroneaſque, & noxias, præſertim in materia morali opiniones, quæ in illis partibus ſerpere dicuntur, eorumdem Sanctorum Patrum doctrina refellere debeant, de proprio fundare decreverunt. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dictus Ignatius Collegio hujuſmodi, ejuſque Rectori, & Cathedraticis pro tempore exiſtentibus facultatem conferendi publice gradus Scholaſticos in illis ſcientiis, quæ in ipſo Collegio docebuntur, concedi plurimum deſideret, ſimiliſque facultas aliis Collegiis dicti Ordinis in quibuſdam Civitatibus Indiarum Occidentalium, quæ quadringentorum milliarium intervallo ab Univerſitatibus publicis remotæ ſunt, exiſtentibus dudum ult. anno 1619. a fel. rec. Paulo V. ad inſtantiam tunc exiſtentis Regis Hiſpaniarum Catholici conceſſa, & ſubinde ab Urbano VIII. Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris confirmata fuerit; ac ejuſmodi prærogativa tam Clerici Regulares Societatis Jeſu vigore quorumdam privilegiorum, quam Fratres Ordinis Eremitarum S. Auguſtini in vim quarumdam Apoſtolicarum in ſimili forma Brevis literarum in partibus Indiarum hujuſmodi de præſenti fruantur: nobis propterea idem Ignatius humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Procuratoris Provinciæ S. Catherinæ de Quito, & cauſæ Conſtitutionis.

§.2. Nos ipſum Ignatium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E.Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum, qui Zelum, pietatemque dictorum Fratrum Provinciæ de Quito Ordinis Prædicatorum commendarunt, conſilio, Rectori pro tempore exiſtenti dicti Collegii intra, vel extra ſepta ſupradicti Conventus S. Petri Martyris Civitatis Quiten. jam forſan erecti, ſive in poſterum erigendi gradus Scholaſticos in omnibus ſcientiis Cathedrarum in eodem Collegio jam forſan erectarum, vel in poſterum erigendarum quibuſcumque ſtudioſis, qui ſtudiorum curſum ibidem peregerint, dummodo tamen prævio rigoroſo examine ad id reperiantur idonei, ad formam literarum in ſimili forma Brevis alias conceſſarum præfatis Fratribus Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, & Clericis Regularibus Societatis Jeſu auctoritate noſtra Apoſtolica conferendi facultatem donec, & quouſque publica Univerſitas regalis, ſicut Limana, & Mexicana in dicta Provincia de Quito conſtituatur, ſive erigatur, dumtaxat duraturam, eadem auctoritate tenore præſentium concedimus, & impartimur: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Conceſſio prædictæ facultatis ad inſtar illius Eremitarum Sancti Auguſt., & Clericorum Societatis Jeſu.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis etiam

 jura-

juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis, aliis Religionibus in ipſa Civitate Quitenſi exiſtentibus, etiam Societatis Jeſu, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die XXIII. Julii MDCLXXXI. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CII.

Dat. 24. Julii 1681. An. 5.

Confirmatur Decretum Card. Protectoris, quo etiam ultramontanis Monialibus Converſis S. Franciſci de Obſervantia interdicitur velum nigrum, & quæcunque vox in electionibus denegatur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memor.

Species facti.

NUper pro parte dilecti filii Petri Eſporrin Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, in Capitulo Generali dicti Ordinis Romæ anno 1639. ſub præſidentia bo. me. Franciſci dum vixit S.R.E. Cardinalis Barberini nuncupati, ejuſdem Ordinis apud Sedem Apoſtolicam Protectoris celebrato, quaſdam Conſtitutiones ex antiquis compilatas, & aliquas, ſeu in illis aliqua de novo addita fuiſſe pro felici

Conſtitutio Capituli Generalis pro Monialibus.

Gubernio Monialium Ordinis prædicti in familia Ultramontana, ipſumque Capitulum Generale non ſolum eaſdem Conſtitutiones approbaſſe, ſed etiam intimari, & obſervari præcepiſſe: unam autem ex dictis Conſtitutionibus Cap. 12. inter alia diſponere, quod Moniales Laicæ, ſeu Converſæ velum nigrum portare non poſſint, ſed album, quodque ſuffragium non poſſint dare in electionibus Abbatiſſæ, Vicariæ, Diſcretarum, aut majorum Officiorum: & licet hæc omnia in familia Ciſmontana dicti Ordinis inviolabiliter obſerventur, aliquam tamen in altera familia notari obſervantiam, indeque graviſſima inconvenientia, & ſcandala orta fuiſſe, & noviſſime maximum in quodam Conventu ex regreſſu cujuſdam Novitiæ Converſæ ad Sæculum, expleto majori ſui Novitiatus tempore, & quod cum ſub obſervantia dictæ Conſtitutionis admiſſa fuiſſet, a Monialibus Laicis, ſeu Converſis profeſſis tantis fuit affecta contumeliis, & minis, ut profeſſionem emittere timuerit: ideoque per dictum Petrum Procuratorem Generalem nomine dilecti etiam filii Miniſtri Generalis dicti Ordinis præfatæ Congregationi Cardinalium ſupplicato, ut Conſtitutionem prænarratam confirmaret, adhoc ut in toto Ordine uniformiter ſervaretur, atque ita jurgia, & ſcandala hujuſmodi vitarentur: Eadem Congregatio Cardinalium per ſuum

Decretum Congregationis.

Decretum die 13. Maji 1681. emanatum ſupplicem libellum ſibi ſuper præmiſſis porrectum remiſit Venerabili Fratri noſtro Alderano Epiſcopo Tuſculano ejuſdem S. R. E. Cardinali Cybo nuncupato, Ordinis præfati apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protectori, ut veris exiſtentibus narratis, & quatenus expedire cenſuiſſet, petitam confirmationem pro ſuo arbitrio, & prudentia impertiretur; ipſe vero Alderanus Epiſcopus Cardinalis, & Protector Decretum edidit tenoris, qui ſequitur, videlicet. Alderanus Epiſcopus Tuſculan. S. R. E. Card. Cybo Seraphici Ordinis S. Franciſci apud S. Sedem Protector.

Aliud Card. Protectoris.

§. 1. Attenta remiſſione ſupplicis libelli vigore retroſcripti Decreti Nobis facta Oratoris precibus mature examinatis, atqoe diſcuſſis, decernimus, & declaramus, quod niſi in primæva fundatione, aut in aliquo ſpeciali Statuto a Religione, & a Sede Apoſtolica approbato Monaſteriorum Sanctimonialium Ordinis S. Franciſci expreſſe cautum ſit, quod Moniales Converſæ, ſeu Laicæ velo nigro, & voce activa in electionibus Superioriſſarum, ſeu officialium, & voce paſſiva in conſequendis dd. Monaſteriorum Officiis uti, frui, & gaudere debeant; Conſtitutio facta in Capitulo Generali Romæ celebrato ſub die 11. Junii 1639. executioni omnino demandetur, ſuumque integrum, & plenarium effectum ſortiatur, in quem finem eamdem Conſtitutionem extra tamen caſum præmiſſum auctoritate non ſolum, qua fungimur Protectoris, verum etiam ab eadem Sacra Congregatione Nobis attributa, & conceſſa, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, eique inviolabilis firmitatis robur adjicimus, nullas, irritas nunc pro tunc omnes præfatas electiones, quas cum ſuffragiis prædictarum Monialium Converſarum adverſus præſentem noſtram, & Conſtitutionis prædictæ diſpoſitionem fieri contigerit declarantes, & decernentes. Mandamus igitur omnibus Superioribus regularibus, qui regimini, & gubernio dictorum Monaſteriorum præſunt, quatenus hæc omnia ſublato Monialibus quocumque alio prætextu, & quæſito colore etiam conſuetudinis immemorabilis, & præſcriptæ, executioni demandari faciant, & contra inobedientes, ac contumaces ſuis remediis, & quatenus opus ſit cenſuris Eccleſiaſticis animadvertant. Romæ 5. Julii 1681. A Card. Cybo Protector. Jo: Baptiſta Ruſca.

Preces Procuratoris Ordinis.

§. 2. Cum autem ſicut præfatus Petrus Procurator Generalis nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: nos ipſius Petri Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Dño poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis

Confirmatio prædicti Decreti.

inclinati, Decretum a memorato Alderano Epiſcopo Cardinale, & Protectore editum præinſertum cum omnibus, & ſingulis in eo contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confir-

Digitized by Google

firmamus; & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ. §.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam Impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ,

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XXIV. Julii MDCLXXXI. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CIII.

Dat. 7. Aug. 1681. An. 5. Erigitur Academia S. Thomæ Ord. Prædicatorum Civitatis Monilan. in Inſulis Philippinis in publicam ſtudii generalis univerſitatem.

Hæc Accademia inſtituta fuit ab Inn. X. Conſtitut. ed: 1645., Novem. 20.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Prœmium. INſcrutabili divinæ ſapientiæ, atque bonitatis arcano ad Eccleſiæ Catholicæ per univerſum Terrarom Orbem diffuſæ regimen, meritis licet imparibus, evecti, ſacrarum, eiſque ancillantium bonarum literarum ſtudia, per quæ depulſa ignorantiæ caligine, mentes veritatis luce illuſtrantur, & non minus Catholicæ Fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, quam Juſtitiæ adminiſtrationi, aliiſque Reipublicæ commodis, & ornamentis, privatorumque utilitatibus conſulitur, ubique locorum, & præſertim in remotiſſimis ab hac S. Sede partibus, quantum nobis ex alto conceditur, promovere, ac incitare, & confovere ſtudemus, ſicut omnibus matura conſideratione perpenſis, ad Omnipotentis Dei gloriam, Eccleſiæque decus, & præſidium, ac ſpiritualem temporalemque Chriſtifidelium utilitatem cognoſcimus in Domino ſalubriter expedire.

Qua de cauſa & forma erecta fuerit d. Academia. §.1. Dudum ſiquidem fel. rec. Innocentio PP. X. prædeceſſori noſtro pro parte claræ mem. Philippi IV. dum vixit Hiſpaniarum Regis Catholici expoſito, quod in Civitate Monilan in Inſulis Philippinis unum ſub denominatione S. Thomæ Collegium Ordinis Fratrum Prædicatorum exiſtebat, in quo triginta Alumni ſeculares educabantur, & Grammatica, Rhetorica, Logica, Philoſophia, ac Theologia Scholaſtica, & Moralis docebantur, ſeu legebantur, magna cum Incolarum illarum partium utilitate. Civitas vero Monilan pluſquam tribus leucarum millibus a vicinioribus ſtudiorum Generalium Univerſitatibus, nempe Limana, & Mexicana diſtabat, & propterea idem Philippus Rex in Collegio præfato Academiam erigi, & inſtitui ſummopere deſiderabat, præfatus Innocentius prædeceſſor ſupplicationibus memorati Philippi Regis nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, in præfata Civitate Monilan. in ædibus dicti Collegii, ubi tunc ſcholæ erant, ſeu forſan in ampliorem formam conſtruerentur, Academiam, in qua Religioſi dicti Ordinis Grammaticam, Rhetoricam, Logicam, Philoſophiam, & Theologiam Scholaſticam, & Moralem publice profiterentur, ac Juvenes quoſcumque docerentur, duraturam dumtaxat donec, & quouſque aliqua publica ſtudii Generalis Univerſitas in dicta Civitate Monilan, ſeu illius Provincia Apoſtolica auctoritate erecta fuiſſet, eadem auctoritate, ſine tamen cujuſquam præjudicio, erexit, & inſtituit; Ipſamque Academiam ſic erectam, & inſtitutam curæ, regimini, & adminiſtrationi dicti Ordinis, & illius Magiſtri Generalis pro tempore exiſtentis, ſeu ab eo deputandi, qui totius Academiæ Rector exiſteret, præfata auctoritate ſuppoſuit, ac Rectori ipſius Academiæ, & Collegii pro tempore exiſtenti, ut donec hujuſmodi Academia, ut præmittitur, duraret, illos quos in ipſa Academia ſic erecta per debitum tempus ſtuduiſſe, ac ſcientia, & moribus idoneos eſſe reperiſſet, in præfatis facultatibus, quæ in dicto Collegio, ut præfertur docerentur, ſeu legerentur, ad Baccalaureatus, etiam formati, ac Licentiaturæ, & Doctoratus, necnon Magiſterii gradus, ſervata in omnibus, & per omnia forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendebat, & alias juxta laudabiles aliarum Academiarum conſuetudines promovere, & ipſorum graduum inſignia eis exhibere valeret, dicta auctoritate conceſſit, & indulſit, cum diverſis facultatibus, gratiis, & Indultis, & alias prout in ipſius Innocentii prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 20. Novembris 1645. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Cauſæ erectionis hujus Academiæ in publicam univerſitatem. §.2. Cum autem ſicut dilectus filius Alphonſus Sandin Procurator, & Diffinitor Generalis Provinciæ Sanctiſſimi Roſarii dictarum Inſularum Philippinarum præfati Ordinis Fratrum Prædicatorum Nobis nuper exponi fecit, ex erectione Academiæ hujuſmodi maxima in illis partibus ad Animarum ſalutem aſſidue proveniat utilitas, propoſitiſque ſtudiorum præmiis, erexerit ad ipſa amplectenda, & peragenda, præmiaque hujuſmodi promerenda ſtudiorum alacritas,

tas; itaut multiplicatæ reperiantur Perſonæ habiles, & idoneæ ad continuandas Sacras Miſſiones, quarum fructus Sancta Mater Eccleſia, Domino benedicente, in dies locupletantur: Verum propter ingentem dictæ Civitatis Monilan a præfatis ſtudiorum Generalium Univerſitatibus diſtantiam ſupradictam, moraliter impoſſibile ſit, ut Incolæ Civitatis, & Inſularum Philippinarum hujuſmodi ad eaſdem Univerſitates, ut ibidem Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, & Medicinæ ſtudiis incumbant, ſe conferant; ac proinde plurimum expedire videatur, ut Academia præfata in publicam ſtudii generalis Univerſitatem, adhoc, ut in ea Sacri Canones, & Leges Civiles, ac Medicina hujuſmodi, quorum ſcientia ad bene ornatam Rempublicam etiam neceſſaria eſt, publice doceri, harumque facultatum Cathedræ a Perſonis ſæcularibus peritis regendæ Benefactorum impenſa ibidem erigi, & gradus ſcholaſtici earumdem facultatum ſtudioſis poſt peracta ſtudiorum curricula conferri valeant, ad inſtar Limanæ, & Mexicanæ Univerſitatum præfatarum erigatur. Nobis propterea dictus Alphonſus humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis, opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Prioris Provinciæ SS. Roſarii Ord. Prædicat. in Inſulis Philippenſis.

§.3. Nos igitur Incolarum Civitatis, & Inſularum præfatarum commodis quantum cum Domino poſſumus, conſulere, dictumque Alphonſum ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa, latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes; hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum conſilio, & attento, quod præfati Alphonſi inſtantia hujuſmodi a dilecto filio nobili viro Gaſparo de Haro y Guſman Marchione de Carpio Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratore ejuſdem Caroli Regis nomine commendata fuit, Academiam in ſupradicto Collegio S. Thomæ Civitatis Monilan Ordinis Prædicatorum a memorato Innocentio prædeceſſore ad ſupplicationem præfati Philippi Regis erectam, ut præfertur, in publicam ſtudii generalis Univerſitatem, in qua etiam Sacri Canones, ac Leges Civiles, & Medicina, publice prælegi, & doceri, harumque ſcientiarum, ſive facultatum Cathedræ a perſonis ſæcularibus habilibus, & idoneis regendæ, & obtinendæ fundari, & inſtitui valeant, ad inſtar præfatarum Univerſitatum Limanæ, & Mexicanæ, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſine cujoſcumque alterius Univerſitatis ſtudii Generalis præjudicio erigimus, & inſtituimus: Ita tamen, ut Univerſitas hujuſmodi ſic erecta, & inſtituta, donec, & quouſque alia publica Univerſitas Apoſtolica, & Regalis ad formam modo dictarum Univerſitatum, & non aliter aut in eadem Civitate Manilan, aut in aliis Regnis viciniori bus conſtruatur, ſeu erigatur dumtaxat durare debeat; ac eidem Univerſitati ſtudii Generalis ſic per præſentes erectæ, & inſtitutæ, illiuſque Rectori, Magiſtris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, cæteriſque Officialibus, Miniſtris, & perſonis quibuſcumque pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, Indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis, honoribus, & præeminentiis, quibus præfatæ Univerſitates ſtudiorum Generalium Limana, & Mexicana, illarum Rectores, Magiſtri, Doctores, Lectores, Præceptores, Scholares, Procuratores, Bidelli, Nuncii, cæterique Officiales, Miniſtri, & perſonæ quæcumque reſpective tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed etiam æque principaliter, & pariformiter in omnibus, & per omnia, uti, frui potiri, & gaudere; Rectori autem ipſius Univerſitatis per præſentes erectæ, ut quamdiu Univerſitas hujuſmodi ſicut præmittitur duraverit, illos, quos in eadem Univerſitate per debitum tempus ſtuduiſſe, ac ſcientia, & moribus idoneos eſſe repererit in præfatis facultatibus, ſive ſcientiis, quæ in ipſa Univerſitate docebuntur, ſeu legentur, ad Baccalaureatus, etiam formati, Licentiaturæ, ac Doctoratus, & Magiſterii gradus, ſervata tamen in omnibus, & per omnia forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum prætatorum, qoibus in aliquo derogare non intendimus, & alias juxta laudabiles ſupradictarum Limanæ, & Mexicanæ Univerſitatum ritus, & conſuetudines promovere, ſolitaque graduum hujuſmodi inſignia eis conferre, & exhibere; Ipſis vero ad eoſdem gradus per illum ſic promotis, ut poſtea publice, privatimque etiam in omnibus aliis Univerſitatibus ſtudiorum Generalium facultates, ſive ſcientias prædictas reſpective alios docere, & interpretari, de eis diſponere, alioſque actus quoſcumque eorum gradibus convenientes exercere libere, & licite poſſint, & valeant reſpective, auctoritate, & tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Accedit commendatio Regis Catholici.

Erectio d. Academiæ in publicam ſtudii generalis univerſitatem donec alia inſtituatur Apoſtolica, & Regalis.

Ei conceduntur privilegia, & jura univerſitatum Limanæ, ac Mexicanæ.

§.4. Decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Collegii, Provinciæ, & Ordinis præfatorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque

Digitized by Google

riſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VII. Auguſti MDCLXXXI. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CIV.

Dat. 8. Aug. 1681. An. 5.

Conceduntur Tertiariis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum intra clauſtra viventibus Indulgentiæ, quibus gaudent Fratres ejuſdem Ordinis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Preces Procuratoris Generalis pro declaratione Indulgentiarum dd. Tertiariorum.

CUM ſicut dilectus filius Joſephus Linas Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, in Sacra Theologia Magiſter, Nobis nuper exponi fecit, multi in eodem Ordine reperiantur Tertiarii, qui vota ſimplicia emiſerunt, & ſub Regula Tertiariorum, ac habitu ipſius Ordinis pie, & laudabiliter intra Clauſtra ſub obedientia Superiorum Ordinis hujuſmodi vivunt; incertum vero ſit quibus Indulgentiis, & gratiis ſpiritualibus ejuſmodi Tertiarii frui valeant, & propterea idem Joſephus Prior Generalis illorum ſpirituali conſolationi, & animarum ſaluti opportune a Nobis provideri plurimum deſideret: Nos ipſius Joſephi Procuratoris Generalis Urbis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præfatis Tertiariis præſentibus, & futuris intra clauſtra, ut præfertur, viventibus, qui vota hujuſmodi emiſerunt, ſeu pro tempore emiſerint, ut omnibus, & ſingulis Indulgentiis

Conceſſio Indulgentiarum Fratrum d. Ordin. Tertiariis facta.

ſeu peccatorum remiſſionibus, ac pœnitentiarum relaxationibus, quibus Fratres Ordinis prædicti utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere, illaſque conſequi, & lucrifacere libere, & licite poſſint, & valeant, dummodo tamen ea, quæ pro conſequendis Indulgentiis, ſeu peccatorum remiſſionibus, ac peccatorum relaxationibus hujuſmodi præſcripta ſunt, ſeu pro tempore fuerint, adimpleant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ.

§. 1. Non obſtantibus noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque; præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VIII. Auguſti MDCLXXXI. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CV.

Dat. 12. Aug. 1681. an. 5.

Declaratur, Tertiarios B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum extra Clauſtra viventes frui poſſe Indulgentiis Confraternitatum ejuſdem Ordinis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur Breve præcedens, quo conceſſæ fuerunt Tertiariis intra clauſtra viventibus indulgentiæ Fratrum Ordinis.

NUper pro parte dilecti filii Joſephi Linas Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum in Sacra Theologia Magiſtri, Nobis expoſito, multos in eodem Ordine reperiri Tertiarios, qui vota ſimplicia emiſerunt, & ſub Regula Tertiariorum, ac habitu ipſius Ordinis pie, & laudabiliter intra clauſtra ſub obedientia Superiorum Ordinis hujuſmodi vivunt; incertum vero eſſe quibus Indulgentiis, & gratiis ſpiritualibus ejuſmodi Tertiarii frui valeant. Nos ſupplicationibus dicti Joſephi Procuratoris Generalis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati prædictis Tertiariis præſentibus, & futuris intra clauſtra, ut præfertur viventibus, qui vota hujuſmodi emiſerunt, ſeu pro tempore emiſerint, ut omnibus, & ſingulis indulgentiis, ſeu peccatorum remiſſionibus, ac pœnitentiarum relaxationibus ad inſtar Fratrum Ordinis prædicti frui valeant ſub certis modo, & forma tunc expreſſis auctoritate Apoſtolica indulſimus; & alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 8. currentis menſis Auguſti expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem, ſicut prædictus Joſephus Procurator Generalis Nobis ſubinde denuo exponi fecit præter ſupradictos, alii reperiuntur memorati Ordinis Tertiarii, & Tertiariæ, ſeu Bizzochæ, qui, & quæ licet ſub Regula Tertiariorum, & habitu prædictis quoque pie, & laudabiliter vivant, votaque ſimplicia prædicta emiſerint, non tamen intra clauſtra hujuſmodi commorantur; Incertum vero pariter ſit quibus Indulgentiis, & gratiis ſpiritualibus hi quoque Tertiarii, & Tertiariæ frui valeant; Nobis propterea dictus Joſephus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis pro declaratione Indulgentiarum Tertiariorum & Bizzocarum extra Clauſtra viventium.

§. 1. Nos igitur ipſius Joſephi Procuratoris Generalis votis hac in re favorabiliter quoque annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præfatos Tertiarios, qui vota ſupradicta emiſerunt, & extra Clauſtra vivunt, Confraternitatibus Ordinis prædicti adſcribi, & adſcriptos gratiis, & indulgentiis Confraternitatum hujuſmodi frui poſſe d. auctoritate tenore præſentium declaramus.

Declaratur dd. Tertiarios frui poſſe Indulgentiis Confraternitatum Ordinis.

§. 2.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas, firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Volumus autem, quod earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem ubique fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXII Auguſti MDCLXXXI. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CVI.

Dat. 22. Auguſti 1681. an. 5.

Redditur Inquiſitoribus Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum auctoritas, quam amiſerant non parendo mandatis Apoſtolicis, & Leges nonnullæ conduntur in cauſis fidei ſervandæ.

Hac de re vide Clem. X. Conſt. ed. 1674., Octob. 3., P. 5.. Hujus Pontificis Conſt. ed. 1676., Nov. 28.. P. 1. Conſt. ed. 1678., Dec. 24., & Conſt. ed. 1679., Maji 27., P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex ex commiſſæ ſibi divinitus ſervitutis munere omnium Chriſtifidelium commodis jugiter invigilans, in eam præcipue curam omnibus viribus, omnique animi contentione incumbit, ut Chriſtianæ Religionis puritas, Catholicæque fidei integritas illibatæ conſerventur; Apoſtatica vero, atque hæretica pravitas opportunis rationibus ubique locorum, quantum Divina Bonitas dederit, ſanetur, vel ſaltem Apoſtolico vigore compeſcatur, & ne in perniciem Animarum pretioſo Chriſti ſanguine redemptarum latius ſerpat, radicitus extirpetur. Hæc autem, ut recte, atque ordine fiant, nec ulla cuiquam juſte conquerendi relinquatur occaſio, ſalutaribus, & ex Apoſtolicæ Sapientiæ, atque æquitatis fonte depromptis legibus exortas controverſias dirimere, Tribunalium ab Apoſtolica Sede pie, prudenterque inſtitutorum dignitati conſulere, Juris rigorem manſuetudine temperare, certamque, & Chriſtianæ charitati congruentem rebus gerendis normam tradere ſtudet, ſicut omnibus matura diſcuſſione conſideratis, ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Eccleſiæ decus, & præſidium, ac ad Chriſtifidelium ædificationem, Animarumque ſalutem expedire in Domino arbitratur.

§.1. Dudum ſiquidem cum dilecti filii Chriſtiani novi nuncupati, ſive ab Hebræis deſcendentes in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis degentes, qui in carceribus Tribunalium Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem in Ulyſſiponenſi, Elborenſi, & Colimbrienſi Civitatibus auctoritate Apoſtolica inſtitutorum propter imputata eis crimina ad Officium Inquiſitionis hujuſmodi ſpectantia, de quibus accuſati, ſeu inquiſiti reſpective exiſtebant, detinebantur, ad fel. rec. Clementem Papam Decimum Prædeceſſorem noſtrum, & hanc Sanctam Sedem recurriſſent, conquerentes bon. me. Petrum Archiepiſcopum Sidenſem, qui tunc in humanis eſſe credebatur, Generalem, & reliquos Inquiſitores adverſus hæreticam pravitatem in dictis Regnis auctoritate Apoſtolica deputatos, ſeu eorum aliquos ad novum actum, (ut vocant) fidei contra ipſos, ſive ad eorum condemnationem, ipſorumque ad publice abjurandum coactionem, & in hujus defectum ad diverſarum pœnarum inflictionem, atque executionem nimia præcipitatione, quæ juſtitiæ noverca eſſe ſolet, nec ſervatis iis, quæ per Sacrorum Canonum, & Conſtitutionum Apoſtolicarum æquitatem præſcripta ſunt, devenire velle, non ſine juſtitiæ ſubverſione, ac ipſorum, totiuſque eorum Nationis ruina, & deſtructione: idem Clemens Prædeceſſor, qui in ſupremo Juſtitiæ Throno a Domino conſtitutus, juſtitiam omnibus æqua lance adminiſtrare tenebatur, eorumdem Chriſtianorum novorum recurſum hujuſmodi admittens, in cauſam, & cauſas quaſcumque contra eos, & eorum quemlibet ſuper criminibus, & delictis ad Officium Inquiſitionis hujuſmodi quomodolibet ſpectantibus in præfatis, aliiſque Tribunalibus quibuſcumque adverſus hæreticam, & Apoſtaticam pravitatem prædictam in ſupradictis Regnis dicta auctoritate inſtitutis, ſeu eorum aliquo eatenus quovis modo motas, & pendentes in ſtatu, & terminis, in quibus tunc quomodolibet reperiebantur, ad ſe, & Sedem prædictam avocans, ipſaſque cauſas cum omnibus, & ſingulis illarum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali per Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum, tunc ſuorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium in tota Republica Chriſtiana Generalium Inquiſitorum adverſus hæreticam, & Apoſtaticam pravitatem hujuſmodi a Sede prædicta ſpecialiter deputatorum, cui eaſdem cauſas commiſerat, & demandaverat, audiri, cognoſci, decidi, fineque debito, prout juris foret, terminari debere omnino volens per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 3. Octobris 1674. expeditas literas, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione, ſuis, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, memorato Archiepiſcopo Inquiſitori Generali, & reliquis Inquiſitoribus prædictis diſtricte inhibuit, ne cauſa, & cauſis hujuſmodi in prædicta Cardinalium Congregatione pendentibus, aut alias quomodolibet, donec, & quouſque ſpecialis, & expreſſa deſuper ab ipſo Clemente Prædeceſſore, & eadem Sede licentia eis conceſſa fuiſſet, ad ullum ſimilem actum (ut vocant) Fidei, ullamve publicationem, promulgationem, aut executionem novarum ſententiarum quarumcumque contra prædictos Chriſtianos novos, ut præfertur, inquiſitos, ſeu accuſatos, vel denunciatos, & in carceribus prædictis detentos, aut illorum aliquem devenire ullo modo auderent; neque ipſi, aut eorum aliquis, ſeu ipſorum, & cujus-

Appellarunt dd. Chriſtiani in Inquiſitione detentis ad Clem. X.

Eorum cauſæ commiſſæ fuerunt Cong. Cardinalium contra hæreticam pravitatem.

Item inhibitio facta fuit Inquiſitoribus, & Miniſtris.

Digitized by Google

cujuslibet eorum reſpective Conſiliarii, Commiſſarii, Procuratores, Fiſcales, Aſſeſſores, Notarii, Actuarii, cæterique Officiales, & Miniſtri contra ipſos, aut eorum quemlibet, illorumve, & cujuslibet eorum reſpective Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, ſeu negotiorum geſtores, aut alias quomodolibet pro eis intervenientes quovis modo directe, vel indirecte, ſeu alias quomodolibet quicquam novi attentare, vel innovare præſumerent. Ipſe enim Clemens Prædeceſſor eiſdem Generali, & reliquis Inquiſitoribus, eorumque, & cujuslibet eorum reſpective Conſiliariis, Commiſſariis, Procuratoribus Fiſcalibus, Aſſeſſoribus, Notariis, Actuariis, cæteriſque Officialibus, & Miniſtris prædictis in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcepit, & mandavit, ut quibuſcumque mandatis, ordinationibus, & Decretis dictæ Congregationis Cardinalium in cauſa, ſeu cauſis hujuſmodi eatenus forſan emanatis, & in poſterum uſque ad finem, & terminum earumdem cauſarum quomodolibet emanatum omni mora, dilatione, tergiverſatione, oppoſitione, & contradictione poſtpoſitis, & remotis, prompte ſicut devotos dictæ Sedis filios decet, parerent: nec illa, eorumve executionem quomodolibet impedire, aut illis in Judicio, vel extra illud ſe opponere, aut contradicere ullo modo auderent, ſeu præſumerent: alioquin dictus Petrus Archiepiſcopus Inquiſitor Generalis ſuſpenſionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, ac privationis muneris Inquiſitoris Generalis, reliqui vero Inquiſitores prædicti, eorumve reſpective Conſiliarii, Procuratores Fiſcales, Commiſſarii, Aſſeſſores, Notarii, cæterique Officiales, & Miniſtri excommunicationis latæ ſententiæ, ac privationis Officiorum quomodocunque ad Tribunal Sancti Officii ſpectantium pœnas ipſo facto, & abſque ulla declaratione ſe reſpective noviſſent incurſuros, a quibus abſolutionem idem Clemens Prædeceſſor ſibi, & dictæ Sedi Apoſtolicæ ſpecialiter reſervavit.

Necnon eis injuncta executio decretorum d. Congreg. ſub graviſſimis pœnis.

§. 2. Verum ſubinde dicto Clemente Prædeceſſore rebus humanis exempto, cum Nos Venerabilem Fratrem Veriſſimum Archiepiſcopum olim Bracharenſem hæreticæ, & Apoſtaticæ pravitatis hujuſmodi Inquiſitorem Generalem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis ſupradictis cum ſolitis facultatibus in locum prædicti Petri Archiepiſcopi defuncti conſtituiſſemus, & deputaſſemus, cauſa vero, ſeu cauſæ prædictæ in ſupradicta Cardinalium Congregatione adhuc penderent; Nos Decretis quibuſdam proviſionalibus ab eadem Congregatione Cardinalium in cauſa recurſus hujuſmodi antea emanatis, & a prædicto Clemente Prædeceſſore approbatis, & a quibus recedere nullo modo intendebamus, inhærentes, ipſaque Decreta renovantes, & donec ea, quæ ſuper dubiis propoſitis decernenda Nobis viſa fuiſſent, ſtatuiſſemus, omnino obſervari præcipientes, de prædictorum Cardinalium conſilio per quaſdam noſtras pariter in forma Brevis die 28. Novembris 1676. emanatas literas venerabili Fratri Marcello Archiepiſcopo Chalcedonenſi in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis prædictis noſtro, & dictæ Sedis Nuncio dedimus in mandatis, ut inhibitionem a memorato Clemente Prædeceſſore per ſuas literas prædictas, ſicut præmittitur, factam, in omnibus ejus partibus auctoritate Noſtra Apoſtolica, ita moderaretur, & reformaret, ut Veriſſimo Archiepiſcopo Generali a Nobis deputato, & reliquis Inquiſitoribus prædictis contra ſupradictos Chriſtianos novos nuncupatos in dictis carceribus, ut præfertur, detentos, ſervato Juris ordine, ac juxta æquitatis, & juſtitiæ regulas liceret procedere ad pœnas, & animadverſiones debitas, præterquam ultimi ſupplicii, triremium perpetuarum, & confiſcationis bonorum a quibus eos, & eorum quemlibet, donec, & quouſque a Nobis, & Sede prædicta aliter diſpoſitum fuiſſet, omnino abſtinere volumus. Ac proinde eiſdem Veriſſimo Archiepiſcopo Generali, & reliquis Inquiſitoribus, illorumque, & cujuslibet eorum reſpective Commiſſariis, Conſiliariis, Procuratoribus Fiſcalibus, Aſſeſſoribus, Notariis, Actuariis, cæteriſque Officialibus, & Miniſtris dicta auctoritate diſtricte, & ſub pœnis, quæ in prædictis Clementis Prædeceſſoris Literis expreſſæ ſunt, denuo inhiberet, ne contra eoſdem Chriſtianos novos in carceribus hujuſmodi detentos, aut eorum aliquem interea ad ultimi ſupplicii, vel triremium perpetuarum, aut confiſcationis bonorum hujuſmodi pœnas procedere auderent quovis modo, ſeu præſumerent. Præterea ipſi Marcello Archiepiſcopo, & Nuncio facultatem tribuimus eadem auctoritate permittendi Veriſſimo Archiepiſcopo Generali, reliquiſque Inquiſitoribus prædictis, ut prout juſtitia exigeret, & ordo poſceret rationis, procedere poſſent etiam contra prædictorum Chriſtianorum novorum in dictis carceribus detentorum Procuratores, Advocatos, Agentes, ſeu negotiorum geſtores, & alias quomodolibet pro eis intervenientibus, dummodo tamen præberi non poſſet ſuſpicio hoc fieri in odium recurſus ſupradicti ad hanc Sanctam Sedem habiti, & ab eadem Sede admiſſi, ad quem effectum dicti Inquiſitores acta talium proceſſuum eidem Marcello Archiepiſcopo, & Nuncio ad ejus beneplacitum communicare tenerentur. Sed cum Nos poſtmodum graviſſimis eis cauſis adducti omnino oportere exiſtimaſſemus, ut quidam proceſſus in Tribunali Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem hujuſmodi in dictis Regnis auctoritate Apoſtolica inſtituto, contra nonnullos prætenſos Judaizantes expediti, & terminati, in quibus etiam ipſorum aſſertorum Judaizantium tamquam negativorum condemnationem, in pœnam ordinariam contineri dicebatur, apud hanc Sanctam Sedem inſpicerentur, dictoque Veriſſimo Archiepiſcopo Inquiſitori Generali Noſtro nomine mandari curaſſemus, ut eoſdem Proceſſus ad Nos, & Sedem eamdem quamprimum tranſmitteret; ipſe vero nonnullas rationes coram Nobis allegari curaviſſet, quibus ſe ab illorum tranſmiſſione excuſare ſatagebat: Sed Nos omnibus, quæ ejus nomine ſuper ea re deducta fuerant, auditis, conſideratis, & mature perpenſis, illa omnia, & ſingula irrelevantia, nulliuſque ponderis eſſe judicaviſſemus, ac proinde in priori mandato, quo proceſſus prædictos tranſmitti præceperamus, perſtitiſſemus, quinimo ipſi ſuper ea re cum Venerabili etiam Fratre Ludovico Archiepiſcopo Bracarenſi pro dilectiſſimo in Chriſto Filio Noſtro Petro Principe Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum prædictorum Gubernatore apud Nos, & Sedem prædictam Oratore plu-

Prædictæ cauſæ remiſſæ fuerunt ad Inquiſitores cum quadam moderatione ſub memoratis pœnis ſervanda.

Mandatum Inquiſitori factum tranſmittendi quędam dd. Chriſtianorum acta ad S. Sedem.

Contumacia Inquiſitoris.

pluries egiſſemus, hæcque enixa Noſtra voluntas tam dicto Petro Principi, & Gubernatori, quam prædicto Veriſſimo Archiepiſcopo Inquiſitori Generali, & nonnullis Regiæ Coronæ Luſitanicæ Adminiſtris juſſu Noſtro per ſupradictum Marcellum Archiepiſcopum, & Nuncium Noſtrum pluries quoque ſignificata extitiſſet, nec tamen æquiſſimis præceptis, & mandatis Noſtris hujuſmodi eatenus paritum fuiſſet, nec adhue pareretur. Nos ejuſmodi contumaciam, quæ non minus in Noſtrum, & hujus Sanctæ Sedis contemptum, quam in Juſtitiæ, & ordinis, quem in Sancta ſua Eccleſia conſtituit Deus, ſubverſionem tendere dignoſcebatur, opportunis rationibus compeſcere, debitamque Noſtris, & Apoſtolicæ Sedis mandatis obedientiam omnino præſtari volentes, per alias noſtras ſimiliter in forma Brevis literas die 24. Decembris 1678. expeditas, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine memorato Veriſſimo Archiepiſcopo Inquiſitori Generali diſtricte præcepimus, & mandavimus, ut intra terminum decem dierum a die, quo eædem literæ noſtræ ipſi per prædictum Marcellum Archiepiſcopum, & Nuncium præſentatæ fuiſſent, computandum, quatuor, vel quinque proceſſus originales in Tribunali ſupradicto contra Reos de Judaiſmo inquiſitos, ſeu accuſatos, vel denunciatos, qui etiam tamquam negativi in pœnam ordinariam condemnati fuerant, jam finitos, & terminatos in manibus ejuſdem Marcelli Archiepiſcopi, & Nuncii realiter, & cum effectu conſignaſſe, & tradidiſſe omnino deberet: Alinquin elapſo dicto termino, nec ſecuta effectiva conſignatione proceſſuum hujuſmodi, eo ipſo tam eumdem Veriſſimum Archiepiſcopum ab Officio Generalis Inquiſitoris in Regnis prædictis ei per alias priores noſtras in ſimili forma Brevis literas demandato, omnique, & quacumque auctoritate ſibi per eaſdem literas quomodolibet attributa, quam omnes, & ſingulos alios Inquiſitores in eiſdem Regnis ab ipſo Veriſſimo Archiepiſcopo, ejuſque Prædeceſſoribus Inquiſitoribus Generalibus reſpective electos, & deputatos, vel confirmatos, a ſuis pariter muneribus, omnique poteſtate agendi, ſeu procedendi, aut alias quomodolibet ſe ingerendi in cauſis ad Sanctum Inquiſitionis Officium in prædictis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis quovis modo ſpectantibus, donec, & quouſque aliter a Nobis, & Sede Apoſtolica prædicta diſpoſitum, vel ordinatum fuiſſet, ex tunc, prout ex illo tempore penitus, & omnino ſuſpendimus, ac ipſo facto ſuſpenſos fore, irritumque, & inane ſi quid ſubinde deſuper tam a dicto Veriſſimo Archiepiſcopo, quam ab aliis Inquiſitoribus prædictis, vel eorum aliquo quomodolibet, & quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter attentari contigiſſet; & tam ipſum Veriſſimum Archiepiſcopum, quam cæteros omnes, & ſingulos Inquiſitores prædictos, ſi præceptum noſtrum hujuſmodi transgredi, aut alias quomodolibet literis noſtris, quibus præceptum ipſum fiebat, contravenire auſi fuiſſent ipſo facto in pœnas canonicas, ipſum quidem Veriſſimum Archiepiſcopum Inquiſitorem Generalem, in pœnam interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ; cæteros vero Inquiſitores prædictos in excommunicationem majorem reſpective abſque alia declaratione incurſuros eſſe itidem ex tunc prout ex illo tempore decrevimus, & declaravimus; abſolutionem autem ab eiſdem pœnis Nobis, & huic Sanctæ Sedi ſpecialiter reſervavimus. Porro nec prætextum impeditæ forſan eidem Veriſſimo Archiepiſcopo Inquiſitori Generali conſignationis proceſſuum hujuſmodi, nec ullam aliam excuſationem, prætextum, cauſam, vel impedimentum, etiam non expreſſum, ac de neceſſitate ſpecialiter exprimendum illi, cæteriſque Inquiſitoribus ſupradictis, ſi eiſdem literis noſtris in omnibus, & per omnia promptè, & accurate non paruiſſent, ullo modo ſuffragari poſſe voluimus, quominus tam ipſe Veriſſimus Archiepiſcopus, quam dd. Inquiſitores, ſicut præmittitur, ſuſpenſi remanerent ab omni, & quacumque facultate, & auctoritate ſe ingerendi in cauſis ſupradictis: quarum cognitionem, durante ſuſpenſione hujuſmodi, & interim ad noſtrum, & dictæ Sedis beneplacitum commiſimus, & demandavimus locorum Ordinariis, prout ejuſmodi cauſarum cognitio ante inſtitutionem Officii Sanctæ Inquiſitionis hujuſmodi auctoritate Apoſtolica in Luſitania factam ad eos pertinebat; qui Ordinarii proinde in eiſdem cauſis juxta juris communis regulas, ac Sacrorum Canonum, & Conſtitutionum Apoſtolicarum diſpoſitionem procedere deberent: Nos enim ipſis Ordinariis ſic in Cauſis hujuſmodi procedendi quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem donec, & quouſque a Nobis, & Sede prædicta aliter ordinatum fuiſſet duntaxat duraturam earumdem literarum ſerie tribuimus, & impartiti ſumus. Et ſucceſſive per Nos accepto, quod idem Veriſſimus Archiepiſcopus olim Inquiſitor Generalis mandato, & præcepto noſtris ſuper conſignatione dictorum proceſſuum ſibi factis non paruiſſet, & proinde tam ipſe, quam cæteri olim Inquiſitores prædicti ſuſpenſionem a ſuis reſpective muneribus præfatis, omnique poteſtate, & auctoritate agendi, ſeu procedendi, aut alias quomodolibet ſe ingerendi in cauſis ad Sanctum Inquiſitionis Officium quovis modo ſpectantibus incurriſſe reperirentur: Nos ita ad omnium, quorum intererat, & in futurum intereſſet, notitiam, ne quis illorum ignorantia forſan deciperetur, deduci volentes, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus per alias noſtras etiam in forma Brevis die 27. Maji 1679. emanatas literas memoratum Veriſſimum Archiepiſcopum olim Inquiſitorem Generalem, cæteroſque olim Inquiſitores prædictos ob non præſtitam mandato, & præcepto noſtris hujuſmodi circa conſignationem proceſſuum ſupradictorum in manibus prædicti Marcelli Archiepiſcopi, & Nuncii, ut præfertur faciendam in termino ſupra expreſſo debitam paritionem eo ipſo ſupradictam ſuſpenſionem incurriſſe, ac proinde ſtatim elapſo termino hujuſmodi, eos omnes, & ſingulos nullam omnino in materiis ad Sanctum Inquiſitionis Officium quomodolibet pertinentibus juriſdictionem habuiſſe, nec tunc habere; & propterea omnia, & ſingula per eoſdem geſta poſt incurſum dictæ ſuſpenſionis, & ſi quæ forſan per eos in poſterum agerentur in materiis Sancti Officii hujuſmodi ob defectum Juriſdictionis penitus, & omnino nulla, & invalida fuiſſe, & eſſe, ac fore declaramus. Quinimo, cum a nonnullis aſſereretur, eum-

Innovatio mandati cum definitione temporis, & pœnarum.

Auctoritas Inquiſitorum tributa fuit locorum Ordinariis.

Declaratum fuit, Inquiſitores pœnas incurriſſe.

eumdem Veriſſimum Archiepiſcopum olim Inquiſitorem Generalem, cæteroſque olim Inquiſitores prædictos, ſeu eorum aliquos poſt incurſum ſuſpenſionis hujuſmodi Juriſdictionem in materiis ad Sanctum Inquiſitionis Officium prædictum ſpectantibus nulliter, & de facto exercere præſumpſiſſe, & forſan adhuc præſumere, pœnas in literis Noſtris prædictis expreſſas, aliaſque a Sacris Canonibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis contra ſimilia perpetrantes impoſitas damnabiliter incurrendo: Nos ejuſmodi exceſſus minime impunitos remanere, ſed debita animadverſione caſtigari, ideoque exactam, & accuratam deſuper Informationem capi volentes, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus per alias noſtras itidem in forma brevis eadem die 27. Maji 1679. expeditas literas memorato Marcello Archiepiſcopo, & Nuncio cauſam, & cauſas eorumdem exceſſuum, ſeu delictorum eatenus in præmiſſis quovis modo commiſſorum, & eorum, quos, & quæ forſan in poſterum committi contingeret, contra prædictum Veriſſimum Archiepiſcopum olim Inquiſitorem Generalem, cæteroſque omnes, & ſingulos olim Inquiſitores prædictos cum illius, ſeu illarum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, uſque ad ſententiam definitivam excluſive commiſimus, & demandavimus; mandantes ipſi Marcello Archiepiſcopo, & Nuncio, ut omni diligentia proceſſum, ſeu proceſſus deſuper quomodolibet neceſſarios, & opportunos auctoritate Noſtra formaret, & conficeret, ſeu formari, & confici curaret; Si quid autem contra illos reſultaret, informationes, ac proceſſum, ſeu proceſſus hujuſmodi ſub ſuo ſigillo clauſos ad Nos quamprimum tranſmitteret, ut quod deſuper ſtatuendum foret, matura deliberatione adhibita decerneremus, & alias prout in ſingulis Noſtris, & memorati Clementis Prædeceſſoris literis prædictis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis haberi volumus uberius continetur.

Commiſſum fuit Nuncio examen geſtorum ab Inquiſitoribus.

§.3. Cum autem tandem duo ex prædictis proceſſibus, quos in manibus ſupradicti Marcelli Archiepiſcopi, & Nuncii, ſicut præmittitur, conſignari præceperamus, ex Luſitania ad memoratum Ludovicum Archiepiſcopum dicti Petri Principis, & Gubernatoris Oratorem apud Nos, & Sedem prædictam reſidentem tranſmiſſi, & Congregationi ſupradictorum Cardinalium Generalium Inquiſitorum juſſu noſtro traditi, ac ab illis inſpecti, & diſcuſſi fuerint, indeque ſufficiens habita fuerit notitia ſeu Informatio illorum, de quibus edoceri cupiebamus; ipſi vero Cardinales, habitis inter ſe multis congreſſibus ſuper querelis ſupradictorum Chriſtianorum novorum, & gravaminibus, quæ ſibi inferri aſſerebant, querelas, & gravamina hujuſmodi, variaſque ſcripturas a partibus, & præſertim a dilecto filio Hieronymo Suarez uno ex minoribus Inquiſitoribus dictorum Regnorum, qui pro tuendis Juribus, & ſtylis Tribunalis Sanctæ Inquiſitionis eorumdem Regnorum ad hanc Almam Urbem venit, in eaque de præſenti reſidet, porrectas diligentiſſime, & accuratiſſime diſcuſſerint, & examinaverint: ſed interea ceſſante propter ſuſpenſionem ſupradictam Juriſdictione ejuſdem Tribunalis, locorum Ordinarii, quibus durante ſuſpenſione hujuſmodi in cauſis ad prædictum Inquiſitionis Officium ſpectantibus procedendi facultatem, ſicut ſupra expreſſum eſt, tribueramus, ejuſmodi facultate propter varia impedimenta uſi non fuerint: inde vero graviſſimum puritati Catholicæ Religionis in Regnis prædictis detrimentum, ſive periculum ſit exortum, nec minus præjudicium Animabus, & Corporibus miſerabilium illorum, qui in carceribus Tribunalis prædicti detinentur, reſultaverit, moleſte id etiam ferentibus Veriſſimo Archiepiſcopo Generali, aliiſque Inquiſitoribus prædictis, ac illorum Officialibus, & Miniſtris, qui (ſicut accepimus) noſtris, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ mandatis filiali, ſinceroque obſequio prompte morem in omnibus gerere parati ſunt.

Obedientia Miniſtris Apoſtolicis exhibita.

Prædictorum actuum examen.

Cauſæ inſequentis gratiæ.

§.4. Hinc eſt, quod Nos Chriſtianæ Religionis, Catholicæque Fidei conſervationi, quantum nobis ex alto conceditur conſulere, ac dicti Tribunalis, illiuſque Miniſtrorum, & Officialium ſtatui, & felici directioni, necnon Chriſtianorum novorum prædictorum conſolationi, publicæque omnium utilitati paterna charitate providere cupientes: habita ſuper præmiſſis cum memoratis Cardinalibus Generalibus Inquiſitoribus deliberatione matura, exquiſitiſque, & auditis illorum ſententiis, motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Veriſſimo Archiepiſcopo, olim Generali, cæteriſque olim Inquiſitoribus prædictis, ſuſpenſionem a Generalis Inquiſitoris, aliiſque ſuis reſpective muneribus, omnique poteſtate agendi, ſeu procedendi, aut alias quomodolibet ſe ingerendi in cauſis ad Sanctum Inquiſitionis Officium in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis prædictis quovis modo ſpectantibus in eos a Nobis latam, & declaratam, ut præfertur, itaut ipſi de cætero munera ſua exercere, ac facultatibus ſibi reſpective attributis, & competentibus uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout poterant, & valebant antequam ſuſpenſionem prædictam incurrerent (ſervatis tamen infraſcriptis legibus, & ordinationibus) tenore præſentium de ſpeciali dono gratiæ relaxamus; Facultatem vero prædictis locorum Ordinariis durante ſuſpenſione hujuſmodi cognoſcendi cauſas ad prædictum Inquiſitionis Officium quomodolibet ſpectantes, in eiſque procedendi a Nobis, ſicut præmittitur, conceſſam, ex nunc revocamus, irritamus, & annullamus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus; ipſoſque Ordinarios locorum iis tantum facultatibus, quibus ante eamdem ſuſpenſionem utebantur, & uti poterant, de cætero uti poſſe decernimus, & declaramus. Ac Veriſſimum Archiepiſcopum, cæteroſque Inquiſitores prædictos, ac illorum reſpective Officiales, & Miniſtros quoſcumque adverſus præmiſſa, & præjudicialia quæcumque eis exinde quomodolibet enata in integrum, & priſtinum, & eum, in quo antequam ſuſpenſio hujuſmodi emanaret quomodolibet reſpective erant, ſtatum reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus; illoſque, & eorum quemlibet a cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis quibuſcumque, quas propter præmiſſa, ſeu illorum occaſione forſan quovis modo incurrerunt, ſeu incurriſſe dici, cenſeri, intelligi, vel prætendi poſſent, auctoritate Apoſtolica harum ſerie in utroque foro abſol-

Redditur auctoritas Inquiſitoribus.

Revocatur facultas Ordinariis data.

Abſolvuntur a cenſuris, & pœnis.

abſolvimus, & totaliter liberamus, dictaſque pœnas eis, & eorum cuilibet gratioſe remittimus, & condonamus; necnon cum ipſis omnibus, & ſingulis ſuper irregularitate per eos, quia cenſuris hujuſmodi propter præmiſſa forſan innodati, Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium, & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) celebrarunt, ſeu alias Divinis ſeſe ingeſſerunt, aut in Ordinibus ſuis quomodolibet miniſtrarunt, ſeu alias quovis modo eorumdem præmiſſorum occaſione contracta, ad quemcumque effectum, etiam ſpecifica, & individua mentione dignum, & de neceſſitate ſpecialiter exprimendum, eidem de ſpeciali dono gratiæ diſpenſamus.

Item ab irregularitate.

§.5. Porro certam rebus in prædicto Inquiſitionis adverſus apoſtaticam, hæreticamque pravitatem Officio in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis ſupradictis auctoritate Apoſtolica inſtituto de cætero perennis normam in Cauſis fidei, & præſertim contra Chriſtianos novos motis, & quandocumque movendis inviolabiliter ſervandam tradere volentes, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus earumdem tenore præſentium ſtatuimus, ſancimus, decernimus, & ordinamus.

Leges, & ordinationes ſervandæ in Cauſis Fidei prgſertim novorum Chriſtianorum.

§.6. Ut de cætero confiſcatio numquam fiat ante ſententiam, vel declaratoriam, nec bona interim prætenſi Rei quacumque de cauſa diſtrahantur, præterquam ea cauſa alimentorum; ſed tantum conficiatur Inventarium omnium bonorum, cum interventu perſonæ cum Inquiſito conjunctæ, & bona prædicta cum debita cautione eidem perſonæ conjunctæ, vel alteri idoneæ in forma depoſiti conſignentur, ea quibus alimenta toti familiæ ejuſdem Inquiſiti ſubminiſtrentur, & legitimis Creditoribus, prout de jure ſatisfiat. Et ſi in confectione Inventarii inveniantur bona, ſeu pecuniæ ad alios ſpectantes, hoc ſummarie juſtificato, illico reſtituantur. Poſt ſententiam vero bona emphyteutica, ſeu fideicommiſſaria, aut alias quomodolibet ſubjecta reſtituantur, quibus de jure, & his peractis, Fiſcus utatur jure ſuo.

§.7. Nec deveniatur ad carcerationem Inquiſiti, niſi præcedentibus legitimis indiciis, & prout de jure, neque detineantur carcerati ultra neceſſitatem ſub quovis prætextu, ſed quam citius fieri poſſit expediantur, non expectato actu publico, quem vocant actum fidei.

§.8. In Juramento autem, quod defertur Advocato Reorum Sancti Officii non ponantur illa verba = *ſe per congettura* =, vel alia idem importantia. Idem vero Advocatus Sancti Officii poſſit alloqui Reos ſine aſſiſtentia, & eidem tradatur copia proceſſus, ſuppreſſis nominibus, & circumſtantiis denotantibus perſonas teſtium. Quod ſi Reus alium Advocatum petat, ei concedatur, dummodo ſit bonæ famæ, cui pariter (præſtito juramento de ſecreto ſervando) tradatur copia proceſſus, ſuppreſſis ſupprimendis, prout ſupra; Non tamen illi permittatur alloqui Reos, niſi cum aſſiſtentia Deputati ab Inquiſitoribus ad hunc finem, & effectum.

§.9. Chriſtiani novi non habentes exceptiones legales, admittantur ad deponendum in defenſam Reorum.

§.10. Quo vero ad probationes negativæ coarctatæ procedatur juxta Juris diſpoſitionem, & canonicas ſanctiones.

§.11. Nec Tutor, ſeu Curator, quibus de jure dandus eſt, ullo modo detur Cuſtos Carcerum, neque alius Officialis Sancti Officii, ſed deputetur alia perſona gravis, fidelis, & bonæ conſcientiæ.

§.12. Prohibeantur autem omnino quæcumque ſuggeſtiones, concuſſiones, promiſſiones, & ſimilia in examinibus Teſtium, & Reorum conſtitutis; nec ex deſcendentia ſanguinis Hebræi ulla deduci poſſit probatio Judaiſmi contra talem deſcendentem; imo nec ex ipſa ſola deſcendentia ulla præſumptio ſufficiens ad actum judicialem.

§.13. Si autem carcerati non veniant condemnandi, nullo modo compellantur aſcendere palcum, & ſi non fuerint reperti culpabiles non retardetur eorum expeditio, ſed illico relaxentur, etiam non expectato actu publico, quem vocant actum Fidei.

§.14. Neque Chriſtiani novi ea ſola qualitate repelli debeant a Teſtimonio ferendo contra Chriſtianos veteres, ſalvis tamen exceptionibus legalibus, nec ab eiſdem exigatur Juramentum de non deponendo contra Chriſtianos veteres, & tollatur omnino ſtatutum, ſeu conſuetudo, ſi adſit, puniendi Chriſtianos novos, ex eo quod depoſuerit contra Chriſtianos veteres.

§.15. In illis autem caſibus, in quibus poteſt conſtare de corpore delicti facti permanentis, procedi non poſſit ad conſtituendum Inquiſitum inter Reos, niſi prius de illo legitime conſtiterit.

§.16. Nec ſit habendus pro diminuto is, qui in ſua confeſſione non nominat Teſtem informatum, qui tamquam purus Teſtis contra ipſum depoſuit, quantumvis ſibi conjunctum, in quocumque gradu.

§.17. Confeſſus autem in cauſis Apoſtaſiæ a fide, qui non nominavit ſibi conjunctum in primo gradu ejuſdem delicti complicem, non ſit habendus pro diminuto; niſi copulative concurrant plena, & legitima probatio dictæ complicitatis, doloſa occultatio prædicti complicis, & nulla urgeat in ipſo Reo confeſſo oblivionis præſumptio.

§.18. Quod ſi Reus, qui poſt ſuam confeſſionem de cæremoniis Judaicis in obſervantiam legis Moyſis ab ipſo factis tempore quo in illam credebat, non fuerit convictus a teſtibus legalibus, ſive idoneis, denuo repetiiſſe eaſdem cæremonias Judaicas, quas in novis conſtitutis negaverit, non ſit damnandus ad pœnam ordinariam, & multo minus, ſi cæremoniæ illæ eſſent æquivocæ, & indifferentes.

§.19. Teſtes vero loco, & tempore ſingulares, conteſtes tamen in ſpecie hæreſis determinatæ, ſeu Apoſtaſiæ a fide, admitti poſſint ad teſtificandum contra Inquiſitos de Judaiſmo in Regno Luſitaniæ, juxta illius antiquiſſimam conſuetudinem, & ex nonnullis aliis circumſtantiis in eodem Regno in Fidei favorem concurrentibus, dummodo tamen ſint plures in numero, & in qualitate conſiderabiles, idonei, fidedigni, legales, & quales de jure eſſe debent, atque inſimul concurrentibus veriſimilibus conjecturis, & attentis, atque diligenter examinatis aliis circumſtantiis, & qualitate eorum, contra quos deponitur, ſic teſtificantes, ut falſa non dicere præſumantur. Teſtes autem ſingulares, deponentes inveriſimilia, & impoſſibilia nullum gradum probationis faciant.

§.20.

Google

§.20. Porro repetitio Teſtium ſit omnino neceſſaria poſt litem conteſtatam cum citatione, ſcilicet cum notitia Rei, & interrogatoriis dandis per Procuratorem ipſius Rei, ſeu officio ſupplendis, alias eorum depoſitiones non afficiant.

§.21. Teſtes quoque deponentes de indiciis remotis confeſſionis extrajudicialis Judaiſmi non probent ad effectum condemnandi negativum ad pœnam ordinariam. Quam vero probationem faciant prædicti Teſtes, quoad alias pœnas, vel alios effectus, remittur conſcientiæ, & prudentiæ Judicis Eccleſiaſtici timentis Deum.

§.22. Confeſſiones autem extortæ contra formam juridicam, vel per ſuggeſtionem, vel promiſſionem vitæ, & liberationis, ſeu generales, aut obſcuræ, ſeu repugnantes ætati, ſexui, & intellectui confitentis, non ſufficiant contra negativum pro pœna ordinaria, & niſi aliunde legitime adminiculentur prædictæ confeſſiones, nullam probationem faciant.

§.23. Carcerati vero charitative tractentur, & redigantur carceres minus rigidi, & non tam obſcuri.

§.24. Ac demum carceratis in Sancto Officio, ſive confeſſis, ſive non, permitti poſſint Libri Spirituales, & Officium Beatæ Virginis, vel Breviarium modis opportunis, & eiſdem Carceratis, dentur Confeſſarii, & Aſſiſtentes in Articulo mortis.

§.25. Quoad Sacramentum vero Euchariſtiæ, & extremæ Unctionis arbitrio, & conſcientiæ Judicis, ut ſupra id remittimus.

Harum legum obſervantia præcipitur ſub certis pœnis.

§.26. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ prædicto Veriſsimo Archiepiſcopo Moderno, & pro tempore exiſtentibus Inquiſitoribus Generalibus, cæteriſque Inquiſitoribus præſentibus, & quandocumque futuris dictorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum, ac illorum, & cujuslibet eorum reſpective Miniſtris, & Officialibus quibuſcumque, ut omnes, & ſingulas leges, & ordinationes ſupraſcriptas inviolabiliter, ac eſacte, & accurate in omnibus & per omnia obſervent, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pariformiter obſervari curent, & faciant. Alioquin Inquiſitor quidem Generalis interdicti ab ingreſſu Eccleſię, cæteri vero Inquiſitores, & Officiales, & Miniſtri prædicti eſcommunicationis majoris latæ ſententiæ pœnas reſpective ab iis, qui quoquomodo contravenerint ipſo facto abſque alia declaratione incurrendas, a quibus relaſationis, ſeu abſolutionis beneficium a nemine, præterquam a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore eſiſtente (niſi in mortis articulo conſtituti) obtinere valeant, ſe noverint incurſuros.

Clauſulæ.

§.27. Ac Decernentes ipſas præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quilibet cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis eſiſtant in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica, & individua mentione, & eſpreſſione digni, ad ea vocati, citati, & auditi, ſeu Cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, formali, & ſubſtantiali, ac ineſcogitato, & ineſcogitabili, individuamque eſpreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, limitari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel eſtra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed eaſdem præſentes Literas ſemper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, & adimpleri, & illis reſpective in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari.

§.28. Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ prædictæ Cardinales, etiam de Latere-Legatos, dictæque Sedis Apoſtolicæ Nuncios, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.29. Non obſtantibus Literis ſupradictis, aliiſque præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon Tribunalis prædicti, & aliis quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, etiam in favorem fidei, & dicti Tribunalis, ac Regnorum prædictorum, necnon Inquiſitorum, aliarumque perſonarum quarumlibet, etiam ſpecifica, & individua mentione, & eſpreſſione dignarum ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac ad quarumcumque perſonarum etiam Regia, aliave qualibet mundana, vel Eccleſiaſtica Dignitate fulgentium Inſtantiam, ſeu earum contemplatione, etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum in genere, vel in ſpecie conceſſis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus confirmatis, iteratis, & approbatis, & innovatis.

§.30. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque

totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§ 31. Volumus autem, ut Inquiſitores, & alii prædicti pœnitentiam, quam eis Sacerdos idoneus propter præmiſſa reſpective impoſuerit, omnino adimpleant; alioquin præſentes Literæ, quoad abſolutionem in foro conſcientiæ eis minime ſuffragentur.

§. 32. Utque earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſc. die XXII. Aug. MDCLXXXI. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CVII.

Dat. 30. Aug. 1681. An. 5.

Conceduntur Fratribus Oblatis Tertii Ordinis S. Franciſci Provinciæ Franciæ poſt decennium a Profeſſione jura omnia antiquorum Fratrum Laicorum.

Oblatis in ſtatu Laicorum conſtitutis conceſſum fuit ſuffragium in ſolis Profeſſionibus a Clem. X. ed. 1672., Maji 12., Pont. 3. ſed poſtea Conſt. ed. 1675. Maji 28. tributa fuerunt Oblatis jam admiſſis ante primam Conſtitutionem jura omnia Laicorum. Et ab hoc Pont. confirmatæ fuerunt eorum Conſtitut. Conſt. ed. 1788. Martii 13., Pont. 12.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Referuntur prædictæ binæ literæ Clementis X.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Superiores Provinciæ Franciæ Tertii Ordinis Sancti Franciſci; quod dudum fel. rec. Clem. PP. X. prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis anno 1672. emanatas literas pro bono Regimine Fratrum Oblatorum, ſeu ſervientium, & Fratrum Laicorum Congregationis Gallicanæ dicti Ordinis inter alia ſtatuit, ut Fratres præfati, tam Oblati, quam alii, qui ad ſtatum laicalem aſſumerentur, nullo unquam tempore ſuffragiorum jure gauderent, niſi in receptione Novitiorum ad profeſſionem ejuſdem cum eis ſtatus; verum earundem literarum executio ſuſpenſa fuit per tres annos, quibus elapſis Superiores dictæ Provinciæ Franciæ recurſum ad eumdem Clementem prædeceſſorem habuerunt, & ab eo alias pariter in forma Brevis die 28. Maji 1675. expeditas literas obtinuerunt, per quas omnibus Fratribus Oblatis, ſeu ſervientibus, qui in eadem Provincia habitum Religionis ante emanationem primodictarum literarum ſuſceperant, juribus Fratrum Laicorum juxta Ordinis prædicti Conſtitutiones gaudendi privilegium indultum fuit, dummodo tamen per decennium in ſtatu Oblatorum hujuſmodi permanerent, & alias prout in binis literis prædictis uberius dicitur contineri.

Preces Superiorum memoratæ Provinciæ.

Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Superiores prædicti per hoc temporis ſpatium uſque ad præſens maximam in dicta Provincia tranquillitatem, & pacem ex conceſſione præfati Indulti, illiuſque obſervantia animadverterint, & hujuſmodi praxim pro conſervanda inter Fratres quiete obſervare peroptent: nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur eorundem Superiorum votis, quantum cum Dno poſſumus favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum conſilio, ut omnes Fratres Oblati præfatæ Provinciæ Franciæ, tam de præſenti exiſtentes, quam in poſterum in eadem Provincia recipiendi, poſtquam tamen, completo novitiatus anno, in ſuo oblatorum ſtatu per decennium remanſerint, juribus antiquorum Fratrum Laicorum Congregationis Gallicanæ, & Ordinis præfatorum gaudere poſſint, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, ac concedimus, & indulgemus.

Concessio dd. jurium oblatis facta.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus primodictis Clementis prædeceſſoris literis, aliiſque Ordinationibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit Provinciæ præfatæ, & aliis quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

§. 4. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſc. die XXVII. Aug. MDCLXXXI. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CVIII. Con-

CVIII.

Dat. 30. Aug. 1681. An. 5.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Monachorum Cæleſtinorum die ſeſto S. Petri Cæleſtini Papæ V. eorum Inſtitutoris.

INNOCENTIUS PAPA. XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjunctæ Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio poſtulat, ut cæleſtium munerum Theſauros, diſpenſationi noſtræ a Domino creditos, fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris Sanctorum in Cælis cum Chriſto regnantium Venerationem, excitandamque, & confovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum ſalutem ſperamus in Domino profuturum.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Procuratoris Generalis Congregationis Monachorum Cæleſtinorum nuncupatorum, Ordinis S. Benedicti, nomine, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus,

Conceſſio dictæ Indulgentiæ.

ac ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Monaſteriorum dictæ Congregationis Cæleſtinorum, tam hactenus erectis, quam in poſterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus, die Feſto S. Petri Cæleſtini ejuſdem Congregationis Fundatoris, a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi, ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi, pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint; plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clauſula.

§. 2. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XXX. Aug. MDCLXXXI. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CIX.

Dat. 1. Septembris 1681. an. 5.

Conceduntur quædam Indulgentiæ Perpetuæ Confraternitatibus Septem Dolorum B. M. V. in Eccleſiis Fratrum Servorum ejuſdem B. M. V. erectis.

Conceſſa fuit Indulgentia Plenaria Confraternitatibus Habitus Servorum B. M. V. ab hoc Pontifice Conſt. ed. 1678., Jann. 30., Pont. 2. Et Conſt. ed. 1683., Octobris 24., Pont. 8. confirmatum fuit Summarium Indulgentiarum Confrater. Septem Dolorum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COmmiſſæ Nobis a Domino diſpenſationis ratio exigit, ut cæleſtium munerum theſauros prudenti, fidelique liberalitate erogemus, cum id ad augendam fidelium Religionem, & animarum ſalutem ſperamus in Domino profuturum.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalis.

§. 1. Supplicationibus itaque dilectorum filiorum Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Servorum Mariæ Virginis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis Confratribus, & Conſororibus Confraternitatum ſub titulo Septem Dolorum ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis, tam hactenus in Eccleſiis dicti Ordinis erectarum, quam deinceps quandocumque erigendarum, vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui ſuæ reſpective Confraternitatis Eccleſiam, ſeu Capellam, vel Oratorium

Indulgentia Plenaria die Dominicæ Paſſionis.

Dominica Paſſionis a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis ejuſdem Dominicæ annis ſingulis devote viſitaverint, ibique pias conſiderationes ſeptem Dolorum Beatiſſimæ Virginis, & præcipue Paſſionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti fecerint, ac pro Chriſtianorum Principum concordia, Hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer concedimus.

Indulgentia 100. dierum per annum.

§. 2. Eiſdem vero Confratribus, & Conſororibus per annum exercentibus ſe hujuſmodi conſiderationibus, ac meditationibus, ac precibus præſertim, Oratione Dominica, & Salutatione Angelica cum Cantico, *Stabat Mater doloroſa &c.* in Eccleſiis prædictis recitari, aliiſque ſpiritualibus exercitiis ibidem fieri ſolitis, ac ut præfertur, orantibus, quoties id egerint, toties centum dies de injunctis eis, aut alias quomodolibet per eos debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus.

Indulgentiæ Stationum.

§. 3. Præterea Confratribus, & Conſororibus prædictis Eccleſiam, ſeu Capellam, vel Oratorium ſuæ reſpective Confraternitatis diebus Stationum Almæ Urbis noſtræ in Romano Miſſali deſcriptis devote pariter viſitantibus, & orantibus, ut ſupra, quod omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes conſequantur, quas conſequerentur ſi Eccleſias, tam intra, quam extra eamdem Urbem poſitas ad id deſtinatas diebus Stationum hujuſmodi perſonaliter, & devote viſitaſſent.

Facultas eas applicandi per modum ſuffragii.

§. 4. Utque iidem Confratres, & Conſorores tam prædictas, quam alias quaſcumque Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes dictis Confraternitatibus a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, ac etiam forſan a Nobis quomodolibet conceſſas Fidelium Defunctorum Animabus, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum ſuffragii applicare poſſint, concedimus ſimiliter, & indulgemus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clauſula.

§. 5. Non obſtante noſtra, de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 6.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent eshibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die I. Septembris MDCLXXXI., Pontificatus noſtri Anno Quinto.

C X.

Dat. 11. Septembris 1681. an. 5.

Indicitur univerſale Jubilæum ad implorandam divinam opem pro præſentibus tunc Eccleſiæ neceſſitatibus.

Similia Jubilæa habes in Clem. X. Conſt. ed. 1674. Maji 16. Kal., Pont. 4. Et Conſt. ed. 1672. Novem. 5., Pont. 3.. Item in hujus Pontif. Conſt. ed. 1683., Aug. 11., Pont. 7.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Univerſis Chriſtifidelibus, præſentes literas inſpecturis, Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium.

ONeroſam curarum Pontificiarum molem humilitati, atque infirmitati noſtræ jam dudum divinitus impoſitam, in ſummis quidem rerum omnium difficultatibus, quantum Divina bonitas dedit, ſuſtinere, & paſtoralem vigilantiam noſtram pro Dominici gregis ſalute in hac excelſa Apoſtolicæ Sedis ſpecula excubantem Domino repræſentare hactenus conati ſumus: Sed illam nunc, tum præteritarum ærumnarum recordatione, tum præſentium ſenſu, & imminentium formidine longe graviorem experimur.

A Statu Chriſtianæ Reipublicæ.

Nam quamvis ineffabilis Dei benignitas, populi ſui precibus exorata, atrocis belli calamitates, quibus nobiliores Chriſtiani Orbis Provinciæ miſerabiliter vaſtabantur, pace inter Principes Chriſtianos compoſita ſedaverit, non ceſſavit tamen, nec adhuc ceſſat humani generis hoſtis in agro Domini ſuperſeminare zizaniam, ut quidquid boni tot curis, atque laboribus, actum eſt, pervertat, pernicioſiſque machinationibus priſtina diſſidia excitet, & nova accendat, quibus Chriſtianam Rempublicam in majores, luctuoſioreſque miſerias præcipitet, latamque immiti Chriſtiani nominis inimico Turcarum Tyranno feneſtram aperiat, per quam Chriſtianorum fines formidabili ſua potentia irrumpere, Regna, & Provincias, ac Principatus evertere, ſuæque tyrannidi adjungere, ac perfidiæ ſuæ abominationem in Eccleſia Dei viventis plantare, & latius propagare moliatur.

Neceſſitas publicarum Orationum.

Et Nos quidem privatis noſtris ſacrificiis, indictiſque etiam publice precibus, pro muneris noſtri ratione adverſus præſentia, imminentiaque mala remedium a Deo quærere non deſiſtimus; ſed illud longe efficacius, promptiuſque conſequi ſperamus, ſi ad privatas noſtras totius Chriſtiani populi obſecrationes, orationes, atque deprecationes adjungantur. Potens eſt enim oratio Eccleſiæ ſupplicantis ad Dominum, qui pius eſt, & miſericors, & propitiatur invocantibus eum in veritate. Adeamus itaque cum fiducia ad Thronum gratiæ, ſcindamus corda noſtra, & expiatis per veram pœnitentiam peccatis, quæ ſola inter Deum, & homines ſeparant, divinam indignationem placare, jejuniiſque, & eleemoſynis vires orationis intendere, & præſtabilem ſuper hominum malitia Dei clementiam concordibus votis exorare ſtudeamus: Ut benigniſſimus Dominus, & Deus noſter, cujus miſericordia ſuper omnia opera ejus cordium contritorum holocauſta in odorem ſuavitatis accipiens, Eccleſiam ſuam Sanctam ab Infidelium, ac Hæreticorum, & Schiſmaticorum inſidiis, periculis, & perſecutionibus tueri & protegere, Hæreſes, & Schiſmata estirpare, Principum Chriſtianorum animos, ſublatis omnibus illis, quæ concordiam turbare poſſent, arctiori, atque indiſſolubili charitatis vinculo conjungere, ac in cauſæ communis tuitionem unire, & conſociare, populumque ſibi acceptabilem facere, & per viam mandatorum ejus ambulantem gratiæ ſuæ donis in hac peregrinatione fovere, & confortare, aſſiduiſque virtutum incrementis perficere, & ad propoſitam æternæ beatitudinis metam feliciter perducere dignetur.

Jubilæum.

§.1. Hoc autem ut ferventiori ſpiritus ardore, majorique fructu fiat, cæleſtium munerum theſauros, quorum diſpenſationem fidei noſtræ commiſit Divina dignatio, aperire, & larga manu erogare volentes, de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi, & ſolvendi poteſtate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, univerſis, &

Pro Romæ degentibus.

ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in Alma Urbe noſtra degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, Principis Apoſtolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris ejuſdem Urbis Eccleſias, ſeu Baſilicas, vel earum aliquam intra ſpatium duarum proximarum hebdomadarum ſaltem ſemel devote viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium pias ad Deum preces, ut ſupra effuderint, & quarta, & ſexta feriis, & Sabbato alterius ex prælatis hebdomadis jejunaverint, & peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Dominica die immediate ſequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggereret devotio, erogaverint, cæteris vero extra Urbem

Pro exiſtentibus extra Urbem.

prædictam ubicumque degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent deſignandas, vel Eccleſiarum hujuſmodi aliquam ſpatio duarum ſimiliter hebdomadarum a publicatione deſignationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeu Officiales, vel alios, ut præfertur faciendæ decurſurarum, ſaltem ſemel viſitaverint, ibique ut ſupra oraverint, ac quarta, & ſexta feriis, & Sabbato alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominica immediate ſequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, ut præmittitur, erogaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in anno Jubilæi viſitantibus certas Eccleſias intra, & extra Urbem prædictam concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus, & elargimur.

§.2.

Pro naviganтibus, & iter agentibus.

§.2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad ſua ſe ſe domicilia receperint, ſupra ſcriptis peractis, & viſitata Eccleſia Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant: Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus, etiam in Clauſtris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuſcumque tam laicis, quam Eccleſiaſticis ſæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſupra expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Pro Regularibus, & impeditis.

De Confeſſariis.

§.3. Inſuper omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus utriuſque ſexus tam laicis, quam Eccleſiaſticis, ſæcularibus, & regularibus cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, tam in Urbe præfata, quam extra eam, ubique locorum, ut præfertur degentibus, licentiam concedimus, ac facultatem, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcumque Presbyterum Confeſſarium tam ſæcularem, quam cujuſvis ordinis, & inſtituti regularem ex approbatis, ut præmittitur a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ſeu Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam per literas die Cœnæ Domini legi ſolitas, & alias quaſcumque noſtras, aut Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis, in foro conſcientiæ, & hac vice tantum abſolvere, & liberare valeat, & inſuper vota quæcumque (Religionis, & Caſtitatis exceptis) in alia pia, & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis.

De Votis.

Præcipitur Jubilæi publicatio.

§.4. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuſcumque venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, aliiſque Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque Ordinariis locorum ubicumque exiſtentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel eis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præſentium literarum tranſumpta, ſeu exempla, etiam impreſſa, acceperint, illa ſtatim, & abſque ulla mora, retardatione, vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Eccleſiamque, ſeu Eccleſias viſitandas deſignent.

Ad quos caſus non extendatur.

§.5. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquomodo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ: neque etiam eaſdem præſentes iis, qui a Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in ſententias, & cenſuras incidiſſe, declarati, vel publice denunciati fuerint, niſi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Clauſulæ.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Indulgentiarum, & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, necnon Regula noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſeu inſtitutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis, illorumque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac formam in eis traditam pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter, nominatim, & expreſſe ad effectum præmiſſorum derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.7. Ut autem præſentes literæ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præſentium tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, ubique locorum, & gentium, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XI. Septembris MDCLXXXI., Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CXI.

Confirmatur Decretum particularis Congregationis, quo declaratum fuit, Congregationem Brigittanorum Noviſſimorum eſſe veram Religionem diverſam ab ea SS. Salvatoris, ſeu S. Brigittæ.

Dat. 24. Oct. 1681. an. 5.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum prædictæ Congregationis.

EManavit nuper a Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus ſuper negotio Fratrum Bri-

Brigittanorum Noviſſimorum ſpecialiter deputata Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet: Congregatio particularis nonnullorum Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium ſuper negotio Brigittanorum Noviſſimorum ſpecialiter deputata ex noviter deductis, & ſpecialiter viſis, & mature conſideratis Conſtitutionibos Summorum Pontificum, cenſuit recedendum eſſe a Decreto alias die 5. Maji 1677. emanato, ac propterea declaravit Congregationem Brigittanorum Noviſſimorum eſſe veram Religionem ſub Regula Sancti Auguſtini a Sancta Sede Apoſtolica in Congregationem erectam, diverſam tamen a Religione Sanctiſſimi Salvatoris, ſeu Sanctæ Brigittæ ab Urbano VI., Martino V., Eugenio IV. erectam, & reſpective approbatam, & dictæ Religionis Noviſſimorum profeſſos utriuſque ſexus eſſe, & reputari veros Religioſos. Romæ 2. Julii 1681. = G. Cardinalis Carpineus Archiepiſcopus San. Secr.

Preces Prioris Generalis.

§.1. Cum autem ſicut dilectus filius Guiſlenus ab Aſſumptione Prior Generalis Congregationis dictorum Fratrum Brigittanorum Noviſſimorum Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ſpecialem ipſi Guisleno Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventex, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati,

Confirmatio d. Decreti.

Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſix per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Octobrix MDCLXXXI, Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CXII.

Componuntur a Pontifice variæ lites ortæ inter Archiepiſcopum Mechlinien., & ejus Diœceſis Regulares exemptos. Dat. 20. Maji 1682. An. 6.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Lites hujuſmodi pluries examinatæ fuerunt.

CUm inter Venerabilem Fratrem modernum Archiepiſcopum Mechlinienſem ex una, ac dilectos filios Regularium Ordinum Profeſſores Civitatis, & Diœceſis Mechlinienſis, qui ab Ordinaria Juriſdictione exempti ſunt, ex altera partibus, nonnullæ controverſiæ exortæ, & in particulari Congregatione deſuper a Nobis deputata pluries ventilatæ fuerint; Ipſæ vero partes, paternæ charitati noſtræ ad concordiam inter eas ſtabiliendam benigne propenſæ, humili obſequio morem gerentes, de controverſiis hujuſmodi inter ſe amicabiliter convenerint,

Preces partium pro compoſitione dd. litium.

Nobiſque humiliter ſupplicaverint, ut opportune deſuper providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Hinc eſt, quod Nos ſpecialem Archiepiſcopo, & Regularibus præfatis gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac controverſias prædictas ad Nos harum ſerie avocantes, omnemque litem ſuper illis, ſeu earum occaſione emanatam extinguentes,

A Pontifice nonnullæ fiūt Ordinationes circa Obedientiam cum juramento.

auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, ut in poſterum dictus Archiepiſcopus non poſſit exigere a præfatis Regularibus exemptis, & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjectis, in eorum promotione ad Ordines, in benedictione Abbatum, & in licentiis prædicandi, & confeſſiones audiendi, ac in alia quacumque occaſione, obedientiam cum juramento fidelitatis, ſed tam ab Archiepiſcopo, quam a Regularibus debeat accurate in ſimilibux actibus obſervari forma, & diſpoſitio Pontificalis Romani in Alma Urbe noſtra noviſſime impreſſi:

Circa geſtationem Reliquiarum.

licitum autem ſit iiſdem Regularibus geſtare in publicis proceſſionibus cum Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento, Reliquias, & Imagines Sanctorum, hoc tamen ſervato, ut dictæ Reliquiæ, & Imagines portentur in principio proceſſionis inter prima lumina, itant inter ipſas, & Sanctiſſimum Sacramentum ſit rationabilis, & competens diſtantia. In ipſis vero proceſſionibus procedatur cum omni debita modeſtia, & devotione, nec illæ fiant per plateas, & vias mercatuum, ac ubi Populus in profanis cœtibus occupatus ſit,

Circa Proceſſiones.

non tamen liceat dictis Regularibus facere proceſſiones hujuſmodi extra Clauſtra ſuorum Conventuum, niſi duabus tantum vicibus in anno, una intra Octavam feſtivitatis Corporis Domini, & altera in una die Dominica, vel feſtiva de præcepto tantum, determinanda ab iiſdem Regularibus, cum approbatione præfati Archiepiſcopi, intra terminum unius menſis; cum expreſſa tamen declaratione, quod quidquid ſupra ſtabilitur circa prædictas proceſſiones, non intelli-

Google

telligatur ſuffragari illis Societatibus, & Confraternitatibus, quæ in Eccleſiis ipſorum Regularium erectæ, aut illis adſcriptæ ſint. Occurrente autem aliqua publica, & gravi cauſa, quæ reiterationem ſimilium proceſſionum requireret, non poſſint Regulares eas facere abſque præcedente expreſſa licentia præfati Archiepiſcopi, qui eo caſu poterit providere ſecundum dictamina propriæ prudentiæ, & pietatis. Porro liceat

Circa expoſitionem SS. Sacramenti. iiſdem Regularibus exemptis in eorum Eccleſiis abſque alia memorati Archiepiſcopi licentia, horis veſpertinis exponere venerationi Populi præfatum Sanctiſſimum Sacramentum in Oſtenſorio, diebus, & feſtis infraſcriptis: Videlicet, in omnibus Dominicis anni, in feſtis Nativitatis Domini, Sancti Stephani, Sancti Joannis Euangeliſtæ, Circumciſionis Domini, ſecundo, & tertio diebus Paſchatis Reſurrectionis, & Pentecoſtes, in feſto Aſcenſionis Domini, in Octava Corporis Domini, in omnibus Beatiſſimæ Virginis Mariæ feſtivitatibus de præcepto, in feſtis Sanctorum Apoſtolorum, in die Omnium Sanctorum, in die Dedicationis Eccleſiæ, in feſtivitate Protectoris ejuſdem, intra menſem a Regularibus eligenda, ſi Eccleſia plures uno habuerit, in diebus Dedicationis Sancti Michaelis Arcangeli, Nativitatis Sancti Joannis Baptiſtæ, ac Sanctorum Petri, & Pauli, & in feſtivitate Fundatoris Ordinis. Ac pariter licitum ſit, ut ſupra præfatis Regularibus exemptis exponere iiſdem horis veſpertinis, ſed in Ciborio, præfatum Sanctiſſimum Sacramentum ſingulis quintis feriis, aut alio die feriato intra terminum unius menſis, ut ſupra eligendo; licita quoque ſit, ut ſupra expoſitio in Oſtenſorio mane tempore Miſſæ principalis, in iis tamen locis tantum ubi hactenus conſuetum eſt, in diebus feſtivis tantum infraſcriptis; Nempe Nativitatis Domini, Paſchatis, Pentecoſtes, Sanctiſſimæ Trinitatis, Corporis Domini, & matutino tempore illius diei intra Octavam Corporis Domini, qua proceſſio ſupra enuntiata fiet, ac in feſtivitatibus Aſſumptionis B.Mariæ Virginis, & omnium Sanctorum. In omnibus autem expoſitionibus ſupradictis non poſſit populo dari niſi una tantum benedictio cum Sanctiſſimo Sacramento: nec idem SSmum Sacramentum poſſit eodem die publice exponi in pluribus Altaribus ejuſdem Eccleſiæ, nec poſtquam in uno Altari expoſitum fuerit, ad aliud Altare, ut ibi pariter exponatur, tranſportari valeat. Quod ſi Sacra Communio eodem tempore quo Sanctiſſimum Sacramentum expoſitum ſit, adminiſtranda fuerit, id fiat in Altari diverſo, ſumendo Sanctiſſimum Sacramentum ex Ciborio, & finita Communione reponatur in Tabernaculo, aut ita velo tegatur, ut conſpici non poſſit. Denique circa idem Sanctiſſimum Sacramentum dum expoſitum fuerit, debeant ardere ante illud continuo ſaltem decem Candelæ ex cera candida, & pariter ibidem aſſiſtere abſque intermiſſione duo Religioſi genuflexi.

Clauſulæ. §.1. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, & in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XX. Maii MDCLXXXII., Pontificatus noſtri Anno Sexto.

CXIII.

Confirmatur Pontificis Decretum, quo vetita fuit Conventibus Carmelitarum Congregationis Mantuanæ electio Sociorum ad Generale Capitulum mittendorum. Dat. 12. Julii 1682. An.6.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Electio dictorum Sociorum juxta Conſtitutiones Congregationis. CUm Nobis innotuiſſet, in Congregatione Mantuana Fratrum Ordinis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo ex præſcripto Conſtitutionum ipſius Congregationis ſervari, ut quilibet Conventus, in quo ſex Fratres in Sacro presbyteratus ordine conſtituti de familia reſiderent, ſuum eligeret ſocium, qui ad Capitulum Generale d. Congregationis accederet in eoque voti, ſive ſuffragii prerogativam haberet. Verum

Cauſæ non permittentis hanc electionem. ejuſmodi Sociorum electionem, & ad Capitularia comitia acceſſum non ſolum præfatæ Congregationi, ejuſque Conventibus multum adferunt diſpendii, ſed etiam prorſus inutiles eſſe, cum finis, cujus gratia introducta fuerat hujuſmodi Sociorum electio, aut ceſſaſſet, aut variis artibus eluderetur, aut aliunde melius obtineri valeret, quin etiam eorumdem Sociorum in Capitulis Generalibus interventum electionibus, aliiſque actibus ibidem fieri ſolitis, quo minus recte, atque ordine fierent, multum impedimenti, atque perturbationis inuehere. Nos die 16. Martii pro-

Decretum S. Pontificis eam reprobās. xime præteriti, attentis præmiſſis, aliiſque juſtis de cauſis animum noſtrum moventibus, expreſſe mandavimus, ut occaſione tam Capituli Generalis tunc de proximo, quam aliorum quorumcumque in perpetuum celebrandorum, nullatenus a Conventibus dictæ Congregationis Mantuanæ deveniretur ad electionem Sociorum

& quatenus pro tunc imminenti illorum electio ſecuta fuiſſet, ſic electi non poſſent ad illud ſe transferre, & ſi qui ad locum pro eodem Capitulo deſtinatum jam ſe contuliſſent, in eo ſuffragari minime valerent, ſub pœnis contra facientibus privationis officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ, aliiſque arbitrio noſtro imponendis, & alias, prout in Decreto deſuper juſſu noſtro die prædicta expedito; cujus tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter espreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Utilitas hujus Decreti.

§.1. Cum autem (ſicut accepimus) noviſſime præteritum Capitulum Generale præfatæ Congregationis Mantuanæ ſubinde abſque dictorum Sociorum interventu juxta diſpoſitionem dicti Decreti noſtri celebratum fuerit, indeque esperientia cognitum ſit ipſius Decreti obſervationem eidem Congregationi multum emolumenti, atque utilitatis attuliſſe, ac proinde facile ſperari poſſit, eam in futurum quoque non minus utilem, atque proficuam fore.

Illud confirmatur a Pontifice Motu proprio ſub certis pœnis.

§.2. Hinc eſt, quod nos firmiori ejuſdem Decreti ſtabilimento ex commiſſæ nobis cœlitus diſpenſationis munere providere, ac memoratæ Congregationis commodis, & utilitatibus, quantum Nobis es alto conceditur, conſulere cupientes: Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ne de cætero cujuſcumque Capituli Generalis dictæ Congregationis Mantuanæ pro tempore celebrandi occaſione, ejuſmodi Socii a Conventibus ipſius Congregationis ullo modo eligantur, nec ad Capitulum Generale hujuſmodi pro tempore celebrandum accedere, in eoque ſuffragari audeant quovis modo, ſeu præſumant, ſub privationis officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ per contrafacientes ipſo facto abſque alia declaratione incurrenda, aliiſque noſtro, ſeu pro tempore esiſtentis Romani Pontificis arbitrio imponendis pœnis, tenore præſentium perpetuo prohibemus, & interdicimus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam es eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, nec cauſa propter quas ipſæ præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, vel juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata Cauſa, prætestu, colore, vel capite etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuamque espreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris, ſeu Conſtitutionum Congregationis præfatæ reduci, ſeu adverſus illas oris aperitionis, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel estra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes literas, ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari.

§.4. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere-Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictorum Ordinis, & Congregationis Mantuanæ, ejuſque Conventuum quorumcumque, & aliis quibuslibet, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus: Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Ordini, & Congregationi, & Conventibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & perſonis quibuslibet, etiam ſpecifica, & individua mentione, & espreſſione dignis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſsio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, præſentibus pro plene, & ſufficienter espreſsis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu esemplis, etiam impreſsis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent eshibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XII. Junii MDCLXXXII. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

CXIV.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ord. Carthuſien., quo ſtatuitur, ne quis utatur privilegiis aliorum Regularium in nonnullis caſibus ſine conſenſu Rev. P., aut Capituli Generalis. Dat. 31. Julii 1682. An. 6.

Pri-

Privilegia aliorum Regularium d. Ordini conceſſa fuerunt a Greg. XV. Conſt. ed. 1623., Febr. 3. P. 2. ab Alexandro III. confirmatus fuit Ordo Conſtit. ed. 1176., Sep. 2., P. 17., & ab hoc Pontifice approbata fuere illius nova ſtatuta Conſtit. ed. 1688., Martii 27. P. 12., item extat confirmatio alterius Decreti Capituli pro quadam Taxa Conſtit. ed. 1682. Aug. 24. P. 6.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa d. Decreti extitit abuſus Privilegii a Greg. XV. conceſſi.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Carthuſien., quod cum fel. rec. Gregorius PP. XV. prædeceſſor noſter eidem Ordini Privilegia aliis Regularibus conceſſa gratioſe communicaverit, Capitulum Generale dicti Ordinis anno 1679. celebratum, ut ſtatuta ipſius Ordinis, quæ præcipue ob ſolitudinem, & ſilentium, ſpecialia, & ſtrictiora, quam aliorum Ordinum ſunt, illibata ſervaret conſiderans, ex communicatione privilegiorum hujuſmodi aliquos ejuſdem Ordinis Monachos inveniri, qui ſibi placentia licere putarent, & prætextu opinionum quorundam Theologiæ moralis Doctorum de hujuſmodi privilegiis nimis large ſentientium, atque etiam quorundam verborum in ipſis Literis Apoſtolicis contentorum, quæ pro ſuo captu interpretabantur, ſtatuta prædicta penitus evertere conarentur, illaque per privilegia hujuſmodi abrogata eſſe cenſentes, ſe iiſdem privilegiis frui debere pertinaciter aſſererent, ad præcludendam tot erroribus viam, prævertendamque animarum perniciem, quæ inde potuiſſet exoriri, decretum, ſeu Statutum edidit tenoris, qui ſequitur videlicet. Ex Sedis quidem Apoſtolicæ gratia Ordo gaudet communicatione Privilegiorum aliorum Regularium Ordinum, ut patet ex Bulla Gregorii PP. XV. ſed ne ullus unquam abuſus ex tam amplis privilegiis irrepat inter nos contra mentem Ordinis, & ipſius Sedis Apoſtolicæ, quæ juxta exigentiam temporum, privilegia ipſa explicat, aut reſtringit, ſtatuimus, & ordinamus, ne ulla perſona Ordinis poſſit uti privilegiis aliis Regularibus conceſſis circa caſus, cenſuras, & diſpenſationes, quæ in noſtris Statutis expreſſa non habentur, abſque ſcitu, & conſenſu Rev. Patris, aut Capituli Generalis, ad quod pertinet privilegiorum iſtorum diſpenſatio. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dictus Procurator Generalis Statutum, ſeu Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret. Nobis propterea dilecti etiam filii Superioris Generalis dicti Ordinis, ac Capituli Generalis prædicti nomine humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Decretum, Capituli Generalis.

Preces Superioris, ac Procuratoris Generalis.

§. 1. Nos igitur Superiorem Generalem, & Procuratorem Generalem præfatos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtant ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum conſilio, præinſertum Decretum, ſeu Statutum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatio ſupra relati Decreti.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quatenus opus ſit dicti Ordinis, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſinguus, illorum tenores præſentibus, pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliis in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur; quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XXXI. Jul. MDCLXXXII. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

CXV.

Transfertur Indulgentia Plenaria perpetua in Feſtis SS. Placidi, & Mauri ad Feſta SS. Zoili, & Felicis in Monaſterio S. Zoili de Corrion Palentinæ Diœceſis.

Dat. 24. Aug. 1682. An. 6.

Prædicta Indulgentia in Feſtis SS. Placidi, & Mauri conceſſa fuit a Clemen. X. Conſtitut. ed. 1671., Dec. 19. pag. 2.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas, & Monachi Monaſterii Sancti Zoili Loci de Carrion Palentinæ Diœceſis Ord. Sancti Benedicti, quod inter alias Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes Chriſtifidelibus Eccleſias Ordinis ejuſdem S. Benedicti viſitantibus, a diverſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris conceſſas, fel. recor. Clemens Papa X. Prædeceſſor pariter

A Clemen. X. conceſſa fuit præd. Indulgentia in feſtis S. Benedicti, Scholaſticæ, Placidi, & Mauri.

Noſter, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Monaſteriorum, tam Monachorum, quam Monialium Regulam Sancti Benedicti profitentium, eatenus erectis, & in poſterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus in Sanctorum Benedicti, & Scholaſticæ, ac Placidi, & Mauri feſtis diebus, necnon die decima tertia Novembris, qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti Commemoratio ibidem fieri ſolet a primis Veſperis, uſque ad occaſum Solis dierum hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effudiſſent, quo die ex prædictis id egiſsent plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſsionem miſericorditer in Domino in perpetuum conceſſit, prout in literis Apoſtolicis deſuper in ſimili forma Brevis die decima nona Decembris 1671. expeditis uberius continetur.

Preces Abbatis, & Monachorum.

§.1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat præfata Eccleſia Monaſterii S. Zoili de Carrion a Chriſtifidelibus illarnm partium, diebus feſtis Sanctorum Placidi, & Mauri, minus frequentetur, majorque ad illam confluat Fidelis Populi multitudo in diebus Feſtis Sanctorum Zoili, ac Felicis Martirum quorum Corpora (ut pie creditur) in eadem Eccleſia honorifice collocata ſunt. Nobis propterea d. Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Tranſlatio præfatæ Indulgentiæ.

§.2. Nos igitur ſupplicationibus eorumdem Abbatis, & Monachorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Indulgentiam plenariam diebus feſtis Sanctorum Placidi, & Mauri conceſſam, ut præfertur, quoad Eccleſiam Monaſterii S. Zoili de Carrion dumtaxat in diebus feſtis eorumdem Sanctorum Zoili, & Felicis Martyrum; itaut Chriſtifideles vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, qui de cætero eamdem Eccleſiam in diebus feſtis memoratorum Sanctorum Zoili, & Felicis a primis Veſperis, uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi, ut ſupra oraverint, quo die prædictorum id egerint eamdem plenariam Indulgentiam omnium peccatorum ſuorum, & remiſſionem conſequantur, quam conſequerentur ſi in ipſis feſtivitatibus Sanctorum Placidi, & Mauri Eccleſiam prædictam viſitarent, ſervata tamen cæteroqui ſupradictarum literarum forma, & diſpoſitione, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo transferimus; in contrarium facientibus, non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcator. die XXIV. Aug. MDCLXXXII. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

CXVI.

Dat. 7. Sept. 1682. An. 6.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum de electione S. Ignatii Loyola in Patronum Regionis Cantabriæ.

Similem electionem S. Joſephi habes Conſtit. ad 1671. Apr. 19. P. 3.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad futuram rei memoriam.

NUper a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sac. Ritibus præpoſitorum emanavit ad favorem dilectorum filiorum Communitatum, ac Univerſitatum, & hominum, Civitatum, & Locorum, Regionis illius Cantabriæ, quæ Hiſpanice Vizcaja nuncupatur Decretum tenoris, qui ſequitur: videlicet. Sacra Rituum Congregatio ad relationem Emi, & Rmi Dni Cardinalis Columnæ, cognita cauſa, quod Regio illa Cantabriæ, quæ hiſpanice Vizcaja nuncupatur per omnium Civitatum, & Locorum ſuffragia elegit ſibi Patronum unicum Sanctum Ignatium de Loyola Societatis Jeſu Fundatorem ob præſtantem ejus Sanctitatem, & ſpecialem omnium propenſionem in eum, utpote illius dominatus originarium, & hujuſmodi electio facta fuit ſervatis ſervaodis juxta Decretum ſuper electione Sanctorum in Patronos ab eadem Sacra Congregatione juſſu fel. rec. Urb. VIII. ſub die 23. Martii 1630. emanatum, prædictam electionem approbavit, & confirmavit: Et de præfato S. Ignatio, ut præfertur in unicum Patronum principalem ſic electo, prærogativas omnes eiſdem unicis Sanctis Patronis principalibus competentes decrevit, juxta tamen Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani, & ad formam Conſtitutionis ejuſdem Urbani VIII. ſuper obſervatione feſtorum die 13. Septembris 1641. edit. hac die 22. Auguſti 1682. = Cæſ. Card. Fachenettus = Bernardus Caſalius Sacr. Rituum Congregationis Secretarius.

Decretum præd. Congregationis.

Preces Populorum

§.1. Cum autem ſicut pro parte Communitatum, ac Univerſitatum, & hominum præfatorum Nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſi Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent: Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tameo ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis aucto-

Digitized by Google

auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Dat. Romæ apud S.M.Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VII. Septembris MDCLXXXII. Pontificatus noſtri anno Sexto.

CXVII.

Dat. 11. Sept. 1682. An. 6.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum quo declaratur, licere Monachis Carthuſien. Papiæ inſtituere Proceſſionem in Feſtivitate Corporis Chriſti apertis Januis intra Clauſtra.

De Privilegiis Carthuſianorum vide Conſt. ed. 1682. Julii 31. P. 6. Item Conſtit. ed. 1688. Octob. 18. P. 6.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum Congr. prædictæ contra Promotorem Fiſcalē Menſæ Epiſcopalis Papiæ.

EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum Decretum tenoris qui ſequitur, videlicet. In Congregatione Sacrorum Rituum proponente Emõ, & Rmõ D. Cardinali Ludoviſio, diſcuſſa cauſa controverſiæ proceſsionis fieri ſolitæ ſolemnitatis SSmi Corporis Chriſti verten. inter Monachos Carthuſianos Papiæ, & Promotorem Fiſcalem Menſæ Epiſcopalis ejuſdem Civitatis, eadem Sacra Congregatio utraque parte hinc inde audita, & informante, declaravit licere Patribus Carthuſiæ Papien. facere Proceſsionem in feſtivitate Corporis Chriſti apertis Januis intra Clauſtra, & ita decrevit die 25. Auguſti 1682. = Cæſ. Cardinalis Fachenettus = Bernardus Caſalius Sac. Rit. Congregationis Secret.

Preces Prioris, & Monachorum.

§. 1. Cum autem ſicut pro parte dilectorum filiorum Prioris, & Monachorum Monaſterii Papien. Ordinis Carthuſien. Nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent. Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſula.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis, per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & deffiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XI. Septembris MDCLXXXII. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

CXVIII.

Confirmatur Summarium Indulgentiarum, & facultatum Confraternitati Servorum, ſive Septem Dolorum B.M.V. conceſſarum.

Dat. 14. Oct. 1682. An. 7.

Aliæ Indulgentiæ huic Confraternitati conceſſæ fuerunt Conſtit. ed. 1681. Septem. Pont. 5.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti filii Vicarius Generalis, & Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, quod nonnulli Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri quaſdam Indulgentias, ſeu peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes Confratribus, & Conſororibus Confraternitatis ſub titulo Servorum, ſive Septem Dolorum ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis erectæ, & inſtitutæ, ſub certis modo, & forma tunc expreſſis conceſſerint, ac Priori Generali, eoque abſente Vicario Generali dicti Ordinis ſimiles Confraternitates erigendi, & inſtituendi, illiſque Indulgentias, ſeu peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes hujuſmodi communicandi facultatem tribuerint; Summarium earumdem Indulgentiarum, aliarumque gratiarum confectum, ac de mandato Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpoſitæ a quodam ipſius Congregationis Conſultore cum originalibus Literis Apoſtolicis conceſſionum hujuſmodi collatum, & recognitum fuit, tenoris, qui ſequitur.

Plures Indulgentiæ, & facultates conceſſæ fuerunt d. Confraternitati.

Summarium Indulgentiarum recognitū.

Indulgenze della Compagnia di S. Maria de' Servi, detta de' Sette Dolori.

I.

La Sa. me. di Paolo V. rivocando tutte l'Indulgenze conceſſe da'ſuoi Predeceſſori, concede ad ogni fedel Chriſtiano dell'uno, e dell'altro ſeſſo, che pigliaranno il ſolito Abito della Beata Vergine de' Servi, & entraranno nella predetta Confraternità nel primo giorno del loro ingreſſo, ſe veramente pentiti, e confeſſati, ſi comunicaranno, Indulgenza plenaria.

Indulgenza Plenaria nel giorno, che ſi veſte l'abito.

II.

Alli Confrati, e Sorelle di detta Confraternità, che nel giorno della Feſta Principale di detta Confraternità dalli primi Veſpri, ſino al tramontar del Sole, veramente pentiti, confeſſati, e communicati divotamente viſitaranno la Chieſa, dove è eretta detta Confraternità, & ivi pregaranno Iddio con devote Orazioni per la concordia de' Prencipi Criſtiani, eſtirpazione dell'Ereſie, eſaltazione della Santa Madre Chieſa Indulgenza plenaria.

Nel giorno della Principale Feſta.

III. In

III.

Nel punto di morte.

In articolo di morte alli detti Confratelli, e Conſorelle, che pentiti, e confeſſati, e communicati, ò non potendo ciò fare, almeno veramente pentiti invocaranno divotamente il nome di Gesù con la bocca, ſe potranno, ò col cuore, Indulgenza plenaria, e remiſſione di tutti i peccati.

IV.

Altre Indulgenze in alcune Feſtività.

In oltre alli Fratelli, e Conſorelle parimente pentiti, confeſſati, e communicati, che ſimilmente viſitaranno la Chieſa, Cappella, ò vero Oratorio della detta Confraternità nella Natività, Annunciazione, Purificazione, & Aſſunzione della Beata Vergine da primi Veſpri, ſino al tramontar del Sole di dette Feſte, e pregaranno Iddio, come ſopra; ſette anni, e tante Quarantene.

V.

Nella Proceſſione del Meſe.

A quelli, che interverranno alla Proceſſione da farſi per detta Confraternità in una Domenica del meſe con licenza dell'Ordinario, ſe ſaranno pentiti, confeſſati, e comunicati, come ſopra; trè Anni, e tante Quarantene.

VI.

Nel giorno di Venerdì.

A quelli, che ogni Venerdì in memoria, & onore della Paſſione di Gesù Criſto Signor Noſtro recitaranno cinque Pater, e cinque Ave, pregando Iddio per l'eſaltazione di Santa Madre Chieſa, ſe nel medeſimo giorno, ſi ſaranno confeſſati, e communicati, ſette anni, & altrettante Quarantene.

VII.

Nell' accompagnamento del S. Sacramento.

A quelli, che accompagneranno il Santiſſimo Sagramento dell' Eucariſtia all' Infermi, pregando Iddio per loro ſalute, ogni volta cinque anni, e tante Quarantene.

VIII.

Nella recitazione dell' Offizio.

A quelli, che inſieme recitaranno l'Offizio della Beata Vergine nella Chieſa, ovvero Oratorio di detta Confraternità; cento giorni d'Indulgenza.

IX.

Nella preſenza alle Meſſe, e Divini Offizj &c., e nel fare opere pie.

A predetti Fratelli, e Conſorelle, che ſaranno preſenti, & interverranno alle Meſſe, & altri Divini Offizj da celebrarſi, e recitarſi da detti Confratelli nella Chieſa, ovvero Oratorio di detta Compagnia, o interverranno alle Congregazioni publiche, o private di detta Confraternità in qualſivoglia luogo ſi faranno, ovvero accompagnaranno i corpi de loro Defonti Confratelli, o di qualunque altro alla Sepoltura, ovvero faranno qualunque altra opera pia, o caritatevole ogni volta ſeſſanta giorni d'Indulgenza.

X.

Il Generale dell'Ordine puole fondare altre Confraternità, ſecondo il Breve di Paolo V.

Con facoltà al Padre Generale dell'Ordine de'Servi *pro tempore* erigere, & inſtituire dette Compagnie de' Laici dell'uno, e l'altro ſeſſo nelle Chieſe dell'Ordine, dove ſia Convento almeno di ſei, o cinque Frati profeſſi Sacerdoti del ſuo Ordine con licenza, e conſenſo dell'Ordinario del Luogo, e di comunicar loro tutte le ſopradette Indulgenze, e grazie ſpirituali ſervata la forma della Coſtituzione di Clemente VIII. *Quaecumque &c.* Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 14. Februarii 1607.

XI.

L'iſteſſo Sommo Pontefice concede Indulgenza plenaria, e remiſſione di tutti i peccati a i Fratelli, e Conſorelle delle dette Confraternità canonicamente erette nelle Chieſe dell'Ordine, che interverranno divotamente alla Proceſſione ſolenne ſolita farſi dalla Confraternità ogni terza Domenica del meſe nelle Chieſe ſudette veramente pentiti, confeſſati, e comunicati divotamente pregando per la concordia de' Prencipi Chriſtiani, eſtirpatione dell'Ereſie, & eſaltazione della Santa Madre Chieſa. Dat. Romæ die decima Martii 1611.

Indulgenza Plenaria nella Proceſſione d'ogni terza Domenica.

XII.

E perche non in tutti i luoghi è ſolito farſi detta Proceſſione nella terza Domenica del meſe, l'iſteſſo Sommo Pontefice concede Indulgenza plenaria alli Fratelli, e Conſorelle della detta Compagnia, che interverranno divotamente alla detta Proceſſione in una qualſivoglia Domenica del meſe, che ſi farà nelle Chieſe dell'Ordine, conforme alla conſuetudine delle Città, e Luoghi, ſe veramente pentiti, e comunicati, e pregaranno Iddio, come ſopra ſub Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris die 7. Junii 1611.

XIII.

Facoltà data al Padre Generale, o Vicario Generale da Clemen. VIII.

L'iſteſſo Sommo Pontefice da facoltà al Generale *pro tempore*, & in aſſenza al di lui Vicario Generale dell'Ordine de' Servi d'eriggere, & inſtituire nelle Chieſe dell'Ordine Confraternità conforme alla forma preſcritta di ſopra, e comunicar loro dette Indulgenze, ancorchè non vi abitino almeno cinque Frati Sacerdoti profeſſi, & in oltre concede, che i Fratelli, e Sorelle delle Compagnie ſudette, innanzi li 14. Febraro 1607. inſtituite in Chieſa, dove non foſſero almeno cinque Sacerdoti profeſſi godano tuttavia l'Indulgenze della Compagnia, facendo l'opere preſcritte. Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris 28. Julii 1607.

XIV.

Altra facoltà conceduta da Urb. VIII.

La Sa. me. d'Urbano VIII. concede al Prior Generale dell'Ordine de'Servi, facoltà anco di erigere la ſudetta Compagnia nelle Chieſe de' Secolari, con il conſenſo però eſpreſſo dell'Ordinario del Luogo, e Rettore di dette Chieſe, e conforme alla preſcritta forma di Paolo V. ne' Brevi ſopradetti, e di comunicarle tutte l'Indulgenze da detto Paolo V. conceſſe alla medeſima Confraternità, & inoltre di poter il Prior Generale per una ſol volta deſtinare nelle dette Chieſe Secolari li Sette Altari, che divotamente viſitati dalli Confratelli, e Sorelle di queſte Confraternità da eriggerſi in virtù di tal facoltà conceduta da Urbano VIII., e oſſervando eſſi l'altre coſe per guadagnare le dette Indulgenze, e grazie ſpirituali, che queſti le conſeguiſchino, come nel Breve dato li 18. Settembre 1628.

Preces Vicarii, & Procuratoris.

§. 1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Vicarius Generalis, & Procurator Generalis præfati, præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent. Nos ſpecialem ipſis Vicario Generali, & Procuratori Generali gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis

tis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati,

Confirmatio relati Summarii. Summarium præinſertum, cum omnibus, & ſingulis in eo contentis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clauſulæ. §. 2. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die XXIV. Octobris MDCLXXXII. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

CXIX.

Dat. 23. Dec. 1682. An. 7.

Confirmatur Decretum Card. Protectoris circa abrogationem Commiſſariorum Generalium pro Provinciis Indiarum Orientalium Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia.

De Commiſſariis Generalibus Indiarum, vide Urbani VIII. Conſt. ed. 1625., Novem. 20. 6.3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. EX debito paſtoralis officii, quod inſcrutabilis Divinæ Sapientiæ altitudo humilitati noſtræ, viribus licet, & meritis longe impari, imponere dignata eſt, paternam Chriſtifidelium qui è fluctibus ſæculi in portum vitæ religioſæ confugerunt, curam peculiari charitate aſſidue gerentes, ea, quæ pro felici, proſperoque illorum regimine, & gubernio provide conſtituta, atque ordinata eſſe noſcuntur, ut firma, & illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio, cum id a nobis petitur libenter corroboramus.

Species facti. §. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ambroſius ab Aſſumptione Frater expreſſe profeſſus, ac Procurator Provinciarum S. Thomæ Apoſtoli, & Matris Dei in Indiis Orientalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod Venerabilis Frater Noſter Alderanus Epiſcopus Tuſculanus S. R. E. Cardinalis Cybus nuncupatus, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protector inhærendo quibuſdam patentibus literis a dilecto filio Petro Marino Sormano Generali ejuſdem Ordinis die 21. Maji proxime præteriti emanatis, eaſque opportune declarando, & quæ deerant ſupplendo, decrevit, & mandavit, ne de cætero Commiſſarii Generales ad dictas Provincias amplius deputentur, variaſque ordinationes fecit, tam circa deputationem Præſidum, & Conjudicum, qui Cauſas appellationum in eiſdem Provinciis cognoſcant, & fine debito prout juris fuerit terminent, quam circa Commiſſarios ad viſitandas Provincias hujuſmodi, celebrandaque illorum Capitula Provincialia deputari ſolitos, necnon circa præcedentiam dictis Præſidibus decernendam, & alias, prout uberius continetur in ipſius Alderani Epiſcopi Cardinalis, & Protectoris Literis patentibus deſuper expeditis, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decretum Card. Protectoris cum altero Miniſtri Generalis. §. 2. Alderanus Epiſcopus Tuſculanus S. R. E. Cardinalis Cybo Seraphici Ordinis S. Franciſci apud S. Sedem Protector.

§. 3. Dilectis Nobis in Chriſto Patribus Provincialibus, Provinciæ Patribus, Cuſtodi, Diffinitoribus, cæteriſque aliis Patribus, & Fratribus Provinciarum nuncupatarum S. Tomæ Apoſtoli, & Matris Dei in Indiis Orientalibus ſalutem, & divinorum Chriſmatum incrementum. Fr. Ambroſius ab Aſſumptione Provinciæ Matris Dei Pater, & Commiſſarius Generalis Terræ Sanctæ, quem procuratorio nomine ad Capitulum Generale, & ad Romanam Curiam pro utriuſque veſtræ Provinciæ negotiis ablegiſtis, exhibuit Nobis quaſdam Literas patentes Patris Petri Marini Sormani Moderni Miniſtri Generalis totius Ordinis S. Franciſci datas in Conventu S. Joannis Regum Toleti ſub die 21. Maji 1682. quarum tenor eſt, quod attenta petitione per dictum Procuratorem nomine veſtro ei oblata, viſis, & prævia conſultatione nonnullorum Patrum graviorum mature perpenſis rationibus per vos, Procuratoremque veſtrum præfatum exhibitis, ne impoſterum ob maximam paupertatem, & anguſtiam, qua veſtræ Provinciæ premuntur, Commiſſarii Generales ad eaſdem Provincias deputentur, præfatus Miniſter Generalis tum ad evitandos maximos ſumptus in deputatione, & Miſſione dictorum Commiſſariorum fieri conſuetos, tum etiam ut electiones veſtræ majori cum pace, ac ſine alicujus præpotentia perfici poſſent, ſtatuit atque decrevit dictas Provincias veſtras ab hujuſmodi onere, & diſpendiis eximere, ac proinde tales Commiſſarios Generales non amplius deputare, nec ab aliis impoſterum deputandos fore, prout in dictis Literis patentibus expreſſe, & latius continetur. Cumque idem Fr. Ambroſius ab Aſſumptione eaſdem literas patentes auctoritatis, protectioniſque noſtræ robore muniri, & confirmari humiliter poſtulaverit. Nos firmo permanente ipſarum literarum tenore, quem hic pro inſerto habere volumus, aliquibus tantummodo pro majori claritate, & faciliori executione immutatis, atque ordinatis, decernimus pariter, & mandamus præfatos Commiſſarios Generales ad dictas ve-

Interdicta fuit miſſio dd. Commiſſariorum, & permiſſa electio Præſidis, ac Judicum appellationum.

veſtras Provincias non amplius deputari debere, & præſentem determinationem a moderno, & pro tempore exiſtente Magiſtro Generali inviolabiliter obſervandam fore. Ne autem earundem Provinciarum Religioſi, quoties a proprio Provinciali, vel Diffinitorio per ſententiam ſe injuſte gravari ſentirent, Appellationis beneficio careant, inhærentes diſpoſitioni dictarum literarum patentium, volumus, & præſentium tenore præcipimus, ut in Capitulis utriuſque Provinciæ per Diffinitorium noviter electum deputetur unus ex maturioribus, & doctioribus Provinciæ Patribus, qui tanquam Præſes appellationum intimul cum aliis duobus Patribus graduatis ejuſdem ſuæ Provinciæ, qui Religioſo Appellanti non ſint legitime ſuſpecti, ab ipſo Præſidente quoties opus fuerit eligendis, & deputandis tanquam Conjudicibus poſſit, & debeat diffinitive judicare, & ſententiare in cauſis appellationum, cui ad hunc effectum plenam concedimus auctoritatem, ſervatis omnibus, quæ fuerint de jure ſervanda, ejuſque Præſidentis, & dictorum Conjudicum conſcientiam in adminiſtratione recti judicii graviſſime oneramus. Hoc autem ita volumus executioni demandari, ut Præſes cum ſuis Conjudicibus audiat, & judicet Cauſas non illius Provinciæ, ex qua ille eſt, ſed alterius, itaut qui eſt ex Provincia S. Thomæ inſerviat pro Provincia Matris Dei, & e contra: Quod ſi contigerit dictum Præſidentem, vel per mortem, vel per diſceſſum, vel per aliam quamcumque cauſam deficere, Provincialis, & Diffinitores illius Provinciæ, qui eum elegerunt ad alterius Præſidentis electionem etiam extra Capitulum, & Congregationem devenire poſſint, & debeant. Quo autem ad Commiſſarios, qui ad viſitandas Provincias, ac celebranda Capitula deputari debent (cum hoc hucuſque varie practicatum fuerit) volentes rem hanc ad certam, ſtabilem, ac magis congruam methodum redigere, decernimus, ut inpoſterum debeant aſſumi non ex illa Provincia, ubi Capitulum eſt celebrandum, ſed ex altera, ne rebus propriis, & amicorum ſolummodo incumbentes, leges confundant, ac munus tanti momenti, vel injuſte, vel violenter exerceant. De cætero leges, & conſuetudines antiquæ obſerventur, ut ſcilicet Provincialis cum Diffinitorio, & PP. Provinciæ, Magiſtro Generali, ſeu Commiſſario Generali familiæ, ad quos pro tempore ſpectabit proponant, ſeu nominent tres Religioſos alterius præfatæ Provinciæ huic muneri idoneos, ex quibus unum eligere poſſint. Hanc tamen propoſitionem, ſeu nominationem volumus ad Generalem mitti per primam poſt Capitulum opportunitatem alicujus Navis, quæ Europam verſus dirigetur. In quo ſi Provincialis, vel alii negligentes reperti fuerint, ejuſdem Generalis arbitrio graviter puniatur. Quod ſi ob naufragium, nimiam diſtantiam, vel aliud inevitabile impedimentum non habeatur a Magiſtro Generali reſponſum quatuor menſibus ante tempus præfixum, & conſuetum Capituli celebrandi, tunc poſſit Provincialis cum Diffinitorio, & Patribus Provinciæ unum ex tribus jam propoſitis tanquam Commiſſarium Viſitatorem advocare, qui omnia, & ſingula præſtare poſſit, & valeat, quæ miſſi, & deputati a Generali Magiſtro præſtare ſolent, ita & taliter, quod etiam ſuperveniente poſtea deputatione facta a præfatis Magiſtro Generali, vel Commiſſario, talis deputatio nullum ſortiatur effectum, ac ſi facta non fuiſſet: Ut autem contentiones, quæ ex defectu declarationis præcedentiæ, quam habere debent d. Præſidentes tam in propria, quam in aliena Provincia oriri poſſunt dirimantur, facultatem concedimus Diffinitoriis utriuſque Provinciæ decernendi eam in propria reſpective Provincia præcedentiam, quam rationi, & æquitati conſentaneam judicaverint futuris temporibus perpetuo valituram. Ac tandem præcipimus vobis in virtute Sanctæ Obedientiæ, & ſub pœnis arbitrio noſtro infligendis, ut hæc omnia a vobis petita, & a nobis, & Magiſtro Generali reſpective in utilitatem, & quietem publicam conceſſa, deinceps acurate ſervetis, & ab aliis omnino ſervari faciatis. Valete, noſque Deo aſſidue commendate Romæ 17. Decembris 1682. A. Cardinalis Cybo Protector. Joannes Baptiſta Ruſca.

Precer Procuratoris Generalis dictarum Provinciarum.

§.4. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat præfatus Ambroſius præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: nos ipſum Ambroſium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas memorati Alderani Epiſcopi Cardinalis, & Protectoris patentes literas, omniaque, & ſingula in eis contenta, & expreſſa auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciarum, & Ordinis præfatorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſub-

ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXIII. Decembris MDCLXXXII. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

C X X.

Die 15. Jan. 1683. An. 7.

Confirmantur nonnullæ Conſtitutiones Congregationis Silveſtrinorum Ordinis S. Benedicti.

Approbata fuit hæc Congregatio ab Inn. IV. Conſt. ed. 1247. Jun. 27. Pont. 5., a Paulo III. Conſt. ed. 1543., Mar. 21. Pont. 10. determinatum fuit tempus electionis Priorum. Et ab Alexandro VIII. confirmatum ſtatutum Congregationis Conſt. ed. 1690., Octob. 15., Pont. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PAſtoralis officii, quod auctore Deo gerimus ſolicitudo Nos urget, atque impellit, ut paternam Religioſorum virorum Altiſſimi obſequiis ſub laudabili vitæ Monaſticæ inſtituto mancipatorum curam peculiari charitate gerentes ea, quæ pro felici, proſperoque illorum regimine, & gubernio provide conſtituta eſſe noſcuntur, quo firma ſemper, atque ſtabilia permaneant Apoſtolici muniminis patrocinio roboremus.

Conſtitutiones prædictæ approbatæ fuerunt in Dieta generali.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Matthæus Felicianus Abbas Generalis Congregationis Monachorum Silveſtrinorum nuncupatorum Ordinis Sancti Benedicti, quod ipſe, & cæteri omnes Graduati, & vocales dictæ Congregationis in eorum Dieta Generali Matelicæ diebus tertia, & quarta, & quinta Novembris 1681. celebrata, cui dilectus filius noſter Jacobus S. R. E. Presbyter Cardinalis Franzonus nuncupatus ejuſdem Congregationis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protector aſſiſtentiam, & præſentiam præſtitit, examinarunt, & per vota ſecreta approbarunt nonnullas Conſtitutiones, & Declarationes tenoris, qui ſequitur, videlicet.

COSTITUZIONI, E DICHIARAZIONI.

De' Diſcreti.

Che ſi aboliſſero i Diſcreti, quali ſi creavano in ogni Monaſterio ne' tempi de' Capitoli Generali, e che in avvenire, ſi doveſſero celebrare detti Capitoli Generali, e le Diete particolari, ſenza il loro intervento.

Delli Vocali, ne' Capitoli generali.

Che in avvenire in detti Capitoli Generali concorreſſero con i loro voti ſolo il Generale, il Procuratore Generale, due Viſitatori *pro tempore*, quelli ſono ſtati Generali, o Procuratori Generali, quindici Abbati di Governo, nove Abbati Titolari, il Maeſtro di Novizj, il Secretario della Congregazione, il Compagno del Procurator Generale, il Bibliotecario di S. Benedetto di Fabriano, un Lettore di Teologia, un Lettore di Filoſofia, & un Lettore di Lettere umane, tutti per il ſervizio della noſtra Gioventù.

D' alcuni Vocali.

Che i ſudetti tre Lettori, il Maeſtro de' Novizj, il Segretario della Congregazione, & il Compagno del Procurator Generale abbiano voto perpetuo, perſeverando ne' loro Offizj, mà ſpontaneamente rinunciando, o laſciando, o eſſendo depoſti per giuſte cauſe, prima di eſſere proviſti di Badia Titolare, non abbiano tal voto, nè abilità alla Badia Titolare, anzi il Compagno del Procurator Generale non abbia voto perpetuo, nè abilità alla Badia Titolare, ſe per due Governi non abbia eſercitata lodevolmente la carica.

Delli Graduati, e detti Vocali.

Che ſi confermino perpetuamente ne' gradi Abbaziali tutti i ſogetti, che di preſente ſono graduati, e ſi conceda facoltà al Generale, a quelli ſono ſtati Generali, ed alli quattro Definitori della ſudetta Dieta col conſenſo dell' Eminentiſſimo Protettore, acciò poſſano creare anco fuori del Capitolo, o Dieta li ſudetti tre Lettori, il Maeſtro de Novizj, il Segretario della Congregazione, ed il Compagno del Procurator Generale, acciò canonicamente poſſano intervenire con i loro voti ne' futuri Capitoli Generali.

Del Generalato.

Che in avvenire poſſa eſſer ſolo aſſunto al Generalato, o il Procurator Generale, o un de' Viſitatori, o un' Abbate di governo, o uno di quelli haverà ſpontaneamente rinunziato il governo, o uno di quelli ſaranno ſtati Generali, o Procuratori Generali, purchè nel Generale, che termina, o in quelli averano terminato, ſi frapongano due governi, ed i medeſimi ſogetti ſiano capaci del Procuratorato Generale.

Della diſtribuzione delle Badie.

Che nella diſtribuzione delle Badie di governo da farſi ne' Capitoli Generali, o nelle Diete particolari, ſi oſſervi il ſequente modo. In primo luogo ſia ſempre proviſto a ſua ſodisfazione il Generale, che termina l'Offizio, ed in ſecondo tutti gl' altri Graduati, ed Abbati di governo, o ſia il Procuratore Generale, o Viſitatori, o Abbati locali, con eſpreſſione, che nelle prime vacanze in primo luogo, ſiano proviſti alcuni, che ſono ſtati Generali, ed in ſecondo alcuni, che ſono ſtati Procuratori Generali ſecondo le loro anzianità, e tale eſpreſſione s'intenda per la prima volta ſolo, acciò alcun de' ſudetti, che di preſente, ſi trovano ſenza governo, ſiano proviſti, ſe gli parerà.

Delle vacanze de' Gradi, o Offizj.

Che ſe ne' ſudetti Capitoli, o Diete ſi averà a fare alcuna proviſione de' gradi, o Offizj vacanti, o per cauſa di morte, o di ſpontanea rinunzia, o per canonica diſpoſizione, ſi oſſervi la ſequente forma. Se vacarà Badia di governo, ſia ſempre ſuſtituito un Titolare. Se vacarà un Titolare ſia ſoſtituito uno de' vocali non Abbati, o altro Sogetto, in cui concorrano i debiti requiſiti, *ut infra*. Se vacarà uno de' ſette Vocali non Abbati, ſi ſoſtituiſca un Sogetto capace per l' Offizio, che mancarà. Che mancando alcun Grado, o Offizio fuori de' Capitoli Generali, o delle Diete particolari, ſi proveda in tal modo. Se vacarà la Procura Generale, ſi ſoſtituiſca uno de' Sogetti abili al Generalato, o Procuratorato Generale deſcritti di ſopra ad arbitrio del Generale. Se vacarà Badia di governo, il Generale con li quattro Definitori del Capitolo antecedente provedano di un Preſidente da cavarſi dal numero de' Titolari. Se vacarà alcuno de' Viſitatori, ſi proveda da medemi di Preſidenti, da cavarſi dal numero degl' Abbati di governo, o di altro, che aveſſe rinunciato il gover-

Digitized by Google

no. Se vacarà Badia Titolare, o il Bibliotecario, non ſi faceia proviſta aleuna ſino al Capitolo Generale, o Dieta particolare. Se vacarà alcuno de gl'altri ſei Vocali non Abbati, ſi proveda dà ſudetti di ſupplemento idoneo ſino al Capitolo, o Dieta, dove ſi farà l'Elezione di tutte le cariche, che vacarauno.

Delle mutazioni, e rinunzie di Badie.

Che volendo alcuno degl' Abbati di governo permutare con altro di governo, o Titolare per giuſte cauſe dà riconoſcerſi dal Generale, Viſitatori, e conſenſo dell' Eminentiſſimo Protettore *pro tempore*, poſſa farſi anehe fuori di Capitolo, o Dieta; eome anco volendo alcuno degl' Abbati di governo ſpontaneamente rinonciare, ſia ſempre rinveſtito della Badia Titolare, che vacarà per l'aſſunzione di un Titolare alla Badia del renunciante, mà per giuſte cauſe dà riconoſcerſi, come ſopra. Che volendo deſiſtere dal governo alcuno di quelli ſono ſtati Generali, o Procuratori Generali, o di governo, poſſano in caſo di vacanza, eſſere reaſſuuti al Governo nè Capitoli, o Diete egualmente ch'ogn'altro Titolare.

Delli Vocali eſcluſi.

Che quelli, li quali nè tempi paſſati ſono ſtati Superiori Vocali in alcuno de'noſtri Monaſterj, e ſenza loro difetto, ora ſi ritrovano eſcluſi, godano in avvenire voce attiva perpetua ne'Capitoli Generali, mà ſenza ſucceſſione in altri dopo la loro morte, ed abbiano abilità alla Badia Titolare, per l'aſſunzione alla quale godano i privilegj degl'altri Titolari.

Del Segretario.

Che il Segretario della Congregazione goda voce attiva, e paſſiva perpetua ne'Capitoli Generali, mà non nelle Diete particolari, nelle quali aſſiſta ſolo, come Segretario, o Cancelliere.

Di alcune abilitazioni.

Che quelli, li quali per trè governi intieri averanno lodevolmente eſercitato l'Offizio, o del Priorato, o del Camerlengato, o della Cura di Aoime, o le Confeſſioni Sacramentali de'Secolari, abbiano abilità alla Badia Titolare, purchè i Curati, e Confeſſori abbiano buona atteſtazione degl' Ordinarj, anzi avendo alcuno de ſudetti eſercitato ſino al preſente qualche tempo uno, o più di detti Offizj, le venga computato nel numero delli ſudetti tre governi.

Delle precedenze.

Che per la precedenza frà Vocali entro, e fuori de'Capitoli, o Diete s'oſſervi l'uſo antico della Congregazione, e come con Decreto particolare ſi ſtabilì nella ſudetta Dieta Generale.

Delle Mozzette.

Che il Generale reaſſumeſſe l'uſo antico della mozzetta, come si preſcrive anco dalla Coſtituzione della Congregazione.

Del Capitolo generale, e Dieta particolare.

Che ſi riduca il governo di tutti i Superiori Generali, e locali a quattro anoi, di maniera che ſe bene tutti i Graduati ſono perpetoi, come ſopra, tuttavia ogni quattro anni abbiano dà eleggerſi nuovi Superiori Generali, e variarſi i governi dà un Monaſtero all'altro. Che il Generale in mezzo al governo abbia à convocare una Dieta particolare in quel Monaſtero, che giudicarà più di propoſito, in eui intervengano con i loro voti ſolo il medeſimo Generale, il Procurator Generale, quelli ſono ſtati Generali, o Procoratori Generali, li quattro Definitori del Capitolo antecedente, li due Viſitatori *pro tempore*, ed il Superiore locale, dove ſi celebra la Dieta, li quali abbiano facoltà di provedere gradi, ed Offizj, che vacaſſero, e far tutto ciò, ſarà giudicato eſpediente per otile della Congregazione, fuor che di rimovere dall'Offizio, o dalla ſtanza i Superiori Generali, e Locali, e non in caſo, o di rinuncia, o per loro iſtanza, o per canonica diſpoſizione, alla quale Dieta intervenga anco il Segretario, mà come Cancelliere, *ut ſupra*.

§.2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, in præfata Dieta Generali ordinatum fuerit, ut Conſtitutiones, & Declarationes hujuſmodi huic Sanctæ Sedi præſentarentur, ad hoc ut Apoſtolicæ confirmationis robore munirentur, Nobis propterea dictus Joannes Matthæus Abbas Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Preces Abbatis Generalis.

§.3. Nos igitur ipſius Joannis Matthæi Abbatis Generalis votis, hac in re, quatenus cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtat ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper ſtatu Regularium deputatorum, qui rem mature per binas vices diſcuſſerunt conſilio, ſupradictas Ordinationes, Declarationes, & Acta ultimæ Dietæ Generalis Monachorum Silveſtrinorum habitæ de menſe Novembris 1681., præſidente, & approbante ſupradicto Jacobo Cardinali Congregationis hujuſmodi Protectore, in omnibus, & per omnia auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illa ab iis, ad quos pertinet inviolabiliter obſervari, & executioni mandari præcipimus, ſub pœnis Congregationis eorumdem Cardinalium arbitrio infligendis, ac ſalva ſemper in præmiſſis auctoritate ejuſdem Congregationis Cardinalium. Confirmatio relatarũ Conſtitutionum.

§. 4. Decernentes ipſas præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dictæ Congregationis Silveſtrinorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficenter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam im-

impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud, habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XV. Januarii MDCLXXXIII. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

CXXI.

Dat. 20. Mar. 1683. An. 7.

Confirmantur Statuta pro Eccleſia, & Hoſpitali Sancti Antonii Luſitanorum de Urbe.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ ſolio, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam conſtituti, ea, quæ pro felici Eccleſiarum, & aliorum piorum locorum, præſertim in Alma Urbe Noſtra, veræ Religionis Arce, ex qua bonorum operum exempla in omnes Chriſtianæ Reipublicæ partes aſſidue promanant, poſitorum, directione, ut ibidem omnia recte, atque ordine fiant, provide, ſapienterque conſtituta, atque ordinata eſſe noſcuntur, quo firma ſemper, illibataque perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

Prædicta Deputatorū Statuta in Congregatione approbata fuerunt.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Deputati, ſeu Adminiſtratores Eccleſiæ, & Hoſpitalis Sancti Antonii Nationis Luſitanorum de Urbe præfata, quod ipſi nonnulla Statuta, & Capitula pro felici, proſperoque dictarum Eccleſiæ, & Hoſpitalis regimine, & gubernio fecerunt, & prævia matura diſcuſſione in eorum Congregatione approbarunt, ac in unum volumen redigi curarunt tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Proemio, ed uniforme Riſoluzione di tutta la Nazione Portogheſe per li Statuti della Chieſa, ed Oſpedale di S. Antonio di Roma.

In nome della Santiſſima Trinità Padre, Figliuolo, e Spirito Santo, tre Perſone, e un ſolo Iddio, e de' SS. Apoſtoli Pietro, e Paolo, e del glorioſo S. Antonio, ſotto il di cui Titolo è fondata la Venerabil Chieſa, ed Oſpedale della Nazione Portogheſe in queſta Corte di Roma nel Rione di Campo Marzo nell'Anno di Noſtra Salute 1678. li 19. del meſe di Aprile, e del Pontificato della Santità di Noſtro Signore Innocenzo Papa XI. nell'anno ſecondo, aſſiſtendo nella Corte di Roma per Ambaſciadore del Sereniſſimo D. Pietro Principe, e Signore Noſtro, l'Illuſtriſſimo Signor D. Luigi di Souza Arciveſcovo di Braga, avendoſi di ſuo conſenſo celebrata la Congregazione generale nella forma ſolita nel ſopradetto Oſpedale, preſenti in eſſa i Signori Emanuel Figoeiredo Barretto moderno Governatore, e Lazaro da Silva Barboſa antico, il Marcheſe Franceſco Nunez Sanchez, Martino di Meſqoita, Emanoele di Meſſa Cid, Giovanni de Almeida Celſo, Baldaſſar Gomez Homem, Luigi Macheino, Gonzalvo de Paiva, Franceſco Perez Vergueiro, Emanuele de Sauza Pereira, Antonio de Faria, Carlo de Figueiredo, Emanuele de Sauza de Lima, Franceſco Correa Bravo, ed Emanuele Diaz de Meſquita, i quali rappreſentando come Deputati il corpo di tutta la Nazione, e procurando il buon governo della detta Chieſa, ed Oſpedale, avendo più volte conſiderato, come per la varietà de' tempi s'era alterato l'antico governo, in maniera, che non ſi oſſervavano i Statuti, che gl'Eminentiſſimi, e Reverendiſſimi Signori Cardinali D. Antonio di Chaves, D. Giorgio de Coſta, Alfonſo Geſualdo, ed il Signor D. Pietro Maſcarelas Ambaſciatore che fu del Signor Rè D. Giovanni il Terzo di Portogallo di glorioſa memoria, fecero, e ciaſcuno di loro fece in diverſi tempi, decretorono *nemine diſcrepante*, eſſer preciſa, ed urgente neceſſità di far nuovi Statuti per la direzione, e buon governo di detta Chieſa, ed Oſpedale, e ſi ordinò, che con la maggior brevità poſſibile ſi faceſſero detti Statuti, conformandoſi quanto più poteſſero co' Statuti antichi, e diſcuſſi, ſi foſſero confermati da Sua Santità per poterſi con eſſi governare, ed amminiſtrare la detta Chieſa, ed Oſpedale, ed in conformità del ſopraſcritto, dopoche più volte furono conferite le coſe neceſſarie, e convenienti al buon governo di detta Chieſa, ed Oſpedale, fecero, e decretorno i Statuti ſeguenti, quali furono letti, ed approvati nella forma, che à baſſo ſi dichiara.

S T A T U T I

Della Chieſa, ed Oſpedale di S. Antonio de' Portogheſi diviſi in tre libri.

Nel primo, ſi tratta dell'origine, e fondazione della Chieſa, ed Oſpedale, e dell'Elezione de' Deputati, Offiziali, e ſuoi Obblighi, e beni temporali.

Nel ſecondo del culto Divino, e dell' Elezzione de' Cappellani, e ſuoi peſi.

Nel terzo dell'Oſpitalità, ed Infermeria, e degl'altri Offiziali dell'Oſpedale, che dentro eſſo aſſiſtono.

LIBRO PRIMO

Diviſo in cinque titoli.

Dell'origine, e translazione della Chieſa, ed Oſpedale, e degl'Oblighi, che gli ſono ſtati impoſti, e ſi oſſervano.

Del Protettore di detto Oſpedale, e Chieſa, cioè gl'Ambaſciatori di Portogallo *pro tempore*.

Dell'Elezzione, e Congregazione.

Delli Governatori del detto Oſpedale.

De'Conſiglieri, ed altri Offiziali della Congregazione.

TITOLO PRIMO

Dell'origine, e tranſlazioni di queſta Chieſa, ed Oſpedale, e delle obligazioni, quali ſi oſſervano.

Della prima Origine, & Oblighi.

La Chieſa, ed Oſpedale di S. Antonio de' Portogheſi ebbe origine, e principio da una Signora Portogheſe chiamata D. Hiomar naturale di Lisbona, la quale fondò, ed edificò in certe ſue Caſe vicino alla Parrocchia della Chieſa de' SS. Sergio, e Bacco nel Rione de' Monti in queſta Corte di Roma *ſub Invocatione* del Santiſſimo

Preſepio nell'Anno del Signore 1363. con obligo, che ſi dica ciaſcun giorno nella detta Chieſa per la ſua anima, e degl'altri Benefattori una Meſſa baſſa *de Requiem*, e che nel giorno di Natale ſi celebri una Meſſa cantata in onore, e lode di Noſtro Signore Gieſù Criſto, e del ſuo Santiſſimo Natale, e che continuamente vi ſia una lampade acceſa avanti l'imagine di detto Altare, e perchè la detta opera e degna di memoria, è parſo conveniente, che di eſſa in primo luogo, ſi faceſſe menzione à cui perpetuamente coſti, e ſi ſoddisfacci à ciò, che, ſi deve, come in effetto ſi oſſerva, e commandino che ſi oſſervi, e si ſoddisfaccia più intieramente, eccettone però che la Meſſa de *Requiem*, ſi ſoddisfa nelle Feſte doppie, con la corrente, conforme il Decreto di Aleſandro Settimo, e Clemente Nono di ſa. mem.

Capitolo Secondo

Della Chieſa, ed Oſpedale, e ſuoi Oblighi, e traslazione di eſſi.

L' Eminentiſſimo, e Reverendiſſimo Signor Cardinal D. Antonio Martins de Chattes Portogheſe Veſcovo del Porto nell' Anno del Sig. 1440. di nuovo fondò la detta Chieſa, ed Oſpedale nal Rione di Campo Marzo, dove al preſente si ritrova, ſotto l'invocazione di S. Antonio, e per non eſſervi memoria di queſta fondazione, nè potersi penetrare di certo gl'oblighi, e peſi, che reſtorono al detto Oſpedale, ordinorono, che si dica ciaſcun giorno in *perpetuum* una Meſſa per l' Anima del detto Sig. Cardinale, come fin' ora ſempre si è coſtumato. *Item* che ciaſcun Cappellano *extranumerario* ſia obligato a dire una Meſſa ogni ſettimana per l'Anima del Sig. Cardinale, e Benefattori.

TITOLO SECONDO.

Del Signor Protettore.

Capitolo Unico.

Perche altre volte, ſi fecero ſimili Statuti per queſta Chieſa, ed Oſpedale, la protezzione fu data al Rè di Portogallo, confermandoſi in ciò la Nazione coll'uſo, e poſſeſſo antichiſſimo, decretò, che del medeſimo modo nel medeſimo Signor Rè di Portogallo, e ſuoi Succeſſori, la di cui Perſona rappreſenta qui il ſuo Ambaſciatore, a chi, e Governatori, ed Officiali preſenti in eſſa, e quei che in avvenire ſaranno, ricorreranno, e chiederanno ajuto, e favore nell'occorrenze, e nel giorno, che dovrà farſi l'elezzione del Governatore, e d'Offiziali, per il governo della detta Chieſa, ed Oſpedale da farſi ogn'anno, per parte della Congregazione gli domandaranno i Governatori, voglia intervenire, acciò colla ſua preſenza, ed autorità le tali elezzioni ſi facciano, come comple al ſervizio di Dio, e credito della Nazione, ed in caſo che non vi ſia Ambaſciatore di Portogallo in Curia, ſi oſſerverà coll'Inviato, o Reſidente quel che ſopra ſi è detto nel *Cap.* 8.

TITOLO TERZO.

Dell' Elezzione, e Congregazioni.

Capitolo Pasmo.

Del numero, e qualità delle Perſone, che rappreſentano tutta la Nazione, ed anno da trattare del governo della Chieſa, ed Oſpedale.

Attento, che queſta Chieſa, ed Oſpedale ſon ſtati inſtituiti, e fondati per Portogheſi, conviene, che per eſſi, e non per altri di differente Nazione ſiano governati, ed acciochè nel governo, ſi proceda ſempre con prudente conſiderazione, e maturità, ſi decretò, che di tutti quelli della Nazione Portugheſe, che riſiedono in queſta Corte, ſi deputino, e ſi ſcieglino venti perſone, nelle quali potranno entrare ſolamente quattro Secolari, benchè conjugati, e tutti ſaranno de più prudenti, onorati, e di bontà di vita, e coſtumi, e ſufficienza, e heneſtaoti, che in eſſa vi ſarà, e queſte rappreſenteranno tutta la Nazione, e del detto numero non potrà eſſere nominato, ſalvo, chi ſarà nato nelli Regni, o Dominii di Portogallo, eccetto quelli nati in Roma, eſſendo figli de'Portogheſi; ne Frate, o Religioſo alcuno di qualſivoglia Ordine, o Religione che ſia, ſalvo quei de'Cavalieri, e Religioſi degl'Ordini Militari del Noſtro Sig. Gesù-Chriſto, S. Giovanni Geroſolimitano, S. Giacomo, S. Benedetto de Avis, perchè queſti potranno eſſere eletti, ed entrar nel detto numero, ne alcun'altro potrà eſſer nominato, ne entrar nel detto numero Cappellano alcuno, che attualmente ſerva la detta Chieſa, ed Oſpedale, o per il paſſato ſia ſtato, ne poſſono, che dentro di eſſo ſia alloggiata, ne altro che ſtia in ſervizio di alcuno, eccettone, Gentilhuomo di Cardinale, o di Ambaſciatore del Rè noſtro Signore, ne veruna perſona, che in queſta Corte dimoraſſe contro il ſervizio del medemo Signore; o che ſia diſnaturalizato da ſuo Regni.

Capitolo Sacondo.

Come ſi farà l'Elezzione delle venti perſone per il governo, e come ſi procederà nella ſurrogazione di quelle, che mancheranno.

1. L'elezzione delle venti perſone, che rappreſentano tutto il corpo della Nazione, ſi farà votando per fave bianche, e negre nelle perſone, nelle quali concorreranno maggior qualità nel Capitolo ſopraſcritto dichiarate. E a queſt'effetto, ſi ordina, che nella Congregazione particolare un meſe avanti, ſi deputino due Congregati di eſſa, acciò s'informino de'Portogheſi, che ſono preſenti in queſta Curia, ed in che concorrino le qualità dette di ſopra, e dall'informazione di eſſi la Congregazione particolare ſciegherà per voti ſecreti quei, che ſaranno piu ſufficienti, e quelli, ne'quali concorrerà la maggior parte de' voti ſaranno meſſi in liſta, eſſendo nominati almeno per due ciaſcun luogo vacante, ed il Governatore moderno proporrà in Congregazione Generale, la quale ordinarà s'intimi nel giorno di S. Tomaſo Apoſtolo, dicendo, che de' nominati nella liſta, ſi devono elegger quei, che mancano per adempimento del numero de venti, ed allora ſi farà l'elezzione nella forma, che ſi fa quella de'Governatori, e d'Offiziali, e tale nomina, ammiſſione, e ſurrogazione, ſi notarà nel Libro de' Decreti per mano del Notaro, conforme queſti Statuti diſpongono, di modo che poſſi far fede in giudizio, e fuori di eſſo, e ſubito il Gover-

na-

Google

natore moderno ſarà avviſato ciaſcuno de novamente eletti, e gli darà una copia di queſti Statuti con obligo di reſtituirli in caſo di partenza, o mancanza dalla Congregazione, acciochè ogn'uno lo tenga, e leggendola ſappia ciò, che appartiene al ſuo obligo, ed a gl'altri Offiziali della Chieſa, ed Oſpedale.

2. E perche puo ſuccedere, che nella Corte non ritrovi tanto numero de' Portogheſi, nè quali concorrano le qualità, e requiſiti in queſti Statuti, ſi ordina che col parere del Signor Protettore, e della Congregazione particolare, poſſa ſcemarſi detto numero de 20., con queſto però, che almeno reſtino 12. di eſſi, ma ſe mancheranno tanti, che non arrivi il numero a dodici, baſterà qualſivoglia numero, che ſi troverà per eleggere quei, che mancano al numero di venti a tutto il tempo, che gli parerà conveniente.

3. E ſuccedendo, che la Corte partiſſe da Roma per alcuni giorni, ed alcune perſone delle venti partiſſero inſieme con eſſa, in quanto la detta Corte ſarà aſſente, non potranno eſſer levati dal numero, ne altri in ſuo luogo ſurrogati, in quanto ſtaranno in detta Corte, ma che reſtino però dodici perſone per il meno, che attendano al governo della Chieſa, ed Oſpedale, e reſtando in minor numero, ne perciò ſaranno eſcluſi gl'aſſenti, ma ſi elegeranno le perſone, che mancheranno per empirſi il numero de' dodici, e tornando i detti aſſenti, non ſaranno levati quei, che novamente foſſero eletti, benche paſſi il numero de 20., e dopo per il tempo avanti con la mancanza di ciaſcuno di eſſi reſterà il numero de'20.

Capitolo Terzo.

De' Caſi in che ciaſcuna delle 20. perſone potranno non eſſer intimate per la Congregazione.

1. Se qualche perſona del numero de' venti, eſſendo tre volte intimato per le Congregazioni Generali, o particolari traſcurerà di venire ad eſſe ſenza legitima cauſa, in nome della medeſima Congregazione Generale il Governatore la manderà ad intimare per il Mandataro, acciò intervenga alle ſeguenti, e non mandando ſcuſa legitima, provederà il ſuo luogo, e non ſarà mai più avviſato per veruna Congregazione, di che ſi farà Decreto, di quello, che ſarà di nuovo provviſto, e nientedimeno ordiniamo, che ſe gli mandi la ſua Candela nella feſta della Purificazione, e nella ſua morte ſe gli dica la ſua Meſſa, conforme lo Statuto Titolo 4. *Cap.*1. §.16.

2. Parimente ſaranno intimati quelli, che ſaranno turbolenti nelle Congregazioni, eſſendo prima ammoniti dal Signor Protettore, e in ſuo luogo dalla Congregazione particolare, e della detta ammonizione, ſi fara Decreto nel Libro de' Decreti, acciò di eſſi coſti.

Capitolo Quarto.

Delle Congregazioni, e quante ſe ne faranno ogn'anno, e come s'intimerà ad eſſi.

1. Conviene per il Buon Governo di queſta Chieſa, ed Oſpedale, che almeno ſi faccino ciaſcun'anno 16. Congregazioni, cioè quattro generali, e le dodici particolari; le generali ſi faranno nel giorno di S. Tomaſſo Apoſtolo per eleggere o le perſone, che mancheranno al numero delle venti, e giorno dell'Innocenti per l'elezzione del Governatore, ed altri Offiziali della Congragazione particolare, e paſſati li 15. di Maggio, doppo eſſer venuti li Memoriali per le Doti del Rev. Antonio de Rivar, acciò nella detta Congregazione, ſi eleggano Viſitatori nella forma del titolo 4. *de' Governatori Cap.*1. §.28., e 29., a quali ſi daranno altri quindici giorni per viſitar le Donzelle, che chiedono dette Doti, e l'altra ſi farà nel principio di Giugno, acciò ſi diano in Congregazione le Doti alle Donzelle, che ſono più degne nella forma del titolo 4. *de' Governatori Cap.*1. §.3., e venendo caſo, nel quale ſia neceſſario intimarſi più Congregazioni Generali, e particolari, ſi farà intimare, quando gli parerà, e ſe ſarà coſa grave, e di conſiderazione, il Governatore moderno lo parteciparà prima al Signor Protettore, e della riſoluzione ſe ne rogarà il Notaro nella forma ſolita.

Le Congregazioni particolari ſi faranno ogni meſe nella Domenica, o in giorno di feſta, o quando parerà più a propoſito, ed in eſſe ſi tratterà del governo, e bene della Chieſa, ed Oſpedale, e ſi vederanno tutte le liſte delle ſpeſe, che in quel meſe ſaranno fatte, tanto nella Sacriſtia, quanto nell'Infermeria, e qualſivoglia altre dopo eſaminate, aggiuſtate, e conferite co i libri, di dove provennero, dal Governatore moderno, e ſe alcuno de' Contatori le vorrà di nuovo conferir co' libri, le potrà fare, ed al piede di eſſe, ſi faranno i mandati paſſati in Congregazione, quali i due Governatori ſottoſcriveranno, ed il Computiſta regiſtrerà, mettendo in margine a mano ſiniſtra il numero del mandato, e da baſſo del numero una nota di quello, a cui appartiene v.g. Sacreſtano, Infermeria, Ceraro-lo, ed a mano dritta tirarà la partita per abbaco di ciò, che importarà, ed a piedi alla margine del mandato, ſi metterà per nota a num.ooo. e regiſtrato a foglio ooo., e ſarà ſottoſcritto, sì anche i Governatori, i Decreti del Libro. Item di tutto quello, che ſi determinarà in ogni Congregazione, ſi farà nel libro di eſſe ricordo, quali i Governatori, e Conſiglieri, che ſi trovaranno preſenti le ſottoſcriveranno.

3. Il Governatore moderno farà intimare le dette Congregazioni, dando al Mandataro la liſta delle perſone, che in eſſe hanno da intervenire, che ſaranno i due Governatori, il Camerlengo, i cinque Conſiglieri; ne' quali, ſi votò per Governatore nell'ultima elezzione, del numero de' quali ſaranno i due Contatori, ſi anche interverrà il terzo Archiviſta, che ſarà eletto per i tre Governatori, cioè per i due ultimi più antichi, e per quello novamente ſarà eletto, e quando aſſiſterà alla Congregazione il Signor Protettore, toccarà l'elezzione dell'Archiviſta, e due Governatori più moderni al Signor Protettore, così anche aſſiſterà nelle Congregazioni particolari il Computiſta per quello, che poſſa concernere il ſuo offizio, e due, o tre giorni avanti darà il Governatore la detta liſta delle perſone al Mandataro, acciò abbia tempo di ricercarle, e non trovandole perſonalmente, gli laſcerà l'intimazione ſcritta in Caſa. E ſi ordina al tal Mandataro, che facci ogni diligenza, che dette intimazioni ſiano fatte perſonali, e del ſeguito teſtificherà per ſcritto, e l'Offizio di Mandataro lo farà il Sottoſagreſtano, come ſe gli ordina nel ſuo

ſuo raggionamento, quale ſe per negligenza laſcerà di chiamare qualcnna delle perſone, e non farà la diligenza neceſſaria per intimarle, ſarà punito ad arbitrio del Governatore, e ſe ciò faceſſe per malizia ſenza ſperãza di reintegrazioue.

Capitolo Quinto.

Del Luogo nel quale ſi hanno da fare le Congregazioni sì generali, come particolari.

Quando, ſi abbino da fare le Congregazioni generali, o particolari per qualſivoglia causa, che ſia, ſi faranno ſempre dentro dell' Oſpedale nelle Stanze, che a queſto effetto ſaranno deputate, e mai fuori di eſſo, ſi potranno fare.

Capitolo Sesto.

Delle Congregazioni generali, e forma con cui ſi faranno, e della loro poteſtà.

Le Congregazioni acciò ſiano valide, oltre, che precedano le coſe, che nel *cap*.4.ſi dichiara, ſi faranno coll'intervento della maggior parte delle 20. perſone, che rappreſentano tutta la Nazione, ed il Notaro quale farà Decreto di quelche ſi riſolverà ne'libri a quello a cui il negozio apparterrà,e di altro modo ſaranno nulle, di niun vigore. Alla Congregazione generale ſolamente aſpetta far tutti i contratti, compre, e vendite, che ſaranno utili all'Oſpedale, ed accettare tutte le laſcite per ultima volontà; ma perchè, e difficile radnnare il numero baſtante per la tal Congregazione, potrà eſſa dare, e cedere tutta la ſua facoltà alla Congregazione particolare, acciochè in ſuo nome poſſa riſolvere, e terminare tutte, e qualſivoglia delle dette coſe, e ſe a ſorte vi occorreſſe qualche dubbio per l'intelligenza de'preſenti Statuti,la Congregazioue generale gli potrà riſolvere, ed interpretarli, come meglio gli parerà con tanto, che nell'interpretazione venga la maggior parte de'voti della detta Congregazione generale, e neſſuna perſona poſſa accreſcere, ne diminuire ne'detti Statuti ſenza ordine eſpreſſo di S. Santita, ed il contrario farà nullo, e di niun valore.

Quel che può ſuccedere trattarſi nella Congregazione generale,(il medeſimo s'intende nella Congregazione particolare, quando la Congregazione gli commette punti difficili, come di materie de'Canoni, o di coſcienza), ſi ordina,che non ſi decidano nella medema Congregazione, nella quale ſaranno propoſti, ma che in una ſi propongano, e ſi dia tempo a'Congreganti per conſiderare, e conſultare i detti punti di modo che nella ſeguente Congregazione poſſano coo prudenti riſoluzioni deciderli.

Capitolo Settimo.

Della Congregazione particolare, e come ſi farà, e della poteſtà, che ha.

1. La Congregazione particolare, che ſi ha da fare almeno nel fine di ciaſcun meſe in Domenica, o giorno feſtivo, ſe non parerà più conveniente in giorno fra Settimana, il Governatore moderno la farà intimare la mattina all'ore, che pareranno più convenienti, e per eſſere valida baſterà, che v'intervenghino ad eſſa uno de' Governatori con tre Conſiglieri, o due, ed il Camerlengo, e ſarà nulla, ſe con minor numero di tre perſone, ed un Governatore, ſi farà.

2. Intervenendo nella Congregazione tre perſone, e due Governatori, e votando due per una parte, e due per un altra, deciderà il Governatore per aver queſto voto qualificato: ma in caſo, che ſolamente con due perſone interveniſſero due Governatori, che ambedue hanno voto qualificato, votando uno con un Conſigliero, ed il Camerlengo per l'altro, la materia reſterà indeciſa fino alla ſeguente Congregazione, finche intervengano più perſone.

3. Averà poteſtà, e per queſti Statuti ſe gli concede, per avvertire i Governatori, e ciaſcuno di eſſi trovando, che contravenga a queſti Statuti, ed in contumacia la detta Congregazione particolare potrà fare intimare la Congregazione generale, acciò ſi diſponga, ed entraranno in ſuo luogo i Conſiglieri, che nell'elezione del Governatore reſtorono 1., e 3. in voti, ſe ſaranno tutti due, entrerà in luogo del Governatore più antico quelche reſtò 3. in voti, il tutto nella forma *del titolo* 4. *Cap*.5. §.10.

4. Mancando alcun Governatore nell'oſſervanza di queſti Statuti, il colpevole non entrerà nella Congregazione, nella quale ſi averà da trattare di detta colpa, ancorche gli appartenga l'intimazione della detta Congregazione per eſſere il più moderno, ed eſſo non la intimarà, ma in ſuo luogo il più antico; ma prima d'intimare queſta Congregazione darà parte al Congregante piu antico, ed al Camerlengo *pro tempore*, e col heneplacito d'ambedue potrà intimare la detta Congregazione, e ſenza il tal beoeplacito in niun modo.

5. In caſo, che alcun de'congregati manchi nell'oſſervanza di queſti Statuti, non ſarà intimato per quella Congregazione, nella quale, ſi deve trattar deva eſſo eſſer ammonito nella ſeguente. E accadendo, che ſenza eſſere chiamato voglia entrare uella Congregazione, la detta gli lo proibirà, e farà teouto ad ubbidire, come anco in caſo, ſi trovaſſe in Congregazione, e gli foſſe ordinato l'uſcire.

6. Potrà ricevere li Cappellani, che gli parerà, come anche licenziarli, o qualſiſia perſona dell'Oſpedale, che non farà quelche gli tocca, e alla detta Congregazione tocca eleggere il Medico per l'Oſpedale, Barbiero, e qualſivoglia altro Offiziale.

7. Potrà ricevere di nuovo qualche Cappellano, o Offiziale della Caſa, che qualcuno, o tutti due i Governatori averanno licenziato, qnando gli coſti eſſer ſtati licenziati ſenza raggione.

8. Potrà anche ſpendere per mano de Governatori tutto il denaro, che ſarà neceſſario per il ſervizio ordinario della Chieſa, ed'Oſpedale, ed in niun modo s'intrometterà ne contratti, ed ultime volontà, ſe non quando gli ſarà commeſſo dalla Congregazione Generale, come nel Cap. di ſopra ſi dichiarò.

9. Gli tocca pure taſſare tutte le ſpeſe, che ſi faranno nella Settimana Santa, nella Feſta della Candelora, di S.Antonio, e di S.Iſabella, procurando regolar ſempre la ſpeſa con la poſſibilità della Caſa. Similmente detta Congregazione deve agginſtare i conti degl' Arteggiani della Caſa, quando le loro Liſte paſſino venti ſcudi.

10. La

10. La Congregazione particolare non potrà diſporre oe ordinare coſa, che ſia contro lo Statuto, ed in caſu vi ſia dubbio circa l'interpretazione, s'intimarà la Congregazione Generale, la quale determinerà quel che ſarà meglio per il bene, e governo del noſtro Oſpedale.

Nel principio della Congregazione, ſi recitaranno le ſeguenti preci dal Sacerdote più antico, quando alcun de' Governatori oon vi ſia, ed eſſendo queſti ambedue Sacerdoti, le dirà il Governatore più aotico, perchè deve ſempre in tutto aver la precedenza.

Veni Sancte Spiritus reple tuorum corda fidelium, & tui amoris in eis ignem accende.

℣. *Emitte Spiritum tuum, & creabuntur.*

℟. *Et renovabis faciem terræ.*

℣. *Memento Congregationis tuæ.*

℟. *Quam poſſedſti ab initio.*

℣. *Domine exaudi &c.*

℟. *Et clamor meus &c.*

℣. *Dominus vobiſcum.*

℟. *Et cum ſpiritu tuo.*

Oremus.

Deus qui corda fidelium S. Spiritus illuſtratione docuiſti, da Nobis in eodem Spiritu recta ſapere, de ejus ſemper conſolatione gaudere. Per Chriſtum &c.

Oremus.

Actiones noſtras quæſumus Domine &c.

Nel fine della Congregazione ſi dirà il ſeguente.

Antiphona ad divum Antonium.

Si quæris miracula, mors, error calamitas.

Dæmon, lepra fugiunt, Ægri ſurgunt ſani.

Cedunt Mare vincula, membra, reſque perditas, petunt, & accipiunt Juvenes, & cani.

Pereunt pericula, ceſſat, & neceſſitas.

Narrent ii, qui ſentiunt, dicant Paduani.

Cedunt Mare &c.

Gloria Patri &c.

Cedunt Mare &c.

℣. *Ora pro Nobis B. Antoni.*

℟. *Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.*

℣. *Domine exaudi orationem meam.*

℟. *Et clamor meus &c.*

℣. *Dominus vobiſcum.*

℟. *Et cum ſpiritu tuo.*

Oremus.

Interveniat pro nobis quæſumus Domine Sanctus tuus Confeſſor Antonius, quem virtutibus, miraculorum prodigiis, & ſignis decoraſti. Per Chriſtum Dominum &c.

Oremus.

Deus, cui proprium eſt miſereri &c.

Oremus.

Deus veniæ largitor, & humanæ ſalutis amator, quæſumus clementiam tuam, ut noſtræ Congregationis Fratres, Sorores, Familiares, & Benefactores noſtros, qui ex hoc ſæculo tranſierunt, Beata Maria ſemper Virgine intercedente, ac B. Antonio, ac omnibus Sanctis ad perpetuæ beatitudinis conſortium pervenire concedas. Per Chriſtum Dominum &c.

℣. *Fidelium &c.*

℟. *Amen.*

Capitolo Ottavo.

Come nelle Congregazioni ſarà trattato l'Inviato, o Reſidente di Portogallo.

L'Inviato, o Reſidente di S. Maeſtà, eſſendo nato oe' Regni di Portogallo aſſiſterà alle Congregazioni in mancanza dell'Ambaſciatore nel giorno dell'elezzioni, per il che ſarà iotimato dal Governatore moderno, ed impedito, dal più antico. E ſi gli darà una Sedia di Vacchetta, che ſtarà nel mezzo de' baochi, ne' quali ſiedono i Governatori, ed' altri Congregati, eſſendo Sacerdote reciterà le Orazioni ſopradette, e ſi oſſerverà il medeſimo modo oella nominazione degl'Elettori, che ſi dice nel Capitolo X. *dell' Elezzioni.*

Ed aſſiſtendo la Congregazione a gl'Offizj Divini, ſederà il detto Inviato, o Reſidente nella ſua Sedia, com'è ſolito, con uo cuſcino a piedi, e gl'altri Congregati ne' banchi d'appoggio, che ſtaranno nella Chieſa, ſederanno ſen a precedenza, eccetto i Governatori, che ſaranno ne' primi luoghi, precedendo il più antico al moderno.

Capitolo Nono.

Della qualità de' Governatori, Congregati, e d'altri Offiziali della Congregazione, che il Notaro leggerà nella Generale, ogni volta, che ſi hanno da eleggere.

Attento che Governatori, e Conſiglieri della detta Chieſa, ed Oſpedale *pro tempore* rappreſentano tutta la Nazione, e da quali i Cappellani, ed'altre perſone, che ſaranno nella Chieſa, ed Oſpedale, hanno da pigliar direzzione, correzzione, e ripreoſione: ſi ordina che gl'Elettori di eſſi cerchino di ſciegliere, e nominare per Governatori, e Conſiglieri tra li Congregati i più gravi, onorevoli, e ben coſtumati, e di buona fama, e di grand'autorità, ed'eſperienza, e che ſiano beneſtanti, accioche in tutto poſſano meglio ſoddisfare agl'oblighi del loro offizio. E ſi ordina a gl'Elettori, che delle ſei perſone, che nomineranno per Governatore, e Conſiglieri ſcieglino almeno tre, che già ſiano ſtati io Congregazione particolare, accioche una di queſte tre, in che concorreranno più voti ſia eletto Governatore, quale per la precedente eſperienza del governo potrà dar la debita ſatisfazzione. E in niun modo ſi ammetta per Governatore alcun oeovo Congregato, ancorche concorrano in quella tutti i requiſiti in grado ſuperiore, oè Secolari, ma ſolo ſi ammetteranno, che incedano in abito, e tonſura.

Capitolo Decimo.

Dell'Elezzione de' Governatori, Camerlengo, e Conſiglieri.

Pare più conveniente, e ſi ordina, che oel giorno degl' Innoceoti, ſi faccia l'elezzione de' Governatori, ed'altri Offiziali, ſi perchè tutti più comodamente poſſano intervenire a quella, come anche eſſendo principio; e fine di anno; a queſt'effetto i due Governatori anderanno due giorni avanti a darne parte al Sig. Protettore, Inviato, o Reſideote a pregarlo, che per amor di Dio, ed onorevolezza della Nazione, voglia trovarſi preſente all'elezzione, e con ſuo conſenſo nel detto giorno, o altro a ſuo arbitrio l'anderanno a levare la mattina, e ſervire nell'entrar nella Chieſa il Governatore Sacerdote, e non eſſendovi, il più antico ſi avanzarà per dar l' Acqua Santa al detto Signore. E doppo

fatta

fatta l'Orazione, tutti i Congregati l'andaranno corteggiando fino alla Sala, dove ſi ha da fare Congregazione, che ſtarà ben ornata, ed una ſedia di broccato poſta nel luogo ſuperiore, con un buffetto d'avanti, eſſendo Ambaſciatore, ed eſſendo Inviato, o Reſidente, ſi oſſerverà nel toccante alla Sedia quelche, ſi dice nel *Capitolo* 8. §. 1. E a mano ſiniſtra un banco per ſedere il Notaro, ed una Tavola, nella quale ſtarà un Offizio della Madonna, queſti Statuti, Libri delle Congregazioni, buſſola di legno, una Caſſa per metter i voti, ed un'altra con fave bianche, e negre, inchioſtro, penne, carta con 20. mezzi fogli, in ciaſcuno de'quali ſaranno ſcritti i nomi di totti i Congregati col medeſimo carattere, ed a tergo per ſupraſcritto il nome del Congregato, a cui ha da eſſer dato il mezzo foglio. E ſubito il Governatore più antico, che ſtarà alla mano dritta del Signor Protettore, Inviato, o Reſidente, riferirà quelche importò in quell' anno l'entrata, ed uſcita della Chieſa, ed'Oſpedale, e lo ſtato delle liti, e tutto il rimanente, e doppo il Governatore moderno, che ſtarà nel primo luogo a mano manca, ordinerà al Notaro, che dia giuramento a quelli, che di nuovo entraranno, di oſſervare i Statuti, e ſegreto nelle coſe, che nelle Congregazioni ſaranno trattate, richiedendo ſegreto; e votar ſempre nelle perſone più atte per il bene, e ſervizio della Chieſa, ed'Oſpedale. Et il detto Notaro dirà ſubito in voce alta, che ſi vota per gl'Elettori, che ſaranno due, quando ſarà preſente il Signor Protettore, Inviato, o Reſidente, e queſti aſſonti ſaranno tre, e diſtribuirà i detti 20. mezzi fogli, dando a ciaſcuno quello, che averà ſopraſcritto in ſuo nome, e di li il Votante levarà due in chi vuol votare, a queſt'effetto ſaranno fatti certi tagli tra nome, e nome, e piegati gli metterà nella Caſſa deſtinata, che già allora ſtarà poſta nel buffetto avanti il Signor Protettore, Inviato, o Reſidente. E doppo aver votato ſi alzeranno i Governatori col Notaro, e contaranno i voti, & i due, in chi ſarà concorſo maggior numero de' voti, ſaranno Elettori, col Sig. Protettore &c., e ciaſcuno nominerà per Governatore due perſone, ſe averà da eleggerſi un ſolo. Però ſe ſi averanno da eleggere due Governatori, il Sig. Protettore, Inviato, o ſia Reſidente nominerà tre, di modoche nel primo caſo ſaranno nominati in tutto ſei, e nel ſecondo ſette, de' quali ſaranno almeno tre Congregati antichi, perchè in uno di queſti ſi ha da votare per Governatore, come ſi diſpone nel *Capitolo* 9. §. 1., ed il Notaro ſcriverà i nomi di quelli, ſegnando con una Croce i nomi di chi ſarà ſtato in Congregazione particolare, ponendo una Croce in ciaſcun nome, e ſubito nominarà il Notaro ono d'eſſi nominati dagl'Elettori dicendo. Si vota per Governatore nel Sig. N., dando il vaſo di legno al Signor Protettore, Inviato, o Reſidente, eſſendo preſente, e doppo a'Governatori, ed altri Congregati, raccoglierà in eſſo le fave bianche, o negre, che ſegretamente dettero, ed in quanto ſi votarà nel detto Sig. N., quello non potrà votare acciochè non poſſa votare in ſe ſteſſo: terminati li voti il Sig. Protettore, Inviato, o Reſidente, ſe ſarà preſente, e i due Governatori col Notaro regiſtraranno le dette fave, per vedere ſe ſono più, o meno del numero de'Congregati preſenti, ed eſſendoſi, in tal caſo, ſi votarà di nuovo, ma caſo che non ſia maggior numero, o minore, ſi ſcriverà in una carta, che il detto Sig. N. ebbe tanti voti per Governatore, e ſi proſeguirà a votare nel medeſimo modo negl'altri nominati per gl'Elettori, che ſono ſtati nella Congregazione particolare, e non ſi votaranno per Governatori quelli, che non averanno aſſiſtito per un'anno alla detta Congregazione particolare, conforme lo Statuto *Capitolo* 9. §. 1., e finito di votare, chi averà più fave bianche ſarà Governatore, e ſervirà con quello dell'anno paſſato, e li cinque ſerviranno de'Conſiglieri, in modo, che tutti ſette col Cammerlengo, e terzo Archiviſta faccino Congregazione particolare, e publicata l'elezzione, dirà il Governatore moderno, che ſi elegghino, e deputino due Contatori per ricevere i conti, come diſpongono i Statuti, i quali Contatori ſaranno del numero de' detti cinque, che furono nominati di nuovo conforme al *Capitolo* 4. §. 3., e ſimilmente eleggerà la detta Congregazione un Camerlengo, ſeguendo il modo dell'elezzione de' Governatore, e ſi dirà, rinoverà procura, acciò l'Eſattore poſſa riſcotere, ed'eſiggere tutto ciò, che proviene alla Chieſa, ed'Oſpedale. Si eleggerà pure il terzo Archiviſta da'Governatori nella forma del *Capitolo* 4. §. 3. Ed al Governatore, ed altri Offiziali nuovamente eletti darà il Notaro giuramento di far bene i loro offizj, ed oſſervare i Statuti.

Capitolo Undecimo.

Come ſi darà il poſſeſſo al Governatore nuovamente eletto.

Il Governatore, che reſta più antico farà intimare Congregazione particolare per il primo giorno di Gennaro, e ſaranno intimati per quella ſolo i Conſiglieri, ed Officiali nuovamente eletti, ed il Governatore, che finì, e quello, che fu terzo Archiviſta: ad effetto che l'uno, e l'altro conſegni le Chiavi dell'Archivio, e nella detta Congregazione darà poſſeſſo al Governatore moderno, dandoli tutte le Chiavi, che toccano al ſuo peſo, e gl'Inventarj della Chieſa, ed'Oſpedale, e nel medeſimo modo il Governatore, che finì, conſegnarà al Succeſſore il ſigillo, e chiave dell'Archivio, e qualſivoglia altra ſcrittura, o libro, che averà appreſſo di ſe appartenenti al governo della Caſa, e ſubito il Governatore moderno, mandarà a chiamare i Cappellani, ed in nome della Congregazione gli licenziarà in quanto non ſiano ricevuti più che per un'anno, e parendo conveniente, che continuano un'altr'anno nella Congregazione ſeguente, gli tornerà a riceverli.

Capitolo Duodecimo.

Come ſi procederà ſe il Governatore non vorrà accettar la carica.

Accadendo, il che Dio non voglia, che il Governatore eletto non voglia accettare la carica, ſubito entrarà in eſſa quelche reſtò ſecondo i voti, ſenza violentare, ne aſtringere il primo nell'accettazione, perchè non ſi può ſperare deva ſoddisfare alla ſua carica chi non potendo, o non volendo l'accetta. E ſe non ſarà pre-

preſente nella Congregazione il detto Governatore eletto, nel giorno ſeguente l'andaranno a trovare, il Governatore, che fini, e quello, che hà da ſervire di più antico col Notaro, e gli ſignificheranno come è eletto, e della ſua riſpoſta farà il Notaro fede, acciò per quello, o ſerva al ſuo Offizio, ad effetto, che in conformità di eſſa, o ſerva la carica, o non volendo eſſo, lo faccia il ſecondo in voti, come di ſopra.

TITOLO QUARTO.

De' Governatori.

CAPITOLO PRIMO.

Degl'Obblighi del Governatore nuovamente eletto.

1. Al Governatore nuovamente eletto tocca aver cura delle coſe, che ſpettano al culto Divino, governo della Chieſa, ed Oſpedale, acciò ſiano nella forma, che diſpongono i Statuti.

2. Primieramente andarà tutt'i giorni della Settimana a viſitare la Chieſa, ed'Oſpedale, e vederà ſe ſta tutto con la decenza, che conviene, ed in quello, che troverà difetto ammonirà, riprenderà, e caſtigarà chi troverà, che per negligenza, o colpa non darà ſodisfazione, ch'è obbligato a dare.

3. I giorni di Feſta aſſiſterà alla Meſſa cantata, ad effetto, che con la ſua preſenza neſſuo Cappellano manchi, e così celebrino gl'Offizj Divini.

4. Ordinerà, che s'aggiuſti la Caſa, e luogo, dove ſi hanno da fare le Congregazioni di tutto quello ſarà di biſogno, e le farà intimare come ſi è detto nel *Capitolo* 4.

5. Saprà ſe il Sagreſtano diſse, e fece dir le Meſse, e Reſponſorj degl'obblighi della Chieſa nel modo, che ſi contiene nel Capitolo, che tratta dell'Offizio di Sagreſtano, e parimente vederſi, ſe il detto, o i Cappellani, ed'altri Offiziali fanno quel che gli tocca, come ſi contiene ne'Capitoli de' medeſimi, ed accadendo, che uno, o più Cappellani ſiano ammalati, e quelli, che reſtarono non poſsano dir Meſsa, e ſodisfare a gl'obblighi della Chieſa, le farà dire d'altri Sacerdoti, dandogli l'elemoſina ordinaria, e diranno le Meſse nella noſtra Chieſa.

6. Scriverà di ſua mano in queſti Statuti gl'obblighi delle Meſſe, e Legati, che di nuovo ſaranno accettati per la Congregazione Generale nel luogo, dove ſono più. E ſimilmente le farà notare nella Tavola della Sacriſtia.

7. Farà, che vi ſiano in Chieſa due caſſe, una per mettere l'elemoſine, che i Fedeli daranno per loro divozione, la quale averà due chiavi, una che la terrà il Governatore, e l'altra il Sagreſtano, e ſi aprirà ogni ſei meſi, e quello che in eſſa ſi troverà, darà all'Eſattore, acciò lo conſegni al Camerlengo. L'altra Caſſa ſervirà per l'elemoſine delle Meſſe, le quali ſecondo, che verranno le ſcriverà il Sagreſtano in un libro, per poterle ſecondo il numero applicare per l'intenzione di chi le manda a dire, che così ancora averà due chiavi, e ſi aprirà ogni meſe, ed il denaro, che ſi troverà, ſi diſtribuirà a Cappellani, che avran ſodisfatto le ſudette Meſſe, e l'elemoſina di quelle, che non ſono ancor dette, ſi rimetterà nella Caſſa per dirſi poi nel meſe ſeguente, facendone il Governatore nota nel libro delle Meſſe.

8. Farà, che vi ſia nella Sagriſtia un Libro, nel quale il Sagreſtano ſcriva tutte le Meſſe, che ſi fanno dire, e ſi dichiarerà, come ſi diranno; ſe per l'anima di Sacerdote defonto, o defonta, o in onore di qualche Santo. Ed al piede di ogni Meſſa, ſi ſcriverà chi l'averà detta, ad effetto, che coſti, e ſe gli dia l'elemoſina. Le dette Meſſe ſi diranno nel modo ſeguente:

9. Primieramente diranno i Cappellani quelle, che dovranno per la Caſſa. Secondo i medeſimi Cappellani per ſe nelle vacanze, che hanno. Terzo i Cappellani extranumerarj, e quando vi ſaranno tante Meſſe, che non poſſano dirſi da' ſopradetti, le diranno i Sacerdoti Portogheſi di buona vita, precedendo ſempre i noſtri Congregati, che vorranno venire a dire nella noſtra Chieſa, i quali ſi ſpediranno, e ſe gli darà un veſtimenti migliori, e il denaro che reſtarà delle Meſſe, che non ſi diſſero, ſi rimetterà alla Caſſa, come ſi è detto nel §.7.

10. E ſe qualcuno farà dir Meſſe, o fare alcuni ſoffragj, dando maggior elemoſina del ſolito, il Governatore riſolverà quel che ſarà di più per la Caſa, ſalvo ſe la perſona, che le mandò a dire le dette Meſſe, o fare ſuffragj, dichiarò, che tutta l'elemoſina, ſi dia a perſona, o perſone, che diceſſero le dette Meſſe, o faceſſero i detti ſuffragj, il che ſi adempirà intieramente, e ſolo il Governatore potrà ripartire le Meſſe, come ſi è detto nel §.9., e gl'ordiniamo, che in niun modo conſenta, ſi diano elemoſine delle Meſſe, che verranno alla noſtra Chieſa, acciò ſi dicano fuori di eſſa, per eſſer contro i Decreti della Sagra Congregazione del Concilio, e del parer de' Dottori, che diſpongono, che le Meſſe, che ſi portano da' Fedeli ad una Chieſa, o Altare, non ſi poſſino celebrare altrove contro la volontà dell'Offerente.

11. Farà, che vi ſia un altro Libro, nel quale ſi ſcriva tutta la Cera neceſſaria per il ſervizio della Chieſa, e ſempre che l'averà da pigliare, comanderà al Sagreſtano, che pigli il Libro, ed ambedue andaranno a caſa del Ceraro'o, e vedranno peſare la Cera, ed il numero delle libre ſi ſcriverà nel detto Libro dal medeſimo Cerarolo, dichiarandoſi il giorno, che ſi levò la Cera, ed il Governatore la farà mettere in una Caſſa, che a queſt'effetto averà, dove ancora ſtarà il detto Libro, e di lì l'anderà dando quando vedrà, ch'è neceſſario, e domanderà al Sagreſtano il reſto delle Candele.

12. Nel principio del ſuo Offizio piglierà conto dal Sagreſtano di tutta la robba, argenti ed altre coſe, che ſono in Sagreſtia, e tutte le quali coſe vedrà in particolare per l'Inventario in cui ſaranno notate dal medeſimo Sagreſtano, e glie le tornerà a conſegnare nel medemo modo per Inventario ſottoſcritto, e metterà ne' Tiratori del Tavolino della Congregazione il Libro dell'Inventario, e ſe mancherà qualche coſa di poca importanza, la ricuperarà dal medeſimo Sagreſtano, come meglio gli parerà, ed eſſendo di conſiderazione lo notificherà alla Congregazione particolare, acciò eſſa ne proveda.

13. Che per avvenire qualſivoglia robba della Sagreſtia, o Infermeria ſi disfarà; il Governatore metterà nell'Inventario la margine di tal robba, come ſi disfece, acciò che coſti,

Digitized by Google

e non vi ſia dubbio ne' conti, quali il Governatore Succeſſore ad eſſo gli dovrà pigliare.

14. Item non conſenterà, che il Sagreſtano, o Oſpidaliere, ſi licenzino dall'Oſpedale, ſenza che prima rendan conto di tutto quello, che per Inventario gl'è ſtato conſegnato.

15. Item in oiun modo laſcierà ſeppellire corpo alcuno nella Cappella maggiore, o altre ſenza ordine della Congregazione Generale, quale ſi deve ſempre dare a perſone qualificate, e profittevoli alla Chieſa, ed' Oſpedale.

16. Item ſe in queſta Corte morirà alcun Congregato gli farà dire una Meſſa cantata per la ſua anima, ed a queſt'effetto farà intimar tutta la Congregazione, e a ciaſcuno de Congregati, che ſi trovaranno preſenti, ſe gli darà una candela di due oncie, ed a ciaſcuno de' Cappellani ſimilmente di due oncie, quali ſaranno obligati a dire uo Officio di nove lezzioni avanti la Meſſa caotata, e quando il detto Congregante ordinaſſe eſſer ſeppellito in S.Antonio, il ſuo corpo ſarà eſpoſto nella Chieſa con otto Torcie, e ſeppellito nella Sepoltura commune de' Congregati: ſe però non aveſſe prima determinata altra a ſuo beneplacito, ed il tutto s'intenda gratis; Similmente ſi farà dire una Meſſa baſſa per tutti i Congregati, che muojono fuori di queſta Corte, benchè al tempo della ſua morte, non lo ſiano, eccettone quei, che per colpa foſſero levati dalla Congregazione Generale.

17. Item invitarà uno de' Sacerdoti della Congregazione Generale, o particolare, acciò dicano le Meſſe ſolenni degl'oblighi della Caſa, quali potendo eſſere, ſi diranno ſempre da uno de'Governatori Congregati.

18. Item quando vacherà Cappellania, o ſi averà da provedere di ouovo, mandarà 15. giorni avanti a metter gl'Editti nella Porta della Chieſa, acciò concorrano ad eſſe le perſone, che queſti Statuti diſpongonono, quali daranno al Sagreſtano i loro memoriali dentro il termine di otto giorni, acciò poſſa negl'altri otto il Governatore informarſi delle perſone, che averanno ſufficienza della vita, e de' coſtumi, e di quello troverà, riferirà in Congregazione avanti di principiarſi a votare.

19. Item manderà nel giorno della Purificazione di N. Signora a ciaſcuno de' 20. della Congregazione una Candela di mezza libra, ed a' Cappellani, che aſſiſteranno, ne farà dare un'altra di 4. oncie, come anche manderà a' Benefattori, e farà tutte l'altre funzioni ſimili, che al Governatore più antico non ſaranno ſpecialmente impoſte.

20. Item ciaſcun Meſe nel fine di eſſo ſalderà i conti col Sagreſtano delle ſpeſe, che ſi fecero nel tal Meſe nella Sagreſtia, cioè Cappellani, ed altre coſe; e ſaldati mettendogli il ſuo rincontro di conferenza, ordinerà al Computiſta, che ſcriva il Mandato della detta quantità per eſſere paſſato in Congregazione, come ſi dice oel *Titolo 3. Cap.4. §.2.*

21. Nella Congregazione proſſima, ed antecedente il giorno della Candelora farà la Liſta de'Cerj, e Candele, che in detto giorno, ſi averanno da diſtribuire, e delle Libre, che importaranno, ordinerà che ſi faccia menzione ſommariamente nel Decreto, che ſi farà da tal Congregazione, e per la detta Liſta, ſi riceverà dal Cerarolo la detta Cera; e ſi ſcriverà nel ſuo Libro.

22. Similmente in altre Congregazioni anticipatamente, ſi taſſarà la ſpeſa, che ſi dovrà fare io qualſivoglia Solennità, cioè di Settimana Saota, S.Antonio, e S. Eliſabetta &c. E di quello, ſi determinarà, ordinarà ſi faccia Decreto, e che ſi leggerà nell'atto dell'eſpedizione del Mandato da farſi a piedi della Liſta di qualſivoglia Feſta, e perchè il pagamento apparterrà a diverſe perſone, il Mandato ſi farà pagabile al Sagreſtano, il quale copierà la detta Liſta nel ſuo Libro, ed in eſſo gli faraono ricevuta quei, che da eſſo averanno riſcoſſo.

23. Nel giorno di S.Antonio diſtribuirà a' Pellegrini quattro ſcudi di moneta, che laſciò il R.P. Antonio Diaz di bon.mem. da diſtribuirſi ogn'anno, così anche ſcudi moneta otto, che laſciarono il Dottor Belchior Barboſa, ed Antonio Lopez Nabo, leggendo prima di detta diſtribuzione la volontà de'Teſtatori per migliore effettuazione.

24. Procurarà di ſapere, ſe alcun Portogheſe ſia carcerato, ed oprarà con carità tutto quello ſarà neceſſario per liberarlo, ordinando al Procuratore della detta Caſa, che a queſt'effetto faccia l'iſtanze neceſſarie avanti i Giudici, a cui ſpetta la Cauſa, valendoſi oell'occorrenze dell'autorità del Signor Protettore, Ioviato, o Reſidente.

25. Item nel principio del Meſe di Maggio, farà metter Editti nella Porta della Chieſa, acciò concorrano tutte le Donzelle Portogheſi alle Doti della bo.mem. del R.P. Antonio Diaz, che ſi danno nel giorno di S.Antonio, ed in mancanza di eſſe le Caſtigliane, ed in mancanza di queſte le Aragoneſi, e Valenziane, o altre di qualſivoglia Corona di Spagna, ed in mancanza di queſte le Borgognone, quali dentro 15. giorni metteranno i loro Memoriali in ona Caſſetta a queſt'effetto deſtinata, che ſtarà deotro la Chieſa vicino l'Acqua Santa, ed eſſo terrà la chiave, ed intimerà la Congregazione Generale, acciò in eſſa ſi facci l'Eſtrazzione del Rione per le Doti del R.Antonio de Bivar, ed i Viſitatori nella forma, che ſi diſpone nel *Capitolo 29.*

Forma dell' Editto.

26. A dì 13. Giugno giorno di S.Antonio di Padova, ſi danno in queſta Chieſa le Doti della bon.mem. del R. Antonio Diaz, alle quali in primo luogo ſaranno ammeſſe le Zitelle Figlie, e Nipoti di Portogheſi, ed in mancanza di eſſe le Caſtigliane, e non eſſendovi l'una, e l'altra, le Aragoneſi, e Valenziane, o di altra Corona di Spagna, ed in mancanza delle ſopradette le Borgognone, e metteranno i Memoriali in una Caſſetta per queſt' effetto deſtinata, che ſtarà vicino al Fonte dell'Acqua benedetta all'entrata di detta Chieſa ſino li 15. Maggio, dichiarando la Nazione, Padre, e ſtrada, dove abitano per eſſere viſitate da'Teſtamentarj del R.P.Antonio Diaz.

27. E nella medeſima occaſione, e giorno farà mettere altro Editto, dicendo, che ſi daranno nella medeſima Chieſa nel medeſimo giorno tante Doti, che laſciò la bon.mem. del R.Antonio de Bivar. In primo luogo ſaranno ammeſſe le Donzelle Figlie, e Nipoti di Porto-

gheſi

Google

gheſi ſino al quarto grado, ed in mancanza di eſſe le Donzelle Romane, e di tutte le nazioni abitanti in Roma, e ſaranno preferite le Orfane, e metteranno i Memoriali nella Caſſa deſtinata, che ſtarà nella detta Chieſa, dichiarando i nomi de' loro Padri, e la ſtrada dove abitano per eſſere viſitate, e farà mettere il medeſimo Editto in lingua Italiana nella Chieſa Parochiale del Rione, che in quell'anno ſarà cavato per ſorte.

28. Paſſati li 15. giorni il Governatore moderno aprirà la Caſſa de' Memoriali, ſpartendoli intimarà Congregazione Generale, nella quale ſaprà quante Doti s'hanno da dare in quell'Anno provenienti dalla laſcita del R. Antonio de Bivar, e ſubbito ſepararà i Memoriali, e quelli, che appartengono alle Doti del R. Antunio Diaz li ſepararà, e farà intimare a gl' Eſecutori Teſtamentarj, acciò adunandoſi nella Caſa della Congregazione poſſano diſporre la viſita delle Donzelle nel modo, che ordina il Teſtatore, e per quelli, che toccaranno le Doti del R. Antonio de Bivar terrà eſpoſte due Liſte, e numerati li Memoriali, cominciando dal numero primo ſino al numero, al quale arriva, procurando con perſona pratica, che le dette Liſte ſiano fatte con regola, fatta goida, e dichiarati li nomi delle Donzelle, che devono eſſere viſitate per ordine, per minor fatica, ed una delle dette Liſte conſegnarà ſubito co' Memoriali a Viſitatori, che ſaranno deputati per la prima Viſita, e l'altra Liſta darà a' ſecondi Viſitatori.

29. Per farſi l'eſtrazzione de' Viſitatori, ſi metteranno in una Buſſola bollettini, co' nomi di tutti i Congregati, anche di quelli, che non ſaran preſenti in detta Congregazione, detta eſtrazzione de' ſei, si farà per ſorte, de' quali i primi due faranno la prima viſita, e gl' altri due ſeguenti la ſeconda, e gl' altri due l'ultima, ſerviranno per ſupplemento, ed in caſo, che li Viſitatori per qualche legitimo impedimento non poſſano viſitare, quelchè averà il tale impedimento, lu faccia intendere al Governatore moderno, per far avviſare il primo Supplemento, ed impedito queſto al ſecondo, per poter coll' altro Viſitatore ſupplire a fare le tali viſite, le quali devono eſſere finite a 3. del Meſe di Giugno, e si raccomanda a' Viſitatori, che devono ben oſſervare, e con eſattiſſima diligenza vedere le fedi per la prova dell' età, e di eſſere Orfane di Padre, ed eſſere legitime, ed oneſte, ed i Viſitatori, che uſciranno una volta dalla Buſſola, ſaranno eſenti d'eſſer un'altra volta imbuſſolati, ſin che si termini la Buſſola, e ſimilmente ſi caveranno per ſorte i Rioni di Roma uno in ogn' anno, eccetto quello della Pigna, e Regola, che per la ſua tenuità vanno uniti, e meſſi tutti in una Buſſola, e di lì si leveranno ſino al fine.

30. A' quattro di Giugno intimarà il Governatore moderno i Viſitatori, che si radunino nella Caſa della ſolita Congregazione, e faccino lo ſcrutinio delle Donzelle viſitate, ed approvino quelle, che giodicheranno habbino requiſiti, conforme diſpone il Teſtatore, e approvate, faranno Bolettini de' ſuoi nomi, per eſſere imbuſſolate, e tirarsi per ſorte nella Congregazione proſſima, ſi avverte, che le Donzelle Portogheſi non devono eſſere imbuſſolate, per eſſere preferite, e ſe ſaranno più in numero di quello ſono le Doti, che ſi hanno dà dare in quell' Anno, ſaranno preferite le figlie, e dopo le Nipoti, e tra queſte le Orfane, e per ultimo requiſito quelle, che averanno maggior età. Li 5. di Giugno intimarà Congregazione Generale, nella quale i Viſitatori diranno il nomero delle Donzelle, che ſaranno approvate, ſenza dichiararne il nome di eſſe, ne delle riprovate, e ſe gli raccomanda il ſegreto per il pregiudizio delle riprovate, e si metteranno in una Buſſola i detti Bolettini, ſi tiraranno per ſorte tante, quante ſono le Doti, che ſi hanno dà diſtribuire in quell' Anno, ed i Viſitatori ritiraranno i Bolettini avanzati per abbrugiarli, e non conſentiranno, che niun Congregato li poſſa vedere, nè ſi ſappia quali furono le approvate, o ripruvate.

31. Diſporrà, che Teſtamentarj del R.P. Antonio Diaz, dopo di aver terminata la ſua viſita, convengano nella Caſa della noſtra ſolita Congregazione, e diſtribuiſcano le Doti alle Donzelle nella forma, che diſpone il Teſtamento, quale ſi dovrà fare, ſino li 8. di Giugno, ed in caſo, che ſucceda aver diſcordia nel ripartimento delle Doti, e che ſiano pari li voti Teſtamentarj, la Congregazione particolare dirimerà il dubbio, ed il Governatore moderno diſporrà, ſi faccino le Cedole dotali, che ſarà ciaſcuna di ſcudi venti moneta.

32. Mandarà anche a ſtender le Cedole, che ſi daranno alle Zitelle delle Doti del R.P. Antonio de Bivar, nelle quali farà mettere le clauſole, che di due in due Anni ſiano obligate moſtrarle al Governatore della detta Chieſa, ed Oſpedale, acciò coſti continua co' requiſiti, che diſpone il Teſtatore, altrimenti perderanno le Doti, e ſegretamente ſi informarà della vita, e coſtumi di ciaſcuna delle Donzelle dotate. Similmente averà cura di fare, che nell'obligazione, che fanno quelle, che ricevono le Doti, ſi metta una clauſola, dicendo, che eſſa N. si obliga tutti gl'anni nel principio del Meſe di Maggio dichiarar per ſcritta alla Congregazione la Caſa ſua abitazione, o ſia in Roma, o fuori di eſſa, acciò coſti alla Congregazione della ſua ſopravivenza, ed in caſo di contravenzione perderà la Dote, ed eſſo Governatore andarà perſonalmente informarsi, ſe la detta N. e viva, ed hà figli, ed eſſendo ella fuor di Roma, ſi mandarà ad informare, e coſtando eſſer morta ſenza figli, ne darà parte alla Congregazione, acciò torni a ricuperar la Dote, che aveva ricevuta e paſſati li 15. giorni di Maggio, averà cura di vedere il Libro delle Cedole delle Donzelle, ch' ebbero dette Doti, e per quelle che l'hanno ricevute, ſaperà ſe mandorono in quell' anno Memoriali della ſua ſopravivenza, come ſopra ſe gl' ordina.

33. E quando ſi averanno da dar le Doti, che ſarà il giorno detto di ſopra, aſſiſteranno i Teſtamentarj del R. Antonio Diaz alla Meſſa, al diſtribuir delle Cedole, a queſti ſi darà un Banco con un Tappeto, che ſtarà nella Cappella maggiore alla parte dell'Epiſtola in faccia de' Governatori, e più Congregati, che devono ancor aſſiſter tutti alla Meſſa Solenne. E ſtando preſente il Signor Procuratore, Inviato, o Reſidente della Corona di Portogallo, ad eſſo toccarà dare la Cedola alle Donzelle, ed in ſua mancanza toccarà al Governatore più antico.

34. Ogni volta, che il Governatore averà dà far pagare qualche Dote, farà ſcrivere a tergo

go di detta Cedola il mandato ſottoſcritto da eſſo, e dal Governatore piu antico, acciò il Camerlengo paghi ſacendola regiſtrare nel Libro delle Donzelle, e ſi dicharará nel Libro ſudetto al margine di tal Cedola, come reſta pagato, ed in che Anno, e tempo, e dentro la medeſima Cedola farà mettere la licenza de' Governatori, e fede del Confeſſore del Monaſtero, dove profeſsò, o del Parocho, che aſſiſtè al ſuo Matrimonio, e l'obligo che la tal N. fà, e ſuo Marito di reſtituire la Dote mancando le clauſule che ordina il Teſtatore, e dell' obligazione, deve aver rogito di Notaro Publico, acciò in ogni tempo faccia debita fede.

35. Nel fine dell' Anno conſegnarà a' Contatori il Libro dell' elemoſine ordinarie de' Pellegrini, ed i ſcritti delle loro Confeſſioni, acciochè dà quelli coſti la ſpeſa, che ſi fece nel ſuo Anno con detti Pellegrini, e ſi confronti co' mandati a queſt' effetto ſpediti.

Coſe appartenenti all'Oſpitalità, ed Infermeria.

36. Il Governatore della Chieſa, ed Oſpedale non conſentirà che vi ſia in eſſo alcun Refugiato di altra Nazione, ſe non con gravi cauſe, ne per maggior tempo, che 15. giorni, finiti li quali, e durando le medeſime cauſe biſognandoli più tempo potrà il Refugiato ricorrere alla Congregazione, che informata di dette cauſe li darà, o negherà più lunga dilazione a ſuo giudizio, ed arbitrio; e ſi li raccomanda che la detta Congregazione particolare faccia tutto il poſſibile, che i Refugiati non ſtiano molto tempo nel noſtro Oſpedale per le querele, ed incovenienti, che poſſono naſcere ſtando lì.

37. Procurerà ancora, che ſia vacante una Camera dell'Oſpedale, decentemente accomodata con uno o due Letti, acciochè in quella, e non nella ſtanza della Congregazione, ed Archivio ſi poſſa alloggiare alcun Congregante, o Pretendente differente dagl'altri nella qualità.

38. Oſſervarà, e farà oſſervare il regolamento dell'Infermeria nelle ſpeſe ordinarie di ciaſcun giorno nel mangiare, e non conſentirà ſi accreſca coſa alcuna ſenz'ordine ſpeciale del Medico.

39. Nel principio dell'Anno pigliarà conto dall'Oſpidaliere di tutti i Mobili, e coſe dell'Oſpedale, ed Infermaria per Inventario differenti, in modo che la robba dell'Oſpedale, ed Infermaria non ſi meſcolino con quella dell'Infermeria, il che tutto gli tornarà a conſegnare per li detti Inventarj, che li conſegnarà, e ſi metterà il Libro di quelle nel Tiratoro della tavola della Congregazione.

40. Tanto che ſe nell'Oſpedale morirà alcun Pellegrino, o qualche altra perſona, pigliarà conto dall'Oſpidaliere di tutto quello, che reſterà di tal Defonto, che ſarà fatto per Inventario e ſottoſcritto dal detto Oſpidaliere, e due Cappellani, e s'informerà, ſe il Pellegrino, o qualche altra perſona Portogheſe, che morì nel noſtro Oſpedale, fece intieramente eſeguirlo, e ſe non lo faceſſe, tutta la robba, che trovarà, la venderà, ed il prezzo che ſe ne ritraerà con altri denari, che reſtò per riſcuotere in lettere, o per altra ſtrada, che ſia, metterà tutto in ſe nel modo ſeguente. Due parti ſaranno per l'Oſpedale in caſo, che non abbia Erede ab inteſtato, e la terza gli l'applicarà per Meſſe, e non di meno, ſe queſta ſomma arrivarà a ſcudi dieci moneta, li farà dire trenta Meſſe baſſe, e li farà fare un'offizio di nove Lezzioni con una Meſſa Cantata, di cui i Cappellani averanno ſcudi tre moneta, ma ſe gli darà ſepoltura nella Chieſa, di che verrà all'Oſpedale ſc.2. 50. moneta, oltre la ſpeſa della apertura, e ſerratura della foſſa. E ſe la detta terza parte aſcenderà ſopra ſc.10., il Governatore ſpenderà quelch' è di più in Meſſe, o ſuffragj, come gli parerà per l'Anima del detto Defonto, e ſe gli raccomanda molto, che per amor di Dio aſſiſta alla Sepoltura de' Defonti nell' Oſpedale, acciò tutto ſi operi con carità, e decenza dovuta.

41. Item ſopra dell' Oſpidaliere i nomi di quelli, che nell'Oſpedale morirono, e de' Padri, Parenti, e Terre, dove ſono, e dentro 15. giorni avviſarà di quello paſſa, ed in caſo abbian fatto teſtamento, in che forma, e le lettere, che inviarà a' parenti ſia per via ſicura, acciò ſiano conſegnate a chi ſono dirette.

42. Item quando qualcuno degl'Infermi, che nell'Oſpedale ſi medica abbia in denaro, o lettere di cambio di quantità di denari, che ecceda ſc.75. moneta, ſe morirà, ſi oſſervarà quello reſta detto ſopra, ed in caſo di convaleſcenza pagherà di quello paſſa la detta quantità tutta la ſpeſa, che l'Oſpedale farà con lui, mentre con li detti ſc.75. moneta potrà ſpedire il ſuo negozio, e ritornarſene in Portogallo.

43. Item il denaro, che riſcuoterà di quelli, che muojono, come delle ſpeſe, che ſi fecero di quelli, che ricuperorono la ſalute, potendoli pagare li conſegnarà all'Eſattore, acciò li porti al Camerlengo nella forma detta di ſopra: il denaro però proveniente dalle multe de Cappellani, e più Offiziali della Caſa, eſſo Governatore li deve riſcuotere, e diſtribuire in elemoſine per li Portogheſi poveri a ſuo arbitrio, o applicarlo in benefizio della Caſa.

44. Item ogn'anno potendo eſſere, farà conti con lo Speziale de' Medicamenti, che hà dati, e li farà il pagamento col parere del Medico e della Congregazione, come a baſſo ſi dirà nel §.47., e di ſoa mano farà nota nel Libro, che nell'Infermeria ſta a piedi delle ricette del Medico, in che dica, come i medicamenti di ſopra, reſtano ſodisfatti, dichiarando l'Anno, ed il giorno, in che paſsò mandato, acciò ſi pagaſſero.

45. Item nel fine d'ogni meſe aggiuſtarà conti coll'Oſpidaliere del denaro datogli per l'elemoſine de' Pellegrini, che non paſſarà di ſc.5. moneta, la notarà nel Libro del medeſimo Oſpidaliere per poterli nel fine del Meſe pigliar li conti, e niſuna elemoſina li farà buona, ſe non quelle date di ſuo ordine, la quale darà nella medeſima Fede del Confeſſore, che portarà il Pellegrino.

46. Item farà nel medeſimo modo conti coll' Oſpidaliere ogni Meſe delle ſpeſe, che ſi fecero cogl'Infermi, ed Oſpedale, ed aggiuſtate eſſe nella medeſima liſta, che preſentarà, farà paſſar mandato, acciò il Camerlengo paghi, come ſi è detto nel *Capitolo* 4. §.2.

47. Item fabricandoſi nella Chieſa, ed Oſpedale, chiederà la liſta de' conti agl'Artiſti, che per ſuo mandato hanno lavorato, ed eſſendo di minor quantità, lo potrà aggiuſtare da ſe, mà

ſe

ſe paſſaranno di ſc.20., come ordinariamente paſſano quello dello Speziale, ne queſta, ne quella degl'Artiſti le potrà da ſe ſolo aggiuſtare ſenza ordine della Congregazione, la quale proporra le Liſte de' tali conti, acciò eſſa le aggiuſti, come ſarà ragionevole, e non laſcierà nel ſuo anno neſſun conto da ſaldarsi nell'anno ſuſſequente.

Capitolo Secondo.

Della poteſtà, che hà il detto Governatore.

1. Il detto Governatore nelle Congregazioni, dove aſſiſterà il Sig. Protettore, Inviato, ò Reſidente, ſi ſederà nel primo luogo della parte ſiniſtra, e dopo che ſaranno recitate l'orazioni, ed avendo propoſto il più antico, proporrà eſſo quello gl'occorrerà.

2. Riprenderà in Congregazione qualſivoglia Cappellano, come anco in nome di eſſa lo riceverà, o licenziarà, conforme da eſſa ſi ſarà ordinato, e tutto ciò, che in eſſa ſi decretarà, e ſarà quaſi Eſecutore univerſale di queſti Statuti.

3. Potrà ſpendere ſino a ſc.5. moneta in tutto l'anno in quello li parerà neceſſario per il ſervizio della Chieſa, ed Oſpedale, o elemoſine, quali farà mettere nella prima liſta a chi ſpettarà, e nel Libro di dove quella emana, acciò di tutto, ſi paſſi mandato in Congregazione al Camerlengo, e ſe ſaranno neceſſarie coſe di maggior rilievo, ne farà conſapevole la Congregazione particolare, ed allora di ſuo ordine le comprarà, o le rifarà, conforme li ſarà ordinato.

4. Sarà trattato con tutto il riſpetto, e riverenza da'Cappellani, Offiziali, e perſone della Chieſa, e li potrà licenziare, che così l'oſſervaranno, e ſe eſſi ſi ſentiranno aggravati, potranno ricorrere alla Congregazione particolare, dove ſe li farà giuſtizia.

5. Dando à ciaſcuno de'Congregati che di nuovo andaranno entrando, li Statuti, come ſi dice nel *titolo* 3. *Cap.*2. §.1., li avertirà, che ſe per qualche cauſa laſciaſſero, lo devono reſtituire al Governatore *pro tempore*, ed il medeſimo farà a tutte le perſone, che di nuovo entraranno a ſervire di Cappellano, Sagreſtano, Confeſſore, Eſattore, Oſpidaliere, ed altro qualſivoglia Offizio, il regolamento appartiene all'Offizio di qualſivoglia di eſſi, acciò del riferito in eſſi abbiano maggior notizia, e lo ſappiano oſſervare, ed al Sagreſtano darà anche lo Statuto del Sottoſagreſtano, e l'Oſpidaliere quello dell' Infermiero, e Coco, acciochè l'uno, e l'altro vedano, e l'oſſervino, procurando, che li tornino a reſtituire, quando in qualſivoglia forma laſciaranno di ſervire a tali Offizj.

6. Mandarà che ſi proveda di legna per tutto l'anno nel tempo, che li parerà e più conveniente, e più buon mercato, ed il medeſimo farà nel provedimento dell'oglio per due anni, comprandolo nell'anno di maggior abbondanza, e ſempre darà parte alla Congregazione particolare, e ſenza la ſua direzzione non oprarà coſa alcuna in queſte proviſioni.

7. Procurarà aggiuſtar per tutto l'anno la muſica, ed il paramento della Chieſa per il minor prezzo, che ſarà poſſibile, ed avanti dell'aggiuſtamento finale, darà parte alla Congregazione, ſe non ſi aveſſe eſſo inteſo ſino a che prezzo ſi può aggiuſtar co'Muſici, e Feſtarolo.

8. Averà molta cura, che tra Cappellani non vi ſiano parzialità, ne inimicizie, e trovandoſi quelli, che le fomentano, li farà ammonizione, e vedendo, che non ſi emendano li licenziarà.

9. Non darà, ne conſentirà, che l'Eſattore, o Sagreſtano diano denaro antecipato a neſſun Cappellano delle ſue Meſate, ma ritrovando, che alcuno abbia neceſſità, lo rappreſentarà alla Congregazione, acciò lo proveda, ſe li parerà, ed ad ogni Cappellano, che abbia Offizio, oltre del ſuo ſalario li mandarà dare 5. giulj di più ogni meſe per la ſua fatica.

10. Perchè non è minor virtù delle Leggi caſtigare i Traſgreſſori di eſſe, che premiare gl'ubbedienti, ſi ordina al Governatore, che con tutta la cura eſeguiſca le pene dichiarate nel *Cap.*8., del Libro 2., multando i Cappellani, e più Offiziali del noſtro Oſpedale, che abbiano in eſſe incorſo, e perciò averà penſiero di leggere qualche volta il detto Capitolo per farle oſſervare.

11. In niun modo conſentirà, che nel noſtro Oſpedale, ſi naſconda robba di contrabando, e trovando, che alcuna delle Perſone dell'Oſpedale lo fa, di qualſivoglia qualità che ſia, lo licenziarà ſubito, ed intenda, che nemeno eſſo può dare la tal licenza, e ſimilmente non conſenta facilmente, che le medeſime Perſone della Caſa in eſſa abbiano depoſito di denaro, ne robba di niun genere, eſſendo perſone di fuora, ſenza che primieramente lo faccino conſapevole, acciò eſſo conſideri, ſe conviene dare, o negare la tal licenza.

12. Procurarà quanto più poſſibile ſia, che ſi predichi ne'giorni della Domenica di Quadrageſima, il giorno delle Ceneri, ed il Giovedì Santo, e non trovando Predicatori nelle Domeniche, procuri almeno vi ſia quello delle Ceneri, e Giovedì Santo.

13. Nella Domenica delle Palme, mandarà a comprare quelle parerà baſtante per diſpenſare a'Congregati, ed altre Perſone, che aſſiſteranno all'Offizio, e per i Cappellani. Nel giorno di S. Antonio, S. Iſabella avendo fatte fare alcune ſtampe, e fiori, le manderà ripartire per quelli, che aſſiſtono nella Chieſa, tanto perſone di fuori, come Congregati, o Cappellani, e quando per alcuni di eſſi non vi ſiano, o non ſi trovaranno preſenti nella repartizione, ne per queſto li manderà dare il ſuo valore in denaro, mentre queſto non e propria, ma una dimoſtrazione di feſta più ſolenne.

Capitolo Tarzo.

Degl'Oblighi del Governatore più antico, e di quello ſpettano al ſuo Offizio.

1. Il Governatore, che terminò di ſervire il primo anno, e reſta nel ſecondo più antico, averà cura viſitare la Chieſa, ed Oſpedale, quanto più ſpeſſo ſarà poſſibile, ajutando ſi in queſto, come in altro il Governatore più moderno, vertendolo in quello, che per cauſa di poco oſo trovarà non eſſer pratico. Ed i Cappellani Offiziali, ed altre Genti dell'Oſpedale l'averanno tutta l'ubbedienza, e riſpetto, come ſono obligati avere al Governatore moderno, altrimenti incorreranno nelle pene nel Capitolo ſopra proſſimo ſi contengono nel §.4., alle quali eſſo per ſe potrà eſeguire.

3. Nelle Congregazioni particolari, ſi ſederà in

in primo luogo, ed in eſſe proporrà tutto quello trovarà nell'Azzienda.

3. Averà in ſuo potere il Libro del regiſtro delle liti, delle lettere, e de'Statuti, ed il ſigillo per poterlo uſare in qualſivoglia di queſte coſe nelle occorrenze, quando li ſia neceſſario.

4. Tanto ch'entrerà nel carico ſopra per il Libro delle riſcoſſioni tutto quello ſta naſcoſto dell'anno adietro, e quello manca per riſcuotere, e ſaprà dall'Eſattore la cauſa della dilazione, e gli ordinerà ſubito lo riſcuota, e tutto l'altro, che andarà ſcadendo con molta cura, e diligenza.

5. Farà ſcrivere dal Notaro nel Libro delle Scritture tutte quelle coſe, che ſi faranno ſopra le proprietà, che di nuovo creſcono all'Oſpedale, ſe faranno di qualità, che richiedono eſſer ſcritte dal Notaro.

6. Sarà obbligato viſitare coll'Eſattore due volte l'anno tutte le Caſe, Terre, e proprietà di Chieſa, ed Oſpedale, cioè nel principio della ſua carica, e di lì a ſei meſi un'altra, ed ogni volta, che potrà, mandando aggiuſtare tutto quello ſarà neceſſario con tanto, che la ſpeſa non paſſi di ſc.320. moneta perchè paſſando non lo farà ſenza ordine della Congregazione, come anche non mandarà fabricare niente di nuovo, ſenza detto ordine, altrimenti s'intenda a ſua ſpeſa. E quando i Pigionanti chiederanno ſe li facci fare qualche acconcio, vederà prima, ſe non ſarano totalmente neceſſarj, e quando ne darà ordine, acciò ſi facino, ed andarà ad aſſiſtere ad eſſi in in quanto ſi faranno.

7. Farà tutte le locazioni, e le mandarà ſcrivere nel Libro delle Scritture, e queſte non paſſaranno di due Anni, ne potrà calare piggione, ſenza ordine della Congregazione. Averà molta cura mandar mettere le Locande nelle Caſe che ſtaranno, o debbano ſtare ſenza Pigionante, e de' nuovi Pigionanti mandarà dar notizia al Computiſta per notarli nel Libro a chi ſpettarà.

8. Manderà l'Eſattore a riſcuotere tutte le rendite con molta cura, e riſcoſſe che ſaranno, ordinarà porſi ſubito il denaro al noſtro Camerlengo, pigliando da eſſo ricevuta nel Libro delle riſcoſſioni, che a queſt'effetto lo portarà, dando nota al Computiſta nel Libro.

9. Averà molta cura nel Rendimento del Benefizio di S. Pietro de Ovadas, ſcrivendo in nome della Congregazione chi ne hà l'incombenza, le lettere, che ſaranno neceſſarie, di che laſcerà copia nel Libro, che di eſſe vi è, e ſaranno ſottoſcritte da lui, e dal Governatore moderno, e ſigillate col ſigillo della medeſima Congregazione, il che s'intenderà in tutte le altre lettere ſcritte in nome della Congregazione, e farà notare nel Libro delle riſcoſſioni dal Computiſta ſotto il ſuo titolo tutto ciò, che ſe ne ritraerà dal detto Benefizio, acciochè di eſſo, e di ciò, che reſtarà aver coſti.

10. Item farà riſcuotere tutte l'elemoſine ordinarie, e riſcoſſe le conſegnarà al Camerlengo nella forma dell'altra conſegna, eſſendo prima data per il Governatore la liſta al Computiſta della Caſa, acciò noti le partite nel titolo 5. *Cap.*4.

11. Aggiuſtarà i Conti all'Eſattore ogni meſe, ed ogni volta, che le parerà, e prima che gli aggiuſti, ordinarà, che gli porti due, o tre giorni avanti i ſuoi Libri, e memorie, acciò meglio li poſſa conſiderare. E ſe trovarà in detti Conti qualche errore di conſiderazione, lo referirà nella prima Congregazione, e paſſati li 3. giorni dopo aver pigliati detti conti, ordinarà all'Eſattore li porti il ſuo Libro delle riſcoſſioni, acciò dalle ricevute di eſſi conſti, ſe ha conſegnato al Camerlengo il denaro riſcoſſo in quel meſe.

12. Ad eſſo ancora tocca a dar giuramento in Congregazione Generale a quello di nuovo entrarà nell'Offizio di Notaro di tener ſegreto tutto quello ſi tratta nelle Congregazioni, dove eſſo aſſiſte.

13. Item ad eſſo tocca aſſiſtere a tutte le liti della Chieſa, ed Oſpedale, e potrà commodare al Cappellano, che ſervirà di Sollecitatore, o a qualſivoglia, che abbia il tal offizio, tutto quello, che li parerà conveniente, e ch'è neceſſario per la buona diſcrezione di eſſe, e di quello, che nelle medeſime anderà ſuccedendo, darà minutamente relazione alla Congregazione, acciò ſappia quello, che paſſa, e ſi dia remedio conveniente a quello ſarà neceſſario. E ſe ſtimarà neceſſario il patrocinio del Signor Rè, detto Inviato, o Reſidente in tutte le occaſioni lo domanderà, ma di niun modo potrà muovere liti di nuovo, ne difendere alcuna, che ſi intentaſſe ſenza prima dar parte alla Congregazione, ſalvo in caſo, *ſi eſſet periculum in mora tam agendo, quam patiendo*, perchè in tal caſo potrà per ſe medeſimo accodire, e ſubito che vi ſarà la prima Congregazione lo referirà in eſſa ciò ſia paſſato.

14. Ad eſſo tocca aggiuſtare i conti di minor ſomma cogl'Artiſti, che lavarono nelle Caſe, che ſono dell'Oſpedale, ed aggiuſtato li farà paſſar mandato per Camerlengo, e pagare conforme il *Cap.*3. *del titolo* 5. §.2. ed in quelle di maggior quantità, che ſaranno di ſc.20. in ſu, portarà le liſte degl' Artiſti alla Congregazione, acciochè eſſa conſideri quello, ſi deve difalcare, ed aggiuſtarle, ed avanti, che ſi finiſca il ſuo Anno, aggiuſtarà conti con tutti gl'Artegiani, che averanno lavorato di ſuo ordine, acciò nell'Anno ſeguente il Governatore, ch'entrarà in ſuo luogo non abbia difficoltà ne'conti ritratti.

15. Nel fine dell'Anno nell'ultima Congregazione Generale riferirà al Signor Protettore, Inviato, o Reſidente, e non eſſendo egli preſente alla detta Congregazione, quello importò in quell'Anno la ſpeſa della Chieſa, ed Oſpedale, e lo Stato delle liti, e del rimanente delle coſe ſpettanti al ſuo reggimento:

Capitolo Quarto.

Di quanto tempo ſono gl'Offizj de'Governatori Conſigliere, e Camerlengo.

1. I Governatori, che ſono fatti per elezione ſervono due Anni, e nel primo di eſſi eſercitano le coſe, che nel titolo 4. *Cap.*1. di Governatore moderno ſi contengono, e nel ſecondo Anno le dichiarate nel Capitolo di ſopra; ma però quando alcuno di tali Governatori entrarà nel detto luogo per ſurrogazione di qualſivoglia dell'Eletti, che mancherà, ſervirà tutto il tempo, che averà da ſervire il Governatore, nel di cui luogo eſſo ſubentra. Li Conſiglieri, e Camerlengo hanno da ſervire un anno da cominciare dal giorno degl' Innocenti, e terminare ſimilmente:

Ca-

CAPITOLO QUINTO.

Come ſi procederà mancando alcuno de'Governatori.

1. Ogni volta, che per morte, o qualſivoglia altra cauſa mancherà uno de'Governatori, entrarà in ſuo luogo il Conſigliere, che reſtò ſecondo in voti nell'elezzione del Governatore, e finirà di ſervire tutto il tampo, che mancava al detto Governatore, cioè ſe era moderno ſervirà il reſtante di quell'Anno, e tutto il ſeguente, e del più antico ſervirà ſolamente il tempo, che gli mancarà, e mancando tutti due i Governatori ſucceſſivamente, entrarà quelche reſtò terzo in voti, che ſervirà nella forma ſopradetta, e ſe avverrà, che tutti due i Governatori eletti manchino nel medeſimo tempo, allora entrarà nel luogo del più moderno il ſecondo in voti, ed in quello del più antico quello, che ſarà terzo in voti, e la Congregazione particolare gli darà poſſeſſo, facendo nota nel Libro de' ricordi.

2. E ſe mancheranno tanti, che almeno non reſtino due Governatori, e due Conſiglieri per accodire al governo della Chieſa, ed Oſpedale, ſubito nel primo giorno feſtivo ſenz'aſpettar quello degl'Innocenti, ſi farà Congregazione generale, ed in eſſa ſi elegeranno le perſone, che mancheranno per empire i luoghi, oſſervandoſi in tutto la forma del *Cap.* 10. *tit.* 3.

CAPITOLO SESTO.

Dell'obligazione de' due Governatori unitamente.

1. Ambedue i Governatori devono andare inſieme a ſupplicare il Sig. Protettore, ſi voglia trovar preſente all' elezzione del Governatore, ed ogni volta, che con eſſo abbiano da trattare qualche negozio d'importanza. Il medeſimo ſi oſſervarà quando, ſi averà da domandar qualche grazia al Signor Cardinal Nipote in beneſizio della Chieſa, ed Oſpedale, o ringraziarnelo, o ad altro Signor Cardinale, e Principe, ed al Governatore più antico tocca così il domandare, come anche il ringraziare in nome della Congregazione, come anche dopo riferire in eſſa quello paſſi, ed ogni volta, che ſi troveranno uniti nelle funzioni della noſtra Chieſa, al più antico tocca la precedenza in totto, e venendo Ambaſciatore, o Cardinale, eſſo gli darà l'Acqua Santa. ritrovandoſi i detti Signori nella Feſta della Candelora, l'antico preſenterà le Candele, e nella feſta di S. Antonio darà le Cedole alle Donzelle, ſalvo aſſiſtendo Ambaſciadore, o Reſidente, ed aſſiſtendo, eſſo li preſentarà il fiore, e ſtampa di S. Antonio, la di cui feſta allora celebramo, come ſi uſa.

2. Della medeſima maniera quando ſi averà da ſtipolar qualche contratto colla Chieſa, ed Oſpedale, o in ſuo nome pigliar poſſeſſo de'beni, e fare Inventario di quello, che per eredità gli ſarà laſciato, come anche quando qualche proprietà foſſe grandemente dannificata, la riparazione del qual danno paſſi di ſc.20. moneta, nella Congregazione ſi riſolva ciò, ſe ſi deve fare, e finalmente in tutti i caſi, che ſuccederanno, che non ſono ſpecificati ad ogn'uno in ſolidum, andaranno, e faranno ambedue inſieme, ſalvo ſe parerà più conveniente, che un ſolo vada.

3. Il medeſimo ſarà, quando le Donzelle, alle quali ſono date le Doti nella noſtra Chieſa, domanderanno licenza per accaſarſi, avanti di dargli la tal licenza, che ha da eſſere in ſcriptis, andarauno tutti due ad informarſi da vicini della ſua vita, e coſtumi, e trovando, che non è viſſuta oneſtamente, ritiraranno la Cedola, e daranno parte alla Congregazione per eſſere caſſata dal Libro delle Doti: trovando però, che viva oneſtamente gli reſtituiranno le Cedole, ſottoſcrivendoſi in eſſe ambedue, il che devono anche fare in tutti i mandati paſſati in Congregazione.

4. Item portaranno le Candele benedette al Papa, al Cardinal Nipote, Protettore, Vicario, Datario, & all'Ambaſciadore, Inviato, o Reſidente, ed al Vicegerente del Vicario di Roma, e ſaranno le candele della ſolita grandezza, ed il più antico glie l'averà da preſentare.

5. Niſſuno de'Governatori potrà diſporre del denaro, o altra coſa di Caſa ſenza ordine della Congregazione, benchè ſia a titolo d'elemoſina, eſſendovi però Memoriali de'Poveri, li proporrà in Congregazione il più moderno.

TITOLO QUINTO.

De'Conſiglieri, ed altri Offiziali della Congregazione.

CAPITOLO PRIMO.

Di quello aſpetta all'Offizio de'Conſiglieri.

1. I Conſiglieri ſono obligati a trovarſi preſenti a tutte le Congregazioni, alle quali ſaranno intimati, e votare in eſſe quello ſarà per bene della Chieſa, ed Oſpedale, conformandoſi ſempre co'Statuti, ed oſſervando il ſegreto, dove la materia lo comporta.

2. Andaranno alle volte, che gli ſarà comodo alla Chieſa, ed Oſpedale, vedranno, e s'informaranno per buon modo, e ſegretamente, come procedono i Governatori, e ſe fanno quelche ſono obligati, conforme i Statuti, e trovando il contrario, lo proporranno in Congregazione particolare, acciò eſſa li avvertiſca. e quando eſſi non ſi emendino fino la terza volta, eſſendo coſa d'importanza, ſi oſſerverà quello, ſi dice dal *Cap.* 7. §. 3.

CAPITOLO SECONDO.

Di quello appartiene a' Conſiglieri, e Contatori inſieme.

1. Due, che in Congregazione ſaranno eletti per Contatori nella forma del titolo terzo *Capitolo* 10. §. 1., devono aggiuſtar i conti in Congregazione particolare, e di tutte le vendite appartenenti alla noſtra Chieſa, ed Oſpedale, ed avanti, che principiino a pigliarle, devono vedere i Capitoli di queſti Statuti, acciò ſappiano quella ad eſſi tocca, e come ſi abbiano da portare in eſſi, ed altro, che ſarà neceſſario per procedere, conforme i medeſimi Capitoli.

2. Dopo di vedere, ſe ſi è riſcoſſo tutto quello importorono le rendite della Chieſa, ed Oſpedale in quell' anno, ed abbiano ricevuto dal Benefizio di S. Pietro de Occadas, e l'elemoſina ſtraordinaria, e dell'altre rendite appartenenti alla Chieſa, faranno di tutto ſomma, e ſe dell' Anno adietro reſtò la Chieſa, ed Oſpedale Creditore del Camerlengo, e di tutto faranno ſomma, e ſe reſtò Debitore, la ſomma, ſi metterà nella Speſa.

3. E aggiuſtata la ſomma delle ricevute, faranno quella delle ſpeſe, vedendo i Mandati di eſſe, ſe ſono conforme queſti ſtatuti comandano

Digitized by Google

dano .atti al piede, *conti ſottoſcritti da' Governatori, e regiſtrati per il Computiſta*, ed aſſiſterà il detto Computiſta all'aggiuſtamento de' conti, e non trovandoſi in conformità di queſti Statuti, in niun modo gli metterà buoni.

4. Ne anche ſe gli faranno buoni in conto del Governatore più antico qualſivoglia partita, che per ſua negligenza laſciò di riſcuotere l'Eſattore, ſalvo ſe coſtara, che ſi fece la diligenza neceſſaria, e che non reſtò per eſſi. Ne anche ſi metteranno in conto ſpeſe alcune ſtraordinarie, che i Governatori abbiano fatto, che paſſi della quantità taſſata ne' loro regolamenti, ſalvo foſſe ſtata fatta per ordine della Congregazione particolare, e le ſpeſe tanto una, che l'altre ſempre ſaranno ſcritte per mano degl'Offiziali a chi tocca, ed al piede di eſſe, ſi ſtenderà il Mandato, come di ſopra ſi è detto nel Capitolo de Governatori.

5. Avendo nel pigliar de' conti qualſivoglia dubbio trà Contatori, Camerlengo, Eſattore in maniera, che non concordino trà di ſe, gl' altri della Congregazione, che non ſono parti, la riſolveranno.

6. Saranno obligati a vedere il Libro, che porta il Computiſta, e che in eſſo ſtiano notate tutte le rendite ne' corpi dell'Azzienda appartenenti, e poſti in debito all'Eſattore, e a conti del Camerlengo, come più neceſſario ſi giudicherà, con chiarezza, e buon governo della Caſa.

7. Nel fine di queſti conti, ſi darà il ſaldo di eſſi, perchè coſsì quell'importò la rendita, e la ſpeſa di quell'Anno, ed in quanto reſta debitore, o Creditore l'Oſpedale del Camerlengo.

8. Chiederanno al Governatore moderno il Libro dell'Elemoſine ordinarie de' Pellegrini, ed i ſcritti della Confeſſione de detti Pellegrini, per vedere ſe ſono tanti li ſcritti, quanto le partite del detto Libro.

Capitolo Taazo.

Di quelche tocca al Camerlengo.

1. Vi ſarà un Camerlengo, il quale ſarà tutti gl'anni eletto, o confermato per la Congregazione Generale, eſſendo alcuno de' Negozianti Portogheſi, che aſſiſtono in queſta Curia, che ſia più accreditato, e ben ſtante, o altra perſona in cui concorrano le tali qualità, conforme ſi diſpone nel Capitolo Decimo Titolo Terzo dell'elezione de' Governatori.

2. Averà il Camerlengo in ſua mano tutto il denaro, che gli portarà, e conſegnarà l'Eſattore, e pagarà i Mandati, che paſſiranno i Governatori, eſſendo per eſſi ſottoſcritti, e regiſtrati per il Computiſta in Congregazione particolare.

3. Renderà conto nel fine dell'anno di tutto il denaro, che ſe gl'è conſegnato, e Mandati, che pagò, i quali conſegnarà in Congregazione particolare da conſervarſi nell'Archivio, e ſe gli darà quietanza dello ſtato, nel quale ſi trovaranno i conti, quali ſi hanno da pigliare in Congregazione particolare, e della detta quietanza, ſi faranno due copie uniformi ſottoſcritte da' Governatori, e per il detto Camerlengo, una delle quali ſi conſervarà nel noſtro Archivio, e l'altra, ſi riconſegnerà per ſua giuſtificazione.

Capitolo Quaato.

Dell' Archivio, e Archiviſta.

1. Per il buon governo della Chieſa, ed Oſpedale, conviene, che dentro eſſo vi ſia una Caſſa ben cuſtodita con tre chiavi, nella quale ſiano tutti i Libri, Scritture, Patenti, Luoghi di Monte, Bolle, Brevi, e qualſivoglia altre Scritture Autentiche della Caſa: eſſendo Originali non ſi potranno eſtrarre dall' Archivio in niun caſo, ſolamente caſo, che foſſe neceſſario, ſi potranno far copie Autentiche, le quali ſi ſcriveranno nella ſtanza di detto Archivio nel Libro a queſt'effetto deſtinato in preſenza degl' Archiviſti, o non potendo queſti, altre perſone in loro luogo nominati dalla Congregazione, e gl'Archiviſti ſaranno i due Governatori, e l'altro, che ſarà eletto, come ſi diſpone nel Capitolo dell'elezioni, ed ogniun' averà la ſua chiave, in modo che non ſi poſſa aprire, non eſſendovi tutti preſenti, e quando ſi eſtraerà qualche Scrittura, il Governatore moderno notarà ciò, che ſi eſtraſſe, e chi, acciò il tutto coſti, e ſi poſſa ricuperare.

2. Se qualche Scrittura, o Patente de' Luoghi di Monte col tempo foſſe notabilmente dannificata, gl'Archiviſti lo proporanno in Congregazione, ad effetto ſi poſſa riformare.

Capitolo Quinto.

Degl' Oblighi del Computiſta.

1. Attento che coll'ajuto Divino queſta noſtra Chieſa, ed Oſpedale, ſi trovi ſempre più in maggior augumento, e come ſperiamo dalla miſericordia Divina, che per l'avvenire creſcerà in rendite, e Azienda, acciò chè queſta ſi conſervi, e ſi accreſcano le rendite, per evitar le fraudi, e la negligenza nelle riſcoſſioni di quelli; per tanto s'ordina, che ſi tenga un Computiſta, che con chiarezza tenga un Libro di ragione, a chi ſi darà un competente Salario, il quale farà quello, che qui ſotto ſe gl'ordinarà.

2. Ch' abbia da aver un'originale Libro Maſtro, nel quale ſi ſcrivono tutti i Corpi dell' Aziende di queſta noſtra Caſa, ed Oſpedale, cioè Caſa, Canoni, Cenſi, porzioni di Ripa, Zecche di Venezia, la Chieſa d'Ovadas, Piazza di Mariuaro delle Navi dell'Indie, Luoghi de' Monti, e queſti deſcritti per ſue erezioni nella forma di maggior chiarezza, e ſimilmente l'elemoſine ſtraordinarie, ed un Libro particolare, e Conto diſtinto dall'eredità del R. Antonio de Bivar, per poterſi ogn'Anno diſtribuir le Doti che comportarà il credito di eſſa.

3. Similmente averà un altro Libro dove ſi ſcriveranno tutt'i Mandati, che ſi paſſano nelle Congregazioni, dando di quelli credito al noſtro Camerlengo, il di cui Conto pigliarà pure, dandogli debito del denaro, che l'Eſattore li conſegnerà.

4. Sarà obligato ad aſſiſtere nelle Congregazioni particolari, quando in quelle ſarà ordinato ch'entri, ad effetto abbia notizia de' mandati, che ſi paſſaranno, e li regiſtrarà, e darà ragione dello ſtato delle riſcoſſioni, e più dipendenze della Caſa, ſecondo, e con orme ſe li domandarà, e pigliarà in ſcriptis i mandati nel fine delle Liſte, che li daranno i Governatori, come ſi diſpone ne' ſuoi Regimenti, acciò dopo viſti,

Digitized by Google

viſti, e paſſati in Congregazione l'abbia da regiſtrare, e porli nel Libro.

Capitolo Sesto.
Dell' Eſattore, e Sollecitatore, e di quello che aſpetta a loro Offizj.

1. L'Offizio dell'Eſattore, e Sollecitatore, ſarà ſempre in un Portogheſe, o in mancanza in qualch' altra perſona, che parerà alla Congregazione, che ſarà più lodato, e ſufficiente, e ſarà eletto dalla Congregazione particolare, ed in quella ſe gli aſſegnarà il Salario, che parerà giuſto. Darà ſempre molta ſicurtà a piacer della Congregazione di quella quantità, che giudicherà eſſa.

2. Sarà obbligato a riſcuotere tutte le rendite della Caſa di S.Antonio, per il di cui effetto gli darà il Computiſta una Liſta di tutti i corpi delle Caſe, e i nomi de'Pigionanti, ed il tempo della Locazione, come anche de' luoghi di Monti, Canoni, Cenſi, Porzioni di Ripa, e di tutto ciò, che poſſa aver di rendita la Caſa, ed Oſpedale di S. Antonio in queſta Città di Roma.

3. Riſcuoterà con ogni diligenza tutte le rendite ſopraddette, ed il riſcoſſo lo conſegnerà al Camerlengo, e ſi farà far ricevuta in un Libro, che per queſt'effetto avrà deputato, in modo che il denaro non ſi trattenghi in ſue mani oltre tre giorni, ſenza, che ſia conſegnato al Camerlengo, e non conſegnandolo dentro il detto tempo, correrà eſſo in riſchio di detto denaro, e ſarà gaſtigato ad arbitrio del Governatore, eccedendo dal narrato. E ſe riſcuoterà elemoſine ſtraordinarie, ſarà obbligato dentro il termine di tre giorni dar notizia al Governatore delle tali riſcoſſioni, e nota al Computiſta, per notarli nel ſuo Libro, a chi toccherà.

4. Farà mettere tutte le Locazioni nel Libro delle Scritture in eſſi Pigionanti, e le clauſule, che faranno obbligati licenziarſi dentro 15. giorni avanti di terminar la Locazione, ſotto pena di continuarvi la ſuddetta Locazione, e licenziandoſi eſſi in tempo, farà ſubito metter Locande, e cercherà altri Pigionanti, e trovandoli darà parte al Governatore più antico, acciò con ſua preſenza, e con ſuo ordine, ſi facci la Locazione delle Caſe al ſuo ſolito, e parendoli, che poſſa creſcere la pigione, darà parte al Governatore, acciò l'accreſca. o diminuiſca di prezzo con ordine della Congregazione.

5. Non contrattarà con Pigionante alcuno, che non ſia molto ſicuro per pagare la pigione, la qual ſempre riſcuoterà anticipatamente, conforme l'uſo di Roma.

6. Vedrà minutamente tutti gli Stabili, come ſon tenuti, e ſe vedrà eſſer mal tenuti, ne farà conſapevole il Governatore, ad effetto poſſa licenziare i detti Pigionanti, procurando ſubito trovar altri, e ſe vedrà, che ſiano neceſſarj alcuni acconcimi, avviſarà il medeſimo Governatore, acciò vada perſonalmente, e proveda, come gli parerà.

7. Sollecitarà tutte le Liti attive, e paſſive della Chieſa, ed Oſpedale, parlando co'Giudici, Procuratore, e Notaro con molta cura, e vigilanza, e darà di tutto parte al Governatore più antico, con cui ha da trattare, e fare tutto quello, ch'eſſo gli ordinarà, così in queſto particolare, come in tutto il rimanente di queſto Capitolo.

8. Averà a queſt'effetto di tutto quello, che ſi è detto procura ampla fatta per il Notaro, a cui ſi ordinerà in Congregazione Generale, che la faccia.

Capitolo Settimo.
Del Notaro, e Segretario della Congregazione, e che coſa al ſuo Offizio appartenga.

1. Vi ſarà un Notaro dell'Archivio Romano Portogheſe, o Caſtigliano, potendo eſſere, dal quale ſaranno fatte tutte le Scritture d'Inveſtitura, Enfiteuſi, Canoni, e qualſivoglia altra coſa toccante la Chieſa, ed Oſpedale, ſarà obbligato ad aſſiſtere in tutte le Congregazioni Generali, nelle quali ſi averà da trattare del Governo di eſſi, e nell'elezione del Governatore, ed altri Offiziali, e di ſua mano farà nel Libro de' ricordi le note neceſſarie di tutto quello, che nelle dette elezioni ſi paſsò, di ſorte che reſti autentico, per far fede in giudizio, e fuor di eſſo, e farà anche nelle dette Congregazioni tutti i termini, che i Governatori gl'ordineranno, conforme ne' ſuoi Regimenti ſi diſpone. giurerà il ſegreto di quello ſi tratterà nelle Congregazioni, come tutti i Congregati, qual giuramento darà in mano del Governatore più antico.

2. La Congregazione Generale riceverà il tal Notaro, e lo licenziarà, quando vi ſaranno giuſte cauſe, che a queſt'effetto lo condannino, e non in altro modo.

LIBRO SECONDO.

Degli Statuti della Chieſa, ed Oſpedale di S. Antonio de' Portogheſi.

Capitolo Primo.
Del Culto Divino.

Per quanto ſi ſpera, che le rendite di queſta Chieſa, ed Oſpedale coll'ajuto Divino vadano in aumento, è conveniente, che anche vi ſia aumento nel culto Divino; pertanto ſi ordina alla Congregazione particolare, che quando li parerà, che ſi poſſano ſoſtentare tanti Cappellani, che baſtano per celebrare gl'Officj Divini, com'è coſtume in ſimili Chieſe di Roma, ſubito lo proponga in Congregazione Generale, e di ſuo ordine l'eſeguiſca, accreſcendo il numero de' Cappellani, e la meſata ſufficiente, che la detta Congregazione determinerà, imponendoſi obbligazione di recitare in Coro l'ore Canoniche tutti i giorni, e che diranno una Meſſa cantata a ora di Seſta, conforme i tempi, la quale ſi applicarà per l'anima della Sig. Giumar prima Fondatrice di queſta Chieſa, ed Oſpedale, e reſtarà in luogo di Meſſa baſſa, che ſempre ſe l'è detta, e ordinandogli tutto quel di più ſarà neceſſario, acciò quei Offizj Divini ſi celebrino con tutta la decenza, e nella forma del Rito Romano.

Capitolo Secondo.
De' Cappellani, e ſuoi Offizj.

In quanto le rendite di queſta Chieſa, ed Oſpe-

Oſpedale non ſono ſufficienti per ſoſtentare i Cappellani neceſſarj nella forma, che nel Capuolo retro proſſimo ſi diſpone, averà almeno dodici Cappellani, acciò ſoddisfino all'obligazioni della Chieſa, ed Oſpedale, così di Meſſe, che a baſſo nel *Capitolo* 4., ſi dichiarano, come degl' Offizj, che ciaſcuno ha da avere, cioè di Sagreſtano, altri de'Confeſſori, altri di Maſtro di Coro, altro di Oſpedaliere, altro di Eſattore, e Sollecitatore, quando parerà alla Congregazione particolare, che l'Offizio l'abbia uno de Cappellani della Caſa, quali Offizj la Congregazione particolare proveder à, diſtribuendo a ciaſcuno di eſſi le perſone, che più atte le pareranno.

Capitolo Terzo.

Della qualità de'Cappellani, e come ſaranno ricevuti.

1. Le perſone, che avranno da ricevere per Cappellani di queſta Chieſa, ed Oſpedale devono eſſere Sacerdoti approvati per Vice-gerente del Vicario di Roma, e nate ne'Regni di Portogallo, o ſue Conquiſte, e non di altra Nazione, di buona vita, e coſtumi, e di tutto s'informerà il Governatore moderno, come nel ſuo Regimento, ſi diſpone *al Titolo* 3. *Capitolo* 1. §.8. per dar conto nella Congregazione, avanti, che ſiano ammeſſi.

2. Item in nium modo ſaranno ammeſſi Frati di qualſivoglia Religione, che ſiano, ſalvo Religioſi delli quattro Ordini Militari, e quando non vi ſaranno Sacerdoti Portogheſi, o in mancanza degl'uni, e gl'altri, allora potranno eſſere ammeſſi gli Spagnoli in chi concorreranno li requiſiti neceſſarj; per li Memementi, che nelle due Meſſe ſi hanno da dire per il Dottor Martino de Aſpilqueta Navarro, ſaranno preferiti li Navarri, ed altri qualſivoglia Spagnoli, avendo i requiſiti, ch'eſſo in ſuo Teſtamento dichiarò, e ſe dopo ricevuti giungeſſero Portogheſi idonei, ne per queſto i detti Spagnoli ſaranno licenziati, ſe non quando laranno quello, che non devono, durante quell'anno, quale finito entraranno i Portogheſi.

3. Item prima, che alcuno ſia ricevuto per Cappellano, ſarà eſaminato, da chi la Congregazione particolare deputarà, di latinità, canto fermo, ceremonie, acciò quello, ſi trovarà più ſufficiente ſia preferito.

4. Item doppo eſſer ritrovati abili Cappellani, l'informazione, ed eſame della Cappellania, o Cappellanie, la Congregazione particolare farà elezione de'voti delle fave bianche, e negre buttando le bianche al più idoneo, e quello, che averà più fave bianche, eſſo ſarà Cappellano, e gli darà giuramento d'oſſervare gli Statuti, e far tutto quello, che al ſuo Offizio tocca, e di quello che le comandaranno i Governatori, di che farà nota nel Libro de'ricordi, e ſubito in quel giorno, gli correrà il ſuo ſalario.

Capitolo Quarto.

Dell'Obbligazioni in generale de'Cappellani.

1. Sarà obbligato ciaſcuno de' Cappellani di queſta Chieſa, ed Oſpedale dire in eſſa in ciaſcun giorno, una Meſſa baſſa per l'intenzione della Sagreſtia, reſtandoli reſervato un giorno ogni Settimana ch' il Sagreſtano aſſegnarà, purchè non ſia di Domenica, nè giorno di Feſta, e ſe per qualche giuſto impedimento non potrà alcun de'Cappellani dir le Meſſe del ſuo obligo, lo dirà al Sagreſtano, o in ſuo luogo ſoſtituirà qualche Sacerdote, che ciò ſoddisfacci.

2. Nell'Aurora, ſi dirà una Meſſa, e poco avanti mezzo giorno un'altra, la quale diſtribuirà il Sagreſtano per turno, dando direttamente a ciaſcuno de'Cappellani a chi li toccarà.

3. Item tutte le Domeniche, e giorni di Feſta, ſi dirà Meſſa cantata della Feſta, che ſarà, ed ogni Sabbato un'altra della Vergine Noſtra Signora all'ore, che ſi ſuol dire la Meſſa cantata in S. Agoſtino.

4. Item ogni giorno all'Ave Maria, ſi dità la Salve Regina in onore della Vergine Noſtra Sig., con un Reſponſorio per l'anime de'Fondatori, e Benefattori.

5. Item aſſiſteranno tutti i Cappellani all'Offizj Divini, così di Settimana Santa, come a tutti, ed altri qualſivoglia ſuffragj, che ſi faranno per i Defonti per l'obligo della Caſa, ſenza per ciò pretender altro, ſalvo di quello, che già ſta in uſo darſeli qualche propina. E del medeſimo modo hanno da aſſiſtere alle Feſte della Caſa, facendo tutto quello, che gl'ordinaranno i Governatori, o ciaſcuno di eſſi.

6. Item andaranno in abito oneſto, e decente al ſuo ſtato di Sacerdote, con ſuoi veſtiti, ſottana, e farajolo ſino alle calcagne, quali ſaranno di lana ſenza miſtura di ſeta niſſuna, ed in tutto il rimanente del veſtir, di vita, e di coſtumi ſaranno conformi alla diſpoſizione de' Sagri Canoni, e ſolamente potranno veſtir di corto, andando alle Chieſe, o uſcendo fuori di Roma.

7. Item quando aſſiſteranno agl'Offizj Divini, così in Coro, come nella Chieſa ſaranno veſtiti con le Cotte, ſtando per ſuo ordine, e anzianità, precedendo ſempre il più antico al moderno con molta quiete, e ſilenzio,

8. Item ſaranno obligati, tanto i Cappellani di numero, come gl'Eſtranumerarj ad'aſſiſtere agl'Infermi, ed Agonizzanti recitandoli l'Offizio d'agonia, e facendoli altri atti di pietà Chriſtiana, che in tal ora ſono neceſſarj, tanto il giorno, come di notte, ed il Cappellano, che ſarà Oſpedaliere diſtribuirà il tempo, e l'ore di detta aſſiſtenza in conformità del ſuo regolamento.

9. Item ſempre devono mangiare nell'Oſpedale, e mai nell'Oſteria, nè in altri luoghi indecenti, il che anche s'intende nella Cantina, ed Oſpedale, dove ſolamente potranno andare a cercare quello li ſarà neceſſario ſenza ivi trattenerſi, nè dormir fuori di Caſa ſenza licenza d'uno de Governatori, e ſe ſuccedeſſe cauſa tanto legitima, ed urgente, che non la poteſſe domandare ſubito, il giorno ſeguente per la mattina lo dirà al Governatore moderno per diſporre in eſſo, come le parerà. E ſe quando ſi ritiraranno trovaranno la porta ſerrata dell'Oſpedale, non entraranno per altra parte, nè faranno rumore co'Portinari, acciò li apra; queſto medeſimo ad effetto di uſcire, e ſe vi ſarà cauſa molto urgente, chi averà la chiave, li darà licenza acciò eſca. E nel giorno ſeguente darà ſubito parte al Go-

Governatore dicendoli la cauſa, perchè gli apri.

10. Neſſun Cappellano giuocarà ad alcun giuoco proibito, ma ſolo quelli, che tra perſone Religioſe, ſi permettono, i quali non ſi giocaranno in tempo, che moleſtino, ed incommodino gli altri Cappellani della Caſa, ed Oſpedale, ne averà intrichi, o brighe con altri, benchè glie ne daſſe cauſa, ma darà conto al Governatore, che proveder à in queſto, facendo giuſtizia.

11. Item in niun caſo parlaranno con Donna alcuna dentro l'Oſpedale, benche non ſoſpetta, e della medeſima ſorte non laſceranno Donna alcuna ch'entri a cercar acqua al Pozzo, o alla Fontana dell'Oſpedale.

12. Item non laſceranno reſtar perſona alcuna nelle ſue Camere, acciò in eſſe dorma, benchè ſiano Secolari, o Eccleſiaſtiche, ſenza licenza eſpreſſa del Governatore.

13. Item niuno de detti Cappellani, ne meno qualſivoglia perſona allogiata nell'Oſpedale di qualſivoglia ſtato, o condizione, che ſia pigliarà coſa alcuna, che sarà offerta alla Chieſa, ed Oſpedale, di denaro, cera, o coſe dolci per gl'Infermi, ſalvo ſe ſarà il Sagreſtano, le coſe ſpettanti, e che ſi offeriſcono alla Chieſa, e l'Oſpidaliere quelle, che ſi daranno all'Oſpedale, ed in caſo, che qualſivoglia de' ſopradetti non ſia in Caſa, potrà ogni Cappellano, che ſi trova preſente ricevere tutto quello, contanto, che venendo la perſona a chi ſpetta, ſe li conſegni, e lo facci ſubito ſapere a' Governatori, per far carico, dove apparterrà, e la medeſima cura averà il Sagreſtano, ed Oſpidaliere.

14. Sappiano, che tutti generalmente hanno da ſervire alle Meſſe cantate da' Diaconi, e Subdiaconi per ſuo ordine, come avviſarà il Sagreſtano.

15. Niun Cappellano potrà avere dentro l'Oſpedale cos'alcuna in depoſito, ſia robba ordinaria, denaro di qualſivoglia perſona, o perſone di fuori, ſenza licenza del Governatore, ma eſſendo di contrabando, di niun modo la poſſano tenere.

16. Procuraranno di vivere tutti con molta quiete, unione, ed amicizia, ſenza che tra di loro vi ſiano ſeparazioni, o diviſioni trattando tutti egualmente con la carità, che chiede il ſuo ſtato, avvertendo, che ſtanno in una Caſa particolarmente dedicata a Dio, & in communità, dove le diviſioni ſono origine di molti mali.

17. Trattaranno bene di parole gl'Offiziali Secolari della Caſa, come Sottoſagreſtano, Infermiero, Coco, e Chierico, e quando vi ſiano querele lo faranno ſapere agl'Officiali, a quali eſſi ſono ſubordinati, acciò eſſi lo riprendano, e lo faccino multare per il Governatore, e provvedere a tempo.

18. Averanno cura di dar' a tempo al Cuoco quello li ha da cucinare per pranzo, o per cena, ed in niun modo, ſi tratteranno in converſazioni nella Cucina, dove andaranno, o mandaranno a pigliare a ſuo tempo il ſuo pranzo, o cena ad effetto il Coco poſſa ſerrar la porta della Cucina all'ore, che li commanda il ſuo Regimento, e Statuto.

19. Laſciando in qualſivoglia modo d'eſſer Cappellano conſegnaranno al P. Oſpidaliere tutti i mobili della ſua ſtanza, che ſono appartenenti all'Oſpedale, com'anche il Capito di queſti Statuti, che per ſua direzione gli sarà ſtato conſegnato.

20. Non faranno circoli in Sagreſtia, per gl'inconvenienti, che naſcono, e per i diſturbi de' Celebranti, e per evitar queſto in miglior forma, non andaranno alla Sagreſtia ſe non quando ſaranno chiamati, acciò vengano accodire a ſuoi obblighi.

21. Niun Cappellano uſcirà fuori di notte con ſpada, e contravenendo, ſappia che ha da eſſere gravemente multato dal Governatore.

22. Saranno obbligati uſcendo fuori de' ſuoi Cubicoli dire le Orazioni per benedire i Corridori nella forma, che ſi diſpone nel *Cap. 15.* delle Obbligazioni dell'Oſpidaliere.

Capitolo Quinto.

Del Salario, che hanno da avere i Cappellani Ordinarj, in quanto non ſi oſſerva quello, ſi ordina nel Capitolo primo del culto Divino nel Libro ſecondo dello Statuto.

1. La Congregazione particolare aſſegnarà di Salario a' Cappellani trentaſei giulj ogni meſe, il che s'intende, ſe alcun Teſtatore non laſciarà maggior ſalario, perchè allora ſe gli darà conforme la laſcita della Cappella iſtituita, le di cui Meſſe il Cappellano dirà; parimente aſſegnarà ad ogni Cappellano una ſtanza, ch'eſſo poſſa ſerrare con chiave, ed un letto ordinario, un tavolino, e due ſcabelli, e nella Cucina dell'Oſpedale, ſe li cucinerà quello, che ciaſcheduno portarà ad eſſa, mettendoli ſolamente ſale, fuoco, e cottura coll'aſſiſtenza. E quando alcuno ſi ammalarà, l'Oſpedale lo medicarà nella ſua Stanza, dandoli tutto il neceſſario, ma in tutto quel tempo non tirarà Salario.

2. In caſo, che nel detto Oſpedale muoja qualche Cappellano ordinario, o eſtraordinario nel medeſimo giorno, eſſendo per la mattina, ſi portarà il corpo in un Cataletto in abito Sacerdotale, e ſi eſporrà nella Chieſa in mezzo quattro torce, e ſubito ſe gli farà un'Officio di tre Lezioni con una Meſſa cantata per la ſua anima, e ſe gli darà ſepoltura nella Chieſa involtato in un Lenzuolo, il che tutto ſe gli farà gratis, e lui potrà teſtare di quello al preſente poſſedeſſe nella forma, che li parerà.

Capitolo Sasto.

De' Cappellani, ed Extranumerarj, e del numero di eſſi.

1. Ad effetto, che con maggior numero de Sacerdoti il culto Divino, ed offizj, ſi celebrino con più decenza, ſi ordina, che parendo alla Congregaaione particolare poſſa ricevere ſino quattro Cappellani eſtraordinarj in ajuto degl' altri, ed in eſſi concorreranno i requiſiti, che nell'ordinarj ſono eſpreſſi, ſe li darà Stanza nell'Oſpedale, cioè una Stanza per due, e letto a ciaſcuno, e tutto quello più, che è coſtumedarſi a' Cappellani ordinarj, eccettu il ſalario ſolamente, che sarà l'elemoſina ordinaria della Meſſa, che diranno, e ſaranno preferiti per entrar in Cappellania vacante in pari gradu con

concorrenti di fuori, e giuraranno l'oſſervanza degli Statuti, ed obbediranno i Governatori, di che ſi farà avvertimeoto, e nota nel libro de' ricordi.

2. Item ſaranno obbligati dire ogni Settimana una Meſſa per l'anima de'Fondatori, e più Benefattori dell'Oſpedale, ed ajutarà agl'offizii Divini, ed aſſiſterà tutti i giorni alla Salve con gl'altri Cappellani, ed agl'Infermi alle ore, che gli toccheranno.

3. Item ſe ajutaranno in alcuni offizj de' Morti, o qualſivoglia altri ſuffragj, che non ſaranno di peſo della Caſa, entraranno con gl'altri Cappellani pro rata all'elemoſine, che ſe gli daranno.

Capitolo Settimo.

Che l'Offizio di Cappellano è annuale.

I Cappellani ordinarj, e ſtraordinarj, dureranno ſolamente un anno, cominciando dal primo di Gennaro, e terminando nell'altro dell' anno ſeguente, e benchè alcuno entraſſe in altro giorno per il decorſo dell'anno, nè per queſto laſcerà di terminare nel detto primo giorno di Gennaro, nel quale tutti ſaranno licenziati dal Governatore moderno, e nella prima Congregazione ſaranno ammeſſi quelli, che non averanno demerito; e ſe alcuni ſaranno eſcluſi, ſi riceveranno altri in ſuo luogo, di che ſi farà nota oel Libro de'ricordi.

Capitolo Ottavo.

Delle pene, e multe de'Cappellani, che non faranno ciò, che per queſti Statuti ſono obbligati.

1. Qualſivoglia Cappellaoo, che non anderà in abito oneſto nella forma, che ſi è detto in queſto ſecondo Libro *Cap.4. §.7.*, per la prima volta ſarà multato in tre giulj, per la ſeconda iu doppio, e per la terza licenziato dall' Oſpedale.

2. Item quello, che laſcerà di dir Meſſa alle ore, che gli ſarannno diſtribuite dal Sagreſtano, eſſendo Meſſa baſſa paghera due giulj, e cantata quattro, avendo però cauſa d'infermità, ſara ſcuſato.

3. Item quello, che mancherà alla Meſſa Maggiore, Salve Regina, o qualſivoglia altri Offizj Divini, o non aſſiſterà eſſo con Cotta, e ſarà inquieto pagherà un giulio per la prima volta, la ſeconda due, e la terza tre, e ſe ſarà ne'Veſpri, o Meſſa di S.Antonio, Regioa Santa cinque giulj, e quello, che non ſi comunicherà nella noſtra Chieſa nel Giovedì Santo ſarà multato in un giulio.

4. Item quello, che non aſſiſterà a'Moribondi alle ore aſſegnateli dall'Oſpidaliere, per la prima volta ſarà multato in due giulj, per la ſeconda in doppio, per la terza in otto, e per la quarta ſarà licenziato, ed eſſendo Cappellano eſtranumero ſarà ammonito tre volte, ed alla quarta licenziato.

5. Item ogni Cappellano, che mangerà fuori di Caſa, andaodo per l'Oſterie, e Taverne, il che anche s'intenda nella Cantina dell'Oſpedale, ſarà multato in due giulj per la prima volta, e la ſeconda in quattro, e la terza in otto, ed eſſendo contumace ſarà eſpulſo fuori dell'Oſpedale.

6. Item ciaſcuno che dormirà fuori, o verrà fuor d'ora, ſenza cauſa urgente, o licenza di uno de'Governatori, o entrarà, o uſcirà per altra qualſiſia parte, che non ſia la porta ordinaria, per la prima volta ſarà multato io cinque giulj, per la ſeconda in un ſcudo, per la terza licenziato dall'Oſpedale, il che anche s'intenderà, quando non uſcirà a pigliare Acqua Santa.

7. Item ogni Cappellano, e qualſivoglia altra perſona, che ſtarà alloggiata nell'Oſpedale per la prima volta, che giuocherà, o averà buglia con alcuno, ſarà multato io cinque giulj, per la ſeconda il doppio, e per la terza ſarà mandato fuori dell'Oſpedale, e ſe ſarà Pellegrino ſarà ammonito due volte per l'Oſpidaliere, e la terza ſarà mandato via, e ſe alcuna delle ſopraddette perſone ferirà, o darà, o trattarà male di parole altri, ſarà ſubito licenziata dall' Oſpedale per mai più eſſere ammeſſa; così anche avendo qualche ſorte di armi.

8. Item ogn'uno, che portarà a dormire alla ſua ſtanza perſone di qualſivoglia qualità che ſia ſenza licenza del Governatore, per la prima volta pagarà uno ſcudo, e per la ſeconda ſarà licenziato dall'Oſpedale.

9. Item il Cappellano, che parlerà dentro l'Oſpedale con Donna, benchè non ſia di ſoſpetto, o conſentirà, che vada a cacciar acqua alla Fontana, o Pozzo dell'Oſpedale, per la prima volta ſarà multato in due giulj, per la ſeconda in doppio, e per la terza in otto, e ſe ſarà di ſoſpetto, ſarà mandato fuori.

10. Item ogni perſona, Cappellano, o Pellegrino, che pigliarà per ſe coſa alcuna di quelle, che ſaranno offerte alla Chieſa, ed Oſpedale irremiſſibilmente ſarà ſubito mandato via dall' Oſpedale, ſenza poter eſſer più ammeſſo.

11. Item il Sagreſtano, che non ſoddisfarà a tutto il contenuto nel ſuo regimento, ſe ſarà io coſa leggiera, ſarà multato per la prima volta in un giulio, la ſeconda in doppio, e di li avanti ad arbitrio del Governatore; e ſe ſarà coſa grave, per la prima volta in un ſcudo, e la ſeconda privato dall'Offizio, ed in caſo, che dia l'elemoſina delle Meſſe, acciò ſi dicano fuori della noſtra Chieſa, ſarà ſubito privato dell'Offizio.

12. Item il Confeſſore, che mancherà a quello, ſe gl'ordina nel ſuo regimeoto, ſarà multato ad arbitrio del Governatore, con poterli anche levare l'Offizio di Confeſſore.

13. Item il Maſtro di Coro, che laſcerà di fare quello, è obbligato per il ſuo regimento, e ſe ſarà coſa leggiera, ſarà per la prima volta multato in un giulio, la ſeconda in doppio, e la terza in quattro, conforme all'arbitrio del Governatore, ma ſe mancherà alla Meſſa Cantata, o altri qualſivoglia Offizj, in cui eſſo ſia neceſſario, ſarà multato in quattro giulj, e la ſeconda in otto, e la terza privato dell'Offizio, e ne ſarà provviſto un'altro.

14. Item il Maeſtro di Ceremonie, che non farà quello tocca al ſuo Offizio, ſarà multato, come ſi dice dal Maſtro di Coro.

15. Item l'Eſattore, e Sollecitatore, che non faranno, e ſoddisfaranno quello, ſe gl'ordina nel ſuo reggimento al *Libro primo Capit.6.*, ſarà multato per la prima volta in cinque giulj, per la ſeconda in dieci, e per la terza privato del ſuo Offizio.

16. L'Oſpidaliere non farà quello gl' è ordinato nel ſuo regimento oel *terzo Libro* di queſti

ſti

ti ſtatuti, ſarà multato, eſſendo coſa leggiera per la prima volta in un giulio, la ſeconda in due, e la terza in quattro,' conforme all'arbitrio del Governatore, ed eſſendo coſa grave ſarà multato in un ſcudo, e la ſeconda privato dell'Offizio.

17. Item ogni Cappellano, che contro l'ordine del ſuo ſtatuto al §. 6., veſtirà qualſivoglia ſorte di ſeta, eo ipſo ſarà licenziato dal noſtro Oſpedale.

18. Item quello, che fomentarà diſſenzioni, o moſtrarà inimicizie, moſtrandoſi groſſo o negando il ſaluto comune ad altri, per la prima volta ſarà multato in due giulj, per la ſeconda in quattro, e per la terza ſi conſiderarà, ſe debba eſſer licenziato.

19. Item quello, che riceverà nella ſua ſtanza Depoſiti, come ſi dice nel *Capitolo 4. de' ſuoi Obblighi* §. 15., eſſendo robbe di contrabando, ſarà ſubito licenziato, ed eſſendo qualſivoglia altra coſa di robbe, o denaro, ſe lo riceverà ſenza eſpreſſa licenza del Governatore, ſarà multato in cinque giulj per la prima volta, per la ſeconda in dieci, e per la terza ſarà licenziato dall'Oſpedale.

CAPITOLO NONO.

1. L'Offizio di Sagreſtano ſi darà ſempre ad uno de'Cappellani più antico, pratico nelle Ceremonie, e coſe del culto Divino, e di maggior fedeltà, e che ſia, acciò poſſa in tutto ſodisfare, e dar conto dell'argento, ornamenti, e più coſe della Chieſa, che gli ſaranno conſegnate.

2. Item ſarà molto diligente, e vigilante nell'ornare colla dovuta perfezione il Tabernacolo, e rinovare il Santiſſimo Sacramento a ſuo tempo in modo, che non manchi, e gli terrà la Lampada continuamente acceſa, e per la Feſta di Paſqua pigliarà l'Oglio Santo a S. Gio: Laterano.

3. Item averà particolar cura d'ornar gl'Altari col colore, che corre, conforme le Ceremonie Romane, tenendoli ſempre ben politi, come anche i Calici, veſtimenti, purificatori, ed altre coſe della Sagreſtia, e le coſe che in eſſa ſervono ordinariamente, le farà lavare ogni ſettimana, e le Cotte, Camici per le feſte, e quando ſarà neceſſario, e ſe perciò ſarà di biſogno di qualche coſa, lo farà ſapere al Governatore, acciò provveda.

4. Item tre volte la ſettimana farà ſcuopare Chieſa, e Sagreſtia, polire i banchi, e ſpolverare le muraglia, e tutti i Sabbati al tardi benedirà l'Acqua Santa, ed ogni volta, che ſarà biſogno.

5. Item ſubito nel far del giorno andarà col ſotto Sagreſtano per fargli aprir la porta della Chieſa, ed aſſiſterà nella Sagreſtia, ſin che la torni a ſerrare al mezzo giorno, per dar ordine a chi verrà a dir Meſſa, e non ſi partirà di lì ſenza laſciare il ſotto Sagreſtano in ſuo luogo, quale ſervirà per ajutare in tutto ciò ch' è neceſſario, e tre Chierici, e tutti quattro ſaranno con diligenza che ſe gl'ordinerà.

6. Mezz'ora avanti l'Ave Maria, farà aprire la Porta, e ſonare la Salve, che ſi cantarà ne' giorni feſtivi con quattro candele acceſe nell' Altar Maggiore, e ne'feriali con due, e parimente altre due nell'Altar di noſtra Signora, e finita farà ſonare l'Ave Maria, e ſerrarà la porta, e farà la cerca, acciò non reſti perſona alcuna, benchè conoſciuta.

7. Item ſarà obbligato d'amminiſtrare i Sagramenti dell'Eucareſtia, Eſtrema unzione a tutti gl'Infermi dell'Oſpedale, e raccomandare l'Anima di quei, che moriranno, e ſi ſepelliranno nella Chieſa del medeſimo Oſpedale ancora con Cotta, Stola, oſſervando in tutto il Rito Romano.

8. Item ogni ſettimana farà una liſta, in cui ordini a'Cappellani le Meſſe, che ogn'Anno ha da dire degl'obblighi della Caſa, dichiarandoli perche intenzione, ed a che ora, e diſtribuirà ancora ad ogn'uno le Meſſe ſolenni, Euangelj, Epiſtole per turno con diligenza ſenza paſſione alcuna. Farà ſonare tre volte dal Chierico la Meſſa maggiore ne'giorni ſolenni di feſta, come anche a mezzo giorno, ed all'Ave Maria.

9. Item farà un Libro, nel quale, ſi ſcrivano tutte le Meſſe, che i Fedeli faranno dire, ed in quello dichiarerà, come ſi diranno, ſe per Anima di Sacerdote Defonto, o Defonta, o in onore di alcun Santo, e farà ſottoſcrivere nel detto Libro la perſona, che la dirà, ripartendo le dette Meſſe nella forma, che reſta detta nella prima parte di queſti Statuti *Capitolo 4. Titolo primo, de' Governatori* §.9., e dal più moderno intenderà, come ſi debban diſtribuire le dette Meſſe, e l'oſſerverà. Averà nella Sagreſtia tutte le Orazioni ſcritte per preparazioni alla Meſſa, che i Sacerdoti dicono, ed in eſſa avanti l'elevazione, ſino al conſumare ſarà ſempre acceſo il Candelotto.

10. Item riceverà tutte l'elemoſine de'Reſponſorj, Meſſe, ed altre oblazioni, ed incontinente le metterà nella Caſſa, che averà, dichiarando nel detto Libro il modo, con cui, ſe li conſegnarono, cioè ſe chi fece dire le dette Meſſe, o Reſponſorj, dette maggior elemoſina, che il coſtume, e dichiarò, che tal elemoſina dava alla Chieſa, acciò in eſſa ſi celebraſſero i tali ſuffragj, o che la dava tutta a perſona, o perſone, che gli faceſſero, ed eſſo averà una Chiave di detta Caſſa, acciò nel fine d'ogni meſe, ſi trovi con quelle preſente all'aprir col Governatore più moderno, come ſi è detto nel ſuo reggimento.

11. Item riceverà dal Governatore per Inventario tutti gl'Argenti, ornamenti, ed altre coſe, che ha nella Sagreſtia, ſi ſottoſcriverà nel fine, per potor dar eſſo conto al Governatore, che ſuccederà, ad effetto della conſegna, e mancando qualche coſa la pagherà, e per qualſivoglia via, che laſcerà l'Offizio, ſarà obbligato prima dar detta conſegna, non impreſtarà coſa alcuna della Sagreſtia, nè laſcerà aprir nella Chieſa, Foſſa, o Sepoltura ſenz'ordine del Governatore, ſcuſcendoſi veſtimenti, o Camici, li farà raccomodare.

12. Item Quando il Governatore averà da pigliare la cera, l'andarà accompagnando col Libro, dove il Cerarolo nota, e chiederà tutta quella ſarà neceſſaria al detto Governatore per il ſervizio della Chieſa, e di tutte le Torce, o candele, che averà ricevuto, conſegnarà tutti i moccoli.

13. Item in fine di ciaſcun meſe farà una liſta, così de'ſalarj, che hanno d'avere i Cappellani, come di tutte le ſpeſe della Sagreſtia, e la darà al Governatore moderno, acciò in-

Con-

Congregazione particolare, ſi paſſi mandato diretto al Camerleugo della forma ordinaria, e le dette liſte le laſciarà regiſtrare, come ſi diſpone *Capitolo 1. del Governatore moderno Titolo 4. de' Governatori §. 20.*, ed inſieme portarà le multe di quelli, che non eſeguirono l'ordine nel dir le Meſſe, acciò ſiano difalcate da detti ſalarj.

14. Non conſentirà ſi dia la Comunione fuori dell'Altar Maggiore, o in quello, dove ſarà il Santiſſimo Sagramento, ſalvo a perſone di gran riſpetto, o ad alcuno per divozione particolare di qualche Santo, chiedeſſe la Comunione nel ſuo Altare.

15. Avrà un libro, nel quale, ſi ſcrivano tutti que' Defonti ſi ſono ſotterrati nella noſtra Chieſa, e ſpecificherà in eſſo con diſtinzione in che luogo ſia ſotterrato, i nomi, e le Patrie, il Meſe, l'Anno, e il giorno, ed i nomi de'Padri.

16. Averà reggimento, o Capitolo del ſotto Sagreſtano, perchè eſſendoli in tutto quello gl'appartiene alla Sagreſtia ſubordinato, deve ſaper quelche tocca al Reggimento di tal Sottoſagreſtano per ammonirlo negl' errori, che farà nel ſuo Offizio, e ſe ammonito non ſi vorrà emendare l avviſarà al Governatore.

17. Eſſendo i tre Chierici capaci, come devono eſſere di comunione, gli avvertirà dell' obbligo, che hanno di comunicarſi tutte le Feſte principali dell'anno, nel giorno di S. Antonio nella noſtra Chieſa, ed abbia particolar cura della ſua buona educazione, e principalmente che ſervano le Meſſe con tutta perfezione, e modeſtia, e che aſſiſtano il tempo neceſſario delle mattine nella Sagreſtia, e Chieſa, ſervendo le Meſſe in giorni di Feſta colle Cotte.

18. Perchè il noſtro Statuto ordina, che gl'Offiziali minori della Caſa, come Sottoſagreſtano, Infermiere, e Cuoco, ſi comunichino nelle Feſte principali dell'anno, e nel giorno di S. Antonio, averà molta cura di avvertirli, acciò ſodisfino a queſt'obbligo di comunicarſi nella noſtra Chieſa, e non lo facendo, avviſarà il Governatore.

19. In niun modo facci dir fuori della noſtra Chieſa Meſſe, divertendo l'elemoſine, che a quella portano, acciò ſi dicano in qualſivoglia altra, e ſapendo, che il Governatore ne diſtribuiſca alcune per diverſi fuori della noſtra Chieſa, ſubito darà conto al Governatore più antico, o Congregati, acciò lo riferiſcano in Congregazione.

20. Tratterà ſempre bene di parole tutti i Padri Cappellani, e quando alcuno commetteſſe qualche mancamento, eſſo non li riprenderà, ma ne farà memoria, ſe la colpa non neceſſiterà ſubito di rimedio, acciochè nel fine del meſe ſia multato per il Governatore, a chi tocca dar le multe, e far l'ammonizioni, che ſaranno neceſſarie.

21. Item in niun modo conſentirà, che nella Sagreſtia, ſi parli alto, ne ſi faccino circoli, che perturbino i Sacerdoti, che ſtaranno celebrando nella Chieſa, ed avvertirà i Padri Cappellani, che non vengano alla Sagreſtia, ſe non quando verran chiamati per accodir nella Chieſa a' ſuoi obblighi.

Capitolo Decimo.
De' Confeſſori, o Prefetti Spirituali, e ſuoi obblighi.

1. I Cappellani, che ſerviranno di Confeſſori, ſaranno eſaminati, ed approvati dagl'Eſaminatori di queſta Corte, e con licenza del Vicegerente eſercitaranno l'Offizio, ſaranno di natura docile, e piacevole, e di eſemplar vita, e coſtumi per edificar gl'altri.

2. Item oltre quello devono oſſervare, come Cappellani, ſaranno obbligati a ſtare tutti i giorni per la mattina nella Chieſa, o Sagreſtia, over' in parte, dove poſſino eſſer trovati, principalmente ne' giorni di Feſta per confeſſare i Sacerdoti, che verranno a dir le Meſſe, ed altre perſone, che nella Chieſa, ſi vorranno confeſſare, e per queſto travaglio, ſe gl'accreſcerà maggior Salario, che giudicherà la Congregazione meriti la ſua fatiga.

3. Item confeſſaranno gl'Infermi ad ogn'ora che ſarà neceſſario, con molto amore, e carità, e li viſitaranno tutti i giorni, animandoli a ſopportare con pazienza il travaglio, e faſtidio dell'Infermità, offerendoſeli in tutto quello, che ſarà giovevole alla ſua coſcienza, e principalmente a quelli, che ſaranno in pericolo di morte.

4. Suppoſto, che non ſiano obbligati ad aſſiſtere nel Coro, ne alle Meſſe cantate nelle Domeniche, o giorni di feſta per la mattina, perchè in queſti tempi devono ſtare ne'loro Confeſſionarj, con tutto ciò ne'giorni, ne quali non averanno confeſſioni, devono aſſiſtere al Coro, Meſſe cantate, Salve, Litanie, ed altre Funzioni, che faranno gl'altri Padri Cappellani, e con quelli entraranno pro rata in tutti gl'emolumenti della Chieſa, benchè non aſſiſtano, ſtando in quei tempi occupati nelle Confeſſioni.

5. Sappiano, che ſono obbligati a portare nella Sagreſtia l'elemoſine ſaranno conſegnate nel Confeſſionario per dire alcune Meſſe, e per ſcriverle nel Libro, e che non poſſan' eſſi per ſe medeſimi diſtribuirle, e facendo il contrario, ſaranno gravemente dal Governatore multati, e non emendandoſi, ſaranno privati d'eſſer più Confeſſori nella noſtra Chieſa.

Capitolo Unudecimo.
Del Maeſtro di Coro, e ſuoi obblighi.

1. Il Cappellano, che averà da ſervire di Maeſtro di Coro, ſarà quello, che ſarà più perito nel canto, e coſe appartenenti a quello ſarà obbligato di provvedere gl'Offizj, che ſi hanno da recitare tanto nel Coro, come fuori di eſſo, e regiſtrare i Libri del Canto, e regger gl'altri in modo che non vi ſia errore neſſuno nel recitare l'Offizio nel canto. Segnarà in un Libro li aſſenti, che mancarono all'Offizio Divino, e che non volſero obbedire, e delle mancanze darà ogni meſe conto al Governatore, acciochè le multe, in che ſono ſtati condannati, ſi levino dal Salario, che ogn'uno ha da avere. Averà cura de'Libri del Coro, che gli ſaranno conſegnati per Inventario.

2. Item tutti i Mercordì, e Sabbati chiamerà i Cappellani un'ora doppo pranzo, e nella Sala delle Congregazioni particolari, o nel Coro antico, farà eſercizio di canto, acciò ſi canti con perfezione, e li dirà quello ſi ha da

can-

cantare, e per ſua fatica, averà maggior Salario, che determinerà la Congregazione.

3. Item ogni volta, che ſi averà da cantare l'Offizio di nove Lezioni, farà vi ſiano nove Sacerdoti, de'quali per ordine ogn'uno dirà la ſua, cominciando da più moderni, e le tre ultime dirà il Suddiacono, Diacono, e Sacerdote, il quale ſtarà con la ſua Stola, conforme le Ceremonie Romane, e con eſſe ſi conformerà in tutto.

Capitolo Duodecimo.
Del Maeſtro di Ceremonie, e ſuoi obblighi.

1. Per Maeſtro di Ceremonie ſi eleggerà in Congregazione particolare il ſoggetto, che nelle Romane, quali ſi dovranno uſare nella noſtra Chieſa, parerà più atto, applicato, e modeſto, in maniera, che non ſolamente ſia abile ad evitar gl'errori tanto più conſiderabili, quanto più pubblici, ed avvertire quello, che ſarà neceſſario, acciò gl'Offizj Divini ſi celebrino con la decenza, e perfezione dovuta; ma anche poſſa edificare con la modeſtia, e maturità quelli, che ſaranno preſenti.

2. Se li darà un Ceremoniale, ed anche alcuno, o alcuni Libri di quelli, che meglio trattano delle Ceremonie, i quali vederà accuratamente, e col medeſimo conſultarà i dubbj, che li occorreranno, e co'più periti, ſapendo quello, che in tali dubbj uſano le principali Chieſe di Roma. I detti Libri con queſti Reggimenti conſegnarà al Governatore nel fine del ſuo Offizio per qualſivoglia modo ſia, e ſi obbligherà di reſtituirli nell'atto della conſegna.

3. Sarà obbligato ad aſſiſtere con Cotta a tutte le Meſſe Cantate, ed altri Offizj Divini, che ſolennemente ſi celebraranno nella noſtra Chieſa, e mancando per ſua colpa ad alcuna delle dette Meſſe, o Offizj, per la prima volta ſarà multato in quattro giulj, per la ſeconda in doppio, e per la terza privato del ſuo Offizio: però ſe aſſiſtendo ſarà cauſa d'errore conſiderabile a'Celebranti per la prima volta ſarà multato in un giulio, per la ſeconda in due, e di lì avanti ad arbitrio del Governatore.

4. Uſcirà ſempre dalla Sagreſtia accompagnando i Celebranti, e prima ch'eſcano tutti, andarà a veder prima, ſe nell'Altare, e Credenza &c. ſta tutto il neceſſario, e di quello mancherà, avviſarà il Sagreſtano, che nell'appartenente al ſuo Offizio li deve ubbedire, come anche i Celebranti, ed averà maggior ſalario, come ſi dice de'Confeſſori, Sagreſtano, e Maeſtro di Coro.

Capitolo Decimoterzo.
Del Sottoſagreſtano, e ſuoi obblighi.

1. Il Sottoſagreſtano, che deve eſſer nato in Portogallo, o ſue Conquiſte, quando vi ſarà capace in Roma, deve aver'ordini minori, almeno prima tonſura, hà da eſſere di tal'attitudine, e coſtumi, che non ſolo prometta eſſer'utile al Miniſtero di Sagreſtia, ma anche allo Stato Eccleſiaſtico, per il quale ſi deve incamminare.

2. Nel veſtito, ſommiſſione, e modo di vita eſemplare, ſi porterà come i Cappellani, oſſervando quello, che nel Direttorio di queſti s'ordina, di non mangiare all'Oſterie, e luoghi indecenti, di non dormire ſenza licenza del Governatore fuori del Oſpedale, di non giocare, nè parlare in eſſo con Donna alcuna, di non ammettere qualſivoglia perſona che ſia a dormire nella ſua ſtanza, e mancando alle coſe ſopraddette, incorrerà nelle pene impoſte a' Cappellani.

3. Ubbedirà al Sagreſtano in tutto quello gli comanderà, sia appartenente alla Sagreſtia, ed in eſſa, e nella Chieſa aſſiſterà con Cotta alla Mattina ne'giorni di feſta, preparando gl'Altari, Candele, ampolline, ed ajutando a veſtire i Sacerdoti, a'quali ſervirà la Meſſa, o eſſendo perſone di maggior qualità, o quando i Chierici ſtaranno occupati, ed ogni volta, che ſi ſerrarà, ed aprirà la porta, eſſo l'aprirà, e ſerrarà, dando le chiavi al P. Sagreſtano, che nel medeſimo tempo ſi deve trovar preſente nella Chieſa.

4. Nelle Mattine non uſcirà fuori della Chieſa, o Sagreſtia ſenza licenza del Sagreſtano, nè ſenza eſſo mandarà via i Chierici, ed uſcendo fuori il Sagreſtano nel detto tempo, o ſtando occupato, reſtarà nella Sagreſtia in ſuo luogo, avendo cura del Miniſtero del Sagreſtano.

5. Stando fuori di caſa, o occupato il Sagreſtano, ed alcuno conſegnarà l'elemoſine delle Meſſe, il Sottoſagreſtano le riceverà, e le ſcriverà ſubito nel Libro, ma non le metterà nella Caſſetta delle medeſime elemoſine, ma le darà al Sagreſtano, acciò le metta eſſo.

6. Aſſiſterà nella Chieſa tutto il tempo che i Cappellani cantano la Salve, e Litanie, avendo cura d'invigilare, che non ſi levi coſa alcuna dagl'Altari, e ſi confeſſerà in modo, che il Sagreſtano ſappia, e ſi comunichi nella noſtra Chieſa almeno nelle feſte principali dell'Anno, e nel giorno di S. Antonio.

7. Mancando ad alcuno di queſt'obblighi, che non ha caſtigo determinato, lo potrà caſtigare in ſuo arbitrio il Governatore, conforme il mancamento fatto, ed ha da eſſere licenziato, ſe ſarà così grave la colpa, che lo richieda.

8. Ogni volta, che il Governatore intimarà Congregazione, o generale, o particolare, egli ſarà obbligato a far perſonalmente le dette intimazioni à tutti li Congregati, conforme il detto Governatore li ordinarà. Ed eſſendo neceſſario li darà fede in ſcritto delle perſone, ch'intimò, e per ſuo ſalario avrà un giulio ogni giorno.

Compendio delle Meſſe, ed altri peſi della noſtra Chieſa, ch'ha in tutto l'Anno.

JANUARIUS.

Prima die hujus menſis Miſſa cantata ſolemnis de Circumciſione Domini Noſtri Jeſu Chriſti.

Die 6. Miſſa cantata ſolemnis de Epiphania Domini Noſtri Jeſu Chriſti.

Die 17. Miſſa cantata ſolemnis de S. Antonio Abbate.

Die 20. Miſſa cantata ſolemnis de S. Sebaſtiano Martyre.

Die 22. Miſſa cantata ſolemnis de S. Vincentio Martyre.

FEBRUARIUS.

Die 2. hujus menſis. Miſſa cantata ſolemnis de Purificatione Beatæ Mariæ Virginis, cum Officio, & diſtributione Candelarum.

Die 3. hujus. Miſſa cantata dicenda per Cappella-

Digitized by Google

pellanos hujus Eccleſiæ in Eccleſia S. Jacobi Nationis Caſtellanorum pro Anima D. Antonii Fonſecæ: habent Cappellani de eleemoſyna julios duos pro quolibet, excepto Decano.

Die 8. Miſſa cantata cum Officio Defunctorum D. Franciſci Vaz Pereira de Caſtro.

Die 24., vel anno biſſextili 25. Miſſa cantata ſolemnis de S. Mathia Apoſtolo.

MARTIUS.

Die 19. hujus Menſis. Miſſa cantata ſolemnis de S. Joſepho.

Die 23. Miſſa cantata de Anniverſario pro anima Georgii Peixotto de Guerra, obiit hac die.

Die 25. Miſſa cantata ſolemnis de Annunciatione Beatæ Mariæ Virginis, etiamſi contigerit transferri in alium diem.

APRILIS.

Die 25. hujus Menſis. Miſſa cantata ſolemnis de S. Marco Evangeliſta.

Die 26. Miſſa cantata cum Diacono, & Subdiacono de Feſto S. Engratiæ, ſive Ingratidis juxta intentionem quondam D. Gaſparis de Franco.

MAJUS.

Die prima hujus. Miſſa cantata ſolemnis de SS. Apoſtolis Philippo, & Jacobo.

Die 3. Miſſa ſolemnis de Inventione S. Crucis.

Die 15. Miſſa cantata de Anniverſario pro Anima D. Ferdinandi Nunez, obiit hac die.

Die ultima. Miſſa cantata ſolemnis cum Diacono, & Subdiacono de Anniverſario pro anima D. Antonii de Bivar, obiit hac die.

JUNIUS.

Die 11. hujus. Miſſa cantata ſolemnis de S. Barnaba Apoſtolo.

Die 13. Miſſa ſolemnis de S. Antonio de Padua Patrono, & Titulari Eccleſiæ.

Die 14. Miſſa cantata cum Diacono, & Subdiacono de Anniverſario pro Anima D. Antonii de Bivar.

Die 8. S. Antonii de Padua. Miſſa cantata de Anniverſario pro Anima Antonii Pinto: Cappellani habent pro eleemoſyna ſcutum unum.

Die 24. Miſſa cantata ſolemnis de Nativitate S. Joannis Baptiſtæ.

Die 29. Miſſa cantata ſolemnis de SS. Apoſtolis Petro, & Paulo.

JULIUS.

Die 4. hujus Menſis, Miſſa Pontificalis, quæ ſolebat celebrari cum Capella EE., & RR. Cardinalium, modo vero Miſſa cantata ſolemnis de S. Eliſabetha Regina Portugalliæ.

Die 22. Miſſa cantata ſolemnis de S. Maria Magdalena.

Die 25. Miſſa cantata ſolemnis de S. Jacobo Apoſtolo, & applicabitur pro Anima D. Antonii de Bivar.

AUGUSTUS.

Die 5. hujus Menſis. Miſſa cantata ſolemnis de Dedicatione Beatæ Mariæ Virginis ad Nives.

Die 10. Miſſa cantata ſolemnis S. Laurentii Martyris.

Die 15. Miſſa cantata ſolemnis de glorioſiſſima Aſſumptione Beatæ Mariæ Virginis.

Die 25. Miſſa cantata ſolemnis de S. Bartholomæo Apoſtolo.

SEPTEMBER.

Die 8. Miſſa cantata ſolemnis de Nativitate B. Mariæ Virginis.

Die 14. Miſſa cantata ſolemnis de Exaltatione S. Crucis.

Die 16. Miſſa cantata de Anniverſario pro Anima Antonii de Almeida Borges obiit hac die.

Die 21. Miſſa cantata ſolemnis de S. Mattheo Apoſtolo.

Die 29. Miſſa cantata ſolemnis de S. Michaele Archangelo.

OCTOBER.

Die 18. Miſſa cantata ſolemnis de S. Luca Evangeliſta.

Die 20. Miſſa cantata cum Diacono, & Subdiacono de S. Irene ad ipſius Altare pro Anima D. Didaci Lopez de Francia.

Die 29. Miſſa cantata ſolemnis de SS. Simeone, & Juda.

NOVEMBER.

Die 1. hujus Menſis. Miſſa cantata ſolemnis de Feſto omnium Sanctorum.

Die 2. Miſſa cantata ſolemnis, cum officio novem lectionum pro Commemoratione Fidelium Defunctorum.

Die 3. Miſſa cantata ſolemnis cum alio officio pro animabus Congregatorum hujus Eccleſiæ, & Hoſpitalis, & convocabitur Congregatio, ut aſſiſtat.

Item infra octavam Defunctorum dicentur duæ Miſſæ cantatæ de Anniverſario pro Anima Gregorii Peixotto de Guerra.

Item in Octava Defunctorum una Miſſa cantata de Anniverſaria pro Anima D. Didaci Lopez de Francia.

Item in ipſa die Octavæ duæ aliæ Miſſæ pro Anima D. Ferdinandi Nunez.

Item poſt Octavam Fidelium Defunctorum tres Miſſæ cantatæ de Anniverſario cum tribus Officiis trium lectionum, una pro defuncta, reliquæ pro defuncto juxta intentionem quondam D. Roderici Alvarez Caſtelbranco in diebus non impeditis.

Die 12. hujus. Miſſa cantata ſolemnis de Sancto Martino Epiſcopo: applicabitur pro Anima Dom. Doctoris Martini Navarro de Aſpilqueta cum uno Reſponſorio.

Die 21. Miſſa cantata de Anniverſaria pro Anima Juliani Georgii; obiit hac die: habent Cappellani pro eleemoſyna ſcutum unum.

Die 23. Miſſa cantata de Anniverſario pro anima D. Doctoris Gaſparis de Silveira, obiit hac die.

Die 25. Miſſa ſolemnis de S. Catharina Virgine, & Martyre, applicabitur pro anima D. Antonii de Bivar.

Die 30. Miſſa cantata ſolemnis de S. Andrea Apoſtolo.

DECEMBER.

Die 8. hujus Menſis. Miſſa cantata ſolemnis de Immaculata Conceptione Beatæ M. V. Patronæ Regni Portugalliæ.

Die 13. Miſſa cantata ſolemnis de S. Lucia Virgine, & Martyre.

Die 21. Miſſa ſolemnis de S. Thoma Apoſtolo.

Die 25. In Nativitate Domini Noſtri Jeſu

Chri-

Chriſti, dicentur tres Miſſæ cantatæ ſolemnes horis conſuetis, quarum una in honorem ejuſdem Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & Beatæ Mariæ Virginis de Bethlehem; applicabitur pro anima D.Gaiomaræ hujus Eccleſiæ, & Hoſpitalis Fundatricis.

Tribus ſequentibus diebus poſt Nativitatem Domini Noſtri Jeſu Chriſti, dicentur Miſſæ cantatæ ſolemnes de Feſtis in illis occurrentibus juxta Rubricas Breviarii Romani.

Die 31. Miſſa cantata ſolemnis de S. Silveſtro.

De obligationibus Cappellanorum.

In omnibus anni Dominicis debent aſſiſtere Miſſæ decantandæ cum Diacono, & Subdiacono de ipſa Dominica non impedita majori Feſto.

In omnibus Feſtis mobilibus uniuſcujuſque anni, debent etiam celebrare Miſſam cantatam ſolemnem de ipſo Feſto.

Item in ſingulis anni Sabbatis debent cantare Miſſam de Beata Maria Virgine, quæ Miſſæ, & omnes aliæ de Dominicis, & Feſtis liberis applicabuntur pro anima D.Gaiomaræ hujus Eccleſiæ Fundatricis loco Miſſæ privatæ eo die celebrandæ a ſuo Cappellano.

Item debent aſſiſtere omnibus Feſtis Eccleſiæ, & Divinis Officiis, ac mortuorum ſuffragiis in ea faciendis, abſque alia mercede, quam impertiri ſolita.

Item in omnibus Feſtis tum primæ, quam ſecundæ Claſſis, & aliis de obligatione Eccleſiæ debent cantare primas, & ſecundas Veſperas.

Item die Jovis majoris Hebdomadæ debent communicare in noſtra Eccleſia.

Cappellaniæ quotidianæ perpetuæ.

Miſſa quotidiana pro animabus D.Guiomaræ hujus Eccleſiæ, & Hoſpitalis Fundatricis, & aliorum Benefactorum cum orationibus. Quæſumus Domine, & Deus veniæ largitor, & Fidelium, *excepta una vacantia in qualibet Hebdomada.*

Miſſa quotidiana ad Altare S.Antonii Abbatis pro animabus EE., & RR. DD. Cardinalium Antonii de Chaves, & Georgii de Coſta, excepta una vacantia in qualibet Hebdomada.

Miſſa quotidiana pro animabus D.Didaci de Carnaluaes, & ſuorum Amicorum, cum Orationibus, Præſta quæſumus Domine &c. Deus cujus miſericordiæ, & Fidelium &c.

Miſſa quotidiana pro anima Antonii Lopez Nabo, excepta una vacantia in qualibet Hebdomada, dicenda in Altari privilegiato.

Miſſa quotidiana pro anima Mariæ das Nives d. Antonii Uxoris; excepta una vacantia in qualibet Hebdomada, dicenda in Altari privilegiato.

Miſſa quotidiana pro animabus Antonii de Almeida Borges, & Joannis Vieira ejus Fratris Germani, excepta una vacantia in qualibet Hebdomada.

Miſſa quotidiana pro anima Ferdinandi Nunez excepta una vacantia in qualibet Hebdomada.

Miſſa quotidiana pro anima Antonii de Bivar, excepta una vacantia in qualibet Hebdomada.

Miſſa quotidiana pro anima D. Melchioris Barboſa Sacerdotis Bracharen. excepta una vacantia in qualibet Hebdomada.

Miſſæ perpetuæ de Mortuis.

Tres Miſſæ privatæ in ſingulis anni Hebdomadis pro anima D.Doctoris Gaſparis de Silveira, dicenda per Sacerdotem Diœceſis Colymbrien., & in ejus defectum Diœceſis Egitanien.

Tres Miſſæ privatæ in ſingulis anni Hebdomadis pro anima Roderici Alvarez de Caſtelbranco.

Una Miſſa privata in ſingulis anni Hebdomadis pro anima Joannis del Conto.

Quatuor Miſſæ privatæ ſingulis menſibus pro anima Antonii Almeida Benefactoris Eccleſiæ.

Prima die cujuſlibet menſis una Miſſa pro animabus Joannis Droet, & Antonii de Abreu.

Una Miſſa privata ſingulis menſibus pro anima Antoniæ Chriſtallinæ.

Una Miſſa privata ſingulis menſibus pro anima Franciſci Pauli.

Una Miſſa privata ſingulis menſibus pro anima D.Philippi Diaz Sacerdotis.

Una Miſſa privata ſingulis menſibus pro anima D.Doctoris Emmanuelis de Quintal Sacerdotis.

Una Miſſa privata ſingulis menſibus pro anima D.Joannis Martini Sacerdotis.

Una Miſſa privata ſingulis menſibus pro anima Georgii Peixotto de Guerra.

Una Miſſa privata ſingulis menſibus pro anima Juliani Georgii Cappellani.

Una Miſſa privata ſingulis menſibus pro anima Didaci de Villalobos Buttafogo.

Duæ Miſſæ privatæ ſingulis menſibus pro anima Oratii Batolbæ Bonon.

Quinque Miſſæ privatæ in tot menſibus ſingulis annis pro anima Illmi Dñi Emmanuelis de Meneres; prima 21. Maji die obitus; cæteræ vero per ſubſequentes menſes.

Duæ Miſſæ privatæ ſingulis annis, una menſe Auguſti, altera die 17. Decembris pro anima Balthaſaris de Jeſu Maria.

Quatuor Miſſæ privatæ ſingulis annis, in octava Defunctorum pro anima Antonii Lopez Nabo.

Quatuor Miſſæ privatæ ſingulis annis in octava Defunctorum pro anima Mariæ das Nives dicti Antonii Uxoris.

Una Miſſa privata ſingulis annis, die 4. Novembris pro anima Joannis Moreno.

Una Miſſa privata ſingulis annis ad Honorem S.Eliſabethæ Reginæ Portugalliæ in ejus Feſtivitate juxta intentionem D.Antonii Paraiva.

Duæ Miſſæ privatæ ſingulis annis, una Sancti Antonii de Padua, altera in Angeli Cuſtodis Feſtivitatibus pro anima D.Didaci Lopez de Francia.

Duodecim Miſſæ privatæ ſingulis annis in menſe Novembris, incipiendo a die 13., & ſequen. uſque ad Feſtivitatem S.Catharinæ Virginis, & Martyris pro anima Antonii de Bivar.

Duæ Miſſæ privatæ ſingulis annis, una in Aſſumptionis B.Mariæ Virginis; altera in S.Joſephi Feſtivitatibus pro anima d. Antonii de Bivar.

Tres Miſſæ privatæ pro defuncto ſingulis annis die 21. Martii, in qua obiit D. Gaſpar de Francia, juxta illius intentionem.

Alia Miſſa privata ſingulis annis in octava S.Antonii de Padua pro anima ejuſdem D.Gaſparis de Francia.

Alia Miſſa privata ſingulis annis in Feſto Sanctæ Mariæ Magdalenæ juxta intentionem ejuſdem D.Gaſparis, cum duabus candelis accenſis ad illiat

Altare, quod eſt Altare Pietatis, durante celebratione Miſſarum.

Qualibet Hebdomada recitetur una Miſſa pro anima Ferdinandi Rodriguez Botelho Presbyteri.

Item qualibet menſe tres Miſſæ pro anima ejuſdem.

Die 18. Octobris obitus ejuſdem Sacerdotis, duæ Miſſæ cantatæ in Anniverſario.

LIBRO TERZO.
Degli Statuti della Chieſa, ed Oſpedale di S. Antonio.

CAPITOLO PRIMO.
Dell' Offizio di Oſpidaliere, e ſuoi obblighi.

1. Eſſendo la principal cura del Cappellano che pro tempore ſerve d'Oſpidaliere di ricevere con benigna affabilità i Pellegrini, mentre ſopra di eſſo ſi appoggia tutto il governo di tutto l'Oſpedale, ſe gl'ordina, che la perſona, quale avrà da eſercitar tal carica, ſia di buona vita, coſtumi, e caritativa, acciò poſſa intieramente ſoddisfare a'peſi ſeguenti:

2. Primieramente non riceverà Pellegrino alcuno, ſenza haver' eſpreſſo ordine del Governatore, ſalvo arrivando di notte, perchè nell'altro giorno glie la portarà. Averà particolar' attenzione di preparare l'acqua calda, acciò i Pellegrini ſi lavino i piedi ſubito arrivati, come anche i vaſi, e tovaglie neceſſarie, e dentro tre giorni farà confeſſarli, e coſtandoſi ciò per le Cedole del Confeſſore ſottoſcritte per il Governatore, darà l'elemoſina ſolita di tre giulj, e ciaſcuno per una volta ſolamente, e delle dette Cedole darà conto al Governatore del denaro ſpeſo, ed eſſo portarà nuovo mandato, acciò il Camerlengo paghi la ſomma di ſc.5. moneta, acciò ſi ſpenda nella forma ſopraddetta.

3. Averà un Libro, dove ſcriva i nomi di tutti i Pellegrini, di che Terra ſono, e nel giorno, in cui giunſero, acciò non ſe le dia elemoſina duplicata, nè dimorino nell'Oſpedale più tempo di quello ſi è conceſſo.

4. Il Governatore li conſegnarà per Inventario tutta la robba, letti de'Cappellani, e tutte le altre robbe, che ſervono nell'Oſpedale, del medeſimo modo quelle ſervono nella Cucina, e nel fine di detto Inventario, ſi obbligarà pagare qualſivoglia coſa, che manchi, e per eſſo darà la conſegna al Governatore ogni volta, che la domanderà. Conſegnarà al Coco tutte le ſorti di ferro, legnami, ed altro appartenente alla Cucina, li darà Sale, Legna nella quantità neceſſaria, il che terrà tutto ben cuſtodito.

5. Item conſegnarà d'ordine del Governatore a ciaſcun Cappellano una ſtanza col ſuo letto, due Matarazzi, ed'un pagliaccio, un Capezzale, e due Coperte, e quattro tavole, e due banchi, ed ogni 15. giorni due lenzoli lavati, un tavolino, due ſedie di legno, e nella medeſima maniera ſiano trattati li Cappellani eſtranumerarj, dando a ciaſcuno una ſtanza, e tutte le coſe li torneranno a conſegnare, quando qualſivoglia Cappellano ſi partirà dall'Oſpedale.

6. Item nell'Oſpedale terrà dieci Letti, ed anche più, ſe farà di biſogno per dormirci li Pellegrini, quali terrà netti, e politi, mettendo i lenzuoli lavati quando li parerà. E di mattina ordinarà che li alzino, ed a ciaſcuno aſſegnarà il giorno, acciò ſcopino il detto Oſpedale, Dormitorio, Corridori, e Scale dell'Oſpedale, il che terminato, ſerrarà la porta e non aprirà, ſe non di notte, quando i Pellegrini ſi vorranno riposare, e ſubito li manderà accendere una lampada nell'Oſpedale, che farà avanti un'immagine di noſtra Signora tutta la notte acceſa, nella forma, che inſtituì la Signora D. Guiomar Fondatrice di queſt'Oſpedale, ed in niun modo conſentirà, che di giorno Pellegrino alcuno vada all'Infermaria, ſalvo, o per indiſpoſizione, o per viſita di alcuno Infermo, nè che tra matarazzi mettano coſa alcuna commeſtibile.

7. Item all'ora dell'Ave Maria ordinarà, ſi accenda un'altra lampada alla Scala principale, che va per le ſtanze de' Cappellani, che durerà acceſa ſino alle due ore di notte per l'Inverno, e per l'Eſtate ſino una, ch'è il tempo, ſin quando ha da ſtar aperta la porta dell'Oſpedale, la quale ſerrata non ſi aprirà a perſona alcuna, o ſia Cappellano, o Pellegrino ſenz'eſpreſſo ordine del Governatore, e ſe ſuccedeſſe caſo coſì urgente, che obbligaſſe uſcir fuori di Caſa qualche perſona, che nel detto Oſpedale ſtaſſe, li potrà aprire con condizione, che ſubito alla mattina, ne dia parte al Governatore, e la cauſa motiva per averli aperto.

8. Quello s'ordina nel ſerrar la porta la ſera, s'intende nell'aprir alla mattina, quando ſi apre la Chieſa, e ſapendo, che qualſivoglia de'Cappellani, o Officiali dorme fuori, lo dirà ſubito al Governatore.

9. Item non conſentirà, che Pellegrino alcuno babbia liti, o burlando, o da dovero con altro, nè meno con perſone dell'Oſpedale, o di dentro, o di fuori, e ſe haverà, ſi farà avviſato prima e ſeconda volta, e non emendandoſi la terza lo mandarà fuori, ed il medeſimo ſeguirà s'eſſo giocaſſe; ma ſe alcuno de'ſopraddetti daſſe in altro con le mani, o armi, o offenda con parole ingiurioſe, ſubito incontinente ſia buttato fuori.

10. Item ogni due anni mandarà a lavare, ed empire li matarazzi di lana, ed ogn'anno empirà i pagliaricci di paglia nova, ed a minuto cuſcirà i lenzuoli, e perciò domanderà al Governatore quello, che ſia biſogno.

11. Item riſcuoterà ogn'anno la propina del Sale, che queſt'Oſpedale ha, e terrà appreſſo di ſe la chiave del Giardino, il quale farà ſerrato, e non laſcierà entrar niuno, e levare da eſſo coſa alcuna, e ſolamente eſſo potrà cogliere quello li biſognerà per ſervizio dell'Oſpedale, ma non impedirà i Cappellani, che poſſano ivi andare a ricrearſi. Ed uſando male di queſta libertà, avviſarà il Governatore, acciò provveda, come conviene, ed averà cura ch'il detto Giardino, e Fontana ſiano aggiuſtati, e politi, mandando a potare gl'Alberi, e Pergole a ſuo tempo, e far quello, che farà neceſſario.

12. Non darà robba d'Infermaria a neſſun' altra perſona, ſenz'ordine eſpreſſo del Governatore, e quando queſto la mandi dare, avendo giuſte cauſe, averà cura di farla lavare un'altra volta, e riportarla all'Infermeria.

13. Farà ſempre, che l'Infermiere compri tutto il biſogno per l'Infermeria, e che facci la Liſta delle ſpeſe ogni meſe per pigliar i conti delle ſpeſe, che ha fatte, e che reſti con chia-

rezza

terza ; acciò coſti in ogni tempo.

14. Benchè nel §.7. ſi dice, che la porta dell Oſpedale ſia ſerrata, à due ore d'Inverno, e di Eſtate a una, perchè potrà ſuccedere eſſer neceſſario per alcuna convenienza della Caſa, che ſtà a qualche poco più tempo aperta la porta della ſtrada. L'Oſpedaliere ſaprà dal Governatore l'ora, che li aſſegna per ſerrarla, ed in tal caſo farà, che ſtia acceſa una lampada nel Corridore della detta porta.

15. Avendo ſerrate tutte le porte interiori, come ſi dice nel §.7. ſubito, che ſerrarà la porta interiore, farà ſonare la Campanella, e col Sacchetto, ed Iſopo il Cappellano di ſettimana, ſe non il Cappellano più antico col Sottoſagreſtano anderà benedicendo i Corridori, ed' i Cappellani uſciranno alla ſua porta a ricevere l'Acqua Benedetta, e dirà le Orazioni ſeguenti.

Aſperges me Domine &c., vel *vidi aquam &c.* poſtea dicitur.

Noctem quietam, & finem perfectum concedat nobis Dominus Omnipotens, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus ℟. *Amen.*

Dignare Domine nocte iſta. Sine peccato nos cuſtodire.

Miſerere noſtri Domine. Miſerere noſtri.

Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos.

Quemadmodum ſperavimus in te.

℣. *Domine exaudi &c.* ℟. *Et clamor meus &c.*

℣. *Dominus vobiſcum &c.* ℟. *Et cum ſpiritu tuo.*

OREMUS.

Viſita quaeſumus Domine habitationem iſtam, & omnes inſidias inimici ab ea longe repelle, Angeli tui ſancti habitent in ea, qui nos in pace cuſtodiant, & benedictio tua ſit ſuper nos ſemper. Per Chriſtum &c.

Capitolo Secondo.

Delle Perſone, che ſaranno ricevute in queſt'Oſpedale, e per quanto tempo.

1. Eſſendo l'origine, ed'Inſtituto di queſt' Oſpedale il ricevere i Pellegrini Portogheſi, ſi ordina, che nè l'Oſpedaliere, ne Cappellano alcuno poſſa ricevere perſona alcuna nel detto Oſpedale, che non ſia nata nel Regno di Portogallo, ſenz'ordine del Governatore, e ſolamente ſaranno ammeſſi i Portogheſi nella forma ſeguente.

2. Se alcuno Sacerdote verrà per negozj, o pretenzione, ſtarà due meſi, ne'quali ſi potrà provvedere d'abitazione, e ſe ſarà Frate di Religione, che qui non vi ſia, ſtarà un meſe.

3. Il Pellegrino, che verrà a viſitare i luoghi Santi, o per ſeguire qualche lite, ſtarà un meſe, e ſe ſarà diſpenſante, in quanto ſpediſce la ſua diſpenza.

4. Item venendo alcuno a litigare per un altro, ſtarà 15. giorni, e ſe ſarà cauſa d'Impetra di Benefizio di huomo vivo, o ſia propria, o aliena, otto giorni, e tutti i ſopraddetti, che nell'Oſpedale ſaranno ricevuti di qualſivoglia qualità, condizione, che ſiano, devono dormire nell Oſpitalità, e non in Stanze particolari, ſalvo, ſe parerà al Governatore, che la perſona è tale, che ſe le debba dar ſtanza, perche allora glie la potrà dare, avendola libera, e non incomodando Cappellano alcuno.

5. Item perche anticamente anche s'alloggiavano Donne in queſt'Oſpedale, e per alcuni inconvenienti, ſi levò queſta conſuetudine, e in a queſt'effetto, ſi uſa dargli uno ſcudo di moneta per ciaſcuna Donna, che ſarà nata nè Regni di Portogallo, o ſuoi Dominj, per pagar la Caſa, coſi anche un teſtone, ch'è l'elemoſina ſolita, s'ordina all'Oſpedaliere, che ſegua il medeſimo ordine, portando eſſa Donna cedola ſottoſcritta dal Governatore, come a gl'altri Pellegrini.

6. Tutti quelli, che ſaranno ricevuti in queſt' Oſpedale, averanno grandiſſimo riſpetto all'Oſpedaliere, e ſaranno obbligati a far tutto quello gli comanderà in ſervizio dell Oſpedale, e quello, che in queſti ſtatuti gli è ordinato, e non lo facendo, ſaranno due volte ammoniti, ed alla terza l'Oſpedaliere gli licenziarà.

Capitolo Terzo.

Dell' Infermeria, e come l'Infermiero ſi deve portare cogl'Infermi.

1. Se nell'Oſpedalità de' Pellegrini v'è neceſſaria un'eceſſiva carità, come ſopra s'ordina; con più ragione, ſi deve eſercitare cogl'Infermi che in queſt'Oſpedale ſi medicaranno. che devono eſſere ſolamente quelli, che ſono nati ne' Regni di Portogallo.

2. Item ſubito, che qualſivoglia Infermo ſarà ricevuto con parere del Medico, ed ordine del Governatore, l'Oſpidaliere gli piglierà la conſegna di tutta la ſua robba, denaro, lettere, ed altre coſe, ed avanti due Cappellani farà di tutto Inventario, e nel Libro degl'Infermi, che terrà a queſt'effetto, ſcriverà i nomi di tal'Infermo, e de'ſuoi Padri, ed eſſendo morti, de Parenti, Patria, giorno, meſe, ed anno in che entrò nell'Infermeria, ed il negozio, a che venne in queſta Corte, e di tutto darà conto al Governatore, acciò diſponga, conforme ſe gli ordina nel ſuo reggimento.

3. Item doppo, che l'Infermo ſarà ricevuto l'Oſpidaliere farà che ſi confeſſi dal Confeſſor di Caſa, o qualche altro, che vorrà, ed il giorno ſeguente ſi comunicherà, il che lo farà il Sagreſtano accompagnato da ſei Cappellani con Cotte, e ſei torce, cantando in voce baſſa quelch'è ſolito con tutta la decenza dovuta. E ſe l'Infermità ſarà tale, che ſia neceſſario dargli ſubito l'Olio Santo, così l'ordinarà al medeſimo Sagreſtano, o in qualche ora, che gli parerà ſia neceſſario, e ſarà in queſto sì vigilante, che non muora alcuno ſenza Sagramenti, e ſimilmente gli avvertirà, ſe hanno da aggiuſtare cos'alcuna ne loro Paeſi, faccino teſtamento; e per queſt'effetto chiamerà il Notaro della Caſa, come anche avviſarà tutti li Cappellani numerarj, ed extranumerarj, che vengano ad aſſiſtere sì di notte, come di giorno, diſtribuendo a ciaſcuno la ſua ora, acciò ſempre vi ſia chi gli dica l'offizio di agonia, e chi l'ajuti a ben morire, e nella detta Infermeria ſarà un Oratorio con un Crocifiſſo, ed un' Immagine di Noſtra Signora, ed una lampada acceſa tutta la notte.

4. Item tutti gl'Infermi, che ſi medicaranno nell'Oſpedale, l'Oſpidaliere, ed'Infermiero aſſiſterà con ogni cura, e carità, facendoli tutto quello, che il Medico gl'ordinarà, e l'Infermiero quello gl'ordinarà l'Oſpidaliere l'oſſervarà, e glie lo farà oſſervare. Il regimento in particolare della ſpeſa ordinaria di ciaſcun giorno

no toccante il mangiare, e ſenza ordine del Medico non paſſarà quel che in detto reggimento è ſtabilito.

5. Item nell'Infermeria averà un' Armario con ſuoi ſpartimenti, e negl'alti ſi metteranno le medicine, e ne baſſi la robba bianca dell'Infermeria, che terrà molto polita, e le coperte, e materazzi gli ſpanderà ogni meſe facendoli portare nelle Logge da'Pellegrini.

6. Item nel medeſimo modo vi ſaranno due caſſe a modo di banco, e ciaſcuno con due, o tre ripartimenti, e ſue chiavi per metterſi li veſtiti degl' Infermi ſeparatamente acciò non ſi ſcambino.

7. Item in niun modo ſaranno ammeſſi gl' Infermi di mal Franceſe, Etica, Rogna, o altri ſimili contagi, nè ſi medicaranno feriti, ma ſolamente quelli, che averanno febre, o febri acute, ed a queſt'effetto ſaranno dal Medico veduti, e di ſuo parere coll'ordine del Governatore ſaranno ricevuti, e di altra forma nò; nè l'Infermiero, nè l'Oſpidaliere ſi ardiranno da ſe ſoli ammettere niuno, ed eſſendo per la buona cura degl'infermi neceſſaria la quiete, ſi ordina all'Oſpidaliere, o Infermiero, che nell'Infermeria non conſentino circoli, nè modo alcuno di contravenzione, poichè ſi è ſperimentato il grave danno, che da queſte ne riſulta.

8. Item ſe alcune perſone mandaranno dolci, o robba commeſtibile per gl'Infermi, l'Oſpidaliere le riceverà, e li partirà ad'eſſi all'ore di pranzo, dando a ciaſcuno quello gli ſarà neceſſario, e ſe ſarà qualche galanteria, lo farà ſapere al Governatore, acciò lo ſcriva nell'Inventario, e ſe in particolare ſi mandaſſe preſente ad alcuno Infermo, ad eſſo ſi darà, acciò faccino quello gli parerà.

9. Item il Medico ſarà obbligato viſitare gl'Infermi due volte ogni giorno, e quella della mattina ſarà il più preſto, che ſia poſſibile, acciò più commodamente, ſe gli diano i medicamenti, che ordinerà.

10. Item il Barbiero dovrà andare a cavar ſangue, ed altre coſe, che al ſuo officio toccano alle ore, che il Medico gli ordinarà.

11. Item lo Speziale darà i medicamenti freſchi, e buoni, e ſe altrimente, non gli ſaranno meſſi in conto; gli darà ſempre per ricetta del Medico, e quando l'Infermiero l'anderà a pigliare, portarà il Libro, che deve ſtare nella detta Infermeria con le dette ricette, ed eſſo le metterà in ſuo Libro, e per ambedue i Libri, ſe gli farà pagamento nel fin dell'anno, come parerà al Medico.

12. Item tanto che ceſſerà la febre agl'Infermi, ſtaranno in convaleſcenza i giorni, che parerà al Medico, ed in eſſi, ſi darà tutto il neceſſario, e dopo l'Oſpidaliere li licenziarà, dandogli uno ſcritto cōtraſegno di convaleſcenza nella forma ſolita.

13. Item morendo alcun Infermo, l'Oſpidaliere lo farà ſaper ſubito al Governatore, acciò diſponga quello, che nel ſuo reggimento ſi è detto. Ed eſſendo tempo, che ſe gli poſſa dir Meſſa, ſe gli dirà nell'Altare Privilegiato, e quando nò, nel giorno proſſimo ſeguente. E ſi ordina a'Sacerdoti, che nel memento ſpecialmente lo raccomandino, ed a'Pellegrini nelle loro Orazioni, di tutto che averà cura l'Oſpidaliere, acciò ſi facci oſſervar, conforme in queſti Statuti ſi diſpone, e doppo d'eſſer ſerrata la porta della Chieſa all'ora, che parerà più conveniente, il detto Oſpidaliere chiamerà tutti i Cappellani, ed eſſi con le Cotte, e torce, ed il Sagreſtano colla Stola, e tutti in voce baſſa cantando il ſolito, accompagnaranno il Defonto fino alla Sepoltura, dove ſarà portato da quattro Pellegrini involtato in un lenzuolo, ed avanti di ſeppellirlo, ſe gli raccomanderà l'anima a Dio nella forma del Rito Romano.

14. Item l'Oſpidaliere non conſentirà, che Pellegrino alcuno, o qualſivoglia altra perſona dorma ne'letti dell'Oſpedale, benchè non abbia Infermi, e ſiano tanti li Pellegrini, che non entrino nell'Oſpizio.

15. Item nel fine di ciaſcun meſe l'Oſpidaliere farà la liſta di quello ſi è ſpeſo nell'Infermeria, ed altro, che appartiene ad eſſo, e la portarà al Governatore, acciò gli facci paſſar mandato in Congregazione, acciò il Camerlengo li paghi. E nella detta liſta metterà l'elemoſina ſtraordinaria, che la Congregazione gli mandò dare in quel meſe, dicendo la quantità, e a chi perſone, tutto con chiarezza, e diſtinzione.

16. Item nel fine del meſe portarà al Governatore la liſta delle falte, che fecero i Cappellani nell'aſſiſtenza degl'Infermi, acciò ſiano multati nella forma del *Capitolo* 8. *del lib.* 2.

Capitolo Quarto.
Dell'Infermeria, e ſuoi Obblighi.

1. Si fa intendere all'Infermiero *pro tempore* che non può fare opera più grata a Dio, ed a S.Antonio, che trattare i ſuoi Infermi colla maggior diligenza, e carità poſſibile, conſolandoli ne'loro mali, ſoffrendo le loro proluſità, aſſiſtendoli con tutto l'allegerimento, e rimedio, che determinerà il Medico, e l'Oſpidaliere.

2. Sappia ch'eſſo è ſuddito, e ſoggetto all' Oſpidaliere, ed in tutto quello, che appartiene al ſuo Offizio, e che deve riſpettarlo, ed obbedirlo prontamente, comandandogli qualche coſa in ſervizio dell'Infermeria, ed Oſpedale, e che ha da ſtare in luogo di detta Oſpidaria, quando eſſo uſcirà fuori di Caſa, o ſarà occupato, in modo, che ſenza ſuo ordine non diſponga coſa alcuna di rilievo, e non molto neceſſaria, ed in caſo, che la faceſſe, dopo venuto ſubito gli darà conto, e ſimilmente gli conſegnarà qualche regalo, che nel medeſimo tempo foſſe mandato agl'Infermi.

3. Non applicarà rimedio alcuno agl'Infermi, ne gli darà coſa in cui poſſa aver dubbio gli faccia male, ſenza ordine del Medico, o Oſpidaliere, e ſenza licenza di queſti non uſcirà dall' Oſpedale, eſſendovi Infermi.

4. Ogni volta, che il Medico, Chirurgo, o Barbiere, che verranno all'Infermeria gli accompagnerà in quanto in eſſa ſtaranno, ed avvertirà quello ordinano agl'Infermi, per eſeguirlo, appartenendogli principalmente nel mangiare, al quale darà ordine, ed avviſerà il Coco con tempo, acciò ſia fatto alle ſue ore.

5. Alle ore competenti, ed ordinate dal Medico vada a pigliare, il pranzo alla Cucina, e portandolo agl'Infermi, gli aſſiſterà in quanto mangiaranno, e doppo torni a riportare i piatti,

e non

e non potendo aſſiſtere a tutti gl'Infermi, l'Oſpidaliere lo provederà di chi l'ajuti.

6. Sempre dormirà nella ſtanza vicino l'Infermeria, ed eſſendovi Infermo di pericolo, dormirà dentro l'Infermeria, e gli aſſiſterà il più tempo del giorno, che potrà, ed anche in quello della notte.

7. Abbia gran cura della polizia così nella Caſa dell'Infermeria, come nella robba, e Stanza, eſſendovi Infermi, la ſcoparà, e farà ſcopare almeno due volte la Settimana, ed ogni volta, che ſarà neceſſario. Farà, che la robba ſi lavi a ſuo tempo, conſegnandola per Liſta a chi la lava, e non permetterà, che una coſa, che ſerve ad un ammalato ſerva all'altro, durante l'Infermità.

8. Serrarà inſieme coll'Oſpidaliere all'ora ſolita, ed aprirà la mattina la porta dell'Oſpedale, ma mai la ſerrarà, nè aprirà ſolo.

9. Quello, che ſerve d'Infermiero, ha anche ſervire di Spenditore, e ha da comprare tutto quello, che ſarà neceſſario agl'Infermi, con ordine, che gli darà l'Oſpidaliere, facendo la Liſta della ſpeſa d'ogni Meſe, acciò in ogni tempo ſi poſſa vedere.

10. La principal rimunerazione delle ſue fatiche riceverà da quel Signore, che accetta, e ſoddisfa il ſervizio, che per ſuo amore ſi fa agl'Infermi, come ſe foſſe fatto al medemo Signore. Con tutto ciò l'Oſpidaliere averà ſtanza, e letto, e domanderà al Governatore gli dia ogni giorno quel, che ſarà giuſto, avendo riguardo al ſuo travaglio, e quantità degl'Infermi, e ſappia, che ſarà caſtigato, o licenziato mancando in quel che tocca al ſuo offizio, ſecondo la qualità della mancanza.

11. In tutto quello, che appartiene all'eſempio della vita, e buoni coſtumi, oſſervarà gli Statuti nell'Oſpidaliere, ed almeno in tutte le Feſtività principali dell'anno, ed in quella di S.Antonio, ſi confeſſarà, e communicarà nella noſtra Chieſa, in modo che poſſa eſſer noto al Sagreſtano.

Capitolo Quinto.
Del Coco, e ſuoi Oblighi.

1. Eſſendo giorno anderà alla Cucina, e procurerà, che così i Cappellani, come gl'altri Offiziali della Caſa gli diano in tempo quello ſi ha da dare da cucinare.

2. Uſarà tutta la polizia nella Cucina, e farà ogni coſa con gran carità, ed all'ore ſue ſpecialmente per gl'Infermi, di maniera che poſſano mangiare ad ora, che gli dirà l'Infermiero, e ſarà determinata dal Medico.

3. Finita l'ultima Meſſa, avendo il P.Sagreſtano, o Sottoſagreſtano portato via quello gli hanno ordinato per pranzo, ſerrarà la porta della Cucina. La ſera farà la cena all'ore ſolite, e nell'eſtate ſerrarà la porta ad un'ora di notte, e d'inverno a due, nè l'aprirà ſenza ordine dell'Oſpidaliere, quando foſſe neceſſario per alcuna coſa dell'Infermeria.

4. Averà gran cura, che ſi conſumi il meno, che ſarà poſſibile, principalmente di legna, ed acciò più liberamente poſſa attendere alle coſe del ſuo Offizio non conſentirà circoli nella Cucina nè anche d'Inverno, ſotto preteſto di ſcaldarſi, ed eſſendovi alcuni, che ivi ſi trattengano, o ſia gente di Caſa, o Pellegrini, che non oſſervino queſto Statuto, darà conto al Governatore, ed Oſpidaliere.

5. Intenda, che deve obbedire immediatamente all'Oſpidaliere, ed eſeguirà quello, che in nome di queſto l'Infermiero gli ordinerà in tutto quello apparterrà al ſuo Offizio, ed averà a PP. Cappellani il riſpetto, ſi deve al loro ſtato.

6. Avvertiſca, che vive in Caſa ſpecialmente dedicata a Dio, procuri dar buon eſempio della ſua vita, e ſi confeſſi, e communichi nella noſtra Chieſa in modo, che il P.Sagreſtano lo ſappia, almeno in tutte le Feſte principali dell'anno, e nel giorno di S.Antonio.

7. Avendo da uſcire fuori di Caſa, domandi all'Oſpidaliere ſe ha biſogno di lui, o ſe in quel tempo abbia da fare coſa alcuna per gl'Infermi.

8. Così come deve avere giuſto premio, e ſalario di ogni giorno, che li aſſegnarà il Governatore, a quello, che in queſto ſuo reggimento ſe gl'ordina ſarà multato, ed anche ſecondo la gravezza della colpa commeſſa ſarà licenziato.

§.2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes Statuta, & Capitula hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent: Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum conſilio, omnia, & ſingula Statuta, & Capitula præinſerta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Preces Deputatorum. Confirmatio relatorum Statutorum.

§.3. Decernentes ipſas præſentes Literas, ac Statuta, & Capitula præinſerta ſemper firma, valida, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit aliis quibuſvis Eccleſiæ, & Hoſpitalis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, ſeu quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque

Indul-

Indultis, & Literis Apoſtolicis iu contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis qnibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcat. die XX. Martii MDCLXXXIII., Pontificatus noſtri Anno Septimo.

CXXII.

Dat. 7. Apr. 1683. An. 7. Declaratur, ceſſionem loci Exprovincialibus debiti in Capitulo Provinciali S.Ludovici in Gallia Ordinis Prædicatorum Strictioris Obſervantiæ factam, non eſſe admittendam.

Ad majorem hujus Conſtitutionis intelligentiam vide Greg. XIII. Conſt. ed. 1574., Martii 6. P.4., ubi quamplurima habentur Statuta. Et Pii V. Conſt. ed. 1567., Maji 16., P.2, de privilegiis, ub Urban. VIII. irritum declaratum fuit quoddam Capitulum Generale Conſt. ed. 1643., Apr. 8., P.20. Et ab Alexand. VIII. Conſt. ed. 1690. Jan. 7. 6. 1. confirmatæ fuerunt nonnullæ ordinationes Generalis Ord. circa quoſdam abuſus.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti. EXponi nuper fecit dilectus filius Joſephus Martel Prior Conventus Rotho nagen. Provinciæ S. Ludovici in Gallia Strictioris Obſervantiæ Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod jam a pluribus annis dicta Provincia Juribus, privilegiis, exemptionibus, gratiis, & immunitatibus, quibus in aliis Provinciis uti ſolent Graduati, aut titulo Prædicatoris Generalis inſigniti ſponte renunciavit in favorem Obſervantiæ Regularis, & noviſſime in Capitulo Provinciali anno 1678. Cathalauni celebrato etiam prærogativæ loci juxta Conſtitutiones dicti Ordinis Exprovincialibus debiti ceſſit: ſed hæc ultima ceſſio, licet videatur eſſe majoris humilitatis, multum tamen officit Obſervantiæ Regulari, cujus Exprovinciales, una cum Priore Provinciali debent eſſe promotores, & protectores. Cum enim in eis nullam agnoſcunt Fratres ſpeciem auctoritatis, parum, aut nihil curant de illorum monitionibus, & maximum periculum eſt, ne tempore Provincialatus molliter ſe gerant in corrigendis exceſſibus ipſi Priores Provinciales, qui eodem expleto nullum habent diſtinctivum quo poſſint ordinata pro vita Regulari fortiter manutenere, & inſultus dyſcolorum evitare. Et propter has rationes, ac alias quæ conferunt ad obſervantiam Regularem, in Capitulo Generali Ordiuis prædicti anni 1501. Romæ celebrato illi, qui ſub ſpecie quadam humilitatis parum attendentes ad bonum commune Religionis, loco Exprovincialibus debito renunciaverant, reprehenſi fuerunt per declarationem, quod Conſtitutio ejuſdem Ordinis circa locum, quem tenere debent Fratres, qui fuerunt Provinciales, omnino deberet obſervari, itaut ſi alicubi propter abuſum non obſervaretur, omnino deinceps executioni mandaretur, non obſtantibus conſuetudinibus particularibus in oppoſitum introductis, quibus eo Statuto derogatum fuit. His autem promotus unus ex duobus, qui ſoli in ſupradicta Provincia jus ad locum illum habebant, huic ceſſioni ſe oppoſuit, & dilectus filius Antonius de Monroy Magiſter Generalis dicti Ordinis eam noluit approbare, cum eſſet contra Conſtitutiones ejuſdem Ordinis, & cederet, ut conſtat experientia in præjudicium obſervantiæ Regularis.

§.1. Quare præfatus Joſephus, qui (ut aſſerit, ad ea, quæ pacis ſunt ejuſdem Provinciæ, & obſervantiæ Regularis, poſtulanda miſſus ad Romanam Curiam venit) ut eadem obſervantia magis, ac magis creſcat, & confirmetur, ac in præfata Provincia nulla ſit in poſterum occaſio litigandi, Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut renunciationem omnium jurium, privilegiorum, immunitatum, gratiarum, & exemptionum quoad gradus, quam ſponte, & nemine reclamante fecit præfata Provincia S. Ludovici in favorem obſervantiæ Regularis, gratam, & ratam habere; circa locum vero Exprovincialibus debitum, cum eorum numerus vix ternus, aut quaternus eſſe poſſit in eadem Provincia ubi quadriennales ſunt Priores Provinciales, hocque cedat omnino in bonum obſervantiæ, ut Conſtitutiones, & acta Capitulorum Generalium dicti Ordinis ea maxime, quæ in Capitulo Generali anno 1670. Romæ celebrato facta fuerunt circa præfatam Provinciam pro manutentione vitæ Regularis exacte obſerveotnr, ordinare de benignitate Apoſtolica dignaremur. Preces Prioris Rothomagen.

§.2. Nos igitur ipſius Joſephi votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, ceſſionem loci ad præſcriptum Conſtitutionum dicti Ordinis debiti illis, qui functi ſunt Officio Provincialatus, non eſſe admittendam auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus, prout illam non admittimus. Improbatio prædictæ ceſſionis.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordioar os, & delegatos, etiam cauſarum Palatū Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam Clauſulæ.

Google

quam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſsis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcat. die VII. Aprilis MDCLXXXIII. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

CXXIII.

Dat. 21. Apr. 1683. An. 7.

Conceditur Bibliothecæ Archigymnaſii Sapientiæ de Urbe facultas retinendi quæcunque opera prohibita ac damnata.

De aliis hujus Archigymnaſii privilegiis vide Leonis X. Conſt. ed. 1513., Novem. 5. T. 1. Quæ ab Urb. VIII. conceſſa fuerunt Collegiis Illyrico, Pragenſi, Viennenſi, & Fuldenſi Conſt. ed. 1627. Jun. 1. T. 4., & Conſtit. ed. 1628., Decem. 19. T. 6. Conſtit. ann. hujus Pontif. ed. 1684., Februarii 20. T. 8. habentur privilegia Univerſitatis Oppidi Zamoſki Chelmen. Diœceſis.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa Conſtitutionis.

CUM fel. rec. Alexander Papa VIII. prædeceſſor noſter publicæ utilitatis ſtudio, celebrem, atque copioſam in Gymnaſio ſapientiæ de Urbe Bibliothecam, in eaque Bibliothecarium, quem ex numero Advocatorum Aulæ conſiſtorialis aſſumi voluit, & duos Cuſtodes cum competenti ſtipendio, qui ſtatutis diebus, & horis illic præſto eſſe, & libros ſtudioſis ad illam venientibus præbere deberent, Apoſtolica auctoritate inſtituerit, in ipſa vero Bibliotheca multi reperiantur libri, quorum retentio, atque lectio per Sacros Canones, & Conſtitutiones Apoſtolicas prohibentur; Et propterea dilectus filius Magiſter Marcus Antonius Burattus in utraque Signatura Referendarius, Aulæque Conſiſtorialis prædictæ Advocatus, & dictæ Bibliothecæ Bibliothecarius opportune in præmiſsis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum deſideret; Nos publicæ commoditati, atque utilitati, quantum cum Domino poſſumus conſulere cupientes, dictumque Marcum Antonium a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Generalium Inquiſitorum a Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatorum conſilio, ut in Bibliotheca præfata quorumvis hæreticorum, & hæreſiarcharum, aliorumque reprobatorum Authorum cujuſcumque Sectæ, & Claſſis, etiam primæ, & ex quacumque cauſa, etiam ob falſi dogmatis ſuſpicionem a prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeu in quibuſvis Conciliis Generalibus, ac etiam a Nobis, & Sede prædicta quomodolibet prohibiti, & damnati, & a nobis, ſucceſſoribuſque noſtris Romanis Pontificibus, & dicta Sede in futurum forſan prohibendi, & damnandi libri, manuſcripta, & opera tam hactenus in lucem edita, quam in poſterum edenda, ſeu ſcribenda quæcumque etiamſi ex profeſſo, & in capite de Religione, & Fide Catholica, ſeu contra Religionem, & fidem eaſdem tractent, in ipſa Bibliotheca collocati, & collocata, ac in futurum quandocumque collocandi, & collocanda, retineri, haberi, & aſſervari libere, licite, & impune, ac abſque ullo conſcientiæ ſcrupulo, & quarumcumque Eccleſiaſticarum ſententiarum, & cenſurarum, vel aliarum pœnarum, etiam irregularitatis, infamiæ, aut inhabilitatis incurſu poſſint, & valeant, ita tamen, ut libri, ſcripta, & opera præfata, quæ de religione, ſeu fide, vel contra Religionem, ſeu Fidem orthodoxam tractant, ſeu tractabunt, ſecreto, & ſine aliorum ſcandalo, aut periculo retineantur, nec a ſtudioſis accipi poſſint niſi de manibus Bibliothecarii, vel Cuſtodum præfatorum nunc, & pro tempore exiſtentium, qui illos, ſeu illa legendos, ſeu legenda nemini præbere poſſint, niſi ſibi prius conſtiterit, quod illos, ſeu illa petentes, opportunam ſuper eorum lectione licentiam ſibi canonice concedi obtinuerint, auctoritate prædicta tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Preces Bibliothecarii. — Conceſſio prædictæ facultatis. — Quomodo cuſtodiendi, a quibus accipi, & legi poſſint d. libri.

Clauſula.

§.1. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Apoſtolicis, & in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis, & edendis ſpecialibus, vel Generalibus Conſtitutionibus, Ordinationibus Apoſtolicis, necnon prohibitionibus deſuper factis, & in poſterum quomodolibet faciendis: Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, tenores præſentes hujuſmodi præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe, ac latiſſime derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Aprilis MDCXXXIII. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

CXXIV.

Dat. 20. Maj 1683. An. 7.

Statuitur, ut Debitores Banci Archihoſpitalis S. Spiritus in Saxia de Urbe teneantur ei ſatisfacere, vinculo obligationis Cameralis.

Idem

Idem ſtatutum fuit pro Monte Pietatis a Clem. X. Conſt. ed. 1670., Octob. 3., P. 1., & ab Alexandro VIII. edita fuit Conſtitut. 1690. Aug. 5., p. 1. circa onera ſolvi ſolita Hoſpitali S. Joan. Hieroſolymitani.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuum rei memoriam.

Exordium.

ÆQuitatis, & Juſtitiæ ratio exigit, & plurimæ, quæ ex menſa nummularia, ſeu Bancho Archihoſpitalis Sancti Spiritus in Saxia de Urbe in publicum aſſidue proveniunt, utilitatis, ſuadent, ut illius indemnitati, quantum cum Dño poſſumus, conſulere ſtudeamus.

Cauſa Statuti.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Miniſtri dicti Banchi, quod ex diſpoſitione quorundem fel. rec. Pauli PP. V. prædeceſſoris noſtri literarum in ſimili forma Brevis expeditarum bona dicti Archihoſpitalis ad favorem illorum, qui pecunias in Bancho prædicto deponunt pro reſtitutione Depoſitorum efficaciter obligata ſunt, perinde ac ſi cum unoquoque illorum Cameralis obligatio interceſſiſſet. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, interdum eveniat, ut dicti Banchi Debitores remaneant aliqui privati, ac etiam nonnulla loca pia; æquum vero videatur illos, & illa ad ſatisfaciendum eidem Bancho pari Cameralis obligationis vinculo adſtringi: nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut Archihoſpitali, & Bancho prædictis in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Miniſtrorum.

§. 2. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtant ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnes, & ſingulos memorati Banchi ex quacumque cauſa Debitores præſentes, & futuros, cujuſcumque ſtatus, gradus, Ordinis, conditionis, præeminentiæ, & dignitatis, ac etiamſi Eccleſiæ, Monaſteria, Conventus, Collegia, Hoſpitalia, Archihoſpitalia, Confraternitates, Archiconfraternitates, & alia loca pia quæcumque, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digna exiſtant, ad ſatisfaciendum eidem Bancho de eorum debitis reſpective efficaciter obligari, ac obligatos, & obligata exiſtere, & fore, in omnibus, & per omnia perinde acſi ab eorum ſingulis Cameralis obligatio ad favorem ipſius Banchi facta fuiſſet, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Statutum præſertim etiam pro locis Piis.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Bancho, & Archihoſpitali prædictis, illorumque Miniſtris, & Officialibus, ſeu aliis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici, & Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generales Auditores, necnon Vicarium, Gubernatorem, & Senatorem dictæ Urbis, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Cameræ, Præſidentes, Clericos, Theſaurarium Generalem, alioſque Officiales, & Miniſtros nunc, & pro tempore quandocumque exiſtentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Urbis, aliiſve quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtilis, uſibus, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus, pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur; quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcat. die X. Maji MDCLXXXIII. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

CXXV.

Confirmatur Decretum Miniſtri Generalis Ordinis S. Franciſci de Obſervantia circa abrogationem Commiſſariorum Europæorum, & Judices appellationum pro Provinciis S. Antonii, & Conceptionis B.M.V. in Braſilia. Dat. 13. Maii 1683. an. 7.

De quibuſdam controverſiis in Provincia S. Antonii vide Clem. X. Conſt. ed. 1672., Maii 18., P. 3. a quo Pontifice erecta fuit Provincia Immaculatæ Conceptionis Conſt. ed. 1675., Julii 15., P. 6., abrogati fuerunt Commiſſarii Generales pro Provinciis Indiarum Oriental. Conſt. ed. 1682., Decemb. 23., P. 7., & Conſt. ed. 1683., Decem. 3., P. 8. recenſentur nonnullæ Ordinationes pro Provincia S. Antonii.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ADmonet nos ſuſcepti cura regiminis Catholicæ Eccleſiæ per Univerſum Terrarum Orbem diffuſæ, ut paternam Chriſtifidelium Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes ea, quæ pro felici, proſperoque illorum regimine, & gubernio, ac reli-

religioſa quiete ab eorum Superioribus Regularibus provide, prudeoterque ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio corroboremus.

Cauſa inſequentis Decreti.

§.1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciarum S. Antonii in Braſilia, & Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ ad flumen Januarium Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod dilectus etiam Filius Petrus Marinus Sormanus Miniſter Generalis dicti Ordinis, ut incommodis, graviſſimiſque moleſtiis, quæ ex deputatione Commiſſariorum Europæorum ad viſitandas Provincias præfatas, illarumque Capitulis præſidendum mitti ſolitarum, ſimulque vagationibus Fratrum, qui propter cauſas appellationum longiſſimis itineribus ſe committere cogebantur, opportunis rationibus occurreret, nonnullas ordinationes in dictis Provinciis ſervandas fecit per quaſdam ſuas patentes literas deſuper expeditas tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Decretum Miniſtri Generalis.

§.2. *Frater Petrus Marinus Sormanus a Mediolano totius Ordinis Seraphici Patris noſtri Sancti Franciſci Miniſter Generalis, & Servus &c.* Muneris noſtri debitum indeſinenter expoſcit, ut commiſſorum ſolicitudini noſtræ Religioſorum quieti, conſolationi, & commodo quantum in Domino poſſumus ſedulo conſulamus: quapropter cũ certam habuerimus notitiam ex deputatione Commiſſariorum Viſitatorum Europæorum ad viſitationes, & Capitulorum celebrationes Provinciarum noſtrarum S. Antonii in Braſilia, & SS.mæ Conceptionis ad flumen Januarium (vulgo de Rio de Janeiro) multa incommoda, moleſtias, graviſſimaſque expenſas provenire. Nos tot, tantiſque malis pro viribus obviare volentes præſentium virtute cenſemus, atque decernimus hujuſmodi Commiſſarios Viſitatores in poſterum ex Europa non mittere, neque mittendos eſſe, ſed ex iiſdem Provinciis aſſumi debere ſequenti modo.

De Commiſſariis Viſitatoribus.

In quolibet Capitulo Provinciali Provinciæ S. Antonii a Diffinitorio noviter electo deſignentur tres Patres ex Provincia Conceptionis, qui habeant conditiones per Statuta generalia requiſita, ad hoc, ut poſſint viſitare præfatam S. Antonii Provinciam, quorum quidem trium Patrum nominatio mittatur ad Miniſtrum Generalem per primam Navium in Europam venientium opportunitatem, in quo ſi vel Provincialis, vel alii negligentes reperti fuerint, puniantur ſuſpenſione a ſuis Officiis per annum, aliiſque pœnis arbitrio Miniſtri Generalis infligendis. In Provincia quoque Conceptionis ſimilis deſignatio, & nominatio fiat trium Patrum Provinciæ S. Antonii, itaut Viſitator unius Provinciæ ex altera ſemper deſumatur. Miniſter autem Generalis habita hujuſmodi nominatione, unum ex tribus illis eligat quem maluerit, ejuſque electionem quantocitius potuerit Provinciæ viſitandæ ſignificet, quod ſi, vel ob locorum diſtantiam, vel naufragium, aliudve impedimentum, Patentes Miniſtri Geoeralis non comparuerint uno anno ante tempus Capituli celebrandi, tunc Diffinitorium Provinciæ illius quæ viſitari debet, poſſit ſibi eligere ooum ex tribus jam nominatis, qui Provinciam viſitabit, & Capitulo præſidebit, cum voto, & omnibus aliis, quæ præſtare ſoleret, & deberet ille, qui a Miniſtro Generali deputaretur, quod etiam intelligendum eſt, ſi ille, quem Miniſter Generalis elegiſſet, jam eſſet defunctus, tunc enim Diffinitorium poterit alterum ex duobus reliquis ad viſitationem præfatam vocare: caſu vero, quo poſtquam Diffinitorium Viſitatorem advocaverit, perveniant Patentes Miniſtri Generalis, ſi jam ille, qui vocatus fuit a Diffinitorio Provinciam fuerit ingreſſus, proſequatur munus ſuum, & Capitulum celebret, ut ſupra: ſi vero nondum io Provinciam intraverit, omnino abſtineat, & Deputatus a Miniſtro Generali officium ſuum aſſumat: dummodo tempus ſuppetat, ut poſſit ad Provinciam viſitandam accedere quinque integris menſibus ante Capitulum. Et quia ad navigandum ex una in alteram Provinciam quibuſdam tantumodò menſibus venti ſpirant ſecundi, huic etiam tum Provinciarum, tum Viſitatorum commoditati conſulere volentes, ſtatuimus tempus præfigere pro Capitulorum celebratione, quod quidem nullo modo prorogari debeat abſque ſpeciali, & expreſſa Miniſtri Generalis facultate. Capitulum igitur Provinciæ S. Antonii, non differatur ultra diem Sabbati præcedentis feſtum Sancti Patris noſtri Franciſci. Et Capitulum Provinciæ Conceptionis, oon tranſgrediatur Sabbatum immediatum poſt feſtum Aſcenſionis D., denique Viſitatores non ingrediantur Provincias viſitandas, niſi quinque menſibus ante Capituli celebrationem, & poſt illam ſtatim ad propriam redire debeant, quod ſi facere non potuerint poſt viginti a tali celebratione Miniſtro Provinciali electo ſigilla omnia renuncient, & Provinciæ gubernio nullatenus ſe immiſceant, cum tali tempore ex Statutis Ordinis Generalibus, eorum auctoritas omnino ſpiret.

De Judicibus appellationum.

Aliud quoque eiſdem Provinciis proviſione dignum Nobis viſum eſt, nempe, ut evitentur incommoda, & vagationes Fratrum, qui vel cauſa, vel prætextu appellationis, maximis cum periculis, ac expenſis, longiſſimis ſe itineribus exponont: quapropter præſentium noſtrarum virtute in unaquaque prædictarum Provinciarum deputamus, & deputatos eſſe volumus tres Patres digniores extra Diffinitorium, qui appellationum Judices ſiot, & ad quos appellantes a Sententia ſui Diffinitorii licite, ac libere recurrere poſſint, petita prius a proprio Provinciali facultate: ita tamen, ut illi, qui ſunt ex Provincia Sancti Antonii judiceot cauſas Provinciæ Conceptionis, & e contra. Ille autem, qui cæteros præcedit, erit illorum Præſes ut illos convocet, & congreget quando opus fuerit, uno vero ex iſtis per mortem, vel aliam legitimam cauſam, deficiente, alius Pater ſecundum Ordinem præcedentiæ intelligatur ipſo facto ſubſtitutus, durabuntque in eodem Officio per trienoium, id eſt de Capitulo ad Capitulum, & ſuper appellatiooes præfatas deſinitive, & terminative intra ordinem noſtrum auctoritate noſtra ſecundum Religionis praxim, & leges judicabunt, & ſententiabunt, omnia vero ſupradicta, ſcilicet nominatio Viſitatorum, nominationis tranſmiſſio ad Miniſtrum Generalem, ejuſque reſponſio, ſeu Patentes, & Judicium appellationum ingreſſus ad officium ſecundum tempus, quo contigerint, in libro actuum Provinciæ fideliter notentur. Præcipimus tandem in virtute Sanctæ obedientiæ omnibus, & ſingulis Provinciarum prædicta-

Indulgentia ſexaginta dierum.

dictæ Congregationis quoties Divinis Officiis in ſua Eccleſia, vel Oratorio more ejuſdem Congregationis celebrandis, aut Congregationibus particularibus, vel privatis, & ſecretis pro quocumque opere pio exercendo interfuerint, aut Infirmos conſolati fuerint, vel Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, aut conſcientiam ſuam antequam cubitu eant examinaverint, ſeu flagellis ad carnem caſtigandam ſe afflixerint, vel quinquies orationem Dominicam & toties Salutationem Angelicam, tam pro animabus Presbyterorum, & aliorum dictæ Congregationis, quam aliorum in Chriſti charitate Defunctorum recitaverint, aut devium aliquem ad viam ſalutis reduxerint, vel ignorantes præcepta Dei, & ea quæ ad ſalutem ſunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet præfatorum operum ſexaginta dies de injunctis eis, vel alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus.

Alia Clauſula.

§.7. Non obſtantibus quatenus opus ſit Regula noſtra de non concedendis Indulgentiis adinſtar, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, quomodolibet, etiam pluries conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XX. Maji MDCLXXXIII. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

CXXVII.

Dat. 16. Junii 1683. an. 7.

Confirmantur duo Decreta Congregationis Concilii decernentia Profeſſiones Brigittanorum Noviſſimorum eſſe validas, eoſque denominandos eſſe Brigittanos.

De origine Brigittanorum Noviſſimorum, ac cauſa horum decretorum vide Pontificum Conſtitutiones, & Congregationum decreta infra laudata ſed præcipue hujus Pontificis Conſtitut. 1681., Octobris 24., Pont. VI.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Variæ mutationes circa cohabitationem virorum, & mulierum d. Ordinis factæ.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Religioſi Brigittani *Noviſſimi* nuncupati, quod dudum Ordo Regularium utriuſque ſexus ſub nominatione Sanctiſſimi Salvatoris, itaut illius Monaſteria deberent eſſe duplicia, virorum ſcilicet, & mulierum intra eadem ſepta, ſub diverſis tamen clauſulis degentium a Sancta Brigitta inſtitutus, & a fel. rec. Urbano PP. VI., aliiſque Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris approbatus fuit; verum cum ſubinde compertum fuiſſet, hujuſmodi virorum cum mulieribus cohabitationem ſuſpicionibus, & ſcandalis occaſionem præbere rec. mem. Martinus PP. V. etiam prædeceſſor noſter eorumdem Monaſteriorum duplicitatem diſſolvit, illaque ſimplicia, & ab invicem ſeparata eſſe voluit, licet poſtea ad preces clar. mem. Henrici Regis, & Catharinæ ejus Genitricis Reginæ Angliæ diſſolutionem hujuſmodi revocaverit, & Monaſteria ad priorem duplicitatis ſtatum reduxerit; in Regnis tamen Angliæ, Daniæ, & Norvegiæ, aliiſque ditionibus dictorum Regnorum dumtaxat, prout in ejus literis decimo octavo Kalendas Januarii, & quarto nonas Februarii Pontificatus ſui Anno Septimo, & octavo reſpective deſuper expeditis, plenius dicitur contineri. Porro accepto per piæ mem. Eugenium PP. IV. prædeceſſorem pariter noſtrum, quod ex diſſolutione præfata, diſſentiones, & inconvenientia plura ſurrexiſſent, & majora in dies emerſura eſſent, idem Eugenius prædeceſſor, prævia Conſtitutionis dicti Martini prædeceſſoris revocatione, nec ulla illius moderationis quoad Regna Angliæ, & alia ſupra enunciata emanatæ, mentione facta, Fratrum, & Sororum cohabitationem, juxta primævum Ordinis inſtitutum generaliter, & ubique licitam declaravit, quinimmo Fratres extra priora Monaſteria duplicia degentes ad illa regredi, ſi omnimode ibi locari valerent alioquin ad Carthuſien. Sancti Benedicti, Canonicorum Regularium, Sancti Auguſtini, Fratrum Prædicatorum, & Minorum Ordines, in quibus benevolos inveniſſent Receptores tranſire voluit: ſtatuens, nihilominus ne de cætero Fratres, & Sorores hujuſmodi, vigore cujuſcumque privilegii, locum aliquem acceptare, ſeu tenere audeant, ubi aut propter ineptitudinem loci, aut penuriam facultatum loca ipſa non viderentur ad perfectionem reduci poſſe juxta Regulam Sanctæ Brigittæ. Sed poſtmodum ex Decreto Capituli Generalis dicti Ordinis a Sede Apoſtolica confirmato cautum fuit, ne alias ipſius Ordinis Monaſteria ſine ſpeciali ejusdem Sedis auctoritate deinceps erigi poſſent, quo tamen non obſtante ſimilis rec. Clemens Papa VIII. etiam prædeceſſor noſter ſupplicationibus bon. mem. Iſabellæ Infantis Hiſpaniarum dum vixit Principiſſæ Flandriæ inclinatus, commiſit tunc exiſtenti ſuo, ac dictæ Sedis in Belgicis ditionibus Nuncio, & Ordinariis locorum, ut Conſtitutionibus dicti Ordinis examinatis, atque inventis licitis, & honeſtis, & per Sedem Apoſtolicam approbatis, facultatem impertirentur fundandi nova Monaſteria, & in illorum fundatione ſtatuendi quæcumque pro eorumdem proſpero regimine neceſſaria eſſe judicaſſent. Nonnulla itaque Monaſteria erecta fuere, ſimplicia tamen virorum, nempe a Monaſteriis mulierum ſeparata, editæque ſucceſſive Conſtitutiones in formula emittendæ profeſſionis, & pleriſque aliis minime conformes regulæ primitus traditæ a Sancta Brigitta, quas etiam piæ mem. Gregorius Papa XV. ſimiliter prædeceſſor noſter con-

Ab Urba. VI.

A Martino V.

Ab Eug. IV.

A Clemente VIII.

A Greg. XV.

Digitized by Google

confirmavit. Unde iſti *Noviſſimi*, *Priores* vero illi *Brigittani* vulgariter appellati ſunt.

Contentiones inde exortæ, & varia Decreta Cardinalium Congreg. Epiſcop. & Regul.

§. 1. Contentione autem poſtmodum hinc exorta, an Monaſteria Noviſſimorum eſſent vera Ordinis Sanctiſſimi Salvatoris, ſeu Sanctæ Brigittæ Monaſteria, ex quo ſecundum illius inſtitutionem non erant duplicia, Congregatio tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita declaravit dicta Monaſteria vigore literarum dicti Clementis prædeceſſoris erecta, & erigenda, eſſe, ac fore vera membra dicti Ordinis, non ſecus, ac ſi eſſent duplicia, & Religioſi una cum Monialibus cohabitarent, quam declarationem ſimilis mem. Urbanus Papa VIII. etiam prædeceſſor noſter, ſalva prædictæ Congregationis auctoritate, confirmavit. Cum vero nihilominus Capitulum Generale Priorum Brigittanorum præfatorum anno 1675. celebratum inter cætera decreviſſet, ſe non agnoſcere Noviſſimum Ordinem pro vero, & legitimo, hocque Decretum a nobis de Congregationis memoratorum Cardinalium conſilio approbatum fuiſſet, & his intellectis nonnulli ex dd. Brigittanis Noviſſimis ſe a Religione, illiuſque votis penitus exemptos eſſe prætenderent: Congregatio particularis ex dd. Cardinalibus deputata die ſecunda Julii 1681. decrevit illorum Congregationem eſſe veram Religionem ſub regula Sancti Auguſtini a Sede Apoſtolica in Congregationem erectam, diverſam tamen a Religione Sanctiſſimi Salvatoris, ſeu Sanctæ Brigittæ a ſupradictis Urbano VI., Martino V., & Eugenio IV. prædeceſſoribus erecta, & reſpective approbata, & dictæ Religionis Noviſſimorum Profeſſos utriuſque ſexus eſſe, & reputari veros Religioſos, ac neque huic Decreto acquieſcentes dicti Brigittani Noviſſimi expoſuerunt, ſe eatenus in dicta Religione profeſſos fuiſſe, quatenus crediderunt unam, & eandem eſſe cum vera, & Priori Religione Sanctæ Brigittæ, ideoque nobis pro opportuna deſuper declaratione humiliter ſupplicarunt. Illorum autem precibus per nos ad Congregationem Venerabilium etiam Fratrum noſtrorum ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum remiſſis, propoſitoque in ea dubio, an eorum profeſſiones cenſendæ eſſent invalidæ, vel potius validæ? emanavit ab eadem Congregatione Decretum tenoris qui ſequitur,

Primum Decretum Congregat. Concilii.

videlicet = *Die* 19. *Septembris* 1682. *Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum utraque parte informanta, cenſuit profeſſiones, & eſſe validas, & Religioſos Noviſſimos vocandos eſſe* Brigittanos *ad formam Conſtitutionis, ſeu Brevis ſa. mem. Urb. VIII. F. Cardinalis Columna Præfectus — Loco ✠ Sigilli A. Altovitus Sac. Congregationis Concilii Secretarius* — Porro reclamantibus adverſus hoc Decretum ſupradictis Brigittanis *Prioribus* nuncupatis, ipſa Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, re ad trutinam revocata, alterum edidit Decretum tenoris ſequentis,

Alterum Decretum.

videlicet = *Profeſſiones Brigittanorum, qui* Noviſſimi *nuncupantur fuiſſe, & eſſe validas, ipſoſque Religioſos* Noviſſimos *vocandos eſſe Brigittanos ad formam Conſtitutionum, ſeu Brevis ſa. mem. Urbani VIII. incipientis*. Exponi Nobis nuper fecerunt ſub Datum die 9. Octobris 1643. Pontificatus ſui anno 21. = *decrevit hæc Sacra Congregatio ſub die* 19. *Septembris proximi præteriti. Cum autem adverſus hujuſmodi Decretum reclamaverint cæteri Brigittani* Priores *nuncupati, Sanctiſſimus Dominus Noſter mandaverit illud ad trutinam revocari, non gravabuntur Eminentiſſimi Patres ſolitum, & informationes tunc datas, & nunc dandas perpendere, an ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis?*

Hiſce Decretis ſtandum eſſe decernitur ab eadem Congregatione.

Die 8. *Maji* 1683. *Sac. Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridenti Interpretum utraque parte ore, & ſcriptis informante, ſtetit in deciſis, & facta de præmiſſis Sanctiſſimo Domino Noſtro relatione, Sanctitas ſua ejuſdem Sacræ Congregationis ſententiam benigne probavit — F. Cardinalis Columna Præfectus Loco ✠ Sigilli. A. Altovitus Sac. Congregationis Concilii Secretarius.* Quare præfati Brigittani Noviſſimi nuncupati Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Brigittanorum Noviſſimorum.

§. 2. Nos igitur ipſos Brigittanos Noviſſimos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſerta duo Decreta a prædicta Congregatione Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum edita, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate ejuſdem Sacræ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relatorum duorum Decretorum.

§. 3. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non ſupradicti Ordinis, aliiſve quibuſvis etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ, in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus

tibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVI. Junii MDCLXXXIII. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

CXXVIII.

Dat. 11. Aug. 1683. an. 7.

Indicitur Jubilæum univerſale ad implorandum divinum auxilium contra Turcas.

Aliud Univerſale indictum fuit antea ab eodem Pontifice Conſt. ed. 1681., Septem. 11., P. 5., & poſtea ab Alexan. VIII. Conſtit. ed. 1689., Decem. 11., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes Literas inſpecturis Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Proœmium à præſenti tunc rerum ſtatu petitum.

IN ſuprema militantis Eccleſiæ ſpecula his calamitoſiſſimis temporibus ſuper Gregem Dominicum curæ noſtræ divinitus creditum paſtorales vigilias aſſidue agitantes, dum luctuoſas Regni Hungariæ, ac Archiducatus Auſtriæ, aliarumque hæreditariarum chariſſimi in Chriſti Filii noſtri Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi Provinciarum, & ditionum calamitates, Eccleſiaſticorum, & Religioſorum, ac præſertim Sanctimonialium, aliorumque Chriſtifidelium præcipites fugas, & ſtrages Virginum, & puerorum miſerandam in ſervitutem, & quod amarius deplorandum eſt, in apoſtaſiæ, pudicitiæque diſcrimina abductiones, Civitatum, Oppidorum, & agrorum excidia, vaſtationes, direptiones, & incendia, aliaque innumera mala, quibus nefarius Turcarum Tyrannus immani ferocia, formidabilique ſua potentia nomen Chriſtianum delere molitur, Apoſtolicæ charitatis ſtudio conſideramus, vehementer ingemiſcimus, atque inter mœrores, & ſuſpiria vocem proferre, & ſpiritum ducere vix valemus. Nam quis adeo ferreo ſit pectore, cui tot malorum triſtis facies gemitus, & lacrymas non exprimat? Quis ad graviora, quæ undequaque impendent, pericula non ſummo pavore concutiatur? Immitis enim ille Tyrannus ſecundis armorum ſuorum initiis inflatus, nihilque ſibi imperviumjam fore confidens, Viennam Auſtriæ, Urbem celeberrimam, ac munitiſſimam, & quæ tumentes olim Turcicorum armorum fluctus confregit, arcta, vehementique obſidione oppugnat, & tanquam inexplebilis bellua Chriſtianas omnes Provincias ſpe jam devorat, Mahumetanæque perfidiæ abominationem longe, lateque propagare, ac Dei viventis Eccleſiam funditus deſtruere ſatagit. Verum Domino protegente, in cujus manus eſt ſalvare in multis, & in paucis, incaſſum cadent impiorum hoſtium pernicioſi conatus, ſi divinam iram, quæ hominum flagitiis provocata Chriſtianum populum hoc atroci bello tanquam virga furoris ſui caſtigat, humili peccatorum confeſſione, digniſque pœnitentiæ fructibus placare, atque ad ſacram miſericordiarum Domini aram accedere, ardentibuſque, & concordibus ſupplicationibus opportunum auxilium implorare ſtuduerimus. Non enim continet Dominus in ira miſericordias ſuas, ſed homines per flagella vocat ad pœnitentiam, ac propitiatur invocantibus eum in veritate. Adeamus itaque cum fiducia ad thronum gratiæ, ſcindamus corda noſtra cum lacrymis ad Deum, jejuniis, & eleemoſynis orationum noſtrarum vires intendamus, ac unanimi, aſſiduaque deprecatione Patris miſericordiarum, & Dei totius Conſolationis opem invocemus: ut ſociatis memorati Leopoldi Regis, ac chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Joannis Poloniæ Regis illuſtris, aliorumque Principum armis, noſtriſque, qui quidquid in nobis eſt virium, & conſilii, in cauſæ communis tuitionem conferre ſtudemus, piis conatibus benedicere, fortiſſimiſque Chriſti pugilibus ad Viennæ defenſionem, Turcarumque, & aliorum Infidelium repreſſionem vires, & fortitudinem quæ de Cælo eſt, augere, cæterorumque potentiſſimorum Regum, & Principum Chriſtianorum conſilia, & vires ad Chriſtiani nominis tutelam unire, & ſociare, ac inimicos ſuos diſſipare, & in fugam convertere, proſperoſque Chriſtianis armis ſucceſſus largiri dignetur.

Exhortatio ad pia opera peragenda.

Cauſa Jubilæi.

Ut autem hæc ferventius, fructuoſiuſque fiant, priſcum Romanæ Eccleſiæ omnium Matris, & Magiſtræ morem ſequentes, cœleſtium munerum theſauros, quorum diſpenſationem fidei noſtræ commiſit divina dignatio, in his urgentiſſimis Eccleſiæ neceſſitatibus, graviſſimiſque periculis aperire, & larga manu erogare decrevimus.

Jubilæum.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi, & ſolvendi poteſtate, quam nobis Dominus, licet indignis, contulit, univerſis, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in Alma Urbe noſtra degentibus, qui ſolemni proceſſioni, quam aliqua die proximæ venturæ hebdomadæ ab Eccleſia Sanctæ Mariæ ſupra Minervam ad Eccleſiam ejuſdem Sanctæ Mariæ de Anima nuncupatam Nationis Theutonicorum de eadem Urbe, unacum Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ac Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, quos in Romana Curia adeſſe contigerit, necnon Chriſtianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos exiſtentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejuſdem Curiæ, univerſoque Clero, & Populo, benedicente Domino, agemus, devote interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apoſtolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris dictæ Urbis Eccleſias, ſeu Baſilicas, aut aliquam earum intra ſpatium ejuſdem, vel proximæ ſubſequentis hebdomadæ ſaltem ſemel devote viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium pias ad Deum preces, ut ſupra, effuderint, ac quarta & ſexta feriis, & Sabbato alterius ea prædictis hebdomadis jejunaverint, & peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Dominica die immediate ſequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggeret devotio, erogaverint: cæteris vero extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus per eos, qui ibi curam Animarum exercent, deſignandas, vel Eccleſiarum hujuſmodi aliquam ſpatio duarum ſimiliter hebdomadarum a publicatione deſignationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ, decurſurarum ſaltem ſemel viſitaverint, ibique ut-

Quid exhibendum a Fidelibus Romæ degentibus.

Quid ab aliis extra Urbem.

ſupra

ſupra oraverint, ac quarta, & ſexta feriis, ac Sabbatn alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominica ſequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, nt præmittitur, erogaveriot, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in Anno Jubilæi viſitantibus certas Eccleſias intra, & extra Urbem prædictam concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus, & elargimur. Navigantes vero, & iter agentes, ut eum primum ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſupraſcriptis peractis, & viſitata Eccleſia Cathedrali, vel majore, aut Parochiali Loci eorum domicilii eamdem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant. Regularibus autem Perſonis utriuſque ſeaus, etiam in Clauſtris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuſcunque tam laicis, quam Eccleſiaſticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate exiſteotibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimentn detentis, qui ſupra expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiveriut, ut dla Confeſſarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu apprnbandis, eis in alia pietatis opera cnmmutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemos.

Quid a navigantibus, & iter habentibus.

Quid a Regularibus, & impeditis.

De Confeſſario, ejuſque poteſtate.

§. 2. Inſuper omnibus, & ſiugulis Chriſtifidelibus utriuſqoe ſexus tam laicis, quam Eccleſiaſticis Sæcularibus, & Regularibus cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, tam in Urbe prædicta, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcumque Presbyterum Cnnfeſſarium, Sæcularem, quam cujuſvis Ordinis, & Inſtituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris a jure, vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab nmnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, ſeu nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam per Literas die Cœnæ Domini legi ſolitas, & alias quaſcumque noſtras, aut Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum Cnnſtitutiones, qoarum tenores præſeotibus haberi vnlumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis, & in foro conſcientiæ, & hac vice tantum abſolvere, & liberare valeat, & inſuper vota quæcumque (Religionis, & Caſtitatis exceptis) in alia pia, & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus Caſibus pœnitentia ſalutari aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis. Quapropter tenore præſentium in virtute S. obedientiæ diſtricte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuſcumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, aliiſque Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumqoe Ordinariis Locorum, ubicumque exiſtentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel his deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præſentium Literarum tranſumpta, ſeu exempla, etiam impreſſa acceperint, illa ſtatim, & abſque ulla mora, retardatione, vel impedimento per ſuas Eccleſias, vel Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Eccleſiamque, ſive Eccleſias viſitandas deſignent. Nnn intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, oota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquo modo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ, neque etiam eaſdem præſentes iis, qui a Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in ſeotentias, & cenſuras incidiſſe declarati, vel publice denunciati fuerint, niſi intra tempus dictarum duarum hebdomadum ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Injungitur Jubilæi promulgatio.

Excipiuntur nonnulli caſus.

Clauſulæ.

§. 3. Nnn obſtaotibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim, quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles indulgentiarum, & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatin fiat, cuiquam ſuffragari queaut, necnon Regula noſtra de non concedendis Indulgentiis adinſtar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſeu Inſtitutorum Regularium, etiam juramentn, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis, illorumque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innnvatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, earumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importaotes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, & aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac formam in eis traditam pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter, nominatim, & expreſſe ad effectum præmiſſorum derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Ut autem præſentes Literæ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam facilius deveniaot, volumus, ut earundem præſentium literarum traoſomptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis mano alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi foreot exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XI. Aug. MDCLXXXIII. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

CXXIX.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum, & Regularium approbans alternativam inter Hiſpanos, & Criollos Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia in Indiis Occidentalibus.

Dat. 7. Sept. 1683. an. 7.

De

De hac alternatione vide Conſt. ed. 1677., Junii 26. Pont. I. Et Conſt. ed. 1683. Octob. 4. Pont. VIII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Marinus Sormanus Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod cum cauſa Alternativæ inter Fratres nativos Hiſpanos Provinciarum Limanæ, & delas Charcas in Indiis Occidentalibus dicti Ordinis ex una, & Fratres Criollos nuncupatos earumdem Provinciarum ex altera partibus jamdudum vertens a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita accerrime diſcuſſa fuiſſet, emanavit deſuper ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet. In cauſa Peruana Alternativæ vertente inter partes nativos Hiſpanos profeſſos Provinciarum Sanctorum duodecim Apoſtolorum Limæ, & S. Autonii Carcarar. Ordinis Minorum Obſervantium Sancti Franciſci in Indiis Occidentalibus ex una, & Patres Criollos nuncupatos profeſſos earumdem reſpective Provinciarum Partibus ex altera de, & ſuper validitate, & reſpective confirmatione ac executione Decreti prædictæ Alternativæ emanati in Capitulo Generali anni 1664. & per hanc S. Congregationem, & Breve fa. mem. Alexandri VII., ac per ſubſequens Capitulum Generale anni 1670. confirmati rebuſque aliis &c. – Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, Partibus hinc inde in binis cauſæ propoſitionibus pluries informantibus, reque mature diſcuſſa, referente Eminentiſſimo Columna, declaravit, atque decrevit, præfatam Alternativam eſſe confirmandam, prout præſentis Decreti tenore confirmavit, omnes, & ſingulos juris, & facti defectus ſi qui intervenerint ſanando. Contrariis quibuſcumque minime obſtantibus &c. Romæ 9. Julii 1683. - G. Cardinalis Carpineus. B. Panciaticus Secretarius.

(Margin: Decretum Congregationis pro Provinciis Limana, & de las Charcas.)

Preces Miniſtri Generalis. §. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præfatus Petrus Marinus Miniſter Generalis Decretum hujuſmodi, quo promptius executioni mandetur, atque ita multis incommodis, inquietudinibus, & relaxationibus, quibus duæ Provinciæ prædictæ, occaſione diutinæ ventilationis cauſæ hujuſmodi, quæ multis annis tam in Capitulis Generalibus Ordinis præfati, quam in Romana Curia agitata fuit, multipliciter vexantur, finis tandem imponatur, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret. Nos ipſius Petri Marini Miniſtri Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præmiſſorum dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

(Margin: Confirmatio relati Decreti.)

Clauſulæ. §. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque, in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & deffiniri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Provinciarum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficenter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VI. Septembris MDCLXXXIII., Pontificatus noſtri Anno Septimo.

CXXX.

Conceduntur Congregationi Suevicæ Ordinis Sancti Benedicti privilegia omnia ſpiritualia ceterorum Monachorum.

(Margin: Dat. 12. Sept. 1683. an. 7.)

Similia privilegia conceſſa fuerunt Monachis Congregationis Bavaricæ ab Inn. XII. Conſt. 1691., Aug. 11. Pont. I.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. MIlitantis Eccleſiæ regimini per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, præſidentes, Religioſorum virorum Altiſſimi obſequiis ſub navi Monaſticæ vitæ jugo mancipatorum, uberesque in Eccleſia Dei fructus adſpirante ſuperni favoris auxilio proficere jugiter ſatagentium commodis, & felicibus in via mandatorum Domini progreſſibus libenter conſulimus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, religionis incrementum, & animarum ſalutem in Domino expedire arbitramur.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Alphonſus Abbas Monaſterii Weingartenſis de præſenti Præſidens, ac cæteri Abbates, & Monachi Congregationis Suevicæ in Germania Ordinis Sancti Benedicti, quod cum in

Mo-

Cauſa Conſtitutionis.

Monaſteriis dictæ Congregationis ſtudia continua literaria, zelus animarum, & labores in vinea Domini, qui non tantum ad concionandum, & fidelium confeſſiones aſſidue eacipiendas, obeundaque paſſim onera Parochialia, ſed etiam ad hæreticos, qui non raro ſe offerunt, ad fidem Catholicam convertendos ſe extendunt, benedicente Domino vigeant, ipſi Esponentes, ut in hujuſmodi piis, & ſalutaribus operibus ferventiores, & alacriores, ad Divini nominis laudem, & Gloriam, hæreſum extirpationem, & S. Matris Eccleſiæ exaltationem, de cætero perſiſtant, plurimum cupiunt, pro majori ipſorum Monaſteriorum ſplendore, & decore, privilegia Congregationis Caſſinen., alias Sanctæ Juſtinæ de Padua, & aliarum Congregationum dicti Ordinis ejuſdem Monaſterii ea hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ indulgentia communicari. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus Monaſteriis præfatis, ac aliis dictæ Congregationi Sueticæ in futurum aggregandis, illorumque Præſidentibus, Viſitatoribus, Abbatibus, Monachis, & perſonis præſentibus, & futuris, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, & Indultis ſpiritualibus præfatæ Congregationis Caſſinen. alias Sanctæ Juſtinæ de Padua, & aliis Congregationibus ejuſdem Ordinis, ac illarum Præſidentibus, Viſitatoribus, Abbatibus, Superioribus, & Monachis, ac Perſonis quibuſcumque, illarumque Eccleſiis, & Monaſteriis, etiam per viam communicationis, vel extenſionis, aut alias quomodolibet per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam per nos conceſſis, & in futurum concedendis, ac quibus earumdem Congregationum, Abbates, Superiores, & Monachi, necnon Eccleſia, & Monaſteria hujuſmodi de jure, uſu, & conſuetudine, privilegio, aut conceſſione Apoſtolica in genere, vel in ſpecie, ac tam conjunctim, quam diviſim, ſeu alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt, dummodo tamen ſint in uſu, nec revocata, aut ſub ullis revocationibus comprehenſa exiſtant, neque Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, aut Conſtitutionibus Apoſtolicis repugnent, pari modo uti, frui, potiri, & gaudere valeant perpetuo concedere, & indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Præſidentis, & Abbatum.

§.2. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui dilectum filium Procuratorem generalem dictæ Congregationis Caſſinen. audiverunt, conſilio, præfatæ Congregationis Sueticæ, ejuſque Præſidenti, Abbatibus, & Monachis, cæteriſque perſonis dictæ Congregationis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, & gratiis ſpiritualibus tantum, quibus potiuntur, & gaudent Congregationes Caſſinenſis, & aliæ dicti Ordinis S. Benedicti, potiri, & gaudere poſſint, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Conceſſio prædictor. privilegiorum.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & protempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Indulgentiis ad inſtar non concedendis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu Exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Septembris MDCLXXXIII. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

CXXXI.

Indicuntur tres Decimæ ſuper fructibus, & penſionibus bonorum Eccleſiaſticorum totius Cleri in univerſa Italia, & Inſulis ei adjacentibus ob imminens bellum Turcicum.

Dat. 5. Kal. Octob. 1683. an. 7.

Similes decimas habes Vrb. VIII. Conſt. ed. 1631., 14. Kal. Feb., P. 9., Alex. VII. Conſt. ed. 1660., Mar. 24., P. 6. Clem. X. Conſt. ed. 1674. Mar. 12. P. 4. Hujus vero Pontif. Conſt. ed. 1688. Nov. 25., P. 13. prorogatur præſens Indictio.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium petitum a præſenti tunc Chriſtianæ Reipublicæ Statu.

CUM ab ipſo noſtri Pontificatus initio, ad quem divina Clementia in altitudine divitiarum ſapientiæ, & ſcientiæ ſuæ nos meritis licet impares evexit, malis undique afflictam, ſciſſamque diſcordiis Chriſtianam Rempublicam videremus, ad Dominum in amaritudine cordis noſtri clamavimus, eumque deprecati ſumus, ut ſecundum multitudinem miſerationum ſuarum redimeret nos a malis, & non daret hæreditatem ſuam in perditionem, & in opprobrium. Quod quidem poſtea eo ardentioribus votis efflagitavimus, quo rebus quotidie magis in deterius labentibus omnia periculis prona eſſe videbantur, nam expugnatis jam ab effero Turcarum Tyranno Varadino, Neuſelio, & Cameniccio munitiſſimis Hungariæ, & Podoliæ arcibus, & Cretæ Regno poſt diuturnum, acerbiſſimumque bellum ſubacto, Germaniæ, atque ipſimet Italiæ cervicibus fœdiſſimæ ſervitutis jugum imminebat. Hæc inter vota, & curas Paſtoralis Noſtræ ſolicitudinis teterrimus Hoſtis, atque in omnem

reſervatarum, & aſſignatarum, ſeu tranſlatarum, aut reſervatorum, & aſſignatorum, ſeu tranſlatorum, ac reſervandarum, & aſſignandarum, ſeu transferendarum, aut reſervandarum, & aſſignandorum, vel transferendorum percipiendas, exigendas, & levandas ab omnibus, & quibuſcumque Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ac cæteris cujuſcumque dignitatis gradus, ſtatus, Ordinis, Militiæ, & conditionis perſonis, infraſcripto quinquennio durante prælata quocumque jure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, ac reſervata, & aſſignata, ſeu translata habentibus, ſeu habituris, necnon Œconomis, Adminiſtratoribus perpetois, & temporalibus, uſufructuariis, ac fructus, penſiones, res, & alia hujuſmodi jura, ex quacumque cauſa ſibi Apoſtolica auctoritate in toto, vel in parte reſervata, ſeu translata habentibus, & habituris. Sæcularibus, & Regularibus Ordinum, Conſtitutionum, Militiarum, & Hoſpitalium præfatorum (non tamen Sancti Joannis Hieroſolymitani) necnon ab ipſis Eccleſiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis. Hoſpitalibus, Militiis, Menſis, Maſſis, & locis quocumque privilegio, exemptione reali, perſonali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata ſuffultis.

Solutionum Decimarum termini.

§.4 Quas omnes Decimas prædictas ſolvere obligatos, ut præfertur, eaſdem intra quinquennium proximum quinque æqualibus ſolutionibus, pro prima videlicet intra proximum diem feſtum Apparitionis Sancti Michaelis Archangeli Menſis Maji proxime futuri, & ſucceſſive pro reliquis quatuor ſolutionibus ſingulo quoque cum ratam partem intra Feſtum hujuſmodi cujuſlibet anni immediate uſque ad totalem ſolutionem Cameræ prædictæ, & illius Depoſitario Generali ad id conſtituendo omnino volumus perſolviſſe. Subcollectoribus autem Decimarum hujuſmodi extra Urbem noſtram, ut infra deputandis, ne ultra taxam competentis ſalarii in eorum deputationum literis patentibus deſignandam, etiam petere, vel prætendere, aut percipere audeant ſpecialiter, & expreſſe, ac ſub pœnis in contravenientes, arbitrio ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarii infligendis prohibemus: Ejuſdem vero Depoſitarii munus erit ſedulo curare, ut quicquid pecuniarum ex Decimis colligetur, id diligenter, fideliter aſſervetur, de mandato noſtru ſpeciali, in præfatos uſus dumtaxat, nec alios erogandum. Quicumque vero adeo indurato corde, & ratione carens extiterit, quod non ſit factus alieno periculo cautus, & tanta avaritia arſerit, ut quod gratis ab Eccleſia accepit, particulam accepti ejuſdem pereclitanti reddere recuſaverit, Decimas hujuſmodi nullo modo, vel integre, ſcienter, aut non ſecundum verum annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, & æmolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictis, ut præfertur ineundam, ſive in terminis conſtituendis, non exhibuerit, ſeu in illorom exhibitione malitiam commiſerit, vel fraudem, ſi Eccleſiarum Antiſtes fuerit, ſuſpendimus a Divinis, Capitula vero, Coeventus, Congregationes, Societates, & Collegia Eccleſiaſtico interdicto ſupponimus, ac ſingulares perſonas Antiſtite inferiores, excommunicationis ſententia innodamus, ac in pœna privationis, tam Beneficiorum, qoam penſionum ipſo facto incurriſſe declaramus:

De Subcollectoribus.

De Depoſitario.

Pœnæ adverſus non ſolventes, & fraudantes.

Cæterum ad prædictas Decimas coofequendas præcipimus etiam omnibus Conductoribus, Cenſurariis, & Affictuariis proprietatum, fructuum, rerum, & jurium prædictorum, etiam hujuſmodi penſionibus oneratorum, ut memoratas Decimas nomine Dominorum, ac Penſionariorum ad computum ſuæ cujuſque locationis: omnibus vero poſſeſſoribus, & uſufructuariis, & aliis penſiones, ſeu fructus, aliaque prædicta ſolvere debentibus, ut ipſi etiam Decimas penſionum hujuſmodi nomine Penſionariorum, Cameræ, & Depoſitario prædictis integre perſolvant.

Conductores, Cenſuarii, & alii Dominorum nomine ſolvent.

Modus exigendi præſcribitur.

§.6. Decernentes Decimas fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum jurium prædictorum ſecundum verum valorem annuum, alias vero penſionom Decimas ad eamdem rationem trium Decimarum, durante dicto quinquennio, præſtari debere, & ſecundum eam prædictos omnes in ſolidum cogi poſſe, ipſarumque Decimarum Procuratores, ſive Exactores, a quibuslibet iotegre exigendi optionem, facultatemque habere, omneſque, & ſingulos Penſionarios, quacumque auctoritate, dignitate, præeminentia præfulgeant (Cardinalibus, ac Militibus S. Joanois Hieroſolyoitani præfatis ob cauſas ſupra expreſſas tantum exceptis) ad ipſarum Decimarum ſolutionem, pro rata cujuſlibet penſionis, teneri, & obligatos eſſe, neque ullum Jus, & actionem, etiam in vim cujuſcumque pacti, & conventionis, quantumvis ex cauſa onerosa, vel donationis, juramenti, obligationis Cameralis, augmenti Penſionum, & cujuſvis alterius, quaotumvis ioexcogitatæ cautelæ, & pactionis, etiam a Sede Apoſtolica in genere, vel in ſpecie, atque individualiter cum illarum, & illorum inſerto tenore approbatorum, & confirmatorum, ac forſan præfato quinquennio durante approbandorum, & confirmandorum aliquid aliquando ab his Titularibus repetendi competere, ſed ipſos Penſionarios ad Decimarum hujuſmodi ſolutionem pro rata ſuæ cujuſlibet penſionis, præfato quinqueonio durante, ac per eos, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, cogi, & compelli poſſe, ſeu debere. Omnes vero confeſſiones, & quietantias receptionis Decimarum a Procuratoribus, & Miniſtris Cameræ prædictæ tam Conductoribus, Cenſuariis, & Affictuariis nomine ſuorum Principalium, quam etiam ipſis, necnon poſſeſſoribus, uſufructuariis, & aliis penſiones, ſeu fructus ſolvere debentibus, nomine Penſiooariorum faciendas, perinde valere, atque io Judicio, & extra illud ubique locorum fidem facere, ac ſi ipſiſmet principalibus, & penſionariis præſentibus, & ſolventibus factæ, & exhibitæ fuiſſent. Conductores autem, qui pretium locationis Dominii legitime anticipaveriot locationem ſuam hujuſmodi quam quoad hoc prorogamus uſque ad integram ſatisfactionem, ut prius, etiam adveniente Succeſſore, continuare debere.

Quietantiis Miniſtrorum Cameræ fides adhibeatur.

§.7. Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Sacri Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere-Legatos, Vicelegatos, Sediſque Apoſtolicæ Nuncios in quavis inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane

Clauſula ſublata, & Decretum irritans.

Digitized by Google

qnicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Facultates Collectoris Generalis.

§.8. Ut autem omnia prædicta, ſicut cauſa urgens poſtulat, diligenter, & fideliter executioni demandentur, præfatum Palntium Cardinalem Camerarium, cujus integritas, fides, atque experientia, notaque devotio jam pridem Nobis perſpecta ſunt, Generalem omnium Decimarum prædictarum Collectorem in Italia, & Inſulis illi adjacentibus hujuſmodi, cum omnibus, & quibuſcumque privilegiis, juriſdictionibus, ac juribus, quæ omnes alii ante hac hujuſmodi Collectores habuerunt, auctoritate prædicta tenore præſentium conſtituimus, & depntamus, eique plenam, liberam, & abſolutam facultatem, & auctoritatem tribuimus, omnes ipſas Decimas Cameræ prædictæ nomine procurandi, prædictos omnes, tam conjunctim, quam diviſim ad illarum integram ſolutionem, ut prædictum eſt, faciendam, etiam per Edictum locis publicis affigendum, monendi, & requirendi; non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in cenſuras, & pœnas prædictas incidiſſe, ſervata forma Concilii Tridentini, declarandi, proprietates, res, fructus, & alia bona ipſorum, etiam Manu Regia apprehendendi, & uſque ad condignam ſatisfactionem retinendi; contradictores, perturbatores, & rebelles quoſcumque, eiſque auxilium, conſilium, vel favorem publice, vel occulte, quovis quæſito colore præſtantes, cujuſcumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliiſque cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, necnon pecuniariis, cæteriſque Juris, & facti remediis compellendi, illaſque etiam iteratis vicibus aggravandi; dignitatibus, Beneficiis, & Officiis omnibus privandi, & amovendi, ad futura inhabiles faciendi, interdictum Eccleſiaſticum appouendi, auxiliumque brachii ſæcularis quandocumque opus fuerit invocandi: illos vero, qui reſipuerint, ac debite ſatisfecerint ab omnibus cenſuris, & pœnis ſupradictis in forma Eccleſiæ conſueta, abſolvendi, ſuper irregularite forſan incurſa, dummodo tamen in contemptum clavium non celebraverint, diſpenſandi, & ad priſtinum ſtatum omnino reſtituendi. Præterea Collectores, & Subcollectores viros, ubique providos, ac fide, & facultatibus locupletes, & ſolertes in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italiæ, & Inſularum illi adjacentium hujuſmodi, quoquot viderit expedire cum ſimili, vel limitata, non tamen abſolvendi poteſtate, conſtituendi, eumque, vel eos ejus arbitrio revocandi, negligentes, & moroſos removendi, ac alium, ſeu alios ſubrogandi quotieſcumque ei videbitur, ac ab eis, eorumqne hæredibus, & ſucceſſoribus adminiſtrationis rationes exigendi, in delinquentes, & ſuſpectos per ſe, vel alium, ſeu alios, & etiam ſimpliciter, & de plano, ac ſine ſtrepitu, & figura Judicii inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis ſervandos præſcribendi, dubia quæcumque in præmiſſis forſan oritura declarandi, ac prorſus omnia, & quæcumque circa ea neceſſaria, & opportuna faciendi, ſtatuendi, & exequendi, etiamſi talia forent, quæ mandatum exigerent, magis ſpeciale, qnam præſentibus eſt expreſſum:

Alii Collectores ſolvere debent.

ea tamen conditione adjecta, quod Collectores, & Subcollectores deputandi, ſeu ſubſtituendi hujuſmodi per deputationem, ſeu ſubſtitutionem de eorum perſonis, ut præfertur, faciendam, nullo modo cenſeantur exempti a ſolutione triū Decimarum prædictarum, quas ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum, Beneficiorum, ſeu penſionum per eos obtentorum ſolvere debebunt.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.9. Non obſtantibus fel. recor. præſertim Pauli III., ac Gregorii XIII. quibus inter alia cavetur, quod Clerici Regulares Societatis Jeſu a ſolutione Decimarum hujuſmodi exempti eſſe debeant, ac B. Pii V. Duodecim Congregationibus præfatis ex titulo oneroſo parem exemptionem concedentis, & Bonifacii VIII. Romanorum Pontificum etiam prædeceſſorum noſtrorum de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, & aliis Apoſtolicis Conſtitutionibus, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, Prioratuum, Congregationum, Hoſpitalium, Militiarum, & locorum prædictorum juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis; necnon quibuſvis privilegiis, Indultis, exemptionibus etiam in corpore juris clauſis, Immunitatibus, Literis Apoſtolicis, Ordinibus, Congregationibus, Militiis, Monaſteriis, Conventibus, Regularibus, Locis, Capitulis, Dignitatibns, aliiſque quibuſvis perſonis ſupradictis tam Sæcularibus, quam Regularibus generaliter, vel ſpecialiter ſub quacumque forma, & verborum expreſſione ab eadem Sede, etiam cauſa concordiæ, aut remunerationis laborum, vel titulo oneroſo, aut ex qualibet alia cauſa, etiam hic non expreſſa, & neceſſario exprimenda conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie latiſſime, & pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe pro hac pia cauſa derogamus, contrariis quibuſcumque. ſeu ſi Prælatis, & perſonis prædictis, eorumqne Eccleſiis, & locis, vel quibuſvis aliis communiter, aut diviſim a præfata ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi, necnon perſonis, eorumque nominibus, & cognominibus, Eccleſiis, Monaſteriis, & Ordinibus, ac locis hujuſmodi mentionem, & quibuſlibet aliis privilegiis, exemptionibus, Immunitatibus in genere, vel in ſpecie quandocumque conceſſis, confirmatis, & innovatis, etiam ſolutionem Decimarnm alias quam ſecundum antiquam taxam, & niſi in univerſali Decimarum per Orbem impoſitionem fieri prohibentibus, necnon promiſſionibus, applicationibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis, in aſſignatione prædictarum penſionum factis, quibus per impoſitionem Decimarum hujuſmodi neminem, neque eas quoad præmiſſa contra quemcumque locum habere, ſimiliter declaramus: aliiſque Indultis, Literis Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus cujuſcumque tenoris exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, aut omnino non inſer-

inſerta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis teporibus babenda ſit in noſtris Literis mentio ſpecialis: quæ omnia contra præmiſſa nolumus cuiquam in aliquo ſuffragari: necnon aliis hujuſmodi impoſitionibus, & conceſſionibus ad tempus nondum elapſum, ſi quæ ſiut facta, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Si ceſſent Decimæ reddatur ſolutum.

§. 9. Ut vero ſubſidia hnjuſmodi magis prompta haberi poſſint, & Decimas prædictas ſolvere debentes ad compoſitionem cum dicta Camera Apoſtolica deveniendnm peramplius invitentur, ſtatuimus, & decernimus, quod ſi ante quinquennii prædicti terminationem Decimarum ſolntio, ut infra, ceſſaverit, eadem Camera Apoſtolica ad reſtitutionem, & refectionem pecuniarum ab eiſdem Decimis provenientium illis, qui ut præfertur, cum ea concordaverint, faciendam, pro rata tamen temporis ante dicti Quinquennii lapſum decurſi, & ſnmmæ per eos ſolutæ omnino teneatur. Et inſuper volumus, quod ſi, favente Deo, cauſæ, propter quas Decimarum prædictarum impoſitio emanavit, ante quinquennium hujuſmodi ceſſaverint, etiam decimarum hujuſmodi ſolutio ceſſet, & ceſſaſſe cenſeatur eo ipſo.

Res ſacræ pro ſolutione non diſtrahantur.

Inſuper in percipiendis Decimis prædictis Conſtitutionem rec: me: Clementis Papæ V. ſimiliter prædeceſſoris Noſtri in Concilio Viennen. editam, quod Decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec Calices, libri, cæteraque Eccleſiarum ornamenta Divino cultui dicata ex cauſa pignoris capi, percipi, vel diſtrahi, aut alias quomodolibet occupari debeant, nbique volumus obſervari.

Taxa pro quietantiis obtinendis.

Quin etiam præcipimus, ne quiſquam etiam plura quanticumque valoris Beneficia Eccleſiaſtica, ſeu plures penſiones, aut fructus, ſeu talia mixtim obtinens pro litera, & ſigillo quietantiæ Univerſalis, ſi illam habere voluerit, ultra unum Carolenum conficientem quatrenos triginta ſeptem monetæ Romanæ, ſolvere teneatur, nec ad aliud onus, etiam prætextu cambii uſpiam compellatur.

Decimæ in Urbe ſolvantur.

Volumus autem, imo jubemus, quod Decimæ præfatæ integre tam hic in Urbe, quam extra abſque ulla ratæ deductione (præter quam ratam competeutis ſalarii in ſubcollectorum in partibus deputandorum Literis patentibus, ut præfertur deſignandam, quæ ſummam quatuor pro centenario non excedat) penes ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ Depoſitarium deponantur, non obſtante quacumque conſuetudine in ſimilibus impoſitionibus, & exactionibus hactenus in favorem quarumcumque perſonarum, de quibus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua mentio facienda eſſet, tam ratione Officiorum, quam laborum quamdam ratam ex eiſdem Decimis exactis percipiendi obſervata.

Pœnæ adverſus Exactores fraudantes.

Ceterum volentes, illos quos Dei timor a malo non revocat, ſaltem formidine pœnæ, & publica diſciplina compeſcere; omnes, & ſingulos cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint etiamſi Pontificali dignitate potiantur, qui de hujuſmodi exigendis Decimis aliquid uſurpare, ſeu ſubtrahere, aut ſibi ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum, Beneficiorum, ſeu penſionum per eos obtentorum, ut præfertur, retinere, aut illas exigendo, colligendo, vel conſervando fraudem, vel deceptionem aliquam committere malitioſe præſumpſerint, ſuſpendimus; necnon interdicimus a Divinis, ac majoris excommunicationis, etiam privationis Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Beneficiorum, quæ obtinent, & penſionum, quas percipiunt, necnon inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda, ſententias, cenſuras, & pœnas iucurrere volumus ipſo facto: itaut ab eadem excommunicatione ab alio, quam Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo, abſolutionis beneficium nequant obtinere.

11. Quia vero difficile nimis eſſet præſentes Literas ad ſingula quæque loca, & quocumque illis opus fuerit perferre: Volumus, ut illarum exemplis, etiam impreſſis, & Notarii publici manu ſubſcriptis, & Palutii Cardinalis Cameraru præfati, ſeu alterius ab eodem deputati Collectoris, ſeu Prælati Eccleſiaſtici, ejuſque Curiæ ſigillo obſignatis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illnd ubique locorum adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Reliquæ Clauſulæ.

12. Ut autem præſentes ad communem notitiam deducantur, eas valvis Eccleſiæ Sancti Joannis Lateranen., Baſilicarum Principis Apoſtolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ affigi, ſeu appendi faciemus, quæ ſe ſuo quaſi ſonoro præconio, & patulo judicio publicabnnt, ut ii, quos præmiſſa contingunt, quod ad ipſos non pervenerint, aut ea ignoraverint, nullam poſſint excuſationem prætendere, ſeu ignorantiam allegare: cum non ſit veriſimile quoad ipſos remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam indictionum, impoſitionum, ſuſpenſionis, ſuppoſitionis, innodationis, Decreti, conceſſionis, impartitionis, prorogationis, conſtitutionis, deputationis, tributionis, declarationis, voluntatis, & præcepti Noſtrorum infringere. vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem boc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo octogeſimo tertio Quinto Kal. Octob. Pontificatus noſtri anno Septimo.

✠ Ego Innocentius Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Digitized by Google

† *Ego Nicolaus Epiſcopus Oſtienſis Cardinalis Ludoviſius Major Pœnitentiarius.*

† *Ego Alderanus Epiſcopus Portuenſis Cardinalis Cybo .*

†

† *Ego Petrus Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Ottobonus .*

† *Ego Carolus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Pius .*

† *Ego Aloyſius tit. S.Laurentii in Lucina Presbyt. Cardinalis Homodeus .*

† *Ego Franciſcus Cardinalis Albitius .*

† *Ego Decius tit. S.Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Azzolinus .*

†

†

† *Ego Jacobus tit. S.Mariæ in Araceli Presbyter Cardinalis Franzonus .*

†

†

† *Ego Palutius tit. S. Chryſogoni Presbyt. Card. de Alteriis S.R.E. Camerarius .*

†

†

†

†

† *Ego Jacobus tit. SS.Joannis, & Pauli Presbyter Card. Roſpiglioſius .*

†

†

†

† *Ego Gaſpar tit. S.Sylveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Carpineus .*

† *Ego Cæſar tit. SS.mæ Trinitatis de Montibus Card. d'Eſtres.*

†

†

†

†

† *Fridericus tit. S.Marcelli Card.Colonna .*

† *Franciſcus tit. S.Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Nerlius.*

†

† *Ego Alexander tit. S.Priſcæ Presbyt. Cardinalis Creſcentius .*

†

†

† *Ego P. tit. S.Mariæ ſupra Minervam Cardinalis de Norfolcia .*

† *Ego J: B: tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Spinula .*

†

†

†

†

† *Ego Raymundus tit. S.Stephani in Monte Cælio Presbyt. Card. Capiſuccus .*

† *Ego Fr.Laurentius Baſilicæ SS.Duodecim Apoſtolorum Presb. Card. de Laurea .*

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

† *Ego Franciſcus S.Mariæ in Via-Lata Diaconus Card.Maildachinus .*

† *Ego Carolus S.Mariæ in Coſmedin Diac. Card. Barberinus .*

† *Ego Paulus S.Georgii Diaconus Cardinalis Sabellus .*

†

† *Ego Felix S.Euſtachii Diaconus Cardinalis Caſanatte .*

† *Ego Petrus S.Mariæ in Domnica Diaconus Card. Baſadonna .*

† *Ego Urbanus S.Nicolai in Carcere Tulliano Diaconus Card. Sacchettus .*

† *Ego Jo:Franc: S.Angeli in Foro Piſcium Diacon. Card. Ginnettus .*

† *Ego Benedictus S.Mariæ in Porticu Diac. Card. Pamphilius .*

†

†

†

†

CXXXII.

Confirmantur Literæ Patentes Miniſtri Generalis Ord. Minorum S.Franciſci de Obſervantia, & Decretum Cardinalis Protectoris circa exequutionem alternativæ in Provinciis Limana, & de las Charcas. Dat. 4. Oct. 1683. An. 8.

De hac alternativa vide Conſtitutiones, & Decreta laudata in ipſis Patentibus, & præcipue Conſtit. ed. 1683., Septemb. 7., P.7. Conſtitutione vero ed.1684., Apr.20. P.8. habetur Reformatio alternativæ pro Provincia Sancti Jacobi in Hiſpania .

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam .

Species facti.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Marinus Sormanus Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum S.Franciſci de Obſervantia nuncupatorum , quod cum Nos per quaſdam noſtras in ſimili forma Brevis literas Decretum in Cauſa Alternativæ inter Fratres nativos Hiſpanos , & Fratres Criollos nuncupatos Provinciarum Limanæ, & de las Charcas in in Indiis Occidentalibus dicti Ordinis vertente a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita emanatum confirmaſſemus, ipſe Petrus Marinus Miniſter Generalis executionem Alternativæ, ac Decreti, & literarum noſtrarum hujuſmodi dilectis etiam filiis Commiſſariis ſuis Generalibus tam Indiarum in Curia Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici reſidenti, quam Provinciarum Peruntinarum Ordinis prædicti cum nonnullis præceptis, & Ordinationibus demandavit per quaſdam ſuas patentes literas deſuper expeditas, tenoris, qui ſequitur videlicet.

§.1. *Fr. Petrus Marinus Sormanus a Mediolano , ex-Guardianus Hieroſolymitanus , ac totius Or-*

Ordinis Seraphici Patris Noſtri Franciſci Miniſter Generalis, & Servus &c.

Patentes Miniſtri Generalis, in quibus refertur ortus, & progreſſus controverſiæ d. Alternativæ.

§.2. Exigit a Nobis muneris noſtri debitum utque pro felici concreditæ Nobis Religionis Seraphicæ gubernio, vel a Prædeceſſoribus noſtris, vel a Capitulis Generalibus, ſive etiam ab Apoſtolica Sede ſancita ſunt omnimodam ſortiantur executionem, & obſervantiam, eaque præ ceteris, quæ pro eliminandis diſcordiis, & concordia, ac pace inter Religioſos tuenda, ac manutenenda ordinata ſunt. Hujus præcipue finis intuitu in Capitulo Generali hic Romæ celebrato menſe Junii 1664. inſtantibus Cuſtodibus, &

Decretum Capituli Generalis pro alternativa anno 1664.

Prominiſtris ſeptem noſtrarum Obſervantiæ Provinciarum Regni Peruani in Indiis Occidentalibus, utroque annuente Diffinitorio, partibuſque auditis, fuit Decretum ſub die 5. ejuſdem menſis, ut in ipſis fieret Alternativa inter Religioſos Hiſpanos dictarum Provinciarum filios, & Religioſos nationales vulgo Criollos nuncupatos. eo modo, quo introducta fuerit in Provinciis Mexicanis, ſeu novæ Hiſpaniæ. Huic decreto annuentibus cæteris, ſolum ſe oppoſuit Limanæ Provinciæ Prominiſter, qui cum auditus ab eodem Capitulo Generali, nihil relevans deduxiſſet, prodiit ſecundum dicti Capituli Decretum, quo præcipiebatur dictam Alternativam

Aliud ſimile Decretum dicti Capituli a Congreg., & ab Alexandro VII. confirmatum.

omnino ſtabiliri, ac ſucceſſive iidem Cuſtodes, & Prominiſtri non ſolum ſub die 6. ejuſdem menſis obtinuerunt a Sacra Congregatione ſuper Epiſcopos, & Regulares præpoſita præfati Capituli Generalis Decreti approbationem, & confirmationem cum executionis Mandato; ſed etiam pro majori ſancitæ legis firmitate a SSmo D.N. Alexandro PP. VII. Apoſtolica auctoritate muniri, ac roborari ſupplicaverunt, & obtinuerunt per Breve datum die 20. ejuſdem menſis Junii 1664. Verum dicto Decreto, una cum præfatis confirmationibus, necnon ſchedula majeſtatis Regis noſtri Catholici in Limanæ Provinciæ Diffinitorio exhibitis, parere renuentibus Religioſis Criollis, iterum fuit habitus recurſus ad Capitulum Generale anno 1670. Vallisoleti celebratum, in quo iterum partibus

Decretum Capituli Generalis anno 1670.

auditis, perpenſaque dictæ Alternativæ neceſſitate, ipſam confirmavit novo Decreto, cujus executionem, & obſervantiam Rmo Patri Commiſſario Generali Indiarum in Curia Catholicæ Majeſtatis reſidenti ſerio inculcavit. Cum autem Criolli dictæ Provinciæ Limanæ, quibus tunc primum adhæſit Charcarum Provincia iterum oppoſuiſſent, ſe hactenus opportune non potuiſſe contra præfatum Decretum rationes pro ipſis facientes adducere, Congregatio Generalis Toletana de anno 1673., ad quam dicti Criolli provocaverant, mandavit, ut dictarum Provinciarum Diffinitoria in proximo Capitulo Generali deſuper informarent, ſuſpenſa interim Alternativæ executione: Capitulum igitur Ge-

Decretum Compromiſſariorum.

nerale anno 1676. Romæ Congregatum, ut omnem impoſterum controverſiarum præcideret occaſionem, hujuſmodi cauſam in Rmos Patres tunc temporis Miniſtrum Generalem prædeceſſorem noſtrum, ac Commiſſarium pariter Generalem Indiarum in Curia Catholicæ Majeſtatis reſidentem compromiſit, ut Matriti, habitis eorum, quæ deſiderabantur notitiis, providerent, ac diſponerent, prout in Domino magis cenſuiſſent expedire. Quo quidem compromiſſo a partibus acceptato, ne contingeret de illius validitate aliquando dubitari, quaſi obſtaret Decretum ſuſpenſivum, quod præfato anno 1664. ex recurſu ſolius Prominiſtri Provinciæ Limanæ ab hac Sacra Congregatione prodierat, proinde Criolli utriuſque Provinciæ Limanæ ſcilicet, & Charcarum unitim eidem Sac.

Decretum Congregationis Reg.

Congregationi ſupplicaverunt, quatenus hoc Decreto de medio ſublato, totius negotii Alternativæ deciſionem prædictis Patribus Compromiſſariis remittere dignaretur; annuitque eorum votis Sacra Congregatio per ſuum Decretum expeditum die 12. Junii 1676. Hujus Decreti vigore, & præfati compromiſſi per Capitulum Generale facti, iidem Rmi Patres Com-

Alterum Compromiſſariorum Decretum anno 1677.

promiſſarii, auditis in Curia Matritenſi partibus hinc inde Informantibus, per quaſi unius anni ſpatium, ponderatiſque utriuſque allegatis, ordinaverunt, & ſtatuerunt, non ſolum in utraque Provincia ſtabiliendam, ac ſervandam eſſe Alternativam inter Religioſos natos in Indiis, & natos in Hiſpaniis; ſed etiam formam ipſam practicandi in Limana Provincia decreverunt; ut ſcilicet Provincialis uno triennio eligatur ex una parte, adeo ut ſi obierit, vel alia de cauſa durante Triennio, vacaverit Miniſter, Vicarius Provincialis uſque ad celebrationem Capituli ſit, & eligatur ex eadem parte: Alio vero triennio eligatur, & ſit ex altera, ſervata eadem forma; Cuſtos vero ſi adfuerit, eligatur, & ſit ex illa parte, ex qua non eſt Provincialis, in dicta forma; Et ex quatuor Diffinitoribus, duo ſemper ex una, & duo reliqui ex altera parte ſint, & eligantur. Quo vero ad Guardianos, & alia officia de voto, eligantur indifferenter, & ex utraque parte ſecundum qualitatem meritorum, & idoneitatem Perſonarum, itant Guardianus Domus principalis ſemper alternetur ex utraque parte de triennio in triennium; Et omni tempore (præter Provincialem, aut Cuſtodem, & duos Diffinitores) eligantur, & adſint ex minori parte ſaltem decem ad Guardianatus, & officia de voto, adhoc ut ex illis majori libertate poſſint eligi duo Diffinitores. Quoad lecturas autem, & alia officia tam honoris, quam oneris eligantur indifferenter, ſervata Juſtitia diſtributiva, & habito reſpectu majorum meritorum, & majoris idoneitatis juxta Conſtitutiones Generales Ordinis, onerantes in hoc Electorum conſcientias. Idem pariter decreverunt pro Provincia Sancti Antonii de las Charcas, cum hac ſola differentia, quod attento minori numero Officiorum de voto, ordinaverunt, quod decem officia de voto, quæ pro Provincia Limana mandarunt dari minori parti in Provincia de las Charcas dentur tantum ſex ut latius in decreto per dictos Patres Compromiſſarios dato, & publicato in Conventu S.Franciſci Matriti 26. Aprilis 1677. Quod quidem Decretum, ut firmius ſubſiſteret, ac debitæ mandaretur executioni, Religioſi Hiſpani duplex

Duplex Breve Innoc. XI. pro confirmatione, & executione d. Decreti.

Breve a SSmo D. N. Innocentio XI. impetrarunt, alterum ſub die 26. Junii 1677. præfati Decreti confirmativum, alterum vero ſub die 6. Julii ejuſdem anni, in quo committitur Archiepiſcopo Limano, ut ad proxime recenſiti Brevis confirmativi executionem procederet, procedique faceret, atque inobedientes, & refractarios, non ſolum cenſuris, verum etiam invocato brachii Sæcularis auxilio compeſceret, & ad parendum compelleret. His omnibus Religionis, Summi

mi Pontificis, imo etiam, & Regiis mandatis, ac diſpoſitionibus quomodo reſtiterint dictarum Provinciarum Religioſi Criolli, ſicuti dolentes accepimus, ita modeſte uti notorium reticemus.

Decretum Congreg. pro novo examine.

Obtinuerunt tandem Menſe Januarii præteriti anni 1682. ab hac Sacra Congregatione Mandatum, ut hujuſmodi negotium toties diſcuſſum, ac diffinitum, iterum proponeretur in Capitulo Generali, quod in Menſe Maji ejuſdem anni Toleti congregandum erat, pro voto conſultivo tantum: ad cujus Mandati executionem, partibus pluries auditis, emanavit votum, quod

Decretum Capituli Gen. an.1682.

d. Alternativa, non ſolum conducat, imo ſit omnino neceſſaria, ex rationibus in eo productis. Comparuerunt demum in hac Romana Curia dilecti filii noſtri Pr.Fr. Antonius Fernandez, & Pr. Fr. Martinus Moreno cum procurationis Mandato ex parte Criollorum utriuſque Provinciæ Limanæ, & de las Charcas pro cauſæ terminatione apud Sacram Congregationem EE. RR. S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, in qua auditis in Cauſa propoſitionibus, partibus pluries informantibus, emanavit tan-

Decretum Congreg., & Breve Innocent. XI. pro alternativa.

dem Decretum pro dictæ Alternativæ confirmatione, quod SSmus D.N. Innocentius PP. XI. confirmavit ſuis literis in forma Brevis expeditis, tenoris ſequentis videlicet -- Innocentius PP.XI. Ad futuram rei memoriam. Exponi Nobis (*reliqua vide ſuo loco*) Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Septembris 1683. Pontificatus Noſtri Anno Septimo.

Mandatum Miniſtri Gen., ut omnino ſervetur dicta alternativa.

§.2. Nos igitur ex præfatæ Apoſtolicæ confirmationis decreti, in pleno Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium congreſſu facti, lectura conſiderantes attente, nullum dilectis filiis noſtris dictarum Provinciarum Limæ, & delas Charcas Religioſis Criollis relinqui ſubterfugium ad prompte non obediendum Religionis determinationibus, Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium, & Apoſtolicis Decretis, necnon Majeſtatis Regis noſtri Catholici piæ voluntati in dicta Alternativa admittenda, & exequenda, eo vel maxime, cum omnes juris, & facti defectus, ſi qui forte in præfatis ſanctionibus irrepſerint, fuerint per Sacram Congregationem, & Apoſtolicam auctoritatem in præinſerto Decreto, & Brevi ſanati, ac contrariis quibuſcumque non obſtantibus, dicta Alternativa confirmata, cupientes propterea utriuſque antedictæ Provinciæ quieti, ac paci conſulere, ac diſſentiones, & diſcordias ex hujuſmodi cauſa exortas, de medio tollere, & prædictæ Alternativæ executione ac ſtabilitate omnibus ſcandalorum occaſionibus obviare. Hinc plurimum nobis dilectis Reverendiſſimo Patri Commiſſario Generali Indiarum in Curia Majeſtatis Catholicæ reſidenti, ac Commiſſario pariter Generali, in Provinciis de el Perù (qui pro tempore fuerit) per præſentes committimus, ac ſerio inculcamus, ut dictam Alternativam modo quo ſupra expreſſam in præfatis Provinciis Sanctorum duodecim Apoſtolorum Limæ, & Sancti Antonii delas Charcas, in executionem Religionis, ac Sacræ Congregationis, imo, & Apoſtolicorum Decretorum, omnibus juris, & facti remediis adhibitis, introduci, acceptari, practicari, ac impoſterum formiter ſervari mandent, & pro viribus ſatagant, prout Nos præſentium vigore, & officii noſtri auctoritate, introduci, acceptari, practicari, ac impoſterum formiter ſervari mandamus, ac diſtricte præcipimus, dilectos filios noſtros utriuſque Provinciæ Religioſos Criollos, uti ſervus rogantes, uti Frater hortantes, uti Pater commonentes, ac uti Superior, & legitimus (licet indignus) Sancti Patris noſtri Franciſci ſucceſſor ipſis in virtute Spiritus Sancti, ac ſub diſtricto præcipientes S. Obedientiæ merito, & ſub poenis contra inobedientes ſancitis, ut d. Alternativæ tandem acquieſcentes, necnon Religionis, S.Sedis, Majeſtatis Regis noſtri Catholici, ac noſtris obtemperantes Mandatis, ſe veros ac legitimos S. Patris noſtri Franciſci filios oſtendant. Datum Romæ in Conventu noſtro Sanctæ Mariæ apud Aram Coeli die 10. Septembris anno 1683. -- Fr. Petrus Marinus Miniſter Generalis &c. De Mandato ſuæ Reverendiſſimæ -- Fr. Sebaſtianus de Arroyo Secretarius Generalis Ordinis.

§.3. Et ſubinde Venerabilis Frater noſter Alderanus Epiſcopus Portuen. ejuſdem S.R.E. Cardinalis Cybus nuncupatus dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apoſtolicam Protector, memoratis Commiſſariis Generalibus commiſit, ut præinſertas patentes literas fideliter exequerentur, & obſervari facerent, cum facultate procedendi adverſus inobedientes, & rebelles ad cenſuras Eccleſiaſticas, aliaſque poenas in Statutis Ordinis præſcriptas, etiam appellatione remota, & alias, prout plenius continetur in ipſius Alderani Epiſcopi Cardinalis, & Protectoris Decreto deſuper edito, tenoris ſequentis, videlicet. *Alderanus Epiſcopus Portuenſis S.R.E. Cardinalis Cybo Seraphici Oridinis Sancti Franciſci apud Sanctam Sedem Protector.* Attenta narratorum veritate, quæ ex

Decretum Cardin. Protectoris pro confirmatione, & exequutione relati Mandati,

documentis Sacræ Congregationi exhibitis Nobis conſtat, cupientes, tam pernicioſæ liti finem, & perpetuum imponere ſilentium, præfatis PP. Commiſſario Generali Indiarum in Curia Matritenſi, & Commiſſario Generali Indiarum in Provinciis Peruanis reſpective reſidentibus, committimus, & diſtricte mandamus, ut ſupra ſcriptas literas patentes P. Miniſtri Generalis, quarum tenorem præſenti noſtro Decreto approbamus, & confirmamus, fideliter exequantur, & ab omnibus ad quos ſpectat in obſequium prædictæ Sacræ Congregationis, exequi, & inviolabiliter obſervari faciant cum facultate procedendi adverſus inobedientes, & Rebelles ad Cenſuras Eccleſiaſticas, aliaſque poenas in Statutis Ordinis præſcriptas, nulla eis ſuffragante appellatione, quam pariter in obſequium ejuſdem Sacræ Congregationis ab ejus Decreti executione juxta formam in dictis literis patentibus expreſſam ex nunc interdicimus, caſſamus, & annullamus. Non obſtantibus in contrarium quibuſcumque. Romæ die 18. Septembris 1683. A. Cardinalis Cybo Protector Jo. Baptiſta Ruſca.

Preces Miniſtri Generalis.

§.4. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præfatus Petrus Marinus Miniſter Generalis præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ munimine corroborari ſummopere deſideret: Nos ſpecialem ipſi Petro Marino Miniſtro Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſe-

quen-

Digitized by Google

quendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, patentes ejuſdem Petri Marini Miniſtri Generalis literas, & memorati Alderani Epiſcopi Cardinalis, & Protectoris Decretum præinſerta, cum omnibus, & ſingulis in eis reſpective contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatio dd. Patentiũ Miniſtri Generalis, & Decreti Cardin. Protect.

Clauſula.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit præfatorum Ordinis, & Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die IV. Octobris MDCLXXXIII. Pontif. noſtri Anno Octavo.

CXXXIII.

Dat. 13. Oct. 1683. An. 8.

Confirmatur Decretum Congreg. Concilii, quo injungitur Ordinariis Regni Peruani conſervatio Decreti Concilii Tridentini de Regularibus reclamantibus adverſus eorum profeſſionem elapſo quinquennio.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

NUper pro parte dilecti filii Franciſci de Roſſellon Procuratoris Generalis Fratrum Minorum Ordinis S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum in Indiis Occidentalibus degentium Congregationi Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum expoſito, quod quamvis vigore Decretorum dicti Concilii ſeſſ. 25. cap. 19. de Regularibus Religioſi prætendentes ſe profeſſionem emiſiſſe per vim, aut ante debitam ætatem, aut demum ex alia cauſa profeſſionem irritante, non ſint audiendi, niſi intra quinquennium a die profeſſionis computandum, nihilominus in Regno Peruano invaluerat hæc corruptela, ſeu abuſus, ut etiam lapſo quinquennio paſſim andirentur, ſignanter vero Religioſi præfati Ordinis, inter quos ab anno 1664. citra obtinuerant declarari nullam eorum profeſſionem Fratres mox recenſendi, nempe dilecti filii Petrus Merca tranſacto jam quinquennio ſuæ profeſſionis ſub prætextu, quod quadam infirmitate habituali laboraret, Nicolaus Roderiguez XVIII. ſuæ profeſſionis anno, cum allegaſſet ſibi a Matre incuſſum metum, Franciſcus de Quiros ſuæ profeſſionis anno decimoſexto, Alphonſus Quintana profeſſionis anno vigeſimo, & Didacus de Torres longe elapſo quinquennio, cum deduxiſſent ſibi illatam vim a Parentibus: Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod de præſenti inſtabant pro ſimili declaratione dilecti etiam filii Marcellus Creſpo actualis Cuſtos, Bartholomæus Tibero anno trigeſimoſexto ſuæ profeſſionis, Iſidorus de Zepedeſanno trigeſimo, Franciſcus Magaburu anno vigeſimoſecundo, ac demum Antonius de Requena, & Franciſcus dela Rea, pluresque alii Fratres expreſſe profeſſi Ordinis prædicti. Quoniam vero plurimum Religionum intereſt omnium, ne illi, qui eis nomen dederunt, tam facilem exitum a Religione inveniant, pro parte dicti Franciſci Procuratoris præfatæ Congregationi Cardinalium ſupplicato, quatenus decerneret, ut in poſterum nullatenus audiantur, ſeu admittantur tranſacto quinquennio, niſi obtenta prius ab hac Sancta Sede in integrum reſtitutione, ac retento Religionis habitu: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet die 28. Auguſti 1683. Sacra Congregatio Emorum S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit ſervandam eſſe diſpoſitionem ejuſdem Sacri Concilii cap. 19. ſeſſ. 25. de Regularibus, & proinde injungendum, prout Decreti præſentis tenore diſtricte injungit omnibus Ordinariis locorum Regni Peruani, quatenus diſpoſitionem prælatam omnino ſervent, F. Cardinalis Columna Præfectus A. Almictus Secretarius.

Cauſa Decreti Congregationis.

Decretum prædictum.

§.1. Cum autem ſicut idem Franciſcus Procurator Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ipſius Franciſci Procuratoris votis hac in re quantum cum D. poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & poenis a jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces Procuratoris Generalis Fratrum Minorum Ordinis S. Franciſci de Obſervantia.

Confirmatio relati Decreti.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Anditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quo-

Clauſulæ.

quam

quam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Octobris MDCLXXXIII. Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CXXXIV.

Dat. 18. Januarii 1684. An. 8.

Mandatur pro Fratribus S. Franciſci, ut in Belgio ſervetur Conſtitutio Clem. VIII. circa erectionem novorum Cœnobiorum.

Literæ, quæ hic annunciantur, ſcilicet Clem. VIII. habentur Conſtit. 99. tom. 3., & Urbani VIII. Conſtit. 49. tom. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Philippus Corſelius Frater expreſſe profeſſus, & in Romana Curia Agens, ſive negociorum Geſtor Provinciarum Germano Belgicarum Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Recollectorum nuncupatorum quod juxta dicti Ordinis ſtatuta per fel. rec. Urbanum PP. VIII. prædeceſſorem noſtrum confirmata Cap. 3. §. 8. de Ædificiorum conſtructione decretum ſit, ut ſingulæ Provinciæ circa incommoda, ſive damna ſibi de aliorum Conventuum nova ædificatione imminentia omnibus remediis opportunis, & licitis in Curia Romana ſeſe defendant. Provinciæ vero Belgicæ ejuſdem Ordinis ob introductionem novorum Conventuum diverſorum Ordinum paucis ab hinc annis plurima incommoda, & gravia damna ſint paſſæ, ac plura immineant, ſi denuo alii ædificentur, ut diverſis in locis plurimi attentant, eum in finem ſibi ruri, in pagis, & Oppidulis per inſtantiam, & favorem Magnatum loca deligentes, ex quibus, utpote viciorioribus undique, jam ſtabilitorum Ordinis præfati Conventuum conſuetas eleemoſynas ſoli Fratres Conventuum hujuſmodi ex ſui Inſtituti rigore vivere coguntur, conquirunt, & ſtationes invadunt, itaut plurimi Conventus ad ſummam indigentiam redigantur, & modo infinitis propemodum exponantur difficultatibus, & moleſtiis, ut ſuo Inſtituto inſiſtere poſſint. Ipſe Philippus provide conſiderans, propter præmiſſa pluribus

Cauſæ mandati.

in locis, habitationis plurimorum Religioſorum capaciſſimis, eorum numerum notabiliter eſſe diminutum, cumque Patria, ob continua Belli tempora, ſit adeo devaſtata, ut in extremis miſeriis homines vix ſubſiſtant, diminuendum fore iterum non ſine gravi Divini Officii, & regularis diſciplinæ præjudicio, ſi plures Conventus admittantur, cum juxta Concilii Tridentini Decreta is tantum Religioſorum numerus in Conventibus eſſe poſſit, qui ex conſuetis eleemoſynis commode ali poteſt, ideout dictæ Provinciæ Belgicæ ab ulteriori irreparabili damno præſerventur,

Preces Agentis Recollectorum.

plurimum cupit, auctoritate Apoſtolica præcipi, ut Decretum rec. me. Clementis PP. VIII. prædeceſſoris pariter noſtri hac in parte latum, quod in illis partibus, vel hactenus fuit ignoratum, vel neutiquam obſervatum, accurate, ſive punctualiter ibidem obſervetur.

§.1. Nos igitur ejuſdem Philippi votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, & attenta relatione Ven. etiam Fratris noſtri Alderani Epiſcopi Portuen. ejuſdem S. R. E. Cardinalis Cybi nuncupati, dicti Ordinis apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, præfatis Cardinalibus ſuper præmiſſis facta, Conſtitutionem memorati Clementis prædeceſſoris, quæ incipit. *Quoniam ad Inſtitutum &c.* circa præmiſſa ſervari, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium mandamus, & præcipimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Mandatum prædictum.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque judices Ordinarios & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam qoavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit quorumvis Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVIII. Januarii MDCLXXXIV. Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CXXXV.

Dat. 20. Februarii 1684. An. 8.

Confirmantur Literæ Innocentii X. una cum aliis Clementis VIII., & Pauli V. ſuper erectione, & privilegiis Academiæ, ſive Univerſitatis Oppidi Zamoski Chelmen Diœceſis in Regno Poloniæ.

Alia

Aliæ Univerſitas ſtudii Generalis in Civitate Vilſi Regni Poloniæ erecta fuit a Greg. XIII. Conſt. ed. 1579., Octob. 29., P. 8. de Privilegiis Univerſit. vid. notatu Conſt. ed. 1683., Apr. 21., P. 7., & Conſtit. ed. 1687., Jun. 18., P. 11. habetur Confirm. cujuſdam Univerſitatis in Indiis Occidentalibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. QUÆ a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris ad exiſtenda, promovendaque in Catholicis Univerſitatibus bonarum literarum, & laudabilium diſciplinarum ſtudia, per quæ depulſa ignorantiæ caligine, mentes veritatis luce illuſtrantur, ſapienti conſilio ordinata eſſe noſcuntur, ea nos propenſa charitate, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio libenter conſtabilimus, noviſque præſidiis corroboramus, ſicut omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis ad Omnipotentiæ Dei Gloriam, & Orthodoxæ Religionis incrementum ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Alias ſiquidem emanarunt a fel. recor. Innocentio Papa X. prædeceſſore noſtro literæ in ſimili forma Brevis, tenoris qui ſequitur videlicet. *Innocentius PP. X. Ad perpetuam rei memoriam.* Alias a fel. rec. Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro emanarunt literæ in ſimili forma Brevis, tenoris ſequentis, videlicet *Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memor.* Sedes Apoſtolica, quam ſtudiorum Matrem, & Altricem eſſe decet, Catholicas Univerſitates ſtudiorum generalium, ad ſtudioſorum commoditatem inſtitutas privilegiis, & gratiis libenter exornat, prout temporum, & locorum ratio poſtulat, ac alias in D. ſalubriter conſpicit expedire. Cum itaque ſicut accepimus dilectus filius nobilis Vir Joannes Zamoſchi Magnus Regni Poloniæ Cancellarius, ad ſtudioſæ juventutis commodum in ejus Oppido novo Zamoſciæ Chelmen Dioeceſis, Univerſitatem ſtudii generalis Hypecbomen nomine, illi impoſito inſtituerit, ac annuos perpetuos mille florenorum redditus illi aſſignaverit, & jam quinque Profeſſores præclaris ingeniis, & non vulgari eruditione præditos ex Cracovienſi Academia, advocaverit, pluresque Profeſſores convocare, & uberiores fructus aſſignare, cum literis in ea operam dantes, majores facient progreſſus, intendat. Nos Univerſitatem prædictam ex ſpeciali noſtra, & Sedis Apoſtolicæ beneficentia privilegiis, & gratiis exornare volentes, ſingulari ipſius Joannis Inſtitutoris pietate, ac animi magnitudine, ac præcipua in Nos, & Apoſtolicam Sedem obſervantia adducti, Univerſitati prædictæ, ſicut præfertur erectæ, ac illis pro tempore Rectori, Magiſtris, Profeſſoribus, Scholaſticis, & aliis quibuſcumque Perſonis, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, Indultis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, honoribus, præeminentiis, favoribus, & facultatibus, etiam circa Doctores in artibus Philoſophiæ, ſcientiaque civili, & utroque Jure, ac Medicina, ac Notarios creandos, alioſque ſtudiorum gradus conferendos, & aliis quibullibet, quibus aliæ ſimilium ſtudiorum generalium Univerſitates ubivis locorum, & Gentium inſtitutæ, illorumque Rectores, Magiſtri, Profeſſores, Scholaſtici, & aliæ perſonæ de jure, uſu, & conſuetudine, aut alias quomodolibet tam ex Apoſtolica, quam Imperiali, ſeu Regali auctoritatibus utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, atque uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt, pariformiter, & æque principaliter uti, frui, potiri, & gaudere poſſint, valeant, & debeant, utque in ipſa Univerſitate pro tempore ad gradus quoſcumque promoti, pari auctoritate, facultate, & dignitate præfulgeant, iiſdemque privilegiis, gratiis, honoribus, & prærogativis perfruantur, atque alii in aliis Univerſitatibus promoti, itaut nulla inter eos fiat differentia, nec fictio locum habeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus; ipſiuſque Univerſitatis Rectori, & Adminiſtratoribus, ut pro ipſius Univerſitatis felici Regimine, quæcumque Statuta, licita, & honeſta, ac Sacris Canonibus, & Concilii Trid. Decretis conformia condere valeant, facultatem impartimur. Eidem autem Acadamiæ Venerabilem Fratrem modernum, & pro tempore exiſtentem Epiſcopum Chelmen, loci Ordinarium, perpetuo præficimus, ipſumque Epiſcopum in ejuſdem Academiæ perpetuum Cancellarium conſtituimus, & deputamus: Utque eadem Academia, ejuſdem Lectores, Officiales, & Scholares Univerſi, eidem Epiſcopo Chelmen tanquam eorum Præfecto, & Cancellario perpetuo ſubeſſe, ac parere, & in omnibus obedientiam præſtare debeant, & teneantur, neque Succeſſores dicti Joannis Zamoski Cancellarii in eodem Oppido in adminiſtratione dictæ Academiæ, & illius bonorum quoquo modo ſeſe ingerere poſſint, & valeant, ſed illius gubernium, cura, & adminiſtratio ad dictum Epiſcopum Chelmen privative quoad dictos Succeſſores perpetuo ſpectet, & pertineat idem vero Epiſcopus, & ejus in dicta Eccleſia Succeſſores, in primis teneantur omni ſtudio curare, ut in eadem Academia Catholica Religio, & obedientia Sedis Apoſtolicæ conſervetur. Quodque ſi dicta Academia, vel illius Officiales, Lectores, & Scholares a dicta fide Catholica, & Sedis Apoſtolicæ Obedientia (quod Deus avertat) aliquo tempore defecerint, bona omnia a dicto Joanne Zemoski Cancellario eidem Academiæ data, ad prædictam Eccleſiam Chelmen eo ipſo devoluantur, & devoluta eſſe cenſeantur, & ex tunc de cætero in perpetuum ſpectent, & pertineant ſtatuimus, & ordinamus, & cum expreſſa hac conditione privilegia, & gratias ſupraſcriptas, & non alias, nec alio modo nos conceſſiſſe declaramus. Sicque in præmiſſis omnibus per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere decernimus. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, & Synodalibus, ac Provincialibus Conciliis, editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac quarumcumque Univerſitatum, ſtudiorum generalium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodocumque conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæte-

Literæ Innocentii X., in quibus referuntur.

Literæ Clem. VIII.

riſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIX. Octobris MDXCIV. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Item Literæ Pauli V.

§. 2. Et poſtmodum a recolendæ mem: Paulo Papa V. emanarunt aliæ literæ in eadem forma Brevis tenoris, qui ſequitur videlicet *Paulus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam*. Sacri Apoſtolatus Miniſterio meritis licet imparibus, Divina diſpoſitione præſidentes, ea, quæ pro Catholicarum, & Collegiatarum Eccleſiarum, ac bonarum artium, diſciplinarum, & ſcientiarum propagatione, perſonarum quoque in his ſtudium, induſtriam, & operam navantium, congrua ſuſtentatione, onerumque illis incumbentium ſupportatione, necnon Orthodoxæ fidei conſervatione, cum Divini cultus incremento, per viros generis nobilitate pollentes, & de fide Catholica optime meritos, provide facta, & ordinata fuiſſe dicuntur, ut firma, & illibata perpetuo ſubſiſtant, libenter cum a Nobis petitur Apoſtolico præſidio communimus, ac deſuper Paſtoralis officii noſtri partes favorabiliter interponimus, prout locorum, temporum, & perſonarum ratio poſtulat, & Nos conſpicimus in D. ſalubriter expedire. Sane dilectus filius nobilis Vir Thomas Zamoski Dominus in temporalibus Oppidi de novo Zamoshio Chelmen Diœceſis, nobis nuper exponi fecit, quod quondam etiam Joannes Zamoski ejus Genitor, & Regni Poloniæ dum vixit, Supremus Cancellarius, provide perpendens Univerſæ Reipublicæ uberiores, & multiplices fructus ex literarum ſtudiis provenire, ac cupiens ſtudia hujuſmodi in ejus Patrio ſolo vigere, necnon pro ampliſſimis gratiarum donis, & muneribus ſibi ab Omnipotenti Deo, bonorum omnium largitore benigne collatis, ex devoti, & grati erga illum animi teſtimonium Divinæ ſuæ majeſtati debita laudum præconia, & Salutaris Hoſtiæ Sacrificia jugiter offerri, & perſolvi, habita deſuper cum tunc exiſtente Epiſcopo Chelmen loci Ordinario conſultatione, & matura deliberatione, ac de illius licentia, & aſſenſu omni meliori modo, & forma, quibus potuit, & quantum in ſe fuit, ad ipſius Omnipotentis Dei laudem, & Gloriam, ac ſalutiferæ Reſurrectionis Dñi N. Jeſu Chriſti memoriam, & S. Thomæ Apoſtoli ejuſdem Reſurrectionis præclari teſtis honorem, dictique Oppidi decorem, & ornatum in eodem Oppido unam Academiam publicam pro illius, ac aliorum Oppidorum, & locorum, tam temporali ſuo Dominio Subditorum, quam aliorum quorumcumque in pietate, morumque probitate, ac doctrina Chriſtiana, & literis humanioribus tam Græcis, quam Latinis, necnon Grammaticæ, Rhetoricæ, Dialecticæ, Logicæ, Philoſophiæ naturalis, & Moralis, Phyſicæ, Metaphyſicæ, utriuſque Juris prudentiæ, Theologiæ, cæteriſque artibus, diſciplinis, ſcientiis, & facultatibus licitis erudien., imbuen., & inſtruenda. Unam quoque Collegiatam Eccleſiam cum Capitulo, Decano, Cuſtode, Scholaſtico, ac certo Canonicorum, Vicariorum, & Miniſtrorum, qui eidem Eccleſiæ in divinis laudabiliter deſervirent, fundavit, & inſtituit, ac ſumptuoſis, & magnificis ædificiis, ſtructuris, Cathedris, Scholis, ſuppellectilibus Sacris, & prophanis, aliiſque rebus ad Academiæ, & Collegiatæ Eccleſiæ hujuſmodi reſpective uſus neceſſariis luculenter inſtruxit, & ornavit, congruiſque redditibus annuis, & perpetuis ad ipſum Joannem, tunc legitime ſpectan. dotavit, necnon ſuper proſpero, & felici ſtatu, directione progreſſu, & ſtabilitate, tam Academiæ, quam Collegiatæ Eccleſiæ hujuſmodi, illarumque præcipue Rectoris, Lectorum, Profeſſorum, Magiſtrorum, Præceptorum, Scholarium, Decani, Cuſtodis, Scholaſtici, Canonicorum, Vicariorum, Officialium, & Miniſtrorum qualitatibus, oneribus, obligationibus, functionibus, mercedibus, Salariis, cæteriſque rebus in præmiſſis, & circa ea neceſſariis, & opportunis, plurima Statuta, Conſtitutiones, ordinationes, & Decreta condidit, & præſcripſit. Quare dictus Thomas Nobis humiliter ſupplicari fecit, quatenus fundationi, Inſtitutioni, dotationi aliiſque prædictis pro illorum firmitate, ſubſiſtentia, & obſervantia, noſtræ confirmationis robur adjicere, ac alia infraſcripta concedere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui fidelium quorumlibet votis præſertim Divinum cultum, & publicam utilitatem, & commoditatem concernentibus libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis, prædictum Thomam a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, necnon reddituum, & bonorum per dictum Joannem pro fundatione, Inſtitutione, & dotatione prædictis donatorum, & aſſignatorum, qualitates, & quantitates præſentibus pro expreſſis, habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eaſdem fundationem, Inſtitutionem, & dotationem, ac prout illas concernunt omnia, & ſingula, licita tamen, honeſta, Sacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non contraria Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam Juris, quam facti, ac quarumcumque Solemnitatum, etiam ſubſtantialium defectus ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, illaque omnia, & ſingula perpetuo valida, & efficacia eſſe, & fore, ac ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit obſervari: ſicque per quoſcumque Judices Ordinarios, quavis auctoritate fungentes, etiam Palatii Apoſtolici Auditores, dictæq; Sedis Nuntios, ac locorum Ordinarios, judicari, & deffiniri debere decernimus. Inſuper Academiæ, & Collegiatæ Eccleſiæ prædictis, earumque reſpective Rectori, Cancellario, Profeſſoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Magiſtris, Scholaribus, Capitulo, Decano, Cuſtodi, Scholaſtico, Canonicis, Vicariis, Miniſtris, Officialibus, & perſonis, nunc, & pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, honoribus, præeminentiis, Indultis, facultatibus, & gratiis, quibus aliæ ſimiles Academiæ, & Collegiatæ Eccleſiæ in dicto Regno, & ubicumque locorum conſtitutæ, & illarum Rectores, Cancellarii, Profeſſores, Lectores, Magiſtri, Præceptores, Scholares, Capitula, Decani, Cuſtodes, Scholaſtici, Canonici, Vicarii, Miniſtri,

Offi-

Officiales, ac perſonæ de jure, uſu, conſuetudine, ac alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate, & tenore præſentis perpetuo concedimus.& indulgemus. Quocirca Venerabilibus Fratribus, Gneſnen., & Leopolien. Archiepiſcopis, ac Epiſcopo Præmislien. per præſentes committimus, & mandamus; quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ipſius Thomæ, necnon Rectoris, Cancellarii, Profeſſorum, Lectorum, Præceptorum, Magiſtrorum, Scholarium, Capituli, Decani, Cuſtodis, Scholaſtici, Canonicorum, Vicariorum, Miniſtrorum, Officialium, & Perſonarum hujuſmodi nunc, & pro tempore exiſtentium, fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, necnon Thomæ, & aliis prædictis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant, auctoritate noſtra, Thomam, alioſque prædictos præmiſſorum omnium, & ſingulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permitten. illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoſlibet, & Rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachii Sæcularis. Non obſtan. fel. rec. Bonifacii PP. VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & in Conſtit. Generali, & ita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad Judicium non trahatur, ac aliis quibuſvis Apoſtolicis, necnon in Synodalibus, Provincialibuſque, & Univerſalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac literis piæ mem. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri, per quas ſtatuit, & ordinavit, quod cura, gubernium, & adminiſtratio dictæ Academiæ, illiuſque bonorum ad pro tempore exiſten. Epiſcopum Chelmen., uti loci Ordinarium ſpectet, & pertineat, quibus quidem literis dicti Clementis Prædeceſſoris, quoad particulare Statutum, & Ordinationem hujuſmodi dumtaxat (eiſdem literis in reliquis omnibus quæ fundationi, Inſtitutioni, & dotationi Accademiæ hujuſmodi non adverſantur, in ſuo robore permanſuris) ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod Profeſſores, Doctores, Lectores, Magiſtri, Præceptores, & quicumque alii in dicta Academia docentes in primis, & ante omnia Catholicæ fidei profeſſionem juxta articulos pridem a Sede Apoſtolica propoſitos in manibus pro tempore exiſtentis Rectoris, ſeu Cancellarii dictæ Academiæ, aut perſona ad id ab eo deputandæ emittere, ac etiam jurejurando interpoſito, quod nihil quidquam ab ipſa fide Catholica devium, ſeu alienum docebunt, interpretabuntur, promittere omnino debeant, ac teneantur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 6. Junii 1617. Pontificatus noſtri anno 13.

Literæ ipſius Innoc. X. §. 4. Cum autem ſicut pro parte dilecti filii nobilis Viri Joannis Baptiſtæ Zamoski Principis dicti Oppidi Zamoſki nobis nuper expoſitum fuit, ipſe Joannes Baptiſta Princeps literas præinſertas per nos confirmari, & quia in Academia prædicta ultra ſupra expreſſas, etiam Sacræ Theologiæ lectiones aſſidue legantur facultatem promovendi ad Magiſterii, alioſque gradus, etiam in eadem Sacra Theologia illos, qui ad id idonei reperti fuerint concedi ſummopere deſideret: Nos eumdem Joannem Baptiſtam ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, præinſertis Clementis, & Pauli Prædeceſſorum prædictorum literas cum omnibus contentis in illis, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, confirmamus, & approbamus, & inſuper dilecto filio Rectori, nunc, & pro tempore exiſtenti prædictæ Academiæ, ut illos quos per debitum tempus Sacræ Theologiæ ſtuduiſſe, ac ſcientia, & moribus idoneos eſſe repererit in prædicta facultate Theologiæ ac Baccalaureatus, etiam Formati licentiaturæ laureæ Doctoratus, & Magiſterii gradus, ſervata in omnibus forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, ac alias juxta præſcripta Statuta, & aliarum Academiarum conſuetudines promovere, ac ſolita graduum hujuſmodi inſignia eis exhibere, utque ad dictos gradus, ac per illum promoti, poſtea publice, & privatim, etiam in omnibus aliis Academiis, ſeu Univerſitatibus Studiorum Generalium prædictam Sacræ Theologiæ facultatem interpretari, & alios docere, ac de ea diſputare, graduique, ſeu gradibus per eos ſuſceptis hujuſmodi convenientes actus exercere, ac omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, favoribus, prærogativis, & Indultis, quibus alii in prædictis Academiis, ſeu Univerſitatibus, & alibi juxta illarum mores, & conſuetudines ad gradus hujuſmodi promoti, de jure, vel conſuetudine utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum in omnibus, & per omnia perinde ac ſi gradus ipſos in Academiis, ſeu Univerſitatibus hujuſmodi, juxta illarum mores, & conſuetudines rite ſuſcepiſſent, uti, potiri, & gaudere libere, & licite reſpective poſſint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac omnibus, quos illa concernunt pleniſſime ſuffragari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus omnibus illis quæ in præinſertis literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo

lo Piſcatoris die 26. Septembris 1648. Pontificatus noſtri anno Quarto.

Preces Rectoris, & Adminiſtratoris Univerſitatis.

§.4. Cum autem ſicut dilecti filii Rector, & Adminiſtratores Univerſitatis, ſeu Academiæ præfatæ. ac dilectus filius modernus hæres Inſtitutoris ejuſdem Univerſitatis, ſeu Academiæ nobis nuper exponi fecerunt, ipſi præinſertas Innocentii Prædeceſſoris literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, auctoritate noſtra Apoſtolica confirmari plurimum deſiderent: Nos eoſdem Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, præinſertas dicti Innocentii Prædeceſſoris literas cum aliis Clementis, & Pauli pariter Prædeceſſorum noſtrorum literis in eis contentis Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam Juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus.

Cõfirmatio relatarum literarum Clemen. X., Pauli V., & Innoc. X.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari, & deffiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis illis, quæ iidem Clemens, Paulus, & Innocentius Prædeceſſores in dictis ſuis literis præinſertis voluerunt non obſtare: cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XX. Februarii MDCLXXXIV. Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CXXXVI.

Dat. 11. Martii 1684. An. 8.

Confirmatur Decretum Congreg. Epiſc., & Reg. quo declaratur Clericos Regulares Pauperum Matris Dei eſſe exemptos a juriſdictione Ordinariorum, & gaudere omnibus privilegiis Mendicantium.

Literæ Greg. XV. hic laudatæ editæ fuere 1621. Novemb. 18. P.1., & 1622., Octob. 15., P.2. aliæ vero Clem. IX. datæ ſunt 1669., Octob. 23. de exemptione ab Ordinariis vid. Clem. X. Conſt. ed. 1670., Octob. 18., P.1., & de aliis privilegiis hujus Pontific. Conſtitut. ed. 1686., Septem. 3., P.10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

NUper pro parte dilecti filii Præpoſiti Generalis Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod licet dudum, videlicet die 18. Novembris 1621. fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædeceſſor Noſter dictam Congregationem Clericorum in Religionem cum emiſſione trium Votorum ſolemnium erexerit, illique ſubinde nempe die 15. Octobris 1622. communicationem omnium privilegiorum Ordinibus Mendicantibus conceſſorum, non ſolùm ad eorum inſtar, ſed etiam pariformiter, & æque principaliter cum ampliſſimis clauſulis conceſſerit, prout in binis Literis ipſius Gregorii prædeceſſoris deſuper expeditis plenius dicitur contineri, & poſt aliquos ſtatus mutationis, quas eadem Congregatio Clericorum ſucceſſive paſſa fuerat rec. mem. Clemens Papa IX. etiam prædeceſſor noſter ipſam Congregationem ad ſtatum Regularem, & Titulum Religionis cum emiſſione trium Votorum ſolemnium, & ad fruitionem omnium, & ſingulorum Privilegiorum, Immunitatum, Facultatum, Exemptionum, aliarumque Gratiarum, & Indultorum Ordinibus Mendicantibus hujuſmodi quomodolibet conceſſorum in omnibus, & per omnia ad limites ſupradictarum binarum Gregorii prædeceſſoris Literarum, & juxta illarum ſeriem, diſpoſitionem, & tenorem auctoritate Apoſtolica reſtituerit, & reintegraverit. Nihilominus a nonnullis ſpargebatur opinio, quod non ideo dicta Congregatio, ejuſque Clerici Regulares ab Ordinariorum Juriſdictione exempti eſſent, ſub prætextu, quod hujuſmodi exemptionis conceſſio in dictis privilegiis individualiter expreſſa non eſſet: & in eadem expoſitione ſubjuncto, quod ex hujuſmodi opinione multa naſcebantur incommoda, ideoque cum notorium ſit, omnibus Regularibus, quibus privilegia Ordinum Mendicantium communicata ſunt, exemptionem ab Ordinariorum Juriſdictione hujuſmodi competere, ipſe Præpoſitus Generalis de opportuna in præmiſſis declaratione provideri plurimum cupiebat; emanavit ad ejus ſupplicationem ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet – Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita cenſuit, ac declaravit *Religionem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum gaudere exemptione a Juriſdictione Ordinariorum locorum, ac omnibus Privilegiis Regularibus Mendicantibus conceſſis. Romæ 14. Januarii* 1684. – G. Cardinalis Carpineus Loco ✱ Sigilli – B. Panciatieus Secretarius.

Dubium.

Decretum S. Congregationis Epiſc. & Regul.

Preces Præpoſiti Generalis.

§.1. Cum autem, ſicut præfatus Præpoſitus Generalis Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Præpoſiti Generalis votis, hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque

que Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati,

Confirmatio relati Decreti. Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Card.

Clauſulæ. §. 2. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 3. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſc. die XIII. Martii MDCLXXXIV., Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CXXXVII.

Dat. 15. Apr. 1684. An. 8. Confirmantur Conventiones initæ inter Fratres Minores de Obſervantia, & Conventuales Ordinis Sancti Franciſci circa primatum in Proceſſionibus, aliiſque functionibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupatorum quod cum in Civitate Averſan. ejus Patria Fratres Minores Ordinum ejuſdem Sancti Franciſci tam de Obſervantia, quam Conventuales nuncupati in publicis proceſſionibus inſimul, uno quidem Fratre de Obſervantia ad dextram, altero vero Conventuali ad ſiniſtram, & ita deinceps, præcedentibus eorum reſpective Crucibus, Fratrum de Obſervantia ſimiliter ad dextram, Fratrum autem Conventualium ad ſiniſtram, incedere ſolerent, iſque incedendi modus nonnullis incommodis, ſive inordinationibus cauſam præbuiſſet, ipſe Miniſter Generalis dilectum pariter filium modernum Miniſtrum Generalem Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum amicabiliter requiſivit, ut incommodis hujuſmodi opportuna aliqua proviſione occurrere vellet, unde cum approbatione, & conſenſu amborum Miniſtrorum Generalium præfatorum, dilecti etiam filii Procuratores Generales dictorum Ordinum reſpective ad amicabilem inter ſe conventionem devenerunt, ut de cætero in proceſſionibus hujuſmodi, quæ in dicta Civitate Averſan. ſive intra ſive extra illius muros fient, & quibus Fratres amborum Ordinum præfatorum intereſſe debebunt utriuſque Ordinis hujuſmodi Fratres non amplius conjunctim, ſed ſeorſum, quilibet ſub propria Cruce incedant, & quoad præcedentiam ſervetur inter eos alternativa, itaut uno quidem anno Fratres de obſervantia ſub propria Cruce, altero autem Fratres Conventuales itidem ſub propria Cruce reſpective præcedant, hicque ordo præcedentiæ, ſervari etiam debeat in aſſociatione Cadaverum ad Eccleſias, ad quas proceſſionaliter portabuntur; Si autem aliquod Cadaver in Eccleſia Fratrum alicujus ex dictis Ordinibus ſepeliendum fuerit, honor præcedentiæ Fratribus exteris tribuatur, in omnibus vero aliis functionibus quæ formam proceſſionis non habeat, & quibus Fratres utriuſque Ordinis non proceſſionaliter, ſed alio titulo interfuerint, ſive publicæ, ſive privatæ fuerint, Fratres Conventuales primum locum Fratribus de Obſervantia ſemper dare teneantur, adjecta declaratione, quod hæ Conventiones alibi in exemplum, ſeu pro lege adduci nequeant, nec per eas ulli ex præfatis Ordinibus, ſive in communi, ſive in particulari, ullum præjudicium illarum intelligatur, & alias prout uberius continetur in Syngrapha deſuper Italico vulgari idiomate confecta, ac ab omnibus Procuratoribus Generalibus prædictis ſubſcripta, tenoris, qui ſequitur videlicet.

Summa Conventionũ initarum inter Procur. Generales cum conſenſu Miniſtrorum Generalium.

Nel nome del Signore. Nella Città d'Averſa Conventioni ſudette. *Provincia di Napoli, o ſia Terra di Lavoro li PP. Minori Oſſervanti, e Conventuali coſtumano d'andare uniti nelle pubbliche Proceſſioni, cioè la Croce de' PP. Conventuali ed un Religioſo Oſſervante alla deſtra d'un Conventuale: E perche ſi è veduto, che dall' eſſere li PP. Oſſervanti ſempre in maggior numero, è convenuto alli PP. Conventuali graduati il più delle volte accompagnarſi, o con i Laici, o con Giovani profeſſi Oſſervanti, queſto modo d'andare ha dato occaſione a molti diſordini nel pubblico, e preciſe al Secolo d' interrompere la devozione, ed appoggiarvi qualche vilipendio. Queſti inconvenienti rappreſentati dal P. Rmo Generale de' Conventuali nativo di quella Patria, al P. Rmo Generale degl'Oſſervanti con amichevoli iſtanze per qualche provvedimento, con l'approvazione, e conſenſo de' medeſimi PP. Rmi Generali ſono venuti li PP. Procuratori Generali dell'una, e l'altra Religione ad un' amichevole convenzione nella forma, che ſiegue.*

1. *Primieramente dichiarano, e concordano, che in tutte le Proceſſioni da farſi nella Città d'Averſa dentro, o fuori le Mura d'eſſa, o ſiano d'obbligo, o di devozione, nelle quali doveranno intervenire le due Religioni, s'oſſervi l'alternativa di precedere un' Anno li PP. Oſſervanti, ed un' Anno li PP. Conventuali, cioè, che un' Anno vadino li PP. Oſſervanti uniti ſotto la propria Croce nel primo luogo, e li PP. Conventuali ſotto la loro Croce nel ſecondo luogo, e l'anno ſeguente vadano li PP. Conventuali nel primo luogo, e li PP. Oſſervanti nel ſecondo luogo, ciaſcheduna Religione ſotto la propria Croce reſpettivamente, con queſto però che li PP. Oſſervanti debbano prima cominciare l'anno della loro precedenza, che dovrà principiare dal giorno di S. Marco dell'anno corrente 1684. e*

Digitized by Google

1684. e li PP. Conventuali dovranno cominciare l'anno della loro precedenza nel giorno di S. Marco dell'anno 1685. coſi ſucceſſivamente in futurum.

2. Che la ſteſs' Ordine di precedenza debba oſſervarſi ancora nella aſſociazione de' Cadaveri alle Chieſe, dove ſi portano proceſſionalmente, ed in caſo, che uno ſi doveſſe ſepellire in una delle Chieſe delle due Religioni ſi dia l'onore della procedenza dentro la propria Chieſa alla Religione foraſtiera.

3. Che in tutte l'altre funzioni, che non hanno forma di Proceſſione, e non v'intervengono le due Religioni proceſſionalmente, ma alio titulo, *ſiano tenuti li PP. Conventuali nelle dette funzioni, o ſiano pubbliche, o private, dare ſempre il primo luogo alli PP. Oſſervanti.*

4. Si dichiara in oltre, che queſte convenzioni non ſi fanno per riparare, o ſfugire alcuna lite, che ſia ſtata moſſa dall'una, o dell'altra Religione ſopra tal'affare, ma ſemplicemente per li motivi detti di ſopra, e per il mutuo amore, e religioſa corriſpondenza che paſſa tra li Reverendiſſimi Generali de ambe le Religioni, e per il deſideria di compiacere l'una, e l'altro. Onde queſto concordato non potrà portarſi per eſempio, o per legge in altri luoghi fuori di quello d'Averſa, nè per eſſo s'intende fatto minimo pregiudizio ad alcune delle due Religioni nè in comune, nè in particolare cedendo in queſto ſol caſo l'una all' altra ogni jus, e pretenſione, che poteſſe avere in contrario.

5. E così dichiarano, e s'obbligano gli ſuddetti Procuratori Generali d'oſſervare, e far oſſervare reſpettivamete da' loro Religioſi di detti Conventi d'Averſa eſiſtenti adeſſo, ed in futuro. E per maggior corraborazione di dett'amichevole concordato hanno fatta la preſente Scrittura, quale vogliono, che abbia lo ſteſſo vigore, e forza d'aſtringere l'una, e l'altra parte, come ſe foſſe pubblico Iſtromento d'accordato fatto con le clauſole giuridiche, ed obliganti. Promettendo parimente detti PP. Procuratori Generali di mandare a ciaſcheduno un originale di queſta pubblica Scrittura, e concordata al Convento de' ſuoi Religioſi in Averſa, con incaricare loro la puntual oſſervanza, e coſi dichiarano, concordano, e promettono, etiam medio juramento *d'oſſervare in queſta, ed in ogni altra forma più giuridica, ed obligante. Data in Roma li 18. Marzo 1684.*

Fr. Antonio de Campobaſſo Procuratore Generale dell'Ordine Minore Oſſervante.

Locus ✝ Sigilli.

Fr. Vincenzo Maria de Bari Procuratore Generale dell'Ordine Minore Conventuale.

Locus ✝ Sigilli.

Preces Miniſtri Generalis Conventualium.

§. 1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Miniſter Generalis exponens præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ipſius Miniſtri Generalis exponentis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſq; Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes. ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas conventiones, confectamque deſuper Syngrapham præinſertam, cum omnibus, & ſingulis in ea contentis, & expreſſis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatio relatarum Conventionum.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Ordinum præfatorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Apr. MDCLXXXIV. Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CXXXVIII.

Reformatur Alternativa in Provincia S. Jacobi in Hiſpania Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia.

Dat. 10. Apr. 1684. An. 8.

Similem Alternativam ſtatuit hic Pontifex ſupra Conſtit. Illius qui 17. Conſtit. Pro parte 31. Conſtitut. Cum 62. Conſtitut. Exponi nobis n. 138., & 141.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CIrcumſpecta Romani Pontificis providentia Chriſtifidelium, qui e fluctibus ſæculi in portum vitæ Religioſæ confugerunt, quieti, & felici directioni jugiter invigilans, ea, quæ juſtis ex cauſis ſtatuit, ſi quid inde exoriri novit incommodi, interdum reformat in melius, ſicut æquitatis, & Juſtitiæ rationi conſentaneum eſſe in Domino arbitratur.

Species facti.

§. 1. Alias ſiquidem Nos ſupplicationibus tunc exiſtentis Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ut in Provincia Sancti Jacobi in Hiſpania dicti Ordinis, Alternativa circa electionis ad Miniſtri Provincialis, Cuſtodis, & Diffinitorum Provinciæ hujuſmodi officia inter ejuſdem Provinciæ Fratres Gallecos ex una, & Fra-

Digitized by Google

& Fratres Legionenſes, Aſturienſes, & Caſtellanos Caſtellæ Veteris ex altera partibus ſervari deberet, auctoritate Apoſtolica ſub certis modo, & forma tunc expreſſis, ſtatuimus, & ordinamus, prout pleoius continetur in ooſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis literis tenoris, qui ſequitur videlicet.

Innocentius PP. XI. Ad perp. rei mem.

§.2. Paſtoralis officii, quod auctore Deo gerimus cura animum noſtrum ſolicitat ad ea peculiari paternæ charitatis ſtudia ſtatuenda, per quæ Chriſtifidelium Divinis obſequiis ſub ſuavi Religioois jugo maocipatorum qoieti, & felici regimini opportunis rationibus ſalubriter conſulatur. Exponi ſiquidem nobis noper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervaotia nuncupatorum, quod cum Provincia S. Jacobi in Hiſpaoia dicti Ordinis quadragiota tribus conſtet Conventibus, quorum viginti duo in Regno Gallæciæ conſiſtont, & a Fratribus Gallæcis obtioentur, reliqui vero vigioti (unus enim tempore bellorum Luſitaoicorum deſtructos fuit) in Regno Legionis, ac principatu Aſturiarum, & Caſtellæ Veteris poſiti ſunt, & proinde ad Fratres ex his ſtatibus oriundos pertinent, itaut ex omnibus ſimol formentur duo corpora, ooum quidem ex Fratribus Legionenſibus, Aſturienſibos, & Caſtellanis, alterum vero ex Gallæcis qui religioſitate, obſervantia, literatura, & oumero non cedunt dictis Fratribus Legionenſibus, Aſturienſibus, & Caſtellanis, ſed illis ſaltem pares ſuot. His tamen noo obſtantibus Fratres Gallæci prædicti a multis, & quidem ſaltē viginti qoatuor annis exeluduntur ab honore Provincialatus, & Vicariatus Provincialis dictæ Provinciæ, quinimo frequenter ad minora officia ægre perveniuot; Unde, & Juſtitia diſtributiva læditur, & Perſonarum meritum offenditur, & vitioſa perſonarum acceptio inducitur, cum ioter eoſdem Fratres Gallæcos multi floruerint, & etiam nunc florent probitate, doctrioa, & gubernandi artibus inſignes, qui poteraot, & poſſunt officia majora, & minora æque bene exercere, ac Fratres Legionenſes, Aſturienſes, & Caſtellani prædicti illa ſoſtinuerint, & ſuſtioeant de præſenti. Quia vero propter eſcluſionem hujuſmodi inter duo corpora præfata graves cooteotiones, odia, & ſcaodala frequenter, & præſertim occaſione celebrationis Capitulorum, & Congregationom dictæ Provinciæ oriuntur, oon ſine notabiliſſimo religioſæ diſciplinæ, fraternæque charitatis detrimento; Ideo dilectus filius modernus Miniſter Generalis Ordinis prædicti, qui io multis Capitolis, & Congregationibus hujuſmodi inordinationes pluries animadvertere potuit, animi ſui ſenſum protulit, ad occurrendum hojuſmodi incommodis, expedire, ut Alternativa in electionibus dictæ Provinciæ ſtabiliatur, ita ſcilicet, ut ono quidem triennio Miniſter Proviocialis, & duo Diffinitores ex corpore Fratrum Gallæcorum, ac Cuſtos, & alii doo Diffinitores ex altero corpore; ſobſequenti autem triennio e converſo, Miniſter Provincialis, & duo Diffinitores ex corpore Fratrum Legionenſium, Aſturienſiom, & Caſtellaoorum, ac Coſtos, & alii duo Diffinitores ex corpore Fratrum Gallæcorum hujuſmodi reſpective eligantur; Guardianatus autem, Lectoratus, & alia officia totius Provinciæ prædictæ, in ſingulis illius Capitulis, & Congregationibus pro æquis portionibus inter Fratres utriuſque corporis, nempe Gallæcos ex una parte, & Legionenſes, Aſturienſes, & Caſtellanos ex altera diſtribuantur, atq; ita de triennio in trieonium ſerventur, qood quidem eo facilius procedere potuerit, quod per Alternativam, & æqualem diſtributiooem officiorum hujuſmodi nulli libertati Electorum præjudicium inferetur cum unum quodque ex præfatis duobus corporibus adeo amplum ſit, ut ex ſe ſolo valeat Provinciam conſtituere majorem multis, quæ in ordine prædicto reperiaotur.

Deſcribitur Alternativa eaque ſtatuitur inter Fratres Gallecię ex una, & illos Legionis, Aſturiæ, ac, Caſtellæ Veteris ex altera parte.

Quare dictus Procurator Generalis nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de beoignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum com Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommuoicationis, ſuſpenſionis, & ioterdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homioe quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentiom dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore ceoſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de oonnullorum, ex Venerabilibus Fratribus S. R. E. Cardinalibus ad ſupraſcriptas preces examinandas ſpecialiter deputatorum conſilio, ut in poſterum io præfata Provioeia S. Jacobi Alternativa ſupra narrata fideliter obſervetur, itaut uno trienoio Mioiſter Provincialis, & duo Diffinitores eligantur ex Fratribus Gallæcis; Cuſtos, & alii duo Diffinitores ex aliis: altero vero ſubſequenti trienoio e converſo Miniſter Provincialis, & Cuſtos eligaotur: Guardianatus autem per partes æquales inter Gallæcos ex una, & alios, ex altera partibus io ſingulis Capitulis, & Congregationibus dictæ Provinciæ, prout etiam Lectoratus, aliaque officia eadem omoino paritate, ſervata tamen ſemper canonicæ electionis forma, diſtribuantur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & mandamus. Mandantes propterea, & diſtricte præcipientes omnibus modernis, & pro tempore exiſtentibus Superioribus, & Commiſſariis Viſitatoribus præfatæ Provinciæ, ut prædictam Alternativam executioni demaodent, & ab iis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, obſervari faciant, ſub pœnis privationis officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ, & perpetuæ inhabilitatis, necnon nullitatis omnium actuum Capitularium, quos contra præfatam diſpoſitionem fieri contigerit, aliiſque arbitrio Venerabilis Fratris Alderani Epiſcopi Tuſculan. ejus S.R.E. Cardinalis Cybi ouncupati moderni, & pro tempore exiſtentis dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris adverſus contra facientes, & contradictores infligendis. Ac Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtioere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit io omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a qooquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, oec non Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam

juramento, Confirmatiooe Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetodinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis babeutes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 2. Maji 1681. Anno Quinto.

Cauſa reformationis Alternativæ.

§.3. Cum autem ſicut dilectus filius Petrus Marious Sormanus Miniſter Generalis dicti Ordinis nobis nuper exponi fecit, Fratres quidem ambarum partium præfatarum publicationi, & ſtabilimento Alternativæ hujuſmodi conſenſerint, contra vero proteſtati ſint ejuſdem Provinciæ Fratres ex aliis Hiſpaoiarum Regnis, nempe Caſtellæ Novæ, Aragoniæ, Navarræ, Bethicæ, Extremaduræ, aliiſque Regionibus reſpective oriundi, qoippe quorum io diſtributione officiorum Provinciæ hujuſmodi nulla ratio haberetur, tametſi præteritis temporibos ex his Regois, & Regionibus exteris orti fuerint ii Fratres, qui eamdem Provinciam maxime illuſtrarunt, & adhuc de præſeoti multi reperiantur Fratres exteri, qui habitum Regularem in dicta Provincia ſuſceperunt, idemque poſthac quoque futurum eſſe merito exiſtimari poteſt, cum ex omnibus Regnis, & Regionibus exteris hujuſmodi adoleſcentes ſtudiorum cauſa ad celeberrimam Hiſpaniæ Uoiverſitatem Salmanticen. confluant, ubi Religionis ſtatutum Deo vocante, in præfata S. Jacobi amplectuntur: Ac proinde idem Petrus Marinus Miniſter Generalis, cui præter dictam proteſtationem ex ſobſcriptionibus graviorum Fratrum, qoas penes ſe habet, vere conſtat Fratres exteros prædictos in honorum diſtributione defraudatos reperiri, æquum, ac quieti, bonoque publico ejuſdem Provinciæ conducibile fore exiſtimat, ſi ipſi quoque pro eorum meritis, & laboribus, quos in obſequium Religionis ſuſtinent, eorumdem honorum præmia pariter conſequantur. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ot infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremor.

Preces Miniſtri Generalis.

Nos igitur ipſius Petri Marini Miniſtri Generalis de religioſa Subditorum ſuorum tranquillitate, animarumque ſervitute ſoliciti deſiderio favorabilem aſſenſum hac in re quantum cum Domino poſſumus præbere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & ioterdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutum fore ceoſentes, hojuſmodi ſupplicationibus inclinati, exquiſita ſuper præmiſſis ſententia memorati Alderani Epiſcopi nunc Portuen. Cardinalis, & Protectoris, cui dictus Petrus Marinos Miniſter Generalis, & dilectus etiam filius Commiſſarius Generalis Curiæ dicti Ordinis deſuper conſulti, ex docomentis authenticis conſtare fecerunt, præfatam S. Jacobi Provinciam componi non ſolum ex prædictis duabus Nationibus Fratrum Gallæcorum ex una, & Fratrum Legionenſium, Aſturienſium, & Caſtellæ Veteris, ex altera; ſed etiam pro altera tertia parte ex Fratribus forenſibus (nempe ex cæteris Hiſpaniarum, Portugalliæ, & Hiberniæ Regois) religioſitate, doctrina, & meritis cæteris non i[illegible]bus. Attentis his omnibus pro bono pacis, & tranqoillitatis ejuſdem Provinciæ, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatoimus pariter, ac decernimus & ordinamus, ut in ipſa Provincia Alternativa, & diſtributio officiorum fieri debeat æqualiter in tres partes, ſcilicet ut uno trienoio Miniſter Provincialis, & unus Diffinitor ex corpore Fratrum Gallæcorum, Cuſtos, & alius Diffinitor ex corpore Fratrum Legionenſiom, Aſturienſium, & Caſtellæ Veteris, & cæteri duo Diffioitores ex corpore Fratrum forenſium: Subſequeoti triennio Miniſter Provincialis, & unus Diffinitor ex corpore Legionenſium, Aſturienſium, & Caſtellæ Veteris, Cuſtos, & alius Diffinitor ex corpore forenſium, & reliqui duo Diffinitores ex corpore Gallæcorum: Altero vero triennio Miniſter Provincialis, & unus Diffinitor ex corpore forenſium, Cuſtos, & alter Diffinitor ex corpore Gallæcorum, reliqui duo Diffinitores ex corpore Legionenſium, Aſturienſium, & Caſtellæ Veteris reſpective eligantur. Guardianatus autem, Lectoratus, & alia officia totius Provinciæ prædictæ in ſingulis Capitulis, & Congregationibus pro æquis portionibus inter dictas tres partes diſtribuantur, atque ita de triennio in triennium ſervetur, ſervata tamen in reliquis omnibus canonicæ electionis forma.

Reformatio Alternativæ in tres partes, duas videlicet prædictas, & Fratres Forenſes.

§.4. Quapropter harum ſerie mandamus, & diſtricte præcipimus omoibus, & ſingulis modernis, & pro tempore exiſtentibus ſuperioribus, & Commiſſariis, Viſitatoribus prædictæ Provinciæ, ot Alternativam, & diſtribntionem officiorum hujuſmodi ſic per præſentes a Nobis ſtabilitas executioni demandent, & ab illis ad quos ſpectabit, obſervari faciant ſub pœnis privationis officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ, & perpetuæ ad illa inhabilitatis, nec non nullitatis omnium actuom Capitulariom, quos contra earumdem præſentinm diſpoſitionem fieri contigerit, aliiſque arbitrio præfati Alderani Epiſcopi, & Cardinalis moderni, & pro tempore exiſtentis dicti Ordinis Protectoris adverſus contra facieotes & contradictores iofligendis.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes ſimiliter eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & defioiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam qoavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obſtantibus literis noſtris præinſertis, aliiſque Ordinationibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in eiſdem literis conceſſimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XX. April. MDCLXXXIV., Pontificatus noſtri Anno Octavo.

Sta-

Digitized by Google

CXXXIX.

Dat. 20. Maji 1684. An. 8.

Statuitnr, nt in Provincia Lugdnnenſi Fratrum Congregationis Gallicanæ Tertii Ordinis Sancti Franciſci exequutioni mandetur Breve Clementis X. circa Fratres Oblatos, ſive Servientes.

De hiſce Oblatorum Indultis vide Clem. X. Conſtit. ed. 1672., Maji 12., Pont. III. Et hujus Pontificis Conſt. ed. 1681., Auguſti 17., Pont. V. de Conſtitutionibus vero vid. Conſt. ed. 1688., Martii 13., Pont. XIII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

DUdnm fel. rec. Clemens PP. X. prædeceſſor noſter ſupplicationibus tunc exiſtentium Superiorum Congregationis Gallicanæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus circa Fratres Oblatos, ſeu Servientes, ac Fratres laicos dictæ Congregationis nonnulla conceſſit, & ſtatuit, prout continetur in ipſius Clementis prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis expeditis, tenoris, qui ſequitur videlicet. *Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam. Injuncti Nobis (reliqua vide ſupra laudato loco)* Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 12. Maji 1672., Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Literæ Clem. X., quibus extenduntur Indulta ab Urb. VIII. Oblatis tunc exiſtentibus conceſſa quatenusque aliis etiam fruantur.

§. 1. Cum autem ſicut dilecti filii Nicolaus Lugdunenſis Provincialis, aliique Superiores, & Fratres Provinciæ Sancti Ludovici, ſeu Lugdunen. præfatæ Congregationis Gallicanæ Nobis nnper exponi fecerunt, præinſertarum executio in eadem Provincia hactenus ſuſpenſa fuerit, qu a perpauci in ea reperiebantur Fratres Oblati, ſeu Servientes, qui haberent conditiones requiſitas, adhoc, nt ad ſtatum Fratrum laicorum admitterentur, qni vero eas habebant, ſuo ſtatu contenti, in eoqne permanere velle videbantur; verum modo Fratres Oblati, ſeu Servientes dictæ Provinciæ hujuſmodi ſint inquieti, & ad ſtatum Fratrum laicorum præfatorum admitti plurimum deſiderent. Nobis propterea dicti Exponentes de eorumdem Fratrum Oblatorum, ſeu Servientium quiete ſoliciti humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportnne providere, & ut infra iodulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Cauſa Statuti.

Preces Provinciæ Lugdunenſis.

§. 2. Nos igitnr ipſos Exponentes ſpecialibus favoribbus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectom præmiſſorum dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hnjuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui dilectum filium Miniſtrum Generalem Ordinis præfati audiverunt, conſilio, præinſertas Clementis prædeceſſoris literas, tametſi earum executio ſuſpenſa fuerit, nt præfertur, nihilominus deinceps in ſupradicta Provincia Sancti Ludovici, ſeu Lugdunen. executioni mandari, ac perpetuis futuris temporibus in omnibus, & per omnia poſſe, & debere, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, ſtatuimus, & ordinamus.

Statutū exequendi relatas Clementis literas in dict. Provincia.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præmiſſis Clementis prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XX. Maji MDCLXXXIV. Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CXL.

Dat. 12. Junii 1684. An. 8.

Confirmatur ſtatutum Capituli Provincialis Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci in Gallia de regula ſervanda in morte Provincialis, & vacatione Diffinitoriatus.

Hujus Tertii Ordinis Regulam confirmavit, & approbavit Leo X. Conſtit. Inter cætera 42. Tom. 1. & ibi vide, quæ notantur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Benedictus Pariſinus Frater expreſſe profeſſus, ac Procurator Provinciæ Franciæ ſeu S. Franciſci Tertii Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci ſtrictioris Obſervantiæ in Gallia, quod cum in ſtatutis, ſeu Conſtitutionibus dicti Ordinis a Sede Apoſtolica approbatis non fuiſſet ſufficienter proviſum in eventum, quo mors Miniſtri Provincialis, ac mors pariter, ſeu vacatio Diffinitoris Provinciæ hujuſmodi, antequam ſua reſpective officia explevi ſſent, accideret; ideo ad tollenda quælibet inconvenientia, quæ exinde oriri poſſent, propoſitum fuit, & a toto Capitulo Provinciæ præfatæ unanimi conſenſu receptum, & admiſſum ſtatutum tenoris, qui ſequitur videlicet:

Cauſa Statuti

Statutum.

§. 1. Si Provincialem Mioiſtrum in officio ſuo mori contigerit, Guardianus Conventus, in quo vel propior loci ubi obierit, & Secretarius Defuncti ſcripturas quaſcumque ad Provinciam, & ejus, ſive totius Ordinis negocia, & intereſſe quovis modo ſpectantes, illas non legendo minoribus Provinciæ, & Conventus ſigillis bene munitas ad Provincialem ultimo abſolutum, vel eo deficiente ad antiquiorem in Religione Patrem, qui Provincialatus, vel eo deficiente, qui Vicariatus Provinciæ, vel utriuſque defecto qui Diffinitoriatus officium functus fuerit una cum Sigillis Provinciæ deferant, & conſignent. Prædicta autem qui receperit, ſtatim Miniſtrum Generalem de tali obitu admonebit, qui ſi intra

Quid agendū in morte Provincialis.

Digitized by Google

trium dierum itinerationis ſpatium conſiſtat, conſulendus erit ſupra electione Vicarii Provincialis, & ejus reſponſio expectanda, velit an per ſe eidem præeſſe nec ne, ſi autem longius abſit, eo inconſulto intra quinque hebdomadarum ſpatium ad ſummum, & citius ſi fieri poteſt is ad quem prædictæ ſcripturæ delatæ fuerint, convocabit Diffinitorium ex omnibus omnino Diffinitoribus tam actualibus, quam abſolutis, necnon ex quibuſcumque Exprovincialibus componendum. Si autem caſu evenerit, ut hi omnes ad decem votorum numerum non accederent, tunc antiquiores ex actualibus Guardianis ſubrogarentur uſque ad præfixum hunc decem votorum numerum, ſicque ad dictam Vicarii Provincialis electionem procederent. In qua quidem electione præfati omnes hujuſmodi Diffinitorii convocati votum activum habebunt, paſſivum vero omnes, qui juxta eadem ſtatuta ad Provincialatum habent. Si tamen reſiduum tempus ab obitu Miniſtri Provincialis ad proxime futuri Capituli per dicta ſtatuta præſcriptum tempus celebrandi, ſeptem menſium ſpatium non excedat, tum Exprovincialis, vel alius, in cujus manibus conſignatæ fuiſſent dictæ ſcripturæ cum Sigillis Provinciæ, Vicarius Provincialis ipſo facto cenſeretur, & ſub hoc titulo Provinciam cum omnimoda, & ordinaria Provincialatus auctoritate gubernaret. In Capitulo autem proxime ſequenti ſi Vicarius Provincialis electus biennio integro, ſeu in duobus Diffinitoriis conſecutivis Provinciæ Vicariatus officio functus fuerit, ad Provincialatum eligi minime poterit, ſed toto triennio integro ſequenti Exprovincialatus juribus gaudebit, ſi vero infra biennium rexerit, tunc ad Provincialatum, aut alia quæcumque officia eligi poterit, nullo proinde Exprovincialium jure gaudens. Si quis autem Diffinitor actualis moriatur, aut alia ratione juridica vacaverit, ejus loco ſubrogetur, & pro ſubrogato habeatur ipſo facto in Provincia antiquior Pater, qui Provincialatus, vel ejus defectu Vicariatus Provincialis, & utriuſque defectu qui Diffinitoriatus munere alias functi ſunt. Si vero hi omnes defuerint, ſuffragetur antiquior in religione Guardianus actualis. Sic autem quivis ſubrogatus, ultimum locum in conſeſſu habeat inter reliquos Diffinitores: in Capitulo proxime ſequenti ad Diffinitorium minime aſſumi valeat, ſi biennio integro exercuerit, ſin autem minus, ad omnia officia poterit aſſumi. *In vacatione Diffinit. natus.*

Preces Procuratoris Provinciæ. §.2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dictus Benedictus Procurator ſtatutum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret. Nos ipſum Benedictum Procuratorem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, conſilio, præinſertum ſtatutum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. *Confirmatio relati Statuti. Clauſulæ.*

Clauſulæ. §.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcat. die XII. Junii MDCLXXXIV., Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CXLI.

Confirmantur Privilegia, Indulgentiæ, & Gratiæ locis Terræ Sanctæ conceſſa, & Fratribus Minoribus S. Franciſci de Obſervantia Interpretibus Indulgentia Plen. conceditur. *Dat. 22 Junii 1684. An. 8.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Piis Chriſtifidelium votis, ex quibus ſacrorum locorum venerationem, & animarum ſalutem provenire conſpicimus libenter annuimus, & illa quantum nobis ex alto conceditur favoribus Apoſtolicis confovemus.

Preces Commiſſarii Gen. Terræ S. §.1. Cum itaque ſicut dilectus filius Joannes Maria de Canvizarii Frater expreſſe profeſſus Provinciæ Granaten. Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, ac Commiſſarius Generalis in Romana Curia totius Familiæ Terræ Sanctæ Nobis nuper exponi fecit, ipſe ad ejuſdem Terræ Sanctæ ſubſidium, eorumdemque Fratrum inibi vineam Domini aſſidue excolentium, Sacraque loca venerantium ſubventionem, necnon ad ſpiritualem Catholicorum in illis partibus degentium, eoque devotionis cauſa peregrinantium conſolationem, & profectum, omnia, & ſingula, gratias, privilegia, & indulgentias hucuſque ſacris ejuſdem Terræ locis Apoſtolica auctoritate conceſſa, & confirmata per Nos eadem auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum deſideret: Nos deſiderio hujuſmodi annuere, ipſumque Joannem Mariam ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi

qui volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula privilegia, conceſſiones, facultates, Indulta, Indulgentias, cæteraſque gratias ſpirituales, & temporales eiſdem locis, & illa viſitantibus, nec non dicti Ordinis Guardiano, & Fratribus in dictis partibus degentibus per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Sedem Apoſtolicam in genere, vel in ſpecie, aut alias quomodolibet conceſſa quatenus ſint in uſu, & non ſint revocata, aut ſub aliquibus revocationibus comprehenſa exiſtant, ſacriſque Canonibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, ac Concilii Tridentini Decretis non adverſentur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robore communimus, omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet in eis intervenerint ſupplemus. Nec non inſuper omnibus, & ſingulis eorumdem Fratrum interpretibus nunc Hieroſolymis, Bethlehem, & Nazareth exiſtentibus, & viventibus in cujuslibet eorum mortis articulo, ſi vere pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint ſaltem contriti nomen Jeſu ore ſi potuerint, ſin autem corde devote invocaverint plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Confirmatio d.l. Privilegiorum, Indulgentiarum, aliarumque gratiarum.

Item conceſſio Indulgentiæ plen. in articulo mortis Fratribus interpretibus facta.

Clauſulæ.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXII. Junii MDCLXXXIV. Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CXLII.

Dat. 1. Julii 1684. An. 8.

Extenditur Conſtitutio Urbani VIII. ad Melitenſes, itaut ex iis ordinati cum falſis, vel ſine Dimiſſoriis Fori Privilegio gaudere nequeant.

De hiſce Clericis vide Pii II. Conſt. ed. 1461., Nov. 17., P.4., quæ innovatur in regul.24. Cancell. Item laudatam Urb. VIII. Conſt. ed: 1624., Decem.11., P.2. quæ reformatur quoad Melitenſes ab hoc Pontif. Conſt. ed. 1686., Jan.30., P.10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

CUM dudum fel. rec. Urbanus PP.VIII. prædeceſſor noſter per quamdam ſuam Conſtitutionem, cujus initium eſt: *Secretis æternæ providentiæ conſiliis &c.* inter alia voluerit, Italos ſi quos ex tunc in poſterum Clericali charactere inſigniri, vel ad Minores Ordines promoveri ab alieno Epiſcopo cum falſis Dimiſſoriis contigiſſet, etiamſi qualitatibus per Concilii Tridentini Decretum Cap.16. Seſſ.23. requiſitis præditi eſſent, nihilominus ſecuta tamen prius deſuper Judicis Eccleſiaſtici declaratione, Fori privilegio minime gaudere, ſed Sæculari juriſdictioni, ut antea, plene in omnibus ſubjacere, & ſubjectos eſſe. Et ſicut pro parte dilecti filii Magni Magiſtri Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani nobis nuper expoſitum fuit, ut incommodis in Inſula Melitenſi in dies inſurgentibus occurreretur, Congregatio Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die 8. Maji 1677. declaraverit, Melitenſes ordinatos, ſeu ordinandos cum falſis, ſeu abſque dimiſſoriis, non gaudere privilegiis Clericalibus, ſed poſſe præfatam Urbani prædeceſſoris Conſtitutionem per nos ad Inſulam Melitæ extendi: nobis propterea dictus magnus Magiſter humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces M. Magiſtri S. Joannis Hieroſolymitani.

§.1. Nos igitur ipſum Magnum Magiſtrum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium conſilio, ſupra expreſſam præfatæ Congregationis Urbani prædeceſſoris diſpoſitionem ad Inſulam Melitæ, itaut Melitenſes, quos cum falſis Dimiſſoriis, vel ſine Dimiſſoriis contigerit ab alieno Epiſcopo Clericali charactere inſigniri, vel ad Minores Ordines promoveri, ſervata prius Judicis Eccleſiaſtici declaratione, Fori privilegio minime gaudere, ſed ſæculari juriſdictioni in omnibus ſubjacere debeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus, ſeu ampliamus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate ſupradictæ Congregationis Cardinalium.

Extenditur Conſt. Urban VIII. ad Inſulam Melitæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.3. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die I. Julii MDCLXXXIV. Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CXLIII.

Confirmantur novæ Conſtitutiones Inſtituti Clericorum Sæcularium in communi viventium.

Dat. 17. Aug. 1684. An. 8.

De hoc Inſtituto, & ejus primis Conſtitutionibus vide hujus Pontif. Conſtit. ed. 1648., Jun.7. P.4. Conſt. ed: 1683., Maji 20., P.7. approbatæ fuerunt Congreg., & Conſtitutiones Presbyt. Sæcul. B.M.V. aſſumptæ. Et Conſt. ed. 1685., Febr.9., P.9.

P.9. declaratur, hos Clericos capaces eſſe Beneficiorum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcroſancti Apoſtolatus officium, quo Catholicæ Eccleſiæ per oniverſum Terrarum Orbem diffuſæ regimini, meritis licet, & viribus longe impares, divina diſpoſitione præſidemus ſalubriter exequi auxiliante D. jugiter ſatagentes, pia Presbyterorum, & aliorum Clericorum propriæ, alienæque ſaluti laudabiliter incumbentium Inſtituta paterno favore libenter proſequimur, & illis, quæ pro felici eorum directiune provide, prudenterque conſtituta, atque ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque illibata perſiſtant Apoſtolici muniminis adjungimus firmitatem.

Fit mentio laudati Brevis, quo ab eodem Pontifice approbata, & confirmata fuerunt hoc Inſtitutum, & ejus Conſtitutiones.

§.1. Alias ſiquidem pro parte dilectorum filiorum Clericorum Sæcularium in communi viventium nobis expoſito, quod anno 1640. opera tunc in humanis agentis Bartholomæi Holtzhauſer inchoatum fuerat eorum Inſtitutum, quod Deo opitulante in dies adeo excreverat, ut non tantum a bo. me. Joanne Philippo dum vixit Archiepiſcopo Moguntin Sac. Romani Imperii Principe Electore, ſed etiam ab aliis pluribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis in eorum Diœceſes receptum, & expreſſe approbatum extitiſſet; & in eadem expoſitione ſubjuncto, quod Inſtitutum prædictum ſub immediata juriſdictione Ordinariorum, ac directione unius ſupremi Præſidis, prout dicti exponentes eiſdem ſuberant, ſalubriter ordinatum, ac pro felici ipſorum exponentium, & Inſtituti hujuſmodi directione, rectaque joventutis inſtitutione nonnullæ Conſtitutiones factæ fuerunt. Nos ſupplicationibus eorumdem Clericorum Sæcularium, & aliorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Inſtitutum prædictum ſub immediata juriſdictione Ordinariorum, & directione unius Generalis Præſidis, ac Conſtitutiones præfatas, toto illarum tenore inſerto, auctoritate Apoſtolica confirmamus, & approbamus. Ac eiſdem Clericis Sæcularibus alias Conſtitutiones, prædictis non contrarias, pro ſpirituali, temporalique dicti Inſtituti directione ab hac Sancta Sede poſtmodum approbandas condendi facultatem impertiti ſumus, & alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 7. Junii 1680. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem ſicut Clerici Sæculares in communi viventes prædicti denno nobis nuper exponi fecerunt, aliæ Conſtitutiones hujuſmodi pro felici, proſperoque tam in ſpiritualibus, quam temporalibus Inſtituti præfati, & ſub illo nunc, & pro tempore Deo militantium regimine, & gubernio conditæ, & in tres partes diſtributæ fuerint, qoarum tenor a prima primæque partis, quæ ad directionem ſtudioſæ juventutis, & Semioariorum pertinet, Conſtitutione incipiendo, eſt qui ſequitur videlicet.

Conduntur novæ Conſtitutiones in tres partes diſtinctæ.

I.

Prima Pars de directione juventutis, & Seminar. ord.

Superiores in ſuſceptione ſingulorum Adoleſcentium provide attendant, ut tam innocentia integros, quam ingenio, & indole præſtantiores, ſervatis ſervandis, admittant; in hunc finem ad Puerorum iugenia iu Oppidis, & aliis locis a Sacerdotibus circumſpiciatur, qui ex omnibus ad propoſitum hujus Clericalis vitæ habiliores videntur.

II.

Deinde aliqui bonæ indolis Pueri ad Domom Sacerdotnm in Parochiis cum conſenſu parentum recipiantur, & in certis locis, tam hi, quam alii Adoleſcentes a Sacerdotibus in rudimentis, & Grammatica informentur, ut pro receptione ad Seminaria qualificentur.

III.

Ut excluſis ineptis, aut indignis talis delectus fiat: Superiores ſtudeant accuratam ſuſcipiendorum notitiam præhabere, ne dimiſſio poſt facienda damno, aut cuiquam oneri ſit.

IV.

Suſcipiendi quantum fieri poteſt, habeant vehemens quoddam deſiderium ſtudendi, præſtantis, aut ſaltem mediocris ſint ingenii, pietate in Deum, ac devotione erga Deiparam, ſpeciem filiorum Dei de ſe præbeant, naturalis eorum indoles ad virtutum viam facile flexilis ſit.

V.

Animo ita ſint compoſito, & ſupra Sæcularia deſideria humiliter elato, ut modeſtiam, ſubmiſſionem intellectus, & voluntatis flexibilitatem practicam oſtendant, moderata quoque iræ, & aliarum paſſionum temperies, filialis quidam affectus erga hoc Inſtitutum ita in illis elucere debet, ut prudenter conjici poſſit, quod fructuoſe, & filialiter hunc Clericalem ſtatum ſuo tempore ſint exornaturi.

VI.

Priuſquam ad Seminaria ſuſcipiantur Superiores notitiam Parentum, educationis puerorum, aliarumque circumſtantiarum, item teſtimoniales ſtudiorum, & natalium habeant, fiat examen practicum ſtudiorum, & alia omnia obſerventur, quæ pro Seminariis præſcribi ſolent. Quibus peractis, admittendi Superioribus hujus Inſtituti ſimplicem promiſſionem faciant, quod in bac Clericali vita, quantum fieri poteſt, ad dies vitæ vivere iotendant, ita tamen, ut ſi in progreſſu temporis ſub ſtudiis a propoſito ex rationabili cauſa recederent, ſolummodo ſumptus eorum ſuſtentationis cauſa factos refundere obligati ſint, niſi paupertas excuſet, aut qui ditiores ſunt ob morbum, vel aliam rationabilem cauſam, & non ex culpa, aut propria voluntate eorum dimittantur.

Adoleſcentes in Seminariis in tres ſtudiorum claſſes diſtribuendi, eorundemque obligatio ad hoc Inſtitutum.

VII.

Ut Juventutis educatio debito ordine inſtituatur illa in tres claſſes ſtudiorum diſtribuator, per quas tanquam per gradus Juvenilis animus ad ſcientiarum, & virtutum viam in ordine ad Clericalem ſtatum ſurſum ducatur.

VIII.

In prima claſſe erunt Adoleſcentes tonſura Clericali inſigniti a Syntaxi uſque ad Rethoricam incluſive, & hæc prima claſſis pro qualitate mediorum ordinanda erit. Secunda claſſis complectitur Philoſophos a principio uſque ad finem Philoſophiæ, qui ſuſcepta tonſura Clericali ſe dignos red-

reddiderint, ut jam ſolidius in diſciplina, & ſcientiis adoleſcant.

IX.

Ut prædicti Adoleſcentes ſic admittantur, requiritur primo, ut ſingulis annis gradum ad altiorem ſcholam fecerint, & in ſummo, vel ſaltem mediocri gradu docti, ex Rhetorica ad Philoſophiam ſint promoti. Secundo, ut quantum fieri poteſt ſint in æquali ætate. Tertio, ut illud ſpecimen morum maximæ fraternæ concordiæ, modeſtiæ, & obedientiæ dederint, quod ſolidam ſpem faciat eos ſtrenuos hujus Clericalis vitæ, & Eccleſiæ Catholicæ milites evaſuros. Quarto, ut revelationem ſui hominis interioris filiali candore eos feciſſe judicetur. Quinto, ut zelum Animarum, pietatem erga Deum, & Sanctos, & affectionem erga res cæleſtes habere agnoſcantur, Sexto, ut nullum Canonicum impedimentum, vel corporis deformitatem, ac defectum contraxerint, quæ huic Clericali ſtatui damnoſa eſſe poſſint: in defectu autem prædictarum qualitatum potius mature dimittendi erunt: prædictis vero concurrentibus, & promiſſione Superioribus hujus Inſtituti facta, quod in hac Clericali vita conſtanter vivere velint, ad ſecundam Claſſem admittentur.

X.

In tertia claſſe continentur Theologi, Canoniſtæ, aliique a fine Philoſophiæ uſque ad Sacerdotium, qui tales vita, & moribus extiterint, ut de illorum Clericali vocatione rationabiliter dubitari non poſſit: & hi, ſuſceptis Minoribus Ordinibus, juxta ſtudia publica in Univerſitatibus, domi, ſive in Seminariis, potiſſimum in iis, quæ ad Salutem Animarum procurandam neceſſaria ſunt, informabuntur.

XI.

Priuſquam vero ad eam admittantur, per Juramentum ad hoc Inſtitutum ſe obligabunt, ita quidem ut qui alumni ſimul fuerint in Seminario cujuſdam Ordinarii, vel alterius Patroni, Inſtituto concredito, adinſtar illorum ab Archiepiſcopo Moguntino, & Epiſcopo Herbipolenſi, & Augustano Inſtituto concreditorum, utroque reſpectu, tam erga Ordinarium loci, quam erga Inſtitutum ſequenti formula id præſtent.

XII.

Ego N. Filius N. Diœceſis N. Seminarii N. Alumnus, plenam habens Inſtituti Clericorum Sæcularium in commune viventium, & hujus Seminarii Statutorum notitiam, legibus, & Conſtitutionibus utriuſque me ſponte ſubjicio, eaſque quantum in me erit, obſervare promitto. Inſuper ſpondeo, & juro me ſub juriſdictione Rmi (vel Emi) Domini Ordinarii mei, ſecluſa omni exemptione in ſupradicto Inſtituto Clericorum, qui ſecluſo fœminarum conſortio bini, vel plures pro locorum qualitate cohabitant, & bona ſua ex Beneficiis, & functionibus Eccleſiaſticis provenientia in communes pios uſus juxta Conſtitutionem 19. Sacerdotum, conferunt, atque ſub privata, & œconomica unius Superioris directione vivunt, ſive intra, ſive extra Seminarium ſemper victurum, & moriturum. Inſuper ſpondeo, & juro, quod dum in hoc Seminario permanebo, vel alibi applicatus fuero, ſi urgens neceſſitas a Superioribus hujus Inſtituti approbata mutationem ſtatus poſtularet, nullam Religionem, Societatem, aut Congregationem regularem, vel etiam quemcumque ſtatum ſine ſpeciali ejuſdem Rmi Dni Ordinarii mei licentia ingrediar. Denique ſpondeo, & juro me prædictum juramentum, ejuſque obligationem intelligere, & obſervaturum. Sub die N. menſis N. Anno N. ſic me Deus adjuvet, & hæc S. Dei Euangelia.

XIII.

Qui vero Alumni in Seminariis Ordinariorum non fuerint, & in Seminariis huic Inſtituto propriis educantur, Iuramentum in formula ſequenti præſtabunt.

Ego N. Filius N. Diœceſis N. plenam habens Inſtituti Clericorum Sæcularium in commune viventium notitiam, legibus, & Conſtitutionibus ipſius, me ſponte ſubjicio, eaſque quantum in me erit, obſervare promitto; inſuper ſpondeo, & Juro, me ſub directione privata, & œconomica Præſidis Supremi, ejuſque in hoc munere legitimis Succeſſoribus, ſalva per omnia Rmi D. Ordinarii mei auctoritate, & juriſdictione, in ſupradicto Inſtituto Clericorum, qui ſecluſo fœminarum conſortio bini, vel plures pro locorum qualitate cohabitant, & bona ſua ex Beneficiis, & functionibus Eccleſiaſticis provenientia in communes pios uſos juxta Conſtitutionem 19. Sacerdotum conferunt, ſemper victurum, & moriturum. Inſuper ſpondeo, & juro, quod dum in hoc Seminario permanebo, vel alibi applicatus fuero, ſi urgens neceſſitas a Superioribus hujus Inſtituti approbata mutationem ſtatus poſtularet, nullam Religionem, Societatem, aut Congregationem Regularem, vel etiam quemcumque ſtatum, ſine ſpeciali Supremi Præſidis hujus Inſtituti licentia, ingrediar. Denique ſpondeo, & juro, me prædictum juramentum, ejuſque obligationem intelligere, & obſervaturum. Sub die N. menſis N. Anno N. ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

XIV.

Juramento prædicto non obſtante, facile ante ſuſceptos majores Ordines circa finem ſtudiorum ſuſcipiendos, ob rationabilem cauſam, Adoleſcentes ad Sæcularem ſtatum habita debita licentia a Superioribus hujus Inſtituti, & inſuper ſi Alumni ſint, a Rmo Ordinario tranſire poterunt, ne inviti, aut gravem difficultatem ſentientes ad Statum Clericalem trahantur, in quo poſtea ad ſcandala declinent, ſolutis prius ſumptibus ſuſtentationis, niſi illis in hoc caſu pro parte, aut ex integro condonentur.

De rebus ſpiritualibus, & aliis, in quibus Adoleſcentes juxta curſum ſtudiorum in Seminariis informandi ſunt.

XV.

Juxta claſſium prædictarum diſtinctionem, Juventus etiam tres vias ſpirituales tenebit: videlicet viam purgativam, in qua ad vitæ innocentiam, ad moderandas paſſiones, ad fugienda peccata pro cujuſque ætate, & data gratia ſedulo impellantur: viam illuminativam, in qua dogmata Fidei noſtræ Catholicæ, univerſæque doctrinæ Chriſtianæ principia, & proprii ſui hominis interioris cognitio, una cum facilioribus recte vivendi regulis, ipſis ea propoſito mature inſtillentur: viam denique perfectivam, in qua ad conſequendam perfectionem Status Clericalis, ſibi poſſibilem, & Eccleſiæ ſalutarem conabuntur.

XVI. Ut

XVI.

Ut Adoleſcentes in prædictis inſtituantur, ſaltem ſingulis diebus Dominicis, a meridie per horam, iu loco cujuſque claſſis Pater ſpiritualis certam materiam ita ſuccincte, & clare tractabit, ut ſinguli terminorum ſeriem memoriæ tradere, & prædictarum viarum ſcientiam ſucceſſive facili negocio aſſeqni valeant.

XVII.

Ante omnia Magiſtri virtutum Adoleſcentes primæ claſſis inſtruant de recta intentione, in examine, aliiſque eaercitationibus ſpiritualibus perſolvendis, quomodo ſub Sacrificio Miſſæ ſpiritualiter communicare poſſint: in ſcientia quoque rerum cæleſtium ex profeſſo a Patre Spirituali probe perito informentur. In Doctrina Chriſtiana principia fidei uberius, quam in communi parvulorum Cathecbeſi fieri ſolet, ex Cathechiſmo Romano per ordinem iiſdem traduntur, uti, & ſignificatio Sacrarum Cæremoniarum, virtus Sacramentalium, & ſimilium.

XVIII.

Contra inſidias hoſtium ſpiritualium caute roborentur per inſtructionem cognitionis ſui ipſius, & diverſarum tentatiounm notitiam: in quem finem inſerviet libellus Beati Saleſii Philothea dictus, & ille, qui de Imitatione Chriſti iuſcribitur, ea quibus Pater Spiritualis, uti etiam ea materia de diſcretione ſpirituum, clientes ſuos prudenter informabit.

XIX.

Pariter Magiſtro Spirituali cura ſit, ut ex cognitione Dei, & beneficiorum ejus clientes ſuos ad Divinum, & filialem amorem, ex præſtantia, & benignitate Beatæ Virginis Mariæ ad ejuſdem devotionem; Ea cuſtodia Sanctorum Angelorum, & meritis Sanctorum ad eorum cultum, ac Patronorum electionem; Ea quatuor noviſſimis, & pœnis impiorum, ad timorem Domini; Ex notitia Paſſionum, ad propriam cognitionem; Et ex hac ad ſui ipſius contemptum, & diffidentiam: Atque ex aliis virtutibus ſpiritualibus ad ſtudium rerum Cæleſtium impellantur; Super quæ tanquam rudimenta, ſolidæ virtutes, ſucceſſu temporis edificantur.

XX.

Ut Adoleſcentes ſecundæ claſſis in via ſpirituali progrediantur, a Patre Spirituali in modo meditandi inſtruantur, & nou tantum præcepta meditandi tradat, verum etiam in praxi oſtendat, quomodo ex particulari themate meditatio ordinanda ſit; Materias quoque ſubinde eiſdem deſignet, easque in puncta dividat; peracta quoque meditatione examen deſuper inſtituat, in quo ſucceſſus examinetur, & errores per utilia documenta oſtendantur: Ea vero materia pro hac Claſſe Studiorum, ea doctrina, & vita Chriſti, & Sanctorum deſumatur, quæ ad eatirpationem vitiorum, & ſolidarum virtutum implantationem ordinata viſa fuerit.

XXI.

Poſt inſtructionem de modo meditandi Pater Spiritualis ad tradendam Chriſtianarum virtutum, & oppoſitorum vitiorum doctrinam progredietur, quam ex materia de Chriſtiana Clericorum perfectione deſumet, inſtruendo clientes ſuos, primo in virtutibus Theologicis, ex quibus Deum timere, & diligere addiſcant; Deinde naturam, & finem virtutum Cardinalium, quæ ſunt veluti columnæ ſalutis noſtræ; eoſdem iuſtruat, non minus de vera humilitate, patientia, & abnegatione propriæ voluntatis, earumque oppoſitis defectibus informentur; & denique in omnibus aliis virtutibus, quibus homo interior in ordine ad ſalutem æternam perficitur; medium quoque diſcretionis in omni virtute perſpicuis rationibus, & exemplis practice edoceantur, ne ad extrema deflectant.

XXII.

In hunc finem inſerviat libellns, qui inſcribitur pugna ſpiritualis a Sancto Franciſco Saleſio ſummopere commendatus, accedente practica inſtructione Patris Spiritnalis ad pugnandum contra paſſiones, & vitia per virtutes oppoſitas, præſertim contra vitium quoddam particulare, ſuper quo, ejuſque virtute oppoſita eaercenda, etiam particulare examen frequentius inſtituendum erit, in quibus, & in omni alia congrua oceaſione Pater Spiritualis clientibus ſuis practicum eaercitium ad manus dabit.

XXIII.

Ea ſingulis erroribus occaſio erudiendi, & contra vitia pugnandi propoſitumque in poſterum formandi, Adoleſcentibus a Patre Spirituali ad manus detur, ea practica inſtructione, qua virtutis via, & ipſum exercitium congrua perſpicuitate pateat, & animus ingenuus cum facilitate, & jucunditate ad illud inducatur. In quem finem Pater Spiritualis cum clientibua ſuis toties colloquium particulare inſtituet, quoties ſingulorum indigentia propria requirat, exercitia quoque ſpiritualia annua ſtatuto tempore eidem præſcribet.

XXIV.

Adoleſcentes tertiæ claſſis vocationis ſuæ Clericalis ſcopum mature cordi habeutes viæ perfectivæ ſe accingant, ut eorum homo interior, & exterior in omnibus iis qualitatibus perficiatur, quæ in ordine ad ſalutem proaimorum imprimis ordinantur, ut jam non ſolum ſibi, verum etiam aliis vivere, & ſtudere incipiant.

XXV.

Poſtquam in reformatione hominis ſui interioris rite inſtructi fuerint, viæ regiæ virtutum inſiſtentes ad reformandum ſuum hominem eateriorem convertentur, eas virtutes, & qualitates ſub directione Patris Spiritualis ſibi comparando, quæ in ſtatu Clericali ad vitam activam in hoc Sæculo neceſſaria ſunt, in quem finem informabuntur per ordinem in eaercitio externarum virtutum, qualiter ſe erga omnis generis homines Chriſtiane exbibere debeant, ſimiliter de diſcretione ſpirituum, & univerſo officio Paſtorali, in multa charitate præſtando, practice erudiautur, ut in ſingulis actionibus ſecundum unam, uniformemque normam ſe moderari ſciant.

XXVI.

Primum locum iu ordine doctrinæ diſcretio obtinebit, tanquam moderatrix humanarum actionum; Et cum duo hominem exteriorem in ordine ad vitam activam perficiant; Primo ipſæ virtutes; Secundo modus operandi ad extra, Adoleſcentes in utroque informandi ſunt. Inter virtutes quo ad modum inſtruendi Juventutem prima eſt manſuetudo hominis Chriſtiani, conſiſtens in verbis, & actiouibus, quæ erga omnes omni occaſione ſuperabundare debet; Deinde humilitas, conjuncta tamen cum decore veſtium,

Digitized by Google

ſtium, actionum, verborum, & totius hominis venuſtate, perſonæque Sacræ gravitate.

XXVII.

Tertium locum affabiles ſibi vendicat, ut cum Chriſtiana ſuavitate ad ædificationem converſatio fiat: Cujus comes eſt modeſtia, plurimarum rerum moderatrix, quæ effuſionem nimiam ſui ipſius coercet: Sequitur eutrapelia, ut cum jucunditate recreationi locus detur: Deinde charitas externa, quæ præ ſe aliis cædit, in multis condeſcendit, pacem cum omnibus habet, & alios obſequiis prævenire geſtit, neque eſt ſenſitiva, aut apprehenſiva.

XXVIII.

Præterea modum recte operandi ad extra, aliæ quædam virtutes principales diſcretum reddunt, quæ ſunt prudentia, fortitudo ſpiritus, juſtitia, temperantia, & circumſpectio.

XXIX.

Inter objecta operandi ad extra converſatio utilis in omni occaſione, & quæſtione propoſita cum omnis generis hominibus, primum locum obtinet, cui ſuccedit modus catechizandi parvulos, cum ratione, & dexteritate: Item modus docendi Scholas particulares, ut Adoleſcentes ingenio præſtantes in doctrina proficiant: Item diſcretio ſpirituum, ingeniorum, & naturarum.

XXX.

Præſertim vero modus audiendi Confeſſiones, juvandi animas, agendi cum ægrotis, ſcrupuloſis, & deſperabundis, puſillanimibus, melancholicis, & aliis hominibus, qui vel corpore, vel ſenſu, vel anima periclitantur, qui ſcilicet dexteritate ad eorumdem medicinam ſalutarem, & ædificationem ſit agendum, cui ſuccedit modus concionandi, & perorandi, ut animæ utiliter, ac nervoſe ſale verbi Dei condiantur. Sequitur modus adminiſtrandi res temporales, ut cum debita dexteritate, & diſcretione ſine nota avaritiæ, & prodigalitatis, in omnibus agatur. Denique modus regendi ſibi Subditos, tam Sæculares in beneficiis Curatis, quam ipſoſmet hujus Inſtituti Clericos, cum moderatione, dexteritate, charitate ad ædificationem.

De quotidianis exercitationibus, frequentatione Scholarum, & repetitione domeſtica.

XXXI.

Superiores enixe laborent quatenus Adoleſcentes omni tempore honeſta aliqua occupatione a vago mentis intuitu, & otio revocent. In quem finem diſtributio diurni temporis in quovis Seminario ordinetur, quæ hujuſmodi (mutatis mutandis) eſſe poterit.

XXXII.

Mane ſurgentes ſtatuto tempore ea obſervent, quæ in ſtationibus ſunt præſcripta, quibus finitis Adoleſcentes inferiorum Scholarum per quadrantem horæ lectionem ſpiritualem inſtituant: Studioſi vero ſecundæ, & tertiæ Claſſis per mediam horam meditentur, deinde omnes ſimul Sacrificio Miſſæ devote interſint, reliquo tempore ſtudiis invigilent uſque ad tempus frequentandi ſcholas; poſt ſcholas, ſi tempus ſuperſit, ſtudia continuabunt, uno quadrante ante prandium Litanias omnium Sanctorum juxta ſtationes perſolvant; ſub prandio, & cœna Studioſi tertiæ Claſſis per ordinem legent ſcripturam Sacram, Conſtitutiones, alioſque libros aſceticos, juxta Superiorum diſpoſitionem: Studioſi vero ſecundæ claſſis per ordinem ad ſecundam menſam legent.

XXXIII.

Poſt prandium recreatio uniformiter ab Adoleſcentibus obſervetur, finita recreatione aliquid temporis addiſcendo cantui tribuant: Theologi vero maturiores pro illo tempore in cæremoniis, & ritibus ſacris exerceantur; poſtea rurſum ſtudiis invigilabunt; ita tamen, ut Theologi per quadrantem horæ ante ſtudia in Sacræ Scripturæ explanatione ſe exerceant; finita frequentatione ſcholarum, aſſignato tempore ſtudia, vel repetitiones fient; uno quadrante horæ ante cœnam pro meditatione ſequentis diei ſe præparabunt, poſt cœnam, diebus Veneris, & Sabbati, breve colloquium ſpirituale paulo ante Roſarium inſtituetur.

XXXIV.

Diebus feſtis, & Dominicis tam Sacrum ſolemne, quam concio captui, & fructui Adoleſcentium accommodata in Seminariis pro Adoleſcentibus trium harum Claſſium habeatur, reliquum tempus pro Superiorum ordinatione utiliter impendent.

XXXV.

Prædictis his diebus, finita ſchola ſpirituali, & Veſperis cantatis, exercitia reliqua, ut diebus aliis perficient. Cæterum ad divina officia, aut conciones foris frequentandas non facile emittantur: ſub cœna loco lectionis Theologi per ordinem ſuccinctum ſermonem per modum concionis in lingua vulgari habebunt.

XXXVI.

Ad ſcholas publicas, ubi adſunt, cujuſque loci audito prius domi Sacro, mittentur ſervato a Rectoribus Gymnaſiorum, & Univerſitatum præfixo tempore. Ad ſcholas per Plateas bini modeſte incedant, ac finitis ſcholis, ſic revertantur, prudentiore ſemper Directore conſtituto. In ſcholis ſeorſim ea modeſtia ſedeant, ut aliis majorum exemplum præbeant.

XXXVII.

Ut Adoleſcentes primæ Claſſis ſolidius in ſtudiis progrediantur, iis Pædagogos quoſdam domeſticos pro repetendis lectionibus, & conficiendis argumentis Superiores adjungant, qui eiſdem pariter in diſputationibus domeſticis præſint, & in ſtudiis ſuis per omnia ad debitum profectum, ſedula diligentia eos excolant.

XXXVIII.

Philoſophi, præter privatas inter ſe repetitiones ſingulis Septimanis determinata die, repetitionem omnibus præſentibus per ordinem habebunt, & in fine ſtudiorum ſuorum prævio examine domeſtico, niſi ad publicas in Univerſitatibus defenſiones fuerint admiſſi, ſaltem in Seminario ex univerſo ſtudio ſuo Theſes defendent.

XXXIX.

Adoleſcentes tertiæ Claſſis, ex Theologia ſpeculativa, ſtatuto die una hora repetitionem inſtituant: Similis repetitio ſaltem ſingulis menſibus ſemel diſtinctis diebus inſtituetur ex Theologia morali, Jure Canonico, & ſtudio controverſiſtico, juxta particularem ſuperiorem ordinationem; uti & Scripturæ Sacræ expoſitio, repetitio paſtoralis; pro quibus utiliter expendendis, univerſo Studiorum negocio præficiatur

unus Sacerdos, qui in ſingulis ſtudiis aptior adhoc præſtandum judicabitur.

De Oeconomica Ordinatione Seminariorum, victu, & veſtitu Adoleſcentium.

XL.

Univerſim Superiores pro viribus laborabunt, ut Seminaria bene ſint ordinata, eorumque debita cura habeatur. Pro cuſtodia Domus, ac Januæ homo laicus fidelis, & maturus conſtituatur, qui ſine expreſſa Superioris licentia extraneos ad Adoleſcentes in Domum nō intromittat, aut Adoleſcentes exire permittat: Coqui, & alii domeſtici pariter ſint fideles, maturi, patientes, & charitativi.

XLI.

In communi Oratorio, & Refectorio ſuas conſuetas preces omnes perſolvant, ac refectionem ſumant: Cætera in tres conſignationes diſtinguantur, & in ſingulis ſingularum Claſſium Juvenes in uno amplo muſæo, vel duobus cohabitent, ibique repetitiones ſolitæ peragantur.

XLII.

Pariter unum, vel duo Dormitoria in quavis conſignatione cum annexa Camera Magiſtri Spiritualis conſtituantur; itaut in Dormitorio, cum certa interdiſtinctione, ſecundum debitam honeſtatem, extra conſpectum mutuum ſeorſim dormiant.

XLIII.

In victu, veſtitu omnes æqualiter habeantur, & ingenue eatenus tractentur, quatenus animorum ingenuitas, ad ſuperandos ſtudiorum labores, magis jucunditate, quam ſervili timore excitetur.

XLIV.

Unde menſa quotidiana frugalis erit, ut non ſolum temperantiam, una cum vera ingenuitate, ab adoleſcentia imbibant, ſed etiam bonam corporis complexionem, animumque alacrem acquirant. Color veſtium perpetuo niger ſit; qualitates autem cæteræ nullam vanitatem, aut inæqualitatem, vel luxum, ſed magis honeſtatem, & modeſtiam demonſtrent.

XLV.

Pro ſervando debito in omnibus ordine, ſit in quovis Seminario Horologium, & Campanula exactæ temporis diſtributioni ſerviens. Sit item Infirmaria, ex qua ad Oratorium fiant feneſtræ, per quas Infirmi quotidianum Sacrum, ac preces reliquorum valeant percipere.

XLVI.

Superiores debite attendant ad Bibliothecam, Veſtiarium, Dormitoria, Cellam, Culinam, & ſimilia: Claves ad Portam Seminarii noctu Director habeat.

De diſtinctione, receptione, & fundatione Seminariorum.

XLVII.

Seminaria Juventutis poſſunt eſſe Pontificia, & alia his ſimilia pro Clericis, & animarum curatoribus ad quoſvis mundi partes mittendis, vel Regum, ac Principum, pro certis Regnis, & Provinciis, vel Archiepiſcopalia, & Epiſcopalia pro Archidiœceſi, aut ampliore Diœceſi; Et denique Seminaria propria hujus Inſtituti erecta, & fundata per Patronos, & per media Communitatis, præciſe pro hoc Inſtituto; quorum ultimorum, quo ad media Fundationis, plenum dominium penes idem Inſtitutum erit: Quoad reliqua Seminaria, quorum dominium vi fundationis, ad Patronos ſpectat, vel Patroni certa media pro fundatione ſtabili huic Inſtituto, aut tantum certos annuos proventus Directoribus Seminariorum conſignare poterunt, ex quibus certus Studioſorum numerus ſuſtentetur.

XLVIII.

Adoleſcentes, qui vi alumnatus ad certas Diœceſes, aut Provincias obligantur, non niſi ex ſpeciali favore Patroni, in caſu alicujus ſpecialis neceſſitatis, alio mitti poſſunt; ſubſtituta tamen, ſi ita Patronus requirat, altera perſona qualificata. Educati quoque in Seminariis huic Inſtituto propriis, etſi ad certam Diœceſim non obligentur, regulariter tamen in territorio, ubi Seminarium ſitum eſt, manebunt, & quando illa Diœceſis indiget, eidem inſervient; ita tamen, ut in caſu neceſſitatis ad quæcumque loca ex ordinatione Superiorum hujus Inſtituti mitti poſſunt.

XLIX.

Media pro fundandis Seminariis eidem Inſtituto propriis haberi poſſunt vel ex collatione redditurum Eccleſiaſticorum, juxta Conſtitutionem 19. Sacerdotum, aut ex bonis hæreditariis ex libera voluntate ſic applicandis, aut demum ex illis, quæ a Patronis ſponte conferuntur: Ita tamen, ut perſonæ particulares hujus Inſtituti ex redditibus ſuis primo propriæ Parochiæ, ſeu Beneficii oneribus ſufficienter proſpiciant, & ſuperiores ex mediis in maſſa communi jam collectis alii Inſtituti æque, vel magis neceſſariis communibus oneribus ſimiliter proſpiciant.

L.

Ubi Seminaria jam fundata exiſtunt, quæ directioni Superiorum hujus Inſtituti ejuſdem fini conformiter tradere placebit; ſi media fundationis non ſufficiant, pro integritatis exigentia media Communitatis, (ſi ad manum fuerint) ea conditione authentico inſtrumento adjecta applicari poterunt, ut caſu quo ejuſdem Seminarii directio a Clericis Inſtituti non continuaretur, ſupremus Inſtituti Præſes, bona illa, quæ Inſtitutum de ſuis adjecit, libere alio transferre poſſit, & valeat.

LI.

In acceptandis Seminariis, traditio fini hujus Inſtituti non ſit contraria, reliquæ conditiones Fundatoris arbitrio manent ſubjectæ. Ut inhabiles excludantur, Adoleſcentium ſuſceptio, & eorundem directio, vel plene a patronis Superioribus Inſtituti concedatur, vel ſaltem, ut iiſdem a Patronis jus, & poteſtas fiat ipſis idonea ſubjecta nominandi, prævio accurato examine, & probatione ſufficiente, quatenus ſic digniores a Patronis recipiantur, qui recepti in Inſtituto vivere tanquam vera ipſius membra poſtmodum obligati maneant.

LII.

Quod ſi Ordinarii locorum annua ratiocinia a Directoribus Seminariorum petant, uti, & per ſe, aut per alios viſitando domeſticam gubernationem, juxta diſpoſitionem S. Concilii Tridentini Seſs. 23. de Refor. Cap. 18. inſpicere voluerint, id Conſtitutionibus a S. Sede Apoſtolica confirmatis conformiter fiet; ita tamen ut

de

de redditibus Seminarii nihil alienare poſſint, & in alios uſus convertere.

LIII.

Superiores cujuſcumque Seminarii, præter menſam certum aliquod ſalarium habeant, ſi aliter de competente beneficio Eccleſiaſtico proviſi non fuerint, cætera vero, quæ ea communi maſſa per annum reſtabunt, in iiſdem Seminariis pro futuris eventibus, ac neceſſitatibus aſſervabuntur, quod intelligitur, ſi modo continua talis Seminarii adminiſtratio bujus Inſtituti Clericis relinquatur; Ceteroqui enim talia diſpoſitioni Superiorum bujus Inſtitnti reſervabuntur, quorum proinde calculus eiſdem quoties viſum fuerit per modum ratiocinii exhibendus erit.

LIV.

In caſu dimiſſionis alicujus e Seminario, ſi reſtitutio ſumptuum facienda ſit, fiet Seminariis Patronorum in quibus tantum certa portio pro ſuſtentatione Adoleſcentum per annū aſſignatur; in aliis vero Seminariis, in quibus bona fundationis ad Inſtitntum ſpectant, talia ad maſſam communem illius Seminarii tradantor, ot alii Juvenes eainde ſuſtententur. Ratiocinia in præſentia Patronorum Ordinariis eahibenda justa Conſtitutionem 52.

Vbinam Seminaria eſſe debeant, & cujus nationis Adoleſcentes in iis ſint educandi.

L V.

Ordinarie in quavis ampliore Diœceſi, ac a potiori in quavis Archidiœceſi unum Seminarium, & (quantum fieri poteſt) juxta eas Academias, & Univerſitates habeatur, vel erigatnr, ubi ſtudia, & diſciplina abundantius florebunt, ita tamen nt Seminaria ultra neceſſitatem non mnltiplicentur; quod ſi in tali diſtrictu nulla Univerſitas eſſet, in qua Scholæ majores ab iis doceantur, qui docere ſolent, tunc Sacerdotes hujus Inſtitnti, in tali caſu tam Sacras, quam profanas literas docebunt.

L VI.

Cum Sacerdotes, & Clerici hnjus Inſtituti ſub Juriſdictione Ordinariorum, tanquam veri & ſimpliciter, proprieqne dicti Clerici parati ſint in toto Terrarum Orbe curam Animarum adminiſtrare, mediantibus mediis temporalibus ab Ordinriis locorum, vel aliunde pro formandis Seminariis deputatis, & collatis: ad quod præſtandum dictos Clericos ſumptibus ſuis impares eſſe per ſe conſtat:) ut per bonam inſtructionem juventutis ad Seminaria ordinarie Adoleſcentes propriæ patriæ aſſumantur, qui ſint ad omnem laborem impigri, ac patrio ſolo aſſueti, ut ſub hac ipſa diſciplina uſque ad mortem ſubſiſtant.

L VII.

Cum ſolida, & ſtabilis diſciplina pro bonis Clericis, & Curatis formandis in Domo, in qua diverſæ conditionis, ſtatus, ordinis, & vocationis Adoleſcentes commorantur, ſervari non poſſit; Ideo ad Seminaria hujus Inſtitnti propria, vel Ordinariorum Presbyteris bujus Inſtituti concredita nullus ſnſcipiatur, qui in hoc Inſtituto non velit, vel actu vivere, vel animum ſaltem ſic vivendi habeat. Quod ſi tamen ex graviſſima cauſa Convictores qnidam ſuſcipiendi forent, iidem expreſſa hac conditione, & non aliter ſuſcipiantur, ut in Seminario diſciplinæ per omnia, & in omnibus abſque ulla prorſus exemptione ſe accommodent.

L VIII.

Non obſtante, quod Adoleſceutes ad Seminaria ſuſcipiendi ordinarie (niſi excellentia talentorum, & circumſtantiæ graves contrarium ſuadeant) ejns nationis eſſe debeant, in quo loco ſuſcipiuntur; inter Adoleſcentes tamen ſub ſtudiis transplantatio, quoad diverſas nationes ſic fieri poterit, nt finitis ſtudiis ad Seminaria in Terris propriis revertantur. Eacipiuntur quoque Seminaria fundata ea intentione, ut ſic educati ad quaſvis mundi partes, vel ad loca hæretica mittantur cum Ordinariorum conſenſu, ſi ea in eorundem Diœceſibus ſunt, vel ad alia cum Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentia: ad hæc enim diverſæ nationis juvenes inſignes, præſertim, qui ſub diſciplina huius Inſtituti alibi in Seminariis jam vixerunt, ſnſcipi poſſunt.

Quis curam Seminariorum habeat, & quinam ſingulis ſint præficiendi.

L I X.

Si Seminarium amplioris Diœceſis ſit a cæteris Diœceſibus unius Archiepiſcopatus independens, principalem curam ejuſdem habebit Præſes Diœceſanus: Si vero pro tota Archidiœceſi inſerviat, in qua etiam quo ad Domum Emeritorum, & bona Communitatis, mutuus ſit uſus, Præſes Arcbidiœceſanus ejuſdem curam babebit, ſingulis annis bis viſitando, diligenterque illius politiam domeſticam tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus inſpiciendo, & cuncta ad debitam formam reducendo, aut in ea conſervando, meliorum quoque temporalium, & emolomentorum incrementum, mediante Œconomo ſibi adjuncto, rationem babebit in Seminariis propriis Directores, alioſque Magiſtros, tam virtutum, quam Studiorum præficiet, & pro rei utilitate, aut neceſſitate amovebit; in Seminariis vero Epiſcopalibus huic inſtituto ab Ordinariis concreditis, perſonas capaces Reverendiſſimis Dominis Ordinariis nominabit, ut ab iiſdem auctoritate ordinaria Seminariis præficiantur.

L X.

In quovis Seminario erit, primo Director, ſive Regens totius Seminarii, qui prudentia, gravitate, doctrina, & ſolicitudine charitatis inter alios emineat. Secundo Pater Spiritualis pariter pietate, & doctrina, & cæteris qualitatibus inſignis, qui exercitationibus conſuetis præſit. Tertio Confeſſarius, qui toti Domui ordinarie a Confeſſionibus aſſiſtat, cum facultate confitendi alii, vel aliis Confeſſariis eatraordinariis per Superiores deputatis, & approbatis ab Ordinariis: Quarto Œconomus qui dependenter a Directore rerum temporalium curam habeat.

L XI.

Promotiones ad diverſos gradus in Theologia, & jure non prius fiant, donec conſtet, quod taliter promovendi perfecte juxta normam hujus Inſtituti in pietate, ſubjectione, ac ſervore ſint victuri, & inſuper capaces pro gerendo tali officio, ad quod gradus ejuſmodi ſunt neceſſarii.

Juramentum omnibus, qui huic Inſtituto adſcribuntur commune.

LXII.

Omnes, & ſinguli, in quibuſcumque Seminariis educati, finitis ſtudiis, ſuſcepto Sacerdotio, uti illi qui in majoribus ordinibus conſtituti, adhoc Inſtitutum fuerint ſuſcepti prævia debita informatione in Domo Emeritorum, vel alibi facta, Juramentum ad manus Superiorum hujus Inſtituti præſtabunt: A quo Juramento ſic præſtito, per quod pactum inter membra hujus Inſtituti ultimato roboratur, nemo ex poſt facto niſi a ſolo Summo Pontifice abſolvi poteſt, cui deſuper prævio maturo cauſarum, & circumſtantiarum examine ſupremus hujus Inſtituti Præſes per ſe, vel alium debitam relationem faciet.

Formula autem Juramenti ſequens eſt.

LXIII.

Ego N. Filius N. Diœceſis N. plenam habens Inſtituti Clericorum Sæcularium in commune viventium notitiam, legibus, & Conſtitutionibus ipſius me ſponte ſubjicio, eaſque quantum in me erit, obſervare promitto: Inſuper tibi N.N. hujus Inſtituti Præſidi ſupremo, tuiſque in hoc munere legitimis ſucceſſoribus, ſpondeo, & juro me ſub directione tua privata, & œconomica, ſalva per omnia Rmi Dni Ordinarii mei auctoritate, & Juriſdictione in ſupradicto Inſtituto Clericorum, qui ſecluſo fœminarum conſortio bini, vel plures pro locorum qualitate cohabitant, & bona ſua ex beneficiis, & functionibus Eccleſiaſticis provenientia in communes pios uſus juxta Conſtitutionem 19. Sacerdotum conferunt, ſemper victurum, & moriturum. Denique ſpondeo, & juro me prædictum juramentum, ejuſque obligationem intelligere, & obſervaturum, a quo non poſſim niſi a ſolo Summo Pontifice abſolvi. Sub die N. Menſis N. Anno N. ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

LXIV.

Prædictis non obſtat, quominus quiſpiam poſt Juramentum prædictum, majoris perfectionis gratia ad ordinem Religioſum tranſire poſſit, ita tamen, ut non omni ſpiritui credatur, ſed prius bene probetur, & non tam proprio Judicio, quam Superiorum hujus Inſtituti vere Dei vocatio eſſe approbetur. Tenebitur tamen talis (ſi ex novitiatu iterum diſceſſerit) vi hujus Juramenti ad hoc Inſtitutum redire.

LXV.

Qui præſtito ſæpedicto Juramento ad dignitates Eccleſiaſticas Epiſcopales, & ad quoſcumque his ſimiles promoti fuerint, etſi ſub actuali directione Præſidis, ob reſpectum ſtatus, non ſint, tenebuntur nihilominus præſtare ea, ad quæ cæteri hujus Inſtituti communiter obligantur.

Quomodo Sacerdotes noviter ordinati ad curam Animarum applicari debeant.

LXVI.

Clerici recenter ordinati ad curam Animarum ordinarie non ſtatim exponantur, ſed prius in Domibus Sacerdotum Beneficiatorum, & Parochorum, ubi ſtrictior Cuſtodia, & diſciplina urget, pro tempore vivant, & cum præſcitu, & conſenſu Rmi Dni Ordinarii proviſorio modo officia adminiſtrent, ut ſic non ſolum diſciplinam Clericalem magis imbibant, & in ſuperioritate libertatis ſuæ pie, ſobrie, caſteque vivere, etiam extra talem Cuſtodiam poſtmodum expoſiti addiſcant, verum etiam ritus, & cæremonias Eccleſiaſticas circa curam Animarum cum debita dexteritate, & experimentali praxi ſolide comprehendant, & tunc demum utiliter, ac ſecure commodis occaſionibus ad Cappellanias, Parochias, aliaque officia paſtoralia cum conſenſu Ordinariorum exponi poterunt.

P A R S   S E C U N D A.

CONSTITUTIONES

Pro directione ſpirituali, & temporali Presbyterorum, & Clericorum hujus Inſtituti, qui actualiter in cura Animarum, Beneficiis Eccleſiaſticis, aliiſque officiis quibuſcumque exiſtunt.

De vigilantia Superiorum, ut exercitia quotidiana tam pietatis, quam ſtudiorum, & alia rite ubique obſerventur.

I.

Quilibet Superior particularis, qui unius Domus Clericos dirigendos habet, invigilet, ut decurſus totius diei cum debita diſtributione temporis, ab omnibus ſedulo obſervetur, atque inprimis, ut preces tam matutinæ, quam meridianæ, & nocturnæ cum debita pietate ab omnibus ſimul in loco ad orandum deputato perſolvantur, ſimiliter horæ Canonicæ ab omnibus alicubi cohabitantibus, & legitime non impeditis, determinatis ad id horis ſimul recitentur.

II.

Statutis quoque horis, cuique loco accommodatis, Sacrificium Miſſæ celebretur, itaut reliquum tempus cum certa pariter diſtributione pro Studio tam Scripturæ Sacræ, quam Theologiæ, præſertim moralis lectionis Aſceticæ, & ſimilium relinquatur, in quantum cura Paſtoralis, viſitatio Infirmorum, adminiſtratio Sacramentorum, ac actualis præparatio ad conciones & catecheſes neceſſaria id patitur, quæ dum actu inſtant, cæteris præponenda ſunt.

III.

Superioris quoque cujuſque loci eſt ordinare, quidnam præter Scripturam Sacram, quovis tempore ad prandium, & cœnam per mediam circiter horam utiliter legi poſſit, ex quo utiles deinde diſcurſus formari debent: recreatio poſt menſam ea ſemper eſſe debet, quæ honeſtatem & modeſtiam cum pace perpetuo ſibi junctas habeat, ad quod pariter Superiori invigilandum erit.

IV.

Generalem ordinationem prædictorum omnium Superiores tempore viſitationis facient, juxta quam poſtmodum quilibet particularis Superior directionem ſuam practice inſtituat.

V.

Quilibet Superior alicujus Decanalis, vel in vicini diſtrictus ſingulis ſibi commiſſis Clericis, & Sacerdotibus annuum determinabit tempus, quo opportune recollectioni mentis in ſua, vel alia ad hoc deputanda Domo inſiſtant, ſeduloque

que curabit, ut apud omnes debitum dicta recollectio ſortiatur effectum; ad quam etiam extra hoc præſcriptum illos diſponet, quorum ſpiritualis infirmitas, aliæque Cauſæ rationabiles id prudenter poſtulaverint.

VI.

Ejuſdem Superioris Domus in quovis diſtrictu, refugii, & medicinæ ſpiritualis locus exiſtet, ut ſpiritualem convaleſcentiam ibi percipiant illi, qui in Parochiis aliquod vulnus ſpirituale acceperunt, vel periculum paſſi ſunt; quibus alii ad tempus, & tamdiu ſuccedent, uſque dum eorum infirmitas per media ſpiritualia correcta fuerit: Quod etiam de illis obſervandum, qui in ſpiritus deſolatione verſantur, aut in melancoliam, vel aliam afflictionem lapſi ſunt, ut remediis ſpiritualibus adjuti fortiores ad ſtationis ſuæ vigilias regrediantur.

VII.

Idem Superior alicujus Decanalis diſtrictus aliquoties in anno tot Clericos, & Sacerdotes huic Inſtituto addictos, ac privatæ ſuæ directioni aſſignatos in certum locum convocabit, & ad certum diem, quo ſine detrimento Animarum cura commode comparere poterunt, ad aſſignatas materias in ſcriptis Theſibus proponendas, ac more Scholaſtico, a conſtitutis ad id per vices oppugnandas, ac defendendas, ut ſingulorum ingenium, ac diligentia palam exinde fiat. Materiam, circa quam hæc exercitatio utiliter inſtitui poterit, ſuppeditabunt Scriptura Sacra, caſus conſcientiæ, Theologia ſpeculativa, & polemica, ſeu controverſiſtica, ac Jus Canonicum. Directorium totius negocii penes prædictum ejuſmodi diſtrictus Superiorem erit.

VIII.

Præſes hujus exercitationis a Superiore conſtituetur aliquis ex eodem diſtrictu, qui in prædictis facultatibus præ reliquis eminere, atque ad hoc officium habilis eſſe videbitur.

IX.

Ad meliorem hujus rei ſucceſſum in ſingulis Parochiis aſſignatas materias, certis per hebdomadam diebus, per unam, vel ſeſquihoram, mutatis vicibus, defendendo, & oppugnando ſic elucident, ut deinde in publica concertatione, cum honore, & aliorum ædificatione defendens ſtare poſſit.

X.

Tempus ad privatum hoc exercitium magis commodum per ſe loquendo, erit poſt meridiem, itaquidem, ut prima media hora in recollectione, & præparatione, reliquum vero tempus in ipſa exercitatione, & colloquio inſumatur.

XI.

Domi particulares caſus diſcutiendi caute Junioribus Sacerdotibus proponantur, ex quorum reſolutione addiſcant, quomodo ſua principia Scholaſtica ad particularia applicare, & prudenter practicare debeant.

XII.

Ut quilibet diſtrictus Decanalis a corruptione defectuum, qui paulatim, niſi vigiletur ſuccreſcunt, mature ſemper expurgetur, obſervandum erit, ut non tantum ſingulis octiduis, certo determinato die, in quovis loco particulari, colloquium aliquod Conſtitutioni 45. Sacerdotum conformiter inſtituatur: verum etiam, ut ſingulis menſibus, finito ſupradicto Scholaſtico ſtudiorum exercitio, priuſquam, qui præſentes erunt, domum repetant, in Domo Decanali ſimili modo quoddam colloquium, ac conferentia ſpiritualis pro toto diſtrictu Decanali inſtituatur; eaque in medium proferantur, quæ ad conſervationem bonæ diſciplinæ, & perfectionis incrementum in D. videbuntur Parochi, & Beneficiati alii ex dicto colloquio domum reverſi, fideliter ea executioni demandare ſatagant, quæ in particulari ipſos attingunt.

Quid Superioribus circa ſubſtantialia hujus Inſtituti puncta ſit ſciendum, & obſervandum.

XIII.

Ut ſubſtantialia hujus Inſtituti puncta, quæ ſunt Communitas Bonorum, cohabitatio fraterna, ſeparatio Mulierum, & obedientia erga Superiores præſentis Clericalis Inſtituti, omnibus ſufficienter innoteſcant; Superiores eorumdem practicam notitiam perfecto quodam modo habere oportet, ut omnes circa eadem, tam per ſe, quam per alias perſonas idoneas, recte informare ſciant; eaque notitia præhabita ad eorumdem obſervantiam ſedulo inducant. Prædicta ſubſtantialia puncta, ne Præſes Generalis, nec Conventus qualiſcumque ullo unquam tempore immutare, aut relaxare poterit, cum ſint veluti cardines, ac fundamenta, per quæ veluti per quoſdam vectes in ſe ſufficienter munitos, præſens Inſtitutum, abſque diſſolutione in generatione & generationem per Dei gratiam ſubſiſtat.

XIV.

Ut vero prædicta hujus Inſtituti puncta ſubſtantialia tanto certius inconcuſſa ſemper maneant, omnes, & ſinguli dicto Inſtituto ſe ſe aggregare volentes illa Juramento firmabunt, ea jurandi formula, quæ habetur ſupra in Conſtitutionibus de directione Juventutis numero 63., vi cujus omnes, & ſinguli obligantur, non quidem ad particulares dictorum punctorum actus, ita ut quoties aliquis quippiam contra illa, vel illorum aliquod admiſerit, perjurus fieri cenſendus ſit, ſed ſolum ad conſtanter in hoc Inſtituto, in quo prædicta quatuor puncta obſervanda ſunt, uſque ad mortem perſeverandum, ita, ut juxta Conſtitutionem 46. Sacerdotum ille ſolus perjurus fieri, cenſeri debeat, qui proprio motu, ſe ab hujus Clericalis vitæ, & diſciplinæ ſtatu ſeparaverit.

XV.

Cenſentur autem Motu proprio ſe ab Inſtituto ſeparare, qui ſine legitima Juramenti ſui facta relaxatione diſcedunt, aut verbis, factiſque in Inſtituto deinceps vivere detrectant: uti etiam, qui per frequentatos actus graviter contra ſupradicta ſubſtantialia excedunt, & prævia trina monitione, præfixo a Supremo hujus Inſtituti Præſide termino peremptorio, quod niſi monitioni pareant, ab Inſtituto ſeparandi ſint, ſi in contumacia perſeverant, tales enim ſe ipſos ſuo facto ob incorrigibilitatem ſeparare cenſendi ſunt. Licet hic caſus ibi, & tum ſolum accidere poſſit, quando alia ratio Delinquentem ad meliorem frugem Beneficio Domus Emeritor., vel alia via reducendi, & ſcandalum tollendi pro iſto tempore Inſtituto non ſuppetierit.

De Communitate Bonorum in ſpecie.

XVI.

Finis communitatis Bonorum eſt, ut a Clericis

ricis hujus Inſtituti, omnia ex Beneficiis Eccleſiaſticis, & functionibus, quibuſcumque provenientia, in uſus pios, Eccleſiæque Dei ſalutares, ac præfixo ſcopo hujus Inſtituti convenientes, debito modo, & ordine conferantur, & applicentur; eorumque bonorum abuſus tollatur, ſepoſita omni avaritiæ, & prodigalitatis ſpecie, ſinguli ſedulo curabunt, ut huic Inſtituto Clericali vere fideles diſpenſatores ſe exhibeant, in omnibus ſincere expectantes commune bonum, tanquam proprium Jeſu Chriſti D. Noſtri patrimonium.

XVII.

Superiores mature conſiderare debent quidnam in diſpenſatione bonorum communium jam in maſſa communi collectorum potiſſimum ſit obſervandum, & primo quidem invigilare debent, ut Sacerdotibus ſenibus, aliiſque inhabilibus ſufficienter provideatur. Deinde ſi Sacerdotes Curatos, & Beneficiatos, caſu aliquo extraordinario, ſubſidio egere contingat, ex bonis communibus illis ſuccurrendum erit: ſimiliter quando aliquis ex hoc Inſtituto recenter ad Parochiam, vel Beneficium aliquod promotus, novam alicubi œconomiam inſtituere, & rebus neceſſariis inſtruere debet, ſuppellectilia, & alia maxime neceſſaria, vel pecunia pro iiſdem comparandis ſuppeditanda erunt; ea tamen lege, ut ſive pecunia ſic ſubminiſtrata, ſivo pretium, quo ſuppellectilia fuerint æſtimata, medio, vel infimo pretio ordinata conſcribantur, traditaque deſuper obligatione ſucceſſive, prout potuerit, commode Superioribus ex proventibus annuis reſtituantur, ut aliis quoque in ſimili neceſſitate conſtitutis ſuccurri poſſit. Tertio ſubveniendum quoque eſt Pauperibus Sacerdotum hujus Inſtituti Parentibus, Fratribus, & Sororibus juxta Conſtitutionem 22. Sacerdotum,

XVIII.

Poſt hos magis neceſſarios communium hujus Inſtituti bonorum uſus ingenuis Adoleſcentibus ad hanc Clericalem vitam educandis applicanda erunt.

XIX.

Poſtquam Domibus Juventutis, & Emeritorum in quadam Archidiœceſi, vel Diœceſi ex mediis Communitatis, vel Patronorum ſufficienter proviſum fuerit, tunc ad ædes Parochiales convenienter ad præſcriptum Inſtituti vivendi modum accommodandas, ubi neceſſe fuerit, vel ex mediis ipſorummet Parochorum, præter id quod forte juxta morem Diœceſis in conſervationem illarum annuatim ab illis impendi debet; vel ex collectis ipſiuſmet Communitatis mediis, ſi aliunde haberi nequeant, quantum neceſſe fuerit, applicari poterit.

XX.

Similiter ordinari poterit, ut ſi deſint media pro cohabitatione duorum Clericorum, in loco quodam particulari ob curam Animarum, aut alia de cauſa ordinanda, Superiores hujus Inſtituti, tamdiu media neceſſaria pro altero Sacerdote ſubminiſtrent, quamdiu hujus Inſtituti Sacerdotes in tali loco curæ Animarum præfuerint; & quia aliorum eſt ſimilibus Sacerdotibus curam animarum gerentibus, vivendi media ſubminiſtrare, ideo ſpeciatim, & authentice cavendum, ne ex hac gratuita alimentorum ſubminiſtratione, pro quocumque futuro tempore Inſtituto quædam obligatio imponatur.

XXI.

Eleæmoſynæ pro varietate, vel Religioſis, vel aliis faciendæ ex mediis huic Communitati obligatis, a Clericis beneficiatis, juxta Leges Chriſtianæ charitatis, & juxta dictamen prudentiæ fieri poſſunt; ſpecialiter tamen ſuadetur, ut Parochianis ſuis indigentibus, pro ratione redituum ſuorum præ aliis benigne ſubvenire ſtudeant,

XXII.

Bona Communitatis in una Archidiœceſi correſpondente quoad domum Emeritorum, & Juventutis, cum quibuſdam Diœceſibus ejuſdem Archidiœceſis, uti etiam media Diœceſis populoſæ, quæ propriam Domum Emeritorum, & Juventutis habet, in eadem applicari debent, nec poſſunt per ſe loquendo, etiam pro parte aliqua transferri, in caſu extraordinario, ubi ob gravem neceſſitatem Chriſtiana charitas ſuadet, ut aliis membris hujus Inſtituti ad bonum Eccleſiæ Catholicæ ſuccurratur; ordinatio deſuper fiet a Præſide Diœceſis cum conſilio Superiorum Decanalium ex una, & ex altera parte a Præſide Supremo; quod ſi rei gravitas poſtulaverit, Reverendiſs. D. Ordinario loci quoque deſuper referendum erit, ut cum ejuſdem præſcitu, & conſenſu, ad evitandas quaſcumque ſuſpiciones res tota peragatur.

XXIII

Ubi communes ſumptus faciendi ſunt in negociis, totum Inſtitutum concernentibus, Supremi Præſidis erit, proportionaliter ex collectis mediis particularium Diœceſium illud exigere, quod ad ejuſmodi negocia pertractanda neceſſarium fuerit.

XXIV.

Communitas bonorum mutuam infert obligationem ſingulorum membrorum ad Inſtitutum, & Inſtituti ad membra; itaut ſinguli ad omnia bona ſua ex Beneficiis Eccleſiaſticis, & functionibus, ac officiis quibuſcumque provenientia in pios communitatis uſus conferenda, vi conventionis mutuæ, pactique ultro citroque obligatorii adſtricti: ipſi quoque Superiores nomine Inſtituti, ſingulis membris fideliter in neceſſitate ſubvenire teneantur.

XXV.

Si quis Sacerdos, vel Clericus animo ſeſe Inſtituto aggregandi aliquandiu cum ejuſdem Inſtituti Clericis habitaverit, dein vero, antequam conſuetum Juramentum præſtet, mutata mente recedat, præter ſumptus ipſius cauſa factos, nihil perſolvere teneatur; & ſi vero poſt præſtitum juramentum ad Ordinem Religioſum tranſire voluerit, vel proprio motu ſe ab Inſtituto ſeparaverit, vel ab eodem ob incorrigibilem morum pravitatem, aliamve quamcumque cauſam dimiſſus fuerit, ex illis, quæ in Inſtituto acquiſivit, etiam tum, vel ad caſſam communem contulit, vel apud ipſum adhuc exiſtunt, de Jure nihil prætendere, vel ſecum auferre poteſt; contrarium ſi fecerit ſine præhabito Superiorum Inſtituti conſenſu, id reſtituere tenebitur.

XXVI.

Si qui Sacerdotes, aut alii Clerici exiſtentes, bona quædam ex beneficio, officio, vel functionibus Eccleſiaſticis acquiſita jam habeant; ac poſtmodum ad Inſtitutum ſuſcipi petant, libere de iis, quæ extra Inſtitutum acquiſiverunt, diſponere poſſunt, vel in uſitatos hujus Inſtituti,

vel

vel in alios licitos, & honeſtos uſus, niſi ob imminentem ex ſenectute, aut alio capite ad officia, & functiones Eccleſiaſticas inhabilitatem æquitatis ratio poſtulare videatur, ut Inſtituto conſignetur, cui per ſuſceptionem talis Perſonæ onus eam honeſte ſuſtentandi accreſcere dignoſcitur.

XXVII.

Omnes vero, & ſinguli, qui per Juramentum ſe huic Inſtituto obligarunt, de bonis ſuis, ſive Eccleſiaſticis extra Inſtitutum acquiſitis, ſive patrimonialibus, de quibuſlibet diſponere habent, mature ita diſponant, ut caſu, quo dominium eorum penes ſe retinere voluerint, tota, vel potiorem ſaltem eorum curam aliis committant, cum nec Inſtituto, ejuſque diſciplinæ, nec ipſiſmet Sacerdotibus in officiis, & functionibus Eccleſiaſticis occupatis conveniat multum ejuſmodi rerum curis occupari, quæ a ſuſcepto vitæ ſtatu valde ſunt aliena.

XXVIII.

In quovis loco particulari ratiocinia acceptorum, & expenſorum ab uno Œconomo fiant, qui juxta diverſas rubricas, cujuſcumque perſonæ in eadem Domo habitantis, redditus ex Beneficiis, & ſalariis diſtricte annotet, ne aliqua colluſio ſequatur. In Seminariis, aliiſque Domibus, ubi communes redditus pro illa Domo ſunt, nullam perſonam particularem ſpectantes, & ſimul alii redditus ſint ad particulares perſonas in illa domo ex Beneficiis, vel officiis obvenientes, tum ne confuſio oriatur, fieri debet commune ratiocinium, & aliud particulare ſuper accepta, & expenſa redditunm particularium iſtarum perſonarum.

XXIX.

Cum non ſolum Inſtituti hujus interſit, ſed etiam Dœceſium, ne Bona communia minus fideliter adminiſtrentur, aut ad ſupradictos Eccleſiæ Dei utiles uſus non expendantur; Ideo Reverendiſſimi Domini Ordinarii, quoties defectus notabiles in adminiſtratione a Præſide commiſſus innotuerit, deſuper liberam acquirendi, & rationes ſuper bonis Inſtituti in commune collatis exigendi, defectuſque, interpoſita auctoritate ſua ordinaria, corrigendi poteſtatem habeant: Defectus vero, a Superioribus Præſidentis ſubordinatis commiſſi, a Præſide corrigantur, ſalva tamen, ut in præmiſſis, Ordinariorum Juriſdictione; ut hac ratione per debitam eorum adminiſtrationem, ac diſpenſationem fiat, quod juxta approbatam hujus Inſtituti Conſtitutionem fieri ſolet, ac debet.

XXX.

De reliquo cum ſinguli hujus Inſtituti Clerici intuitu beneficiorum ſuorum Reverendiſſimis DD. Ordinariis ea præſtare debeant, ac re ipſa præſtent, quæ alii Clerici extra Inſtitutum viventes, juxta cujuſque Diœceſis cunſuetudinem, intuitu eorumdem beneficiorum præſtare debent, bona ab eiſdem in commune ad maſſam communem jam collata, alio inſuper onere, ſeu exactione gravanda non ſunt, cum æquitatis ratio non permittat, ut ab hoc, quod ſuperflua ſua in communes pios, & tum ſtatui Eccleſiaſtico, tum ipſimet Sanctæ Eccleſiæ Catholicæ valde proficuos uſus conferant, amplius, quam alii Clerici ſæculares graventur: Cum enim eorum onera, ac obligationes quæ redditus beneficiorum ſuorum communiter cum illis ſine ulla exemptione ferant, merito iiſdem etiam cum illis juribus, privilegiis, atque immunitatibus gaudent. Hinc & particularis diſpoſitio circa temporalia hujus Inſtituti bona ad capſam jam collata, eorumque diſpenſatio in uſus præſcriptos ad ejuſdem Inſtituti Superiores ſpectat.

XXXI.

Vi Communitatis bonorum, ſive pacti Jurati, nemini liceat ex hujus Inſtituti Sacerdotibus, & Clericis teſtamentum ſæculare condere, aut conſanguineis ſuis bona ſua temporalia ex beneficiis, & functionibus Eccleſiaſticis, ac officiis quibuſcumque provenientia pro quacumque voluntate, voluntatem ultimam relinquere. Ideo omnes, & ſinguli quibuſcumque dignitatibus Eccleſiaſticis non obſtantibus obligantur, ut quocumque de rebus ſuis diſponendi modo Clericis conceſſo, & conſueto, bona ſua prædicta Superioribus hujus Inſtituti ad fundandas Domos educandæ juventutis, & Emeritorum Sacerdotum, alioſque fines huic Clericali Inſtituto conformes, diſpenſanda relinquant, memores omnia, quæ poſſederunt, eſſe propria Domini Noſtri Jeſu Chriſti, in cujus infinitam gloriam, profectumque animarum hoc Inſtitutum omni tempore ea impenſurum ſit, nihilque æquius eſſe, quam illorum, etiam commoda ſentire, quorum onera in vita, & morte ſuſcipiuntur.

XXXII.

Donationes Eccleſiæ, cui quis deſervüt, vel parentibus, Fratribus, & Sororibus indigentibus fieri poſſunt; ea tamen fieri debent cum præſcitu, & conſenſu Præſidis alicujus Diœceſis, vel Territorii, vel itaut juxta ratihabitionem ejuſdem valere debeant: Superioribus vero ejuſmodi denegare, vel immutare non licebit, niſi manifeſte videant, adhibito conſilio aliorum, aut habita etiam in re gravi ſententia Reverendiſſimi Domini Ordinarii, quod irrationabiliter ea facta ſint.

XXXIII.

Legata, & donationes, quæ ipſiſmet membris hujus Inſtituti ab aliis fiunt, intuitu officii, vel cujuſcumque reſpectus ad ſtatum Clericalem aut quodcumque officium, & ſpectant ad bona huic Communitati obligata, quæ vero dantur intuitu conſanguinitatis, affinitatis, vel amicitiæ mere naturalis, bonis patrimonialibus annumerantur. In caſu dubio donationis factæ ſtandum juri communi, ea tamen lege, ut ſi a conſanguineis, & affinibus uſque ad quartum gradum incluſive donationes fiant, eæ cenſeantur factæ perſonis, in cæteris vero caſibus dubiis cenſeantur factæ intuitu Inſtituti, ſive officii.

XXXIV.

Debita paſſiva, in vita, aut poſt mortem alicujus ex Inſtituto ſolventur ex mediis ab eodem relictis: Ubi vero ea non ſuffecerint, Communitas ad ſatiſfaciendum iiſdem obligata non erit, niſi cum expreſſo conſenſu Superiorum Inſtituti, & authentica ex ſcriptura eadem facta eſſe comprobentur: Idque ideo, quia cæteroquin gravia incommoda huic Inſtituto accreſcerent, & ipſum Inſtitutum, quod curam talis perſonæ in vita, & morte in ſe ſuſcepit, non tantum commodum pro membris ſuis non ſentiret, verum etiam grave damnum pateretur.

XXXV.

Quando per Parochi, vel Beneficiati deceſſum;

ſum, vel mortem ex gratioſâ Reverendiſſimi Domini Ordinarii, vel Patroni conceſſione, ſucceſſor ex hoc Inſtituto fuerit, mobilia, quæ ſucceſſori ad ducendam œconomiam neceſſaria ſunt, non diſtrahentur; Cum anteceſſor, ſi hujus Inſtituti fuerit, ſine detrimento nunquam vendat, ſucceſſor vero maxima eum incommoditate, & difficultate coemat, ac de novo familiæ de mobilibus proſpiciat: proinde a Superioris ordinatione, & prudeotia io tali caſu rerum temporalium diſpoſitio, ant tranſlatio, quæ ex rationabili neceſſitate, vel utilitate fieri ſubiude debere videbitur, dependebit. Ita tamen, ut pro iis, quæ ſucceſſori relinquuntur, honeſtum, & moderate taxatum pretium certo, & præfixo termino in caſu mutationis ab una ad aliam Parochiam, ſive beueficium ſolvatur anteceſſori, in caſu vero mortis Inſtituto.

XXXVI.

Quod vero, & quantum ex annuis hujuſmodi Beneficii redditibus, tum anteceſſori, tum ſucceſſori competat, pro illa parte temporis, quo quiſque illorum illud poſſidet, juxta Capitularia ſtatuta, vel alias cujuſque Diœceſis leges, & conſuetudines determinetur, & ordiuate adnotetur, idque præſente, ac confirmante eo, cui de jure, vel conſuetudine competit, & ſi opus fuerit præſente uno ad id ex Inſtituto deputato, ut omnis confuſio evitetur, & charitative ſingula diſponantur.

Obſervanda de fraterna Charitate.

XXXVII.

Cum hoc Inſtitutum pro fine ſuo haheat in ſalotem Populi ita diſperſim vivere, ut tamen quantum poſſibile fuerit, ubique duo, tres, vel plures ejuſdem Inſtituti Clerici, & Sacerdotes in eadem Domo fraterne cohabitent: Superiores diligenter invigilabunt, ut ex ſpeciali favore Reverendiſſimorum DD. Ordinariorum, ac Patronorum, liceat etiam Ruri fraternam duorum, vel plurium hujus Inſtituti Clericorum cohabitationem inſtituire, ac continuare.

XXXVIII.

In Oppidis, ubi ſubinde plura partim curata, partim ſimplicia exiſtunt beueficia, quorum poſſeſſores ſeorſim habitare conſueverunt, Sacerdotes Inſtituti, ubi duo, vel plura ejuſmodi beneficia obtinuerint, quantum fieri poteſt fraterne, cohabitare obligantur, in magnis tamen Civitatibus, niſi commode, & ſine periculo Animarum curæ ſuæ commiſſarum, poſſint, non uno loco omnes ſimul, ſed in diverſis bini, vel plures cohabitent.

XXXIX.

Quod ſi in Pagis, & Oppidis Parochialis Eccleſia Cappellanum hactenus non babuerit, interim tamen redditus adſint, quibus duo Clerici congrue ad onus paſtorale ferendum ſuſtentari poſſe videntur, Superiores cnm conſenſu Reverendiſs. Domini Ordinarii Parocho Sacerdotem non tam in ſubſidium animarum curæ, quam in ſubſidium continentiæ, & diſciplinæ, ſecurius ſervandæ adjungent.

XL.

Porro ſi Parochialis Eccleſia Cappellanias, ſeu filiales Eccleſias diſtantes ſub ſe habuerit, Reverendiſſimi Domini Ordinarii locorum rogandi erunt, quatenus permittant, ob bonum diſciplinæ Clericorum cohabitationes ita diviſas ad unam ſocialem contrahere, dummodo per excurſionem, citra neglectum animarum, humanitus prædicta loca provideri poſſint, in quo ex judicio Reverendiſs. DD. Ordinariorum determinatio fiet; dictæ Eccleſiæ filiales, vel Parochiæ à ſe invicem ultra horam non diſtent.

XLI.

Cæterum hi Sacerdotes tam Divina officia, quam Conciones, & Catechiſmos diligenter in Eccleſia propria peragant, non ſecus, ac ſi in loco reſiderent: Parochianos de baptizandis, & de providendis ægrotis provide admoneant, & ſemel ſaltem, præter feſta, & Dominicas in ſeptimana quiſque ad Eccleſiam ſuam certo die ad ſacrum celebrandum exeat, ut Parochiani, id præſcientes, ſuis, & ſuorum neceſſitatibus ſpiritualibus facile conſulere poſſint, ad ſacramentorum adminiſtrationem evocati, in omni caſu ſine mora promptos ſe exhibeant.

XLII.

Caſu quo tanta Eccleſiarum diſtantia foret, quæ poſitam menſuram notabiliter excedat, atque ob defectum reddituum duo habitare nequeant, qui tunc ſolitarie exponendus erit, ſit ſolitudinis amans, & provectioris ætatis, ejuſque conſtantia in caſtitate, & ſobrietate probe perſpecta haheatur; inſuper ſingulis ſeptimanis ad domum Decaualem, vel Parochiam aliquam ad Sacerdotes hujus Inſtituti pro faeienda Sacramentali confeſſione veniat, ei Superiori de vitæ ſuæ ſtatu frequentius rationem reddat, acceptaque ſpirituali exbortatione, & conſolatione novo cum fervore domum revertatur; in eundem finem ſæpius etiam talis a ſuperiore Decanali, vel Parocbo quodam viſitetur, pro adminiſtranda culina, & familia famulum habeat, obſerveturque, quod infra de ſeparatione Mulierum ſtatutum habetur.

Quid reſpectu cohabitantium Clericorum obſervandum.

XLIII.

In primis omnes ſtudeant ſe tales in converſatione ſuæ vitæ exhibere, ut ſuis affectibus ex ſincero corde ſic dominentur, quatenns cuivis cum animi jucunditate cohabitare ſciant, firmiter etiam ſibi perſuadeant in omni familia quantumvis bene ordinata imperfectiones, ac inordinationes quandoque contingere; binc apud ſe omnino ſtatuant, defectus aliorum in vera, & Chriſtiana patientia tolerare, ac ejuſmodi tam in temporalibus, qnam in ſpiritualibus ſupportare.

XLIV.

Superiores in conjunctione Clericorum prudenti circumſpectione ex notitia geniorum, & indolis attendant, ut tales ſemper combinentur, ne vel contemptus, vel oimia familiaritas inde ſeqnatur: pro directione univerſim tales conſtituantur, qui non modo paſſionibus ſuis ſufficienter dominari poſſe noſcantur, verum etiam illos, qui ipſis ſubjiciũtur in omni genere virtutum, & ſcientiarum, quantum fieri poteſt ſuperent, vel ſaltem adæquent: contemptum enim parit, ſi qnalitates ſubditi qualitatibus ſuperioris præſtent.

XLV.

Ubi duo, vel plures cohabitant, unus ſemper

per ſit ex iis; qui officio Œconomiæ cum debito rerum temporalium emolumento fungi ſciat, qui in rebus ſpiritualibus ferventior, & in ſervanda diſciplina exactior eſſe noſcatur.

XLVI.

Ubicumque hujus Inſtituti Sacerdotes ſimul habitant, ſuperioribus curandum eſt, ut neque omnes Juvenes, ſed ita potius ſenes conjungantur junioribus, ut ſeniorum cautela juniorum libertatem cuſtodiat, & juvenum fervor ſeniorum imbecillitatem in perferendis laboribus ſublevet, univerſim combinatio Sacerdotum ea circumſpectione ſemper ſiat, ut in quocumque unus, vel alter deficere noſcitur, tertius oppoſita, qua eminet virtute, defectum proximi ſui, quoad fieri poſſet, corrigat, atque emendet.

XLVII.

Præterea; non indignum quilibet arbitretur, ſi in proximo ſuo cuſtodem habeat, a quo charitative corrigatur, & moneatur, idque tam quoad actiones quæ domi, quam quoad ea, quæ foris peraguntur: Quapropter ſemper conari debent, ut duo ſimul, etiam foris exiſtant, qui ſibi invicem ſint tam converſationis, quam innocentiæ teſtes, ac monitores.

XLVIII.

Hoſpitales ad invicem, & ad omnes charitative cum omni humilitate ſe exhibeant, & ſervitia neceſſaria omnibus præſtari a ſuis curent: itineris enim moleſtiis defatigati, refrigerio hoſpitalitatis ſublevari debent: erga perſonas vero cujuſcumque ſtatus, ſervata proportione, ſe taliter habeant, ut ab omnibus bonum teſtimonium Charitatis Chriſtianæ reportare mereantur.

XLIX.

Denique ut, qui in hoc Inſtituto vivunt, in morte minime deſerantur: ſingulorum locorum ſuperiores diſponent, ut exequiæ Chriſtiano modo ſtatui Clericali conformiter peragantur, & in loco depoſitionis præmiſſa ſemper vigilia Defunctorum, tam primus, quam ſeptimus, & trigeſimus pro Defunctis celebretur. Inſuper omnes Sacerdotes hujus Inſtituti juxta Conſtitutionem Sacerdotum 28. pro ſalute animæ ejuſdem tria ſacra celebrabunt, qui in illa Diœceſi exiſtunt, ita tamen, ut in cæteris Diœceſibus, quæ uni alicui Archidiœceſi, more in Eccleſia conſueto, ſubjiciuntur, unuſquiſque ſi non tribus, ſaltem uno ſacro animam Defuncti divinæ miſericordiæ commendet.

Quid Superiores in puncto ſeparationis Mulierum obſervandum habeant.

L.

Eam Mulierum ſeparationem Clerici omnes communiter obſervare tenentur, in conſcientia adhoc adſtricti, quæ requiritur, & ſufficit ad vitandum ſcandalum, & ad proximam occaſionem peccandi tollendam. Ad tollendam vero omnem Clericorum cum mulieribus cohabitationem, in Cap. *Inhibendum extra de cohabit. Clericorum, & mulierum*, ita ſtatuitur — *Inhibendum eſt, ut nullus Sacerdos fœminas, de quibus ſuſpicio poteſt eſſe retineat, ſed neque illas quas SS. Canones concedunt, Matrem, Amitam, Sororem, quia inſtigante Diabolo, & in illis ſcelus perpetratum reperitur*. Unde præſens Inſtitutum eo collimat, ut Clerici, in eodem viventes, in inſtituendis hinc in familiis timorem Dei cuſtodem, caſtitatem Dominam, amorem vero Rectorem totius Domus ſuæ habeant.

LI.

Proinde nemini licebit, ex ſexu muliebri, ſive Matrem, ſive Sororem, ſive aliam in quocumque gradu conſanguineam, aut alias quantumvis piam, & Sanctam mulierem, ſub eodem tecto, quo Clerici duo, vel plures congregati habitant, habere, cum ſit vel periculoſum, vel ſcandaloſum, aut ſaltem non deceat, aliaque viro Clerico inde incommoda emergant.

LII.

Si quo caſu ſubſtantialis hæc Conſtitutio per ſe loquendo inviolabiliter ſervanda, in praxi, & caſu particulari nulla ratione obſervari poſſe videretur, eo quod familia de novo incipienda, in qua ob prædia ruſtica, vel aliam ob cauſam ſimilem pecora ſint alenda, & incontinenti fieri non poſſit per habitationem diurnam, nocturnamque diſtinctam ſufficiens ſeparatio: ea quamprimum ordinetur, ſive ex favore Reverendiſſimi Domini Ordinarii, ſive ex mediis ipſiuſmet Communitatis.

LIII.

Media porro, quibus generalis iſta Conſtitutio inoffenſo pede in familia Clericorum conſtanter decurrere poſſit, erunt ſequentia. In locis in quibus prædia ruſtica annexa eſſe non ſolent, culina, & tota familia virorum, ſive famulorum opera inſtituatur, qui omnia miniſteria domus præſtent; in locis vero, ſive Parochiis, quibus ruſtica prædia annexa eſſe conſueverunt, quorum ratione, & inevitabili quadam neceſſitate ſimilis culina, & familia propter emolumentum, fructuſque agrorum, & decimarum, inſtitui neceſſarium eſt, mulierum ſervitia tolerabuntur, ut ſic non ſolum culinæ, verum etiam toti reliquæ familiæ melius proſpiciatur.

LIV.

In dictis ſervitiis, Sacerdotum Parentes, & conſanguinei, quantum fieri poterit, conſtituantur, quibus deficientibus, aliæ honeſtæ provectioriſque ætatis perſonæ aſſumantur, ita tamen ut a Clericorum tam diurnis, quam nocturnis habitationibus, intercedente ſufficiente clauſura, ſejungantur, quod proinde Superiores hujus Inſtituti conſtantiſſime æmulabuntur.

LV.

In hunc finem Parochialibus ædibus domus ruſticæ in loco quodam vicino annectantur, vel pars in ipſa Sacerdotali, ſi amplitudo id patiatur per murum interjectum ſeparetur, in quibus Matres familias degentes, ſubordinatum quoddam ſuper totam familiam ruſticam regimen habebunt: Parochus vero hanc inferiorum directionem culinæ, & totius familiæ in prædictam matrem familias immediate rejiciat, ut ita Clerici negotiis inferioribus ſepoſitis a Mulieribus penitus ſeparati, in vitæ ſanctitate Deo ſervire, & ſaluti animarum liberius invigilare valeant.

LVI.

Porro, ut prædicta ſeparatio commodius obſervari queat, & ne ejus occaſione, aut Parochus neceſſariam inſpectionem in familiam negligat, aut in cibis, aliiſque requiſitis pro Clericis ad Domum Sacerdotalem deferendis, difficultas, aut incommoditas ſit inter utraſque ædes aditus, ac porticus intercedat, quo ita Do-

mus, & familia ruſtica ædibus Parochialibus annexa, & approximata accommodetur, ut ex eadem cibi inde ad Clericalem menſam commode deferri, & inſpectio neceſſaria haberi poſſit. Aditus ergo in inferiori, vel media contignatione ædium Sacerdotalium uſque ad Domum ruſticam traductus, & patens in fine clauſuram habebit, cujus beneficio prædicta ſeparatio fiat, itaut nemo Clericorum per illum aditum ex ædibus Sacerdotalibus ad Domum ruſticam, neque ex familia, & domo ruſtica ad domum Clericorum unquam tranſire valeat.

LVII.

Ut major cautela adhibeatur, quantum locorum conſtitutio patitur, domus Clericorum contra omnem acceſſum, (vel jannas non neceſſarias obſtruendo, vel muro circumvallando) ita muniatur, ut relicta ſolummodo unica ad Clericalem Domum Janua ordinaria, omnis utriuſque familiæ domeſticorum ad invicem acceſſus perpetuo diſcludatur, cujus rei melior accommodatio pro locorum Conſtitutione Superiorum diſcretioni relinquitur. Denique feneſtræ cubiculorum, & totius Domus Sacerdotalis bene ferreis clathris obſeratæ, & munitæ ſint, noctu occluſis diligenter foribus claves ad Superiorem deportentur, ita ut neque intrandi, neque exeundi ulla occaſio, ac ſuſpicio eſſe poſſit, & ſic tota Domus in timore Dei, & apud prudentes in bona æſtimatione ſtabit.

LVIII.

Pariter Domus Clericorum (etiam ubi familia ruſtica non eſt) ubique tam in Parochiis, quam in loco Decanali, & alibi, ſic accommodetur, ut Sacerdotes, & Clerici omnes cum Superiore Domus in congreſſu communi habitare poſſiut: Domus univerſim ſeris tectis muniantur, & cautelæ ſupradictæ ubique adhibeantur.

LIX.

Parochus, vel Beneficiatus (aſſumpto ſocio Sacerdote, vel hoc deficiente, alio innocentiæ ſuæ teſte) ad minimum ſemel in ſeptimana viſitet Domum familiæ ruſticæ (quod in aliis quoque œconomiis univerſim obſervandum) videatque num ea, quæ in domo ſub cura retinentur, illæſa conſerventur, & bene expendantur, atque advertentes aliquid non ut oportet conſervari, aut expendi, ſic corrigant, ut in poſterum recte, & ſolide omnia fiant: negociis cum debita gravitate, imperio, & modeſtia expeditis, ad Sacerdotalem Domum revertentur.

LX.

Quod ſi cum fœmina ratione paſtoralis officii, vel alia rationabili cauſa, neceſſario loquendum fuerit, in Domum Clericalem non intromittatur, & quæ conſilii, & neceſſitatis, & ſalutis animarum gratia loqui oportuerit, Clerici paucis, cum gravitate, & modeſtia in loco patenti abſolvant. De cætero Superiores, mulierum conſortia, abſque diſpenſatione, ſtrictiſſime præſcindant omni etiam pio prætextu excluſo, mulierumque viſitationes, extra caſum gravioris ægritudinis, nulli unquam permittant.

LXI.

Ut miniſterium, ad eos famulos, qui ad dies vitæ in hoc Inſtituto ſervire volunt, felicius ſuccedat: Superiores providebunt, ut ad hujuſmodi munus juvenes morigeri ſuſcipiantur, qui mature a Mundo abſtracti in culinæ miniſterio, aliiſque operibus domeſticis probe aliquot annis inſtruantur, hoſce famulos pietate pollentes Inſtitutum ad dies vitæ, ſanos, & vegetos, retinebit, & omnia neceſſaria ipſis ſubminiſtrando, ex debito obligationis amanter ſuſtentabit: Iiſdem nihilominus certa merces annua conſtituetur, ut quod ultra veſtitum, & alia neceſſaria exinde reſtat, pro eorundem ſubſtentatione a Superioribus in ſenio, vel alia neceſſitate expendatur, priuſquam ad communia Inſtituti bona pro ſublevandis eorum neceſſitatibus recurratur. Caſu vero, quo in neceſſitatem talem non inciderint, id quod ex hujuſmodi famulorum mercede reſtat, penes Inſtitutum manebit, pro aliis ſimilibus occaſionibus expendendum.

LXII.

Invigilabunt quoque Superiores, ut etiam cæteri famuli, qui ad tempus tantum inſerviunt, ſint fideles, & experti, quatenus hac ratione debitum ſervitium omnibus præſtetur, ac neceſſitati ſingulorum ſufficienter proſpiciatur. Ad omne periculum tam in ſpiritualibus, quam temporalibus excludendum, Parochi, cæterique Beneficiati, & Clerici quicumque circa ſuſceptionem, & dimiſſionem domeſticorum, Superioribus ad nutum obtemperabunt.

De ſuperioritate directiva, ejuſque neceſſitate, ac principiis practicis, ut hoc Inſtitutum perpetuo in Clero conſervetur.

LXIII.

Ut hoc Inſtitutum feliciter ſubſiſtat, debitam inter membra, reſpectu Superiorum, inferiorum ſubordinationem requirit. Unde, præter publicam Reverendiſſimis Ordinariis præſtandam obedientiam, quædam directiva morum, ad diſciplinæ vigorem in Clero ſervandum, ſtatuitur, per quam ſingulorum, qui de hoc Inſtituto ſunt, vita in via charitatis immediate inſpiciatur, & ſic Clerici cum ſuo legitimo capite, quod ſunt Summus Pontifex, & Reverendiſſimi Domini Ordinarii, perfectius, quam unquam coadunentur.

LXIV.

Porro hæc Superiorum ejuſdem Inſtituti directio, privata ſolummodo, & œconomica, eo potiſſimum ſpectat, ut a Clericis eidem addictis omnia, & ſingula, tam in ſpiritualibus, quam temporalibus, juxta ejuſdem Conſtitutiones fiant; qui contra eas deliquerint, paterne moneantur; quin, & inter domeſticos parietes, levioribus pœnis medicinalibus potiſſimum, ſi res ita poſtulare videatur, corrigantur: Ii denique, qui a Reverendiſſimis DD. Ordinariis ob graviores exceſſus publica auctoritate puniti fuerint, ſubſequenter in domibus emeritorum per exercitia ſpiritualia, exempla, & monita piorum virorum, ſolide emendentur. In reliquis vero, una cum omnibus Inſtituti hujus membris, quivis Superior Summo Pontifici, & Reverendiſſimi DD. Ordinarii ſui Juriſdictioni ſic ſubeſt, ut non tantum ad ea, quæ a Clericis ſæcularibus communiter præſtanda ſunt, ſed etiam ad Conſtitutionem hujus Inſtituti, ac debitæ diſciplinæ obſervationem a Reverendiſſimis DD. Ordinariis adſtringi poſſint.

LXV.

Quamobrem omnes, & ſinguli, non ſolum Dei mandata, divinaque conſilia fideliter obſer-

vent,

vent, & mandatis, ordinationibuſque Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, ac Reverendiſſimorum DD. Ordinariorum debite ſeſe ſubjiciant; verum etiam Conſtitutionibus, & diſciplinæ hujus Inſtituti, tam Supremus Præſes, & Superiores reliqui, quam cæteri Clerici obtemperent, prout uniuſcujuſque conditio requirit, ut ſic totus ſtatus, undequaque perfectus in ſua compage conſervetur. Cæterum obedientia reſpectu Superiorum hujus Inſtituti, nulla ſpecialis ex obligatione juramenti, ſed ſolummodo ea eſt, quæ ex jure naturali in quovis ſtatu Superiori legitime mandari debetur.

LXVI.

Superiores ſe ipſos exemplum præbentes in quotidianis exercitiis, & obſervatione ſtatutæ diſciplinæ primi exiſtentes, per prudentiam, & diſcretam moderationem ad ſui amorem omnes trahentes, ea ſuavitate regnent, qua ab omnibus libenti animo, rationabile obſequium diſciplinæ, obedientiæque præſtetur, unde quamdiu per ſolas admonitiones, paternaſque ordinationes ſubditos ad ea, quæ præſtanda ſunt, inducere valent, poteſtate ſibi tradita, mandando ſub obedientiæ vinculo, uti non debent, ſed ſolummodo dum ſubditos ſuos, alia ratione in rebus gravioris momenti ad obſervantiam rerum præſcriptarum inducere nequeant, præ primis vero attendere debent ad debitam punctorum ſubſtantialium communitatis bonorum, cohabitationis fraternæ, & mulierum ſeparationis practicam obſervantiam.

LXVII.

Ordinarie autem hic ordo in correctione alicuius, qui contra Inſtituti Conſtitutiones, ac præcipue contra puncta ſubſtantialia delinquit, conformiter præcepto de fraterna correctione a Chriſto Domino Noſtro Math. 18. expoſita, ſervandus erit. Primo moneatur fraterne ab immediato ſuperiore ſuo, vel alio quocumque. Secundo, ſi hæc fraterna monitio nihil proficiat, recurratur ad mediatum ſuperiorem Diœceſanum, vel alium: quod ſi vero ſuperiorum Inſtituti charitativas admonitiones, & correctiones contempſerit, deferatur ad Eccleſiam videlicet ad competentem Judicem Eccleſiaſticum, qui pro ſua Juriſdictione ad parendum talem compellat; in delictis autem publicis perſonarum hujus Inſtituti, ſi Rmus D. Ordinarius a ſe ſtatuendas pœnas potius in domo Emeritorum, quam alibi perſolvi a Reo voluerit, in eo ſuperiores Inſtituti ſtricte obediant.

LXVIII.

In ſpecie vero quilibet ſuperior ea fideliter exequatur, quæ ſui ſunt muneris, nec in officium alterius majoris, aut minoris ſuperioris inordinate ſe immiſceat, ne confuſio ſuboriatur, neque etiam rerum Cæleſtium contemplationi, ac ſpirituali quieti intantum ſe tradant, ut reliqua faſtidientes, ſuorum curam, vel obiter tantum gerant, vel omnino negligant: quæ omnia in homine privato virtutis, in ſuperiore verò maxime vitioſitatis eſſe merito cenſenda ſunt.

LXIX.

Divinis promiſſionibus innixi, viam regiam confidentiæ in Deum in quibuſvis negotiis, adverſitatibuſque conſtantiſſime teneant, certiſſime ſibi perſuadentes, omnipotentem Dei bonitatem ſemper plura nobis dare paratam eſſe, quam noſtra neceſſitas requirat. Inſuper regimen ſuum ſolida, & conſtanti probitate, ac pietate in Deum ita firmare ſatagent, ut inter ſuos, tanquam ſol a mane uſque ad veſperam, ſancto quodam virtutum fulgore lucere conſpiciantur, Apoſtolo monente: *Te ipſum præbe exemplum bonorum operum.*

LXX.

Conſtitutionum obſervationi ſedulo invigilent majorum placitis inhærendo, novitates fugiant, ad externam quoque diſciplinam ſolide obſervandam magno zelo incumbant, ut ſubditi facile intelligant, tranſgreſſionem, etiam minimorum Superiori ſuo diſplicere. Conferentias ſpirituales ſuis temporibus inſtituant, & cum ſuis privatim, etiam ſæpius loquantur, ut ſciant in quo ſtatu quiſque verſetur, & quas neceſſitates tam in ſpiritualibus, quam temporalibus patiatur.

LXXI.

In omnibus tales ſe ſubditis exhibere ſatagant quales ipſi libenter etiam alios erga ſe habere vellent, ſi ſubditi eſſent, & maxime ſibi curæ habeant, ut ſine ſuæ perſonæ exceptione uniformem aliis cohabitationibus in humili mentis, ac ſpiritus ſubmiſſione vitam degant, & nec minimum talis eminentiæ ſignum edant, quod proprium amorem, aut ſuæ perſonæ honorem, faſtumque animi ſapiat, ſed in omnibus actionibus. ac mandatis manſuetudinem verborum, ſuavitatem morum, modeſtiam, & charitatis affectum demonſtrent, ut ſic ſubditi in obſequium obedientiæ captiventur.

LXXII.

Erga omnes humanitate, comitateque utantur faciles aures eorum honeſtis poſtulatis præbendo, & pro diverſitate nationum gravitatem, ſeveritatemque ita conjungant, ut qui amore regi malunt, filios ſe eſſe experiantur, qui verò ſecus fecerint, imperium ſentiant ſuperioris; beneficiis quoquè domeſticæ charitatis omnes ſibi in obſequium amoris devincire conentur, & eorum delicta virga ſeveritatis, ac juſtitiæ ita corrigant, ut tamen ſimul oleum conſolationis ad exemplum Samaritani vulneribus infundant; inſuper diligenti circumſpectione ad ſuorum neceſſitates attendant, & tempeſtive eaſdem ſublevare ſtudeant; omni etiam hora promptam benefaciendi voluntatem, accedentes experiantur.

LXXIII.

Simplicem veritatem, ut pupillam oculi cuſtodiant, ut ſicut os loquitur, ita & cor ſentiat, animique candorem, & ſinceritatem tam in verbis, quam in factis excluſa omni politica ſimulatione, ſic præſeferant, ut ſubditi de contrario nullam ſuſpicionem habentes vere ſentiant tuto ſe illis fidere poſſe. Datam fidem erga omnes fideliter cuſtodiant, & ſi quid ſecretorum ſubditi illis crediderint, ſilere ſciant.

LXXIV.

Ad animi fortitudinem in adverſis in omni vita ſua magis conentur, qua domeſticorum, & propriis malis poſſint reſiſtere, atque æquo animo ad exemplum Chriſti, & Sanctorum ejus tolerare. Pondere fortitudinis caveant, ne nimia animi facilitate ad omnem ſubditorum propenſionem, preceſque, propoſitam ante ſententiam mutent. In rebus agendis deliberationes ſerias præmittant, ad quas tam experientia quam natura prudentiores adhibeant, proponant res diſcutiendas abſque inclinationis ſuæ manifeſtatione

tione in utramque partem: interim tacite ſecum rationum momenta diſcutiant, concedantque Conſultatoribus ſufficiens pro rei gravitate tempus deliberandi, ut ſic in ferendis ſententiis prudenter procedant.

LXXV.

In ſententia, quam ſemel conſilio elegerunt, fortiſſime perſiſtentes, etiam non obſtantibus quibuſcumque contrariis, ad executionem rerum conſtantiſſime provehantur, ſi tamen propter circumſtantias primum ex poſt facto ſupervenientes, aut prius ignoratas, moralis impoſſibilitas rerum exequendarum, aut majora damna ab executione proventura conſpiciantur, providentiæ erit cum conſilio ſeniorum aliam viam ingredi: præterea innatum animi teporem viriliter corrigant, matureque malorum initiis obſiſtant, medicinas oppoſitas non ad extrema conjiciant laborum pertæſi.

LXXVI.

Juſtitiam diligant, eamque indifferenter erga omnes obſervent, ſuorumque delicta impunita non relinquant, in horum tamen vindicatione pro rei gravitate, & perſonarum qualitate, ita ſe gerere ſtudeant, ut omnes medicinam potiùs quam vindictam ſentiant, inſuper prudentia utantur, qua in delictis quædam diſſimulare ſciant, quæ tempore magis congruo corrigantur, graviora priùs corrigant, & gradatim ad minora ſic deſcendant, cognoſcantque cujuſque naturam quibus potiſſimum ſinguli facilius corrigi poſſe videantur.

LXXVII.

In rebus agendis extrema devitentur; proinde rigidiorem partem nunquam facile amplectentur quamdiu per mitiorem viam ſe obtinere poſſe correctionem ſperant; neque interim per neglectum, aut contemptum minorum, ſolis gravioribus invigilandum eſſe ſibi falſo perſuadeant, aut in hiſce errantes admonere, & punire negligant. Memores quoque poteſtatis ſuperioritatis ſibi factæ humilitatis ſtudio, ſua mandata ſeque ipſos ſubjiciendo contemni non permittant, multo minus ſubditorum judicia ſuis ita antepo nant, ut malint ex illorum ſententia errare, quam ex ſua prudenter aliquid ordinare.

LXXVIII.

Ut in perpetua quadam erecta mentis ſtatione ſuo officio invigilare valeant, temperantiæ fulgore omnibus, tam domi, quam foris præluceant, & convivia devitent; neque ſpreto domeſticorum ſuorum commercio, externorum converſationem, & amicitiam ambiant; ſed libenter cum ſuis eſſe, converſari, & conveſci ſatagant; erga quos etiam, uti erga omnes alios liberales cum debita tamen moderatione exiſtant. In converſatione ſe ſuis ridendos nunquam exhibeant, nec rebus illis ſe immiſceant, quas ignorant, aut in quarum ſcientia non excellunt, inde enim dedecus potius, atque contemptus, quam auctoritas in eos redundare ſolet.

LXXIX.

Venerationis, aliarumque prærogativarum obſequia ſibi a ſubditis præſtita, mutuo honore, & charitatis officio omnibus grati repetant; quin & tametſi ejuſmodi venerationum ſtipendio ſubinde priventur, a charitativo tamen eorum obſequio minime recedant; hoc namque animos mire devincire, ac quaſi captivare conſuevit. Animi motus ſibi ſubjectos, moderateque ſuſpenſos habeant, maxime vero iracundiæ frœnum injiciant, & ubi ſubnaſcentes illius ſtimulos ſenſerint, vincant ſe ipſos, & cum tranquilla mens fuerit, quid agendum ſit judicent.

LXXX.

Caveant ſe reſpectibus humanis induci, ut horum intuitu ea inferioribus permittant, quæ cum Inſtituti diſciplina, felicibuſque ejus progreſſibus pugnent. In omnes intentos habeant oculos, & in eos etiam, quorum virtuti atque induſtriæ multa committuntur, caveantque ne in eos nimia, vel confidentia, vel diffidentia ferantur, quia utrumque felicem familiæ gubernationem non nunquam labefactat. Similiter uni nimium addicti tantum nunquam tribuant, ut alii ſe neglectos, contemptos ſentiant, quæ omnia æmulationes, & contemptus, aliaque ingentia mala in gubernationem domeſticam invehere ſolent.

LXXXI.

Detractionibus non ſolum fidem, ac aures non præbeant, ſed veluti peſtem hoc vitium proſcribant. Adulatorum aſſentationes fugiant, neminemque in ſua conſilia admittant, quem hujus vitii reum habuerint, quæ talenta unicuique Deus, natura, experientia, ætaſque conceſſerit ſuperiores ſolerter obſervent, & ex eorum cognitione munera domeſtica ſingulis divideut.

LXXXII.

Seniores, ac laboribus fractos ex animo colant, & venerentur, illorumque neceſſitatibus ſedulo occurrant, paterneque habeant. Paternam infirmorum curam gerant, ex animo illis condolendo, ſæpius viſitando, verbis aliiſque tam ſpiritualibus, quam temporalibus mediis conſulendo. Cognoſcere quoque domeſticorum ſuorum egreſſum, & ingreſſum, quibuſque in occaſionibus, & cum quibus converſentur, quid a ſingulis domi fiat, omneſque domeſtici ordinis, ac diſciplinæ perturbationes pro viribus eliminare conentur.

LXXXIII.

Ut officio ſuo eo magis ſatisfaciant in diariis omnia notabiliora conſignabunt, eo ordine, & modo, ut ſi neceſſe ſit omnibus rationem reddere valeant. Sic Juramenta a ſingulis præſtita, & manu propria ſubſcripta, aliqua ejuſmodi particularia certo loco aſſervabunt, & ut has ordinationes perpetuo obſervent, ſingulis diebus tacite ſe compenſent, quid in officio ſibi commiſſo neglexerint, & ſi quid deprehenderint ſerio proponant, cum Divina gratia in humilitate Spiritus emendare.

De regreſſu ad Superiores.

LXXXIV.

Uni cuivis ſubdito recurſus ad Superiores majores conceditur, ut ſi quandoque quiſpiam a ſuo immediato Superiore, ſive in ſpirituali, ſive in temporali neceſſitate indebite gravaretur, & de illis Superior humiliter rogatus remediari nollet, in eo caſu ad mediatum, & altiorem Superiorem eo amoris, & confidentiæ filialis affectu accedat, quo filius ad Patrem neceſſitate preſſus accedit; ſervandus tamen erit in ejuſmodi recurſu debitus ordo, ut ſaltem regulariter, & ſine ſpeciali cauſa ab infimo Superiore, omiſſo remedio, ad ſupremum non recurratur, excepto recurſu-

curſu ad Summum Pontificem, qui ſemper etiam omiſſo medio adiri poteſt.

LXXXV.

Quod ſi ob quamcumque difficultatem a Superioribus hujus Inſtituti per privatam, & œconomicam directionem, ſervato prædicto ad Superiores regreſſu, non correctam, ad forum publicum in rebus hoc Inſtitutum concernentibus a gravato deferenda foret, deciſio talis difficultatis, juxta hujus Clericalis Inſtituti Conſtitutiones a S. Sede Apoſtolica approbatas, & SS. Canones reguletur ab eo Riño D. Ordinario in cujus Diœceſi ejuſmodi difficultas occurrit.

LXXXVI.

Prædictus regreſſus in vera, bene conſiderata, & rationabili neceſſitate quæ vel perſonam, vel œconomiam, vel ſtatum concernat, ita fiat, ut interim de priſtino, ac debito amoris affectu, aut de ſubjectionis voluntate, ac promptitudine nihil remittentes, omnia æquo animo, ſedatis prorſus paſſionibus cum debita humilitate, ſuæ voluntatis reſignatione, ac prompto, & indifferenti ad omnia animo, Superiori aperiant, & ejuſdem judicio tanquam filii obedientiæ acquieſcant. Modum denique eum in prædicto regreſſu ad Superiorem obſervent, ut inde nulla incommoda, aut diſciplinæ domeſticæ detrimenta conſequi poſſint.

De revelatione Hominis interioris Superiori facienda.

LXXXVII.

Medium in primis neceſſarium ad conſervandos ſtatus ſpirituales in debita ſua perfectione, & perenni felicitate, eſt revelatio hominis ſui interioris, cujus beneficio notitia acquiratur, qua propriis quarumlibet tentationum, & ſupplantationum diaboli (quibus ipſam ſtatus ſubſtantiam, & genuinum vocationis Spiritum paulatim in ſingulis membris infringere, enervare, & peſſundare conatur) principiis mature obvietur, ac reſiſtatur, inſidiæque mundi, ac carnis mature deprehenſæ detegantur, ac declinentur, aut futuræ, imminenteſque præcaveantur.

LXXXVIII.

Proinde ſingulis annis unuſquiſque ſemel tempore exercitiorum Spiritualium Patri ſuo Spirituali totum hominem ſuum Spiritualem, & internum fideli ſinceritate revelet, & detectis ea ratione diabolicæ ſupplantationis inſidiis, & ſalutaribus ejuſdem conſiliis contra eaſdem munitus interim de novo pie, ſancteque vivere, & in viam ſalutis, ac perfectionis progredi incipiat; Confeſſario quoque ſuo proprio ſuum internum hominem tam ad bona, quam ad mala aperiant, inſtinctuſque, ſive bonos, ſive malos revelent: præterea per modum familiaris colloquii Superiori in diſtrictu Decanali omnes Clerici, qui ſub ipſo degunt, tempore viſitationis fideliter ſtatum, in quo pro tempore, quoad ſuum hominem ſpiritualem fuerint, aperient; cujus etiam ſpiritualibus mediis, & piis monitis, quæ præſcripſerit diligenter, acquieſcent.

LXXXIX.

Idem obſervabunt Superiores Decanalium diſtrictuum reſpectu Præſidis Diœceſani ſub viſitatione annua ejuſdem, aperiendo eodem modo ſtatum hominis ſui ſpiritualis candida fidelitate: Pari ratione Præſides Diœceſani, quoad ſuas perſonas, uti, & illi, qui eiſdem Præſidibus cohabitant obſervabunt, reſpectu majoris Superioris, ſive tempore viſitationis, ſive alio tempore convenienti, ſingulis annis hominem ſuum interiorem, pari ratione revelantes, & ſic per ordinem Superiores omnes uſque ad Supremum Præſidem id obſervabunt; denique ipſemet Præſes Supremus in annuis exercitiis eamdem revelationem hominis ſui interioris Patri ſuo Spirituali faciat; pari quoque ratione negocium animæ ſuæ in humilitate, & fidelitate cum Confeſſario ſuo proprio omni tempore vitæ ſuæ pertractabit; porro dexteritas in Superioribus requiritur, ut revelantem ad ſectandam majorem perfectionem in fortitudine ſpiritus excitatum cum conſolatione dimittant.

De notitia perſonarum habenda.

XC.

Quantum fieri poteſt Superiores hujus Clericalis Inſtituti notitiam de ſingulis, & de totius ſtatus Conſtitutione provide omni tempore callere oportet; qua ratione ſinguli ad obtinendam æternam ſalutem, & ſtatus totus ad debitam ſuam perfectionem, quam congruentiſſime dirigatur. In hunc finem quilibet Superior tam pro ſpiritualium rerum, quam temporalium directione conſtitutus, notabit ea, quæ conſideratione digna fuerint: deinde totius Inſtituti Præſes pro felici gubernatione noſſe debet ſingulorum diſtrictuum ſtatum, uti, & alii Superiores diſtrictus ſui notitiam habebunt: in hunc finem Superiores inferioris Ordinis majoribus Superioribus de perſonis ſibi ſubditis debitam informationem certis temporibus dabunt: ſcilicet Superiores Seminariorum de ſuis ſtudioſis, uti, & Superiores Domuum Emeritorum de perſonis ibidem exiſtentibus, Superiores diſtrictuum Decanalium de perſonis ſui diſtrictus, & ſic per ordinem.

Ordinationes pro OEconomis.

XCI.

Ut Communitas bonorum cum majori fructu Eccleſiæ Catholicæ ac præſertim Cleri executioni dari poſſit, & ut omnia hujus Inſtituti membra videant, ac re ipſa experiantur, quod præter bonum in rebus, & exercitiis ſpiritualibus ordinem, etiam temporalium adminiſtrationem in omnibus quoad fieri poteſt, ordinate procedat, ſingulorum locorum Œconomi eam in adminiſtrandis rebus temporalibus adhibeant curam, ut merito ſinguli propter bonum in rebus omnibus ordinem ex animo lætentur.

XCII.

In hunc finem tam ſuperiores, quam Œconomiarum adminiſtratores, & quicumque aliquo modo rerum temporalium curam habent, magna cura, providentiaque circumſpicientes attendant, tam ad Subditos ſuos, quam ad univerſæ Œconomiæ adminiſtrationem, eumque in eadem ordinem conſtanter obſervare ſatagant, ut ex illa unicuique omnia non ſolum ad neceſſitatem, ſed etiam ad convenientem commoditatem miniſtrentur; itaque omnes, qui ſimul habitant, exinde ſatisfactionem habeant.

XCIII.

Ad obtinendam prædictam adminiſtrationem domeſticam ſpectat, ut ſingularum hujuſmodi

modi rerum adminiſtrationes ita dividantur, quatenus mediante ſubordinatione officiorum a ſummo uſque ad infimum ſinguli in ordine, ac munere ſuo rite præſtando, omni tempore contineantur, & ordinationis ſuæ directionem a Superioribus capiant.

XCIV.

Œconomi ſeipſos aliis non præferentes, ac potius in omnibus per abnegationem ſui exemplum præbentes ita cum aliis uniformiter per omnia vivant, ut intra omnes ab infimo uſque ad ſummum amoris, pacis, mutuæ dilectionis, & unitatis vinculum integerrime conſervetur, dum omnes (cæteris paribus) ex prædicta rerum omnium uniformitate ſe vere pro filiis, & domeſticis haberi manifeſte deprehendunt.

XCV.

Quod ſi contingat aliquem eſſe debilioris complexionis, Superiores illius infirmitati paterne condeſcendentes eumdem cum conſenſu Rmi Ordinarii in Parochia, vel conditione aliqua, ubi cum Socio ſecundum aliquas commoditates ſibi neceſſarias commodius vivere poſſit, exponi curabunt. Univerſim erga ſuos in infirmitatibus, & aliis caſibus humanæ neceſſitatis auſteri non exiſtant, ſed magis per omnia iiſdem compatientes ſe vere, & cordialiter charitativos exhibeant.

XCVI.

Ob graviſſima damna, quæ tam ex parte domeſticorum, quam externorum evenire ſolent, æs alienum non contrahant; proinde familiam ſuam ea circumſpectione inſtituant, ne facile unquam annui ſumptus redditus excedant, ex oppoſito namque cumulata debita debitis accreſcunt.

XCVII.

Pro domeſtica politia debite conſervanda, omni poſſibili conatu, diligentia, ac providentia curent rerum omnium munditiem ſervare; non minori ſoliditate ſtudeant, ut omnia, & ſingula in ſuis locis ſint diſpoſita in quovis loco particulari veſtiarium ordinetur, in quo ſicut omnia veſtimenta aſſervari, ita etiam ex eodem omnia, & ſingula cuilibet ſubminiſtrari oportebit: debita quoque Bibliothecæ, & librorum cura habeatur, taleſque libri procurentur, qui potiſſimum pro meditationibus, lectione ſpirituali, concionibus, catecheſibus, & ſimilibus uſibus neceſſarii erunt, Catalogus quoque librorum in eodem loco aſſervetur.

XCVIII.

Quemadmodum abjectio, aut nimius luxus externæ ſpeciei, atque habitus Clericorum apud omnes vituperare, & contemptibilem reddere, ita modeſtia, & honeſtas maxime ſemper commendare conſuevit; inde enixe laborandum eſt qua ratione utrumque conjungatur: in veſtitu ergo uniformitatem, & honeſtatem longarum togarum ſive talarium cum collaribus, prout honeſtos Clericos decet, ubique terrarum omnes diligenter obſervabunt. Cura autem hujus penes diſpenſatorem rerum temporalium cujuſque loci erit, ut ſuos honeſte, & mature veſtiri faciat, & uniformitas quantum fieri poteſt, perpetuitate quadam ubique, & in omnibus obſervetur. Materia togarum talarium univerſim ea erit, quæ, & honeſtatem, & modeſtiam in homine exteriori præſeferens, individua quadam ſocietate conjungit, qualis omnis illa materia eſſe poteſt (ſervata diſpoſitionis proportione aliquo modo ad officium, & dignitates externas) quæ ſplendore, forma, aliiſque qualitatibus vanitatem, luxum, & mollitiem minime præſeferat.

XCIX.

Similiter in victu, aliiſque quibuſcumque rebus cum cæteris paribus, æqualitatem, & uniformitatem erga omnes obſervent, qua debita animorum unio inter domeſticos foveatur; ejuſquoque providentiæ Superiores, & Œconomi eſſe debent, qua ſingulorum neceſſitates ſolicite reſpiciant, & præveniant, aliorum quoque conſilio, præſertim in rebus gravioribus, familiam ſuam in via charitatis fideliter adminiſtrent.

C.

Quod attinet ad rationem adminiſtrandæ œconomiæ ad extra ſtudioſe caveatur, ne avaritiæ nota huic Clericali vitæ, Œconomorum, ſive aliorum culpa merito imputari poſſit: Hinc ſi legata quædam pia huic Inſtituto advenirent, in iis magna cum moderatione, & quarumcumque perſonarum ſatisfactione, quantum prudenter fieri poterit, procedi debet; pari modo in vendendo, & emendo, Œconomi æquitatis ſint memores; Opificibus quoque, & operariis ſatisfactionem ſine moroſitate præſtent: idem etiam obſervetur quoad famulos, alioſque domeſticos.

CI.

Circa jura ſtolæ, oblationes annuas, funeralia, ac ſimilia accidentalia, omnes omnino tam prudentiæ, quam diſcretionis memores, liberum illis, qui talia ſolvere tenentur, relinquant, dare ex bono, & libenti animo, quod juſtum, & æquum ipſimet judicabunt, & ſine gravi difficultate dare poterunt: quod ſi vero bonitate, & diſcretione illa ſubditos abuti videant, tum merito, quæ ſibi ex jure Parochiæ, & Eccleſiæ ordinatione debentur ad jura parochialia manutenenda poſtulare poterunt, & ſubinde debebunt.

CII.

Unuſquiſque Sacerdos beneficiatus ad diſtribuendum Pauperibus aliquid habeat, ut pro iiſdem convenienter expendatur. Ordinariæ tamen eleemoſynarum elargitiones non ab omnibus paſſim fiant ſed ab Œconomo, aut alio ab eo deputato.

CIII.

Juxta Conſtitutionem 20. Sacerdotum ſuper redditibus omnibus tam fixis, quam accidentalibus, uti & ſuper expenſis tam Ordinariis, quam extraordinariis juſtus, & exactus calculus ab omnibus Œconomis in manuali, ſive libello quodam ubique teneatur, ordinatumque quoddam ratiocinium quotannis ab uno quoque Œconomo de omnibus acceptis, & expenſis conficiatur, ac certo loco, ac tempore præſcripto exhibeatur. Ut vero ordinatius in hoc puncto procedatur, particularia ratiocinia aſſerventur in quovis loco particulari, Decanalia in loco Decanali, extractus eorumdem apud Capſam Diœceſanam, ſicque uſque ad calculum generalem omnium rerum hujus Inſtituti procedendo, quatenus Superioribus convenienti tempore ubique exhiberi poſſint.

CIV.

Archivium particulare in quovis loco, & aliud in loco Decanali, uti & in quavis Diœceſi, & Archidiœceſi, generale denique pro toto Inſtituto ordinari debet, itaut in particularibus docu-

Digitized by Google

documenta Parochialia, ſpecificatio reddituum, inventaria rerum domeſticarum, una cum inventariis librorum, & ſimilia: in generalibus vero Archivüs generalia documenta aſſerventur eo ordine, & modo, ut pro quavis occaſione ſtatim ad manum haberi poſſint.

De Officio, & directione Superiorum in ſpecie.

CV.

Superiorum hujus Clericalis Inſtituti ſequens ſubordinatio ſtatuitur, uti, & Œconomorum, qui dependenter a Superiorum directione rerum temporalium curam gerunt, ut ita ab infimo uſque ad ſummum tam Superiores, quam Œconomi inter ſe connexionem, & debitam dependentiam habeant, ultimaque diſpoſitio hujus Inſtituti a Præſide Supremo derivetur, ut ſic mutuo conſilio, & directione ordine ſuo peragantur, ac diſpenſentur.

CVI.

Tota vero ſubordinatio tam Superiorum, quam Œconomorum in quinque gradibus perſonarum conſiſtit. In primo ſunt Superior cujuſque loci particularis: in ſecundo Superior alicujus diſtrictus Decanalis, & Œconomus: in tertio Præſes, & Œconomus Diœceſanus: in quarto ubi Diœceſes quædam correſpondentiam habent Præſes Archidiœceſanus, & Œconomus: in quinto denique Supremus totius inſtituti Præſes cum ſuo Œconomo; Qui omnes quatenus a Rmis DD. Ordinariis ſuis dependeant habetur ſupra num. 86., & in ſequentibus clarius exponitur.

De Parochiali, & cujuſque loci particularis directione.

CVII.

Quia Clerici, & Sacerdotes hujus Inſtituti per pagos, & oppida in ſalutem Populi diſperſi, bini, terni, vel plures cohabitare ſolent, diviſim in ſingulis locis ſuperioritas, & inferioritas conſtituatur neceſſe eſt, ut diſciplinæ debitum obſervationis effectum ſortiatur, dum omnes uni, in quovis particulari loco obediunt, quam Superioritatis directionem perpetuo is habebit, qui Parochus, ſive principalis Beneficiatus cujuſcumque loci pro tempore extiterit.

CVIII.

Cui proinde non ſolum tota familia, verum magis Clerici cohabitantes in omnibus, quæ rationabilia ſecundum Deum fuerint, tam in ſpiritualibus, quam temporalibus, ſecundum præſcripta hujus Clericalis Inſtituti obedient, qui tamen non omnia proprio motu diſponet, ſed ſuorum conſilium in omnibus, quæ alicujus momenti fuerint, adhibebit.

CIX.

Singuli locorum particularium Superiores ſuorum maxime domeſticorum curam ex animo gerant, diligentique circumſpectione attendant, ut timor Domini, & animorum unitas perpetuo in ædibus ſuis vigeant: tam in gubernatione Domus, quam adminiſtratione œconomiæ dirigi ſe ſinent a ſui Decanalis diſtrictus ſuperiore, & quæ in viſitatione, vel alias fuerint mandata, diligenter obſervabunt.

CX.

Inſpiciant frequenter in anno res, quæ poſſidentur ut quæ reparatione indigent mature reparentur; aut quæ ſervando ſervari non poſſunt, de illis mature diſponatur. Vigilanti etiam cura ad ſuppellectilia, libros, cellam, & loca frumentis deputata attendant, ne quid intereat furto, prodigalitate, aut alio modo male diſtrahatur: quare claves diligenter penes ſe, vel (ſi ratio particularis ita poſtulari videatur) Clericos ſibi cohabitantes retinebunt.

CXI.

Originalia Decimarum, aliorumque proventuum Inſtrumenta in Archivio cujuſque loci diligenter aſſerventur, cum annotatione temporum, quibus quæque pendi ſolent, juxta quorum normam ſingulis annis fiant duo Libelli, ut in unum referantur per ordinem Prædiorum perceptæ Decimæ, in alterum vero annui Canones, ſive hi in certa pecunia, ſive in alia re pendantur; ſine præſcitu Superioris diſtrictus Decanalis fructus Decimarum in agris non vendantur, nihilq; quoad locationes, contractus, aut debita contrahenda, aliaque ſimilia ſpectat, ſine ejuſdem conſilio, aut conſenſu faciant, cui tamen rationes ſuas in contrarium, ſi quas habuerint, modeſte proponant.

CXII.

Inventarium ordinatum ſecundum certas rubricas omnium mobilium, quæ in Domo ſunt, vel ad ipſam ſpectant, habeant, illudque annuatim tempore viſitationis revocent, adſcribendo ea, quæ noviter advenerunt, & expungendo, quæ abſumpta, vel vendita fuerint. Referant quoque ſummatim in codicem lites, & acta, quæ alicujus momenti circa res temporales contigerint. Si quæ utenſilia ab extraneis commodato acceperint, annotent omnia ſpeciatim, & calculo rerum domeſticarum, ſpecificationem adjungant, donec ſingula reſtituantur.

CXIII.

Nullos notabiles in ædificia, aut alias extra ordinarias cauſas exponent, ſine præſcitu Superioris Decanalis, & expreſſo illius conſenſu, & quod in uſus quotidianos oportebit neceſſario impendi, curent, ut id cum debita utilitate, & induſtria fiat.

CXIV.

Conſcribent de die in diem ſecundum certas rubricas in libro, ſive manuali adhoc deputato, tam, quæ in frumentis, quam, quæ in pecunia, & aliis acceperint, & expenderint, reddantque deſuper rationem Superiori diſtrictus Decanalis ſaltem ſemel, vel bis in anno quando viſitabit, cui etiam debita, & credita Parochiæ aliaque majoris momenti negocia, & acta ſua indicabunt, ut ita totius familiæ ſtatum plene intelligere poſſit.

CXV.

Pecunias, quæ ad quotidianos uſus non fuerint neceſſariæ ſeorſim reponant, prompto, paratoque animo conſignandi Superioribus ſuis quantum ea iis in aliqua particulari neceſſitate ad bonum hujus Inſtituti Superioribus neceſſarium viſum fuerit.

CXVI.

Tenentur certo ſtatuto tempore facere relationem Superioribus diſtrictus Decanalis, non ſolum de vita, & moribus Clericorum, ſibi cohabitantium, & domeſticorum, verum etiam in quo ſtatu, familia, tam circa temporalia, quam ſpiritualia verſetur, & quæ pericula, incommodaque emergere poſſe videantur. Ad

Con-

Digitized by Google

Conventum in in diſtrictu Decanali habendum, annuatim quoque debent comparere, Scientiarum exercitationes frequentare, aliaque media arripere, quæ ad conſervationem Inſtitutæ diſciplinæ a Superioribus ſalubriter fuerint ordinata.

CXVII.

Clericos ſibi cohabitantes ad nutum Superiorum (poſtquam a Rmis DD. Ordinariis id petitum, & conceſſum fuerit) ſuſcipient, vel dimittent, prout commune Parochianorum, vel Clericalis hujus Inſtituti, aut particulare, ipſorummet Clericorum bonum requiſiverit. Qui vero Canonice inveſtiti Parochi, vel Beneficiati fuerint, non niſi ex rationabili, & gravi Cauſa a Rmis DD. Ordinariis cognita, & approbata (ſervata SS. Canonum, & S. Conc. Trid. diſpoſitione) mutabuntur. Ad vacantia Beneficia non pro arbitratu ſuo aſpirabunt, ſed expectabunt donec a Superioribus Inſtituti ordinariis ad ea aſſequenda commendentur.

De Oeconomo Parochiali.

CXVIII.

Œconomus cujuſque loci particularis ordinarie ipſe Parochus erit, aut qui in illo loco primas tenet, quod ſi tamen Parochus in ſpiritualibus magis, quam temporalibus præſtaret, vel pietatis ſtudio abſorptus, hæc infima deſpectare videretur ad illius inſtantiam œconomiæ adminiſtratio in alium aptiorem transferri poterit; ita tamen, ut Parochus Superior ſemper exiſtat, ab ejuſque directione ille œconomus dependere debeat.

CXIX.

In caſu, quo ipſe Parochus œconomiam adminiſtrabit, inferiorem quamdam diſpenſationem Clerico cuidam cohabitanti ad hoc apto dabit; v. g. curam veſtiarii, Cellæ vinariæ, expenſas quotidianas minutiores in culinam, accepta in ſtola minori, de quibus omnibus ſingulis menſibus rationem reddere teneantur.

Obſervanda quædam ab illis, qui Parocho, aut Beneficiato principali cohabitant.

CXX.

Rerum temporalium adminiſtrationi præter, vel contra officium ſuum nemo ſe immiſceat nec earum diſpoſitionem ambiat. Liceat tameo cuique prædictarum rerum diſpenſatorem, fraterne per modum conſilii de aliquo notabili emolumento, vel detrimento œconomiæ admonere: Res neceſſariæ quoad veſtimenta, & alia utenſilia ab Œconomo ſingulis procurentur.

CXXI.

Quemadmodum Parochi, aliique principales Beneficiati, ita, & Cappellani, & quicumque Beneficiati, aut Clerici, cum aliis cohabitantes ſinguli ſuos redditus, vel certum ſuum ſalarium habeant, de quo in uſus huic Inſtituto convenientes congruo modo diſponere poſſint; cum quilibet reſpectum, & obligationem ſuam non habeat ad perſonam particularem hanc, vel illam, ſed quivis ex ipſis toti Inſtituto, quoad res, & redditus ſuos, ac viciſſim totum Inſtitutum cuilibet membro obligatum intelligatur. Cæterum hæc ordinatio, quod Clerici certum ſalarium habere debeant, de iis tantum intelligitur, qui finitis ſtudiis, aut præſtito Juramento, certum officium habent. Clerici vero primæ, & ſecundæ claſſis cum ante præſtitum Juramentum nondum ad communitatem bonorum obligentur, ſi quod Beneficium habent ad aliud non obligentur, quam ut ſumptus pro ſuis perſonis factos ex beneficii redditibus ſolvant.

CXXII.

Unde is, qui præeſt in quavis Domo particulari, debet id, quod cohabitantibus Clericis ex ſalariis, & creditibus ultra victum, & veſtitum, & alias expenſas per annum ſupereſt, Superioribus conſignare, ut pro ipſiſmet Clericis ſervato ordine, & diſtinctione aſſervetur, donec ipſimet pro œconomia inchoanda, vel pro ſubſidio pauperum parentum ſuorum, aliis congruis, aut neceſſariis expenſis faciendis indigeant, aut Inſtituto voluntarie in vita conſignent.

CXXIII.

Cuilibet Beneficiato, aut Clerico aliquid pecuniæ ab Œconomo ad obvios, & quotidianos neceſſarios uſus, ita dandum eſt, ut poſtquam expenderint tantundem ab Œconomo denuo accipiant: Accepta vero ratiociniis debito modo, & ordine inſcribantur, prout alia omnia, quæ ſub manibus ſuis concredita habuerunt, certo ſtatuto tempore in manualem Œconomi referenda ſunt.

De directione in diſtrictu Decanali ſervanda.

CXXIV.

Ut directio Parochiarum, aliorumque locorum particularium fructuoſe ſubſiſtat, ſequitur ſecunda ſuperioritas, ad quam pro quolibet Decanali diſtrictu locorum Decani rurales, ſi ex hoc Inſtituto fuerint, aut alii habiles ex eodem diſtrictu aſſumentur, qui per Juramentum Rmo D. Ordinario ſuæ Diœceſis, uti etiam huic Inſtituto (quatenus de fidelitate eorundem quoad publicam ordinario, & quoad privatam, ſive œconomicam directionem Inſtituto ſufficienter provideatur) ſe ſe obligabunt juxta formulas infra num. 142., & 143. expreſſas ſolis perſonalibus mutatis.

CXXV.

Dicti Superiores diſtrictuum Decanalium, ſi ſimul publico officio Decani fungantur, præter conſuetam publicam functionem, qua omnes totius Decanatus Parochos, & alios Presbyteros in foro externo dirigunt, inſuper non ſolum quos ſecum in Domo Decanali habuerint, ſed etiam omnes illius diſtrictus Parochos, & Clericos (qui ex Inſtituto ſunt) ſecundum illius Conſtitutiones gubernabunt, quorum directioni omnes tam in ſpiritualibus, quam temporalibus filialiter ſubjacebunt: Ipſi vero eadem, quæ a Parochis obſervanda ſunt, in primis obſervabunt, ut cæteri illorum exemplum reſpicientes captivati, ad imitationem facilius trahantur.

CXXVI.

In quem finem memores eſſe debent quantopere referat, ut ſuos Domi, & omnes ſui diſtrictus Sacerdotes, & Clericos, non ſecus dirigant, ac ſi omnes ipſis cohabitatione exiſterent præſentes; Hinc in Domo ſua vigilanter curabunt omnium Conſtitutionum exactum ſervari ordinem, libenter quoque videant, ſi Sacerdotes ſui

ſui diſtrictus frequenter in Domo Decanali ſuum regreſſum quærent, invigilentque, ut omnem charitatem ſentiant, & mutuam animorum unitatem ioibi quaſi propriam ſuam habere reſidentiam experiantur. Ex quo capite mire ad obſequium imitationis, mutui amoris, & obedientiæ trahentur.

CXXVII.

In gerendis rebus ad directionem pertinentibus, quorumdam Sacerdotum ſecum habitantium, ut & in ſuo diſtrictu exiſtentium conſilium adhibeant, eorum maxime, qui judicio Præſidis Diœceſani prudentia, & agendi dexteritate præ reliquis pollere judicabuntur: in Domo ſua Seniorem Sacerdotem conſtituent, cui in ſua abſentia directionem Domus committant, cum inſtructione debita ſecundum quam ſciat ſe gerere.

CXXVIII.

Ordinarie bis in anno ſingula ſui diſtrictus loca una cum ſocio Œconomo, viſitando diligenter inſpiciant, non ſolum tranſeundo, ſed cum Clericis ſingulorum locorum ſine ſuæ perſonæ acceptatione per aliquot dies in quotidiani curſus, & exercitiorum obſervatione convivant, non ſecus, ac ſi Domi degerent, ut hac ratione cæteri excitati, ejus, quæ in diſciplina, & quotidianis exercitiis jugiter adhiberi debet, ſedulitatis exemplum concipiant: Videant quoque num omnia, tam in ſpiritualibus, quam temporalibus juxta normam hujus Inſtituti obſerventur, & quæ ex mutuis Parochorum, aliorumque cohabitantium relationibus minus accurate obſervari deprehenderint, verbo, & opere ad debitam obſervationem reducere conentur.

CXXIX.

Gravamina, & difficultates ſingulorum audient, & pro poſſibilitate ſublevabunt: quorum dilatio fieri non poteſt, & majoris momenti ſunt, Superioribus ſtatim intimabunt, eorumque diſpoſitionem quam cum neceſſario præſcitu, & conſenſu Rmi Dñi Ordinarii fecerint, vel fieri procuraverint, ſtudioſe exequantur: quæ vero moram patiuntur, diligenter annotabunt, ut Præſidi Diœceſano deſuper ſuo tempore ordinate referre poſſint: Notificent item uniuſcujuſque genium, quatenus ad meliorem gubernationem, & ſalutem requiri videtur: Præmoneantque mature de neceſſariis mutationibus, & morbis Parochorum, ut Superiores mature ſingulis providere, & neceſſarias diſpoſitiones facere, aut ab illis, quorum intereſt, ut fiant, curare valeant.

CXXX.

Si officio publico Decani ſimul funguntur, conſiderantes duplicem obedientiæ ordinem, in iis, quæ Rmorum DD. Ordinariorum ſunt, eorum Officialibus; in iis vero, quæ Inſtitutum ſpecialiter concernunt, ſuperioribus illius fideliter morem gerant, ad quod eo magis obligabuntur, ſi in his quoque mandatum ſpeciale, eorumdem Rmorum DD. Ordinariorum accedat, juxta quæ in viſitationibus ſtatutis, ex quæ Ordinariorum ſunt ad normam publici Juris inſtituant, repertos defectus corrigendo; quæ vero ad hoc Inſtitutum ſpecialiter ſpectant, ſecundum normam Conſtitutionum dirigant, graviora utriuſque tori ſic notent, ut Rmo D. Ordinario, & Præſidi Diœceſano Inſtituti debite referre poſſint.

CXXXI.

Singulo trimeſtri, ſive quibusvis anni quartalibus ordinarie Præſidi Diœceſano integram relationem facient de ſtatu, in quo unuſquiſque locus, & perſona Inſtituti verſetur, tam circa ſpiritualia, quam temporalia, idem facient extra hoc præſcriptum, ſi urgens neceſſitas id poſtulaverit. Ipſi quoque in directione ſua quo ad res Inſtituti regi ſe permittant a Præſide Diœceſano, quod a potiori etiam de aliis Superioribus intelligendum eſt; nihilque majoris momenti ſine eorum præſcitu, & voluntate aggrediantur.

CXXXII.

Ad Conventum Diœceſanum comparere tenentur, quoties Superiores Inſtituti eos ad hunc conſcripſerint. Singulis annis duos in diſtrictu ſuo Conventus inſtituant; ad unum horum Parochi, ad alterum Cappellani, & Beneficiati conveniant, ut ſinguli referant, quæ ad obſervationem accuratiorem præſcriptæ diſciplinæ, & ad meliorem hujus Inſtituti progreſſum in locis circa perſonas, ſpiritualia, & temporalia relata neceſſaria fuerint.

CXXXIII.

Tam Domus illius, in qua habitat, quam Parochiarum pecuniæ, quæ ad communes pios uſus conſignantur, vel etiam pro perſonis particularibus ſolummodo aſſervantur, reponantur in Aream ad hoc deſtinatam, cujus clavem unam ipſe, alteram ſenior Sacerdos, & tertiam Œconomus diverſam cuſtodiat. In eadem liber aſſervabitur, in quo ſcribatur ſumma pecuniæ, tam quę infertur, quam quæ effertur pro neceſſitatibus in diſtrictu illo evenire ſolitis.

CXXXIV.

In Archivio ſuo diligenter aſſervabunt inſtrumenta originalia, non ſolum proventuum illius loci, cui particulariter præſunt, verum etiam ſingularum Parochiarum tranſumpta manu Notarii publici ſubſcripta ſuis locis reponant, ut facile inveniri poſſint; Similiter ſervent diſtinctam, & ordinatam regiſtraturam circa acta ſui officii publici (ſi id ſimul geſſerint) ab ea, in quam acta Inſtituti oportebit referri.

CXXXV.

Poſt ſingula ſexennia in locis, ubi Decanorum mutatio ſolita eſt, in Conventu Decanali Superiores pro tali diſtricto conſtituti mutentur: in aliis locis, ubi hoc munere perpetuo fungi ſolent elapſis dictis annis, quoties rationabiliter viſum fuerit confirmari poterunt; conſtituentur vero a Præſide Diœceſano, ubi correſpondentia non eſt, quod Domum Juventutis, & Emeritorum in una Archidiœceſi; Ubi vero ejuſmodi correſpondentia eſt, Præſes Archidiœceſanus eoſdem ſervato ordine, & modo debito conſtituent: qui deinde acceptati a Reverendiſſimis DD. Ordinariis ſuis, eiſdem juxta formulam Superius citatam per Juramentum ſe obligabunt. In caſu, quo Decanus perpetuus ob negligentiam, vel aliud Inſtituto intolerabile delictum mutandus foret, interim tamen, ut ab officio publico deponatur, commode obtineri non poſſit, Superiores privatam directionem ſtatutę diſciplinæ hujus Inſtituti, in quemcumque habiliorem Parochum, vel beneficiatum illius diſtrictus transferent.

Digitized by Google

De Oeconomo Decanali.

CXXXVI.

Omnes Parochiarum, aliorumque locorum Œconomi, ab uno Decanali Œconomo, qui hojuſmodi rerum adminiſtratione prudentiam, ſedulitatem, & dexteritatem habere noſcatur, dirigentur; qui vigilantem oculum habebit, ut non tantum io Domo Superioris Decanalis, ſed ut ubivis omnia recte ordinent.

CXXXVII.

Ad eum finem ſæpius in anno, prout præſens neceſſitas, & utilitas requirit, ad ſingula loca veniet, ad cognoſcendum cujuſque œconomiæ ſtatum, & ad defectus, ſi qui occurrant mature emendandos. In defectum Œconomi, ipſe hujus diſtrictus Superior id præſtabit per ſe, quod per Œconomum ab eo dependentem præſtari debuiſſet, donec rebus melius ordinatis, alia perſona pro hoc officio ipſi adjungi poſſit.

CXXXVIII.

Judicio Præſidis Diœceſani unus ex Domo Decanali magis idoneus ad œconomiæ inferioris curam conſtituatur, qui quotidianas expenſas, & accepta in codice, ſive manuali conſcribat; reddatque ſingulis menſibus accepti, & expenſi rationem; ut deinde ea ſummatim io librum rationum Domus Decanalis ſecundum certas rubricas referatur.

De Præſidis Diœceſani directione.

CXXXIX.

In unaquaque Diœceſi, ubi receptum fuerit Inſtitutum, Præſes Diœceſanus erit, qui debitæ diſciplinæ, & Conſtitutionum obſervantiæ inter Clericos diſtrictuum Decanalium curam, & directionem habebit, ſi quæ Rmus D. Ordinarius eumdem Vicarii in Spiritualibus Generalis munere fungi vellet, ad ejuſdem beneplacitum utrique muneri cum debita obedientia ſatisfaciet, ne minimum omittendo, & faciendo, quod Ordinario ullo modo, ſive quoad reſpectum, ſive quoad aliud præjudicare jure videri poſſet; Sed potius in omnibus ab eodem ita dependebit, eaque vigilantia officio ſuo ſatisfacere ſtudebit, ut debitus reſpectus, jura, & ſimul etiam perfectior obedientia, illeque exoptatus odor, bona ſcilicet converſatio a Clero, ad obſequium ejuſdem Ordinarii fideliter deferantur.

CXL.

Quod ſi non ſit ſimul Vicarius Generalis, Ordinarii ſui, tunc ad œconomicam directionem & Inſtituti hujus diſciplinam tantummodo invigilabit, publice ne in minimo attingendo; alias ſi Vicarius Generalis ſimul ſit, debitam diſtinctionem utriuſque fori, tam fraternæ correctionis, & œconomicæ directionis, quam publici officii obſervabit, tam in ordinationibus faciendis, quam in relationibus, & viſitationibus, utrumque ſeorſim notando & referendo.

CXLI.

Præſidis Diœceſani officium erit totius ſui diſtrictus Clericos ea vigilantia paterne ita dirigere, ut pie in hoc Sæculo converſantes omnibus viſceribus in ſalutem Populi diffundantur, quibus ipſe in omnibus prælucere enixe ſtudebit, itaut inter ſuos in obedientia, humilitate, patientia, ſobrietate, caſtitate, manſuetudine, modeſtia, gravitate, affabilitate, amore, & contemptu rerum temporalium quaſi vivum omnium virtutum exemplum emineat.

CXLII.

Ut fidelitas ejuſdem, uti & obedientia, ac io officio ſedulitas tam erga Ordinarium, quam reſpectu hujus Inſtituti magis conſtet, præſtabit Juramentum juxta formulam ſequentem.

Formula Juramenti pro Præſide Diœceſano, quo ſe Ordinario ſuo obligare tenetur.

Ego N. N. pro hac Diœceſi N. aſſumptus Præſes Deo, & tibi Rmo D. Ordinario meo, tuiſque canonice intrantibus Succeſſoribus ſpondeo, & juro me ſub Juriſdictione tua Ordinaria ſecluſa omni exemptione io vita Clericali, juxta Conſtitutiones Clericorum Sæcularium in commune viventium a S. Sede Apoſtolica approbata, ſemper victurum, & moriturum, inſuperque Clericos ſic curæ meæ commiſſos, & committendos juxta eaſdem Conſtitutiones fideliter directorum, & cooperaturum, ut hæc vita Clericalis ex primario ſuo fine animarum curam per ordinarias functiones Parochiales intendens conſtanter perſeveret. Die N. Menſis Anno N. ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Formula Juramenti, quo idem ſe in Inſtituto obligare tenetur.

CXLIII.

Ego N.N. Inſtituti Clericorum Sæcularium in commune viventium Sacerdos per Diœceſim N. conſtitutus Præſes Deo, & tibi N. N. ſupremo hujus Inſtituti Præſidi, tuiſque canonice intrantibus ſucceſſoribus ſpondeo, & Juro me io hoc Inſtituto, ſalva Rmi D. Ordinarii mei Juriſdictione, ſemper victurum, moriturum &c. ut ſupra.

CXLIV.

Juxta prædictas Juramentorum formulas mutatis mutandis, alii certorum diſtrictuum Superiores juramentum ſuum Rmis DD. ſuis Ordinariis, & Inſtituto præſtabunt.

CXLV.

Ut vero dictus Præſes Inſtituti hujus Clericos, & Sacerdotes quoad privatam, & œconomicam directionem ad ædificationem Eccleſiæ eo facilius in ſanctæ vitæ converſatione gubernet, io cujus Diœceſis Epiſcopali Civitate quoſdam viros ex hoc Inſtituto ſecum habebit, qui ætate, ingenio, doctrina, diſcretione, & dexteritate, prudentia, & experientia docti excellant, & Præſidi a conſiliis in rebus Inſtituti bene ordinandis exiſtant, quidam vero inter eoſdem juniores erunt, qui ingenio, doctrina, prudentia, & aliis ad idem aliquando præſtandum prædtiti a cæteris addiſcant.

CXLVI.

Ad hoc munus ex Decanalibus, aliiſque locis ad nutum Ordioarii aſſumantur Viri, quorum prædictæ qualitates a juventute, & longa experientia ex adminiſtratione officiorum, & datis conſiliis deprehenſa ſufficienter Superioribus conſtiterint, ut ita Præſes cum iiſdem, & toto Clero ſub Ordinario capite ſuo in vitæ ſanctitate, & Clericali diſciplina per debitam ſubordinationem omni tempore continuetur.

CXLVII.

Digitized by Google

CXLVII.

Ex prædictis viris unus erit Œconomus curam habens rerum temporalium hujus Inſtituti in tota Diœceſi; & alius vir inſignis in ſpiritualibus, qui Præſidi Diœceſano in omni data occaſione ſpecialiter ad manum erunt.

CXLVIII.

Porro in obtinendis Parochiis, aut aliis quibuſcumque Beneficiis, ad quas, vel quæ præſentationes ab Ordinariis, aliiſque Eccleſiaſticis, vel Sæcularibus poteſtatibus, tanquam patronis ſuppliciter impetrare oportet, communem ſtylum obſervantes, humillimiſque precibus omni tempore ea pro ſubjectis idoneis petere, itaque dicta ſubjecta ad hujuſmodi Beneficia commendare ſtudeant, ut quoad hæc, & omnia alia, tam in obtinendis, quam reſignandis Beneficiis reſpectu Rmorum DD. Ordinariorum, & aliorum Patronorum, ordo debitus, & uſitatus cujuſque Curiæ Epiſcopalis ſtylus accurate obſervetur.

CXLIX.

Ad Rmi D. Ordinarii ſui beneplacitum ſingulis annis in propria perſona totius ſui diſtrictus Domos, in quibus Sacerdotes hujus vitæ habitant, viſitabit, & obique 2.3.4. vel plures dies prout præſens neceſſitas, & utilitas poſtularit, perſiſtens, ſingulorum locorum, dein ipſorummet Sacerdotum gravamina, & neceſſitates, tam ſpirituales, quam temporales paterno amore audiat, omnibuſque ſecundum rationabilem utilitatem corporis, & animæ gratificari ſtudeat: Errantes paterne corrigat, & ad meliorem frugem per media ſalutaria reducere ſatagat: deſolatos, & puſillanimes conſoletur, & mutationem eorum ordinet, ac per eum ad quem pertinet expediendum curet, quorum ſaluti corporis, & animæ rationabiliter expedire judicaverit.

CL.

In ſpiritualibus attendat quomodo ſinguli in vita ſpirituali ſubſiſtant, an non periculum ad lapſum aliquem immineat, an, & qualiter in pace inter ſe vivant; an cum debita charitate a ſuis Superioribus immediatis dirigantur, & quomodo diſciplina Inſtituti, tam in ſpiritualibus, quam temporalibus obſervetur, quæ omnia ex informatione mutua Superiorum, & inferiorum, & ex particulari cum quovis colloquio ſcire poterit, corrigenda ſuavi conſilio, & efficaci admonitione corrigat, & quæ notanda fuerint diligenter conſignet.

CLI.

De viſitatione annua ſuam debitam relationem Rmo D. ſuo Ordinario faciet, ut cum ejuſdem conſenſu, aut poſitiva approbatione omnia in praxim dirigantur: quod ſi item ex viſitatione habita referenda fuerint, quæ ad publicum forum non ſpectant, eidem Rmo D. Ordinario ſic referantur pro neceſſariis mutationibus, & ordinationibus faciendis, ut nihilominus ea, quæ ſecreta ſunt, & ſalva charitatis, & Juſtitiæ lege propalari non poſſunt, & pro præſentibus circumſtantiis ad ſolam fraternam directionem ſpectant, in ſecreto permaneant.

CLII.

Ad Domum Præſidis Diœceſani, vel ad alium commodiorem locum, ſingulis annis cum conſenſu Rmi D. Ordinarii Superiores Decanales, eorumque Œconomi indicto per Præſidem Diœceſanum certo die, poſt habitos particulares Decanalium diſtrictuum Conventus congregabunt; eritque Conventus Diœceſanus, ſive Congregatio in eum finem ordinata, ut videlicet omnia gravamina, neceſſitates, & omnia alia, ſive in ſpiritualibus, ſive in temporalibus legitime proferantur, & quæ ad majorem Dei gloriam, proximorum ſalutem, & in primis ad hujus Clericalis Inſtituti conſervationem, incrementum, & perfectionem: Deinde etiam quæ mores, ritus, & debitam in his uniformitatem; omnia denique, quæ ad bonum ſpirituale, & temporale ſpectent, auditis conſiliis ſingulorum, prævia matura conſideratione, Præſes Diœceſanus deſuper concluſa in Domino faciat. Decanalium diſtrictuum Superiores, & alii ſingula concluſa poſtquam a Rmo Dño Ordinario fuerint conceſſa, & confirmata, Domum revertentes omnia executioni demandent, tam in Domo ſua, quam aliis in locis, quorum directio ipſis eſt demandata.

CLIII.

Præſes Diœceſanus eligendus ſit in Conventu Diœceſano poſt ſingulos octo annos, & in caſu mortis, & extraordinariæ mutationis per aſſiſtentem Prioris Præſidis in ſpiritualibus, ac Superiores Decanales, (& Præſidem Archidiœceſanum pro eo caſu, quo inter Diœceſim, & Archidiœceſim adſit communicatio reſpectu domus Emeritorum, & bonorum Communium); ſi vero Ordinario placuerit unum ex Inſtituto ſuum habere Vicarium Generalem, qui ſimul ſit Præſes, tunc tres præ omnibus digniores judicati, eidem per prædictas nominentur, & illius ſit arbitrium eligendi unum ex tribus magis idoneum. Eorum ſit confirmatio Præſidis pluries facienda, ſi libuerit, quorum electio fuit.

CLIV.

Caſu quo extraordinaria mutatio Præſidis Diœceſani neceſſaria videretur, Præſes ſupremus per certam perſonam, vel per literas rationes hujus mutationis faciendæ Rmo D. Ordinario exponet humillimis cum precibus, ut in ejuſmodi mutationem conſentire dignetur: Si vero Rmus Dñus Ordinarius ipſemet mutationem Præſidis ob ejus negligentiam, vel ex alia cauſa fieri vellet, ut diſciplina, & alia vi præſentis Inſtituti obſervanda eo melius in effectum deducantur, electio novi Præſidis eodem ſupradicto modo fiat. Si Præſes Diœceſanus officio etiam Vicarii Generalis fungatur, & negligenter ſe gerat in concernentibus Inſtitutum, vel ex alio capite, ſit in facultate Superiorum Inſtituti libere alium eidem ſubſtituere, atque eligere.

CLV.

In præmiſſis caſibus conſtitutus Præſes, ubi a Rmo D. Ordinario acceptatus fuerit, Juramentum, ut ſupra præſtabit: quod etiam tunc fiet, cum in Diœceſim quandam de novo Inſtitutum introducendum, & talis Præſes Diœceſanus a Supremo Præſide deputatus fuerit.

CLVI.

Pro debita obſervantia Communitatis bonorum in ſingulis Diœceſibus Capſa, ſive Arca quædam pro bonis communibus illius diſtrictus conſtituatur, in quam certis temporibus ex Decanalibus Capſis, quod pro eorumdem diſtrictuum neceſſitate, & uſu moraliter judicio Superio-

perjorum non neceſſarium videbitur, deponi oportet; uti etiam, quod aliunde in bonum illius Diœceſis pro præſenti Inſtituto quocumque modo adveniet: Hujus Capſæ clavem unam Præſes Diœceſanus, alteram ejus Œconomus, tertiam Superior particularis illius Domus, in qua capſa eſt, habebit.

De Oeconomo Diœceſano.

CLVII.

Ut adminiſtratio rerum temporalium, quam quilibet Superior diſtrictus Decanalis cum ſuo Œconomo habet, ſuum finem debite obtineat; In quavis Diœceſi Œconomus erit, qui rerum temporalium Inſtituti in eadem Diœceſi curam habeat, Præſidi cohabitet, eidemque in munere ſuo ſit ſubjectus, & cum eodem ſub viſitatione œconomias ex informatione mutua cognoſcat; An omnia ſecundum Inſtituti bujus diſciplinam inſtituantur, & ſecundum neceſſitatem cum debita utilitate in victu, & amictu, aliiſque rebus impendantur. Ratiocinia etiam tam in Ædibus Superioris Decanalis, quam in aliis quibuſcumque locis una cum cujuſque diſtrictus Decanalis Œconomo recipiet, obſervanda præſcribet, & emendanda corriget.

De Præſidis Archidiœceſani directione.

CLVIII.

Officium Præſidis Archidiœceſani pro tota quadam Archidiœceſi, in qua plures Diœceſes uni Archiepiſcopo ſubſunt, ordinatur. Quod ſi Diœceſis quædam valde ampla cum aliis quoad Domum Emeritorum connexionem non haberet, vel ex quocumque alio capite, directio hujus Diœceſis a quodam Præſide Archidiœceſano fieri non poſſet, eo caſu totum, quod a Præſide Archidiœceſano præſtandum foret, fieri debebit per Præſidem dictæ Diœceſis.

CLIX.

Præſidi igitur Archidiœceſano in ſuo diſtrictu Præſidis Diœceſani, & alii Clerici hujus Inſtituti, quoad œconomicam directionem ſtatutæ diſciplinæ, & obſervantiam Conſtitutionum ſubjecti erunt, tam quoad ſpiritualia, quam temporalia in omni humilitate, & reverentia, promptaque obediendi voluntate, ejuſque juſſa lubenti animo exequentur. Ipſe vero Præſes ſuis in omni virtutum genere præluceat, omniaque in pondere prudentiæ, in menſura conſilii, & modo dexteritatis, ac diſcretionis aggrediatur, ut ea ratione omnes ad ſui amorem trahere, & ſine ullo Superioris, ac publicæ poteſtatis præjudicio, & offenſione hoc Inſtitutum optime in Domino gubernare valeat.

CLX.

Prædictus Præſes debita obedientia, timore, ac reverentia Reverendiſſimis DD. Ordinariis humillime ſubjacebit, negocia externa, Eccleſias, & quæ in aliis quibuſcumque Juriſdictioni ordinariæ ſubjiciantur, ne quidem in minimo attingere præſumat, atque ut de ſubjectione ejuſdem omni tempore ſufficienter conſtet, Reverendiſſimo Domino Archiepiſcopo ſuo per juramentum ſe obligabit, ea formula quæ habetur ſupra num. 142. de Præſide Diœceſano, ſolis perſonalibus mutatis, quod idem etiam intelligitur de juramento, quo ſe huic Clericali Inſtituto obligare tenetur, juxta formulam n. 143.

CLXI.

Ad eumdem ſpectabit ſuſceptio tam juventutis in Seminariis huic Inſtituto propriis, vel ſaltem notitia perſonarum ſuſcipiendarum in Seminariis Epiſcopalibus, directioni hujus Inſtituti commiſſis, priuſquam tales Juvenes Reverendiſſimis DD. Ordinariis pro actuali ſuſceptione commendentur, ſuſcipiet quoque, qui jam Sacerdotes, aut finitis ſtudiis adhoc Clericale Inſtitutum ſuſcipi voluerint, & univerſim totius ſui diſtrictus directio in ſpiritualibus quoad diſciplinam hujus Inſtituti a dicto Superiore fiet, ad quem propterea graviora ferenda erunt.

CLXII.

Eidem Præſidi a Conſiliis in eadem domo cum ipſo, & in vicinia habitantes erunt quidam viri prudentes, & docti, quorum opera, conſilio, & matura circumſpectione in officio ſuo adjuvetur: prædicti viri ad beneplacitum Rmi D. Archiepiſcopi eidem ſimul a conſiliis eſſe, & ſimul pro ratione circumſtantiarum alia beneficia curata, vel non curata in eodem loco conſequi, vel habere poterunt. De habitatione ejuſdem Præſidis in Domo Emeritorum habetur *part. 3. num. 17.*

CLXIII.

Officium hujus Præſidis erit, potiore tempore cum ſuo Œconomo diſtrictum ſuum viſitare, & ubique ea, quæ præſens Inſtitutum concernunt, ſive ſpiritualia, ſive temporalia negocia ſint, paterne ex omni parte inſtituere, itaut ex hac ipſius viſitatione Superiores, & inferiores ejuſdem directioni ſubjecti dirigantur. Ad eumdem ſpectabit per Œconomum ſuum ordinare quomodo per media Communitatis in ſingulis neceſſitatibus ſuccurri poſſit, ac debeat, & univerſim commune bonum hujus Inſtituti in fines ſuos ſecundum Deum diriget, cum Præſide Diœceſano conferet dando principia in praxi obſervanda, ordinando qualiter Sacerdotes recenter ordinati, vel alii, qui beneficium ſtabile nec dum obtinent, applicari debeant, ut ipſe Præſes Diœceſanus poſtea eoſdem Reverendiſs. D. Ordinario commendet, & promotionem in ſingulis caſibus humilibus precibus impetret.

CLXIV.

In viſitatione ſua idem Præſes perpetuo hoc obſervabit, ut ante omnia ingrediens Diœceſim illius diſtrictus Archiepiſcopalis, Reverendiſſimum Dominum Ordinarium illius loci adeat, & cum omnimoda ſubmiſſione facultatem, ac benedictionem Clericos hujus Inſtituti in eadem Diœceſi habitantes, in iis, quæ ad œconomicam hujus Inſtituti directionem ſpectant, viſitandi humillimis precibus petat, ejuſque imperio in omnibus obediat, & tunc demum viſitationem ſuam in Domino ſalubriter perficiat, eaque finita debitam relationem deſuper Reverendiſſimo Domino Ordinario faciet. Quod idem reſpectu Rmi Domini Archiepiſcopi ſui obſervabit, humillime veram, & ſinceram relationem de omnium hujus Inſtituti Clericorum vita faciendo, ac mandatis Superioris poteſtatis in omnibus obtemperando.

CLXV.

Domus Superiorum ſui diſtrictus diligenter viſitabit, atque ex mutua relatione prudenter explorabit, in quo ſtatu ſingula loca Inſtituti verſantur, in viſitatione ſua Œconomos pro rei exi-

exigentia mutabit, aut prout viſum fuerit confirmabit; Præſidi quoque ſupremo hujus Inſtituti ſinceram de ſtatn, in quo Clerici hujus Inſtituti in ſuo diſtrictu pro tempore ſuerint, relationem in ſcripto, vel ſi fieri poſſit, in perſoua propria faciet ſimulque etiam generalem notitiam eidem de ſtatu temporalium rerum hujus Inſtituti exhibebit, cui etiam ſine nllo juriſdictionis publicæ præjudicio in omnibus obediet, & in rebus majoris momenti ad illius conſilia, & voluntatem recurret, in quacumque parte mundi exiſtat.

CLXVI.

Præterea ſpecialem curam Domunm Juventutis inſtituendæ, & emeritorum gerens, ſingulis annis bis viſitabit, diligenterque earum Conſtitutionem domeſticam, tam in ſpiritualibus, qnam temporalibus inſpiciens cuncta ſemper ad Inſtituto conformem ſtatum reducere, & conſervare ſtudebit. Dictis Domibus Superiores, magiſtroſque alios, tam ſtudiorum, quam virtutum præficiet, & ſuo tempore pro utilitate, & neceſſitate mutabit. In Seminariis vero Ordinariorum, & aliorum Patronorum prædictos Superiores Reverendiſſimis DD. Ordinariis commendabit, & nominabit, nt ab ipſis acceptentur.

CLXVII.

Mediorum præterea temporalium dictarum Domorum diſpenſatio, ac cura penes ipſum ſtabit, quæ omnia, & ſingula mediante Œconomo ſibi adjuncto ad illarum emolumenta impendantur. Porro ſingula Seminaria, quæ a Sacerdotibus hujus Inſtituti diriguntur. particulares capſas habeant ſuper quorum bonis ſpecialia quoque fiant ratiocinia. Idem obſervandum circa domus Emeritorum. Porro tam Seminariorum, quam Domuum Emeritorum ratiocinia, ſtatutis temporibus a Superioribus diligenter revideantur: Si qui defectus inveniantur, corrigantur.

CLXVIII.

Cum præſcitu, & conſenſu ſuperioris poteſtatis ſingulis trienniis Conventus pro diſtructu Archidiœceſano in Civitate Archiepiſcopali, vel in Domo Emeritorum inſtituetur, ad quem omnes Præſides Diœceſani, in quadam Archidiœceſi correſpondentes cum conſenſu Reverendiſſimorum Dominorum Ordinariorum comparebunt una cum Œconomis ſnis, cui Præſes illius diſtrictus Archidiœceſani præerit, Ibique primo omnia, quæ ex relatione Couventuum præcedentium Diœceſanorum, & Decanalium aut ex alio capite prolata, diſciplinam, & bonum hujus Inſtituti concernunt, auditis prius conſiliis, ac conſiderationibus ſingulorum a dicto Superiore facienda, vel omittenda, decernantur.

CLXIX.

In his Conventibus non attingentur, quæ Juriſdictionem cujuſcumque Ordinarii concernunt. Omnia denique, quæ in Conventibus ordinata fuerint, Protocollo diligenter, & ordinate inſerantur, ut poſteris, & Reverendiſſ. DD. Ordinariis, ſemper de omnibus ratio reddi valeat, fiet id per certas perſonas, quæ tam hæc, quam alia poſteris pro notitia neceſſaria adnotabunt: poſt Conveutum autem Archidiœceſanum celebratum Præſes Reverendiſſimo D. Ordinario ſuo deſuper debitam relationem faciet.

CLXX.

Poſt novem annos in Conventu illius diſtrictus, officium ſuum ad munus Præſidis ſupremi reſignando mntabitur, & dno deputati, vel ipſimet Viſitatores Præſidis ſupremi conſtituentur, qui vota Præſidum Diœceſanorum, & aliorum ſuſcipientes, Præſidi ſupremo tranſcribent, a quo ex notitia talentorum, quam ex tactus ſibi de ſingulis relationibus habere debet, ad votorum rationem ſimul attendendo, ex viris ſibi propoſitis præſtantiorem pro Præſide illius Archidiœceſani diſtrictus denominabit, qui poſtmodum Reverendiſſimo Domino Archipræſuli ſuo, per Juramentum ſupradicto modo, uti & Inſtituto ſe obſtringet. Quod ſi vero dictus Præſes Archiepiſcopo non placeat, tunc ſupremus Præſes ſine nova Congregatione aliam perſonam eidem nominabit.

CLXXI.

In illis locis, ubi plures Diœceſes nnius Archiepiſcopatus inter ſe connexionem habent, & ad commuuem utilitatem domus Emeritorum conſtituenda eſt Capſa Archidiœceſana, ad quam tam Clericorum hujus Inſtituti non neceſſaria ex capſis Diœceſanis, quam media aliunde advenientia deponi debent, ut pro utilitate, ac neceſſitate totius illius diſtrictus Arehidiœceſani expendantur, & applicentur. Clavem pro eadem habebit Præſes Archidiœceſanus, alteram ejus Œconomus, tertiam Superior particularis illius Domus, in qua Capſa erit.

De OEconomo Archidiœceſano.

CLXXII.

Officium hujus Œconomi erit, Præſidi illius diſtrictus in viſitatione adeſſe, & curam rerum temporalium hnjus Inſtituti ubivis ſuſcipere, in omni loco neceſſitates, & omnia alia incommoda, quæ vel perſonæ particulares, aut integræ familiæ patiuntur, charitative audire, & in Domino juxta directionem ſui Præſidis, remedinm adhibere, ac præſertim ratiocinia generalia ſuper bonis commnnibus Inſtituti per illum diſtrictum conficere. Hujus Œconomi ordinationibus omnes alii Œconomi inferiores acquieſcent, itaut quidquid rationabiliter ordinaverit, obſervent. Ad hoc munus viri in omni genere præſtantes requiruntur, qui & ipſi obedieutes ſint, & in rebus alicujus momenti aliorum prudenti conſilio utantur, atque ubi rei gravitas requirere videbitur, ab ipſomet Præſide Archidiœceſano ordinationem petant, e eujus directione perfectiſſime in officio ſuo dependebunt.

De Præſidis Supremi directione.

CLXXIII.

Hujus Inſtituti caput ſub nomine Præſidis ſupremi, vel Generalis conſtanter unum erit; Hic Præſes totum Inſtitutum, tam in ſpiritualibus, quam temporalibus in quamcnmque mundi partem diffuſum fuerit, aut diffundetur ſecundum Deum ſine nllo Reverendiſſimorum Dominorum Ordinariorum præjudicio, directione ſolummodo privata, & Œconomica ſecundum Conſtitutiones hujus Inſtituti a Sancta Sede Apoſtolica approbatas gubernabit.

CLXXIV.

Quidquid ergo bonnm, vel conſervationem præſentis Inſtituti concernens, tanti momenti fuerit, nt id Superiores eidem ſubordinati, juxta ea, quæ in præcedentibus traduntur, neque

per

per ſe, neque per Congregationum, ſeu Conventuum conſultationes ob cauſæ gravitatem decidere prudenter non potuerint, illud a Præſide ſupremo decernetur, & hac ratione omnes hujus Inſtituti Superiores, & Inferiores in ſuo ordine, ſupremo Præſidi prædicto modo obedient,

CLXXV.

Ipſe Præſes ſupremus Summo Pontifici, & S. Sedi Apoſtolicæ in omnibus, quæ ad præſens Inſtitutum attineot ſpecialiter obediet, ea prorſus ratione, qua Præſides particulares Reverendiſſimis ſuis DD. Ordioariis obedire tenentur: idem Præſes ſuo, & Inſtituti nomine per Juramentum Summo Pontifici, ac Sanctæ Sedi Apoſtolicæ poſt ſui electionem, ſe obligabit, prout etiaio fidelitatem ſuam erga hoc Inſtitutum per ſpeciale Juramentum pruut ſequitur, promittet,

Formula Juramenti pro Præſide Supremo.

CLXXVI.

Ego N. N. Inſtituti Clericorum Sæcularium in commune viventium Sacerdos, & ab ejuſdem Inſtituti Præſidibus canonice electus Præſes Generalis tibi Sanctiſſimo Domino Noſtro N. N., tuiſque canonice intrantibus ſucceſſoribus, ac Sanctæ Sedi Apoſtolicæ ſpondeo, & juro me ſub obedientia Sanctitatis tuæ, & Succeſſorum tuorum in vita Clericali juxta Conſtitutiones Clericorum Sæcularium in commune viventium ab eadem S. Sede Apoſtolica approbatas ſemper victurum, & moriturum; inſuperque Clericos omnes hujus Inſtituti ſic curæ meæ commiſſos, & committendos ſub omnimoda Reverendiſſimorum Dominorum Ordinariorum juriſdictione, juxta eaſdem Conſtitutiones fideliter directurum, ac quantum io me eſt ad mandatum ſanctitatis tuæ in quaſvis Mundi partes miſſurum & cooperaturum, ut hæc vita Clericalis ea primario ſuo fine animarum curam per ordinarias functiones Parochiales cohabitando intendens conſtanter perſeveret. Sub die N. Menſis N. Anno N. ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

Formula Juramenti pro eodem Præſide, per quod ſe toti Inſtituto obligare tenetur.

CLXXVII.

Ego N. N. Inſtituti Clericorum Sæcularium in commune viventium Sacerdos, & ab ejuſdem Inſtituti Præſidibus canonice electus Præſes Supremus, vobis nomine totius Inſtituti congregatis ſpondeo, & juro me in vita Clericali juxta Conſtitutiones Clericorum Sæcularium in commune viventium a Sancta Sede Apoſtolica approbatas ſemper victurum, & moriturum, inſuperque Clericos omnes hujus Inſtituti ſic curæ meæ commiſſos, & committendos ſub omnimoda Reverendiſſimorum Dominorum Ordinariorum auctoritate, & juriſdictione juxta eaſdem Conſtitutiones fideliter directurum, & cooperaturum &c. ut ſupra.

CLXXVIII.

Ad Præſidem ſupremum ſpectabit vitam Præſidum in diverſis Archidiœceſibus, & Diœceſibus, præſertim quoad directionem a Præſide Archidiœceſano non dependentibus, per ſuos Viſitatores generales, aut per alium delegatum inſpicere, & ex urgentibus cauſis, etiam extra tempus ordinarium, eoſdem ſuperiores cum conſenſu Rmorum DD. Ordinariorum modo ſupradicto mutare; de incorrigibilibus reſpectu rerum Inſtituti eidem Præſidi relatio mature fiet, ut ſi ita neceſſe viſum fuerit, tales de mandato, & conſenſu Rmorum DD. Ordinariorum ſervata SS. Canonum, & S. Tridentini Concilii diſpoſitione, & attenta Clericorum hujus Inſtituti ex pacto mutuo provenіente erga ſuperiores ejuſdem Inſtituti in ſimilibus caſibus obligatione a beneficiis amoti in domo Emeritorum ſeorſim vivant, juxta ea, quæ habentur part. 3. de directione domuum Emeritorum.

CLXXIX.

Quod ſi in aliqua Diœceſi, vel Religione de novo introductio hujus Inſtituti a Reverendiſſimo D. Ordinario deſideretur, Præſes ſupremus ordinationem deſuper faciet, & perſonas qualificatas determinabit, quæ illuc mittaotur, atque ubique locorum cum conſenſu Reverendiſſimorum DD. Ordinariorum præſens Inſtitutum introducere adlaborabit. Quoniam vero nemo ſibi ipſi ſufficiens, præſertim in re tanti momenti, hinc dictus Præſes juxta ſe viros doctos, & prudentes ex omnibus orbis partibus habebit, qui eidem in rebus agendis adſint.

CLXXX.

Ex his duo Aſſiſtentes Præſidis erunt, alter in ſpiritualibus, alter io temporalibus quoad Œconomicam directionem totius Inſtituti, & univerſim tam hi, quam alii prædicti apud eumdem Præſidem habitabunt, ut ipſe ſingulorum conſilio, & opera in gubernatione totius Inſtituti, rationabiliter utatur. Duos etiam generales Viſitatores conſtituet ex iiſdem ſibi cohabitantibus, qui ſingulis circiter decenniis omnes Domos, in quibus ſuperiores hujus Inſtituti cum iis, qui ipſis a conſiliis ſunt, habitant, & maximæ Domus Juventutis, ac Emeritorum, eorumque ſuperiores viſitando diligenti circumſpectione ſtatutum ſingulorum, quaque uoiformitate ubique vivatur, intelligant; errata ſuperioribus locorum corrigenda, & ad uniformitatem reducenda, commendabunt; graviora vero annotabunt Domum ſuo tempore reverſi, Præſidi ſupremo ſinceram relationem ſuæ viſitationis tradent,

CLXXXI.

Ad quamcumque Diœceſim prædicti Viſitatores pervenerint, ſemper Rmis DD. Ordinariis ſe ſiſtent, ac humillimis precibus petant, quatenus ſibi liceat in domibus prædictis notitiam de ſtatu rerum hujus Inſtituti accipere, priuſquam etiam ex ejuſdem territorio diſcedant ſe Reverendiſſimo D. Ordinario denuo ſiſtant, & ſi quid notabile emendandum occurrerit, eidem humillime iodicabunt, ut ſi ita placuerit, ipſemet ad ea, quæ hujus Inſtituti propria ſunt, ſuperiores, alioſque Clericos hujus Inſtituti urgeat, & adſtringat.

CLXXXII.

Conventus Generalis, cui Præſides cujoſcumque districtus Archidiœceſani, una cum ſuis Œconomis, quantum poſſibile fuerit intereſſe debent, uti etiam alii Præſides ab Archidiœceſano independentes, ac præterea ii, qui Præſidi ſupremo a conſiliis ſunt, ordinarie ſingulis decem, vel etiam, poſtquam res Inſtituti bene ordinatæ fuerint, poſt plurium, etiam viginti aonorum ſpatium habebitur, prout neceſſitas rationabiliter ſæpius, vel rarius inſtituendum poſtulaverit.

Sen-

Sententia concluſiva, quæ in Domino omnibus, vel majori parti videbitur, penes ſupremum Præſidem ſtabit.

CLXXXIII.

Idem Conventus prædicto modo fiet ad mortem ſupremi Præſidis, vel ſi ex mandato, aut conſenſu Summi Pontificis, in caſu gravis neceſſitatis Præſes ab officio deponendus foret. Ordinario autem Conventus in hoc caſu præcipue ad Aſſiſtentem ejuſdem Præſidis in ſpiritualibus pertinebit, donec in eodem Conventu alius Præſes debite electus fuerit, & ſi in Alma Urbe Conventus habeatur a Summo Pontifice confirmatus fuerit: ex quo tempore continuatio, & abſolutio hujus Conventus ad ipſummet Præſidem ſpectabit.

CLXXXIV.

Ad ſinceriorem omnium cauſarum, & neceſſitatum in Conventibus propoſitionem, relationemque obtinendam, præter Superiores ex diſtrictibus ſingulis, ſaltem duo v.g. ex quovis diſtrictu Decanali, duo Parochi ad Conventum Diœceſanum; ex Diœceſi duo Decanalium diſtrictuum Superiores ad Conventum alicujus diſtrictus Archidiœceſani; ex diſtrictu Archidiœceſano duo Præſides Diœceſani ad Conventum generalem deſtinabuntur, qui prudentia, & pietate præſtantes non ſolum actorum, verum etiam ſtatus, in quo ſingula loca ſubſiſtant, aut deficiant, uti, & converſationis ipſorum Superiorum teſtes, & arbitri erunt.

CLXXXV.

Cum bona Communitatis juxta ſuperius dicta numero 22. ex una in aliam Diœceſim per ſe transferri non poſſint; Ideo nulla Capſa, totius hujus Inſtituti communis conſtitui poterit, unde Præſes Generalis non niſi particularem Capſam ſuæ familiæ in Domo ſua habebit, caſu tamen, quo per Patroni alicujus diſpoſitionem toti Inſtituto, aliquid concederetur, ſi in eo ordine ad certam Diœceſim, vel Archidiœceſim, Supremi Præſidis erit, cum ſuo Œconomo curam hujus habere, & operam dare, ut pro Emeritorum Domo, Seminario Inſtituti proprio, pro Miſſionibus ad loca hæreticorum, ſeu Inſidelium deſtinandis, pro aliis communibus Inſtituti neceſſitatibus ſublevandis, vel aliter ad ſatisfaciendum Benefactoris, aut Patroni intentioni, & voluntati utiliter applicetur.

De OEconomo Supremi Præſidis.

CLXXXVI.

Ad Œconomum Supremi Præſidis, qui rerum temporalium hujus Inſtituti generalem, & ultimam diſpoſitionem habet, omnes cauſæ graviores circa prædictarum rerum ordinationes occurrentes, quæ ipſius Supremi Præſidis Judicio ac deciſione diſcutiendæ, ac determinandæ videntur ex omnibus locis, ſive particularibus Diœceſibus deferentur, cujus ultimæ diſpoſitioni, quæ a Supremo Præſide ſemper derivabitur, omnes per obedientiam acquieſcent; Generalem quoque calculum, & notitiam rerum temporalium totius Inſtituti habebit.

CLXXXVII.

Finaliter hujus Inſtituti directiva ſuperioritas ab infimo ejuſdem gradu, uſque ad ſupremum Præſidem illi megeſtativæ ſuperioritati, quæ in foro Eccleſiaſtico eſt, non ſolum non præjudicat, ſed potius ſubſervit, ac famulatur, eidemque ſubordinata ſemper obedit; Dum ex una parte totum hoc Clericale Inſtitutum cum omnibus ſuis membris ſe primo Summo Pontifici Romano, deinde ſecundo Reverendiſſimis Dominis Ordinariis eadem, qua prius, imo etiam majore ſubjectione per obedientiam, & inviolatum erga Juriſdictionem ordinariam reſpectum in foro Eccleſiaſtico penitus ſubmittit; ex altera parte tertio per paternam, & Œconomicam hujus Inſtituti directionem, Clerus Sæcularis ſuavi, & charitativa via (cum Conſtitutiones per ſe juxta Sacerdotum Conſt. 46. ſub peccato non obligent), a corruptela vitiorum, & pernicioſis defectibus Clericorum, præſertim curæ Animarum præpoſitorum, magnam partem liberari, & in libertatem Sanctæ converſationis in hoc Sæculo, cooperante Dña gratia redigi poterit; & ſic quarto Rmis DD. Ordinariis tam a Superioribus, quam Inferioribus totius hujus Inſtituti membris debita obedientia, reverentia, & ſubjectio perfecte præſtabitur.

PARS TERTIA.

Conſtitutiones pro directione Sacerdotum, aliorumque Clericorum ſenum, & alias ad officia, & beneficia Eccleſiaſtica ex quocumque capite inhabilium in Domibus Emeritorum.

PRÆNOTATIO.

De fine, utilitate, & neceſſitate Domorum Emeritorum.

Finis, quem Clericale hoc Inſtitutum in erectione ejuſdem Domuũ Emeritorum intendit, earumque multiplex utilitas, quæ ad diverſos exinde redundat, uti & neceſſitas in eo eſt. Prodeſt namque in primis Reverendiſſimis Dominis Ordinariis, ut Clericos ſuos in praxi eorum, quæ ad curam Animarum ſpectant informandos curare, & facilius in Clericali vita, & honeſtate continere, ſenes quoque, & alios ad curam Animarum inhabiles (ſervata SS. Canonum, & S. Tridentini Concilii diſpoſitione, & attenta ex pacto mutuo inter Clericos hujus Inſtituti proveniente obligatione) mature ab eadem removere poſſint, ne dum neſcitur ubi, aut unde neceſſaria illorum ſuſtentatio procuranda ſit, diu non ſine magno ſuo incommodo, majoreque ſubditorum periculo in ea relinquantur, poſtquam per ſenium, vel alium defectum eidem amplius convenienter præeſſe non poſſunt. Prodeſt deinde iiſdem Reverendiſſimis Dominis Ordinariis, vel aliis, qui prædictis Clericis cum ad Sacros Ordines promoventur, titulum menſæ tribuerunt, dum occurrente caſu, quo illo alias uti debuerunt, communibus Inſtituti bonis ſuſtententur, ipſique hoc onere eoſdem ſuſtentandi ſubleventur: Prodeſt inſuper tam Clericis huic Inſtituto addictis, quam Fidelibus, maxime quorum curæ præfecti ſint: Clericis quidem, dum illis in ſenio uti, & in caſu quo in grave peccatum vel ſcandalum ex humana fragilitate lapſi forent, commodiſſima ipſis in ſe redeundi, pœnitentiam agendi, commiſſa peccata expiandi, & vitam ſerio emendandi occaſio præbetur, ne diu cum ſuo dedecore, totius Cleri opprobrio, & magno tum Catholicorum, tum Acatholicorum ſcandalo in publico circumvagari permittantur. Fideli-

Digitized by Google

delibus vero; dum mature a ſcandalis Clericorum liberantur, & loco tædioſorum ſenum, vel alias iuhabilium Sacerdotum idoneos Aoimarum curatores nanciſcuntur. Prodeſt denique univerſali Chriſti Domini Noſtri Eccleſiæ, ad cujus propagationem ex ejuſmodi Domibus, ubi ſupernumerarii nonnulli ſuſtentari poſſunt, Sacerdotes aſpirante Divina gratia ad miſſiones in terras hæreticorum, & Infidelium, non ſecus, ac ex Religioſorum cœtibus viri probi, docti, ac zeloſi, educi poteroot, quas eo promptius ſuſcipieot, quo certius norunt, quod in ſenectute, vel alia ſuperveniente inhabilitate poſt exantlatos in hujuſmodi Miſſionibus labores rurſum ad ejuſmodi Domum recurſum habere poſſint. Nec adeo magna erit in erigendis, & inſtruendis, fundandiſque ejuſmodi Domibus, difficultas, cum in quavis Archidiœceſi, vel ſaltem ampliore Diœceſi, non niſi una talis Domus ſit neceſſaria, ad quam erigendam,& neceſſariis rebus inſtruendam, omnes huic Inſtituto adjecti Clerici pro facultatum ſuarum modo concurrent. Itaque bona Eccleſiaſtica congruæ ſuſtentationi ſuæ ſuperflua, quæ alias io pios uſus expendere deberent, in hnoc determinatum pium, valdeque Clericali vitæ convenientem uſum præ ceteris expendent, ac relinquent, idque io ea Provincia ubi fuerunt acquiſita. Sperari quoque poteſt fore, ut Deus aliorum quoque Patronorum animos ſubinde excitet ad hanc piam, totique Eccleſiæ Dei utilem intentiouem io opus redigendum.

Quænam perſonæ, & ob quem finem recipiendæ ſint ad Emeritorum Domos?

I.

Ut poſt exantlatos vitæ activæ labores Sacerdotes ſenio confecti ſine moleſtia ſeorſim vitam quietam vivere, & curſum ſnum in ſanctitate feliciter conſumare valeant, in quavis Archidiœceſi, vel etiam ampliore quadam Diœceſi Domus aliqua omnibus, tam corporalibus, quam ſpiritualibus vitæ ſubſidiis probe inſtructa erigatur, & fundetur.

II.

Ad hanc Domum primo recipiantur Emeriti, ſive Senes Sacerdotes qui io illa Archidiœceſi, vel Diœceſi poſt multas vitæ activæ impenſas operas, reliquum vitæ tempus in majore tranquillitate, & vitæ contemplativæ exercitationibus tranſigere conſtanter deſideraverint.

III.

Secundo ſi quos corpore, vel ad obeunda munia Eccleſiaſtica ob canonicum aliquod Impedimeutum ex quocunque caſo contractum inhabiles reddi contigerit, recipiantur pariter in Domum Emeritorum, ubi ipſis io charitate omnia vitæ neceſſaria uſque ad vitæ finem ſubminiſtrentur.

IV.

Tertio ſi quis Sacerdotum vileſcentibus ſibi omnibus, quæ in mundo ſunt, vehementiore Spiritus Sancti impulſu ad vitæ contemplativæ exercitationes quodammodo rapi videatur, Superiores probato illius ſpiritu cum conſenſu Reverendiſſimi Domini Ordinarii permittere illi poterunt, ut in Domo Emeritorum libere ejuſmodi exercitiis vitæ contemplativæ totum ſe dedere poſſit.

V.

Quarto qui foris educati, & adulti hoc Clericale Inſtitutum amplecti voluerint io eamdem Domum recipientur, donec eorum vocatione ſufficienter explorata, juramentum quatuor punctorum ſubſtaotialium ad manus Superiorum faciant.

VI.

Quinto ſupernumerarii Sacerdotes, recenterque ordinati, & exules in hac Domo eo uſque commoreotur, donec pro iis vacans aliquod beneficium, vel alia occaſio eos ad curam Animarum applicandi emerſerit.

VII.

In hac Domo delinquentes pœnitentiam ſtatutam a Superioribus, vel (ſi delictum ſit publicum, aut alias ejus qualitas poſtulare videatur) ab ipſiſmet Reverendiſſimis Dominis locorum Ordinariis dictatam, juxta eorumdem ordinationem agant, donec eorum vulnera ſpiritualia ſanentur. Seorſim etiam in eadem Domo Sacerdotes incorrigibiles in cuſtodia perpetua aſſerventur, donec io pœnitentia vitam ſuam finiant, vel ſinceram, ac conſtantem emendationem per alia ſigna præſeferant, ut ſine proquinquo relapſus periculo prudente Superiorum judicio inde dimitti poſſe videaotur.

De Ordinatione, & diſpoſitione Domorum Emeritorum.

VIII.

Ante omnia circumſpicient Superiores hujus Inſtituti, ut dictæ Domus Emeritorum in loco tuto, ſano, & ab hominibus remoto erigantur, medicus etiam ibidem reſideat, aut ſaltem in vicinia ad manum commode haberi poſſit. Ad formam Domorum inſtituendæ Juventutis in tres conſignationes diſtinguantur, in quarum prima defectuoſi, in ſecunda animo, corporeque valentes, & denique in tertia pœnitentes, & incorrigibiles ſeorſim accommodentur.

IX.

In inſtructiooe Conclavium pro habitatione ſingulis deputandorum duo extrema diligenter vitanda ſunt: prius eſt, ne quid oeceſſarium in illis deſit, poſterius ne quid in iiſdem ſit ſuperfluum. Quæ neceſſaria ſunt munda ſint, & pulchro ordine, ſuiſque in locis diſpoſita, idque quoad fieri poteſt uniformiter, videlicet menſa, aliquot ſedilia, pluteus, atramentarium, & reliqua ad ſcribendum requiſita, ſcabellum ad meditandum, & alias devotiones flexis genibus exercendas, in cujus medio ſit Imago Chriſti Crucifixi, cum alia quadam Beatiſſimæ Virgiois Imagine, vaſculum pro frigida, mantile, & vaſculum pro aqua luſtrali.

X.

Porro io unoqooque loco Oratorium domeſticum conſtitui debet, in quo conſuetæ preces ordinate perſolvantur, in hoc Oratorio Altare aliquod Beatiſſimæ Virginis Mariæ cum Imagine Crucifixi, & aliis ornamentis fiat, quibus mens ad majorem devotionem per Dei gratiam excitari valeat. Subſellia quoque fiant, quibus humana fragilitas inflectendo, aut ſedendo ſufficienter ſublevetur.

XI.

Refectorium mundum ſit, & exornetur piis Imaginibus, inter quas præcipua ultima

Cœ-

Cœna Domini exiſtat, ſit ibidem Cathedra pro lectione ad menſam, cubicula Infirmorum a communi Dormitorio ſeparata juxta Oratorium domeſticum conſtituantur, ex quibus infirmi ſacrum, & Confratrum ſuorum conſuetas preces audire poſſint, in quem finem parietes per ferreos Cancellos proſpectum aperiant.

XII.

Dormitoria denique ob multas rationabiles cauſas, & commoditates ubique locorum, quantum fieri poteſt, a Conclavibus ſingulorum in quibus de die habitant ſeparata erunt. In quavis ejuſmodi Domo ſit horologium domeſticum cum turricula, & campana ſupra Domum pro ſignis ad exercitia ſpiritualia dandis.

De fundatione Domorum Emeritorum, deque bonorum temporalium ad eaſdem pertinentium.

XIII.

Fundatio pro Domo Emeritorum in quavis Archidiœceſi, vel ampliore Diœceſi haberi poterit ex collatione bonorum juxta Conſt. 19. Sacerdotum uti, & ope, piiſque legatis patronorum regulariter obſervari poterit, ut media pars prædictorum bonorum applicetur ad Domos Emeritorum, & altera media pars ad Domos Juventutis, ita tamen, ut aliis neceſſariis expenſis faciendis pariter ſatisfiat.

XIV.

Cura bonorum temporalium in prædictis Domibus ad Œconomos ſpectabit, quorum unus in quavis Archidiœceſi, uti etiam Diœceſi penes Præſidem reſidebit. Iidem Œconomi in fundatione ejuſmodi Domorum provide attendant, ut bona temporalia debita humana ſeveritate conſerventur, & ad uſus neceſſarios expendantur.

XV.

Quoad legata, aliaque a Patronis oblata eorumdem mens obſervanda erit; unde ea, quæ præciſe ad Domos Emeritorum dantur, ad eaſdem, & non aliter applicentur, quæ vero ad Domos Juventutis ſub eadem conditione aſſignantur, pro iiſdem applicentur, quæ vero indifferenter ad bonum Cleri huic Inſtituto aſſignantur, juxta prudentem Superiorum diſpoſitionem applicanda erunt.

XVI.

Tam in fundatione Domorum inſtituendæ Juventutis ex mediis Communitatis, quam Emeritorum expreſſe dominium, & omnis diſpoſitio huic Inſtituto illiuſque Superioribus reſervetur, ut quando quidem in beneficiis continuam ſucceſſionem (niſi forte ex ſpeciali gratia Patronorum) non habeant, ſaltem in prædictis Domibus Inſtitutum ſtabiliter ſubſiſtere poſſit, ut proinde merito Inſtituti hujus Clerici, & Sacerdotes in diſpoſitione circa bona ſua temporalia præcipuam harum Domuum debite fundandarum rationem habere debeant. Facta autem ſemel ſufficiente prædictarum Domorum in aliqua Archidiœceſi, vel Diœceſi fundatione, ea, quæ ſupereſſe contigerit in alios pios uſus, & tam clericali huic Inſtituto, quam ipſimet Archiœdieceſi, vel Diœceſi, in qua verſantur, proficuos uſus expendantur, ut & cura Animarum melius geratur, & ea, quæ Inſtitutum hoc præſcribit commodius in praxim redigantur, prout in Domino viſum fuerit.

Quinam Superiores in Domibus Emeritorum eſſe debeant, & quodnam eorum ſit officium.

XVII.

In Domo Emeritorum non ſolum Præſes Archidiœceſanus (aut ſi in Diœceſi quadam ejuſmodi Domus ſit Præſes Diœceſanus) extra viſitationem tanquam in proprio ſuo Domicilio habitabit, verum etiam plures viros prudentes ibidem ſecum habeat, quorum Conſilio in directione ſua, & in faciendis diſpoſitionibus ſuis, ſaltem, quæ majoris momenti eſſe videbuntur, ſemper utatur.

XVIII.

Ad eumdem Præſidem ſpectabit circa perſonas ſenum, Infirmorum, inhabilium, & eorum, qui graviter deliquerunt, provide in Domino diſponere. Quod ſi Præſes Archidiœceſanus, vel Diœceſanus in officio Rmi Archiepiſcopi, vel Rmi D. Epiſcopi ſit in ejuſdem Civitate Principali, vel ubi ejuſmodi officium requiſiverit, cum aliquot Juriſprudentibus reſidebit, & quidem in Domo Emeritorum, ſi quæ in eo loco ſit, ſi vero ejuſmodi Domus ibi non ſit, extra illam tali loco, quoad fieri poterit, habitabit, ut prudentes quoſdam viros ſeniores, qui hujus Inſtituti Conſtitutiones, & ſcopum callent ſecum habere, & per literas conſulere poſſit.

XIX.

Superiores, qui immediatam directionem Domuum Emeritorum habent, erunt primo in quavis Domo Superior ſub titulo Regentis, ſive Directoris, qui non ſolum ætate, verum magis prudentia, diſcretione, patientia, humilitate, gravitate, & ſolicitudine charitatis Jeſu Chriſti maxime inter omnes eminere conſpiciatur, qui legem amoris fraterni regalem exacte implere, & omnia omnibus fieri noverit.

XX.

Secundo ex Senioribus Domus unus Pater ſpiritualis conſtituatur, qui recenter ordinatos Sacerdotes exerceat, & curam eorum Sacerdotum gerat, qui a Præſide ſuſcepti ſunt, ut in rebus Inſtituti ibidem informentur. Præterea ex ſenioribus præficiatur pro pœnitentibus, qui verbo, & exemplo potens pœnitentes, & incorrigibiles Sacerdotes pro tempore ibidem manentes omnibus modis ad meliorem frugem, & in viam ſalutis æternæ reducere ex profeſſo ſtudeat.

XXI.

Denique ex iiſdem ſenibus quidam ad hoc idoneus pro excipiendis confeſſionibus deputetur, qui ordinarie omnium, qui in tali Domo ſunt, confeſſarius exiſtat. Directori Domus adjungatur perſona qualificata, quæ Œconomiam adminiſtret, ratiocinium ſuper annuos redditus faciat, omniaque neceſſaria ad culinam, cellam, & pro univerſa Domo ſecundum voluntatem Directoris ſolicita fidelitate diſpenſet.

XXII.

Singularem Superiores in hiſce domibus Infirmorum curam gerant, & ut idem a domeſticis fiat, ſedulo curabunt, in hunc finem informentur, qualiter Infirmis in charitate, manſuetudine, & patientia inſerviant, & Miniſterium Marthæ impleant. Nemo verbo, facto, aut vultu torvo illis, ut a manu Dei tactis, & afflictis alteram addat afflictionem. Defectuoſis, & Infir-

mis cibus, ac potus ſingulis diſpenſetur, prout conſilio Medici bonum, & ſalutare omnibus viſum fuerit. Qui animo, & corpore valentes ad refectorinm accedere poterunt, ona communi menſa fruantur. Defectuoſis neceſſaria ad uniuſcujuſque cubiculum proprium porrigantur.

XXIII.

Tam Miniſterium Culinæ, quam reliquæ Domus idoneis famulis (ſi fieri poſſit iis, qui ad dies vitæ in cœlibato cum hiſce Clericis vivere deſiderant) committatur, talis vero ordinatio domeſticorum, tam pro culina, quam pro Miniſterio Domus, & defectuoſorum famulatio fieri debet, qualem prudens Superiorum judicium neceſſarium judicabit.

De Converſatione Sacerdotam, & eorum, qui habitant in Domo Emeritorum.

XXIV.

Sacerdotes emeriti ad ſolidam omnium virtutum perfectionem pro viribus conentur, utpote qui temporalibus curis, aliiſque negociis liberati, majorem facultatem habent ad omnimodam vitæ integritatem incumbendi. Quamobrem viam veræ perfectionis, ac Chriſtianarum virtutum, quæ hominem noſtrum tam interiorem, quam exteriorem perficiunt, ſtudioſe omnes, & ſinguli teneant.

XXV.

Præcipne vero ſe perficiant in ſtudio trium virtutum Theologicarum, in Chriſtiana pietate erga Chriſtum, Deiparam, & omnes Sanctos, in ardore animi ad Divina, in puritate intentionis, in ſtudio ſolidarum virtutum, in Chriſtiana humilitate, & ſimplicitate, in prudentia, in ſcientia practica, & diſcretiva boni, & mali in agendo, in Spiritu Cæleſtium conſolationum, & appoſitarum deſolationum, ac tentationum, in principiis, & regulis diſcretionis, quibus informantur contra nequitias concupiſcentiæ carnis.

XXVI.

Eum exercitiorum ſpiritualium curſum, qui in ſtationibus omnibus huic vitæ Clericali addictis præſcriptus eſt, omnes, & ſinguli, quantum per vires licet, diligenter obſervent: ut ſcilicet mane ſtatuta hora ſurgant, preces matutinas cum examine conſcientiæ ſimul perſolvant, iiſque finitis, ſaltem per mediam horam ſacræ meditationi vacent.

XXVII.

Tempus reliquum poſt meditationem uſque ad quadrantem ante prandium recitationi horarum Canonicarum, celebrationi Miſſæ, rerum Cæleſtium contemplationi, Sac. Scripturæ, & ſpiritualinm librorum lectioni, aliique piæ occupationi ſecundum cujuſque talentum, & Superiorum directionem ſinguli utiliter impendant.

XXVIII.

Uno quadrante ante prandium litanias omnium Sanctorum cum aliis conſuetis juxta ſtationes perſolvant, tempore prandii, uti & cœnæ, lectio Sacra habeatur, poſt refectionem per duas horas circiter tempus indifferens relinquatur, poſtea pro varietate perſonarum rurſum feriæ, utileſque magis occupationes juxta eorumdem Superiorum ordinationem reſumentur. Hora tertia poſt meridiem recitentur veſperæ cum completorio, una hora ante cœnam, vel paulo prius recitetur Matutinum cum Laudibus pro die ſequenti, ultimo deinde quadrante ante cœnam fiat præparatio pro meditatione ſequentis diei, una hora poſt cœnam recitabunt Roſarium cui ſubjungent examen conſcientiæ, eo modo, quo in ſtationibus præſcribitur.

XXIX.

Circa Infirmos obſervetur, quod de charitate, & diſcretione iiſdem exhibenda ſupra ordinatum eſt. Cui hic addendum, quod ſicut tria ſunt genera Infirmorum, ita tribus quoque modis ſublevari debeant. Sunt enim Infirmi primo, qui debilem complexionem, aut ab ipſa natura, aut ex accidente alio habentes, charitativa cura, & indulgentia diſcretionis indigent: Sunt ſecundo alii Infirmi, qui multis paſſionibus laborantes a Superioribus, & aliis prudenter ſupportari debent: Tertio ſunt, qui vere morbo aliquo decumbentes cura corporali charitativa opus habent. His omnibus charitativa compaſſione, & rationabili obſequio, ſecundum cujuſque præſentem neceſſitatem ſuccurrendum eſſe charitas Chriſti requirit. Inſuper omnis humanitas poſſibilis hujuſmodi infirmis, & debilibus exhibenda eſt, ut qui flagellati ſunt a Domino (quia corpore Infirmi ſunt) a nobis in charitate Chriſti ſubleventur.

XXX.

Si qui Superiorum judicio habiles fuerint applicentur ad Sacræ Scripturæ interpretationem, ut ſapidiorem genuini ſenſus nucleum inde eruentes, & breviter annotantes concionatoribus quaſi officinam efficacium materiarum ad convertendos peccatores, & hæreticos ad manum porrigant. Inferioris intelligentiæ Sacerdotes in conficiendis munuſculis Catechiſtarum, aliiſque ſimilibus pro cujuſque capacitate honeſte occupentur.

XXXI.

Etſi Sacerdotes in ejuſmodi Domo commorantes curam animarum ob ſenium, vel alias cauſas ordinarie non ſint habituri, pro neceſſitate tamen locorum ad audiendas Confeſſiones in Eccleſia propria, vel in ſubſidium Parochorum in vicinia habitantium pro exigentia temporum, exponantur ii, quos ab Ordinariis approbatos Superiores habiliores judicaverint. Similiter occupabuntur in ſermonibus familiaribus ad Populum, in inſtituendis piis Oratoriis per ſeptimanam aliquoties, in informandis Sacerdotibus, & Clericis circa ritus, & cæremonias Eccleſiaſticas, una cum exercitiis ſpiritualibus, in Miſſionibus ad Pagos, & Oppida, ubi juxta circumſtantias locorum, id requiritur ad nutum Reverendiſſimorum Ordinariorum, & in aliis ſimilibus piis exercitationibus. Circa alia obſervabont Conſtitutiones, quæ pro Clericis in communi præſcriptæ ſunt.

De Sacerdotibus, aliiſque poſt ſtudia ſua abſoluta ad hoc Inſtitutum ſuſcipi deſiderantibus in Domo Emeritorum ad tempus bene erudiendis.

XXXII.

In eadem Domo Emeritorum ad tempus aliquot erunt Sacerdotes illi, qui Inſtituto huic aſſociari deſiderant, donec ſcilicet in principiis ſpiritualibus, & aliis in hac Clericali vita obſervandis ſufficienter inſtructi fuerint, norintque me-

modum meditandi, per examen conſcientiæ ſe ſe recolligendi, & alia ad profectum in ſpiritu neceſſaria.

XXXIII.

Per ordinem quotidie certa determinata hora inſtruantur circa diurnum curſum precum, & aliarum exercitationum ſpiritualium, videlicet quas preces, & qua intentione quotidie Clerici perſolvere teneantur.

XXXIV.

In his ſufficienter exercitati ad exercitium ſacræ quotidianæ meditationis, tam ſpeculative, quam practice addiſcendum inducantur, ad eum fere modum, qui pro inſtitutione Juventutis eſt præſcriptus.

XXXV.

Præterea per ordinem de Conſtitutionibus circa temperantiam, cohabitationem ſocialem Clericorum, communitatem bonorum, ſeparationem mulierum, & denique circa alia hujus Inſtituti puncta informentur, quantum omnibus communiter ſcire fuerit neceſſarium.

XXXVI.

Denique eorum tam homo interior quam exterior, in exercitio virtutum, tam ſpeculative, quam practice inſtituatur, quomodo videlicet virtutes Chriſtianas exercere, & paſſiones mortificare, qua item diſcretione exterius cum hominibus converſari debeant.

XXXVII.

Præcipue tamen exerceantur in humilitate, patientia, & propriæ voluntatis, bonorumque temporalium abnegatione. Ultimo menſe fiat brevis prædictorum recapitulatio, qua finita, conſtantem voluntatem habentes ad exercitia ſpiritualia inducantur, & poſtmodum ad juramentum quatuor ſubſtantialium admittantur.

XXXVIII.

Toto probationis tempore curſum quotidianum cum Senioribus obſervabunt, & inſuper ſingulis ſeptimanis bis, die videlicet Jovis, & Sabbati confitebuntur, die vero Dominica, & præcipuis feſtis ad accipiendum robur animæ Sacra Synaxi reficientur. Ut aſſueſcant in reliqua vita ſua ordinaria cibi, potuſque diſpenſatione eſſe contenti, regulariter, niſi ægrotent, extra tempus prandii, & cœnæ abſtineant.

Quomodo Delinquentes in Domo Emeritorum accommodandi, & tractandi ſint.

XXXIX.

In Superiori contignatione Domus Emeritorum pro Clericis, & Sacerdotibus graviter delinquentibus, aut incorrigibilibus ſeparetur locus, & in aliquot cubicula interdiſtinguatur, ita tamen ne Emeritis Sacerdotibus moleſtia, & incommodum cauſetur, eorum feneſtræ ferreis clathris bene muniantur; Januæ clauſuram ad prohibendum exitum habeant, ad quem ſolus Superior claves ſibi retinebit: medium Januæ ad deferendos cibos, aliaque neceſſaria ſic accommodetur, ut poſſit occludi.

XL.

Ad honeſtatem Clericalem ſalvam conſervandam, & veram charitatem oſtendendam etiam diſcoli in Domo Emeritorum mediocri victu ſuſtententur, lecto quoque, & alio neceſſario veſtitu, quantum pœnitenti ad conſervandam corporis munditiem concedi poteſt, non priventur.

XLI.

Curſum quotidianorum exercitiorum ſpiritualium omnibus hujus Inſtituti Clericis communem quotidie pro ſe perſolvant: reliquum tempus in conſideratione, & ſeria deteſtatione peccatorum ſuorum, librorum lectione, & voluntaria ejuſmodi exercitiorum ſuſceptione, quæ tum ad expianda peccata, tum ad extirpanda vitia præcipue conducant, pie, utiliterque tranſigant. Cappella domeſtica ſic approximata eorum habitationi pateat, ut omnes quotidie per cancellos proſpicientes audire ſacrum valeant.

XLII.

Pater eorum ſpiritualis frequenter eos ſermonibus exhortetur ad patientiam in ſubeunda ſtatuta pœnitentia, conſoletur puſillanimes, puniat delinquentes, compeſcat inſolentes, ſingulis octo diebus confiteantur, & communicent, quod præcipuis anni diebus feſtis ſimiliter ipſis permittatur, dummodo digni ad hoc inveniantur.

XLIII.

Nemo ad ipſorum colloquium ordinarie admittetur, niſi Pater ſpiritualis, & Superior, quoſque admittere eidem Superiori in Domino viſum fuerit. In morbis eorum cura habeatur, eademque charitas exibeatur, quæ ſuperius pro aliis Clericis infirmis fuit inſtituta, ſimiliter tractentur mortui, ſi pie in Domino obierint.

XLIV.

Quod ſi quis ſolidis argumentis veram emendationem præſetulerit, ſufficienterque pœnitentiam ſuper peccata perpetrata egerit, Superior pro ſua diſcretione, cum præſcitu, & conſenſu Reverendiſſimi Ordinarii, eum liberabit, & cum ſenioribus vitam degere permittet, ſi alio utiliter, & ſecure, & abſque ſcandalo deſtinari non poſſit.

§. 1. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. *Preces dictorum Clericorum.*

§. 2. Nos igitur eoſdem exponentes, quorum ſtrenuos in vinea Dñi labores ad animarum ſalutem multum utilitatis allaturos eſſe in Dno ſperamus, ampliori favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Congregationis nonnullorum, ex Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, & aliquorum ex dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis ad ſupraſcriptas Conſtitutiones examinandas a Nobis ſpecialiter deputatæ, quæ rem mature diſcuſſit, conſilio, omnes, & ſingulas Conſtitutiones præinſertas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus pariter, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & Facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. *Confirmatio relatarum Conſtitutionum.*

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas, ac Conſtitutiones præinſertas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſorti- *Clauſulæ.*

 ri,

ri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſsis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſsis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſsis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in judicio, quam extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XVII. Apr. MDCLXXXIV., Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CXLIV.

Dat. 16. Aug. 1684. An. 8.

Erigitur Congregatio Benedictino-Bavarica ſub titulo SS. Angelorum Cuſtodum.

Conſtitutiones hujus Congreg. confirmantur Conſtit. ed. 1686., Feb. 6., P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Circumſpecta Romani Potificis, cui agri Dominici cura divinitus credita eſt, providentia, in id præcipue ſolicitis ſtudiis incumbit, ut monaſticam, regularemque diſciplinam, ſicubi collapſa eſt, modis congruis, reſtituere ſatagat; ubi vero Domino benedicente viget, Apoſtolicæ benignitatis favoribus foveat, & excolat, quoad perfectæ maturitatis frugem adſpirante ſuperni favoris auxilio provecta Eccleſiam Dei uberioribus in dies bonorum operum lætificet incrementis. Ideo nos ad paſtoralis dignitatis faſtigium, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam evecti, in id ipſum peculiari ſtudio, ſummaque animi contentione incumbimus, eoque etiam tendentia virorum Religioſorum Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi monaſticæ vitæ jugo mancipatorum vota, ac laudabilia orthodoxorum Principum avitæ fidei, & Chriſtianæ religionis tuendæ, & propagandæ zelo, aliiſqoe multiplicibus virtutum decoribus conſpicuorum ſtudia paterna charitate complectimur, & pro data nobis cœlitus poteſtate Monachorum, & aliorum Religioſorum virorum Congregationes interdum inſtituimus, ſicut perſonarum, locorum, rerum, & temporum qualitatibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ad Eccleſiæ Catholicæ decus, & præſidium, ad monaſticæ, regulariſque diſciplinæ incrementum, & fœlicem progreſſum, ſpiritualemque Chriſtifidelium ædificationem, & animarum ſalutem in Domino expedire arbitramur.

Abbatum vota pro unione ſuorum Monaſteriorum.

§.1. Cum itaque (ſicut accepimus) dilecti filii Cæleſtinus Abbas exempti Monaſterii Sancti Emmerami Ratisbonenſis, necnon Monaſterii Reicheobachenſis, in Palatinatu Superiori Adminiſtrator, Romanus Abbas Monaſterii ſuperioris Quercus vulgo Obernaltaich, necnon Monaſterii Michaſteldenſis in eodem Palatinatu Superiori Adminiſtrator, Dionyſius Abbas Monaſterii Pruſeningenſis, ac Monaſteriorum Endorſſenſis, & Weiſſontenſis itidem in Palatinatu Superiori Adminiſtrator, Gregorius Abbas Monaſterii Cellæ Beatæ Mariæ Virginis prope Ratiſbonam, Antonius Abbas Monaſterii Malerſtorfſenſis, Bernardus Abbas Monaſterii Tegernſeenſis, Rupertus Abbas Monaſterii SS. Martini, & Aniani in Ros ad Œnum, Gregorius Abbas Monaſterii in Scheurn, Engelbertus Abbas Monaſterii in Atl, ſeu Atlenſis, Benedictus Ruedolph Abbas Monaſterii in Weichenſtephan prope Friſingam, Placidus Abbas Monaſterii Benedictoburani, Maurus Ranbechk Abbas Monaſterii Montis Sancti Andecko, Leonardus Weiſſ Abbas Monaſterii Weſſembrunenſis, & Benedictus Abbas Monaſterii Therhauptenſis Ordinis Sancti Benedicti, provide, prudenterque conſiderantes Monaſteria a ſe invicem ſeparata de præſenti reperiri; aliorum vero Monaſteriorum dicti Ordinis Congregationes, & præſertim Helveticam, auctoritate Apoſtolica inſtitutas, Monaſticæ diſciplinæ, piæque converſationis, & bonorum operum laude, ac pacifica, feliciſque gubernii bono, necnon ſacrarum, eiſque ancillantium bonarum literarum ſtudiis eximie flurere, unioni præfatorum ſuorum reſpective Monaſteriorum in Congregationem ab hac Sancta Sede erigendam unanimi voto conſenſerint, & dilectus filius nobilis Juvenis Maximilianus Emmanuel utriuſque Bavariæ Dux, Sacri Romani Imperii Princeps Elector, & bon. mem. Ferdinandi Mariæ, & Maximiliani ſuorum Genitoris, & Avi pariter dum vixerunt Bavariæ Ducum, dictique Imperii Principum Electorum, veſtigiis inhærentes, pro eo, quo flagrat, Domus Dei zelo, unionem Monaſteriorum, & inſtitutionem novæ Congregationis hujuſmodi fieri magnopere exoptet.

Item Ducis Bavariæ, qui & commendatur.

Nos qui Monaſticam, regularemque diſciplinam quantum Nobis ex alto conceditur confovere, atque promovere omni ſtudio contendimus, piis Abbatum prædictorum deſideriis Apoſtolica charitate benedicentes, ac præclara, omnique laudum præconio digna memorati Maximiliani Emmanuelis Ducis, & Electoris, qui florens juventa, & fervens pietate, tam egregie Chriſtianæ fortitudinis, atque prudentiæ ſpecimina in bello contra Turcas ſtrenue gerendo dedit, noviſque decoribus in dies, Domino benedicente, ſumma cum animi noſtri lætitia magis, magiſque inclareſcit, erga res Eccleſiaſticas ſtudia plurimum in Domino commendantes, dictorumque Abbatum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicatio-

cationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione, noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula Monaſteria Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Ratisbonen., ac in Dominio prædicti Maximiliani Emmanuelis Ducis, & Principis Electoris reſpective exiſtentia, in unum corpus unimus, & conjungimus, ſicque unita, & conjuncta, ac alia Monaſteria ejuſdem Ordinis, illis, ut infra dicetur aggreganda, in novam Congregationem ſub titulo Sanctorum Angelorum Cuſtodum Bavaricam nuncupandam ad inſtar Congregationis Helveticæ dicti Ordinis, tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus. Ac ipſam novam Congregationem ſic erectam, & inſtitutam, ejuſque Monaſteria, & loca Regularia, illorumque Abbates, Monachos, & bona quæcumque ab omni juriſdictione, viſitatione, correctione, & ſuperioritate quorumcumque Ordinariorum, itaut illi in novam Congregationem, Monaſteria, loca regularia, eorumque Abbates, & Monachos hujuſmodi aliquam juriſdictionem, vel ſuperioritatem quovis prætextu, & ex quacunque canſa habere, & exercere non poſſint) ſalvo tamen eiſdem Ordinariis locorum, quoad Monaſteria prædicta, quæ eorum ordinariæ juriſdictioni hactenus ſubjecta fuerunt, & in Libris Cameræ Apoſtolicæ deſcripta non ſunt, jure confirmandi Abbates, & quoad omnia Monaſteria, ſalvis aliis juribus, eiſdem vigore Sacri Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum competentibus (tanquam Sedis Apoſtolicæ delegatis) harum ſerie eximimus, & liberamus. Præterea eidem Congregationi ſic de novo erectæ, & inſtitutæ, alia quæcumque Monaſteria dicti Ordinis in Dominio præfato conſiſtentia, quæ ipſi novæ Congregationi aggregari voluerint, ſive quorum Aboates, & Conventus, aggregationi hujuſmodi conſenſerint (exceptis tamen ſi quæ ſiut in dicto Dominio conſtituta, Monaſteriis, Congregationi Salisburgenſi, aut aliis quibuſcumque Congregationibus canonice congregatis) ſibi aggregandi, necnon pro bono regimine, & gubernio ipſius novæ Congregationis in primo illius Capitulo generali Conſtitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut robur aſſequantur, niſi poſtquam ab Apoſtolica Sede prædicta fuerunt expreſſe confirmata, efformandi facultatem motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitndine paribus earumdem tenore præſentium tribuimus, & impertimur.

Erectio dictæ Congregationis adinſtar alterius Helveticæ.

Ea eximitur ab Ordinariorum juriſdictione.

Donatur facultate aggregandi alia Monaſteria, & condendi Conſtitutiones.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes ipſas præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati Locorum Ordinarii, & alii quilibet in præmiſſis, ſeu eorum aliquod jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica, & individua mentione, & eapreſſione digni, cuicuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis caiſtant, illis non conſenſerint, ſeu ad ea vocati, citati, & auditi, aut cauſæ propter quas eædem præſentes emanarint, adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, vel ex alia qualibet etiam quantumvis legitima, juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo umquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & ineacogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, limitari, modificari, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab iis reſpective inviolabiliter obſervari.

§.3. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos. & Apoſtolicæ Sedis præfatæ Nuncios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac univerſalibus, provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quarumvis Eccleſiarum, & Monaſteriorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Eccleſiis, & Monaſteriis, illorumque reſpective Præſulibus, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, & aliis perſonis quibuſlibet, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, & in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus iteratim confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac exactiſſime, & accuratiſſime ſervatis, & ſpecificatis reſpective haben-

habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XXVI. Aug. MDCLXXXIV. Pontificatus noſtri Anno Octavo.

CXLV.

Dat. 31. Aug. 1684. An. 8.

Statuitur, ut Fratres Laici Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, in poſterum non eligantur in Conſultores.

Hujus Congregationis Regula confirmata fuit a Greg. XIV. Conſt. ed. 1591., Septemb. 21. P. 1., & deinde reformata a Clem. VIII. Conſt. ed. 1600., Decemb. 29. P. 9. Ab Alex. VII. Conſt. ed. 1662., Decemb. 6. P. 8. ſtatutum fuit, Clericos præferendos eſſe Laicis omnibus in functionibus, & ab Innocent. XII. iidem Laici privati fuere voce activa, & paſſiva Conſt. ed. 1697., Aug. 20. P. 7.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Baptiſta Laſagna Præfectus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, quod licet per quandam Conſtitutionem fel. rec. Gregorii XIV. Prædeceſſoris Noſtri ſuper confirmatione Inſtituti dictæ Congregationis emanatam, ordinatum fuiſſet, ut eadem Congregatio per unum Præfectum Generalem, & quatuor Conſultores idoneos, qui perpetui eſſent, hoc eſt ad ſui vitam in ſuis Officiis reſpective durarent, regi deberet, nec ulla de Fratribus Laicis ipſius Congregationis ad officia Conſultorum hujuſmodi eligendis, ſeu aſſumendis in eadem Conſtitutione mentio facta fuiſſet, nihilominus per Conſtitutiones Congregationis præfatæ ſubinde conditas, & a rec. mem: Clemente Papa VIII. Prædeceſſore pariter Noſtro confirmatas, abrogata officiorum perpetuitate ſpecialiter ordinatum fuit, ut ex quatuor Conſultoribus prædictis duo Sacerdotes, & duo Fratres Laici eligerentur. Cum enim præcipuum dictæ Congregationis Inſtitutum ſit Miniſterium Spirituale curationis Animarum, quoad Sacerdotes; Secundarium vero Miniſterium Miſericordiæ corporalis Infirmis impendendæ, quod ad Fratres Laicos reſpective ſpectat: exiſtimatum fuit conveniens eſſe, ut quandoquidem Congregatio præfata tunc temporis Noſocomiorum ſervitio, per Sacerdotes quidem quoad procurationem ſalutis Animarum, per Fratres Laicos vero quoad curam corporalem Infirmorum, operam dabat, dicti Fratres Laici, qui onus miſericordiæ corporalis, cum aſſiſtentia, & continua habitatione in Noſocomiis hujuſmodi ſuſtinebant, in partem regiminis, aſſumerentur.

Juxta Conſtitutiones duo Laici eſſe debent Conſultores.

Verum quia tunc prævidebatur fieri poſſe, ut Sedes Apoſtolica miniſterium inſerviendi cum continua habitatione in dictis Noſocomiis tolleret, aut illud per Patronos, & Adminiſtratores eorumdem prohiberetur; ideo ordinatum, atque ſtabilitum fuit, ut in his caſibus continuaretur Inſtitutum inſerviendi Infirmis cum aſſiſtentia diurna, & nocturna in Domibus privatorum, ac carceribus, & ubicumque opus foret. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Conſtitutiones quidem prædictæ hactenus ſervatæ fuerint; ſervitium vero, & reſidentia in Noſocomiis hujuſmodi omnino ceſſaverit, nec præter Januenſe ullum Noſocomium ad curam Religioſorum dictæ Congregationis remanſerit, ac proinde Fratres Laici, quibus onus miſericordiæ corporalis incumbebat nullum præſtent ſervitium, niſi aſſociationem Sacerdotum, quibus ſecundum Inſtitutum ſupradictum præcipua cura aſſiſtendi moribundis, eorumque animarum ſalutem procurandi incumbit: Cumque iidem Fratres Laici ad gubernium præfatæ Congregationis ſint omnino inutiles, quippe qui rudes, & literarum imperiti aliena ſuffragia, & auctoritatem cæco obſequio, ut plurimum ſequantur. Nobis propterea dictus Joannes Baptiſta Præfectus Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Cauſæ novi Statuti.

Preces Præfecti Generalis.

§.1. Nos igitur ex commiſſi Nobis divinitus Paſtoralis officii debito ad ea, quæ recto ejuſdem Congregationis gubernio conducibilia ſunt favorabiliter intendentes, dictumque Joannem Baptiſtam ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut de cætero nullus Frater Laicus dictæ Congregationis in Conſultorem ipſius Congregationis eligatur, ſeu aſſumatur, ſed quatuor Conſultores Congregationis hujuſmodi omnes ex Presbyteris expreſſe profeſſis ejuſdem Congregationis eligi, ſeu aſſumi debeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Statutum prædictum.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis; & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet con-

Digitized by Google

conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum ioſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXXI. Auguſti MDCLXXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Octavo.

CXLVI.

Dat. 15. Novemb. An. 9.

Confirmantur erectio, & Conſtitotiones Congregationis Presbyterorum, & Clericorum Sancti Joſephi in Eccleſia S. Pantaleonis de Urbe.

Aliæ ſimiles Congregationes approbatæ fuerunt ab hoc Pontifice Conſt. ed. 1693., Maji 20., P. 7., & Conſt. ed. 1690. Sept. 13., P. 9.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX injuncto Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis munere ad ea, quæ Chriſtianæ charitatis, atque pietatis opera obique locorum, præſertim in hac Alma Urbe Noſtra, ex qua boourum operum exempla in omnes Chriſtiani Orbis partes aſſidue promanant modis congruis promoventur, favorabiliter intendeotes, Congregationes Chriſtifidelium in id ipſum laudabili ſtudio incumbentes Apoſtolico favore proſequimur, & circa earum ſtatum recte, atque ordioe diſponendum datæ nobis a Domino poteſtatis pariter libenter interponimus, factaſque pro illarum felici regimine, & gubernio Conſtitutiones Apoſtolici muniminis præſidio conſtabilimus ſicut omnibus mature perpenſis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ac pietatis incrementum, & felicem progreſſum ſalubriter in Domino expedire arbitramur.

Species facti quod iterum deſcribitur in ſequenti Decreto.

Erecta fuit hæc Congregatio ſub titulo. *Mortificationis*, & deinde translata ad d. Eccleſiam ſub invocatione S. Joſephi.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Presbyteri, ſeo Clerici Congregationis ſub titulo S. Joſephi in Eccleſia S. Paotaleonis de Urbe præfata inſtitutæ, qood dodum fel. rec. Paulus Papa V. Prædeceſſor noſter Confraternitatem, ſeu Congregationem ſub titulo, ſeu denominatione Mortificationis in Oratorio Purificationis Beatæ Mariæ Virgiois prope Eccleſiam S. Laurentii in Damaſo de eadem Urbe ſito, ad ſupplicationem tunc in humanis agentis Pauli Mottæ per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis literas anno 1620. expeditas erexit, & ſubinde rec. me. Innocentius Papa X. etiam Prædeceſſor Noſter eandem Congregationem ſub titulo, ſeu invocatione Sancti Joſephi de novo erectam per quaſdam ſuas pariter in forma Brevis literas anno 1649. emanatas in præfatam Eccleſiam Sancti Pantaleonis in Montibus de Urbe traoſtulit, ubi nonnulli Presbyteri ipſius Congregationis convivebant, ſub quorum directione alii Confratres non conviventes ad obeunda ſpiritualia eorum exercitia conveoiebant. Verum cum dicti non conviventes Congregationem hujuſmodi deſeruiſſent, nec ad ullum exercitium a triginta circiter annis coovenirent; præfati Presbyteri conviventes Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut eoſdem non couviventes, tanquam impedimentum Dei ſervitio præſtantes, a dicta Congregatione removeri mandaremus, ipſiſque Presbyteris Conſtitutiones pro felici eorum Congregationis gubernio edendi facultatem tribueremus. Cumque Nos ſupplicem libellum ſuper hoc pro eorum parte Nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper oegotiis Viſitationis Apoſtolicæ Eccleſiarum, & locorum piorum dictæ Urbis auctoritate Apoſtolica inſtitotam remiſiſſemus; ab eadem Congregatione Cardinalium, & Prælatorum in Viſitatorem Eccleſiæ S. Pantaleonis, & Congregationis S. Joſephi præfatorum electus fuit dilectus filius noſter Felix ejuſdem S.R.E. Diaconus Cardinalis Roſpiglioſius ouncupatus, qui cum in actu Viſitationis multas inordinationes tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus ex illa conviventium unione enatas eſſe comperiſſet, præfatæ Congregationi Cardinalium, & Prælatorum retulit ſibi videri expedire, ut ad erectionem formalis Congregationis pro ſolis Presbyteris, & Clericis, qui cooviverent, deveniretur, excluſis omnibus non conviventibus, quibus tamen præſtaretur commoditas Oratorii, in quod ad ſpiritualia exercitia ſub directiooe alicujus ex dictis Presbyteris conviventibus obeunda convenire valerent; utque Conſtitutiones, quas pro felici, proſperoque Congregationis conviventium hujuſmodi regimine, & gubernio, a quondam Mariano Socino, dum vixit Presbytero Sæculari Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii de Urbe jam firmatas, ſeu compilatas repererat, approbarentur. Porro eadem Congregatio Cardinalium, & Prælatorum, audita, & examinata Felicis Cardinalis relatione hujuſmodi, auditis quoque pluries partibus tam io voce, quam in ſcriptis informantibus, ejuſdem Felicis Cardinalis votum, ſive ſententiam hujuſmodi per duo Decreta die 16. Septembris 1683., & die 13. Januarii proxime præteriti reſpective emanata, approbavit, ipſorumque Decretorum executionem dilecto etiam filio Noſtro Gaſpari S.R.E. præfatæ Presbytero Cardinali de Carpineo noncupato, Noſtro in Urbe præfata Vicario in ſpiritoalibus generali commiſit. Ipſe vero Gaſpar Cardinalis, & Vicarius, in vim Decretorum hujuſmodi, prædictam Congregationem S. Joſephi apud ſupradictam Ecelеſiam S. Pantaleonis pro conviventibus, & non conviventibus jampridem, ut præfertur, erectam in Congregationem pro Sacerdotibus, & Clericis tantum in ipſa conviventibus reſtrinxit, & reduxit, & denuo quatenus opus eſſet erexit, & inſtituit, eoſdemque conviventes nomine Congregationis hojuſmodi corpus legitime conſtitoere decrevit, excluſis omnibus non conviventibus a corpore ejuſdem Congregationis, quibus tamen pro eorum exercitiis ſpiritualibus ſub alicujus ex Presbyteris conviventibus directione perageodis, Oratorium aſſignavit, ac Conſtitutiones prædictas jam reviſas approbavit, & confirmavit, & alias prout uberios continetur in ejoſdem Gaſparis Cardinalis Decreto deſuper emanato, eui eædem Conſtitutiones de verbo ad verbum inſertæ ſunt, tenoris, qui ſequitur videlicet.

Ex voto Card. Viſitatoris excludendi erant a Congregatione Presbyteri non Conviventes, pro quibus erigendum Oratorium, & conviventium Conſtitutiones approbandæ.

Commiſſa fuit Card. Vicario executio dicti Voti

Fidem

Digitized by Google

Fidem facio per præſentes Ego infraſcriptus Tribunalis Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini Cardinalis Vicarii Secretarius, qualiter in currenti libro Decretorum adeſt infraſcriptum Decretum tenoris ſequentis videlicet.

Decretum Card. Vicarii cum dd. Conſtitutionibus, & nonnullis adjunctis.

Die quinta Septembris 1684. Pro RR. Sacerdotibus conviventibus in Domo Sancti Pantaleonis ad Montes, contra quoſcumque &c. comparuit coram Emo, & Reverendiſſimo Domino Gaſpare de Carpineo SSmi D. Noſtri Papæ Vicario Generali &c. meque &c. R. P. Joannes Paulus de Rocchis uti Procurator Sacerdotum Conviventium, atque Eminentiæ ſuæ ſuppliciter expoſuit, quod alias ad preces, & cooperationem quondam R. Sacerdotis Pauli Mottæ auctoritate Apoſtolica, & per Breve ſa. mem. Pauli Papæ V. ſub die 30. Junii 1620. Confraternitas, ſeu Congregatio de Mortificatione nuncupata ſub invocatione Purificationis Beatæ Mariæ Virginis in Eccleſia, ſeu Oratorio Purificationis Beatæ Mariæ prope Eccleſiam S. Laurentii in Damaſo de Urbe erecta, & inſtituta fuit, quæ poſtmodum Confraternitas, ſeu Congregatio ad Eccleſiam Sancti Pantaleonis in Montibus per Breve ſa. me. Innocentii Papæ X. ſub die 7. Octobris 1649., & ſub denominatione Sancti Joſephi, & Purificationis Beatæ Mariæ tranſlata, & denuo erecta, ibique tam per Sacerdotes conviventes, quam etiam per alios Sacerdotes, & Laicos non conviventes exercita reperitur. Nuper vero animadverſo, quod præfati non conviventes impedimento potius quam auxilio Confratribus conviventibus Oratoribus in eorum ſpiritualibus exercitiis aderant, iidem Oratores preces Sanctiſſimo Domino Noſtro Innocentio XI. porrexerunt pro ſegregatione, & remotione dictorum non conviventium, & ſtabilimento formalis Congregationis ipſorum Sacerdotum, & Clericorum conviventium tantum, ſub certis regulis, & Conſtitutionibus zelo, & prudentia Venerabilis me. Patris Mariani Sozzini compilatis, & diſpoſitis, quas facto Eminentiæ ſuæ exhibuerunt tenoris &c. idemque Sanctiſſimus preces prædictas ad Sacram Congregationem Viſitationis Apoſtolicæ remiſit, quæ ſuper præmiſſis Eminentiſſimum, & Reverendiſſimum Dominum Felicem Cardinalem Roſpiglioſum in Viſitatorem, aſſignato Caodjutore R.P.D. Piccolomineo ſpecialiter deputavit, idem Eminentiſſimus Viſitator cenſuit erigendam eſſe formiter Congregationem conviventium tantum, excluſis Confratribus prædictis non conviventibus a gubernio, & diſpoſitione eorum, quæ ad Congregationem prædictam conviventium pertinent, & reſervata ſolummodo eiſdem facultate ſe congregandi, & opera pietatis exercendi in Manſione, ſeu Oratorio pro exercitiis prædictis ſub directione Sacerdotum conviventium exequendis, ad cujus Viſitationis tenorem Sacra Congregatio ſuum Decretum, & commiſſionem E. V. directam interpoſuit ſub diebus 16. Septembris 1683., & 13. Januarii 1684. Qua propter Oratores præfati ad executionem ipſius Decreti, & ad erectionem ejuſdem Congregationis ſub titulo S. Joſephi, & approbationem præfatarum Conſtitutionum procedi petunt, & inſtant, omni &c. Qui Emus, & Reverendiſſimus Dominus Cardinalis Vicarius ſedens &c. viſa relatione ejuſdem Eminentiſſimi Domini Cardinalis Felicis Roſpiglioſi, & commiſſione prædicta, ejuſdem relationis vigore ſibi facta, viſis memoratis Conſtitutionibus ejuſdem Venerabilis Congregationis Sancti Joſephi in Eccleſia Sancti Pantaleonis ad Montes tenoris hic inſerti, videlicet:

CONSTITUZIONI.

Della Congregazione di S. Gioſeppe.

CAPITOLO PRIMO.

Degl' Eſercizj della Congregazione.

Perche l'Orazione deve eſſere il primo, e principal eſercizio della Congregazione di S. Gioſeppe, col dicui mezzo a' Padri, che in eſſa conviveranno, ſi renderà più facile l'oſſervanza delle Regole, ſi manterrà viva la carità, e ſempre più ſi avanzaranno nel ſervizio di Dio, però dovrà ogn'uno ogni mattina fare un'ora d'Oraaione mentale da per ſe privatamente nella ſua Camera. E la ſera al tocco dell' Ave Maria converranno tutti nell'Oratorio, ove premeſſa una breve meditazione, ſi tratterranno per lo ſpazio di mezz'ora ad orar mentalmente, dopo di che ne' giorni di Lunedì, Mercoledì, e Venerdì, ed in ciaſcuno della Settimana Santa, ſi farà la diſciplina, e ne gl'altri in luogo della diſciplina, ſi recitaranno le Litanie de' Santi, fuor che ne' giorni di Sabbato, ne' quali ſi recitaranno quelle della Beatiſſima Vergine Avvocata particolare della noſtra Congregazione, ed a queſt' eſercizio, ſi darà adito a tutti quelli, che vorranno concorrervi, eccetto che a Donne, e Bambini &c. Conſtitutiones prædictæ.

2. Si aſſegnerà in Chieſa per beneficio de' Confluenti un numero determinato de' Confeſſori, i quali aſſiſteranno al Confeſſionario tutte le mattine di feſta, ed ogni Mercoledì, e Venerdì, quando dal Rettore non foſſero diſpenſati per giuſte cauſe.

3. La Domenica dopo l'ora del Veſpero, ſi porrà il Santiſſimo Sagramento per ſpazio d'un' ora, o poco più, a cui dovranno intervenire tutti con Cotte, e dopo un quarto d'Orazione mentale, ſi farà un Sermone di circa mez'ora, ſi recitaranno alcune brevi Orazioni in onore di S. Gioſeppe, e ſi darà al Popolo la benedizione, e s' abbia cura per quanto ſi può di non ammettere a ſermoneggiare Sacerdoti ſtranieri, ma ſarà queſt'Offizio de' Padri, come eſercizio proprio dell'Iſtituto, oſſervandoſi l'ordine dell' anzianità da ciaſcuno per giro. Si elegga un Padre, il quale due, o più volte il meſe, ſecondo che giudicarà eſſer eſpediente, dovrà tenere una conferenza a' Sacerdoti ſtranieri, in cui trattarà di materie morali, Eccleſiaſtiche, e ſpirituali, accioche, ſi rendino capaci al governo de' Monaſterj di Monache, e per altri impieghi, per i quali voleſſero di loro ſervirſi i Superiori di Roma. E ſi preparerà una ſtanza a modo di Oratorio per i Fratelli non conviventi del medeſimo Oratorio, ove poſſino far le loro devozioni ſotto la direzione di un de' Padri. Queſto riſtretto però ſi oſſervi, che non ha convenienza alcuna con la noſtra Congregazione: Onde i Sacerdoti e li Fratelli, che vi concorreranno, dovranno riconoſcere, che queſt' eſercizio ſi fa loro da' Padri per carità, nè potranno mai pretendere d'avere alcuna parte col noſtro Iſtituto.

4. Per mantenere la Congregazione netta da'di-

Digitized by Google

da' difetti, e per promovere magiormente il fervore, ed il ſervizio di Dio, ſi farà ogni meſe l'accuſa delle colpe, ove interverranno non ſolamente i Novizj, e quelli, che ſi ritroveranno a prova come foraſtieri, ma tutti i Sacerdoti, e Padri di Congregazione, con queſta differenza però, che i foraſtieri, e Novizj detta che averanno la colpa, dovranno partire, e laſciare, che i Padri proſeguiſchino da per loro queſto sì profittevole, e ſanto Eſercizio.

5. Ciaſcuno, che conviverà tra'noſtri, potrà eleggerſi il Confeſſore a ſuo libito, purchè ſi confeſſi da' Sacerdoti di Caſa, ed approvati dal Signor Cardinal Vicario.

Capitolo Secondo.

Del Convitto.

1. Perchè nelle Comunità l'inoſſervanza delle Regole, ed il torpore nel ſervizio di Dio ſogliono aver principio per l'ordinario dalle ſingolarità, che ad alcuni ſi permettano ſenza legitime cauſe, pertanto acciochè nella noſtra Congregazione ſi mantenga ſempre vivo il fervore, dovrà farſi la menſa comune, in cui eſpreſſamente ſi proibiſcono le vivande particolari, eccetto che a gl'Infermi, e Convaleſcenti con il conſenſo del Rettore, ma ciaſcuno ſi contentarà di ciò, che a lui ſarà dato, ed acciocchè con il corpo ſi nutriſca la mente ancora di ſanti, ed eruditi penſieri, ſi darà principio tanto al pranzo, quanto alla cena colla lezione della Sacra Scrittura, e poi ſi ſeguiterà con un altro libro volgare, ſino a tanto, che ſarà dato il ſegno dal Rettore, o da chi preſiede in ſuo luogo, dopo la quale ſi proporranno da uno de'Sacerdoti due dubbj, uno di moralità, e l'altro della Scrittura, facili, e chiari, a quali ſarà in libertà de gl'altri Sacerdoti, che ſtaranno fuori del Noviziato il riſpondere a quello, che loro piacerà, purchè ſi riſponda con brevità, con modeſtia, e ſenz'alterazione, e quelli i quali non voleſſero riſpondere non ſiano aſtretti, ma ſarà lecito loro di rimetterſi all'opinione dell'altri. Per poi mantenere lo ſpirito ſollevato, e gl'animi uniti, ſi contenteranno di tratteuerſi dopo pranzo, e doppo cena tutt'aſſieme in ricreazione per lo ſpazio di un'ora, o vero mezza ad arbitrio del Rettore.

4. Neſſuno potrà mai andare a pranzo, a cena, e molto meno a dormire fuori di Caſa ſenza licenza del Rettore, o vero Decano in ſua aſſenza. E quando qualcuoo de'Padri ſarà occupato in ſervizio de'Superiori di Roma, procurarà per quanto a lui ſarà poſſibile di ritornare a gl'atti di Comunità, e ſopra tutto a menſa, ed a dormire in Congregazione.

3. Non ſi tenghino Convittori, e ne meno ſi ammetta alcuno alla menſa co' Padri, ſenza licenza eſpreſſa del Rettore, e ſe alle volte ſi giudicaſſe bene di uſar queſt'atto di amorevolezza con qualcuno de'confideoti della noſtra Congregazione, eſaminarà prima bene il Rettore le circoſtanze, ed avvertirà in queſto di non eſſere facile a concedere licenza.

4. Si farà una ſol menſa, o vero due ſecondo il numero, e comodità de' Padri, alla prima de' quali tutti cercheranno di convenire nel medeſimo tempo, laſciando ogn'altra occupazione. E perchè ciaſcuno, ſi trovi ſpicciato, ſaranno l'ore aſſegoate a meſe per meſe, e la mattina da un de' Serventi ſi daranno diverſi ſegui. Il primo mez'ora avanti, il ſecondo oell atto iſteſſo, in cui dovrà incominciarſi la menſa, il qual terminato, ſi trovaraono tutti al luogo da lavarſi le mani, di dove ſino, che ſaranno giunti alla Camera della ricreazione oſſervaraono rigoroſo ſilenzio.

5. A menſa per motivo di umiltà dovranno ſervire i Padri medeſimi uno per giorno in giro, da quel ſervizio neſſuno ſia eſſente, ne meno il Rettore, eccetto però gl'Infermi, e Convaleſcenti, coſì parimente dal leggere a menſa non ſia eccettuato alcuno de'Padri, ſe non il Rettore pro tempore durante il ſuo Offizio, e quelli, che avranno compiti cinquant'anni di età, dovendo tutti gl'altri leggere ciaſcuno per un'intiera ſettimana per giro.

6. Nel tempo della menſa non ſi portaranno ambaſciate a'Padri, ſe oon allora, cbe il negozio foſſe grave, e non poteſſe patir dilazione, il che s'oſſerverà la Domeoica, quando ſtarà eſpoſto il Santiſſimo in Chieſa, e la ſera, quaodo ſi farà l'Orazione mentale nell'Oratorio.

Capitolo Terzo.

Di altre particolarità da oſſervarſi in Congregazione.

1. Perche la facilità d'indurre foraſtieri in Caſa ſuol portar ſogezione a chi ama di ſtar ritirato, e diſtrazione a chi ſtudia, e parſo conveniente di proibire, che non ſi ammetta in Caſa oeſſuno, ſe non foſſe perſona confidente della noſtra Congregazione, ma per comodità di chi vorrà parlare a' Padri, ſi debbano tener due ſtanze terreoe contigue alla Portaria, ove ſcenderanno ſubito, che ſaranno chiamati dal Portinaro, ed avvertiranno di non ingerirſi mai in oegozj ſecolari, ed a loro non apparteneoti, come coſa impropria della noſtra Congregazione. E per queſta ragione doveranno ancora aſtcoerſi i Padri da frequentar la Corte, e la Curia, e quanto più ſarà loro poſſibile, le Caſe de'Secolari, ſe non in caſo di oeceſſità, e d'Infermità.

2. Non minor premura dovranno aver i Padri di mantenerſi lontani, e diſtaccati da qualſivoglia pretenſione di Dignità, ed intereſſe di robbe, onde a quelli, che ſaranno occupati da' Superiori di Roma in Confeſſori ſtraordinarj di Monache, o altro ſimile impiego, ſi proibiſce di pigliare emolumento alcuno; ma ſi contentaranno di ricevere il premio ſolo da Gieſù Criſto, alla di cui gloria haooo conſacrato le loro fatiche tutti quelli, che ſono aggregati nella Congregazione di S.Gioſeppe. Se poi i Superiori medeſimi, o altri Perſonaggi di Roma quando vorranoo ſervirſi di qualcuno de'Padri, ſi compiaceranno di chiederlo, e laſciaroe l'elezione al Rettore, reſtaranno meglio ſerviti, e ſi toglierà l'occaſione d'ambizione, o emulazione, che potrebbe introdurſi in Congregazione.

3. E perchè tutti ſiano liberi all'eſercizj della Congregazione, ſi proibiſce a' Padri di tener Cappelle, le quali abbiano obbligazione di Meſſe della noſtra Chieſa, (eſentaodoſi da queſta proibizione ſolamente quelli, che l'avevano prima che ſi faceſſero le preſenti Coſtituzioni), e per l'iſteſſa ragione non potranno uſcire a dir Meſſe in altre Chieſe ſenza licenza del Rettore, o del Sagreſtano in ſua aſſenza.

4. Non potranno i Padri eſſere Confeſſori

ordinarj di Monache, nè accettar cariche, ovvero Offizj, che habbino peſo di ſtar fuori di Congregazione, o ſiano incompatibili con l'oſſervanza delle noſtre Coſtituzioni, ſe non foſſe per poco tempo, e con licenza del Rettore. Dovranno bensì obbedire, quando ſaranno richieſti per Confeſſori ſtraordinarj di Monache, e potranno accettare la direzione, o ſopraintendenza al governo ſpirituale de' Monaſterj, quando foſſe loro comandato dal Sig. Card. Vicario, o da altri Sig. di Roma.

5. E perchè nelle Comunità non tutti ſono di una natura, o di un genio, e ſpeſſe volte ſuccede, che paſſino male ſodisfazioni tra quelli, che convivono; trattaranno ſempre i Padri tra loro con ogni corteſia, e civiltà, e ſi compatiranno l'un l'altro: avendo in conſiderazione, che queſta è una ſogezzione libera, eletta da ciaſcuno volontariamente per Criſto, e che non ſono legati con altro vincolo, che con quello dell'amore. Onde ſe mai ne naſceſſe tra loro differenza alcuna, il Rettore con carità riuniſca ſubito gl'animi, e non permetta mai contenzioni. E ſe per cagione dell' umana fiacchezza correſſe in pubblico qualche parola pungente, quello, che ſarà ſtato il primo, la ſera in Refettorio terminata la Menſa dirà la ſua colpa, ed ambedue ſi chiederanno ſcambievolmente perdono.

6. Nel modo di veſtire ſaranno tutti conformi, e dovrà eſſere modeſto ſenza ſeta, e ſenza zazzera; ma ſecondo vien ordinato da' Sagri Canoni, e conforme coſtumano l'altre Congregazioni de' Padri Secolari; ed oſſervaranno nelle precedenze l'ordine dell'anzianità, precedendo ſempre il Rettore a tutti durante il ſuo Offizio nel camminare, in qualſivoglia funzione, ed atto comune; ma terminato l' Offizio ritornarà al ſuo grado, ſenza alcuna eſenzione.

7. Quando poi qualcuno de' Padri per ſollievo delle fatiche, o per caggione d'infermità voleſſe portarſi in Villa, ovvero aſſentarſi a tempo per qualche ſuo biſogno da Roma, in queſti caſi dovrà ſempre domandare licenza al Rettore, appreſſo del quale ſarà la facoltà di concederla per tre, o quattro meſi dell'anno; ma ſe l'aſſenza eſſer doveſſe più lunga, ſi richiederà il conſenſo ancora de' Deputati.

Capitolo Quarto.

De' Soggetti da riceverſi in Congregazione.

1. Quanto più i Soggetti ſaranno idonei, tanto più fervoroſamente ſi eſercitarà il culto Divino, e maggiore ſarà il progreſſo della noſtra Congregazione, e però ſi raccomanda a' Padri, che non guardino a raccomandazioni, ma nella recezione di eſſi, depoſto ogni intereſſe proprio, ed ogni ſorte di riſpetto umano, abbiano ſolamente il fine alla gloria di Dio. Per tanto ſi proibiſce loro di non ammettere mai alcuno, ſia di qualſivoglia grado, o condizione, ſe non per conviver tra' noſtri. E nemmeno, ſi dovrà ricevere chi veniſſe con altro fine, che di ſervire al Signore; chi non aveſſe animo di permanenza, e chi per indiſpoſizione di corpo, o di fiacchezza di natura non poteſſe vivere alla menſa commune. Si vieta parimente il riccvere quelli, che fuſſero contumaci, o proceſſati, di cattiva opinione, contenzioſi, di proprio giudizio, ſuperbi, rozzi, e malanconici.

2. Abili ſolamente ſaranno per la noſtra Congregazione perſone nate di onorata famiglia, di età proporzionata per l'oſſervanza delle noſtre Coſtituzioni, libera da ogni impegno, capaci di Studio, e di ſpirito, di buona indole, umili, docili, fleſſibili, e de quali ſempre vi ſia ſperanza di maggior profitto.

3. Chi ſentirà chiamarſi da Dio al noſtro modo di vivere, dovrà ſcoprire la ſua intenzione al Rettore, da cui ſi manifeſtarà a' Deputati, e ſe da' Deputati ſarà giudicato idoneo per il noſtro Iſtituto, il Rettore doverà proporlo nella piena Congregazione di tutti i Padri, de' quali ſi elegeranno due per pigliare l'informazione, e riferirla al Rettore; e tra tanto ſarà in libertà di ciaſcuno di ſcoprire il medeſimo, ſe averà motivi relevanti in contrario. Sentita il Rettore l'informazione, ſe trovarà, che il ſoggetto, che fa l'iſtanza abbia quelle condizioni, che richiedono le noſtre Coſtituzioni, dovrà eſporlo a' voti ſegreti di tutti i Padri, de' quali, ſe due terzi ſaranno favorevoli, ſarà ricevuto, come foraſtiere tra' noſtri; e ſe mancaſſe queſto numero, ſi averà per eſcluſo. Sei meſi dovrà tenerſi in Caſa come Oſpite, acciochè egli poſſa ben conſiderare il modo di vivere nella noſtra Congregazione, e deliberare con più maturità del ſuo ſtato; e i Padri oſſervare la di lui capacità per meglio aſſicurarſi della vocazione; e non ingannarſi in coſa di tanta premura.

4. Nel corſo di queſti ſei meſi non s'impiegarà in coſa alcuna dell'Iſtituto propria de' Padri; ma ſolamente ſi farà ſermoneggiare di quando in quando in Refettorio, acciocchè ogn'uno poſſa ſentire il talento, e l'attitudine, che averà nel diſcorrere.

5. Terminati ſei meſi, ſe ſarà giudicato idoneo per il noſtro Iſtituto, ſi ammetterà dal Rettore, e Deputati al Noviziato, che dovrà durare due anni. In queſto tempo ſi occuparà meno, che ſarà poſſibile nelle coſe eſteriori, ma ſi applicarà ſolamente ad eſercizj di Spirito, ed a Studj. Compito il Noviziato, e ſtimandoſi abile, ſi ammetterà in Congregazione, al quale ultimo ricevimento concorreranno tutti i Padri con il loro voto. che dovrà darſi in ſegreto, e i due terzi favorevoli baſteranno per includere, e mancando queſto numero, ſi averà per eſcluſo. Se poi ſarà incluſo, allora dovrà chiamarſi di Congregazione, e non prima. E ſi oſſervi, che ciaſcuno dovrà riceverſi con peſo di un'annua contribuzione per il ſuo vitto ad arbitrio de' Padri.

Capitolo Quinto.

Dell'eſcluſione de' Soggetti.

Prima, che i Soggetti ſaranno dichiarati di Congregazione cioè tra li due anni, e mezzo dal giorno, che ſaranno ammeſſi in Caſa, come Oſpiti, potranno eſſer' eſcluſi, e licenziati ſolamente dal Rettore, e Deputati per giuſte cauſe: allora poi che terminato il Noviziato ſaranno ſtati ammeſſi, e dichiarati di Congregazione, non potranno eſſere eſcluſi, ſe non da due terzi de' voti di tutti i Padri, e i voti ſi daranno in ſegreto. Ne mai ſi potrà eſcludere alcuno, ſe non per grave demerito, e con la precedente

cor-

Digitized by Google

correzione, il qual demerito dovrà eſſere giudicato dalla medeſima Coogregazioue.

Capitolo Sesto.

Degl'Offizj della Congregazione.

Acciocchè nella noſtra Congregazione di S.Gioſeppe non naſca diſordine, ma ſi cammini con buone Regole, tanto nel governo economico, quanto nell'oſſervanza delle Coſtituzioni, ſi aſſegnaranno a'Padri diverſi Offizj, tutti con la dipendenza da un capo, come da loro Superiore. Il primo dunque, e principale Offizio ſarà quello del Superiore, il quale dovrà chiamarſi con titolo di Padre, ovvero Rettore. Appreſſo il Rettore verranno i Deputati. Il Padre Spirituale, e ſarà quello, che averà la cura di far le conferenze a' Sacerdoti ſtranieri. Il Miniſtro. Il Bibliotecario. Il Sagreſtano. Il Segretario. L'Infermiere, & il Caſſiere, de'quali Offizj ſi farà la mutazione ogni tre anni.

Capitolo Settimo.

Del Rettore.

1. All'elezione del Rettore dovranno concorrere tutti i Padri, quelli cioè che terminato il Noviziato ſaranno ſtati ammeſſi in Congregazione, i quali non potranno eleggere alcuno, ſe non avrà compiti quarant'anni d'età, e che almeno non ſia ſtato ſei anni tra'noſtri da computarſi dall' ultima recezione. E perchè dalla virtù, ed eſemplarità del Superiore dipenderà la quiete, la conſervazione, e l'augumento della noſtra Congregazione, ſi eſortano tutti a deporre ogni paſſione, qualſivoglia intereſſe, e riſpetto umano, ed elegger quello, che tra tutti, ſecondo Dio ſtimaranno il più degno, il più oſſervante, ed il più idoneo. Darà ciaſcuno il ſuo voto in ſegreto, ed allora ſarà fatta canooica l'elezione, quando in nno converrà la maggior parte de'voti.

2. Non abbia il Rettore particolarità di cibi alla Menſa, ne di apparati nella Sagreſtia, e terminato l'Offizio, reſtarà ſenza alcuna eſenzione, e ritornerà al ſuo luogo ſecondo l'anzianità e leggerà alla menſa, mentre non ſarà diſpenſato dall'età.

3. Durante il ſuo Offizio farà la Benedizione alla menſa, dove ſederà ſempre nel primo luogo, il quale in ſua aſſenza non dovrà mai eſſer occupato da'Padri; renderà le Grazie, e darà il ſegno, quando da chi legge terminar ſi dovrà la Lezione; ed allora che il Rettore ſarà impedito, ſupplirà il più anziano.

4. Cura ſarà del Rettore, e in ſua aſſenza del più anziano, che ſiano oſſervate le Coſtituzioni, per il qual fine potrà radunare la Congregazione de'Deputati, ogni volta, che lo giudicarà oeceſſario; e dovrà ancora il Rettore eleggere i Soggetti, quando a lui ſaranno domandati da'Superiori di Roma.

5. Non potranno il Rettore, e i Deputati eleggere alcuno a confeſſare in Chieſa, ma dovrà farſi l'elezione de' Confeſſori dalla piena Congregazione con voti ſegreti: e quello in cui converranno più voti, ſarà l'eletto. In queſta elezione non ſi abbia riguardo alcuno all'anzianità, ma ſolamente al merito, e chi ſarà eletto, ſi mandi ad eſſer approvato dal Sig.Cardinal Vicario.

6. Non potrà il Rettore ſenza il conſenſo de'Deputati privare alcuno di Offizio, ancorchè le ragioni foſſero rilevanti; Ne i Deputati potranno deporre il Rettore; mà ſe portaſſe mai il caſo, che per grave demerito, ſi doveſſe procedere alla di lui depoſizione, ſi richiederanoo due terzi de'voti della piena Congregazione di tutti i Padri. Così ancora ſe ſi giudicaſſe eſpediente in qualche caſo particolare di dover diſpenſare a qualche circoſtanza di queſte noſtre Coſtituzioni ſaranno neceſſarj due terzi de'voti de'Padri.

7. Il Rettore da per sè ſolo non potrà riſolvere negozio alcuno appartenente alla Congregazione: ma ſe il negozio ſarà ordinario, baſtarà il conſenſo de'Deputati; ſe ſtraordinario, ſi proporrà in piena Congregazione, e ſi riſolverà con il conſenſo della maggior parte de'voti.

8. La Congregazione de'Deputati dovrà farſi ogni quindeci giorni, e altre volte occorrendo il biſogno ad arbitrio del Rettore, nella quale ciaſcuno de'Deputati potrà proporre il negozio, che averà da diſcorrere; ſe però la materia foſſe tale, che doveſſe diſcorrerſi nella piena Congregazione de'Padri, dovrà proporla ſolamente il Rettore, il quale, ſe reſiſteſſe di farlo, e foſſe pertinace, con il conſenſo della maggior parte de'Deputati, ſpettarà di proporla a'Deputati medeſimi.

9. Si proibiſce eſpreſſamente al Rettore di ſpendere di propria autorità più di uno ſcudo il meſe ſopra le ſpeſe ordinarie per il mantenimento della Caſa: onde ſe gli occorreſſe di dover far ſpeſe di maggior ſomma ſino a cinque ſcudi il meſe, potrà dar licenza la Congregazione de' Deputati, ma per ſomma maggiore di detti ſcudi cinque, ſarà neceſſario l'aſſenzo de'Padri, con il voto delli due terzi.

10. Ogn'anno ſi rivederanno i conti dell'Amminiſtrazione in piena Congregazione de'Padri, ove publicamente ſi rappreſentarà lo ſtato di eſſa, acciocchè a tutti ſia ooto il debito, o capitale, che fu fatto in quell'anno.

Capitolo Ottavo.

Del Miniſtro.

1. Il Miniſtro dovrà eleggerſi dal Rettore, e da'Deputati, e appreſſo il medeſimo ſarà il governo economico della noſtra Congregazione, con la total dipendenza però dal Rettore.

2. Non perciò potrà il Miniſtro tener in mano il denaro, dovendoſi queſto indiſpenſabilmente conſervare appreſſo il Padre, che dal Rettore, e Deputati, ſi eleggerà per Caſſiere.

3. Dovrà il Miniſtro ſopraintendere alle riſcoſſioni, e alle liti; ma perchè da queſta diſtrazione potrebbe facilmente naſcere il torpore nell'oſſervanza delle Coſtituzioni, e ancora renderſi il ſoggetto odioſo appreſſo gli ſtranieri; pertanto acciochè ſi mantenga nella noſtra Congregazione ſempre vivo il fervore, e ſi conſervino tutti nella ſtima, e oel riſpetto de'Secolari, ſi commetteranoo le riſcoſſioni a un Servente, che dal Rettore, e Deputati ſarà ſtimato il più idoneo, e ſi darà la cura di comparir in giudizio ad Procuratore, ovvero Sollecitatore.

4. Per i pagamenti poi, che ſi faranno in nome

me della Congregazione, o per le ſpeſe di eſſa, dovrà fare il mandato il Miniſtro, e ſottoſcriverſi dal Rettore; e allora il Caſſiero pagarà la moneta con riportarne la ricevuta ſotto l'iſteſſo Mandato.

Capitolo Nono.

Del Segretario.

1. Si eleggerà il Segretario dal Rettore, e da'Deputati, e dovrà tenere due libri, in un de' quali ſcriverà tutti i Decreti, che ſi faranno, tanto nelle Congregazioni particolari de' ſoli Deputati quanto nelle generali di tutti i Padri; e nell'altro notarà tutti quelli, che verranno nella noſtra Congregazione, l'anno, il meſe, e il giorno quando entraranno, come foraſtieri, quando ſi riceveteero per Novizj, e con qual contribuzione, e circoſtanze furono ammeſſi di Congregazione.

2. Offizio ancora ſarà del Segretario di ſcriver lettere, e riſponder ogni volta, che occorrerà di ſcrivere, o di riſpondere a nome della Congregazione, delle quali dovrà farne il regiſtro in un libro a parte. Al Segretario parimenti ſpettarà di preparare i voti, quando dovrà farſi l'elezione degl' Officiali, o la piena Congregazione di tutti i Padri.

Capitolo Decimo.

De' Deputati.

1. Si eleggeranno i Deputati dalla piena Congregazione con voti ſegreti, facendoſi per ciaſcun Deputato uno ſcrutinio; e quello in cui converranno più voti ſarà l'eletto: e ſe i voti ſi divideſſero in due Soggetti, o foſſero pari, ſi farà nuovo ſcrutinio.

2. Ogn'uno darà il ſuo voto a quello, che ſtimarà più ſperimentato nella prudenza, e più capace di ſpirito, ſenza riguardo alcuno ad anzianità, mentre però ſia ſtato cinque anni in Congregazione da computarſi dal giorno, che fu ricevuto, come Oſpite.

3. Concorreranno i Deputati nel governo della Congregazione con il Rettore nella maniera, come fu fatta menzione, e in tutto ciò, che da eſſo ſaranno richieſti, e ſe parerà ſpediente, quello che ha l'offizio di Deputato potrà eleggerſi ancor per Miniſtro, laſciandoſi ciò all'arbitrio del Rettore, e de'Deputati medeſimi.

4. Di numero non doveranno mai eſſere più di quattro; ma perchè non naſca confuſione, ſi camminarà con queſt'ordine. E quando i Padri di Congregazione ſaranno meno di dieci, ſi eleggeranno ſolamente due Deputati. Dalli dieci alli quindeci, trè, ſupra alli quindeci ſaranno quattro.

Capitolo Undecimo.

Del Sagreſtano.

1. Al Sagreſtano apparterrà il governo della Chieſa, e della Sagreſtia: ſotto la cui cuſtodia ſaranno le Suppellettili Sagre, con proibizione però di non poter alienare, o impreſtare coſa alcuna ſenza licenza eſpreſſa del Rettore, e de' Deputati.

2. Sarà ſuo peſo, che nella Chieſa ſi cammini con ordine, e con decoro, e con polizia, e a queſt'effetto potrà mettere, e levare i Chierici a ſuo beneplacito.

3. E perchè nella Sagreſtia non naſca confuſione, dovrà tenere eſpoſte due tavolette, in una delle quali ſaranno notate tutte le ore a Meſe per Meſe, in cui ne'giorni di Domenica ſi dovrà eſporre il Santiſſimo in Chieſa: e nell'altra il tempo, e l'ordine delle Meſſe, aſſegnando la prima, e l'ultima da Settimana in Settimana a ciaſcuno de'Padri per giro. Sopraintenderà ad un Servente, acciocchè ad ore congrue li ſuoni l'Ave Maria della mattina, di mezzo giorno, e della ſera: e acciocchè ſi dia il ſegno degl'Eſercizj della Domenica, e ſi accomodi l'Oratorio per l'orazione commune ſolita a farſi ogni ſera.

4. I Padri poi ſaranno diligenti a celebrare ogn'uno alle ſue ore determinate, e all'ora, che ſentiranno chiamarſi dal Sagreſtano ſaranno ſolleciti, e laſceranno ogn'altra applicazione, ancorchè foſſero occupati nello Studio, o in ſentir Confeſſioni.

5. Tutti li Padri ſi veſtiranno indifferentemente in un iſteſſo luogo, e con i medeſimi paramenti Sagri, ſenza diſtinzione di Offizio, di anzianità, o di merito. Per li Foraſtieri nondimeno, ſi adopraranno paramenti particolari, e differenti da quelli de'Padri, ſecondo la qualità de'Soggetti, i quali ſarà cura del Sagreſtano, che ſiano trattati con civiltà, e polizia.

6. Il Sagreſtano, e tutti gl'altri Padri della noſtra Congregazione avvertiranno di non fermarſi in Chieſa a diſcorrere lungamente con Donna: mà quando ſaranno da eſſe chiamati, ſi ſpediranno preſto, e ſe il negozio portaſſe lunghezza, potranno ſentirle con commodità nel Confeſſionario.

Capitolo Decimosacondo.

De' Novizj.

1. Novizj, ſi chiamaranno quelli, che dopo eſſer ſtati ſei meſi come Foraſtieri, ſaranno ammeſſi alli due anni di approbazione. Cammineranno queſti ſotto la direzione di uno de'Deputati il più atto a queſt'Offizio, da eleggerſi dal Rettore con il conſenſo de'Deputati medeſimi, e il Deputato eletto ad aver la cura, e direzione de'Novizj, avvertirà di tenerli ſempre eſercitati nella virtù, e nello ſpirito, e applicati per quanto ſarà poſſibile agli Studj ſagri.

2. Offizio ſarà de'Novizj di aſſiſtere ne'giorni di Feſta alla Sagreſtia, e alla Chieſa; daranno di mano ad accomodare gl'Altari, ſerviranno ogni giorno a Meſſa, ſpeſſo viſitaranno gl'Oſpedali, e ſi eſercitaranno in ogn'altra operazione, che loro ſarà impoſta dal Direttore. Potranno eſſere diſpenſati dal Rettore, e da'Deputati per qualche eſercizio publico del noſtro Iſtituto; purchè il biſogno ſia grave, e non ſi diſpenſi con facilità; Onde avvertiranno di tenerli per ſempre occupati per quanto ſarà poſſibile in Eſercizj proprj de' medeſimi Novizj. Terminato poi il Noviziato, e allora, che ſaranno ammeſſi, e dichiarati di Congregazione potranno eleggerſi dal Rettore, e Deputati a tutti gl'Offizj.

Capitolo Decimotarao.

Degl' Infermi.

1. Sarà cura degl'Infermieri, che ſiano trat-

tatſi

tàti gl'Infermi con tutta la carità, e ſerviti con ogni diligenza poſſibile. Onde potrà valerſi in ciò di un Servente, e ſe vedeſſe l'Infermo non poteſſe ſovvenirſi del neceſſario con le ſue rendite, dovrà l'Infermiere farne parte al Rettore, di cui ſarà peſo, che gli ſia ſomministrato dalla Congregazione quanto ſarà di biſogno.

2. Gravandoſi il male, quando l'Infermo ſarà dichiarato ſpedito da' Medici, per tutto il tempo, che ſopraviverà ſarà ſempre aſſiſtito da un Padre, e allora che ſi vedrà vicino a morire ſi chiamaranno tutti acciocchè reſti ajutato in quel punto con le comuni orationi, morto ſi eſporrà in Chieſa con quattro torce, e preſente il Cadavere, ſi faranno celebrare per quell'anima trenta Meſſe, e con la Meſſa cantata, e tuttociò dovrà farſi a ſpeſe della noſtra Congregazione.

3. E perchè reſtino ſempre ſuffragate le Anime de'Padri, e Benefattori della noſtra Caſa, ſi faranno ogn'anno due Anniverſarj. Uno il primo giorno non impedito, doppo la Commemorazione de'morti per le Anime di tutti i Padri, e Fratelli defonti; e l'altro il primo giorno non impedito doppo la feſta di S. Gioſeppe in ſuffragio delle Anime de'noſtri Benefattori, e per quelli, che hanno cooperato all' Erezione di queſta noſtra Congregazione di S. Gioſeppe.

Capitolo Dacimoquarto.

De' Serventi.

1. I Serventi potranno riceverſi, e licentiarſi dal ſolo Rettore, e Deputati per giuſte cauſe, e notabil demerito: ſaranno queſti mantenuti a ſpeſe della Congregazione, a cui ſolamente dovranno ſervire, e non a Padri particolari. Trattaranno i Padri con ogni riverenza, ed oſſequio, e viveranno ſotto la diſciplina, e direzione del Miniſtro, al quale, ed al Rettore, e non ad altri doveranno ſempre obbedire. Non riceveranno per ſerventi, ſe non perſone di coſtumi eſemplari, di buon'Indole, e di buona fama: che non ſiano contumaci, e abbino altro fine, che di ſervire al Signore, che non paſſino trent'anni di età, e che non abbino Moglie.

2. Si comunicaranno tutte le feſte, e un altro giorno tra la Settimana, che loro ſi aſſegnarà dal Miniſtro: e quando ſuccederà la morte, ſi eſporranno in Chieſa con quattro torce, ciaſcuno de'Padri nell'iſteſſa mattina, in cui ſarà eſpoſto il Cadavere, celebrarà la Meſſa per l'Anima del Defonto.

Mandatũ pro executione ſupra Decretorum.

§.1. Viſa aſſignatione annuorum ſcutorum quadraginta quinque monetæ pro complemento annui redditus ſcutorum tercentum pro Dote ejuſdem Congregationis, & onerum illi incumbentium ſupportatione, facta a R. D. Claudiu Joſeph Hahè ſub die 13. Aprilis 1684. aliiſque viſis viden., conſideratis conſideran., & tam auctoritate propria ordinaria, quam vigore facultatum dictæ S. Congregationis Viſitationis ſibi delegatæ, & omnia &c. prædictam Congregationem S. Joſeph apud ipſam Eccleſiam S. Pantaleonis pro Conviventibus, & non Conviventibus, jampridem, ut præfertur erectam in Congregationem pro Sacerdotibus, & Clericis tantum in ipſa Conviventibus ſub Regulis, & Conſtitutionibus prænarratis, ſine tamen alicujus voti ſolemnis emiſſione, reſtrinxit, & reduxit, & denuo quatenus opus ſit erexit, & inſtituit, erigit, & inſtituit. Eidemque annuum perpetuum redditum prædictorum tercentorum ſcutorum applicat, & & attribuit, atque eoſdem Patres Oratores Conviventes, ac pro tempore exiſtentes, hujus ejuſdem novæ Congregationis ejuſdem Corpus legitime conſtituere decrevit, excluſis omnibus non Conviventibus a Corpore ejuſdem Congregationis, quibus tamen pro tempore eorum exercitiis ſpiritualibus ſub directione alicujus ex Sacerdotibus Conviventibus peragendis, Aulam Superiorem Sacriſtiæ imminentem cum Altari, & Imagine S. Joſeph ante illud appicta, pro Oratorio aſſignavit, & aſſignat: utque omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, & gratiis, quibus aliæ legitimæ Presbyterorum, & Clericorum Sæcularium Congregationes, & Collegia ejuſmodi de jure, uſu, & conſuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum libere, & licite gaudere poſſint, & valeant benigne in Domino conceſſit, & indulſit: ac proinde omnia bona intuitu ejuſdem Congregationis huc uſque acquiſita, aliaque legata pia, donationes, eleemoſynas, & fidelium oblationes in poſterum aſſignandas, & elargiendas eidem Congregationi ex nunc prout ex tunc applicat, & appropriat illorum omnium corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem libere apprehendere, & perpetuo retinere, fructuſque, redditus, & proventus, jura, & actiones, & emolumenta quæcumque percipere, exigere, levare, & recuperare; ac in dictæ Congregationis uſum, & utilitatem convertere poſſe voluit, & mandavit.

Aſſignatio redditus 300. ſc.

Cõceſſio privilegiorũ ſimilium Congregationum.

§.2. Et demum pro ejuſdem gubernio conſtitutiones præſcriptas de Eminentiæ ſuæ Ordine compilatas, & ut præfertur reviſas, approbat, & confirmat: reſervato ſibi jure, per ſe, vel per alium a ſe deputandum Computa, & adminiſtrationes prædictorum effectuum Congregationis uſque ad præſentem diem, necnon quotannis in futurum, & in fine anni revidendi, & examinandi, & inſuper præmiſſis &c. omnia &c. Decretum non ſolum &c., ſed omni &c. ſupplendo &c. G. Cardinalis Carpineus Vicarius, & Im. -- Raphael Fabrettus Secretarius &c, prout latius in dicto Libro &c. Ad quem &c. In quorum &c. Datum Romæ hac die 16. Septembris 1684. -- Ita eſt Raphael Fabrettus Secretarius &c.

Card. Vicarius vindicat reviſionem computorum.

§.3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præfati exponentes præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ noſtræ confirmationis patrocinio communiri ſummopere deſiderent: nos ſpecialem ipſis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, reſtrictionem, & reductionem prædictæ Congregationis S. Joſephi pro Conviventibus, & non Conviventibus erectæ in Congregationem pro Presbyteris, & Clericis tantum in ipſa Conviventibus, ipſiuſque novæ Congregationis erectionem, & inſtitutionem, ac dicti Oratorii pro non Conviventibus aſſignationem, necnon ſupradictarum Conſtitutionum appro-

Preces dictorum Presbyterorum Conviventium.

Confirmatio relati Decreti Card. Vicarii.

approbationem, & confirmationem, cæteraque a memorato Gaſpare Cardinale, & Vicario facta, & ordinata, ut præfertur, expeditumque deſuper Decretum hujuſmodi, ac omnes, & ſingulas Conſtitutiones præinſertas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ. §.4. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dictæ Congregationis S. Joſephi, & aliis quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XV. Nov. MDCLXXXIV. Pontificatus noſtri Anno Nono.

CXLVII.

Dat. 24. Jan. 1685. An. 9. Confirmantur Conventiones initæ inter Fratres Min. de Obſervantia, & Conventuales Ord. S. Franciſci circa primatum in Proceſſionibus, aliiſque functionibus Civitatis Iſernien.

Vide Conſt. ed: 1684., Apr. 14., P. 8. & Inn. XII, Conſt. ed: 1694. Maji 19. P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Procuratores Generales Ordinum Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia, & Conventualium nuncupatorum, quod cum inter Fratres Minores de Obſervantia Conventus S. Mariæ Gratiarum, ex una, & Fratres Minores Conventuales Conventus S. Franciſci Civitatis Iſernien. ex altera Partibus nonnullæ controverſiæ ſuper præcedentia exortæ, & per multos annos cum modica Sæcularium ædificatione, ac cum pacis fraternæ, quæ inter Religioſos regnare deberet, detrimento, agitatæ fuiſſent: ipſi Exponentes, ut incommodis hujuſmodi occurrerent, de ſuorum reſpective Miniſtrorum Generalium mandato, ſeu conſenſu, ad concordiam, ſive conventionem ſuper præmiſſis inter ſe devenerunt, ut Fratribus Minoribus Conventualibus uno anno, & Fratribus Minoribus de Obſervantia Conventuum prædictorum reſpective altero, atque ita ſucceſſive alternis annis præcedentia tam in proceſſionibus publicis, quam in aſſociationibus funerum tribuatur, ita tamen, quod ſi aliquod Cadaver ad alterorum Eccleſiam Sepulturæ mandandum portetur, illi in propria Eccleſia alteris exteris ibi præſentibus præcedentiæ honorem concedere debeant, & alias prout uberius continetur in ſcriptura deſuper vulgari Italico idiomate confecta, tenoris qui ſequitur, videlicet:

1. *Al Nome del Signore. Eſſendo inſorta lite tra PP. Oſſervanti, e Conventuali della Città d'Iſernia Provincia di S. Angelo per la precedenza nelle Proceſſioni, & eſſendone ſortiti perciò molti ſconcerti con ammirazione del ſecolo, e diſapori de' moderni Religioſi: Per ovviare a ſimili inconvenienti, hanno riſoluto li PP. Procuratori Generali di dette due Religioni venire fra di loro ad un amichevole concordato d'un'alternativo annuale in perpetuo, cioè, che in tutte le Proceſſioni pubbliche, che ſi hanno da fare* in futurum *in detta Città, o ſiano di obligo, o di devozione, debba precedere un anno una Religione, o per un altro l'altra alternativamente, andando ciaſcheduna ſotto la propria Croce: con queſto, che li PP. Conventuali debbano prima cominciare l'anno della loro precedenza, qual'anno dovrà principiare dal giorno delli 27. di Settembre dell'anno corrente 1684., fino all'iſteſſo giorno dell'anno 1685. excluſive, nel quale dovranno poi principiare la loro precedenza li PP. Oſſervanti per un anno ſuſſeguente nella medeſima forma praticata dalli PP. Conventuali, e così alternativamente, e ſucceſſivamente* in futurum. Conventioni fatte da' Padri Procuratori Generali col conſenſo de' loro PP. Generali.

2. *Che lo ſteſſo ordine di precedenza debba oſſervarſi anco nell'aſſociazione de' Cadaveri alla Chieſa, ove ſi portano proceſſionalmente; ed in caſo, che alcuno ſi portaſſe a ſepellire in una Chieſa delle due Religioni, ſi dia l'onore della precedenza dentro la propria Chieſa alla Religione foraſtiera.*

3. *Dichiarando in oltre, che per queſto concordato non s'intenda fatto minimo pregiudizio ad alcuna delle due Religioni nè in comune, nè in particolare, cedendo in queſto caſo l'una all'altra ogn' jus o pretenſione, che poteſſe avere in contrario.*

4. *E così dichiarano, e concordano detti Padri Procuratori Generali anche col conſentimento de' Padri Rmi Generali di ambe le Religioni, e promettono d'oſſervare, e far oſſervare da loro Religioſi di detti Conventi d'Iſernia eſiſtenti ivi, adeſſo, ed in futuro, e per maggior corroborazione di d. amichevole concordato hanno fatta la preſente ſcrittura, quale vogliono, che abbia l'iſteſſo vigore, e forza di aſtringere l'una all'altra parte, come foſſe publico iſtromento di accordato fatto con tutte le clauſole giuridiche, ed obliganti, promettendo parimente detti PP. Procuratori Generali di mandarne ciaſcheduno un originale di queſta publica ſcrittura, e concordato al Convento de' ſuoi Religioſi in Iſernia, con incaricarne loro la*

oſſer-

Digitized by Google

oſſervanza, così dichiarano, concordano, e promettono etiam medio jurameoto *di oſſervare in queſta, & in ogni altra forma più giuridica, ed obbligante. Data in Roma primo Settembre 1684. Frat' Antoaio di Campo Baſſo Procuratore Generale de Minori Oſſervanti* Loco ✠ Sigilli. *Fr. Vincenzo Maria de Bari Procurator Generale de' Miaori Conventuali* Loco ✠ Sigilli.

Preces Procuratorum Gener.

§. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ coofirmationis noſtræ robore communiri plurimum deſiderent: nos ſpecialem ipſis Esponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunieationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſeotentiis Cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione, vel Cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolveotes, & abſolutas fore cenſentes ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, concordiam, ſive Conventionem inter memoratos Procuratores Generales initam, ut præfertur, confectamque deſuper ſcripturam præinſertam, cum omnibus, & ſingulis io ea contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & Facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatio relatæ Conventionum.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtioere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel igooranter contigerit atteotari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolieis, ac quatenus opus ſit Conventuum, & Ordinum præfatorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XXIV. Jan. MDCLXXXV. Pootiſicatus ooſtri Aooo Nono.

CXLVIII.

Dat. 26. Jan. 1685. An. 9.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ord. Ciſtercienſis circa reformationem Monachorum, & Monialium Poloniæ, Pruſſiæ, & Lithuaniæ.

Reformatio dicti Ordinis facta fuit ab Alexand. VII. Conſt. ed. 1666., Apr. 19., Pont. 12. Et ſimilia Decreta Capituli Gen. extant Inn. XII. Conſtitut. ed 1700., Febr. 17. Pont. 9.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memor.

Species facti.

EXponi oobis nuper fecit dilectus filius Joannes Antonius Abbas Monaſterii Stamedii, & Procurator Generalis Ordinis Ciſtercien. quod cum alias per Conſtitutionem fel. rec. Alexandri PP. VII. prædeceſſoris noſtri die 9. Aprilis 1666. emanatam pro Generali dicti Ordinis reformatione, multa, & maxime circa Abbates, & Superiores ſtatuta fuerint, dictaque Conſtitutio debite fuerat acceptata in ejuſdem Ordinis Capitulo Generali anni ſequentis, ac etiam in alio quod aono 1672. celebratum fuit, io quibus diligens habitus eſt tractatus de ejuſdem Conſtitutionis obſervatione. Capitulum Generale dicti Ordinis noviſſime videlicet anno 1683. habitum, juxta quaſdam noſtras in ſimili forma Brevis literas illi directas unice intentum reſtitutioni diſciplinæ Regularis, cum accepiſſet in Polonia, Pruſſia, & Lithuania minime obſervari prædictam Conſtitutionem Apoſtolicam, varioſque abuſus irrepſiſſe in Superiorum, & Monachorum moribus, & agendi ratione, qui ſcandalo ſunt ſæcularibus perſonis, & eis anſam præbent inhiandi adminiſtrationi, ſive commendis Monaſteriorum io illis partibus conſiſtentium, ut his incommodis occurreret, generale Decretum edidit tenoris, qui ſequitur videlicet:

Reformatio d. Ord. in Capitulis Gener. recepta.

Decretū Capituli Gener. editum 1683. quo injungitur exequutio Conſtit. Alex. VII.

§. 1. Quia Capitulum Generale plene informatum exiſtit de oeceſſitate reformationis Monaſteriorum Poloniæ in utroque ſtatu, reverenter commiſit Reverendiſſimo Domino noſtro, ut ad illas partes quamprimum accedat, quod ſi idem Reverendiſſimus haoc viſitationem per ſe facere non poſſit, idem Capitulum Generale ipſi ſupplicavit, ut Viſitatorem uoum, aut plures mittat in plenaria Ordinis poteſtate, qui omoia ſtatuant, & reforment, quæ viderint expedire; Interim autem Capitulum Generale mandat, ut ab Abbatibus, Monachis, & Monialibus Poloniæ, & Pruſſiæ inviolabiliter obſervetur Breve Alexandri PP. VII., juxta quod mores ſuos compooant. Specialiter autem Capitulum Generale præcipit Abbatibus, ut abſtineant a quibuſlibet veſtibus Sericis, ſumptuoſis conviviis, numeroſo famulatu, & a longa extra Monaſteria ſua commoratione, booa meoſæ ſuæ Abbatialis in reparatione ædificiorum, & augendo numero Monachorum impendant. Item mittant juniores Monachos ad ſtudia apud Suleovium, aut Paradiſum, chorum freqoeotent, & alia faciant, quæ Abbatibus præſcribuntur in capite ſecundo Regulæ Sancti Benedicti. Commiſſarius autem Generalis Provinciæ prædictæ Brevis, & præſentis Capituli Generalis executinni invigilet de his eidem Reverendiſſimn aut deputando, ſeu deputandis ab ipſo Commiſſariis rationem redditurus.

Preces Procuratoris Gen.

§. 2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ut præfata Alexandri prædeceſſoris Conſtitutio, ac Decretum præinſertum inviolabiliter obſerventur, Abbateſque Monaſterii, & Moniales Poloniæ, Pruſſiæ, & Lithuaniæ illis ſuos mores conforment, præfatus Joannes Antonius

Digitized by Google

onius Abbas, & Procurator Generalis Decretum hujuſmodi Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret. Nos piis ipſius Joannis Antonii Abbatis, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domioo poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi qoibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclioati de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, præinſertum noviſſimi Capituli Generalis Decretum cum omnibus, & ſingulis in eo contentis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus, ipſumque Decretum executioni mandari decernimus; Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Confirmatio relat. Decreti

Clauſulæ.

§.3. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dicti Ordinis, ejuſque Monaſteriorum præſertim in Polonia, Pruſſia, & Lithuania conſiſtentium, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficenter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes; illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datom Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Januarii MDCLXXXV. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

CXLIX.

Declaratur, Clericos Sæculares in communi viventes capaces eſſe Beneficiorum omnium, frui privilegiis Clericorum Sæcularium, & ordinari poſſe ad titulum Communitatis.

Dat. 9. Febr. 1685. An. 9.

De Conſtitutionibus horum Clericorum vide Conſtit. ed. 1684., Aug. 17. P. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PRoſpero, felicique Inſtituti dilectorum filiorum Clericorum Sæcularium io communi viventium ſtatui, & progreſſui quantum Nobis ex alto conceditur providere, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum oomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis uonullorum ex Venerabilibus Fratribus Noſtris S.R.E. Cardinalibus, & aliquorum ex dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis a Nobis ſpecialiter deputatæ conſilio, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus, eoſdem Clericos Sæculares in communi viventes, quorum Inſtitutum, & Conſtitutiooes nuper approbavimus, ex aſſumptione ſtatus, & vitæ communis juxta Inſtitutum, & Conſtitotiooes hujuſmodi nullo modo reddi incapaces Beneficiorum Eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura animarum, & alias cujuſcumque qualitatis, conditionis, vel naturæ exiſtentium, quæ per Clericos Sæculares io Titulum, Commendam, vel adminiſtrationem, aot alias quovis modo obtineri conſueverunt, ac proinde ipſos Clericos Sæculares in commoni viventes, tam præſentes, quam futuros, quæcumque Beneficia Eccleſiaſtica hujuſmodi, quæ de præſenti canonice obtinent, retinere, & alia quælibet, ſervatis de jure ſervandis conſequi, & obtinere poſſe; & quatenus ad illa cæteroqui canonice præſententur, vel eligantur, aut alias quovis modo aſſumantur in illis inſtitui, electioneſque de eorum perſonis factas confirmari poſſe, & debere in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi Inſtitutum prædictum minime aſſumpſiſſent, nec io illo viverent: ita tamen ut ipſi omnibus, & ſingulis eorumdem Beneficiorum obligationibus ſatisfaciaot, oneraque illis incumbentia ſupportent, quemadmodum alii Clerici Sæculares illa obtinentes ſatisfacere, & ſupportare deberent. Præterea eoſdem Clericos in communi viventes, cum Sæculares ſint, omnibus, & ſingulis Clericorum Sæcularium juribus, prærogativis, præeminentiis, immuoitatibus, facultatibus, & privilegiis, uti, frui, potiri, & gaudere poſſe, & debere. Ac demum eiſdem Clericis Sæcularibus in communi viventibus, ut licet ſufficientem Beneficii, vel patrimonii titulum ad Sacros Ordines de jure requiſitum non obtineant, oihilomious de Superioris Generalis dicti Inſtituti pro tempore exiſtentis licentia, ad titulum Communitatis, ſive Inſtituti prædicti pro arbi-

Clerici prædicti ſunt capaces Beneficiorum omnium Sæcularium.

Fruuntur omnibus Juribus, & privilegiis Clericorum Sæcularium.

Poſſunt ordinari ad titulũ Communitatis, quę cõſulere debet neceſſitatibus eorum, qui ordinantur.

arbitrio, & conſcientia Ordinariorum locorum ad Sacros Ordines bujuſmodi, ſervatis alias ſervandis, promoveri valeant, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & indulgemus: ea tamen lege, ut ſi eos ſubinde dimitti contingat, idem Inſtitutum eis omnia ad congruam eorum ſuſtentationem neceſſaria ſubminiſtrare teneatur, idque donec, & quouſque eis aliunde ſufficienter fuerit proviſum, ad id autem præfatus Superior Generalis bona dicti Inſtituti in forma Juris valida obligare, & bypothecare debeat in manibus eorumdem Ordinariorum, quibus curæ erit ſedulo inſpicere, an eidem Inſtituto ſufficientes ſuppetant facultates, ex quibus neceſſaria, ſicut præmittitur Clericis prædictis valeant, ſupportatis cæteris ipſius Inſtituti oneribus, ſubminiſtrari.

Clauſula.

§.1. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus: Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die IX. Februarii MDCLXXXV. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

C L.

Dat. 12. Febr. 1685. An. 9.

Conceditur Ordini Fratrum Prædicatorum facultas habendi plures Campanas in eorum Cœnobiis, ſeu Domibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecit dilectus Filius Jacobus Riccius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum in Sacra Theologia Magiſter, quod in ejuſdem Ordinis primordio illius Fratres non niſi una Campana utebantur, atque ita per quandam ipſius Ordinis Conſtitutionem cavetur: Verum in antiquiſſima Conſtitutionis hujuſmodi declaratione habetur, huic Conſtitutioni derogatum fuiſſe per contrariam conſuetudinem quaſi generalem, non quidem temere inductam, ſed ad excitandam Chriſtiani populi devotionem, eamque conſuetudinem, quippe jam præſcriptam, ſine dubio vim legis obtinere. Quare Congregatio Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita die 19. Novembris 1683. cenſuit conſuetudinem hujuſmodi eſſe ſervandam. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat felic. rec. Joannes Papa XXII. Prædeceſſor noſter per quamdam ſuam Conſtitutionem, cujus initium *Quia cunctos &c.* edicto perpetuo ordinaverit, quod Religioſi Ordinum Mendicantium in nullo Conventu ſuo, ſeu loco plures Campanas haberent ſine Sedis Apoſtolicæ licentia ſpeciali, ſed una tantummodo pro loco quolibet eſſent contenti, & alias prout in eadem Conſtitutione uberius continetur; Hujus vero Conſtitutionis vigore, vel prætextu Fratres dicti Ordinis Prædicatorum, qui in ſuis Conventibus plures Campanas habent, litibus, atque contentionibus vexentur, & in variis Mundi partibus ad diverſa Tribunalia diſtrahantur: Nobis propterea dictus Jacobus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut ad tollendas, & evitandas hujuſmodi contentiones, eidem Ordini opportune in præmiſſis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Conſuetudo habendi plures Campanas eſt contra Conſtitutionem.

Decretum Congr. Reg. pro conſuetudine.

Ex Conſt. Joan. XXII. Mendicantes nequeunt plures Campanas habere ſine licentia S. Sedis

Preces Proc. Gen.

§.1. Nos igitur ipſius Jacobi Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut Fratres præfati Ordinis Prædicatorum in ſuis reſpective Conventibus, ſeu Domibus Regularibus, ſive Eccleſiis ubicumque locorum exiſtentibus plures, & quotquot Magiſter Generalis ejuſdem Ordinis pro tempore exiſtens, ſive eorum Prior Provincialis reſpective determinaverit, Campanas habere, & retinere, illaſque ad excitandam Populi devotionem pulſare, & pulſari facere libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Cōceſſio prædictæ facultatis.

Clauſula.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præfata Joannis Præ-

 deceſ-

deceſſoris, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, aliiſve quibuſvis etiam joramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſnetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaaat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque,

§.5. Volumns autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſsis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ muoitis, eadem prorſus fides, ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ,

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcat. die XII. Febr. MDCLXXXV. Pontificatus noſtri Anno Nono.

C L I.

Dat. 2. Febr. 1685. An. 9.

Confirmantur Conſtitutiones Monialium Recollectarum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum in Hiſpania,

Ab Innoc. X. confirmatæ fuere Conſtitutiones Monialium B. M. V. ſub Regula S. Auguſt. Conſtit. ed. 1645., Aug. 28. P. 1., & Conſt. ed. 1676., Decem. 4. Idus, P. 1. approbatæ ab hoc Pontifice Conſt. Monialium Adorationis SS. Sacramenti in Gallia,

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcroſancti Apoſtolatus officium, quod inſcrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque booitatis altitudo humilitati noſtræ, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, imponere dignata eſt ſalubriter eaequi, adjuvante Domino, jugiter ſatagentes, ea, quæ pro felici Sacrarum Virginum, & Devotarum Molierum, quæ oblitæ Populum ſuum, & Domum Patris ſui, divinis obſequiis ſe ſe ſub ſuavi Religionis jugo devoverunt, regimine, proſperaqoe illarum per viam Mandatorum Domini directione pie, prudenterque ordinata, atque conſtituta eſſe noſcuntur, Apoſtolici muuiminis præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter corroboramus; ut illuſtrior illa portio gregis Chriſti virtutum monilibus exornata, Cæleſti Sponſo ſemper ſit acceptior, & lætioribus in dies, illo benedicente, proficiat incrementis.

§.1. Exponi ſiqoidem nobis noper fecit dilectus filius Ferdinandus de Alava Procurator Fratrum Hiſpaniæ Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, ac dilectarum in Chriſto Filiarum Monialium Recollectarum nuncupatarum ejuſdem Ordinis Superiorum Provinciæ Caſtellæ, Legionis, & Navarræ Juriſdictioni ſubjectarum, quod pro felici proſperoque earundem Monialium Regimine, & gubernio confectæ fuerunt vulgari Italico idiomate, ſive in illud verſæ nonnullæ Conſtitutiones, qoæ a primo eorum Capitolo, quod de Officio Divino inſcribitur, incipiendo, ſunt tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Conſtitutiones.

Capitolo Primo.

Dell'Offizio Divino.

1. Il più proprio della Religiooe, è l'aſſiſtenza maggiore al culto di Noſtro Signore, ed il più principale di quello è la perſeveranza alle ſue lodi nel Coro, e così ſi ordina, che ſi dica in quello ogni giorno l'offzio Divino, conforme al Rito Romano, e s'oſſerva oella ooſtra Religione; al quale dovraouo aſſiſtere tutte le Religioſe del Coro, e fuori di quello, ſe non ſia per infermità, o occupazioue, che ſia legittima, e con licenza della Superiora. Quella, che mancarà ſenza le ſuddette circoſtanze, ſia corretta: Quello, che ſi cantarà, ſia ſenza punto, e tono grave, e nel recitare, e cantare, ſi oſſervi una pauſa moderata, e il tutto con divoziooe, di modo che ſia di edificazione a chi le ſentirà. Li Matutini ſi diranno ſempre alle nove ore della notte, cioè tre ore avanti la mezza notte, e dopo ſi farà la diſciplina nel Coro nelli giorni ſtatuiti, quali ſono il Lunedì, Mercoledì, e Venerdì dell'anno ſe non vi ſarà feſta, che l'impediſca ſecondo le Coſtituzioni: queſta duri per lo ſpazio d'un Miſerere recitato con pauſa, e divozione con le orazioni preſcritte dal Definitorio. Quelle della Settimana Santa durino per lo ſpazio di tre Miſerere.

2. L'Ora Prima ſi dica con l'altre Ore minori dopo l'Ora dell'Orazione Mentale, ſe ooo ſarà che per la Solennità ſi doveſſero dire, la Terza, Seſta, e Nona, all'ora della Meſſa cantata. Nona ſi dirà nell'ora prima dopo il mezzo gioroo dal dì dell'Iovenzione della Santa Croce di Maggio fino all'Eſaltaziune della medeſima Santa Croce di Settembre, eccettuati li giorni di digiuno, e ordinati dalla S. Madre Chieſa.

3. Li Veſperi ſi diranno alle due ore doppo mezzo giorno, eccetto, che nella Quareſima, ſi diranno all'undeci ore, avanti mezzo giorno.

4. Le Compiete ſi diranno nel terminare l'ora dell'orazione di dopo mezzo giorno, ſonandoſi alle cinque ore.

5. La Meſſa ſi cantarà nelli giorui Feſtivi, e in quelli della Prima, e Seconda Claſſe, e Feſtività dell'Ordine, Veſperi, e Terza.

6. Li Matotini ſi cantaranno nella Natività del Signore, e li primi giorni della Paſqua di Reſorrezione, e Pentecoſte, e nel giorno della SS. Trinità.

7. E nell'altre Solennità ſi cantarà il *Te Deum laudamus*, e le Laudi, o il *Te Deum* ſolo, ed anco tino dal Capitolo delle Laudi, e in queſto, e nelle Ceremonie ſi conformaranno ſempre con il Ceremoniale dell'Ordine, il quale dovranno tenere in tutti li Conventi della Santa Recollezione. L'Ora Prima ſi cantarà nella Vigilia della Natività di Noſtro Signore in riguardo del Martirologio. L'ora di Nona nel giorno dell'Aſcenſione del Signore ſi cantarà nel medeſimo tempo della medeſima Ora. Si recitarà il Roſario ogni giorno immediatamente dopo Veſpero.

8. Le

7. Le Sorelle Converſe di velo bianco per li Matutini, e Laudi recitino quindeci Pater noſter con quindeci Ave Maria. Per Prima nove; Per Veſperi dieci, e per l'altre Ore ſette.

9. Per il modo di ſonare le Campane, ſi oſſervi quello, che diſpone il Ceremoniale dell' Ordine.

10. Le Novizie entraranno in Comunità nel Coro, recitando il *Miſerere*, e terminate l'Ore uſcirà la Comunità recitando il Salmo *De profundis*, e ciò ſia con ſanta riverenza, e umiltà, che ſerva di edificazione a quelli, che lo ſentono, ed operano.

Capitolo Secondo.

Dell'Orazione Mentale, ed eſame della coſcienza.

1. Uno delli principali fini, per il che ſi dà principio a queſta Santa Riforma è acciò che in vita peſetta, e unite con Dio le ſue Religioſe trattino ſolamente d'Orazione, acciò con purità di vita, e d'anima ſervino allo Spoſo. E così ſi ordina, che ogni giorno vi ſiano due ore d'orazione Mentale, una per la mattina, che ſarà di Paſqua di Reſurrezione ſino alla Croce di Settembre, dalle cinque alle ſei, e dalla Croce ſino alla Reſurrezione dalle ſei alle ſette, ſuonandoſi per mezz'ora prima la Troccola per li Dormitorj, dicendo con voce divota l'avviſo a lodare il Signore: L'altra ſarà dopo mezzo giorno dalle cinque alle ſei, e ambedue ſi cominciaranno con l'Inno *Veni Creator Spiritus*. Si leggerà in punto, ſopra che ſi mediti, e ſi terminarà l'orazione con l'Antifona *Sub tuum præſidium*.

2. Ogni giorno da quando ſi eſce dalli Veſperi ſino toccate le tre, ſi ritirarà ciaſcheduna alla ſua Cella alla lezione ſpirituale, o orazione, e non uſciranno da quella ſino che ſi ſuoni la Campanella della Comunità, e dopò prenderanno li loro lavori ſino alle cinque.

3. L'eſame di coſcienza, ſi farà dopo la Meſſa Conventuale prima di andare al Refettorio, e dopo li matutini prima di ritirarſi.

Capitolo Terzo.

Della Confeſſione, e Comunione.

1. Si confeſſaranno di Comunità, almeno due volte la ſettimana, o le feſte, e ſempre ſarà con il Confeſſore, che vi metterà il noſtro Padre Provinciale, e il Definitorio, il quale dovrà eſſere di lettere, e ſpirito, come ſi richiede per governare anime, che dovranno trattare di tanta perfezione: e in queſto ſi oſſervi quello, che ordina la Coſtituzione conceſſa dalla Santità d'Aleſſandro VII. a tutte le Religioſe del noſtro Ordine, e quello, che diſpone il Sacro Concilio Tridentino, acciò non ſi manchi alla conſolazione interiore delle Religioſe. Parimente ſi comunicaranno due volte ogni ſettimana, e le feſte, laſciando il governo di queſto punto all'arbitrio del prudente Confeſſore, e licenza della Madre Priora, ſe ſi devono concedere più comunioni delle ſopraddette alle Religioſe, che le chiederanno: oſſervino in queſti giorni una dovuta ritiratezza, e ſilenzio, e ſappiano le Religioſe, che in queſti giorni, non dovranno ricevere viſite nemeno delli Parenti più propinqui, ſe non ſarà in caſo di urgente neceſſità, nè abbiano ricreazione dopò al pranzo nel giorno della Comunione di Comunità ne' giorni più ſolenni, cioè della Natività del Signore, Epifania, Paſqua di Reſurrezione, Pentecoſte, Natività, ed Aſſunta della B. Vergine, SS. Pietro, e Paolo, e tutti i Santi, nè la ſera prima della Comunione di Comunità.

Capitolo Quarto.

Dell'Obedienza, e Povertà in commune, e in particolare.

1. L'Obedienza è quella nella quale ſi fonda il maggiore piacere di Dio, e tutta l'oſſervanza Religioſa, e così tutte le Sorelle obediſchino la Priora, come Madre, conſiderando in quella Iddio per il quale l'obediſcono, e così non dovranno conſiderare a chi ordina, ma al guſto, che in obbedire danno al Signore: Si oſſervi con grande attenzione, quello che circa queſto punto ordina la noſtra Apoſtolica Regola, e ci detta la ragione. Ed anche l'eſſere venute alla S. Recollezione, per eſſere veramente povere amando queſta virtù, e vivendo in perfetta nudità, piaceranno molto al Signore, dal quale fu tanto amata.

2. Per tanto ſi ordina, che neſſuna Religioſa abbia coſa propria nella Cella, nè in altra parte, ed acciò abbia le coſe neceſſarie ogni una, vi ſia una Guardarobba, la quale abbi cura delli abiti, ed altre ſuppellettili, dandoglieli la Tunicella pulita ogni ſettimana, ed ogni altra coſa, che averà di biſogno, ſenza che loro abbino neceſſità d'inquietarſi per cercarle: ed incarichiamo alla Superiora, ed ordiniamo, che tenga tutte le coſe neceſſarie, acciò le Religioſe ſi veſtino, e quella che in ciò ſarà negligente, ſia caſtigata a diſpoſizione del Superiore, etiam con la ſoſpenſione dell'offizio, e le Religioſe non dovranno tenere coſa alcuna per piccola, che ſia ſenza licenza della Superiora, nè cambiare, nè commutare nè dar fuori di Caſa coſa alcuna, ſolo potranno ritenere nella Guardarobba due abiti, due Toccati bianchi, due veli negri, le Toniche, faſcie, ed abiti ſegnati per il ſuo uſo: tutto queſto in potere della Guardarobba; e dello ſteſſo modo vi dovrà eſſere una officina comune (che ſi chiama diſpenſa) dove ſtia quello, che apparterrà al cibo delle Religioſe, e un'altra d'Infermaria con tutte le coſe neceſſarie per regalo dell'Inferme.

3. Nelle Celle non abbino ſolo, che una Croce di legno, e quattro ſtampe di carta, & un ſcabello piccolo per ſedere, ed un ſughero, o ſtora, e un Ceſtello per il ſuo lavoro: li letti ſiano di legno nella forma, che diſpone la Regola, ſopra alcune tavole un Pagliaccio, lenzuoli di ſtame di lana, due coperte bianche, una coperta di ſtamigna, e un cuſcino di tela per capezzale. Non dormino due inſieme in un letto, ſotto pena di privazione di offizio alla Superiora, che ciò permetterà.

§. 4. Li abiti dovranno eſſere di ſaja bianca, o ſtamigna rozza, e la Cappa di ſaja ruvida colore di fuligine ſenza pieghe, e più corta, che l'abito otto dita, il mantello o ſaja interiore ſia del colore della Cappa, o pardo, come non ſia d'altra coſa, che di ſaja cordellata. Le Toniche ſiano di ſtamigna bianca ruvida: la circonferenza dell'abito ſia di dodeci palmi, e che non ſi ſtraſcini, nè ſcuopra il piede, e le maniche ritonde, e lunghe, fino a coprire la mano diſteſo il braccio: e lo ſcapulario ſia sì lungo come la Tonaca da am-

be le parti, nel quale, e nella Cappa ſi ponga la Croce, e la ſua forma ſia quella delle Religioſe calzate, meno il ricamo. Le ſcarpe ſiano chiuſe per maggiore oneſtà, oſſervino molto queſta ſanta virtù della povertà conſiderando, che quella che ſarà maggiore nel diſpregio del temporale, ſarà più ricca nello ſpirito per ottenere l'eterno.

Capitolo Quinto.

Del Ritiramento, ſilenzio, Digiuni, e lavori manuali.

1. Si oſſervi con gran rigore la virtù del ſanto ſilenzio, e ritiro, che in quello ſta bilanciata gran parte del profitto ſpirituale, e così al ſilenzio, che richiede la Regola, ordiniamo, che in neſſuna maniera ſi parli in parte alcuna da che uſciranno dalla recreazione, che ſarà un'ora doppo pranzo, ſino ſonato il Veſpero, e un' altra doppo cena, e doppo ſonato alli matutini fino all'uſcire di Prima; le offiziali potranno parlare quando occorrerà nelle coſe ſpettanti alli loro offizj.

2. Nel Coro, Refettorio, e Dormitorio, ſi oſſervi ſempre il ſilenzio: ſe ſarà neceſſario di parlare alcuna coſa, ſia con parole molto baſſe, umili, e oneſte, che così diſpone la noſtra ſanta Regola.

3. La Madre Priora invigili, che le Religioſe ſtiino ritirate nelle loro Celle, lavorando, o facendo alcun'altra coſa, di maniera che non ſi dia luogo all'ozioſità, e in queſto ſia rigoroſa, e molto più, che non uſciſſero fuori da quella nell' ore del ſilenzio, sì di giorno, come di notte.

4. Li digiuni ſono li proprj delle Spoſe di Criſto, che tanto loro conviene digiunare, quanto reſpirare. E così s'ordina, che le Religioſe di queſta ſanta Recollezione digiunino dalla Croce di Settembre ſino alla Natività del Signore in tutti li Lunedì, Mercoledì, Venerdì, e Sabbato, ſe non ſarà che in quelli venghi alcuna feſta ſolenne, conforme le Coſtituzioni con avvertenza che dall'Avvento ſino alla Natività del Signore in tutti li Lunedì, Mercoledì, Venerdì, e Sabbato, ſe non ſarà, che in quelli venghi alcuna feſta ſolenne, conforme le Coſtituzioni con avvertenza, che dall'Avvento ſino alla Natività del Signore, e dalla Quinquageſima ſino a Paſqua eccettuate le Domeniche, dovranno digiunare, con mangiare peſce, ſi come ordina la noſtra Santa primitiva Regola. Et oltre queſti digiuni, dovranno oſſervare tutti quelli della Chieſa, vigilia di noſtra Signora, e li Sabbati in venerazione del dolciſſimo Nome di Maria, che con tanta riverenza, e tenerezza ſi oſſerva nella noſtra Sacra Religione. Queſti digiuni potrà la Madre Priora diſpenſare per l'età, fiacchezza, o altra giuſta Cauſa, e per la medeſima li potrà accreſcere per la facoltà, che in ciò dà la primitiva Regola.

5. Nell'altri digiuni ſi oſſervi quello, che ſi oſſerva nel noſtro ordine, aſſiſtendo la Madre Priora al pranzo, e collazione, acciò ſiano ſecondo la poſſibilità del Convento, avendo riguardo in queſto le Religioſe, non al Regalo, ma al ſoſtento neceſſario; confidando della Madre Priora, che in tutte le coſe oprarà con prudenza, e carità, verſo le ſue figluole.

6. Il lavoro ſia per la Comunità, e ſi faccia unitamente nel luogo da deſtinarſi dalla Superiora, e dovrà aſſiſtervi o la Priora, o la Superiora, o altra Monaca da deputarſi dalle medeſime, e nel tempo del lavoro dovrà da una delle più giovani legerſi qualche libro ſpirituale, o vita de' Santi, e Sante, e neſſuna dovrà partirſene ſenza licenza, e neceſſità per ritornarvi ſubito, che queſta ſarà ceſſata, laſciando alla medeſima Madre Priora la facoltà di poter diſpenſare ſopra il ritrovarſi in detto luogo determinato per il lavoro comune ſecondo, che conoſcerà averne qualcheduna delle Monache neceſſità. Non ſe gli aſſegni un tanto di lavoro, ma ſi potrà offerire alcun premio ſpirituale a quella, che terminarà più preſto il ſuo lavoro.

Capitolo Sesto.

Delle Inferme, e Defonte

1. Con grande amore ſiano medicate le Sorelle inferme, per il cui effetto vi ſia una la quale ſia molto diligente, e caritativa, alla quale dovranno obbedire in quello, che loro ordinarà, conformandoſi con la povertà, che oſſervano. Che la Madre Priora applicarà grande attenzione in provvedere le coſe neceſſarie, ſiano curate nell'Infermaria, e la Madre le viſiti con gran carità, e faccino ciò l'altre per conſolazione delle Pazienti: s'invigili molto, acciò ſiano loro amminiſtrati li Santi Sagramenti, e l'aſſoluzione dell'Ordine, acciò ricevino sì gran bene per il viaggio, che aſpettano quelle, che ſi trovaranno in pericolo di morire, ed in tutto ſi oſſervi quello, che ordina il Ceremoniale.

2. Nel loro funerale, ed altre eſſequie, ſi faccia con ciaſcheduna quello che con tutte: e le Religioſe tutte dell'Ordine ſecondo la diſpoſizione delle noſtre Sante Coſtituzioni nel Capitolo che parla di queſto punto.

Capitolo Settimo,

Della Clauſura, Parlatorio, e quelli, che potranno parlare in quello.

1. Si dovrà oſſervare perpetua Clauſura, ſenza che le Religioſe poſſino uſcire dal loro Convento, ſolo per incendio, male peſtilenziale, o altri caſi che a ciò l'obbligaſſe ſecondo la Coſtituzione VIII. *Decori* del B. Pio V.. e ſe ſarà poſſibile non ſenza conſulta, e licenza delli Superiori della Religione, potranno anche uſcire, quando ſaranno elette per Superiori di altri Conventi, e per altra fondazione: ſtando ſempre pronte all'obbedienza, ſe gli ſarà ordinato, che ritornino doppo di aver terminato il tempo, e compita la funzione, per la quale ſono uſcite; e queſto ſia loro avvertito, e non ſi permetta la loro uſcita in altro modo,

2. Nella Clauſura non potrà entrare perſona alcuna, ſe non è nelli caſi, che permettano la Legge, Concilio, e Coſtituzioni Apoſtoliche, nè ſi apra la Porta Regolare.

3. In queſto ſi ponga grande attenzione per non incorrere nelle cenſure, e pene impoſte, come coſa, che porta ſeco gran relaſſazione oprando il contrario.

4. Per entrare alcuna Perſona per coſa neceſſaria, andarà avanti con una Campanella la Madre Priora, o la Guardia de gli Uomini acciò le altre in udirla ſi guardino di non eſſer viſte, e

la

la Perſona, che entrarà ſia ſempre accompagnata ſino eſca fuori.

5. Nella Porta regolare non ſi permetta viſita, nè converſazione di perſona alcuna di qualſiſia condizione, e in queſto iuvigili grandemente la Madre Priora, e le Portinare, e nella viſita ſi eſamini in queſto punto, e ſe ſi trovarà eſſervi ſtata diſpenſa, o rilaſſazione ſi caſtighi con rigore.

6. Nella Porta regolare dovranno eſſervi tre chiavi; una la tenghi la Madre Priora, un'altra la Madre Sottopriora, & un'altra la Rotara maggiore, e non ſi poſſino dare le chiavi l'un'all'altra, ma che aprino, e ſerrino tutte tre unite, e in caſo d'infermità ſi nomini un'altra.

7. Nel Parlatorio vi ſia una Cancellata di ferro con puote della parte di fuori, e della parte di dentro, un'altra di legno lontano in buona diſtanza, e a quella di dentro vi dovrà eſſere uno ſportello di tela negra, oſcura col ſuo telaro, oel quale ſtia la ſerratura; e di queſta, e della Porta della Cancellata, dovrà avere le chiavi la Madre Priora, e di quella del Coro, e del Comunicatorio; le quali darà per aprire oelli giorni della Comunione, e quella del velo del Coro duraote la Meſſa, e quando vi ſaranno li matutini cantati, e quando gli parerà eſſere neceſſario; ma il velo della Cancellata non ſi apra per coſ'alcuoa ſenza licenza del noſtro Padre Provinciale, ne la Madre la conceda ſolo che in alcuna occaſione, e per perſone di molta autorità.

8. Nel Parlatorio neſſuno entri a parlare, nè a viſite, ſenza eſpreſſa licenza della Superiora, e queſto ſia con Padre, Madre, Fratelli, e Zii, a perſone Religioſe di vita lodevole: e queſto non ſia nell'Avvento, nè in Quadrageſima, oè nelli giorni di Comunione di Comunità, nè in queſti tempi ſcrivino le Sorelle lettere, ma ſia in quelli la loro corriſpondenza ſolo con Dio.

Capitolo Ottavo.

Della Viſita, Elezione d' Offizj, e loro auttorità.

1. La viſita appartiene al noſtro Padre Provinciale, e ſia nella conformità che diſpongono le Coſtituzioni dell' Ordine, ed oſſervino con gran venerazione li precetti, che da quelle riſultano.

2. Si faccia l' elezione della Madre Priora ſecondo il tenore delle Conſtitutioni, che parla circa queſto punto, e nella forma, che ſono elette nell'altri offizj le Religioſe dell'altri Conventi, per il cui effetto ſi ſerva il Preſidente in tutto, e per tutto di quello, che ordina la Coſtitozione, tanto circa la qualità di quelle che dovranno eſſere elette, quanto nel modo d'eleggere, e dare le poſſeſſioni all'elette.

3. Alla Madre Priora appartiene eſſer vigilantiſſima nell'oblighi del ſuo offizio, viſiti le Celle, ed officine, e provvedere le coſe neceſſarie in quelle, che non vi manchi coſa alcuna. Invigili grandemente, che le Religioſe vivino ritirate ciaſcheduna nella ſua Cella, che non ſtiino oziose, che ſi oſſervi con rigore il ſanto Silenzio, e l'altre coſe, che riguardano alla maggior perfezione, ſi porti con prudenza nel rigore, e ſoavità, ed in tutto procuri di dare eſempio, e che lo diano l'Anziane alle minori. Tutti le diano conto di quello, che ſarà neceſſario, sì nel temporale, come nello ſpirituale, acciò da per sè o con conſulta delle ſue Diſcrete, che dovranno eſſere le cinque più Anziane, provveda le coſe più convenienti, e ſe a loro parerà conſultare con li Superiori dell'Ordine, lo faccino.

4. L'offizio della Madre Sottopriora è di agiutare in tutte le coſe con fedeltà alla Madre Priora, ed all'aſſiſtenza del Coro di giorno, e di notte, e ſi dica l'Offizio Divino con divozione, e pauſa, e della pulitezza del Coro, e di metter nelli Sabbati nel Refettorio la Tabella delli Offizj, e di fare, che s'oſſervino, ed adempiſcano.

5. Abbia uo Inventario delle coſe del Convento, e ſia molto zelaote dell'oſſervanza delle Coſtituzioni, e che ſi legga ogni giorno nel Refettorio un Capitolo di eſſe, e li venerdi durante tutta la Tavola.

6. L'offizio della Madre Maeſtra delle Novizie è indrizzare le nuove Piante, e coſì deve eſſere ſcelta la più zelante, procorando più preſto di eſſere amata, che temuta dalle ſue Novizie. Inſegni loro quello, che dovranno oſſervare, e profeſſare con amore, ſotto la ſua obbedienza dovranno ſtare per quattro anni dopo profeſſe, gli dia animo grande all' Orazione, ed obbedienza.

7. In tutto gl'inſegni, che ſi eſercitino nelle virtù, acciò vivino perfette.

8. Nella Santa Recollezione doveranno le Novizie con la loro Madre Maeſtra, ſi come tutte coo la Madre Priora, cooſultare almeno ona, o due volte ogni meſe le coſe loro interne, ed il loro ſpirito, accio ſiano agiutate dalla loro direzione, buoni conſegli, e dottrina, e tutte vivino humili, riverenti, ed obbedienti alla volontà di altri, ch'è il primo, e principale gradino della vita religioſa. Parimente è di queſt'offizio l'attendere alla politezza del Convento.

Capitolo Nono.

Della Sagreſtana, Rotara, ed altre offiziali.

1. La Rotara maggiore dovrà ricevere tutte l'ambaſciate, e riſpondere con voce baſſa, ed umile nella Ruota: di tutto quello, che gl'anderà, ne dia parte alla Superiora: e di quello, che paſſerà per la detta Ruota, e Portaria, non ne dia parte a oeſſuo'altra: nè riceva, oè dia lettere, nè viglietti per dentro, o fori di caſa, ſenza, che prima li riveda la Madre Priora, ſotto pena di eſſere depoſta dall'offizio: ſerri la Ruota nelle ore aſſegnate del Silenzio: nel tempo delli Divioi offizj, e Refettorio, ſe le dia una Compagna, che l'aggiuti; ed ambe ſiano del zelo, e religione, che richiede tal offizio.

2. La Sagreſtana ſervirà al Signore in queſto offizio con la pulitezza, e venerazione che ſarà poſſibile, chieda alla Superiora le coſe neceſſarie per la Chieſa, e Sagreſtia, ed abbia cura di chiamare le ſorelle al Confeſſionario nelle Vigilie, e giorni della Comonione.

3. Per la Ruota della Sagreſtia, che deve ſervire ſolamente per l'amminiſtrazione delle coſe del culto Divino, non riceva ambaſciate, nè per dentro, nè fuori di Caſa, nè io quello permetta alcuoa pratica con perſona veruna qualſivoglia, che ſia. Invigili grandemente, che ſi oſſervi il ſilenzio, ſe vuol dare al ſuo offizio la divozione, che ſi richede.

4. La Madre Priora con conſulte delle Diſcrete

ſcrete nomini due Depoſitarie, e queſte aſſiſtino alli conti di quello ſi ſpende, e lo ſcrivino nelli libri, di modo che il tutto ſia aggiuſtato, per la Viſita, acciò ſi ſappia lo ſtato del Coovento, e ſi tenghi un' Archivio, nel quale ſi conſervino le loro ſcritture, ed Iſtromenti, ſenza, che ſe ne cavi alcuno fuori ſeoza laſciare ricevuta di quello, che la piglia, e la cauſa per la quale ſi porta via, ed il tutto ſi ſcriva con il giorno nel libro del Regiſtro.

Capitolo Daecimo.

Del Capitolo Conventuale, e delle Colpe.

1. Benchè la Superiora abbia autorità di correggere quando ſia conveniente, ciò non oſtante s'ordina, che ſi tenga Capitolo ogni Settimana. Il Venerdì, o quello impedito in altro giorno della ſettimana, che alla Superiora piacerà, nel quale l'avvertiſchino le colpe, e ſi tratti di quello che ſarà neceſſario per il buon governo.

2. Primo ſi ſuonarà la Campana della Comunità, ed unite nel luogo determinato, detto l'Inno dello Spirito Santo con la ſua orazione, ſedute per loro ordine, faccia a quelle un'eſortatione circa l'oſſervanza, ed amore di Dio, dopo le Novizie ſe vi ſaranno vadino al Noviziato, dove ogn'una in particolare dirà alla Maeſtra le ſue colpe, e poi ogn'una delle altre parimente dirà con ogni umiltà *Benedicite Madre* dicendo le ſue colpe ſpecificandole in particolare, domandando perdono a Dio, ed a Voſtra Riverenza, che mi corregga con carità, e dopo la Madre Priora ordini alla zelante, che ſara l'eddomadaria, che dica le colpe, che averà avvertito a ciaſcheduna, e quella, alla quale ſarà imputato qualche colpa, ſubito ſi proſtri fin tanto, che ſi faccia il ſegno, e le corrette bagino lo Scapolario alla Priora, e vadino al luogo loro.

3. L'iſteſſo s'oſſervarà con l'altre eſſendo la Madre Priora quella, che le deponga, e ſe ad alcuna non ſe l'avvertirà mancamento, potrà eſſa chiedere *Benedicite*, e dire quelle, che averà. Tutto ciò dovrà intenderſi delle colpe leggiere, e non delle gravi, che noo dovranno manifeſtare, ne eſſere da altri manifeſtate in pubblico. e quanto alle Novizie queſte non dovranno intervenire al Capitolo delle colpe delle Profeſſe, ma dovrà quanto ſopra da loro oſſervarſi nel luogo del Noviziato avanti la Madre Maeſtra delle Novizie.

4. Tutte umilmente ricevino la correzione, che ſarà neceſſaria dargli, offerendola al Signore, e viveranno nella loro pace: ſe vi ſaranno accuſe tra le Religioſe (il che Iddio non permetta) ſi miri prima bene tra la ſuperiora, e Diſcrete, avanti, che ſi venghi al caſtigo; e ſe vi ſarà alcuna incorriggibile, o ſe ſi vedrà alcun dubbio nel modo, che ſi dovranno correggere le coſe gravi, ſe vi foſſero, ſe ne dia parte al Noſtro Padre Provinciale, o Diffinitorio, acciò ſi pigli la forma, che ſi deve oſſervare nel rimedio. Alcuna volta potrà la Priora nel Capitolo dare la diſciplina, benchè non vi ſia colpa, che ciò richieda, ſolo per eſercizio di umiltà, del che niuna di ſpirito umile può ſcuſarſi.

Capitolo Undecimo.

Della qualità delle colpe, e loro pene.

1. Colpa leve è non proſtrarſi quando fanno alcun mancamento nel Choro, parlare nel Dormitorio, o Refettorio, fare alcun rumore con li Scabelli nella Comonità, o in altra parte, dire del mangiare, ſe ſtà bene accomodato, e dell' abito, ſe ſta malamente aggiuſtato, bere ſenza licenza, maltrattare qualſivoglia coſa della Comunità, alzar gl'occhi notabilmente nel Coro, o Refettorio, non portare gl'occbi baſſi per caſa, ed altre coſe ſimili: la pena di queſta colpa è il recitare in ginocchioni nel mezzo del Refettorio quello, che parerà alla Priora, o coſe ſimili conforme ſaranno le colpe.

2. Grave colpa è perſidiare con altra impatientemente, pigliare, o dare, o cambiare qualſivoglia coſa con altra, entrare in alcuna Cella ſenza licenza, difendere la ſua colpa, rompere il ſolito ſilenzio, o coſe ſimili, la pena di queſte colpe ſarà mangiare io Refettorio in Terra un giorno à pranzo pane, ed acqua, o altre coſe, che parerà alla Priora, conforme ſarà la colpa.

3. Colpa più grave è ſcomponerſi con la Superiora, perſidiando, o dicendole alcuna diſcorteſia, frangere alcun digiuno dell'Ordine, diſobbedire avvertitamente, parlare con alcuna perſona di fuori, ſenza licenza, o ſenza l'Aſcoltatrice, (queſta ſarà nominata dalla Comunità per il tempo, che li parerà) ed altre coſe ſimili.

4. La pena di queſte colpe ſarà digiunare tre giorni in pane, ed acqua, o diſciplina di bacchetta nel Capitolo, o coſe ſimili.

5. Colpe graviſſime ſaranno quelle, che ſaranno maggiori, che le ſopraddette, e riferite nel Capitolo paſſato, alle quali vi ſaranno neceſſarie pene maggiori, ſe ſi cometteranno tali colpe (Il che Iddio per ſua miſericordia non permetta) ma ſe vi ſaranno non ſi diſſimulino, ma ſi caſtighino con rigore, ed ammonizioni, acciò la pena ſerva per saoare la piaga dell'anima, ma ſe l'oſtinazione ſarà grande, ſia anco grande la penitenza, e tutti l'aggiutino con Orazioni, e ſi potranno approſitare di diſcipline conventuali, e recluſione della Comunità, più digiuni, o coſe ſimili.

Capitolo Duodecimo.

Di quelle, che dovranno eſſere ricevute all' abito, e Profeſſione.

1. Non ſi riceva alcuna, che non ſia abile per recitare l'offizio Divino, e che ſtia in forze, e ſalute per ſeguire la Comunità, e che ſi riconoſca eſſere di buon intelletto, e naturale: Dovranno eſſere d'anni qoindeci, o almeno di dodeci, eſſendo perſone, che per giuſte cauſe, ed utilità poſſino eſſere ricevute.

2. Per fuori del Coro (cioè Converſe) ſi ricevano perſone di forze, e di ſalute, e che abbino gran deſiderio di ſervire a Dio.

2, Per ricevere l'une, e l'altre dovrà precedere licenza del noſtro Padre Provinciale, al quale la Madre Priora informarà delle qualità di quelle, che pretende, avendo prima fatte informazioni nella forma ſolita della ſua legittimità, e purità di ſangue.

4. Il modo circa di riceverla, e dargli l'abito, e la Profeſſione, ſi oſſervi la forma, che ſino

qui

Digitized by Google

qui ſi è oſſervata, conforme ordina il Ceremoniale dell'ordine, e diſpongnno le Coſtituzioni parimente nelle ceremonie, che appartengono al Coro, proceſſioni ſolenni di Defonte, e loro Anniverſario, Ceremonie di Refettorio, e altre coſe che appartengono al buon governo, e regolare oſſervanza. Si debbano oſſervare le Coſtituzioni, ed ordine del Cerimoniale come s'oſſerva, e coſtuma io tutti l'altri Conventi di Religioſi, e Religioſe del noſtro Ordioe come ſi è detto.

5. Tutte le quali Coſtituzioni, ed ordini cō l'aggiuto del Signore s'adempiranno facilmente quando con vivo deſiderio ſe ne chiederà a ſua Divina Maeſtà l'adempimento, con aver mira al maggior honore, e gloria di Dio, aumeoto, e credito della noſtra Sauta Riforma, e Recollezione, ed utile dell'anime noſtre, del tutto ne ſia lodata, e ſervita la Santiſſima Trinità, Amen.

Preces Procuratoris Hiſpaniæ.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Ferdinandus Conſtitutiones hujuſmodi, quo firmus ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos piis ipſius Ferdinandi votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter anouere, dictaſque Moniales ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi voleotes, & earum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſementiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati de Congregationis nonnullorum ex venerabilibus fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus ad ſupraſcriptas conſtitutiones examinandas ſpecialiter deputatæ, quæ rem mature diſcuſſit, conſilio, omnes, & ſingulas Conſtitutiones præinſertas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omoes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet ioterveneriut, ſupplemus.

Confirmatio relatarū Conſtitutionum.

Clauſula.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas, & Conſtitutiones præinſertas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judieari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinatinnibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit dicti Ordinis, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficieoter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ io Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXII. Februarii MDCLXXXV. Pontificatus noſtri anno Nouo.

CLII.

Confirmatur Decretum Congreg. Rituum de Primatu in functionibus, & jure Proceſſionis peragendæ pro Fratribus Prædicatoribus contra Fratres Minores de Obſervantia in Quitenſi Provincia.

Dat. 16. Mar. 1685. An. 9.

De hujuſmodi primatu pro Fratribus Obſervantibus vid. Conſt. ed. 1685., Jan. 25., P. 9.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EManavit nuper a Congregatione Ven. Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum ad favorem dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ Quitenſis in Indiis Occidentalibus Ordinis Prædicatorum Decretum, tenoris, qui ſequitur, vlt. In Cauſa Quiten. præcedentiæ propoſita per Emum, & Rmum D. Cardinalem Pamphilium pro Patribus Dominicanis Provinciæ Quiten. contra Patres S. Franciſci Minor. Obſervan. ejuſdem Provinciæ, Sac. Rituum Congregatio auditis, ac diſcuſſis juribus hinc inde deductis, atque allegatis ab utraque Parte, & informante, cenſuit decernendum eſſe, prout decrevit ad favorem Patrum Dominicanorum, tum quo ad præcedentiam eiſdem Patribus Dominicanis debitam ſupra præfatos Patres S. Franciſci Minor. Obſer. in omnibus actibus publicis, & Proceſſionibus, tum quoad Jus peragendi Proceſſionem Domioica intra Octavam Corporis Chriſti privative quoad dictos Patres Franciſcanos, & ſignanter in Civitate Quitenſi. Ac inſuper declaravit licere prædictis Patribus Franciſcanis eadem die Dominica infra Octavam Corporis Chriſti facere Proceſſionem intra Clauſtra eorum Conventus, & Eccleſiæ, & ita ſancivit, & ſervari mandavit die 10. Februarii 1685. N. Card. Lud. Bernardus Caſalius Sac. Rituum Congr. Secr.

Decretū prædictum, in quo etiam declaratur, licere Franciſcanis eandem Proceſſionem intra Clauſtra inſtituere.

Preces Procuratoris Præd.

§. 1. Cum autem, ſicut dilectus pariter filius Ignatius de Quaſadi dicti Ordiois Fratrum Prædicatorum Profeſſor, in Sacra Theologia Magiſter, ac dictæ Provinciæ Quitenſis Procurator Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: nos ipſum Igoatium Procuratorem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis

Digitized by Google

nis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutom fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſula.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Martii MDCLXXXV. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

CLIII.

Dat. 11. Apr. 1685. An. 9.

Conceduntur Indulgentiæ perpetuæ Clericis Sæcularibus in communi viventibus.

De Indulgentiis conceſſis ſimilibus Congreg. Presbyt. Sæcularium B.M.V. Aſſumptæ vid. Conſtitut. ed. 1683., Maji 20. P. 7. De Privilegiis vide horum Clericorum Conſtit. ed. 1685., Feb. 9. P. 9., & ibi notata.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſæ Conſtitutionis.

CUM nos Inſtitutum, & Conſtitutiones Clericorum Secularium in communi viventium auctoritate Apoſtolica confirmaverimus; Et (ſicut accepimus) iidem Clerici in vinea Domini ad animarum ſalutem ſtrenue laborent, multaque pietatis, & Chriſtianæ charitatis opera aſſidue exerceant: Hinc eſt, quod nos felici eorum in via mandatorum Domini progreſſui, dictique Inſtituti ad Dei Gloriam, & Eccleſiæ Catholicæ, cui ſuperni diſpoſitione conſilii, meritis licet imparibus præſidemus, utilitatem, ſpecialemque Chriſtifidelium ædificationem propagationi, & incremento, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, de omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis Clericis Secularibus, qui dictum Inſtitutum in poſterum ingredientur die prima eorum ingreſſus, ſi vere pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam. Illis quoque qui Inſtitutum hujuſmodi ingreſſi, & in eo viventes, juramentum de perſeverando uſque ad mortem in eodem Inſtituto juxta Conſtitutiones prædictas præſtiterint, & vere ſimiliter pœnitentes, & confeſſi eo die Sacra Communione refecti fuerint, itidem plenariam; Ac præfatis Clericis Secularibus in communi viventibus nunc & pro tempore exiſtentibus in cujuſlibet eorum mortis articulo, ſi vere pariter pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, ſaltem contriti, nomen Jeſu ore, ſi potuerint, ſin minus, corde devote invocaverint, etiam plenariam; Præterea eiſdem præſentibus, & futuris Clericis Secularibus vere ſimiliter pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam dicti Inſtituti Eccleſiam, vel Oratorium, vel Parochialem Eccleſiam loci, ubi pro tempore commorabuntur, die feſto S. Petri ad Vincula a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis diei hujuſmodi annis ſingulis devote viſitaverint, & ibi pro felici præfati Inſtituti progreſſu, propagatione, ac pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, pariter plenariam; Inſuper eiſdem Clericis Sæcularibus in communi viventibus, qui Spiritualia exercitia per octiduum continuum in aliqua ejuſdem Inſtituti Domo peregerint, & interea vere quoque pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum prædictum ſumpſerint, ac ut præfertur oraverint, ſimiliter plenariam ſemel in anno omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Ac demum eiſdem Clericis Sæcularibus præſentibus, & futuris ſub Inſtituto prædicto viventibus, qui ſingulis diebus mane conſcientiam ſuam diligenter examinaverint, cum propoſito a peccatis abſtinendi, & ſe corrigendi, ac Litanias Beatæ Mariæ Virginis devote recitaverint, & ut ſupra expreſſum eſt oraverint, centum dies pro unoquoque die, quo id egerint, de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Conceſſio Indulgentiæ pl. perp. in quinque caſibus.

Item conceſſio Indulgentiæ centum dierum.

Clauſula.

Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XI. Aprilis MDCLXXXV. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

CLIV.

Dat. 11. Apr. 1685. An. 9.

Communicantur privilegia Univerſitatis S. Thomæ Civitatis Manilæ Univerſitatibus S. Fidei, & Beati Ferdinandi Civitatis Quiten. Ordinis Prædicatorum in Indiis Occidentalibus.

De Univerſitate S. Thomæ vid. Conſt. ed. 1681., Aug. 7., P. 5. De nonnullis vero ſtudiis Prædicatorum Inn. XII. Conſt. ed. 1693., Octob. 20., Pont. 2.

IN-

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis noper fecit dilectus filius Jacobus Rivius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum in Sacra Theologia Magiſter, quod licet in Conventu Sanctiſſimi Roſarii, & Collegio Sancti Thomæ Civitatis Sanctæ Fidei in novo Regno Granatenſi in Indiis Occidentalibus dicti Ordinis ſit, & ſemper fuerit Univerſitas ſtudii ab initio fundationis dicti Conventus per literas fel. rec. Gregorii PP. XIII. prædeceſſoris noſtri erecta, & ſubinde a rec. me. Paulo PP. V. prædeceſſore pariter noſtro per ſuas literas ad dictom Collegium tranſlata, ipſaqne Univerſitas fuerit in poſſeſſione conferendi gradus Academicos omnibus Profeſſoribus, & Diſcipulis Scholæ Sancti Tbomæ Aquinatis ibidem literarum ſtudiis operam navantibus; ut autem dicta Univerſitas in majori auctoritate eſſet, & ejuſdem S. Thomæ doctrina magis ampliaretur bo. me. Chriſtophorus Porres dum vixit Archiepiſcopus dicti novi Regni Granaten., qui in minoribus conſtitutus profeſſionem regularem in ordine prædicto emiſerat, magnificum in dicta Civitate Collegium majus, in quo Sæculares nobiles, & bonæ conditionis edocerentur, ſua impenſa fundaverit, in eoque erexerit Cathedras Pbiloſophiæ, Sacræ Theologiæ, Sacrorum Canonum, & legum, quibus pro ioſtituto eſt ſequi, & docere doctrinam Sancti Thomæ, prout ibidem ſit cum magna utilitate ſtudentium, qui poſt peracta ſtudia, ſuſceptaſque in dicta Uoiverſitate laureas, ad ſervitium Eccleſiarum, ac ad miniſteria Parochorum, & Præbendatorum admittuntur. Nihilominns hujuſmodi pacifica poſſeſſione gradus in eadem Uoiverſitate ſuſcipiendi non obſtante, nonnullæ Perſonæ a modico tempore rumorem ſparſerunt, & aliis perſuadere conati ſunt, quod gradus in præfata Uoiverſitate recepti non ſint ſufficieotes, & validi, adhoc, ut graduati poſſint admitti ad oppoſitiones, & concurſus Præbendarum Magiſtralium, Doctoralium, Pœnitentiariarum, & Theologalium, ac digoitates, & officia, quæ de jure requiruot, ut illas, & illa obtinentes, hujuſmodi gradibus inſigoiti ſiut; Unde hoc prætextu Thomiſtas a præfatis officiis, & dignitatibus omnino excludunt, & quatenus eos admittaot, dicunt Capitulares, ſe propter gradus defectum non poſſe eis locum in nominationibus dare: quod quidem in graviſſimuin redundat præjudicium Collegialium ſupradictorum, ac in diminutionem exiſtimationis doctrinæ tanti Doctoris. Cum eoim non ex alia Cauſa excludaniur, quam ex eo, quod doctrinæ ejuſdem Sancti Thomæ ſequaces, & in præfati Ordinis Univerſitate gradoati ſint, nemo amplius erit, qui doctrinæ S. Thomæ ſtudiis operam dare velit, & intra modicom tempus Collegium ſupradictum, quod hodie literarum Seminarium eſt, deſtructum remanebit, peribit Univerſitas, & doctriua Saocti Thomæ in illis partibus extinguetur, quæ tamen olim a multis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris commendata fuit, non ſine Mandato, ut illius ampliationi in Univerſitatibus opera daretur.

Ortus, & progreſſus d. Univerſitatis Sanctæ Fidei in Regno Granatenſi.

Ejus facultates a nonnullis in dubium revocantur.

Prærogativæ alterius Univerſitatis B. Ferdinandi.

§. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, nos per quaſdam noſtras in ſimili forma Brevis anno 1681. expeditas literas de Venerabilium Fratrum Noſtrornm S.R.E. Cardiozlium negociis Propagandæ Fidei præpoſitorum conſilio facultatem couferendi gradus Scholaſticos in omnibus ſcientiis, quæ in Collegio Beati Ferdinandi Regis Catholici Sancti nuncupati dicti Ordinis Civitatis Quiten. in eiſdem Indiis Occidentalibus docerentur ſub certis modo, & forma tunc expreſſis conceſſerimus; Chariſſimus vero in Chriſto Filius Noſter Carolus Hiſpaniarum Rex Catholicus, non ſolum Regium ſuum beneplacitum ſuper inſtitutione Collegii hujuſmodi impertitus fuerit, ſed etiam per ſchedulas ſuas Regias anno 1683. emanatas Collegium ipſum, ſive illius Univerſitatem omnibus Privilegiis, & prærogativis Regalis Collegii decoraverit, idque intuitu magnæ utilitatis, quæ in illis partibus adeo remotis ex doctrina memorati S. Thomæ, & copia operariorum Euangelicorum, qui legem Euangelicam tam Chriſtianis, quam Inſidelibus prædicent, illoſque doceant, proventura ſperatur. Ac proinde dictus Jacobus Procurator Generalis plurimum cupiat a nobis declarari, quod ſupradictæ Univerſitates, Conventus Sanctæ Fidei, & Collegii Beati Ferdioandi Civitatis Quiten. ſint certæ, veræ, & reales Univerſitates, prout ſunt Limana, & Mexicana abſque ulla differentia, ac cum omnibus gratiis, privilegiis, prærogativis, conſuetudinibus, & ſolemnitatibus, prout Collegio S. Thomæ Civitatis Monilan. in Indiis Philippinis an. 1681. coonceſſimus, & quatenus opus ſit dictas Univerſitates de novo erigi in Univerſitates publicas ad inſtar Limanæ, & Mexicanæ cum omnibus gratiis, & privilegiis, itaut Graduati in prædictis Univerſitatibus reputentur habiles, & idonei, tanquam graduati in publicis Univerſitatibus ad hoc ut cum Dei honore, & publico beneficio, ac Catholicæ Fidei propagatione, amplietur quoque præfati S. Thomæ Aquinatis doctrina, illiuſque ſtudioſi, & ſequaces damna, & præjudicia, quæ nunc ſuſtinent, amplius non patiantur. Nobis propterea idem Jacobus Procurator Generalis præfati Ordinis nomine humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Procuratoris Gen.

§. 2. Nos igitur ipſum Jacobum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac noſtrarum pariter in forma Brevis ad favorem Collegii, & Univerſitatis Sancti Thomæ Civitatis Monilæ anno 1681. emanatarum literarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto habentes, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Rom. Eccl. præfatæ Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, omnia Privilegia præfato Collegio, & Univerſitati Sancti Thomæ Civitatis Monilæ dicto anno 1681. a nobis conceſſa præfatis Univerſitatibus Sanctæ Fidei, & Beati Ferdinandi Regis Catholici Civitatis Quitenſis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium communi-

Communicatio privilegiorum an. 1681. Univerſitati S. Thomæ conceſſorum.

municavimus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ.

Clauſulæ. §.3. Decernentes eaſdem præſentes Literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis necnon quatenus opus ſit dicti Ordinis, & Univerſitatum, ſeu Collegiorum præfatorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die XI. Aprilis MDCLXXXV. Pontificatus noſtri Anno Nono.

CLV.

Dat. 16. Apr. 1685. An. 9. Confirmatur Decretum Congreg. Epiſc., & Regularium ſuper electione præcipuorum Officialium pro Fratribus Recollectis Ord. Minor. S. Franciſci in Hiſpania.

Alia Statuta pro hiſce Fratrib. habentur Urb. VIII. Conſt. ed. 1625. Novemb. 20. P. 3., & Innoc. XII. Conſt. ed. 1693. Aug. 15. P. 2. Necnon Conſtitut. ed. 1699. Maji 30. P. 8., ubi agitur de Diffinitore.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Emanavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.Eccl. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita ſuper quibuſdam dubiis pro parte dilectorum filiorum Fratrum tam Recollectorum, quam de Obſervantia nuncupatorum Provinciarum Hiſpaniæ Ordinis Minorum Sancti Franciſci Decretum tenoris, qui ſe-

Decretum prædictum. quitur, videlicet — Sacra Congregatio Eminorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita ad infraſcripta dubia, referente Emo Caſanate tam ex parte Patrum Recollectorum, quam Minorum Obſervantium S. Franciſci Provinciarum in Regnis Hiſpaniarum propoſita.

Primum videlicet, An virtute Conſtitutionum unum Diffinitorem Recollectioni præſcribentium, Patres Recollecti excluſi maneant in voce paſſiva ad Provincialatum, & Cuſtodiatum.

Secundum, Utrum Provincialis, ſeu Cuſtode, aut utroque ea Recollectis aſſumpto, vel ob convenientiam totius Provinciæ, vel ex qualitate Perſonæ electæ, debeat nihilominus Recollectioni dari ſuus Diffinitor in prædictis Conſtitutionibus præſcriptus. Ad primum reſpondit — *Negative* Ad ſecundum *Affirmative*. Romæ 23. Februarii 1685. — G. Card. Carpineus — B. Panciaticus Secretarius.

§.1. Cum autem ſicut pro parte præfatorum Fratrum Recollectorum Nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſi Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent: Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Preces dictor. Fratrum. Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ. §.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & deffiniri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit præfatorum Ordinis, & Provinciarum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XVI. Aprilis MDCLXXXV. Pontificatus noſtri anno Nono.

CLVI.

Reſolvuntur quædam dubia circa modum celebrandi Capitula Generalia Ordinis Ciſtercienſis. Dat. 10. Maji 1685. An. 9.

De Capitulo Gen. vid. Gregor. XIII. Conſtitut. edit. 1578. Maji 22. P. 7. Et de tranſitu Monachorum in aliam

in aliam Religionem hujus Pontif. Conſt. ed.1686. Aug.5. P.10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM in Cauſa prætenſæ nullitatis quorundam Capitulorum Generalium Ordinis Ciſtercien. inter dilectos Filios Abbatem Ciſtercii totius Ordinis Generalem ex una, & Abbates Monaſteriorum de Firmitate, & Poſignaco, de Claravalle, & de Morimundo ex altera partibus vertente, propoſita fuerint in Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Card. negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita nonnulla dubia, nempe. Primo, an ſit ſervanda conſuetudo, qua pro indicendo Capitulo Generali Abbas Ciſtercii conſuevit cum quatuor Primariis Abbatibus deliberare, ac de eorundem conſilio, & aſſenſu Capitulum indicere? Secundo, an ad Capitulum, ad hoc ut ſit Generale, vocandi ſint omnes Abbates Ordinis? Tertio, an in Capitulo Generali Ordinis Ciſtercienſis definitiones ſumendæ ſint per filiationes, & non per vota capitatim? Quarto, an in Capitulo Generali dicti Ordinis omnino adhibendi ſint viginti quinque Diffinitores, itaut non exiſtentibus tot Abbatibus numerus integrandus ſit ex aliis Religioſis benemeritis? Quinto, an pariter intereſſe debeant quatuor primarii Abbates, & iis non intervenientibus ſubſtituendi eorum loco? Sexto, an Capitulum Generale anni 1672. fuerit nullum? Septimo, an fuerit pariter nullum Capitulum anni 1683.? Hinc eſt, quod Nos, qui in ſupremo Juſtitiæ throno a Domino conſtituti ſumus, lites, & controverſias, quæ fraternæ inter viros Religioſos ſuave Chriſti jugum portantes charitatis ſerenitatem obnubilare poſſent, tollere, illiſque in futurum anſam præcidere, ac dubia prædicta dirimere volentes, de memoratorum Cardinalium qui partes tam in voce, quam in ſcriptis Informantes audiverunt, remque mature diſcuſſerunt conſilio, in indicendo Capitulo Generali Ordinis prædicti Abbatem Ciſtercii non teneri requirere, neque conſenſum, neque conſilium quatuor primariorum Abbatum: Ad Capitulum vero Generale vocandos eſſe quoſcumque qui de jure intereſſe debent. In Capitulis autem Generalibus ejuſdem Ordinis votandum eſſe viritim, & non per filiationes: Porro in deputatione Diffinitorum, non exiſtente ſufficienti numero Abbatum poſſe ſuppleri ab Abbate ex aliis Religioſis magis dignis ejuſdem generationis, non tamen in caſu voluntarii receſſus: & quoad effectum deputationis Diffinitorum ſervandum eſſe ſolitum; quo vero ad defectum ſuffragii Abbatis abſentis, non eſſe locum ſubrogationi, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus, & declaramus.

Dubia pendi- [illegible]

Dirimendi reſolutiones.

Deniqueomnes nullitates quatenus in præfatis Capitulis Generalibus anno 1672., & anno 1683. reſpective celebratis intervenerint, auctoritate, & tenore prædictis ſanamus: ac diffinitiones, & Ordinationes utriuſque Capituli, uſque ad novum Capitulum Generale Ordinis prædicti ſervari eadem auctoritate harum ſerie mandamus, & præcipimus.

Clauſulæ.

§.1. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit d. Ordinis, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die X. Maji MDCLXXXV. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

CLVII.

Confirmatur Decretum Congreg. Epiſ., & Reg quo Superioribus S. Franciſci de Obſervantia injungitur, ne permittant Sæculares ingredi ſepta Cœnobii cum ſclopis, aut armis, vel ibi ludere, aut morari ultra tres dies.

Dat. 10. Sept. 1685. An. 9.

De vineis, & pratis habendis vid. Urb. VIII. Conſt. ed. 1625., Nov. 20., P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EManavit alias a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita ad ſupplicationem tunc exiſtentis Commiſſarii Generalis Curiæ Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet: Sacra Congregatio Emorum, & Reverendiſſimorum Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita religioſæ quieti, & tranquillitati Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia benigne conſulens, injungendum cenſuit, prout præſentis Decreti tenore injungit omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Superioribus, Provincialibus, Localibus, eorumque ſubditis ſub pœna privatio-

Decretũ prout dictum.

vationis Officiorum Ordinis immediate incurrenda, ne ullo unquam tempore quovis prætextu, vel quæſito colore permittant, aut conſentiant, Sæculares quoſcumque ingredi ſepta ſuorum Conventuum deferendo per Sylvas, Hortos, & Prata ſclopos ad venandum, ſive alia armorum genera, vel illa apud Fratres tam Superiores, quam Subditos deponere, pariterque ludere quomodolibet per Clauſtra, aliaque loca publica, vel privata ipſorum Conventuum, & convivere, ac pernoctare in eis ultra triduum tantum piæ hoſpitalitatis titulo: & ſic ſervari mandat. Non obſtantibus &c. Romæ prima Decembris 1679. ita reperitur in Regeſtro authographo Sacræ Congregationis negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ. In quorum fidem &c. Romæ hac die 9. Auguſti 1685. B. Panciaticus Secretarius.

Preces Vice-Commiſſarii Gen. Fratrum Ultram.

§. 1. Cum autem ſicut dilectus filius Franciſcus Diaz a S. Bonaventura Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici Concionator, & Theologus, ac pro Ultramontana familia Fratrum dicti Ordinis in Romana Curia Vicecommiſſarius Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: nos ipſius Franciſci Vicecommiſſarii Generalis votis hac in re qantum cum Dño poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dicti Ordinis, illiuſque Provinciarum, & Conventuum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die XX. Sept. MDCLXXXV. Pontificatus noſtri Anno Nono.

CLVIII.

Confirmantur Statuta Capituli Generalis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia, & innovatur Conſtitutio Pii V. circa eleemoſynas Prædicatorum, & Bibliothecas Communes.

Dat. 16. Oct. 1685. An. 10.

Alia Statuta Cap. Gen. habentur Urb. VIII. Conſtit. ed. 1625. Nov. 20., P. 3. Nonnulla etiam extant Conſt. ed: 1679., Nov. 22., P. 4., & Conſtit. ed: 1686., Jun. 19., P. 10. legitur quoddam Decretum de Syndicis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciſcus Diaz a Sancto Bonaventura Lector Generalis Jubilatus, Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici Concionator, & Theologus ac pro ultramontana familia Fratrum Minorum Ordinis S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum in Romana Curia Vicecommiſſarius Generalis, quod dudum videlicet anno 1633. in Capitulo Generali dicti Ordinis circa eleemoſynas, quæ Concionatoribus ejuſdem Ordinis fieri ſolent, & circa libros Fratrum Defunctorum Communibus Bibliothecis Conventuum Ordinis hujuſmodi applicandos, ipſarumque Bibliothecarum conſervationem, & incrementum, ac Bibliothecariorum inſtitutionem facta fuerunt pro utraque familia nonnulla ſtatuta tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Statuta hujuſmodi edita fuerunt in Capit. Gen. an. 1633.

§. 1. Prædicatores quicumque eleemoſynas prædicationis prætextu oblatas penitus non recipiant; nec de illis ſub quovis prætextu, vel quæſito colore diſponere, aut quomodolibet tractare præſumant, & audeant, ſed ſi abſoluta prædicatione, vel ante contigerit fieri a quovis genere perſonarum Prædicatoribus ipſis eleemoſynarum oblationem reſpondeant, Syndicis Conventuum dumtaxat libere, & integre tranſmittendam, & conſignandam fore. Quod ſi conſtiterit quempiam Prædicatorem per ſe, aut per alios pecuniam recipere, vel recepiſſe, proprietatis poena omnino puniatur, & actibus legitimis per ſexennium privetur, quam poenam etiam Guardiani ſubeant, ſi eorum culpa, vel negligentia contra fieri contigerit.

Primum Statutum de eleemoſynis Prædicatorũ.

§. 2. Adeo nihil penduntur hiſce temporibus Conventuum noſtrorum Bibliothecæ communes, ut quæ alias diligentius recte ſplendorem, nunc vero negligentius deſertæ dedecus potius Religioni afferre videantur. Ut igitur opportunum adhibeamus tanto malo remedium, præcipimus Provincialibus Miniſtris ſub poena privationis offi-

Secundum de Bibliothecis communibus.

cio-

ciorum irremiſſibiliter incurrenda, ut vigilantius curent Defunctorum Fratrum libros fideliter, & quanto citius fieri poterit, tranſmittendos in communes Bibliothecas, præcipientes inſuper univerſis Superioribus, cujuſcumque gradus, & dignitatis exiſtant; univerſis etiam ſubditis ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrenda, & ſub aliis item graviſſimis pœnis ad Superiorum beneplacitum infligendis, ut nullo modo, nec per ſe, nec per Apoſtolicum Syndicum, ſub quovis prætextu, quæſito colore, occaſione, vel cauſa, alienent, vendant, commutent, donent, aut quomodolibet aliter fraudent, vel diſtrahant Defunctorum Fratrum libros, aut eos, qui ad particulares Bibliothecas quavis ratione pertineant, vel quocumque modo, ſeu titulo fuerint, etiam deinceps Monaſterio acquiſiti.

Tertium de earum cõſervatione, & accretione.

§.3. Verum ad opportunam communium Bibliothecarum reſtaurationem, continuam accretionem, & perpetuam conſervationem, præcipimus omnibus Superioribus Provincialibus ſub propriorum officiorum privatione, ut quolibet anno ducentos adminus aureos nummos Diffinitorum interventu, & conſilio de communibus eleemoſynis expendendos ſtudeant in libros, conſimili eorundem Diffinitorum interventu, & Conſilio communibus Bibliothecis applicandos.

Quartum de Bibliothecariis.

§ 4. Sed cum ratio dictet, & experientia doceat, Bibliothecas communes brevi temporis ſpatio conſumptum iri niſi Bibliothecarii inſtituantur, qui libros diſponant, ordinent, in claſses redigant, purgent, reficiant, reparent, ac cætera præſtent, quorum executione prædictæ Bibliothecæ ſuo priſtino ſplendori reddantur, & in obtento decore ſerventur: conſulto præcipimus Provinciarum Miniſtris ſub pœna privationis officiorum, ut tempore Capituli, & Congregationis, omnium Bibliothecarum inſtituendos curent Bibliothecarios, qui vel prædicationis munere præditi ſint, vel ſaltem qui univerſali, & competenti quadam facultatum, librorumque notitia polleant. Memoratarum Bibliothecarum libris uti poſſint Prædicatores, & Lectores præſertim iis tamen legibus, ut ſchedulam, quæ acceptorum librorum numerum contineat, quæque propria manu accipientium libros ſubſignata ſit in manibus relinquant Bibliothecariorum, qui nequeat niſi unius menſis ſpatio ad ſummum traditorum librorum uſum permittere, itaut abſoluto menſe, accommodatos libros repetant, eoſque Bibliothecis, ad reliquorum Fratrum uſum reſtituendos omnino procurent. Bibliothecarii, qui dictorum librorum reſtitutionis executionem omiſerint, propriis officiis ſpolientur, & Fratres, qui acceptos libros reſtituere noluerint, ulteriori librorum participatione privati exiſtant.

Prædicta Statuta confirmata fuere ab Urb. VIII.

§.5. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, licet ſtatuta hujuſmodi ſubinde a fel. rec. Urbano Papa VIII. prædeceſſore noſtro de conſilio tunc exiſtentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum confirmata fuerint, nihilominus illa, prout etiam quædam literæ rec: me: Pii Papa V. prædeceſſoris pariter noſtri die 4. Novembris 1568. in forma Brevis (ut aſſeritur) expeditæ per quas libros e dictis Bibliothecis furto ſubſtrahi, ſub pœna excommunicationis, cujus abſolutio Romano Pontifici reſervata eſſet, prohibuit, non ubique, prout par eſſet, accurate obſerventur. Nobis propterea dictus Franciſcus Vicecommiſſarius humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Inobſervantia eorum, nec nõ Conſtitutionis Pii V. de libris furto ſublatis.

Preces Vice-Commiſſarii Ultram.

§.6. Nos igitur ipſum Franciſcum Vicecommiſſarium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſtatuta præinſerta in d. Capitulo Generali, ſicut præmittitur edita, & a memorato Urbano prædeceſſore confirmata, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus pariter, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Præterea præfati Pii prædeceſſoris veſtigiis inhærentes omnibus, & ſingulis perſonis Eccleſiaſticis, Sæcularibus, & regularibus, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis exiſtant, etiamſi Pontificali dignitate præfulgeant, eadem auctoritate harum ſerie mandamus, ne ex Bibliothecis Conventuum, & Domorum Regularium Ordinis prædicti, aut eorum aliqua librum aliquem, aut quaternum furto ſubſtrahere quoquo modo præſumant: Nos enim quoſcumque ſubſtrahentes excommunicationis ſententiæ ſubjacere volumus, & decernimus ipſo facto, a qua nullus ab alio, quam a Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore exiſtente poſſit, niſi dumtaxat in mortis articulo, abſolutionis beneficium obtinere.

Confirmatio relatorũ Statutorum.

Item innovatio laudatæ Conſtitutionis.

Clauſulæ.

§.7. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, & Conventuum quorumlibet, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter, expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.9. Volumus autem, ut præſentium literarum exemplum, ſaltem quoad ea, quæ ad Bibliothecas prædictas pertinent, in valvis earumdem Bibliothecarum, aut alio illarum loco conſpicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi poſſit affixum aſſidue remaneat. Utque earumdem præſen-

Digitized by Google

ſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem proſus fides ubique loocrum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſc. die XVI. Octob. MDCLXXXV. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

CLIX.

Dat. 30. Jan. 1686. An. 10.

Reformatur Breve circa Melitenſes ad ſolos ordinatos cum falſis Dimiſſoriis.

Hoc Breve ed. fuit 1684., Julii 1., Pont. 8., ubi vide notata. Item Inn. XII. Conſt. ed. 1683., Decemb. 14., Pont. 2. quæ eſt de ſuſcipiendis ordinibus extra tempora.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Ab Urb. VIII. privati fuerũt Fori privilegio Itali ordinati cum falſis dimiſſoriis.

ALias poſtquam fel. rec. Urbanus Papa VIII. prædeceſſor noſter per quamdam ſuam Conſtitutionem cujus initium eſt, *Secretis æternæ providentiæ conſiliis &c.* inter alia voluerit Italos, ſi quos tunc impoſterum clericali charactere inſigniri, vel ad minores ordines promoveri ab alieno Epiſcopo cum falſis Dimiſſoriis contigiſſet, etiamſi qualitatibus per Concilii Tridentini Decretum Cap. XVI. Seſs. XXIII. requiſitis præditi eſſent, nihilominus, ſecuta tamen prius deſuper Judicis Eccleſiaſtici declaratione, fori privilegio minime gaudere, ſed ſæculari Juriſdictioni, ut antea plene in omnibus ſubjacere, & ſubjectos eſſe; pro parte dilecti filii Magni Magiſtri Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, Nobis expoſito, quod ut incommodis in Inſula Melitenſi in dies inſurgentibus occurreretur, Congregatio Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die 8. Maji 1677. declaraverat Melitenſes ordinatos, ſeu ordinandos cum falſis, ſeu abſque Dimiſſoriis, non gaudere privilegiis Clericalibus, ſed poſſe præfatam Urbani prædeceſſoris Conſtitutionem per nos ad Inſulam Melitæ extendi. Nos ſupplicationibus ejuſdem Magni Magiſtri nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati de memoratorum Cardinalium Conſilio, ſupra expreſſam præfatæ Conſtitutionis Urbani prædeceſſoris diſpoſitionem ad Inſulam Melitæ, itant quod Militenſes, quos cum falſis Dimiſſoriis vel ſine Dimiſſoriis contigiſſet ab alieno Epiſcopo Clericali charactere inſigniri, vel ad minores ordines promoveri, ſecuta prius Judicis Eccleſiaſtici declaratione, fori privilegio minime gaudere, ſed ſæculari Juriſdictioni in omnibus ſubjacere deberent, auctoritate Apoſtolica extendimus, & ampliavimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate ſupradictæ Congregationis Cardinalium, & alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die prima Julii 1684. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, plenius continetur. Cum autem animadverſum fuerit decretum dictæ Congregationis Cardinalium ſuper præmiſſis emanatum in illius extenſione excedere ſancita in §. 4. dictæ Conſtitutionis Urbani prædeceſſoris in ea parte, in qua includantur etiam ordinati abſque Dimiſſoriis proprii Ordinarii, ideoque præfatæ noſtræ literæ, quæ juxta Decretum hujuſmodi expeditæ fuerunt, congruenter reformandæ videantur: Nos opportune in præmiſſis providere volentes, de eorumdem Cardinalium conſilio, auctoritate præfata tenore præſentium reformamus ſupradictas noſtras literas circa promotos, ſeu promovendos ſine literis Dimiſſoriis, perinde, ac ſi emanaſſent dumtaxat quoad promotos, ſeu promovendos cum falſis Dimiſſoriis: Salva tamen pariter in præmiſſis auctoritate ejuſdem Congregationis Cardinalium.

Idem Decretũ fuit ab hoc Pontifice de Clericis Melitenſibus ordinatis cũ falſis, vel etiam ſine dimiſſoriis.

Cauſa reformationis.

Reformatio; quæ comprehenduntur ſoli ordinati cũ falſis dimiſſoriis.

§. 1. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Januarii MDCLXXXVI., Pontificatus noſtri An. Decimo.

CLX.

Dat. 4. Febr. 1686. An. 10.

Confirmantur Conſtitutiones Congregationis Benedictino-Bavaricæ ſub Invocatione Sanctorum Angelorum Cuſtodum.

Erectio hujus Congregat. habetur Conſtit. ad 1684. Aug. 26., par. 8. & de electione Abbatum agitur Conſt. ed. 1686. Feb. 9., par. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

MIlitantis Eccleſiæ regimini meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam præſidentes, ea, quę pro fęlici, proſperoque Congregationum Monaſticarum, uberes in Eccleſia Dei bonorum operum fructus, aſſidue proferre ſatagentium, regimine, & gubernio provide, prudenterque conſtituta, & ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque inviolata perſiſtant, & ſub illorum directione Chriſtifideles divinis obſequiis, ſub ſuavi Religionis jugo mancipati, mandatorum Dei ſtadium faciliori in dies progreſſu decurrere, populumque Chriſtianum, bono vitæ ſuæ exemplo, fructuoſius ædificare, & ſpiritualium aromatum odore perfundere valeant, Apoſtolici muniminis præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

Refertur erectio hujus Cõgregationis cum facultate condendi Cõſtitutiones.

§. 1. Alias ſiquidem nonnulla tunc expreſſa Monaſteria Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Ratisbonen., ac in Dominio dilecti filii nobilis viri Maximiliani Emmanuelis utriuſque Bavariæ Ducis, Sacri Romani Imperii Principis Electoris, reſpe-

Digitized by Google

reſpective, exiſtentia, in unum corpus univimus, & conjunximus, ſicque unita, & conjuncta, alia Monaſteria ejuſdem Ordinis illis, ſub certa tunc expreſſa forma, aggreganda, in novam Congregationem ſub titulo SS. Angelorum Cuſtodum Bavaricam nuncupandam, ad inſtar Congregationis Helveticæ, dicti Ordinis, perpetuo ereximus, & inſtituimus. Ac eidem Congregationi, ſic de novo erectæ, & inſtitutæ pro bono ejus regimine, & gubernio, in primo ipſius Congregationis Capitulo generali, Conſtitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut robur aſſequerentur, niſi poſtquam ab Apoſtolica Sede fuiſſent expreſſe confirmatæ, efformandi facultatem tribuimus, & impertiti ſumus, & alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 26. Auguſti 1684. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, ſicut pro parte dilectorum filiorum Cæleſtini Abbatis Monaſterii Sancti Emmerani Ratisbonenſis Præſidis, & cæterorum Abbatum dictæ Congregationis Bavaricæ, Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi eodem anno 1684. primum eorum Capitulum Generale in dicto Monaſterio Ratisbonenſi celebraverint, in eoque juxta facultatem ſibi a nobis, ſicut præmittitur attributam, nonnullas Conſtitutiones pro felici, proſperoque ejuſdem Congregationis Bavaricæ regimine, & gubernio efformaverint, quæ in unum volumen redactæ, & ad hanc Sanctam Sedem tranſmiſſæ fuerunt, ac juſſu Noſtro a Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus, & aliquorum Romanæ Curiæ Prælatorum, ad eaſdem Conſtitutiones examinandas ſpecialiter deputata, ſedulo examinatæ, & aliquibus additis, aliis ſublatis, correctæ, & emendatæ ſunt, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Conſtitutiones a primo Capitulo Gener. an. 1684. editæ, & juſſu Pontificis correctæ, & reformatæ.

P R O Œ M I U M.

Intentio Congregationis Bavaricæ Ordinis S. Benedicti ſub titulo Sanctorum Angelorum Cuſtodum a Sanctiſſimo Domino Noſtro Innocentio Papa XI. authoritate Apoſtolica anno 1684. noviter erectæ, non eſt novam Regulam introducere, aut novas obligationes Religioſis, ad conſcientias eorumdem gravandas, imponere, ſed collapſam Monaſticam diſciplinam juxta Regulam Sancti Benedicti, ad quam tam Abbates, quam cæteri Religioſi Noſtri Ordinis vi votorum emiſſorum tenentur, ita reſtaurare, ut eadem Regula, juxta charitatis, & perfectionis leges debite obſervetur, ac Eccleſiæ ritibus, & legibus omnia accommodentur. Quamobrem aliarum Congregationum laudabilium, nempe Caſſinenſis, S. Mauri, & Valliſoletanæ ſalutaribus Statutis, & declarationibus in praxim jam redactas, quantum poſſumus nos conformabimus, cuncta ſic diſponendo, ut nihil nimis arduum, & oneroſum injungendo, iter Euangelicæ perfectionis, & obſervantiæ Regularis, uno corde, & animo in vinculo pacis, & charitatis, cum gaudio, & Spiritus conſolatione curramus.

C A P U T I.

De forma, & Ordine Congregationis Bavaricæ.

Congregatio Bavarica SS. Canonibus, & Summorum Pontificum Decretis, conformiter, eatenus formanda, & ordinanda eſt, ut pro debita obſervantia Regulę Sancti Benedicti in primis per media, tum Capitulorum Generalium, tum per Viſitatores ſingulorum Monaſteriorum perfectior Diſciplina Regularis, eaque quantum poſſibile erit, conformis in omnibus Congregationis hujus Monaſteriis introducatur, & conſervetur.

§. 1.

De Capitulis, ſeu Conventibus Generalibus.

Singulis trienniis, inchoando a proxime celebrando Capitulo aliud Generale Capitulum celebrabitur in aliquo Monaſterio ad hoc, in quo omnes Abbates (niſi Canonicas præpeditiones habeant) perſonaliter conveniant, & continuis aliquot diebus diligentiſſime tractent de reformatione Congregationis, & obſervantia Regulari, aliiſque rebus ad regimen Congregationis pertinentibus.

Convenientes vitam ducant communem, omni ſuperfluitate excluſa, refectionem in menſa regulari ſumant, continuata lectione libri ſpiritualis per totam menſam, fiatque a ſingulis proportionata expenſarum refuſio illi Monaſterio, in quo Capitulum celebratur.

In proximo Capitulo præſidebit D. Cæleſtinus Abbas S. Emmerani, qui noviſſime electus fuit in Præſidem Congregationis: in aliis vero eligentur in principio Capituli per vota ſecreta in ſcriptis Præſes, & duo Viſitatores in hoc quoque proximo Capitulo tali modo eligendi erunt unaque cum Præſide eidem præſidere debebunt, directorium habebunt, proponenda proponent, conſilia, & vota aliorum requirent, atque ſecundum ea, quæ ſcilicet per majorem partem ſuffragiorum ultra medietatem fuerint concluſa, & approbata, receſſus, ſeu ſtatuta Capitolaria conficient, & quod taliter circa obſervantiam Regularem rite, & recte ſtatutum fuerit, inviolabiliter obſervetur ab omnibus, omni excuſatione, contradictione, & appellatione remotis.

Ipſe vero modernus Abbas S. Emmerani proximum generale Capitulum a Monaſterio ab eo deputando indicet; futura vero ejuſmodi generalia Capitula a Præſide pro tempore exiſtente, vel eo non exiſtente, aut legitime impedito, a primo Viſitatore, congruis temporibus intimari, ac convocari debebunt in loco a præcedenti Capitulo Generali deſignato.

Qui legitime impediti comparere perſonaliter non poterunt, conſtituant (docto, prius de ejuſmodi legitimo impedimento, traditaque in ſcripto poteſtate) Procuratorem, ſive unum ex aliis Abbatibus, ſive Priorem, aut alium Religioſum Conventualem, ſeu Monaſterii, qui proinde omnibus conſultationibus intererit, & inter Abbates (ultimo tamen loco) ſedeat, & votum dabit. Quod ſi plures ſic conſtituti Procuratores adfuerint, is inter eos, ſed poſt omnes Abbates, ſeſſionis, ſuffragiique ſervetur ordo, qui inter Abbates conſtituentes, ſi adeſſent, ſervetur.

Omnia, & ſingula Monaſteria, ſive ſinguli Conventus Religioſi, Congregationis noſtrę Conventualem Sacerdotem, majori ſuffragiorum Conventus parte, in Procuratorem electum, ad Capitulum Generale ablegabit, ſingulari memoriali inſtruendum, cui ipſorum nomine tum gravamina, tum alia proponenda committentur, qui

Digitized by Google

qui etiam in punctis conſultandis, rationes ſuas, pro, vel contra proponet, ſimulque poſt Abbates, vel eorum Procuratores, ſecundum ordinem profeſſionis locum obtinendo, votum conſultivum habeant. Hi miſſi Procuratores e ſuis quatuor eligere poterunt, qui votum etiam deciſivum, poſt Abbates ſupradicto modo, habebunt. Cum autem omnes tam Abbates, quam Procuratores, ad locum, in quo Capitulum celebrari debebit, convenerint, Majori Sancti Spiritus Miſſa decantata, cui omnes intererunt, ſumptoque per ſingulos Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramento accedent ad Capitulum; tum Præſes, brevi exhortatione facta legitimam eſſe Congregationem, declarabit: in aliis autem agendis, præſertim quoad electionem Præſidis, & Diffinitorum, ferendaque ſuffragia obſervabunt ea, quæ juxta Sacrorum Canonum diſpoſitionem ſervanda ſunt.

Præſes autem, & Diffiuitores electi nominabunt, & inſtituent tres Cauſarum Auditores, Abbates duos & Procuratorem Conventualem unũ, qui temporalem ſtatum Monaſteriorum examinabunt, ſummas receptarum, & expeuſarum, creditarum quoque, & debitarum pecuniarum cuique Monaſterio, ex Brevibus computorum triennii præcedentis cujuslibet Monaſterii, quę Procuratores iiſdem tradere tenebuntur, inſpicient, etſi quem ipſi Auditores exceſſum in adminiſtratione temporalium animadverterint, ad Diffinitores deferent, qui pro bono Monaſteriorum, prout expedire viderint, ſuper his providebunt.

Diffinitorum authoritas tempore dumtaxat Capituli Generalis durabit: ac tam Præſes, quam ipſi Diffiuitores, ac Viſitatores, non ſolum quandiu in officio erunt, ſed in perpetuum ad ſervandum ſilentium ſtatim electi, præſtito Juramento ſe obſtringent.

Protocolla quoque Capituli Generalis, & Viſitatorum, ſi Præſidis, & Viſitatorum arbitrio aſſervari ulterius neceſſe non ſit, comburentur; quæ vero ſervanda erunt, ita caute cuſtodientur, ut nullo modo in illorum deveniant manus, quos Viſitatio, & accuſatio concernere poteſt.

§. 2.

De Præſide Congregationis.

Pro feliciori ſucceſſu Capituli proxime celebrandi, ſi ita Præſidi, & Viſitatoribus videbitur, unus Abbas ex alia Cougregatione Ordinis Sancti Benedicti evocandus erit, qui D. Abbati Sancti Emmerani moderno Præſidi noſtræ Congregationis aſſideat, primumque locum immediate poſt eundem Præſidem teneat: ſucceſſive vero alii omnes Abbates juxta conſuetam eorumdem præcedentiam.

Intra triennium quoque omnia, quæ per Abbates ſingulos non commode expediri, neque tamen ad Capitulum Generale differri poſſunt, ad ipſum Præſidem referautur, petendo conſilium, vel deciſionem, pro ratione ſubjectæ materiæ juxta tenorem Regulæ S. Benedicti, & noſtras Conſtitutiones.

Ipſe autem D. Præſes, vel ſtatim, ponderatis rationibus, per ſe reſolutionem dabit, vel in caſibus dubiis, & gravioribus conſilium a Viſitatoribus, aliiſque Abbatibus vicinis prærequiret: atque hujuſmodi Deciſiones, ſeu Reſolutiones D. Præſidis, licet ante confirmationem Capitularem vim ſtatuti perpetui non habeant; tamen uſque dum cauſa in proximo Capitulo proponatur, ſine oppoſitione, vel contradictione obſerventur.

Libera etiam ſit appellatio ſingulis Religioſis, qui a proprio Abbate ſe gravari, & proinde juſtam appellandi cauſam habere credunt, ad D. Præſidem conceditur, eo tamen obſervato, ut per literas gravamina proponant, nec niſi vocati perſonaliter eundem accedant. Item, ut cum religioſa modeſtia, ſine inſolenti deſpectione proprii Abbatis provocationes hujuſmodi fiant. Quod ſi nec a D. Præſide juſte judicatum quiſpiã cenſeat, ad Capitulum Generale, ſiquidem cauſa gravaminis ſit gravis, & proportionata ſit, provocare poterit, & a Capitulo Generali ad Sanctam Sedem Apoſtolicam, ad quam etiam ſemper, & quandocumque liber patet recurſus. Quo facto omnis proceſſus ſit ſuſpenſus, etſi pro cauſarum, vel circumſtantiarum qualitate, provocans hujuſmodi in ſuo Monaſterio quiete vivere non poſſe videatur, pro convenienti tempore ad aliud Monaſterium transferetur per Præſidem.

Habeat Dominus Præſes ſigillum ſpeciale Congregationis in manu, & cuſtodia ſuæ, quo utetur in expeditione, ſeu communicatione Decretorum Capitularium, item receſſuum, ſeu chartarum Viſitationis, etſi quæ alia non proprio, ſed totius Congregationis, vel ſaltem nomine Domini Præſidis, & Viſitatorum expedienda erunt. Aſſervabit etiam Dominus Præſes omnia documenta, protocolla, aliaque ſcripta, quæ pro futuris eventibus aſſervari, ut ſupra, neceſſe erit: conſignanda poſt expletum triennium ſuo ſucceſſori.

In quem finem in uno Monaſterio a Capitulo nominando Archivium conſtituetur, in quo documenta, quę univerſam Congregationem concernunt, aſſervabuntur a duobus, vel tribus ab eodem Capitulo deputatis.

Inſuper neceſſarium erit aliquale ærarium conſtituere, in quo ſingula Monaſteria proportionatam aliquam collationem pecuniæ annuatim faciant, eo fine, ut in primis expenſæ a Viſitatoribus in tranſitu ab uno ad alterum Monaſterium faciendæ, ſine novo Monaſteriorum onere, deinde etiam alia, quæ emergentibus caſibus nomine Congregationis expendenda erunt, ex hoc communi ærario ſumi poſſint. Atque hoc ærarium ſub cuſtodia Domini Præſidis erit, qui cum duobus deputatis illius Monaſterii, in quo ærarium extiterit, inſpectionem, & curam debitam habebit, atque ſingulorum portiones, ſeu taxas (certo anni tempore) recipiet, & completo triennio ſuo, de omnibus acceptis, & expenſis rationem, unaque reſiduam pecuniam in Capitulo Generali deponet, novo Præſidi numerandam, & committendam, ac cuſtodiendam, ut ſupra decretum eſt.

Dominus Præſes curabit, a quodam ad id ſpecialiter deputato, deſcribi ea, quæ notatu digna per annum acciderint, ſpectantia ad Congregationem, utpote Monaſteriorum acceſſiones. Superiorum Inſtitutiones, amotiones, & depoſitiones, ſi quæ fiant, & alia negotia magni momenti, quæ ſuſcepta per annum, vel terminata fuerint, & in alio Libro nomina Patronorum, Benefactorum, & Amicorum Congregationis, ac etiam extraordinaria benevolentiæ officia ab ipſis recepta, ut de iis ſucceſſores ſuos, & alios docere poſſit, quos duos Libros ad Capitulum Generale deferet, Patribus exhibendos.

Quo-

Digitized by Google

Quolibet triennio Præſes Congregationis officium deponet, ita tamen, ut ſexennio, & amplius illius officium continuari poſſit, ſi ita pro bono Congregationis diſponendum Capitulo videbitur, dummodo tamen confirmatio fiat per ſecreta ſuffragia a duabus ex tribus partibus Vocalium in Capitulo exiſtentium.

§. 3.

De Viſitatoribus, & Viſitationibus.

Ut viſitationes Monaſteriorum unde plurimum tam diſciplinæ Regularis conſervatio, quam eorum, quæ in Capitulis Generalibus ſalubriter conſtituta ſunt, executio pendet, cum auctoritate, & fructu fiant, ipſe Dominus Præſes erit ordinarie primus omnium Monaſteriorum Viſitator: Præter quem duo alii Viſitatores eligantur in Capitulo Generali, quorum unus ſemper cum Domino Præſide Viſitationibus intererit. Si Præſes non poſſit omnia Monaſteria viſitare, diſponet cum Viſitatoribus, quænam ſoli Viſitatores viſitare debeant. Monaſterium Domini Præſidis a duobus Conviſitatoribus viſitabitur. In caſu, quo propter ægritudinem, vel alia inevitabilia, eaque diuturna impedimenta ſive Dominus Præſes, ſive alii duo Viſitatores non poſſent officio viſitationis fungi, per Capitulum Generale quolibet anno, donec aliud ſtatutum ſit in Capitulo Generali proviſio facienda, & eventualiter alii ſubſtituendi ſunt, ne res tam ſalutaris, ſcilicet viſitatio ſingulorum Monaſteriorum omittatur, ſed omnino perficiatur, & terminetur.

Quod ſi Præſes non adſit cum uno Viſitatore, neque ipſimet duo Viſitatores conſtituti ſimul adeſſe poſſunt in viſitatione, adjungetur a Præſide cum conſilio Viſitatorum uni Viſitatori ſocius ejus, vir capax, & in ſtatutis faciendis Viſitatori auxilio eſſe poſſit, qui ad ſilentium ſervandum in iis, quæ ad Officium ſuum pertinent, eo modo, quo Viſitator, adſtringetur.

Pro primo triennio a proximo Capitulo inchoando, viſitatio fiet quolibet anno pro majori Congregationis ſtabilitate, & perfectiore religioſa diſciplina introducenda, quæ viſitatio annua, an continuis futuris temporibus continuanda ſit, vel ſingulo ſolummodo triennio poſthac inſtituenda ſit, in Generali Capitulo decernendum erit.

Præter viſitationes communes particulariter, & ex cauſa particulari, unum, alterumve Monaſterium viſitari poterit, ubi tamen velut in cauſa graviori Dominus Præſes conſilio duorum Viſitatorum, vel etiam aliorum Abbatum vicinorum uti, nec niſi ſufficienter informatus, & urgente neceſſitate ad ſingularem hujuſmodi viſitationem procedere debebit. Officium principale, atque obligatio Viſitatorum juxta Sacros Canones *Cap. fin. de ſtatut. Monach.* in eo conſiſtit, ut:

Primo. De ſtatu Monachorum, & obſervantiis regularibus diligenter inquirant, corrigant, & reforment, quæ juxta Regulam Sancti Benedicti, & noſtræ Congregationis Conſtitutiones viderint corrigenda.

Secundo. Ita tamen ut delinquentes Monachos per Abbatem loci corrigi faciant, eiſque injungi pœnitentiam ſalutarem, vel etiam pœnas delictis proportionatas.

Tertio. Ipſi etiam Viſitatores, Monachos, quos contumaces invenerint, & rebelles, juxta modum culpæ Regulari cenſura, & debitis pœnis percellant.

Quarto. Si vero Abbates in corrigendis Monachis ſuis juxta Viſitatorum mandata, inventi fuerint negligentes, moneantur, & corripiantur in proximo Capitulo Generali.

Quinto. Quod ſi Abbas fuerit inventus a Viſitatoribus nimis negligens aut dilapidator, vel alias merito ab officio amovendus, ſecundum præſcripta Sanctorum Canonum *Cap. penult., & fin. de Stat. Monach.* diſponendum erit.

Quod ſi quis ex gravi cauſa ſe injuſte gravatum exiſtimaverit, ad Viſitatores, ut dictum eſt, recurſum ſuum habebit, a Viſitatoribus ad Præſidem, & a Præſide ad Capitulum Generale, a Capitulo Generali ad Sanctam Sedem Apoſtolicam, ad quam etiam ſemper, & quandocumque liber pateat recurſus. Caſu vero quo quiſpiam, vel Abbas, vel Religioſus ad alium Judicem cujuſcumque Dignitatis, vel qualitatis, aut præeminentiæ ſit, tam Eccleſiaſticæ, quam ſecularis, appellare præſumpſerit, juxta Sacros Canones, & Summorum Pontificum Conſtitutiones, necnon Sacrarum Congregationum Decreta a ſuis Superioribus Regularibus puniatur. Tam in viſitationibus, quam etiam in Capitulis triennalibus Secretarius adhibendus erit, qui Protocolla conficiat, aliaque expediat, quæ concipienda & expedienda ſunt. Is vero de ſilentio fideliter ſervando, & quod ſine commiſſione DD. Viſitatorum, vel Præſidentium nihil expedire, nec aliis communicare velit, præſtito juramento ſe obligabit.

C A P U T II.

De unione, & communicatione Monaſteriorum Congregationis Bavaricæ.

§. 1.

De mutuis auxiliis, & ſubſidiis.

Quamvis præſens unio, & Congregatio non tollat, imo intendat, & ſupponat Monaſteriorum primævo Inſtituto, & S. Regulæ conformem diſtinctionem, & ſeparationem, & non minus in poſterum, quam huc uſque ſingula Monaſteria ſingulares redditus, itemque proprios, & perpetuos Abbates habitura ſint, quibus uti tota adminiſtratio, & diſpoſitio porro commiſſa, ita eorum officium, & obligatio erit, ſecundum proportionem reddit000uum, & Monaſterii conſtitutionem, tum œconomiam inſtituere, tum in ſuſcipiendis Conventualibus eo intendere, ut in numero, & qualitate perſonarum eatenus Monaſteriis ſibi commiſſis proſpiciatur, quatenus aliena ſubſidia petendo, aliis oneri eſſe non debeant. In quem finem Præſes pro ſua diſcretione admonebit Abbates, quatenus in Monaſteriis ſuis tot Religioſos habeant, quot ſupportatis aliis oneribus commode ſuſtentari, ac pro feliciori ſtatu Monaſteriorum, tam in ſpiritualibus, quam temporalibus, prodeſſe poterunt.

Propter caſus tamen extraordinarios, qui omni quandoque diligentia adhibita præcaveri non poſſunt, poſteaquam per Congregationem erectam, omnia Monaſteria quaſi in unum corpus coaluerint, omnino oportebit in neceſſitate

mutuis auxiliis, & ſubſidiis ſuccurrere, atque ſic fratrem a fratre adjuvari.

Quod præcipue circa perſonas facile, & frequentius neceſſe erit, ſi videlicet, in uno Monaſterio non ſint ſatis idonei pro officiis, cura animarum, inſtructione aliorum &c., vel e contra ſi ſint, quibus, vel propter valetudinem, vel alias cauſas emergentes, ad corporis, & animæ ſalutem conducere videatur loci mutatio. Hiſce caſibus omnino ſuccurrendum mutuo, atque unanimiter curandum, qualiter tum animæ ſalventur, tum Monaſteria ſingula in bono ſtatu conſerventur. Et quidem ordinarie hæc materia ad Capitulum Generale referenda, ibique communibus conſiliis de modo, & mediis reſolvendum erit: ſi tamen periculum in mora apparebit, D. Præſes cum conſilio duorum, vel trium Abbatum, eorum maxime, de quorum intereſſe agitur, interim uſque dum in Capitulo plenius provideatur, diſponere, & omni meliori modo, quo poteſt providere debebit. Ad hunc igitur finem, ut exigente juſta cauſa Religioſorum de uno ad alterum Monaſterium tranſlatio commode fieri poſſit, in poſterum omnes ad Novitiatum, ſeu Profeſſionem in quocumque noſtræ Congregationis Monaſterio admittendi, ſe obligabunt expreſſe, quod a loco Profeſſionis ad tempus diſcedere, & in alio Monaſterio vivere, aut functiones injungendas ſubire teneantur, quoties id in Capitulo Generali, vel Domino Præſidi, ſive pro exigentia alterius Monaſterii, ſive pro ſua propria ſalute neceſſarium videbitur, eo tamen ſalvo, quod quilibet in Monaſterio Profeſſionis ſuæ ſemper jus, & titulum, item vocem activam, & paſſivam retineat, ad quod etiam regreſſum, ceſſante cauſa tranſlationis habebit: neque enim abſolute, vel in perpetuum aliquis alio transferetur (niſi forte cauſa omnino extraordinaria, & ſpecialiſſima id poſtularet) ſed omnes ſic tranſlati in viſitatione, aut Capitulo Generali ſe inſinuare, & reſtitutionem ad locum Profeſſionis urgere poſſunt, exaudiendi, ſi ſpecialis ratio non obſtat.

De iis porro, qui hactenus abſolute ſtabilitatem loci profeſſi ſunt, ſine obligatione ad prædictam tranſlationem, confidimus eos, vel ultro in hoc ipſum ſtatutum conſenſuros, ſeque prædicto modo obligaturos, vel ſaltem difficiles non fore, ſi exigente neceſſitate, aut rationabili cauſa ad tranſitum temporalem de ſuo ad aliud Monaſterium requirantur.

§. 2.

De communi Novitiatu.

Inter occaſiones, quibus ab uno Monaſterio, aliis utiliter ſuccurri poteſt, præcipue videntur circa Novitios, & Novitiatum, ubi frequentes defectus ſe ſe hactenus prodiderunt, dum vel alicubi non fuerunt, qui cum debito fervore & ſcientia Novitios in ſolidiori aſceſi inſtruerent & manuducerent, vel Novitii ſingulares, aut nimis pauci in uno Monaſterio non poterant ab aliis ſeparari, & in exactiore diſciplina educari.

Vbi unicum remedium occurrit communis Novitiatus, ſi videlicet Novitii in uno, vel ſi numerus magnus eſſet, duobus Monaſteriis Novitiatum ſubeant, ſub idoneo ad hoc munus Magiſtro, ex quocumque Monaſterio eligendo. Interim quia aliunde rationabile, & neceſſe eſt, ut tum Novitii Conſtitutionem Monaſterii, in quo citra caſum, & cauſam ſpecialem conſtanter vivendum, tum etiam ſuperiores, & Conventus mores, indolem, & animi propenſiones Novitiorum, quos in perpetuos Confratres, & Convictores ſuſcipiunt, rite probent, & experiantur: Primo quidem Novitii, ſive Poſtulantes per duos menſes in habitu ſæculari, & in Monaſterio, in quo ſuſcipiendi ſunt, manebunt, Officiis Divinis, aliiſque exercitiis regularibus intererunt, cellam in dormitorio occupabunt, & in Refectorio communi cum aliis refectionem ſument: tum ad Monaſterium Novitiis inſtruendis deputatum mittentur, in quo inſtruentur, & annum integrum permanebunt, quo peracto, ad Monaſterium, in quo vota emiſſuri ſunt, revertentur, ibique profitebuntur, ſi majori ſuffragiorum Conventus numero approbentur. Quæ omnia ſic fient, ut ſecundum diviſionem anni probationis a Sancto Patre Benedicto in tria tempora, duorum in primis, dein ſex, & ultimo quatuor menſium pro trina deliberatione, & reſolutione factam Novitii primam probationem ſic perficiant, ut intra illud tempus ſingulariter in recitatione Breviarii, & Ritibus, ſeu Cæremoniis religioſis exterioribus ſedulo inſtruantur: poſtea in altera probatione circa interiorem hominem, veram vitę Spiritualis perfectionem, ſecundum ſolida aſceſeos principia inſtruantur, ac deinde expleto hoc tempore, juxta præſcripta in Regulis Sancti Benedicti, per reliquum anni ſpatium exerceantur, & tunc ad proprium Monaſterium, in quo profeſſionem emiſſuri ſunt, cum Literis teſtimonialibus, & judicio Domini Abbatis, ac Magiſtri Novitiorum revertantur per aliquod tempus pro Abbatis arbitrio, probandi, quantum in communi Novitiatu profecerint, & an ſatis capaces, & idonei ſint, qui ad profeſſionem admittantur. Quod ſi ex cauſis rationabilibus a majori parte Capituli probatio cujuſdam Novitii videatur ultra tempus conſuetum extendenda, profeſſio differri euſque poterit, donec Novitii mores, & genius omnino perſpecta ſint, Præſidi vero deſuper debita relatio ſingulis vicibus dabitur.

Novitii omnes proponentur toti Capitulo Monaſterii illius, in quo erit Novitiatus communis probationis tempore, ſingulis quatuor menſibus examinandi, quo. in examine exquiretur, quid quiſque in illis reprehenſione, aut emendatione dignum videtur, unde, vel dimiſſionis, ſeu admiſſionis poſſit fieri judicium, & ultimo menſe communis Novitiatus finito, priuſquam ad propria Monaſteria Novitii cum Literis remittantur, in Capitulo ſinguli Religioſi mentem ſuam ſuper capacitate, & incapacitate eorumdem declarabunt.

Emiſſa Profeſſione, qui ad ſtudia Rhetorices, & Philoſophiæ applicandi erunt, ſtatim ad Monaſterium in hunc finem pro ſtudiis deſignandum, mittentur. Qui vero ſtudiis non applicabuntur, vel Sacræ Theologiæ ſtudio immediate vacare debebunt, prius per annum integrum in proprio Monaſterio, ſub regimine pii Patris Spiritualis exercitiis, & meditationibus unice applicandi erunt, niſi juſtis de cauſis ſuper hoc Abbati de conſenſu Præſidis, & Viſitatorum, cum aliquibus diſpenſandum viſum fuerit.

Tam in Monaſterio, ubi Novitii inſtruentur, quam in illo, ubi Juniores profeſſi ſtudio Rhetoricæ, ac Philoſophiæ applicantur, variis in dor-

mito-

mitoriis, ſi fieri poſſit, recumbent: quod multo magis obſervandum erit, ſi in eodem Monaſterio, tam Novitii, quam dicti Juniores Profeſſi ſtudiis operam dantes conſtituerentur; quo in caſu, excepto Choro, & communi Refectorio, debita ſeparatio fiet inter Novitios, & alios. Ad Monaſterium pro dictis ſtudiis deputatum, Abbates omnes Fratres iiſdem ſtudiis applicandos mittere tenebuntur, quorum etiam, utpote Juniorum piæ, & religioſæ inſtitutioni inſuper præficietur unus Pater Religioſus, vir gravis, maturus, & pietatis exercitiis præ aliis deditus, qui illos ad exactam Sanctæ Regulæ obſervantiam verbo, & exemplo inducat: ex qua eadem ratione in dicto Monaſterio, reſpectu aliorum quoque Religioſorum, diſciplina ad majorem, ſive Novitiorum, ſive Juniorum Profeſſorum ædificationem, exactiſſime obſervabitur.

§. 3.

De Communi ſtudio Literarum.

Vt vero Fratres noſtri e Lectione Divina majorem conſolationem ac uberiorem fructum accipere, & alacrius vitæ ſolitariæ labores, & exercitia ſubire valeant, hortamur ſuperiores, ad quos id ſpectat, ut in ſtudiis Philoſophiæ, & Theologiæ, aliiſque diſciplinis, quæ ad Sacrarum Literarum intelligentiam maxime conducunt, ſuos Monachos ſedulo exerceant, eiſque nulla in re deſint, quæ in hujuſmodi ſtudiis, majorum, nec non Confratrum noſtrorum, præſertim, qui ſunt de Congregatione S. Mauri, exemplo proficere, ac ſubinde, in rebus ſuis ad Dei gloriam, & animarum profectum poſſint utiliter occupari, ad quorum ſtudiorum ſtatum felicem, quæ ſequuntur declaramus obſervari debere.

Quamvis in vicinis Accademiis paſſim extent convictus ſpecialiter pro Religioſis ad ſtudia mittendis, ordinati: quia tamen in pluribus Monaſteriis, partim propter defectum mediorum, ſeu ſumptuum, qui in hujuſmodi convictibus, ad magnam quantitatem annuatim excreſcunt, partim ob alias cauſas, non omnes ad publicas Academias mitti potuerunt, ideoque non pauci hactenus in ſuis Monaſteriis ſine ſufficienti inſtructione, & profectu literario detenti, rudes, & inhabiles, otii magis, quam librorum amatores evaſerunt, cum ingenti ſuo, & Monaſteriorum diſpendio; ideo ut hac in parte per Congregationis noſtræ unionem ſuccurratur, in uno, vel pluribus Monaſteriis, Gymnaſia, & Scholæ aperiantur, ubi Religioſi in ſtudio Rethorices, in Philoſophia, caſibus conſcientiæ, & materiis Theologicis præſertim illis, quæ pro cura animarum, & inſtructione populi, in ſana, & orthodoxa Doctrina neceſſaria ſunt, & in aliis ſimilibus ad ſufficientiam erudiantur, & educantur.

In quem finem præter illud Monaſterium, juxta ſuperius dicta, pro ſtudio Rethorices, & Philoſophiæ deſtinandum, aliud conſtitui debebit pro ſtudiis Theologiæ Scholaſticæ, ac Poſitivæ, Sacræ Scripturæ, & Sacrorum Canonum, atque linguarum, quæ ad Sacræ Scripturæ intelligentiam conducent. Quod ſi unum Monaſterium pro his omnibus ſtudiis modo nominatis, nimis anguſtum foret, duo deputari poterunt, arbitrio Capituli, toties quoties neceſſe videbitur ab uno ad aliud Monaſterium mutando. Profeſſores, ſive Lectores, ea & Magiſtri tam Rectorices, quam Philoſophiæ Sacræ Theologiæ Sacrorum Canonum, & aliorum ſtudiorum prædictorum aſſumentur, ſive ex noſtra, ſive ex alia noſtri Ordinis S. Benedicti Congregatione, nec ab alia noſtri Ordinis S. Benedicti Congregatione, nec ab alia alterius Ordinis aſſumi poterunt, niſi de ſpeciali licentia Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, ad ſupplicationem Capituli, evocentur. Ut porro Religioſi in ſpiritu propriæ vocationis, & Religioſæ Diſciplinæ obſervantia fuſius conſerventur, ad Academias publicas, nullus poſt hac mitti poterit, niſi a Capitulo Generali, ex juſtis cauſis, pro quovis caſu particulari, id expreſſe concedatur.

Quatenus ſtudia memorata in noſtra Congregatione magis floreant, in Monaſteriis expreſſe ad eadem deputatis, & ut ſumptus, eum in finem faciendi, quantum poſſibile fuerit, evitentur, qui Theologiæ Moralis ſtudio ſolummodo applicabuntur, in propriis Monaſteriis ſuis remanentes, ibidem Lectorem proprium, ad hoc deputatum, habebunt, qui bis ad minus in hebdomada, Lectiones e Theologia Morali habeat, & ab eodem, vel alio una vice ſaltem ex Sacra Scriptura alia Lectio habebitur.

Ad ſupradictorum executionem Magiſtri, ſeu Profeſſores, præ cæteris ad hoc munus idonei, advocandi, & aſſumendi ſunt, eiſque uti reſpective etiam eorum Diſcipulis, per DD. Viſitatores, vel Capitulum Generale, eatenus proſpiciendum erit, ut commode, & ſine impedimento, vel defectu neceſſariorum ſtudiis vacare poſſint. Porro quia nec Fratres ſtudioſi, neque Novitii in Monaſteriis, ubi ſtudium hujuſmodi, vel communis Novitiatus inſtituitur, ſine incommodo, & impenſis ali poſſunt, aliqua refuſio, ſeu compenſatio facienda erit: & primo quidem curandum eſt, quantum poſſibile, ab uno ad alterum Monaſterium hujuſmodi onerum tranſlatio fiat, quatenus mutuam ſibi vicem reddendo viciſſim in eodem genere compenſent. Si quæ vero Monaſteria ad hoc qualificata, & ſatis capacia non ſint, ea pro ſuis, quos ad ſtudia, ſeu Novitiatum mittunt, viciſſim alios Religioſos recipiant, ſiquidem ita occaſio ferat. Sin minus, vel in pecunia moderatam aliquam refuſionem, maxime ſi Novitii, aut Confratres ſtudioſi patrimonium, vel ab eorum parentibus, ſive conſanguineis ſubſidia habeant, vel in alio genere, etſi non tunc ſtatim, ſaltem cum tempore recognitionem præſtent: ubi tamen nec exacta, & plena refuſio, maxime a Monaſteriis alias penuria laborantibus exigenda, ſed propter commune Ordinis, & Congregationis bonum, incommodum, & pars expenſarum ſupportanda erunt, eo ſolum obſervato, ne unum, alterumve Monaſterium intolerabiliter gravetur, atque ita alia vice impoſſibilitatem cauſari, & admiſſionem tot hoſpitum juſte recuſare poſſit: quod tamen arbitrio, & judicio Abbatum in Capitulo congregatorum; committendum, & votis majoribus ſtandum erit. Pro generali regula obſervandum eſt, ut ſumptus pro perſonis ab bonum commune Congregationis applicatis, ex. grat. pro Lectoribus, ſolvantur ex maſſa communi totius Congregationis: pro perſonis ab uno ad utilitatem alterius Monaſterii tranſlatis, ſolvantur a Monaſterio in cujus utilitatem talis ordinatio facta fuit: ſi denique mutatio fiat ob utilitatem ipſius perſonæ, ſive Monaſterii, ex quo alio mittitur, ſolventur ſumptus ab eodem Monaſterio. Quamvis

autem pro tempore in Monaſteriis noſtris commodæ accommodationes, & habitacula, pro ſtudio, vel Novitiatu communi non extent, ſed primum putari debeant, non ſine difficultate, & temporis mora; confidimus tamen, conſilio, & ſolertia DD. Viſitatorum, provideri, & obtineri poſſe, ut in majoribus Monaſteriis aliquibus ad ſufficientiam paretur, quod in re tam ſalutari neceſſarium erit: utque hoc ſine longa dilatione, ſed quanto citius poſſibile erit, efficiatur, eorum ſingulari curæ committimus.

Prædicta ſtudia futuris temporibus in aliquo Monaſterio indicere, vel diſſolvere, aut etiam alio transferre Magiſtros, & Lectores inſtituere, aut amovere, extra tempus Capituli, gravi aliqua ratione urgente, poſſit Præſes de conſilio Viſitatorum, ab his tamen minus idoneos removere poterunt Viſitatores.

Scholaſtici poſt emenſum ſtudiorum curſum, in exercitiis regularibus, liberi ab omnibus impedimentis occupabuntur per annum, ſub cura, & moderamine alicujus pii, & experti Patris.

Lectores autem, & Magiſtri ſint ea prudentia, maturitate, devotione, pietate, & aliis dotibus inſtructi, ut ſcientiis cum pietate docendis, verbo, & exemplo pares ſint, novas opiniones, vel etiam parum communes, ſeu minus tutas ne doceant, Sacrę Scripturę ſenſum ne detorqueant, Sanctorum, & Doctorum placita in honore habeant, ac in omnibus, & præcipue in his, quæ ad munus ſuum pertinent, Superiori ſuo ſubjecti ſint, & obedientes: nullus Alchimiam, Aſtrologiam Judiciariam, aliaſque periculoſas, aut prohibitas artes, & diſciplinas addiſcere, multo minus docere, vel exercere audeat. Lectores, qui morum doctrinam tradent, eam, cum de ipſa Chriſti Lege agitur, ex Scripturis juxta Patrum conſenſum expoſitis, & ex eorumdem Patrum traditione hauriant: cum autem de Diſciplina, & Legibus Eccleſiæ, Decreta Conciliorum, præſertim Tridentini, & Summorum Pontificum conſulent, & ſequantur: qui autem Theologiam tractant, omiſſis inutilibus quæſtionibus, materias utiles, & neceſſarias ex ſcriptura, & traditionis fundamentis explicare ſtudeant.

Nullus etiam ſcriptura ſua, vel aliena, ſeu Libros a ſe, aut ab aliis factos prælo committere, aut publicare, vel quæ fuerint a ſe inventa, in ære incidenda tradere, aut alias in publicum evulgare poſſit ſine expreſſa in ſcriptis licentia propria Abbatis, & Capituli, vel Præſidis, & eorum ad quos ſpectat.

Exercitiis communibus aderunt ſemper Scholares, niſi a quibuſdam fuerint, quod maxime decet in favorem ſtudiorum, exempti, ſed ab Officiis Divinis nuſquam diebus Dominicis, & feſtis cum eis diſpenſabitur, nuſquam etiam ab oratione mentali, majori Sacro, & Veſperis: ſic enim operam dabunt comparandis ſcientiis, ut præcipuum eorum ſtudium ſit ad virtutem, & perfectionem ſtatus monaſtici contendere.

CAPUT III.

De particulari Monaſteriorum gubernatione.

§. 1.

De Abbate, & quæ eidem obſervanda ſunt.

Gubernatio, & poteſtas, quæ Abbatibus tum per Sacram Regulam, tum SS. Canones reſpectu ſuorum Religioſorum, ipſiuſque Monaſterii in Spiritualibus, & temporalibus datur: per Congregationis erectionem non minuenda, ſimul autem eo intendendum erit, ut poteſtatem, ſeu officium rite ſecundum S. Regulam, & SS. Canones exerceant, pro ſua, & ſubditorum ſalute, commiſſique Monaſterii emolumento. Suppoſitis igitur, nec repetitis, quæ S. Pater Noſter (cujus Regulam in omnibus obſervare intendimus) in Abbate requirit *Cap. 2. qualis debeat eſſe Abbas &c.* attendendum in primis erit, ut electio Abbatis legitime, & canonice fiat juxta præſcriptum ejuſdem Regulæ, & Juris communis diſpoſitionem, quæ in ejuſmodi electionibus Abbatum deinceps omnino ſervanda erit.

Quod ſi innoteſcat aliquem precibus, aut perſuaſionibus per ſeipſum, vel per alium eligentes ſolicitaſſe, talis hoc ipſo pro indigno judicandus, neque electio talis confirmanda, ſed caſſanda ſit. Electus legitime non tantum confirmationem a S. Sede Apoſtolica petet, ratione Monaſteriorum horum, quæ taxantur in libris Cameræ Apoſtolicæ, ſed & a Reverendiſſimis Epiſcopis Locorum quoad reliqua, quæ hactenus ab eiſdem ejuſmodi confirmationem petere conſueverunt. Quod ſi in caſu particulari a quodam Rmo Epiſcopo, cui a Sancta Sede Apoſtolica Jus confirmandi Abbatem addictum fuit, eadem confirmatio per Neoelectum Abbatem obligationi ſuæ conformiter petita denegaretur, ipſe Abbas ab hujuſmodi denegata confirmatione appellare poterit ad Sanctam Sedem Apoſtolicam pro ejuſmodi confirmationis, & benedictionis gratia impetranda.

Confirmatione prævia obtenta ſic confirmatus Abbas plenam ſui Monaſterii adminiſtrationem eatenus conſequetur, ut tamen, in certis quibuſdam caſibus partim in jure expreſſis, partim in conſuetudine, aut ſingulari ratione fundatis, conſenſum ſui Conventus, ideſt majoris partis eorum, qui commode ad Capitulum venire poſſunt, requirere, & obtinere debeat. In ſpecie ad alienationem bonorum immobilium, ſacræ, & pretioſæ ſupellectilis, Reliquiarum, vel Antiquitatum magni momenti, ſcripturarum, & documentorum Monaſterii &c. ſive talis alienatio fiat per venditionem, ſive per tranſactionem, aut permutationem, aliquo modo per SS. Canones, & Conſtitutiones Apoſtolicas, inter alienationes prohibitas numerato.

Præterea conſenſus requirendus eſt ad debitorum in magna ſumma contractionem, Monaſterii novis cenſibus anniverſariis, aliiſque gravibus, & perpetuis obligationibus oneratione, quibus accenſentur nova ædificia, unde Monaſterii depauperatio, ipſique Conventui defectus neceſſariorum ſequi poſſet: hoc inſuper obſervato, ut quandocumque de alienatione, vel obligatione per Sacros Canones, & Conſtitutiones Apoſtolicas interdicta agetur, etiam beneplacitum Sedis Apoſtolicæ deſuper obtineatur.

Inſuper etiam cum conſenſu Conventus expediendæ ſunt præſentationes ad Parochias, vel Beneficia, ſiquidem Juspatronatus non ad Abbatem ſolum, ſed communiter ad Monaſterium ſpectat. Item conceſſionem tituli menſæ, ſicut etiam admiſſio Novitiorum ad Profeſſionem &c. Alia minoris momenti negotia, unde tamen periculum, vel incommodum Monaſterio ſequi poſſet,

Digitized by Google

poſſet, cum conſilio Conventus expedienda ſunt: & id, quod utilius judicatum fuerit, ex præſcripto Sanctæ Regulæ reſolvi debebit. Et quidem, ſi cauſa gravis, & periculoſa, etiamſi ex iis, quæ de Jure conſenſum requirunt, non ſit, tamen conformiter Sanctæ Regulæ tota Congregatio Monaſterii convocanda, & ſingulorum conſilia audienda ſunt, quia ſæpe Deus juniori revelat, quod melius eſt. Cauſæ vero leviores rectius inter paucos, ideſt cum Patribus Senioribus conſulantur: cujuſmodi cenſentur (niſi extraordinaria ratio dubitandi, vel laudabilis conſuetudo aliud ſuadeat) Novitiorum ad Monaſterium ſuſceptio, Fratrum ad Sacros Ordines admiſſio &c. Graviores quoque exceſſus cum conſilio Seniorum emendentur, & puniantur, niſi delictum occultum, vel alia rationabilis cauſa ſit, & Abbatem moveat ſua auctoritate ſine mora, vel aliorum præſcitu procedere. Singulariter obſervandum, atque Abbatibus noſtræ Congregationis cavendum erit, ne redditus Monaſterii immodice in ſuperfluos famulos, vel equos, item ſplendida convivia, recreationes, vel alias ad luxum, & faſtum expendantur: unde cavendum erit Abbatibus, ne famulos Sæculares potius ad ſplendorem, & populorum reſpectum ſuperfluum ſibi conciliandum, quam ad neceſſarium ſervitium habeant; quare ut in terminis debitæ neceſſitatis, & decentiæ perſiſtant de his in Capitulo rationem reddant: tales vero famulos ſuſcipiant, qui ſint bonæ indolis, eamque morum honeſtatem præſeferentes, ut illorum Chriſtiana modeſtia omnibus ſit manifeſta, nullamque vanitatis anſam in veſtitu, capillatura, & in converſatione ſua præbeant, habitu incedant modeſto, nullo modo verſicolorato, non aleæ, aut vino, vel potationibus dediti, neque aliis ſimiliter exceptis obnoxii.

Extra Monaſterium exiſtentes, & ſub itinere conſtituti Domini Abbates ſemper Socium Religioſum ſecum habeant, ſi commode fieri poteſt: Reliquis vero Religioſis ſaltem Frater Laicus, aut, ſi Domino Abbati in caſu particulari ita viſum fuerit, famulus honeſtus pro Comite adjungatur.

Cubicula Abbatum univerſim ſint munda; & ſicut Servos Dei decet, modeſte diſpoſita, atque piis imaginibus exornata, excluſis profanis tam imaginibus, quam aliis ornamentis exceſſivis ſericis, & ſimilibus.

Unicuique Abbati permittitur, ut ſi redditus Monaſterii id patiantur, unum currum habeat, qui tamen non ſit deauratus, neque ex ſerico compactus, plures etiam equos non alat, quam pro ipſius, & Monaſterii neceſſitatibus requiruntur.

Univerſim redditus Monaſterii, habita ratione paupertatis Religioſæ, prudenter, & moderate in neceſſitates Monaſterii, & Conventus, & in eleemoſynas diſpenſentur: ſi quid abundat, in futuros caſus, & neceſſitates, ſive proprii, ſive aliorum Congregationis noſtræ Monaſteriorum aſſerventur. Deinde quod per Sac. Canones *Cap. Cum ad Monaſterium de Stat. Monach.* ſalubriter conſtitutum habetur, ut Abbas, cui omnes in omnibus reverenter obediant, quanto frequentius poterit, ſit cum Fratribus in Conventu, vigilem curam, & diligentem ſolicitudinem gerens de omnibus &c. maxime de Choro & menſa intelligendum, & obſervandum eſt, ut ſcilicet Abbates omnino feſtivis, ſed aliis quoque diebus, quantum commode poterunt, ad ſolatium, & ædificationem ſuorum, cum iiſdem Chorum, & menſam Regularem frequentent. Licebit proinde etiam hoſpites, habita conſideratione perſonarum, & circumſtantiarum, non ſolum Religioſos, & Clericos, ſed etiam Sæculares, quandoque ad Refectorium ad menſam Regularem ducere, ſi quidem tales ſint, ut per eos incommodum Conventui ex protractione, ſeu dilatione refectionis, neque diſpendium Diſciplinæ Regularis quoad ſilentium, & lectionem ad menſam ſecuturum ſit: qua in re illud quoque obſervandum eſt, ut in diebus jejunii, & abſtinentiæ, nullum aliud obſonium hoſpitibus apponatur, niſi quod juxta Sanctam Regulam, & has Conſtitutiones ipſis Religioſis comedere conceditur.

Hoſpitalitas quemadmodum in Sac. Scriptura laudatur, ita exercenda eſt cum ea moderatione, ut in prodigalitatis vitium non tranſeat; hinc omnem exceſſum, qui intuitu hoſpitalitatis fieri poſſet, diligenti circumſpectione Viſitatores a noſtris Monaſteriis eliminabunt, cum id minime ad ædificationem cedat, & e contrario potius ſcandalum generet. Pro cujuſque igitur hoſpitis qualitate id tantum in menſa apponatur, quod ad decentem, & moderatam refectionem, ſublata omni ſuperfluitate, & abuſu neceſſe fuerit.

In cubilibus Hoſpitum omnis exceſſus, ſive in ornatu ſerico, & aliis ſimilibus apparatibus, prorſus evitetur, ut Religioſa ſimplicitas cum modeſtia decenti conſpiciatur, neque ad menſam vaſa aurea, vel candelabra argentea eiſdem apponãtur, niſi forte aliqui calices, uti, & cochlearia cum furcinulis argentea quidem, non tamen deaurata apponenda videantur. In uſu horum, & in expenſis intuitu hoſpitalitatis faciendis, id ſpecialiter conſiderandum venit, ut ſcandalum Sæcularibus non præbeatur, omniaque in ſimplicitate paupertatis Religioſæ cum ſincera charitate præſtentur. Quæ vero ex annuis redditibus Monaſteriorum ſuperſunt, utiliter impendentur, tum in uſum pauperum, tum in ſupportandis oneribus noſtræ Congregationis, & ad ſubveniendum congrue ejuſdem communibus, & ſingulorum Monaſteriorum futuris neceſſitatibus. Inter communia Congregationis onera computantur expenſæ in cauſa Viſitationum, pro Novitiis, pro ſtudiis communibus, & aliis ſimilibus ad Religioſam Diſciplinam ſolide ſtabiliendam ſpectantibus. Eleemoſynæ quæ pauperibus mulieribus petentibus largiendæ ſunt, fiant a Janitore in pecunia, aut pane juxta æquitatis rationem. Caveatur vero, ut neque iſtis, neque nobilibus fœminis (quibus clauſuram Monaſterii nullo modo ingredi liceat) in Monaſterio, etiam extra Clauſuram, neque in propinqua Domo, aut alibi prandium vel aliud ejuſmodi, niſi ex gravi, & honeſta cauſa, & ſemoto omni ſcandalo concedatur.

§. 2.

De Priore, & Subpriore.

Singuli Abbates eligant, & conſtituant ſibi Priorem, Virum probatum, qui decimum quintum profeſſionis ſuæ annum ſaltem expleverit (auditis prius Conventualium conſiliis), qui Abba-

Digitized by Google

Abbatis vices in Conventu ſuppleat, ſemperque in Choro, & Menſa, & Dormitorio cum Fratribus ſit, Diſciplinæ Regulari unice invigilet, atque in iis, quæ Divinum cultum, pietatem, & ſpiritualem profectum ſpectant, tum exemplo præeat, tum verbis, & admonitionibus, ſeu correctionibus cæteros edoceat, ac dirigat.

Summopere caveat, ne per ſuam conniventiam, vel diſpenſationem Diſciplinæ Regularis relaxatio fiat, ſed omnia, quæ vel per Congregationem, vel proprium Abbatem ordinata, aut moribus, aut uſu bene introducta ſunt, debita obſervantia cuſtodiat, tam abſente, quam præſente Abbate.

Singulis Septimanis, ſemel, aut ſi opus, ſæpius Capitulum habeat, in qua leviores culpæ, quas ad Abbatem deferri non oportet, per ipſum corrigantur, injuncta delinquentibus, pro qualitate culparum, pœnitentia ſalutari.

P. Priori ordinarie adjungendus eſt Subprior, qui proximum, poſt Priorem locum in Monaſterio habeat, pro vero Superiore ſemper habendus, & reſpiciendus, quamvis præſente in Clauſura, nec impedito in ſua functione P. Priore, ad præcavendam confuſionem Jurisdictione, & poteſtate jubendi, aut corrigendi non uti, ſed ipſe quoque P. Priori parere debeat. Abſente vero, vel per ægritudinem, aliave ex cauſa impedito Priore, ejus Officium in omnibus, maxime repentinis emergentibus, quæ dilationem non patiuntur, per P. Subpriorem ſuppleantur.

§. 3.

De cæteris Officialibus, & Oeconomis Monaſteriorum.

Œconomia Monaſteriorum, quatenus decenter fieri poteſt, adminiſtretur per Religioſos, qui ad hoc idonei, atque in ſpiritu fundati ſint, ut animarum periculum juſte timeri non debeat: atque pro differentia locorum, & multitudine laborum, unus, vel plures: quos Abbas elegerit Granario, Culinæ, Cellæ vinariæ, vel Cereviſariæ præficiantur.

Officiales iſti, ſeu Œconomi feſtivis diebus omnino, & aliis diebus, quantum per functiones officii licet, Chorum, aliaque ſpiritualia exercitia, cum cæteris frequentent: neque enim ex hoc quod hujuſmodi officiis exterioribus præpoſiti, ſed præciſe quatenus juſte impediuntur, exempti ſunt. Quod quia pro diverſa Conſtitutione Monaſteriorum omnino inæqualiter accidit, non licebit ab uno ad alterum Monaſterium argumentari, uti nec generale aliquid ſtatui poteſt: ſed conſideratis circumſtantiis, per Viſitatores, & Abbatem loci determinandum erit, tum quæ officia Religionis committenda, & quot Officiales neceſſarii, tum qui, & quatenus a Choro, aliiſque eximendi ſint.

Duos ſaltem Œconomos, ſeu Cellerarium, & Depoſitarium quilibet Abbas inſtituere tenebitur, quorum alter accipiat omnes redditus Monaſterii, alter expendat, quos inſtituet ex conſilio, & conſenſu Seniorum, ſine quo, nec poterit amovere.

In corrigendis quoque graviter delinquentibus Prioris, & Seniorum Abbas conſilio utatur, ſicut Regula præcipit.

Rationes de datis, & acceptis non conficiat Abbas, ſed Cellerarius, & Depoſitarius, qui quolibet menſe coram Abbate, & Senioribus totum Monaſterii ſtatum in temporalibus, receptis & expenſis factis exhibebunt. Singulis autem annis in fine Decembris computata generalia redditum, receptarum, & expenſarum coram iiſdem exhibebunt, & ſuæ adminiſtrationis rationem reddent.

Conſultum videtur Officia tam Prioris, quam Subprioris, & aliorum Officialium non eſſe perpetua, ſed poſt aliquot annos (niſi ſpecialis cauſa neceſſitatis, vel utilitatis Monaſterii aliud poſtulat, & ad id Generalis Capituli conſenſus accedat) mutationem fieri: quatenus tum illi, qui hujuſmodi functionibus diutius diſtracti ſunt, occaſionem ſeſe recolligendi habere: tum alii quoque ſecundum qualitates, & merita ſua ad honores, & officia iſta aſpirare poſſint. Quem in finem tam Prior, quam Suprior cujuslibet Monaſterii, elapſo triennio per annum ad minus ab omni officio liberi permaneant.

Ut vero hæc mutatio commode ſine ulla ignominia, vel præſumptione culpæ fieri poſſit, generale Statutum ſit, ut omnes Officiales ſingulis annis ad initium Quadrageſimæ ultro ſua Officia reſignent, expectaturi reſolutionem a ſuo Domino Abbate, an reſignationem talem acceptare, an vero ad annum ſequentem rurſus propria officia iiſdem committere velit.

§. 4.

De Monitore.

In ſingulis Monaſteriis eligatur a Conventu aliquis ex Senioribus Religioſis Monitor, Vir maturus, & diſcretus, qui ad omnem in ſpiritualibus, & temporalibus utilitatem diligenter attendat, & ſi quid vel corrigendum, & utiliter ordinandum agnoſcat, confidenter, & ex officio Dominum Abbatem moneat: Præcipue vero officium Monitoris in eo conſiſtet, ut omnes de Conventu, qui forte per ſe ipſos acceſſum ad Abbatem non habeant, aut quocumque reſpectu aliqua denuntiare formidant, per ipſum Monitorem tuto, & ſecrete etiam non nominata ſua perſona, ſi ita pateant, aperire, ac ſignificare poſſint, quæ alias cum diſpendio Monaſterii, & Diſciplinæ Regularis Superiores laterent.

Curabit autem Monitor utpote vir maturus, & diſcretus (qualis, ut prædictum, pro Monitore eligendus eſt) inutiles querelas, aut murmura ſopire, & ſaniora conſilia ſuggerere: e contra quæ rationabilia, & tanti momenti judicabit, ut Abbas merito monendus videatur, ſive materia ipſum Dominum Abbatem, ſive quemcumque alium concernat, libere ſecundum exigentiam officii ſui, cum debita tamen modeſtia, & reſpectu moneat, & ſi opus urgeat, aut denique ſi effectus non ſequatur Domino Præſidi, vel Viſitatori pro rei momento, & exigentia denunciet.

C A P U T I V.

De Divino Officio, & Spiritualibus exercitiis.

§. 1.

De Choro, & Horis Canonicis.

Cum noſtra Profeſſio nos Dei laudibus celebrandis addicat, alia omnia, ita ordinanda

ſunt,

ſunt, ut Officium Divinum in Choro nunquam intermittatur. Nec in particulari quiſpiam ſine ſpeciali cauſa, & licentia a Choro ſe ſubducat, ut paulo ante de Officialibus conſtitutum eſt.

Horæ Canonicæ ſecundum Breviarium Benedictino Monaſticum auctoritate Pauli V. editum, & ab Urbano VIII. ad correctionem Breviarii Romani recognitum: Miſſæ vero, aliaque in Hebdomada Sancta, vel alias conſueta Officia, & Cæremoniæ ſecundum formam Romanam, & Calendarium Diœceſanum peragantur.

Feſta nova ex præcepto Summorum Pontificum ordinata, inter quæ Sanctorum Angelorum Cuſtodum cum Octava obſerventur, & celebrentur in omnibus Monaſteriis noſtræ Congregationis. Similiter Feſta Ordinis auctoritate Apoſtolica approbata, & celebrari conceſſa. Feſtum autem Commemorationis S.P.N.Benedicti 11. Julii ſine Octava: tum & Feſta Diœceſana &c. pro quavis Diœceſi de Apoſtolicorum Decretorum ordinatione, & præcepto obſervanda.

Pariter ſub ritu Duplicis ſecundæ Claſſis, Feſta S.Henrici Ducis Bavariæ, & Imperatoris, necnon S.Chunegundæ Auguſtæ, & Ducíſſæ Bavariæ celebrabuntur.

Ex ſingulari gratitudinis obligatione 26. Auguſti, quo die Congregatio hæc noſtra erecta eſt pro felici conſervatione, & regimine Sanctiſſimi Domini Noſtri Innocentii Papæ XI. ſolemne Sacrum de Spiritu Sancto, & poſt mortem, quem Deus diu ſervet incolumen, pro anima ejuſdem Anniverſarium perpetuum in omnibus Congregationis noſtræ Monaſteriis celebrabimus.

Officia minora B.Virginis, & Defunctorum, item Pſalmi Graduales, & Pœnitentiales, ſicut etiam Litaniæ in Choro dicendæ ſunt, quando, & quoties in Rubricis Breviarii notatur, & ordinatur. Ipſum vero Officium Beatiſſimæ Virginis, ſeu Curſus Marianus, quando non dicitur, ſecundum laudabilem conſuetudinem, ceſſante impedimento, quotidie ab omnibus privatim, vel ſaltem a Fratribus junioribus communiter, ſecundum ordinem Abbatis in Capitulo, aliove loco idoneo recitetur.

Cæterum in cantu, & pſalmodia, pro majore, vel minore celebritate Feſtorum ea differentia ſervanda, ut in præcipuis Feſtivitatibus SS.Trinitatis, Nativitatis, & Epiphaniæ Domini, Paſchatis, Pentecoſtes, Aſſumptionis Beatiſſimæ Virginis, Omnium Sanctorum, SS.Angelorum Cuſtoſtum, S.Benedicti, Patrocinii, & Dedicationis Eccleſiæ, Laudes integre, ut etiam Hymnus Ambroſianus, item Prima cantu Chorali ſecundum tonos Antiphonarum cantentur.

In ſolemnitate SSmi Corporis Chriſti, & per Octavam Venerabili Sacramento publice expoſito, Miſſæ, & Veſperæ ſolemniter decantentur. Similiter Tertia, vel in diebus jejunii Sexta, ultra nimirum immediate Summum Officium Miſſæ antecedit, ſemper cantanda eſt, ſicut, & Veſperæ per totum annum, itemque Completorium, quando Officium Beatæ Virginis non ſubjungitur. Aliæ Horæ pſallendo perſolvi poſſunt, cum gravitate tamen, & diſtincte, pauſis rite ſervatis.

Circa horam celebrandi in Choro Matutini, obſervabitur, ut media nocte Matutinum celebretur.

Cum vero in quibuſdam Monaſteriis noſtræ Congregationis es quadam neceſſitate propter peregrinorum ſummo mane occurrentium frequentiam, in aliis es longa conſuetudine introductum ſit, Matutinum mane circa horam quartam peragere, licebit continuare hunc morem, donec per DD. Viſitatores, aut Capitulum Generale rationes examinentur, & quid vel intuitu cauſæ ſingularis, vel intuitu omnimodæ uniformitatis, quantum poſſibile in tota Congregatione introducendæ agendum ſit, determinetur.

§.2.

De fervore Spiritus, Meditationibus quotidianis, & recollectione annua.

Cum ad excitandum in nobis fervorem ſpiritus ſit præſens, idemque efficaciſſimum motivum recordatio obligationis ad perfectionem contendendi es emiſſione Votorum contractæ, ut ea efficacius ad memoriam revocetur, hortamur in Domino omnes tam Abbates, quam reliquos Monachos, ut ſingulis annis faciant ſolemnem Votorum renovationem in Solemnitate SS. Angelorum Coſtodum, ad quam per jejunium, & alia exercitia ſpiritualia in pervigilio ipſius Feſtivitatis ſe præparabunt.

Ad reformationem interioris hominis, & ſpiritualem profectum apprime neceſſaria eſt frequens per devotas meditationes recollectio, ideo in omnibus Monaſteriis, tam quotidianas meditationes, quam ſingularem quolibet anno recollectionem per ſpiritualia, ut vocantur exercitia per octo dies ad minus introduci, & diligentiſſime obſervari ſtatuimus.

In primis igitur mane a media ſexta uſque ad horam ſextam quotidie ſit meditatio, ſive in cellis, ſive propter frigus hyemale in Muſæo.

Deinde ſub meridiem, antequam ad prandium accedatur, brevior per quadrantem horæ recollectio, ſive examen particulare, & rurſus ad Veſperam, antequam cubitum concedatur, examen, ſeu diſcuſſio conſcientiæ inſtituatur, ſine ulla diſpenſatione. Quo tempore Prior, vel Subprior diligenter viſitent, & attendant, ne ullus a ſacris iſtis exercitiis ſe ſubducat.

Inſuper extraordinaria, & major recollectio per annua antedicta exercitia (quorum maximam utilitatem, & fructum paſſim esperientia demonſtrat) a nullo, etiam ipſo Abbate prætermittenda: ſed ad hoc Sanctum opus certum, & congruum tempus per Abbatem ſingulis annis determinetur. Viſitatores vero in ſuæ viſitationis decurſu invigilabunt, ut hoc Statutum obſervetur.

Conſtituti in esercitiis ſpiritualibus matutinis horis majori Miſſæ, & Veſperis intererunt, & reliquo tempore ſolitariam in ſuis cellis vitam agent, & contemplationi, atque illis pro recollectione ſpiritus præſcriptis vacent, in fine autem Confeſſionem generalem annuam faciant.

Inſuper, quia plerumque corpus quod corrumpitur aggravat animam, ac nonnullos Fratrum noſtrorum in externis negotiis occupatos, variæ, graveſque curæ diſtrahunt, & turbant, unde fervorem ſpiritus langueſcere ſæpe contingit: Abbas de conſenſu Præſidis permittet iis, quibus, & quando judicaverit, ſecedere ad cellas in hunc finem præparatas, ut illic per definitum ſibi tempus, liberi ab omni commercio rerum humanarum ſe totos Divinis tradant, exercitio

San-

Digitized by Google

Sanctæ contemplatinnis, & operibus pœnitentiæ meutem reficiant, inſtaurentque animæ vires; quatenus ad ſubeundos pro Dei gloria, & Congregationis bono ſolitos labores, renovati ſpiritu mentis ſuæ, & induti virtute ex alto ferventius prodire valeant.

Sacrum tempus Quadrageſimæ ea puritate, quam S. Pater Benedictus expoſcit, pro modulo tranſigere ſatagent Fratres noſtri, atque in eum finem Abbas uniuſcujuſque Monaſterii, congregatis omnibus in Capitulo feria quarta Cinerum, & lecto Capitulo Regulæ 49. quod incipit. *Licet omni tempore*, breviter eos hortabitur, ut diſciplinam Monaſticam religioſius obſervare, in patientiæ operibus ſtrenue ſeſe exercere, & ſancta propoſita ferventius innovari ſtudeant.

Sacerdotes ad Sacramentum Confeſſionis ſaltem bis in hebdomada, & alii non Sacerdotes ſemel, qui ſingulis diebus Dominicis, & feſtis tam de præcepto, quam majoribus Ordinis ad Sacram Synaxim accedant.

§.3.

De Lectione ſpirituali.

Per devotam Librorum ſpiritualium lectionem materia paranda, & animus ad pias cogitationes, & contemplationes diſponendus eſt. Unde in primis providendum, ut ſinguli Libros aſceticos, & pios ad ſufficientiam habeant, maxime autem Sacram Scripturam.

Legendum in primis aliquid ex hujuſmodi libris, vel libellis ante meditationem, item priuſquam Chorum, & maxime antequam Sacerdotes ad celebrationem Miſſæ accedant. Communis autem lectio ſpiritualis omni die ab hora quarta uſque ad quintam Veſpertinam inſtituenda, ubi omnes in ſummo ſilentio, & quiete librorum ſpiritualium lectioni vacabunt: utque hoc certo ſervetur, Superiores diligenter viſitabunt, & invigilabunt.

Publicæ inſuper lectiones ſpirituales, more in pluribus Monaſteriis jam recepto, ut ſcilicet ante horam Completorii omnibus Fratribus ſive in Choro, ſive in alio loco opportuno convenientibus, ab uno Lectore per quadrantem circiter horæ collationes uti antiquitus nominantur, ideſt, ex libro ſingulariter devoto, pro ædificatione, ac recollectione audientium, quidpiam legatur, continuari, vel ubi in uſu non ſunt introduci omnino debent, & nunquam propter ullam Cauſam, prætermitti.

Ad Menſam quoque in Refectorio non libri profani, & curioſi, ſed devoti, & ſalutares, unde audientes ſpiritualem, etiam dum corpus cibis reficiunt, animæ refectionem haurire poſſint, legendi ſunt.

Qualibet die Dominica legatur aliquid de Regula S. Patris Benedicti, cujus obſervantiam per noſtrâm Congregationem, & has Conſtitutiones præcipue intendimus.

CAPUT V.

De perfecta Votorum ſubſtantialium obſervantia.

§.1.

De Cuſtodia Caſtitatis, & Clauſuræ.

Ea in hoc genere cura, & cuſtodia adhibenda eſt, ut omnes occaſiones, etiam remotiores, & quicquid ſcandalum, vel malam apud alios ſuſpicionem parere poſſet, accurate præcaveatur, & abſcindatur. Qua de cauſa prius in primis clauſura Monaſterii, de qua ſingularem curam P. Prior habebit, eatenus cuſtodienda, ut nulli Sæcularium acceſſus pateat, vel ubi juſta neceſſitas poſtulat Viros (feminis ſemper excluſis) Sæculares admitti, v.g. Opifices: Id nonniſi cum præſcitu, & licentia Abbatis, vel P. Prioris fiat.

In hujus exactæ cuſtodiæ finem, Oſtiarius clavem ſub prandio, & cœna, occluſa diligenter porta, apud Præſidentem in menſam deponat, ut interim nemini acceſſus pateat.

Multo minus aliquis Conventualis clauſuram egrediatur ſine ſimili licentia, eaque, vel ſpeciali in caſibus, & cauſis ſpecialibus, vel generali Officialibus pro exigentia officiorum concedenda: hæc ipſa tamen nulli indefinite, ſed limitate, vel ad certas horas concedenda eſt, idque non ſine Socio Religioſo, aut in caſu quodam forte extraordinario, ſaltem famulo adjuncto.

Præterea, quod in Sancta Regula cautum habetur, ut ea, quæ extra Monaſterium, vel clauſuram viſa, vel audita ſunt per Officiales, & quoſcumque, non referantur ad Conventum &c. debita obſervantia cuſtodiatur, ita quidem, ut de materia ullatenus ſcandaloſa, vel quæ pravos animorum affectus, ſuſpiciones, murmurationes, aut etiam inutiles diſtractiones, & in ſpiritualibus turbationes cauſare poſſunt, in Conventu referre, aut recenſere non liceat.

Cavendum inſuper, & occaſiones amputandæ ſunt, ne Religioſi cum feminis familiaritatem, converſationem, aut communicationem habeant, niſi præciſe, quatenus juſta, & nota neceſſitatis, vel utilitatis cauſa Officialibus, & quandoque in aliis judicio Superiorum, quorum licentia ſpecialiter, & expreſſe hoc caſu requirenda eſt, indubie exigit. Et nihilominus cuſtodito, ut quicunque quacunque ex cauſa, vel licentia ad colloquium feminarum in publicum admittitur, nonniſi cum religioſa modeſtia, & gravitate cum iiſdem converſetur, neque ultra tempus, locum, & modum præſcriptum cum eiſdem converſetur. Si quem in hoc genere incautum, aut ullo modo ſcandaloſum Abbas, aut Viſitatores invenerint, eum vel ab officio amoveant, vel in poſterum nunquam amplius ad ſimilem occaſionem, vel converſationem admittant.

§. 2.

De Abdicatione Proprietatis.

Proprietatis vitium (uti merito a S. Patre noſtro appellatur) a Monaſteriis noſtris eliminandum eſt, ne quiſquam in re temporali quacunque ullum dominium, vel jus qualecunque, utpote cujus omnino in ſingulari incapax eſt, ſibi imaginetur, & fingat, neque etiam talem affectum ad rem quamcumque concipiat, quin eam ad nutum Superiorum ſine ulla contradictione, vel murmuratione dimittere ſit paratus.

Si quidquam ſingulariter uni, vel alteri per amicos mittatur, vel quacunque ratione obveniat, id recte Superioribus offeratur, vel D. Abbati, vel P. Priori, pro qualitate, & quantitate rei: qui Superiores talia ad uſum revocabilem

ei,

ei, cui deſtinata ſunt, ſi rationabile videtur, concedere poſſunt, ſed non debent. Imo ſi taliter oblata fuerint pretioſa, & ſuperflua, & magis, ſi ſingularitatem, vel difformitatem in Conventu introducent, nullo modo concedi debent.

Eſculenta, & poculenta ad commune Refectorium deferri debent, ſiquidem raro, & moderate quidpiam offeratur, ſecus inhibendæ, nec acceptandæ ſunt tales oblationes.

Nullus in Conventu pecuniam ullam detineat, ſed delinquentes in hoc genere, etiam pro modica, & minima quantitate congruis pœnitentiis puniantur.

Officiales, qui pro exigentia ſuorum officiorum pecunias detinere, ac diſpenſare debent, in hoc juxta voluntatem Abbatis agant, nec ſibi particulariter ſine præſcitu, & licentia ejuſdem quidpiam applicent, vel aliter expendant, quam ex injuncto officio, vel juſſione Abbatis debent.

Habeat P. Prior capſam aliquam, & moderatum ærarium, in quod pecuniæ Conventualibus oblatæ reponantur, liceatque P. Priori talia Conventualium oblata pro ipſorum Monachorum indigentiis, aut pro neceſſitatibus diſcrete diſpenſare, ſine tamen ulla obligatione, aut jure quæſito illi, cui oblata ſunt. Ipſe vero P. Prior teneatur ſingulis annis dare rationem D. Abbati de omnibus ad ærarium Conventus acceptis, & expenſis. Neque tamen id, quod finito anno ultra expenſas reſtabit, ſtatim eidem, tradere debet, ſed proportionatam quantitatem pro exigentia futurarum expenſarum in manibus, & capſa ſua retinere poteſt; quod vero abundat, D. Abbati tradatur in uſum, & utilitatem Monaſterii erogandum.

Ut vero proprietatis vitium non ſolum in pecuniis, ſed in omnibus etiam aliis rebus extirpetur, præcaveatur, ſingulis annis cum ſchedula quadrageſimali bonorum operum ex præſcripto Regulæ ad initium Quadrageſimæ afferenda, dent ſinguli aliam ſchedulam, ſeu deſignationem omnium rerum, quas ad uſum quiſque ſuum in Cella, vel alias retinet, quatenus unusquiſque in conſcientia ſecurus eſſe poſſit, nihil ſe, inſciis Superioribus, detinere.

§. 3.

De Obedientia, & Reverentia Superioribus exhibenda.

Proprium, & principale requiſitum vitæ, & ſtatus regularis eſt obedientia, quam pro merito toties commendat, & inculcat S. Regula noſtra: ab omnibus proinde, qui nomen, & meritum viri Religioſi deſiderant, ſancte obſervanda. Et quid quid a DD. Abbatibus, cæteriſque noſtræ Congregationis Superioribus jubetur, quod illicitum, & Regulæ, ſeu Inſtituto contrarium non eſt, ſine contradictione, & murmuratione implendum erit.

Si quid injungatur, quod difficile, aut ſupra vires, vel qualitates ſuas eſſe videretur, v.g. Si quis officium per Religioſos adminiſtrari ſolitum ſuſcipere, ſi docere, concionari &c. jubeatur, licebit quidem modeſte ſe excuſare, & rationes in contrarium allegare, attamen pertinaciter judicio ſuo inſiſtere non licet, ſed ſi auditis rationibus hujuſmodi Superior in ſua juſſione perſiſtat, Religioſus ſubditus non ſuam, ſed Superiorum voluntatem ſequatur, & confiſus de adjutorio Dei, obediat.

Singulariter, & ſub gravi pœna prohibitum ſit, ne quis cum Abbate, vel Priore ſuo, & aliis Superioribus, proterve contendere, vel nullo modo eos, quos vice, vel nomine Chriſti ſibi præpoſitos ſcit, verbis, aut ſignis quibuſcumque deſpicere, vel injuriare præſumat. Sed ſi quis cauſam etiam juſtam contradicendi, vel mandatis Superiorum ſe opponendi habere putat, eam modeſte ſine expoſtulatione proponat, quam utique Superiores prudenter ſecum ponderabunt, & quatenus juſtum, & expediens videbitur, deferent, & condeſcendent. Si hoc non fiat, adeoque Religioſus quicunque injuſte ſe opponi, & gravari judicet, ſalutare appellationis remedium conceditur, ſervato tamen Juris, & inſtantiarum ordine, tum debito moderamine, & modeſtia religioſa: nimirum ſi quis a P. Priore ſe injuſte privatum, vel alio modo gravatum putat, ad D. Abbatem quidem libere appellare poteſt, uti ſemper omnibus in quacumque cauſa liber acceſſus ad eumdem patere debet. Attamen nullus tunc ſtatim quando corripitur, quaſi ſtante pede in vocem appellationis erumpat, quod ſine deſpectione immediati Superioris haud fieret, ſed correctionem, vel etiam pœnitentiæ dictationem in religioſa humilitate excipiat, primoſque, & præcipites animi motus tunc coerceat, intervallo autem, ubi animo ſerenato, & deliberatione prudenti præhabita, appellationem neceſſariam judicat, D. Abbatem adeat, prius tamen a P. Priore, & more conſueto licentia petita.

Ab Abbate fiet appellatio ad Viſitatores, a Viſitatoribus ad Præſidem, & ab hoc ad Capitulum, a Capitulo vero immediate ad Sanctam Sedem Apoſtolicam, ad quam etiam ſemper, & quandocumque liber pateat acceſſus.

CAPUT VI.

De temporis per totam diem diſtributione.

Ut otioſitas, quæ religioſis animabus maxime inimica, & infeſta eſt, in Monaſteriis noſtræ Congregationis locum, & tempus nullum inveniat, ſingulis totius diei horis certæ occupationes aſſignantur, quas ſtricte obſervari, curæ Superiorum, maxime P. Prioris in Conventu ſemper præſentis, committitur, & injungitur; nimirum hora conſtituta excitentur Fratres ad Matutinum.

Ubi Matutinum media nocte celebrandum erit, hora quinta excitatio fiat. Media Sexta uſque ad Sextam completam meditationi matutinæ ſedulo omnes incumbent. Quadrante poſt ſextam, dato brevi ſigno campanæ in Choro Prima perſolvenda erit.

Modica temporis intervalla, quæ inter Matutinum, & meditationem, item inter hanc, & Primam intercedunt, partim corporis neceſſitatibus, partim ſingulari devotioni, ac precibus Matutinis deſtinata ſunt.

Poſt Primam in Choro perſolutam, & Capitulum finitum, uſque ad Summum Officium, Patres, ſeu Sacerdotes Miſſas celebrabunt. In celebrando vero, quantum fieri poteſt, ſervetur ordo per determinationem horæ, vel temporis certi, quo quilibet Sacerdos celebrare debeat,

itant una Miſſa poſt alteram habeatur, quatenus devoti fideles in Eccleſiam venientes, omni tempore ſacrum audire poſſint, prævia, & ſubſequente debita præparatione, & recollectione. De reliquo ſeu Theologicis, ſeu caſuiſticis, ſeu pro qualitate perſonarum aliis ſtudiis, ſecundum diſpoſitionem Superiorum, vacandum erit. Media Nona, vel in diebus Jejuniorum hora Nona, ſignum dabitur ad Officium ſummum, & horas duas Canonicas ante, & poſt illud, modo ante dicto, perſolvendas.

Tertio quadrante decimam, vel in diebus Jejunii ante undecimam recollectio particularis, ſeu, ut vocant, *Examen particulare*, dato hoc ſigno fiet. Deinde ad menſam, ſeu Refectorium eundum, ſervato ſemper ſilentio extra horas ſpecialiter colloquio, & recreationi deputatas. Refectione facta conſueto modo Pſalmo *Miſerere* e Refectorio exeundum ſive ad Chorum, ſive ad locum Capitularem, ubi gratiarum actio compleatur. Mox Nona pſallenda erit in Choro.

Poſt hoc hora circiter colloquio, & honeſtæ recreationi conceditur, videlicet uſque ad mediam Primam, vel ſi dies Jejunii ſit a duodecima uſque ad Primam.

Recreatione terminata, vel toto tempore uſque ad Veſperas ſtudiis incumbendum, vel pro qualitate perſonarum, aut exigentia circumſtantiarum hora una, aliis exercitiis, quatenus ſecundum judicium Superiorum ſingulis convenire, & expedire videbitur, deputari poteſt v.g. pro addiſcendo Cantu maxime Chorali, pro conferentia Caſuiſticis, aliiſque literariis materiis, vel denique pro opere manuali &c. qua etiam hora ab Officialibus, Opificibus, aut Miniſtris petantur, quæ petenda, & dentur, quæ danda ſunt.

De reliquo, tempus pomeridianum uſque ad Veſperas ſtudiis, & Lectioni Librorum ſpiritualium impendatur. Licebit tamen ordinarie ſingulis ſeptimanis ſemel, aut pro ratione tempeſtatis, aliquando etiam bis ad campos ambulare, petita, & obtenta licentia Superiorum.

Hora tertia Veſperæ cantandæ, poſt quas ab hora quarta uſque ad quintam lectio ſpiritualis erit, ut ante dictum eſt.

Cœna finita per mediam horam honeſta recreatio conceditur, ita tamen, ut tam relaxationes pomeridianæ, quam colloquia, poſt collationes ſerotinas, non permittantur in feriis ſextis Quadrageſimæ, nec per totam majorem hebdomadam, uſque ad Sabbatum Sanctum excluſive.

Tertio quadrante ante Septimam per unum Lectorem ex collationibus SS. Patrum, vel aliis libris devotis legendum per quadrantem circiter horæ: ſubjungendum mox hora Septima Completorium.

Denique cum recollectione Veſpertina, ſeu examine conſcientiæ &c. dies concludenda, itaut hora octava omnes in quiete, & in Cellis ſint.

Circa hunc ordinem diei, limitatio quædam, excepto tamen Choro, fieri poterit ab Abbate, juxta rei, perſonarum, præcipue Lectorum, & Scholaſticorum, & temporis exigentiam, ſi ob certas, & particulares cauſas, non ſemper ita exacte in omnibus, obſervari poſſit.

CAPUT VII.

De Victu, Jejunio, & amictu ad neceſſitatem, ſine ſuperfluitate.

§. 1.

De Cibo, & Jejunio.

Ordinamus, ut ex arbitrio per Sacram Regulam Abbatibus dato, quod hactenus ratione victus obſervatum fuit, in poſterum in ſingulis Monaſteriis obſervetur.

Ultra Jejunia Eccleſiaſtica in omnibus Monaſteriis, ulteriora, vel Regularia Jejunia obſervanda ſunt. Et quidem per totum annum ſingulis diebus Mercurii, & Veneris (tempore Paſchali, & Natalitio uſque ad Octavam incluſive Epiphaniæ excepto) tam a carnibus, quam altera refectione abſtinendum.

In Adventu per totum jejunandum eſt, ita ut ab altera refectione abſtineatur, ſola Collatiuncula conſueta loco Cœnæ conceſſa.

In hebdomada vero integra ante Adventum, & per decem dies ante feriam cinerum, dempta Sexta feria, & Sabbato, aut Jejunio Eccleſiæ, Jejunium, & abſtinentiam ab eſu carnis relaxamus, & ut aliquod obſonium in prandio, & cœna addatur, indulgemus.

In honorem Beatæ Virginis Jejunium regulare ſervabitur in Vigiliis Nativitatis, & Purificationis ejuſdem: Omnes quoque jejunabunt in Vigilia Feſtivitatis Sanctorum Angelorum Cuſtodum.

§. 2.

De Habitu, & Tonſura.

Inter principaliora, quæ in Viſitationibus obſervari, & ubi neceſſe fuerit reformari debent id erit, ut tam Conventuales omnes, quam reſpective etiam Abbates habitu, & tonſura decenti, & honeſto, ſimulque modeſto, ſine vanitatibus ſæcularibus, veſtiti incedant, intra, & extra Monaſterium, nullo etiam modo veſtimentis ſericis utantur.

In ſpecie omnia veſtimenta exteriora etiam tibialia, non alterius, quam nigri coloris ſint, eaque lanea, aut linea.

Deinde in Congregatione noſtra omnimodo quoad veſtimentorum formam, etiam quoad materiam, æqualitatis, & pariformitatis introducantur. Quod ſolertiæ DD. Viſitatorum committitur, ut tempore viſitationis circa pariformem habitum, & tonſuram interim ipſi eatenus rem componant, quatenus ad eorum relationem in proximo Capitulo Generali, ultimate ſtatui poſſit, quod decentiſſime videbitur.

In conſideratione hujus conformitatis, quoad induſia, & lectiſternia nihil quidem mutetur quoad eos, qui jam profeſſi ſunt, niſi ultro ipſi pietate ducti, ita velint, ratione vero aliorum, qui in poſterum profeſſionem emittent, ſtatuimus, ut obſervetur quicquid in proximo Capitulo Generali determinabitur.

CAPUT VIII.

De Infirmis Fratribus.

Quia Sanctus Pater Benedictus affectu vere paterno Infirmis proſpexit, & *Cap.* 36. Regulæ ordinavit, Infirmorum curam ante omnia, &

præ

præ omnibus adhibendam: item maximam curam Abbatis eſſe debere, ne ob aliquam negligentiam patiantur &c. Ideo nec ſumptibus, nec laboribus parcendum, ſed omni modo curandum erit, ut quæ pro ſalute, tum corporis, tum animæ neceſſaria ſunt, in tempore, & prompte ſubminiſtrentur.

In ſingulis igitur Monaſteriis Abbas cum conſilio, & matura deliberatione eligat certum & idoneum Medicum, qui tempore neceſſitatis ſuccurrere ſit obligatus, eique hanc libertatem concedat, ut quæ ægrotantibus neceſſaria judicabit, ſine reſpectu ſumptuum præſcribere poſſit.

Porro qui infirmitate quacunque corripitur tempeſtive, vel Abbati, vel Priori ſtatum ſuum indicet, & confidenter conferat tam circa medicinam, aut Medicum advocandum, quam etiam de cibo, & potu conducente; item exemptione a Choro, & ſi quid aliud pro reparatione ſanitatis neceſſarium videbitur.

Nulli quidem liceat ſine expreſſa licentia Superiorum Medicum advocare, aut per literas conſulere, vel etiam a præſente medicinam accipere: ipſi vero Superiores difficiles non erunt, ſi prædicto modo confidenter ſtatus, & cauſæ rationabiles ſignificentur.

Ulterius autem ſolicite curandum, & providendum, ut ægrotus Medici judicio ſe plene ſubmittat. In quem finem idoneus Miniſter deſtinandus erit, qui ſedulam Infirmi curam gerat, & accurate acceptam a Medico inſtructionem obſervet, contraria, vel noxia nullatenus admittat.

Præter Miniſtrum, ſeu famulum unus ex Conventu vir maturus, ſive in genere pro omnibus, ſive particulariter pro ſingulis infirmis deputetur, qui circa ægrotantem altiorem inſpectionem habere, eumdemque tam verbis, & frequenti viſitatione conſolari, quam etiam, quæ neceſſaria videntur, procurare, & ſi defectus appareat, P. Priorem, vel D. Abbatem tempeſtive monere poſſit.

Ipſe etiam Abbas non intermittat ſæpius ægrotantes viſitare, quibus magnum ſolatium, & dolorum levamen erit, ſi in afflictione ſua paternum erga ſe affectum advertant, & experiantur.

Multo magis ipſi Conventuales, ſeu Confratres in hoc caſu neceſſitatis, ſeu infirmitatis ex ſincera charitate obſequia, & ſolatia ſibi mutuo præſtent, & quantum Infirmo commodum, & expediens eſt, ſive recreationis, ſive etiam alio tempore, cum licentia tamen P. Prioris Infirmariam accedant, & Infirmum conſolentur, & recreent.

Quia vero major ſemper de ſalute animæ, quam corporis eſſe cura debet, eo in primis omni ſtudio adlaborandum, ut infirmus in anima, & conſcientia bene diſpoſitus ſit, & maneat. Proinde cavendum, ne vanis, & variis colloquiis Spiritus diſtrahatur, ſed magis ad pietatem, patientiam, & reſignationem, item frequentem Sacramentorum iterationem per eos, qui ex ordinata charitate eum viſitare volunt diſponatur.

Quod ſi mortis periculum propinquum appareat, ordinabunt Superiores, ut frequentet ex idoneis libris lectiones, adhortationes quoque & ſuffragia Fratrum non deſint, quibus Spiritus à corpore migraturus feliciter ad Dominum dirigatur.

CAPUT IX.

De conformatione diſciplinæ Regularis cum aliis noſtri Ordinis Congregationibus.

Præter hactenus conſtituta ſuperſunt complura alia particulariter circa mores, obſervantias, & cæremonias, ipſamque diſciplinam Regularem in omnibus Monaſteriis noſtræ Congregationis pariformiter introducenda, & obſervanda. In quibus, ut conformitas, & ſolida Regularis Diſciplina introducatur, deſuper Conſtitutiones particulares conſcribantur, ſingula capita Regulæ Sancti Benedicti declarantes adinſtar Conſtitutionum Congregationis Caſſinenſis, & Sancti Mauri, & aliarum, & juxta laudabiles earumdem praxes, colligendæ a quibuſdam ad id habilioribus a Capitulo Generali deputandis, & intra triennium in debitum ordinem redigendæ, atque a futuro Capitulo Generali revidendæ, eum in finem, ut Sedi Apoſtolicæ pro confirmatione præſententur.

Quæ futuro tempore ulterius diſponenda, & & corrigenda occurrunt, circa ea in Viſitationibus, & Capitulis triennalibus inquirendum, atque defectus hujuſmodi per chartas Viſitationum, & receſſus Capitulorum emendandi erunt. Et quidem circa pariformem introductionem Regularis Diſciplinæ, reſpiciendum in primis erit ad Sanctam Regulam, ubi ſatis expreſſum, & proſpectum eſt, neque aliud fere deſideratur, quam debita obſervantia, & executio.

Deinde ſicuti ad S. Regulam declaratione aliqua, vel ſingulari ſtudio opus videbitur, ad ſtatuta aliarum ſupradictarum Congregationum recurrendum, eoque ſemper collimandum erit, ut inter omnia Monaſteria noſtra conformitas cum ſupradictis Congregationibus, tam in celebratione Generalis Capituli, quam in electione Præſidis, Viſitatorum, & Abbatum, uti etiam in reliquis omnibus, quæ ſpiritualem, & temporalem totius Congregationis noſtræ Bavaricæ, & ſingulorum Monaſteriorum directionem concernunt, conformatione omni meliori modo introducatur.

Unde DD. Viſitatorum curæ ſpecialiter committitur, ut ſtatim in prima viſitatione diligentiſſime inquirant, ubi, & in quibus diſcrepantia, & diſſormitas uſu, vel abuſu introducta ſit: ſimulque rationes, & cauſas diſparitatis, aut relaxationis perquirant, & ſi quid alicubi irrationabiliter declinatum agnoſcant ex melioribus rationibus Superiores, & Conventuales ad pariformem, quæ in dictis aliis præfatarum Congregationum Monaſterjis laudabiliter viget, diſciplinam diſponant. Quod ſi vero obſtacula, ſeu cauſæ contradicendi alicujus momenti, & probabilitatis opponantur, res ad Capitulum triennale referenda, ibique communi conſilio ſtatuendum erit, quod conſideratis conſiderandis practicabile judicabitur, habito, ut prædictum eſt, reſpectu tum ad Sanctam Regulam, tum ad dictarum Congregationum ſtatuta, a quibus temere ſine certa, & juxta cauſa non declinabitur.

Ad harum Conſtitutionum obſervantiam tenebuntur omnes, & ſinguli Abbates, & Religioſi Monaſteriorum omnium in Brevi Apoſtolico Erectionis ſub Datum Romæ die 26. Au-

guſti 1684. expreſſurum, necnon aliorum de dominio dumtaxat Sereniſſimi Electoris utriuſque Bavariæ Ducis &c. quorum Abbates pro facta ſibi a Sancta Apoſtolica Sede facultate, noſtræ Congregationi, vel jam acceſſerunt, vel in poſterum accedent.

Si quid porro cum tempore mutandum, innovandum, vel minuendum, aut alias addendum cenſebitur, poterit id fieri in Capitulis Generalibus, ita tamen, ut quæ taliter in Capitulo Generali decernentur, vim legis non habeant, quin a Capitulo ſequenti fuerint confirmata, & quatenus his Conſtitutionibus contraria fuerint, a Sancta Sede Apoſtolica approbentur.

Quod ſi quis Abbas, vel Monachus ex præfatis Monaſteriis ſic in Congregationem unitis, vel uniendis dixerit, ſe ad has Conſtitutiones non teneri, vel quod ei pro libitu liceat a Congregatione diſcedere, & exemptioni a Sancta Sede Apoſtolica ad formam Helveticæ Congregationi conceſſæ renuntiare, a Regularibus Superioribus ſuis tanquam Apoſtata puniatur.

Preces Præſidis, & Abbatum.

Nobis propterea Cæleſtinus Abbas Præſes, aliique Abbates Exponentes prædicti humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat, conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, & Prælatorum, qui rem mature pluries diſcuſſerunt, conſilio, omnes, & ſingulas Conſtitutiones præinſertas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatio relatarum Conſtitutionum.

Clauſulæ.

§.1. Decernentes eaſdem præſentes literas, & Conſtitutiones præinſertas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ Nuncios, alioſque quoslibet quacunque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Ordinis, & Monaſteriorum præfatorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubicumque locorum, habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VI. Febr. MDCLXXXVI. Pontificatus noſtri Anno Decimo.

CLXI.

Confirmatur Decretum Congreg. Epiſc. & Reg. circa electiones Abbatum Congregationis Bavaricæ Ord. S. Benedicti.

Dat. 9. Febr. 1686. An. 10.

Horum Monachorum Conſtitutiones extant Conſt. ed. 1686., *Feb. 6. P.* 10. *Privilegia vero Jan. XII. Conſtit. ed.* 1691., *Aug.* 11., *P.* 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Cæleſtini Abbatis Monaſterii Sancti Ermanni, Ratisbonen. Præſidis, & cæterorum Abbatum Monaſteriorum Congregationis Bavaricæ Ordinis Sancti Benedicti ſub titulo Sanctorum Angelorum Cuſtodum a Nobis erectæ, Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, expoſito, quod cum in Conſtitutionibus dictæ Congregationis Bavaricæ a Congregatione nonnullorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum, deſuper a Nobis ſpecialiter deputata, jam correctis, & approbatis, non ſatis diſponatur de electionibus Abbatum, qui in Bavaria, quemadmodum in reliqua Germania, perpetui ſunt; unus vero ex dictis Abbatibus, nempe dilectus filius Abbas Monaſterii Oberaltzacenſis jam graviter, & cum vitæ periculo ægrotare dicatur, cupiebant propterea dicti Exponentes, per dictam Congregationem Cardinalium decerni, & declarari. Primo an in electionibus, deinceps faciendis, intervenire debeat, nec ne Præſes pro tempore exiſtens dictæ Congregationis Bavaricæ, loco Epiſcopi Diœceſani, vel Commiſſarii Epiſcopalis, qui ejuſmodi electionibus præſidebat, quando Monaſteria prædicta, quæ per Noſtras ſuper erectione dictæ Congregationis Bavaricæ, in ſimili forma Brevis, expeditas Literas, ab ordinaria Juriſdictione, exempta ſunt, ordinariæ Juriſdictioni hujuſmodi adhuc ſubjaceant, & quatenus Præſidem ipſum, aut unum ex Abbatibus, qui eo tempore Viſitationis fungebatur officio, ab humanis decedere contingat, quomodo eo caſu procedendum ſit. Secundo, ſi Præſes propter legitimum impedimentum, electioni intereſſe nequeat, an ei liceat eo mittere

Proponuntur quædam dubia Congreg. Epiſc., & Reg. circa electionem Abbatum.

Dubium primum.

Dubium ſecundum.

unum

unum, vel plures a ſe deputatos, qui ejus loco præſideant. Tertio utrum præter Præſidem, vel ab eo deputatum ambo Viſitatores pro tempore, exiſtentes, vel eorum alter electionibus hujuſmodi etiam intereſſe habeant. Quarto, an dies futuræ electionis a dicto Præſide, vel a Priore Monaſterii vacantis denominari debeat, & quatenus ſtatuatur Præſidem, & Viſitatores præfatos electionibus hujuſmodi intereſſe debere, utrum eis competiturum ſit votum, ſive ſuffragium una cum Capitularibus Conſtitutionibus, an vero ſimplicem reſidentiam, pro mera directione exercere debeant. Quinto an quoad reliqua omnia in electionibus præfatis ſervari debeat forma hactenus uſitata, quam ſupradicta Cardinalium Congregatione exhiberi curarunt, an vero, in ea aliquid pro arbitrio, & prudentia ipſius Congregationis mutandum ſit. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, referente Eminentiſſimo Carpineo, cenſuit, ſupraſcriptum negotium remittendum eſſe ad Congregationem particularem per S. D. N. ſpecialiter deputatam. Interim vero ſi caſus vacationis evenerit, præſidendum eſſe electionibus, ſine præjudicio Jurium partium ab Abbate Sancti Ennanni, nomine Sanctæ Sedis. In iiſdem autem electionibus, ſervandam in reliquis eſſe formam, & modum, qui ſervabatur ante unionem prædictorum Monaſteriorum in Congregationem. Romæ prima Februarii 1686. G. Cardinalis Carpineus — Loco ✠ Sigilli - B. Panciaticus Secretarius.

Tertium. Quartum. Quintum.

Decretum Congregationis, quo decernitur rem committendam particulari Congregationi, interim vero ſervandam antiquam formam.

Preces Præſidis, & Abbatum.

§. 1. Cum autem, ſicut pro parte Cæleſtini Præſidis, cæterorumque Abbatum prælatorum Nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ Noſtræ Confirmationis patrocinio, plurimum communiri deſiderent; Nos ſpecialem ipſis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a Jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus, eorum nomine, Nobis, ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinſertum, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes Literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non, quatenus opus ſit, dictorum Monaſteriorum, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & cõſuetudinibus: privilegiis quoq; indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris Die IX. Februar. MDCLXXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

CLXII.

Declaratur irrita, & nulla alienatio Feudi ſtatus Maſſerani ſine licentia S. Sedis Apoſtolicæ facta Duci Sabaudiæ.

Dat. 26. Februar. An. 10.

Conſt. ed. 1677., Apr. 12. P. 1. committitur Epiſcopo Alexandrino Cauſa inter Principem, & ejus ſubditos. Innoc. XII. vero Conſt. ed. 1700., Jul. 30., P. 9. declaravit quoddam Indultum Duci Sabaudiæ a Nicolao V. conceſſum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refertur alienatio feudi Status Maſſerani, a Principe Carolo Beſſio facta Amadeo Duci Sabaudiæ

CUM (ſicut accepimus) dilectus filius nobilis vir Carolus Beſſius Ferrerius Fliſcus Princeps Maſſerani, & Marchio Crepacorii Vercellen. Diœceſis Terras, & Caſtra *Maſſerani*, & *Crepacorii*, & *Quirini*, *Flecchiæ* & *Riſſi* d. Diœceſis, ſeu eorum aliquod, vel aliqua, quæ in Feudum una cum eorum reſpective territoriis, Diſtrictibus, Villis, Vaſſallis, hominibus, incolis, & habitatoribus, fortalitiis, franchitiis, & homagiis, aliiſque juribus, & pertinentiis, nec non omnimoda alia, baſſa, civili, & criminali Juriſdictione, mero, & mixto imperio, gladiique, & necis poteſtate, ac titulis, & inſigniis, aliiſque honoribus, & oneribus, ſalariis, & regalibus ſolitis, & conſuetis, immediate a Nobis, & hac ſancta Sede, ac Camera Noſtra Apoſtolica ſub certis cenſibus, ſive recognitionibus obtinebat, & recognoſcebat, dilecto filio nobili Viro Victorio Amadeo Sabaudiæ Duci, & Pedemontii Principi, abſque noſtra, & dictæ Sedis licentia, beneplacito, vel conſenſu (quamvis illis forſan reſervatis) vendiderit, ſeu alio quocumque titulo, vel modo ad favorem ejuſdem Victorii Amadei Ducis, aut cujuſcumque alios Perſonæ, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignæ, alienaverit, & forſan ad traditionem poſſeſſionis, ſeu quaſi poſſeſſionis Terrarum, & Caſtrorum, aliorumque venditorum, ſeu alienatorum præfatorum, alioſque actus devenerit, & alias prout in Inſtrumento, ſeu Inſtrumentis, aliiſque ſcripturis publicis, vel privatis deſuper forſan confectis, quorum omnium, & ſingulorum tenores, etiam veriores, ac datas, aliave quæcumque, etiam de neceſſitate ſpecialiter exprimenda præſentibus non approbandi, ſed reprobandi animo, pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & de verbo ad verbum inſertis, & exactiſſime ſpecificatis, & enar-

enarratis haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Non licet Feudatariis S. Sedis feuda alienare ſine ejus licentia.

Quamvis autem ex Juris communis, & Conſtitutionum Apoſtolicarum diſpoſitione nullo modo liceat Noſtris, ac Sedis, & Cameræ præfatarum Vaſſallis, ſeu Feudatariis feuda, quæ obtinent, abſque Noſtra, & ejuſdem Sedis licentia vendere, vel alio quovis modo alienare, ac proinde aperti, & explorati Juris ſit, præmiſſa omnia, & ſingula a dicto Carolo Baſſio Principe, ſeu ejus nomine a quibuſcumque aliis acta, & geſta, penitus, & omnino nulla, atque invalida exiſtere; Nihilominus deſuper mentem, & intentionem declarare, ſimulque Cameræ, & Sedis præfatarum indemnitati, etiam ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus ſit providere cupientes, necnon conceſſionum, & Inveſtiturarum Terrarum, & Caſtrorum, aliorumque præfatorum, & quorumcumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, & præſertim Pauli III., Julii III., Pauli IV., Pii IV., Pii V., Gregorii XIII., Sixti V., Clementis VIII., Urbani VIII., & Clementis IX. Literarum tam ſub plumbo, quam in ſimili forma Brevis, ſchedularum motus proprii, & Chirographorum, aliarumque ſcripturarum quarumcumque ſuper conceſſionibus, & Inveſtituris hujuſmodi, earumque confirmatione, ſeu alias quomodolibet illarum occaſione expeditarum, & emanatarum, ac expeditorum, & emanatorum tenores, & alia quæcumque, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digna præſentibus itidem pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis, ac ſpecificatis & enarratis habentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, & alias omni meliori modo, via, jure, & forma, quibus melius, & validius facere poſſumus, venditionem, & aliam quamcumque alienationem Terrarum, & Caſtrorum præfatorum, ſeu aliquorum ex illis, cum illorum reſpective Territoriis, Diſtrictibus, Villis, Vaſſallis, Fortalitiis, Franchitiis, homagiis, Juriſdictione, mero, & mixto imperio, ac gladii, & necis poteſtate, titulis, inſigniis, honoribus, regalibus, aliiſque Juribus, & pertinentiis quibuscumque memorato Victorio Amadeo Duci, vel alii cuicumque perſonæ a præfato Carolo Beſſio Principe, vel alio quolibet ejus nomine abſque noſtra, & d. Sedis licentia, Beneplacito, vel conſenſu factas, ut præfertur, ac traditionem poſſeſſionis, ſeu quaſi poſſeſſionis, cæteroſque actus, & alia quæcumque in præmiſſis, ſeu eorum occaſione quomodolibet acta, & geſta, cum omnibus, & ſingulis inde ſecutis, & quandocumque ſecuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, inania, & de facto præſumpta, & attentata, nulliuſque roboris, momenti, & efficaciæ eſſe, & fore, nullumque cuiquam titulum, etiam coloratum, aut poſſidendi cauſam tribuere poſſe, nec per ea Sedi, & Cameræ prædictis ullum, etiam minimum præjudicium illatum, aut inferri quoquomodo potuiſſe, vel quandocumque poſſe tenore præſentium declaramus, & decernimus. Noſque licentiam, Beneplacitum, & conſenſum Noſtrum ſuper præmiſſis minime conceſſiſſe, nec præſtitiſſe, nec in futurum præſtare velle pariter declaramus, & in verbo Romani Pontificis atteſtamur. Et nihilominus venditionem, & alienationem hujuſmodi, aliaque præmiſſa omnia, & ſingula, prout de facto proceſſerunt, ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus ſit motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus harum ſerie caſſamus, irritamus, & annullamus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus; necnon Sedem, & Cameram præfatas adverſus eadem præmiſſa, & præjudicialia quæcumque, quæ eis exinde quomodolibet enata eſſe, aut in futurum quandocumque enaſci poſſe, dici, cenſeri, prætendi, vel intelligi poſſent, in integrum, & priſtinum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, illaſque a præjudicialibus hujuſmodi præſervamus, ac præſervatas eſſe, & fore decernimus ſimiliter, & declaramus.

Conceſſiones, & Inveſtituræ Status Maſſerani.

Declaratur irrita alienatio ob defectum licentiæ, quæ nunquam concedetur.

Irritatur alienatio, & S. Sedes a præjudicio vindicatur.

Clauſulæ.

§. 1. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati Victorius Amadeus Dux, & Carolus Beſſius Princeps, aliique quilibet in præmiſſis, ſeu eorum aliquo jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica, & individua mentione digni, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis exiſtant, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas eædem præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, vel juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, incogitato, ac inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; Sed ipſas præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Sedi, & Cameræ prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari. Sicque; & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, necnon dictæ Cameræ Præſidentes Clericos, ac Theſaurarium Generalem, cæteroſque Officiales, & miniſtros, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtræ, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, & præfati Pii IV.

præ-

prædeceſſoris de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, itaut præſentes literas ibidem præſentari, & regiſtrari nunquam neceſſe ſit, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Cameræ, ac Terrarum & Caſtrorum præfatorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, & ſtylis, & uſibus, etiam immemorabilibus, ac quibuſcumque Decretis, etiam Cameralibus, & Conſiſtorialibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis præfatis, aliiſque quibuslibet perſonis, & locis, etiam ſpecifica, & individua mentione dignis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, & pluries confirmatis, approbatis, & innovatis, Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac pleniſſime, & ampliſſime derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Februarii MDCLXXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

CLXIII.

Dat. 18. Martii 1686. Anno 10.

Confirmatur Statutum Capituli Generalis Fratrum Min. S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum circa Lectores inter Patres Provinciæ connumerandos.

Lectoribus jubilatis conceſſa fuere Privilegia Doctorum artium, & Magiſtrorum Theologiæ Conſt. ed. 1679. Novem. 27., P. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memor.

Statutum prædictum,

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Minorum Ordinis S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, quod in proxime præterito Capitulo Generali dicti Ordinis Fratrum fuit ſtatutum, ut in unaquaque Provincia Fratrum Reformatorum ejuſdem Ordinis Frater antiquior ex illis qui Sacram Theologiam duodecim annorum ſpatio legerint, ſive docuerint inter Patres Provinciæ connumeretur, ſive connumeratus declaretur. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ſtatutum hujuſmodi tamquam juxta determinationem cujuſdam Conſtitutionis fel. rec. Urbani Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri, quæ incipit *Injuncti &c.* editum in Romana, & aliis Provinciis Fratrum Reformatorum executioni mandatum fuerit; in aliis vero nonnullis Provinciis irrationabiliter impugnetur, quamvis dilectus filius Miniſter Generalis Ordinis prædicti illud univerſaliter obſervari debere decreverit: nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

In aliquibus Provinciis nõ vigebat.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 1. Nos igitur ipſum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Ven. Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui præfatum Procuratorem generalem Fratrum Reformatorum, ſive ſtrictioris Obſervantiæ dicti Ordinis ſuper præmiſſis audierunt, conſilio, prædictum Statutum Capituli Generalis pro Lectoribus Sacræ Theologiæ emanatum auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, & obſervari mandamus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Confirmatio Statuti.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Provinciarum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcat. die XVIII. Martii MDCLXXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

CLXIV.

CLXIV.

Dat. 5. Aprilis 1686. Anno 10.

Confirmantur erectio Hoſpitii, & dotatio Eccleſiæ S.Gallæ pro pauperibus per Urbem vagantibus.

Erectum fuit a Clem. X. Hoſpitium pro converſis ad fidem Conſt. ed. 1675., Mar. 30. P. 5. Et ab hoc Pontifice Conſt. ed. 1686. April. 22. P. 10. confirmatur cum facultate illud transferendi.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD paſtoralis dignitatis faſtigium, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, per ineffabilem divinæ ſapientiæ, atque bonitatis abundantiam evecti, circa novarum Eccleſiarum ubique locorum, & præſertim in alma Urbe Noſtra, veræ religionis arce, ex qua bonorum operum exempla in omnes Chriſtiani Orbis partes aſſidue diffunduntur, cum divini cultus incremento erigendarum, & ædificandarum ſtatum libenter intendimus, & ut Chriſtifidelium non minus generis, noſtræque ſecundum carnem conſanguinitatis, quam Chriſtianarum virtutum ſplendore fulgentium in ſtructuram ipſarum Eccleſiarum, aliaque pietatis opera de bonis ſibi a Deo collectis largiter conferentium vota optatos habeant effectus, nec de eorum, quæ juſſu noſtro facta fuerunt, veritate, atque validitate dubitari unquam poſſit, conceſſæ nobis a Domino poteſtatis partes ſtudioſa charitate interponimus, ſicut omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & ſpiritualem populi Chriſtiani ædificationem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Species facti.

§.1. Innotuit ſiquidem nobis, quod dudum, videlicet die 5. Maji 1672. tunc exiſtentes Clerici regulares Domus regularis *S. Mariæ in Portica, ſeu de Campitellis* nuncupati de Urbe præfata Congregationis Matris Dei per quemdam eorum Procuratorum in vim licentiæ ſibi deſuper a tunc exiſtentis Romani Pontificis in eadem Urbe Vicario in ſpiritualibus generali in executionem Decreti a Congregatione tunc exiſtentium S.R.E. Cardinalium ſuper negotiis Viſitationis Apoſtolicæ Eccleſiarum, & locorum piorum d. Urbis deputatorum emanati conceſſæ, eorum Domum regularem annexam, & connexam Eccleſiæ ejuſdem S. Mariæ in Porticu quæ olim erat Diaconia Cardinalitia, & quam bo: me: Bartholomæus dum vixit ejuſdem S.R.E. Diaconus Cardinalis Cæſius nuncupatus, qui ipſam Eccleſiam pro Diaconia ſui Cardinalatus ſub Pontificatu fel. record. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri obtinebat, Clericis Regularibus dictæ Congregationis Matris Dei aſſignaverat, ſed tunc ob translationem tam Imaginis Beatæ Mariæ Virginis, quam Diaconiæ hujuſmodi ad Eccleſiam S. Mariæ de Campitellis auctoritate Apoſtolica factam ſub denominatione S. Gallæ remanſerat cum omnibus, & ſingulis ipſius Domus regularis membris, juribus, & pertinentiis univerſis, necnon officinam, ſeu apothecam tunc ad uſum Sutoris, ac etiam ſtabulum correſpondens ſubtus fœnile inſimul cum Tinello prope dictum ſtabulum, & pariter duas Domunculas connexas horto, & viridario, cum duobus diviſis appartamentis retro Domum, & Eccleſiam S. Gallæ hujuſmodi, & hortum, & viridarium ad ipſos Clericos regulares legitime ſpectantia, & pertinentia, & juxta ſuos notos, & tunc expreſſos fines poſita tunc in humanis agenti Annæ Moronæ Romanæ pretio 3500. ſcut. monetæ Romanæ, in extinctionem tot cenſuum paſſivorum, quibus ipſi Clerici Regulares gravati erant, & alias convertendo, vendiderunt, ſalva tamen, & reſervata dictis Clericis Regularibus ſupradicta Eccleſia S. Gallæ, quæ in hujuſmodi venditione comprehenſa minime eſſet, nec eſſe cenſeretur: ac cum pacto, ſeu conventione, quod ſi, & quoticſcumque dicta Anna emptrix vellet in ſe, & ſupra ſe aſſumere præfatam Eccleſiam S. Gallæ, impetrata prius licentia, & Beneplacito Sedis Apoſtolicæ, & Superiorum Eccleſiaſticorum ipſius Annæ ſumptibus, cura, & impenſis in omnibus, & per omnia, tali caſu dicti Clerici Regulares tenerentur ſuper præmiſſis dare, & præſtare quemcumque conſenſum, & aſſenſum deſuper neceſſarium, & opportunum, prout dictus Procurator procuratorio nomine ex tunc prout & quando d. Beneplacitum Apoſtolicum impetratum fuiſſet, conſenſum pariter, & aſſenſum hujuſmodi dedit, & præſtitit, & in iſto caſu eadem Anna, ſuique ſucceſſores tenerentur, & obligati eſſent, prout ipſa Anna promiſit, eo modo, & forma retinere homines Univerſitatis Candelariorum, etiam cum uſu unius ſtantiæ indulgen. dictis Hominibus ejuſdem Univerſitatis pro habendis Congregationibus, & ſub omnibus qualitatibus, & conditionibus, de quibus in Inſtrumento conceſſionis Capellæ d. Univerſitatis ſub invocatione, ſeu titulo *Purificationis B. Virginis Mariæ*, factæ per præfatum Bartholomæum Cardinalem, rogato, & ſtipulato die 2. Januarii 1599., ſeu alio veriori tempore, exiſtente in libro Inſtrumentorum, & copiarum ſimplicium eorumdem Clericorum Regularium; Et cum alio pacto, ſeu conventione, quod dicti Clerici Regulares tenerentur, & obligati eſſent vendere dictæ Annæ emptrici Fœnile poſitum ſupra Tinellum prædictæ Domus, ut ſupra venditæ pro pretio ſcutorum ducentorum, & quinquaginta, impetrato prius per eam deſuper Sedis prædictæ Beneplacito, ac cum diverſis aliis pactis, & conditionibus, & alias prout in publico per acta Hieronymi Simonelli Notarii publici deſuper confecto Inſtrumento plenius, & diffuſius continetur. Verum cum dilectus filius Thomas Odeſcalchus Cubicularius intimus, & Veſtiarius noſter, qui d. Domus regularis, ut præfertur, venditæ tunc inquilinus erat, judicium ſuper prælatione in venditione Domus regularis, aliorumque bonorum venditorum præfatorum contra d. Annam emptricem intentaſſet, tandem ipſi Thomas ex una, & Anna ex altera partibus, ad tranſactionem, ſeu concordiam deſuper inter ſe devenerunt, per quam eadem Anna prælationi hujuſmodi locum eſſe agnoſcens, eandem Domum regularem, & alia bona ſibi a memoratis Clericis Regularibus, ſicut præmittitur, vendita dicto Thomæ ex pecuniis ſibi a Nobis dum in minoribus conſtituti Cardinalatus bonore fungebamur, ad eum effectum ſubminiſtratis ementi, pretio trium millium, & quingentorum ſcutorum monetæ hujuſmodi, ac cum omnibus pactis, capitulis, conditionibus, conventionibus, promiſſionibus, & circumſtantiis in ſupradicto Inſtrumento venditionis latius contentis, & expreſſis,

Venditio domus Clericorum Matris Dei Annæ Moronæ facta.

Retrovenditio facta Thomæ Odeſcalcho.

retro-

Digitized by Google

retrovendidit, & retroceſſit, dictumque pretium ac inſuper alia quingenta ſcuta paria ſibi pariter a Nobis ſubminiſtrata eidem Annæ perſolvit, cum diverſis pactis, & conditionibus, & alias prout in alio publico Inſtrumento per acta Raynaldi de Raynaldis, etiam Notarii publici deſuper die 16. Septembris 1673. celebrato uberius etiam continetur.

Erectio Hoſpitii S. Gallæ in prædicta domo.

Porro in d. Domo regulari, illique annexis, ſicut præmittitur, venditis, & præfatum Thomam Odeſcalchum ex pecuniis ſibi ad id a nobis ſubminiſtratis, prout ipſe Thomas poſtmodum declaravit, acquiſitis, opus pium excipiendi hoſpitio, & alendi pauperes mendicos per Urbem prætatam vagantes, juſſu, & impenſa noſtris uſque ad noſtram ad ſupremi Apoſtolatus officium aſſumptionem exercitum fuit, & ſubinde dilectus filius nobdis Juvenis Livius Odeſcalebus Dux Terræ Cæræ, noſter ſecundum carnem ex Fratre germano Nepos, illud pariter exerceri curavit, & adhuc curat; cumque Eccleſia præfata S.Gallæ ruinam minaretur, dictus Thomas illam de mandato Noſtro demolitus eſt, & funditus deſtrui curavit;

Reædificatio Eccleſiæ Sanctæ Gallæ d. domui adnexæ, ejuſque Dotatio.

præfatus vero Livius Dux pro eximia ſua in Deum pietate novam ibidem loco deſtructæ Eccleſiam elegantiori ſtructura in honorem ejuſdem S. Gallæ ſua impenſa ædificare aggreſſus eſt, quæ de præſenti conſtruitur; Ipſeque Livius Dux novam Eccleſiam hujuſmodi per aſſignationem quorumdam Fœnilium, & Domunculæ pretio mille, & nongentorum ſcutorum d. monetæ ex ejus pecuniis emptorum, & acquiſitorum, ac in aliis mille, & centum ſcutis paribus per eum augendorum, & meliorandorum, annui redditus octoginta ſcutorum ſimilium dotavit, ex quibus ſcuta quadraginta pro Capellano ad nutum amovibili per eum, ejuſque deſcendentes, ac hæredes, & ſucceſſores quoſcumque nominando, impoſito tamen ipſi Capellano onere Miſſam quotidie in ipſa nova Eccleſia S. Gallæ celebrandi; Reliquam vero quantitatem dotis, ſive annui redditus hujuſmodi ad effectum manutenendi ipſam Eccleſiam, ejuſque ſupellectilia, ceram, paramenta, & Altaria reſpective aſſignavit, ea lege, ut ſibi, ſuiſque deſcendentibus, & hæredibus, & ſucceſſoribus quibuſcumque Juſpatronatus novæ Eccleſiæ, & nominandi Capellanum ad nutum amovibilem hujuſmodi in perpetuum reſervetur, ac cum diverſis conditionibus, proteſtationibus, & declarationibus, prout plenius continetur in publico deſuper confecto Inſtrumento tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Reſervatio Juris patronatus, & Jus nominandi Capellanum, ut in Inſtrumento.

Inſtrumentũ in quo deſcribitur relatum factum.

§.2. In nomine Domini Amen. Præſenti publico Inſtrumento cunctis ubique pateat evidenter, & notum ſit, quod anno ab ejuſdem D. N. J. Chriſti Nativitate 1685. Indictione 8. Die vero 17. menſis Julii Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Innocentii, Divina Providentia, Papæ XI. anno ejus 9. Illuſtriſſimus, & Excellentiſſimus D. Princeps D. Livius Odeſcalchus Cæræ Dux Sanctiſſimi D. N. Innocentii Papæ XI. ex clar. mem. Carolo germano Fratre Nepos mihi &c. optime notus, aſſerens alias Dominam Annam Moronam emiſſe quaſdam Domos exiſtentes in Regione *Ripæ*, & ut dicitur -- *A Porta Leone* -- prope Eccleſiam S. Gallæ, olim nuncupat. *S. Mariæ in Portico* Urbis a RR. Clericis Regularibus S. Mariæ in Porticu Urbis, cum conceſſione facta eidem Annæ, etiam Eccleſiæ S.Gallæ, accedente beneplacito Apoſtolico, & poſtea vigore Bullæ S.M. Gregorii XIII. ſuper Jure congruo in emptione dictarum Domorum fuiſſe prælatum, & ſubingreſſum in locum dictæ Annæ Moronæ Illũum D. Thomam Odeſcalchum, qui declaravit illa emiſſe ex propriis pecuniis SS.D.N. Innocentii XI. tunc Cardinalatus honore perfulgentis; Cumque idem Excellentiſſimus Dominus D. Livius Odeſcalchus donatarius univerſalis bonorum patrimonialium, & ſpectantium ad eumdem SSũum uti perſonam privatam ante ſupremam Pontificatus dignitatem adeptorum, ut de dicta donatione conſtat ex Inſtrumento publico in actis mei rogato ſub die 8. menſis Aprilis 1683., ſeu &c. in dictis Domunculis emptis ſuis ſumptibus, huc uſque exerceri fecerit pro ſua erga Deum pietate, & pauperes liberalitate Hoſpitium, & receptionem Pauperum pro ſua tamen mera voluntate, & mero arbitrio, non autem animo ſe ad dictam hoſpitalitatem continuandam obligandi, cum intendat illam continuare, vel relinquere, & diſſolvere, quando ſibi videbitur, & placuerit, de quo expreſſe, & ſolemniter proteſtatur, & cum Eccleſia prædicta S.Gallæ exiſtens prope d. Domos, ut ſupra emptas a d. Morona, & per hanc poſtea venditas dicto Illuſtriſs. Dño Thomę Odeſcalcho ob vetuſtatem ruinam a fundamentis prope diem minaretur, hinc a fundamentis ex integro cum ſcientia, & conſenſu ejuſdem Ssñi propriis ſumptibus meliori ſtructura eamdem Eccleſiam reædificaverit, cumque intendat per SSñum D. N. ſuper eadem ex titulo reædificationis, & dotationis ſibi, ac ejus Poſteris, ac deſcendentibus, & hæredibus, & ſucceſſoribus quibuſcumque in infinitum reſervari Juſpatronatus Laicale. Hinc eſt quod ultra reædificationem ex integro dictæ Eccleſiæ ab ipſo factam ſponte &c. pro ejus dote, ut Divinus cultus in ea exerceri poſſit, & alias omni meliori modo &c. aſſignavit, & aſſignat Fœnilia cum Domuncula per Illmũm, & Rñum D.Thomam Odeſcalchum SSñi D. N. Papæ intimum Cubicularium, & Secretum Eleemonſynarium empta ex Inſtrumento rogato per acta Mori Notarii Capitolini ſub die 15. Maji 1685., ſeu &c. a Comite Hieronymo Curtio de Clementinis pretio ſcutorum mille nongentorum monetæ, & cujus Illuſtriſſimi D. Thomæ Idem Excñus Dom. D. Livius eſt declararatarius, & nominatarius, prout ex Inſtrumento declarationis, & nominationis hujuſmodi facti in perſonam Excellentiæ Suæ per eadem acta Mori ſub die 14. currentis Menſis, ſeu &c. ad quæ &c., & ex titulo dotationis, & aſſignationis hujuſmodi. Idem Excñus Dom.D. Livius ceſſit quoque, & aſſignavit eidem Eccleſiæ omnia, & ſingula jura &c. ad habendum &c. ponens &c., conſtituens &c. dans licentiam &c. & donec &c. conſtituit &c. etiam omni meliori modo &c. Ulterius idem Excñus Dom.D.Livius promiſit fœnilia prædicta, ſic ut ſupra, aſſignata augere, & meliorare in aliis ſcutis mille, & centum monetæ, itaut valor illorum, & ſic dos prædictæ Eccleſiæ ſit in totum, & aſcendat ad ſummam ſcutorum trium millium monetæ, declarans tamen, quod prædicta Fœnilia cum Domuncula, ac melioramentis prædictis ſunt, & aſcendunt in fructu ad ſcuta octoginta annua, ex quibus ſcuta quadraginta monetæ aſſignavit, & aſſignat pro Capellano ad nutum amovibili per E.S., ac ejus deſcendentes, & hæredes, & ſucceſſores quoſcumque nominandi in perpetuum,

Digitized by Google

tuum, cum onere tamen eidem Capellano quotidie Miſſam celebrandi in d. Eccleſia S. Gallæ; Reliquam vero quantitatem dotis, ſive annui fructus prædicti ad effectum manutenendi ſupellectilia, ceram, paramenta, Eccleſiam, & Altaria ejuſdem Eccleſiæ, cum hac tamen conditione, quod dictus Capellanus ſemper, & perpetuo ſit ad nutum amovibilis, & ad ſimplex arbitrium, & voluntatem Excmi Dom. D.Livii ac ejus in Jurepatronatus, ut ſupra reſervando ſucceſſorum inſtitui, & deſtitui poſsit, ſine aliqua cauſa, ſed ſat ſit pro remotione ſimplex, & abſoluta voluntas Patronorum, quia ſic &c., & cum agatur de Capellania ad nutum amovibili, & illius conſtitutio, ac ab ea remotio, & deſtitutio fieri poſsit abſque aliquo conſenſu Emi Cardinalis Vicarii, ejuſque Vices-gerentis, vel alterius cujuſvis Magiſtratus Eccleſiaſtici, attento quod Capellania hujuſmodi non ſit Beneficium, ſed ſimplex pia elargitio abſque titulo Beneficii.

De jure nominandi Capellanum ad nutum amovibilem.

Voluit ulterius idem Excmus D. Princeps, quod ſi aliquo quovis tempore, quavis de cauſa, & quæſito colore impediretur in libero uſu, & quaſi poſſeſsione d. Jurispatronatus, & conceſsionis Eccleſiæ prædictæ, tunc, & eo caſu bona, ut ſupra, in dotem aſsignata libere, integre, & pure revertantur ad ipſum Dotantem, ejuſque hæredes, & ſucceſſores, ac ſi præſens dotatio, & aſsignatio facta non eſſet. Declaravit quoque idem Excellentiſs. Dom. D.Livius, quod caſu, quo per SSmum Dnum in dicta Eccleſia S.Gallæ Juspatronatus, ut ſupra ſibi, ac ejus hæredibus, & ſucceſſoribus non reſervaretur, tunc pariter, & eo caſu dotatio, & aſsignatio, ut ſupra facta habeatur, acſi facta non eſſet, cum ad illam devenerit, & deveniat intuitu, & contemplatione, ac ſub ſpe habendi in d. Eccleſia Juriſpatronatus reſervationem, & non alias aliter, nec alio modo &c., quia ſic &c. Promiſit præterea Idem Excellentiſs. Dom. D.Livius Fundator, & dotator, ut ſupra, bona in dotem, & pro dote, ut ſupra aſsignata ad ſeipſum ſpectare, & pertinere, eſſeque libera, & immunia ab omni onere, canone, hypotheca, fideicommiſſo, tam purificato, quam purificando &c. neminique alteri ceſsiſſe, aſsignaſſe, donaſſe, obligaſſe, nec aliud quicquam feciſſe, nec factum appariturum in præjudicium præſentis conceſſionis, & dotationis, ac contentorum in ea quorumcumque, alias in eventum contrarii teneri voluit de evictione generali, & particulari in forma Juris valida, & in Urbe conſueta, & ad omnia damna &c. de quibus &c. Quæ omnia, & ſingula in præſenti Inſtrumento contenta idem Excmus Dom. D.Livius promiſit in omnibus, & per omnia attendere, obſervare, & adimplere &c. alias &c., pro quibus ſeipſum &c. ac bona &c., Jura &c. in ampliori Rev. Cameræ Apoſtolicæ forma cum ſolitis clauſulis &c. citra obligavit &c. renunciavit &c. conſtituit &c. unica &c., & ſic tactis &c. juravit &c. Super quibus omnibus, & ſingulis petitum fuit a me Notario publico infraſcripto, ut unum, vel plura, publicum, ſeu publica conficerem, atque traderem Inſtrumentum, ſeu Inſtrumenta, prout opus fuerit, & requiſitus ero. Actum Romæ in Palatio ſolitæ habitationis E.S. ſito in Regione Campitelli præſentibus ibidem audientibus, & intelligentibus Illmo D. Franciſco Maria Conſtantino Aſculano E.S. Auditore, & Curiæ Capitolii primo Collaterali, & D.Gregorio Binetto Romano E.S. Ratiocinatore teſtibus ad prædicta omnia, & ſingula vocatis, habitis ſpecialiter atque rogatis.

De Dote, & Jurepatronatu.

Ego Auguſtinus Sabbatuccius Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Notarius de præmiſſis rogatus præſens Inſtrumentum ſubſcripſi, & publicavi requiſitus.

Loco ✻ Signi.

§.3. Quare Nos firmiori præmiſſorum omnium, & ſingulorum robori, & efficaciæ, quantum cum Domino poſſumus, providere, ac novæ Eccleſiæ prædictæ ſtatui pro Paſtoralis Officii noſtri debito opportune conſulere, dictumque Livium Ducem, præclarorum ejus meritorum intuitu, ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes; Motu proprio non ad ejuſdem Livii Ducis, aut alterius pro eo, aliuſve perſonæ cujuſcumque, Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine venditionem ſupradictæ Domus olim Regularis S.Mariæ in Porticu, omniumque, & ſingulorum aliorum bonorum præfatorum dictæ Annæ Moronæ a memoratis Clericis Regularibus Domus Regularis S.Mariæ in Campitellis, ac retroceſſionem, & retrovenditionem ejuſdem Domus olim Regularis, aliorumque bonorum venditorum hujuſmodi præfato Thomæ Odeſcalcho ab eadem Anna emptrice reſpective factas, ut præfertur, confectaque deſuper bina Inſtrumenta publica ſupra enunciata, cum omnibus ſingolis pactis, & conditionibus, aliiſque in eis quomodolibet contentis, & expreſſis, ac inde ſecutis quibuſcumque, de quibus omnibus, & ſingulis plene ſumus informati, certamque, & individuam notitiam habemus, & talem Nos habere harum ſerie atteſtamur; necnon dotationem præfatæ novæ Eccleſiæ S.Gallæ a memorato Livio Duce, ſicut præmittitur, factam, ac confectum deſuper Inſtrumentum præinſertum, omniaque, & ſingula in eo contenta, & expreſſa, ac inde ſecuta, & ſecutura quæcumque tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, efficaciam, & validitatem adjungimus, & adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti, & ſolemnitatum quarumcumque tam ex Juris communis, & Conſtitutionum, & Decretorum Apoſtolicorum, necnon dictæ Urbis, aliorumque quorumlibet Statutorum, eorumque novarum additionum, ac reformationum præſcripto, ſeu de ſtylo, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet in ſimilibus etiam de neceſſitate obſervandarum, & alios quoſcumque, etiam quantumvis formales, & ſubſtantiales, ac naturales, & incogitatos, & inexcogitabiles defectus, ſi qui in præmiſſis, vel eorum aliquo principaliter, vel acceſſorie, antecedenter, vel conſequenter, aut concomitanter, vel alias quovis modo intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, intelligi, vel prætendi quomodocumque, & quandocumque poſſent, etiamſi tales ſint, ut nonniſi facta eorum ſpecifica,

Confirmatio ſupra relatorum omnium.

ca, & individua mentione, & expreſſione, ſanari poſſiot, ſupplemus, & ſanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus,

Quodcumque jus ſuper d. Eccleſiâ aliis omnibus abdicatur.

§.4. Præterea omne jus, quod præfatis Clericis Regularibus venditoribus in, vel ſuper ſupradicta veteri Eccleſia S. Mariæ in Porticu jam, ſicut præmittitur, juſſo noſtro deſtructa, & demolita iu primodicto Inſtrumento venditionis quomodolibet reſervatum fuit, quodque jam ipſi Clerici Regulares, eorumque Domus Regularis, & Congregatio Matris Dei, quam ſupradicta Univerſitas Candelariorum, ejuſque homines in, vel ſuper eadem veteri Eccleſia, ejuſque Altaribus, membris, & pertineotiis quibuſcumque, aut etiam forſan ſuper nova Eccleſia, quæ, ut præfertur, D. Livii Ducis impenſa ædificatur, ex præmiſſorum, aliave quacumque cauſa, occaſione, titulo, colore, prætextu, & capite, etiam quantumvis legitimo, & juridico, quomodocumque, & qualitercumque, ac quandocumque, prætendere, ſive ad ſe ſpectare, & pertinere aſſerere poſſent reſpective, ab eiſdem Clericis Regularibus, eorumque Domo Regulari, & Congregatione, ac ab Univerſitate Candelariorum, ejuſque Hominibus prædictis reſpective motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine paribus harum ſerie perpetuo abdicamus, ſicque abdicatum penitus, & omnino perimimus, & extinguimus; necnon eamdem novam Eccleſiam, ejuſque Altaria, membra, & pertinentias quaſcumque ab omni, & quocumque jure hujuſmodi eximimus, & plenarie liberamus, ac liberam, & immunem, ac exemptam, liberaque, immunia, & exempta, illique nullatenus obnoxiam, & obnoxia eſſe, & perpetuo fore, oec ipſos Clericos Regulares, eorumque Domum Regularem, & Congregationem hujuſmodi, oeque Univerſitatem Candelariorum, ejuſque Homines præfatos quicquam juris, vel actionis in eadem nova Eccleſia, ejuſque Altaribus, membris, & pertinentiis quibuſcumque, aut ad illam, vel illa prætendere quoquo modo unquam poſſe decernimus, & declaramus. Ac tandem novam Eccleſiam ex nunc prout ex tunc poſtquam ejus fabrica perfecta, & abſoluta fuerit, itaut Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium in ea celebrari poſſit, & e contra iu Eccleſiam ſine cura ſæcularem a quavis alia Eccleſia, Domo Regulari, Monaſterio, Congregatione, & Ordine, & loco pio independentem, & liberam, ſub titulo, ſeu invocatione S. Gallæ, ad Omnipoteotis Dei gloriam, ipſiuſque S. Gallæ honorem; in ipſa autem nova Eccleſia unam Capellaniam; quæ mere manualis exiſtat, nec unquam perpetuum Eccleſiaſticum Beneficium, aut titulus collativus eſſe poſſit, pro uno Capellano Clerico Sæculari, etiam alienigena, ac Ultramontano, & Ultramarino, in Sacro Presbyteratus Ordine, vel ſaltem in ea ætate conſtituto, ut intra annum ad eumdem Ordinem promoveri poſſit, & debeat, futuro inibi Cappellano ad nutum infraſcripti, & pro tempore exiſtentis Eccleſiæ hujuſmodi Patroni, etiam abſque ulla cauſa toties, quoties ipſi Patrono videbitur, & placuerit, & ad merum ejus outum, libitum, & arbitrium, remota etiam, ac ſecluſa quacumque allegatione odii, vel malevolentiæ, amovibili, qui Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium quotidie in eadem Eccleſia celebrare, ſen celebrari facere, ipſiuſque Eccleſiæ; ac ejus Sacriſtiæ, & Altarium curam, & cuſtodiam habere teneatur, & cui pro ſui ſtipendio quadraginta ſcuta d. monetæ ex redditibus bonorum a præfato Livio Duce io dotem d. novæ Eccleſiæ, ut præfertur aſſignatorum annuatim præſtari debeant, motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine prædictis earumdem tenore perpetuo erigimus, & inſtituimus;

Erectio Eccleſiæ ſub titulo S. Gallæ, nec non Capellaniæ amovibilis.

Aſſignatio Dotis pro Capellano, & Eccleſia.

Ipſique novæ Eccleſiæ ſic erectæ, & inſtitutæ pro illius dote, ac d. Capellani ſtipendio hujoſmodi, ac ipſius Eccleſiæ, ejuſque Fabricæ, Sacriſtiæ, ſupellectilium, luminum, & Altarium manutentione, aliiſque illius uſibus, & neceſſitatibus præfata a memorato Livio Duce, ſicut præmittitur, aſſignata, & alia quæcumque bona, proprietates, canones, cenſus, fructus, redditus, & proventus, pecunias, res, actiones, & jura quæcumque tam per Nos, vel Succeſſores noſtros Romanos Pontiſices, quam per d. Livium Ducem, & alias quaslibet perſonas in futurum quandocumque, & quomodocumque eidem novæ Eccleſiæ, ejuſque Fabricæ, & Sacriſtiæ, etiam per modum eleemoſynæ, donanda, aſſignanda, unienda, offerenda, concedenda, vel relinquenda, itaut liceat pro tempore exiſteoti novæ Eccleſiæ hujuſmodi Patrouo nomine ejuſdem Eccleſiæ per ſe, vel alium, ſeu alios per eum pro ſuo arbitrio deputandos, & amovendos, illorum omuium, & ſingulorum veram, realem, corporalem, & actualem poſſeſſionem, ſeu quaſi poſſeſſionem, abſque ſpolii, vel attentatorum vitio, & ſine cujuſcumque Judicis Decreto, miniſterio libere apprehendere, & apprehenſam perpetuo retinere, illaque locare, dislocare, regere, & adminiſtrare, ac illorum fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque percipere, exigere, & levare, ac in præfitæ novæ Eccleſiæ, ejuſque Fabricæ, & Sacriſtiæ, & non in alios uſus, & neceſſitates convertere, & erogare, noſira, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis Diœceſani loci, almæ Urbis Vicarii, vel cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitndine, ac tenore prædictis itidem perpetuo ex nunc, prout ex tunc poſtquam donata, aſſignata, unita, oblata, conceſſa, & relicta fuerint, & e contra, applicamus, aſſignamus, concedimus, approbamus, & incorporamus.

Ejus libera adminiſtratio Patronis attributa.

Conceſſio Juriſpatronatus, & deputandi Miniſtros ad inſtar Regii.

§.5. Porro præfato Livio Duci quandiu vixerit, & poſt illius obitum ejus deſcendentibus, ac hæredibus, & Succeſſoribus quibuſcumque ex cauſa dotationis, & totalis a fundameotis conſtructionis dictæ novæ Eccleſiæ S. Gallæ ex nunc, prout ex tunc poſtquam oova Eccleſia hujuſmodi ipſius Livii Ducis impenſa, ut præfertur, perfecta, & abſoluta fuerit, & e contra Juſpatronatus ipſius novæ Eccleſiæ S. Gallæ, ac Jus deputandi, & conſtituendi præfatum Capellanum, alioſque Officiales, & Miniſtros quoſcumque ejuſdem novæ Eccleſiæ, eoſque ſic deputatos, & conſtitutos, & eorum quemlibet pro mera ſua voluntate, arbitrio, nutu, & libitu, ac etiam ſemota, & ſecluſa, & non obſtaute quacumque allegatione odii, & malevolentiæ toties, quoties voluerint amovendi, & alios in locum amotorum deputandi, & conſtituendi, itaut ſic pro tempore deputatis, & conſtitutis ſpolium, manutentio, ſeu quælibet alia actio, defenſio, allegatio, vel exceptio adverſus amotiones hujuſmodo numquam competat, motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine paribus harum

rum ſerie ſimiliter perpetuo reſervamus, concedimus, & aſſignamus. Decernentes, & declarantes Juſpatronatus, & Jus deputandi Capellanum, alioſque Officiales, & Miniſtros hujuſmodi Laicorum, nobilium, & illuſtrium, ac Principum, & in omnibus, & per omnia ad inſtar Regum vere exiſtere, ac Livio Duci, aliiſque futuris Patronis prædictis non ex privilegio, ſed ex vera, reali, & actuali dotatione, ac totali, & integra a fundamentis ædificatione, & conſtructione novæ Eccleſiæ hujuſmodi competere, & ad illos ſpectare, & pertinere, ac propterea ipſum Juſpatronatus, ac deputandi, & conſtituendi hujuſmodi vere Laicorum, ſeu Laicale nobilium, & illuſtrium, ac Principum, & adinſtar Regum eſſe, veramque, & propriam, ac non fictam naturam Juriſpatronatus, ac deputandi, conſtituendi, & amovendi laicalem, ac talem eſſentiam, ſubſtantiam, qualitatem, validitatem, & roboris firmitatem, vim, & effectum habere, & obtinere, ac Livio Duci, aliiſque futuris Patronis prædictis, & eorum cuilibet in omnibus, & per omnia abſque ulla prorſus differentia ſuffragari debere. Ac uti tale ſub quacumque derogatione, etiam cum quibuſvis prægnantiſſimis, & efficaciſſimis verbis, clauſulis, ac irritantibus, aliiſque fortioribus Decretis, etiam cum clauſula quorum tenores in quacumque diſpoſitione, etiam per viam Legis, & Conſtitutionis Generalis, ac Regulæ Cancellariæ Apoſtolicæ, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet, tam per Nos, quam per quoſcumque Romanos Pontifices Succeſſores noſtros, etiam in craſtinum cujuſcumque eorum aſſumptionis ad Summi Apoſtolatus apicem, pro tempore facta, conceſſa, & emanata nullatenus comprehendi, ac illi nullo unquam tempore etiam ratione cujuſvis litis pendentis, vel alio quocumque prætextu, ac ex quavis cauſa quantumvis urgenti, & legitima etiam per Nos, vel Romanos Pontifices Succeſſores noſtros pro tempore, exemptos, ac Sedem Apoſtolicam, aut illius etiam de Latere Legatos, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ſeu cujuſvis intuitu, vel contemplatione, per quaſcumque Literas Apoſtolicas, etiam in ſimili forma Brevis, etiam quaſcumque derogatoriarum derogatorias, ac fortiores, & inſolitas clauſulas, irritantium, & alia contraria Decreta quæcumque continentes, etiam toto, & integro præſentium tenore inſerto, ac de Patronorum, ſeu cujuſvis alterius conſenſu, aut alias quomodolibet derogari poſſe, vel debere, aut derogatum cenſeri.

Quod jus ſub nulla derogatione comprehenditur.

Nec per præfatam Capellaniam, cæteraque dictæ novæ Eccleſiæ Officia, & Miniſteria quomodolibet nuncupata unquam appellatione Beneficii, vel Officii Eccleſiaſtici, etiam latiſſime ſumpto vocabulo, comprehendi, vel comprehenſa cenſeri, neque illa, nec ipſam novam Eccleſiam per nos, aut quoſcumque Romanos Pontifices Succeſſores noſtros, & Sedem prædictam, illiuſque etiam de Latere Legatos, aut noſtrum, ſeu pro tempore exiſtentis Romani Pontificis Vicarium, in Urbe præfata in ſpiritualibus generalem, alioſque quoſlibet quacumque auctoritate fungentes, & functuros, etiam ex quacumque quantumvis pia, & favorabili cauſa, in perpetuos, & collativos titulos erigi, ſeu collativa quovis modo effici, & reddi, nec ullo unquam tempore conferri, commendari, aut alias quomodolibet de iis diſponi, neque novæ Eccleſiæ, illiuſque Fabricæ, Sacriſtiæ, & Capellaniæ hujuſmodi bona, res, jura, fructus, redditus, proventus, & emolumenta quæcumque pro dote alterius Eccleſiæ, ſeu Beneficii, ſeu Beneficiorum, vel locorum piorum quorumcumque tam erectorum, quam erigendorum, vel in quovis alios uſus applicari poſſe.

Uti nec Capellania, & Officia ſub nomine Beneficii.

Quidquid autem in contrarium præmiſſorum per quoſcumque quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, etiam Romanos Pontifices Succeſſores noſtros attentari contigerit, ex nunc, prout ex tunc, & e contra cum omnibus inde ſecutis, & ſecuturis irritum, ac inane, nulliuſque roboris, vel momenti eſſe, & fore, & ſtatum novæ Eccleſiæ, & Capellaniæ, cæterorumque Officiorum, & Miniſteriorum eorumdem nequaquam immutare, vel alterare, aut immutaſſe, vel alteraſſe, ſeu titulum, etiam coloratum, aut poſſeſſionis cauſam tribuere, vel tribuiſſe, ſed titulum, & poſſeſſionem, cæteraque attentata hujuſmodi ſemper, & quandocumque præſentium auctoritate infecta, ac invalida, infirma, irrita, & nulla exiſtere, & fore, & illis minime obſtantibus ſtatum novæ Eccleſiæ, Capellaniæ, Officiorum, & Miniſteriorum hujuſmodi in omnibus, & per omnia, prout præſentibus diſponitur, illæſum, & immutabilem perpetuo permanere, & ſervari debere, motu, ſcientia, deliberatione, poteſtatis plenitudine, & tenore prædictis, decernimus, declaramus, & pronunciamus.

Opus alendi pauperes Patronorum arbitrio permittitur.

§.6. Cæterum in plena, libera, & omnimoda poteſtate, meraque facultate d. Livii Ducis, ejuſque deſcendentium, ac hæredum, & ſucceſſorum quorumcumque d. novæ Eccleſiæ Patronorum pro tempore exiſtentium, eſſe volumus ſupradictum opus pium excipiendi hoſpitio, & alendi pauperes mendicos per Urbem vagantes apud eamdem novam Eccleſiam quamdiu, & quatenus, ac prout eis libuerit, etiam Vicarii præfati, aut cujuſcumque alterius licentia deſuper minime requiſita, exercere, ſeu exerceri facere; ita tamen ut opus pium hujuſmodi quandocumque eis, eorumve cuilibet placuerit omittere, & relinquere, ab illius exercitio, & continuatione ceſſare valeant, nec ad illud continuandum, tametſi illud per longum, & longiſſimum, etiam centum annorum tempus exercuiſſe, & exerceri curaſſe reperirentur, a quoquam ullo unquam tempore quomodolibet cogi, vel compelli, aut deſuper quovis modo moleſtari, perturbari, vel inquietari poſſint.

Clauſulæ à

§.7. Decernimus pariter eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod ſupradicti Clerici Regulares, eorumque Superiores, & Homines, & Officiales d. Univerſitatis Candelariorum, & alii quilibet cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis exiſtant, in præmiſſis, vel eorum aliquo jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarint, adductæ, & coram præfato Urbis Vicario, alioque quolibet verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, legitima, pia, favorabili, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, ac graviſſimi præjudicii, nullo unquam tem-

Digitized by Google

tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, in controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris reduci, ſive adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudque quodcumque juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu juvare ullo modo poſſe, neque ipſas præſentes Literas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium confirmationum, abdicationum, erectionum, applicationum, reſervationum, aliarumque gratiarum, & diſpoſitionum revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus comprehendi, aut comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanaverint, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo ſub quacumque poſteriori data per præfatum Livium Ducem, cæteroſque pro tempore exiſtentes d. novæ Eccleſiæ Patronos, eorumque quemlibet quandocumque eligenda conceſſas, validaſque, & efficaces eſſe, & fore, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime, & perpetuo ſuffragari, ac etiam vim validi, efficacis, & jurati contractus inter nos, ac Sedem, & Cameram Apoſtolicam ex una, ac Livium Ducem, alioſque futuros Patronos præfatos ex altera partibus, etiam ex titulo vere oneroſo inviti habere, & obtinere, necnon eoſdem Livium Ducem, cæteroſque Patronos, vel quoſvis alios ad eaſdem præſentes Literas in toto, vel in aliqua eorum parte in judicio, vel extra illud quavis occaſione, & cauſa exhibendum, probandum, ſeu verificandum, vel juſtificandum nullo unquam tempore teneri, nec ad id cogi, vel compelli ullatenus poſſe, vel debere; quinimo etiamſi ipſæmet præſentes Literæ non exhiberentur, & nuſquam apparerent, nec apparere poſſent, nihilominus illas pro verificatis, ac pleniſſime probatis, & juſtificatis haberi.

§.8. Sicque noſtræ mentis, intentionis, & incommutabilis voluntatis fuiſſe, & eſſe atteſtamur, atque ita, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici, & Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generalem Auditores, ac S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, Urbis prædictæ Vicarios, & d. Cameræ Apoſtolicæ præſidentes Clericos, Theſaurarium Generalem, cæteroſque Officiales, & Miniſtros, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eiſdem, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis præmiſſis, ac de jure quæſito non tollendo, cæteriſque noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, necnon quatenus opus ſit rec. mem. Pii Papa IV. prædeceſſoris pariter noſtri de gratiis qualecumque intereſſe d. Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, itaut præſentes Literas ibidem præſentari, ac regiſtrari numquam neceſſe ſit, ac piæ mem. Pii V. de creandis cenſibus, & Greg. XIII. Romanorum Pontificum, etiam prædeceſſorum noſtrorum ſuper jure congrui, aliiſque Apoſtolicis, ac Univerſalibus, provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Urbis, Domus Regularis, & Congregationis præfatorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, vel alia quavis firmitate roboratis, ſtatutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, etiam dilectis filiis Populo Romano contra Forenſes, & Alienigenas, ac præfatis, aliiſque perſonis, & locis quibuſcumque, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis; & Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac etiam pluries, & quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis, etiamſi in eis caveatur expreſſe, quod ejuſmodi Capellaniæ, etiam ad nutum Patronorum, etiam abſque ulla cauſa amovibiles, aliaque Officia Eccleſiaſtica, & Beneficia Urbis prædictæ nullis, niſi Civibus Romanis, aut Civium Romanorum, Originariorum filiis, & forſan aliis certo inibi expreſſo modo qualificatis concedi, nullique, niſi Cives Romani, & Civium Romanorum Originariorum filii, & forſan alii prædicti ad illa deputari poſſint, & alias de illis per Sedem prædictam, ac Patronos pro tempore factæ diſpoſitiones nullæ ſint. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine præſentibus ſpecialiter, & expreſſe, ac pleniſſime, & ampliſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die V. Aprilis MDCLXXXVI., Pontificatus noſtri Anno Decimo.

CLXV.

Confirmantur Literæ Clem. X. ſuper erectione Hoſpitii de Urbe pro iis, qui ad fidem veniunt necnon traditur facultas illud transferendi. Dat. 22. Apr. 1686. An. 10.

Extat Conſtit. præcedenti erectio Hoſpitii pro nudis pauperibus, ubi etiam notantur literæ Clement. X.

ab

ab Innoc. XII. quoque erigitur Hoſpitium Pauperum Invalidorum Conſtitut. ed. 1693. X. Kalen. Jun. P. a.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SOlicitudo Paſtoralis Officii, quo Eccleſiæ Catholicæ per univerſum Terrarum Orbem diffuſæ regimini divina diſpoſitione præſidemus nos admonet, ut ovibus, quæ Satanæ verſutia a caulis Domini ſeductæ, per hæreſum, errorumque vepreta miſere vagantur, ad boni Paſtoris ovile reducendis jugiter ſtudeamus, & reductas ſpiritualibus, temporalibusque favoribus, quantum Nobis ex alto conceditur, confoveamus; ac proinde ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris conſimili conſilio pie, prudenterque inſtituta, atque ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, ac illibata perſiſtant Apoſtolici muniminis Noſtri patrocinio libenter conſtabilimus, aliaque pro rerum, & temporum qualitate deſuper ordinamus, prout in Domino ſalubriter expedire arbitramur.

Dictum Hoſpitium erectū fuit a Clem. X. in domo Eremitarum ad Portam Angelicam.

§. 1. Dudum ſiquidem fel. rec. Clemens Papa X. Prædeceſſor Noſter Hoſpitium pro illis, qui per Dei gratiam ab hæreſi converſi ad fidem Catholicam ſponte veniunt, in Domo Eremitarum Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Gratiarum ad Portam Angelicam de Urbe poſitæ annexa perpetuo erexit, & inſtituit, ipſumque Hoſpitium Palatii Apoſtolici membrum eſſe, ac illius hoſpites, & Miniſtros privilegiis, & prærogativis Familiarium Pontificiorum frui, necnon Hoſpitium, ejuſque bona, ac Hoſpites, & Miniſtros hujuſmodi per Congregationem particularem Clericorum, & Laicorum regi, & adminiſtrari voluit, aliaque diſpoſuit, & ordinavit, prout plenius continetur in ipſius Clementis Prædeceſſoris Literis ſub plumbo deſuper expeditis, tenoris, qui ſequitur, videlicet: Clemens Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Inter alia. (*Reliqua vide ſuo loco*) Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1675. Tertio Idus Martii Pontificatus noſtri Anno Sexto.

Preces Congregationis d. Hoſpitii pro ejus tranſlatione ad Palatium Card. Gaſtaldi in Burgo S. Petri.

§. 2. Cum autem, ſicut pro parte dilectorum Filiorum Congregationis præfatæ ſuper regimine, & adminiſtratione dicti Hoſpitii, ſicut præmittitur inſtitutæ Nobis nuper expoſitum fuit, bon. me. Hieronymus, dum vixit S.R.E. Cardinalis Gaſtaldus nuncupatus, qui unus ex dicta Congregatione erat, idem Hoſpitium ex aſſe hæredem inſtituit, & quia propter anguſtias ſupradictæ Domus Eremitarum dicto Hoſpitio, ejuſque Hoſpitibus pro perpetua eorum habitatione, ut præfertur aſſignatæ, majorem que numerum ejuſmodi hæreticorum, qui fidei Catholicæ veritatem amplexi, ad Hoſpitium ipſum in dies veniunt ampliorem eis habitationem parari debere cognoverat, Palatium ſuum in Civitate noſtra Leonina, ſive Burgo Sancti Petri poſitum illorum habitationi deſervire deſideraverit: ac proinde dicti Exponentes in executionem piæ mentis ejuſdem Hieronymi Cardinalis, capta ejuſdem Palatii poſſeſſione actuali, partem illius ad formam Hoſpitio convenientem redegerint, & adaptaverint, cupiantque Hoſpitium, illiuſque Hoſpites, & Miniſtros præfatos illuc transferre, & transportare poſſe: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, erectionem, & inſtitutionem Hoſpitii ſupradicti in præfata Domo Eremitarum a memorato Clemente Prædeceſſore factas, ut præfertur, expeditaſque deſuper illius literas præinſertas cum omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, & indultis, ac diſpoſitionibus, conceſſionibus, facultatibus, & ordinationibus, aliiſque in eis contentis, & expreſſis, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Ac eiſdem Exponentibus, ut ipſi Hoſpitium præfatum, illiuſque Hoſpites, & Miniſtros a ſupradicta Domo Eremitarum in Palatium prædictum transferre, & transportare; Ipſi autem Hoſpitio poſtquam ſic translatum, & transportatum fuerit, illiuſque Hoſpitibus, Miniſtris, & perſonis quibuſcumque in eodem Palatio pro tempore degentibus, omnibus, & ſingulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, aliiſque gratiis, & indultis tam ſpiritualibus, quam temporalibus per præinſertas Clementis Prædeceſſoris literas quomodolibet conceſſis, ut prius, uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant reſpective, ſalva tamen in ſuo robore quoad reliqua omnia, & ſingula remanente earumdem Clementis Prædeceſſoris literarum diſpoſitione, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Confirmatio Erectionis Hoſpitii, & literarum Clem. X.

Conceſſio transferendi Hoſpitium cū ſuis juribus & privilegiis.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in Literis præinſertis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcat. die XXII. Aprilis MDCLXXXVI. Pontificatus noſtri anno Decimo.

CLXVI.

Statuitur, ut Loca Sancta Palæſtinæ a Fratribus Ord. S. Franciſci de Obſervantia, uti prius cuſtodiantur.

Dat. 30. Apr. 1686. An. 10.

Alia

Alia privilegia horum Fratrum vide Conſtitut. edit. 1679., Novemb. 27. P.4., & Conſt. ed.1686., Septemb.5. P.10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

A Rege, & Regina Siciliæ traditæ fuere Loca Sancta Palæſtinæ cuſtodiæ prædictorum Fratrum

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Marinus Sormanus Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod cum dudum clar. me. Robertus Rex, & Sancia Regina Siciliæ a tunc exiſtente Suldano Babyloniæ, qui Sepulchrum Domini, & alia Sacra Loca Ultramarina proprio ipſius Redemptoris ſanguine dedicata detinebat occupata, obtinuiſſent, ut Fratres dicti Ordinis intra Eccleſiam ejuſdem Sepulcbri poſſent continue commorari, & ibidem Miſſarum ſolemnia, & alia Divina officia ſolemniter celebrare; & jam certi Fratres Ordinis prædicti actualiter eſſent ibidem, dictuſque Suldanus Cœnaculum Domini, & Capellam, in qua Apoſtolis Spiritus Sanctus apparuit, & aliam Capellam, in qua Chriſtus Beato Thomæ præſente, poſt Reſurrectionem ſuam Apoſtolis ſe oſtendit; Regi, & Reginæ conceſſiſſet eiſdem; ipſa vero Regina locum ædificaſſet in Monte Sion, intra quem Cœnaculum, & dictæ Capellæ ſita erant, ubi videlicet Fratres dicti Ordinis ſumptibus propriis continue tenere intendebat, ad divinum obſequium in Sepulchro, & aliis prædictis locis Sacratiſſimis impendendum, ac tres perſonas Sæculares, etiam, quæ ipſis Fratribus ſervirent, & neceſſaria adminiſtrarent.

Facultas ſeligendi dictos Fratres data fuit a Clem. V. Miniſtris Generali, & Terræ Laboris.

Felic. rec. Clemens Papa V. Prædeceſſor Noſter volens eorumdem Regis, & Reginæ votis, & deſideriis annuere, Generali, & Terræ laboris Ordinis prædicti Miniſtris, & cuilibet eorum vocandi, tunc, & in poſterum ad eorum præſentiam auctoritate Apoſtolica ad requiſitionem dictorum Regis, & Reginæ, vel alicujus eorum, aut ſucceſſorum ſuorum, de conſilio Seniorum dicti Ordinis, Fratres idoneos, & devotos de toto Ordine, uſque ad certum numerum, de quibus conſiderata qualitate negotii vidiſſent expedire, & eos ad ſerviendum in divinis, tam in Eccleſia dicti Sepulchri Dominici, quam in Sacro Cœnaculo, & Capellis prædictis, habita prius informatione de conditione Fratrum ipſorum, quos vocaviſſent a Miniſtris Provincialibus dicti Ordinis; unde Fratres ipſi pro tempore aſſumerentur, deputandi, eoſque ad partes illas deſtinandi, ac etiam alios ex ipſo Ordine, cum aliqui ex eis defeciſſent, toties, quoties expediret, ſubrogandi, ac eis dandi licentiam ibidem commorandi; contradictores quoque per cenſuram Eccleſiaſticam, appellatione poſtpoſita compeſcendi, plenam, & liberam ſub certis modo, & forma tunc expreſſis, conceſſit facultatem, & alias prout in ipſius Clementis Prædeceſſoris Literis 11. Kal. Decembris Pontificatus ſui anno primo deſuper expeditis uberius dicitur contineri.

Expulſio dd. Fratrum poſt quatuor ſæcula.

§.1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat Loca Sancta prædicta ſubinde a Fratribus dictis quatuor fere ſæculorum decurſu cuſtodita fuerint; ſed Turcæ nuper illos inde ejecerint, & Schiſmaticos eorum loco introduxerint, qui illa de præſenti detinent occupata. Ipſe vero Petrus Marinus Miniſter Generalis, qui antequam ad Generalatum Ordinis prædicti aſſumeretur, quinquennii ſpatio eorumdem Sanctorum Locorum Regimini, & Cuſtodiæ præfuit, in Viſitatione Provinciarum Germaniæ, & Hungariæ dicti Ordinis, quam nuper obivit, & in cujus decurſu Vexillum Sanctæ Crucis intra limites Conventus ſui Ordinis in Oppido Neuheuſelæ Chriſtianorum armis è manibus Turcarum fortiter recuperato, reconciliata ejuſdem Ordinis Eccleſia ibidem exiſtente cum ſingulari animi ſui gaudio plantavit, cum Principibus Chriſtianis ſacro fœdere contra eoſdem Turcas ſociatis, de præfatis locis Sanctis, & præſertim Sepulchro Dominico ad Cuſtodiam Fratrum dicti Ordinis reſtituendis omni ſtudio egerit, ipſique Principes ei declaraverint, ſibi in animo firmiter fixum eſſe ſuper præſenti bello cum Turcis prædictis nullo modo paciſci, niſi inter præcipuos articulos reintegratio, atque reſtitutio eorumdem Fratrum ad priſtinam Cuſtodiam Sanctorum Locorum Palæſtinæ, & præcipue Sepulchri Dominici omnino ſtabiliatur.

Miniſtri Gen. opera apud Principes fœderatos contra Turcas pro recuperatione SS. Locorum.

Preces Miniſtri Generalis.

Nobis propterea dictus Petrus Marinus Miniſter Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur laudabilem eorumdem Principum confœderatorum zelum, atque pietatem plurimum in Domino commendantes, eorumque piis votis, & animis paterna charitate benedicentes, ac eumdem Petrum Marinum Miniſtrum Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſupradicta Sancta loca Palæſtinæ, ſive Terræ Sanctæ, ac præſertim Sanctiſſimum Domini N. Jeſu Chriſti Sepulchrum, quemadmodum ante hac, & uſque ad nuperam præfatorum Schiſmaticorum occupationem, atque uſurpationem per Fratres Ordinis præfati ex hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ conceſſione cuſtodita, recta, & gubernata fuerunt, ita in poſterum quoque ab iiſdem Fratribus cuſtodiri, regi, & gubernari debere auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Statutum de cuſtodiendis locis SS. a dd. Fratribus, uti ante expulſionem.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quo-

modo-

modolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus, haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcat. die XXX. Aprilis MDCLXXXVI. Pontificatus noſtri Anno Decimo.

CLVII.

Dat. 30. Maji 1686. An. 10.

Conceduntur Indulgentiæ Perpetuæ Fratribus S. Franciſci de Obſervantia docentibus doctrinam Chriſtianam, ac Chriſtifidelibus eam audientibus, & ad id cooperantibus.

Conceſſæ fuerunt Indulgentiæ Confraternitatibus Doctrinæ Chriſtianæ à Paulo V. Conſt. ed. 1607., Octob. 6., P. 3. Horum vero Fratrum Indulgentiæ leguntur hujus Pontificis Conſt. ed. 1670., Jun. 11. Pont. 1. & Conſt. ed. 1787. Jan. 22. P. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pietatis, & Chriſtianæ charitatis opera ubique locorum cum divini cultus incremento exerceri cupientes, Chriſtifideles quoſcumque, præſertim ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantes, ut ad illa exercenda promptiores reddantur, indulgentiis, & peccatorum remiſſionibus invitamus, prout ad Chriſtianam propagandam religionem, & animarum ſalutem procurandam conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ Conceſſionis.

§.1. Cum itaque (ſicut accepimus) dilecti filii Fratres Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum inter pia, quæ exercent, opera, etiam pueros, & adultos quoſcumque per univerſum Chriſtianum Orbem Catbolicæ fidei rudimenta, & Chriſtianas omnes virtutes accurate doceant; Nos pro noſtri paſtoralis officii munere hoc pium, Chriſtianæque Reipublicæ neceſſarium opus, ex quo hactenus uberrimi fructus provenerunt, ac multo uberiores poſtbac proventuros ſperamus, confovere volentes, ut eorumdem fratrum devotio ad dictum opus exercendum in dies magis augeatur, de Omnipotentis Dei Miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ſupplicationibus quoque dilecti Filii Franciſci Diaz a Sancto Bonaventura Commiſſarii Generalis Curiæ pro familia ultramontana dicti ordinis, nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus & ſingulis dicti Ordinis Fratribus, & aliis univerſis Chriſtifidelibus ubivis locorum exiſtentibus ac cum iiſdem Fratribus ad infraſcripta cooperantibus, qui de ſuperiorum ſuorum licentia reſpective, ac de conſenſu Ordinariorum locorum pueros, & adultos quoſcumque doctrinam Chriſtianam juxta Decreta Concilii Tridentini docere, aut eidem dum docetur intereſſe conſueverint, ſi vere pœnitentes, & confeſſi, ſanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento die feſto ab eiſdem Ordinariis in Eccleſiis, in quibus doctrina Chriſtiana docetur, ſemel in anno deſignando refecti fuerint, plenariam; nec non ipſis, qui vere ſimiliter pœnitentes, & confeſſi dictum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, aut id facere non valentes, animo contrito nomen Jeſu ſaltem corde in mortis articulo devote invocaverint plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus.

Preces Commiſſarii Gen. Ultram.

Conceſſio Indulgētiæ plenariæ.

Indulgentia perpetua.

Septē annorū & totidē quadragen.

Præterea illis, qui pariter vere pœnitentes, & confeſſi ſemel quolibet menſe Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas, qui vero in cauſa fuerint, ut pueri, famuli, aut quævis aliæ perſonæ ad doctrinam Chriſtianam eant, ducentos dies;

Ducentorum dierum.

Stationū Urbis.

& qui diebus ſtationum almæ Urbis Noſtræ hanc doctrinam in Eccleſiis, aut Oratoriis de Ordinariorum licentia docuerit, ac etiam illi, qui ad eamdem diſcendam acceſſerint, eaſdem Indulgentias conſequerentur, quas conſequerentur, & conſequi poſſent ſi Eccleſias ſtationum ejuſdem Urbis perſonaliter viſitarent; eaſdem etiam Indulgentias Viſitatores Scholarum doctrinæ hujuſmodi, qui ex commiſſo ſibi officio viſitabunt illas ſcholas, quas illo die viſitare poterunt conſequantur, ſi peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint:

Centum dierum.

Septem annorum.

inſuper illis, qui diebus hanc doctrinam Chriſtianam, aut publice, aut privatim, ut præmittitur, explanaverint, centum dies, nec non omnibus, & ſingulis præceptoribus, qui diebus feſtis diſcipulos ſuos ad doctrinam Chriſtianam duxerint, eoſque illam docuerint, ſeptem annos, & qui diebus feriatis in propriis ſcholis eamdem doctrinam explicaverint aut collationes fecerint, licet illo die non intervenerint in aliqua ſchola docendi cauſa, ſeptem annos:

Centum dierum.

Omnibus autem, & ſingulis Patribus, & Matribus familias, qui in ſuis domibus liberis, famulis, & familiaribus utriuſque ſexus doctrinam Chriſtianam ſimiliter explanaverint, qualibet vice id fecerint, centum dies;

Septem annorum.

Decem annorum.

Centum dierum.

item iis qui per Civitates, Terras, & alia loca, Viros, Mulieres, aut pueros ad diſcendam eamdem doctrinam Chriſtianam ducendi cauſa circumierint, ſeptem annos, ac etiam qui extra Civitates ad illam ut præfertur docendam per Caſtra, & Villas exeunt, decem annos; omnibus etiam, & ſingulis Chriſtifidelibus, qui per mediam horam doctrinæ prædictæ, aut docendi cauſa ſtuduerint, aut eidem doctrinæ interfuerint, centum dies;

Ducentorum dierum.

eiſdem etiam, qui doctrinam prædictam docere ſolent, ſi Infirmos viſitaverint, quoties id fecerint ducentos dies de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet per eos debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clauſulæ.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Volumus autem, ut ſi aliquæ aliæ Indulgentiæ prædictis Fratribus præmiſſa peragentibus a Nobis, vel prædeceſſoribus noſtris ad tempus non dum elapſum, vel perpetuo duraturæ conceſſæ

ceſſæ fuerint, præſentes nullæ ſint; utque earumdem præſentium tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii generalis dicti Ordinis ſubſcriptis, & ſigillo Miniſtri Generalis ejuſdem Ordinis, vel alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitotæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXX. Maii MDCLXXXVI. Pontificatus noſtri Anno Decimo.

CLXVIII.

Dat. 19. Junii 1686. An. 10.

Confirmantur Decreta Congregationum Regul. & Immunitatis pro exemptione Syndicorum Ordinis S. Franciſci de Obſervantia a Foro ſæculari.

A Clem. VII. exempti fuere Conſt. ed. 1526., Apr. 16. Pont. 3.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Species facti.

Alias pro parte dilecti filii Franciſci Mariæ Tagliaferri Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod dudum nonnulli Romani Pontifices, & præſertim fel. rec. Nicolaus III., Nicolaus IV., Martinus IV., Martinus V., & Eugenius IV. Prædeceſſores noſtri, ut vera obſervantia, Regulæque puritas in Ordine prædicto vigeret, & magis augeretur, Fratreſque ipſius Ordinis ab omni dominio, & proprietate alieni conſervarentur, ſtatuerant, & ordinaverant, ut unicuique Conventui dicti Ordinis aſſignaretur unus Procurator, ſive Syndicus Apoſtolicus, qui omnes eleemoſynas, tam pecuniarias, quam aliarum rerum colligere, illaſque ſolum in neceſſitates Fratrum præfatorum applicare deberet. Et ſubinde rec. mem. Clemens Papa VII. etiam Prædeceſſor Noſter, intuitu laborum, quos ejuſmodi Syndici in beneficium dictorum Fratrum quocumque tempore, & quavis occaſione aſſidue ſuſtinebant, eoſdem Syndicos a foro ſæcolari exemerat, volens, ut in cauſis tam civilibus, quam criminalibus, & mixtis, nonniſi coram Judicibus Conſervatoribus eorumdem Fratrum Minorum de Obſervantia de juſtitia tenerentur, & alias, prout in ipſius Clementis Prædeceſſoris Literis, deſuper in ſimili forma Brevis die 16. Aprilis 1526. expeditis plenius dicitur contineri. Ac in eadem expoſitione ſubjuncto, quod nonnulli dicerent, privilegium hujuſmodi in aliqua ſui parte amplius in uſu non eſſe; alii vero prætenderent, illud Syndicis prædictis ratione eorum Officii tantum, non autem uti talibus perſonis competere: unde fiebat, ut Fratres prædicti, non ſine paupertatis, & Regulæ quam profitentur, ſuarumque conſcientiarum detrimento, neminem amplius reperire poſſent, qui eorum Syndici, ſive Procuratoris munus in ſe ſuſcipere, eumque laborem aſſumere vellent,

A Romanis Pontificibus inſtitutus fuit Syndicus pro unoquoque Cœnobio.

A Clem. VII. exemptus fuit a foro Sæculari.

Dubium ſuper ea re natum.

ideoque pro parte præfati Franciſci Mariæ Procuratoris Generalis dictæ Congregationi Cardinalium ſupplicato, ut non ſolum auctoritate Apoſtolica confirmaretur dictum privilegium, ſed etiam illud Syndicis, ſive Procuratoribus hujuſmodi, uti talibus perſonis competere declararetur; emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris ſequentis videlicet. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attenta remiſſione Libelli per Sanctiſſimum D. Noſtrum facta, referente Eminentiſsimo Norfolche, cenſuit, danda eſſe Oratori Decreta alias edita, nempe ſuper præmiſſis ſervandam eſſe præfatam Conſtitutionem ſan. mem. Clementis VII., prout præſentis Decreti tenore omnino ſervari mandat, & præcipit Romæ 28. Martii 1686. G. Cardinalis Carpineus. B. Panciaticus Secretarius. Porro cum dictus Franciſcus Maria Procurator Generalis prænarrata pariter expoſuiſſet Congregationi Venerabilium etiam Fratrum Noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium, ſuper immunitate Eccleſiaſtica, & controverſiis Juriſdictionalibus deputatorum: hæc Congregatio cenſuit, danda eſſe Decreta anteriora tenoris, qui ſequitur videlicet. — Sacra Congregatio ſuper immunitate, & controverſiis Juriſdictionalibus habita ſub die 26. Martii 1688. circa expoſita in præſenti libello dixit, danda eſſe Decreta; ut infra die 31. Maji 1639. Fanen. Provincialis Fratrum Minorum Obſervantiæ S. Franciſci, Sacra &c. cenſuit reſpondendum Epiſcopo, ut quoad exemptionem Syndici Fratrum Minorum Obſervantiæ loci de Cortocetto obſervare faciat Bullam Clementis VII., ſi in eo concurrant requiſita ejuſdem Bullæ die 17. Novembris 1622. Peruſina — Fratres S. Franciſci Minorum de Obſervantia. Sacra &c., cenſuit ſervandam eſſe Bullam Clementis VII. circa privilegium Fori, & exemptiones Syndicorum, & Procuratorum Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia. Die 4. Auguſti 1654. Fanen. Epiſcopus. An Syndicus Fratrum Minorum de Obſervantia S. Franciſci gaudere debeat privilegio fori, Sacra &c. cenſuit, hujuſmodi Syndicum gaudere privilegio fori juxta Conſtitutionem Clementis VII. die 23. Maji 1526. Romana. Pater Commiſſarius Generalis Curiæ quærit — An Syndici, & Procuratores Apoſtolici Conventuum ſuæ Religionis, gaudeant privilegio fori, etiam in cauſis, tam civilibus, & mixtis, motis ante inſtitutionem Officiorum virtute Bullæ Clem. fel. rec. Papæ VII. Sacra Congregatio &c. reſpondit, Syndicos Conventuum Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia S. Franciſci ex Bulla fel. rec. Clem. VII. gaudere privilegio fori tam in cauſis civilibus, quam criminalibus, & mixtis etiam motis ante eorum deputationem, ſeu Inſtitutionem ad Officium Syndicatus die 15. Februarii 1665. Recanaten. An Syndicus Monialium S. Claræ gaudeat privilegio fori, prout gaudent Syndici Fratrum Minorum de Obſervantia. Sacra &c. cenſuit, hujuſmodi Syndicum gaudere debere privilegio fori, in quorum fidem &c. Datum Romæ ſub hac die 20. Aprilis 1686. Loco ✠ Sigilli I. Patriarcha Antiochenus Secretarius.

Decretum Congr. Reg. pro executione Conſtitutionis Clem. VII.

Decreta Congregationis Immunitatis relato ſimilia.

§. 1. Cum autem ſicut idem Franciſcus Maria Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipſe Decreta hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtant,

Preces Procuratoris Generalis.

Digitized by Google

ſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri, plurimum deſideret. Nos ipſius Franciſci Mariæ Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuentes, eumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinſerta, a memoratis Congregationibus Cardinalium reſpective emanata auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate earumdem reſpective Congregationum Cardinalium.

Confirmatio relatorũ decretorum.

§. 2. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIX. Junii MDCLXXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Decimo

---

CLXIX.

Dat. 25. Junii 1686. Ap. 10.

Conceditur Magno Magiſtro Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani facultas recipiendi eos Franciæ, Alverniæ, & Provinciæ, qui actu hæreſim non profiteantur.

De facultatibus Magni Magiſtri vid. Urb. VIII. Conſt. ed. 1624., Mar. 29., P. 1. & Conſt. in ea laudatas. Item aliam Alex. VIII. Conſt. ed 1690., Aug. 5.. P. 1. ubi agitur de Hoſpitalis Ærario.

Dilecto Filio Moderno, & pro tempore exiſtenti Magno Magiſtro Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte fili ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

NOmine chariſſimi in Chriſto filii noſtri Ludovici Francorum Regis Chriſtianiſſimi Nobis nuper expoſitum fuit, quod cum hæreſis in Regno Franciæ cura, & ſtudio ipſius Ludovici Regis jam abolita, ac fere omnino extirpata reperiatur, & plurimi; qui illa infecti fuerant, Catholicæ fidei veritatem amplexi ſint, ſpeſque optima effulgeat fore, ut cæteri quoque, benedicente Domino, ad Sanctæ Romanæ, & univerſalis Eccleſiæ gremium revertantur: Ipſe Ludovicus de æterna ſalute, temporalibuſque commodis ſubditorum ſuorum Chriſtiana Charitate, Regiaque providentia ſolicitus plurimum cupit, illis, ac præſertim nobilibus, ſuos, ſuorumque progenitorum errores, & hæreſes, poſt eorum converſionem, non eſſe impedimento, quo minus in Religione iſtius Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani Chriſto militare, ac Chriſtianam Religionem, fidemq; orthodoxam adverſus Infideles, adſpirante ſuperni favoris auxilio, tueri, atque propagare, ſimulque natalium, & meritorum ſuorum prærogativis, congruentibuſque eorum virtuti præmiis, & honoribus frui, & gaudere valeant. Nobis propterea idem Ludovicus Rex humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Species facti.

Preces Ludovici Regis.

§. 1. Nos igitur ad præclara, omniſque humanæ laudis præconium longe ſupergreſſa ipſius Ludovici Regis in Eccleſiam Dei, noſque in hanc Sanctam Sedem promerita paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, piaque ejus ſtudia, quantum Nobis ex alto conceditur, adjuvare cupientes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, tibi cum omnibus, & ſingulis illis, qui intra limites Linguarum Franciæ, ac Alverniæ, & Provinciæ dicti Hoſpitalis nati ab hæreſi ad catholicæ fidei veritatem, Eccleſiæque Catholicæ unitatem jam converſi ſunt, & in futurum convertentur, ſive etiam quamvis ab initio Catholici, ex progenitoribus tamen hæreticis nati ſint, dummodo tamen in eadem fide, & unitate conſtantes exiſtant, ſuper præterita, & forſan adhuc durante eorum reſpective parentum, Avorum, aliorumque aſcendentium, ſeu majorum hæreſi, indeque contra eos quomodolibet reſultante impedimento quocumque, ita ut illo minime obſtante, ſi nullum aliud eis hujuſmodi in hoc canonicum obſtet impedimentum, ipſique ad id cæteroqui idonei reperiantur, in Fratres milites de Juſtitia, ac Capellanos Conventuales, & Servientes Armorum, alioſve cujuſvis gradus, & Conditionis Religioſos prædictarum Linguarum Franciæ, ac Alverniæ, & Provinciæ, intra quarum limites reſpective nati fuerint, ſervatis alias ſervandis, recipi, & admitti, & ſic recepti omnibus, & ſingulis juribus, prærogativis, præeminentiis, honoribus, privilegiis, gratiis, & Indultis, quibus alii Fratres milites de Juſtitia, ac Capellani Conventuales, & Servientes Armorum, alii ſve cujuſvis gradus, & conditionis Religioſi Linguarum hujuſmodi, tam de Jure,

Conceſſio prædictæ facultatis.

uſu,

uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet, utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia, ac ad quemcumque effectum, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignum, uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant reſpective in omnibus, & per omnia perinde ac ſi nec ipſi, nec eorum parentes, avi, cæterique aſcendentes, ſeu majores hæreſi unquam infecti fuiſſent, nec ab Eccleſiæ prædictæ unitate unquam receſſiſſent, auctoritate noſtra Apoſtolica opportune diſpenſandi, eiſque concedendi, & indulgendi plenam, & amplam facultatem, eadem auctoritate tenore præſentium tribuimus, & impartimur.

Clauſulæ.

§. 2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, & in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatorum Hoſpitalis, & Linguarum, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, ac ordinationibus Capitularibus; privilegia quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſc. die XXV. Junii MDCLXXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

CLXX.

Dat. 1. Junii 1686. An. 10.

Confirmantur Decreta Miniſtri Generalis Ord. Fratrum S. Franciſci de Obſervantia a Card. Protectore approbata circa Miſſionum Seminaria in Hiſpania, & Indiis Occidentalibus.

Alia Miniſtri Gen. Decreta pro Indiis Occidental. extant Conſtit. ed. 1683., Oct. 4. P. 8. de dd. vero Seminariis vide Conſt. ed. 1685. Oct. 16. P. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Eccleſiæ Catholicæ per univerſum terrarum Orbem diffuſæ regimini, meritis licet imparibus, divina diſpoſitione præſidentes, ea, quæ a Superioribus Regularibus ad Chriſtianæ Religionis, fideique Catholicæ propagationem, rectamque Fidelium in Sacra doctrina, & moribus Chriſtianis inſtitutionem, ac etiam Religioſorum Miniſtrorum in Seminariis ad eum finem inſtitutis, & inſtituendis pro tempore degentium felicem directionem, pie prudenterque decreta, atque ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque inviolata perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio, cum id a nobis petitur, libenter corroboramus.

§. 1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Franciſcus Diaz a Sancto Bonaventura Chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici Concionator, & Theologus, ac pro ultramontana familia Fratrum Minorum Ordinis S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum in Romana Curia Commiſſarius Generalis, quod dilectus etiam filius Petrus Marinus Sormanus Miniſter Generalis dicti Ordinis per ſuas patentes literas dilecto pariter filio Antonio Linaz Miſſionum ejuſdem Ordinis in Indiis Occidentalibus Præfecto directas diverſa decreta, & ordinationes edidit, prout continentur in eiſdem patentibus literis, tenoris qui ſequitur, videlicet:

In ſequentibus patentibus literis Præfecto Miſſionum Occidentalium directis continentur prædicta Decreta.

§. 2. *Fr. Petrus Marinus Sormanus a Mediolano Lector jubilatus, Sanctæ Inquiſitionis qualificator, ex-Guardianus Hieroſolymitanus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum Miniſter Generalis, & ſervus &c. Dilectiſſimo nobis in Chriſto P. F. Antonio Linaz Miſſionum noſtri Ordinis in Indiis Occidentalibus auctoritate Apoſtolica Præfecto Salutem in Domino ſempiternam.*

Cauſæ Decretorum.

§. 3. Cum memoria retineamus B. Franciſcum inclytum noſtri Ordinis Fundatorem Divina revelatione cognoviſſe, & ſuos pro aliorum ſalute vocatos fuiſſe, juxta illud, quod ei Eccleſia accinit, *Sanctus Franciſcus quid faciat inſtructus non ſibi ſoli vivere, ſed aliis proficere vult Dei zelo ductus*, ac inſuper cum attenta mente cogitemus, quod ipſe Seraphicus Pater anno a ſua converſione undecimo, multis cum periculis iter, ut Soldani præſentiam adiret, ferventer aggreſſus fuit, & quinque obſervantiſſimos Fratres ad Miramolimum deſtinavit, ut ipſe Orientis, illi Occidentis Populis ſalubre Chriſti prædicantes Euangelium, Mundum quaſi totum ad Sanctam Fidem converterent, in qua ſolicitudine Ordo noſter, ut ex quamplurimis Summorum Pontificum diplomatibus apparet, per obſervantes Miſſionarios, a ſuis primordiis, ad uſque præſens tempus mirabiliter effulſit; prædicti muneris in Seraphica noſtra Religione conſervationi, ac præfati exercitii Miſſionum laudabili incremento conſulere deſiderantes, conſultationibus neceſſariis præhabitis mature decrevimus tibi præcipere, prout tenore præſentium cum merito ſalutaris obedientiæ præcipimus, ut tanquam Commiſſarius ad infraſcripta delegatus, per Provincias in ultramontanis Regnorum, ac Inſularum Hiſpaniæ partibus noſtræ obedientiæ ſubjectas ſedulo circumeas, Sanctumque Miſſionum Miniſterium in Civitatibus, locis, & Caſtellis tibi beneviſis de conſenſu ordinariorum exerceas, ac Religioſos, quos in præfatis Provinciis ad Sacrum Miſſionum exercitium, & conſervationem idoneos repereris, ad illud amplectendum exhortari, monereque cures, & eos, qui Divina inſpirante gratia ſponte in partes Indiarum ire voluerint charitative recipias, ac ad præfatum laudabile munus noſtri nomine deſtinare ſolicites, eiſdemque per ſuas literas unum ex Seminariis, ſeu Collegiis in Hiſpaniæ, atque Indiarum partibus erectis, & erigendis juxta Statuta a Sanctiſſimo Dño Noſtro Innocentio XI. die 7. Maji 1686. approbata, aſſignare poteris, ipſique in illud ad morandum ſtatim proficiſci teneantur. Et ne in tam Sancto opere meritum obedientiæ deſit, omnibus, qui, ut præfertur ſe ſponte obtulerint, & ſub forma præfata ad aliquod ex Seminariis prædictis fuerint deſtinati, ad meritum obedientiæ præcipimus, ut præfatum iter, & opus exemplo Diſcipulorum Chriſti Domini, juxta prædictorum

De Miſſionariis.

Digitized by Google

Statutorum præſcriptum, devote exequantur, pro certo ſperantes, quod ſicut in labore eos imitati fuerint, ita & in præmio eis ſociabuntur, per eamdemque obedientiam, ac ſub pœnis in memoratis Statutis a Sancta Sede approbatis contentis omnibus noſtri Ordinis Fratribus cujuſcumque gradus, conditionis, & reformationis ſint, præcipimus, ut ſub nullo prætextu, ſpecie aut colore, ac ſub nulla forma dictos Fratres a te ut præfertur, ſelectos, & admiſſos, detineant, retrahant, ſeu impediant, ſed potius eos ſtatim licentient, & in Seminaria abire permittant, pro quo tam euntibus, quam permittentibus, ſuadentibus, aut cooperantibus Sancti Patris noſtri benedictionem libentiſſime ex nunc, & pro tunc impartimur. Tuam tamen conſcientiam oneramus, ad hoc, ut ſolicitam curam adhibeas, ne Religioſi incapaces, parum idonei, vel in moribus apud ſuas Provincias male audientes ad tam Sanctum opus aſſumantur, ſic enim animarum ſaluti conſuletur, & Fidelibus, ac Infidelibus ſcandalorum occaſio non ſubminiſtrabitur. Et ne præfati Fratres a te ſelecti dum tecum in itinere, ac extra Collegia Miſſionariorum in exercitio Miſſionum morati fuerint, abſque Paſtore remaneant, tibi præcipimus, ut eis præſis, illiſque per obedientiam injungimus, ut tibi tanquam ſuo vero, ac legitimo Prælato delegato in omnibus, & per omnia, ac eo modo, quo Nobis obtemperarent, ſi præſentes eſſemus, pareant, & obediant. Præterea tibi facultatem transmittendi in proprias Provincias Religioſos illos tam receptos, & in aliquo Collegio nondum incorporatos, quos inhabiles, vel minus idoneos ad Miſſionum munus peragendum recognoveris, & recipiendi alios loco illorum, præmemoratis Statutis inhærendo, & eorum obſervantiam commendando plenarie impartimur. Et ſi aliquis e ſociis tuis, vel e Miſſionariis Miſſionum exercitio vacantibus in infirmitatem extra Collegium ceciderit, ac in aliquo ex Conventibus noſtræ obedientiæ ſubjectis demorari contigerit, prædicti Conventus Superior, ac cæteri Religioſi illum uſque ad perfectam valetudinem curare, & ei juxta regulam inſervire omnino ſint adſtricti.

De Delegato Subdelegatis, & aliis.

§.4. Inſuper tibi permittimus, quodſi propter magnam diſtantiam, aut aliquam aliam cauſam ad aliquas ex prælibatis Ultramontanis, & Indianis Provinciis perſonaliter ire non potueris, auctoritatem ad omnia illa peragenda, quæ immediate faceres, ſi præſentialiter adeſſes, alicui, vel aliquibus e Sociis tuis, aut alteri e noſtri Ordinis Miſſionariis cum ſuperioritate, & facultatibus tibi in præſentibus literis conceſſis in omnibus, & per omnia ſubdelegare, ac communicare valeas: ille autem, vel illi alteri ſubdelegare nullatenus poterunt. Quo vero ad facultates volumus, & tenore præſentium concedimus, quod tu, & Fratres prædicti, qui ad præfatam ſubdelegationem in præmemoratis Hiſpaniæ, & Indiarum Provinciis aſſumpti fuerint, eadem abſolvendi, diſpenſandi, commutandi &c. auctoritate, & facultate ſuper Fratres, Moniales, & Sæculares in foro conſcientiæ gaudeant, qua Miniſter Generalis, ſi ibi eſſet, uti, ac frui valeret: utque prædictæ auctoritates, & facultates effectu non careant, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus perſonis in præfatis Provinciis obedientiæ noſtræ ſubjectis, cujuſcumque gradus, dignitatis, ac ſuperioritatis ſint per ſanctam obedientiam, ac ſub pœna majoris excommunicationis ipſo facto incurrenda, necnon privationis vocis activæ, & paſſivæ per triennium præcipimus, & mandamus, ut ſe, & Socios tuos ſub forma prædicta ſubdelegatos tuis deſideriis cooperantes in ſuis locis, Conventibus, Capellis, Oratoriis, & Eccleſiis, quoties pro privata, ſecreta, ac fraternali collatione, vel pro publica a vobis facienda prædicatione, confeſſionibuſque de licentia Ordinariorum audiendis, a quolibet veſtrum requiſiti fuerint, benigne, & charitative, ac ſine ulla repugnantia recipiant: Etſi pro alicujus Monialis infirmæ, ſeu in articulo mortis conſtitutæ Sacramentali ſolatio, aut ad moriendum in Domino Religioſa aſſiſtentia in aliquod Monaſterium ingredi neceſſarium fuerit, ſupradicta Juriſdictio Spiritualis, etiam pro his caſibus conceſſa, ac præſtita intelligatur. Quando vero ad aliquod ex Miſſionariorum Seminariis, ſeu Collegiis in Indiarum, & Ultramontanæ familiæ partibus hucuſque erectis, & in poſterum erigendis, ſeu fundandis acceſſeris, ac dum in illo cum Sociis præfatis moratus fueris, ſeu ipſi Socii Subdelegati inibi ſeparatam moram trahant, ſola auctoritate, & facultatibus ad Sacramentale forum ſpectantibus vos frui poſſe decernimus, & omni alia Juriſdictione alterius Prælaturæ titulo non obtenta, ſpoliatos declaramus; Ex hoc tamen effectum literarum patentium, & commiſſionum, quas antea dederis, non ſuſpendimus, imo illum ſortiri peroptamus, & ſub pœnis prædictis ſtricte præcipimus, tibi, ac Sociis tuis, cæteriſque ſubdelegatis ſimul injungentes, ut licet de familia dicti Collegii non ſitis, illius Guardiano juxta præſcriptum prædictorum Statutorum a S. Sede, ut præfertur approbatorum in omnibus, quæ ad Hoſpites, & Moratores reſpective ſpectare dignoſcuntur, inviolabiliter pareatis, & obediatis: Idque ipſum in aliis Ordinis Conventibus in ſignum reverentiæ faciatis, quando in damnum exercitii Miſſionum non vergat, ſeu cum illo incompatibile fuerit. Cæterum quando e Seminario, ſeu Collegio, in quo de familia, ſeu hoſpes fueris exire decreveris, Socios, ac Miſſionarios, quos ad præfatum Miſſionum munus in illis partibus Infidelium, in quas eos neceſſarios judicaveris, & magis idoneos credideris, ſpontanea illorum voluntate ad id requiſita præcedente, de conſilio Diſcretorii Seminarii prædicti ſeligere, ac tecum ferre licite valebis. Si autem Guardianus cum majori parte Diſcretorii tibi, quoad hoc contradixerint, Superiorem Generalem, ſub cujus Juriſdictione præfatum Seminarium fuerit, certiorem facies, ac habito illius conſenſu, & non aliter, niſi prius ad id legitimam obtinuiſſes delegationem, Guardianus, & Diſcreti tuis votis acquieſcere teneantur, etenim nulla ratio ſuadet, quod ille, qui Commiſſarius Miſſionum fuerit, electionem operariorum juxta locorum, & Terrarum Infidelium neceſſitatem facere non poſſit. Poſt præfatum exitum vero, & quando per prædictos Hiſpaniæ, & Indiarum Provincias de novo circumeas, vel quoties, ut ſupradictum eſt, alios Fratres ad quærendum alios Miſſionarios, ſeu aliqua Collegia Miſſionum erigenda mittas, aut perſonaliter eas, te, & dictos Fratres memorata ſuperioritate, & facultatibus ſupradictis uti, ac frui poſſe, æque,

ac ut

ac ut ſupra ſtabilitum manet, ſancimus, & declaramus. Eiſdemque vos, & omnes alios noſtri Ordinis Concionatores, & Confeſſarios, in præfatis Miſſionum Collegiis tam erectis, quam erigendis incorporatos, gaudere debere decernimus, Sancto Miſſionum operi, ac laudabili muneri ipſos in Terris tam Fidelium, quam Infidelium vacare, ſeu in præfatis Collegiis applicatos eſſe contigerit. Nullusque memoratorum Collegiorum Guardianus ſub aliquo prætextu tuum exitum e Conventu, ſeu Collegio, aut egreſſum e loco, in quo Collegium fuerit, impedire præſumat, nec Socium gratum a te, tenore præſentium eligendum, & quoties opportunum fuerit mutandum, in aliis exercitiis occupare audeat; Sed ſtatim ac ab ipſo benedictionem petas, te cum prædicto Socio licentiare teneatur, ut ſic tuum munus tam in Terris Fidelium, quam Infidelium, & in omni eventu, ac neceſſitate facilius, & convenientius exequi valeas; Si enim Fratres, qui Terræ Sanctæ, ac quæſtuationi pro illa applicati ſunt, hac independentia a Superioribus locorum fruuntur, illa potiori jure, Commiſſarius Miſſionum Infidelium converſioni, ac Animarum lucro totis viribus deditus frui, potiri, & gaudere debet.

De Seminariis erigendis.

§.5. Præterea, ut melius Infidelium converſioni, & omnium Animarum ſaluti ſalubrius in prædictis ultramontanæ Familiæ, & Indiarum Provinciis pro nunc, & in poſterum provideatur, volumus, & tenore præſentium ſancimus, ut in qualibet ex dictis Provinciis, ubi aliquod Seminarium, ſeu Collegium Miſſionariorum noſtri Ordinis auctoritate Sacræ Congregationis de Propaganda fide non fuerit erectum, aut approbatum, nec erigi, aut fundari permittatur in futurum, unus ex Conventibus jam fundatis in Collegium, & Seminarium pro Miſſionariis noſtri Ordinis educandis, erigatur, ac eo modo, & ſub illa forma dicta Collegia in dictis Provinciis jam erecta, & in poſterum erigenda gubernari, quoad omnia, quæ dictæ Sacræ Congregationis auctoritatem non reſpiciunt, ſemper teneantur, ſub qua in Statutis prædictis a Sanctitate D. Noſtri præfata die 7. Maji approbatis regi, ac gubernari præcipimus, prædicti autem Conventus ad tam laudabilem finem deſtinandi de numero Recollectorum eſſe poſſint, & debeant, ſi aliqua ineluctabilis ratio aliud non ſuadeat, quod judicio, & arbitrio Superiorum Generalium illarum partium, qui de præſenti ſunt, & pro tempore fuerint committere cenſuimus, eiſdem ſub S.P.N. Franciſci indignatione, & pœnis ab Eminentiſsimo Protectore, & ejus Succeſſoribus pro ſuo arbitrio infligendis ſimul præcipientes, ut quando a te, vel ab eo alio Religioſo a te deſtinato, requiſiti fuerint, Conventum ad dictam Miſſionariorum educationem in qualibet Provincia aſſignent, & ultra quatuor menſes a die requiſitionis numerandos, dictam aſſignationem protrahere, ſeu ſuſpendere non præſumant, nec audeant; & ſi ſecus fecerint illius S. P. N. Franciſci ſententiæ memores ſint, in qua ſuæ, & totius cæleſtis Curiæ maledictionis pœnam illis imponit, qui confundunt, ac deſtruunt, quod Altiſſimus per Sanctos Fratres hujus Ordinis ædificavit, & ædificare non ceſſat. Te autem in Domino exhortamur, ut per te ipſum, aliosque ad id idoneos Miſſionarios, ſeu probos, ac Sanctitate morum pollentes Religioſos a te ſobrie eligendos, præfatis erectionibus, tam in Hiſpaniæ, quam Indiarum omnium Regi Catholico ſubjectarum partibus ardenter invigiles, illarumque executioni, promotioni, & ſtabilimento ſedulo vaces, atque Deo, & Ordini noſtro in opere adeo Sancto inſervire nunquam ceſſes. Ad quod te, & Socios tuos, ac omnes alios Religioſos a te deſtinandos, qui prælibatis erectionibus operam ſponte dederint, Superioribus generalibus, & particularibus illarum Provinciarum, in quibus memoratæ erectiones faciendæ ſint, enixe commendamus, earumdemque Provinciarum conſenſum, quatenus opus ſit, veſtigiis noſtri prædeceſſoris inhærentes, qui illum pro erectionibus tempore ſui generalatus fa.lis, & diſpoſitis ſupplevit, per præſentes pro nunc, & in poſterum auctoritate Miniſtri Generalis, qua fungimur juridice, ac legitime ſupplemus, & ab illis peti, & expectari non debere declaramus. Inſuperque te, ac dictos Fratres Principibus Chriſtianis, præcipue Regi Catholico, ejuſdemque Majeſtatis Conſiliariis ſubmiſſe, ac reverenter commendamus, ſperantes, quod in Tribunali tantæ pietatis, nihil utilius, ac magis expediens creditur, quam hoc inceptum ad finem Regia protectione perducere, ut tot bene inſtructis ac educatis operariis exiſtentibus, aditus, & ingreſſus in Indiarum, aliorumque Infidelium partes, illis tantum conferatur, & quærentibus, quæ ſua ſunt (quod Deus avertat), & non Jeſu Chriſti, omnino denegetur. Poſtquam vero ſeptem Seminaria ſub forma prædicta erecta fuerint, ac Miſſionibus in Hiſpaniæ Provinciis applicata reperiantur, harum vigore ſancimus, quod tranſitus in Indiarum Miſſiones omnibus Religioſis Provinciarum Hiſpaniæ, qui prius per duos annos, vel aliud ſpatium a noſtro Indiarum Commiſſario Generali Matriti exiſtente aſſignandum, augendum, vel minuendum, in aliquo ex prædictis Seminariis, ſeu Collegiis ſuæ religioſitatis, idoneitatis, ac vocationis teſtimonium, & indicia non dederint, accedente conſenſu, & placitis neceſſariis omnino interdicatur: hac enim providentia Provinciarum in Indiis exiſtentium reformationi, ſi illa indigent, conſuletur, & Fidelium tam in illis, quam Hiſpaniæ partibus ædificationi, Infidelium converſioni, omnium Animarum ſaluti, & noſtræ regulæ obſervantiæ puriori, ac totius Eccleſiæ decori maximopore inſervietur; & tot Seminariorum numerus in Hiſpaniæ Provinciis ſuperfluus, aut ſine fine Deo gratiſſimo non reputabitur.

De Delegatis, Commiſſariis, & aliis.

§.6. Cæterum quia tui corporis vires ad adeo immenſum laborem non ſufficient, ideo præſentium tenore decernimus, quod te cum P. N. Franciſco Salmezone Seminarii de Sahagura erectore, ac zelantiſſimo per totam Hiſpaniam Miſſionario Concionatore fraternaliter conjungas, teque præfatum P. Salmezonem, Commiſſarios noſtros delegatos ad dictarum erectionum effectum conſequendum, cum omnimoda independentia unius in dimidia parte Provinciarum Hiſpaniæ, ab alio in altera dimidia juxta repartitionem inter vos prius concordandam, inſtituimus, & pronunciamus, ac vobis, & Sociis veſtris, aliiſque probis Religioſis, qui de conſenſu veſtro prædictis erectionibus operam dare voluerint, eorum curam, & ſolicitudinem enixe commendamus. Et ne prædictus Pater Salmezon, ejuſque Socii, ac alii Fratres, qui eum in opera adeo ſancta ſequi voluerint, debita auctori-

ctoritate, facultatibus, & Superioritate neceſſaria careant, eos omnibus gratiis, facultatibus, Superioritatibus, & privilegiis reſpective, tibi, ſociiſque tuis, ac aliis te ſequi eligentibus, tenore præſentium conceſſis, æque, ac pariformiter, reſpective tamen uti, & frui poſſe, ac debere volumus, & declaramus. Tibi autem in Indiarum Occidentalium rebus, ac neceſſitatibus experto facultatem facimus, ut ex concionatoribus Miſſionariis in Provinciis Peruanis exiſtentibus, unum, qui tibi magis idoneus appareat, nomine noſtro eligas, qui in præfatis Provinciis Commiſſario Generali illarum Partium ſubjectis, prædictis erectionibus invigilet, & ibi Commiſſarius Miſſionum ſit, & appelletur, aliumque exiſtentibus in Provinciis novæ Hiſpaniæ, ac Philippinarum ad eumdem effectum, & cum eodem titulo pro illis partibus, dum ad illas non perveneris, nominare poteris, & ſi neceſſe fuerit, quod diſtinctus ad Provincias Philippinas deſtinetur, alium pro illis deſtinare valebis. Prædicti autem Miſſionum Commiſſarii a te eligendi eadem auctoritate, & ſuperioritate, ac ſimilibus facultatibus, tam pro erectionibus, quam pro exercendis Miſſionibus, & quærendis ad illas Religioſis potiri, & frui poterunt, quibus tuarum tenore uti, frui, ac potiri vales, quæ tibi pro eiſdem partibus etiam deſervient, & nunquam, niſi per Apoſtolicam Sedem aliud fuerit determinatum ſub ullo prætextu finientur. Eademque duratione præfata auctoritas, ſuperioritas, & facultates P. Franciſco Salmezoni conceſſæ durabunt, niſi etiam aliter per eandem S. Sedem fuerit ſtabilitum. Unicuique autem veſtrum præcipimus, ut tam pro Seminariis erectis, ac erigendis quam pro exercitio Miſſionum in Indiarum partibus erigendo idoneos tantum Religioſos admittatis, & quando in eaſdem partes tranſire vobis opportunum viſum fuerit, illuc tenore præſentium vos conferre poteritis. Te vero vel præfato P. Salmezone decedente, aut uno, vel altero in Indias tranſeunte, & dum Commiſſarii Miſſionum, quos in Indiarum Regnis, & Provinciis, ut præfertur, elegeris prædictum munus per ſeptennium exercuerint, alii veſtro, & illorum loco a Superioribus Generalibus illarum partium reſpective, qui pro tempore fuerint eligantur, in eorum tamen electione illa forma ſervari debeat, quæ pro electione cujuslibet Guardiani Seminariorum ſtabilitur: utque æqualitas honoris a præfato Commiſſariatu provenientis omnibus Seminariis impartiatur, primus Commiſſarius pro qualibet Provinciarum parte, cui unum ſupra conceſſimus a Seminario in illa parte primo erecto aſſumetur: ſecundus a ſecundo, & ſic de reliquis uſque ad ultimum, qui ordo iterum incipiendo ſemper ſervetur, niſi aliud Superiori Generali Provinciarum, illius partis, de aſſenſu majoris partis Guardianorum Collegiorum d. Commiſſariatus, magis expediens pro proſperiori Miſſionum augmento viſum fuerit, unde cuilibet Collegio, ſeu Seminario unus Commiſſariatus per Septennium integrum duraturus concedi debebit, etiamſi primo electus e vita migret, aut ſervata eadem forma, quæ pro depoſitione, & privatione Guardianorum in Seminariis obſervetur, & non aliter, officio privetur, ſeu ex alio capite inhabilis reddatur, aut ad munus incompatibile, quale erit Guardianatus, & Provincialatus officium aliquando aſſumatur; in iis enim caſibus alius ejuſdem Seminarii Miſſionarius Concionator juxta primæ electionis formam ad Miſſionum Commiſſariatum promoveatur. Commiſſarii præd. in omnibus ſui Cõmiſſariatus Collegiis primum locum habeant poſt Guardianum, & dum intra clauſtra cujuslibet fuerint eorum Diſcreti per tempus ſui Commiſſariatus ultra nominatos in Collegiorum Statutis, ut præfertur approbatis, legitime erunt, nunquam tamen titulum generalem uſurpent, aut Commiſſarii Generalis Miſſionum appellari valeant; nec minus ulla juriſdictione, auctoritate, aut facultate, ultra id, quod eis ſupra conceſſum manet, uti, aut gaudere præſumant, aut gubernium regulare Collegiorum perturbare audeant: ad ſoloſque Guardianos ſpectabit Novitios recipere, Fratres ad prædicandum, & audiendas Sæcularium Confeſſiones, locorum Ordinariis præſentare, & numerum Miſſionariorum, aliorumque Fratrum ſervatis, juxta ſtatuta ſervandis, augere, vel minuere, quæ omnia a dictis Guardianis fiant, quin forma in dictis ſtatutis a Sancta Sede approbatis aliqualiter violetur, Prædicatorum vero, ac Confeſſariorum, tam Fratrum, quam Monialium, & Sæcularium prima inſtitutio, necnon Clericorum, ſeu Choriſtarum ad Ordines recipiendos deſtinatio, ad ſolos Superiores Generales illarum partium, in quibus Seminaria fuerint ſpectabit: ii autem nullum inſtituant, promoveant, ſeu deſtinent, niſi habito prius conſilio, & aſſenſu in ſcriptis poſt exactum examen, & non aliter conferendo majoris partis Diſcretorii illius Seminarii in quo moram trahat examinandus: at præfato conſenſu interveniente, Superior Generalis ſuas literas ſtatim expedire tenebitur, ne Seminaria ob ejus culpabilem moram, operariis neceſſariis privata remaneant, ſed conſerventur. Si aliquando contingat, quod aliquis Religioſus, qui officio Diffinitoris Generalis, Commiſſarii Generalis Curiæ, Procuratoris Generalis Ordinis, Commiſſarii Generalis Familiæ, Miniſtri Generalis, ſeu Vicarii, aut Vice-Commiſſarii Generalis functus fuerit, ad aliquod ex d. Seminariis, ſeu Collegiis tranſeat, & ibi Miſſionum exercitio vacare deſideret ſtatim a Guardiano, & Diſcretis recipiatur; cæterum ne propria Provincia, aut Ultramontana familia, ſeu totus Ordo viris in Gubernio adeo expertis omnino privetur, dictus Pater, etiamſi in Collegio, ſeu Seminario de Familia vivat, ſuffragia, ſubrogationes, præeminentias, & privilegia ſibi tam in propria Provincia, quam in Familia Ultramontana, & Ordine toto juxta ſtatuta debita non amittat, iiſiſque eo modo frui poterit, ac ſi a propria Provincia non exiviſſet: ſic enim Miſſionum exercitium Viris magnæ auctoritatis, & experientiæ honorabitur, quin aliquod detrimentum in eorum defectu, ſeu ſeparatione Religio patiatur.

De Sollicitatoribus Tertii Ordinis.

§. 7. Et quia dum decori Primi Ordinis S.P.N. Franciſci, ac ſolatio, & ſpiritualibus indigentiis Secundi per præſentes literas contulimus, Tertii Ordinis de Pœnitentia eidem Sancto Fundatori valde amabilis oblivíſci non debemus, ut præfatus de Pœnitentia Venerabilis Ordo a S.P.N. Franciſco pro Perſonis utriuſque ſexus in ſæculo viventibus inſtitutus, & a fel. rec. Clemente VII., ac Paulo III. in tres ſtatus ſub una, eademque Tertii Ordinis appellatione, atque eorundem privilegiorum, gratiarum, concеſ-

ceſſionum, Indulgentiarum, & favorum communicatione, ac ſolum ſub diverſis Statutis ſecundum cujuslibet ſtatus exigentiam, diviſus, magis in dies augeatur, & illi Sancti, qui ut ab eodem Paulo in ſuo Brevi *Triam Statuum* incipiente refertur pro Sanctis dicti Ordinis recenſentur, ſequacibus in Indiarum, & totius Orbis Chriſtiani partibus non careant, ac ut exemplo Perſonarum ſub regula præfati Ordinis viventium fidelium mores reformentur, virtute Conſtitutionum Apoſtolicarum a Sanctitate Alexandri VIII. in quibuſdam literis *Exponi Nobis* incipientibus die 28. Julii 1657. datis approbatarum, quas prædictus Pontifex una cum Ordinis Statutis obſervari præcepit, prædictos Miſſionum Commiſſarios, & Seminariorum Guardianos, ac alios Miſſionarios ab ipſis deſtinandos augmenti dicti Ordinis ſolicitatores inſtituimus, eiſque recipiendi fideles ad hunc Ordinem Tertium, illiuſque profeſſionem, & exactiſſimam Regulæ juxta præmiſſa Statuta, ac Ordinis Conſtitutiones in ſpeculo Seraphico contentas, & explicatas, ſequelam, & obſervantiam, omnimodam facultatem impartimur: ipſæque utriuſque ſexus perſonæ ad ſtatum ſibi in dicto Ordine Tertio correſpondentem ſub forma præmiſſa admiſſæ cunctis gratiis, Indulgentiis, & Conceſſionibus d. Ordini Tertio a Sancta Sede, ut præfertur factis, & elargitis æque froi poterunt, ac illis perſonæ aliæ dicti Ordinis uti, ac potiri valent, & conſueverunt. Ulterius tam ipſius Tertii Ordinis, quam aliis utriuſque ſexus noſtræ obedientiæ, ſeu directioni ſubjectis Perſonis intra, & extra Seminaria præfata degentibus in Domino ſuademus, ut viæ Crucis greſſus, & devotam illorum greſſuum meditationem, more ſolito, frequentent, atque ante, vel poſt cujuslibet meditationis morulam conſuetæ Sanctiſſimi Sacramenti Stationis orationes recitent, ut Indulgentias, quæ a Sancta Sede revocatæ non fuerint, media hac diligentiarum commutatione, juxta Summorum Pontificum conceſſiones ſecure lucrari valeant, & poſſint.

Admonitio.

§.8. Poſtremo omnibus Miſsionum Commiſſariis, ac Collegiorum Fratribus tam Subditis, quam Superioribus ſtricte injungimus, ut in omnibus ſe Dei Miniſtros, Diſcipulorum Domini Sectatores, obſervantiæ Sanctæ Alumnos, Sanctorum Ordinis imitatores, & S.P.N. Franciſci eximii ardoris filios perenniter oſtendant, & uſui pauperrimo rerum indiſpenſabiliter mancipent, utque illorum librorum uſu ſint contenti, quos ſecum in Miſsiones portare neceſſarium, & inevitabile judicaverint, ſi autem alios a benefactoribus receperint, eos Bibliothecis Collegiorum ſtatim donent, imo ad hunc tantum finem donationem prædictam acceptare poterunt: Et ſi contingat, quod opera alicujus Miſsionarii benefactorum eleemoſynis typis dentur, Religioſus, qui eas (ut licet) medio Syndico, & de licentia Superiorum, pro hac neceſsitate determinata præſtanda, perceperit, & impreſsionis indigentiis applicaverit, neutiquam ſibi exemplarium repartitionem, & librorum donationem reſervet, ſed id de illis fiat, quod Diſcretorio Collegii utilius, ac religioſius apparuerit, ſemper tamen benefactores, & amici ſpirituales præferantur, qui digni ab Authore, ſeu ſolicitatore Impreſſionis declarati fuerint.

§.9. Et ne præſentes literæ ad maturæ determinationis ob aliquos, ſive auctoritatis ad decernendum in perpetuum, ſive alterius rationis defectus neceſſaria firmitate careant, earundem tenore, facultatem procurandi tam apud Eminentiſs. D. Noſtrum Protectorem, quam apud S. Sedem neceſſarias confirmationes, & roborationes opportunas, ac perpetuam manutentionem P. Franciſco Diaz a S. Bonaventura hujus Curiæ Commiſſario Generali plenarie impertimur, ipſique dictarum erectionum promotionem, & Miſſionum negocia in hac Curia tractanda, cum facultatibus neceſſariis committimus, & licentiam ad poſtulandas in Sacra Congregatione de Propaganda fide Miſsionum pro memoratis Commiſſariis Præfecturas, & omnia illa agenda, quæ pro tam ſancto opere perficiendo neceſſaria fuerint libenter concedimus, & elargimur. Harumque literarum obſervantiam omnibus ad quos ſpectat, cum ſalutaris obedientiæ merito commendamus, & ipſis S.P.N. Franciſci benedictionem benigne impartimur: Ex hoc noſtro Aracælitano Conventu die 11. Maji 1686. Fr. Petrus Marinus Miniſter Generalis. De M. Rmi Patris Fr. Joſeph a Leone Secr. Generalis Ordinis.

Facultates Commiſſari Gen. Ultram.

§.10. Et ſubinde Ven. Fr. Noſter Alderanus Epiſcopus Portuen. S.R.E. Card. Cybo nuncupatus, Ordinis præfati apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protector dictas patentes literas, earumque præinſertam diſpoſitionem approbavit, & confirmavit per ſuum Decretum tenoris ſequentis, vlt. *Alderanus Epiſcopus Portuenſis S. R. E. Cardin. Cybo Seraphici Ordinis S. Franciſci apud S. Sedem Protector &c. retroſcriptas literas patentes P. Miniſtri Generalis, earumque præinſertam diſpoſitionem tenore præſentium approbamus, & confirmamus, ſuumque effectum ſortiri præcipimus, & mandamus ſub pœnis in Statutis generalibus contra Rebelles præſcriptis. Romæ 13. Maji 1686. A Card. Cybo Protector Jo: Baptiſta Ruſca &c.*

Decretum Card. Protectoris.

§.11. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præfatus Franciſcus Commiſſarius Generalis præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: nos ipſius Franciſci Commiſſarii Generalis votis hac in re quatenus cum D. poſſumus, benigne annuentes, eumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas præfati Petri Marini Miniſtri Generalis patentes literas a memorato Alderano Epiſcopo Cardinale, & Protectore approbatas, & confirmatas, ut præfertur, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus pariter, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Preces Commiſſarii Gen.

Confirmatio relatorũ Decretorũ.

§.12. Decernentes eaſdem præſentes, & præinſertas patentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac

Clauſulæ.

illis,

Digitized by Google

illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſsime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſsis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.13. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit d.Ordinis, ejuſque Provinciarum, & Conventuum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.14. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſsis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſc. die XXVIII. Junii MDCLXXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

CLXXI.

Dat. 5. Aug. 1686. An. 10.

Prohibetur Monachos Congregationis Fulienſis ad aliam Religionem tranſire ſine Superiorum licentia.

Conſtitutiones hic laudatæ ſunt Sixti V. Conſtitut. ed.1586. Maji 5. P.2. Conſt. ed.1587. Nov.14. P.3. Clem.VIII. Conſt. ed.1592. Septem.4. P.1. Conſtit. ed.1599. Febr.9. P.8. Conſtit. ed.1604. Mar.17. P.13. Pauli V. Conſtit. ed.1606. Jul.9. P.2. Conſt. ed.1606. Oct.10. P.2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Monachorum Congregationis Beatæ Mariæ Fulienſis Ord. Ciſtercien., quod dudum fe.rec. Sixtus V. Clemens VIII., & Paulus V. Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri dictam Congregationem Fulienſem, quæ in Regno Galliæ ſtabilita, & per Galliam, & Italiam plurimum fuit dilatata, approbaverunt, & confirmaverunt, variiſque gratiis, & privilegiis exornarunt, illo in primis, quo a præfatis Clemente, & Paulo Prædeceſſoribus in virtute ſanctæ obedientiæ prohibetur omnibus hujus Congregationis Monachis ne ad Ordinem Ciſtercien. poſſint tranſire, alioque privilegio Congregationi Monachorum S.Bernardi in Hiſpania conceſſo, & Fulienſibus Monachis per Sixtum, & Clementem Prædeceſſores prædictos communicato quo dictis Monachis prohibetur ſub excommunicationis latæ Sententiæ pœna, ne ſine Superioris Generalis petita, & non obtenta licentia, e Monaſterio exire poſſint, etiamſi ad quemcumque alium Ordinem, vel locum, ſeu quodcumque aliud Monaſterium ejuſdem, vel alterius cujuſcumque Ordinis tranſire velint. Et licet ab illo tempore divina favente gratia, eadem Congregatio Fulienſis multum profecerit, plurimaque habeat Monaſteria in quibus Monachi cum ſumma populorum ædificatione Altiſſimo famulantur in vigiliis, orationibus, abſtinentiis, & jejuniis multis, juxta primævum ſuæ Congregationis Inſtitutum; nihilominus quidam ex illa Monachi profeſſi, quo ſpiritu ducti, neſcitur, prætextu tamen arctioris vitæ ducendæ, ad Monaſterium Beatæ Mariæ de la Trappe nuncupat. dicti Ordinis Ciſtercienſis Sagun. Diœceſis, non obtenta ſuorum Superiorum licentia, ſe transferre ſatagunt, & cum effectu ſe transferunt, ſicut de facto, Menſe Octobri proxime elapſi adhoc Beatæ Mariæ de la Trappe Monaſterium dilectus filius Jacobus Mauclere dictus a Sancto Gabriele Monachus expreſſe profeſſus dictæ Congregationis Fulienſis, non obtenta a Superiore Generali licentia, ſe tranſtulit, ſibique de præſenti perſeverat, non obſtante ſui Superioris Generalis Mandato, quo ei ſub obedientiæ præcepto injunctum fuit, ut quamprimum ad ſuæ ſtabilitatis Monaſterium rediret: quod quidem in grave Congregationis fit præjudicium, & aliorum ſcandalum, cum exinde furtivæ egreſſiones, devaſtationes, ſeu obedientiæ neglectus, & in regulari propoſito inſtabilitas maxime poſſint exoriri. Quare præfatus Procurator Generalis nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis de opportuno remedio providere, & conſequenter, quod Monachi dictæ Congregationis Fulienſis expreſſe profeſſi ad quemcumque alium Ordinem, etiam Carthuſianorum, & præſertim ad dictum Monaſterium Beatæ Mariæ de la Trappe Ordinis Ciſtercien., animo ſe ſe ibidem aſſociandi, ſeu incorporandi ſine expreſſa Superioris Generalis dictæ Congregationis licentia nullo modo tranſire poſſint, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ tam pro receptis, quam pro recipientibus, declarare, & ſtatuere, ac ſpecialiter, ut præfatus Jacobus Mauclere dictus a S.Gabriele ad redeundum ad propriam Congregationem, in qua a duobus vix annis ætatis ſuæ circiter decimo ſeptimo anno profeſſionem emiſit regularem per cenſuras Eccleſiaſticas compellatur, ordinare de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Dicta prohibitio a Clem. VIII., & Paulo V. antea facta fuit.

Quorumdam inobedientia.

Preces Procuratoris Gen. pro opportuno remedio.

§.1. Nos igitur ipſum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Vener.Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, attentis narratis petitam prohibitionem juxta formam literarum Apoſtolicarum ſuper conſimili negocio pro Congregatione S.Mauri Monachorum Ordinis S.Benedicti,

Prohibitio prædicta ad inſtar illius Monachorum S.Mauri.

ēti, alias in ſimili forma Brevis expeditarum, præfatæ Congregationi Fulienſi auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus: præfatum vero Jacobum Mauclere ad redeundum ad primum Monaſterium ejuſdem Congregationis Fulienſis per cenſuras Eccleſiaſticas compellendum eſſe, eadem auctoritate decernimus, & ordinamus.

Clauſulæ. §. 2. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus, & ſingulis illis, quæ in præfatis literis ad favorem dictæ Congregationis S. Mauri emanatis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die V. Auguſti MDCLXXXVI. Pontificatus noſtri anno Decimo.

CLXXII.

Dat. 17. Aug. 1686. An. 10. Confirmantur quædam Decreta Capituli Intermedii Fratrum B. Jo: Dei Regnorum Hiſpaniæ, & Indiarum.

Extat revocatio cujuſdam Decr. Capituli Urb. VIII. Conſt. ed. 1628. Apr. 18. P. 5., & Alex. VIII. Conſt. ed. 1690. Octob. 7. P. 1. confirmatio Decreti Card. Protector. de Sede Generalis, & Convocatione Capituli.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam

Exordium. EX injuncto nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis munere peculiarem Chriſtifidelium, qui e fluctibus Sæculi in portum vitæ Religioſæ confugerunt, uberesque bonorum operum fructus in Eccleſia Dei aſſidue proferre ſatagunt, ſollicitudinem gerentes, illis, quæ pro felici, proſperoque eorum regimine, & gubernio provide, prudenterque conſtituta eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis, cum id a nobis petitur, libenter adjungimus firmitatem.

Decreta prædicta in Capitulo Intermedio an. 1683. edita. §. 1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes Emmanuel de Herrera Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beati Joannis Dei Regnorum Hiſpaniæ, & Indiarum, quod cum per Conſtitutiones dicti Ordinis a fe. record. Urbano PP. VIII. Prædeceſſore noſtro confirmatas Cap. CII. Capitulis Generalibus, & intermediis ipſius Ordinis Conſtitutiones ipſas mutandi, vel declarandi, novaſque etiam adjungendi, prout recti gubernii ratio exegerit, facultas tribuatur: Ideo in Capitulo intermedio Ordinis prædicti, quod die 3. Maji 1683. celebratum fuit pro felici, proſperoque Ordinis hujuſmodi regimine, & gubernio facta fuerunt nonnulla acta, & Decreta, tenoris qui ſequitur, videlicet: Acta, & Decreta, quæ Religio B. Joannis Dei Regnorum Hiſpaniæ, & Indiarum fecit, & ordinavit ad melius ejus regimen in Capitulo intermedio celebrato die 3. Maji præſentis anni 1683. in Hoſpitali Beatæ Virginis Amoris Dei Curiæ Matriten. videlicet.

I.

In primis quia dicta Religio habet Ærarium, & Arcam trium Clavium, quæ ſunt in poteſtate P. Generalis, & ſuorum duorum Aſſiſtentium ubi apponuntur, & conſervantur omnes quantitates pecuniarum, quæ acquiruntur pro Canonizatione N. Patris Beati Joannis Dei dictæ Religionis Fundatoris, & aliorum Servorum Dei, qui fuerunt in ea Religione, ac etiam legitimæ, & ſpolia Religioſorum cum quantitatibus, quas Provinciæ Indiarum mittunt in Hiſpaniam ad lites, & negocia, ſicuti ad alia, quæ dictæ Religioni opus eſt in Curia Romana, & in dictis Hiſpaniarum Regnis in diverſis Audientiis, & Tribunalibus, & licet in prædictis ſemper habita fuerit bona cura, & ratio, ipſam reddendo PP. Generales in fine eorum officii ſucceſſoribus ſuis, tamen quia ſuper hoc nulla adeſt Conſtitutio, nec ordinatio, quæ aliquid ſuper hoc diſponat, quæ per ſe introducta eſt, cujus reſpectu poſſet deficere cum tempore ejus perſeverantia, & ut firma remaneat, & nihil poſſit innovari in præjudicium tam utilis, & laudabilis conſuetudinis ordinatur de Ærarium, & Arcam trium Clavium perpetuo conſervari, in forma, quæ uſque ad præſens fuerunt conſervata, nempe quod prædictæ claves diverſæ ſint, nec niſi omnibus ſimul junctis Arca hujuſmodi depoſitorum aperiri poſſit; Unaque ex eiſdem clavibus a P. Generali, reliquæ a ſingulis Aſſiſtentibus retineantur, habeatque dictus P. Generalis librum rationum de receptis, & expenſis, & in fine ſui officii rationem reddat ſucceſſori ſuo, & novis ejus Aſſiſtentibus de præfatis receptis, & expenſis factis in tempore ſui officii, ſicut ſemper fuit obſervatum, & relatum remanet: Et caſu, quo fraus, vel dolus in cuſtodia, & adminiſtratione, atque erogatione dd. pecuniarum detegatur; delinquentes male verſantes pœnis privationis vocis activæ, & paſſivæ ſubjaceant, & ab eorum officiis reſpective ſuſpenſi remaneant, & ipſe Pater Generalis privatus, deſtitutus remaneat omnibus privilegiis, & prærogativis ex Generalibus quomodolibet competentibus, nec a quocumque niſi a S. Sede Apoſtolica rehabilitari, & abſolvi poſſint. De Ærario, & Arca pecuniarum.

II.

Quod ultra expreſſum in Capitulo 68. noſtrarum Conſtitutionum ordinatur, quod Superiores in eorum Monaſteriis habere debeant libros bonorum, & redditum, & expenſarum in Archivio, & Arca trium Clavium, abſque eo, quod poſſint amoveri ad alium effectum, niſi ad calculandum introitus, & ſcribendum re- De libris accepti, & expenſi, necnon Manualibus diſpenſatorú.

recepta, & expenſa quolibet die facien. cum aſſiſtentia Conſiliariorum ordinatur, quod omne id, quod Diſpenſator afferet expenſarum cauſa, recipiatur, & ſcribatur in libris, & in eadem forma, & ſpecie deſcribatur, qua dictus Diſpenſator afferet abſque ulla permutatione, & quod conſerventur libri manuales dictorum Diſpenſatorum, ut quando evenerit caſus viſitationis poſſint videri, & comprobari earumdem liſtæ cum illis dd. librorum, & quod Superiores nihil poſſint percipere, nec impendere manualiter, ſed dd. expenſæ, & neceſſaria ſint ſub onere Procuratorum, & Diſpenſatorum. Prædicta ordinantur in virtute S. obedientiæ, & pœna privationis officii, & activæ, & paſſivæ vocis.

III.

De Priorum confirmatione.

Quia Cap. 39. noſtrarum Conſtitutionum ordinat, & mandat officia Priorum duratura eſſe tantum ſpatio trium annorum, & his elapſis non poſſe iterum eligi, & confirmari in d. officio Prioratus, illas Perſonas, quæ jam fuerunt Priores tam in eo Hoſpitali, ubi exercuerunt, quam in quovis alio, niſi elapſis tribus annis vacationis ſui muneris, & quia ſunt multi anni, quod dicta Religio indiget Perſonis idoneis pro dictis officiis, & ad deveniendum ad novam electionem opus fuit in pluribus præteritis Capitulis, recurrere ad Sanctam Sedem Apoſtolicam, & ſupplicare SS. D. N. pro d. Conſtitutionis diſpenſatione, qua auctoritate denuo electi fuerunt in dd. Capitulis, & quia quotidie magis apparet Perſonarum defectus ob multorum Religioſorum mortem, & quia defecerunt Seniores triginta annorum citra ob continuam aſſiſtentiam habitam in infirmitatibus peſtis, quibus Regnum Hiſpaniæ laboravit ſpatio octo annorum, in quibus obierunt quamplures Religioſi, & cum ſint cæteri remanentes Juvenes, & abſque experientia, & competente ætate ad gubernandum, qua de cauſa cum fuerit facta experientia aliquorum honorando eos in dictis officiis opus fuit eos ab illis privare, ob eorum malum regimen, & adminiſtrationem habitam remanentibus prædictis in magno præjudicio, & damno Cœnobiorum, & Hoſpitalium, quod non accidiſſet ſi poſſent denuo eligi, & confirmari, illi qui ſunt capaces, & experti in dicto regimine; Quapropter ordinatur, ut in poſterum poſſint iterum eligi, & confirmari a Capitulo Generali, vel intermedio in dd. muneribus Prioratus omnes illæ perſonæ, quæ dignæ videantur dicto Capitulo, in aliis tamen Hoſpitalibus, excluſis illis, in quibus antecedenter, & immediate Prioratus munere functi ſunt ad ipſius Capituli arbitrium, & per decennium a die confirmationis proximum tantum.

IV.

De Valetudinario.

Quod Superior non habens aulam pro Infirmaria cum pleno numero lectorum ſecundum fundationem, vel poſſibilitatem Hoſpitalis cum ſupellectilibus neceſſariis condecorata ad commoditatem, & curationem Pauperum Infirmorum, privetur voce activa, & paſſiva, & ille qui ob urgentem neceſſitatem Hoſpitii extra aſportaverit aliquod, vel aliqua lecta, fiat cum ordinatione, & expreſſo conſenſu Patris Generalis, qui conſenſus dari debeat conſideratis prius motivis, & indigentia, quæ ad id acciderit & pro majori prædictorum obſervantia, debeat in ſingulis Capitulis tam generalibus, quam intermediis determinari numerus lectorum ad proportionem redditurum ſingulorum Hoſpitalium, quorum Priores ſemper debeant eſſe parati ad recipiendos Infirmos pro numero dictorum lectorum ſub pœnis ſupra expreſſis.

V.

De eleemoſynis.

Quod nulli Superiorum liceat, nec permittat Subditis ſuis ire ad petendum eleemoſynas extra territorium, vel Juriſdictionem ſui Hoſpitalis in præjudicium aliorum ipſius Ordinis, ſub pœna privationis officii, & activæ, & paſſivæ vocis per quatuor annos, tam Superioribus, qui dictam licentiam conceſſerint, quam Subditis, qui ſub dicta permiſſione petierint dictas eleemoſynas.

VI.

De Superiorũ ſede.

Quod dd. PP. Superiores non poſſint abeſſe a reſidentia, & regimine ſuorum Hoſpitalium, niſi ſpatio quatuor dierum, & hoc concurrente legitima cauſa, & ſi opus fuerit ultra prædictum tempus a Prioratu abeſſe, id fieri nequeat abſque expreſſa licentia Patris Generalis, vel Provincialis ejuſdem Provinciæ ſub pœna privationis officii pro prima vice ad annum, & in caſu reincidentiæ pro toto tempore ejus officii remanente.

VII.

De Domibus Novitiatus.

Quia ad receptionem Novitiorum non ſunt Domus Novitiatus præſcriptæ in dictis Conſtitutionibus accipiendo eos in omnibus d. Religionis, & quia illi, qui aluntur in parvis Monaſteriis, non habent eam perfectam educationem quæ requiritur, ſicuti etiam cum ſit eorum parvum Hoſpitium non remanent bene edocti in eorum exercitio, & poſtea ipſi tranſeundo ad alia majora Monaſteria recognitum fuit eos ingredi cum difficultate in dicto exercitio bonorum Miniſtrorum erga Infirmos: Ad evitandum igitur hoc inconveniens impoſterum deputantur, & eliguntur Monaſteria, & Domus Novitiatus in Provincia Bætica ſcilicet Civitatum Granatæ, Hiſpalis, Cordubæ, Jajen., & in Provincia Caſtellæ Monaſteris Matriti, Valliſoleti, Medinæ de Rio Seco, & Murſiæ, & in Luſitana Provincia Monaſteria Liſbonæ, & Jelues, in quibus tamen, & non in aliis præter nominatis dictarum Provinciarum dentur, nec dari debeant, nec admitti dicti Novitii, ad quorum educationem, & doctrinam deputentur, & aſſignentur Magiſtri, virtute, & timore Dei decorati, bonæ vitæ, & famæ, quæ nominatio dd. Magiſtrorum, debeat fieri a Patre Generali literis ſuis patentibus pro tempore ſibi placito permanente in ejus arbitrio poteſtate permutandi, & nominandi alios quandocumque illi videatur conveniens, ad quod Superior cujuſlibet Monaſterii, ipſo facto ſuæ acceptæ poſſeſſionis, teneatur tranſmittere dicto P. Generali liſtam omnium illorum Religioſorum, quos habuerit Conventuales in ejus Monaſterio, ut illorum unus eligatur, qui recognitus fuerit convenientior ad d. exercitium, & cum non inveniatur habilis in eo Monaſterio, nominabit alium idoneum ſibi beneviſum, ad quem effectum permutabitur ex Monaſterio ſuæ reſidentiæ, & mittetur ad locum deſtinatum pro exercitio dicti officii.

VIII.

De receptione Religioſorum aliorũ Ordinum.

Quia multa, & gravia inconvenientia recognita fuerunt ex perceptione, & receptione ad habitus in dicta Religione aliquorum Religioſorum,

rum,

rum aliarum Religionum, qui variis modis fuerunt cauſa graviſſimarum litium, & inconvenientium excitando d. noſtræ Religioni inconvenientia irreparabilis damni, quæ multis abhinc annis paſſa fuit, ad evitandum ſimilia inconvenientia, ordinatur, & mandatur, quod in poſterum non poſſint admitti, nec admittantur ulli Religioſi, qui fuerint, vel actualiter ſint alterius cujuſlibet Religionis nulla de cauſa, titulo, vel ratione, quæ ad eorum admiſſionem adduci poſſent, niſi ex juſtis, & rationabilibus cauſis referendis Eĩo, & Rĩo Dño Card. Protectori, ab eoque approbandis.

IX.

De Procuratoribus.

Quod Religioſi Procuratores Monaſteriorum conſignare teneantur omnes quantitates pecuniarum ab eis receptas ex redditibus, & aliis quibuſvis effectibus ſibi provenientibus, & debitis dictis Monaſteriis eadem die d. perceptionis, vel ad ſummum die ſequenti abſque ulla retentione penes ſe; & caſu, quo neceſſe ſit conſervare, vel retinere aliquam quantitatem propter expenſas litium, vel aliarum rerum, fiat Superiorum localium permiſſu, & quod tales Procuratores nullam poſſint mutuo tradere pecuniarum quantitatem penes eos exiſten. nemini ad multum, vel parvum tempus privationis officii pœna, & activæ, & paſſivæ vocis ad quatuor annos, dummodo quantitas mutuata ſit ſupra viginti realia, necnon teneantur iidem Procuratores adnotare in libro particulari memorias litium, quæ finito officio, vel conſignentur Succeſſori, vel relinquantur in Archivio.

X.

De Religioſis extra proprias domus verſantibus.

Quod Religioſi, qui migraverint ex uno ad alium locum ad negocia ſuorum Monaſteriorum ad viſitandum Parentes, vel conſanguineos, vel ad alias quaslibet res admittantur in Monaſterio Ordinis, ubi pervenerint, dummodo ſit cum licentia ſuorum Superiorum, & eis concedatur Hoſpitium, & victus ſpatio trium dierum, & ſi plus dd. trium dierum permanſerint, ſolvere teneantur pro quolibet die tria realia cauſa dicti Hoſpitii, & victus, quam ſummam Superior, & Hoſpitale, a quibus mittuntur teneantur ſolvere dummodo ſit ad rem, & negocia talis Monaſterii, & qui hac de cauſa, vel quavis alia non iverint ad edendum, & dormiendum in dd. Monaſteriis locorum, ubi perveniunt Superiores eorum faciant eos capi, & in carceribus cuſtodiri, ex quo carcere amoveri non poſſint abſque ordine P. Generalis, vel Provincialis, & Superioribus prohibetur poteſtas concedendi licentiam ſuis Religioſis, ut eant in alia loca, ubi non adſit Monaſterium Ordinis, ultra tempus trium dierum permanente pœna tranſgreſſoribus imponi debita arbitrio Patris Generalis.

XI.

De Superiorũ primatu.

Quod exiſtente Diffinitorio ſimul cum P. Generali in Hoſpitali, ubi inveniatur, tunc quia repræſentat totam Religionem habeat locum præcedentiæ Superiori locali omnibus Diffinitoribus permanentibus immediate poſt Patrem Generalem ſecundum majoritatem eorum officiorum, & dictus Superior, qui ſolum eſt caput ejus familiæ habeat locum immediatum dexteræ manus poſt Diffinitorium, tam in Refectorio, quam in aliis publicis, vel privatis locis, in quibus adſit dictus Pater Generalis, & ejus Diffinitorium cum Communitate talis Monaſterii, animadvertendo, quod dicto Patri Generali, & ejus Diffinitorio, hac de cauſa non competit regimen Domus, ſed tantum Superiori, & idem erit obſervandum in Domibus, ubi adſint PP. Provinciales, qui concurrentes in actis Conventualibus, ipſi habebunt primum locum, & præcedentiam, ſicut ratione eorum officii attinet, & ad eorum manum dexteram habebit ejus locum Superior Domus, & ad ſiniſtram ejus Secretarius, & poſt hos Conſiliarii, & ſi Pater Provincialis ſimul fuerit Prior cujuſdam Monaſterii, habebit locum dexteræ manus ejus Secretarius, a ſiniſtra Conſiliarius Profeſſione antiquior, & abſente Patre Generali ab Hoſpitali, ubi reſidet cum ejus Diffinitorio, tam occaſione viſitationis, quam aliquovis prætextu, alii Patres Diffinitorii, qui permanſerint debeant abſtineri a concurſu actorum Communitatis cum dicto Superiori; quoniam abſente Generali, qui eſt caput, non remanet Corpus Diffinitorii, nec poſſunt celebrare acta talium Diffinitorum, & ſi ſponte velint concurrere dd. exercitiis, & actis Conventualibus, eis debeat præcedere dictus Superior localis, ſicut caput ejus Communitatis, & idem obſervatur in abſentia Superioris a Conſiliario antiquiori, cui regimen Domus attinet abſque interventu dd. PP. Diffinitorii.

XII.

De Exgeneralibus.

Quod Patres, qui fuerunt Generales Religionis ultra titulum primorum Diſcretorum, & prærogativas, quibus fruuntur tam per Conſtitutiones ejuſdem Religionis, quam virtute Brevis ſa. me. Pauli V. quia ſunt perſonæ, quæ poterunt, & quavis indigentia judicare, & reddere rationem, & bonas notitias magno cum fundamento rerum Religionis experientiæ, cauſa ſuorum officiorum, & habeant ſuum votum in omnibus Diffinitoriis, ſicut alii Diffinitores, & præcedentiam omnibus Diffinitoribus in loco, ubi adfuerit dictus Pater Generalis, quia ſi ibi non adſunt, nulla erit Conſtitutio vocandi eos ad dicta Diffinitoria, quæ celebrari poſſint abſque eis, ſicut abſque quolibet alio non præſenti, ut declaratum remanet in dictis Conſtitutionibus.

XIII.

De Exprovincialibus.

Quod Patres, qui fuerunt Provinciales remaneant cum titulo Patrum Provinciæ, & Domuum, in quibus inveniantur, habeant primum locum poſt Priorem localem præcedendo Conſiliariis, & aliis Religioſis, & ex ſupradictis, non intelligatur eis pertinere regimen, animadvertendo, quod ſi quovis tempore abfuerit ab Hoſpitali Procurator, dd. PP. Provinciæ permanebunt in eadem Sede, & loco, quo titulo gaudebunt abſque præjudicio diſpoſitionis Cap. 25. noſtrarum Conſtitutionum, ſuper eos, qui habere debent votum in Capitulo, in quo nihil poſſint, nec prætendant innovare ex ſupradictis.

XIV.

De Sacerdotibus.

Quod PP. Sacerdotes ad SS. Sacramentorum adminiſtrationem deputati habeant in quolibet Monaſterio primum locum, & præcedentiam aliis omnibus Religioſis, exceptis Superiore, & Conſiliariis.

XV.

De caſu, in quo vacaverit Generalatus.

Quia cap. 37. noſtrarum Conſtitutionum ordinat, & mandat quod in eventum mortis Generalis renunciationis, vel privationis officii ob cri-

crimina commiſſa, ſi hoc evenerit in primo Triennio ſex annorum Generalatus, ei ſuccedat in dicto officio Prior, qui tunc fuerit Monaſterii, & Huſpitii Civitatis Granaten. uſque ad Capitulum proximum, & quoniam evenit caſus mortis Generalis in primo Triennio, Aſſiſtens major, qui tunc erat, dixit, & prætendere cœpit, eidem competere Religionis regimen uſquequo d. Prior Granaten. accederet in Monaſterium, & Hoſpitium, ubi prius reſidebat dictus Pater Generalis, & Diffinitorium, & cum fuerit ei contradictum, ex eo, quod dictæ Conſtitutiones non ei dant ſimilem facultatem, orta fuit diſcordia civilis, & criminalis, & Religio fuit notabilibus perturbationibus involuta, ad prædicta reparandi impoſterum declaratur, quod in d. caſu mortis, vel defectus d. Patris Generalis in primo Triennio donec dictus Prior Granaten. veniet in Monaſterium, ubi adeſt Diffinitorium, vel ad ſe vocat Diffinitores, ubi adeſt ille, ut exerceant eorum officia non intelligitur officium vacans, nec regimen Religionis d. Aſſiſtenti majori, nec cuivis alteri Diffinitorio, ſiquidem ſtatim ſecuta morte Generalis ingreſſus fuit fruendo dictus Prior Granaten. uti Succeſſor Regaliæ ſui Generalatus, & eodem inſtanti non poſſunt dari duæ perſonæ, quæ gubernent, nec d. Diffinitorium eſt, dum adeſt abſque Capite.

XVI.

De eodem caſu.

Quia dubitatum fuit, quod in caſu ſucceſſionis dicti Prioris Granaten. in dicto Officio Generalatus in primo Triennio ob ſupradictam Cauſam in dicta Conſtitutione 37. ſi dum exercet officium migraverit ex vita, renunciaverit, vel privatus fuerit, qua de Cauſa denuo vacaverit d. Officium intra idem Triennium quis ei ſucceſſurus fuerit, declaratur attinere illi, qui tunc temporis fuerit Prior dicti Monaſterii Granaten., & toties quoties dictum Officium Generalatus vacaverit dd. de cauſis in d. primo Triennio attinet, & pertinet Priori Granaten., abſque ulla contradictione ullo unquam tempore, quoniam ſic diſpoſitum in Cap. 37. dd. Conſtitutionum.

XVII.

De iis, qui fuerunt Vicarii Generales.

Quod PP., qui fuerunt Vicarii Generales Religionis non teneantur concurrere in Domibus, ubi habuerunt eorum reſidentiam poſt finem ſui officii, nec adeſſe ulli actui Communitatis generalis, vel particularis, nec Superiores, qui fuerint Domorum ubi habent eorum aſſiſtentiam poſſint eos ad id compellere, ſi quid ratione officii ab eis exerciti obſervari debet eiſdem hæc prærogativa, cum ſit rationabile eos illam habere in præmium eorum laborum, ſed tamen aliis obſervent, & obediant Ordinationibus, & præceptis dicti Superioris, ubi reſident.

XVIII.

De iis, qui fuerunt Diffinitores.

Quod PP., qui fuerunt, ſunt, & inpoſterum erunt Diffinitores Religionis poſt lapſum ſuorum Officiorum in Monaſteriis, & Hoſpitiis, ubi reſident, & habuerint eorum Conventualitatem, habeant Sedem in actis generalibus, & particularibus dexteram immediate Superiori dd. Hoſpitalium, & in occurrentia duorum, vel plurium Diffinitorum ſedere debeant ſecundum gradum, quem habuerint in dicto Diffinitorio præcedente ſemper Aſſiſtente majori ſecundo Aſſiſtenti, & hic Procuratori Generali, & Procurator Generalis Secretario Generali, & omnibus iſtis præcedentibus illis qui fuerunt PP. Provinciæ, & Conſiliarii in dicta Communitate.

§.2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, acta, & Decreta bujuſmodi ad bonam Ordinis prædicti directionem, rectamque illius gubernationem utilia, atque neceſſaria ſint; firmiora verò, & ſtabiliora eſſe ſoleant, quæ Apoſtolicæ confirmationis præſidio roborantur: Nobis propterea præfatus Joannes Emmanuel Procurator Generalis totius Ordinis ſupradicti nomine humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Procuratoris Gen.

§.3. Nos igitur ipſum Joannem Emmanuelem Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Ven: Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui rem mature diſcuſſerunt, conſilio, omnia, & ſingula acta, & Decreta in ſupradicto Capitulo intermedio, ut præfertur, facta præinſerta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Confirmatio relatorum decretorum.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas, ac acta, & Decreta præinſerta ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dicti Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & cõſuetudinibus; privilegiis quoq; indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub

Digitized by Google

ſub Annulo Piſc. die XVII. Aug. MDCLXXXVI. Pontificatus noſtri Anno Decimo.

CLXXIII.

Dat. 3. Sept. 1686. An. 10. Declaratur, Clericos Regulares Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum capaces eſſe poſſidendi.

Alia declaratio circa exemptionem a juriſdictione Ordinariorum, & Privilegia extat hujus Pontific. Conſtit. ed. 1684. Mar. 13. P. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futurum rei memoriam.

Species facti. EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Sigiſmundus a Sancto Sylverio Aſſiſtens, & Comprocurator Generalis Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, quod cum dicta Congregatio poſt Concilii Tridentini celebrationem erecta fuerit, dilecti pariter filii Clerici Regulares ipſius Congregationis in eorum Capitulo Generali quod hoc anno 1686. celebratum fuit, congregati decreverunt, petendam eſſe a Nobis, & hac S.Sede declarationem, quod eſſentia eorum paupertatis intelligatur juxta formam a præfato Concilio præſcriptam cap. 3. Seſs. 25. de Regular. Quare dictus Sigiſmundus Aſſiſtens, & Comprocurator Generalis totius Congregationis præfatæ nomine Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Comprocuratoris Generalis.

§. 1. Nos igitur eandem Congregationem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, illiuſque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat, conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, prædictam Religionem, ſive Congregationem Scholarum Piarum eſſe capacem poſſidendi ad formam Sacri Concilii Tridentini auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Declaratio prædicta juxta formam Concil. Trid. cap. 3. ſeſſ. 25.

Clauſulæ. §. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit d. Congregationis Scholarum Piarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die III. Sept. MDCLXXXVI. Pontificatus noſtri Anno Decimo.

CLXXIV.

Confirmantur Privilegia omnia, & Indulgentiæ Ordinibus S. Franciſci de Obſervantia, & aliis utriuſque ſexus perſonis conceſſa. Dat. 5. Sept. 1686. An. 10.

Hæ enunciatæ Conſtitutiones ſunt Clem. VIII. Conſtit. ed. 1595. Decem. 20. P. 6. Pauli V. Conſtit. ed. 1609. P. 7., & Urb. VIII. Conſtit. ed. 1625. 3. Idus Maji P. 3., quæ extant apud Wadingum De aliis Privilegiis, & Indulgentiis vide hujus Pontif. Conſtit. ed. 1686. April. 30. P. 10. Conſtit. ed. 1686. Maji 30. P. 10. Conſt. ed. 1687. Jan. 22. P. 11. Et Innocent. XII. Conſtit. edit. 1699. Decemb. 5. P. 6.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futurum rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciſcus Diaz a Sancto Bonaventura Chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici Concionator, & Theologus, ac in Romana Curia pro Ultramontana Familia Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum ſubjecta Commiſſarius Generalis, quod Privilegia, Gratiæ, conceſſiones, favores, & Indulgentiæ, etiam plenariæ, ac pœnitentiarum relaxationes, cæteraque Indulta Ordinibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Domibus, Eccleſiis, locis, Benefactoribus, ac omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus perſonis obedientiæ, ſeu directioni prædicti Miniſtri Generalis Fratrum Minorum ſubjectis olim ab Apoſtolica Sede conceſſa, ſeu communicata, per plurium Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, & præcipue per Literas fel. record. Clementis VIII. incipientes *Ratio Paſtoralis &c.* anno 1595. expeditas, ac Pauli V. quæ incipiunt, *Injuncti Nobis &c.* anno 1609. conceſſas, & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum pariter noſtrorum, incipientes, *In plenitudinem &c.* tertio Idus Maii 1625. datas confirmata, & ſub aliquibus modificationibus innovata fuerunt. Unde præfatæ utriuſque ſexus perſonæ obe-

Species facti.

Prædicta omnia confirmata, & innovata a Clemen. VIII., Paulo V., & Urbano VIII.

Item in uſu fuerunt.

obedientiæ, ſeu devotioni dicti Miniſtri Generalis ſubjectæ, quibus memorata communicatio privilegiorum, Indulgentiarum, & conceſſionum, tam inter ſe, quam cum aliis Ordinibus, Congregationibus, & Societatibus, etiam Jeſu, ac Confraternitatibus conceſſa fuit, juxta clauſulas, & præſcriptum dictarum Apoſtolicarum Literarum, & cum reſtrictionibus, in illis appoſitis, & non aliter, eis uſæ fuerunt.

Preces Commiſſarii Gen. Ultramont.

§.1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ut præmiſſa firmius ſubſiſtant, & conſerventur, præfatus Franciſcus Commiſſarius Generalis Curiæ prædictas Clementis, ac Pauli, & Urbani Prædeceſſorum Literas, cum clauſulis in eiſdem contentis, a nobis innovari, & omnes aliorum Romanorum Pontificum Succeſſorum conceſſiones ad favorem dictorum Ordinum, Congregationum, Confraternitatum, Locorum, Benefactorum, & aliarum utriuſque ſexus perſonarum prædictæ obedientiæ, ſeu directioni ſubjectarum expeditas Apoſtolicæ Confirmationis Noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ipſius Franciſci Commiſſarii Generalis Curiæ votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a Jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, & attenta relatione, quam Venerabilis etiam Frater noſter Alderanus Epiſcopus Portuen. S.R.E. Cardinalis Cybo nuncupatus dicti Ordinis apud Nos, & Sanctam Sedem Protector eiſdem Cardinalibus ſuper præmiſſis fecit, prædictas Clementis incipien. *Ratio Paſtoralis &c.*, ac Pauli, quarum initium, *Injuncti Nobis &c.*, & Urbani Prædeceſſorum, quæ incipiunt, *In plenitudinem &c.* aliorumque Romanorum Pontificum ſucceſſorum Literas ſuper præmiſſis reſpective emanatas, dummodo tamen ſint in uſu, nec ſint revocatæ, aut ſub aliqua revocatione comprehenſæ, Sacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac poſterioribus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, Regularibuſque Ordinis prædicti Inſtitutis non adverſentur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis Cardinalium.

Confirmatio præfatarum literarum, aliarumque ſubſequentium.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes Literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſsis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die V. Sept. MDCLXXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

CLXXV.

Confirmatur Decretum Congreg. Indulgentiarum declarans perſonas ſubſtantialia Religionis vota non emittentes non comprehendi in generali Indulgentiarum revocatione.

Dat. 10. Oct. 1686. An. 11.

Hæc Indulgentiarum revocatio extat Paul. V. Conſt. ed. 1606. Maji 23. P. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum d. Congregationis.

ALias emanavit a Congregatione Venerab. Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpoſita Decretum tenoris qui ſequitur videlicet -- *Dubio per virum Religioſum Sacræ Congregationi propoſito, & in ea examinato, utrum in generali revocatione Indulgentiarum, quæ in Brevi Romanus Pontifex Pauli V. habetur dat. 23. Maii 1606. comprehendantur Perſonæ, quæ ſubſtantialia Religionis vota non emittunt intra, vel extra Clauſtra degentes: eadem Congregatio reſpondit, eas minime comprehendi. A. Card. Homodeus, Michael Angelus Riccius S. Congr. Secret.*

Preces Commiſſarii Gen. Ultram. Ord. S. Franciſci de Obſervantia.

§.1. Cum autem ſicut dilectus filius Franciſcus Diaz a Sancto Bonaventura Lector Generalis jubilatus Sanctæ Inquiſitionis qualificator, & in Romana Curia pro Ultramontana Familia obedientiæ, & directioni Miniſtri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum ſubjecta, Commiſſarius Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ipſum Franciſcum Commiſſarium Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, Salva tamen ſemper in præmiſsis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tem-

tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſsis per quoſcunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & deſiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſsis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die X. Octob. MDCLXXXVI. Pontificatus noſtri anno Undecimo.

CLXXVI.

Dat. 18. Oct. 1686. An. 11. Confirmantur Seminaria pro Miſſionariis Sancti Franciſci de Obſervantia in Hiſpania, & Indiis Occident. erecta, ac Miniſtri Generalis Statuta pro illorum regimine, una cum facultate erigendi alia Seminaria.

De erectione, & Statutis horum Seminariorum vid. Conſt. ed. 1686. Jun. 28. P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ECcleſiæ Catholicæ per univerſum Terrarum Orbem diffuſæ regimini, meritis licet imparibus, divina diſpoſitione præſidentes, ea, quæ a Superioribus Regularibus pro Chriſtianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagatione, rectaque Chriſtifidelium inſtructione, ac morum reformatione, & animarum ſalute ubique locorum congruis rationibus procuranda pie prudenterque ſtatuta, atque ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, & illibata perſiſtant. & optati exinde bonorum operum fructus ad Dei gloriam, & Chriſtiani Populi ædificationem, benedicente Domino conſequantur, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus, & alias paſtoralis officii noſtri partes opportune deſuper interponimus, prout rerum, perſonarum, locorum, & temporum qualitatibus mature perpenſis, ſalubriter in Domino expedire arbitramur.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciſcus Diaz a S. Bonaventura pro Ultramontana Familia Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum in Romana Curia Commiſſarius Generalis, quod cum dilectus pariter filius Antonius de Linaz dicti Ordinis Profeſſor, ac in Indiis Occidentalibus Miſſionum Præfectus, ad Fidei propagationem, & morum in Terris Fidelium reformationem, unius Conventus, vel duorum ex

Facultas erigendi Seminaria. jam fundatis in unaquaque ex Provinciis Ordinis prædicti in Ditionibus chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici tam apud Hiſpaniam, quam apud Philippinas, Mexicanas, Peruanas, & cæteras Occidentales Indias exiſtentibus erectionem in Seminaria, ſeu Collegia pro Miſſionariis Fratribus educandis, ac inſtruendis a ſuis Superioribus petiiſſet, dilectus etiam filius Petrus Marinus Sormanus Miniſter Generalis ejuſdem Ordinis erectiones Seminariorum, ſeu Collegiorum hujuſmodi conſenſum Provinciarum auctoritate ſui officii ſupplendo, fieri ſub forma in ſuis literis contenta decrevit, ac ſub pœnis per eaſdem literas præſcriptis prædictarum erectionum protractionem, & impedimentum illarum partium Superioribus interdixit; Inſuper Seminaria in Hiſpaniæ Provinciis jam erecta, & in poſterum erigenda, non Uſus Seminariorum in Hiſpania.

ſolum ad optimam Fidelium inſtructionem, & pravorum morum reformationem ordinavit, ſed etiam ea ad id deſtinata eſſe voluit, ut tranſitus in Indiarum Miſſiones omnibus Provinciarum Hiſpaniæ Religioſis, qui prius per duos annos, vel aliud temporis ſpatium ab Indiarum Commiſſario Generali Matriti reſidente aſſignandum, in aliquo ex prædictis Seminariis ſuæ Religioſitatis, idoneitatis, ac vocationis indicia, & teſtimonium non dederint, ſervatis ſervandis prohibeatur, ac ſimul Provinciarum in Indiis exiſtentium reformationi, ſi illa carent, conſulatur, fideliumque tam in illis, quam in Hiſpaniæ partibus degentium ædificationi, Infidelium converſioni, ac omnium Animarum ſaluti, & Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Eccleſiæ dilatationi ubique indefeſſe inſerviatur: ob idque pro præfatorum Seminariorum omnium gubernio nonnulla matura deliberatione, & de aliquorum graviſſimorum Fratrum conſilio condidit, & diſpoſuit, ac alias prout plenius continetur in ejus literis patentibus deſuper emanatis, tenoris, qui ſequitur videlicet. Statuta pro omnibus Seminariis.

§.2. *Fr. Petrus Marinus Sormanus a Mediolano Lector jubilatus Sanctæ Inquiſitionis qualificator, exGuardianus Hieroſolymitanus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum Miniſter Generalis, & Servus &c. — Dilectiſſimo nobis in Chriſto Patri Fratri Antonio Linaz ejuſdem Ordinis Lectori jubilato Sanctæ Inquiſitionis Qualificatori, Provinciæ noſtræ SS. Petri, & Pauli de Mechoacam Patri, Provinciæ vero Majoricenſis Alumno, ac Miſſionum noſtri Ordinis in Indiis Occidentalibus auctoritate Apoſtolica Præfecto, ſalutem in Domino ſempiternam.*

§.3. Inter cætera Divinæ Majeſtati beneplacita opera, & cordis noſtri deſiderabilia, illud profecto potiſſimum exiſtit, ut Fides Catholica, & Chriſtiana Religio, morumque Fidelium reformatio noſtri Ordinis Religioſorum ſtudio, labore, ac ſedula ſolicitudine exaltetur, atque ubilibet amplietur, ac cum Animarum Fidelium profectu, Infidelium ad Fidem Sanctam reductione, Barbaricarumque Nationum depreſſione in toto Terrarum Orbe dilatetur.

§.4. Unde cum nobis notum ſit, te, cum aliis viginti quatuor Religioſis morum integritate, literarum ſcientia, & ſalutis Animarum zelo Commendatus Præfectus Miſſionū in Indiis Occident. pollentibus, quorum Prælatus, ac Superior a Miniſtro Generali prædeceſſore noſtro, & Indiarum Commiſſario Generali fueras electus, ac a Capitulo Generali proxime præterito confirmatus in Indias Occidentales novæ Hiſpaniæ nullis parcendo periculis pro procuranda Fidelium reformatione, & Infidelium Catholicæ Fidei, & obe-

obedientiæ Romano Pontifici debitæ ſalutari agnitione, Deo aſſiſtente, & Rege Catholico expenſas ad id præſtante olim iviſſe, ac in illis partibus gratia ex alto conceſſa cooperante vineam Domini ferventi conatu, ac indefeſſo zelo excoluiſſe, Conventumque Sanctæ Crucis de Quertero præfatæ Provinciæ de Mechoacam in Seminarium prodictis vigimi quatnor Religioſis Miſſionariis ſub aliquibus Statutis in prædicto Generali Capitulo reviſis, & a SSmo D. Noſtro Innocentio XI. per ſuas literas *Sacroſancti* incipientes die 8. Maji 1682. expeditas ſpecialiter approbatis, ac confirmatis, aliiſque accedentibus facultatibus requiſitis, obtentiſque a Sacra Congregatione de Propaganda Fide laudabiliter erexiſſe, illiuſque Guardianum juxta formam in prædictis Statutis præſcriptam, electum fuiſſe, atque Miſſionom præfatarum exercitio una cum Sociis prædictis in prælibatis partibus indefeſſe vacaſſe, neceſſitatemque operariorum ad munus adeo proficuum in majori numero non ſine magno dolore expertum fuiſſe: ob idque de conſilio graviſſimorum noſtri Ordinis Patrum Superiorum aſſenſu, Ordinariorum inſtantia Fidelium, ac Infidelium motum neceſſitate, Socios prædictos in prælibato Miſſionum exercitio reliquiſſe in Hiſpaniamque divina opitulante gratia, proſpere revertiſſe, ibique illarum partium neceſſitatem, & & Miſſionariorum penuriam Catholicæ Majeſtatis, ac Indiarum, & Ultramontanæ Familiæ Commiſſario Generali veraciter expoſuiſſe, atque ab ipſo Commiſſario Generali quamplurimas gratias, & facultates pro conductione aliorum Religioſorum, erectione, & gubernio novorum ad prædictum Miſſionum munus Seminariorum, ac ad iſtam Romanam Curiam acceſſum, & memoratarum facultatum Apoſtolica confirmatione legitime obtinuiſſe, atque noſtram dictarum Conſtitutionum, & facultatum a præfato Commiſſario Generali obtentam, & erectionum approbationem affectu pleno deſiderare: illam, & alias inſuper gratias, ac directiones, quibus bujuſmodi ſanctum, & laudabile, ab immortali Deo cœptum propoſitum in dies ferventiori animo, ac mediis opportunioribus ad ipſius Dei honorem, Fidei Catholicæ propagationem, Populi Chriſtiani inſtructionem, noſtræque obſervantiæ augmentum, & omniom animarum ſalutem, proſequi valeas, Tibi, Sociis tuis, aliis Miſſionariis, tam præſentibus, quam futuris ſub forma ſequenti duximus concedere, ac benigno favore elargiri.

Erectio Seminarii S. Crucis in dd. Indiis.

De Religioſa vita, præſertim de paupertate.

Primo ut prædicta Seminaria quantum Domino auxiliante poſſibile fuerit, ad ordinis primævam obſervantiam tendant; in eis regula juxta declarationes a SS. D.N. Innoc. XI. in ſuo Motu proprio: *Solicitudo Paſtoralis*, contentas, & innovatas ſtrictiſſime obſervetur: Sanctamque paupertatem, quam S. P. N. Franciſcus Dominam appellabat, ſtudeant Miſſionarii præ mundi deliciis in eunctis revereri, ſuis enim operariis vineæ Dominus providebit, ſi labori adeo proficuo vacantes ſuum in ipſo ſolo Domino cogitatum jactaverint. At quia Fratrum Mendicantium numerus valde crevit, & Fidelium pietas minus fervens, ob noſtra forſan demerita, quam in principio Religionis iis diebus ſæpe ſæpius experitur, uſus illarum Conſtitutionum Apoſtolicarum, quæ noſtræ paupertatis obſervantiam illæſam relinquunt, & aliquam Regulæ diſpenſationem non continent omnibus Seminariis, illorumque Fratribus licitus erit, qui enim regulam ſervaverint, ſicut Summis Pontificibus eam dedit Dominus intelligere, & explicare, Euangelicæ vitæ vacabunt, & locum inter veriſſimos S. Franciſci filios æternitate, & gloria, felicem poſſidebunt. Uſus tamen prædictus eiſdem Seminariis, ac Fratribus interdicitur, niſi Statutis in dicto Motu proprio pro obſervantia relatis, & executioni mandari præceptis (quibus prædicti Seminarii in rebus hic non expreſſis uti teneantur) in omnibus ſit conformis. Prælati autem, & diſcreti, ſeu Religioſi, qui contrafecerint, pœnis in Statutis taxatis indiſpenſabiliter ſubjaceant, omneſque Fratres tam ſubditi, quam Superiores dum in actuali exercitio Miſſionum intra, vel extra Seminaria permanſerint, ſe, ab eleemoſynarum petitione, & a ſponte oblatarum receptione abſtinere debeant: Poterunt tamen pro quotidiano victu neceſſario oſtiatim quærere, vel oblata recipere, quin uti cibis, & potibus delicatis non præſumant, vel Domos, in quibus prædicta eis apponuntur adire non ſeligant, imo eos recordari volumus, quod S. P. N. Franciſcus dum ad manducandum cum Magnatibus, & divitibus invitabatur, panis fragmenta oſtiatim quæſita ſecum portabat, & ibi appoſita delicatiora, ut pauper vere humilis ſumere nolebat, Statuta Ordinis, & Recollectorum, in quibus modus providendi neceſſitatibus Fratrum tam in ægra, quam in ſana valetudine præſcribitur, quin ad id particulari peculio, vel ſpecialibus eleemoſynis aliquis Religioſus indigeat, in omnibus Seminariis ad unguem, & ſub pœnis tranſgreſſoribus in illis impoſitis obſerventur. Et ne Benefactorum devotio alicujus particularis commodis applicetur, & Communitas aliqualiter fraudetur, nullo modo alicui Fratri permittatur apud Syndicum Apoſtolicum, aut alium amicum ſpiritualem aliquam pecuniarum eleemoſynam cujuſcumque dominii ſit, pro ſuis particularibus neceſſitatibus habere, nec alicui ſimiliter liceat munuſcula quantumvis levia dare, vel recipere, omniaque Prælato, & ejus diſpoſitioni ſubſint, ac ſine ejus licentia nihil detur, vel recipiatur in præfatis Seminariis. Prædicti Conventus in Seminaria erecti, & Seminaria fundanda, quoad regimen, nullius Provinciæ ſint, & Superiori Generali illarum partium, in quibus fuerint, immediate ſubſint. At quantum ad ſuffragia pro Defunctis Fratribus commercium fraternale habeant cum illis Provinciis a quibus fuerunt ſeparati, vel intra quarum limites perſeverent. Itaut Conventus prædicti Fratres Officia, & Miſſas juxta Statuta Generalia, pro quolibet Fratre ejuſdem Provinciæ filio decedente, celebrent, & viciſſim a ſingulis Conventibus, & Fratribus Provinciæ eadem celebrentur pro quolibet Fratre prædicti Seminarii ubilibet moriente ad cujus effectum Provincialis omnium ſuæ Provinciæ defunctorum notitiam ad Guardianum transmittat, & Guardianus defunctorum ſui Seminarii, ad Provincialem. Cæterum ne inter Miſſionarios, & Provinciarum præfatarom Fratres, ac Superiores aliqua unquam oriatur contentio, vel oppoſitio, & ut quos eadem mater ſpiritualiter genuit, & educavit diſparitas muneris non ſeparet, & fraternalis ami-

De Communicatione Seminariorum cum Cœnobiis Provinciarum.

Digitized by Google

amicitia, curialitas, ac mutua hoſpitalitas ſtrictius conjungat, prædictorum Seminariorum, Superioribus ſtricte præcipimus, ut quando Provincialis illius Provinciæ, in qua Seminarium fuerit, hoſpes ad illud accedat, eum, ac illius familiam charitative recipiant, & per ſpatium trium dierum omni cura, & reverentia, illi inſervire teneantur; prædictus autem Provincialis Mioiſter eundem locum, & præcedentiam in Communitatibus Seminariorum habebit, quem habet io aliis ſuæ Provinciæ Conventibus, poterit tamen aliquam collationem ſpiritualem Miſſionariis in Refectorio prædicare, ibique præſidere, & in aliquibus pœnitentiis, Seminarii Fratribus impoſitis, diſpenſare, nullam tamen aliam Juriſdictionem ibi, aut reſpectu prædictorum Fratrum aliquando exercere audebit, niſi ad id delegationem aliquam a Superiore Generali recipiat, qui eam abſolutam, & generalem nunquam præſtare poterit, ſolumque in aliquibus caſibus, & pro aliquibus ſingularibus indigentiis, ſuam facultatem pro una, vel alia vice prædicto Provinciali, ac convenientius, ac cum minore litium periculo alteri gravi Religioſo communicare valebit.

§.5. Præfatorum autem Seminariorum Guardiani illam præcedentiam in dictarum Proviociarum Conventibus habebunt, quæ Guardiano principalioris Conventus cujuſlibet Provioeiæ ſtatutorum, & conſuetudinis vigore concedi ſolet, & tam Guardiani, quam alii prælatorum Seminariorum Fratres apud Obſervantiæ Religioſos, ſi fuerint, ſin autem apud Recollectos, & iis deficientibus apud Diſcalceatos hoſpitium eligant, ipſique eos recipere, & charitative tractare, ſub pœnis unionis Ordinis perturbatoribus impoſitis, indiſpenſabiliter teneantur.

De Religioſis recipiendis, & dimittendis.

Secundo, quod io præfatis Seminariis tam erectis, quam erigendis, triginta tres Religioſos de familia, & non amplius admitti poſſint, horum autem quatuor ſint laici, reliqui vero ad exercitium Miſſionum ſint idonei, itaut nullus in præfatis Seminariis recipi valeat, qui verbum Dei prædicando, vel confeſſiones audiendo, aut Doctrinam Chriſtianam, & noſtræ Fidei rudimenta docendo, finem erectionis præfatorum Seminariorum promovere non poſſit. Si autem pro victu, & veſtitu eleemoſynæ non defuerint, & plores Religioſi pro locorum, & temporum diverſis, ac novis circumſtantiis neceſſarii cenſeantur: Superior Generalis reſpective de conſenſu, & aſſenſu Diſcretorii cujuſlibet Seminarii numerum prædictum, tam laicorum, quam cæterorum Fratrum augere poterit; & quia prædictorum Fratrum laudabile Miniſterium omnium virtotum cumulo orationis ac perfectionis omnimodæ progreſſu, & ſtrictiſſimæ noſtræ Regulæ obſervantiæ ſoliditate niteſcere oon deſiſtet, immo, Deo dante, eorumdem Fratrum exercitiis, quorum ſcopus erit animas Deo lucrifacere induſtria, & ſolicitudine, adulterinas plantationes divellere, virtutes in meſſe Domini ſerere, vitia radicitus extirpare, humanum genus ad cognitionis, & Salvatoris ſemitas reducere, ac Apoſtolorum, qui jam io Orbe non exiſtunt, munus gerere laudabilius, & perfectius in dies oſtendetur, ſtatutis a Sanctiſſimo Domino Noſtro Innocentio XI. in ſuo Brevi, *Eccleſiæ Catholicæ*, incipiente confirmatis inhærendo omnibus, & ſingulis Prælatis, & Religioſis ſub obedientia noſtra degentibus, etiamſi alicujus Provinciæ Reformatæ, vel Diſcalceatæ ſint, per ſanctam Obedientiam in virtute Spiritus Sancti, & ſub pœnis excommunicationis majoris, privationis officiorum, & dignitatum, ac inhabilitatis perpetuæ ad obtinenda ipſo facto incurrendis præcipimus, & mandamus, ut nullo modo directe, vel indirecte, per ſe, vel interpoſitam perſonam Religioſos ſibi ſubditos, aut conſubditos volentes ad prædictum Sioctum opus tranſire, impediant, perturbent, aut evertant, ſed eis potius divinam inſpirationem, ac vocationem ſequi charitative ſuadeant, prædictorum autem Seminariorum Guardiani de conſilio, & aſſenſo Diſcretorum, & Commiſſarius Miſſionum ſub forma ſuperius præſcripta ſuas literas Prælato locali Religioſi recepti directas expedient: Præfatus vero Prælatus ipſum cum libris proprii uſus ſtatim remittet, & poſtea prædictas literas ad Miniſtrum Provincialem tranſmittet, ut ſuper ſubdito ad perfectius munus, & exercitium tranſlato, gaudium ſit in tota Provincia. Primo anno ſui in Seminarium ingreſſus, ſi alias in alio Seminario per idem tempus non permanſiſſet, ad Miſſionem non deputetur, nec votum in electione Prælati habeat, ſed quaſi ſub probatione maneat, ut de ejus ſufficientia melius conſtare valeat, etſi intra annum, vel poſtea de illius inſufficientia conſtiterit, aut per aliquod vitium, ſeu crimen, vel per aliquod ſcandalum, in exercitium Miſſionum datum, ſeu per excuſationem, qua ſine legitima cauſa a Diſcretis approbanda, ſe a Miſſionibus juxta præſcriptum Guardiani, vel Commiſſarii Miſſionum faciendis, excuſaverit, aut per defectum in obſervatione præſentium ſtatutorum, & pacis Seminarii, ac decoris exercitii conſervatione commiſſum, ſeu per aliquam vocationis mutabilitatem, qua tribus diſtinctis vicibus, in tribus diſtinctis menſibus aſpiciat retro, & aratrum velle dimittere non erubeſcat, ac exitum a Seminario amplecti non abhorreat, conſortio operariorum vineæ Domini indignus efficiatur de conſenſu majoris partis Diſcretorii ad propriam Provinciam remittetur, ibique a Superioribus ſub eiſdem pœnis, ſub quibus licentiari debuit, iterum recipiatur. Et pœnis in ſtatutis contra incorporatos in aliena Provincia, & iterum redeuntes ad propriam, contentis ſubjaceat, & ſi Religioſus Hiſpanus fuerit, & a Seminario in Indiarum partibus exiſtente expellatur, ei a Superiore Generali illarum partium aliqua Provincia aſſignetur, in qua dictas pœnas ſubeat, & uſque ad tempus, in quo juxta ſtatuta generalia Hiſpaniam venire poſſit, conſervetur: Si autem habitum in Seminario receperit, ibi omnibus prudentiæ conformibus mediis, corrigatur, & ſi per quatuor annos incorrigibilis perſeveraverit, Superior Generalis admonitus a majori parte Diſcretorii, illum in aliqua ex ſuis Proviociis conſtituat, ut a peſtifera contagione Evangelici Miniſtri, qui ſal Terræ, & lux Mundi, ac Civitates ſupra montem poſitæ eſſe debent, provide liberentur. Guardianus cum approbatione Diſcretorum per ſuffragia ſecreta poterit Novitios intra prædictum numerum recipere, recipiendi autem ultra qualitates in ſtatotis Ultramontanæ familiæ, & Indiarum reſpective præſcriptas, tali ſcientia ſint præditi, ut tranſacto

 ſtatu

ſtatu Clericali, ſeu Choriſtatns alicui exercitio ex illis, ad quæ, ut præfertur Seminaria eriguntur tuto, & cum animarum profectu vacare valeat, eique qualitas, & perfectio vitæ, quam profiteri deſiderat a Magiſtro Novitiorum, ante habitus ſuſceptionem, extenſe explicetur, qui antem vigeſimum ætatis annum non adimpleverint in prædictus Seminariis Novitins non admittatur, niſi aliud pro hoc, vel illo recipiendo ſub his, vel illis cireumſtantiis alicui ex Seminariis tam erectis, quam erigendis utile, ac expediens a Superiore Generali reſpective de aſſenſu majoris partis Diſcretorii aliquando judicetnr. Ulterius poterit Guardianus Fratres laicos de aſſenſu Diſcretorum, ex quacumque Provincia, ſub forma, & receptione aliorum Seminariorum ſervanda, recipere, & tam Subditi, quam Superiores prædictarum Provinciarum ſub eiſdem pœnis teneantur eorum in Seminaria tranſitum non impedire: at laici recipiendi debent eſſe devoti, probatæ vitæ, & omnino apti pro Officiis a laicis in Seminario exereendis. Accedente conſenſu majoris partis Diſcretorum tam Seminarii a quo, quam Seminarii ad quod, Snperinr Generalis illarum partium, in quibus Seminaria fuerint, quoſlibet Religioſos de uno in aliud Seminarium mutare valeat, & quando tranſitus fiat de Seminario in Hiſpaniæ partibus, ad Seminarium in Indiis exiſtens, conſenſus Commiſſarii Generalis Indiarum in Curia Matritenſi reſidentis, & Commiſſarii Miſſionum, qui pro tempore Religioſos in Indias conducere curaverit, abſque aliquo alio ſufficiet, & nec Seminaria Hiſpaniæ, & Indiarum, nec eorum Guardiani, & Diſcreti determinationi a prædictis Miſſionnm, & Indiarum Commiſſariis circa præfatos Fratres ſponte in Iudias tranſire eligentes mature factas, ſe opponere ſub aliquo prætextu aodeant, ſed eas ſtatim executioni mandare omnino procurent. Miſſionarii, qni decennio in exercitio miſſionum laudabiliter completo ad propriam Provinciam redire voluerint, facultatem ad id a Seminarii Guardiano, & teſtimonium ab eodem, & Diſcretis petant, ipſi autem nec facultatem, nec teſtimonium negare poterunt, & Provincialis prædictæ Provinciæ revertentem recipere ſub memoratis pœnis ſemper teneatnr, eiſdemque privilegiis, antelationibus, & gratiis præfatus Miſſionarius ex tunc in propria Provincia uti, ac gaudere poterit, quibus frueretur, ſi triennium Guardianatus tempore ſui ingreſſus laudabiliter in dicta Provincia finiret: qui autem ante decennium completnm, vel ſine teſtimonio, in quo Diſcretorium de zelo, & plauſibili prædicti Miſſionarii in Miſſionibus progreſſu teſtetur, ad propriam Provinciam venerit, pœnis expulſis ſupra impoſitis indiſpenſabiliter ſubjaceat, niſi aliqua Infirmitas incurabilis propterquam a Seminariis quilibet ante dictum decennium, & non poſtea, etiamſi ſenectute laboret, expelli poterit, prædictæ eſpulſionis cauſa, vel occaſio fuerit, qui in hoc caſu nullus aliqua pœna dignus cenſeri debet. Si aliquando contigerit aliquem ex Miſſonariis in Viſitatorem, vel Reformatorem, aut Miniſtrum Provincialem alicujus Provinciæ eligi, ejuſmodi electionem ratam haberi, & executioni mandari volumus, & decernimus; Electus tamen poſtquam prædictum munus adimpleverit, ad proprium Seminarium revertatur, immo aliquid ſecum non ferat, quod Apoſtolicæ nuditati contrariari valeat, & ſi a dicta Provincia, vel ab aliquo Conventu, aut ab aliquibus utriuſque ſexus ſubditis, vel Superioribus aliqua munuſcula, quæ conjunctim ſumpta quantitatem unius ſcuti aurei pertingant ante, vel poſt finem ſui officii, recipere auſus fuerit, etiamſi ſit ſub prætextu devotæ recordationis, vel pro libris, Imaginibus, reliquiis, ſeu rebus ſacris, devotionem fidelium, & ſufficientiam, ac efficaciam Miſſionariorum ſolidare valentibus, ipſo facto actibus legitimis remaneat per ſeptennium privatus, eidemque pœnæ indiſpenſabiliter ſubjaceat, ſi peracto officio abſque legitima cauſa a Sede Apoſtolica approbanda, domicilium in prædicta Provincia elegerit, aut ſi intra quatuor Menſes Seminarinm præfatum verſus ab illa non egrediatur. Ultra numerum Religioſorum ſuperius præſcriptum, unus poterit in quolibet Seminario admitti, qui progreſſum, ac fructus, & caſus, ſeu eventus Miſſionum extraordinarios, Miſſionariorumque geſta, & exemplarem vitam, privilegiorum ſtatum, dubiorum in Miſſionibus occurrentium deciſionem, doctrinarum ſecurius amplectendarum, & prædicandarum compendia, libros, & Summaria ſcribere, & ſervatis ſervandis, de licentia tamen Ordinarii Typis mandare ſtudeat, ac valeat, ipſeque ſcriptor Seminarii appelletur, & exemptionibus, ac Indultis a Diſcretorio Seminarii taxandis, pacifice fruetur.

De Guardianis, Magiſtro Novitiorum, Diſcretis, Vicariis, &c.

Tertio, quod electio Guardiani cujuslibet Seminarii fiat a Superiore Generali illarum partium, in quibus Seminarium fuerit, ſive ab ejus ſpeciali Commiſſario delegato ex tribus ejuſdem Seminarii Patribus per ſecreta ſuffragia omnium Sacerdotum profeſſorum Communitatis canonice eligendis, & prædicto Commiſſario præſentandis: Guardianus autem per triennium tantum in officio durare poterit, & liberum erit Superiori Generali præfato in dimidio triennii ipſum ab officio abſolvere, ſi ipſi conſtiterit, officio non ſatisfacere, habita informatione pro conſcientia, ſine ſtrepitu judiciali, ſicut fit in toto Ordine in Congregationibus intermediis: Unus Præſes, ſeu Vicarius, qui ſimul Novitiorum Magiſter ſit, per vota novi Guardiani, & Diſcretorum eligetur, ipſeque, abſente Guardiano in Communitatibus præſideat. In quolibet Seminario ſint quatuor Diſcreti pro gravioribus ejus negociis tractandis, qui ante novi Guardiani electionem ab eodem Commnnitatis corpore eligentur a quo nominari debent præſentandi in Guardianum: Statimque a Snperiore Generali ſupradicto confirmentur, habeantque in Communitate locum, & præcedentiam, quam Lectores primarii Theologiæ habent in propriis Provinciis, & in abſentia cujuslibet antiquior, & dignior Pater Seminarii pro tempore abſentiæ ſubſtitutus declaratur. Diſcretorium cujuſlibet Seminarii ex dictis quatuor diſcretis, ac ex Patribus, qui in dicto Seminario Guardianatum per Triennium completnm laudabiliter exercuerunt, ex Commiſſariis habitualibus, & actuali Miſſionum, & Guardiano actuali componetur, iique ſuffragium habeant in omnibus negotiis, quæ Diſcretis, ſeu Diſtretorio Seminarii per hæc, & alia Ordinis Statuta committuntur; quando ſuffra-

gia

gia pro una, & altera parte fuerint æqualia, & publica, Guardianus decidat: Quando fuerint ſecreta admittatur Præſes pro ſimili tantum caſu, ut ſic, quod magis expediens ſit, charitative, & ſine ſtrepitu, & recurſibus reſolvatur. Ad Miſſionum Commiſſarios in Indiarum partibus exiſtentes ſpectabit Religioſum de conſilio Diſcretorum trium ſuarum partium Seminariorum deſtinare, qui ad Provincias Hiſpaniæ, quando neceſſitas urgeat, accedat, & illos Religioſos ſervatis ſervandis in illarum Seminariis, ſi ſe ſponte offerant, ſeligat, qui pro converſionibus, & Seminariorum conſervatione ab eiſdem Diſcretoriis, & præfato Miſſionum Commiſſario neceſſariis cenſeantur. At nec Commiſſarius Miſſionum, nec Religioſi ab ipſis miſſi aliquam ſuperioritatem habeant, reſpectu illorum, qui in aliquo Seminario de familia conſtituti fuerint, niſi in caſibus, de quibus ſupra manet diſpoſitum, & cum limitationibus ibi taxatis, ac ſuperioritate Guardianis Seminariorum hic conceſſa præ omnibus illæſa remanente. Quandocumque Guardiani obitus ante triennii finem contigerit, Præſes, ſeu Vicarius, uſq; ad novi Generalis electionem Seminarium gubernabit, tenebitur tamen ſub pœna privationis ſui officii ipſo facto incurrenda, die tertia a morte Guardiani Patres abſentes convocare, & poſt adventum illorum, qui intra tempus viginti dierum venire poterunt, Communitatem pro præſentatione Superiori Generali, ut præfertur facienda, congregare, & præſentatos ſtatim ad Superiorem Generalem prædictum transmittere, ipſeque unum nominabit, qui ſimiliter per triennium duret, eademque duratione gaudebit, qui præcedente alterius renunciatione, vel privatione electus fuerit. Præſidis autem, & Diſcretorum officium ad id tempus ſine nova electione in præfatis tribus, mortis, privationis, & renunciationis caſibus extenditur. In abſentia Guardiani, & Præſidis antiquior Diſcretus in Communitatibus, & Seminario præſideat. Antiquitas autem inter Fratres Seminarii tam præſentes, quam futuros ſecundum gradus, & præeminentias juxta ordinis Statuta Generalia hic præſcripta excepta, computetur; qui autem nullam in propriis Provinciis, aut in Seminario obtinuere, habitus antiquitatem ſervent; qui autem Guardianatum per triennium laudabiliter exercuerint, diſcretos illius Seminarii, non vero Commiſſarium Miſſionum, ſemper præcedant.

De Choro, Lectionibus, Studio, egreſſu e Cœnobio, Concionibus, eleemoſynis, aliiſque pertinentibus ad regularem diſciplinam.

Omnes indiſpenſabiliter per horam cum dimidia vacent orationi mentali, dimidia ſcilicet hora poſt primam (non vero amplius ob frequentes audiendas confeſſiones, & ſimilia exercitia matutina), hora autem integra poſt Completorium, vel alia fortaſſis opportuniori, pro temporum, & exercitiorum varietate: Horæ Canonicæ tempore, & pauſa competenti devote ſolvantur, ſine cantu autem, ut plus temporis impendatur ſtudio. Dominicis vero diebus, feſtis; & claſſivis, cantus adhiberi poterit, ut fit apud Obſervantes: Cujuſmodi Divino officio, orationi mentali, & Miſſæ Conventuali, omnes aſſiſtant, nullo prorſus excepto: Cunctique Sacerdotes gratatim ab ipſo Guardiano incluſive hebdomadarium agant. Singulis diebus habeant per duas horas lectiones, & conferentias: per unam poſt Conventualem Miſſam de materia ad exercitium Miſſionum conducente, ſeu de intelligentia idiomatum, ſeu de Theologia myſtica, per alteram poſt Veſperas de Theologia morali, & caſibus conſcientiæ: a lectionibus autem ipſis nullus poſſit excuſari, neque a reddenda ratione de materia lectionis, ſi a Guardiano, vel alio ab ipſo deputato interrogetur. Cum autem in audiendis confeſſionibus, vel aliis utilioribus exercitiis peragendis Miſſionarii fuerint occupati, vel occupari indigeant, lectio Matutina a Guardiano de conſilio Diſcretorum abbreviari, ſeu diſpenſari valeat. Miſſionarii dum in Seminario ſunt ſpiritualibus exercitiis, vel ſtudio impendere debent totum tempus, quod corporalibus ſuperfluit indigentiis: Si quis vero vanis confabulationibus, aut curſitationibus deditus inveniatur, publica pœnitentia in Communitate puniatur: Nec ulli concedatur licentia è domo exeundi, niſi aliquando recreationis cauſa per campos cum Socio expaciaturus ſit, aut pro inevitabili pertractando negocio ad Civitatem, vel Oppidum egredi debeat, idque raro fiat, ut quanto in Monaſtica ſolitudine, humani commercii contemptu vigilantiores fuerint, eo ad reprehendendas Fidelium diverſiones aptiores reddantur. Communitas e Seminario non exeat, niſi raro, & graviſſima de cauſa, ut ad exequias Religioſi alicujus noſtri Ordinis, aut Apoſtolici, non autem ad ſociandos alios defunctos, vel publicas Proceſſiones. Fœminarum colloquia quantumvis breviſſima ubique vitentur, ſolumque ipſarum confeſſiones, nullo alio intermiſſo colloquio audire licebit. Nullo modo acceptentur conciones feſtivæ in Seminario, ſolumque fiant, quæ occaſione Miſſionum neceſſariæ cenſeantur, ad eleemoſynas autem petendas omnes ſine exceptione mittentur; itaut in omni ſervitio Communitatis, omnes, etiam Guardianus quantum fieri poſſit, ſint pares. Quoad eleemoſynas Prædicatorum, libros Defunctorum, & Bibliothecarum augmentum, & conſervationem, in omnibus Seminariis, ſicut, & in omnibus aliis Conventibus noſtræ obedientiæ ſubjectis, ſervetur Breve *Exponi nobis* a SS. D. N. Innocentio XI. expeditum. Nulli ſæculari permittatur ingreſſus ad interiora Conventus, ſed in Clauſtro inferiori diſponatur aliqua Camera honeſta, & devota cum humilibus Sedibus, ubi Viri Sæculares quærentes aliquem ex Patribus pro ſua ſpirituali conſolatione excipiantur, & conſolentur. Et tam quoad ingreſſum, & moram, ac pernoctationem Sæcularium, quam quoad ſupellectilium, & ornamentorum commodationem ſerventur in dictis Seminariis, ſicuti, & in omnibus aliis d. Provinciæ Ultramontanæ Conventibus, Decreta Sacræ Congregationis, auctoritate Apoſtolica confirmata, in dicta familia obſervari præcepta. Omnes Seminarii Patres ſine aliqua inter ipſos notabili differentia, induant habitum exteriorem Obſervantium, in quo vilitas, & humilitas, ac ſolus cinericeus color ex lana alba, & nigra, non ex alia tinctura conſurgens ſemper reſplendeat: forma vero erit juxta reformationem in ultima Congregatione Toletana factam ad literam obſervandam, & in diſciplinis, jejuniis extra Regulam, Capitulis culparum, & aliis auſteritatibus, cæteriſque ad Regulæ, vitæ Monaſticæ, & Regularis diſciplinæ obſervationem conducentibus Conſtitutionibus generalibus Or-

De Miſſione Miſſionariorū & Seminariorum Viſitatione.

dinis ſe conforment. Guardianus, vel in ejus abſentia Præſes, temporibus opportunis, aut quando neceſſarium judicaverit mittat Miſſionarios binos, & binos, aut in majori numero, prout animarum neceſſitati viderint expedire, conſignando eis in partibus Fidelium oppida, tractus, & terras, in quibus ſingulis, ſuas Miſſiones facere debent, de licentia tamen Ordinarii; relinquant tamen aliquos in Seminario, qui Communitatis exercitia expleant, & hi aliis revertentibus, mittantur. Nullus tamen eorum ultra ſpatium ſex menſium in præmiſſis Fidelium Terris extra Seminarium pro qualibet vice remaneat, & quilibet ſub pœna expulſionis a Seminario poſtquam prædictum tempus inſumpſerit a Miſſione ceſſare debeat, ad Seminariumque revertatur, ut vires ſpirituales, & corporales in eo reaſſumat, ac recuperet; & alii ad opus ab ipſo incœptum, & forſan non finitum proſequendum deſtinari poterunt; Ad partes vero Infidelium ſolus Miſſionum Commiſſarius, ſi præſens fuerit, operarios neceſſarios ſub forma ſuperius præſcripta deſtinare valeat, eoque abſente, Guardianus de conſenſu majoris partis Diſcretorii idoneos Miniſtros ire cupientes eodem modo tranſmittere valebit. Præd. Superiores Generales reſpective teneantur per ſe, vel per ſuum Commiſſarium ad hoc ſpecialiter inſtitutum in ſingulis trienniis præfata Seminaria viſitare, & in ſingulis viſitationibus inquiratur ſigillatim de obſervantia præmiſſarum omnium Conſtitutionum, & defectus ſi qui fuerint, corrigantur, & juxta eorum qualitates poſſit Superior ipſe Generalis procedere ad expulſionem Miſſionariorum, & Guardiani privationem: Delegatus autem ipſius poſſit tantum Guardianum ſuſpendere, & adhibitis neceſſariis correctionibus Superiorem Generalem de majori remedio apponendo monere. Et quia ſperamus, quod Dei ſpirante gratia, per hos ſui verbi Miniſtros plures Gentilium Populi ad fidem ſint convertendi, quorum Neophitos in accepta fide conſervare, eiſque Sacramenta miniſtrare neceſſarium eſt; ordinatur ut in converſis Populis aliqui ex præfatis Miſſionariis ad prædicta obſervanda neceſſarii remaneant, monito Guardiano Seminarii, & ab eo licentia obtenta, qui ſemper ejuſdem Guardiani ſubditi remanebunt, & ejus correctioni, ut ſupra ſubjecti. Manentes autem in Oppidis converſis non computabuntur in numero aſſignato Miſſionariorum Seminarii, ſed eorum loco alii in Seminario poſſint recipi. In cura autem animarum ſic converſarum ad fidem, tamdiu ſolummodo poterunt remanere, quoadusque Epiſcopo ad quem Terra pertinet, vel in poſterum pertinebit placuerit Presbyteros Sæculares quibus animarum curam committat deſtinare. Quandiu vero prædicti Miſſionarii in prædicta cura remanſerint, nihil ex titulo Curatorum, vel doctrinarum poſſint accipere, ſed præciſe ex emendicatis eleemoſynis, vel ultro oblatis vivere debent. Poterunt tamen ſtabilita noſtra fide, & Curatis Sæcularibus inibi manentibus, in Populis magnis, aut capacibus, de licentia Epiſcopi, & præfati Superioris Generalis, Conventus noſtri Ordinis fundare, in quibus juxta Regulam, & Statuta ex eleemoſynis ſub regulari diſciplina Fratres vivere poſſint, & Conventus illi Guardiano præfati Seminarii, ad quem pertineat

De erectione Cœnobiorum, & prohibitione exercendi miſſioné aliis facta.

va illa converſio, & cujus ſolicitudine obtenta fuerit, vel Seminarii vicinioris (eligendo a Miſſionum Commiſſario, ſi converſio ejus cura, ac diligentia promota, & adepta fuerit) in omnibus, & per omnia præfatum Seminarium, erunt ſubjecti, quoad uſque ea illis cuſtodia poſſit formari, vel aliter in Capitulo Generali de illis provideri, aut ea illis aliqui, ut licitum erit, in Miſſionariorum Seminaria ſub his Statutis erecti fuerint. Quoniam vero cura, & ſolicitudine Miſſionariorum pertinentium ad prædicta Seminaria ſpiritualibus neceſſitatibus Regnorum Hiſpaniæ, licet non Indiarum ſufficienter provideri poterit; ne Sanctum Miſſionum opus ex diſſimili Miſſionariorum modo procedendi deturpetur, nullus noſtri Ordinis Fratrum, qui extra prædicta Seminaria vivat Miſſionarii munus quarumcumque literarum a nobis, vel prædeceſſoribus noſtris, ac ab aliquo inferiore, vel in noſtro officio ſucceſſore conceſſarum, vel concedendarum vigore ſub aliquo quantumvis ſpecioſo colore, aut prætextu in Hiſpaniæ partibus a tempore quo tria Seminaria in illis erecta fuerint, exercere valeat.

De Seminariis erigendis, & ſupprimendis.

In Provinciis autem tam Hiſpaniæ, quam Indiarum, quæ non habuerint Conventum idoneum, & pro præfata erectione inconvenientibus inſuperabilibus non expoſitum, fundatio novi Seminarii, requiſitis ſervandis ſervatis, licita erit, arbitrioque Commiſſarii Miſſionum relinquitur, & a nullo noſtri Ordinis Fratre, ſive ſubdito, ſive Superiore, cujuſcumque dignitatis ſic impediri poterit. Si Seminaria præmiſſa in prædictis Hiſpaniæ, & Indiarum partibus erecta, ac erigenda aliquando relaxentur, & a perfectione, & laudabili fine, ad quem inſtituuntur notabiliter defecerint, vel Statuta hic contenta, & alia, quæ præſentibus non ſunt contraria, & pro aliis Seminariis tam erectis, a Sede Apoſtolica, ut præfertur approbata reperiuntur, non obſervaverint, ſeu novum gubernium, & aliquam ab obſervantia ſeparationem a Sede Apoſtolica, aut a Superioribus Ordinis petierint, vel per ſe, aut interpoſitam perſonam obtinere curaverint, vel ſponte oblatam cum effectu admiſerint; Seminaria eiſdem Provinciis, a quibus Conventus pro illorum erectione ſumpti fuerint, iterum incorporentur, & Miniſtri Provincialis regimini, ſicut cæteri ejuſdem Provinciæ Conventibus indiſpenſabiliter ſubjiciantur: ſiquidem ſub his tantum conditionibus, & ordinationibus, quas vim illius indiſſolubilis obligationis, & contractus, qui inter Fratres Miſſionarios, & Fratres Provinciarum, Superiores Seminariorum, & Superiores obſervantiæ eſſe poſſit habere volumus, & non ſub aliqua alia conſideratione præſentem Seminariorum erectionem permittimus, laudamus, & approbamus, ac ab omnibus ad quos ſpectat ſub pœnis præmiſſis admitti præcipimus.

De doctrina, confirmatione Statutorum, horum Interprete, & gratiis.

Quarto. Et quia nos non latet quamplurima abſurda, & nimia opinandi ſuo privilegiorum prætextu, ac operandi licentia quotidie oriri poſſe, quæ ſcandala, & relaxationes ſuſcitare valent, omnibus noſtri Ordinis Miſſionariis, ac aliis ſub noſtra directione, ſeu obedientia degentibus perſonis in Domino ſuademus, & mandamus, ut doctrinas tutiores, ac probabiliores ſemper doceant, & amplectantur. Ut autem,

tem, quod temporalibus proficit ſpatiis, ſpiritualibus quoque amplificetur dictarum Miſsionum augmentis, & ne perpetua firmitate careat, quod ſola noſtra auctoritate decernitur, præſentium tenore noſtro hujus Curiæ Commiſſario Generali paternam benedictionem, & facultatem concedimus, ad hoc ut tanquam Ordinis noſtri honorabile negocium præſens amplectatur, & earum rerum, quæ in his literis continentur, confirmationem, ac perpetuam validitatem a S.Sede Apoſtolica petat, & ſolicitare non deſiſtat, qua obtenta, omnia Seminaria, tam erecta, quam erigenda juxta noſtras literas gubernari teneantur. Etſi aliquod dubium circa aliquam illarum clauſulam aliquando oriatur, Superior Generalis illarum partium reſpective, non vero aliquis Delegatus, de conſilio, & aſſenſu tamen majoris partis Diſcretorii alicujus Seminarii, tempore Viſitationis, & non alio, nec aliter valeat providere donec S.Sedes conſulatur, ſeu Sacra Congregatio Propagandæ fidei, nunquam tamen in aliquo abſque Sedis Apoſtolicæ auctoritate diſpenſare poterit, & tam dictis Miſsionum Commiſſariis, quam omnibus aliis perſonis, quæ ad harum erectionem, ſtabilimentum, & Miſsionum præfatarum, promotionem, auxilium dederint Seraphici P. N. Franciſci benedictionem impartimur, & ſi Sæculares fuerint ultra dictam benedictionem, eos ad participationem omnium Indulgentiarum, & operum ſpiritualium, quæ ipſis communicare valemus, & nunc pro tunc admittimus, & pro ſemper admiſſos eſſe, & fore declaramus. Datum Romæ ex noſtro Conventu S.Mariæ de Ara Cœli die 7. Aprilis 1686.– Fr. Petrus Marinus Miniſter Generalis – Loco ✠ Sigilli -- De mandato ſuæ Rmæ Paternitatis –Fr. Joſeph a Leone Secret. General. Ord. – Præſens tranſumptum concordat cum ſuo originali de verbo ad verbum. In quorum fidem &c.– Dat. Romæ hac die 23. Aprilis 1686 – Fr. Michael Tonerus Secret. Gener. Curiæ – Loco ✠ Sig.

§.6. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicta Statuta abſque Sedis Apoſtolicæ approbatione, & defectuum ſupplemento, ac contrariorum, quibus ejuſdem Sedis acceſſit auctoritas, legitima derogatione ſubſiſtere non valeant: Nobis propterea, tam Franciſcus Commiſſarius Generalis Curiæ, quam Antonius Miſſionum Præfectus præfati humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.7. Nos igitur ipſos Franciſcum, & Antonium ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus Congregationis negociis Propagandæ fidei præpoſitæ ſuper hoc negocio ſpecialiter deputatorum conſilio, Collegia, ſeu Seminaria pro educandis Fratribus dicti Ordinis ad Miſſiones jam erecta tam in Conventu S.Crucis de Queretaro Provinciæ de Mechoacam, quam in aliis Hiſpaniæ Provinciis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Ac facultatem erigendi alia Collegia, ſeu Seminaria hujuſmodi unum ſcilicet, vel duo in qualibet ex Provinciis Ordinis prædicti, quæ in ditionibus dicti Caroli Regis, tam quæ apud Hiſpaniam, quam apud Philippinas, Mexicanas, Peruanas, ac cæteras Occidentales Indias ipſo Carolo Regi ſubjectas conſiſtunt, eidem Ordini, de Eccleſia Dei, & S.Sede Apoſtolica benemerito, auctoritate, & tenore prædictis, benigne concedimus: Confirmando ſupplementum conſenſumm per dictum Petrum Marinum Miniſtrum Generalem, ut exponitur factum, & interdicendo Superioribus Generalibus illarum partium ſub pœnis in præinſertis literis contentis, & aliis arbitrio dictæ Congregationis Cardinalium reſervatis, ne ultra quatuor menſes a requiſitione per Religioſos ad id facultatem habentes facta, ſeu facienda computandos dictas erectiones protrahere, ſeu ſuſpendere poſſint; Salva ſemper in omnibus ſupra relatis auctoritate ejuſdem Congregationis Cardinalium ad formam Conſtitutionis fel. re. Greg. PP. XV. Prædeceſſoris noſtri. Præterea Statuta præinſerta pro dictis Collegiis, ſeu Seminariis, tam erectis, quam erigendis, ac eorum Fratribus, & Superioribus a præfato Petro Marino Miniſtro Generali, ut præfertur condita dicta auctoritate harum ſerie confirmamus pariter, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper memoratæ Congregationis Cardinalium auctoritate ea augendi, ſeu moderandi quatenus opus fuerit, & magis in Domino expedire videbitur; ac quoſcumque juris, & facti defectus quoad Collegia præfata jam erecta ſupplemus.

Confirmatio Seminariorū erectorum.

Conceſſio facultatis erigendi alia.

Pœnæ adverſus protrahentes, vel ſuſpendentes dictas erectiones.

Confirmatio, & roborū Statutorum.

§.8. Decernentes eaſdem præſentes, ac præinſertas patentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.9. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciarum, & Ordinis præfatorum, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.10. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſub-

Digitized by Google

ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die XVI.Oct.MDCLXXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Undecimo.

CLXXVII.

Dat. 22. Jan. 1687. An. 11.

Conceditur, ut Indulgentia plenaria perpetua Eccleſiis Ord. S.Franciſci de Obſervantia, & & Reformatorum die 2. Auguſti conceſſa applicari poſſit per modum ſuffragii.

Hæc Indulgentia conceſſa fuit a Greg. XV. Conſtit. ed. 1622. Jul. 5. De aliis vero hujus Ord. Indulgentiis vid. Conſt. ed. 1686. Sept. 5. P. 10., & Innoc. XII. Conſt. ed. 1691. Decem. 24. P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prædicta Indulgentia a Greg. r. XV. conceſſa fuit Viſitantibus dd. Eccleſias.

ALias fel. rec. Gregorius PP. XV. Prædeceſſor noſter omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum Ordinis Minorum S.Franciſci de Obſervantia, & Reformatorum Minorum ubique exiſten. die ſecunda Menſis Auguſti a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis diei hujuſmodi annis ſingulis devote viſitaviſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudiſſent, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino conceſſit, & alias prout in ipſius Gregorii Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma brevis die IV. Julii 1622. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit uberius continetur.

Preces Procuratoris Gen.

§. 1. Cum autem ſicut dilectus filius modernus Procurator Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, Indulgentiam plenariam, & peccatorum remiſſionem per d. Gregorium Prædeceſſorem nuper conceſſam, etiam animabus Chriſtifidelium defunctorum per modum ſuffragii applicari poſſe ſummopere deſideret: Nos piis ejuſdem Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, auctoritate nobis a Domino tradita, & conceſſa confiſi, Indulgentiam Plenariam, & peccatorum remiſſionem Chriſtifidelibus præfatis ſupradictas Eccleſias Fratrum Ordinis S.Franciſci de Obſervantia, &

Conceſſio applicationis d. Indulgentiæ.

Reformatorum dicta die 2. Menſis Auguſti, ut ſupra viſitantibus, & præmiſſa peragentibus conceſſam, etiam Chriſtifidelium animabus, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum ſuffragii applicari poſſe, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Clauſulæ.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ præſentibus ipſis haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XXII. Jan. MDCLXXXVII. Pontificatus noſtri Anno Undecimo.

CLXXVIII.

Dat. 21. Mar. 1687. An. 11.

Confirmatur Decretum Congregationis particularis ſuper nonnullis dubiis circa Conſtitutiones Monachorum Congregationis Bavaricæ, quo etiam extenditur auctoritas Nuncii Helvetiorum.

Conſtitutiones hujus Congr. extant Conſt. ed. 1686., Feb. 6., P. 10. aliud vero Decretum Congr. Regul. ſuper electione Abbatum Conſtitut. ed. 1686., Febr. 9., P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

NUper a particulari Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Noſtris S.R.E. Cardinalibus, ſuper negociis Congregationis Bavaricæ Monachorum Ordinis S. Benedicti a Nobis deputata, emanavit ſuper quibuſdam dubiis pro parte Superiorum, & Monachorum Congregationis hujuſmodi propoſitis Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet.

Decretum d. Congreg.

§. 1. Cum ſuper Conſtitutionibus Congregationis Bavaricæ a Sanctiſſimo D. Noſtro nuper approbatis, pro parte Superiorum, & Monachorum ejuſdem Congregationis, excitata fuerint infraſcripta dubia, quæ decerni, & declarari poſtulant ab eadem particulari Congregatione Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium a Sanctitate Sua ſpecialiter deputata, videlicet. Primo An Abbates electi ad Abbatias, & Monaſteria in Libris Cameræ non deſcripta, teneantur petere ab Epiſcopis, in quorum Diœceſibus ſita ſunt dicta Monaſteria, non ſolùm confirmationem, ſed etiam benedictionem, cum in Literis Apoſtolicis fiat tantum mentio de confirmatione, licet reſolutio hujus Sacræ Congregationis ſub die 14. Maji 1682. loquatur de confirmatione, ſeu Benedictione. Secundo -- An Diœceſani teneantur mittere Commiſſarium ad intereſſendum electioni ne ſub prætextu ignotæ qualitatis electi, denegare valeant confirmationem, & an tali caſu, Diœceſano renuente confirmare electum, liceat recurrere, ſive ad Sanctam Sedem, ſive ad Nuncium Helveticorum. Tertio -- Ad quem ſpectet confirmare, & benedicere prædictos Abbates, Sede Epiſcopali vacante, aut adminiſtrante Eccleſiam Delegato Apoſtolico. Quarto -- An Congregatio hujuſmodi ſupponenda ſit in totum Juriſdictioni Nuncii Helvetici, qui alium veluti Privilegiorum Conſervatorem, ſubſtituere poſſit, cum facultatibus eidem a Nuncio præfato committendis. Quinto -- An renuentibus Monachis Monaſterii Superioris Quercus, vulgo *Obernaltaich*, remanere in Congregatione, non obſtante proprio conſenſu, ab initio præſtito, deputanda ſit perſona idonea, quæ aſſiſtendo viſitationi de præfato Monaſterio faciendæ, poſſit renuentes Monachos illinc removere, & in aliis ſibi beneviſis Monaſteriis collocare. Sexto --

Dubia circa Conſtitutiones.

An

Digitized by Google

An Monaſterio alias dictæ Congregationi legitime unito, liceat ab eadem recedere. Septimo – An liceat Cononicis Ratisbon. diſmembrare Parochiales, menſis Abbatialibus ooitas. Octavo – Ao recuſante Vicario Capitolari ejuſdem Eccleſiæ Ratisbonen. publicare Indulgentias a Sanctiſſimo Domino noſtro conceſſas, ab alio peti poſſit publicatio, & a quo? Nono – An admittenda ſit forma jurameoti, in manibus Auguſtani Epiſcopi emiſsi, a novo Abbate S. Montis Andecenſis? Decimo – Stante Congregationis exemptione, ad quem ſpectet Capituli directio, & quomodo in electione procedendum? Eadem Sacra Congregatio ad propoſita dubia, ot infra reſpoudit, videlicet. Ad primum – Benedictionem Abbatum reſervandam Epiſcopo, in cujus Diœceſi Abbatia, non tamen in Libris Cameræ deſcripta, reperitur, tanquam Delegato Sedis Apoſtolicæ, & ejuſdem Sedis auctoritate impartiendam, ipſoque renuente, peti poſſe a quocumque Epiſcopo communionem Sedis Apoſtolicæ habente, eodem jure delegato, ſervata ſemper forma præſcripta a Cæremoniali in Benedictione Abbatum, facienda auctoritate Sedis Apoſtolicæ. Ad ſecundum – poſſe Ordinarium, in cujus Diœceſi Abbatia reperitur, mittere unum tantum Commiſſarium ad interveniendum electioni, ſecutaque electione, tranſmittendum illius. inſtrumeutum ad eundem Epiſcopum, ipſoqoe renuente intra trimeſtre confirmare, poſſe Eligentes recurrere ad Nuncium Helveticorum, eique proinde tribuendam faculiatem confirmandi auctoritate Apoſtolica Abbates electos, ad Monaſteria in Libris Cameræ deſcripta. Ad Tertium – quoad Monaſteria prius ſubjecta Ordioariæ Juriſdictioni confirmationem Sede vacante, ſeu dato Adminiſtratore per Sedem Apoſtolicam, ſpectare ad Nuncium. Ad Quartum – Poſſe Helveticorum Nuncium in Congregatione exercere per ſe, vel per alium, ab ipſo deputandum eamdem facultatem, quam habet intra limites ſuæ Nunciaturæ. Ad Quiotum – Providendum a Nuocio Helveticorum. Ad Sextum – Proviſum per Conſtitutiones. Ad Septimum – Traoſmittendam ad Sacram Congregationem Informationem ſuper ſtatu, & qualitate ſiogularum Parochialium. Ad Octavum – Recurrendum ad Nuncium. Ad Nonum – Non ſuſtineri formam juramenti, nec deberi Epiſcopo, niſi reverentiam, non autem fidelitatem, & ſerſervandam formam Cæremonialis. Ad Decimum – Mortuo Abbate per Priorem notificandam Præſidi vacationem, atque per eundem Præſidentem aſſignandum, & determinandum tempus, & diem electionis faciendæ, convocatiſque ſtatuta die Monachis vocem habentibus, Præſidentem, ſine tamen voto, eoque impedito, primum Viſitatorem, & deinceps in caſu impedimenti primi, ſecundum, & ſucceſſivè antiquiorem Abbatem non impeditum, Capitulo præſidere debere. Per Electores verò procedendum ad electionem Abbatis per ſecreta ſuffragia, eumque, in quem concurrat major pars votorum, ſcilicet ultra medietatem Eligentium, itaut unus ſupra medietatem ſufficiat, habendum pro legitime electo, & electionem legitimam pronunciandam. Quod ſi intra tempus trimeſtris vocales ad electionem non deveniant, vel poſt trina ſcrotinia in nullo major pars votorum convenerit, tali caſu electionem intelligi debere devolutam ad ſolum Præſidentem. Romæ 14. Januarii 1687. G. Cardinalis Carpioeus. Loco ✱ Sigilli E. Panciaticus Secretarius.

Reſolutiones Congreg.

§.2. Cum autem, ſicut dilecti filii Cæleſtinus Præſes, & alii Abbates dictæ Congregationis Bavaricæ Nobis ſubinde exponi fecèrnnt, ipſi, Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, plurimum deſiderent; Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ae effectum præſentium dumtaxat conſeqoendum harum ſerie abſolventes, & abſolotas fore cenſentes, ſopplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinſertum, ac omnia, & ſingula in eo contenta, & expreſſa auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Preces Præſidis, & Abbatum.

Confirmatio relati Decreti.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoqam quavis aoctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus præmiſsis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus, Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, d. Congregationis Bavaricæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Nutarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubicumque locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piſ. die XXI. Mart. MDCLXXXVII. Pootificatus Noſtri Anno Undecimo.

CLXXIX.

Confirmatur Decretum Congreg. Epiſc., & Reg. ſuper ſubjectione Collegiatæ S. Germani Eccleſiæ Abbatiali Montis Caſini.

Dat. 21. Mar. 1681. An. 11.

De

De juriſdictione in Monachos Confeſſarios Eccleſiarum S. Scholaſticæ, & Specus Sublacen. vid. Conſtit. 1676., Nov. 17., P. 1. De prima vero ſubjectione p ura extant Benedicti XIII. Conſt. quæ inc. Inſcrutabilis *ed.* 1725.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Lis inter Abbatem Montis Caſini, & Capitulum Eccleſiæ Collegiatæ S. Germani.

ALias in Cauſa juriſdictionis, quæ inter dilectos filios Abbatem, & Monachos Monaſterii Montis Caſini Ordinis S. Benedicti ex una, & dilectos, etiam filios Capitulum, & Canonicos Collegiatæ Eccleſiæ S. Germani ex altera Partibus pendebat indeciſa, emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Decretum, tenoris, qui ſequitur, vlt.

Decretum d. Congregationis.

In Cauſa Montis Caſini juriſdictionis verten. inter P. Abbatem, Monachos Montis Caſini ex una, & Capitulum, & Canonicos Collegiatæ S. Germani partibus ex altera de, & ſuper dubiis, & controverſiis per hanc Sac. Congregationem Emorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitam, Partibus hinc inde in facto, & Jure informantibus ſub die 12. Martii 1676. referente Emo Caſtaldo remiſſis ad Sacrum Auditorium Rotæ pro ejus voto. Eadem Sacra Congregatio viſis tribus Deciſionibus per Sacram Rotam utraque Parte informante coram R.P.D. Albergato editis ſub diebus 30. Aprilis 1677., 14. Aprilis 1679., & 27. Januarii 1681., viſoque ejuſdem Sacræ Rotæ voto regiſtrato in calce ultimæ Deciſionis emanatæ omnibus Auditoribus votantibus, reque mature diſcuſſa, necnon pluries citato, & intimato Procuratore Capituli, & Canonicorum S. Germani, referente Eminentiſs. Caſanate in locum Eminentiſſimi Caſtaldi abſentis ſubrogato, cenſuit, & declaravit, Eccleſiam Collegiatam S. Germani eſſe ſubjectam Eccleſiæ Abbatiali Montis Caſini, eidemque Eccleſiæ S. Germani, illiuſque Capitulo, & Canonicis ſuper præmiſsis Dubiis, & controverſiis imponendum fore, & eſſe perpetuum ſilentium, prout præſentis Decreti vigore imponit. Romæ 14. Novem. 1681. G. Cardinalis Carpineus. B. Panciaticus Secretarius.

Preces Procuratoris Gen.

§. 1. Cum autem ſicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Caſinen. d. Ordinis nobis nuper exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat Apoſtolicæ confirmationis noſtræ robore communiri plurimum deſideret: Nos ipſius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Dño poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ſalva tamen ſemper in præmiſsis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſsis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſ. die XXII. Mar. MDCLXXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Undecimo.

CLXXX.

Dat. 22. Mar. 1687. An. 11.

Erigitur Collegium ſtudiorum in Monaſterio S. Pauli extra mœnia Urbis Monachorum Caſinen., & pro eo leges nonnullæ conduntur.

Conſtitutiones eorum Monachorum extant Conſt. ed. 1680., Novem. 22., P. 5., & quoddam Statutum pro Dieta intermedia Innoc. XII. Conſtit. ed. 1791., Jul. 28., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INſcrutabili divinæ ſapientiæ, atque bonitatis arcano Catholicæ Eccleſiæ regimini meritis licet imparibus præſidentes, Sacrarum, eiſque ancillantium bonarum literarum ſtudia, per quæ depulſa ignorantiæ caligine, mentes luce veritatis illuſtrantur in Ordinibus, & Congregationibus Regularibus, præſertim ſub ſuavi Monaſticæ vitæ jugo Deo famulantibus, uberesque bonorum operum fructus adjuvante Domino proferre jugiter ſatagentibus libenter excitamus, & promovemus, ac Paſtoralis Officii Noſtri partes peculiari deſuper charitate interponimus, ſicut rerum, temporum, & perſonarum qualitatibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis, & Catholicæ Fidei Incrementum, & præſidium, ac ipſorum Ordinum, Congregationis decus, & utilitatem, animarumque ſalutem in Domino expedire arbitramur.

Commendatur d. Collegium.

§. 1. Conſiderantes itaque quantum decoris, & utilitatis Congregationi Caſſinenſi Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, cujus egregia conſtant in Eccleſiam Dei merita, ſit perventurum, ſi in Monaſterio S. Pauli prope, & extra mœnia hujus Almæ Urbis noſtræ, ejuſdem Congregationis Collegium ſtudioſorum, in quo Monachi ipſius Congregationis Philoſophiæ, & Sac. Theologiæ, vel Canonum ſtudiis ſedulo navent operam, opportunis rationibus inſtituatur, jamque provida Superiorum Monaſterii, ſeu Congregationis hujuſmodi induſtria, de iis, quæ ad ejuſmodi Collegii, ejuſque Collegialium, & Lectorum ſuſtentationem, & manutentionem neceſſaria ſunt, ſufficienter proviſum reperiri: Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine,

Erectio Collegii in Monaſterio S. Pauli, & in ædibus S. Calliſti.

dine, in præfato Monaſterio S. Pauli, & reſpective in ædibus S. Caliſti de eadem Urbe, ubi Monachi d. Monaſterii æſtivo tempore degere ſolent, unum Collegium ſtudioſorum, in quo decem ſaltem Monachi profeſſi d. Congregationis Caſſinenſis Theologiæ Scholaſticæ, & Sacrorum Canonum ſtudiis ſub idoneis Lectoribus, ſeu Magiſtris operam navare, & in illis inſtitui, atque ſedulo inſtrui debeant, tenore præſentium, ſine cujuſquam præjudicio io perpetuum erigimus, & inſtituimus.

De Lectoribus.

§. 2. Statuentes, & Apoſtolica auctoritate decernentes, & ordinantes, ut Lectores, ſeu Magiſtri in novo Collegio ſic erecto, & inſtituto ſcientias edocturi, ex ordine ſaltem Decanorum dictæ Congregationis Caſſioen. ſeligantur, iique ad id muneris idonei ceoſeantur, qui optimis moribus, vitæque integritate præcipue fulgere noſcentur, quique per integrum ſeptennium in aliis Monaſteriorum ejuſdem Congregationis Scholis, aut in Uoiverſitatibus ſtudiorum generalium Philoſophiam, & Scholaſticam Theologiam poblice profeſſi fueriot. Ne autem illorum electionem, ulla prorſus terrena affectio contaminet, iidem Lectores, ſeu Magiſtri in Capitulo Generali præfatæ Congregationis Caſſinenſis, a cunctis Diffinitoribus per ſecreta ſuffragia eligantur, præſtito prius juramento eos eligendi, quos doctiores, aptiores, & præſtantiores eſſe pro ſua quiſque conſcientia in Domino judicaverit. Ipſi vero Lectores, ſeu Magiſtri hac forma electi, in Theologiæ Scholaſticæ curſu eas ſcientias, & ſcripto, & voce diſcipulos doceant, quæ S. Anſelmi Cantaurienſis Archiepiſcopi, ex S. Benedicti Ordine aſſumpti, doctrinæ adamuſſim cohæreant, ſub depoſitionis, & privationis muneris, aliiſque pœnis, ſi ſecus egerint Superiorum arbitrio infligendis.

De Studentibus.

§. 3. Porro Scholaſticorum, ſive ſtudioſorum Collegu hujuſmodi numerus omni tempore minor denario non ſit, quorum tres tantum, & non plures ex d. Monaſterii S. Pauli Profeſſis, & reliqui ſeptem ex ſeptem ejuſdem Congregationis Provinciis aſſumantur; ita ſcilicet, nt Provinciarum quælibet, diſcipulum uoum ad idem Collegium, tertio quoque anno mittendi facultatem habeat: qua in re ea lex inviolate ſervetur, ut Monaſterium, ejuſque Provinciæ majori Profeſſorum numero gaudens, primum Scholaſticum, primo triennio ad Collegium hujuſmodi mittat, quo elapſo, ſecundi Monaſterii Alumnus ſubrogetur, & ſic de aliis ſucceſſive. Quod ſi in Monaſterio S. Pauli, ſive in alio cujuſvis Provinciæ hujuſmodi reſpective Monachi ad prædictas facultates addiſcendas idonei non reperiantur, eo aliis ejuſdem, vel vicinarum Provinciarum oumeroſioribus Monaſteriis ad Collegiom ipſum loco illorum evocentur.

De Examinatoribus.

§. 4. Nemo autem ad dictum Collegium admittatur, quem morum probitas, & regularis diſciplinæ ſtudium non commendet, & qui toti Philoſophiæ, ac tribus duobus, vel ſaltem Scholaſticæ Theologiæ tractatibus in aliis prædictæ Congregationis Gymnaſiis ſedulo non vacaverint, ab ipſo Collegio arceantur. Ac propterea a Diffinitoribus ejuſdem Congregationis in Capitulo Generali tres docti, præſtantes, & zelo præditi Examinatores in onaquaque Provincia inſtituantur qui publico conſulturi bono, Scholaſticos diligenter interrogent, & propoſitis eis Theologicis, atque Philoſophicis argumentis, ſerio, & non ad ſpeciem examinent, deque eorumdem aptitudine, doctrina, & ingenio, præſtito juramento in ſcriptis fidem faciant. Poſtquam vero ſic examinati ad Urbem pervenerint, ab Abbate Monaſterii S. Pauli, ac Procuratore Generali Congregationis, & Lectore Collegii hujuſmodi pro tempore exiſtentibus denuo interrogentur, & iterato ſubdantur examini, ac idonei reperti approbentur, excipiantur, & Collegii prænio adſcripto declarentur, inhabiles vero inventi, præmiſſa ad Præſidem dictæ Congregationis de eorum inſufficientia in ſcriptis atteſtatione jurata, cum ejuſdem Præſidis conſenſu, ad profeſſionis ſuæ, ſive ad alia remittantur, & in Examinatores, qui muneri ſuo defuerint, tanquam in periurii reos, graviter in proximis comitiis animadvertatur. Quapropter ad Abbatiam Sancti Pauli regendam, ac ad Procuratoriæ Generalis officium ii promoveantur, qui impoſito ſibi muneri ſatisfaciant, Viſitatores autem dictæ Congregationis io actu viſitationis d. Monaſterii S. Pauli, præfatum Collegium viſitent, ac de vita, & moribus Scholaſticorum diligenter inquirant, & una ſimul cum prædictis Abbate Monaſterii S. Pauli, & Procuratore Generali, eoſdem ſcholaſtice examinent, & quos pravis moribus inquinatos, aut ſcientiis operam non dediſſe cognoverint, præhabito Præſidis conſenſu, extra Collegium eliminent, & ab Urbe abigant, eorumque dimiſſionem eidem Præſidi, ſioe mora ſignificeot, qui ad præſcriptum præſentium Literarum alios Scholaſticos ejectorum loco ſubſtituendos curabit, nt omni tempore præfixus denarius numerus integer in Collegio hujuſmodi perſeveret.

De amotione Lectorū, & Studentū.

§. 5. Porro oulli Lectori ultra ſexenoium, nullique ſtudentium ultra triennium in dicto Collegio liceat permanere, ſed his temporum ſpatiis reſpective evolutis, novi Lectores, oovique Scholaſtici antiquioribus ſubrogentur, incipiendo a proxime futuro Capitulo Generali dictæ Congregationis, quod tertia Dominica, poſt Paſcha Reſurrectionis Dominicæ currentis Anni 1687. celebrabitur. Lectores autem, & Scholaſtici legitime electi, ante præfixum tempus a Collegio prædicto non amoveaotur, niſi interveoientibus veris, juſtis, atque gravioribus cauſis, quas Abbas Monaſterii Sancti Pauli, & Procurator Generalis prædicti pro tempore exiſtentes, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegati cognoverint, & probaverint, & de quibus præmiſſo in ſcriptis juramento Præſidem dictæ Congregationis certiorem faciant, qui cum Viſitatorum Provinciæ Romanæ, Abbatis Monaſterii Sancti Panli, & Procuratoris Generalis præfatorum, vel majoris partis eorum conſenſu, amovendos amoveant, alioſque io amotorum locum, ſervato quoad Scholaſticos Monaſteriorum ordine ſupradicto, ac præmiſſo ſemper duplici eorumdem examine, ſicut præmittitur ſtatuto, io Collegium judncant. Quod ſi contingat Lectores intermedio tempore juſtis, & gravioribus id exigentibus cauſis amoveri, & Collegio privari, Præſes cum ſupradictorum, vel majoris partis eorumdem conſenſu, de aliis Lectoribus provideat, uſque ad futuram Dietam, ſi proxime fuerit celebranda, io qua nova Lectorum hujuſmodi electio, vel confirmetur, vel reprobetur, donec in Capitulo Georali Con-

gregationis præfatæ, tunc proxime futuro, a Diffinitoribus, præſtito prius Juramento, ut ſupra per ſecreta ſuffragia ea omnia, quæ interea geſta fuerint, confirmentur, vel recidantur. Eodemque modo pariter, ac lege io caſu mortis, vel diutinæ ægritudinis, ſive Lectorum, ſive Scholaſticorum incidentibus Collegii neceſſitatibus uſque ad Dietam, ſive Capitulum Generale pro interim conſulatur.

De regulari diſciplina, & exercitationibus Theologicis.

§.6. Scholaſtici autem prædicti omnes, & ſinguli adinſtar reliquorum Monachorum in præfato Monaſterio Sancti Pauli degentium regulari obſervantiæ incumbant, mentali orationi, certis horis per Conſtitutiones ſtatutis omnino vacare ſatagant. Chorum oon omittant, Miſſarum oneribus, qui Sacerdotio initiati fuerint, ſatisfaciant, cæteraſque monaſticas Leges inviolate cuſtodiant, ut tamen omni diſtractione ſemota ſcientiis adipiſcendis ioſiſtere valeant, eos aliis occupationibus, & præſertim œconomicis curis nemo audeat implicare. Ipſi quoque Scholaſtici, dum in præfato Monaſterio Sancti Pauli commorabuntur, præter quotidianas lectiones, & repetitiones, ſingulis ebdomadis, ſemel per ordinem theſes diſputandas propoaant, atque adverſus arguentes ea, qua Monachos Ordinis Sancti Benedicti decet modeſtia, & religioſitate defendant, & objecta diſſolvant. Quibus literariis eſercitationibus, Abbas Monaſterii Sancti Pauli omnino, totuſque ejuſdem Monaſterii Conventus ſemper interſint; quocirca, ut hujuſcemodi Scholaſticæ concertationes ſtudentium profectum juvent, & non ad inanem pompam excitentur, dictus Abbas hyemali tempore in præfato Monaſterio habitet, ut ejus præſentia, auctoritate, & vigilantia regularis obſervantia non tepeſcat, & Scholaſticorum ſtudia ad ſcientiarum amorem inflammentur. Dum vero Sancti Callisti ædes prædictas incolent, conſuetas lectiones, & repetiones nentiquam intermittant, & inſuper ſigillatim theſes in utraque facultate typis impreſſas publice tueantur, quæ omnia, ut alacrius, facilius, & commodius exequi valeant, tum Lectores, tum Scholaſtici ab acceſſu ad Monſterium Sancti Pauli, feſtivis diebus exceptis eximaotur, prædicti vero Abbates, & Procurator Generalis, eoſdem Lectores peculiari beneficentia, & ſpecialibus charitatis Officiis proſequantur, ipſique Lectores ſexennio in præfato Collegio laudabiliter expleto, a Religione debitis bonoribus decoreutur.

De victu, & veſtitu, aliiſque neceſſariis.

§.7. Cæterum Magiſtris, & Scholaſticis prædictis omoibus, & ſingulis victus, & veſtitus, medicinalia, & alia ad vitam oeceſſaria Munachorum Caſſinenſiom more, & dicti Monaſterii Sancti Pauli conſuetudine ſervatis, ab eodem Monaſterio cum omoi benignitate præbeantur. ut autem Monaſterium ipſum horum cauſa nulli ſubjaceat incommodo, nec magis gravetor, cum de præſenti Lector, & ſex Scholaſtici ab eodem ex ſuis proventibus ſubſtentetur; pro alio Lectore, aliiſque Scholaſticis addendis uſque ad præſcriptum numerum denarium, Procurator Generalis dictæ Congregationis, eidem Monaſterio, cum effectu, ſine mora ſingulis aoois perſolvat ſcuta ſexcenta monetæ, quæ cum dicta Congregatio interuſuria debiti ſexaginta millium quo in Monte novennali nuncupato obſtringebatur diminui, & ad minorem quantitatem reduci nuper obtinuerit, ex ea ſumma, quæ per diminutionem, ſive reductionem hujuſmodi facta eſt compendii, præſtanda erunt, cui ſolutioni, ſi ullus Procurator Generalis pro tempore exiſtens ſatisfacere oeglexerit, vel temere renuerit ipſo facto, ſecluſa omni excuſatione, nulloque favente colore, officio, dignitate Abbatiali, ac voce activa, & paſſiva in perpetuum privatus intelligatur, ſtatimque a Præſide dictæ Congregationis ab officio, gradu, & dignitate depoſitus, & privatus declaretur, poteſtate ad eoſdem gradus, & dignitates iterum illum aſſumendi, vel rehabilitandi (Sede Apoſtolica inconſulta) cunctis penitus interdicta: quod ſi Præſes negligentiæ, vel conniventiæ in his exequendis reus eſtiterit, in eaſdem pœnas ſe ipſo facto noverit incurriſſe. Pecuoiæ vero in acceſſu ad Collegium, & receſſu ab illo, ac in Concluſionibus quolibet anoo imprimendis, expendendæ a Monaſteriis profeſſionis eorum Lectorum, & Scholaſticorum reſpective ſubminiſtrentur.

De Supranumerariis.

§.8. Liceat autem Abbatibus, & aliis præfatæ Congregationis Caſſinenſis Monaſteria reſpective regentibus, necnon aliis Abbatibus, vel Superioribus aliarum Congregationum, Monachorum oigrorum tantum ſub S. Benedicti Regula militantium, ſupra præſcriptum decem Scholarium numerum, præhabito in ſcriptis Præſidis dictæ Congregationis Caſſinenſis, ac Abbatis Monaſterii Sancti Pauli, & Procuratoris Generalis præfatorum conſenſu, alios Monachos Monaſteriorum quibus præſint, Alumnos ad Collegium prædictum mittere, perſoluta quotannis dicto Monaſterio Sancti Pauli, pro eorumdem ſuſtentatione, aliiſque neceſſariis convenienti pecuniæ ſumma, qui ſupra numerum mittendi, eaſdem Collegii leges, ſtatuta, & conſuetudines, quibus cæteri Scholaſtici obnoxii ſunt, ſervare omnino teneantur.

De prædictorum omnium executione.

§.9. Quia vero ad præmiſſa omnia prorſus exequenda potiſſimum obſtringuntur, & valde conferre poſſunt ipſimet Religionis Superiores, idcirco ſtatuimus pariter, & ordinamus, ut in quolibet memoratæ Congregationis Caſſinenſis Capitulo Generali, poſt Diffinitorum electionem, prima die, poſthabito omoi alio quantumvis graviori negotio, Diffinitores ipſi diligenter, & ſerio inquirant, an de iis, quæ in præſentibus literis continentur aliquid omiſſum, innovatum, aut a quoquam fuerit in contrarium, ſeu aliter diſpoſitum, quod ſi hæc omnia, & ſingula non ad unguem ſervata, & his noſtris Apoſtolicis juſſionibus non plene obtemperatum animadverteriot, ſtatim emendanda emendeot, & corrigenda corrigant, ac omnia ad formam earumdem præſentium literarum in integrum reſtituant, & a tranſgreſſoribus, violatoribus, & negligentibus pro culparum gravitate pœnas ſumant. Si autem Diffinitores prædicti in præmiſſis eſequendis deſides, remiſſique extiterint omnia Capituli Generalis acta, promotiones, electiones, proviſiones, deſignationes, & Decreta ipſo facto nulla, inania, & invalida fore, harum ſerie decernimus, & declaramus, & præterea Abbas Monaſterii Sancti Pauli, Procurator Generalis pro tempore exiſtentes prædicti, in earumdem literarum noſtrarum omnimodam executionem minime intendentes, in pœnas privationis gradus, dignitatis, & officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ ipſo facto ſe incurriſſe noveriot, ſuper quibus, nonniſi a Sede Apo-

ſtolica

ſtolica præfata diſpenſari poſſit. Denique ut nemo præmiſſorum ignorantiam valeat allegare, dilecto filio Andreæ Deodato a Neapoli per præſentes committimus, & mandamus, ut eaſdem præſentes literas omni cura, & ſolicitudine, dilectis pariter filiis Præſidi, Viſitatoribus, omnibuſque Abbatibus præfatæ Congregationis Caſſinenſis notificare procuret, ipſeque Andreas Deodatus, qui de præſenti Procurator Generalis ejuſdem Congregationis exiſtit, præmiſſorum omnium, & ſingulorum executioni accurate, atque diligenter invigilet, ac de omnibus Nos & hanc Sanctam Sedem quamprimum reddat certiores.

Clauſulæ. §.10. Decernentes ipſas præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Superiores, & Monachi Congregationis Caſſinenſis, & Monaſterii Sancti Pauli præfatorum, aliive quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes cujuſcumque gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, aut alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni illis non conſenſeriot, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarint ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos Juris reduci, ſeu in controverſiam vocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, & adimpleri: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.11. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenos opus ſit felicis recordationis Pauli Secundi, & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon Congregationis Caſſinenſis, & Monaſterii Sancti Pauli præfatorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtylis, uſibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis etiam Congregationi, & Monaſterio præfatis, illorumque Superioribus, & aliis perſonis quibuſlibet, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, & quantiſcumque vicibus, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhuc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & infererentur præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac pleniſſime, & ampliſſime derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.12. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XXII. Martii MDCLXXXVII. Pontificatus noſtri Anno Undecimo.

CLXXXI.

Erigitur in Congregationem Confraternitas Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus, ejus novæ Conſtitutiones confirmantur, & privilegia, exemptiones, ac Indulgentiæ ei conceduntur. Dat. 26. Mar. 1687. An. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Eccleſiæ Catholicæ per univerſum Terrarum Orbem diffuſæ regimini, meritis licet imparibus per ineffabilem divinæ ſapientiæ, atque bonitatis abundantiam præſidentes, ad ea per quæ pietatis, & Chriſtianæ charitatis opera ubique locorum præſertim ad Infirmorum, & Convaleſcentium ſubventionem, & utilitatem provide, prudenterque ordinantur propenſis ſtudiis intendimus, & Chriſtifidelium in id ipſum laudabiliter, & fructuoſe incumbentium Confraternitatibus in viſceribus paternæ gerentes charitatis, felici illarum ſtatui, & proſperæ in via man-

mandatorum Domini directioni, libenter providemus, illaſque, & perſonas in eis Domino famulantes opportunis favoribus, & gratiis proſequimur, ſicut rerum, locorum, temporum, & perſonarum qualitatibus mature conſideratis, ad Dei Omnipotentis gloriam, & animarum ſalutem, ac piorum operum incrementum, Populique Chriſtiani ædificationem, & conſolationem ſpecialem conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Rodericus a Cruce Procurator Generalis Confraternitatis Confratrum Bethlemitarum nuncupatorum in Hoſpitalibus Pauperum Convaleſcentium in Indiis Occidentalibus canonice (ut aſſeritur) erectæ, quod dicta Confraternitas in eiſdem Indiis initium habuit, a quondam Petro Betancur a Sancto Joſepho, qui primam Domum, & Hoſpitale ipſius Confraternitatis in Civitate Guatimalæ pro Pauperum Convaleſcentium cura, aliiſve pietatis, & Chriſtianæ charitatis operibus anno 1653. ædificare cœpit, ſubinde cum aliud ſimile Hoſpitale anno 1671. in Civitate Liman. fundatum fuiſſet, Conſtitutiones pro præfatæ Confraternitatis gubernio juxta tunc exiſtentem illius ſtatum factæ anno 1674. per Sedem Apoſtolicam confirmatæ fuerunt. Porro aucto ejuſmodi Hoſpitalium numero, uſque ad undecim, & in promptu exiſtente multorum aliorum fundatione, pro felici, proſperoque ejuſdem Confraternitatis regimine, & gubernio formatæ fuerunt novæ Conſtitutiones, præſenti illius ſtatui convenientes, tenoris, qui ſequitur videlicet.

Ortus, & progreſſus dictæ Confraternitatis.

Caput Primum.

De Confraternitatis Inſtituto.

§.1. Finis ſocietatis eſt ſtrenue admodum incumbere in exercitium operum charitatis, & miſericordiæ, tam ſpiritualium, quam corporalium erga omne genus perſonarum, præſertim erga Ægros convaleſcentes, pro curando quam maxime Animarum tum propriarum, tum proximorum noſtrorum ſalutem per omnium virtutum uſum, & vitæ probatæ exemplar, adeout hi, qui ad noſtra Hoſpitalia venerint corporis ſalutem recuperaturi in Animæ quoque ſalute egrediantur meliores effecti.

§.2. Omnes ſubditi eſſe debent Præfecto Generali, & in humili ſubjectione ſuis Superioribus peculiaribus.

Caput Secundum.

De Recipiendis ad Confraternitatem.

§.1. Quia multitudo confuſionem parere ſolet, ac etiam relaxationem, conveniens erit, ut non adſit in noſtris Hoſpitalibus major Fratrum numerus, quam quos exiget neceſſitas, non erit tamen duodenario inferior, & ſi opus erit numerum augere, fieri poterit, id de licentia Præfecti Generalis, & Aſſiſtentium Generalium.

§.2. Omnes, qui apti fuerint Medicinæ, & Chirurgiæ artibus, illas addiſcent ex Præfecti Generalis, & Aſſiſtentium permiſſione.

§.3. Admittendi ætate, & viribus pollere debent ad miniſteria, quibus initiantur, convenientibus, ab omni originis, & infamiæ labe, imo & ejus ſuſpicione immunes, cœlibes, corpore ſani, nec ullo modo ære alieno, aut aliis oneribus gravati, quæ moleſtiæ, ſeu impedimenti eſſe poſſint, nec qui ullius Religionis, ſeu Congregationis habitum habuerint.

§.4. Peractis probationibus, & experimentis etiam ſpiritus, quo ducuntur, prout convenire viſum fuerit, cum fuerint ex ſententia Fratris Præfecti, & Aſſiſtentium approbati, & in habitu ſæculari manſerint per aliquot ſeptimanas, humilibus Domus exercitiis ſe applicando, hoc tempore Generalem omnium ſuorum peccatorum facient confeſſionem, ac quas profiteri debent regulis inſtruentur, adimpletiſque iſtis obligationibus, completo decimo ſexto ætatis anno habitum eis dabit Frater Præfectus de Præfecti Generalis, ſeu illius, qui, ut infra dicetur, vices tenebit ejuſdem Præfecti Generalis, & Aſſiſtentium licentia, ac elapſo probationis, & Novitiatus anno, ac de ejuſdem Præfecti Generalis, ſeu Tenentis ejus vices, & Aſſiſtentium licentia, dummodo Profeſſionem emiſſuri ſciant legere, & ſcribere, & non alias profeſſionem emittent in manibus Fratris Præfecti vota Obedientiæ, Paupertatis, & Caſtitatis, ac Hoſpitalitatis vovendo, cujus poſterioris voti obligatio extendatur ad inſerviendum Pauperibus infirmis, etiamſi ſint Infideles, & aliqua contagioſa ægritudine affecti, & ſucceſſive fiet aliud votum perſeverandi perpetuo in noſtra ſocietate Bethlemitica, Infirmiſque ſerviendi.

§.5. Adeſſe debet unus Novitiorum Magiſter nominatus a Præfecto Generali, & Aſſiſtentibus in Hoſpitalibus, quæ pro Novitiatu deſtinabunt ipſe Præfectus Generalis, & Aſſiſtentes, in id accurate incumbendo, ut Magiſter ſit ex inſignioribus virtute, & prudentia, & qui ſaltem ſemel Præfectus fuerit alicujus ex noſtris Hoſpitalibus, & caſu quo idem Novitiorum Magiſter modo, & forma, de qua ſupra deſtinatus decedat, vel alio impedimento detineatur, præelegi in caſu impedimenti proviſionaliter debeat a Præfecto Domus, in qua contingat tale impedimentum alias ſufficienti doctrina, & moribus præditus; in caſo vero obitus præfigi debeat alius ab eodem Præfecto Domus, qui hujuſmodi munus exerceat, donec ſequatur approbatio Præfecti Generalis, & Aſſiſtentium, eaque ſequuta evadat verus Magiſter Novitiorum, alias ſubintrabit ille, quem Præfectus Generalis, & Aſſiſtentes nominare cenſuerint in Magiſtrum Novitiorum.

§.6. Inquiſitiones de admittendo fient coram Fratre Præfecto cum ejus Secretario, Aſſiſtente etiam Novitiorum Magiſtro.

§.7. Non poteſt admitti in Societatem ullus qui ſit in Ordine Sacro conſtitutus, nec Cappellani, nec ullo alio titulo, neque ullus Frater ex hucuſque admiſſis, & in poſterum admittendis ordinari, quia ſtatui Sacerdotali non conveniunt manualia miniſteria, in quibus exercere ſe debent Fratres; Et ſi quis ordinem ſuſceperit ipſo ſuſceptionis facto remaneat excluſus, & Societatis habitu privatus, ac a votis abſolutus, nec in Domo ſtare poſſit, etiamſi ſit in alio habitu. Iis vero, qui jam reperiuntur in Ordine Sacerdotali permittatur in Societate permanere, præſenſque diſpoſitio reſpiciat tantum futurum, non obſtantibus diſpoſitis in contrarium in veteribus Conſtitutionibus a Sancta Sede confirmatis.

Caput

Digitized by Google

Caput Tertium.

De Habitu interiori, ac exteriori, ac Cubiculis.

§. 1. Habitus uniformis eſſe debet in omnibus Fratribus, iſque ea quo appareat interna humilitas, & rerum mundanarum contemptus, & ſit ſymbolum, quo vere pauperes, & pœnitentes eſſe dignoſcantur.

§. 2. Habitus exterior erit ex panno rudi, & coloris, ut dicunt *buriel*, nimirum ex lana quæ dicitur de *Sumonte leucophæa*, forma ſit adinſtar Togæ talaris, cingulo corei nigri ad duorum digitorum latitudinem reſtrictæ, cucullus una tertia, ut ajunt, altus eatremitate in aliquod acumen deſinente, & dicta Toga quatuordecim palmos habeat in circuitu, & unam tertiam in manica, clamys ejuſdem generis, duabus tertiis brevior Toga, pileus leucophæus ex lana rudi, & cum limbo grandi circuitus decem digitorum ſubtus corio tenui nigro inducto, & cum duobus funiculis pendulis, nudis Tibiis, & pedibus cum ſolis crepidis, quas Vulgo nominant Ramplonas, rudibus, & craſſis, ac latis ſoleis, adeout habitus paupertati, & ruditati reſpondeant, ſuper latus ſiniſtrum Chlamydis geſtabitur in lamina ad inſtar ſcuti depicta Jeſu Chriſti Summi boni noſtri Nativitas.

§. 3. Veſtis interior convenire debet in paupertate cum eateriori quæſito in illa nitore, qui optime poteſt convenire cum paupertate, idcirco nemini concedatur induere lineum induſium niſi in gravi neceſſitate, qua qui urgebuntur, illud ferre poterunt, quo duraverit infirmitas cum Fratris Præfecti licentia: Licitum erit geſtare Tunicam multitiam rudem, & panniculos ſtupeos nec ulli concedatur radere, nec tondere barbam quantum ad illam, quæ ſolita eſt Eremitis conformabitur.

§. 4. Debent omnes unico veſtitu contenti eſſe, & quia neceſſe erit illum mutare, erit in Hoſpitali locus pro Pannaria deſignatus omni genere Veſtituum, quibus Fratres noſtri indigere poſſunt inſtructus, quibus cum charitate, & diligentia illis providebitur ſingulis quindecim diebus, aut etiam ante ſi opus fuerit.

§. 5. Exteriori veſtitus paupertati conſonare debet interior Cubiculorum, ſeu Cellarum paupertas, in bis permitti non debent laminæ, nec arculæ, nec alia ſupellex exquiſita, & ſuperflua, neque profani ornatus, qui ſummam dedeceant paupertatem, quam obſervare debent noſtri Fratres, & ad evitandum quantum fieri poteſt, ne illa imminuatur, Præfectus Generalis, Aſſiſtentes, & Præfecti id ſatagent, ut eorum cubicula exemplo ſint, quo alii addiſcant humilitatem, & paupertatem, quas debent in ſuis obſervare; & ut illa facilius recognoſcere poſſit Superior, carebunt clavibus, & ſeris Januæ: adeo ut lectus ea ligno cum duabus dumtaaat lodicibus, quæ illum cooperiant: Unum pulvinar panneum: Una Crux ea ligno rudi: Aquæ luſtralis vaſculum: Scabellum, & menſula cum capſula abſque clavi, ubi aſſerventur pœnitentiæ Inſtrumenta: Liber de contemptu Mundi, aut alius ſpiritualis: Et quia incongruum foret, ut qui veniunt omnibus inſervire; haberent qui eis inſervirent, nemo poterit famulum habere peculiariter.

§. 6. Poterunt admitti in Donatos horum aliqui, qui ea quopiam juſto impedimento excludantur, ne ſint Fratres cucullati, qui noſtrum habitum induent abſque cucullo, & poterit Præfectus Generalis una cum Aſſiſtentibus permittere, ſeu licentiam concedere, ut ipſorum aliqui profiteantur eadem vota, quæ profiteri debent Fratres ut majus meritum, & perſeverantiam hoc modo poſſint obtinere.

Caput Quartum.

De Exercitiis Spiritualibus cujuſlibet diei.

§. 1. Habebunt Fratres quotidie horam unam Orationis mentalis a quinta ad ſextam matutinam, convenientes omnes ad Campanæ ſonum cum Fratre Præfecto, cum quo protinus poſt orationem ibunt omnes ad verrendum, vaſa promendum, & valetudinaria poliendum, & finitis iſtis eaercitiis audient Miſſam ad arbitrium Fratris Præfecti. Diebus Jovis, & Dominicis cujuſlibet Hæbdomadæ Sacram Euchariſtiam ſument omnes Fratres in communi, & ſi inter Hebdomadam accidit aliqua ſolemnis feſtivitas, poterit communio anteverti, ſeu poſtponi feriæ quintæ, illam ad feſtivitatem transferendo.

§. 2. Hora ſecunda pomeridiana omnes in Eccleſia congregati recitabunt Stationem SS͠mi Sacramenti, & poſt ejus venerationem legetur unum Capitulum ex Libro, cui titulus Contemptus Mundi, & deinde omnes ordinate procedent, Pſalmum Miſerere, recitantes uſque ad valetudinarium principale, & hoc finito partitim ad alia divertent ad verrendum, & ſternendum lectos Infirmorum, & Convaleſcentium.

§. 3. Hora quarta cum dimidia poſt meridiem recitabitur Corona B. Virginis Dominæ Noſtræ Septem Miſteriorum, & finietur cum eaamine conſcientiæ quadranti horæ duraturo, & adveſperaſcente die dato ad orationes campanæ ſigno, habebitur una hora orationis mentalis, ad quam puncta dabit Frater Præfectus ex uno librorum, qui de hac agunt materia, & ſunt P. Frater Ludovicus Granatenſis, P. Thomas de Villacaſtin, Falconius, aut alii, finemque imponent actu contritionis.

§. 4. Duodecima nocturna ſurgent omnes (exceptis illis, qui Superioris judicio legitime fuerint impediti), & ſimul in Eccleſia recitabunt Coronam B. Mariæ Virginis cum Orationibus approbatis de Imitatione Paſſionis Jeſu Chriſti, prout ſunt in Diurno tenoris ſequentis videlicet.

O Domine Jeſu Chriſte, adoro te in Cruce pendentem, & coronam ſpineam in capite portantem: deprecor te, ut me tua Crua liberet ab Angelo percutiente. Amen.

Pater noſter, Ave Maria.

O Domine Jeſu Chriſte adoro te in Cruce vulneratum, felle, & aceto potatum: deprecor te, ut vulnera tua ſint in remedium Animæ meæ. Amen.

Pater noſter, Ave Maria.

O Domine Jeſu Chriſte propter illam amaritudinem, quam pro me miſerrimo ſuſtinuiſti in Cruce: maxime in illa hora, quando Anima tua egreſſa eſt de benedicto corpore tuo: deprecor te, miſerere Animæ meæ in egreſſu ſuo, & perduc eam in vitam æternam. Amen.

Pater noſter, Ave Maria.

O Do-

Digitized by Google

O Domine Jeſu Chriſte adoro te deſcendentem ad Inferos, & liberantem Captivos: deprecor te ne permittas me illuc introire. Amen.

Pater noſter, *Ave Maria*.

O Domine Jeſu Chriſte, adoro te reſurgentem a mortuis, aſcendentem ad Cælos, ſedentemque ad dexteram Patris: deprecor te, ut illuc te ſequi, & tibi præſentari merear. Amen.

Pater noſter, *Ave Maria*.

O Domine Jeſu Chriſte, Paſtor bone, juſtos conſerva, Peccatores juſtifica, omnibus fidelibus miſerere, & propitius eſto mihi maximo Peccatori. Amen.

Pater noſter, *Ave Maria*.

O Domine Jeſu Chriſte, qui te in Sepulchro poſitum, mirrha, & aromatibus conditum; deprecor te, ut tua mors ſit vita mea. Amen.

Pater noſter, *Ave Maria*.

Et dilatatis ad Crucis formam brachiis recitabitur Statio SS. Sacramenti, & in Veſperis feſtivitatum D. N. J. Chriſti, & B. M. Virginis, Sanctorum Apoſtolorum, & Sancti Dominici, ac S. Franciſci, omnium Sanctorum, S. Joſephi, S. Michaelis Archangeli, S. Gabrielis, & S. Tereſiæ a Jeſu recitabunt integrum Roſarium quindecim Myſteriorum, & dilatatis in Crucem brachiis, ſupradictam Stationem, & quoties recitabuot d. quindena Myſteria a relatis Paſſionis Orationibus ſuperſedebitur.

Caput Quintum.

Exercitia Spiritualia cujuslibet Hebdomada.

§. 1. Ter in hebdmomada, nempe feria ſecunda, quarta, & ſexta habebitur diſciplina Communitatis in Eccleſia, idque fieri poterit poſt orationem mentalem nocturnam: habebitur toto tempore, quo recitabuntur Pſalmi Miſerere, & De profundis, adjunctoque actu contritionis ſignum dabit Superior, & ceſſabit diſciplina.

§. 2. Capellanus nominatus pro adminiſtratione Sacramentorum ſingulis quindecim diebus hora ſeptima cum dimidia nocturna habebit ad Fratres concionem, vel ſermonem ſpiritualem, & quando id fiet, media hora anticipabitur Corona, & Oratio, ne deſit tempus pro conſcientiæ examine.

§. 3. Omnes Fratres debent jejunare juxta formam S. Matris Eccleſiæ, & feria ſexta Paraſceve dumtaxat pane, & aqua jejunabunt.

§. 4. Omnes pedibus debent incedere in locis habitatis, ſed per itinera, dum longinqua fuerint, equitare poterunt, illiſque de neceſſariis ad ea proſequenda ſemper providebitur.

§. 5. Attento, quod efficaciſsimum ad obſervantiam Regularem, pacemque Animæ interiorem conſervandam medium eſt ſeceſſus, omnes noſtri Fratres diſtrictiſsime evitabunt egreſſus e Domo, & Sæcularium viſitationes in vana officia, temporiſque jacturam tendentes, & ita nemo liceotiam petet pro hujuſmodi egreſsibus, & viſitationibus, etiam Parentum proximiorum, præterquam in caſu neceſsitatis, aut gravis infirmitatis ad Præfecti arbitrium, aut quando ipſe eos mittet pro redivini ſervitii, proximi ſubventione, vel Hoſpitalis utilitate.

§. 6. Hoſpitalia, & Fratres debent ſuſtentari ex eleemoſynis, & ſi temporis proceſſu compertum fuerit expedire alieubi reddituum admiſsionem, ob eleemoſynarum defectum, & devotionis imminutionem admitti poterunt ex Præfecti Generalis, & Aſsiſtentium licentia.

§. 7. Quando Fratres ex aliquo itinere extra Civitatem redibunt, cum ipſis diſpenſabitur, ut non aſsiſtant exercitiis domeſticis, & ſpiritualibus per triduum, & non ulterius: Porro ſi iter longinquum fuerit, aut ultramarinum, (prout plerumque contingit in Indiis) novem dierum erit hujuſmodi diſpenſatio, quo a fatigatione ſubleventur, prout bene ordioata charitas requirit, & ut hoc melius, & majori allevatione facere poſsint, id temporis dabuntur ipſis induſium, lectuſque cum culcitra, & linteis cubilibus. Et infirmarius, aut alius ejus loco curam habebit illis ea prima nocte pedes abluendi, illoſque excipiet in Hoſpitio, quod ad hunc effectum noſtris in Domibus, & Hoſpitalibus debebit eſſe apparatum.

§. 8. Omnes Fratres, qui iter facient; aut Civitate egredientur ſingulis diebus, ea, qua poterunt hora, etiamſi tripartitim hoc fiat, recitabunt integrum quindecim Myſteriorum Roſarium, ac unam SS. Sacramenti Stationem. Et Superiori curæ erit id muneris eis in memoriam adducere tempore diſceſſus, & hoc aliis ſpiritualibus exercitiis æquivalebit, nec poterit quis mitti, nec Domo egredi ſolus, ſed ſemper aſſociatus, & quando ad iter faciendum egredientur, & quando ipſis eundum erit per Civitatem, ut ita reſpectus habeatur decentiæ, qua noſtros Fratres decet incedere, & aliis inconvenientibus, quæ ex contrario notorie reſultat, obvietur.

Caput Sextum.

Exercitia charitatis erga Pauperes Infirmos.

§. 1. Cum principale Fratrum Inſtitutum ſit Pauperibus infirmis inſervire, omnibus perſuaſum eſſe debet, id præcipue illis incumbere, ut tam Sancto exercitio ſint addicti, nec in nullo alio majus obſequium Domino noſtro præſtituros, miniſterio, quam hoc humilitatis, & charitatis ob ejus amorem illud exercendo erga Pauperes indigentes, & rebus neceſſariis deſtitutos.

§. 2. Ad hujus obligationis ſatisfactionem, in promptu quamprimum certiores facti fuerint ſe conferent ad illos aſportandos in Sella geſtatoria (quæ ad hoc erit præparata) uſque ab Hoſpitalibus, & Domibus, ubi eorum fuit habita curatio ad noſtrum Hoſpitale, ubi curatio eis adhibenda, aut convaleſcere debent, nec alienis humeris fidant onus, quod ſuiſmet Deus impoſuit.

§. 3. Non debet excludi ab Hoſpitalibus noſtris ullum genus perſonarum, ad omnes debent extendi, omnes debent amplecti charitatis uluis Liberos, Servos, Mauros, Nigros, & Gentiles, exceptis Mulieribus, quæ nullo titulo poterunt ingredi ad curandum, nec ad inviſendum Pauperes intra Clauſuram noſtrorum Hoſpitalium.

§. 4. Habeat Infirmarius apparatos lectos, ubi recumbant ægri poſtquam eis pedes, ſi opus fuerit, abluti fuerint, & aliqua eis refectione ſubventum, & prima erit ſolicitudo eos diſponere, ut peccata confiteantur, id permittente ægritudinis qualitate.

§. 5. Aſ-

§.5. Aſſiſtet cum majori,& aliis Infirmariis Frater Præfectus, duabus vicibus, quibus medicus debet ægros inviſere, & io ſcriptis rediget quidquid iſte ordinaverit, idemque faciet major Iofirmarius, & horis congruis Præfectus ioquiret ab ægrotis, ao major Infirmarius executus ſit quidquid Medicus diſpoſitum reliquit, & ſi quem compererit defectum, remedium protinus conferet, & convenientem ejus culpæ pœnitentiam majori Infirmario.

Caput Saptimum.

Quid obſervari debeat in Valetudinariis erga Ægrotos Convaleſcentes, inſanabiles, Peregrinos, & Pauperes.

§.1. Ut Ægroti, & Convaleſcentes ſervitia habeant, & refocillationem omni cum cura, & opportunitate, aderit Frater Infirmarius major, a Præfecto Generali, & Aſſiſtentibus deputatus, cui incumbet Valetudinariis præeſſe, & cui reliqui alii Infirmarii Hebdomadarii debent obedire in rebus ad ejus munus pertinentibus, & debet procurari, ut is qui hoc fungetur munere placidus ſit, & charitatis pleous,qui ſciat tulerare abſque ſui immoderatione Ægrotos, & eos emendare abſque afflictione illorum.

§.2. Extabuot diverſa Valetudinaria ſeparata ab Hiſpaois pro Indis, Mauris, & aliis Gentibus, & hæc, & illa procurabitur, ut ſint ab officiis disjuncta ad Ægrotorum moleſtiam evitandam.

§.3. Peculiarem curam adhibeat Infirmarius major, ut Valetudinaria ſemper ſint oitida, & accommodata, lectique bene ſtrati, iſtorum ſupellectilem, quolibet Sabbato variando, aut etiam anticipate, ſi quibus opus fuerit, & ut hoc facilius fiat, convenieot omnes Fratres quotidie hora deſtinata ſecunda pomeridiana, & poſt Stationis Sanctiſſimi Sacramenti peractam recitationem.

§.4. Magnopere ſatagat, ut modus agendi Convaleſcentium, & aliorum Pauperum Chriſtianus ſit, & modeſtus, ot nemo juret, vel vitium habeat ſcandali, & ſi quis licentioſus fuerit eum charitate ſemel, ac iterum corrigat, & ſi id ſatis non fuerit, reddat rationem Fratri Præfecto, ut blande, & officioſe eom dimittat ex Hoſpitali, antequam vitii ejus ulcus reliquos inficiat.

§.5. Si cui Convaleſcentium aggravabitur infirmitas, aut ſupervenerit,unde ad arbitrium Medici curari debeat, Infirmarius certiorabit Præfectum, ot æger ad aliud deferatur Hoſpitale, ubi cura ejus habeatur, donec ſit io ſtatu ad noſtrum redeundi.

§.6. Omnibus Ægris, & Convaleſcentibus, ac reliquis Pauperibus Miſſa dicetur, quotidie in Valetodioariis hora coogrua, & ſingulis diebus, quindecim confitebuntur, & communicabunt.

§.7. Omnes Ægroti mane laudabunt Sanctiſſimũ Sacramentum, & ad honorem S.Joſephi Patriarchæ recitabunt ſeptem Pater noſter, & Ave Maria cum Gloria Patri, recitaote una cum illis majori Iofirmario, qui cum aliis Infirmariis protinus curabit eis dare jentaculum, ante quod, oti & ante prandium, ac cœnam debent recitare Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro Benefactoribus.

§.8. Undecima hora diei ad ſonum Campanæ conveoiet Frater Præfectus cum omoi communitate ad dandum prandium Pauperibus, & benedictionem impartietur, & Fratres noſtri propriis manibus apparabunt, & diſtribuent diſcos, noo excluſis ab hoc charitatis officio illis, qui in eo mereri voluerint, obſervetur ſilentium dum comeduot Pauperes, habita ad ſpiritualem lectionem, quæ ipſis fieri debet, applicatione, & finita comeſtione, & peractis gratiis, claudantur Januæ, ut quieſcant, neque aperiantur uſque ad ſecundam pomeridianam.

§.9. Quarta hora cum dimidia poſt meridiem ad Campanæ ſonitum Infirmarius recitabit Coronam noſtræ Dñæ cum ægrotis, & convaleſceotibus poſtquam protinus dabitur Pauperibus cœna, cui aſſiſtet Frater Præfectus cum tota Communitate, eodem obſervato ordine, quo datum ipſis fuit prandium, & d. Corona pro Benefactoribus vivis, & Defunctis applicabitur.

§.10. Si quis Fratrum noſtrorum infirmabitur, illico advertet Fratrem Infirmarium, & hic Medicum, ut recognita ægritudine agatur de remedio, & toto, quo durabit tempore ei aſſiſtent reliqui magno cum amore, & ſtudio, adeout nihil ei deſit, præcipue incumbendo ſaluti, & bonæ Aoimæ compoſitiooi, & caſu, qoo Infirmitas periculoſa ſit, diſponat ſe ad modum opportune ne abſque omnibus Sacramentis moriatur, in huoc finem eatabit diverſum Valetudinarium, cum ſupellectili alia, quam pauperum, obi noſtrorum Fratrom cura habeatur, ſuper quo Frater Præfectus magno ſtudio incumbet, ot omnia ſint valde compoſita, & opportuna.

Caput Octavum.

De aliis Diſtributionibus, & animadverſionibus pro bona obſervantia.

§.1. Hoſpitalia noſtra unicam debent habere ad plateam januam ultra porticulam pro Domus ſervitio, & oſtium ſemper debet eſſe clauſum, eique aſſiſtere Frater unus, qui Janitorem agat a Superiore deputatus ad aperiendum, & claudendum portas accurate eis, qui pulſaverint, & duodecima hora meridiana claves Superiori conſignet, idemque faciet adveſperaſcente die.

§.2. Non permittatur ex januis in noſtra Hoſpitalia Mulierum iogreſſus, & quæ ratione cognationis volent aliquem Coovaleſcentem inviſere, poterunt id in Conclavi oſtiario agere.

§.3. Non admittent Fratres viſitationes in Conclavibus, ſed ea poterunt admitti in Aula, aut aliis locis publicis ad hunc effectum in Hoſpitali deſignatis.

§.4. Io prandio, & cœna ſervabitur ſilentium in Triclinio omnibus, dum comedunt, aliquo pabulo Animarum refocillantibus, lectioni ſpirituali, quæ haberi debet incumbendo, ſibi invicem inſerviant, nec locorum aliqua ſit præeminentia, quam quæ ordine reſultabit, quo ſioguli adventabunt excepto Præfecto, qui debet locum præcipuum habere.

§.5. Peractis gratiis poſt prandium, illico incipieot Stationem Sanctiſſimi Sacramenti, quam recitando ordioatim ibunt uſque ad Eccleſiam, & eam applicabunt pro Benefactoribus vivis, & mortuis. Noctu ante cœnam feria ſecunda, quarta, & ſexta erit Capitulum Culparum in Triclioio, & eas dicet Frater Zelator, qui pro illa Septimana fuerit nominatus, & poſt cœnam finient

finient cum uno reſponſorio, ac Oratione Sanctæ Synodi pro Animabus Purgatorii, eoſque ad veniam proſtratos luſtrabit Superior.

§.6. Poſt prandium, & cœnam aliquod intervallum habebunt familiaris converſationis, & poſt eam indicetur ſonitu ſilentium, quod obſervari debet adamuſſim a prima uſque ad ſecundam pomeridianam a nona nocturna uſque ad ſextam Matutinam, omneſque diei curriculo coſent obſervare ſilentium, quod per noſtra licebit miniſteria.

§.7. Non poterunt Fratres exarare literas, nec Scripturas, neque eas recipient abſque peculiari Præfecti licentia, nec pariter poterunt in aliorum Conclavia ingredi, neque in Novitiatum, nec alias domeſticas Officinas Domus, niſi quis indiguerit illis, quæ inibi extabunt, & tunc id eis licebit petita a Præfecto licentia.

Caput Nonum.

De regimine noſtræ Societatis.

§.1. Pro noſtræ Societatis conſervatione, & ut tam pium Iuſtitutum manuteneatur adeſſe debebit generalis Præfectus, cui obediatur.

§.2. Is etiam, qui per electionem infra indicandam Præfectus Generalis conſtituetur durare debet in exercitio talis muneris per ſexennium tantum.

§.3. Et quoniam debet habere Aſsiſtentes Præfectus Generalis, cum quibus negocia occurrentia conferat, & expediat, hinc eſt, quod juxta formam infra deſignandam eligi debebunt alii quatuor Fratres habentes qualitates infra requiſitas, qui ſub Aſsiſtentium titulo cum Præfecto Generali degere debeant, quique ab eodem Præfecto, quo voluerit convocari poſsint ad pertractanda, & expedienda negocia occurrentia, habebuntque prædicti Aſsiſtentes votum deciſivum non conſultativum tantum, & hæc pariter Aſsiſtentium munera debent durare per ſexennium. Et quoniam in hoc initio non poteſt ad praxim deduci forma infra præſcripta ſuper electione, tam Præfecti Generalis, quam Aſsiſtentium, & nihilominus introductio formæ gubernii, neceſſaria eſt, propterea pro prima vice dignabitur Sanctiſsimus D. Noſter Papa Innocentius XI. nominare unum ex Fratribus in Præfectum Generalem dictæ Societatis, & quatuor alios in Aſsiſtentes ad ſexennium duraturos, qui eamdem habeant auctoritatem, perinde acſi legitime a dictis Fratribus electi forent.

§.4. Præfecti Generalis electio pro prima vice celebrari debebit in Domo Guatimalæ, quoniam ipſa eſt Matria, & prima origo noſtræ Societatis, ut iſte honor illi tribuatur. Perpetuis autem futuris temporibus, quoniam in d. Guetimalæ Provinciis propter locorum qualitates, & Domorum penuriam Capitula generalia celebrari commode non poſſunt:. Hinc eſt, quod excepta dicta prima electione, perpetuis futuris temporibus, electio Præfecti Generalis, & reliqua omnia, quæ in generalibus Comitiis explenda ſunt, fieri debebit alternatim Limæ, & Mexici, quæ ſunt Domus antiquiores, itaut incipiatur a Domo Limæ, ac deinde in Domo Mexici hoc modo electiones alternando, quo æqua habetur ratio Domorum, quæ actu exiſtunt, & favente Dei miſericordia inpoſterum extabunt in dictis Regnis, & Provinciis.

§.5. Electio Præfecti Generalis debet fieri a Vicario Generali, ut infra denunciando a quatuor Aſsiſtentibus, a Secretario generali, ab omnibus Fratribus Præfectis, & antiquiori diſcreto quorumcumque Hoſpitalium, necnon a Magiſtris Novitiorum, ad quam electionem aut perſonaliter, aut per Procuratorem legitimum, qui tamen eſſe nequeat neque ullus ex Fratribus reſidentibus in Domo, ubi fiet electio, neque ullus, qui alias ſit vocalis, convenient omnes. Si quando vero adjuvante D. Hoſpitalium numerus in Regno, ubi electio celebrabitur pervenerit ad decem, & novem, tali caſu ceſſet in electione Præfecti Generalis votum ſupradictorum Diſcretorum Hoſpitalium. Qui Electores cum dictu Vicario Generali, debent congregari in Aula Capitulari opportune inſtructa, invocatoque in primis Spiritus Sancti auxilio præſidente ipſo Vicario procedant ad faciendam per ſecreta ſuffragia Præfecti Generalis electionem, proinde ſinguli vocales habeant ſecum plures ſchedulas uniformes eis per Secretarium diſtributas, quæ tribus vicibus plicari poſſint, & in Superiori parte ejuſdem Schedulæ, quilibet ex vocalibus ſcribet nomen proprium per hæc verba: Ego Frater N., in ſecunda vero plica ſcribat: Eligo in Præfectum Generalem; & in tertia plica Schedulæ ſcribat nomen illius, quem eliget; quiſque vero partem Schedulæ ubi ſcriptum eſt nomen ipſius vocalis primo loco plicabit, & ſigillo claudet, ne aperiatur, nec legi poſſit, & deinde reliquum ejuſdem Schedulæ ita plicabit, ut quod ſcriptum eſt non videatur. Quiſque etiam ex vocalibus ita ſcribet, ut quod ab uno ſcribitur ab altero non videatur, & his peractis Schedulas hujuſmodi complicatas juxta ordinem eorum antiquitatis projicient in Urnam, ſeu Vaſculum ad id collocandum ſuper menſa ante Vicarium appoſita; omnibus autem Schedolis allatis Urna hujuſmodi coram Vicario, & duobus Fratribus Aſſiſtentibus ex antiquioribus aperietur, & de Schedularum numero numeratio fiet, iiſque compertis abſque numeri defectu, & abſque exceſſu, incipient aperiri in ea parte, in qua deſcriptum erit nomen eligendi, relicta integra altera parte, in qua eſt nomen eligentis. Et ſucceſſive prout aperientur ab iiſdem Vicario, & Aſſiſtentibus recognoſcentur, & alta voce per Secretarium publicabuntur nomina Electorum, & prout in unoquoque vota data reperientur, adnotabuntur in folio ad id deſtinato, & unuſquiſque ex intervenientibus in electione adnotare poterit. Omnibus autem perlectis, ſi reperiatur aliquis in quem concurrat major pars votorum, ſcilicet ultra medietatem eligentium, itaut unus ſupra medietatem ſufficiat, is intelligatur electus, & electio legitima pronunciabitur. Si autem in ſupradicto Scrutinio in nullo reſpicietur concurrere major pars Votorum, tali caſu ad novum Scrutinium, ſeu ad tot Scrutinia procedatur, donec aliquis remaneat electus. Electo vero in Præfectum Generalem, Fratres omnes a Vicario ipſo incipiendo obedientiam præſtabunt, in caſu quo ita in Præfectum Generalem electus a loco electionis hujuſmodi abfuerit, ne interim Societas aliquod ſuo in regimine diſpendium patiatur, Vicarius Superioris partes ad Vicariatus normam exequi continuabit, donec ipſi de acceptatione ab electo Præfecto Generali facta conſtiterit. Quod ſi noviter electum in Præfectum Genera-

Digitized by Google

neralem ante iſtam acceptationem mori contigerit, Vicarius eo, quo ſupra modo coutinnabit uſque ad novam Præfecti Generalis electionem.

§.6. Et cum poſſit contingere, ut inter vocales adſit ſuffragiorum æqualitas, ne ſuper hoc oriri poſſint turbationes, declaratur Vicarium, qui electione præſidebit ejuſmodi debere ſuffragium habere, ot in ſuffragiorum æqualitate illam dirimat Vicarius novo voto per ipſum tunc præſtando, quod ſi ipſe Vicarius ſit in paritate Votorum electionis paſſivæ cum altero, eo caſu, non Vicarius, ſed Aſſiſtens antiquior in electione paſſiva hujuſmodi non comprehenſus ſuo ſuffragio paritatem dirimet.

§.7. Vicarius debet habere ſuffragium activum, & paſſivum, & quia poteſt evenire, ut in electione, quæ fiet, nominetur in Præfectum Generalem, & hoc caſu incompatibile eſt, nt poſſit approbare, & publicare electionem, ideo diſponitur, ut ipſo Vicario in Præfectum Generalem electo Aotiquior Aſſiſtens debeat approbare, & publicare electionem.

§.8. Ut poſſit in Præfectum Generalem eligi, & nominari quilibet ex Fratribus dictæ Societatis debet habere completam quadraginta quinque annorum ætatem, & elapſis poſt Profeſſionem quindecim ex illis. Et pariter debet habuiſſe nt minus bis regimen alicujus ex dictæ Societatis Hoſpitalibus.

§.9. Et attenta diſtantia, quæ tanta eſt inter dicta Hoſpitalia, quandoquidem aliquam inter ſe plus mille leucis diſtant, & in eis, quæ in poſterum extabunt eadem pro amplitudine illorum Regnorum iotercedit diſtantia, & in eventibus, quæ in qnolibet illorum occurrerent, promptam convenit adhiberi proviſionem, cumque non poſſit Præfectus Generalis io adeo diſtantibus, & ſejunctis locis una cum Aſſiſtentibus reſidere, ideo pro meliori dictæ ſocietatis regimine diſponitur, quod Præfecto Generali in Regno Peruaoo degente, debet committere vices ſuas Præfecto Sancti Fraociſci Xaverii de Mexico adjunctis eidem aliis quatuor Aſſiſtentibus in Capitulo generali eligeodis pro omnibus, quæ occurrent in illius Regni Hoſpitalibus, & cum in nova Hiſpania fuerit, eaſdem vices committere debeat Præfecto Hoſpitalis Limæ noſtræ Dominæ de Carmelo, adjunctis eidem aliis quatuor Aſſiſtentibus in Capitulo generali eligendis cum plenitudine poteſtatis, præterquam quod in pertineutibus ad normam regiminis generalis Societatis, & peculiaris cujuslibet ex Domibus, & citra remotionem, ſeu dimiſſionem Præfectorum ipſarum, poſſint tamen ex jnſta cauſa ad tempus ab officio ſuſpendere, & Generalem certiorare, deputato ioterim in ſuſpenſi locum Vicario idoneo, nec non dimiſſionem alicujus ex Fratribus, niſi in uno ex delictis expreſſis in Conſtitntione 21. hujus Capituli noni, proviſo, quod ſubſtitutio præfata non poſſit etiam poſt obitum Præfecti Generalis revocari, ſed toto temporis intervallo, uſque ad oovi Præfecti Generalis electionem perduret, quodque uterque Præfectus ſubſtitutus in omnibus, quæ operabuntur debeant rationem reddere Præfecto Generali, ſed eo defuncto, Vicario, ut uoa cum Aſſiſtentibus reſolutionem ſtatuat ſibi beneviſam. Cum hoc tamen, quod ſi contingat ipſum Præfectum generalem actu moram trahere in aliquo ex duobus Hoſpitalibus, ſeu Domibus Limæ, vel Mexici conſopita interim cenſeantur omnis juriſdictio, & poteſtas illius Prælati ſubſtituti, & exurgat tantummodo poſt deceſſum ipſius Præfecti Generalis ab illa Domo. Ac etiam magna locorum diſtantia conſiderata, quoniam ſi Præfectū Generalem mori contingeret in alio Regno, quam eo, ubi futura electio celebrari debebit, impoſſibile fere eſſet, ut Aſſiſtentes, qui futuræ electionis ſunt pars præcipua opportuno tempore reperiantur in Domo talis electionis; Hinc eſt, quod ſtatuitur, ut niſi alia neceſsitas, aut ratio moveat arbitrium Præfecti Generalis ad alibi reſidendum, idem Præfectus Generalis cum Aſſiſtentibus de novo electus, ſi electio celebrata fuerit in nova Hiſpania ire debet ad reſideodum in Peruvia, & ita e contra, ſi in Peruvia electus fuerit ad novam Hiſpaniam venire debeat, & quia vita functo Præfecto Generali, neceſſe eſt adeſſe Superiorem uſquequo deveoiatur ad novam electionem:

§.10. Diſponitur quod Prior tunc temporis exiſtens Conventus, ſeu Domus Bethlem Guatimalæ, quoniam ipſa Domus eſt Matrix, & origo Noſtræ Societatis aſſumat oomen, & vices Vicarii Geoeralis.

§.11. Prædictus antem Vicarius regimen debebit habere, & eamdem auctoritatem, & poteſtatem, quam Præfectus Generalis, præterquam quod in concernentibus mutationem regiminis, ac remiſsionem ſeu dimiſsionem Præfectorum peculiarium, quia hæc noo debet poſſe interim dum Vicariatus duraverit, facere.

§.12. Idem Vicarius Generalis convocabit vocales ad electionem futuri Generalis, quæ ut ſupra facienda erit omoino poſt annum completum deſignando ſtatutam diem ad illam faciendam abſque poteſtate illam ulterius prorogandi, & ſi poſt completum hujuſmodi tempus cauſa infirmitatis defuerit aliquis ex vocalibus, ant opportune non advenerit, eo caſu fiet electio a Vocalibus, qui tunc temporis præſentes comperientur ad ſuffragia. Adveniente igitur die ſtatuta in Aula Capitulari incipient peragi ſcrutioia pro eligeodo Præfecto Generali, & quatenus in dicta die electio non concludatur, ſcrutinia continuari poſsint per alios duos dies ſequentes, ita ut electiones ſpatio ſeptuaginta duarum horarum de momento ad momentum a primo puncto ingreſſus in Aulam Capitularem omnino concludi debeaut, quod ſi intra dictum tempus, non concludatur electio, devolvatur ad eum, quem ſecundum Deum expedire jndicaverit in Præfectum Generalem nominare, & eligere; quod ſi is, qui Capitulo præſidet nominare, ſeu eligere recuſet, is ipſo facto abſque alia declaratione voce activa, & paſsiva iu perpetuum privatus cenſeatur, & ſit, & facultas nominandi devolvatur ad antiquiorem ex Aſsiſtentibus, ſeu ſi ipſe antiquior ſit, qui præſidet, ad Aſsiſtentem ſubſequentem cum obligatione eligendi, & nominandi ſub eadem pœna, & ſic pari modo gradatim ad Aſsiſtentes ſubſequentes, ſeu Vocales antiaoitatis ordine ſuccedeotes devolvatur. Is vero, ad quem tali caſu electio, & nominatio devoluta erit intra ſpatinm 24. horarum debebit omoino eligere, ſeu nominare.

§.13. Porro ſequuta Præfecti Generalis publicatione pergat Capitulum præſidente ipſo Præfecto Generali ad eligendum quatuor Aſsiſteotes, io quorum electione votum habeant ii

omnes, qui in Generali Capitulo ſuffragia ferre poſſunt, & ipſe etiam Ea vicarius, in iſtorum electione ſervetur eadem forma pro electione Præfecti Generalis præſcripta, & in caſu paritatis votorum ipſe Præfectus Generalis per eaceſſum alterius voti paritatem dirimat. Omnium vero quatuor Aſsiſtentium bujuſmodi intra ſpatium 24. horarum a publicata in Capitulo Præfecti Generalis electione omnino concludatur, quod ſi tali tempore non omnium, ſive nullius electio concluſa fuerit, eo caſu Præfectus Generalis pro totidem, pro quut electio concluſa non fuerit, Fratres ſibi beneviſos in Aſsiſtentes aſſumat, ſi vero contingat electum in Præfectum Generalem abſentem eſſe a loco Capituli, tali caſu nihilominus ad Aſsiſtentium electionem, præſidente eodem Vicario Capitulum procedat; In caſu vero electionis intra præſcriptum tempus non concluſa aſſumptio Aſsiſtentis, vel Aſsiſtentium, pro quibus electio concluſa non fuerit, ipſi Præfecto Generali relinquatur.

§.14. Nominandi, & eligendi in Aſsiſtentes debent habere 40. annorum completorum ætatem, & 12. profeſsionis, quique ſaltem ſemel Præfecti fuerint alicujus ea dictæ Societatis Hoſpitalibus, quodque moram traaerint in Regnis, ſeu Provinciis in quibus eatant Hoſpitalia; ideoque ſi poiſibile fuerit duo eligi debebunt ea illis, qui Domum aliquam gubernarunt in Peruviæ Regnis, & duo alii ea iis, qui gubernarunt in nova Hiſpania, hoc tamen ordine ſervato, ut quoties electio Præfecti Generalis celebrabitur in nova Hiſpania, tunc primus, & ſecundus Aſſiſtens eligatur, ſeu aſſumatur ea iis, qui gubernarunt in Regnis Peruanis, quando vero Præfecti Generalis electio Limæ celebrabitur, tunc primus, & ſecundus Aſſiſtens eligatur ex iis, qui in nova Hiſpania gubernarunt.

§.15. Adveniente obitu alicujus ea Aſſiſtentibus penes Præfectum Generalem, & reliquos Aſſiſtentes facultas ſit nominandi ei ſucceſſorem, & ille, quem ita nominaverit, eamdem habeat auctoritatem, ac durationem, perinde ac ſi fuiſſet electus in Capitulo Generali.

§.16. Electio Præfecti, Vice-Præfecti, & quatuor Diſcretorum fiat a Confratribus cujuſcumque Domus, & Hoſpitalis habentibus votum, prout majorum Infirmariorum, Procuratorum Domus. Electio autem Præfecti confirmari debeat a Præfecto Generali, qui confirmationem negare non poſsit, niſi ea juſta cauſa ab Aſsiſtentibus approbanda, & donec Præfectus electus confirmetur, gubernet, non tanquam Præfectus, ſed tanquam Præſidens. Prædictorum autem officium ad triennium duret, & poſsit Præfectus Generalis una cum Aſsiſtentibus ad eorum arbitrium nominare Secretarium generalem, atque is, qui Generali obeunte in tali munere reperietur, uſque ad novi Generalis electionem, ejuſque publicationem debeat continuare.

§.17. In eligendo autem a Vocalibus cujuſque Domus, & Hoſpitalis in Præfectum peculiarem debent in eo concurrere triginta quinque anni completi ætatis, & novem profeſsionis, & caſu, quo ut continget in una, vel altera Domo, ſeu Hoſpitali, prout ſibi videbitur, & expedire cenſuerit actu commoretur idem Præfectus Generalis, tunc cura, gubernium, & adminiſtratio illius Domus particularis pertineat, & ſpectet ad ipſum Præfectum Generalem, itaut Præfectus localis nullam habeat durante illo tempore Juriſdictionem præter eam, quam illi committere, vel permittere judicaverit arbitrio ſuo Præfectus Generalis.

§.18. Præfectus Generalis, & Aſsiſtentes a Fratribus rationem petent, & recognoſcant, nec non adminiſtrationis geſtionem cum arbitrio, & poteſtate Fratres ab uno ad aliud Hoſpitale demutandi, & puniendi contumaces, & Inſtituti tranſgreſſores, nec non illos, qui deliquerint juxta exceſſus, & culpæ, in quam incurrerint qualitatem.

§.19. Fratres Præfecti, prout ad quemlibet ſpectabit, conſervabunt in Archivio documenta Fundationis, nec non libros, & ſcripturas ad Hoſpitale pertinentes, omnibus diſtincte, & clare admodum in Inventarium redactis, nec ullo modo quovis prætextu, cauſa, ratione, aut occaſione eatrahet, nec levabit ex Archivio ipſo originaliter ſcripturas, quæ pro tempore inibi fuerint, aut in poſterum perpetuo in eo ponentur, neque has præſentes ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ, quam eo ipſo, abſque ulla alia declaratione incurret dictus Pater Præfectus, & quicumque alii contravenientes, nec minus permittet, ut inde eatrahantur, aut leventur, niſi ob neceſſariam cauſam, quæ ſit approbata a Præfecto Generali, & Aſsiſtentibus, vel Fratre ab eis commiſsionem habente ad extrahendam atteſtationem ex originalibus, quo peracto in Archivio reponentur.

§.20. Si quis Fratrum non fuerit aptus ad Domus ædificationem, & Pauperum ſervitutem, & cum charitate aliquoties admonitus, incorrigibilem ſe demonſtraverit Præfectus certiorem faciet Generalem Præfectum, ut jubeat una eum Aſsiſtentibus illi miſsionem facere, & dimiſſus a votis abſolutus remanebit.

§.21. Et quando quis Frater Noſtrorum, quod Deus avertat, crimen læſæ Majeſtatis tum Divinæ, tum humanæ iucurrerit, aut fidei ſuſpectæ fuerit, ſeu quodcumque aliud Capitale delictum admiſerit, capelletur a noſtra Societate, eique illius habitus auferatur.

§.22. Frater Præfectus noviter electus rationes ſumat a Præfecto Hoſpitalis, qui munus ſuum finierit aſsiſtentibus quatuor Fratribus Diſcretis recenter electis, & a majori Infirmario, dictusque Præfectus petet ab Anteceſſore ſuo libros, & omnes alias Scripturas Archivii,

§.23. Si quis Frater admiſerit culpam dignam reprehenſioue hanc illi Præfectus blande, & officioſe impartietur, & ſi culpa fuerit magni momenti, ut judicet reprehenſioni adjungere pœnitentiam, ſeu punitionem, id prudenter faciet,

§.24. Aderit in omnibus Hoſpitalibus capſa cum tribus clavibus, ubi pecunia reponatur, earumque unam habebit Præfectus, & alias duas duo antiquiores Diſcreti, & in ipſa Arca duo erunt libri, ut in uno, quod recipitur, in altero quod expenditur adſcribatur.

§.25. Vocent ſe invicem titulo veſtræ charitatis, & Fratrum etiam ſcribendo, ſeu loquendo ad Generalem Præfectum.

§.26. Continuetur pium, & neceſſarium Miniſterium, quod introductum reliquit noſter Frater Petrus a S. Joſepho docendi Pueros pauperes legere, ſcribere, & ſupputare, ac doctrinam Chriſtianam in ſchola ſpeciali, quæ debet

exta-

Digitized by Google

extare in quolibet Hoſpitali, eritque Magiſter unus ex noſtris Fratribus, animadverſo, quod is talis ſit, cujus virtuti confidi poſsit bona educatio, & doctrina Puerorum, & hoc gratis abſque receptione ſolutionis, & ſtipendii alicujus.

§.27. Quoties bis poterit haberi oblectatio Ruri, vel Domui ad arbitrium Superioris, ut exinde aliquod detur labori ſublevamen, & ita id fiet, ut non deſint Fratres obſequio Pauperum Infirmorum.

Caput Decimum.

Suffragia, & preces, quæ debent peragi pro noſtris Defunctis, & Benefactoribus.

§.1. Pro quolibet ex Fratribus, qui obierint dicetur in illo Hoſpitali Miſſa ſolemnis, ut ajunt de corpore præſenti, & ſimiliter alia nona poſt ejus obitum die, curabiturque pro ejus Anima celebrari triginta Miſſas planas, & omnia Hoſpitalia, quæ ſub juriſdictione fuerint Præfecti, qui fuerit Superior Hoſpitalis ubi Frater obierit, ei tres Miſſas planas pro ejus Anima facient celebrari, & omnes Fratres illius Domus, vel Defunctus fuerit novem dierum ab ejus morte ſequentium ſpatio pro dicti Fratris defuncti Anima applicabunt omnia Roſaria, Coronas, & alia pœnitentiæ opera, quæ fecerint exceptis illis quæ tenebuntur pro Benefactoribus applicare, eique applicabunt alias Indulgentias, quas conſequi procurabunt, prout viſitatio quinque Altarium, vigore Bullæ Sanctæ Cruciatæ.

§.2. Singulis annis in omnibus noſtris Hoſpitalibus uno poſt Defunctorum Commemorationem die dicetur Miſſa ſolemnis cum nocturnis, & tumulo pro omnibus noſtris Fratribus defunctis, & finietur cum ſolemni reſponſo aſſiſtentibus omnibus Fratribus cum cereis præmanibus accenſis idemque fiet in Miſsis, quæ cantari debent peculiariter pro quolibet Fratre defuncto.

§.3. Exactiſsimum afferant in obſervantia, & ſervatione Conſtitutionum ſtudium, ut ad literam obſerventur, & ad hunc finem in Triclinio legentur hora Prandii, & Cœnæ omnibus anni ſextis feriis.

Omnes iſtæ Conſtitutiones exceptis votis non obligant ſub peccato eorum Tranſgreſſores, attamen Nos ad earumdem obſervantiam inviolabilem compellere debet Dei amor, qui nos in illas congregavit, & ſalutis æternæ deſiderium, uti noſtræ obſervantiæ præmium.

Preces Procuratoris Gen.

§.1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præfatus Rodericus Procurator Generalis Conſtitutiones hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, & alias dictæ Societatis ſtatui opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum deſideret: nos ipſius Roderici Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper hoc negocio a nobis ſpecialiter deputatorum conſilio, præfatam Societatem Confratrum Bethlemitarum nuncupatam Hoſpitalium Pauperum Convaleſcentium in Indiis Occidentalibus in Congregationem ſub Regula S. Auguſtini, & ſupraſcriptis Conſtitutionibus auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus;

Erectio Confraternitatis in Congregationem ſub Regula S. Auguſtini.

Ac eaſdem Conſtitutiones præinſertas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis auctoritate, & tenore prædictis confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatio relata, & Conſtitutionum.

Exemptio a Juriſdictione Ordinariorum.

Præterea eandem Congregationem ſic a nobis erectam, ejuſque Confratres, Hoſpitalia, Eccleſias, & perſonas quaſcumque ab omnimoda Juriſdictione, & correctione quorumcumque Ordinariorum locorum, eadem auctoritate harum ſerie eximimus, & plenarie liberamus, ipſamq; Congregationem, Confratres, Hoſpitalia, Eccleſias, & perſonas hujuſmodi ſub immediata noſtra, & hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ protectione, & ſubjectione ſuſcipimus.

Item a ſolutione quartæ Funeralis.

Porro ipſam Congregationem ſic erectam, ejuſque Confratres quoſcumque a ſolutione quartæ funeralis tam Sæcularibus, quam Regularibus Eccleſiis Parochialibus, aliiſque locis piis, etiam doctrinæ Populi Indorum, aut alia quavis denominatione nuncupatis, debitæ, auctoritate præfata earumdem tenore præſentium pleniſſime, & ampliſſime de novo eximimus pariter, & liberamus: Declarantes hujuſmodi exemptionem ſuffragari debere etiam quoad Hoſpitalia in futurum erigenda, & perſonas commorantes, & inſervientes intra ſepta Hoſpitalium, dummodo tamen ſepeliantur in Eccleſiis dictorum Confratrum, & dictæ Eccleſiæ alias habeant Cœmeterium.

Indultum aſſervandi SS. Euchariſtiæ Sacramentū.

Inſuper eiſdem Confratribus, ut Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, debito tamen cum honore, & reverentia, in Eccleſiis dictorum Hoſpitalium aſſidue, & perpetuo aſſervare, & retinere, libere, & licite poſſint;

Facultas adminiſtrandi Sacramenta.

Utque Sacramenta Pœnitentiæ, Euchariſtiæ, & Extremæ Unctionis adminiſtrari valeant Infirmis, & aliis perſonis ſupra expreſſis per Capellanos eorundem Hoſpitalium, dummodo tamen iidem Capellani intra ſepta dictorum Hoſpitalium commorentur: Utque liceat eiſdem Capellanis in dictis Eccleſiis divina officia, & Miſſas ſolemnes celebrare, etiam in hebdomada majori, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Indulgentia plenar. in die ingreſſus.

Denique Confratribus dictæ Societatis vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis die prima eorum ingreſſus in Societatem hujuſmodi plenariam, necnon omnibus, & ſingulis ipſius Societatis Confratribus, ac Infirmis morientibus, & perſonis inſervientibus in dictis Hoſpitalibus, in cujuſlibet eorum mortis articulo, ſi vere ſimiliter pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, ſaltem contriti, nomen Jeſu ore, ſi potuerint, ſin minus corde devote invocaverint, itidem plenariam,

Item in articulo mortis.

Item viſitantibus Eccleſias.

ac omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere quoque pœnitentibus, & confeſſis, ac Sac. Com-

munione refectis, qui aliquam ea Eccleſiis dictorum Confratrum, tam hactenus erectis, quam in poſterum quandocumque erigendis, in duabus tantum anni feſtivitatibus per ordinarios locorum reſpective ſemel tantum deſignandis a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis Feſtivitatum hujuſmodi annis ſingulis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, qua feſtivitate præfatarum id egerint, etiam plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſsionem miſericorditer in Domino concedimus.

Clauſulæ. §.2. Decernentes eaſdem præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, & in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Confraternitatis, ac Eccleſiarum, Ordinum, & locorum Piorum quorumlibet, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Martii MDCLXXXVII. Pontificatus noſtri Anno Undecimo.

CLXXXII.

Dat. 17. Mar. 1687. An. 11.

Confirmantur Decreta Card. Protectoris pro reformatione Provinciæ Pedemontanæ Ord. B.M. de Monte Carmelo.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti Fratres Reformati Provinciæ Pedemontanæ Ordinis Fratrum B.M. Virginis de Monte Carmelo, quod dilectus filius noſter Palutius S.R. Eccleſiæ Presbyter Cardinalis de Alteriis nuncupatus d. Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protector pro Reformatione dictæ Provinciæ juſſu noſtro inſtituta auctoritate ſibi ad id per Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitam, attributa, nonnulla Decreta edidit tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Prædicta Decreta edita fuerũt a Cardin. Protectore auctoritate recepta a Congr. Epiſc. & Regul.

Species facti. §.1. Palutius de Alteriis S.R.E. Cardinalis totius Ordinis Carmelitarum Protector: Cum expoſitum fuiſſet Suæ Sanctitati Reformationem primum in Conventu Taurinenſi Ordinis Fratrum Beatiſſimæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, deinde in aliis Conventibus Provinciæ Pedemontanæ a quadraginta circiter annis ſucceſſive inſtitutam ſub obſervantia Conſtitutionum a fel.me. Urbano VIII., & Innocentio X. pro Conventibus in eodem Ordine reformatis, & reformandis, ita dilapſam eſſe, ut vix illius, vel leve remanſiſſet veſtigium: Illa nobis injunxit, ut iſti Reformationi reſtaurandæ omnino provideremus. Ideo ad dictam Provinciam ablegavimus Reverendum Patrem Valentinum a Sancto Joanne Sacerdotem Profeſſum Provinciæ Aquitaniæ, & Sacræ Theologiæ Profeſſorem emeritum, qui poſtquam a menſe Julio proxime præterito Viſitationi ſingulorum Conventuum accurate, ac diligenter incubuiſſet, eorum ſtatum in ſpiritualibus, & temporalibus ad Nos tranſmiſit, quo dignovimus, Diſciplinæ Regulari in iſta Provincia propemodum extinctæ prompto, ſalutarique remedio ſubveniendum eſſe. Quocirca ut juſſioni Suæ Sanctitatis pareamus, auctoritate per Sacram Congregationem nobis commiſſa, ſequentia obſervanda eſſe duximus.

Primo. Quia in præſenti rerum circumſtantia via ſperari poteſt, ut in omnibus Conventibus exacta præfatarum Conſtitutionum praxis reſtitui queat, tum ob quædam Decreta, quæ leges municipales vocant, in variis ſucceſſive Congregationibus, condita, & pluribus dictarum Conſtitutionum articulis adverſantia, ideoque ab una parte Provinciæ impugnata, & per aliam propugnata, tum ob tenuem affectum, quem plures Alumnorum Provinciæ habent ad obſervandam diſciplinam in eiſdem Conventibus contentam, & aliunde nonnulli prædictorum Alumnorum ardenter aſpirant ad ſinceram exactamque illarum obſervantiam, & a nobis efflagitant, ut in uno, alterove Conventu congregati, & ab aliis ſejuncti in perfecta, & literali Conſtitutionum praxi, prout Deo in ſua profeſſione polliciti ſunt, viventes ſuæ obligationi ſatisfacere queant: Nos inhærentes Decretis pro Provincia Narbonenſi antehac factis per bo.me. Cardinalem Ginettum Protectorem Ordinis, ac fel.rec. Urbano VIII. confirmatis per Breve datum 24. Februarii 1644., & articulis conditis per Joannem Antonium Philippinum Generalem 29. Septembris 1640. pro introducenda, & conſervanda ſtrictiori obſervantia in Conventibus, & Provinciis ex parte reformandis in dicto Ordine, ordinamus prædicto Viſitatori, ut eos, quos in conſcientia ad id idoneos arbitrabitur, in Conventibus Aſtenſi, Doglianenſi, & Claraſienſi conſtituas, & ſinguli illorum poſt recollectionem

Tria Cœnobia ſe gerunt pro reformatione.

decem

Digitized by Google

decem dierum ſolemniter coram Sanctiſſimo ſuam profeſſionem renovabunt, & juxta articulum 15. Cap.5. part.3. Conſtit., & articul.6. cap. final. quæſt.4. dictarum Conſtitutionum juramento promittent, & in carta renovationis ſi ſcribent, ſe illas literas rurſus amplecti, & cum Dei gratia ſe fideliter obſervaturos, manebuntque eo ipſo immunes a quibuſcumque legibus municipalibus, conſuetudinibus, & Decretis Congregationum Diffinitorialium, Capitulorum Provincialium, & Generalium, etiam auctoritate Apoſtolica firmatis, conformiter artic.6. part.4. Conſtitutionum in quantum ſunt dictis Conſtitutionibus adverſa, aut diverſa.

De Graduatis.

Secundo. Quia compertum eſt, iſtius reformationis excidium, eo perniciem potiſſimum ex uſu Privilegiorum, & præeminentiarum, quę Graduatis conſervata fuere, proveniſſe, ne illa quam Sanctiſſimus Dominus vult inſtitui, ſimili periculo exponatur, ordinamus, quod nullus deinceps poterit ullum gradum Scholaſticum ſuſcipere, niſi modo, & forma, ac ſub conditionibus, exacteque ſervatis omnibus, quæ artic.10. cap.9 part.1. dictarum Conſtitutionum præſcribuntur; Et ſi qui ex illis, qui in præfatis tribus Conventibus collocabuntur, ſint aliquo gradu Scholaſtico inſigniti, omnibus privilegiis, exemptionibus, & quibuſcumque præeminentiis, quæ ſuis reſpective gradibus, & quacumque conceſſione etiam S.Sedis, & Sacræ Congregationis competunt in perpetuum ſcripto renunciabunt, quod, & facient alii, qui ad dictam ſtrictiorem obſervantiam ex aliis Conventibus ſervatis ſervandis poſthac tranſire volent, omneſq; ſeſe jurejurando adſtringent nunquam in participationem dictorum Privilegiorum ob quamcumque cauſam ſe conſenſuros, ſed illi ſemper obſtituros, & ſi qui contra fecerint (quod Deus avertat) eo ipſo tanquam perjuri, & infames abſque alia declaratione ſubjacebunt omnibus pœnis dict. articul.10. Cap.9. part.prima Conſtitutionum expreſſis.

De Cœnobiorum diſpoſitione, & Vicarii Provincialis auctoritate.

Tertio. Præfatos tres Conventus colendæ iſti ſtrictiori obſervantiæ addimus, & in Aſtenſi Novitiatu inſtituimus, extra quem nullus ſub pœna nullitatis pro dicta Provincia inveſtiri, & probari poterit, in aliis duobus, vel Seminarium Juniorum Profeſſorum, vel Studia collocabuntur, qui omnes cum aliis poſtea aggregandis perpetuo regentur ab uno Vicario Provinciali immediate ſubjecto Patri Generali Ordinis pro tempore exiſtenti, cum poteſtate, & Juriſdictione, nempe independenter a Provinciali, poſtulantes ad Novitiatum, ac Novitios ſervatis ſervandis ad profeſſionem admittendi; Seminaria Juniorum Profeſſorum inſtituendi; illos ad ſtudia in Conventibus reformatis mittendi, dignos ad Sacros Ordines præſentandi, nec non ad Conciones, & Confeſſiones audiendas admittendi; Fratres de uno Conventu ad alium Reformatorum transferendi, & generaliter faciendi alia latius expreſſa in dictis Brevi, & articulis, quæ exacte in omnibus, & per omnia ſervanda erunt in dicta Provincia Pedemontana ac ſi pro ea nominatim conceſſa, vel ordinata eſſent, niſi præſentibus ſint contraria.

De Vicarii Provincialis ſolutione.

Quarto. Vicarius Provincialis eligetur a perſonis, & modo præſcriptis §.20. Articul. D. Philippini, non tamen is, qui in Capitulo terminabit Officium Provincialis, nec etiam in Provincialem eligi poterit, qui in Capitulo deſinet eſſe Vicarius Provincialis.

De ejus munere durat..nitate.

Quinto. Semper Vicarius Provincialis manebit, etiamſi Provincialis eſſet reformatus, & independenter ab illo ſua auctoritate fruetur, donec exacta Conſtitutionum obſervantia, perfectaque reformatio in omnibus Conſtitutionibus Provinciæ inſtituta fuerit, habebitque vocem, & locum in Capitulis Provinciæ poſt Provincialem abſolutum, & recens electum.

De Cœnobiis aggregandis.

Sexto. Poterit ſingulis trienniis ſine cujuſcumque conſenſu, unum aliorum Conventuum Provinciæ iſtis tribus adjongere, ſi opportunum judicaverit, ſuoſque ſubditos, aliis remiſſis ad Patrem Provincialem, ut illis de Conventu provideat, collocare, excepto aliquo ſexagenario, ſi quis forſan ibi reperiretur, quo ſic paulatim non fucata, ſed ſincera Reformatio introducatur.

De Diffinitoribus, & ſocio Provincialis.

Septimo. Juxta articulos D.Philippini ſemper erunt ſaltem duo Diffinitores ex Reformatis, qui in ſingulis Capitulis Provinciæ eligentur ex quinque, quos Vicarius Provincialis, & duo Diffinitores abſolvendi, & Priores Reformatorum cum ſuis Diſcretis nominaverint, ſi ſecus factum fuerit, primi duo ex nominatis eo ipſo erunt primi Diffinitores Provinciæ. Similiter Provincialis electus, etiamſi eſſet Reformatus, tenebitur eligere pro ſuo Aſſiſtente, ſeu Socio unum ex tribus, qui ſibi a prædictis Vicario, duobus Diffinitoribus recens electis, & Prioribus præſentabuntur.

De Religioſis mittendis, & recipiendis.

Octavo. Non poterit Vicarius conſentire, ut ullus ſuorum Subditorum a quocumque Superiore Ordinis miſſus, etiam ſtudii, Concionum, aut Regentiæ, vel alia quacumque cauſa, vadat habitatum in Conventu non obſervante dictas Conſtitutiones ſub pœna depoſitionis ab Officio per Vicarium, & perpetuæ privationis vocis, & loci a Religioſo migrante ubicumque inhabitet, incurrenda, qui etiam habebitur pro Deſertore reformationis, nec viciſſim Vicario fas erit aliquem non obſervantem dictas Conſtitutiones a quocumque miſſus fuerit, in Conventibus ſibi ſubditis ad habitandum admittere, niſi prævia annua probatione, aut forſan ad Conciones habendas tempore Adventus, & Quadrageſimæ.

Iterum de eadem.

Nono. Nullos etiam ex aliis Conventibus in iſtis tribus, & aliis ſucceſſive aggregandis admitti poterit, niſi conformiter Conſtitutionibus §.5. de Regimine Provinciarum part.3. Conſtitutionum, & 5. articul. D. Philippini probatus fuerit per annum, gaudebit tamen durante probatione ſuis voce, & loco, ſed ſolum cum Patribus, & non cum Novitiis converſabitur.

De Viſitatione.

Decimo. Conventus ſemel in anno viſitabuntur, niſi caſus extraordinarius aliud exigat, & quidem a ſolo Vicario Provinciali, cum Aſſiſtente ſingulis trienniis de conſilio Piorum Reformatorum a ſe aſſumendo.

De Viſitationibus, & Vita Communi.

Undecimo. Virtute ſupraſcriptorum Decretorum nec ſunt, nec erunt liberi ab obſervatione Conſtitutionum ſtrictioris obſervantiæ, qui illam in ſua Profeſſione promiſerunt, nec ab obligatione ſervandi vitam communem ii, qui jurejurando ipſo juxta Decretum fel. rec. Urbani Papæ VIII. die 24. Februarii 1644. obſtricti ſunt, qua ab iſtis obligationibus eos ſolvere non intendimus, nec poſſumus, anteſcri-

pta

pta Decreta in præfata Provincia Pedemontana præcipimus perpetuo ſervari. Datum Romæ in Palatio noſtro die 28. Januarii anno Dñi 1686. ſic ſignatum Palutius Protector -- Loco ✠ Sigilli -- Gregorius Grippanus Secretarius, concordat cum Originali, ſic teſtor Romæ 27. Decembris 1686. - Frater Damaſcenus a Nativitate Beatæ Virginis Mariæ Notarius Apoſtolicus Ordinis Carmelitarum.

In Capitulo Gen. definitũ fuit, hæc Decreta confirmanda Apoſtolica auctoritate, & ſervanda etiam in Provincia Poloniæ.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Decreta hujuſmodi ſubinde per Commiſſarios a Capitulo Generali Ordinis prædicti noviſſime celebrato, deputatos, poſt exactum illorum examen, digna reperta fuerint, quæ pro ſolidiore introductione, & feliciori progreſſu dictæ Reformationis, Apoſtolicæ confirmationis patrocinio, ſi ita Nobis placeret, munirentur, quinimo idem Capitulum Generale Decreta præinſerta in Provincia Poloniæ dicti Ordinis obſervari ordinaverit. Et nos illa per quaſdam noſtras in ſimili forma Brevis literas pro eadem Polonia confirmaverimus. Nunc vero dicti Exponentes vereantur ne ſimilis Apoſtolicæ confirmationis defectu eorum Provinciæ reformatio ſtatim pereat, ſicut alia, quæ ante annos triginta, vel circiter inſtituta fuerat, & multi Fratres, qui ad Reformationem hujuſmodi anhelant, non audeant illam amplecti, niſi petita, & obtenta prius Decretorum hujuſmodi Apoſtolica confirmatione. Nobis propterea Exponentes prædicti humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune provideri, & infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Fratrum Reformatorum.

§.3. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Decreta præinſerta, pro Reformatione Provinciæ Pedemontanæ a memorato Palutio Cardinale, & Protectore edita, ut præfertur, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, & expreſſis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, & in eadem Provincia Pedemontana ſervari mandamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatio relatorum Decretorum.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Ordinis, & Provinciæ hujuſmodi, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XXVII. Mar. MDCLXXXVII. Pontificatus noſtri Anno Undecimo.

CLXXXIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum, quo permittitur Ordini B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum recitatio Officii cum Miſſa, S. Raymundi de Peñafort ſub ritu ſecundæ Claſſis cum octava.

Dat. 18. Apr. 1687. An. 11.

B. Raymundus SS. albo adſcriptus fuit a Clemente VIII. Conſt. ed. 1601., April. 29., P. 10., ejuſque feſtum die 7. Jan. ab Inn. vero XI. Conſt. ed. 1680., Feb. 15. P. 4. extenſum fuit Officium B. M. de Mercede. Et Conſt. ed. 1687., Apr. 18. P. 11. agitur de B. Petro Armengol.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EManavit nuper a Congregatione Venerabil. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſacris Ritibus præpoſita ad ſupplicationem dilecti filii Bartholomæi de Ribero Vicarii, ac Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet. *Sacra Rituum Congregatio ad preces R. P. Magiſtri Fr. Bartholomæi de Ribero Vicarii, ac Procuratoris Generalis totius Ordinis B. Virginis Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, referente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Cardinali Capiſuccio, indulſit, ut Officium cum Miſſa S. Raymundi de Peñafort Ordinis Prædicatorum, quod hactenus ſub Ritu Duplicis majoris quatenus die 23. Januarii recitatum eſt a Religioſis utriuſque ſexus prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, in poſterum ab eiſdem Religioſis utriuſque ſexus de Mercede recitari, ac reſpective celebrari poſſit, & valeat ſub Ritu duplici ſecundæ Claſſis, cum octava, eo quod idem S. Raymundus cum S. Petro Nolaſco primo Fundatore, & Jacobo primo Aragoniæ Rege in Civitate Barchinonenſi de anno 1218. fuit confundator prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede. Hac die 22. Febr. 1687. I. C. Cardinalis Lud. Bernardus Caſalius Secr. Rit. Congregationis Secretarius.*

Decretum d. Congregationis.

§.1. Cum autem ſicut dictus Bartholomæus Vicarius, & Procurator Generalis Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri, plurimum deſideret. Nos ipſius Bartholomæi Vicarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuentes, eumque a qui-

Preces Vicarii, & Procuratoris Generalis.

a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub Annulo Piſc. die XVIII. Apr. MDCLXXXVII. Pontificatus noſtri Anno Undecimo.

CLXXXIV.

Dat. 15. Apr. 1687. An. 11.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum quo conceditur Ordini B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum facultas recitandi Officium, & celebrandi Miſſam Beati Petri Armengol Martyris.

Hic Beatus declaratus fuit Religioſus d. Ord., & non Trinitariorum a Clem. IX. Conſt. ed. 1675., Apr. 20., P.5. de S. Raymundo altero hujus Ord. Sancto vid. Conſt. præcedentem. Et de Beata Maria de Jocos vid. ad Inn. XII. Conſt. ed. 1696., Jan. 30., P.5. Conſt. vero ed. 1696., Julii 6., P.5. agitur de Feſto laudati B. Petri.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memor.

NUper ad ſupplicationem dilecti filii Bartholomæi de Ribero Vicarii, & Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ Virginis de Mercede Redemptionis Captivorum emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſita Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet. *Cum Sac. Rituum Congregatio die 23. Martii 1686. ad relationem Eminentiſſ., & Reverendiſſ. Cardinalis Azzolini declaraverit, conſtare de cultu a tempore immemorabili præſtito dicto Beato, & de caſu excepto a Decretis fel. rec. Urbani VIII. cum approbatione Sanctiſſimi Domini ſubſequuta die 28. dict. Menſis. Hodie ad enixas preces R. P. Magiſtri Fr. Bartholomæi de Ribero Vicarii, & Procuratoris Generalis prædicti Ordinis, eadem Sac. Congregatio referente eodem Emo Azzolino audito in voce, & in ſcriptis Reverendiſſimo D. Fidei Promotore, cenſuit concedendam eſſe omnibus Religioſis utriuſque ſexus ex præfato univerſo Ordine B. Mariæ de Mercede tantum facultatem recitandi Officium, & celebrandi Miſſam in honorem d. Beati Petri Armengol. de communi unius Martyris quotannis die 1. Septembris anniverſario obitus ejuſdem Beati, cum lectionibus, & oratione pariter de Communi ſub Ritu duplici ſecundæ Claſſis cum octava, ut in libello impreſſo Officiorum prædicti Ordinis, ſeu Religioſis, ſi Sanctiſſimo Domino Noſtro placuerit hac die 23. Januarii 1687. Et facto de prædictis verbo cum Sanctiſſimo, Sanctitas ſua benigne annuit die 3. Februarii 1687. H. C. Ludovicus, Bernardus Caſalius Sac. Rit. Congr. Secretarius.*

Decretũ Cógreg. Rituum pro feſto d. S. die prima Septem. ſub ritu 2. Claſſis cum octava.

Preces Vicarii, & Procuratoris Gen.

§.1. Cum autem ſicut dictus Bartholomæus Vicarius, & Procurator Generalis Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ſpecialem ipſi Bartholomæo Vicario, & Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub Annulo Piſc. die XVII. Apr. MDCLXXXVII. Pontificatus noſtri anno Undecimo.

CLXXXV.

CLXXXV.

Dat. 19. Apr. 1687. An. 11.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſc., & Reg. declarans Superioribus Localibus Fratrum Diſcalceatorum B. M. de Mercede Redemp. Captivorum non licere pecunias mutuo accipere, niſi juris ordine ſervato.

Aliud Decretum pro Magiſtro Generali circa electionem Magiſtrorum extat Conſt. ed. 1683., Decembris 18., P. 8., & nonnulla ſtatuta Capituli Gener. referuntur Conſt. ed. 1687., Maii 15., P. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

NUper pro parte dilecti filii Caroli a Matre Dei Procuratoris Generalis Congregationis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, Diſcalceatorum nuncupatorum Congregationi Vener. Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, expoſito, quod dilectus pariter filius Vicarius Generalis dictæ Congtegationis Fratrum Diſcalceatorum cognoverit in eadem Congregatione, a nonnullis Superioribus localibus introductum fuiſſe abuſum conſumendi Capitalia pecuniarum ſub titulo mutui, cum ſola licentia unius ex Superioribus majoribus ipſius Congregationis, ipſoſque Superiores locales ſubinde ad reſtitutionem obligatos allegare impoſſibilitatem, eo quod pecuniæ hujuſmodi in ſolutionem æris alieni, aliaſque neceſſitates erogatæ fuerint, atque ita Conventus in perpetuum aggravatos remanere, cum pecuniæ ſic mutuo acceptæ conſumantur, contra Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum Conciliarium diſpoſitionem, ac proinde idem Vicarius Generalis mandaverit ipſi Carolo Procuratori Generali, ut a præfata Congregatione Cardinalium prohiberi obtineret omnibus Superioribus cujuſcumque gradus præfatæ Congregationis Fratrum Diſcalceatorum, ne in futurum facultatem concederent recipiendi mutuo capitalia pecuniarum, nec illa conſumerent, niſi ſervato juris ordine: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attentis narratis, cenſuit prædictis Religioſis non licere enunciatas pecunias mutuo accipere niſi juris ordine ſervato. Romæ 20. Martii 1687. G. Cardinalis Carpineus B. Panciaticus Secretarius.

Preces Procuratoris Gen.

§. 1. Cum autem ſicut dictus Carolus Procurator Generalis nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: nos ipſum Carolum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes Literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit dictæ Congregationis Fratrum Diſcalceatorum, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & cōſuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XIX. Apr. MDCLXXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Undecimo.

CLXXXVI.

Dat. 18. Maji 1687. An. 11.

Confirmantur, & innovantur quædam Pontificum Conſtitutiones in Urbe Roma Franchitiarum nomen abolentes, & nova pœna in contravenientes conſtituitur.

Præter hic relatas, & laudatas Conſtitutiones extat alia ed. 1677., Aug. 14., P. 1. de Franchitiis in Dohana Urbis, & Innoc. XII. Conſt. ed. 1692. Maii 8., P. 1. igitur de remiſſione facinoroſis viris non concedenda.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum, DEI Ad perp. rei memor.

Conſtitutio Julii III. an. 1552.

CUM alias fel. rec. Julius Papa III. prædeceſſor noſter infraſcriptam Conſtitutionem ediderit, cujus tenor eſt Julius Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cum Civitates, & loca omnia, in quibus Sanctiſſimum Chriſti nomen colitur, deceat eſſe facinoroſis hominibus expiata, atque purgata, nemo eſt, qui non intelligat, quam maxime oporteat

Almam

Digitized by Google

Almam Urbem noſtram Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac tot Martyrum Sanguine conſecratam, in qua Summus Poutifex cum Sacro Cardinalium Collegio reſidet, & ad quam ex omnibus Mundi partibus, velnti ad Portum ſaluberrimum Gentes confluunt, quæ denique communis omnium Patria cenſetor, eſſe ipſis facinoroſis hominibus vacuam. Sane cum a diverſis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris plures Conſtitutiones adverſus Homicidas, Sicarios, Latrones, Sacrilegos, Raptores, alioſque facinoroſos homines, eorumque Fautores, & Receptatores, ſine quibus Delinquentes diutius latere non poſſunt, editæ fuerint, quæ vel temporum iniquitate, vel ad ſenium, & occaſum vergentis ſæculi corruptela, aut Magiſtratuum negligentia minus cuſtodiuntur, & obſervantur, ac fere in deſuetudinem abierunt: operæ pretium cenſuimus Conſtitutiones ipſas approbare, & innovare, prout illas motu proprio, & ex certa ſcientia cum omnibus, & ſingulis cenſuris, & pœnis in eis contentis harum ſerie approbamus, & innovamus. Et inſuper quia (ſicut accepimus) quorumdam eo uſque proceſſit licentia, ut non ſolum Homicidas, & Facinoroſos, ac alios prædictos contra juris, & Sacrarum Conſtitutionum prædictarum prohibitionem receptare audeant, ſed etiam Domos ſuas, necnon vias publicas, & plateas, qoæ circa Domos ſunt Facinoroſis ipſis tutum refugium, & quaſi Portum eſſe velint, ſignatis etiam Franchitiarum nomine quodammodo limitibus in via, quos Juſtitiæ Miniſtris ingredi non liceat. Nos abominabile, & deteſtandum Franchitiarum hujuſmodi nomen penitus abolemus, & perpetuo abolitum fore decernimus. Volumus autem cauſarum Capitalium Judicibus, Bariſellis, Apparitoribus, & aliis Juſtitiæ Præfectis, & Miniſtris, quaſcumque vias, & plateas, Ædes, & Domos ad requirendos, capiendos, & debitis pœnis afficiendos facinoroſos homines, die, noctuque liberas, & apertas eſſe. Si quis autem poſt hujus noſtræ voluntatis declarationem, Franchitias hujuſmodi adhuc habere, & tueri, ac illorum prætestu, aut alias quomodolibet Juſtitiæ Miniſtros, in executione eorum Officii impedire præſumpſerit, etiam ſi Baronus, Domicellus, Comes, Dux, Principis cujuſvis Orator, aut (quod futurum, minime credimus) Epiſcopus, Archiepiſcopus, Patriarcha, aut etiam S. R. E. Cardinalis extiterit, noverit ſe amiſſionis gratiæ, ac benevolentiæ noſtræ, necnon correctionis, & emendationis, prout Nobis juxta circumſtantiarum qualitatem videbitur, pœnas ipſo facto incurſurum. Si quis vero in tantam decreverit audaciam, ut etiam violenter, & manu armata ipſis Juſtitiæ Miniſtris ſe opponere, & reſiſtere auſus fuerit, tam facientes, quam mandantes, eo ipſo crimen læſæ majeſtatis incurrere declaramus, & pro illius condigna ultione, ſi ultra Juſtitiæ Miniſtros majori manu opus fuerit, præcipimus dilecto filio Nobili Viro Camillo Urſino Domicello Romano, ac alteri cuicumque pro tempore Militiæ noſtræ temporalis Generali Gubernatori, & cuſtodiæ Palatii noſtri Ducibus, tam pedeſtribus, quam equeſtribus, ac Conſervatoribus, & Capitibus Regionum ipſius Almæ Urbis, ut contra opponentes, & reſiſtentes hujuſmodi, tanquam Juſtitiæ, pacis, & quietis perturbatores, noſtroſque, & hujus S. Sedis Rebelles, acriter ſuo brachio Sæculari inſurgant, ac eos Manu Regia, & nulla tela judiciaria ſervata, ſeveriſſime puniendos capi, & carceribus mancipari faciant. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, Indultis, ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Ut autem præmiſſa omnia ad eorum, quorum intereſt, notitiam deducantur, nec aliquis de eis ignorantiam juſte prætendere poſſit, volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quod præſentes Literæ per aliquos Curiæ noſtræ Curſores ad Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & Eccleſiæ Lateranenſis Valvas, dum inibi Populi multitudo ad Divina audienda convenerit, palam, & clara voce legantur, & lectæ in Baſilicæ, & Eccleſiæ hujuſmodi, ac Cancellariæ Apoſtolicæ Valvis, necnon in Acie Campi Floræ affigantur, ubi ad lectionem, & notitiam cunctorum aliquandiu affisæ pendeant, & cum inde amovebuntur, earum exempla in ejuſdem locis remaneant affixæ. Quodque earum tranſumptis manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, certa & indubitata fides adhibeatur, prout præſentibus Literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, innovationis, abolitionis, Decreti, voluntatis, declarationis, & præcepti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo qoingenteſimo quinquageſimo ſecundo Decimo Kal. Octobris Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Aboletur Franchitiarum nomen, & variæ pœnæ pro diverſitate contravenientiũ perſonarum determinantur.

Clauſulæ.

§. 2. Deinde rec. mem. Pius Papa IV. etiam prædeceſſor noſter veſtigiis prædeceſſoris inhærens aliam publicavit Conſtitutionem, quæ ſic habet. Pius Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam. Inter cæteras quibus ex injuncto Nobis Apoſtolicæ ſervitutis officio aſſidue angimur, cura illa Nobis præcipue cordi eſt, ut Alma Urbs noſtra, ad quam omnes Chriſtifideles ex univerſis Mundi partibus veluti ad tutiſſimum refugium confluunt, facinuroſis Hominibus expurgata, & penitus vacua permaneat, ac in ea boni omnes quieta ſecoritate fruantur, malis autem nullus, quo ſe confovere poſſint, locus relinquatur; & ii, qui a Magiſtratibus Juſdicentibus Juſtitiam conſecuti fuerint, illius etiam executionem libere, ut decet contra condemnatos, ubicumque eos moram trahere contigerit, conſequantur. Sane cum non ſine animi Noſtri perturbatione acceperimus, nonnullos tam ob crimina per ipſos commiſſa, quam ob debita contracta, ſibi ipſis a Miniſtris, & Executoribus Juſtitiæ timentes, ad ædes Magnatum, & præſertim S.R.E. Cardinalium, & Oratorum Principum, uti loca a dictis Juſtitiæ Miniſtris tuta, tametſi contrarium eſſe deberet, in dies confugere, ac in illis ſe recipere, & confovere, ſicque impunitos, quandoque evadere, & Creditores executione eorum Creditorum, ut plurimum fruſtrari. Et licet ad hujuſmodi abuſum extirpandum a fel. rec. Julio Papa III. prædeceſſore noſtro quædam Conſtitutio edita fuerit, talium tamen Juſtitiam fugientium temeritatem in tantum excreviſſe, ut non ſolum ſe in dictis locis recipe-

Conſtitutio Pii IV. an. 1561.

Digitized by Google

re, ſed etiam illa veluti Juſtitiæ minime ſubjecta, Franchitias appellare non erubeſcant, tanquam in prædicta Urbe, in qua Summus Pontifex cum Sacro Cardinalium Collegio reſidet, & ut Chriſti Vicarius toto Orbi exemplum Juſtitiæ præbere debet, aſylum, & receptacula delinquentium, ac ſuis debitis ſatisfacere recuſantium eſſe, toleretur, neque executio Juſtitiæ libere fieri valeat. Rem quidem peſſimi, valdeque pernicioſi exempli, quæ non ab ipſis Cardinalibus, & Oratoribus, utpote modeſtis, & Juſtitiæ Cultoribus, ſed plerumque ipſorum familiarium culpa, & facto proceſſit. Nos volentes, tam enormes, & deteſtandos abuſus penitus tollere, utque nullus improbis tutus locus detur, ſed Executores Juſtitiæ paſſim, & ubi eorum officium libere, & intrepide exequi valeant providere: Motu proprio, ac ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes in primis Conſtitutiones circa præmiſſa tam per prædictum Julium, quam quoſcumque alios Pontifices prædeceſſores noſtros editas, cum omnibus, & ſingulis cenſuris, & pœnis in eis contentis approbantes, & innovantes, hac in perpetuum valitura Conſtitutione ſancimus, ut nullus de cætero cujuſcumque ſit dignitatis, & præeminentiæ ſub indignationis noſtræ, & aliis arbitrii noſtri pœnis ædes prædictas, aut alia quæcumque loca, Franchitias appellare audeat, nullique Cardinalium, & Oratorum, ac Magnatum, etiamſi noſtri, ſeu Romani Pontificis pro tempore ſecundum carnem Nepotes, aut alio Conſanguinitatis, ſeu affinitatis vinculo conjuncti fuerint, familiares, aut alias in ipſorum Domibus commorantes condemnatos, aut pro debitis obnoxios (contra quos tamen mandata executiva ad inſtantiam Creditorum decreta, & relaxata extiterint) ut eos a manibus Curiæ eximant, receptare, vel alias ſub aſſertæ Franchitiæ prætextu ſecuros reddere, vel Executores Juſtitiæ, quominus eorum officium contra illos etiam in Domibus, & locis circumvicinis directe, vel indirecte impedire præſumant. Alioquin receptantes, aut ſecuritatem præſtantes, ſeu etiam Executores Juſtitiæ quomodolibet, ut præmittitur impedientes, necnon, qui Cardinalium, & Oratorum, ſeu Magnatum quorumlibet nomen acclamando, contra dictos Juſtitiæ Miniſtros invocaverint, aut alias quoſlibet alios in eoſdem Miniſtros concitaverint, velut criminis læſæ Majeſtatis Dei condignis pœnis afficiantur, contra quos omnes, & ſingulos ad ſupradictas, & etiam ad alias pœnas, in quibus malefactores ipſi condemnati fuerint, vel quas promoverint, intereſſeque, & damna inde provenientia, necnon ad creditorum ſatisfactionem, etiam ex Officio, & ad Fiſci noſtri, ac partium inſtantiam reſpective inquiri, & procedi, & ſucceſſive eos condemnari poſſe, & debere volumus, atque decernimus; mandantes nihilominus Cardinalibus, Oratoribus, & aliis prædictis ſub eadem noſtræ indignationis pœna, ut omnino admoneant, & cum effectu cohibeant, neque per illos aliquid de præmiſſis fieri quovis modo tolerent, ſeu permittant.

Innovatâ præcedenti Conſtitutione, exterminatur Franchitiarũ nomen, & quomodolibet cõtra juſtitiã impedientes eadem pœnâ conſtituitur.

Clauſulæ.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, & Indultis ſub quacumque tenorum forma quomodolibet in contrarium conceſſis, confirmatis, & iteratis vicibus innovatis, aſſertis conſuetudinibus, quas per præſentes improbamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, innovationis, ſanctionis, voluntatis, Decreti, mandati, & improbationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo duodecimo Kal. Martii Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Conſtitutio Greg. XIII. an. 1570.

§.3. Succeſſive piæ memor. Gregorius Papa XIII. itidem Prædeceſſor noſter promulgaverit Bullam hujus tenoris, & formæ, nempe Gregorius Epiſcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Et ipſa ratio, & uſus docet, nihil pernicioſius in Civitate contingere poſſe, quam Legum, Judiciorumque impedimentum. Quod malum ſatis opportune prohibere volens fel. rec. Pius Papa IV. Prædeceſſor Noſter, cui poſt alias hac de re præſertim a piæ mem. Julio Papa III. promulgatas Conſtitutiones, innotuerat, quamplurimos adhuc eſſe in Urbe, qui vel ob commiſſa crimina, vel ob æs alienum contractum, ſibi a Miniſtris, Juſtitiæque Executoribus timentes, ad ædes Primatum, etiam S.R.E. Cardinalium, ac Oratorum Principum uti loca tuta, quas Franchitias appellabant, confugerent, eaque ratione impuniti evaderent, & Creditores eluderent, aliam edidit Conſtitutionem, qua etiam ſub arbitrii pœnis ſanxit, ne ullus poſt id tempus cujuſcumque dignitatis, & præeminentiæ foret, ædes prædictas, aut alia quæcumque loca Franchitias appellare audeat: neve Cardinales, Oratores, ac Primates prædicti, etiamſi ſui, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis Nepotes, aut alio conſanguinitatis, vel affinitatis vinculo conjuncti eſſent, eorumque familiares, aut in ipſorum Domibus commorantes, in eiſdem Domibus, ſeu locis circumvicinis, maleficos quoſvis, etiam indemnatos, aut ære alieno obſtrictos (contra quos tamen mandata executiva inſtantibus Creditoribus jam decreta, & relaxata eſſent) ut è poteſtate Curiæ Sæcularis ſic eximerentur receptare, vel prætextu Franchitiæ ſecuros reddere, aut Juſtitiæ Executores, quominus libere officio ſuo contra eoſdem fungi poſſent, quocumque modo impedire auderent: alioquin receptantes, hujuſmodi ſecuritatem præſtantes, ſeu Executores Juſtitiæ impedientes, vel excitatis clamoribus, Cardinalium, Oratorum, ſeu Primatum quorumlibet nomen auxilii cauſa invocantes, aut quoſcumque alios in ipſos Juſtitiæ Miniſtros concitantes, velut criminis læſæ majeſtatis Rei dignis pœnis afficerentur: contra quos etiam ad alias pœnas, quibus malefici ipſi puniti fuiſſent, vel quas promeruiſſent, necnon ad ſatisfactionem Creditorum etiam ex officio, & ad Fiſci, partiumque inſtantiam inquiri, procedi, & condemnari debere voluit, atque decrevit: ſed cum hæc ipſa Pii Prædeceſſoris Conſtitutio propter nimiam corruptelam, minime poſtea ſit eum, quem decuit, effectum conſecuta: Nos volentes omnino in Alma Urbe noſtra, ita Juſtitiæ debito ab omnibus ſatisfieri, ut perpetua Subditis noſtris quies, & ſalus inde pariatur, & cæteris præbeatur exemplum: Conſtitutionem prædictam exacte ab omnibus, & omni tempore præ-

Præcipitur executio præcedentis Cõſtitutionis ſub certis pœnis.

Digitized by Google

præcipimus obſervari. Mandantes Gubernatoribus, Magiſtratibus, Iudicibus, & Executoribus dictæ Urbis, ac cæteris omnibus, ad quos ſpectat, ut gratia, & favore poſtpoſitis, illam, & contenta in ea quæcumque omnino exequantur, ac pœnis in ipſa propoſitis, ſupradictos, & quoſvis inobedientes, & contrafacientes juxta illius tenorem afficiant: & alioqui in prohibendis uſquequaque his incommodis invigilent, ſi noſtram, & Apoſtolicæ Sedis ultionem voluerint evitare. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum præcepti, & mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S.Marcum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo 3.nonis Septembris Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Conſtitutione Sixti V. an. 1585. edita, innovata fuit præcedēs Cōſtitutio, atque etiam declaratum, delinquentes in pœnam incurriſſe.

§.4. Ac poſtmodum fa.me. Sixtus Papa V. ſimiliter Prædeceſſor Noſter in ſpeciali Conſtitutione, quæ incipit, *Hoc noſtro Pontificatus initio* inter cætera per eum diſpoſita, pro felici gubernio, quiete, & tranquillitate hujus Almæ Urbis Conſtitutionem prænarrati Gregorii innovaverit, ac pœnam læſe majeſtatis per prædictum Pium Prædeceſſorem appoſitam ad veram, ac nulla Juris, aut hominis fictione confictum reatum ampliaverit, & delinquentes in idem verum crimen læſæ majeſtatis incurriſſe decreverit, & declaraverit ſub Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octogeſimo quinto Kalen. Julii Pontificatus ſui anno primo.

Idipſum confirmatum fuit a Pōtificibus in Bulla Cœnæ Domini.

§.5. Cumque etiam iidem, & alii Romani Pontifices itidem Prædeceſſores Noſtri ſingulis annis Bullam in die Cœnæ Domini publicare conſueverint, in qua inter alia in §.20. excommunicarunt, & anathematizarunt omnes illos, qui per ſe, ſeu alios directe, vel indirecte ſub quocumque titulo, vel colore invadere, deſtruere, occupare, & detinere præſumpſiſſent in totum, vel in partem hanc Almam Urbem, cæteraque loca in eadem Bulla expreſſa ad ipſam Romanam Eccleſiam pertinentia, necnon ſupremam Juriſdictionem in illis Romano Pontifici, ac eidem Romanæ Eccleſiæ competentem de facto uſurpaſſent, perturbaſſent, retinuiſſent, vel aliis modis vexaſſent, necnon adhærentes, fautores, & defenſores eorum, qui illis auxilium, conſilium, vel favorem quomodolibet præſtitiſſent: Noſque etiam ſingulis annis eandem Bullam publicari juſſerimus, ac fecerimus: Et cum ab ipſo noſtri Pontificatus initio cordi noſtro ſemper infixa fuerit ſupramemorata Conſtitutionum obſervantia, verbo, & factis per Prædeceſſores noſtros omni tempore ſtudioſe promota, eorumdem veſtigia ſectantes, & ſignanter fel.rec. Urbani Papæ VIII., qui in exordio ſui Pontificatus, videlicet die 5.Januarii 1616. peculiare Edictum ad tranquillitatem, & quietem hujus Almæ Urbis per ejuſdem Urbis tunc Gubernatorem promulgari mandavit, & ſucceſſive die 15. Novembris 1634. Iidem Edictum ſpeciali ſuo Chirographo declaravit: Noſque pariter alia duo ſimilia Edicta ob eaſdem cauſas unum ſub die 26.Novembris 1677. Et alterum ſub die 22. Februarii 1680; per noſtrum Urbis Gubernatorem publicari mandaverimus; quorum diſpoſitionem in omnibus, & per omnia in ſuo robore permanere volumus.

Item variis Edictis, etiam ab hoc Pontifice.

§.6. Hinc eſt, quod nos abominabile, & deteſtabile Franchitiarum nomen, quæ Vulgo dicuntur = *Quartieri*, contra omne Jus, faſque uſurpatum penitus abolere, necnon dictarum Conſtitutionum majori, & firmiori, ac inviolabili obſervantiæ, & executioni conſulere volentes, Motu noſtro proprio, & ex noſtra ſcientia, meraque deliberatione, necnon etiam de Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium conſilio, & aſſenſu, ac præmatura conſideratione præhabita, præinſertas Conſtitutiones ſupradictorum Julii, Pii, Gregorii, ac Sixti, aliorumque Prædeceſſorum noſtrorum innovamus, confirmamus, approbamus, & Apoſtolica auctoritate tenore præſentium roboramus in omnibus, & per omnia, ac etiam quatenus opus ſit, de novo diſponimus, decernimus, ac perpetuo, & inviolabiliter exequi volumus, & mandamus; Ac inſuper inhærendo etiam prædictæ Bullæ in Cœna Domini, quæ firma, & illibata, ac in ſuo robore permaneat, omnes, & ſingulos in prædictis Conſtitutionibus comprehenſos, quacumque dignitate, & auctoritate tam Eccleſiaſtica, quam Sæculari præfulgentes, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua mentio facienda eſſet, qui in futurum in hac Alma Urbe Franchitias, quæ ut Vulgo dicuntur -- *Quartieri* --, habere, & tueri quomodocumque præſument, ſeu prætendent, aut illarum prætextu, aut alias quomodolibet Juſtitiæ Miniſtros, & eorum mandatorum, vel ordinum liberam executionem tam in criminalibus, quam in civilibus impedire, perturbare, ſive per ſe, ſive per alios directe, vel indirecte ſub quocumque titulo, vel colore tentabunt, vel eiſdem Conſtitutionibus ad unguem non parebunt, prout etiam illos, qui in eadem loca contra eaſdem Conſtitutiones ſe recipient, ſive ad ea confugient, ultra pœnas in eiſdem Conſtitutionibus contentas in excommunicationis majoris, ac latæ ſententiæ pœnam ipſo facto incidere, a qua non per alium, quam per Nos, ſeu Romanos Pontifices Succeſſores noſtros pro tempore exiſtentes, niſi in mortis articulo ipſi fuerint conſtituti, etiam prætextu quarumlibet facultatum, & Indultorum conceſſorum quibuſcumque perſonis Eccleſiaſticis, etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignis Sæcularibus, & quorumcumque Ordinum Regularibus abſolvi poſſint, decernimus, & declaramus.

Innovatio, & confirmatio relatarum Conſtit. cum nova pœna majoris excommunicationis, ac latæ ſententiæ Pōtifici reſervatæ.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, & Indultis ſub quacumque verborum forma quomodolibet in contrarium conceſſis, confirmatis, & iteratis vicibus innovatis, prætenſis conſuetudinibus, ſive potius corruptelis, contra omne Jus, faſque quomodolibet introductis, quas per præſentes improbamus, annullamus, caſſamus, atque irritamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſulæ.

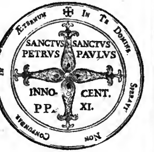
§.8. Ut autem præſentes ad notitiam omnium, & ſingulorum deducantur, eas valvis Eccleſiæ Sancti Joannis Lateranen., ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ affigi mandamus, & nullus poſſit exinde excuſationem prætendere, ſeu ignorantiam allegare.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ voluntatis, innovationis, confirmationis, approbationis, roboris, diſpoſitionis, decreti, exequutionis, mandati, declarationis, improbationis, annullationis, caſſationis, & iſtitutionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo octuageſimo ſeptimo. Quarto Idus Maji, Pontificatus noſtri Undecimo.

Subſcriptiones.

✠ Ego Innocentius Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

✝ *Ego Nicolaus Epiſcopus Oſtienſis Cardinalis Ludoviſius Decanus.*

✝ *Ego Aldernnus Epiſcopus Portuenſis Cardinalis Cybo.*

✝ *Ego Petrus Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Ottobonus.*

Sequuntur ſubſcriptiones aliorum DD. Cardinalium.

CLXXXVII.

Dat. 15. Maji 1687. An. 11.

Confirmantur quædam Decreta Capituli Gener. Fratrum B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum anno 1686. edita.

Conſt. ed. 1687., Apr. 19., P. II. extat Decretum de pecuniis mutuo accipiendis a Superioribus. Et Inn. XII. Conſt. ed. 1691., Decem. 7., P. I. confirmantur Conſt. Ordinis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Militantis Eccleſiæ regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, præſidentes, eaque pro felici, proſperoque Chriſtifidelium, qui e fluctibus ſæculi in Portum religioſæ vitæ confugiunt, & vota ſua Altiſſimo in Sanctitate, & juſtitia aſſidue reddere ſatagunt, regimine, & Gubernio, ac Religionis incremento provide, prudenterque conſtituta, & ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque inviolata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

Decreta prædicta ſunt inſequentia.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Bartholomæus de Ribero Vicarius, & in Romana Curia Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, in Sacra Theologia Magiſter, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis, illiuſque Diffinitorio die prima Junii anni proxime præteriti 1686. a dilectis pariter filiis Magiſtro Generali, & Diffinitorio ejuſdem Ordinis unanimi conſenſu edita, & promulgata fuerunt nonnulla Statuta, ſeu Decreta tenoris, qui ſequitur, videlicet.

De Lectoribus.

§. 2. Cupiens Sanctum Diffinitorium majores in toto Ordine progreſſus literarum cum profectu legentium Philoſophiam, & Sacram Theologiam, utilitatemque Diſcipulorum tamquam præcipuum fundamentum, & origo totius æſtimationis Religionis, augmentumque ejus in ſpiritualibus, & temporalibus, inviolabili Conſtitutione, & ſtatuto decernit, ut qui deinceps curſum lecturæ operam daturi fuerint, ut Gradus Præſentatorum, & Magiſtrorum obtineant, indiſpenſabiliter ſe exerceant in officio Lectorum per ſpatium quindecim annorum, ita taliter, ut qui gradum Præſentati de juſtitia obtenturi ſint, prius ſe exerceant in officio Lectoris per ſpatium octo annorum, quorum approbatio facta ſit a Capitulo Provinciali ſuæ Provinciæ. Qui autem obtenturi fuerint gradum Magiſtri ſimiliter de juſtitia, ultra illos octo annos lecturæ requiſitos ad gradum Præſentati per alios ſeptem annos, etiam a Capitulo Provinciali approbatos, in lectura ſe exerceant. Decernens in præſenti Decreto non comprehendi Patres Lectores qui actualiter legunt Sacram Theologiam.

Item circa præſentem materiam decernit Sanctum Diffinitorium, quod Patres lectores, qui per ſpatium prædictorum quindecim annorum Philoſophiam, ac Sacram Theologiam legerint, ſi nondum gradum Præſentati obtinuerint, fruantur titulo Lectorum jubilatorum cum omnibus gratiis, exemptionibus, & præeminentiis, quibus gaudent Patres Præſentati, excepto dumtaxat voto, & cum præcedentia in loco ad omnes illos, qui non ſunt Præſentati de juſtitia, tanquam ſi eſſent ultimi Præſentati de juſtitia, & ſervata inter ipſos Lectores præcedentia ſecundum antiquitatem lecturæ.

De Vocalibus in Capitulo Gen.

Præterea quoniam magna experta ſunt damna, & inconvenientia ex hoc, quod in Provinciis Ordinis eligantur ſuffragia vocem habitura in Capitulo Generali, eo præciſe ſi forte aliquis in Capitulo Provinciali impediri contigerit, decernit, & ſtricte præcipit hoc ſtatuto Diffinitorium, ut in poſterum nulla cauſa, colore, vel prætextu quæſito, tale ſuffragium in aliqua Provincia eligi poſſit, niſi evidenter authentico, & fide digno Teſtimonio conſtet de legitimo impedimento illius qui ad talem vocem habendam in Capitulo Generali electus fuerat Capitulo Provinciali ſuæ Provinciæ, aliter autem

tem factam prædictam electionem Sanctum Diffinitorium caſſat, irritat, atque nullam fuiſſe declarat, & talem electum incapacem habendi vocem, ſeu ſuffragium in aliqua functione dicti Capituli.

De non Vocalibus.

Deinde conſiderans Sanctum Diffinitorium magna, & intolerabilia diſpendia, quæ fiunt in Capitulis, tam Generalibus, quam Provincialibus cauſa Religioſorum, qui non vocati, nec de corpore ſunt Capituli, nec functionem in ipſo habent, & tamen in exceſſivo numero ad Capitulum concurrunt, præcipit ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ, trina canonica monitione de jure præmiſſa, ipſo facto incurrenda, & ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ in perpetuum, quibus pœnis, & cenſuris irremiſſibiliter punietur in eis incurrens, quod nullus Religioſus cujuſcumque gradus, qualitatis, vel conditionis extiterit ire, vel intrare præſumat in Capitulum, vel Domum Capituli, niſi ſit de corpore ipſius Capituli, vel de licentia Reverendiſſimi Patris Generalis, vel Vicarii Generalis totius Ordinis.

De Alternativa.

Cum etiam perveniſſet ad notitiam hujus Sancti Diffinitorii magnas ſubortas eſſe perturbationes in Provincia Italiæ, ob non ſervatam alternativam inter Fratres Italos, & Hiſpanos in proviſione officiorum vacantium: reſolutorie præcipit, ut in poſterum indiſpenſabiliter obſervetur prædicta alternativa, & concordia inter Italos, & Hiſpanos.

De Procuratore Gen. in Curia Romana.

Item cognoſcens hoc Sanctum Diffinitorium quam multum conducat bono communi Religionis, quod RR. PP. Vicarii Generales Italiæ interſint Capitulis Generalibus, ut tanquam Procuratores Generales Ordinis in Curia Romana referant Diffinitorio Generali rationem certam, & ſtatutum negociorum pendentium in ipſa Curia, declarat, & decernit, quod in poſterum Procurator Generalis Ordinis in Curia Romana, qui vocatus acceſſerit ad Capitulum Generale etiamſi tantum ſit inſignitus gradu Præſentati, vocem, & ſuffragium habeat in Capitulo, tam quoad electionem Reverendiſſimi Magiſtri Generalis, quam ad omnes alias functiones Diffinitorii Generalis.

De Viſitatoribus Indiarũ.

Animadvertens etiam Sanctum Diffinitorium graviſſima damna, & inconvenientia, quæ ſequuntur in Provinciis Indiarum, ex hoc quod RR.PP. Vicarii Generalis earum inſtituunt Viſitatores Provinciarum, vel Conventuum Religioſos non Præſentatos, nec Magiſtros, & ſimiliter ex eo, quod re non debita maturitate conſiderata, ſocios ſuos officiis, & honoribus dictarum Provinciarum afficiunt, decernit, & præcipit RR. PP. Vicariis Generalibus Indiarum, quod in poſterum non audeant, nec poſſint nominare, vel inſtituere Viſitatorem aliquem, qui non ſit adminus Præſentatus, nec conferre officium, vel honorem Religioſo alicui, ſive ſit ejus ſocius, ſive non, niſi poſt quinquennium completum a die adoptationis ejus in filium illius Provinciæ, in qua officium, vel honorem conſequuturus ſit.

De Vicariis Provincialibus.

Attendens Sanctum Diffinitorium gravia inconvenientia, quæ poſſunt oriri ex eo quod RR. PP. Provinciales, qui a noſtra Conſtitutione facultatem habent creandi Vicarios Provinciales ſuarum Provinciarum in caſibus ibi expreſſis eligant ad hoc munus Religioſos non Magiſtros, nec Præſentatos: decernit, & præcipit dictis RR. PP. Provincialibus, quod inpoſterum in caſibus Conſtitutionis non poſſint inſtituere Vicarium Provincialem eum qui ad minus non ſit inſignitus gradu Præſentati,

De Patre Ferdinando de Carvajat.

Conſiderans hoc Sanctum Diffinitorium, & tota attentione perpendens infatigabilem laborem, vigilantiam, induſtriam, & zelum R. P. M. Fr. Ferdinandi de Carvajat, & Rivera in promovendis cauſis Religionis in Curia Romana, dum in ea Procurator Generalis exiſteret, primo refert illi debitas gratias, deinde declarat, quod in virtute literarum Apoſtolicarum, quas impetravit etiamſi tale munus Procuratoris Generalis Curiæ non obierit per totum tempus a noſtra Sacra Conſtitutione præfixum, eſt, & manet Pater Provinciæ Caſtellæ cum omnibus honoribus, gratiis, exemptionibus, & præeminentiis, quibus gaudent, & gaudere ſolent omnes dictæ Provinciæ Patres de Juſtitia.

De numero Lectorum.

Confirmat Sanctum Diffinitorium Decretum Capituli Generalis celebrati in Conventu Carraracenſi anno 1676., in quo præcipitur, quod in Domibus, ſeu Conventibus ſtudiorum non poſſint eſſe plures, quam tres Lectores Sac. Theologiæ in unoquoque, exceptis Conventibus Principatus Cathaloniæ, in quibus, quia pauci ſunt ratione devaſtationis belli præterii, eſſe poterunt in unoquoque quatuor Lectores Sacræ Theologiæ.

De Graduatis ex Gratia.

Similiter confirmat Decretum ejuſdem Capituli Generalis jam etiam confirmatum in Capitulo Generali proxime præterito Oſcæ celebrato anno 1682. quo præcipitur ne poſſit admitti in aliqua Provincia gradus aliquis de gratia, niſi prævio rigoroſo examine, & inſuper decernit Sanctum Diffinitorium, quod PP. Magiſtri de gratia poſſint præcedere in locum ſedendi Patres Præſentatos de Juſtitia, quin præſenti Decreto intelligatur comprehendi Patres Magiſtros de gratia, qui actualiter inveniuntur in poſſeſſione talis præcedentiæ.

De Secretariis.

Ad obvianda incovenientia, & tollendas de medio omnes confuſiones, decernit Sanctum Diffinitorium, non poſſe RR. PP. Secretarios Reverendiſſimi P. N. Magiſtri Generalis frui exemptionibus ipſis aſſignatis, quin prius per ſpatium completi quinquennii dictum officium exercuerint, & hoc ſine præjudicio eorum, qui uſque nunc fuerunt Secretarii Generales.

Similiter decernit Sanctum Diffinitorium inviolabiliter obſervari, quæ ſtabilita ſunt in Capitulis Generalibus circa locum, quem debent habere PP. Secretarii RR. PP. Vicariorum Generalium Indiarum.

De Provincialibus.

Conſiderans tandem Sanctum Diffinitorium inconvenientia, quæ oriuntur ex reaſſumptione officiorum, itaut Reverendi Patres Provinciales abſoluti ſint, & reeligantur Vicarii Provinciales, decernit, & præcipit, quod dicti Reverendi Patres Provinciales abſoluti non poſſint reelegi ad officium Provincialis, etiamſi per renunciationem vacaverit, niſi tranſactis duobus trienniis.

De Magiſtris, & Præſentatis.

Circa expreſſionem gratiarum, exemptionum, & præeminentiarum, quibus frui, & gaudere debent Patres Magiſtri, & Præſentati remittit ſe Sanctum Diffinitorium Congregationi, ut ſupra numer. 6. erigendæ ad diſponen-

Digitized by Google

gendas, & ordinandas Sacras Congregationes.

Preces.

§.3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, tam præfatus Bartholomæus Procurator Generalis, quam dicti Magiſter Generalis & Diffinitorium, Decreta, ſeu Statuta hujuſmodi quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ robore communiri ſummopere deſiderent; Nos ſpecialem illis gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus pro parte dicti Bartholomæi Procuratoris Generalis, etiam eorumdem Magiſtri Generalis, & Diffinitorii nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, præinſerta Statuta, ſeu Decreta cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, & expreſſis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium,

Confirmatio relatorū Decretorum.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas & Statuta, ſeu Decreta præinſerta ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dicti Ordinis, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſc. die XV. Maji MDCLXXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Undecimo.

CLXXXVIII.

Confirmatur Erectio Univerſitatis Studii Generalis in Civitate Guatimala in Indiis Occidentalibus.

Dat. 18. Junii 1687. An. 11.

De erectione Univerſitatis in Diœceſi Chelmenſi vid. Conſt. ed. 1684. Feb. 20. P. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

E Suprema militantis Eccleſiæ ſpecula paſtorales vigilias ſuper univerſum gregem Dominicum curæ noſtræ divinitus commiſſum jugiter agentes, ac mentis noſtræ aciem per omnes Chriſtiani Orbis partes ſolicite circumferentes ad ea per quæ Chriſti fidelium mentes, depulſis ignorantiæ tenebris, ſcientiæ lumine illuſtrantur, ac ſacrarum, aliarumque bonarum literarum ſtudia, ad Eccleſiæ, Reique publicæ decus, & præſidium promoventur, libenter intendimus, muneriſque noſtri paſtoralis partes propenſiori paternæ charitatis benignitate interponimus, ſicut pia Orthodoxorum Regum de Eccleſia Dei multis nominibus optime meritorum vota expoſcunt, & Nos locorum, temporum, rerum, & perſonarum qualitatibus mature conſideratis, ad omnipotentis Dei gloriam, Catholicæque fidei conſervationem, & propagationem, ac publicam, privatamque Chriſtifidelium utilitatem ſalubriter in Domino expedire arbitramur.

Erectio dictæ Univerſitatis ſub titulo S. Caroli.

§.1. Nuper ſiquidem pro parte chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici Nobis expoſitum fuit, quod cum in Civitate Guatimalæ Regni novæ Hiſpaniæ in Indiis Occidentalibus, de ejus Regio aſſenſu, & licentia una nova Studii Generalis Univerſitas ſub titulo, ſeu invocatione Sancti Caroli ad inſtar Univerſitatum Studiorum generalium Liman., & Mexican. fundata, ac erecta, & inſtituta fuerit, ipſe Carolus Rex provide conſiderans quantum exinde utilitatis divino cultui, & ſervitio, ac Catholicæ fidei tuitioni, & propagationi, communique, & privato, præſertim illius Provinciæ Incolarum ſubditorum ſuorum bono ſit acceſſurum, etiam Sacros Canones, & Theologiam in eadem nova Univerſitate doceri, & perlegi, ac facultatum hujuſmodi ſtudioſos, peractis ſtudiorum ſuorum laboribus, condignis graduum ſcholaſticorum honoribus, & præmiis decorari poſſe plurimum deſideret. Quare ejuſdem Caroli Regis nomine fuit humiliter ſupplicatum, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Caroli Regis Catholici.

§.2. Nos igitur laudabilia ipſius Caroli Regis in Dei obſequium, Eccleſiæque, & Reipublicæ bonum ſtudia plurimum in Domino commendamus, piiſque ejus poſtulatis favorabilem aſſenſum, quantum Nobis ex alto conceditur, præbere cupientes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, fundationem, ac erectionem, & inſtitutionem dictæ novæ Univerſitatis Studii Generalis in præfata Civitate Guatimalæ factas, ut præfertur, cum omnibus, & ſingulis inde cæteroqui legitime ſecutis, & ſequuturis, itaut in eadem nova Univerſitate, tam Sacri Canones, & Theologia, quam aliæ omnes ſcientiæ, & facul-

Confirmatio erectionis d. Univerſitatis ad inſtar illarum Limanæ, & Mexicanæ.

Digitized by Google

cultates perlegi, & doceri, in eisque ſtudioſi, immenſis ſtudiorum curriculis, ad quoſcumque gradus ſcholaſticos, pro eorum meritis, & idoneitate, quemadmodum in ſupradictis Limana, & Mexicana Univerſitatibus fieri conſuevit promoveri valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti, ac ſolemnitatum in ſimilibus, etiam de neceſſitate obſervandarum, alioſve quoſlibet, etiam quantumvis formales, & ſubſtantiales defectus, ſi qui in præmiſſis, vel eorum aliquo principaliter, vel acceſſorie, aut alias quomodolibet intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſent, pleniſſime & ampliſſime ſupplemus, & ſanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus.

Eidē tribuuntur privilegia omnia prædictarum Univerſitatum.

Ac eidem novæ Univerſitati ſtudii generalis ſic a Nobis confirmatæ, & approbatæ, illiuſque Rectori, Magiſtris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, cæteriſque Officialibus, Miniſtris, & perſonis quibuſcumque nunc, & pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis, honoribus, & præeminentiis, quibus præfatæ Limana, & Mexicana ſtudiorum generalium Univerſitates, illarumque Rectores, Magiſtri, Doctores, Lectores, Præceptores, Scholares, Procuratores, Bidelli, Noncii, cæterique Officiales, & Miniſtri, ac perſonæ quæcumque reſpective, tam de jure, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed etiam æque principaliter & pariformiter in omnibus, & per omnia uti, frui, potiri, & gaudere:

Rectori conceditur facultas conferendi gradus.

Rectori autem ipſius novæ Univerſitatis pro tempore exiſtenti, ut illos, quos in eadem Univerſitate per debitum tempus ſtuduiſſe, ac ſcientia, & moribus idoneos eſſe repererit in præfatis facultatibus, ſive ſcientiis, quæ in ipſa Univerſitate docebuntur, ſeu legentur, ad Baccalaulaureatus, etiam Formati, Licentiaturæ, ac Doctoratus, & Magiſterii gradus ſervata tamen in omnibus, & per omnia forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, & alias juxta laudabiles ſupradictarum Limanæ, & Mexicanæ Univerſitatum ritus, & conſuetudines promovere, ſolitoſque gradus hujuſmodi eis conferre, & exhibere:

Graduatorū facultates.

Ipſis vero ad eoſdem gradus per illum ſic promotis, ut poſtea publice, privatimque, etiam in aliis Univerſitatibus ſtudiorum generalium, facultates, ſive ſcientias prædictas reſpective alios docere, & interpretari, de eis diſputare, alioſve actus quoſcumque eorum gradibus convenientes exercere libere, & licite poſſint, & valeant reſpective auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu quomodolibet habere prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam juridica pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, retractari, infringi, ad terminos Juris reduci, ſeu in controverſiam vocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, ſeu impetrato, aut etiam motu proprio, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis, & locis, etiam ſpecifica, & individua mentione dignis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & decretis in genere, vel in ſpecie, & alias in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, ac infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud

lud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XVIII. Junii MDCLXXXVII. Pontificatus noſtri anno Undecimo.

CLXXXIX.

Dat. 15. Oct. 1687. An. 12.

Prohibetur, ne extrahantur Libri Muſicales ex Archivio Capellæ Pontificiæ.

Collegium Cantorum Capellæ erectum fuit a Sixto V. Conſt. ed. 1586. Sept. 1. Pont. 2. Et ab Alexan. VIII. Conſt. ed. 1690. Oct. 21. Pont. 2. edita fuere nonnullæ Ordinationes circa Libros ejuſdem Capellæ.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſa prohibitionis.

CUM ſicut dilectus filius modernus Magiſter Collegii Cantorum Pontificiæ Noſtræ Capellæ Nobis nuper exponi fecit, occaſione Inventarii Librorum Muſicalium ad dictam Capellam ſpectantium, non ita pridem per ipſum confecti, plura dictorum Librorum folia, in quibus diverſa Miſſarum primordia deſcripta erant, ſeu etiam in quibus figuræ nonnullæ affabre, & ſingulari artificio deſcriptæ reperiebantur, ac forſan integra Volumina ex Archivio, ſeu Cuſtodia dictæ Capellæ in grave ejuſdem præjudicium temere ſublata fuiſſe repertum fuerit: Nos ejuſdem Capellæ indemnitati, cujus cura ſtrictiori jure, Nobis incumbit, ac dictorum Librorum conſervationi quantum cum Domino poſſumus benigne conſulere, nec non ejuſmodi malis in poſterum occurrere volentes, ne de cætero

Prohibitio ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ.

quiſnam quavis auctoritate, vel ſuperioritate, aut officio fungens libros Muſicales, quinterniones, chartas, & alia folia quæcumque, ſive impreſſa, ſive manuſcripta, tam hactenos in Archivio, ſeu Cuſtodia hujuſmodi pro ſervitio dictæ Capellæ collocata, donata, ſeu alias aſſignata, quam in poſterum forſan collocanda, donanda, & aſſignanda ſub quovis quæſito colore, prætextu, ingenio, cauſa, ratione, & occaſione, præterquam ad effectum illos, ſeu illa ad ſupradictam Capellam pro uſu Cantorum præfatorum deferendi ex Archivio, ſeu Cuſtodia hujuſmodi extrahere, & aſportare, ſeu ut extrahantur, & aſporteotur permittere, aut conſentire audeat, ſeu præſumat ſub excommunicationis latæ ſententiæ per contrafacientes eo ipſo abſque alia declaratione incurrendis pœnis Apoſtolica auctoritate tenore præſentium interdicimus, & prohibemus.

Clauſulæ.

§. 1. Non obſtaotibus Conſtitutionibus, & Ordinationibos Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 2. Volumus autem, ut præfato uſu finito, Libri prædicti in Archivio, ſeu Cuſtodia hujuſmodi ſub pœnis ſupradictis illico reponantur: utque præſentis prohibitionis exemplum valvis Archivii, & Cuſtodiæ hujuſmodi, ſeu alio conſpicuo loco, ubi ab omnibus cerni poſſit, continuo affixum remaneat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die XV. Oct. MDCLXXXVII. Pontificatus noſtri Anno Duodecimo.

CXC.

Dat. 18. Oct. 1687. An. 12.

Conceditur Priori Generali Ord. Carthuſien. facultas abſolvendi in foro conſcientiæ etiam per alios ſuos Monachos a caſibus reſervatis in Bulla *Cœnæ Domini* quoque contentis.

De alio privilegio hujus Ord. vid. Conſtit. ed. 1682. Sept. 11. P. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SUpremi Apoſtolatus Officium humilitati Noſtræ divinitus commiſſum poſtulat, ut Religioſarum perſonarum, earumque præſertim, quæ in agro ſanctæ ſolitudinis, cui benedixit Dominus, mundanis abjectis illecebris, devotum, ac ſedulum exhibent Altiſſimo famulatum, paternam curam gerentes, ad eas peculiaris muneris noſtri partes intendamus, quæ ſpirituali earum conſolationi, quietique Religioſæ conducibilia fore in Domino arbitramur.

Species facti.

§. 1. Expooi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Prior Generalis Ordinis Carthuſien., quod in dicto Ordine ſemper bona fide creditum fuerit Priorem Generalem pro tempore exiſtentem ipſius Ordinis ex peivilegiis plurium Summorum Pontificum, babere facultatem abſolvendi perſonas ſui Ordinis a quibuſcumque exceſſibus etiam in literis Apoſtolicis, quæ in die Cœnæ Domini quotannis legi, ſeu promulgari conſueverunt, eumque banc facultatem aliis ſubdelegare poſſe, quodque ita huc uſque in eodem Ordine obſervatum fuerit; verum quia Congregatio particularis nonnullorum Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium a Nobis ſpecialiter deputatorum, cenſuit dictum Priorem Generalem pro tempore exiſtentem hujuſmodi facultate uti non poſſe, & ab ea ſuper hoc emanavit Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Decretum Congregationis particularis.

Monet Sacra Congregat. tam Reverendiſſimum Patrem, quam reliquos Superiores, & Monachos Ordinis, ipſis in vim Privilegiorum hactenus Ordini Carthoſianorum conceſſorum, nullatenus poſſe abſolvere a caſibus in Cœna Domini, & aliis Papæ reſervatis, proindeque ſupplicandum Sanctiſſimo pro neceſſaria facultate concedenda Reverendiſſimo Patri pro tempore exiſtenti, etiam cum facultate ſubdelegandi, & cum ſpecifica derogatione dictæ Bullæ, nec non cum clauſula, quod non cenſeatur per annuam promulgationem dictæ Bullæ revocatum hujuſmodi Indultum, niſi facta ſpecifica mentione Carthuſianorum &c. Die 29. Maji 1687. --

Approbatio Pontificia relati Decreti.

Sanctiſſimus Dominus Noſter, audita relatione &c. Oratoris precibus benigne annuit. Romæ &c. -- G. Cardinalis Carpineus -- B. Brancatius Secretarius. --

Preces Prioris Generalis.

Nobis propterea dictus Modernus Prior Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur, qui audita relatione Congregationis hujuſmodi petitis dicti moderni Prioris Generalis dudum annuendum duximus, eundem Priorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis

Digitized by Google

nis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolveutes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eidem moderno, & pro tempore exiſtenti Priori Generali ordinario præfato, & per ſe, vel alium, ſeu alios, quos ad id ſubdelegandos duxerit, dicti Ordinis perſonas ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris a jure, vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, nec non ab omnibus eorum peccatis, criminibus, exceſſibus, & delictis, ac caſibus etiam per Literas Apoſtolicas in die Cœnæ Domini legi, & promulgari ſolitas, aut alias quaſcumque noſtras, & Romanorum Pontificum Conſtitutiones quomodocumque Nobis, & Sedi Apoſtolicæ reſervatis, pœnitentia ſalutari, & aliis, quæ injungenda fuerint, eis injunctis, in foro conſcientiæ tantum abſolvere, & liberare valeat, perpetuis futuris temporibus, facultatem concedimus, & impartimur.

Conceſſio prædictæ facultatis.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes præſentes literas perpetuo firmas, validas, & efficaces eſſe, & fore, itaut illæ per annuam promulgationem dictarum Literarum Apoſtolicarum in die Cœnæ Domini publicari ſolitarum numquam revocatæ cenſeantur, aut cenſeri poſſint, vel debeant, niſi facta ſpecifica mentione Carthuſianorum.

§.4. Non obſtantibus præfatis in die Cœnæ Domini legi ſolitis Literis, & aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, quibus omnibus, & ſingulis illarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis babentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, harum ſerie ad præmiſſorum effectum tantum, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſ. die XVIII. Oct. MDCLXXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Duodecimo.

CXCI.

Dat. 20. Nov. 1687. An. 12.

Damnantur Propoſitiones, & Libri omnes, ac Manuſcripta Michaelis de Molinos.

Plurimæ aliæ propoſitiones damnatæ fuerunt Conſtitut. ed. 1679. Mar. 4., P. 3. Et Inn. XII. Conſtitut. ed. 1699., Mar. 12., P. 8. extat damnatio cujuſdam libri gallici.

INNOCENTIUS

EPISCOPUS EPISCOPORUM

Ser. Serv. Dei Ad perpetuam rei mem.

Exordium.

CÆleſtis Paſtor Chriſtus Dominus, ut jacentem in tenebris mundum, variiſque Gentium erroribus involutum a poteſtate Diaboli, ſub qua miſere poſt lapſum primi noſtri Parentis tenebatur, ſua ineffabili miſeratione liberaret, Carnem ſumere, & in ligno Crucis Chirographo Redemptionis noſtræ affixo in teſtimonium ſuæ in nos charitatis ſe ſe Hoſtiam viventem Deo pro Nobis offerre dignatus eſt, mox rediturus in Cælum Eccleſiam Catholicam ſponſam ſuam tanquam novam Civitatem Sanctam Hieruſalem deſcendentem de Cælo non habentem rugam, neque maculam, unam, ſanctam in terris relinquens, armis potentiæ ſuæ contra Portas Inferi circumvallatam, Petro Apoſtolorum Principi, & Succeſſoribus ejus regendam tradidit, ut Doctrinam ab ipſius ore hauſtam ſartam, tectamque cuſtodirent: ne oves pretioſo ſuo Sanguine redemptæ pravarum opinionum pabulo in antiquos errores reciderent, quod præcipue B. Petro mandaſſe Nos ſacræ Literæ docent; cui enim Apoſtolorum, niſi Petro dixit, *Paſce oves meas*, & rurſus, *Ego rogavi pro te, ut non deficiat fides tua, & tu aliquando converſus, confirma fratres tuos?* Quare Nobis qui non noſtris meritis, ſed inſcrutabili Dei Omnipotentis conſilio in ejuſdem Petri Cathedra pari poteſtate ſedemus ſemper firmum in animo fuit, ut Populus Chriſtianus eam ſectaretur fidem, quæ a Chriſto Domino per Apoſtolos ſuos perpetua, & nunquam interrupta traditione prædicata fuit, quamque ipſe uſque ad Sæculi conſummationem permanſuram eſſe promiſit.

Species facti.

§.1. Cum igitur ad Apoſtolatum noſtrum relatum fuiſſet quemdam Michaelem de Molinos prava dogmata tum verbo, tum ſcripto docuiſſe, & in praxim deduxiſſe, quæ prætextu Orationis quietis contra doctrinam, & uſum a Sanctis Patribus ab ipſis naſcentis Eccleſiæ primordiis receptum, Fideles a vera Religione, & a Chriſtianæ pietatis puritate in maximos errores, & turpiſſima quæque inducebant: Nos, cui cordi ſemper fuit, ut fidelium animæ Nobis ex alto commiſſæ purgatis pravarum opinionum erroribus ad optatum ſalutis portum tuto pervenire poſſint, legitimis præcedentibus indiciis prædictum Michaelem de Molinos carceribus mancipari mandavimus, deinde coram Nobis, & Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana Generalibus Inquiſitoribus Apoſtolica auctoritate ſpecialiter deputatis, auditis pluribus in Sacra Theologia Magiſtris, eorumque ſuffragiis tum in voce, tum ſcripto ſuſceptis, matureque perpenſis, implorata etiam S. Spiritus aſſiſtentia, cum prædictorum Fratrum noſtrorum unanimi voto ad damnationem infraſcriptarum Propoſitionum ejuſdem Michaelis de Molinos, a quo fuerant pro ſuis recognitæ, & de quibus Propoſitionibus tanquam a ſe dictatis, ſcriptis, communicatis, & creditis ipſe convictus, & reſpective confeſſus fuerat, ut latius in proceſſu, & Decreto de mandato noſtro lato die 28. Auguſti præſentis anni 1687. devenire, ut infra decrevimus.

PROPOSITIONES.

1. Oportet Hominem ſibi potentias annihilare. Et hæc eſt via interna.

2. Velle operari active, eſt Deum offendere, qui vult eſſe ipſe ſolus agens; & ideo opus eſt, ſe ipſum in Deo totum, & totaliter derelinquere, & poſtea permanere velut corpus exanime.

3. Vota de aliquo faciendo ſunt perfectionis impeditiva.

4. Activitas naturalis eſt gratiæ inimica; impeditque Dei operationes, & veram perfectionem, quia Deus operari vult in Nobis, ſine Nobis.

5. Nihil operando anima ſe annihilat, & ad

Digitized by Google

ſuum principium redit, & ad ſuam originem, quæ eſt Dei, in qua transformata remanet, ac divinizata, & Deus tunc in ſe ipſo remanet, quia tunc non ſunt amplius duæ res unitæ, ſed una tantum, & hac ratione Deus vivit, & regnat in Nobis, & Anima ſe ipſam annihilat in eſſe operativo.

6. Via interna eſt illa, in qua non cognoſcitur nec lumen, nec amor, nec reſignatio; & non oportet Deum cognoſcere: & hoc modo recte proceditur.

7. Non debet Anima cogitare, nec de præmio, nec de punitione, nec de Paradiſo, nec de Inferno, nec de Morte, nec de Æternitate.

8. Non debet velle ſcire an gradiatur cum voluntate Dei, an cum eadem voluntate reſignata maneat, nec ne: opus eſt, ut velit cognoſcere ſuum ſtatum, nec proprium nihil ſed debet ut corpus exanime manere.

9. Non debet Anima reminiſci, nec ſui, nec Dei, nec cujuſcumque rei, & in via interna omnis reflexio eſt nociva, etiam reflexio ad ſuas humanas actiones, & ad proprios defectus.

10. Si propriis defectibus alios ſcandalizet, non eſt neceſſarium reflectere, dummodo non adſit voluntas ſcandalizandi, & ad proprios defectus non poſſe reflectere gratia Dei eſt.

11. Ad dubia, quæ occurrunt, an recte procedatur nec ne, non opus eſt reflectere.

12. Qui ſuum liberum arbitrium Deo donavit, de nulla re debet curam habere, nec de Inferno, nec de Paradiſo, nec debet deſiderium habere propriæ perfectionis, nec virtutum, nec propriæ ſanctitatis, cujus ſpem purgare debet.

13. Reſignato Deo libero arbitrio, eidem Deo relinquenda eſt cogitatio, & cura de omni re noſtra, & relinquere, ut faciat in Nobis ſine Nobis ſuam Divinam voluntatem.

14. Qui Divinæ voluntati reſignatus eſt, non convenit, ut a Deo rem aliquam petat, quia petere eſt imperfectio, cum ſit actus propriæ voluntatis, & electionis, & eſt velle, quod divina voluntas noſtræ conformetur, & non quod noſtra Divinæ. Et illud Euangelii = *Petite, & accipietis* — non eſt dictum a Chriſto pro Animabus internis, quæ nolunt habere voluntatem. Imo hujuſmodi Animæ eo perveniunt, ut non poſſint a Deo rem aliquam petere.

15. Sicut non debent a Deo rem aliquam petere, ita nec illi ob rem aliquam gratias agere debent, quia utrumque eſt actus propriæ voluntatis.

16. Non convenit Indulgentias quærere pro pœna propriis peccatis debita, quia melius eſt Divinæ Juſtitiæ ſatisfacere, quam Divinam miſericordiam quærere, quoniam illud ex puro Dei amore procedit, & iſtud ab amore noſtri intereſſato, nec eſt Deo res grata, nec meritoria, quia eſt velle Crucem fugere.

17. Tradito Deo libero arbitrio, & eidem relicta cura, & cognitione Animæ noſtræ, non eſt amplius habenda ratio tentationum, nec eis alia reſiſtentia fieri debet, niſi negativa, nulla adhibita induſtria, et ſi natura commovetur, oportet ſinere, ut commoveatur, quia eſt natura.

18. Qui in Oratione utitur Imaginibus, Figuris, ſpeciebus, & propriis conceptibus non adorat Deum in ſpiritu, & veritate.

19. Qui amat Deum, eo modo, quo ratio argumentatur, aut intellectus comprehendit, non amat verum Deum.

20. Aſſerere, quod in Oratione opus eſt ſibi per diſcurſum auxilium ferre, & per cogitationes, quando Deus Animam non alloquitur, ignorantia eſt. Deus nunquam loquitur, ejus locutio eſt operatio, & ſemper in Anima operatur, quando hæc ſuis diſcurſibus, cogitationibus, & operationibus eum non impedit.

21. In oratione opus eſt manere in fide obſcura, & univerſali, cum quiete, & oblivione cujuſcumque cogitationis particularis, ac diſtinctæ Attributorum Dei, ac Trinitatis, & ſic in Dei præſentia manere ad illum adorandum, & amandum, eique inſerviendum, ſed abſque productione actuum, quia Deus in his ſibi non complacet.

22. Cognitio hæc per Fidem non eſt actus a Creatura productus, ſed eſt cognitio a Deo Creaturæ tradita, quam Creatura ſe habere non cognoſcit, nec poſtea cognoſcit illam ſe habuiſſe & idem dicitur de amore.

23. Myſtici cum S. Bernardo in Scala Clauſtralium, diſtinguunt quatuor gradus, Lectionem, Meditationem, Orationem, & Contemplationem infuſam. Qui ſemper in primo ſiſtit, nunquam ad ſecundum pertranſit. Qui ſemper in ſecundo perſiſtit, nunquam ad tertium pervenit, qui eſt noſtra contemplatio acquiſita, in qua per totam vitam perſiſtendum eſt, dummodo Deus animam non trahat, abſque eo, quod ipſa id expectet, ad contemplationem infuſam, & hac ceſſante, Anima regredi debet ad tertium gradum, & in ipſo permanere, abſque eo, quod amplius redeat ad ſecundum, aut primum.

24. Qualeſcumque cogitationes in Oratione occurrant, etiam impuræ, etiam contra Deum, Sanctos, Fidem, & Sacramenta, ſi voluntarie non nutriantur, nec voluntarie expellantur, ſed cum indifferentia, & reſignatione tolerentur, non impediunt Orationem Fidei; imo eam perfectiorem efficiunt: quia Anima tunc magis Divinæ voluntati reſignata remanet.

25. Etiamſi ſuperveniat ſomnus, & dormiatur, nihilominus ſit Oratio, & Contemplatio actualis, quia Oratio, & reſignatio, reſignatio, & Oratio idem ſunt, & dum reſignatio perdurat, perdurat, & Oratio.

26. Tres illæ viæ, Purgativa, Illuminativa, & Unitiva, ſunt abſurdum maximum, quod dictum fuerit in Myſtica, cum non ſit niſi unica via, ſcilicet via interna.

27. Qui deſiderat, & amplectitur devotionem ſenſibilem, non deſiderat, nec quærit Deum, ſed ſe ipſum, & male agit, cum eam deſideret, & eam habere conatur, qui per viam internam incedit tam in locis Sacris, quam in diebus ſolemnibus.

28. Tædium rerum ſpiritualium bonum eſt: ſiquidem per illud purgatur amor proprius.

29. Dum Anima interna faſtidit diſcurſus de Deo, & virtutes, & frigida remanet, nullum in ſe ipſa ſentiens fervorem, bonum ſignum eſt.

30. Totum ſenſibile, quod experimur in vita ſpirituali eſt abominabile, ſpurcum, & immundũ.

31. Nullus meditativus veras virtutes exercet internas, quæ non debent a ſenſibus cognoſci. Opus eſt amittere virtutes.

32. Nec ante, nec poſt Communionem alia

re.

requiritur præparatio, aut gratiarum actio (pro iſtis Animabus Internis) quam permanentia in ſolita reſignatione paſſiva, quia in iſta continetur amor, qui modo perfectiore ſupplet omnes actus virtutum, qui fieri poſſunt, & fiunt in via ordinaria. Et ſi hac occaſione Communionis inſurgunt motus humiliationis, petitionis, aut gratiarum actionis, reprimendi ſunt, quoties non dignoſcatur eos eſſe ex impulſu ſpeciali Dei, alias ſunt impulſus naturæ, nondum mortuæ.

33. Male agit Anima, quæ procedit per hanc viam internam, ſi in diebus ſolemnibus vult aliquo conatu particulari excitare in ſe devotum aliquem ſenſum, quoniam animæ internæ omnes dies ſunt æquales, omnes feſtivi, & idem dicitur de locis Sacris, quia hujuſmodi Animabus omnia loca æqualia ſunt.

34. Verbis, & lingua gratias agere Deo non eſt pro Animabus Internis, quæ in ſilentio manere debent, nullum Deo impedimentum apponendo, quod operetur in illis, & quo magis Deo ſe reſignant, experiuntur ſe non poſſe Orationem Dominicam, ſeu Pater Noſter recitare.

35. Non convenit Animabus hujus vitæ internæ, quod faciant operationes, etiam virtuoſas ex propria electione, & activitate alias non eſſent mortuæ: nec debent elicere actus amoris erga B. Virginem, Sanctos, aut humanitatem Chriſti, quia cum iſta objecta ſenſibilia ſint talis eſt amor erga illa.

36. Nulla Creatura, nec B. Virgo, nec Sancti ſedere debent in noſtro corde, quia ſolus Deus vult illum occupare, & poſſidere.

37. In occaſione tentationum, etiam furioſarum, non debet Anima elicere actus explicitos virtutum oppoſitarum, ſed debet in ſupradicto amore, & reſignatione permanere.

38. Crux voluntaria mortificationum pondus grave eſt, & infructuoſum, ideoque dimittenda.

39. Sanctiora opera, & pœnitentiæ quas peragunt Sancti, non ſufficiunt ad removendam ab Anima vel unicam adhæſionem.

40. Beata Virgo nullum unquam opus exterius peregit, & tamen fuit Sanctis omnibus ſanctior. Igitur ad Sanctitatem perveniri poteſt abſque opere exteriori.

41. Deus permittit, & vult, ad nos humiliandos, & ad veram transformationem perducendos, quod in aliquibus Animabus perfectis etiam non arreptitiis, Dæmon violentiam cauſet in eorum corporibus, eaſque actus carnales committere faciat, etiam in vigilia, & ſine mentis offuſcatione movendo phyſice illorum manus, & alia membra contra eam voluntatem. Et idem dicitur, quoad alios actus per ſe peccaminoſos, in quo caſu non ſunt peccata, quia in his non adeſt conſenſus.

42. Poteſt dari caſus, quod hujuſmodi violentiæ ad actus carnales contingant eodem tempore ex parte duarum perſonarum ſcilicet maris, & feminæ, & ex parte utriuſque ſequatur actus.

43. Deus præteritis ſæculis ſanctos efficiebat Tyrannorum miniſterio, nunc vero eos efficit ſanctos miniſterio Dæmonum, qui cauſando in eis prædictas violentias, facit, ut illi ſe ipſos magis deſpiciant, atque annihilent, & ſe Deo reſignent,

44. Job blaſphemavit, & tamen non peccavit labiis ſuis, quia fuit ex Dæmonis violentia.

41. Sanctus Paulus hujuſmodi Dæmonis violentias in ſuo corpore paſſus eſt, unde ſcripſit, *Non quod volo bonum hoc ago, ſed quod nolo malum, hoc facio*.

46. Hujuſmodi violentiæ ſunt medium magis proportionatum ad annihilandam Animam & eam ad veram transformationem, & unionem perducendam, nec alias ſupereſt via. Et hæc eſt via facilior, & tutior.

47. Cum hujuſmodi violentiæ occurrunt, ſinere oportet, ut Satanas operetur, nullam adhibendo induſtriam, nullumque proprium conatum, ſed permanere debet homo in ſuo nihilo, & etiamſi ſequantur pollutiones, & actus obſcæni propriis manibus, & etiam pejora, non opus eſt, ſe ipſum inquietari, ſed foras emittendi ſunt ſcrupuli, dubia, & timores, quia anima fit magis illuminata, magis roborata, magiſque candida, & acquiritur ſancta libertas. Et præ omnibus non opus eſt hæc confiteri, & ſanctiſſime fit, non confitendo, quia hoc pacto ſuperatur Dæmon, & acquiritur theſaurus pacis.

48. Satan, qui hujuſmodi violentias infert, ſuadet deinde, gravia eſſe delicta, ut anima ſe inquietet, ne in via Interna ulterius progrediatur; unde ad ejus vires enervandas, melius eſt ea non confiteri, quia non ſunt peccata, nec etiam venialia,

49. Job ex violentia Dæmonis ſe propriis manibus polluebat, eodem tempore, quo *mundas habebat ad Deum preces* (ſic interpretando locum ex cap. 16. Job.)

50. David, Hieremias, & multi ex Sanctis Prophetis hujuſmodi violentias patiebantur harum impurarum operationum externarum.

51. In Sacra Scriptura multa ſunt exempla violentiarum ad actus externos peccaminoſos. Uti illud de Samſone, qui per violentiam ſe ipſum occidit cum Philiſtæis, conjugium iniit cum alienigena, & cum Dalila Meretrice fornicatus eſt, quæ alias erant prohibita, & peccata fuiſſent. De Juditta, quæ Holopherni mentita fuit. De Eliſeo, qui pueris maledixit. De Elia, qui combuſſit Duces cum turmis Regis Achab. An vero fuerit violentia immediate a Deo peracta, vel Dæmonum miniſterio, ut in aliis animabus contingit, in dubio relinquitur.

52. Cum hujuſmodi violentiæ, etiam impuræ abſque mentis offuſcatione accidunt, tunc Anima Deo poteſt uniri, & de facto ſemper magis unitur.

53. Ad cognoſcendum in praxi, an aliqua operatio in aliis perſonis fuerit violentia, regula, quam de hoc habeo, ne dum ſunt proteſtationes Animarum illarum, quæ proteſtantur ſe dictis violentiis non conſenſiſſe, aut jurare non poſſe, quod in iis conſenſerint, & videre, quod ſint Animæ, quæ proficiunt in via interna, ſed regulam ſumere a lumine quodam actuali, cognitione humana, ac Theologica ſuperiore, quod me certo cognoſcere facit cum interna certitudine, quod talis operatio eſt violentia, & certus ſum, quod hoc lumen a Deo procedit, quia ad me pervenit conjunctum cum certitudine, quod a Deo perveniat, & mihi nec umbram dubii relinquit in contrarium, eo modo, quo interdum contingit, quod Deus aliquid revelando, eodem tempore animam certam reddit,

quod ipſe ſit; qui revelat, & Anima in contrarium non poteſt dubitare.

54. Spirituales vitæ ordinariæ in hora mortis ſe deluſos invenient, & confuſos cum omnibus paſſionibus in alio Mundo purgandis.

55. Per hanc viam internam pervenitur, etſi multa cum ſufferentia ad purgandas, & extinguendas omnes paſſiones, ita quod nihil amplius ſentitur, nihil, nihil, nec ulla ſentitur inquietudo, ſicut corpus mortuum, nec Anima ſe amplius commoveri ſinit.

56. Duæ leges, & duæ cupiditates, Animæ una, & amoris proprii altera, tandiu perdurant, quamdiu perdurat amor proprius; unde quando hic purgatus eſt, & mortuus, uti fit per viam internam, non adſunt amplius illæ duæ leges, & duæ cupiditates, nec ulterius lapſus aliquis incurritur, nec aliquid ſentitur amplius, ne quidem veniale peccatum.

57. Per contemplationem acquiſitam pervenitur ad ſtatum non faciendi amplius peccata, nec mortalia, nec venialia.

58. Ad hujuſmodi ſtatum pervenitur non reflectendo amplius ad proprias operationes, quia defectus ex reflexione oriuntur,

59. Via interna ſejuncta eſt a Confeſſione, a Confeſſariis, & a Caſibus conſcientiæ, a Theologia, & Philoſophia.

60. Animabus provectis, quæ reflexionibus mori incipiunt, & eo etiam perveniunt, ut ſint mortuæ, Deus confeſſionem aliquando efficit impoſſibilem, & ſupplet ipſe tanta gratia præſervante, quantam in Sacramento reciperent; & ideo hujuſmodi Animabus non eſt bonum in tali caſu ad Sacramentum Pœnitentiæ accedere, quia id eſt illis impoſſibile.

61. Anima cum ad mortem myſticam pervenit, non poteſt amplius aliud velle, quam quod Deus vult, quia non habet amplius voluntatem, & Deus illi eam abſtulit.

62. Per viam internam pervenitur ad continuum ſtatum immobilem in pace imperturbabili.

63. Per viam internam pervenitur etiam ad mortem ſenſuum; quinimmo ſignum, quod quis in ſtatu nihilitatis maneat, ideſt mortis myſticæ, eſt ſi ſenſus exteriores non repræſentent amplius res ſenſibiles, ac ſi non eſſent; quia non perveniunt ad faciendum, quod intellectus ad eas applicet.

64. Theologus minorem diſpoſitionem habet, quam homo rudis, ad ſtatum contemplativi. Primo, quia non habet fidem adeo puram. Secundo, quia non eſt adeo humilis. Tertio, quia non adeo curat propriam ſalutem. Quarto, quia caput refertum habet phantaſmatibus, ſpeciebus, opinionibus, & ſpeculationibus, & non poteſt in illum ingredi verum lumen.

65. Præpoſitis obediendum eſt in exteriore, & latitudo voti obedientiæ Religioſorum tantummodo ad exteriores pertingit. In interiore vero aliter res ſe habet, quo ſolus Deus, & Director intrant,

66. Riſu digna eſt nova quædam Doctrina in Eccleſia Dei, quod Anima quoad internum gubernari debeat ab Epiſcopo: quod ſi Epiſcopus non ſit capax, Anima ipſum cum ſuo Directore adeat. Novam dico, doctrinam, quia nec Sacra Scriptura, nec Concilia, nec Canones, nec Bullæ, nec Sancti, nec Auctores eam unquam tradiderunt, nec tradere poſſunt, quia Eccleſia non judicat de occultis; & anima jus habet eligendi quemcumque ſibi bene viſum,

67. Dicere, quod internum manifeſtandum eſt exteriori Tribunali Præpoſitorum, & quod peccatum ſit id non facere, eſt manifeſta deceptio; quia Eccleſia non judicat de occultis; & propriis Animabus præjudicant his deceptionibus, & ſimulationibus.

68. In mundo non eſt facultas, nec jurisdictio ad præcipiendum, ut manifeſtentur Epiſtolæ Directoris quoad internum Animæ, & ideo opus eſt animadvertere, quod hoc eſt inſultus Satanæ.

Damnatio relatarum propoſitionum.

Quas quidem propoſitiones tanquam hæreticas, ſuſpectas, & erroneas, ſcandaloſas, blaſphemas, piarum aurium offenſivas, temerarias, Chriſtianæ diſciplinæ relaxativas, & everſivas, & ſeditioſas reſpective, ac quæcumque ſuper iis verbo, ſcripto, vel typis conceſſa pariter cum voto eorumdem Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, & Inquiſitorum Generalium damnavimus, circumſcripſimus, & abolevimus: deque eiſdem, & ſimilibus omnibus, & ſingulis poſt hoc quoque modo loquendi, ſcribendi, diſputandi, eaſque credendi, tenendi, docendi, aut in praxim reducendi facultatem quibuſcumque interdiximus, & contrafacientes omnibus Dogmatibus, gradibus, honoribus, beneficiis, & Officiis ipſo facto perpetuo privamus, & inhabiles ad quæcumque decrevimus, vinculoque etiam anathematis eo ipſo innodavimus, a quo niſi a Nobis, & a Romanis Pontificibus Succeſſoribus noſtris valeant abſolvi. Præterea eodem Noſtro Decreto, prohibuimus, & damnavimus omnes libros, omniaque opera quocumque loco, & idiomate impreſſa, nec non omnia manuſcripta ejuſdem Michaelis de Molinos, vetuimuſque, ne quis cujuſcumque gradus, conditionis, vel ſtatus etiam ſpeciali nota dignus, audeat ſub quovis prætextu, quolibet pariter idiomate, ſive ſub eiſdem verbis, ſive ſub æqualibus, aut æquipollentibus, ſive abſque nomine, ſeu ficto, aut alieno nomine ea imprimere, vel imprimi facere, neque impreſſa, ſeu manuſcripta legere, vel apud ſe retinere, ſed Ordinariis Locorum, aut hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus ſtatim tradere, & conſignare teneantur ſub eiſdem pœnis ſuperius inflictis, qui Ordinarii, & Inquiſitores ſtatim ea igne comburant, & comburi faciant. Tandem, ut prædictus Michael de Molinos ob hæreſes, errores, & turpia facta prædicta de debitis pœnis in aliorum exemplum, & ipſius emendationem plecteretur, lecto in eadem noſtra Congregatione toto proceſſu, & auditis dilectis filiis Conſultoribus Noſtris S. Inquiſitionis Officii, in S. Theologia, & in Jure Pontificio Magiſtris, cum eorumdem Ven. Fr. Noſtrorum S. R. E. Cardinalium unanimi voto, dictum Michaelem de Molinos tanquam reum convictum, & confeſſum reſpective, & uti hæreticum formalem, licet pœnitentem in pœnam arcti, & perpetui carceris, & ad peragendas alias pœnitentias ſalutares, prævia tamen abjuratione de formali per ipſum emittenda ſervato Juris ordine damnavimus: mandantes ut die, & hora præfigendis in Eccleſia S. Mariæ ſupra Minervam hujus Almæ Urbis præſentibus omnibus Venerabilibus Fratribus Noſtris S.R.E. Cardinalibus, & Romanæ Curiæ Noſtræ Prælatis, univerſoque Populo ad id etiam per conceſſionem

Prohibitio de iis, loquendi, ſcribendi, aut diſputandi.

Damnatio ejus omnium librorum, & Manuſcriptorum.

Damnatio, & abjuratio Molinos.

In-

Digitized by Google

Indulgentiarum convocando, ex alto tenore proceſſus ſtante in ſuggeſtio eodem Michaele de Molinos una cum ſententia inde ſequuta legeretur, & poſtquam idem Molinos habitu pœnitentiæ indutus prædictos errores, & hæreſes publice abjuraſſet, facultatem dedimus dilecto filio Noſtri Sancti Officii Commiſſario, ut eum a cenſuris, quibus innodatus erat, in forma Eccleſiæ conſueta abſolveret: quæ omnia in executionem dictæ Noſtræ Ordinationis die 3. Septembris labentis anni ſolemniter adimpleta ſunt.

Prædicta omnia de novo confirmantur.

§.2. Et licet ſupranarratum Decretum de mandato Noſtro latum ad majorem fidelium cautelam typis editum publicis locis affiaum, & divulgatum fuerit, nihilominus ne hujus Apoſtolicæ damnationis memoria futuris temporibus deleri poſſit, utque Populus Chriſtianus Catholica veritate inſtructior per viam ſalutis incedere valeat, Prædeceſſorum Noſtrorum Summorum Pontificum veſtigiis inhærentes, hac Noſtra perpetua valitura Conſtitutione ſupradictum Decretum denuo approbamus, confirmamus, & debitæ executioni tradi mandamus, iterum ſupradictas propoſitiones diffinitive damnantes, & reprobantes, libroſque, & manuſcripta ejuſdem Michaelis de Molinos prohibentes, & interdicentes ſub eiſdem pœnis, & cenſuris contra tranſgreſſores latis, & inflictis.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes inſuper præſentes Literas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ſicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, & functuros ubique judicari, & definiri debere; ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate; ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Volumus autem, ut præſentium tranſſumptis, etiam impreſſis manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis originalibus Literis adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtræ approbationis, confirmationis, damnationis, reprobationis, punitionis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo octogeſimo ſeptimo, duodecimo Kal. Decembris Pontificatus Noſtri anno duodecimo.

CXCII.

Dat. 21. Jan. 1688. An. 12.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ord. Eremitarum S. Auguſtini, quo Senarius numerus Magiſtrorum Peruanæ Provinciæ ad duodenarium extenditur.

Alia Decreta pro Provinciis Indiarum extant Conſtit. ed. 1680. Sept. 14. P. 4. Conſt. ed. 1680. Aug. 8. P. 4. & Conſt. ed. 1688. Feb. 27. P. 12. Pro ſolis vero Magiſtris Inn. XII. Conſt. ed. 1690. Apr. 30. P. 1. Et Conſt. ed. 1692. Sept. P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis officii, quod auctore Deo gerimus, cura animum noſtrum ſolicitat, ut fovendis, promovendiſque inter viros Religioſos vota ſua Altiſſimo in Sanctitate, & Juſtitia reddere ſatagentes, Sacrarum, eiſque ancillantium bonarum literarum ſtudiis propenſa charitate incumbamus, ac proinde ea, quæ conſimili conſilio ſtatuta, atque ordinata eſſe noſcuntur, ut firma, atque illibata perſiſtant Apoſtolici muniminis noſtri præſidio libenter corroboramus.

Species facti.

§.1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius Joannes de Suazo Procurator Provinciæ Peruanæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, quod cum alias Congregatio Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita animadverterit in præfata Provincia Peruana nonnullis ab hinc annis numerum Fratrum valde excreviſſe, ac plurimos ad præſens in illa eſſe, qui Studiorum curriculis peractis, digni, & idonei ſunt, quibus Magiſterii gradus conferatur inter alia pro ſalubri, ac felici ejuſdem Provinciæ regimine decreta ſub die 19. Menſis Novembris 1683. demandavit, ut in Capitulo Generali ejuſdem Ordinis tunc proxime celebrando de numero Magiſtrorum ejuſdem Provinciæ augendo ageretur, ac ſubinde idem Capitulum Generale, ut debitus virtuti honor rependeretur, & Fratres præfatæ Provinciæ congruis honorum præmiis ad Sacrarum, bonarumque literarum Studia amplectenda, & proſequenda, alacriores, & ferventiores redderentur, re mature perpenſa, atque diſcuſſa, ac dilecto Filio noſtro Palutio Tituli S. Mariæ Tranſtyberim S.R.E. Presbytero Cardinali de Alteriis nuncupato Ordinis prædicti apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protectore approbante, inter cæteras pro dicta Peruana Provincia editas ordinationes, Senarium ejuſdem Provinciæ Magiſtrorum numerum (ſi ita nobis placeret) ad duodenarium impoſterum extendendum eſſe ſancivit, decretumque hac in re ſub titulo pro Peruana Provincia §.11. edidit tenoris, qui ſequitur, videlicet —. *Quoniam præfata Provincia ſatis ampla, lateque extenſa divino favente numine viris eximiis abundat, quos debita præmiorum viciſſitudine non decet eſſe deſtitutos, ac eadem Sacra Congregatio ad Capitulum Generale commiſerit agi re de augendo numero Magiſtrorum, declaratur, in Provincia Peruana duodecim impoſterum futuros eſſe Magiſtros de numero, ſi Sanctiſſ. D. N. placuerit, habito reſpectu proportionatæ diſtributionis, itaut pro natis in Indiis, qui ſunt in majori numero novem deſignentur Magiſteria, & tria pro Hiſpaniis longe paucioribus,*

A Congreg. Reg. demandatū fuit ut Capitulo Generali.

Decretū Capituli Gener.

Preces Procuratoris Provinciæ.

§.2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dictus Joannes Decretum hujuſmodi in præfato Capitulo Generali factum, ut firmiter ſubſiſtat, & exacte ſervari valeat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ipſum Joannem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occa-

occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illudque execotioni mandari debere decernimus.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſula.

§.3. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omoibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoraoter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis necnon quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatinne Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetodinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarinm præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias io ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XXII. Jan. MDCLXXXVIII. Pontificatus oostri Anoo Duodecimo.

CXCIII.

Dat. 19. Febr. 1688. An. 12.

Confirmantur quædam Decreta Capituli Generalis Ord. S. Auguſtini, quibus prohibetur, ne Religioſi Provinciarum Mexicanæ, & Mechoacanenſis, ſoli, aut cum pallio, vel galero incedant.

De Decretis pro Provinciis Indiarum vid. præcedentem Conſt. Pro duabus vero memoratis vid. Conſt. ed. 1692. Septem. 28. P. 3., & Conſtit. ed. 1699. Septem. 5. P. 9.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX debito Paſtoralis officii, quod inſcrutabilis Divioæ Sapientiæ altitudo humilitati noſtræ, viribus licet & meritis longe impari, imponere dignata eſt, paternam Chriſtifidelium, qui e fluctibus ſæculi io portum vitæ religioſæ confugerunt, curam peculiari charitate aſſidue gerentes, ea, quæ pro felici, proſperoque illorum regimine, & gubernio provide conſtituta, atque ordinata eſſe noſcuntur, ut firma, & illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter roboramus.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, quod alias in Capitulo Generali dicti Ordinis in hac Alma Urbe noſtra celebrato de anno 1673. pro Mexicana, & Mechoacanenſi Provinciis ordinis prædicti edita, & facta fuerunt nonnulla decreta, ſeu ordinationes, tenoris, qui ſequitur, videlicet: Decreta Capituli Generalis anno 1673. Romæ celebrati edita ſpecialiter pro Mexicana, & Mechoacan. Provinciis &c. modo ſequenti, videlicet: Magiſter Frater Nicolaus Oliva Senen &c. Etſi omnis gloria &c.

Decreta prædicta edita fuere anno 1673. & 1685.

§.2. Quoniam vero audivimus in iiſdem Mexicana, & Mechaocao. Provinciis damnabilem irrepſiſſe abuſum, ut Religioſi noſtri per Urbes, Oppida, perque loca, in quibus immorantur, diſſociati incedant, pallium, & galerum deferentes. Idcirco Decreto reſolutum fuit in Congregatione Diffinitoriali Capituli Generalis, ut ſtricte, & ſub poeois infra exprimen. prohibeatur, prout nos tenore præſeotium prohibemus, oe aliqui ex Religioſis noſtris prædictarum Mexicanæ, neque Mechaocan. Provinciarum e Conventibus, etiam aſſociati cum pallio, oeque cum galero exire audeant, & per publicas Urbiom, aliorumque locorum vias incedere, ſine ſocio. Mandantes io meritum ſalutaris obſervantiæ, & ſub poenis privationis Graduum, & officiorum, aliiſque noſtro, & ſucceſſorum arbitrio reſervatis, ut quoties Religioſis prædictis erit exeundum ſerventur præſcripta Sacrarum noſtri Ordinis Conſtitutionum, & poſtulata, atque obtenta a Patre Superiore licentia ſemper aſſociati incedant, juxta Chriſti Domioi exemplum, qui Apoſtolos, Diſcipuloſque ſuos non ſolos, ſed bioos ſemper mittere conſuevit. Romæ die 2. Junii 1673., & ſane Decretum contra uſum pallii, & galeri pro prædictis Provinciis ſubinde innovatum, & confirmatum fuit in nupero Capitulo Generali ejuſdem Ordinis in eadem Urbe celebrato de anno 1685. per aliud Decretum ibidem editum ſub titulo pro Mexicana Provincia ſub num. 10. tenoris qui ſequitur: Innovatur, & confirmatur Decretum Reverendiſſimi Olivæ contra uſum pallii, & galeri, in Mexicana, & Mechoacanenſi Proviociis.

§.3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, eorumdem Decretorum obſervantia in prædictis Provinciis hucuſque neglecta fuerit, & de præſenti etiam negligatur, ideoque idem ſupradictus Procurator Generalis, quo illa firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocioio communiri ſummopere deſideret: Nos ejus votis hac in re quantum cum Domioo poſſumus favorabiliter annuere volentes, ipſumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſioois, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ac effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus oomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſer-

Preces Procuratoris Generalis.

Confirmatio relatorũ Decretorum.

inſerta Decreta, & Ordinationes, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes præinſerta Decreta, & Ordinationes, ac eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtineri, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective, ſub pœnis in eiſdem Decretis contra tranſgreſſores inflictis, inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Provinciarum, & Ordinis præfatorum, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Januarii MDCLXXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Duodecimo.

CXCXIV.

Dat. 13. Mar. 1688. An. 12.

Confirmatur Decretum Congreg. Epiſc., & Reg. ſuper executione Conſtitutionum Tertii Ordinis S. Franciſci quoad Fratres Laicos, & Oblatos Provinciæ Franciæ.

De Oblatis vide Conſtitut. ed. 1681. Aug. 27. P. 5. Aliud vero Decretum Cong. particularis extat Inn. XII, Conſt. ed. 1693. Octob. 19. P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

ALias pro parte dilecti filii Benedicti Pariſienſis Procuratoris Provinciæ Franciæ Tertii Ordinis S. Franciſci nobis expoſito, quod Superiores dictæ Provinciæ a pluribus annis ad hanc S. Sedem, recurſum pluries habuerunt pro bono regimine, & receptione Fratrum tam Laicorum, quam Oblatorum, ſeu Servientium dicti Ordinis in eadem Provincia, & plures ſuper hujuſmodi negotio literæ Apoſtolicæ in ſimili forma Brevis expeditæ emanarunt, veram tamen exinde pacem, & religioſam tranquillitatem inter utroſque Fratres præfatos adhuc conſequi non valuerunt, quandoquidem ex eorundem Fratrum Laicorum, & Oblatorum differentia, alii etenim pileum, alii vero caputium deferunt, continua ferme diſſidia inter eos exoriuntur, indeque humani generis inimico ſciſſuras hujuſmodi promovente, cum minori zelo exhibent Altiſſimo famulatum; Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod ad perturbationes præfatas præcidendas in poſtremo Provinciali Capitulo dictæ Provinciæ die 29. Maji 1686. celebrato, decretum fuit, idque ab omnibus vocalibus, nemine reluctante ſubſignatum, iterum ad nos recurrere, quatenus in poſterum in præfata Provincia Conſtitutiones, & Statuta circa Fratres Laicos, tam præſentes, quam futuros, quoad eorum jura ſtricte obſervari, & Fratres Oblatos, qui nunc in eadem Provincia exiſtunt ad Statum Laicalem aſſumi, cum privilegio gaudendi juribus Fratrum Laicorum, modo quartum profeſſionis annum attigerint, ut in iiſdem Statutis præfertur, mandaremus. Et propterea Nobis humiliter ſupplicato, ut ad prænarratas controverſias tollendas, quæ novum adhuc paternæ charitatis, & prudentiæ noſtræ præſidium expoſcunt, præfatæ Capituli Provincialis petitioni annuere dignaremur. Nos ſupplicem libellum hujuſmodi ad Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum remiſimus, a qua emanavit Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet: *S. Congregatio Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attenta remiſſione Sigilli per SSmum D. N. facta, cenſuit circa præmiſſa ſervandas eſſe prædicti Ordinis Conſtitutiones Romæ 15. Novembris 1686. I. Card. Carpineus — Loco* ✱ *Sig. B. Nunciaticus Secretar.*

Decretũ Capituli Provincialis pro recurſu ad Pontificem.

Decreti Cõgreg. Epiſc., & Regul. de ſervandis Cõſtitutionibus Ordinis.

§.1. Cum autem ſicut prædictus Benedictus Nobis denuo exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia, & obſervatione Apoſtolicæ confirmationis noſtræ robore communiri ſummopere deſideret: Nos ipſum Benedictum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabi-

labi-

ſtabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Provinciæ prædictæ, & aliis quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis babentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Martii MDCLXXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Duodecimo.

CXCV.

Dat. 27. Mar. 1688. An. 12.

Confirmatur nova Collectio Statutorum Ordinis Carthuſienſis.

Extat Decretum quoddam Cap. Gen. Conſt. ed. 1682. Julii 31. P. 6., & aliud Cong. particularis Innocen. XII. Conſt. ed. 1692., Apr. 11., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjunctum Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis officium, meritis licet, & viribus longe impares ad Eccleſiæ Catholicæ per univerſum Terrarum Orbem diffuſæ ædificationem, bonorumque, & piorum operum incrementum, & Animarum ſalutem fideliter exequi adjuvante Domino ſatagentes, Regulares Ordines in Eccleſia Dei pie ſancteque inſtitutos, ac multiplici, celeberrimaque virtutum laude fulgentes, in ſalutari eorum vivendi norma, veteriſque diſciplinæ obſervantia confovere, atque conſervare omni ſtudio connitimur; ac proinde ea, quæ pro felici, proſperoque Religioſorum virorum eorumque præſertim, quos ſuave Chriſti jugum ſub auſterioris vitæ regula amplexos, cæteris Sanctitatis, & Religioſitatis exemplo prælucere decet, regimine, & gubernio provide, prudenterque facta, atque ordinata eſſe noſcuntur, ut ſerventur exactius, & perenni ſtabilitate perſiſtant, Apoſtolici muniminis patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter corroboramus, ſicut omnibus matura deliberatione perpenſis, ſalubriter in Domino expedire conſpicimus.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Innocentius Prior Carthuſiæ majoris Gratianopolitanæ Diœceſis, totius Ordinis Carthuſienſis Miniſter Generalis, ac Diffinitores Capituli Generalis ejuſdem Ordinis, quod ipſi alias animo revolventes ineffabilem divinæ bonitatis altitudinem, qua factum eſt, ut idem Ordo, quem Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, velut bonam in agro militantis Eccleſiæ dextera Domini plantatam, ac fructus uberes Juſtitiæ jugiter producentem merito appellarunt, ſingulari plane prærogativa ad hoc uſque ſeptimum a fundatione ſua ſæculum, in ſuo primævo inſtituto abſque ulla reformationis neceſſitate perſeveraverit, tam ingentibus Altiſſimi beneficiis obſtricti aliquam Domino pro omnibus, quæ iis retribuit, retributionem reddituri, quam exactiſſimam regularis diſciplinæ obſervantiam ſolicitis magis ſtudiis cuſtodire decreverunt, adeoque juxta ordinationem anno 1679. a Capitulo Generali Ordinis præfati emanatam, novam Statutorum pro ſalubri ejuſdem Ordinis Fratrum in via mandatorum D. directione editorum collectionem, longo labore, ac diligentia perfectam Correriæ apud dictam Carthuſiam Majorem anno 1681. typis evulgari curarunt, attiqua in ea operis hujuſmodi ſecunda editione, majorum ſuorum veſtigia perſequentes, qui primis Statutis eas Ordinationes; & interpretationes adjunxerunt, quæ illis ad veteris Inſtituti conſervationem, & abuſuum ex humana infirmitate erumpentium extirpationem, necnon ad præcavendas relaxationes conducere viſæ fuerunt; & ſane opus iſtud ab omnibus fere univerſi Ordinis, Provinciis, & Domibus regularibus in ſpiritu humilitatis, & obedientiæ, pacifice, & reverenter (ut aſſeritur) admiſſum, paucorum ſolummodo querelis, qui præcipue adverſus ordinationes, & interpretationes præfatas reclamarunt, exceptum fuit.

Hujuſmodi Collectio recepta fuit a toto Ordine.

§. 2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præfata Statutorum collectio, ut ſupra edita, per Congregationem nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus, quos ſuper hoc negocio dicto Innocentio Priore, & Miniſtro Generali, ac Diffinitoribus præfatis potiſſimum inſtantibus, ad quaſcumque diſſentiones dirimendas, quæ inter viros ſolitariæ vitæ profeſſores fraternæ charitatis ſerenitatem, religioſamque tranquillitatem obnubilare potuiſſent, ſpecialiter deputavimus, diligenter ac ſedulo reviſa, imo & contradictoribus auditis diſcuſſa, ac ubi opus eſſe viſum eſt opportune etiam correcta, & emendata fuerit in volumine; tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Ad examen revocata fuit a particulari Congregat.

§. 3. NOVA COLLECTIO STATUTORUM ORDINIS CARTHUSIENSIS EA, QUÆ IN ANTIQUIS, ET NOVIS STATUTIS, ac tertia compilatione diſperſa, & confuſa habebantur ſimul ordinate diſpoſita complectens.

Nova Collectio.

Ordinatio Capituli Generalis anni 1679. in majori Carthuſia celebrati pro ſecunda Editione ſecundæ, & tertiæ partis Statutorum facienda.

Quia ubique majorum Statutorum penuria laboramus, ordinamus, ut illorum fiat ſecunda, & nova editio, juxta exemplar a R. Patre correctum, & a Capitulo Generali viſum, examinatum, & approbatum, in quo locis obſcurioribus notæ appoſitæ ſunt, & Capitulorum Generalium Ordinationes ad totum Ordinem, & materias in his majoribus ſtatutis contentas ſpectantes a poſtrema ſtatutorum collectione editæ, ſuo quæque loco in fine paginarum, aut Capitulorum reponuntur. Ex quibus Ordinationibus reviſis, & examinatis, quæ magis utiles, aut neceſſariæ viſæ fuerunt, ſelectæ ſunt, quædam etiam additæ, & ſimul ad formam, & numerum, quæ in Aula

præ-

præſentis Capituli publicabuntor, redactæ, inpoſterum vim ſtatuti habituræ, cæteris quæ ad Ordinem integrum, & has ſtatutorum partes ſpectant, in iſta publicatione non contentis, reſecatis, aliis vero quæ ad ſingulares Provincias, & Domos pertineut in ſuo robore ſemper remanentibus.

Ordinatio Capituli Generalis anni 1680. *Ordinationem præcedentis Capituli, quæ incipit:* Quia ubique majorum Statutorum &c. *confirmans.*

Frater Innocentius humilis Prior Carthuſiæ, cæterique Diffinitores Capitulorum Generalium annis 1679.,& 1680. in majori Carthuſia celebratorum, univerſis Carthuſienſis Ordinis alumnis, & profeſſis ſalutem, & propoſiti certaminis felicem curſum. Cum nihil nobis poſt Saocta Chriſti Euangelia, Sacramque ſcripturam ſit magis neceſſarium, quam ſtatuta Ordinis, ad quorum normam Chriſto militare profeſſi ſumus, & in quibus media ad ſermooes ejus ſervandos nobis præfixa reperimus; ideo omni qua potuimus diligeotia laboravimus, ut in hac nova editione nihil amitteretur, quod illorum rectæ intelligentiæ, atque obſervantiæ habita ratione multorum quæ ſeculorum experientia ſenſim edocuit, poſſet deſiderari, qua de cauſa Ordinationes Capitulorum Generalium ſuis locis attexuimus; nihil etiam relinqueretur inemendatum, ex his, quæ temporum ratione, & Fori Eccleſiaſtici moderna praxi esigentibus, Sancta Sedes Apoſtolica, cui omnimodam ſubjectionem, & obedientiam devovemus, commendaverat exprimendum. Hunc ergo librum, diligeotius revolvite, & veluti panem quotidianum maſticare ſatagite. Ad hoc enim ſingulari ordinatione præcepimus ut ſinguli Munachi illum penes ſe habeant; nec etiam deerunt aliquaodo Converſis, & Monialibus exemplaria Tertiæ Partis io linguam vernaculam converſa. Quod autem verba exhortationis de correctione paulo durius prius expreſſa, verbis lenioribus, ſalva tamen rerum ſubſtantia, nunc proferantur, id tum Juſtitia, tum diſcretione exigentibus factum eſt. Juſtitia, quia revera ulceribus de facto non apparentibus, aut rariſſime in paucis exiſtentibus, non debet publicum, aut commune omoibus remedium nunc applicari. Diſcretione autem, quia juniores auditores putantes exiſtere, & verum eſſe ad literam, qood ex ſuccenſo zelo procedit Matres imitante, quæ ex pueri caſu ſtatim filium ſuum clamant eſſe mortuum, inde qnandoque, ut experientia docuit, ſcandalizantur. Porro de ſola exhortatione agitor, & non de obſervantia aliqua Regulari. De quibus omnibus vos etiam monitos eſſe voluimus præſenti ſerie, ut nullius offendiculi occaſione relicta, hoc opus libeutius ſuſcipiatis, reverentius obſervetis, & inde forma Carthuſiane vivendi aſſumpta, Religioſeque ſervata, ad bravium ſupernæ vocationis perveniatis, in Chriſto Jeſu Domino noſtro, cui eſt honor, & gloria in ſæcula ſæculorum. Amen.

INCIPIT PROLOGUS
In novam Statutorum Ordinis Carthuſienſis collectionem.

Ad Dei laudem, noſtram, Subditorumque noſtrorum omnium communem ſalutem, & pacem, & obſervantiæ regularis augmentom. Nos humiles Fratres, Bernardus Prior majoris Domus Carthuſiæ, cæterique Diffinitores Capituli Generalis noſtri Carthuſienſis Ordinis Aono Domini milleſimo quingenteſimo octogeſimo primo Carthuſiæ celebrati: novam hanc ſtatutorum collectionem, ex conſuetudioibus Guigonis, antiquis, & novis ſtatutis, tertia compilatione, Generalium Capitulorum Ordioationibus, Statutorum concordantiis, gloſſis, ac cæremoniali libro Domus noſtræ majoris Carthuſiæ, omnibus ſimul collatis, & quibuſdam pro temporum, perſonarum, & Cauſarum qualitate, & neceſſitate prudenter, & ſalubriter reſecatis, ſeu emendatis, aliquibus etiam additis utilibus, & neceſſariis de mandato noſtro collectam, & omoem, quæ in univerſis prædictis confuſa, & diſperſa habebatur ſubſtantiam ſimul compactam, & conjunctam in ſe complectentem, tribuſque partibus diſtinctam, atque ſub ſuis titulis, & capitulis ordinatam per nos, & Deputatos a nobis diligeoter examinatam, & jam ſemel, & ſecuodo per duo Capitula, accedente conſenſu Conventus Carthuſiæ approbatam, & confirmatam, iterum nunc, & tertio, communi omnium noſtrorum, necnon, & Conventus Carthuſiæ conſilio, pariter, & conſenſu, auctoritate Privilegiorum noſtri Ordinis laudamus, approbamus, & confirmamus, & eam cum ſingulis in ea contentis, & deſcriptis, vim Statutorum habere, & ab omnibus noſtri Ordinis perſonis ſtudioſe obſervari volumus, & ordinamus. Utque nullus ignorantiæ juſtam caoſam prætendere poſſit, volumus etiam, & ordinamus, quod infra annom a die publicationis computaodum, quælibet Domus Ordinis oovam iſtam collectionem penes ſe habeat. Declarantes quidquid iſta oova collectiooe (ſic enim volumus eam appellari) non continetur, carere omni vi, & obligatione. Nolumus tamen propterea priora ſtatuta aboleri, ſed vigere quidem, & diligenter aſſervari propter Patrum reverentiam: non autem habere vim ſtatuti in poſterum, cum ex illis hic inſerta ſint omnia ad quæ volumus noſtros obligari (*a*). Et quoniam præſentia hæc ſtatuta, ſi diligenter obſerventur ad conſervandum Ordinis ſtatum ſufficere videntur: præſertim cum raro, rarique caſus (de quibos propterea non debet fieri lex, aut ordinatio ſpecialis) inter nos eveniant, qui per ea decidi, & determinari non poſſint: hortamur ſucceſſores ooſtros, ut ab oneroſa, & periculoſa ſtatutorum, & ordinationum utiliori non neceſſaria multiplicatione ceſſent, & omnes noſtræ Religionis Profeſſores, & alumnos obſecramus per miſericordiam, & bonitatem Dei (qui tam clementer Carthuſianum Cœtum, & familiam a principio ad hodiernum uſque diem fovere, dirigere, ac protegere dignatus eſt, omoia nobis abunde ſuppeditans, quæ ad noſtram ſalutem, perfectionemque conducunt) ut ſinguli in ſua vocatione, & officio conaremur per gratitudinem nobis poſſibilem tam paternæ liberalitati, & benevolentiæ Domini Dei ooſtri reſpondere. Quod præſtabimus, ſi ad regularem obſervantiam, per hæc ſtatuta nobis traditam, ſic fideliter, & ſolicite laboremus, ut noſtro homine externo his Inſtitutis recte, &

(a) *Vide Ordinationem Capituli Generalis anni 1679. in fine hujus Prologi, Ad tollendas &c.*

ſicut decet inſtructo, & exculto, (a) ipſum Deum in homine interiori ſtudioſius quæramus, citius inveniamus, & perfectius poſſideamus, ſicque Domino concedente ad perfectionem charitatis (quæ noſtræ profeſſionis, & totius Monaſticæ vitæ finis eſt) pervenire, & æternam inde beatitudinem obtinere valeamus.

EXPLICIT PROLOGUS.

(*) *Ordinatio Capituli Generalis anni* 1679.

(*) *Videndi ſunt de hac materia San. Franciſcus Saleſius in collatione de Conſtitutionibus, & Illuſtr. Card. a Turre Crem. in reg. S. Benedicti tract.v., atq; etiam D. Thomas 2. 2. q. 185. ar. 9., & Navarr. in Manuali cap 23. num. 61.*

Ad tollendas occaſiones erroribus, & dubiis, ex quibus Perſonarum Ordinis conſcientiæ in peccandi diſcrimina poſſent conjici circa qualitatem obligationis ſtatutorum Ordinis, & ſic ſatisfaciendum optatis multorum, qui inſtanter poſtulant id dilucide exprimi declaramus mentem Ordinis circa præcepta, & pericula inde cavenda ſatis apparere ex *n.* 20. *cap.* 3. *ſecundæ partis ſtatutorum*; cum ergo velit omnia in ædificationem, & non in deſtructionem diſponere, ac proinde media egregia ad perfectionem obtinendam tradendo, laqueos ad multiplicanda peccata non ponere, obligatio illa quoad culpam, debet deſumi ex præcepti formalitate, aut materiæ gravitate ex reſpectu ad ea, quæ ſunt ſtatui Religioſo eſſentialia, vel ex negligentiæ, aut ſcandali qualitate. Licet enim ſimplex ſtatutum (ideſt nullo præcepto expreſſo, & vero conjunctum) non obliget per ſe ad culpam, ſed tantum ad pœnam, ex cujus diligenti exactione vigor Regularis diſciplinæ in Monaſteriis ſervatur, attamen actus tranſgreſſoris fit per ſe peccatum, ex ratione negligentiæ, & mali exempli alus præſtiti; itaut ſuppoſita etiam ratione ſcandali, atque etiam materiæ ad eſſentialia Votorum pertinente raro fieri poſſit tranſgreſſio ſimplicis ſtatuti notabilis, plene libera, & voluntaria, ideſt abſque tentationis luctamine, ut egregie explicat Sanctus Franciſcus Saleſius, quæ non ſit peccatum veniale. Si vero contemptus reperiatur, aut grave ſcandalum ex habitualibus tranſgreſſionibus, quas quis corrigere non curat, aut contemnit: tunc grave peccatum eſt, & talis Monachus in periculoſiſſimo ſuæ ſalutis ſtatu verſatur.

Hujus novæ Collectionis

PARS PRIMA.

Sub Ordinarii nomine ſeparatim eſt impreſſa.

Hic autem ſequuntur Capitula Secundæ Partis.

1. De triplici diviſione Statutorum, & quando legantur; deque Divino Officio, uno eodemque modo, ab omnibus celebrando, librisque corrigendis.
2. De electione Prioris.
3. De Officio Prioris.
4. De tractando conſilio.
5. De Officio Vicarii, & antiquioris.
6. De Procuratore.
7. De Confeſſione, & Communione.
8. De Capitulo.
9. De Lectore Refectorii, ipſoque Refectorio.
10. De abſtinentia, & Jejuniis.
11. De Minutionibus, Raſura, Infirmis, & medicinis.
12. De Veſtimentis, & Utenſilibus Cellæ, ædificiiſque conſtruendis.
13. De ſolitariæ vitæ commendatione.
14. De Cellæ, & ſilentii obſervatione.
15. De Colloquio clauſtri, & ſpatiamentis.
16. De operibus communibus.
17. De Novitio.
18. De profeſſione Novitiorum.
19. De vitio Proprietatis, & excommunicatione Proprietariorum.
20. De Pauperibus ſublevandis, & mulieribus fugiendis.
21. De numero Habitatorum novis Domibus, & Hoſpitum Viaticis, & expenſis.
22. De Generali Capitulo.
23. De viſitationibus.
24. De reprehenſione.
25. De Criminoſis, & fugitivis.
26. Concluſio Statutorum.

Incipit novæ Collectionis Statutorum Ordinis Carthuſienſis.

PARS SECUNDA

De triplici diviſione ſtatutorum, & quando legantur, deque Divino officio, uno eodemque modo, ab omnibus celebrando, & libris corrigendis.

CAPUT PRIMUM.

Anno Domini milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, viſum eſt Capitulo Generali, quod omnes ſcriptæ conſuetudines, & ſtatuta Ordinis noſtri, quæ in antiquis, & novis, ac tertia compilatione diſperſa erant ſimul in unam quantum poſſibile foret aggregarentur conſonantiam, ut inveniri citius, & facilius poſſent memoriæ commendari. Si quæ vero addenda, vel emendanda eſſent: adderentur, vel emendarentur.

2. Quod opus per plures annos a Patribus Ordinis ſerio, & mature reviſum, & examinatum tandem anno 1578. auctoritate ejuſdem Capituli Generalis, totiuſque Conventus Carthuſiæ conſenſu, & Conſilio in præſentem formam eſt redactum, & per tria Capitula approbatum, & confirmatum.

3. Hujus autem operis tres ſunt partes. Quarum prima continet ea, quæ ad uniformem ritum, ac modum divina celebrandi officia in Ordine noſtro faciunt, quam propterea idem Capitulum voluit ſub Ordinarii nomine ſeparatim a reliquis partibus typis mandari, ut Monachi omnes facilius poſſent eam diligenter, & cum judicio, quoties opus fuerit, legere, & conſulere: quatenus Divinum Officium ab omnibus uno ritu, & cum eiſdem Cæremoniis perſolvatur.

4. Secunda Pars ea tractat, quæ concernunt externum Carthuſiani Inſtituti regimen: externas item obſervantias, & officia: ad Monachos magis, quam ad Converſos pertinentia (*): Quæ pars ſingulis annis in Clauſtro, vel alibi pro Domorum conſuetudine, præſente Conventu ex integro legatur, a feſto omnium Sanctorum uſque

(*) *Ordinatio Capituli gen. anni 1676.* Singuli Monachi habeát

(a) Hinc perpende quis ſit obſervantiarum externarum ſcopus, & quo tendere debeat illarum uſus, nempe, ut ad hominem vere interiorem adorantem in ſpiritu, & veritate perveniamus. Sunt enim tantum media ad quærendum, & inveniendum Deum in homine interiori, & hic expreſſum habes.

in Cella Statuta Ordinis integra, ut nõ ſolum poſſint audita illa percipere, ſed etiam apud ſe revolvere, & legere, & omnes actus ſuos ad illorũ formam conformare ſemper ſtudeant.

uſque ad Paſcha ſingulis diebus Capituli poſt nonam: excepti diebus Paſchæ, Natalis, & Cœnæ Domini, cæteriſque feſtis Capituli ſuper hebdomadam in Quadrageſima occurrentibus.

5. Tertia, & ultima pars, Converſos, Donatos, & Moniales noſtri Ordinis inſtruit, quæ ſemel ad minus ſingulis annis legi debet in Capitulo Converſorum, quo ad ea, quæ ad eos, & Donatos pertinent, & in Capitulo Monialium, quoad illa, quæ ad eas ſpectant.

6. Cum autem in ipſa Statutorum lectione occurrerit, quod minus fuerit obſervatum, finita lectione, aut alias opportuno loco, & tempore, ſinguli interloquendo tractent, & diligenter conſiderent: quomodo iſtud poſſit, & debeat emendari. Etſi Prior eſt in culpa, privatim cum omni reverentia, & modeſtia moneatur, ut inde ſe corrigat. Si autem alii ſunt culpabiles, denuntientur Priori, ut eos corrigi faciat. Quod ſi nec ita emendatio fuerit ſubſecuta, denuncietur primo Viſitatoribus (a) deinde (ſi opus fuerit) etiam R. Patri Carthuſiæ, vel Capitulo Generali.

7. Inſuper ſtatutum, firmiterque ſancitum eſt, ut Divinum Eccleſiæ officium per omnes Domos uno ritu, & cum eiſdem cæremoniis celebretur. Sicut in Ordinario, Breviariis, & Miſſalibus continetur. Neque R. Patri, neque cæteris quibuſlibet, de his omnibus, quæ ad Divinum Officium pertinent, vel cæteras quaslibet conſuetudines in ſtatutis expreſſas, ſine Capituli Generalis conſilio, demere aliquid, vel additione, ſeu alteratione aliqua, occaſione qualibet, liceat immutare.

8. Nullus etiam ipſa ſtatuta præſumat gloſſare, vel interpretari, ſine ſpeciali auctoritate, & licentia dicti Capituli, vel R. Patris Carthuſiæ. Sed ſi quid dubietatis emerſerit, ſeu quæſtionis, dictum Capitulum, ſeu R. Pater conſuli poterit, & debebit pro reſponſione obtinenda, ſi dubietas, & quæſtio talis fuerit, quæ reſponſum exegerit.

9. Ea vero, quæ non ſunt expreſſa in ſtatutis relinquuntur ordinanda Priorum arbitrio; ita dumtaxat, quod ea, quæ ordinaverint non diſſonent ab eis. Hac tamen occaſione, vel alia, nolumus Domorum conſuetudines honeſtas, & Religioſas, & quæ, vel contra ſtatuta, & ſcripta Capituli non ſunt, leviter a Prioribus immutari.

10. Libros quoque veteris, & novi Teſtamenti, & Eccleſiaſticorum Doctorum, ac demum omnes, cum quibus celebrantur divina officia nullus emendare præſumat, niſi per libros Carthuſiæ, vel alios juxta illorum tenorem, & a Biblia Sixtina, id eſt vulgatam editionem emendatos. Si vero poſthac aliqui novi libri ex ſupradictis imprimantur, aut deſcribantur, ordinamus imprimi, vel tranſcribi ex exemplaribus, ut ſupra emendatis. Qui autem aliter eos corrigere, vel deſcribere præſumpſerit, aut etiam imprimi curaverit, diſtrictam a Capitulo Generali, vel Viſitatoribus, ſi Præſidens eſt; ſi vero ſubditus, a ſuo Superiore ſuſcipiat diſciplinam.

De Electione Prioris.

Caput Secundum.

1. Cum Priorem cujuſcumque Domus Ordinis noſtri obire, vel dimittere Prioratum ad formam ſtatutorum noſtrorum (*) vel etiam per Viſitatores in actu viſitationis abſolvi contigerit, poſt Sepulturam, dimiſſionem, aut abſolutionem hujuſmodi Vicarius, aut eo abſente, vel impedito, antiquior Domus, cui ſit commiſſum officium antiquioris, debet ante omnia in Colloquium convocare Conventum, & ibidem, dicto prius per eum, ut moris eſt, *Benedicite*, coram omnibus proponere, quod cum Domus ſit orbata Paſtore, neceſſe eſt, ut de novo Priore provideatur.

(*) *Ordinatio Capituli gen. anni 1647.* Viſitatores, vel Commiſſarii de cætero non præſumant admittere Reſignationem Prioris vel facere eis miſericordiã ſine licentia R.P., qui vero de ejus licencia id fecerint pro ea vice ſint in eadem Domo ineligibiles.

2. Deinde ſi Domus forte eſt parva, aut omnino talis, quod aliquo modo poſſit dubitari an ibi tot ſint idonei Electores, quot neceſſarii ſunt ad faciendum electionem, ut infra dicetur, debebit ibidem coram omnibus taliter tractare, quod per talem diſcurſum manifeſte conſtet, an talis Domus legitime poſſit, ſi vult, aut etiam non poſſit procedere ad electionem faciendam.

3. Et quia hoc conſtare non poteſt, niſi prius ſciatur, quot, & quales neceſſario requiruntur ad electionem canonice faciendam: idcirco dicimus, & quatenus opus eſt ſtatuimus, & declaramus, quodammodo in omni caſu electionis, non poterit, nec debebit ullo modo procedi ad electionem faciendam, niſi ubi fuerint ſaltem quatuor Profeſſi Domus Eligentis; qui etiam ultra hoc ſint idonei ad faciendam electionem.

4. Non ſunt autem ad id idonei ſive non habent vocem eligendi, etiamſi ſint Profeſſi Domus Eligentis, infraſcripti quicumque, videlicet. Primo, qui non ſunt promoti ſaltem ad Subdiaconatum; deinde fugitivi quacumque fuga, & quocumque tempore manſerint in tali fuga, niſi vox fuerit eis expreſſe reſtituta, Criminoſi, niſi fuerint expreſſe habilitati ad vocem activam, in diſciplina generali conſtituti, Leproſi, Excommunicati, Suſpenſi, Interdicti, & Irregulares. Nulli iſtorum idonei ſunt ad eligendum.

5. Si igitur in Domo orbata non fuerint ſaltem quatuor Profeſſi Domus idonei (*) tunc qui ibi erunt, ſcribent Viſitatori, ſive Viſitatoribus Provinciæ ſe orbatos eſſe Paſtore; qui eis providebunt de Rectore uſque ad ſequens Capitulum Generale.

(*) *Ordinatio Capituli gen. anni 1679.* In electione Prioris vocẽ etiam activã habebit Vicarius tantum, qui non eſt Domus eligẽtis profeſſus: Sed nihilominus juxta Statutum nõ poterit procedi ad electionẽ, niſi inſuper adſint quatuor profeſſi ipſius Domus. In cæteris vero negotiis Procurator, & Sacriſta vocem habebunt, ſicut jam alias cõceſſũ eſt, etiãſi non ſint Domus Profeſſi.

6. Et quia interdum contingit præſertim in parvis Domibus, aut ubi ſunt pauci Domus Profeſſi, quod etiamſi legitimus ibi ſit numerus Electorum idoneorum, tamen nolunt eligere propter aliquas Cauſas, ſed malunt ſibi provideri de Priore per Capitulum Generale, aut per R. Patrem, propterea debebit Vicarius interrogare Conventum, an velit pro novo Priore habendo procedere per viam electionis: an potius ſuper hoc per R. P. aut Capitulum ſibi provideri, & juxta ſenſum majoris partis Conventus per vota ſecreta exquirendum uni ex duobus ſtandum eſt.

7. Si reſponderit ſe velle eligere, debebit tunc Vicarius, ibidem palam proponere, & coram

(a) *Mens ergo Statuti eſt, ut ordo in recurſibus ſervetur, & primo ad Viſitatores Provinciæ, deinde ad R. P. recurratur.*

ram omnibus tractare. An illa Domus diſtet a Carthuſia ultra tres dietas. Nam ſi non diſtat, debebuut antequam procedant ad electionem ſignificare Domui Carthuſiæ, id eſt Reverendo Patri Priori Carthuſiæ (a) ſe eſſe orbatos Paſtore, & petere ab ea, ut ſibi providere dignetur, Domus autem Cathuſiæ id eſt R.P. Prior ejuſdem Domus pro ſua prudentia, & paterna cura, providebit orbatæ Domui, prout ſibi magis expedire videbitur.

8. Quod ſi Domus orbata diſtat a Domo Carthuſiæ ultra tres dietas, tunc ut Conventus præparetur prius pro inſtanti electione, Vicarius debebit eum ſerio in Domino admonere: quod eligere Paſtorem Animarum uon eſt facilis, & vulgaris res, ſed maxime ardua, & ſummæ importantiæ: Cum ex bono, vel malo Paſtore pendeat propemodum omne bonum, vel malum totius Gregis, ideo debere eos in hoc negocio, cum omni rectitudine, & prudentia, & timore Dei procedere, ne ſi, quod abſit, malum pro bono elegerint, ipſi ſibi in ſuam perniciem lupum pro Paſtore accerſant. Et eis imputeutur omnia mala, quæ illum facere, & pati coutigerit, occaſione talis inordinatæ electionis.

9. Quin etiam ſcire illos debere, quod ſub pœna peccati mortalis, tenentur eligere talem quem ipſi in ſua conſcientia credant, aut veriſimiliter exiſtiment eſſe magis idoueum ad regendum ſecundum Deum animas, & Domum eorum in utroque ſtatu, quam ſit aliquis alius, qui pro tunc ad id ab eis eligi poſſit, uiſi forte tam parva eſſet iuter eum, quem eligunt, & alium illo aptiorem differentia, quod merito hoc pro nihilo reputari debere videretur.

10. (b) Quod ſi forte non poſſet tunc inveniri aliquis unus talis, qui eſſet in utroque ſtatu aliis eligibilior, & aptior, ſed unus videretur aptus pro ſpiritualibus, alius vero pro rebus, & negociis temporalibus, tunc in tali caſu poſſent iſtum in temporalibus expertum eligere, ſi tamen duas iu ſe haberet conditiones. Primum quidem, quod eſſet ſufficienter idoneus ad ſpiritualem animarum profectum, deinde quod ultra hoc, etiam multum ſuperaret iu temporalium adminiſtratione, alterum qui ſpiritualior haberetur. Alias non concurrentibus iſtis duabus conditionibus, tenerentur illum magis eligere, qui eſſet aptior pro ſalute, & profectu animarum, quoniam hoc eſt magis principale, & neceſſarium, & proprium Prioris officium. Temporalia vero ſunt acceſſoria, & ſecundaria, & nou proprie ad paſtorale officium pertinentia, & ultra hoc poſſunt etiam per idoneos Procuratores, aut etiam per alios ſuppleri, & bene gubernari.

11. His igitur, & aliis hujuſmodi per Vicarium propoſitis, conſequenter debebit Conventum monere, qui, & quot ſint, qui eligi canonice non poſſint. Ne ſi hoc eis non proponat per ignorantiam forte, vel per inadvertentiam: eligant aliquem, qui canonice eligi non poſſit.

12. Nam ſi ſcienter aliquem talem eligerent, eſſent pro ea vice privati poteſtate eligendi, & poteſtas devolveretur ad Capitulum Generale, vel R.P. (c) qui in tali caſu cnm conſilio ſui Conventus, provideret illis de aliquo Paſtore; aut etiamſi ei benevisum eſſet, concederet de ſpeciali gratia, ut poſſeut iterum eligere.

13. Sunt igitur, qui eligi non poſſunt ii omnes, qui ſequuntur, & nulli alii: videlicet, qui poſt factam profeſſionem, non ſteteruut in Ordine ſaltem per tres annos integros, qui tantum ſcientiæ non habent, quantum de neceſſitate requirit officium Prioratus; nou promoti ad Sacerdotium, omnis Prior, qui non ſit profeſſus Domus Eligeutis, nam qui eſt profeſſus poteſt eligi, niſi ab ea fuerit abſolutus ſua culpa, licet non criminali (d). Viſitatores, qui in actu Viſitationis abſolvunt Priorem pro ea vice, & omnes qui aliquo perpetuo impedimento non poſſunt aſcendere ad Capitulum Generale. Præterea ineligibilis eſt etiam omnis, qui ſit aperte malæ famæ, aut etiam dubiæ, & ſuſpectæ apud probos, & graves viros, vel Ordinis, vel etiam eatraneos. Criminoſi, fugitivi, etiam ab omni diſciplina abſoluti, in diſciplina generali conſtituti, etiamſi non ſiut criminoſi, leproſi, excommunicati, ſuſpenſi, Interdicti, Irregulares.

14. Quiſquis etiam dimiſerit Prioratum Domus Carthuſiæ, quamdiu in eadem Domo manſerit, licet poſſit eligi; non poterit tamen cogi ad conſentiendum electioni, Domus autem Carthuſiæ omnem Priorem cujuſvis Domus noſtri Ordinis. poterit, non ſolum eligere, ſed etiamſi ei expedire videbitur ad conſentiendum electioni, obedientiæ præcepto compellere. Iſti igitur omnes, qui ſupra uumerati ſuut, ineligibiles ſunt: alii vero omnes poſſunt eligi.

15. Et quoniam ſunt aliqui interdum, qui non cognoſcunt Perſonas, & libenter per alios informarentur, ſed putant non licere: Declaramus, quod omnes, qui in hoc pia intentione ducuntur, licite poſſint, imo etiam potius debent interrogare illos, qui, & melius cognoſcunt perſonas, & meliores etiam, & aptiores Paſtores ſecundum Deum habere deſiderant. Nam, qui cognoſcunt quidem meliores, ſed eos nolunt, volunt autem Priores prurientes auribus, & qui ſunt vitæ largæ, & laxatæ, iſti interrogari non debent: quia potius darent conſilium conforme ſuæ inordinatæ cupiditati.

16. Sicut autem plurimum commendandi ſunt, qui piam ſolicitudinem pro bonorum Paſtorum electione gerunt, ita illi ſunt magnopere culpandi qui pro eligendis deterioribus ſtatim inter ſe ſecreta conventicula faciunt, & ut omnes ad ſuam cupiditatem trahant, conantur quantum poſſunt per ſe, & per interpoſitas Perſonas, non precibus modo, ſed interdum etiam, quod eſt deterius muneribus, promiſſionibus, & bonorum maledicentiis, & detractionibus multis, obtinere, quod volunt. Quam perniciem, ut omnes diligentiſſime caveant, Vicarius quauta poterit majori efficacia, debebit omnibus perſuadere.

17. Nam qui talibus mediis inducunt, aut indncantur ad conſentiendum ſcienter in perſonas non tales, quales jus commuue, & noſtra Inſtituta neceſſario requirunt, mortaliter peccant, & vitium ſimoniæ realis, vel ſaltem, men-

(a) *Ideſt R. P. Priori Domus Carthuſiæ, cui ſoli committitur auctoritas Capituli Generalis prout exprimitur.* n.56. cap.22. Secundæ partis vide etiam num.32. præſentis Capituli, & nu. 43. & 44. cap.22.

(b) *Iſta ſic expreſſa ſunt ad quorundam ſcrupulos ſublevandos, & anxietatem dubitantis, & fluctuantis animi ſedandam.*

(c) *Vide n.44. cap.22.*

(d) *Intelligitur de Commiſſariis nam Viſitatores Ordinis non viſitant Domum ſuæ Profeſſionis.*

Digitized by Google

mentalis committunt, & Spiritum Sanctum a tali electione, & a domo ſua expellunt.

18. Omnino autem ab omnibus caveatur, ne ullus in domibus noſtris qualibet aſtutia, ſeu violentia in Priorem præficiatur, niſi quem Monachi communi conſenſu, vel Monachorum vocem habentium major pars, ſecundom Deum & approbata noſtri Ordinis Inſtituta providerint eligendum.

19. His igitur omnibus per Vicarium propoſitis, triduanum continuum, niſi feſtum Capituli interſit, cunctis Fratribus indicitur jejunium: & quouſque Priorem habeant poſt laudes, & veſperas pro Conventibus omnibus ſuper formas, etiamſi ſit feſtum duodecim lectionum, vel tempus aliquod, in quo venia non ſumitur, Pſalmus, *Ad te levavi*, nudatis capitibus, communi devotione cantatur, incipiendo in Choro Cantoris hebdomadarii, cum aliis precibus, ut in prima parte habentur.

20. Interea quamcitius commode fieri poterit, vocabuntur confirmatores, qui præſint futuræ electioni novi Prioris. Sunt autem vocandi duo Priores noſtri Ordinis de vicinioribus, & diſcretioribus Provinciæ, aut unus cum antiquiore domus eligentis, ſi duo Priores commode haberi non poterunt: quorum unus, ſi commode fieri poterit, debet eſſe Viſitator principalis, aut ſi ille non poteſt, aut non valet; Conviſitator Provinciæ.

21. Porro vocati ad aſſiſtendum electioni nullum omnino electorum verbo, ſcripto, nutu, ſignis, muneribus, per ſe, vel per interpoſitam perſonam, directe, vel indirecte ſolicitent de aliqua particulari perſona eligenda, aut poſtulanda: Sed eligentium vota pure, & ſimpliciter & cum omni integritate recipiant.

22. Poſt expletum triduanum jejunium, & præſentibus ipſis Confirmatoribus devote cantatur Miſſa de Spiritu Sancto, toto præſente Conventu, ab altero Confirmatorum: vel ſi ipſi ita voluerint, a Vicario; Debebit autem antequam Miſſa incipiatur præparari aliqua Menſa ante Altare Capituli cum quinque Sedibus, ſuper quam poni debent omnia inſtrumenta ſcriptoria, cum papyro, & vaſe apto, quod tamen non ſit Calix conſecratus, in quod omnes Schedulæ votorum Eligentium immittantur.

23. Præparari etiam debet alia menſa in aliquo angulo Capituli, ſi Capitulum ſit amplum, ita quod nemo præſentium poſſit videre quid quiſque ſcribat, aut in aliquo alio loco contiguo ipſi Capitulo, ſuper quam Menſam parata ſint omnia inſtrumenta ſcriptoria cum papyro, cera, & filo: ut ibidem a ſingulis per ſe, & ſeperatim ſcribantur Schedulæ votorum, involvantur, & cera, vel filo connectantur.

24. Miſſa cantata, Vicarius convocabit in Capitulum omnes, & ſolos profeſſos domus: idoneos, (a) ut ſupra ad eligendum, & Confirmatores, ideſt Scrutatores, nullos alios. Si quis autem ea habentibus vocem eligendi, infirmitate, aut alio impedimento legitimo detentus, non poſſet commode perſonaliter electioni intereſſe, poterit tamen interponere votum ſuum in Schedula clauſa inſcriptum, eo modo, quo cæteri votum ſuum inſcribunt, & involvunt, ut differentia aliqua notari, & cognoſci non poſſint, ſed ipſi Confirmatores, id eſt Scrutatores, debent ad Cellam Infirmi accedere, ut illius ſchedulam accipiant.

25. Porro nullatenus, qui de Ordine noſtro non ſunt ad electiones Priorum noſtrorum advocentur. Et ſi forte in Domo præſentes ſunt, nullo modo de perſonis eligendis cum eis loqui, aut eos conſulere debemus; Hoſpites tamen Ordinis, & Profeſſi Domus, qui non ſunt idonei ad electionem, poſſunt ſi volunt intereſſe ſermoni Confirmatorum; Sed eo expleto, ſtatim debent recedere, nec ullo modo futuræ electioni intereſſe.

26. Poſtquam omnes ſimul in Capitulum convenerint, Vicarius dicit, *Benedicite*, deinde antiquior Confirmatorum incipit Pſalmum, *Ad te levavi*, cum precibus, & orationibus ſupradictis; In quibus ſtamus omnes nudatis capitibus.

27. Principalis autem Confirmator ille judicatur, & erit, qui eſt Viſitator, vel Conviſitator Provinciæ, & ipſis abſentibus, ſi fuerint vocati duo Priores ille dicetur, & erit principalis, qui plures annos, ſive continuos, ſive intermiſſos egerit in Prioratu. Idem ſtatuimus etiam de Commiſſariis, qui interdum mittuntur pro aliqua viſitatione, aut inquiſitione, ſeu quacumque proviſione facienda.

28. Perſolutis precibus Confirmator principalis dicit *Benedicite*, & tunc, vel ipſe, vel Collega ejus aliquam faciet exhortationem aptam negotio. Finita exhortatione principalis Confirmator, auctoritate Capituli Generalis præcipiet omnibus Electoribus, quatenus talem eligant, quem ſecundum Deum, & conſcientiam judicaverint vita, ſcientia, & ætate aliiſque debitis qualitatibus eſſe magis aptum, & idoneum ad officium Prioratus ſuæ Domus, quam quivis alius, qui tunc ab eis poſſit eligi.

29. Poſt præceptum nominentur per principalem Confirmatorem tres alii ex antiquioribus eligentium, qui aſſiſtant electioni, & omnia diligenter fieri videant. Poſt quam nominationem ſtatim, & qui nominati ſunt pergunt ad præparatam menſam, ibique ſedent ſimul cum Confirmatoribus, cæteri vero Conventuales eligentes, ſedent aliquanto remotius a menſa in locis ſolitis.

30. Poſt ſeſſionem principalis Confirmator, jubet, ut ſinguli ſuo loco, & ordine, hoc eſt unus poſt alium, ſecundum rationem antiquitatis eant ſuo quiſque tempore in locum deputatum ad ſcribendas Schedulas, & ibi unuſquiſque ſolus exiſtens ſcribat votum ſuum tali modo quod nemo ſcribat nomen ſuum proprium, ſed tantum dicat, Ego, nomen autem proprium illius, quem vult eligere, & nomen Domus ejus, cujus eſt profeſſus, aut nomen officii, ſi eſt officialis, ſcribere debet, ſic dicendo: Ego eligo D. N. Profeſſum Domus talis, vel loco profeſſionis dicat Priorem, vel Vicarium Domus talis: in Priorem hujus noſtræ Domus, quod poſtquam ſcripſerit involvat Schedulam in modum parvi rotuli, & filo ligabit, vel cera connectet, & ſtatim afferet illam ad menſam Confirmatorum, ubi ſtans aperto capite, paululum porrecta manu, & manicis reductis immittet illas in vas adhoc ibidem præparatum. Poſt hæc idem Confirmator jubet anti-

(a) *Vid. Ord. relatam ſub num. 5. hujus Capituli.*

antiquiorem antiquiorum, qui aſſiſtunt electioni, ire ad locum deputatum ad ſcribendum Schedulam ſuam, modo quo ſupra. Qui reverſus immittet illam in vas, ut ſupradictum eſt. Idem facient alii duo antiqoiores Aſſiſtentes, & poſtea cæteri per ordinem, ut quiſque præcedit antiquioritate Profeſſionis.

31. Schedulis omoium iojectis, & receptis in vas, ubi ille qui ultimus injecit ſeſſum ſe receperit, monet Electores principalis Confirmator intentos eſſe vaſis everſioni, & numerationi Schedularum. Ubi id monuit, confeſtim bene exporrecta manu evertit vas ſuper menſam, & numerat illas inſpectantibus antiquioribus, qui aſſiſtuot. Nondum tamen eas aperit, nec legit, ſed numerat dumtaxat: ut intelligat, an numerus Schedularum congruat cum numero eligentium. Totidem nempe debent eſſe, quot Electores. Si non congruit, ſed plures ſont numero, declarat repetendam eſſe electionem, corrigens eum qui fraudem fecit, ut reſipiſcat a tanta Spiritus Sancti contumelia, & Patrum contemptu: & mox in omnium conſpectu comburit omnes Schedulas, & ſi quidem tempus ſuppetit, jubet alias ſcribi a ſingulis in loco deputato, & ut ſupra in vas conjici, & numerari.

32. Porro ſi numerus Schedularum conveniat, tum demum, ubi id conſtiterit aperientur, & votis diligenter enumeratis, & ſeorſom in papyro deſcriptis: Conſiderabunt Confirmatores, quod idem eſt, ac Scrutatores (*a*) utrum aliquis electus ſit ſufficienti numero votorum. Oportet autem, ut qui canonice futurus ſit Prior, habeat tota vota; quæ excedant medietatem totius Conventus eligentis. Quodſi nullus habuerit, Confirmatores hoc publice denunciabunt, & ſi quidem plures electi fuerint, neminem tamen nominabuot, ſed ſolum dicent quot fuerint electi, & quot quiſque Schedulas, & vota habuerit. Et cum ſupputato votorum, & eorum, qui electi ſunt oumero, publice conſtiterit coram omnibus, neminem eorum habuiſſe ſufficientem numerum; tunc ibidem coram omnibus comburentur Schedulæ, & toties ſcribendæ, ſive faciendæ erunt novæ, donec aliquis ſufficientem numerum habuerit: niſi forte toties effectæ jam eſſent, ut in judicio Confirmatorum deſperari de electione poſſet, & obſtinati apparerent animi. Quare contingente, ceſſandum erit ab electione, ac per viam aliam ſcilicet proviſionis procedendum; ut oegocio delato ad R.P. Carthuſiæ, expectetur, quod illa re intellecta reſpondeat, vel faciat. Videtur autem nobis ſatis probabiliter deſperari de electione poſſe, ſi poſt ternam Schedularum repetitionem, nemo inveniatur electus cum ſufficienti numero votorum.

33. Verum permittimus, ut ſi Confirmatores aliqua probabili ſpe ducantur, poſſint etiam dare quaternam novarum Schedularum, & votorum conſcriptionem: Sic tamen, ut eodem die, & tempore hæc fiant; neque aotea liceat egredi Capitulum, aut locum, in quo celebratur electio, quam finis ei imponatur: Neque interim ſit aliqua inter Eligentes, & Confirmatores communicatio. Hac autem ultima vice, ſi nullus electus ſit cum numero votorum ſufficienti, & neceſſario nullam præterea dare poſſint aliam electionem, quo caſu contingente; ſcribendum tunc erit totum oegocium R.P. Cartuſiæ, qui cum couſilio ſui Conventus providebit orbatæ Domui de Paſtore.

34. Porro ſi numerus ſufficiens habeatur, & uous ſolus fuerit electus; publicabitur nomen ipſius cum numero votorum, quæ habuit. Sin plures electi fuerint, illius tantum nomen publicabitur, qui uumerum ſufficientem habuerit. Cæterorum vero ſupprimentur: ſed tamen dicent quot fuerint ſimul electi cum eo, & quot quiſque vota habuerit: Ut nemo aliquam forte poſſit prætendere ſuſpicionis, aut fraudis occaſionem. Porro omnes Schedulæ poſtquam lectæ fueriot, publice ibidem comburentur, quod ſemper toties eſt faciendum, quoties denuo eas repeti contigerit: illiſque combuſtis, dicat clara voce principalis Confirmator; *Habemus Priorem*, & nominet eum, & Domum, cujus ſit profeſſus, & obedientiam, quam habet, ſi aliquam tunc habeat, & numerum votorum, quæ habuit, ut omnes intelligaot, an ille numerus excedat medietatem totius Conventus eligentis.

35. Priore coram omnibus oominato, & publicato, Vicarius niſi ſit Confirmator, aut electus in Priorem, hoc enim caſu tranſibit id officii ad eum, qui exercet officium antiquioris: dicat clara voce ſic: Venerabiles Patres Confirmatores, Nos Conventuales petimus a veſtris Paternitatibus, auctoritate Dei, & Capituli noſtri Generalis confirmari nobis in Priorem hujus Domus V.P.D.N. Profeſſum Domus N.

36. Poſtulatione facta Confirmatores aſſignabunt terminum ad opponendum contra electionis formam, & Perſonam electi, diem videlicet unum, qui ſatis eſt: aut ſi ratio ſuadeat, duos, aut plures, qui non ſint dies feſti. Nec ſine termino hujuſmodi, aut terminis confirment Electum, etiamſi Conventus aliter inſtaret, cum in re tam ardua nihil ſit per feſtinationem agendum, & multa interea latere poſſint de perſona electa, aut de Electoribus, vel forma electionis, quæ matura conſideratio, & tempus afferre, ac declarare poterunt.

37. Interea tam Conventuales, quam Confirmatores debent diligenter conſiderare, & perſonam electi, & formam electiouis. Formam, an ſit canonice facta. Erit autem canouice facta ſi ſervata fuerint omnia, quæ in hoc capite jam dicta ſunt, & infra dicentur. Perſonam electi, an talis ſit, qualem neceſſario eſſe debere ſupra deſcripſimus, cum de ineligibilibus ageretur.

38. Confirmatores autem Deum Judicem præ oculis habentes, a via Dei, amore aliquorum non exorbitent, vel timore. Sicut enim præcipitur Conventualibus electionem facturis, ut omui meliori modo, qui poterunt ſecundum Deum eligant, eodem modo vocatis ad electiooem Prioribus, præcipitur ne in perſonam non idoneam ſcienter aliquando concordent. Non tenebuntur tamen conſiderare, an perſona electa ſit melior, & aptior, quam omois alius, qui tunc potuiſſet eligi: Sed ſolum, an habeat aliquid impedimentum eorum quæ ſupra de ineligibilibus poſita ſunt. Si tamen electus eſſet talis, quod manifeſte pateret illum eſſe notabiliter tranſgreſſorem

(a) *A ſolis Confirmatoribus debent videri, & legi vota Eligentium, ut ſecretum in hoc ſervari Mandatum*, Seſſ. 25. cap. 6. Conc. Tridentin. *Convenienter obſervetur*.

forem obſervantiæ Regularis: tunc non debent talem confirmare. Cum enim regularis obſervantia ſit diligenter a Perſonis noſtri Inſtituti exercenda, ut per formam profeſſionis patet, qui bujuſmodi obſervantiam non haberet, nec ad eam aſſiceretur, non eſſet probabilis ſpes, quod eam conſervare, augere, vel introducere in aliis poſſet: Quod tamen neceſſarium eſt unicuique Priori.

39. Si autem Confirmatores ex aliqua rationabili cauſa judicaverint non eſſe confirmandum electum: Scribent tam ipſi, quam Conventuales R.P. cum plena informatione totius negocii, qui pro ſua prudentia, & maturo conſilio, confirmabit, vel infirmabit electionem, aut aliter orbatæ Domui providebit, ſicut ſibi melius ſecundum Deum videbitur expedire.

40. Quod ſi nullum impedimentum invenerint in perſona electa, nec in forma electionis, termino ad opponendum exacto confirmabunt illum in die non feſto: (*) Sic dicente principali Confirmatore. Nos talis, & talis humiles Priores Domorum N. & N. electi per vos, vel deputati per R. Patrem Carthuſiæ ad præſidendum veſtræ electioni, auctoritate Statutorum noſtrorum, confirmamus Vobis in Priorem hujus Domus V. P. D. N. profeſſum, vel Vicarium talis Domus: In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Et reſpondeat Conventus, Amen. Sciendum eſt autem quod quamvis electiones diebus feſtis Eccleſiæ, vel Ordinis licite fieri valeant, aſſignationes tamen terminorum, quæ fiunt per Priores vocatos, ad opponendum contra electionis formam, & perſonam Electi, debent cadere in diem non feſtivam, & die feriali Confirmatio ipſa fieri, cum ſit actus judicialis.

(*) *Ordinatio anni 1647.* Quando ex Præſidentibus electioni novi Prioris unus moritur, vel in Priorem eligitur, alter non præſumat ſine Socio electum confirmare, ſed teneatur ad hûc actum convocare Priorem viciniori Carthuſiæ, vel eo impedito Monachum antiquiorem profeſſione ejuſdem viciniori Carthuſiæ, ut inſimul ad Confirmationem electi deveniant.

41. Facta igitur Confirmatione poterunt Confirmatores, imo etiam debebunt in virtute S. Obedientiæ præcipere Priori electo, ut electioni conſentiat, & illam exequatur. Significabunt tamen ei Confirmatores, ſi abſens ſit, utrum ipſe ſua ſponte accedere debeat ad Domum, in qua fuit electus: an expectet donec aliquis ab ipſis deſignandus mittatur ad eum, qui eum ducat, & aſſociet, ſuper qua re ipſi judicabunt, & facient, prout eis melius, & expedire videbitur.

42. Quod ſi forte talis Electus eſſet præſens in Domo a qua eligitur: ipſimet Confirmatores, alioquin cum advenerit, Vicarius cum antiquiore, eundo in Eccleſiam ipſum in prædeceſſoris transferunt locum: ibique facta oratione, & dicto Pater noſter, & Ave Maria, a quolibet in loco ſuo ſuper formam genibus flexis, & capite diſcooperto, veniunt in Clauſtrum Eccleſiæ, & accedens Vicarius ad Priorem genibus flexis, junctas manus infert in manus Prioris: & interrogatus ab ipſo, Promittis obedientiam? reſpondit, Promitto: & oſculata manu ejus ſurgens recedit ad ſuum locum. Similiter facit poſt Vicarium antiquior, & cæteri alii per ordinem, etiam hoſpites ſi ibi ſint, & poſtea converſi in Capitulo ipſorum.

43. Totamque diem illam gaudio dedicantes, & Sextam diei in Eccleſia ſubmiſſa voce dicentes, bis in Refectorio comedunt: niſi tale fuerit jejunium quod pro feſto Capituli minime frangeretur. Et hebdomadarius, aut ſi illa die non celebraverit, Vicarius ejus Menſas benedicit. Poſt prandium etiam, ab exaltatione Sanctæ Crucis uſque ad Adventum, & a Nativitate Domini uſque ad Quadrageſimam, utramque Nonam ſubjungunt. In æſtate vero Nonam de die tantum, paulo poſt meridiem in Eccleſia dicant, præmiſſa in Cellis Nona de Beata Maria: & in gratiis agendis poſt prandium, & cœnam veniam non accipiunt, licet, ſi tempus poſtulat, dictam veniam in horis diei ſumant, quod ſi jejunium fuerit, poſt Nonam in Eccleſia ſubmiſſe dictam, erit in Refectorio comedendum. Si autem, qui eligitur præſens non fuerit, non in die lectionis, ſed quando accipit ſedem, in Refectorio manducatur.

44. (*) Sciendum eſt autem, quod R.P. Carthuſiæ poterit cum conſilio ſui Conventus Electum deſtituere, ſi ſecundum Deum ex aliqua juſta, & rationabili cauſa judicaverit expedire. Et ideo Confirmatores communibus literis debent, quam citius commode poterunt, ſignificare Rev. Patri hujuſmodi electiones Priorum, quaſcumcumque pro tempore per eos fieri contigerit: Domus tamen, in qua fient electiones, Priorem ſic electum reprobare non valebit.

(*) *Ordinatio anni 1641.* Servetur antiqua conſuetudo Ordinis de petenda ſtatim per Conventuales a R. P. Confirmatione novi prioris electi, & a Præſidentibus ejus Electione cõfirmati ſub pœnis infirmandæ electionis.

45. Porro Electionis debent ſaltem intra quadraginta dies fieri. Quod ſi aliqua Domus in hoc fuerit inobediens niſi legitimo impedimento excuſetur, in futuro Capitulo pœnam ſuſtinebit condignam. Si vero, quod abſit ultra tres menſes, juſto impedimento ceſſante, Conventus electionem non fecerit; eligendi poteſtate ea vice privabitur, & proviſio de Priore ad R. Patrem Carthuſiæ devolvetur, vel ad Capitulum Generale. (*)

De Officio Prioris.

Caput Tertium.

1. Primum, & principale Prioris officium eſt, ſuæ ipſius, & omnium ſubditorum ſaluti, & profectui ſpirituali invigilare, ſe ſimul, & creditum ſibi gregem ſecundum Deum, & regularem Ordinis diſciplinam, & formam Statutorum noſtrorum in omnibus bene dirigere: bonum fratribus ſuis, & aliis de ſe ipſo in omni virtute, & obſervantia regulari exemplum præbere, ſe cum illis in victu, & veſtitu, in ſequenda Eccleſia, & toto tam diurno, quam Nocturno Officio, niſi aliud valetudo, & Domus negocia cogant, conformare.

2. Prioris eſt omnium ſibi Subditorum confeſſiones audire, aut aliis idoneis committere, Infirmos inungere, communicare, & Defuncti Miſſam in Conventu celebrare, totum ſepulturæ officium facere, Capitulum diebus feſtivis tenere, hebdomadam ordinare, miſſas ſingulis diebus in Conventu dicendas diſponere, beneficia, & eleemoſynas, & eos, qui ſe noſtris Orationibus ex aliqua ſpeciali cauſa commendaverunt denunciare, Sermones in Capitulo facere, aut eum vult aliis committere.

(*) *Ordinatio anni 1623.* Mandamus omnibus Viſitatoribus Provinciarũ Ordinis, ut curent in ſingulis Domibus Provinciarum ſuarum publicari Decretũ D. N. P. P. Gregorii XV. ſub data diei 27. Sept. an. 1622. pro conſervãdo antiquo uſu Ordinis, tam in Inſtitutione Priorum, quam cæterorum Officialium.

3. Prioris eſt in die Natalis D. SS. Numinis Jeſu, Cœnæ Domini, Paſchæ, & Pentecoſtes, Corporis Chriſti, S. Brunonis Patris noſtri, & profeſſionis Novitiorum, Miſſas in Conventu celebrare, & totum diei, & noctis eorum feſtorum, excepto profeſſionis die, officium facere, Corporalia, veſtes Sacerdotales, Altaris paramenta, & Cruces benedicere ad lectionem Sacerdotis hebdomadarii benedictionem largiri; Te Deum inchoare.

4. Prioris eſt Converſis, & aliis Fratribus in Superioribus Domo Capitolum tenere, vel Vicario,

cario, aut alii idoneo committere. Eoſdem etiam circa Orationem Dominicam, Angelicam Salutationem, Symbolum Apoſtolorum, Decalogum, præcepta Eccleſiæ, Maternam Orationem, modum ſerviendi miſſis privatis, & modum recte confitendi, communicandi, & religioſe vivendi pleoe inſtruere, (*a*) aut ab idoneis inſtrui facere. Et ut omnes debitis temporibus confiteantur, communicent, miſſas audiant, Divinis Officiis interſint, & Eccleſiam frequentent, quantum unumquemque decet, & tenetur ſolicite providere. Scriptum eſt enim, ſi quis ſuorum, & maxime domeſticorum cu ram non habet, fidem negavit, & eſt inſideli deterior: propterea illum monemus, ut curet Sermones Converſis feſtivis diebus fieri; quibus etiam interſit familia.

5. Prior debet rebus, & negociis Domus ſuæ ſuperintendere, & de omnibus, generalem ſolicitudinem. & providentiam habere: bona etiam omnia per ſuos officiales, & miniſtros recte adminiſtrare, & ea ſecundum Deum, conſcientiam, & formam Ordinis, & ſtatutorum noſtrorum diſcrete diſpenſare: ac ne quid omnino rerum negligatur, ne quid pereat, ne quid male expendatur, ſolicite curare. Non enim res ſuas, aut hominum curet, ſed Chriſti: cui de omnibus diſtrictam illam reddere rationem oportebit. Verumtamen, ne forte temporalium cura rerum, ac ſolicitudine prægravatus, ſpiritualibus minus poſſit intendere, tales ſingulis obedientiis ſatagat deputare, quorum eas fidei ſecure valeat credere.

6. Prioris enim eſt officiales ſuos omnes, tam Monachos, quam Converſos, (*b*) & cæteros quoſcumque cum maturo conſilio inſtituere, deſtituere, mutare (nec hæc poſſunt impediri per Viſitatores, niſi in actu viſitationis exiſtentes) & unumquemque in ſuis officiis, & obedientiis bene dirigere, & quoties eſt opus arguere, monere, & pie, & charitative pro eorum culpis, & inobedientiis ſalutares pœnitentias imponere. Verumtamen non debet Hoſpitibus Officium Vicarii, Procuratoris, vel Sacriſtæ commendare: (*c*) niſi forte ad hujuſmodi officia in eadem domo idoneum profeſſum inveniret.

7. Qui autem inſtituti ſunt officiarii, vel alicui obedientiæ deputati, non audeant ſtatim, vel poſtea in Conventu petere miſericordiam: niſi de conſenſu Prioris. Qui quæſierit, arbitrio Prioris puniatur: & nihilominus obedientiam illam habeat, quandiu Prior viderit expedire.

8. Monachis poteſt obedientias in Clauſtro commendare: ſed ſæpius fit, & fieri debet in Capitulo. Cum autem in minoribus aliquando quærat conſilium, poteſt, & in commendandis obedientiis, ſi vult aliquos conſulere: eos maxime inter quos converſati ſunt hi, quibus eas commendare proponit.

(*) *Ordinatio anni 1649.* Servantur n. 9. & 11. c. 3. & 17. cap. 6. 2. partis Sta-

9. (*) Prior annis ſingulis in Adventu, aut alio tempore pro conſuetudine Domorum in præſentia ſua, & Vicarii, & duorum adminus ex ſenioribus, & diſcretioribus Domus: faciet Procuratorem reddere rationem generalem totius receptæ, & expenſæ in illo anno factæ. Quod ſi Procurator facere neglexerit: arbitrio Prioris puniatur. Et nihilominus, ſi opus fuerit, ſæpius ab eo ratio exigatur. Verumtamen Prior debebit tempeſtive præmonere Procuratorem, ut ad reddendum ſua computa ſe præparet.

tutorum de cõputis reddendis, & Arca communi habenda ſub pœna abſolutionis Priorũ, & Officialiũ a ſuis officiis.

10. Prior ſine conſilio Vicarii, Procuratoris, & Sacriſtæ non præſumat commodare pecuniam, ſimul, vel per partes, ultra viginti ſcuta, & tam Priores, quam alii, qui Domus ſuas gravare non verentur, dando de bonis Ordinis, ſine conſenſu ſuorum Conventualium extraneis, vel propinquis: ab officiis abſolvantur, & nihilominus graviter puniantur.

11. Volumus quod quælibet Domus arcam communem habeat, ſub tribus clavibus, quarum unam Prior habeat, alias aliqui ex Monachis quibus Prior commiſerit Clavarii nuncupandi, in qua ſervetur omnis pecunia domus, præter eam, quam judicaverit Prior proviſionibus Ordinariis neceſſariam. In qua etiam arca depoſita aliena cuſtodiantur: nec liceat ea commodare, vel expendere, niſi de voluntate Deponentium, & cum aſſiſtentia Clavariorum, quando reponuntur, & extrahuntur pecuniæ, & depoſita ex dicta arca communi: atque retineatur in ipſa capſa liber, quo annotentur pecuniæ, & depoſita in eadem reſpective deponenda, & extrahenda, ſtricte ſervata in cæteris præſentium Statutorum forma. Si Prior, aut Procurator contrafecerit: Prioratum Prior, & Procurationem Procurator amittat.

12. Quod datur alicui Priori Domorum Ordinis, vel Rectori, vel etiam Vicario Monialium, acquiritur domui, cui noſcitur præſidere: niſi conſtaret evidenter, quod non in gratiam, & intuitum domus illius, cui præſidet, vel officii aut perſonæ ipſius, ſed magis favore domus ſuæ profeſſionis conferretur: quia tunc tale donum ad Domum dictæ ſuæ profeſſionis pertinebit: & quando aliquod dubium ex præmiſſis orietur, judicium, ſive determinatio reſervetur R. Patri Carthuſiæ, ſive Capitulo Generali.

13. Prior licet nullo tempore debeat unquam ſine multum rationabili cauſa exire de Domo: a principio tamen Adventus, uſque ad primam poſt Epiphaniam diem, & a Quinquageſima, uſque poſt Octavas Paſchæ propter arctiorem ſui Cuſtodiam, & Gregis ſui curam, niſi urgente neceſſitate, aut evidenti, & magna utilitate non poterit exire. Pro negociis autem, quæ per Procuratorem, aut alium quempiam, aut etiam per literas, vel aliter commode expediri poterunt, a ſua Domo non exeat, nec ea per ſe ipſum exerceat: ſed in domo cum iis, a quibus aſſumptus eſt, reſideat.

14. Cum autem pro negociis expediendis eum perſonaliter exire oportebit, quam citius poterit revertatur, nec unquam ſolus equitet (*d*) nec ſolus incedat, ſed ſemper habeat ſecum honeſtam alicujus comitivam, nec equitet extra terminos ſine Cappa, nec etiam intra per Villas: remo-

(a) *Hinc animadvertant Priores non ſuis Officialibus, ſed ſibi ipſis curam ſpiritualis educationis Fratrum ſpecialiter commiſſi.*

(b) *Officiales Converſos intellige Coquinarios, Hortulanum, Piſtorem &c. ut latius exprimitur cap. 32.* Tertiæ Partis antiquorum Statutorum, *inde ſciendum eſt Converſos nunquam poſſe inſtitui Procuratores, aut Coadjutores; quod ultimum officium committitur tantum Monachis, & in domibus, ubi ex rationabili Cauſa a R. P. ſive fixe, ſive tranſitorie præfatum officium Coadjutoris permittitur, cujus functiones arbitrio Prioris relinquuntur cum nullas habeat per ſtatuta præfixas.*

(c) Vid. num. 12. Cap. 5.

(d) *Inde non eſt intelligendum, quod Prior debeat ſemper famulum equeſtrem ſecum ducere, ſed de Comitiva ubique in itinere habenda, id intellige.*

remotus tamen a Villis, & a concurſu hominum, eam exuere poteſt. Honeſtam vero Comitivam intelligimus Converſos, Donatos, aliuſque domeſticos famulos, maturam habentes ætatem, & nomen bonum: quos ſecum ducant tam ad Capitulum Generale, viſitationes faciendas, & alia loca remota, quam ad Civitates ſuis Domibus propinquas, & vicinas Grangias. Hoc tamen prohibentes, ne prædictæ perſonæ incedant unquam equeſtres per hujuſmodi Civitates; exceptis ipſis Prioribus ex cauſa rationabili, ubi conſuetudo id toleret.

15. Priores dum ſunt in itinere conſtituti, omni die feriali, ſi commode fieri poſſit, Miſſas audiant, aut celebrent: nam feſtivis certum eſt eos teneri dicere, vel audire.

16. Ubicumque duo, pluresve ſimul fuerint Priores, ſi unus ex eis, vel alicujus eorum Converſus, vel famulus exceſſum fecerit, vel dixerit, antiquior eorum, niſi adſit aliquis Viſitator, exceſſum ſic reprehendat, ſi Prior ſuus hoc facere neglexerit: ut alii, qui talia audierint, attentare ſimilia pertimeſcant.

17. Priores, & omnes Perſonæ noſtri Ordinis, perſonas omnes, & loca, & tempora, & res, & actiones omnes ſuſpectas, & periculoſas devitent, alioquin ſi res fuerit vehementer ſuſpecta, & ſcandaloſa, Viſitatores ſcribant R. Patri, qui pro ſua prudentia, & integritate providebit, prout ei ſecundum Deum, & facti qualitatem, expedire videbitur.

18. Animadvertentes periculum Animarum, quod omnibus omnium ſtatuum, & conditionum hominibus provenit ex prohibitorum librorum lectione, & uſu, ordinamus, quod omnes Priores, libros omnes, qui in ſuis Domibus habentur, quam diligentiſſime fieri poterit, per ſe, aut alios ex ſuis idoneos viſitent: recognoſcentes libros devotionis juxta Bullam Pii V. præfixam Officio glorioſiſſimæ V. Mariæ, correcto, & emendato per Decretum Sacri Concilii Tridentini: Alios vero omnes recognoſcant juxta Indicem prohibitorum librorum compoſitum ex Decreto ejuſdem Concilii, & ejuſdem Indicis regulas adhibentes, etiam alios Indices de hac materia; ſi qui compoſiti ſint ab illarum Provinciarum Univerſitatibus, Epiſcopis, & Inquiſitoribus, & ſi opus fuerit Theologos, qui in illis morantur partibus conſulant, aut conſulendos curent, & Viſitatores in actu viſitationis diligenter inquirant: an talis recognitio librorum fuerit facta. Priores inſuper præcaveant, ne aliqui ex ſuis ſubditis legant, vel penes ſe retineant ullos libros per ſupradictam Bullam, & Indices prohibitos: ne pœnam excommunicationis, & aliorum, quæ in Bulla ipſa, & Indicibus continentur incurrant.

19. Nullus Prior noſtri Ordinis ſive palam ſive ſecreto præſumat ludere, aut ſolatiari cum ſubdito ſuo, aut etiam non ſubdito: nec quiſquam Subditus præſumat ludere, vel contendere cum Priore ſuo, ſed ſemper, & ubique tam in verbis, quam in factis ei deferat, & obediat reverenter, nec præſumat eum reprehendere, ſed ſi quid Prior errare videbitur: Vicarius, aut alius de antiquioribus, & diſcretioribus Domus, ſecrete, & reverenter eum monere poteſt, & debet.

20. Prior in præcipiendo, & excommunicando, & in omnibus aliis cenſuris modum ſervet, tam propter periculum præcepti, & cenſurarum, quam etiam, ne ſua indiſcretione oves ſuas in amaritudinem perducat. Et ideo intelligens ſibi datam fuiſſe poteſtatem in ædificationem, & non in deſtructionem, niſi pro graviſſimis culpis, & periculis ad talia remedia non deveniat, ſed potius ita ſe gerat, ut ſi interdum ipſius auctoritas timeatur; ipſius tamen perſona ſemper diligatur. Nam etſi utrumque neceſſarium eſt, amari ſcilicet, & timeri: non expedit tamen, ut Prior præter poteſtatem, etiam natura ſua, & moribus timeatur.

21. Sit ergo Prior talis, aut ſaltem curet, ut fiat, ut oves ipſius præſertim in tentationibus, & tribulationibus poſitæ, poſſint tanquam ad benignum Parentis ſinum confugere, & ei omnia ſecreta ſua manifeſtare. Non tamen debet Prior, ut ametur a ſuis ovibus, ſtatuta Ordinis, aut regularis diſciplinæ rigorem relaxare. Cum ſit hoc non placare virtute, ſed vitio: non oves ſervare, ſed perdere: ſed debet a ſuis moribus omnem auferre ſævitiam, & iracundiam, & imperioſitatem, & alia hujuſmodi vitia, propter quæ timentur, & odiuntur Priores, ut ſic non vitæ relaxatione ſed religioſa morum benignitate diligatur.

22. Priores non mittant, aut Ordinariis præſentent Monachos ſuos pro Ordinibus ſuſcipiendis, abſque prævio examine ab iiſdem Prioribus faciendo, & antequam ad legitimam ætatem pervenerint, ætas autem legitima eſt in Subdiacono annus 22. in Diacono, 23. In Sacerdote 25. Sufficit autem quod annum prædictum quis attigerit, licet nondum compleverit. Quando autem mittuntur ad Ordines ſuſcipiendos, habeant ſecum Procuratorem Domus, vel ſi non poſſit, Converſum aliquem, aut Donatum, vel Sæcularem famulum gravem, & honeſtum, & mittantur ad propriam Civitatem, ſi in ea Ordines conferantur, vel ad locum magis vicinum ubi Ordines ipſos conferri contigerit, nec eundo, & revertendo a recto itinere notabiliter divertant, nec ibidem inordinatam moram faciant. Super quo Priores eorum curam adhibeant diligentem. Et ad evitandum omnes pernicioſos exceſſus, qui circa hoc contingere poſſunt, ſtatuimus, ut omnes Priores teneantur quamprimum commode poterunt ſignificare in verbo veritatis R. Patri, & Capitulo Generali, moram, quam ſui facere ſolent in Ordinibus ſuſcipiendis, quam moram ſi R. P., & Capitulum Generale viderint eſſe inordinatam, moderabuntur, & certum terminum præfigent. Quem poſtea nulla Domus, aut Provincia ullo modo tranſgredi poſſit ſub pœna inobedientiæ. Declaramus etiam, quod Perſonæ Ordinis ad ſuſcipiendos ordines non valeant abſque licentia R. P. Curiam Romanam ordinate intrare; exceptis perſonis Domorum a dicta Curia ultra unam dietam non diſtantium: cum alibi dictos Ordines ſuſcipere non valebunt.

23. Nulla Domus habeat duo magna ſigilla hoc eſt unum pro Conventu, & alterum pro Priore, ſed quælibet uno ſigillo magno authentico ſit contenta, quod Prior cuſtodiat, ſed nomine Conventus ipſe non ſigillet, niſi de totius Conventus, vel majoris partis voluntate, & conſenſu. Poterit tamen Prior habere ſigillum parvum, & eo ſigillare literas, quas ſcribit ſuo privato nomine.

24. Nullus Prior, nullaque Ordinis noſtri perſona admittat in ſe executionem Teſtamentorum, etiam ad pias Cauſas, nec ſolicitudinem, aut procurationem aliqoarum Cauſarum, aut negociorum alienorum, nec pariter legationes, ſeu ambaſciatas, quæ ſimplicitati noſtri Ordinis minime conveniont.

25. Nullus etiam noſtri Ordinis in ſe tanquam Judex, vel Arbiter lites, & negocia aliena ſuſcipiat proprio motu. Quod ſi a Sede Apoſtolica, cauſa aliqua cuilibet ex Nobis fuerit delegata, tunc ad eam audiendam exeat, quamvis a R. P. Carthuſiæ licentiam non habuerit exeundi. Qua in re ſciendum, quod niſi in literis commiſſoriis Ordo Carthuſienſis exprimatur, eam non tenetur Delegatus audire, ſicut indulgentia, quam a Domino Innocentio Papa III. habemus, manifeſte declarat.

26. Pro his etiam, qui non ſunt de Ordine noſtro, nullus noſtrum quaſlibet res cambiat, permutet, aut vendat, nec pro eis ſpondeat, Emere vero ſi oeceſſitas exegerit poſſumus: non tamen hoc fiat paſſim, nec pro quolibet, nec ſine licentia Prioris,

27. Priores, & Procuratores quantum poterunt lites, & Proceſſus fugiant, ſervos enim Dei litigare non decet. Quod ſi ad id interdum impellat eos neceſſitas, pacem cum Adverſariis via amicabili, ſi fieri poteſt quærent, vel oblatam amplectantur ad vitandum diſcorſus varios, litis eventus dubios, & expenſas. Ex his enim multa Domibus, & perſonis Ordinis evenire poſſunt incommoda,

28. Nullus Prior, aut alia quævis perſona Ordinis, verbis, literis, Nuntiis, promiſſionibus, aut alio quovis modo ſolicitet, ſuboroet, vel inducat perſonas aliarum Domorum ad aliquam ioſtabilitatem in non modicum perſonarum, & dictarum Domorum detrimentum. Qui contra fecerit, & quoties id fecerit, Ordinem per menſem in victualibus teneat ſine miſericordia. Et nihilominus per Capitulum Generale, vel Viſitatores, prout caſus exegerit, rigide puniatur.

29. Nullus Prior, aut alius noſtri Ordinis publice prædicare præſumat, niſi in Clauſtro, vel Capitulo Monachorum, aut Converſorum, nec ibidem aliquis ſæcularis præter domeſticam familiam, niſi quando Priori videbitur expedire admittatur.

30. Prior circa ſubditos ſuos ſit ſolicitus, ne Ordinem dimittant, vel de Ordine fugiant. Et quos hujus propoſiti probabiliter eſſe cognoverit, & eos qui alium, vel alios ad hoc induxerint, valeat carceri mancipare. Nullus Prior cum bona conſcientia poteſt dare literas de non repetendo aliquo ſubdito ſuo Ordinem noſtrum jam Profeſſo, prout in Romana Curia exiſtit declaratum.

31. Prior in domo ſua cum Hoſpitibus advenientibus, non debet paſſim, & iodiffereuter comedere, ſed dumtaxat cum perſoois honeſtis & talibus, qoibus hoc commode negari non poterit; & tunc etiam quanto rarius, tanto melius. Converſi in Domibus noſtris, tam ſuperiori, quam iuferiori non comedant cum Prioribus ſuis.

32. Priores in aliis Domibus Ordinis, non debent loqui eum Monachis, niſi de licentia proprii Prioris ipſorum Monachorum.

33. Prior quiſque novus in præſentia prædeceſſoris, ſi præſens fuerit, ac quatuor magis Diſcretorum de Conventu, ſi tot aut plures affuerint, vel ſi prædeceſſor non ſupervixerit, aut nimium remotus fuerit: In præſentia quatuor prædictorum perfecte in ſcriptis redigat ſtatum Domus.

34. Novos Prior, tam Domus Carthuſiæ, quam cæterarum in proximo ſequenti Capitulo profeſſionem faciat in hunc modum. Ego Frater N, promitto obedientiam communi Capitulo pro me, & Domo noſtra. Siquidem de antiqua, & approbata Ordinis noſtri conſuetudine, ſinguli Priores, Rectores, Vicarii Monialium, in ſingulis Capitulis Generalibus per ſe ipſos ſi præſentes fueriot, alioquio per literas, miſericordiam petere tenentur. Quod ſi non fecerint: oihilomious pro petita habeatur,

35. Prior abſolutus, ante deſcriptum ſtatum Domus a cujus Prioratu abſolvitur, in ſui ſucceſſoris præſentia, ad Domum aliam non recedat, nec ſecum aliquid deferat, vel ante ſe præmittat, niſi veſtes debitas, & quæ ſucceſſori ſuo decentia, ſalvo moderamine, videbontur. Quod ſi in illa Domo, in qua eſt abſolutus remanere, vel ad Domum profeſſionis reverti voluerit, & cella non vacaverit: locus ei competens, & honeſtus extra cellam Prioris interim deputetur. In Eccleſia vero, & alibi in Conventu locus ei detur, ſecundum quod fuit in Ordioe.

36. Poteſt etiam idem abſolutus eligere qoamcumque Domum illius Provinciæ, in qua eſt ſita Domus a qua abſolvitur, ſi Domus, quam eligit velit illum recipere, propterea, ut eidem abſoluto provideatur, & evagationis materia ſubſtrahatur, ordinamus, quod abſolutus non recedat extra Domum, a qua abſolvitur, niſi prius fuerit debite certificatus, quod Prior, & Conventus Domus, quam eligit, voluerint eum recipere, ut tunc, & noo ante Domus illa, cui præfuit, pecunias pro expeoſis itineris neceſſarias ad prædictum locum eum equo, & famulo eis miniſtret. Quod ſi diligeotiam fecerit jam in duabus Domibus, ut ab una, aut altera illarum reciperetur, & nec ſic quidem receptus fuerit, poſtmodum aut maneat in Domo a qua abſolvitur, aut ad Domum ſuæ profeſſionis revertatur; donec ſequens Capitulum Generale, aut interim R. Pater Carthuſiæ, ſi hoc petierit, aliter ei provideat.

37. Prior, qui non propter crimen, ſed propter aliam culpam depoſitus eſt, in alia quidem Domo poterit eligi, niſi ſpecialiter a Capitulo Generali ſibi fuerit interdictum: ſed in amiſſa nunquam, niſi de licentia Capituli Geoeralis. Cum Prior, & Procurator pro eadem culpa ſuas amittuot obedientias: in ipſa Domo non debent habere eaſdem, dooec a Capitulo coucedantur.

38. Cum Prior propter infirmitatem, vel ſenium, factus inutilis voluerit ſuper annum habere miſericordiam, ſignificet Domui Carthuſiæ (*a*) quæ auctoritate Capituli Geoeralis, faciet ei miſericordiam, ſi viderit expedire, aut dabit liceotiam convocandi duos Priores de vici-

(a) *Vid.* num. 18. cap. 2.

vicinioribus, & diſcretioribus, qui poterunt ei facere miſericordiam, ſi hoc rationabile eſſe judicaverint.

39. Rector Domus Ordinis non ſedet in ſede Prioris in Eccleſia, nec in Refectorio, ſed in ſede Antiquioris e parte dextra ante Vicarium, nec promittitur ei obedientia in principio Rectoratus: tamen obeditur ei in omnibus tanquam Superiori.

40. Rector Novitiorum profeſſiones recipit mutato nomine Prioris in nomen Rectoris: quando Priores diſtant pluſquam unam dietam.

De tractando Conſilio.

Caput Quartum.

1. Siquid magnum, vel grave tractandum fuerit, Prior Monachos profeſſos Domus ſuæ vocem habentes, & quinque annos profeſſionis completos (*a*) in unum facit convenire. Quibus proponens negocium, non debet manifeſtare ad quid inclinatur, ne per hoc videatur velle trahere alios ad hoc quod intendit: Sed tantum aperire quidquid occurrit in materia propoſita prout contra, ut, omnibus hinc inde conſideratis, & ſingulis quid ſentiant libere pronunciantibus: quod melius, rectiuſque exiſtimaverit, ſine ulla Perſonarum acceptione exequatur.

2. Non enim ullo Jure cavetur, ut quoties aliquis tenetur petere conſilium, teneatur etiam illud executioni mandare, cum conſilium de ſua natura non obliget ad ſequendum, quoniam ex multorum auditis judiciis, inſtruitur, & informatur animus conſultantis. In aliis autem, in quibus neceſſarius eſt conſenſus, & vota eorum, qui requiruntur: non eſt liberum Priori facere quod vult, ſed tenetur ſequi majorem partem ſui Conventus, quem tunc totum convocare debet.

3. Cæterum Hoſpites, non promoti ad Subdiaconatum, in diſciplina generali conſtituti, criminoſi, fugitivi, interdicti, ſuſpenſi, excommunicati non habent vocem in neceſſariis tractatibus: propterea Priores illorum voces, requirere non tenentur.

4. Hoc autem in tractatibus, & conſiliis conferendis, omnino tanquam utiliſſimum, rectiſſimumque ſervari debet, ut nemo ſuam, vel alterius contentioſe præſumat defendere, vel aliorum impugnare ſententiam, ne bonum conſilii in diſcordiam, quod abſit, furoremque vertatur. Qui vero contrafecerit, & in his fuerit aſſuetus, communituſque reſipiſcere noluerit, tanquam pacis turbator a communibus tractatibus excludatur: pœna nihilominus plectendus graviori, quæ pro modo culpæ, & conditione delinquentis, remittitur arbitrio Præſidentis.

De Officio Vicarii, & Antiquioris.

Caput Quintum.

1. Prior quilibet unum ex ſuis Monachis Vicarium talem ſibi eligat, cui tuto ſuam poſſit conſcientiam committere, & in rebus arduis bono per eum juvari conſilio. Qui etiam abſente, & impedito Priore, cæteris exemplo, & verbo prælucere, & omnes in obſervantia regulari, & ſancta pace continere. Maternaque omnibus ubera, maxime tentatis, Infirmis, Afflictis, Novitiis, noviterque profeſſis fructuoſe exhibere valeat. Igitur eſſe debebit exemplaris, ſufficienter doctus, maturus, benignus, zelator Ordinis, & obſervantiæ regularis: præcipuus amator pacis, & unitatis.

2. Vicarius abſente, vel impedito Priore vices ejus agit in viſitandis Monachis, licentiis dandis (*b*) Confeſſionibus recipiendis, inungendis, & communicandis Infirmis non tantum Monachis, ſed etiam Converſis, Donatis, & Mercenariis in Domo ſuperiori infirmantibus, in ſepeliendis mortuis: in cantandis Miſſis quas Prioratus requirit (*c*) excepta Miſſa, in qua Novitius eſt profeſſionem facturus.

3. (*d*) Et quoniam Vicarius repræſentat Priorem, & eſt ſecunda Perſona Domus: ut officio ejus congruus locus deputetur, ſtatuimus ut ubique in Conventu locum teneat Antiquioris a parte dextra Prioris, nec unquam abſente Priore in Refectorio legat.

4. Cum Prior, & Procurator abſunt, vel forſitan non poſſunt, vel ſi Procurator non ſit Sacerdos, Vicarius deſcendit ad Domum inferiorem ad inungendum Infirmum, vel communicandum, ſi neceſſitas cogat; Et ſi non adſit Clericus aliquis, unum de Monachis ſecum introducat.

5. Vicarius abſente Priore de uno Choro in alium, ſi opus eſt, adjutorium mittit, orationem ante horas terminat, ad lectionem hebdomadarii benedictionem largitur: etiam ad lectionem Prioris in die Nativitatis Domini, SS. Nominis Jeſu, Paſchæ, Pentecoſtes, Corporis Chriſti, & S.P.N. Brunonis, & quando Prior eſt hebdomadarius. In feſtis abſente Priore ultimam dicit lectionem: niſi adſit Prior noſtri Ordinis, qui velit eam legere. Semper tamen abſente Priore, *Te Deum laudamus* incipit.

6. In die Natalis Domini Miſſam mediæ noctis celebrat, niſi ſit hebdomadarius, aut officium Prioris facere debeat. In vigiliis Paſchæ, & Pentecoſtes ad Miſſam legit ſecundam, vel abſente Priore, primam lectionem, & Miſſam Conventualem officii Capituli Generalis Cluniacenſium, & Benefactorum poſt Natalem Domini: Abſente Priore dicit, & ſimiliter in Capitulo in Clauſtro, & in opere communi *benedicite* dicit, poſtulantibus miſericordiam, vel culpas ſuas recognoſcentibus reſpondet; Si quid faciendum eſt ſuper hebdomadam inſinuat, ad oſtium Refectorii pulſet, *Benedicite*, & ſequentem verſum incipit, ſimiliter, & verſum poſt prandium, & cœnam: cum cultello ſignum facit.

7. Priore abſente, vel infirmante, vel committente, Vicarius Laicis Capitulum tenet, & hoſpites viſitat. Cum Procurator deeſt, vel ſi non poteſt, Vicarius incenſum miniſtrat, ſi ta-

Mmm a men

(*a*) *Juniores Monachi ab his tractatibus non abſolute neceſſariis ſemoventur, ne ulla rerum externarum diſcuſſione, aut temporalium cogitationibus, ab habitu intimæ recollectionis aſſumendæ, & a temporalium oblivione retrahantur.*

(*b*) *In quibuſcumque rebus, ubi ex Statutorum præſcripto requiritur licentia, debet etiam ab Officialibus peti a Vicario in abſentia Prioris, niſi licentiam ſpecialem haberent a Priore, de qua tamen ob rationem boni exempli ab Officialibus ſingulariter omnibus dandi, debent modeſte Vicarium monere.*

(*c*) *Vid.* num. 7. cap. 18.

(*d*) *Vide* num. 20. cap. 20. ſecundæ partis.

men cantoriam hebdomadalem tunc facit, ad veſperas non offert incenſum, ſed Antiquior: Et ſi eſt hebdomadarius Miſſæ, & aliter ſuum facit Officium, debet etiam tunc miniſtrare Incenſum.

8. Abſentibus Priore, & Procuratore diebus Feſtis Capituli congruo tempore exit ad providendum ne Menſis Refectorii de his quæ apponenda ſint aliquid deſit. Priore autem præſente, & abſente Procuratore, Vicarius ſcutellas apponit, & removet: nec tamen in ſede Procuratoris ſedet, ſed ſervat ſedem ſuam in capite Menſæ.

9. Priore exiſtente in ſua Cella, vel in Clauſtro, Vicarius non poteſt Monachum de Cella ſua educere, vel in Cellam alterius introducere, niſi ſpecialiter juſſus, aut permiſſus, alias abſente, vel ſic impedito Priore, ut non poſſit haberi acceſſus ad ipſum, Vicarius dat petentibus licentias viſitandi aliquem Infirmum, vel ſanum, & ad Infirmum mittit, quem voluerit. Verumtamen licentiam a Priore alicui Monacho, vel Converſo denegatam, non poterit poſtea dare, niſi urgente neceſſitate poſtea occurrente, Et ideo petitor etiam non interrogatus dicat, quod ſibi fuerat a Priore denegata; Ne ut fraudis Reus, ſi eam ab ignorante obtinuerit, argui debeat, & puniri. Similiter ſi quis licentiam a Vicario, abſente Priore denegatam, poſtea a Priore petere voluerit, a Vicario fuiſſe denegatam eidem manifeſtet.

10. In cæteris Prior de Vicarii poteſtate ſemper diſponit ſecundum ſuæ directionis arbitrium, excepto, quod cum hoſpitibus, non comedat, aut bibat, quamvis poſſit præſens eſſe dum comedunt, & bibunt. Nec pro facienda Prioris hebdomada deſcendat ad inferiorem Domum: nec intret coquinam. De poteſtate Vicarii in foro pœnitentiali, quoad Priorem, & mortuo, aut ſuum officium non exercente Priore, quoad Monachos; habetur infra in Capitulo de Confeſſione.

11. Ad Vicarium ſpectat Ordinationes, quæ per Capitulum Generale fiunt, eo anno, quo fiunt, quater legere in Conventu; Et ſi ſequens Capitulum approbaverit illas, in libro ad id deputato deſcribere, & ſimiliter Anniverſaria perpetua per Capituli chartam quibuſdam Perſonis per totum ordinem conceſſa, & quæ in ſua Domo debentur recenter mortuis, debet Vicarius in Calendario Domus deſcribere.

12. In Domibus Monachorum, nullus ſit Vicarius; Procurator, aut Sacriſta, niſi ſit ipſius Domus profeſſus, ſine ſpeciali licentia Capituli Generalis, vel R.Patris, vel in caſu imminentis neceſſitatis, Viſitatoris Provinciæ, qui ſi ſuper hoc licentiam dederit, in tunc ſequenti Capitulo ratificari debebit; alias ulterius non valebit.

13. Priore, & Vicario abſentibus ubique in Conventu antiquior (*a*) præſidet, & omnia facit, quæ ad Vicarium abſente Priore ſpectare diximus; unus tamen tantum deſignetur Monachos ſub nomine, & officio Antiquioris in quolibet Conventu; Porro nullus criminoſus, vel in diſciplina generali poſitus, exercere poteſt officium Antiquioris, nec hoſpes ſimiliter, niſi ex ſpeciali conceſſione. Quandocunque autem ille, qui antiquior eſt profeſſione, Judicio Prioris non erit idoneus ad exercendum officium Antiquioris: poterit Prior, alium idoneum inſtituere.

14. Priore, & Vicario abſentibus, ſi Antiquior ſit de choro ſiniſtro tranſit ad dextrum pro inchoando *Te Deum*, & poſtea ad Sedem redit.

De Procuratore.

CAPUT SEXTUM.

1. Converſis, & famulis Domus præficitur a Priore unus e Monachis diligens Procurator: (*) ſic eum volumus appellari, qui quamvis exemplo Marthæ, cujus ſuſcepit officium, circa multa ſolicitari, ac turbari habeat: Silentium tamen, & quietem Cellæ non penitus abjicere, aut abhorrere debet, ſed potius quantum Domus negocia patiuntur, quaſi ad tutiſſimum, & quietiſſimum portus ſinum ad Cellam ſemper recurrit, ut legendo, orando, meditando, & turbulentos animi ſui motus ex rerum exteriorum cura, vel diſpoſitione ſurgentes, ſedare, & in arcanis ſui pectoris aliquid ſalubre quod Fratribus ſibi commiſſis in Capitulo Domus inferioris ſuaviter, & ſapienter eructet, poſſit recondere: qui tanto frequentioribus monitionibus indigent quanto minus literas norunt.

(*) *Ordinatio anni 1679.* In omnibus ubi ſunt plures Procuratores, quod in Statutis de uno dicitur, de ſingulis intelligitur, & quiſque in obedientia a Priore ſibi cõmiſſa, ſua munia exercet circa res, & perſonas, prout *cap. 6. 2. partis Statutorum* exprimitur, ſub immediata directione Prioris.

2. Procurator ſi eſt Sacerdos hebdomadam Sacerdotii facit in ordine ſuo, ſicut, & cæteri Monachi, incenſum Sacerdoti ſemper miniſtrat quoties adolendum eſt, & in Laudibus quando cantatur Pſalmus *Laudate Dominum de Cælis*; Ad Veſperas autem cum dicitur ultimus Pſalmus tradit Cuppam Thuribili ad oſtium Chori coquinario, vel ejus adjutori: ibidem illud recepturus cum incipitur, ultimus verſus Hymni. In Miſſa vero poſt Epiſtolam traditur eadem Cuppa, & ante Euangelium recipitur. Aquam benedictam fert diebus Dominicis ad gradum Altaris, Quando vero benedicuntur Candelæ, Cinis, & Rami, & in Profeſſione Novitii eamdem aquam benedictam fert Procurator in aſperſorio Sacerdoti, & aperit portas Chori: Similiter adminiſtrat Vinum, quando communicant Fratres.

3. In Miſſa Conventuali ſi præſens eſt, ſemper legit Epiſtolam, niſi ſit Sacerdos hebdomadarius, aut adſit Subdiaconus. Nullum aliud facit officium hebdomadale, non Diaconatum, non Cantoriam, non legit in Refectorio: legit tamen lectionem in Matutinis, quando ſibi contingit, legit etiam in Clauſtro quod de Euangeliis, & Statutis legendum eſt: aut Vicarius, quando Priori expedire videbitur.

4. Procurator univerſorum ſibi a Priore Commiſſorum curam gerens, (*b*) de negociis pene omnibus, & ſumptibus ad Prioris ſemper recurrit conſilium: nec grande aliquid præter ejus licentiam agere, vendere, emere, accommodare præſumat, aut donare, munuſcula tamen & literas recipere poteſt, vel dirigere, non debet pecuniam mutuo dare, vel accipere, aut depo-

(a) *Unus tantum deſignatur Monachus ſub nomine, & officio antiquioris, nec de antiquis in Statutis nulla ſit mentio. Unde cavendum eſt, ne alicubi ſenioribus quibuſdam Monachis, titulus antiquus attribuatur, aut permittatur, ſive aliqua licentia, aut privilegium concedatur, cum omnes Monachi unum Conventum efficiant, & omnes æquales eſſe debeant tum in obſervantiis ſingularibus, tum in cæteris, ut per Statuta ſatis exprimitur.*

(b) *Vide num. 5. & 6. cap. 3. hujus ſecundæ partis.*

depoſita cuſtodienda recipere, niſi ſciente, & conſentiente Priore; & ſi forte ex cauſa receperit, vel mutuum acceperit, aut dederit, quamcitius poteſt, debet hoc manifeſtare Priori.

5. Si Domus aliqua noſtri Ordinis ultra ſuam proviſionem vinum habeat, quod vendere velit, Procurator de licentia Prioris, illud in groſſo vendere poterit: vel ſi hoc commode facere non poteſt ſine magno Domus incommodo, poterit vendi in minuto in Civitatibus, ſeu Villis, aut locis aliis extra tamen ſepta Monaſterii ſui: Proviſo etiam, quod per aliquem fidum Sæcularem, & non per aliquam perſonam Ordinis, diſpenſabitur in menſuris, ut moris eſt (*a*) alibi bibendum.

6. Pannos, Ferrum, & ſimilia quæ ad generalem Domus proviſionem pertinent, cuſtodit, veteres, & detritas veſtes dare poteſt pauperibus, non novas: nec pecuniam ultra quantitatem ſibi a Priore præfixam, neç alicui caſeum integrum. In grangiis proximis nunquam jacet, ſed comedere poteſt.

7. Ea, quæ nobis debentur ex Ordine (*b*) a Procuratore non a Priore petenda ſunt, niſi forte cum Procurator dare noluerit. Propter hoc tamen non intrant Monachi illius Cellam abſque ſpeciali licentia, neç aliud habent cum illo colloquium.

8. Sede Prioris vacante, Cellam ejus cuſtodit Procurator, & res in ea contentas integre.

9. Procurator debet omni tempore Monachos Infirmos viſitare, qui Eccleſiam dimiſerunt: & erga eos diligens, & benignus eſſe, alias non viſitat illos, nec illorum Cellas ingreditur, ſine licentia, nec cum eis loqui poteſt extra Cellam, niſi invenerit eos colloquium habentes de licentia Præſidentis (*c*); ad oſtium tamen poteſt pauca verba loqui.

10. Procurator providere debet quantum poteſt, ut portiones pitantiarum ſint æquales: Et propterea quantum negocia Domus permittunt, pitantiis faciendis intereſſe debet, nunquam autem comedit in Coquina, ſed alibi poteſt.

11. Procurator diebus Capituli exit de Eccleſia congruo tempore, ad providendum ne quid deſit Menſis Refectorii: in quo tenet ultimum locum a parte Coquinæ, vel ſecundum conſuetudinem Domus, & ſcutellas apponit, & removet.

12. Procurator, & cæteri Officiales Domorum in pitantiis ordinariis, & gratiis non different a cæteris.

13. Procurator propter hoſpites, qui manent, Refectorium dimittit, abſente Priore; quod eo præſente, niſi jubente facere non præſumat. Circa quos debet eſſe ſolicitus, & primus advenientibus occurrere, ac de cibis, & lectis eorum providentiam habere, eoſque viſitare. Procurator non paſſim, & indifferenter comedat cum omnibus, ſed duntaxat cum perſonis honeſtis, ac talibus, quibus hoc commode negari non poterit; cum quibus quanto rarius poterit, tanto melius erit.

14. Poſt Primam Converſi, qui non habent obedientias, veniunt ad Procuratorem, ut quod voluerit, eis præcipiat. Circa ſingulas obedientias Converſorum, Procuratorem convenit eſſe ſolicitum: Et ne eis aliquid depereat, omnimodam diligentiam adhibere. Converſis poteſt in virtute obedientiæ quod præcipiendum eſt præcipere: raro tamen propter periculum præcepti id faciat. Si inobedientes fuerint: diſciplina pertinet ad Priorem, aut eo abſente ad Vicarium (*d*) non poteſt illis dare licentiam accipiendi veſtem miſſam ab aliquo, vel aliquid tale: Licentiam vero loquendi cum opus eſt, dare poteſt.

15. Quicumque ſit obedientiarius, Mercenarios ſibi neceſſarios quærit, non tamen extra terminos, & ad Procuratorem adducit, ut ab eo conducantur: niſi Converſus, conducendi licentiam habeat. Conductum vero Mercenarium nullus poteſt dimittere infra terminum ſuum, ſine Procuratoris licentia: Nec ſine illius conſilio aliquid vendere, vel emere infra terminos. Mercenariis, qui adſunt, quod ſibi viſum fuerit, debet præcipere; qui ſine illius licentia non debent foras egredi. Cum vero conducuntur Mercenarii, præcipiat eis Procurator, ut ſint continentes, ut ad uſuras non accommodent, decimas reddant de animalibus ſuis, ſi quæ habeant, & nemini injuriam, vel damnum inferant.

16. Nulla Domus Ordinis noſtri ſubtrahat Mercenarios alteri Domui. Quæ vero ſubtraxerit, vel ſubtractum retinuerit: in hoc puniatur, & Domui, cui fecit injuriam, vel ſubtractum reddat: vel alium ſuis expenſis provideat.

17. Procurator ſingulis annis in Advento, vel alio tempore, pro conſuetudine Domorum in præſentia Prioris, Vicarii, & duorum ad minus ex Senioribus, & diſcretioribus Domus reddat rationem generalem totius receptæ, & expenſæ in Domo factæ: nihilominus infra annum toties reddat rationem ſuæ adminiſtrationis, quoties Priori videbitur.

18. Procurator unica ſit equitatura contentus, & famulo pedeſtre, niſi pro urgente, & evidente neceſſitate aliud viſum fuerit Priori: in quo judicamus non eſſe facile diſpenſandum. Illos autem Procuratores, qui juxta veterem Ordinis rigorem pedites incedunt, plurimum laudamus, & hortamur in Domino, ut rem tam laudabilem perſeveranter conſervent, & ad poſteros tranſmittant.

19. Si Procurator in omnibus præmiſſis negligens, aut prodigus, aut contumax, quod abſit, inventus fuerit, ſæpiuſque correctus emendare noluerit, ſubrogato in loco ejus meliore ad Cellæ protinus cuſtodiam revocatur, ut qui nequit alienam, ſuam ſaltem operetur ſalutem.

20. Cum Procurator pro culpa ſua abſolvitur, in ipſa Domo non debet reſtitui in Procuratoris officium: donec a Capitulo Generali, vel a R. Patre concedatur. Procurator dimittens procurationem, quidquid habuerit in Cella, & quidquid in aliam Cellam aſportare voluerit oſtendat, & exponat voluntati Prioris.

De Procuratoris officio in Domo inferiori.

21. In Domibus, in quibus eſt Domus inferior,

(*a*) *Vinum ſic in menſuris venditum, alibi bibendum dicitur, ne in domibus ordinis aliqua taberna ſpecies appareat.*
(*b*) *Debita ex Ordine ea ſunt, quæ ad neceſſitates communes ſpectant, & latius in antiquis Statutis exprimuntur. Non putent ergo Priores ſibi licere ultra id, aliquid dare Monachis, aut Monachi accipere abſque licentia Superioris.*
(*c*) *Soli Procuratori Domus id licet.*
(*d*) *Vide num. 10. cap. 10. tertiæ partis.*

(*) *Ordinatio anni 1679.* In Domibus inferioribus, quæ nunc in Ordine rare ſunt, vel præſcripta a Statutis ſerventur ad literā, vel Domus iſtæ abdicentur, ne vitæ laxioris veluti officinæ exiſtant, convertanturque in ſimplices grāgias.

rior, (*) a Superiori ſeparata, Procurator cum facit ſoperius Hebdomadam Sacerdotii ad ipſum tantum pertinent Miſſæ propriæ, quæ occurrunt: & in feſtis, quæ Capitulum habent Matutinæ, & Horæ. Cætera, & quod de prædictis Procurator non poteſt, facit Sacerdus, qui ſequitur in eodem Choro.

22. Procurator ſemper aſcendit in Vigiliis Feſtorum Capituli, quoad Monachos, & Converſos. Antequam vero in prædictis Vigiliis aſcendat, loquitur cum Coquinario: providet de Coquina, ſeu pitantia, quæ die craſtina Fratribus apponatur. Semel ad minus in hebdomada aſceodit ſurſum, ſi poteſt.

23. Hebdomada io ramis Palmarum, feria quarta, Altare diſcooperit, & poſtea ad Domum Superiorem aſcendit: in Sabbato reverſurus ad diſponeodum Domum inferiorem, & operiendum Altare. Quaudocumque autem ſuperius eſt, poteſt ſicut cæteri intrare Eccleſiam in Conventu.

24. Cum ſurſum aſcendit facta oratione ad Eccleſiam, ad Priorem venit, & poſtmodum cum placet per Cellas Fratres Converſos viſitat: poſt Veſperas autem nunquam, ante Miſſam feſtivis diebus, nec in Adventu, & Quadrageſima. Non debet Monachos viſitare ſine liceotia: ad oſtiom tameu poteſt pauca verba loqui.

25. Priore abſente, vel ſi non poteſt Procurator io domo inferiori communicat Converſos, & Donatos infirioos, & eorum recipit Confeſſiones, eoſque inungit, ſi tamen Sacerdos fuerit. Corpus autem Domini poteſt infirmus accipere a Procuratore, ſi ſit Diaconus, quod tamen non debet fieri, niſi ſit io extrema neceſſitate; & ſi nullus Sacerdos adeſt, qui hoc faciat. Hoc ipſum de Mercenariis dicimus, etiam Priore præſente, & jubeute.

26. Io die Natalis Domini, Paſchæ, & Pentecoſtes, ante Capitulum, deſcendit Procurator inferius, cum Frater, vel alius eſt communoicandus; atque poteſt in Domo inferiori Miſſas debitas reddere, ſicut & Prior, exceptis Miſſis Anniverſarii, & Tricenarii, quæ ſuperius reddi debeut. Item io Domo ioferiori Fratribus Capitolum tenet, eoſque corrigit, & reprehendit. Mercenarios etiam corrigere, & reprehendere debet.

27. Ad eumdem pertinet Feſtivitates, Jejunia Eccleſiæ, & Ordinis preces Fratribus, qui diebus feſtivis non aſcendunt ad Domum Superiorem, poſt Veſperas iutimare, & Fratribus, qui nou adſunt, hoc ipſum debet per Coquinarium ſignificare: Procuratoris eſt in Domo inferiori pulſare ad Primam.

28. Quando aliquid inordinate, vel minus diſcrete fieri videt ibidem, illico debet reprehendere, & ille, qui reprehenditur proſtratus, ſtatim debet veniam poſtulare.

29. In Feſto Dedicationis cum Fratres thuriſicandi ſunt, Thuribulum cum incenſo ad Converſos thuriſicandos, vel hoſpites, ſi adſint poſt thuriſicationem Altaris tradit Coquinario: vel ſi deeſt, Antiquiori. Ad Veſperas utraſque, Matutinas, & Miſſam, candelas accendit: Si die craſtina ſit feſtum Capituli, antequam aſcendat dicit omues horas in Eccleſia.

30. Propter Feſtum Dedicationis, & Reliquiarum Eccleſiæ inferioris, Prior, & Procurator jejunium oon iofringunt.

31. Greges annis ſingulis cum vadunt ad hyemandum, & cum redeuot a Procuratore oumerentur.

De Confeſſione, & Communione.

CAPUT SEPTIMUM.

1. Singulis diebus Dominicis, vel Sabbato præcedenti, aut ſemel ad minus in ſeptimana, & præcipuis feſtis, Monachi non celebrantes tam Novitii, quam Profeſſi confiteantur Priori, vel ab eo deputatis. Propter hoc tamen non prohibemus, quin alias ſuper hebdomadam confiteri poſſint in Capitulo: vel de licentia Prioris in Cellis.

2. Celebrantes vero multum hortamur, ot Confeſſionem Sacrameotalem frequeotent. Propter hoc enim quotidie poſt Primam pulſamus pro confeſſionibus faciendis; & tunc Confeſſarii deputati, accedunt ad locum conſtitutum, ut qui quotidie confiteri volunt, quotidie confiteri poſſint (a) ſicut eſt laudabilis mos multarum Provinciarum, & Nationum noſtri Ordinis, quod Sacerdotes non legitime impediti ſæpius confiteantur, & quotidie celebrent.

3. Flexis genibus ſuper formas procumbentes, & uudato capite Confeſſioues facimus, injunctam autem pœnitentiam a Confeſſariis proſtrato corpore, & detecto capite reddimus: ſed non eam, quæ in Capitulo injongitur.

4. Per totum ſpatium, quo fiunt Confeſſiones; nullus debet libros in Capitulo revolvere, aut aliquem ſtrepitum edere.

5. Priores poſſunt ſubditos ſuos abſolvere ab omoibus peccatis, & cenſuris Sedi Apoſtolicæ non reſervatis. Poſſunt etiam ex Indulto Domini Aleraodri PP. IV. cum conſilio Diſcretorum Fratrum ſuorum Literatorum, & Deum timentium cum eis diſpenſare ſuper irregularitate contracta, ſive priuſquam Ordinem intraverint, ſivo poſt, niſi caſus eſſet Sedi Apoſtolicæ reſervatus. (b)

6. Ad Priorem proprie ſpectat Confeſſiones ſibi ſubditorum audire, ſed quia id ſulus commode non poteſt, teneatur nominare, & deputare aliquos es diſcretioribus Monachis qui cæterorum Confeſſiones audire poſſint, unum ſcilicet in qualibet Domo, in qua moraotur ſes tantum Monachi, duos vero ubi Monachi ſuot ultra ſex. Sic autem ab eo deputati abſolvere poſſunt ab omoibus etiam mortalibus peccatis, esceptis iis, quæ ſpecialiter, & expreſſe reſervata ſunt ipſi Priori, a quo tamen etiam reſervatorum hujuſmodi abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſi in primis Confeſſarii judicaverint. Quod ſi confeſſariis præfatis caſus alicujus reſervati facultatem petentibus Prior dare ooluerit, poſſint nihilominus Confeſſarii illa vice pœnitentes etiam non obtcota a Priore facul-

(a) *Sed cavendum eſt ne ex frequentiſſimo uſu Confeſſionis, quædam ſicca confitendi conſuetudo oriatur, quam non raro ſequitur defectus contritionis, & emendationis, unde in hoc conſilium prudentis Confeſſarii requirendum eſt, & ſequendum.*

(b) *Omnes fere irregularitates ex defectu ſunt reſervatæ Summo Pontifici; tollitur autem irregularitas ex defectu natalium per profeſſionem religioſam, ſed tantum quo ad Ordinis ſuſcipiendos conſulendā ergo ſunt ſuper hac re privilegia Ordini conceſſa, de quibus infra.*

cultate abſolvere, juxta Decretum fel. record. Clementis Papæ VIII. ſuper caſuum reſervationem ab omnibus Regularium Superioribus obſervandum de anno 1593. emanatum.

7. Peccata vero mortalia Priori ſpecialiter reſervata ſunt hæc (*a*) Homicidium, aut vulneratio, aut gravis percuſſio cujuſcumque perſonæ, veneficium, Sacrilegium, Revelatio Confeſſionis, Furtum, ſeu Rapina, Uſura, Proprietas, omnis incontinentia actualis, ſive lapſus carnis voluntarius opere conſummatus, Simonia, Blaſphemia in Deum, & Sanctos ejus, Perjurium, falſum Teſtimonium, Sortilegium, Incendium, Apoſtaſia a Religione, ſive habitu dimiſſo, ſive retento: quandu eo pervenerit, ut extra ſepta Monaſterii fiat egreſſio. Injectio manuum violenta, falſificatio literarum, & ſigillorum: Rebellio, ſeu inobedientia in ſuum Superiorem, manifeſtâ infamatio criminis, quod quis alteri objicit, & non poteſt probare, Magiſterium conſpirationis iniquæ: odium inveteratum, ideſt in quo quis per menſem integrum perſeveraverit, frequens diſſeminatio diſcordiæ, quæ frequens cenſetur quando ſex vices ſuperat, Revelatio ſtatus, & defectuum domorum, vel perſonarum Ordinis, ex quibus mala opinio, vel ſiniſtra ſuſpicio, vel diffamatio apud audientes oriri poſſet per aliquem ſcienter, & malitioſe facta, alicui novitio, aut extraneo. Introductio Mulierum incontinentiæ cauſa infra clauſuras Domorum, vel Grangias: malitioſum impedimentum, aut malitioſa retardatio, aut apertio literarum a Superioribus, (id eſt a R. Patre, Capitulo Generali, & Viſitatoribus, quibus adjunguntur etiam Scriba Capituli Generalis, & Procurator Generalis in Urbe) ad inferiores: & ab inferioribus ad Superiores: & ſi quæ alia inveniantur, quorum abſolutio per Statuta Ordinis nominatim, & expreſſe reſervatur Priori, aut R. Patri, vel Capitulo Generali. (*b*)

8. In caſibus prædictis ſi quis offenderit non poterit per deputatos ad Confeſſiones audiendas abſolvi, niſi prout jam diximus.

9. Vicarius habet auctoritate Capituli Generalis poteſtatem plenam in his, quæ ad forum pœnitentiæ pertinent, quoad Priorem, & poteſt ipſum abſolvere ab excommunicatione Juris, & ab omnibus caſibus non reſervatis Sedi Apoſtolicæ, ac cum eo ſuper his diſpenſare; ſed poſſunt nihilominus Priores ſibi ipſis Confeſſarium eligere (*c*) unum ex deputatis, qui poterit eos etiam a prædictis reſervatis abſolvere: nec tenebuntur ſic confeſſi, & abſoluti, eadem peccata iterum ſuo Vicario confiteri. Ex Indulto etiam Domini Alexandri PP. IV. unus ex Monachis, quem ad hoc Prior ſibi elegit, poteſt ipſum Priorem abſolvere a Sententiis, & cenſuris Eccleſiaſticis, & diſpenſare cum eo ſuper irregularitate in foro pœnitentiali dumtaxat: (*d*) dummodo non ſit caſus Sedi Apoſtolicæ reſervatus.

10. Mortuo etiam Priore, vel quando abſens eſſe debet ultra tres dies: Vicarius in Domo Monachorum eamdem habet auctoritatem in ſpiritualibus, quoad perſonas Ordinis, quam habet Prior, Jure Ordinario, & ex Statutis, & pariter Priore excommunicato, ſuſpenſo, vel interdicto, Vicarius habet illam poteſtatem quoad perſonas Ordinis, quam habebat Prior Jure Ordinario, & ex Statutis, donec ipſe Prior a cenſuris prædictis abſolvatur, aut alius ei in Prioratu ſubrogetur. Non enim poteſt ipſe Prior medio tempore, hoc eſt durante excommunicatione, ſuſpenſione, vel Interdicto, Vicarium abſolvere, aut alium in ejus locum ſubrogare.

11. Deputati ad Confeſſiones audiendas ab excommunicatione poſſunt abſolvere, ſive minori, ſive majori a Jure, quæ non ſit reſervata; ſed a reſervata ſive a Jure, ſive ab homine lata fuerit, non poſſunt abſolvere: ſed remittunt ad Priorem, vel ſi caſus ſit Papæ reſervatus, pœnitens recurrit ad R. Patrem per ſe, vel per interpoſitam perſonam, qui pro ſua prudentia, aliquem deputabit, qui eum poterit abſolvere.

12. Verumtamen poſſunt Priores, ſi volunt alicui, ſeu aliquibus ex Confeſſariis in ſuis Domibus ad Confeſſiones audiendas deputatis, dare auctoritatem plenam, aut limitatam abſolvendi in præſentia, vel abſentia ſua a peccatis ſibi auctoritate ordinaria reſervatis. Hortamur autem Priores, ut rarius, & non ſine urgente cauſa rationabili iſtud faciant, & ſi quando fecerint, curent ad tantum opus committere tales de quibus merito confidere poſſint, & qui ſciant, & valeant inter lepram, & lepram, ſanguinem, & ſanguinem diſcernere, & ſingulis ſalubre dare conſilium, & neceſſarium adhibere remedium; nam hoc caſu confeſſi, his quibus eſt hæc ſpecialis abſolvendi a reſervatis peccatis facultas conceſſa: non tenentur iterum Priori confiteri.

13. Vigore inſuper facultatis per Apoſtolicam Sedem conceſſæ perſonis noſtri Ordinis in die Nativitatis, & Purificationis Beatiſſimæ ſemper Virginis Mariæ, & quæ communiter apponi ſolet in Apoſtolicis Indulgentiis, poſſunt deputati ad audiendas Confeſſiones abſolvere ab omnibus ſententiis, & peccatis etiam reſervatis Sedi Apoſtolicæ. A cæteris peccatis non reſervatis poſſint ut ſupradictum eſt ordinarie deputati ad audiendas confeſſiones tam Priorem ſuum, quam cæteros Subditos ſibi confitentes abſolvere, & eis ſatisfactionem injungere.

14. Quod ſi quis Prior, Procurator, Monachus, aut Converſus in itinere conſtitutus, (*e*) alteri quam Priori ſuo, vel deputato, de aliquo mortali reſervato confeſſus fuerit; domum reverſus tenebitur iterum confiteri Priori, aut Prior Vicario; niſi alium elegerit Confeſſarium.

15. Solus R.P. Carthuſiæ, & quos ad id ſubdelegandos duxerit poſſunt ex Indulto SS.D.N. PP. Innocentii XI. per literas in forma Brevis ſub die 18. Octobris 1687. emanato, perſonas Ordinis ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris a Jure, vel ab homine, quavis cauſa latis, & inflictis, necnon a caſibus etiam per Literas Apoſtolicas in die Cœnæ Domini legi, & promulgari ſoli-

(a) *Extat Decretum D. Clementis PP. VIII. quo Capitulis generalibus datur poteſtas reſervandi peccata gravia, quæ pro Religionis conſervatione, aut conſcientiæ puritate reſervanda videbuntur, quod legendum eſt, & ejus mens in omnibus ſervanda. Donati autem huic etiam reſervationi ſunt ſubjecti, ſed in materia proprietatis, & furti requiritur pro eis eadem quantitas, quæ pro ſecularibus cenſetur ſufficiens ad mortale.*

(b) *Vide num. 59. cap. 22.*

(c) *Iſtud eſt de Jure communi, C. ne pro dilatione extra de pœnit. & remiſ.*

(d) *Per irregularitatem ſuper qua in foro conſcientiæ dumtaxat diſpenſatur, illam intelligo, quæ ex delicto occulto oritur, & in foro conſcientiæ tantum cognitio.*

(e) *Iter agentes ex Juris diſpoſitione poſſunt confiteri cuilibet Sacerdoti approbato.*

ſolitas, aut alias quaſcumque Romanorum Pontificum Conſtitutiones quomodocumque Pontifici, & Apoſtolicæ Sedi reſervatis in foro conſcientiæ tantum abſolvere, & liberare.

16. Prædicti autem ut ſupra delegati, per R.P. ad abſolvendum a caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, non poſſunt alteri committere vices ſuas: cum ſit in eis electa induſtria perſonæ.

17. Nulli extraneo Sacerdoti, ſive Sæculari, ſive etiam Regulari poterunt aliqui noſtrum quamdiu in Domo Ordinis ſunt, etiam tranſeuntes licite confiteri, niſi Priorum licentia impetrata quam quidem licentiam Priores abſque cauſa multum rationabili non concedant, vel niſi quis oſtenderit ſe habere privilegium ſibi datæ poteſtatis a Domino Papa espreſſo nomine Carthuſienſis Ordinis.

18. Vigore etiam facultatis per Apoſtolicam Sedem conceſſæ alicui perſonæ Ordinis noſtri, & quæ communiter apponi ſolet in Papalibus Indulgentiis, quod videlicet quis poſsit ſibi eligere Confeſſarium idoneum, Sæcularem, aut cujuſvis Ordinis Regularem, qui poſsit eum abſolvere ab omnibus peccatis ſuis, etiam prædictæ Sedi reſervatis: nullus de Ordine noſtro poteſt ſibi alium eligere Confeſſarium, quam Subditus Priorem, vel unum ex Ordinariis ad Confeſsiones audiendas in Conventu deputatis.

19. Præterea perſonæ Ordinis noſtri ex Indulto Domini Martini PP.V. poſsunt in mortis articulo eligere ſibi Confeſſarium, (*a*) qui omnium peccatorum, de quibus contriti ſunt, & confeſsi, poteſt eis dare plenam remiſsionem. (Ordinatio anni 1679. *Ex Sedis quidem Apoſtolicæ gratia Ordo gaudet communicatione privilegiorum, aliorum Regularium Ordinum, & patet ex Bulla Domini Gregorii PP. XV., ſed ne ullus unquam abuſus, ex tam amplis privilegiis irrepat inter nos contra mentem Ordinis, & ipſius Sedis Apoſtolicæ, quæ juxta exigentiam temporum, privilegia ipſa explicat, aut reſtringit; ſtatuimus, & ordinamus, ne ulla perſona Ordinis poſſit uti privilegiis, aliis Regularibus conceſſis, circa caſus, cenſuras, & diſpenſationes, quæ in noſtris Statutis expreſſe non habentur, abſque ſcitu, & conſenſu R.P., aut Capituli Generalis, ad quod pertinet privilegiorum iſtorum diſpenſatio.*)

20. Confeſsiones Sæcularium, & aliorum, qui de Ordine noſtro non ſunt, mercenariis exceptis, qui nobis domeſtice famulantur, (*b*) ſine ſuperiorum ſuorum licentia audire non poſſumus, nec debemus. Quod ſi de Superiorum licentia ad nos venerint: erit in libera optione Priorum, ut recipiantur eorum Confeſsiones, aut non. Verumtamen quantum poſſumus, hortamur, & ſuademus, ut Priores ſeſe in hoc multum difficiles exhibeant, & niſi neceſsitas urgens, vel evidens utilitas exigat, nullatenus dictas Confeſsiones admittant, & ubi hactenus non fuit conſuetudo dictas Sæcularium Confeſsiones admittendi, nullo modo in poſterum introducatur: ubi vero jam forte introducta eſt, ſi ſine ſcandalo, & perturbatione magna fieri poterit, omnino tollatur: aut certe paulatim abſcindatur. Quare nihil gratius Ordini per Priores præſtari poterit: cum natura noſtræ profeſſionis admiſsionem hujuſmodi Confeſsionum omnino recuſare videatur: mulieres autem, etiam cum Superiorum ſuorum licentia, nullatenus ad Confeſsiones faciendas recipiantur.

21. Inhibemus univerſis Perſonis Ordinis noſtri, ne quiſquam audeat, præterquam in caſibus a Jure communi expreſſis, miniſtrare ſæcularibus, & aliis non ſubditis Sacramenta Eccleſiaſtica ullo modo, aut levare infantem de Sacro Fonte, aut alia hujuſmodi, quæ noſtrum ſtatum minime decent.

22. Quicumque Priori ſuo, vel alteri Sacerdoti improperaverit, quod ipſe ſuam, vel alterius confeſſionem revelaverit, cum hoc peccatum, revelare ſcilicet alienam confeſſionem, ſit graviſſimum, & deteſtabile crimen: nec probari poſſit, niſi ipſe Confeſſarius hoc dixerit, quod videlicet hoc, vel illud a tali, vel tali in confeſſione habuerit, niſi improperans probaverit, tanquam notabiliter criminoſus incarceretur, nec inde educatur, donec famæ illius, quem offendit ſatisfecerit, & per Capitulum Generale, ſeu R. P. relaxari meruerit. Quod ſi Prior hoc improperavit, per tres menſes ſit extra ſedem ſuam ubique in Conventu, & per Capitulum Generale, ſeu R. P., aut Viſitatores, prout caſus exegerit, puniatur.

23. Quod ſi legitime probatum fuerit, aliquem revelaſſe confeſſionem, tanquam ſacrilegus, & enormiter criminoſus incarceretur, & ſit perpetuo inhabilis ad audiendas Confeſſiones, & ad omnia officia Ordinis, nec educatur de carcere: donec Judicio Capituli Generalis, aut R. P. condigne pœnituerit.

24. Omnes perſonæ Ordinis noſtri, cujuſcumque ſtatus, conditionis, vel ſexus fuerint, tam Novitiæ, quam Profeſſæ, quæ Miſſas non celebrant, prima Dominica cujuslibet menſis, & ipſo die Nativitatis, & Cœnæ Domini, Paſchæ, Pentecoſtes, Euchariſtiæ, & S. P. noſtri Brunonis, cum præparatione debita, SS. Dominici Corporis Sacramentum in Miſſa Conventuali, niſi aliter eſſent legitime præpeditæ, recipiant.

25. Laicos etiam de familia noſtra, & cæteras perſonas Ordinis aliunde venientes, & ſervitores earum, ſi de peccatis rite confeſſi fuerint: communicare poſſumus poſt Conventum.

26. Conſulimus, & hortamur, ut præter publicam Communionem, quæ fit ſupradictis temporibus, Monachi non celebrantes, ſingulis ſaltem Dominicis diebus, & ſolemnitatibus, in privata Miſſa communicent.

27. Cum nihil habeamus in terris Venerabilius Corpore D. N. Jeſu Chriſti, & reliquiis Sanctorum, ac iis, quæ pertinent ad cultum Eccleſiæ, ordinamus ut Priores omnem curam, & diligentiam adhibeant, ut ipſa primum loca divino cultui dicata, mundiſſima, & nitidiſſima ſint. Deinde, ut vaſa ipſa, & Theca, in quibus SS. Corpus Chriſti, & Reliquiæ continentur, præter omnimodam munditiem argentea ſint, aut ex aliqua decenti materia; Calices etiam, & eorum Terſoria, Corporalia, Pallæ, & Altarium paramenta, & omnis denique ſupellex, & ornatus Eccleſiæ, mundiſſima in primis, & decentiſſima debent eſſe: Quoniam in divinis, & Eccleſiaſticis rebus craſſa quædam negligentia indicat animum a timore Dei alienum.

28. Cum

(a) *Circa Indulgentias vide Bullam Domini Pauli PP. V. in Bullario tom. 3. pag. 203.*

(b) *Mercenarios noſtros non debemus abſolvere a reſervatis Epiſcopo Diœceſano, abſque ejus licentia: ad cæterorum autem ſæcularium Confeſſiones audiendas requiritur ejus approbatio.*

Digitized by Google

28. Cum aliquis noſtrum fragilitatem patitur dormiendo, ſic enim honeſtatis cauſa pollutionem nocturnam nominare ſolemus: celebrare, aut communicare, vel non, nec laudamus, nec vitoperamus. Utrumque enim bene, & male fieri poteſt, dum alii timore, & reverentia abſtinent, vel devotione, aut ſpe majoris boni communicant, alii vero præſumptione, & audacia quadam temere ad Divina Myſteria accedunt. Quapropter nihil ſuper hoc melius ſtatuendum eſſe judicamus, quam ſi unum quemque pro facti qualitate, ſuæ, atque Confeſſarii ſui conſcientiæ relinquamus.

29. Si tameo talis fragilitas, eſſet, quod abſit, peccatum mortale, oemo tunc debet communicare, vel celebrare: ſed pro timore Dei Omnipotentis abſtinere, oiſi forte tunc aliquis Infirmus neceſſario communicandus eſſet, aut Miſſa in Conventu celebranda, quæ ſine ſcandalo omitti vel transferri non poſſet, & nullus alius ſupereſſet Sacerdos, qui hoc faceret. In hoc enim & ſimilibus caſibus judicamus cum timore, & tremore, præmiſſa tamen confeſſione, pœnitentem poſſe celebrare: imo etiam pro dando Viatico debere. In omnibus vero aliis caſibus quibuſcumque, ſi fragilitas ſit mortalis, omnes a Communione, & celebratione abſtineant, & interim pro tanto reatu digne pœniteant, & ſatisfaciant.

30. *Eos* vero, qui, cum fragilitas, aut nullum, aut veniale peccatum eſt, judicant ſecundum Deum eſſe melius, & utilius celebrare, aut communicare, quam abſtinere, monemus ut quidquid in tali caſu minus habent de munditia, & puritate Corporis, hoc totum ſuppleant, humilitate cordis, & devotione majori.

31. Si tamen aliquis ſentiret ſe interius propter talem fragilitatem eſſe deordinatum, & minus recollectum, laudamus, niſi neceſſitas, aut ſcandalum aliud exigat, ut in tali caſu a celebratione, & communione abſtineat.

De Capitulo.

Caput Octavum.

1. Intrantes, & exeuntes de Capitulo, ad crucem nudatis capitibus ioclinamus.

2. Lector Capitoli egreditur diebus Dominicis cum dicitur verſus, unus omnino. In feſtis ſuper hebdomadam dicto, *Confiteor*, ipſius eſt prius claudere oſtia, quæ ſunt claudenda pro Domorum conſuetudine, poſtea librum præparare. Quamdiu eſt ad Lectorium, ibi non inclinat dum dicitur *Gloria Patri*, vel *Pater noſter*. licet tunc Conventus inclinet, nec pro defectibus ibidem factis veniam capit, niſi poſtquam omnia legenda legit, & librum clauſit.

3. Omni tempore poſt lectionem, regreſſo Lectore ad ſedem ſuam, ſtatim Prior *Benedicite* dicit, & nos reſpondentes, *Dominus*, aliquantulum inclinamus, & in certis quidem ſolemnitatibus fit ſermo, prout notatur in Kalendario. Cæteris autem feſtis, quæ dicenda ſunt pro conſuetudine Domorum, Prior dicit, & antequam incipit Pſalmum *De profundis*, qui de ſtatuto poſſunt petere orari pro ſe, vel ſuis, petant miſericordiam pro quibus, & pro benefactoribus, & Reccommandatis, Pſalmus *De profundis* ſubjungitur.

4. Quo cum ſuis Orationibus, finito, exeunt Novitii, & Dominicis diebus dumtaxat, Monachi omnes ordine antiquitatis publice recognoſcunt culpas ſuas, (*) de defectibus in Divino Officio, de ſtatutis, & cæremoniis male obſervatis, de fractione ſilentii, de abſentia a Divinis, & de tarditate veniendi ad Eccleſiam. Hebdomadarius autem Sacerdos, Diaconus, Cantor, & Lector Refectorii, finita hebdomada, Dominica ſequenti in Capitulo dicunt culpas ſuas de defectibus factis in eiſdem Officiis. Quando vero pro alio legit aliquis in Refectorio, non tenebitur dicere culpam ſuam in Capitulo de lectura Refectorii, nec Lector Hebdomadarius, niſi legerit ſaltem ſemel: recognoſcere etiam tenetur culpam ſuam in Capitulo, qui Conventum errare fecerit, aut qui correctus ab Emendatore errorem ſuum defenderit, vel qui confuſionem aliquam in choro, vel alibi in Conventu fecerit, vel qui tantam moram fecerit veniendi ad Eccleſiam, quod ab Infirmario requiſitus fuerit.

> (*) *Ordinatio anni 1679.* Recognitio culpatũ diebus Dominicis nunquam cõmittatur in abſentia Prioris, Vicarius enim, aut antiquior debet reſpondere, culpas ſuas recognoſcentibus juxta *n. 6. cap. 5. ſecundæ Partis Statutorum*, pœnitentiaſque a Statutis præſcriptas imponere.

5. Dicentes autem culpas ſuas de fractione ſilentii, debent exprimere locum, vices, & qualitates perſonarum, & tenentur diſciplinas cum virgis a Præſidente recipere, niſi ea die celebrare habeant in Conventu, vel niſi ea die ſit communio generalis, vel niſi ex aliqua cauſa rationabili Præſidens diſciplinam in aliam pœnitentiam commutet, & omnes Priores ſervent, & ſervari faciant iſtud ſtatutum de diſciplinis pro fractione ſilentii dandis: alias Viſitatores ſuper hoc provideant. Dicentes etiam culpas ſuas de egreſſu Cellæ inordinato, debent exprimere tempus, & vices.

6. Dum culpæ recognoſcuntur, Capitulum nullus intrare, aut exire debet. Nullus etiam culpam ſuam, vel alterius, præſumat in Capitulo, vel alibi in Conventu defendere. Qui contrafecerit, ad terram comedat, vel arbitrio Prioris pœnæ ſubjaceat graviori.

7. In Capitulo non loquimur, niſi quando confitemur, aut Capitulum tenetur, & tunc etiam nullus loquitur, niſi ea tantum, quæ ad neceſſitatem, vel Religionis obſervantiam pertinere noſcuntur. Secreto autem loqui cum aliquo nulli licet ibidem, vel ubicumque fuerit in Conventu.

8. Quacumque ex cauſa aliquis ſit in diſciplina, nullus audeat pro eo rogare in Conventu, niſi volente Priore.

De Lectore Refectorii, ipſoque Refectorio.

Caput Nonum.

1. Lector Refectorii, Correctorem ad quem pertinet lecturam Refectorii ordinare, & aſſignare, debet interrogare quid legendum ſit, & congruo tempore libros, qui ad legendum ſufficiant, in Refectorium portare.

2. Cum Conventus ingreditur, Lector ſtat verſa facie ad Orientem, ſeu ad menſam Prioris, inclinante autem Conventu ad *Gloria Patri*, & *Pater noſter*, & ipſe inclinat verſa facie ad Conventum *Jube Domne* dicit ſtando ibidem, & eodem modo. Non debet autem ſedere, donec ſedeat, qui præeſt Conventui, nec cooperire caput donec Prior mantile ſuum devolvat, aut ſignum faciat. Quandocumque etiam Homi-

liam a principio inchoat (*a*) caput nudat, & Nos omnes ſimiliter: donec ab eo dictum ſit, *& reliqua*.

3. Hiſtoriam legit celerius, ſermones, & Humilias tardius aperte tamen. & diſtincte legat omnia, ut poſſit intelligi, & tali voce, quod poſſit audiri. Provideant autem Procurator, & Coquinarius, ne in Refectoriu tumultus aliquis, aut vox, niſi ſolius legentis audiatur.

4. Quod Lector, datu ſigno, dicturus eſt, *Tu autem Domine*, vel ultimum verſum lectionis, Caput diſcoperit, & reſponſo a Conventu *Deo gratias*, de lecturio deſcendit, & incliuat verſa facie ad Conventum. Si aliquis de libris, quos attulit, referri debet: Nuvitius, vel ultimus, finitu prandio eum in Eccleſiam, vel Capitulum defert, & ſi plures ſint libri portandi Juniores in ordine Novitium aut ultimum juvant.

5. Lector Refectorii in Refectoriu benedictionem ad prandium, vel cœnam iterare non debet, gratias autem reddit in Eccleſia, vel in Capitulu, nec unquam ſine licentia in Cella ſequentem refectiunem ſumit. Quod ſi in Refectorio cœnam facere voluerit (*b*) nulla ibidem illi pitantia detur, ſed ſit conteutus his, quæ cæteris fuerint Conventualibus miniſtrata, nec tunc aliudquidquam die illa miniſtretur ei in Cella, niſi neceſſitate cogente.

6. Similiter eis, qui faciunt cœnam in Refectorio, nihil aliud die illa, niſi neceſſitate cogeute miniſtretur in Cella.

7. Quando Lector Refectorii diebus Capituli ſupplet io Eccleſia vices Hebdomadariu, Miſſam Conventualem celebrandu, ſupplet etiam ejus vices io Refectorio menſas benedicendo, & gratias agendo: unde eo caſu lectura Refectorii tranſit ad eum pro illa die, cui poſt ipſum contigit ex ordine.

8. Si Lector Refectorii uun potuit inchoare hebdomadam ſuam, quam citu poterit, debet eam recuperare, etiam poſt feriam quintam.

9. In hebdumada Natalis Domini, Lectur Refectorii legit duos dies, ſcilicet in Dominica, & die Natalis Domini, niſi eadem ſolemnitas in eadem Dominica evenerit. Tunc enim ſicut in hebdomada Paſchæ, & Pentecoſtes uno tautum legit die, deinde cæteri per ordinem, & ſinguli dicunt culpas ſuas pro defectibus in lectura poſt expletum Lectoris officium in Domioica ſequenti. Qui autem legit in Circumciſione Domini, diebus etiam Capituli in eadem ſeptimana ſequentibus legere debet, ſicut per annum ſolet fieri, ſed intra Quadrageſimam quandu in una hebdomada occurrunt tria feſta Capituli præter Dominicam, hebdomada illa inter duos Monachos dividitur, & pro duabus hebdomadibus tranſit: Nec ſecundus Lector pro hac vice aliam hebdomadam lectiunis in Refectorio facit.

10. Iutrantes nudamus capita, & veuiente contra ſedes noſtras, inclinamus ad Crucem. *Benedicite*, & ſequentem verſum incipit, qui præeſt Conventui, ſimiliter, & verſum poſt prandium, & cœnam.

11. Menſas autem benedicit, & gratias agit Sacerdos Hebdomadarius, ſi Miſſam ea die celebravit, qui ejus vices ſupplevit, menſas benedicit. Excipiuntur feſta, in quibus totum officium Priuris eſt, & dies ſcpulturæ defuncti. In his enim Prior, vel qui ejus vices agit, menſas benedicit. Similiter quando ſepelitur defunctus in die, in qua alias non fuiſſet in Refecturio comedeudum, Prior, vel qui ejus vices agit, menſas benedicit. Quicumque autem menſas benedicit, debet primo menſam Priuris, ſi Priur in ea ſit comeſturus, benedicere. Deinde menſam Churi ſiniſtri, deinde menſam Converſurum, ſi adſint, & poſtremo menſam dextri Chori.

12. Data benedictione Lectori, umnes incliuamus ad Crucem, & media pars Conventus intrat a parte Superiori Scamnorum, & alia pars a parte iuferiori, tenemuſque nudata capita donec Prior poſt unum, aut alterum verſum lectionis, mantilé ſuum dovolvat, aut aliud ſignum faciat. Sed ueque ſedemus, donec Præſidens ſedeat primus.

13. Apponenti aliquid nobis, & remuventi inclinamus: & ipſe nobis. Iu apponendo autem, & removendo ſcutellas, poſt Priorem, & Huſpites, ſi adſint, & ad meuſam Prioris comedunt: ſemper incipitur a dextra parte Refectorii. Pitantiam in Refectorio appoſitam, nullus ad ſe trahit, donec ille, qui appuſuit, redierit ad ſedem ſuam, & Præſideos ad ſe traxerit ſibi appoſitam pitantiam.

14. Oculos ubique, ſed in Refectorio maxime tenere debemus: ne aliquam murmurandi, vel ridendi materiam oubis afferant.

15. Panem noſtrum, & pitantiam, ita debemus æqualiter ſcindere tam in Refecturiu, quam in Cellis; ut quod reſiduum fuerit, honeſte cuilibet poſſit apponi. Vinum quoque in ſcyphos cum tali quantitate apponendum eſt; ne illud cogamur iu vaſa refundere. Bibentes autem, duabus manibus Scyphum tenemus.

16. Munachus uolens ea, quæ ſibi appoountur comedere: alteri porrigere fas non habet. Scutellas non exponimus, dunec Prior ſuam exponat, & cum duæ ſcutellæ apponuntur: quaodu exponimus eas: unam infra alteram ponimus niſi taotum de cibis illatis remanſerit, quod id facere ſine immerſione nequeamus.

17. Quandu Lector Refectorii dato per Præſidentem ſigno dicturus eſt, *Tu autem*, vel ultimum verſum lectiunis: capita nudamus, nec ſurgimus donec reſponderimus, *Deo gratias*, quando diceudum eſt. Puſtquam vero ſurrexerimus, antequam incipiatur a Præſidente verſus pru gratiarum actione, inclinamus ad Crucem: Et ſimiliter poſt inceptum Pſalmum *Miſerere mei Deus*, quaudu a Refectorio in Eccleſiam pergimus.

18. De Refecturio Nuvitius primus exit, excepto illu, qui præcedit ad aperiendam Eccleſiam, & exceptu die Cœuæ Domini, poſt collatiooem mandati, quia tunc Prior primus exit.

19. Qui præcedentl horæ in Eccleſia immediate ante Refectionem cantatæ non interfuerit,

(a) *Id intelligendum eſt de Homiliis, quarum Evangelium non fuit lectum in Eccleſia, non vero de Homiliis Dominicarum intra Octavas, quarum Evangelium jam fuit lectum in ſolemnitate; tunc enim tantum dicitur Homilia lectionis Evangelica, in Dominica intra Octavas talis ſolemnitatis.*

(b) *Id intelligendum eſt quando Lector non vult uti licentia, ſibi per Superiorem oblata.*

rit, non poterit ad Refectorium poſt illam horam convenire, & qui in Refectorio non fuerit pranſus: cœnam in eo ſumere non debebit. Qui vero prandet in Refectorio, a cœna ſine licentia abeſſe non debet: dummodo Veſperis interfuerit.

20. In Refectorio Monachorum nulli noſtrum licet loqui nec Converſo unquam comedere. Nunquam in Refectorio Converſorum, nunquam in Refectorio Monachorum comedimus, niſi quando juxta Statutum in Refectorio comedere debemus. Nunqnam exceptis propriis Cellis, in aliqua Domo, vel officina, Monachi manducant, aut bibunt, niſi Prior, & Procurator: Nemo autem unquam noſtrum in aliéna Cella.

21. Ad Cœnam in Refectorio, non ova, non piſces, aut aliqua talis pitantia, nec etiam Coquina (a) unquam detur, nec ab aliquo tunc comedatur: Prior, & Procnrator, qui contrafecerint, aut fieri permiſerint, necnon omnes qui comederint; prima die ſequenti ſine Capitulo a vino abſtinere teneantur. Verumtamen in Domo Carthuſiæ, tribus diebns Capituli Generalis, Prioribus in Refectorio cœnautibus aliqua pitantia miniſtratur.

22. In cœuis etiam Cellarum diebus binæ refectionis, ſervetur frugalitas, & Carthuſiana simplicitas. Propterea ſufficere putantes duo ova, aut aliud æquivaleos pro ſingulis; prohibemus omnes ſuperfluos abuſus, tanquam Statutis, & ſobrietati Carthuſianæ Religionis repugnantes.

23. Diebus Dominicis, aut ultimo continenter ſequente feſto quo comeditur in Refectorio poſt cœnam, & peractas in Eccleſia gratias tanquam Chriſti mendici ad Refectorii oſtium panes ſinguli recipimus, eos tradenti inclinantes, & ipſe nobis. Quod ſi in jam dicto feſto jejunium occurrat, poſtridie ad Cellas deferuntur.

24. Abſente Conventu nullos licet in Refectorio admittere ad refectionem ſumendam.

25. In die Cœnæ Domini ad collationem, quæ fit poſt mandatum in Refectorio: nihil omnino præter vinum, & aquam miniſtretur. Nectar quoque, aut alias quaslibet ſpecies vini, & ſpecierum confectiones, nullo unquam tempore in Refectorio miniſtramus.

26. Alienum prorſus eſt a Carthuſiana ſobrietate, & voluntaria paupertate de victualibus murmurare, maxime coram Conventn. Propterea quicumque id facere præſumpſerit, privetur ea re pro qua murmuraverit. Non tamen pro hoc prohibere intendimus, quin quilibet ſuas neceſſitates Superiori exponere poſſit cum modeſtia, & animi reſignatione, ſed volumus Præſidentes Domorum ſibi Subditis neceſſaria juxta formam Ordinis ſufficienter providere, & nihilominus malas conſuetudines contra ſobrietatem, & attritionem noſtri propoſiti ſalutaris in animarum diſpendium circa cibos ſuperfluos, & lautiores omni cum diligentia efficaciter propulſare. Hortamur autem, & obſecramus Subditos omnes in Domino pro ſua ſalute, & totius Ordinis honore, ut cum omni humilitate, manſuetudine, & patientia, in hoc ſuis Prælatis obtemperent, nec inde murmurent, aut Prælatos ſuos aliquatenus inquietent: ſi Divinam, & Ordinis voluerint ultionem evadere.

De abſtinentia, & jejunio.

CAPUT DECIMUM.

1. Secunda, quarta, & ſexta feria ex antiqua conſuetudine pane, & acqua, & ſale, ſi cui placuiſſet, contenti eramus, quod quia dudum in deſuetudinem abiit (b) volumus ut unam adminus in ſeptimana qualibet abſtinentiam omnes Monachi faciant: quos iufirmitas, aut ſenectus, ant debilitas non excuſat, vel alia cauſa, quæ Priori rationabilis videatur. Nec tamen propter hoc antiquam conſuetudinem de faciendis abſtinentiis feria ſecunda, & quarta irritamus, ſeu prohibemus, his qui illam obſervare voluerint, & judicio Prioris potuerit.

2. Nulli detur gratia generalis de abſtinentiis ſemel qualibet hebdomada non faciendis, ſed qui gratiam ſuper his obtinere volent, miſericordiam petant eo die, quo fieri debet abſtinentia; niſi legitimo detineantur impedimento. Nulla autem occaſione diebus abſtinentiæ deputatis butyro, caſeis, aut ovis utimur, quandiu in Domo aliqua Ordinis ſani ſumus: ſimiliter, nec in Adventu.

3. In itinere tamen conſtituti quando Piſces, aut alii convenientes cibi non reperiuntur, prædictis diebus abſtinentiæ uti poſſumus ovis, butyro, caſeis, & ſimilibus lacticiniis. Hoſpitibus etiam, qui de Ordine noſtro non ſunt: permittimus ova, & lacticinia, quando illis veſci licitum eſt, miniſtrari.

4. In Vigiliis Natalis Domini, Aſcenſionis, Pentecoſtes, Corporis Chriſti, S. Joannis Baptiſtæ, Apoſtolorum Petri, & Pauli (c) Conceptionis, Nativitatis, Præſentationis, Purificationis, Annuntiationis, Compaſſionis, & Aſſumptionis Beatiſſimæ ſemper Virginis Mariæ, S.P. Noſtri Brunonis, & omnium Sanctorum, fit abſtinentia, niſi veniant in feſtis duodecim lectionum. Propter hoc tamen non præcipitur abſtinentia frequentior, quam ſemel in ſeptimana.

5. Quando Feſtum duodecim lectionum occurrit in Vigilia Pentecoſtes, abſtinentia fit die præcedenti, & in ipſa vigilia abſtinemns & lacticiniis, etiam in Refectorio. Cum autem Feſtum duodecim Lectionum occurrerit in vigiliis Aſcenſionis, vel Corporis Chriſti, fiat abſtinentia feria ſexta ſequenti, & in prædictis vigiliis abſtineatur a lacticiniis.

6. Cum vigilia Corporis Chriſti, & B. Joannis Baptiſtæ in una occurrerint hebdomada, in vigilia Euchariſtiæ, fiat abſtinentia Ordinis: in altera vero a lacticiniis. Quando aotem Feſtum Corporis Chriſti in vigilia B. Jo: Baptiſtæ occurrerit, fiet abſtinentia feria quarta præcedenti: & ipſo die Euchariſtiæ nec jejunamus, nec a lacticiniis abſtinemus ob reverentiam tantæ ſolemnitatis.

7. Quando vigilia B. Joannis Bapiſtæ, & vigilia Apoſtolorum Petri, & Pauli occurrunt in eadem hebdomada, in prima vigilia fit abſtinentia: in ſecunda vero jejunatur, & dumtaxat a lactieiniis abſtinetur: quod etiam ſervatur in vigilia Viſitationis B. Mariæ.

 8. Quan-

(a) *Vide ſenſum hujus verbi infra num. 20.*
(b) *In antiquis Statutis Secundæ partis hac diſſuetudo tam expreſſa habetur.*

(c) *Hæc abſtinentia fit in vigilia Sancti Nicolai, niſi occurrat in Dominica, quo caſu fit Sabbato præcedenti.*

8. Quando vigilia Annuntiationis accidit feria ſecunda, vel tertia hebdomadæ Sanctæ, abſtinentia non ſit in ipſa vigilia, ſed in die Paraſceves. Quando vero dictum feſtum celebratur infra octavas Paſchæ: ipſius vigilia nec jejunamus, nec a lacticiniis abſtinemus.

9. Si Feſtum duodecim Lectionum feria ſexta hebdomadæ minutionum occurrat, abſtinentia ſit in Sabbato, & pariter ſi Circumciſio Domini occurrat feria ſexta, abſtinentia fiet Sabbato ſequenti.

10. Quando feria ſexta, occurrit Feſtum duodecim Lectionum, abſtinentia ſit feria quarta, deinde devenit ad feriam ſecundam, deinde ad Sabbatum, deinde ad feriam tertiam, deinde ad feriam quintam: Sic quod ſaltem in hebdomada fiat abſtinentia, exceptis Septimanis Paſchæ, & Pentecoſtes, & Natalis Domini, quando accidit in Dominica, aut feria ſecunda, vel Sabbato. Quod ſi feria ſexta feſto impedita fuerit, & occurrat feria tertia, vel quinta jejunium Eccleſiæ: volumus abſtinentiam fieri feria quarta, vel ſecunda.

11. Volumus, ut nihil accipiatur, etiam gratis oblatum pro pitantiis dandis diebus abſtinentiæ deputatis: Sed ſi quid detur, alio die expendatur. Circa pitantias etiam, quæ dantur feria ſecunda, & quarta, & interdum diebus abſtinentiarum; Præſidentes Domorum, & inde Viſitatores diligenter invigilent, ut non indifferenter Statuta relaxentur; Sed penſata locorum & perſonarum qualitate pitantiæ ipſæ moderentur, & reſtringantur.

12. Die, qua debet fieri abſtinentia, Monachi extra proprias Cellas non laborent; nec tunc eis ſpatiamenta, aut recreationes concedantur.

13. In vigiliis Beatorum Jacobi, Bartholomæi, Laurentii, Matthæi, Simonis, & Judæ, Andreæ, Thomæ, & Matthiæ: Jejunium cum commemoratione ſervetur, & fiat.

14. Feria ſecunda, & tertia Rogationum, lacticiniis quidem utimur, ſed jejunium ſervamus: nec etiam ſi tunc feſtum Apoſtolorum Philippi, & Jacobi contingat: illud infringimus.

15. Jejunia temporalia ſuis temporibus cum tota Eccleſia obſervamus, & quoties occurrit Eccleſiæ jejunium, a nobis ſervatur iiſdem diebus, & quemadmodum ipſa Eccleſia ſervat, adeo ut in feſtis etiam ſolemnibus, ſi tale occurrat jejunium, ſemel tantum reficiamur.

16. Ab Exaltatione S.Crucis uſque ad Paſcha non niſi ſemel in die reficimur, exceptis feſtis Capituli extra Adventum, & Quinquageſimam occurrentibus: & minutionum diebus. Et hoc inviolabiliter obſervetur, exceptis Infirmis, valetudinariis, itinerantibus, debilibus, ſenibus, & minutis. Alias vero ſi Prior fregerit, vel fecerit frangi (*a*) ſit extra Sedem ſuam in Eccleſia per quadraginta dies, & ſi Vicarius idem fecerit, ſit Novitius per quadraginta dies.

17. In die tamen ſuſceptionis novi Prioris, & in die Sepulturæ Fratrum noſtrorum, jejunium ſolvitur: niſi tale eſſet quod pro feſto Capituli minime frangeretur.

18. Similiter propter hoſpites noſtri Ordinis, vel etiam extraneos, dummodo graves, & honeſtæ perſonæ fuerint, de ſero ad noſtras Domos venientes, permittimus hoſpitalitatis gratia Prioribus, & Procuratoribus Jejunium, quod non ſit de Eccleſiæ præcepto, frangere.

19. A Paſcha vero uſque ad feſtum Exaltationis, exceptis prædictis jejuniis, & feria ſexta in qua feſtum Capituli non occurrit; iterato reficimus. Verumtamen, ut aliquod ſaltem veſtigium abſtinentiæ priorum Patrum noſtrorum, quam in hoc etiam tempore feria ſecunda, & quarta faciebant, apud nos remaneat, volumus ut feria ſecunda, & quarta hebdomadæ, quæ feſtum Pentecoſtes præcedit, jejunium ſervetur, quatenus per hoc etiam ad tantam ſolemnitatem, & Spiritus Sancti ſuſceptionem melius præparemur.

20. (*b*) Coquinam, ſeu pitantiam nobis miniſtratam, non debemus in craſtinum, neque etiam in Veſperam ſine licentia reſervare.

21. Extra horas refectionis aliquod alimentorum ſumere, aut vinum bibere nulli noſtrum licet, niſi Infirmitas, debilitas, aut alia rationabilis cauſa excuſet. Verumtamen conceditur diebus jejunii ſero cum vino fruſtulum panis ſumere, ne potus noceat.

22. Quoties aliquis noſtrum ubicumque fuerit, ſcienter biberit purum vinum, niſi urgente neceſſitate, toties abſtineat a vino, quando bibere poterit ordinate.

23. Vinum, & cerviſia tali menſura miniſtrentur, ut nulla detur occaſio notabilis exceſſus quod ſi aliqua ſit Perſona Ordinis, quæ incauta ſumptione vini, vel cerviſiæ, patiatur aliquid detrimenti, quoad uſum rationis, vel valetudinem corporis: Priores taliter reſtringant menſuram utriuſque, ut natura ſic habeat neceſſitatem ſuam: Ut tamen nullum in corpore, vel conſcientiæ patiatur detrimentum.

24. Qui ſecundum ſanctiſſimam noſtri Ordinis conſuetudinem a S.Patribus noſtris introductam, omnem eſum, & ſumptionem carnium, & omnium quæcumque ex carnibus quomodolibet conſtent, ſive per modum cibi, ſive per modum potionis, ſeu ſorbitionis ſumantur, a noſtro propoſito abjecimus; Statuimus, ut quicumque noſtri Ordinis Profeſſus, hujus tam laudabilis inſtitutionis tranſgreſſor extiterit, carnes videlicet comedendo, (*c*) ſeu alicui perſonæ Ordinis miniſtrando, aut comedentibus, vel miniſtrantibus conſentiendo, vel non prohibendo cum potuerit prohibere, vel qui infra Domus ſuæ Clauſuram, quibuſcumque perſonis carnes miniſtraverit, ſeu ab aliis permiſerit miniſtrari, nec prohibuerit, prohibere cum valebit: Si Prior, vel Vicarius, aut Procurator hoc fecerit, ipſo facto tanquam ipſius ſui Inſtituti calumniator, & tranſgreſſor, obedientiam perdat, & vocibus, ac locis debitis, & cæteris obedientiis Ordinis careat in æternum. Si vero ſimplex Monachus, aut alia quævis perſona Ordinis extiterit, voce, loco, ac obedientiis carens perpetuo, ad Capituli Generalis voluntatem, carceri mancipetur. Hanc autem laudabilem Conſtitutionem, & omnes Moniales noſtri Ordinis, & eis Præſidentes, de verbo ad verbum extendi volumus, & jubemus.

(a) *Subaudi abſque rationabili cauſa, juxta id, quod exprimitur* cap. 10. num. 17.

(b) *Per verbum iſtud intelligitur ſpecies pulmenti apud Nos in prandio tantum miniſtrari ſolita.*

(c) *Extat excommunicatio a S. M. N. Paulo V. Summo Pontifice lata in eos, qui vellent adhuc uti quomodlibet licentia a Pœnitentiaria Romana, a quibuſdam olim obtenta pro agrotis, in præjudicium hujus laudabilis Conſtitutionis.*

mus. Carnes autem mortuæ nunquam vendantur in Ordine.

25. Diſciplinas, vel vigilias, ſeu quælibet alia Religionis exercitia, quæ noſtræ inſtitutionis non ſunt, nulli noſtrum, niſi Priore ſciente, & favente facere licet.

26. Nullus etiam Prior, vel Subditus, faciet abſtinentias, præterquam ab Ordine conſtitutas.

27. Sed ſi cui noſtrum Prior voluerit injungere, ut plus ſibi indulgeat in cibo, & ſomno, vel alia qualibet re, quam Statutum decernat, aut, e converſo, ſi durum, & grave aliquid præter Statutum ei imponere voluerit, repugnare fas non habemus: ne cum ei reſtiterimus, non ei, ſed Domino, cujus erga nos vices gerit, reſtitiſſe inveniremur. Licet enim multa ſint, & diverſa, quæ obſervamus: uno tamen, & ſolo obedientiæ bono, cuncta nobis fructuoſa futura ſperamus.

De Minutionibus, Raſura, Infirmis, & Medicinis.

Caput Undacimum.

1. Humanæ compatientes Infirmitati, permittimus, etiamſi nullus omnino minuatur, eaſdem recreationes Monachis dari, quæ hactenus diebus minutionum, quando aliqui minuebantur, (a) conceſſa fuerunt. Igitur poſt octavas Paſchæ, poſt ſolemnitatem Apoſtolorum Petri, & Pauli, ſecunda hebdomada Septembris, Septimana ante Adventum, & hebdomada ante Quinquageſimam, licebit per tres dies feriales continuos bis reficere, & recreationes juxta Domorum conſuetudines Viſitatorum Judicio approbatas habere.

2. Et ne ex hujuſmodi minutionibus aliqui abuſus contra Ordinis intentionem, & formam Statutorum noſtrorum, ullo unquam tempore invaleant, aut tolerentur, ſtatuimus, ut minutionum diebus prædictis Divinum officium diurnum, pariter, ac nocturnum eadem gravitate, & devotione perſolvatur, qua cæteris diebus ferialibus ſuper annum ſolet perſolvi. Cui etiam omnes omnino interſint, niſi legitimo aliquo impedimento detineantur, & tunc etiam de licentia Præſidentis; alias beneficium minutionis ejuſdem diei amittant. Quod ut fieri poſſit, taliter per Præſidentes diſponantur ſpatiamenta, uno tantum trium dierum prædictorum dari ſolita intra, vel extra Domum, quod omnes Veſperis intereſſe poſſint.

3. Pitantias autem, quæ dantur prædictis diebus, nolumus excedere pitantias illas, quæ quibuſvis feſtivis diebus anni, in qualibet Domo, dari ſolent. De quibus pitantiis ordinandis prohibemus omnino Monachis, ſe ullo modo intromittere, & hoc Priores, & Viſitatores faciant inviolabiliter obſervari, exceſſus reprimendo, & importunos, ac contradicentes ſua auctoritate compeſcendo, & digne puniendo.

4. Porro ſic minutionum recreationes concedi volumus, ut tamen jejunium ſextæ feriæ propter eas nunquam frangatur. Quod ſi propter aliquod impedimentum non poſſint in una hebdomada continuari tres dies minutionum: In tali caſu liceat anticipare, vel poſtponere dictas minutiones, juxta arbitrium, & diſpoſitionem Præſidentis.

5. Raſura Monachorum fiat per totum Ordinem bis in menſe, in qua ſtricte ſervetur ſilentium.

6. Infirmis ſecundum poſſibilitatem Domus omnia neceſſaria, & expedientia, charitative præparentur. Quia tamen, ſecundum B. Benedicti dicta, ne ſuperflua, vel impoſſibilia petendo vel murmurando ſervientes, ſibi contriſtent, diligenter moneantur attendere, & ut memores arrepti propoſiti, ſicut ſanos Religioſos a ſanis Sæcularibus, ita ægrotos Religioſos ab ægrotis Sæcularibus debere cogitent diſcrepare; nec illa in Eremis, quæ vix in Urbibus inveniuntur, expoſcere. Omnino tamen Prior provideat, ne Infirmi a ſervitoribus, vel aliis negligantur. Verumtamen eſus carnium, cui Ordo renunciavit, nulli noſtrum conceditur, etiamſi ſit leproſus.

7. Prior diſpenſare poteſt circa Infirmos in comedendo lacticinia diebus abſtinentiæ, & in Adventu, & etiam, ſi tamen Infirmitatis magnitudo id exigat, in quadrageſima, in deponendo cilitium, & caligas, & lecti duritiem minuendo: & Converſum, aut famulum, qui eos in cellis cuſtodiat miniſtrando. Procurator etiam, & Coquinarius diligentes, & benigni ſint circa Infirmos, & etiam circa hoſpites, & Mercenarios, quando eos contigerit ægrotare.

8. Infirmus, qui non poteſt Eccleſiam, & Conventum ſequi, debet ſi commode poſſit, intereſſe Capitulo. Quando autem, & quomodo Canonicas horas dicere teneatur, habetur in prima Statutorum parte.

9. Medicinis perraro, & nonniſi urgente neceſſitate, & cum licentia Prioris utimur: Similiter ſine licentia Prioris nullus noſtrum minuitur.

10. Si quæ Perſonæ Ordinis noſtri artis medicinæ fuerint peritæ, in extraneis medicinam nullatenus exerceant, nec etiam in noſtris, niſi in levioribus infirmitatibus, & in quibus nullum veriſimile mortis periculum timeri poſſit: niſi aliud neceſſitas aliquando exigere videatur.

11 Nullus noſtrum propter rupturam, vel alia quacumque cauſa ſe inſcidi faciat, vel alium inſcidat, niſi de licentia Prioris Carthuſiæ, & cum conſilio probatorum Chirurgorum.

12. Nulla Perſona Ordinis noſtri ſuo Priori, aut Viſitatori infeſta ſit pro licentia obtinenda, ut mittatur extra Domum ad Medicos, aut alia loca; alioquin ſit in diſciplina Generali ad Ordinis voluntatem. Priores tamen eis de neceſſariis provideat in Domibus ſuis, prout eorum exiget infirmitas, nec petant pro eis dictas licentias.

13. Natationes, & lotiones Corporum in Mari, Fluminibus, ſtagnis, vel ſimilibus aquis, tanquam parum honeſtas, & periculoſas, omnino omnibus perſonis noſtri Ordinis prohibemus.

De Veſtimentis, utenſilibus Cellæ, & ædificiis conſtruendis.

Caput Duodacimum.

1. Ad veſtitum accipimus tria cilicia, duo lumbaria, id eſt funiculos, quibus renes ſuper car-

(a) *Qui extra tempus minutionem hic præfixum minuuntur, non poſſunt prætendere aliquam recreationem ſibi eſſe concedendam, quia iſtæ recreationes Statutis tantum temporibus annexæ ſunt.*

Digitized by Google

carnem præcingimus; Tunicas magnas, ſive Superiores duas, quæ nec nimis longæ ſint, nec nimis breves; Cucullas totidem, quarum Caputia ſint quadrata, nec duorum palmorum latitudinem excedant, in longum, vel in latum, Tunicellas parvas ad carnem, ſupra tamen Cilicia, tres, Cucullas parvas duas, Caligarum paria tria, Pedulium quatuor, Pelliciam unam magnam, quæ ſine ſpeciali licentia nunquam ſindatur, Sagum pellibus ſuffultum unum, & Sagum ſimplex unum, Cingulum, ſeu Zonam unam, ex canabe, vel ex albo corio, aut ex utroque contextam, Calceos diurnos, & nocturnos, ſeu ſubere, vel ligno compactos, quos a cœno, nive, & pluvia, quantum poſſumus cuſtodire debemus, Pileos duos.

2. Officiales etiam quando terminos exeunt, & Novitii ubique in Conventu, Cappas nigras deferent: (*) quarum Caputia trium palmorum in longitudine, & duorum cum dimidio in latitudine menſuram non tranſcendant. Ex Indulto etiam Apoſtolico, perſonæ Ordinis noſtri poſſunt deferre Pileum, vel Capellum de filtro, Monachi ſcilicet nigrum, Converſi Caſtaneum cum Cappa ejuſdem coloris: in quibus tamen nulla ponatur curioſitas, aut foderatura, vel circumferentia ex ſerico.

(*) *Ordinatio anni 1648.* Priores, & Officiales, & quacunque cauſa, præter quã in ſolo tranſitu accedentes ad Urbes decenter per eas incedant, hoc eſt cum cappa talari ad formam Ordinis, niſi in vicinis a Domibus ſuis vel de remotis, contigerit per pauca dies ex negotiorum occurrentia commorari, & exceptis caſibus improviſis.

3. Verum quoniam tanta eſt Regionum diverſitas, ut frequenter, quod in una eſt neceſſarium in altera ſit ſuperfluum, & ita nulla poſſit certa, & univerſalis lex pro omnibus ſtatui, concedimus in unaquaque Provincia, ſive Natione, omnia illa aut dari, aut negari indumenta, quæ Priorum, & Viſitatorum judicio, & pro Domorum conſuetudine, ac facultate, videbuntur eſſe danda, aut deneganda. Hortamur autem, & obſecramus in Viſceribus Domini Noſtri Jeſu-Chriſti omnes, & ſingulos Priores, & Viſitatores noſtri Ordinis, ut in his, & aliis etiam omnibus ſuorum Subditorum neceſſitatibus, ac veris indigentiis ſublevandis, quantum facultates Domorum patiuntur, cum omni charitate, & promptitudine ſe faciles exhibeant: nec omnino in hoc patiantur ſe juſte reprehendi poſſe.

4. Ad lectum non utimur linteaminibus lineis, ſed laneis dumtaxat, ex aliquo groſſo panno patriæ, nec lectis plumeis, aut matris, ſeu mattalatiis, ſed ſtramine, ſeu paleis ſolummodo, intra craſſam, & aſperam aliquam telam in modum Sacci incluſis, aut etiam ſolummodo deſuper coopertis, vel pro conſuetudine Provinciarum tectis panno craſſiure aliquo. Et præter hæc habemus etiam Pulvinar, & linteamen unum laneum ex panno groſſo, & coopertorium, vel coopertoria juxta conſuetudinem Domorum: & neceſſitatem Perſonarum. Reliqua autem utenſilia Cellæ tam ad menſam, quam ad alios neceſſarios uſus, dentur unicuique quantum neceſſitas, & ratio, judicio Prioris poſtulaverint.

5. Et quoniam ad omnes quidem Monachos, maxime tamen ad nos, humilitatem, attritionemque pannorum, & univerſorum, quibus utimur utilitatem, paupertatem, & abjectionem certum eſt pertinere: injungimus Prioribus, ut tam in induendis ſe ipſis, quam Religioſis, non alios emant, vel emi faciant pannos, quam groſſos, & rudes juxta morem patriæ, & intentionem Ordinis, & omnem curioſitatem, ac ſuperfluitatem religioſæ ſimplicitati, & paupertati contrariam; a ſe & ſibi Subditis removeant.

6. Propterea Cellas ſingulorum aliquoties perſcrutentur, & ſi quid in Veſtibus, libris, Imaginibus, & aliis utenſilibus invenerint ſuperfluum, curioſum, aut Carthuſianæ utilitati, & humilitati incongruum, omnino tollant, atque in utiliorem uſum convertant, ſine ulla perſonarum acceptatione. Nec quiſquam Subditus præſumat inde murmurare, aut ſuum Superiorem inquietare: alias, quoties id fecerit, toties ad terram comedat; aut aliter arbitrio Prioris ob ſuam contumaciam puniatur.

7. Viſitatores etiam in actu viſitationis ſollicite inquirant an iſta obſerventur, & quos invenerint culpabiles, acriter reprehendant; atque ſi opus fuerit qualitatem panni juxta præſens Statutum præſcribant; ſcientes ſe Supremo Judici diſtrictam rationem reddituros: ſi in his negligentes fuerint inventi. Et ideo a ſe ipſis primum incipiant, & quod volunt, & debent in aliis reformare. Id ipſi primum factis exhibeant. Liceat nihilominus Prioribus, & aliis Officialibus extra terminos exeuntibus, veſtes habere non meliores, ſed aliquantulum pro neceſſitate leviores.

8. Nullus Prior, Monachus, vel Converſus noſtri Ordinis in itinere conſtitutus, Mantellum Sæcularem, ſeu Cappam a Caputio ſeparatam portare præſumat: niſi propter imminentia pericula evitanda: alioquin per Capitolum Generale, vel Viſitatores, juxta caſus, & Perſonæ exigentiam puniatur.

9. Porro interdicimus univerſis perſonis Ordinis, ne emant, aut fieri faciant, vel etiam oblata recipiant in ſuos uſus, cultellos, cochlearia, ſchyphos, fuſcinulas, dentiſcalpia, auriſcalpia, Roſaria, ſeu coronas, Cruces, Agnus Dei, & cætera quæcumque ex auro, argento, lapide pretioſo, ſerico, aut ex alia pretioſa, & curioſa materia fuerint, ex toto, vel in parte. Quidquid vero tale quis habuerit, conſignet illud in manus ſui Prioris: qui pro ſua prudentia illud in pios uſus convertet. Ipſos tamen cereos Agnus Dei, & cæteras reliquias aureis, aut argenteis ornamentis incluſas, nullo modo intendimus prohibere, & alienare; ſed volumus ſimpliciter, & honeſte includi, & juxta cujuſque devotionem, de Prioris conſenſu, aut portari, aut etiam in Eccleſia inter alias reliquias ſervari.

10. Libros etiam quoſcumque, deauratos, & inargentatos fieri, vel emi prohibemus: ſimiliter omnia horologia parva portalitia prohibemus; niſi forte ex aliqua cauſa rationabili Priores judicaverint, aliquibus officialibus ea eſſe permittenda: & tunc talia eſſe debebunt, quæ non ſint ullo modo curioſa, & pretioſa, ſed, quæ viliori, & minori pretio emi poſſint. Majora pariter horologia, ſeu excitatoria his tantum permittantur, quibus arbitrio Prioris videbuntur eſſe neceſſaria: & ea talia ſint, quæ nullo modo a Carthuſiana humilitate, & abjectione diſcrepent.

11. Tapetia univerſa, & eorum loco panni virides, ſive aliter quomodocumque colorati, niſi in Eccleſia, & Hoſpitio Nobilium, ubi eſt conſuetudo; & cuſſini picturati, niſi in Eccleſia tantum in uſu apud nos non habeantur.

12. Pelliciolas Vulpinas, & de animalibus ſilveſtribus, & tunicas, ac Cucullas diurnas, de fuſtano, & ſagia, & quaſcumque lineas interdicimus univerſis.

13. Nulla Domus, quæ debet ultra centum ſcuta, quoad ditiores Domos, vel quinquaginta

quoad

quoad mediocres, vel vigintiquinque quoad minores, licite poſſit ædificare aliquod ædificium novum, niſi prius perſolverit tale debitum, aut talem pecuniam habeat, vel de propinquo habitura ſit, quam ſuo tempore pro tali debito reſtituat Creditoribus: niſi forte ruinæ, aut majoris damni periculum immineret, ſi talis fabrica retardaretur, tunc enim, & non aliter poterit fieri.

14. Porro omnia curioſa, & ſuperflua ædificia omnino prohibemus univerſis, (*) ea vero, quæ licet non ſint neceſſaria, utilia tamen, & commoda eſſe videbuntur, nullus facere præſumat ſine conſilio, & conſenſu ſui Conventus, vel ſaltem officialium, & duorum, ex diſcretioribus: & niſi uterque Viſitator Provinciæ debite, & ſufficienter informatus fuerit de commoditate talis ædificii, & de loco, & forma ipſius, & de expenſa neceſſaria pro ejus conſtructione; & quod Domus, quæ vult tale ædificium fabricare, non ſit gravata debitis aut aliis oneribus, ſed bene proviſa ſuis omnibus neceſſariis, & præter hæc habeat, aut habere poſſit pecuniam ad tale ædificium requiſitam. Quibus omnibus bene intellectis: Viſitatores poterunt, & non alias, dare licentiam iſtud ædificandi, quam etiam licentiam, in ſcriptis, ſuis parvis ſigillis munitam, Priori Domus relinquent (*a*) ſi tamen tale ædificium novum indigebit expenſa mille circiter ſcutorum quoad ditiores Domos, vel quingentorum quoad mediocres, vel centum, quoad minores, quæ non diſtant a Carthuſia ultra tres dietas: non poterit ædificari, niſi ultra prædicta omnia, accedat etiam licentia R. Patris. Quod ſi alter Viſitatorum ædificare voluerit, prædictis omnibus conditionibus ſervatis, tenebitur prius convocare ſuum Conviſitatorem cum alio diſcreto Priore: qui examinatis omnibus prædictis, licentiam ei in ſcriptis dabunt, vel ſi non probaverint, denegabunt.

(*) *Ordinatio anni 1602.* Sub pœna abſolutionis præcipimus Prioribus Domorum, ut ſervent §.4. *cap.* 12. Secundæ partis novæ Collectionis Statutorum de Ædificiis, quem declaramus debere intelligi, non de ſolis novis Ædificiis, ſed etiam de reſtaurationibus Ædificiorum antiquorum in quibus ſit notabilis mutatio ſtructuræ.

15. Picturas, & Imagines curioſas, aut aliquid inhoneſti habentes, in Eccleſiis, & Domibus Ordinis, ſive vitreis, ſive in tabulis, lapidibus, parietibus, & locis aliis, tanquam derogantes, & contrarias honeſtati morum, & noſtræ Religionis ſimplicitati, & humilitati, reprehendimus: & ne de cætero fiant inhibemus. Jam factas vero ſi commode, & ſine ſcandalo fieri poſſit, tolli, & amoveri: vel ad honeſtatem, & devotionem reformari volumus. Et quod de picturis, & Imaginibus hujuſmodi, illud & de ædificiis, Veſtimentis, Equitaturis, & earum ornatu, & cæteris rebus curioſis omnibus, ordinamus: ſuper quo Viſitatores diligenter invigilent. (Ordinatio anni 1676. *Ut tollantur abuſus, qui ſæpe irrepunt ex licentiis indeterminate obtentis circa ædificia conſtruenda unde accidit, ut curioſa, ſuperflua, & a ſimplicitate Carthuſiana aliena ædificia ad ædificantis libitum non raro erigantur: ſtatuimus, ut inpoſterum nemini liceat uti licentia generali ædificandi, niſi prius ipſius ſtructuræ veſtigium in plano, & etiam elevationis fabricæ in altum delineatio, fuerint exhibita, & determinata, ac juxta* n.14. cap.12. *Secundæ partis Statutorum noſtrorum a Viſitatoribus prius examinata, tandem a R.P. fuerint approbata, & ſubſignata, quibus poſtea nemini licet aliquid notabile in murorum ambitu addere, demere, aut immutare abſque expreſſa licentia ſub pœna abſolutionis tam inflicta per ordinationem Capituli Generalis anni 1602. quam quoad iſtam pœnam renovamus; ordinantes, ut nullas poſſit ædificia ſub talibus indeterminatis licentiis nunc incepta proſequi, donec præſenti ordinationi ſatisfecerit.*)

De Solitariæ Vitæ Commendatione.

Caput Decimumtertium.

1. De commendatione vitæ ſolitariæ, ad quam ſpecialiter ſumus vocati, pauca dicemus: ſcientes eam a multis Sanctis, & ſapientibus, & tantæ auctoritatis, ut eorum veſtigia non ſimus calcare digni, copioſe commendatam. Noſtris enim ut in veteri, & novo maxime Teſtamento omnia pene majora, & ſubtiliora ſecreta, non in turbis tumultuoſis, ſed cum ſoli eſſent Dei famulis revelata fuiſſe, ipſoſque Dei famulos, cum vel ſubtilius aliquid meditari, vel liberius orare, vel a terrenis per mentis exceſſum alienari cuperent: fere ſemper multitudinis impedimenta vitaſſe, & ſolitudinis captaſſe commoditates.

2. Hinc factum eſt, ut aliquot exemplis ea, quæ diximus declarentur, quod in agrum ad meditandum Iſaac ſolus egreditur; id enim ei non caſuale, ſed conſuetudinarium fuiſſe credendum eſt. Quod Jacob præmiſſis omnibus ſolus remanet, facie ad faciem Deum videt, nominis mutatione in melius, & divina ſimul benedictione ditatur: plus aſſequutus uno momento ſolus, quam toto tempore vitæ, comitatus.

3. Moſes quoque, Elias, atque Eliſeus ſolitudinem, teſtis eſt ſcriptura, quantum diligant; quantumve per eam in divinorum ſecretorum revelationibus creſcant; quoque modo, & inter homines periclitentur aſſidue, & a Deo cum ſoli ſunt, viſitentur.

4. Sed & Hieremias ſolus ſedet, quia Dei comminatione repletus eſt, poſcens dari aquam capiti ſuo, & oculis ſuis fontem lacrymarum, ut lugeat interfectos populi ſui, locum quoque ubi ſe tam ſancto poſſit in opere liberius exercere poſtulat, dicens: Quis dabit mihi diverſorium viatorium in ſolitudine? tanquam hoc in Civitate facere non vacaret: hoc modo indicans quantum impediant ſocii gratiam lacrymarum. Quia etiam cum dixiſſet, Bonum eſt præſtolari cum ſilentio ſalutare Dei. Quam ſalutis præſtolationem maxime juvat ſolitudo: addidiſſetque, Bonum eſt viro cum portaverit jugum Domini ab adoleſcentia ſua: ubi nos plurimum conſolatur, qui propoſitum iſtud pene omnes a Juventute ſubivimus: adjecit, & ait: Sedebit ſolitarius, & tacebit: quia levabit ſe ſupra ſe. Omnia pene, quæ in hac noſtra Inſtitutione ſunt, optime per quietem, ſolitudinem, ſilentium, & cæleſtium rerum amorem ſignificans.

5. Quæ ſtudia, ſuos alumnos quales efficiant, poſtea manifeſtat dicens: Dabit percutienti ſe maxillam, ſaturabitur opprobriis: quorum in altero patientia ſumma, in altero perfecta refulget humilitas.

6. Joannes quoque Baptiſta, quo inter natos mulierum, juxta Salvatoris præconium, major nemo ſurrexit: quid ſolitudo ſecuritatis, quidve utilitatis afferat, evidenter oſtendit. Qui nec divinis oraculis, quibus præditum fuerat, quod ab utero Spiritu Sancto repletus, in Spiritu, & vir-

(*a*) *Vide Ordinationem anni 1676. in fine hujus Capituli — Ut tollantur &c.*

virtute Eliæ Chriſtum foret dominum præventurus: nec mirabili Nativitate, nec parentum Sanctitate ſecurus: frequentiam hominum fugiens tanquam periculoſam, deſerta ſolitudinis tanquam tuta delegit: tamdiu pericula, mortemque neſciens quamdiu Eremum ſolus incoluit. Ubi quid virtutis lucratus, quidve ſit meriti. Chriſti Baptiſmus, & pro Juſtitia mors ſuſcepta monſtravit. Talis enim, eſt factus in ſolitudine, ut dignus eſſet, lavantem omnia Chriſtum ſolus baptizare, & pro veritate nec carcerem, nec mortem declinare.

7. Jeſus ipſe Deus, & Dominus, cujus virtus nec ſecreto juvari nec publico poterat impediri, ut ſuo tamen nobis conſuleret exemplo: priuſquam prædicaret, tentationibus, & jejuniis quaſi probatus eſt in ſolitudine. De quo ſcriptura refert, quod relictis turbis Diſcipulorum in montem ſolus aſcenderit orare. Qui, & imminentis jam tempore paſſionis, Apoſtolos reliquit, ſolus exoraturus, iſto vel maxime inſinuans exemplo, quantum ſolitudo proſit Orationi: quando, comitibus licet Apoſtolis, non vult mixtus orare. Et ne myſterium, hic, nobis omnibus maxime obſervandum, ſilentio prætereamus: idem Dominus, & Salvator humani generis, per ſe dignatus eſt vivum, atque primum noſtri Inſtituti exemplar præbere: cum in deſerto ſolus degeret orationi, & internis vacans exercitiis! jejunio, vigiliis ac cæteris pœnitentiæ fructibus macerans corpus: per arma ſpiritualia, tentationes, & adverſarium noſtrum ſuperans.

8. Jam ipſi per vos conſiderate, quantum in ſolitudine Sancti, ac Venerabiles Patres Paulus, & Antonius, Hilarion, Benedictus, & cæteri vobis innumerabiles, mente profecerint: & probatis ſuavitates pſalmodiarum, ſtudia lectionum, fervores orationum, ſubtilitates meditationum, exceſſus contemplationum, baptiſmata lacrymarum: nulla re magis, quam ſolitudine poſſe juvari.

De Cella, & Silentii obſervatione.

Caput Dacimumquaatum,

1. Cum præcipue ſtudium, & propoſitum noſtrum ſit ſilentio, & ſolitudini Cellæ vacare, juxta illud Hieremiæ: ſedebit ſolitarius, & tacebit, & levabit, ſe ſupra ſe, & alibi: A facie manus tuæ ſolus ſedebam, quia comminatione repleſti me: ideo Cellæ incolam diligenter, ac ſolicite decet invigilare, ne quas occaſiones egrediendi foras, exceptis his, quæ generaliter inſtitutæ ſunt, vel machinetur, vel recipiat, ſed potius ſicut aquas piſcibus, & caulas ovibus; ita ſuæ ſaluti, & vitæ, Cellam deputet neceſſariam, in qua quanto diutius, tanto lubentius habitabit, dum tamen in ea ſe ſe ordinate, & utiliter occupet, legendo, ſcribendo, pſallendo, orando, meditando, contemplando, & laborando, & quam ſi frequenter, & levibus de cauſis exire inſueverit, cito habebit exoſam

2. Si quis ad Cellam venerit volens nobiſcum loqui, vel ad nos intrare, interrogetur prius, ſi Præſidens licentiam ei dederit, aliter ad colloquium non recipiatur, nec intrare permittatur, niſi talis fuerit, de quo ſit credendum, quod ſine licentia non venerit. Qui autem cum licentia venit, non debet ſilenter, & repente intrare: Sed pulſare ad oſtium, & expectare, donec habitator Cellæ ad eum exierit, & tunc hujuſmodi licentiam habens dicit, *Benedicite*.

3. Qui de Ordine noſtro non ſunt, nec ad ipſum Ordinem aſpirant, nullatenus in Cellis noſtris hoſpitentur.

4. Cum aliquis eſt nobiſcum in Cella, primum oſtium ſit apertum, & ſecundum nullo modo ita obſeretur, ut non poſſit a perſonis noſtri Ordinis ingredi volentibus aperiri. Nullus etiam quando in Cella ſolus eſt, ſe ipſum in ea peſſulo, aut aliter includat de die, aut de nocte, niſi ex aliqua cauſa, quam Prior approbaverit. Quod ſi qui deprehenſi fuerint, ſe cum alio, vel alius, in propria, vel alterius Cella, aut alio quovis loco, concluſiſſe, unde vehemens ſuſpicio mali haberetur: præſentis ſtatuti vigore incarcerentur. Si vero illa incluſio tali ſuſpicione careret, arbitrio Prioris puniantur.

5. In Cella alterius quando operamur cum eo, aut viſitandi eum, licentiam habemus. Horas dicere cum eo licet. Cum autem aliquis eſt in alterius Cella, vel alibi per licentiam extra Cellam, audito Completorio ſtatim recedere debet: niſi majorem moram faciendi, ſpecialem licentiam habuerit. Non enim licet Nobis poſt completorium loqui, nec deinde ante Primam, niſi cauſa notabili exigente.

6. Si quis qualibet, vel ſua, vel alterius negligentia pane, vino, aqua, ſale, igneve, aut alia re neceſſaria caruerit, vel inſolitum clamorem, aut ſtrepitum audierit, vel periculum ignis inſtiterit, licebit Cellam exire, & ſubſidium præſtare, vel petere, etſi tanta neceſſitas urget uno vel duobus, vel pauciſſimis verbis, quod res poſtulat, indicare.

7. Qui vero aliter abſque licentia ſilentium fregerit, culpam ſuam recognoſcat, & diſciplinam cum virgis accipiat in Dominica proxime ſubſequenti: ſicut ſupradictum eſt. Et ſi aſſuetus fuerit in frangendo, vino privetur, aut ad terram comedat: vel alia pœna arbitrio Prioris puniatur.

8. Qui per licentiam de Cella exierit: extraneis, vel etiam domeſticis famulis ſine ſpeciali licentia non loquatur. Et ſi licentiam loquendi habeat; nolumus tamen, quod inquirat, aut loquatur de negociis, & regimine Domus, aut ullo modo immiſceat ſe hujuſmodi diebus, niſi a Præſidente ei injunctum fuerit. Non enim expedit habitatori Cellæ noſſe hujuſmodi, quæ ad Officiales pertinent curanda, cum etiam hoc, totius Domus paci contrarium ſit.

9. Silentium ubique, ſed maxime in Eccleſia, Capitulo, Refectorio, Clauſtro, & Raſura ſtrictius ſervare debemus.

10. Cum Novitiis etiam nemo noſtrum loquatur; niſi Prior, Vicarius, & eorum Magiſter.

11. Nullus per oſtium prati, ſeu horti, vel ad feneſtram Cellæ, quæ reſpicit contra hortum communem, debet ad Colloquium recipi: etiamſi dixerit, ſe habere licentiam colloquendi.

12. Monachi non permittant Converſos, & Donatos, vel famulos Domus, ingredi Cellas ſuas abſque licentia, nec etiam cum prædictis ſine licentia loquantur in Domo? nec de negotiis inquirant: alioquin vino priventur, aut aliter arbitrio Prioris puniantur.

13. Monachi in Menſa ſilentium frangentes, ſeptem Pſalmos cum litania dicere tenentur, & ſicut pro prandio, ſic pro cœna pœnam incur-

runt

Digitized by Google

runt memoratam. Priores tamen, & Procuratores, & itinerantes ab hac obſervatione ſilentii, & pœna eximimus. Verum propter verba ſuperflua, quæ tunc facile excidere ſolent dicant prædicti, ſemel tantum in die, in quo ſilentium in menſa fregerint, Pſalmum *De profundis*, *Pater noſter*, *Ave Maria*, cum oratione *Fidelium*, & *Omnipotens &c. qui vivorum*. Circa Infirmos etiam poſſunt Priores ſuper hoc diſpenſare, attenta Infirmitatis qualitate, prout viderint expedire.

14. Cum Patribus Noſtri Ordinis, qui interdum ad Domos noſtras itineris opportunitate, aut neceſſitate negociorum adventant, loqui nobis non licet ſine Præſidentis licentia: hunc ipſi nec quæramus, nec cupiamus, niſi legitima ratio aliud poſtulet. Non enim cultori ſolitudinis, ſilentiique tenaci, & avido quietis conducit, aut alios inviſere, aut ipſum ab aliis viſitari abſque cauſa.

De Colloquio Clauſtri, & Spatiamentis.

CAPUT DECIMUMQUINTUM.

1. Colloquium in Clauſtro commune habemus omnibus diebus feſtis Capituli poſt Nonam, exceptis ſolemnitatibus Nativitatis, & Cœnæ Domini, Paſchæ, & Pentecoſtes: omnibuſque feſtis in Quadrageſima ſuper hebdomadam occurrentibus.

2. Volumus autem, ut eodem die non detur recreatio (a) ſi datur Colloquium Clauſtri: aut non detur Colloquium Clauſtri, ſi eo die detur recreatio.

3. Concedimus etiam ſingulis ſeptimanis, excepta hebdomada Sancta, unam aliam dari Recreationem, ſeu Spatiamentum, ultra Colloquia Clauſtri diebus feſtivis conceſſa: inhibentes propterea omne aliud Colloquium, tam feriæ quintæ, quam hebdomadæ Capituli Generalis, & ſimiliter egreſſum de Cella propter recordationes. Hortamur nihilominus omnes, qui indigent prævidere ſuas lectiones, ut eas prævideant, illo modo, tempore, & loco dumtaxat, quæ Viſitatores in ſuis Provinciis cum judicio Prioris ordinaverint, ut omnia fiant ſine ullo inordinato egreſſu, diſcurſu, aut fractione ſilentii.

4. Quando poſt Nonam in Eccleſia dictam diebus Capituli in Clauſtro convenimus, tunc antequam ſedeamus, qui præeſt Conventui dicit *Benedicite*; deinde ſequitur lectio de Statutis, & Euangeliis; qua finita commune Colloquium habemus; in quu nullus conſulere debet ſecreto, vel ſuſurrare, vel dicere aliquid, quod nolit ab omnibus intelligi, vel audiri: ſed nec tunc alibi loqui licet, quam in ea parte Clauſtri, vel loci, ubi Colloquium habetur; niſi forte pauca verba.

5. Ubicumque autem Colloquium habemus, curandum nobis eſt, maxime coram extraneis, ut caveamus a multiloquio, clamore, & riſu indecoro; & ut ſermones noſtri ſint religioſi, & pii, non vani, ſæculares, vel contentioſi.

6. Priores ſint ſoliciti ad reſcindendum vana, & indiſciplinata Colloquia, & Monachis ſuis, aliiſque ſubjectis firmiter interdicant ne de Dominis terræ, aliiſque Principibus, factiſque ipſorum in Colloquiis, vel alibi verba inordinata habeant contendendo, & partes faciendo. Qui contrafacere præſumpſerint, a Colloquiis excludantur: & pro modo culpæ alias puniantur. Et ſi qui tales contentiones, Dominis, ſive Principibus, ſive Domeſticis eorum revelaverint; ſi Monachi ſint careant voce, & ſi Nuvitii ad Ordinis voluntatem: alii vero ſtatim carceri mancipentur.

7. Hortentur vero, & omni inſtantia inducant ſuos ipſi Priores, ut colloquia habeant de Deo, de Sanctis, de Divinis mandatis, de obſervatione Statutorum noſtrorum, de Virtutibus acquirendis, de extirpandis vitiis, de tentationibus internoſcendis, & ſuperandis, de quatuor noviſſimis, & omnino de bonis, & utilibus ad animæ ſalutem, & profectum ſpiritualem: ſæpius illis commemorantes hæc Beatorum Hieronymi, & Bernardi dicta: Inter ſæculares nugæ, nugæ ſunt, in ore autem Sacerdotis, blaſphemiæ. Et alibi, Nugis aperire os illicitum eſt, aſſueſcere ſacrilegum. Illud etiam Sancti Benedicti Decretum frequenter inculcantes: Scurrilia verba, riſumq; amoventia, æterna clauſura damnamus. Porro murmuratoria, detractoria, turpia, & ſimilia vitioſa verba non ſolum prohibeant Priores, ſed & ſevere puniant, commonentes non ſolum eos, qui detrahunt, vel murmurant, ſed & eos, qui detrahentes, vel murmurantes audiunt, nec reprehendunt, cum utiliter poſſunt, vel ſaltem Priori non denuntiant, peccatis alienis involvi, & communicare.

8. Qui non adfuit Nonæ diebus binæ refectionis, non debet intereſſe Colloquio, & qui non debent intereſſe Colloquiis, non habent Colloquium aliud in illo die, niſi ex ſpeciali licentia.

9. Ad commune colloquium Clauſtri non admittuntur ullo modo extranei cujuſcumque qualitatis, vel conditionis extiterint, niſi ex cauſa rationabili aliquando Priori aliter viſum fuerit, & ſi qui ſine ſpeciali licentia Prioris, vel Vicarii ſe ingeſſerint: recedant Monachi potius quam illos ad Colloquium admittant.

10. Quuties autem ad Colloquium admittuntur extranei, non debemus in reſpondendo eis prævenire Priorem, vel Seniorem, nec ejus, vel alterius ſermonem interrumpere. Et quando aliquis ex nobis, de licentia, vel juſſu Prioris aliquid eis ad ædificationem loquitur: cæteri debent patienter audire, & ipſe, qui loquitur non debet modum excedere. In partem vero ducere aliquem, vel duci, aut quaſi ſecreto aliquid intimare, aut mandare aliquibus, non licet, niſi licentiam dante Priore, quam licentiam non ad nos, ſed ad eos, ſi tanti habeant, pertinet petere.

11. Cum Monachi propter extraneos, vel propter aliam cauſam juſſu Præſidentis in Clauſtrum, vel alium locum, ad commune Colloquium vocantur (*) qui eos convocat non dicit eis *Benedicite*, ſed quiſque cum advenit, ſedenti juxta ſe *Benedicite* dicit. Deinde quamvis Prior præſens non ſit, nec etiam extranei loqui licite poſſunt. Recedentibus autem extraneis, propter quos ad Colloquium convocati ſunt, aut finito tractatu propter quem vocati ſunt, recedunt & ipſi Monachi cum ſilentio, niſi eſſet tunc de Statuto Colloquium, quia tunc niſi vellent,

(*) Vide Ordinationem anni 1610. in fin. hujus Capit. *Mandatum SS.D.N. Pauli PP. V. &c.*

(a) *Recreationis nomine ex præſenti uſu Ordinis intelligenda eſt translatio Colloquii ex Clauſtro in Hortum, ſive alium locum a Viſitatoribus deſignatum, cujus recreationis conceſſio, in libera prudentia Superioris ſemper remanet, ut hic ſatis notantur cum de Jure Statuti non habeatur, ſed dari indigeat ut poſſit haberi.*

Digitized by Google

lent, non tenentur recedere. Pro Hoſpitibus advenientibus, vel recedentibus, non dentur perſonis Ordinis recreationes.

12. Spatiamenta, quæ recreationis cauſa Monachis extra Domum, infra tamen terminos, certis diebus, ut dictum eſt, conceduntur, talia ſint, & taliter ſerventur, ut & omnis levitatis, & cujuſcumque mali ſuſpicio prorſus tollatur, & integritati Ordinis, ac ſalutari profectui animarum non adverſentur, ſed proficiant. Propterea quando ad ea ſpatiamenta exeunt Monachi ſimul exeant, ſimul ſtent, & ſimul redeant, omneſque ductum Præſidentis ſequantur, qui eſt Vicarius, vel eo abſente, quod rariſſime, & non niſi morbo exigente accidere debet, ſenior Monachorum ibi aſſiſtentium, niſi Prior alii ſpecialiter id commiſerit, ob juſtas cauſas. Nec maneant in porta Domus, vel Curia, vel alio Domus loco, nec quaslibet Officinas Domus intrent, ſed recta eant, & redeant. Juniores tamen Monachi paululum ſeparati ab aliis incedant, quamdiu Priori viſum fuerit expedire, adjuncto illis aliquo ex diſcretioribus Monachis. Nec etiam intrent Domus Secularium, etiamſi ſint Coloni Grangiarum noſtrarum. Quod ſi dum exeunt neceſſario tranſitum facere cogantur per Vicinas Villas, aut Villagia, hoc caſu, ſolo tranſitu ſint contenti, ſervata omni modeſtia, & gravitate, ut de ſe ſæcularibus bonum dent odorem. Nec in ipſis ſpatiamentis ſuis comedant, & bibant, (a) nec ſecum victualia portent, etiam intuitu pietatis, & eleemoſynæ. Qui contrafecerit, pro vice qualibet ſemel in Refectorio, præſente Conventu, ad terram comedat, pane, & aqua contentus, & aſſere nudo; et ſi tertio perſeveraverit, Præſidentis arbitrio, prout caſus exegerit, gravius puniatur. Et qui eis victualia miniſtraverit, ſi inferior Priore fuerit, eidem pœnæ ſubjaceat. Prior vero ſi in hoc exceſſerit, Viſitatorum arbitrio pariter puniatur. Nec Viſitatores, quanto minus Priores, poſſint ſuper hoc diſpenſare, aut licentias dare, vel Conſtitutionem iſtam quomodolibet relaxare.

13. Omnino vero prohibemus ne ullo unquam tempore, vel modo in ipſis ſpatiamentis Monachi pernoctent, omnes licentias ſuper hoc, præſenti Statuto omnino revocantes, & prohibentes, ne ullo modo concedantur, & qui eas poſtulaverit, habeatur pro perſona parum zelante gravitatem, & honeſtatem noſtri Ordinis, & regularem Monachorum noſtrorum diſciplinam.

14. Monachi in ſpatiamentis, & alibi coram Sæcularibus, vel in Conventu, non deferant in capite calanticas lineas, aut ſericas, ſed laneas tantum ſub Caputio.

15. Domus Ordinis, quæ non habent terminos ſpatiamentorum ſibi per Ordinis auctoritatem aſſignatos, vocent Viſitatores illius Provinciæ, qui eis aſſignent terminos, ſecundum Ordinis honeſtatem, competentes. Et hæc eadem in Domibus novis recipiendis de cætero diligenter obſervent Priores; quibus dictarum Domorum novarum receptio committetur. Termini autem in novis Domibus limitati, vel limitandi per Viſitatores, aut Priores adhoc deputatos, vel in poſterum deputandos, in ſcriptis præſententur Capitulo Generali proxime ſubſequenti, & ibi rationabiliter examinati, per Diffinitores approbentur, & confirmentur, vel etiam, ſi eis viſum fuerit, infirmentur. Quod ſi Domus aliqua terminos ſibi de novo limitatos ſubſequenti Capitulo neglexerit intimare, lapſo illo Capitulo, ante confirmationem, Monachi illius Domus terminis prædictis non gaudeant: nec ad eos exire poſſint pro ſpatiamentis.

ORDINATIO ANNI 1610.

Mandatum SS. D. N. Pauli PP. V. Nobis inſinuatum de habenda lectione Sacræ Scripturæ in Domibus inſignioribus Ordinis noſtri qua decet animi demiſſione, & reverentia ſuſcipientes, eique ut debemus, & ſemper aſſuevimus humillime obtemperantes, præcipimus omnibus, & ſingulis Prioribus dictarum Domorum, ut in dictam lectionem fieri curent in ſuis præfatis Domibus juxta diſpoſitionem, & formam a R. P. præſcribendam habita ratione moderationum ejuſdem SS. D. N. præcedentiam ordinationum.

N O T A.

Mens mandati Apoſtolici, ejuſque finis attendenda ſunt, Ea autem ſunt, ut ſufficienti ſaltem Monachorum eruditioni provideatur, qui ad Sacerdotium promovendi, & ad confeſſiones audiendas ſæpius deputandi, adhuc munia neceſſario diſponi debent, per ſtudium, & lectionem eorum, quæ ad id conducunt. Unde merito lectio iſta debet maxime inſtitui, de his quæ ad Sacramentorum adminiſtrationem, & moralem Theologiam pertinent. vide Decretum SSmi Domini Noſtri Clem. PP. VIII. editum anno 1599., & a SSmo D. Noſtro Urbano PP. VIII. renovatum, in Bullario relatum, Tom. 4., & ibi num. 2. reperies, quomodo Decretum Sac. Conc. Trid. ſuper hac re debeat intelligi.

De Operibus Communibus.

CAPUT DECIMUMSEXTUM.

1. Opera communia ter triois diebus in anno fiant: in quibus Monachi circa mundationem Pannorum Eccleſiæ, aut aliud honeſtum opus occupantur judicio Priorum.

2. Prima opera fiunt ſecunda hebdomada Paſchæ, alia, ſecunda hebdomada poſt feſtum Apoſtolorum Petri, & Pauli, tertia, prima hebdomada poſt feſtum S. Michaelis. Quod ſi aliquo die operum, ſit feſtum Capituli vel abſtinentia, vel indiſpoſitio temporis quoad exteriora, propter hoc non transferuntur opera ad aliam hebdomadam, ſed pro die, qua ceſſatur ab opere, alia die ejuſdem hebdomadæ laborabitur. Verumtamen ſi dictis temporibus propter aliquod impedimentum occurrens non poſſint commode fieri, ante, vel poſt, prout commodius erit, ſupplebuntur.

3. Porro prima die in Cœmeterium convenimus ad preces faciendas, prout in prima parte deſcribuntur, poſt quas dicto a Priore, vel Vicario *Benedicite*, ad operandum eximus.

4. Cum aliqui ex Monachis alicui operi mancipantur, ipſi quidem loquuntur ad invicem; cum ſupervenientibus vero nequaquam, niſi Priore præſente, aut de ejus licentia.

5. Quando adjutorium pro aliquo opere perficiendo quærimus, debemus exprimere quos, & quot habere volumus, & quamdiu. Alias ſi prima die opus noſtrum non compleverimus, die ſe-

(a) *Potus hic intelligitur de aqua cruda Fontis, qui in via occurrit.*

ſequenti de illa licentia data, niſi expreſſum fuerit, nos juvare non poſſumus, ſed pro adjutorio licentiam denuo petimus.

6. Qui ſcribere, aut aliud opus facere ſcit, & poteſt, ſi monente Priore, ut id faciat, acquieſcere noluerit, a vino abſtineat, aut etiam gravius puniatur arbitrio Prioris.

7. Quicumque in quacumque obedientia, cujuſlibet agit vices, nihil omnino in ea ſine licentia mutare permittitur. In Cellis quoque ipſis, nihil niſi prius oſtenſum, & conceſſum mutari, fierive ſinitur, ne Domus laborioſe factæ, curioſitate deteriorentur, vel deſtruantur.

De Novitio.

CAPUT DECIMUMSEPTIMUM.

1. Novitios antequam vigeſimum annum attigerint, recipere non ſolemus, ſi tamen aliqui minoris ætatis poſtulent admitti, qui Prioris, & majoris partis Conventus ſint doctrina, devotione, maturitate, & corporis viribus ſufficientes ad portanda onera Ordinis, concedimus illos poſſe recipi ad probationem, dummodo octavum decimum annum ſaltem attigerint.

2. Cum Bigami de jure ſint privati Tonſura, & omni privilegio Clericali, inhibemus ne recipiantur ad habitum Monachorum; quia fieret injuria Ordini Clericali. Si ſecus fuerit attentatum, talis receptio, ſed & profeſſio ſi inde fuerit ſubſecuta, nullius ſit valoris.

3. Nullus etiam conjugatus, altero Conjuge in Sæculo remanente, etiamſi in hoc auctoritas Epiſcopi Diœceſani, & conſenſus in Sæculo remanentis intervenerit, recipiatur ad Ordinem noſtrum ſine ſpeciali licentia Capituli Generalis, vel R.Patris. Eum etiam, qui ſola promiſſione per verba de futuro alicui mulieri ligatus fuerit, facile non recipimus, propter inquietudines, & tumultus inde evenire ſolitos.

4. Nullus inſuper in alia Religione, cujuſcumque nominis fuerit jam profeſſus ad Ordinem noſtrum recipiatur, etiam habita ſui Superioris licentia: niſi per licentiam R.P.Carthuſiæ, vel Capituli Generalis.

5. Qui habent aliquod perpetuum corporale vel ſpirituale impedimentum, quominus ad Sacros Ordines licite promoveri, aut in eiſdem miniſtrare poſſint: nullatenus admittantur ad annuam probationem, vel profeſſionem. Nec pariter recipiantur Novitii, qui non ſunt in membris ſuis, vel corpore bene diſpoſiti, nec ſufficientes ad portandum onera Ordinis.

6. Monemus omnes Priores, & Conventus, ut in receptione Novitiorum ſint magis ſolito circumſpecti, & ea, quæ de ipſorum receptione hic continentur, ſtudeant diligentius obſervare (*a*), de ſufficientia maxime, & moribus inquirendo, & illorum converſationem, ſaltem per Menſem in habitu Sæculari, ante receptionem ad habitum comprobando.

7. Priores, quorum Conventus propter paupertatem dividuntur, nullos valeant interim Novitios recipere abſque licentia R.P. vel Capituli Generalis. (*b*)

8. A Novitiis, ſeu ingredi volentibus Ordinem noſtrum, nihil a quoquam noſtrum penitus exigatur, aut petatur. Qui enim ab eis quidquam exigit, & recipit, ſententiam excommunicationis incurrit ex Conſtitutione Urb. PP.V. quæ incipit -- *Sane ne in vinea Domini*. Quod ſi Prior aliquid exegerit, ſit extra Sedem ſuam in Eccleſia quadraginta diebus & totidem ſine miſericordia, infra ſex Menſes, faciat abſtinentias. Si Procurator, vel alius exegerit, ſit Novitius per quadraginta dies, & totidem in Capitulo recipiat diſciplinas, Prioratumque Prior, & procurationem Procurator amittant: ſi eis conſentientibus exactio jam venit ad effectum. Si tamen Novitius, aut ingredi volens Ordinem noſtrum libere aliquid, & ſine omni pacto, nullaque præcedente petitione, dare voluerit, libere poterit recipi, & juxta voluntatem dantis expendi: dum tamen talis voluntas non deviet a rigore Statuti, nec per eam lapſus aliquis in ordine fiat. Qui contra fecerit, pœna, quæ Statutorum tranſgreſſoribus imponitur irremiſſibiliter puniatur.

9. Verumtamen ſequentes Sacri Concilii Tridentini Conſtitutionem declaramus quod nulla donatio alia, quam pro victu, & veſtitu, nullaque obligatio, aut renunciatio per Novitium facta, etiam cum juramento, vel in favorem cujuſcumque cauſæ piæ, valet, nec effectum ſuum ſortiri poteſt, niſi ſecuta Novitii ipſius profeſſione, quam ſi non fecerit Novitius, talis donatio etiam cum hujus favoris expreſſa renunciatione etiam jurata, ſit irrita, ac nullius effectus. Propterea bona Novitiorum, ante profeſſionem emiſſam, nullus alienet, vel alienari, etiam Novitio volente, permittat: Sed eorum omnia adinſtar depoſiturum fideliter cuſtodiantur, & ſi contingat eos ante profeſſionem a nobis recedere, omnia es integro, quæ ſua erant, eis reſtituantur.

10. Quando aliquis venit ad nos volens fieri Monachus, primo interrogatur a Priore in privato: quo motivo, & qua intentione hoc velit. Deinde examinatur, ſi tantum habet literatum, quantum ſufficiat Monacho, & Religioſo ad Sacerdotium promovendo: & ſi cantare poteſt. Poſtea inquiritur, ſi in aliqua Religione profeſſionem fecerit; ſi non ſervilis ſed liberæ ſit conditionis; ſi uxoratus, aut Bigamus, ſi unquam pro materia fidei purgatus fuerit per RR. Inquiſitores de vehementi ſuſpicione, aut etiam vehementer ſuſpectus de fide fuerit, ſi homicidium voluntarium aliquando perpetravit, ſi ullum habet impedimentum corporale, vel ſpirituale, quo minus ad Sacros Ordines poſſit promoveri, aut in iiſdem miniſtrare, ſi habet morbum incurabilem, ſi debet alicui, vel aliquibus pecunias, aut aliquid temporale. Monetur etiam, & ſuadetur ei, omnibus, qui adverſum eum aliquid habent juxta Evangelium reconciliari: aut ſi quid aliquem defraudavit reſtituere, ſi habet unde. Poſtremo proponuntur ei dura, & aſpera, totaque vitæ noſtræ, quam ſubire deſiderat, ratio, vilitas, & aſperitas: prout fieri poteſt ante oculos ponitur. Quod ſi Prior eum ad omnia paratum, & ad onera Ordinis ſufficientem putaverit; nihilominus converſationem ejus ſaltem per menſem, in habitu Sæculari antequam recipiatur ad habitum noſtrum comprobabit, & interim mittet ad Cellas Monachorum, quos ipſe judi-

(a) *Vid. Ordinationem anni 1679. in fin. hujus Cap.* Sollicite invigilent &c.

(b) *Vid. Ordinationem anni 1597. in fin. hujus Cap.* Cum certo conſtet &c.

Digitized by Google

judicaverit idoneos eſſe, ut illum examinent, & videant, an receptibilis ſit.

11. Porro nullus Prior recipiat aliquam perſonam ad habitum Ordinis ſine totius Conventus, vel majoris partis voluntate, & conſenſu (a) propterea poſtquam ſufficienter fuerit probata converſatio poſtulantis, certo die proponetur Conventui; ac primum quidem coram toto Conventu interrogabitur, ſi in aliquo Ordine profeſſionem fecerit, ſi liber, & non ſervilis conditionis, ſi Matrimonii vinculo ſolutus, ſi abſque incurabili morbo, ſi poſſit ad Sac. Ordines aſcendere, ſi de debitis ſatisfecerit, ſciturus quod ſi ſuper his veraciter non reſponderit, ſi aliquid celaverit, poterit etiam poſt profeſſionem expelli.

12. Poſtquam ad hæc reſponderit: Secedit; & Conventus de ejus deliberat receptione. Quem ſi recipiendum judicaverit, rurſus eum revocat: & tunc ipſe toto corpore proſtratus miſericordiam poſtulabit. Deinde ad juſſum Prioris ſurgens ſupplicabit propter amorem Dei, ſe ad probationem ſub habitu Monachali recipi pro præbendario, & humillimo omnium ſervo. Cui tunc Prior proponet, quot, & quanta ſint dura, & aſpera io Ordine noſtro toleranda, quam ſit prolixum Divinum Officium, diurnum pariter, & nocturnum, quanta ſit victus, & veſtitus auſteritas, quanta Cellæ, & ſilentii obſervantia, quam ſit arcta obedientia, paupertatis, caſtitatis, ſtabilitatis, & novæ vitæ ſemita, quam difficilis ſui ipſius in omnibus abnegatio. Denique tota vitæ noſtræ ratio, vilitas, & auſteritas: prout fieri poteſt, illi ante oculos ponetur.

13. Ad quæ ſi imperterritus manens, reſponderit, ſe de ſola Dei pietate Fratrumque orationibus confiſum, ea prout divina conceſſerit clementia impleturum. Tum demum ad pedes Prioris genuflectens, junctas manus inferat infra manus Prioris, & Prior ex parte Dei, & Ordinis, & ſua, & Fratrum concedat ei ſocietatem Ordinis, & proponat eidem, quod ante profeſſionem libere poterit exire: & quod viciſſim erit in noſtra libertate, & poteſtate ipſum emittere ſi nobis (quod abſit) non placeret converſatio ejus. Quo facto recipitur in oſculo Pacis a Priore prius; deinde a cæteris omnibus, qui ſi ſtatim non ſit paratus indui, certus, ei uſque ad quem veniſſe debeat, terminus non nimis remotus dabitur: ad quem ſi non venerit, nos non teneamur eidem. Ad datum autem terminum veniens, ſtatim poſt ſupplicem io Conventu poſtulationem induitur.

14. Sciendum autem, quod abſente Priore nullus Novitius poteſt recipi, niſi de ſpeciali licentia Prioris, Recepti tamen ad ſtatutum terminum venientes, Priore multum remoto, nec brevi reverſuro; poſſint a Vicario, & Conventu indui, & incellari.

15. Die quo induitur Novitius, poſtquam indutus eſt, & præparatus, ducitur ad Eccleſiam, & inſtruitur, ut ad gradum Altaris faciat orationem ſuam. Interim Conventus cantat in Eccleſia verſum, *Veni Sancte Spiritus*, quo finito, Prior dicit preces conſuetas in prima parte deſcriptas. Quibus dictis ducitur Novitius ad Cellam, Conventu cantante Pſalmos, *Miſerere mei Deus*; *Quam dilecta*, *Memento*. Si tamen unus, aut duo ſufficere poſſunt, unus tantum aut duo dicantur. Eundo ad Cellam præcedit Prior cum Stola, & Sparſorio, ſequitur Novitius: Deinde Conventus præcedentibus ſenioribus. Veniens autem Prior ad Cellæ oſtium aſpergit Novitium, & ipſam Cellam dicens, *Pax huic Domui*; tenenſque manum Novitii introducit eum, & ducit ad Oratorium, ubi flexis genibus orat, & interim finito a Conventu Pſalmo, vel Pſalmis: Prior conſuetas, ut alibi habentur, preces dicit. Quibus completis, injungit Novitio Cellæ, & aliorum, quæ ad Ordinem noſtrum pertinent obſervantiam, & exercitium, in remiſſionem peccatorum.

16. Commendatque eum uni ex Monachis, quem magis idoneum ad hoc cognoverit, nulla habita ratione antiquitatis: qui eum horis competentibus viſitans, inſtruet ad horas dicendas, & cæteras obſervantias Ordinis, quas Novitium ignorare non oportet. Ad quem etiam pertinebit, ipſius Novitii mores informare, in ſpiritualibus exercitiis eum dirigere, & tentationibus ejus remedia opportuna adhibere; debebit tamen unus, & idem omnium Novitiorum curam habere.

17. Novitii opportuno tempore moneantur, & inſtruantur a Magiſtris ſuis ad faciendam confeſſionem generalem; quam debent facere Priori antequam ad profeſſionem admittantur. Priores autem ex Indulto Apoſtolico poſſunt abſolvere eos, qui noſtro Ordini volunt aggregari poſtquam habitum ſuſceperint, a ſententia excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, quibus ſunt forſitan innodati, & ſuper irregularitate prius contracta diſpenſare, & a votis in Seculo factis abſolvere, ſi in Ordine perſeveraverint: niſi caſus adeo eſſet gravis, & enormis quod ſuper eo Sedes Apoſtolica merito eſſet conſulenda, & proviſo, quod ſi eſſent pro debito excommunicati, ſuſpenſi, vel interdicti, ſatisfaciant quibus tenentur.

18. Novitii pecunias, & alias res ſuas, quas ſecum forte attulerint, ex integro Priori reddant, ut non ipſi, ſed Prior, vel cui Prior injunxerit, eas fideliter ad inſtar Depoſitorum, cuſtodiat.

19. Novitius nec reprehendit, nec publice reprehenditur: ſed cum offendit, inſtruitur a Priore, vel a Vicario, aut a Magiſtro. Non debet manere in colloquio communi, nec de negotiis Domus ſe intromittere: nec quærere licentiam ut poſſit aliquem viſitare.

20. Infra tempus probationis, non Miſſam in Conventu, non Euangelium, non Epiſtolam dicit: nec ad Ordines mittitur, ſed hebdomadam cantus facere, & tam in Eccleſia, quam Refectorio legere poteſt: quam cito ſibi fuerit injunctum a Priore. Et ſi Sacerdos fuerit, poteſt ad arbitrium ſui Prioris Miſſas privatas celebrare.

21. Porro Sacerdotes, qui de Sæculo veniunt ad Ordinem, ſi in Miſſarum celebratione, & obſervantiis Regularibus formæ Ordinis ſe noluerint conformare, vel in ſuſtinenda ſua opinione fuerint obſtinati, vel in modo vivendi ſingulares; ad profeſſionem nullatenus admittantur: quoniam per tales perſonas olim multa in Ordine ſcandala pervenerunt.

22. Si

(a) *In æqualitate parium, par. Prioris in poſterum non debet prævalere, quia tunc revera non eſt major pars Conventus, prout hic requiritur.*

22. Si intra tempus probationis Priori evidenter conſtiterit, juſtis, & rationabilibus cauſis nullo modo Novitium eſſe ad profeſſionem admittendum, & judicaverit non expedire, aut non decere, ut eas cauſas Conventui manifeſtet: poterit illum etiam irrequiſito Conventu emittere; adhibito tamen conſilio Vicarii, & alterius ex diſcretioribus Conventus: ſed poſtea aliquam ſui facti rationem Conventui aſſignare debebit. Si tamen nullum adſit periculum, aut ſcandalum, ſi dictas cauſas Conventui aſſignaverit: debebit antequam illum emittat proponere eas Conventui.

23. Novitii Ordinis noſtri, nec a Prioribus, nec ab aliis, modo quolibet ſubtrahantur quod ſi quis fecerit: legitime puniatur.

24. Si Novitius ante profeſſionem lepram incurrerit, non faciat profeſſionem: tamen ſi in Domo remanere voluerit, charitative ei providebitur de neceſſariis.

25. Si Novitius exierit, & poſtea denuo receptus fuerit, poſt ſecundam receptionem probabitur per annum integrum antequam profiteatur.

ORDINATIO ANNI 1679.

Solicite invigilent Priores educationi ſpirituali Novitiorum, & juniorum Monachorum, ſciantque nihil majoris eſſe momenti in Ordine, in quo olim nominabantur in ſingulis Provinciis, Examinatores Novitiorum ſicut nunc nominantur Viſitatores, cum ex hac educatione pendeat fere omnis profectus ſpiritualis, ac proinde obſervantiæ regularis vigor apud Monachos præſertim ſolitarios, prout nos ſumus, quibus ſi deſit vitæ, & militiæ ſpiritualis Theoria, quam bene ad praxim poſtea redigant, & diſcretio ex prudenti, & devota directione aſſumpta, ſicca ſit eis ſolitudo, & parum proficua. Super quibus ſolicite etiam inquirant Viſitatores, atque etiam interrogent de circumſpectione an ſervetur in admiſſione poſtulantium, & receptione Novitiorum, ut ii tantum apud nos recipiantur, quorum vocatio ſit bene probata, & corporis animique diſpoſitio ad Ordinis exercitia idonea, nec unquam detur locus indiſcretis favoribus, humanis reſpectibus, ac imprudentibus compaſſionibus, aut affectibus, quibus via paratur ſub prætextu charitatis, ad clades, & ruinas obſervantiæ Regularis, Ordinibus Regularibus obvenientes, ex indevotione, ineptitudine, aut imbecillitate receptorum; qui poſtea ſæpius ſunt cæteris in vita laxioris exemplum, aut in ſcandalum, & ſi quos Priores in re tanti momenti, ex qua totius vitæ religioſæ ratio, totiuſque Ordinis bonus ſtatus dependet, remiſſos, aut culpabiles invenerint, denuncient illos ſtatim R. Patri, aut Capitulo Generali, ut congruum apponatur remedium, nec multiplicari ſinatur gens apud nos abſque magnificatione lætitiæ. Directorium autem Novitiorum ad calcem præſentium Statutorum imprimi ordinatum, ubique ſervetur, habita tamen aliqua Regionum ratione, quoad temporis diſtributionem, juxta ordinationem Viſitatorum a R.P. approbandam.

ORDINATIO ANNI 1597.

Cum certo conſtet ex bona, vel in alia receptione, & inſtitutione Novitiorum profectum, vel defectum Ordinis noſtri, tam in numero, quam in merito perſonarum præcipue pendere, & in parvis Domibus, in quibus pauciores, quam octo utiles Monachi reſidere ſolent, qui Divinum officium cum notu integre non perſolvunt, non poſſint Novitii ſufficienter ad omnia, quæ ſunt Ordinis inſtitui: Ideo confirmantes ordinationem factam annis 1594., & 1595. ſtatuimus, ut in dictis parvis Domibus non recipiantur, nec retineantur Novitii, ſed in his dumtaxat, in quibus Divinum Officium etiam nocturnum cum nota cantatur, & Regularis obſervantia perfectius cuſtodiatur. Quando autem Profeſſi in hujuſmodi Domibus Conventualibus ad parvas Domos mittentur, ſic omnino in illis ſuſcipiantur, & neceſſariis foveantur ac ſi illarum eſſent profeſſi, habeantque vocem in omnibus tractatibus, non tamen in electione novi Prioris, quam non faciant habitatores parvarum Domorum, ſed per Capitulum, aut R. P. Carthuſiæ illis providebitur de Superiore.

De Profeſſione Novitiorum.

Caput Decimumoctavum.

1. Nullus, qui minori tempore quam per annum poſt ſuſceptum habitum in probatione ſteterit, ad profeſſionem admittatur. Profeſſio autem ante facta, ſit nulla, nullamque inducat obligationem ad Ordinis obſervantiam, aut ad alios quoſcumque effectus.

2. Profeſſionem tacitam in noſtro Ordine non habemus, neque permittimus; ſed omnes volumus eſſe expreſſe, & publice profeſſos.

3. Cum tempus quo Novitius profeſſionem facere debeat inſtiterit, ſi receptibilis apparuerit, & in duobus feſtis Capituli in petendo miſericordiam ſedulus fuerit: non in primo, ſed in ſecundo feſto, dies ei quo in totum ſuſcipi debeat certus aſſignabitur, ſi perſeveraverit pulſans, & facultas ei libera ſua omnia quomodo, vel quibus placuerit diſtribuendi, tribuetur.

4. Nulla perſona Ordinis aliquid omnino petat a Novitio profeſſionem facturo de rebus ipſius, etiam intuitu pietatis, & eleemoſynæ dandæ quibuslibet perſonis: Sed Novitii permittantur libere diſponere de rebus ſuis, prout voluerint. Qui contra fecerit, arbitrio Prioris acriter puniatur.

5. Quod ſi aſſignato die perſeveraverit pulſans, optatus ei tribuetur aſſenſus; eique dicetur quod ad Miſſam ſit profeſſionem facturus, & communicaturus, ſicut in prima parte deſcribitur.

6. Tunc ipſe, vel alius pro eo, profeſſionem ſub hac forma, & verbis ſcribet. Ego Frater N. promitto ſtabilitatem, & obedientiam, & converſionem morum meorum coram Deo, & Sanctis ejus, & Reliquiis iſtius Eremi, quæ conſtructa eſt ad honorem Dei, & Beatæ ſemper Virginis Mariæ, & Beati Joannis Baptiſtæ: in præſentia D. N. Prioris. Et in hujus profeſſionis fine, ipſemet Novitius manu propria ſignum Crucis depinget. Quamvis autem Eccleſia ſit conſtructa ad honorem alterius Sancti, quam Beatæ Mariæ, aut B. Jo. Baptiſtæ; non tamen mutabuntur prædicta verba profeſſionis.

7. Porro nullus Novitius profeſſionem facere poteſt, niſi proprio Priore præſente, & celebrante, vel alio Priore Ordinis noſtri per voluntatem ejus, ſi legitime fuerit præpeditus. Rectores tamen Domorum incorporatarum Ordini poſſunt Novitios ad profeſſionem recipere, ubi Priores ad hoc vocandi diſtant ultra unam dietam. Et tunc in ipſa profeſſionis forma, & ſcriptura,

mu-

mutabitur Prioris nomen, in nomen Rectoris.

8. A parentibus Novitii, nec ex parte Novitii, nec alicujus noſtrum, quidpiam ad cibum, potumve pertinens petatur. Verum ſi ultro offerant, quod Carthuſianæ ſobrietati, & modeſtiæ non repugnat, nequaquam reſpui debet.

9. Cum noſter Ordo unus ſit in multis diverſarum Nationum Domibus: & una profeſſionis forma ſervetur ab omnibus, quæ iterari non debet: volumus omnes, & ſingulas ejuſdem Ordinis perſonas, contentas eſſe ſua profeſſione prima, prohibentes omnino, ne quis ſecundam faciat, quam ſi fecerit, declaramus nullam eſſe.

10. Ordinem, ſeu locum ubique in Conventu eum cuncti tenemus, quem ſingulis ſuus dedit adventus: niſi forte Prior de conſenſu Conventus, vel majoris partis, aut R. Pater aliquem ſuppoſuerit, vel præpoſuerit, ob certam cauſam. Quando autem duo Novitii ad aliquam domum veniunt; qui poſterior venit, ſi prius profeſſionem fecerit, primus deinceps remaneat.

11. Profeſſione facta, qui ſuſceptus eſt, ita ſe ab omnibus quæ mondi ſunt intelligat alienum: ut nullius prorſus rei, nec ſui quidem ipſius, ſine Prioris ſui licentia habeat poteſtatem. Cum enim ab omnibus, qui regulariter vivere decreverunt, obedientia magno ſtudio ſit ſervanda, a nobis tamen tanto devotius, & ſolicitius, quanto aſperius, diſtrictiuſque propoſitum ſubivimus: ne ſi, quod abſit, illa defuerit, tanti labores non ſolum careant præmio: ſed & ſupplicium damnationis incurrant. Hinc enim Samuel, Melior eſt, inquit, obedientia, quam victimæ: & auſcultare, magis quam offerre adipem arietum: quoniam quaſi ariolandi peccatum eſt, repugnare, & quaſi ſcelus idololatriæ, nolle acquieſcere. Quod unum teſtimonium, & obedientiæ laudem, & inobedientiæ ſufficientem habet vituperationem.

De vitio proprietatis, & Excommunicatione Proprietariorum.

Caput Decimumnonum.

1. Cum deteſtandum ſit omnibus Religioſis proprietatis vitium, & eorum ſaluti valde contrarium, ſtatuimus, & ordinamus, quod nulla perſona noſtri Ordinis profeſſa, ſeparatim, aut appropriatim habeat, aut cuſtodiat aliqua bona, a bonis totius Communitatis diſtincta, præter ea, quæ ſibi Ordo concedit ad uſum ſimplicem: ſed omnia bona Domus, eleemoſynæ, dona, xenia, & alia univerſa quæ Conventui, ſingularibuſve perſonis mittuntur, vel offeruntur, incorporentur Conventui, & diſpenſationi, ac adminiſtrationi Præſidentis ſubjaceant, qui ea diſtribuat, & expendat, prout ſecundum Deum, & conſcientiam, communi utilitati domus viderit expedire.

2. Præſidentes igitur Domorum, Viſitatores a perſonis Ordinis vitium proprietatis penitus extirpare conentur, nec permittant quod pecunias aliquas, per ſe, vel per medium cujuſcumque interpoſitæ perſonæ, in ſua voluntate habeant, aut ut depoſita aliena quæcumque ſint, penes ſe cuſtodiant. Et ſi quos in hoc culpabiles invenerint, rigide puniant.

3. Si vero alicui ex perſonis prædictis aliquid datum, vel oblatum fuerit, in eo nullum jus, aut proprietatem prætendere debet: licet ex permiſſu Præſidentis ad ſimplicem uſum, ad nutum ejus revocabilem, illud poſſit apud ſe cuſtodire, & eo uti, pecuniis exceptis. Quod ſi quis contentioſe, illud tanquam ſuum retinere voluerit, ab eo auferatur, & ad communem uſum deputetur.

4. Nulla etiam Perſona, quæ apud nos fuerit profeſſa, in libris, vel aliis quibuſcumque rebus ſui gratia Ordini acquiſitis, uſumfructum, vel alium quemlibet titulum ſibi præſumat vendicare: ſed illum uſum cum gratiarum actione, non ut rei propriæ, ſed alienæ recipiat, ſi ſibi concedatur.

5. Debent enim profeſſi omnes, imo tenentur ex neceſſitate voti ſuæ profeſſionis habere animum paratum reſignandi in manibus Præſidentis ſponte, & libere, ea omnia, quæ ſibi conceſſi ſunt, ſive libri fuerint, aut aliquid aliud carum, vel vile: quoties ſuperior voluerit, aut fieri mandaverit. Nec ſi hoc fecerit, debent murmurare, aut conqueri; alioquin nondum ſe, & ſua reliquerunt: & propterea pauperem Chriſtum ſequi, & ejus imitatores, & diſcipuli fieri non poſſunt, nec ejus paupertate ditari.

6. Petere, accipere, permutare, & donare, quidquid illud fuerit ſine licentia ſi quis præſumpſerit, pro qualitate culpæ puniatur. (*a*) Donationes etiam ſub ſpecie, vel colore mutuationis, a nobis, vel inter nos nullo modo fiant. Neque etiam cuiquam Monacho, aut Converſo a Prioribus noſtri Ordinis aliquid recipere liceat, niſi cum licentia proprii Prioris.

7. Cæterum ne Priorum tenacitas aliquando proprietatis occaſionem ipſis Monachis donet, (*b*) diſtricte injungimus univerſis Prioribus, ut de neceſſariis more Ordinis, Monachis ſuis rationabiliter provideant: Superflua vero, quæ ſtatui paupertatis, quam profeſſi ſunt, non conveniunt, & omnem ſpeciem vitii proprietatis, & fraudis ſuſpicionem ab eis auferant ad formam noſtri propoſiti. Quod ut leviori labore exequi valeant, habeant ipſi Priores claves omnium Cellarum Monachorum, & Converſorum, vel unam ſingularem, quæ dictas Cellas aperiat. Alias vero ſeras dictarum Cellarum damnent, & auferendas diligenter, & fideliter curent. Et ſi quos invenerint clandeſtinas ſeras, vel claves habere: acriter eos puniant pro modo culpæ, & ſuſpicionis.

8. Omnes tam Clerici, quam Laici profeſſi tenentur ſuo Priori oſtendere, & ejus voluntati exponere quidquid habent in Cellis, vel alibi, quoties fuerint ab eo requiſiti. Et hoc idem per omnia Converſi teneantur facere Procuratori. Qui vero contumax in præmiſſis fuerit, vel ſi aliquid eiſdem celaverit, ut Proprietarius puniatur.

9. Singulis autem annis a Circumciſione uſque ad Quinquageſimam Converſi Procuratori; Monachi vero a Quinquageſima uſque ad

Ra-

(a) *Iſta ſi non fiunt animo occultandi, aut retinendi, ſed animo declarandi, & ſub ſpe ratibabitionis, dicuntur tantum pro modo culpæ punienda, quia non habent qualitates proprietatis completas.*

(b) *Eadem forma diſcretionis uti debent Priores circa materiam voti paupertatis, quæ commendatur illis circa votum obedientiæ* Cap. 3. n. 2. *Cum in utroque ſit par ratio periculi, ſervatis tamen iis, quæ hic dicta ſunt.*

Ramos Palmarum ; quidquid babent oſtendant, & exponant voluntati Præſidentis.

10. Porro ad perfectiorem extirpationem vitii proprietatis, ſtatum irrefragabili ordinamus, ut quicumque Subditus Monachus, vel Converſus, crimen furti, vel alienationis commiſerit, ſeu Proprietarius fuerit (a) ultra valorem trium parvorum ſolidorum Turonenſium, qui nunc ad valorem vigintiquinque aſſium Gallicorum aſcendunt, (b) & illud ſuo Priori ſuper annum, aut ſaltem temporibus conſtitutis, confiteri ſacramentaliter, vel revelare extra Confeſſionem ſcienter neglexerit, hoc eſt præſens uſque ad diem Cœnæ incluſive, & abſens uſque ad octavam diem reverſionis in Domum ſuam, poſt prædictum terminum ſimiliter incluſive, ipſo facto, hoc eſt, elapſis dictis terminis, excommunicationis ſententia, quam in iſtis ſcriptis ferimus, ſit ligatus : a qua non poſſit abſolvi, niſi per proprium Priorem, vel eo abſente per Vicarium, cum onere tamen ſatisfaciendi Superioris præcepto, niſi Vicarius ipſe in abſentia Prioris illud tulerit.

11. Hanc præterea Sententiam latam a Capitulo Generali, & præſens Statutum ; annis ſingulis in Dominica Palmarum Priores, vel ipſis abſentibus Vicariis omnibus profeſſis, tam Clericis, quam Laicis noſtri Ordinis in unum congregatis publice in Capitulo Monachorum, denuntient : ipſamque, ut moris eſt, ex ſcriptis proferant, & promulgent præſentibus univerſis, forma, quæ ſequitur ante, vel poſt, in vulgari ſermone, propter laicos exponenda.

ORDINATIO ANNI 1679.

Ut mandato Sedis Apoſtolicæ obtemperemus ad tollendas difficultates, quæ jam pluries, & nuper motæ ſunt contra tres parvos ſolidos Turonenſes, qui materia proprietatis, & excommunicationis eſſe decernuntur in Statutis, contra quod allegatur valorem pecuniarum nunc diverſum eſſe a valore, quo æſtimabantur anno 1368. quando ſumma illa prætaxata eſt in nova editione Statutorum tunc temporis facta, ac proinde id ſupputari debere, ſicut jam obſervatum eſſe putatur, ut patet ex materia hujuſce proprietatis, quæ ad duodecim denarios in antiquis Statutis circa annum 1259. editis definita eſt, & poſtea in ſubſequentibus præfato anno 1368. editis ad tres ſolidos deducta eſt. Re illa a Capitulo Generali diligenter examinata, & ſupputato rerum venalium, & pecuniarum valore, concordando tempora temporibus, declaramus tres illos parvos ſolidos Turonenſes in Statutis circa annum 1368. editis expreſſos, nunc æquivalere vigintiquinque ſolidis Turonenſibus Gallicis, qui in moneta Hiſpanica nunc valent tribus realibus argenteis cum dimidio, in moneta Germanica triginta ſeptem cruccigeris cum dimidio, & in moneta Italica tribus juliis cum dimidio, ad quam ſummam, utpote iſtis tribus ſolidis Turonenſibus æquivalentem, materiam illam proprietatis, & Excommunicationis reducimus.

Sententia in die Palmarum in Capitulo pronuncianda.

12. Cum ſit a Generali Capitulo inſtitutum, quod perſonæ Ordinis univerſæ, quæ ſuis Prioribus, Vicariis, aut Rectoribus, quoad illas domos quæ per Vicarios, vel Rectores gubernantur, non oſtenderint quidquid habuerint, nec ejus expoſuerint voluntati : Laici videlicet a feſto Circumciſionis uſque ad Quinquageſimam, Monachi vero, & Clerici uſque ad Dominicam in Ramis, & quæ aliquid ultra valorem trium parvorum ſolidorum Turonenſium monetæ uſualis, qui nunc ad valorem vingintiquinque aſſium Gallicorum ſupputantur, ſimul, vel per partes animo occultandi retinuerint, vel ſine dictorum Superiorum licentia ultra ſummam prætaxatam aliquid donaverint, permutaverint, vel modo quolibet alienaverint, & illud, vel illa eiſdem Superioribus non revelaverint, ſententiam Excommunicationis incurrant ipſo facto : donec confeſſione præcedente beneficium abſolutionis a Superioribus ſæpedictis meruerint obtinere. Ideo ego Frater (N) Prior aut Vicarius, ſive Rector Domus hujus (N) vigore, & virtute Sententiæ latæ, ut præmittitur a dicto Capitulo Generali excommunicatos denuntio omnes tam Monachos, quam Converſos profeſſos hujus Domus, ac de mandato Ordinis ibidem hoſpitantes, qui occultandi animo, vel celandi (c) ultra valorem ſummæ prædictæ retinuerint, donaverint permutaverint, vel quolibet modo alienaverint, & ea mihi ſcienter neglexerint confiteri, vel extra Confeſſionem revelare uſque ad Cœnam Domini ſi præſentes ſunt, vel uſque ad diem Octavam poſtquam ad Domum iſtam revertentur, quantum ad abſentes : quibus terminis elapſis, & non ante, huic Excommunicationi ſubjaceant, donec confeſſione præcedente a me beneficium abſolutionis meruerint obtinere : cui quantum ad præfatas perſonas præſenti Excommunicatione jam percuſſas, data eſt poteſtas abſolvendi a Capitulo memorato.

13. Et ſciendum eſt quod hæc Sententia in Domibus Monialium debet a Vicario promulgari, hora, die, & loco quibus ſupra : præſentibus, & audientibus Monachis, Converſis, ac Monialibus omnibus. Item ſciendum, quod poteſtas data Procuratoribus a Statutis, virtute hujus proceſſus, nec reſtringitur, nec laxatur.

14. Res, jura, redditus, aut poſſeſſiones Domorum Ordinis infra terminos poſſeſſionum, vel etiam extra, cum debita licentia, jam acquiſitas, ſeu acquirendas, vel quæ ſunt de patrimonio ex antiqua fundatione Domorum ſuarum, nullus alienet, niſi pro Domorum ipſarum urgente neceſſitate, vel magna utilitate, & cum licentia ſpeciali Capituli Generalis, aut R. Patris, præcedente etiam debito tractatu, & interveniente conſenſu ſuorum Conventuum, & amborum Viſitatorum, vel ſaltem alterius, ſi ambo haberi non poſſunt.

15. Terrulæ autem, ſeu poſſeſſiones minus uti-

(a) *Proprietas a furto diſtinguitur, in eo quod Monachus ſit per eam iniquus poſſeſſor, etiam rerum ſibi donatarum, aut conceſſarum,*

(b) *Vide Ordinationem anni 1679. hujus Cap.* ut Mandato &c.

(c) *Verbum illud attendendum eſt veluti formale tranſgreſſionis, cui merito cenſura excommunicationis infligitur, niſi tranſgreſſor intra tempus revelet. Qui autem poſſidet, aut alienet aliquid invito Priore, etiamſi non habet occultandi animum ſemper peccat contra votum paupertatis juxta materiæ gravitatem.*

Digitized by Google

utiles de Conſenſu Conventuum ſuorum, & cum conſilio proborum Virorum, ac unius Viſitatorum, poterunt alienari pro utilitate Domorum, ita tamen, quod pretium in magis utiles poſſeſſiones convertatur. Alienationis autem nomine, intelligimus venditionem, donationem, permutationem, locationem ad longum tempus, & Emphiteuſim perpetuam rei, quæ locari, vel coli non ſolet.

16. In alienatione bonorum Eccleſiaſticorum, etiam concurrente utilitate, vel neceſſitate adhibenda eſt ſolemnitas beneplaciti Apoſtolici ſub pœnis contentis in Extravaganti *ambitioſa* de rebus Eccleſiæ non alienandis.

17. Nullus etiam cum licentia emat redditus, aut poſſeſſiones cum gratia redemptiva, ſeu cum pacto de retrovendendo, & minoritate pretii, ita quod minori pretio res illas emat, quam valent. Tales enim contractus ſunt injuſti, & propterea a noſtro propoſito alieni.

18. Si res immobilis vendatur, pretium illius niſi cum licentia Capituli Generalis, aut R. Patris, non expendatur, ſed in acquiſitionem rerum aliarum immobilium convertatur. Prior, qui contrafecerit, abſolvatur, & Monachi, qui in hoc ſibi conſenſerint, ſint in diſciplina generali ad Ordinis voluntatem. Parique pœna plectantur qui ſine licentia, redditus annuos, ſive penſionem, aut ſervitutem aliam, ſuper rebus, & bonis Domus ſuæ vendiderint, vel impoſuerint perpetuo, vel ad vitam. Declaramus præterea, ejuſmodi venditiones, ſeu impoſitiones invalidas eſſe omnino, utpote contra mentem Ordinis factas, & ab eis, qui talem poteſtatem non habuerint.

19. Cum vero aliqua Domus Ordinis, per abſolutionem, aut mortem ſui Prioris, eſt ſui Paſtoris ſolatio deſtituta, nulla in ea penitus fiat alienatio rei immobilis alicujus, aut etiam mobilis, quæ adventum novi Prioris ſine detrimento Domus expectare poteſt. Qui contrafecerit, abſolvatur ab omnibus obedientiis Ordinis, & nihilominus alienatio non valet.

De Pauperibus ſublevandis, & Mulieribus fugiendis.

Caput Vigesimum.

1. Cum Dominus noſter Jeſus Chriſtus in Evangelio dicat, quod ſupereſt date eleemoſynam, & ecce omnia munda ſunt vobis: & in Eccleſiaſtico ſcriptum ſit, Sicut aqua extinguit ignem, ita eleemoſyna extinguit peccata, quantum deſideramus præſervari, & liberari a peccatis, tantumdem amare, & dare debemus pauperibus Chriſti eleemoſynam. Qua propter hortamur, & obſecramus omnes Priores Ordinis noſtri in viſceribus ejuſdem Dei, & Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti, qui ſe ipſum totum in ligno Crucis pro nobis impendit, ut omnes pro facultate Domorum ſuarum toto corde incumbant eleemoſynis large faciendis. Nihil eſt enim tam ſecundum naturam, quam idem nos aliis præſtare, quod nobis in ſimili neceſſitate ab aliis præſtari vellemus. Mulieribus tamen non niſi longe a Domibus noſtris, ſi fieri poteſt, eleemoſynæ dentur.

2. Mulieres enim terminos noſtros intrare nequaquam ſinimus, quantum in Nobis eſt, ſcientes nec Sapientem, nec Prophetam, nec Judicem, nec Hoſpitem Dei, nec Filios, nec ipſum manibus Dei formatum Protoplaſtum, potuiſſe evadere blanditias, vel fraudes mulierum: Salomon, David, Samſon, Loth, & qui acceperunt ſibi Uxores quas elegerant, & Adam in mentem veniant. Nec poſſe hominem, aut ignem in ſinu ſuo ſic abſcondere, ut veſtimenta illius non ardeant, aut ambulare ſuper prunas plantis illæſis, aut picem tangere, nec inquinari.

3. Auctoritate autem Apoſtolica, & per literas Sanctiſſimorum Dominorum Noſtrorum Domini Julii PP. II. & Pii PP. V., omnes, & quæcumque licentiæ, & permiſſiones hactenus, etiam auctoritate prædicta, mulieribus cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis, & quacomque dignitate, vel præeminentia prædictis, etiam Comitiſſis, Marchioniſſis, & Duciſſis conceſſæ, ut poſſent ingredi Eccleſias Ordinis noſtri, ſunt revocatæ, cum prohibitione ne illarum prætextu (*), & vigore ingrediantur noſtra Monaſteria ſub pœna excommunicationis, a qua non poſſint, niſi per Summum Pontificem abſolvi, ipſo facto incurrendæ. Et ſimiliter cum expreſſa prohibitione univerſis Prioribus, Officialibus, & aliis perſonis noſtri Ordinis, ne dictas mulieres in ſuas domos introducere, aut voluntarie admittere præſumant ſub pœnis privationis officiorum quæ in præſentia obtinent, & inhabilitatis in poſterum ad illa, & ad alia omnia, & ſuſpenſionis a Divinis ipſo facto, ſine alia declaratione incurrendis. Nos vero executores prædictarum literarum, eadem auctoritate, & ſub pœnis, aliiſque cenſuris in eiſdem literis contentis: inhibemus omnibus, & ſingulis perſonis Ordinis noſtri, ne mulieres aliquas infra domorum noſtrarum clauſuras, vel clauſurarum limitationes, foſſatis, vel ſignis quibuſcumque deſignatas, voluntarie introducere, aut admittere præſumant.

(*) *Ordinatio anni 1679.* Ne ulli unquam pateat aditus detorquendi per fictas interpretationes prohibitionem a Summis Pontificibus factâ circa ingreſſũ mulierũ quarumcumq; in Clauſuras Monaſticas, prohibemus etiã in virtute S. Obedientiæ tũ Prioribus, & Officialibus, tum aliis quibuſcumq; perſonis Ordinis, & ſub pœnis contra inobedientes præfixis, ne quaſcumque mulieres admittant, ſive licentiarum prætextũ habeant, ſive nõ habeant, nec ingredi ſinant præfatas clauſuras Monaſticas in Statutis expreſſas.

4. Familiaritatem inſuper, & colloquia cum mulieribus, maxime cum perſonis, & in locis, ac horis ſuſpectis, inhibemus, & Viſitatoribus, ut illa reſcindere ſtudeant, injungimus.

5. Domus quæ non poſſunt cavere, ne ponant mulieres in operibus ſuis, ſaltem propter ſcandalum vitandum, provideant, ne Converſi eas cuſtodiant: nec propriis manibus eis mercedem reddant.

6. Fœnare cum mulieribus, aut aliquid aliud cum eis operari, Monachis omnibus expreſſe prohibemus. Qui contrarium fecerit, ſit in diſciplina generali ad Ordinis voluntatem. Et ſi Prior hoc fieri permiſerit, vel ſi hoc non prohibuerit, ſit per tres menſes extra ſedem ſuam ubique in Conventu, & nihilominus per Viſitatores, ſeu Generale Capitulum rigide puniatur. Sub eadem pœna mulierum quarumcumque amplexus prohibemus, & oſcula.

7. Quicumque nobis, & noſtro Ordini ſubjecti, mulieres aliquas, incontinentiæ cauſa, infra ſepta Monaſteriorum, aut in aliis Domibus, grangiis, ſeu cellariis noſtri Ordinis introduxerint, aut introduci fecerint, vel qui jam introductas receptaverint, & qui in hoc eis præſtiterint conſilium, auxilium, vel favorem, ſive actus ſecutus fuerit, ſive non, non poſſunt a tanto reatu abſolvi, niſi prout de caſibus reſervatis præſcriptum eſt in Capitulo de confeſſione. Quod ſi Priores, & cæteri Officiales in præmiſſis culpabi-

pabiles inventi, aut ſuper hoc convicti, vel publice confeſſi fuerint, a ſuis obedientiis abſolventur, & ad eas, aut quaſcumque alias perpetuo ſint inhabiles, ſine ſpe alicujus reſtitutionis, pœna nihilominus graviori, ſi caſus hoc exegerit, puniendi.

De numero Habitatorum novis Domibus, & Hoſpitum Viaticis, & expenſis.

CAPUT VIGESIMUMPRIMUM,

1. Nulla domus, etiam magnæ Carthuſiæ pluries recipiat Monachos, Converſos, & alias perſonas, quam facultates illius poſſint cum aliis oneribus tolerare, ne ad majores, quam domus noſtræ patiuntur, expenſas coacti, quærere, & vagari, quod horremus, incipiamus. Ad eam igitur quantitatem numerus Habitatorum cujuſlibet Domus redigatur, quam ſine prædictis quærendi, & vagandi odibilibus officiis, & periculis poſſint portare: non attendentes munera, quæ mittuntur, neque enim propter incerta beneficia, onera certa, quæ nec portari, nec deponi poſſunt ſine grandi periculo, ſubeunda videntur, ſed id quod domus noſtræ ſive ex agricultura, ſive ex pecorum nutrimento, ſive ex aliis redditibus annuis reddere poſſunt,

2. Credimus tamen quod mediocres facultates ex Dei adjutorio nobis ſufficient, ſi humilitatis, paupertatis, ſobrietatis, in victu, & veſtitu, ac cæteris ad uſum pertinentibus, antiqui propoſiti ſtudium perſeveret, & ſi poſtremo mundi contemptus, & Dei amor, propter quem ferri omnia debent, profectum in dies accipiant. (*a*)

3. Quia ex levi, & indiſcreta receptione domorum novarum minus ſufficienter dotatarum, & ædificiis neceſſariis carentium, multa ſcandala, & vituperia (quod dolentes referimus) noſtro novimus Ordini proveniſſe, & deteriora in poſterum provenire, niſi ſalubre remedium apponatur, non immerito formidamus: Statuimus, ut nulla domus recipiatur de cætero, niſi prius pro ſuſtentatione Prioris, ac duodecim Monachorum, ac pro aliis oneribus portandis dotetur ſufficientibus redditibus, vel poſſeſſionibus aſſignatis, & niſi in loco habili, & honeſto, a cohabitatione hominum debite ſegregato, ædificetur, & niſi prius conſtructis ſufficientibus ædificiis, vel de conſtruendis competenti, & ſecura præhabita cautione provideatur.

4. Quando aliquis Monachus per chartam Capituli, aut licentiam ſpecialem mittitur ex una domo Ordinis ad aliam, Præſidens domus recepta charta, vel ejus licentia, quam primum commode poterit illum emittat, nec concedat illi recreationem ultra duos dies, in quibus etiam non permittat illum accedere ad Civitatem vicinam, aut alia loca: præterquam ad ſpatiamenta domus ordinaria. Inſuper Præſidens domus a qua diſcedit, in literis, quas ſcribet Priori domus, ad quam mittitur, exprimat diem receſſus ejus a ſua domo, ut inde colligere poſſit Prior ſi moram nimiam in itinere fecerit Religioſus ille, neque enim licet cuique noſtrum a recto itinere notabiliter divertere (*b*) nec in domibus Ordinis, per quas forte debet tranſire, ultra duos dies abſque cauſa rationabili manere. Porro poſtquam Monachus ille pervenerit ad domum, ad quam mittebatur, non concedatur illi recreatio ultra duos dies cum conditione ſupradicta. Laudamus tamen conſuetudinem domorum, in quibus vix unica dies recreationis datur Monachis ad eas accedentibus ad hoſpitandum more Ordinis, aut inde recedentibus.

5. Nulla perſona Ordinis ex quacumq; cauſa mittatur ad aliam Domum (*c*), poſſit ſecum deferre, vel ante ſe præmittere, vel etiam poſt ſuum acceſſum requirere, vel recipere ullos libros, præter Breviarium, & horarias preces, & unum, vel alterum devotionis libellum, nec alia utenſilia, aut veſtimenta, præter ea, quæ actualiter portabit in ſuo corpore. Ita tamen, quod non poſſit ejuſdem ſpeciei duplicia indumenta ſecum portare, niſi iter ſit multorum dierum, tunc enim duas Tunicellas ſecum deferre poterit. Sed domus ad quam accedit, teneatur ſuis expenſis illi providere de aliis neceſſariis, libris, & utenſilibus, & veſtimentis, ſecundum formam ſtatutorum, quamdiu in ea manebit: niſi, qui mittitur ſit perſona inutilis. Tunc enim providebitur illi expenſis domus ſuæ profeſſionis.

6. Per perſonam vero inutilem hic intelligimus eum, qui pro magna parte non poteſt ſequi Conventum, & qui habet perpetuum, vel diuturnum impedimentum ad celebrandum. Porro Priores in victu, & veſtitu, & aliis neceſſaris, æque provideant hoſpitibus, ut profeſſis. Ipſi quoque hoſpites tenebuntur Prioribus, & cæteris Officialibus (*d*) ibidem per omnia obedire, ut profeſſi.

7. Quotieſcumque aliqua domus petit aliquem ad ſe mitti, aut ad eam mittitur aliquis pro juvamine ipſius, etiamſi domus illum non petat, talis domus tenetur ad expenſas ejus itineris, tam in accedendo ad eam, quam in recedendo ab ea: niſi recedat ad aliam domum pro ipſius juvamine, aut petatur. Alias in omnibus aliis caſibus, tenetur domus profeſſionis. Ut autem appareat quando quis mittitur ad domum aliquam pro ipſius juvamine: debet iſtud exprimi, ſive in charta Capituli, ſive in ejus licentia ſpeciali per quam talis mittitur.

8. Si quis ad aliquam domum miſſus ad hoſpitandum habeat reſiduum quid ex pecuniis ſibi datis pro Viatico, illud conſignet in manus Præſidentis: qui illud refundet domui, a qua pecuniam illam accepit. Quando vero ſimplex Monachus mittitur ad aliam domum, in arbitrio ſit Prioris pecuniam pro ejus Viatico illi, vel famulo fidei, & honeſto, qui eum deducat, committere.

9. Damnamus tanquam contrarium veræ paupertati, & honeſtati Religionis, quod perſonæ Ordinis alibi extra domos ſuæ profeſſionis hoſpitantes, aliquam, a domo in qua hoſpitantur, lucrentur pecuniam, & omnino prohibemus talem quamcumque pecuniam ſub pœna proprietatis quo ad accipientes, & abſolutionis a ſuis officiis quo ad dantes. Etſi quæ ex hujuſmodi lucris depoſita ſerventur; Viſitatoribus injungimus virtute ſanctæ obedientiæ, ut pauperibus diſtri-

(a) *Vide Ordinationem anni 1679. in fine hujus Capituli* Cupiditatis occaſione &c.

(b) *Vide Ordinationem anni 1627. in fine hujus Capituli* pro exactiori obſervantia &c.

(c) *Vide Ordinationem anni 1602. in fine hujus Capituli* ſervetur num. 5. &c.

(d) *Id dicitur pro Converſis, & Donatis, nam Monachi Priori tantum aut Vicario debent obedientiam.*

diſtribuantur, vel parvis domibus Ordinis indigentibus.

10. Si contingit aliquem Infirmum ſub ſpe recuperandæ ſanitatis ad aliam domum mitti, ſubveniant illi Priores tam de medicinis, quam de aliis neceſſariis expenſis domus ſuæ profeſſionis (a); Si vero morbum, vel infirmitatem incurrerit in domo, ad quam per obedientiam miſſus fuerat, domus illa ſubveniat illi expenſis ſuis de ſupradictis. Verumtamen ſi ejus infirmitas ultra quatuor menſes perſeveret, expenſæ a Domo ſuæ profeſſionis poterunt repeti, aut poterit de conſilio Medici, & licentia Viſitatorum, remitti ad domum ſuæ profeſſionis. Si tamen ante infirmitatem plures annos laudabiliter vixiſſet in dicta hoſpitii Domo, honeſtum, & juſtum credimus, ut expenſis ejuſdem domus eidem ſubveniatur, nec a Domo ſuæ profeſſionis aliquid repetatur.

11. Priores non differant mittere ad loca deſtinata Monachos, aut Converſos, qui a Capitulo Generali, vel R. Patre, ad tempus alicui Domui commodantur, vel commutantur: nec ſic miſſi revertuntur donec a Capitulo, vel R. Patre revocentur.

12. Volumus, quod perſonæ Ordinis, quæ ad ſuam inſtantiam, & non ad ſubventionem Domorum, neque propter inevitabilem neceſſitatem emittuntur a Domibus ſuarum profeſſionum, vel aliarum, ante quadriennium in Domibus, ad quas mittuntur expletum, nullatenus a dictis Domibus ad ſuam inſtantiam emittantur. Quod ut melius obſervetur, teneantur petentes rurſum transferri ad aliam Domum, ſignificare R. Patri, vel Capitulo Generali, quamdiu manſerint in Domibus a quibus petunt emitti, & an miſſi fuerint ad illas ad propriam inſtantiam, alias tales literæ pro ſubreptitiis habeantur.

13. Si quid datum fuerit Monachis, vel Converſis, qui in alienis Domibus quacumque occaſione commorantur, acquiritur Domui profeſſionis eorum, niſi expreſſe in favorem Domus, in qua hoſpitantur, id eis datum fuerit. Verumtamen exeuntes inde, nullatenus debent illud aſportare ſine licentia Prioris, qui ſicut viderit magis expedire, aut per illos aut per alium fidelem nuntium reſtituet illud Domui profeſſionis eorum.

14. Perſonæ Ordinis, quæ negotia expedienda habebunt in Curiis Prælatorum, & Principum, vel in aliis locis inſignibus, ad quæ ſit frequens concurſus, juxta quas, vel quæ Ordo Domos habet, vel habebit in futurum propter Ordinis honeſtatem divertant ad eaſdem (*), & ibidem maneant quamdiu opus erit. Et ne Domus hujuſmodi a ſupervenientibus Hoſpitibus nimium gravaretur ſumptibus, & expenſis, ordinamus, ut hoſpites advenientes ad dictas Domos, ſi ultra duos dies in ipſis domibus remanſerint, ſolvant tam pro homine, & equo, quam pro pedeſtri taxam, quam Viſitatores, conſiderata locorum, & temporum qualitate, juſtam, & rationabilem eſſe judicaverint, ſecundum Deum, & conſcientiam. Et quia ſunt nonnullæ Domus non multum remotæ a Domibus prædictis, quarum Officiales pro ſuis negotiis ſæpius in anno accedunt ad dictas Curias, quibus ſi in quolibet eorum adventu duo dies ſine expenſis Hoſpitalitatis gratia concederentur, prædictæ Domus vicinæ gravarentur: idcirco ſtatuimus, quod ſi ad unam Domum pluries in anno venerint, duo tantum dies Hoſpitalitatis ſine expenſis concedantur in eodem anno.

(*) *Vide Ordinationem anni 1620. in fine hujus Capituli. Inſequentes, &c.*

15. Pro Hoſpitibus autem inutilibus, ſolvant Domus ſuarum profeſſionum pro ſingulis menſibus taxam a R. Patre, habita locorum, & perſonarum ratione, præſcribendam. Etſi dicti Hoſpites indigeant famulo: eædem Domus profeſſionis ſolvant ſalarium, & expenſas dicti famuli.

16. Hoſpitibus noſtri Ordinis tales lectos, & cibos, qualibus ipſi utimur, præparamus, circa quos modeſtia ſervetur in ferculis, & in vino; ita quod etiam ipſiſmet Viſitatoribus tam in actu viſitationis, quam extra, poſt coquinam, ova ſorbilia, ſi tempus fuerit, & piſces ſalitos, vel aliquid ejuſmodi: non plura, quam duo, aut tria ad ſummam ciborum genera, cum caſeo, & fructibus miniſtrantur.

17. Hoſpitibus autem ſæcularibus, cum ad nos veniunt, aut per nos invitantur ad prandium, præparamus pro illorum dignitate, & honeſtate, Domus facultate, exceptis carnibus quas nulli unquam intra Domum præparamus. Verumtamen circa illos etiam in omnibus quantum fieri poterit, religioſa modeſtia ſervetur, nec tot, & tanta, tamque exquiſita cibaria illis miniſtrentur, ex quibus, & Religioſi, & ſæculares, imo etiam, & ipſi Hoſpites ſcandalizentur, & Domus graventur.

18. Et ne in corporis refectione jejuna mens remaneat, hortamur, ut ſemper præſentibus Hoſpitibus, ſive noſtri Ordinis, ſive etiam extraneis habeatur aliqua lectio pia, & religioſa in principio, & in fine menſæ, tam prandii, quam cœnæ, ex ea poterit ſumi occaſio loquendi de utilibus, & ſalutaribus animæ. Quamdiu Hoſpites comedunt, nullus Monachus, niſi Procurator, & abſente Priore Vicarius, audeat præſens eſſe, nec tunc vocetur a ſuo Priore.

19. Hoſpites noſtri Ordinis quamdiu apud nos manent, Ordinis Jejunia, niſi rationabili cauſa excuſentur, obſervent, excepto die illo quo ad nos ſub veſperum adveniunt, quando etiam in gratiam Hoſpitalitatis permittimus Prioribus, & Procuratoribus eos excipientibus Jejunium Ordinis ſolvere.

20. Permittimus, quod perſonæ Ordinis in itinere conſtitutæ, vel extra Domos ſuas, poſſint dormire in lectis prout paratos eos invenerint; Sic tamen quod in habitu, & in forma Ordinis dormiant. Quod ſi quis aliter inter duo lintea mina, vel in lecto de pluma jacere præſumpſerit; tot diebus a vino, & cerviſia abſtineat, quoties id fecerit.

21. Cum veniunt ad nos Epiſcopi, ipſos inclinati, & uſque ad terram flexis genibus ſuſcipimus, & eorum manum oſculamur, eiſque ſedem congruam, & decentem in Eccleſia paramus pro Domorum conſuetudine, etſi ipſi voluerint, dant etiam benedictiones.

22. Si Epiſcopus aliquis in Eccleſia noſtra cele-

(a) *Iſta ſic ordinantur ea tantum mente, ut unaquæque Domus ſit prudenter ſolicita, nam cum una domus aliquo caſu in egeſtatem decidit Monachi illius in alias mittuntur ubi eis providetur de omnibus, ſicut profeſſis ipſarum Domorum.*

celebret, nullus eodem die debet celebrare in eodem Altari, in quo Epiſcopus celebravit ſine licentia ipſius.

23. Cum Epiſcopis, qui de Ordine noſtro non ſunt, aliquem noſtrum habitare prohibemus omnino. Cum Epiſcopis autem noſtri Ordinis, nullus noſtrum habitet ſine expreſſa licentia R. Patris.

ORDINATIO ANNI 1679.

Cupiditatis occaſiones nobis, & noſtris poſteris (ut ſa. me. R. P. Guigonis verbis utamur) quantum Deo juvante poſſumus præſcindere volentes, ac juxta mentem Ordinis in antiquis ſtatutis, & tot Capitulorum Generalium ordinationibus expreſſam bonis exterois habito temporum ratione modum ponere cupientes, ne ultra honeſtam ſufficientiam unquam progrediatur novarum acquiſitionum, pruritus & libertas, & illud Iſaiæ: Væ qui agrum agro copulatis num quid terrum ſoli poſſidebitis in perſonas Ordinis Carthuſienſis decidat, ſtatuimus, & ordinamus ne de cætero alli Domui, quæ habeat ſufficienter unde honeſte, & pacifice vivat cum numero duodecim Monachorum ex bona, & æqua Viſitatorum Provinciæ æſtimatione novum acquiſitionem cujuſcumque naturæ ſit ſub quolibet prætextu facere liceat abſque prævio examine Viſitatorum de ipſius Domus indigentia ſcriptis expreſſo, & ſine ſpeciali licentia R. Patris, aut Capituli Generalis, ſed ſi quæ Domus ſuperabundantiam habens tam in largas eleemoſynas ipſa impendatur, tam R. Patri, aut Capitulo Generali offeratur ad diſtribuendum parvis, aut pauperibus Domibus Ordinis ejuſdem Regni, & Provinciæ tantum, itaut redditus ſuperabundantes Monaſteriorum nullatenus applicari poſſint ſub quovis titulo, & quæſita colore Domibus alterius Provinciæ, & Regni, juxta Decretum Sacræ Congregationis particularis Eminentiſſimorum DD. Cardinalium ad examinandam præſentem collectionem ſtatutorum deputatæ emanatum die 19. Martii 1685., ut illarum inopia per aliarum abundantiam juxta Apoſtolicum præceptum ſuppleatur habita ratione neceſſitatum quarumcumque Domorum. Turpe enim eſſe debet Monachis, qui ſua reliquerunt, iterum congerendis nummis, & poſſeſſionibus contra mentem Carthuſienſis propoſiti inhiare, nihil autem convenientius eſt monaſticæ profeſſionis, quæ Chriſtianæ diſciplinæ perfectionem profitetur, quam ſi ſpecimen in ſe præbeat eximiæ illius charitatis primorum Chriſtianorum, inter quos ex facultatum Religioſa communicatione nemo aliquid ſuum eſſe dicebat, ſed erant illis omnia communia. De hujus autem laudabilis ordinationis obſervantia Viſitatorum, & Priorum conſcientiam oneramus de qua rationem diſtricto Judici reddituri ſunt, ſed ſi in hoc culpabiles fuerint, aut remiſſi veniant per Capitulum Generale corrigendi.

ORDINATIO ANNI 1627.

Pro exactiori obſervantia num. 4. cap. 21. ſecundæ partis Statutorum declaramus eos, qui ab una Domo ad aliam miſſi notabiliter divertunt a recto itinere, teneri pœna fugitivorum, & eos, qui pecunias ſibi pro viatico datas in alios, quam itineris uſus impenderint ſine expreſſa licentia Superioris, teneri pœna Proprietariorum, ſuper quibus Superiores invigilent, & debitam Juſtitiam faciant, facta diligenti inquiſitione.

Idem repetitur in Ordinatione anni 1647. & in confirmatione ejuſdem Ordinationis facta anno 1648. additur, & eos qui in itinere moram nimiam fecerint eadem pœna fugitivorum teneri, etiamſi illa fuerit in grangiis, ſive aliis in locis Domorum Ordinis, nec ſuper his poſſint Priores diſpenſare.

ORDINATIO ANNI 1602.

Servetur n. 5. cap. 12. ſecundæ partis ejuſdem novæ Collectionis, & ſi quis ad aliam Domum miſſus per ſe, vel per alium detulerit aliquid præter id quod habetur in d. n. ſine licentia Prioris Domus e qua diſcedit in ſcriptis obtenta, tanquam Proprietarius puniatur. Et in Ordinatione anni 1648. quæ præcedens renovatur, additur adempta licentia Prioribus ſuper eo diſpenſandi.

ORDINATIO ANNI 1620.

Inſequens Decretum SSmi D. Pauli Papæ V. præcipi omnibus, & ſingulis Ordinis noſtri perſonis, ut accedentes ad loca in quibus ſunt Monaſteria, aut Domus Ordinis, in eiſdem vivere, & morari debeant, nec alio divertant, reſervata Sedi Apoſtolicæ ſuper eo diſpenſandi facultate.

De Generali Capitulo.

CAPUT VIGESIMUM SECUNDUM.

1. Pro tenore, & ſtabili firmitate Carthuſienſis propoſiti, communi primorum Patrum noſtrorum Ordinis noſtri Priorum conſilio, voluntate, & conſenſu decretum eſt: ut ſingulis annis Generale Capitulum haberetur in Domo Carthuſiæ, quæ noſtri propoſiti mater eſt, & origo, ad quod aliarum Domorum Ordinis Priores opportuno tempore convenirent: de his quæ ad utilitatem, & ſtabilitatem Ordinis noſtri pertinere videntur, diligentiſſime tractaturi.

2. Cui etiam communi Capitulo, R. Pater Prior Carthuſiæ ipſam Domum Carthuſiæ, & cæteri noſtri Ordinis primi Priores Domos ſuas corrigendas, & ſervandas tradiderunt: eidemque Capitulo obedientiam pro ſe, & domibus ſuis promiſerunt. Inſuper etiam communi conſenſu voluerunt, & ſtatuerunt, ut ſi Domus Carthuſiæ, vel alia quælibet Domus a Carthuſienſi propoſito ad aliud propoſitum (quod Deus avertat) aliquando ſe transferre tentaverit, vel Prior, vel perſona ipſius Domus, vel etiam tota Domus obedire prædicto Capitulo noluerit: Sententiæ Excommunicationis latæ ſi perſonæ fuerint ſingulares ſubjaceant: & ſuſpenſionis a Divinis ipſo facto incurrendæ ſi fuerit Conventus, quam Sententiam tam excommunicationis, quam ſuſpenſionis, idem Capitulum præſenti Statuto promulgat. Et ſuper his omnibus, omnes d. primi Priores literas ſuas, & Domorum ſuarum declaratorias, & obedientiales ſcripſerunt, & in Domo Carthuſiæ ſervandas reliquerunt.

3. Porro Generale iſtud Capitulum celebrandum eſt ſecundum formam compoſitionis receptæ ab eodem Generali Capitulo, & a Sanctiſſimo D. Papa confirmatæ, quæ forma in ſequentibus declaratur.

4. Primo igitur Capitulum Generale totius Ordinis Carthuſienſis juxta prædictum Decretum, in Domo Carthuſiæ ſingulis annis celebrari debet, niſi forte ad certum tempus ex aliqua cauſa: & tunc de conſenſu R. Patris, & omnium Diffinitorum oporteret illud alibi celebrari.

5. Unus ex Viſitatoribus ſingularum Provinciarum Ordinis, Saxonia, & Anglia exceptis, ſingulis annis ad Capitulum Generale venire tenetur:

Digitized by Google

netur: pro informatione dicti Capituli de ſtatu, & regimine ſibi creditarum Domorum. Quod ſi ambo fuerint legitimo impedimento detenti, poterunt, imo hoc caſu tenebuntur unum ex Prioribus aliis ſuæ Provinciæ cum chartis, & ſtatu illius, & de ſingulis ſufficienter inſtructum mittere: vel ſaltem ubi tam Viſitatores, quam cæteri Priores (quod raro contingit) eſſent pariter impediti, poterunt, & debebunt chartas cum ſtatu prædicto per Priorem alterius Provinciæ, aut per fidelem nuntium mittere: ut hoc, vel illo medio Capitulum de ſingulis occurrentibus poſſit, & valeat informari.

6. Verumtamen nullus Monachus pro Viſitatore, aut Priore ſuo ad Capitulum veniat, aut mittatur, aut etiam ad Carthuſiam ſuper annum pro negotiis quibuſcumque. Alias Monachi, qui contrarium fecerint, reputentur fugitivi, & Priores, qui eos miſerint ab officio per unum menſem ſint ſuſpenſi. Nunquam etiam mittantur ad Capitulum pro quibuſcumque negotiis, Converſi, aut Donati probationis tempore durante. Ex Provinciis autem Saxoniæ, & Angliæ in anno Biſſextili alter Viſitatorum pariter venire, & aliis tribus annis nuntium fidelem mittere teneotur. Quod ſi nec hoc, nec illud fecerint eorum contemptus, & contumacia in tunc ſequenti Capitulo pœna debita purgabitur.

7. Porro ne Domus Viſitatorum prædictorum ex hoc aſcenſu ad Capitulum graventur, in unaquaque Pruvincia Viſitatores, & diſcretiores Priores ejuſdem Provinciæ judicio Viſitatorum nominandi, videant, & ſtatuant quantum regulariter Viſitator poſſit expendere veniendo ad Capitulum, & redeundo cum neceſſariis equitaturis: & totam ipſam expenſam dividant per omnes Domos dictæ Provinciæ pro rata facultatum uniuſcujuſque Domus, excepta Domo Viſitatoris: quando ipſe aſcendet ad Capitulum, & non aliter. Et ſecundum prædictam taxam, & diſtributionem, unaquæque Domus, cujus Prior non veniet ad Capitulum, ſolvet d. Viſitatori venienti; aut etiam alteri venienti loco ejus, nomine dictæ Provinciæ ſuam ratam. Quarum vero Domorum Priores ad Capitulum venient: illæ ad contribotionem prædictam pro illo anno minime tenebuntor. Nec tamen per hoc aliæ Domus quarum Priores ad Capitulum non aſcendent, ſolvent aliquid amplius dicto Viſitatori, aut alteri loco ejus ad Capitulum venieoti pro expenſis itineris, ultra ſuam ordinariam taxam, ſibi pro rata facultatum ſuarum aſſignatam. Quod ſi nullus Prior Provinciæ alicujus ad Capitulum aſcendat, ſed ſolus Nuntius: expenſæ dicti Nuntii ſimiliter dividentur per omnes Domus illius Provinciæ, pro rata facultatum uniuſcujuſque Domus.

8. Si vero ambo Viſitatores venerint ad Capitulum: non tamen tenebuntur cæteræ Domus contribuere, niſi pro rata expenſarum unius. Non præcluditur etiam via cæteris Prioribus, quominus ſi velint, ad Capitulum venire poſſint expenſis propriæ Domus.

9. Illi autem quibus Sermo habendus tempore Capituli, ſeu Collatio injungitur, ad Capitulum omnino venire tenentur. Quod ſi forte legitimo impedimento fuerint detenti, itaut Capitulo intereſſe non poſſint, debent hoc opportuno tempore intimare R. Patri: qui alium in eorum locum ſubrogabit. Quod ſi nec venerint, nec excuſationem mandaverint, ſint per duos menſes extra Sedem ſuam in Conventu: & nihilominus ſi eorum contemptus, & negligentia majorem pœnam exegerit, majori pœna puniantur.

10. Priores ad Capitulum aſcendentes, vel redeuntes in Domibus Ordinis, per quas tranſeunt, non maneant, niſi unum diem, aut alterum ad ſummum ſine cauſa rationabili.

11. Stricte prohibemus, ne fiant ullo anno in Provinciis ante, vel poſt Generale Capitulum, Congregationes Generales Priorum, ſed Priores qui habuerint negotium ad Capitulum Generale referendum, ſcribant: vel ſi opus ſit, accedant ad Viſitatorem cum eo de neceſſariis tractaturi.

12. Omnibus perſonis Ordinis firmiter inhibemus, ne inducant ſuos Fundatores, vel Sæculares alios, vel Eccleſiaſticos ad ſcribendum Capitulo Generali, aut R. Patri pro ſe ipſis, vel de factis Domorum ſuarum particularibus, & privatis: nec exceſſus, vel diſciplinas perſonarum Ordinis Sæcularibus denuntient ullo modo. Qui contra fecerit pro modo culpæ graviter puniatur.

13. Priores, & aliæ Perſonæ Ordinis ad Carthuſiam tempore Capituli Generalis venientes, non nimis tempeſtive venient. Quod ſi aliqua rationabili cauſa venerint ante tempus: Domui Carthuſiæ ſolvant expenſas, quas tunc ibidem fecerint.

14. Famuli Priorum Ordinis venientes ad Capitulum Generale, vel ad Domum Carthuſiæ ſuper annum, poſtquam dimiſerint equos in Correria, ſtatim enſes, & cætera arma ſua tradant cuſtodienda Coquinario ejuſdem Correriæ, qui ea clauſa ſervabit, donec finito Capitulo velint ipſi a Carthuſia diſcedere.

15. Priores omnes, qui Capitulo Generali volunt, & debent intereſſe, Veſperis Sabbati Dominicam tertiam poſt Octavas Paſchæ præcedentis, & ejuſdem Dominicæ Matutinis uſque ad Laudes, Miſſæ & Veſperis intereſſe tenentur, & eodem die in Refectorio prandent, & cœnant.

16. Porro ſtatim poſt Veſperas Dominicæ, pulſata Campana, & congregatis omnibus in aula Superiori, R. Pater Carthuſiæ, ſtando, dicit *Benedicite*: quo dicto, ſedet ipſe, & alii ſimiliter, & eum, cui per chartam, Capituli anni præteriti commiſſa fuit collatio, jubet ad locum conſuetum venire, & collationem facere. Cæterum quibus injuncta eſt collatio, vel ſermo in Capitulo Generali, illam & illum ex ſcripto recitent, & pariter in viſitationibus, & aliis actibus Conventualibus, prout ab antiquis in Ordine ſervatum eſt.

17. Finita collatione hoſpites recedunt deducente eos Procuratore ad Cameram Hoſpitii, & Breves Defunctorum a Sacriſta pronunciantur. Quibus pronunciatis, jubet R. Pater, ut ſive plus, ſive minus quam centum venerint: centum tamen more ſolito ſcribantur, & reddantur. Committit Priori ſeſſionis, ut in deſcenſu a Capitulo portet illos ad Cluniacum: & monet, ut ſi quis habeat literas Beneficiorum Ordinis, illas in manus Scribæ Capitoli tradat eodem die.

18. Exhortatur quoque omnes, ut orent Deum, a quo bona cuncta procedunt, ut actus totius Capituli dirigere dignetur, ad ſuam laudem, & Ordinis noſtri ſtabilitatem, & communem omnium conſolationem, & pacem, ut omnes bonum exemplum de ſe ipſis, & de ea, quæ in eis eſt religione præbeant, ut nullus viſitet

Mo-

Digitized by Google

Monachos Carthuſiæ tẽpore importuno, nec pulſato Completorio ullus remaneat in Clauſtro, at in Cellis Monachorum: nec deambulent per alia loca, ſed repetant Cameras Provinciarũ ſuarum, ut non introducant famulos ſuos durante Capitulo in Domum Superiorem: & eos præmoneant, ut ſint in dictis, & factis humiles, & manſueti, tractabiles, pacifici, & quieti, inhibendo eis ne vadant ad vicinas parœcias, nec exeant terminos Carthuſiæ, niſi ex aliqua rationabili, & neceſſaria cauſa, cum licentia Procuratoris Carthuſiæ, qui his omnibus expletis deſcendit ad Domum inferiorem cum duobus Prioribus, quorum alter proponit Fratribus, & Familiæ verbum Dei (a).

19. Priores, & cæteri Religioſi qui Capitulo Generali interſunt, ſi non occupentur circa facta Capituli, debent diebus Capituli intereſſe Veſperis uſque ad Salve Regina, & Miſſæ Conventuali niſi dum dicitur, celebrent, vel ex aliqua rationabili cauſa, & cum licentia, eos intereſſe non poſſe contigerit. Laudamus vero eos, qui etiam Nocturnum ſequuntur Officium. Qui autem abſque rationabili cauſa Miſſæ, & Veſperis non interfuerint, denuncientur per Sacriſtam Carthuſiæ, R. Patri, qui eos dure reprehendat.

20. Feria ſecunda, quæ eſt dies prima Capituli, mane poſt auroram, dicitur Miſſa de Spiritu Sancto a R. Patre, vel ſi non poſſit, ab eo cui ipſe injunxerit, cui omnes Priores intereſſe debent, & poſt eam dicuntur Miſſæ privatæ. Quibus dictis ad nutum R. Patris fit ſignum cum Campana pro Capitulo celebrando in aula Superiori, in qua omnibus congregatis R.P. in loco ſuo ſtans nudato capite incipit Pſalmum *Ad te levavi*, cum precibus, & Orationibus conſuetis. Quibus expletis, fit ſermo ab eo, cui anno præterito per chartam injunctus eſt. Quo finito, redeunt Novitii ad Cellas ſuas: & Hoſpites deducente eos Procuratore, ut ſupra.

21. Tunc R. Pater nominet unum diſcretum, & idoneum Electorem Diffinitorum, videlicet quem voluerit, ſeu de Monachis Carthuſiæ, ſeu de Prioribus in eodem Capitulo congregatis, qui nominantur a Sacriſta, deinde quinque Priores primarum Domorum ipſius Ordinis poſt Domum Carthuſiæ, ſingulariter ſinguli, alios ſingulos Diffinitorum nominant Electores, ſive de Monachis Carthuſiæ, ſive de Prioribus in eodem Capitulo congregatis. Hoc penſato de æquali, & debita portione, ut quinque prædicti Priores, qui Diffinitorum nominant Electores, ſingulis, annis mutentur ſucceſſive. Domorum Ordinis Carthuſienſis Ordine conſervato, deſcendendo videlicet per ſingulos Priores in Capitulo præſentes uſque ad ultimum incluſive, & poſtmodum a capite inchoando, Priore Domus Carthuſiæ non mutato. Si qui autem Priores ad quos pertineret nominare Electores ſint abſentes, tranſitur ad alios ſequentes, qui præſentes ſunt donec ſint ſex nominati Electores.

22. Nominatis Electoribus R. Pater ducit eos ad Altare S. Petri, ſeu ad locum adhoc ſpecialiter deputatum, & brevi tractatu inter ſe habito, abſque ulla perſonarum, partium, Nationum, vel conditionum exceptione, eligant Diffinitores pro ſuæ arbitrio voluntatis, ſive de ſe ipſis, ſive de Prioribus ibidem præſentibus, ſive de Monachis Domus Carthuſiæ, quos teſte fideli conſcientia magis idoneos judicabunt: Viros ſcilicet Deum timentes, doctos, probatos, & in factis Ordinis practicos, expertos, & ad tantum opus idoneos. Ita tamen, quod excepto R. Patre, nullus ſit, vel eligatur Diffinitor in duobus Capitulis ſucceſſive.

23. Eliguntur tunc etiam ibidem Scriba Capituli Generalis, Referendarii tres pro cauſis promovendis, Cancellarius, Auditores Cancellarii, Auditores Computorum, Emendator in lectura Refectorii, & ille, qui in ejus abſentia ſupplebit vices: & Procurator Capituli. Inhibetur autem ne ullus ſubornet alium, in electione Electorum, vel Diffinitorum.

24. Interim dum iſta fiunt leguntur nomina habentium participationem Ordinis (*) recenter Defunctorum, pro quibus, & omnibus Benefactoribus Capituli Generalis, recommendatis, & amicis, poſtquam R. Pater Electis Diffinitoribus reverſus eſt in Sedem ſuam: ſtans nudato capite incipit Pſalm. *De profundis*, cum precibus, & Orationibus conſuetis. Poſthæc nomina Diffinitorum, & aliorum Officialium Capituli, vice ſua, & aliorum Electorum legit, & publicat in communi audientia. Tunc leguntur literæ Capitulo Generali directæ, quæ pertinent ad totum Ordinem, vel in quibus Priores petunt miſericordiam quoad ipſam miſericordiam tantum. Cæteræ vero literæ, particulares cauſas continentes in publica audientia Capituli non leguntur, ſed recitantur ad Diffinitores.

(*) *Ordinatio anni 1606.* De cætero nõ concedantur participationes Ordinis niſi ad ſolam inſtantiã Priorum Domorũ, qui manu propria fidem faciunt, quod perſonæ omnes, pro quibus ipſi petũt ſint benemeritæ de ordine noſtro, & non excedant numerũ quatuor perſonarum nominatim expreſſarum.

25. In publica audientia Capituli Generalis, nullus niſi vocatus ſurgat, aut per ſe ipſum aliquid proponat; ſed ſi quod in ipſa audientia proponere voluerit, det illud per ſchedulam in manum Scribæ ejuſdem Capituli Generalis: qui de voluntate R. Patris, & Diffinitorum, illud legere, & publicare poterit more ſolito. Proponens enim eſt ipſe Scriba ad cujus Officium hoc ſpectat.

26. Si quis autem aliquid forte Secretum, aut aliud tale negotium, quod publicam audientiam non requirat, Capitulo intimare voluerit, poterit, imo debebit in privato Diffinitorio petere audientiam, quæ ſibi non negabitur: & ibidem, quæ proponenda erunt paucis, & neceſſariis verbis proponere, aut illa R. Patri Carthuſiæ ad partem ſignificare poterit.

27. Si contingat R. Patrem durante Capitulo infirmitate tanta detineri, quod non poſſit ad aulam Capituli aſcendere, tunc niſi aliter ex cauſa R. Pater ordinaverit, Prior Domus Sanctorum Stephani, & Brunonis, vel eo abſente Prior Portarum, aut utriſque abſentibus, Prior antiquioris Domus ex his quarum Priores ibidem aderunt Dominica die poſt Veſperas in aula Capituli ſedens in capite ſcamni prope Scribam, faciet, & dicet omnia, quæ diximus R. Patrem debere dicere. Et feria ſecunda ſimiliter ſedens in loco ſupradicto, poſt ſermonem nominabit unum Electorem Diffinitorum ſibi a R. Patre pro parte ſua nominatum, & poſtquam alii quinque fuerint nominati Electores, ducet eos omnes ad Cellam R. Patris: in qua eligentur Diffinitores, & R. Pater committet primo Diffinitori omnimodam ſuam poteſtatem, & auctoritatem. Quibus peractis, dictus Prior antiquioris Domus reverſus ad aulam, in Sede ſua prædicta publicabit

(a) *Vide* n. 13. cap. 29. *Statutorum antiquorum*.

Digitized by Google

bit Diffinitores, & declarabit, quod R. Pater infirmitate præpeditus, omnimodam ſuam poteſtatem, & auctoritatem dedit primo Diffinitori: & ex tunc per totum Capitulum, uſque ad finem, prædictus Diffinitor præſidebit, & in prædicto loco ſedebit.

28. Diffinitores electi, & publicati habent auctoritate Apoſtolica, & Capituli Generalis plenitudinem poteſtatis, una cum R. Patre ordinare, ſtatuere, & diffinire, quæ ſecundum Deum, & propoſiti Carthuſienſis obſervationem melius, & utilius in ipſo Capitulo viderint ordinanda. Ita dumtaxat, ut quidquid ab omnibus eis, vel ſaltem a majori parte omnium ipſorum, hoc eſt a quinque definitum fuerit, & Statutum, plenam habeat in toto Ordine firmitatem. Hoc excepto, quod contra aliquid eorum, quæ continentur in his Statutis noſtri Ordinis, nihil poſſit ſtatui de cætero, per quod antiquus rigor Carthuſienſis Ordinis minuatur, niſi de aſſenſu omnium Diffinitorum, & conſenſu Conventus Carthuſiæ, vel majoris partis ipſius, ubi Ordo hujuſmodi ortum cœpit, nec tunc niſi per duo continua Capitula approbetur.

29. Ad hæc etiam ordinamus quod diſpenſatio ad relaxationem Ordinis pertinens, cum aliqua, vel aliquibus Domibus Ordinis, ſpecialiter per Capitulum Generale, vel Rev. Patrem facta non valeat, nec ea quiſquam utatur: uſquequo per duo Capitula generalia fuerit approbata. Quod ſi quæ tales diſpenſationes hactenus ſint factæ, cum aliqua, vel aliquibus Domibus per Capitulum Generale, vel per R. Patrem, quæ non fuerint per duo Capitula continua approbatæ, exhibeantur proximo Generali Capitulo futuro, ut per illud confirmentur, vel irritentur: Quodſi non fiat, nullus illis uti licite poſſit.

30. Ordinatione autem, ſeu Conſtitutione per Capitulum facta, quæ non pertinent ad relaxationem rigoris, utimur eodem anno, quo facta eſt: Sed niſi per ſequens Capitulum confirmetur, eam amplius non ſervamus. Porro hortamur eos, qui huic Capitulo Generali futuris præfuerint temporibus, ut quantum fieri poterit, & niſi eos coegerit neceſſitas, aut talis caſus emerſerit, qui per jam edita Statuta decidi non poſſit, & qui neceſſario ordinationem novam exigat: ab ordinationum multiplicatione oneroſa abſtineant. Poterunt tamen facere admonitiones, ſeu exhortationes circa aliqua ſic dicendo. admonemus quod hoc, vel illud corrigatur, vel ut hoc, vel illud fiat, vel non fiat, & hujuſmodi Admonitiones non inſerantur inter Conſtitutiones, ſeu Statuta, ſed in uno libro per Vicarios Domorum, ſingulis annis recepta charta deſcribantur.

31. Cum a modo fiat aliqua Conſtitutio: Diffinitores, qui incipiant eam, dicent ſic in ſcriptis: Incipimus hanc Conſtitutionem: fiat hoc, vel illud, vel non fiat. Diffinitores autem ſequentis Capituli immediate, ſi eam voluerint confirmare, ſic dicant in ſcriptis: Conſtitutionem hanc inceptam, quod hoc, vel illud fiat: nunc approbamus. Et ex tunc habeat vim Conſtitutionis. Si autem noluerint eam confirmare, nihil dicant, quia ut ſupra dictum eſt, niſi in ſequenti Capitulo confirmetur, nullam amplius vim habet.

32. Ordinationes Capituli Generalis eo anno, quo ſunt factæ quater a Vicario legantur in Conventu. Videlicet die, qua charta Capituli recepta legitur, & a diebus S. Laurentii, S. Martini, & Purificationis Beatiſs. Virginis Mariæ.

33. Cæterum ad examinanda, judicanda, ſeu terminanda ea, quæ in Capitulo ſcripta, vel propoſita ſunt, aut quæ occurrunt, R. Pat., & octo Diffinitores ſingulis diebus Capituli, cum viderint opportunum ſeorſim conveniunt: & ſuper ſingulis diligenti habito tractatu, prout viderint expedire, cum plenitudine poteſtatis determinant, & ſcriptis commendant. Ac primo omnium priorem partem chartæ, quæ eſt de Defunctis expediunt, & corrigunt eadem feria ſecunda poſt Nonam. Et poſt Veſperas in Eccleſia dictas, ad nutum R. Patris pulſatur Campana; Congregatiſque omnibus in aula Capituli R. Pater poſtquam ſtans dixit *Benedicite*: innuit Scribæ ut legat. Qui quidem Scriba primo literas Apoſtolicas, vel aliorum Principum, quæ communi Capitulo diriguntur, ſi quæ ſint eidem in Diffinitorio traditæ ad publicandom legit, deinde chartam Defunctorum.

34. Qua lecta omnes Priores, inſequendo communem obedientiam Generali Capitulo promiſſam, & debitam, petunt miſericordias: ut ſuper his, ideſt ſuper eorum abſolutione, confirmatione, aut mutatione, poſſit in Diffinitorio poſtea deliberari. Ac primus omnium R. Pater proſtratus petit miſericordiam: cui Prior antiquioris Domus Ordinis ex præſentibus reſpondet. Deinde ſinguli Priores ibidem præſentes, ſigillatim ſimiliter proſtrati petunt miſericordiam, & abſolutionem a ſuis Prioratibus. Priores vero abſentes, Vicarii, & Prioriſſæ Monialium per literas miſericordiam ſimiliter petere tenentur in ſingulis Capitulis Generalibus, quod ſi non fecerint: nihilominus pro petita habeatur. Et Monachi, licet non petierint ad aſſignatas ſibi Domos ſe transferre teneantur.

35. His completis R. Pater jubet, ut nullus chartam, quæ lecta eſt de die, vel de nocte portet extra aulam Capituli, nec portent copiam ipſius chartæ extra Domum Carthuſiæ, niſi ſit prius correcta, nec faciant eam tranſcribi per quoſcumque Sæculares, ſed per ſolos Profeſſos Ordinis noſtri. (a) Et ut in tranſcriptione chartæ nulla fiat confuſio, ſtatuimus, ut nullus Prior, aut Viſitator intromittat ſe de chartis ſcribendis per ſe, vel per aliam perſonam durante Capitulo: Sed Vicarius Carthuſiæ curet fideliter tranſcribi ſingulas chartas pro ſingulis Provinciis, quæ correctæ, & ſignatæ dabuntur, aut mittentur Viſitatori Provinciæ. Poterunt tamen Domus per quas recta via portatur ipſa charta, ſumere copiam illius; & deinde quamprimum, chartam ipſam originalem mittere Viſitatori Provinciæ: qui poſtea curabit, ut cæteræ Domus habeant copiam dictæ chartæ bene correctam quamprimum poterit. Et in hoc non ſint negligentes: ne retardent ſuffragia Defunctorum, & diſpoſitiones Domorum.

36. Omnibus autem, & ſingulis perſonis Ordinis

(a) *Ad vitandas abſtractiones, & gravamina, quæ ex tot chartarum inſcriptione junioribus Monachis Carthuſiæ obveniebant, ſoli Vicario Carthuſiæ iſta cura ſic committitur, ut vetitum ſit ne quis Prior aliquam tradat ſcribendam alicui Monacho Carthuſiæ abſque ſpeciali licentia R. Patris.*

Digitized by Google

dinis diſtricte inhibemus, ne ad chartam Capituli per ſe, aut aliam interpoſitam perſonam aliquid addant, diminuant, vel corrigant, per quod voluntas, & intentio ejuſdem Capituli io aliquo immutetur. Et ne ineonſulto R.Patre de ordinatis in dicta charta aliter diſponere, ſeu ordinare præſumat: ſub pœna quoad Officiales abſolutionis a ſuis obedientiis, & quoad alios diſciplinæ generalis, a qua non poſſint liberari, niſi per dictum Capitulum, aut per Reverend. Patrem.

37. Diffinitores, & qui ad Diffinitorium pro conſilio vocantur, ſolum Deum Judicem præ oculis habentes, & omni perſonarum acceptione ſemota: debitam ſingulis juſtitiam faciant Juris, & Statutorum Ordinis noſtri. Nullus etiam Diffinitorum, neque eorum qui pro negotiis expediendis vocantur in Diffinitorium, præſumat aliquid eorum, quæ ibi ſecreto dicuntur, & proponuntur umquam revelare, nec ea, quæ expediontur ante expeditam, & publice lectam chartam iotegram manifeſtare. Quod ſi quis Diffinitorum contrafecerit R.Pater pro ſua prudentia illum amplius non admittet in numerum Diffinitorum. Alii vero pro modo culpæ in d. Capitolo, vel ſequenti puniantur. Sed & poſt finitum Capitulum nulli omnino erunt reſeranda: Si quæ talia videbuntur, quæ ad publicas aures non deferri, vel utilitas exigit, vel ſuadet honeſtas.

38. Qui exire de Diffinitorio habet neceſſe, exeat, ſed eundo, & redeundo ſilentium teneat. Qui vero cum aliquo locuturus exire voluerit: licentiam petat. Quoties autem ad Diffinitorium vocabuntur Diffinitores, vel alii Priores, omni occaſione poſthabita, & in ſilentio velociter conveniant: & ad qood vocantur feſtinanter accedant. Singulis etiam diebus Capituli poſt Primam, & Nonam, convenientibus Diffinitoribus in unum, R.P. *Benedicite* dicat.

39. Quod ſi contigerit, quod R. Pater, vel alia perſona Domus Carthuſiæ, vel tota Domus, aliquid poſtulaverit, vel commiſerit culpam, cujos correctio pertineat ad Capitulum generale. Si R.Pater eſt in cauſa, cum ventum fuerit ad tractandum de eo: ipſe exibit de Diffinitorio & alii determinabunt. Si tota Domos Carthuſiæ, exibit R.Pater, & ſi qui ſint de Monachis dictæ Domus. De aliis Diffinitoribus in cauſa conſimili, ſimiliter fiat.

40. Porro ſi quæ de propoſitis non potuerint de facili diffiniri, eo forte quod altiorem habeaot quæſtionem, exitumque alia ex cauſa difficilem, vel proliziorem ventilanda examine, aut deliberatione ſint penſanda majori: aliquibus perſonis de Ordine, quas magis ad id eſſe idoneas cognitum fuerit, eorum examinatio, & diffinitio committitur, vel examinatio plerumque ſola, diffinitione videlicet Generali Capitulo reſervata. Et quoniam in judicio abſentium de facili erratur: tale judicium caveatur quantum fieri poteſt.

41. Quicumque præſumpſerit proponere in Diffinitorio aliquid ad ſtatuendum, per quod antiquus rigor Ordinis minuatur, ſi monitus a R.Patre, vel Diffinitoribus ceſſare noluerit, tanquam rebellis a Capitulo puniatur.

42. Ad dubia, ſeu quæſtiones, quæ tempore Capituli, vel ſuper annum mittuntur, aut portantur ad Carthuſiam, nullus reſpondeat niſi R.Pater, vel cui ipſe commiſerit: habita conferentia cum peritis, & expertis in talibus, & de eorum conſilio ſi opus fuerit.

43. Nullus Monachus Carthuſiæ tam Hoſpitum, quam Profeſſorum ſe active, aut paſſive de factis Ordinis, vel ſingularum perſonarum, aut Domorum ejuſdem, etiamſi ab ipſis Domibus, aut perſonis literas acceperit, quomodolibet intromittat, aut impediat, niſi vocatus vel ad hoc per Capitulum Generale, vel Rever. Patrem deputatus.

44. Nullas volumus concedi licentias Prioribus Domorum de vocandis perſonis aliarum Domorum cum conſenſu Priorum, ne inquietudines inde generentur: Sed ſi quis Prior aliqua perſona, vel perſonis indiguerit, procuret habere ſpecialem licentiam pro ea, vel aliis a Reverend. Patre: aut in caſu neceſſitatis a Viſitatore Provinciæ.

45. Quando a Capitulo Generali, vel R.P. cuiquam aliquid reddere, vel facere ſine præfinitione temporis injungetur, illud quamcitius poteſt implere tenetur, & ſi ſine cauſa detulerit, eſt per Capitulum puniendus.

46. Ultimo die Capituli, ſcilicet feria quinta, poſtquam in Diffinitorio omnia expedita fuerint, & charta correcta: poſt Veſperas in Eccleſia dictas dato ſigno, convocantur omnes in Aulam, & congregatis omnibus, primo leguntur nomina Defunctorum, quæ communiter veniunt poſt lecturam aliorum, pro quibus dicitur *De profundis*, cum aliis precibus, ut ſupra. Quibus completis Scriba Capituli legit reſiduum chartæ, & Priores, qui ibidem præſentes ſunt, ſi nondum viva voce promiſerunt Capitolo obedientiam pro ſe, & Domo, cujus ſunt Priores: quando in diſpoſitione Provinciarum, Scriba eos nominat dicat, Priori tali non fit miſericordia, tunc ipſe, qui nominatur ſtatim ante R.P. accedens, proſtratus petit miſericordiam: & ſurgens promittit obedientiam Capitulo Generali pro ſe, & Domo tali ſibi commiſſa. Quando autem Scriba nominat aliquem Priorem, ut fit miſericordia, tunc ille, qui nominatus eſt, ſi præſens eſt accedens ante Rev. Patrem proſtratus dicit culpam ſuam, & ſurgens veniam petit de negligentiis, & defectibus commiſſis in adminiſtratione Domus antea ſibi commiſſæ, traditque R.P. ſigillum Domus ſuæ. Similiter fit cum mutantur Priores de Domo in aliam Domum.

47. His omnibus completis, R. Pater ſolitas facit exhortationes de Religione munda, de profeſſione, de pace ad omnes, maxime ad eos, qui noſtræ ſunt profeſſionis, necnon de pervigili ſolicitudine circa curam Subditorum: cæterorumque generaliter, quæ honeſtati congruunt, & ſaluti expediunt animarum.

48. Monentur etiam univerſi, quatenus ad Domos ſuas Deo protegente reverſi, faciant exolvi officium, quod ex communi Ordinis decreto eſt exolvendum, pro Pareotibus noſtris, pro Benefactoribus, charis, & familiaribus, vivis, & defunctis. Cujus officii, necnon omnium Spiritualium bonorum Ordinis, illi quoque participes annunciantur, qui ad Capitulum acceſſerunt, quique Prioribus in itinere hoſpitalitate, ſeu humanitate quavis alia officium exhibuere charitatis: omneſque alii vivi, & defuncti, per literas, per nuntios, vel per ſeipſos orationibus ſe commendaverunt Ordinis, aut Priorum.

49. Po-

49. Poſtremo R.Pater, & cæteri omnes proſtrati, ſimul dicunt culpas ſuas, & poſtea R.P. ſurgens abſolvit (*a*) auctoritate Apoſtolica omnes ibidem præſentes ab omnibus cenſuris, & diſpenſat cum eis ſuper omni irregularitate, injungitque ſingulis litanias, & pro fractione ſilentii omnes Priores ab eo recipiunt diſciplinam.

50. Quod ſi quis Prior unquam per ſe, vel per Subditum inſtituta Capituli contumaciter violare præſumpſerit: poſtquam id conſtiterit in conſpectu totius Capituli culpam confeſſus, extra egrediens, nudatis pedibus, veſtimentiſque pro conſuetudine detractis: virgas portans ante totius Capituli Generalis Conventum pro ſuſcipienda humiliter diſciplina revertatur. Idem quoque, ſimilem in Domo ſua, pro ſimili culpa publice probata, vel confeſſa, ſubjectis ſuis imponat diſciplinam.

51. Diffinitores pro aliquibus nondum expeditis, & quæ occurrere poſſunt, retinent poteſtatem Capituli Generalis uſque ad Dominicam ſequentem, & ulterius quamdiu eis videbitur. Et pariter Viſitatores ſi nondum potuerunt expedire chartas, & facta ſua, poterunt in Carthuſia remanere uſque ad Sabbatum.

52. Cum perſonæ Ordinis, vel Nuntii Domorum a Capitulo Generali, vel a Carthuſia ſuper annum redeunt. Priores, ſeu in eorum abſentia Vicarii Domorum per quas tranſeunt receptis literis, aut chartis, ſi quas ipſe Nuntius portat, quæ ad eos pertineant: diligenter, & fideliter, in ſuo ſacculo, ſeu bougetta reponant literas, & ſcripturas alias ad eos non pertinentes, taliter quod per eorum negligentiam non perdantur in præjudicium cæterorum.

53. Regreſſi Priores a Capitulo, vel recepta charta faciant eam in Conventu legi, & diem ſtatuant in qua officium Capituli Generalis perſolvatur.

54. (*b*) Præter iſta, quæ hic determinata ſunt circa Generale Capitulum, non intelligimus, quod Domus Carthuſiæ privetur in aliquo, qua uſque nunc uſa eſt auctoritate, & libertate: quinimo declaramus ſingulares libertates, prærogativas, ſive immunitates Domus Carthuſiæ, quas hactenus habere ſingulariter conſuevit, per aliquam diffinitionem unius, ſive plurium Capitulorum eidem auferri non poſſe.

55. (*c*) Inſuper etiam poteſtas Rev. Patri Carthuſiæ, & auctoritas quam habet in Capitulis Generalibus, in quibus, & ubique in tractatibus, duplicem habet vocem ad rigorem Ordinis conſervandum, & quam hactenus habuit ſuper annum auctoritate Capituli Generalis, eidem ſemper remaneat, & eadem ſuper annum auctoritate Capituli Generalis utatur, nec alteri poſſit committi, niſi ex aliqua cauſa in certo articulo, & ad tempus determinatum, de conſenſu ejuſdem Rev. Patris, & omnium Diffinitorum, aliter contingeret ordinari. Verumtamen cum R. Pater, & Conventus Carthuſiæ (*d*) cauſas emergentes ſuper annum, quæ Capitulum expectare non poſſunt, determinant auctoritate Capituli Generalis, cum magna diligentia cavere debent, ne in poteſtate ſibi commiſſa excedant.

56. Quilibet de Ordine noſtro poteſt, ea, quæ ſibi, vel ſuæ Domui neceſſaria, utilia, aut damnoſa videbitur, Capitulo Generali, vel R.Patri per literas, vel per perſonas Ordinis intimare. Priores autem, & aliæ perſonæ Ordinis, quæ tempore Capituli, vel alias ſuper annum vadunt ad Carthuſiam ordinate, ſi cujuſcumque favore, vel odio literas, vel denuntiationes Conventuum, ac ſingularum perſonarum Domorum per quas tranſeunt, recipere, & afferre contempſerint Priori, & Capitulo memoratis, coram R. Patre, vel Capitulo Generali, viva voce, vel per literas, clament culpam ſuam de præmiſſis.

57. Illi qui directe, vel indirecte ſubditos ſuos, vel Conventus impediunt, ne tales literas, ſeu denunciationes faciant, vel tranſmittant aut tranſeuntes ne illas recipiant a ſuis ſubditis quibuſcumque, idem facere teneantur.

58. Si quis autem literas Capitulo Generali, vel R. Patri directas aperuerit, & ne ad eos quibus mittuntur deveniant ſcienter impedierit, a tanto reatu ſine licentia ſpeciali dicti Capituli Generalis, vel Reverend. Patris abſolvi non poterit. (*e*)

59. Perſonæ vero Ordinis cum aliqua ſcribunt Capitulo, aut R. Patri, ſcribant, quæ vera ſunt, & probari poſſunt, nullo interpoſito mendacio. Et ut via falſum ſcribendi, vel denunciandi omnibus præcludatur, ſtatuimus, ut quicumque de Priore ſuo, vel perſonis Ordinis R. Patri, vel Capitulo Generali ſcripſerit malitioſe, & mendoſe, tanquam falſarius ſit in diſciplina criminoſorum ad Ordinis voluntatem.

60. Perſonæ etiam Ordinis, quæ ſcribunt literas Capitulo Generali, aut ſuper annum Reverendo Patri, non faciant in literis proœmium, aut harengas, ſed paucis, & neceſſariis verbis intiment, & petant, quæ volunt, & quæ petunt per articulos invicem congruenti ſpatio ſeparatos diſtinguant, & ſic faciliter reſponſum, quod optant, inter tantas occupationes obtinere valeant (*f*) alias reſponſum non expectent. Et quando ſcribunt tempore Capituli Generalis, ſimul ſcribant R. Patri, & Diffinitoribus, niſi forte caſus ſecretus, aut alias talis occurreret, qui ſoli R. Patri intimandus eſſet. Tunc enim ei poterunt ad partem ſcribere, & quod volunt intimare.

61. Quando autem Conventuales ſcribunt dicto Capitulo aut R. Patri nomine Conventus, debent ſinguli manu propria ſubſcribere, alias nulla fides ſuis exhibebitur literis, nec reſponſum obtinebunt. Illud item ſervetur a ſingulis quando

---

(a) *Quis ſit hujus abſolutionis, & diſpenſationis effectus? Tollitur cenſura ſi quis tunc præſens aliquam habeat, ita ut poſſit a quolibet legitimo Confeſſario caſus abſolvi pro hac vice dummodo ſcienter cætera requiſita afferat, & ſatisfaciat, ſimiliter quo ad irregularitatem ex delicto provenientem juxta tenorem privilegiorum Ordinis de quibus agitur, cap.7.*

(b) *Vide num. 29. cap. 29. Secundæ partis Statut. antiquorum.*

(c) *Vide Bullam SS.D.N. Alexandri PP.IV. quæ notatur. 38. inter privilegia Ordinis.*

(d) *Quando ad Conſilium a R. Patre vocatur. Vide n.42. & 43. præſentis Capituli, & concordat cum his, quæ de auctoritate Capituli generalis dicuntur in præſenti numero.*

(e) *Non putent hi, qui poteſtatem habent abſolvendi a reſervatis Summo Pontifici, ſibi etiam abſolvere ab aliis reſervatis in ordine, niſi etiam aliunde habeant legitimam auctoritatem, quia facultas conceſſa a Summo Pontifice non derogat reſervationibus ſingularibus, niſi caſus ipſe occurrat etiam Sedi Apoſtolicæ expreſſe reſervatus, tunc enim poteſtas Superioris majoris abſorbet auctoritatem Minoris in eodem caſu.*

(f) *His ſatis innuitur quantum inutiles ſcriptiones a ſpiritu ordinis diverſæ ſint, quantumque Statuta velint, ut tempus pretioſo ad utilia reſecatus ſuperfluis, ſervetur, & impendatur.*

Digitized by Google

do per ſe, & ſingulariter ſcribunt, ut ſcilicet in ſuis literis ſe pariter ſubſcribant. Qui vero præſumpſerint per literas, ſuppreſſis nominibus, infamare Ordinem noſtrum, aut Prælatos ejus, vel aliquem ex ipſis, aut tentaverint Inſtituti noſtri naturam evertere, & immutare, ipſo facto omni officio, & voce priventur, & excommunicationis ſententiam incurrant, a qua non poſſint abſolvi niſi per R. Patrem, aut aliquem ex Viſitatoribus, vel deputatum ab eis. Simili pœnæ ſubjaceant, qui auctores talis infamiæ, aut Ordinis noſtri ruinæ cognoverint, niſi eos Capitulo Generali, vel R. Patri, aut alicui ex ſuæ Provinciæ Viſitatoribus quamprimum commode poterint, manifeſtaverint.

62. In literis Ordinis ſive patentes ſint, ſive miſſoriæ ſemper apponatur dies, & aunus.

(*) *Ordinatio anni 1634.* Servetur ſimplicitas Ordinis in inſcriptione literarum privatarum juxta Statutum, nec apponitur amplius eot titulo manes, ita ut deinceps Rev. Patri ſub nomine R. Viſitatoribus, venerandi, & ceteris omnibus æqualiter, venerabilis dumtaxat ſcribatur, addendo ubiq: in Chriſto.

63. Et ſicut in aliis omnibus, ſic etiam in titulis, qui perſonis Ordinis noſtri dari ſolent per ſcripta (*), vel familiare colloquium, volumus ſimplicitatem, & humilitatem Carthuſianæ Religionis ſervari cum omni modeſtia.

64. Nulli Prælati, aut ſubditi Ordinis, Domini appellentur, ſed Domini, & Monachi, Fratres in Provinciis illis, in quibus inter ſæculares eſſet ſcandalum, ſi vocarentur Domioi.

65. Priores, Vicarii Monialium, & cæteri Officiales Ordinis, qui procurant, & obtineut literas commendatitias a ſuis Conventibus, vel a quibuſcumque Principibus, & Dominis temporalibus Eccleſiaſticis, vel ſæcularibus, requiſitorias, vel comminatorias, ut in ſuis manuteoeantur officiis, & eas ad Capitulum, vel ſuper annum ad R. Patrem mittunt, ſeu portant, eo ipſo reddunt ſe ſuſpectos de mala admioiſtratione, & propterea tanquam ſuſpecti veniunt a ſuis obedientiis abſolvendi (*a*) Et Conventuales, qui hujoſmodi literas inordinato favore potius quam veritate ducti ſcribunt, ſunt legitime puniendi. Aliæ vero perſonæ Ordinis, quæ ſimiles literas ſibi procurant, ut quas nondum habent obedientias, hoc modo obtinere valeant, ad illas, & quaſcumque alias eo ipſo efficiuntur indignæ.

66. Nulla perſona Ordinis noſtri, aliquos libros, ſeu tractatus a ſe, ſeu ab aliis compoſitos, ſive etiam ſermones, Epiſtolas, Orationes, vel alia quæcumque, dare impreſſioni, ſeu ut imprimantur procurare per ſe, ſeu per alios quoſcumque præſumat, niſi prius per Capitulum Generale, ſeu per ipſum, aut per Patrem R. deputatos viſa, & examinata fuerint, atque approbata. Si vero tales libri de rebus ſacris tractant ultra examinationem, & probationem hujuſmodi nullatenus imprimi poſſint, niſi prius examinati, probatique ab Ordinario fuerint. Qui enim tales libros abſque Ordinarii examinatione, ac probatione imprimunt, aut imprimi faciuot, pœnam anathematis incurrunt ex Decreto Lateranenſis Concilii, & Tridentini.

67. Cum Ordo noſter ſit ſub ſpeciali protectione Sedis Apoſtolicæ inhibetur omnibus, & ſingulis perſonis Ordinis, ne excepto Procuratore Generali Ordinis ſine ſcitu, & ſpeciali commiſſione Capituli Generalis, aliquem, ſeu aliquos ex Dominis Cardinalibus in Protectores ſpeciales impetrare, vel ſibi procurare præſumant. Omnium enim auxilio, & protectione indigemus. Unde eum ſpeciales aliquos impetrare volumus, cæteris quodammodo derogamus.

ORDINATIO ANNI 1644.

Declaramus inhabiles ad omnia Ordinis officia, privatoſque utraque voce quoſcumque, qui emendicatis favoribus extraordinariis, dignitates, & officia procuraverint, atque in eis ſe manutenere, vel qui licentiam mutandi Monaſterium, aut exeundi ad negotia propinquorum tractanda, obtinere tentaverint.

ORDINATIO ANNI 1647.

Innovamus declarationem anni 1644. adverſus eos, qui emendicatis extra Ordinem favoribus, officia, vel quaſcumque licentias procuraverint, addimus vero, & qui eis a quocumque ſic quæſitis uſi fuerint, & præter pœnas in prædicta declaratione contentas volumus inſuper eoſdem tanquam contumaces, & ab Ordinis obedientia recedentes, omnibus Ordinis ſuffragiis poſt mortem privari, & Viſitatores Provinciarum ſuper hoc diligenter invigilent.

De Viſitatoribus.

CAPUT VIGESIMUMTERTIUM.

1. In nomine Sanctæ, & individuæ Trinitatis ob ſtatum Carthuſienſis Ordinis in Sancta Religione conſervandum: Viſitationis per omnes Domos ejuſdem faciendæ tale a Generali Capitulo emanavit Decretum.

2. Singulis annis in Capitulo Generali, ſeorſim, ſicut pro aliis fieri ſolet negotiis, habito cum magna deliberatione tractatu certi Priores eligantur, & in charta Capituli deſcribantur ad viſitandas Provincias totius Ordinis, qui zelo Dei, & Ordinis noſtri, integritate vitæ, doctrina, Judicio, experientia, & diſcretione cæteris præſtare videantur.

3. In Viſitatoribus autem eligendis, quantum poterit caveatur, ne aliquis Viſitator ſuum viſitet Conviſitatorem, nec Domum, cujus ipſe ſit profeſſus, cæteras autem Domos ſuæ Provinciæ indifferenter ordinario jure viſitare poterunt, & debebuot. Poterit tamen R. Pater mutare Viſitatores per Capitulum deſignatos, ex cauſa, quæ ſibi rationabilis videatur.

4. Porro ſingulæ Domus Ordinis, etiam illæ quæ a Carthuſia remotiſſimæ ſunt, viſitentur ſingulis bienniis per Viſitatores ordinarios, & pariter Domus Viſitatorum per eos, quos Capitulum Generale, vel Reverend. Pater deputaverint. (*) (*b*)

(*) *Ordinatio anni 1679.* Viſitatio Domorũ quarum Priores Viſitatores ſunt ultra quadriennium, Viſitatio autem Domus Carthuſiæ ultra ſexennium nunquam differatur, niſi neceſſitate cogente

5. Quod ſi contingat Viſitatores ordinarios ex aliqua cauſa non poſſe viſitare Domos ſibi commiſſas, ad R. Patrem ſpectabit nominare alios Viſitatores, nec unquam licentia detur alicui Domui Ordinis, ut Prior, & Conventus communiter, vel diviſim poſſint ſibi eligere Viſitatores, ſed vel R. Pater eos deputet, vel ſi periculum ſit manifeſtum in mora, Viſitatores Ordinarii provideant.

6. Nulla Domus, aut perſona Ordinis Viſitatores a Capitulo Generali, vel R. Patre ordinatos audeat refutare, niſi ex tali cauſa, quæ prius judicio dicti Capituli, vel R. Patris rationabilis fuerit judicata. Nulla pariter Commiſſa-

Qqq riis,

(*a*) *Vide Ordinationes Capituli generalis annorum 1644 & 1647. in fine hujus Capituli* — Declaramus &c. Innovamus declarationem &c.

(*b*) *Vide num. 59. præſentis Capituli.*

ris, aut Viſitatoribus a R. Patre ſuper annum miſſis audeat reſiſtere, aut eos refutare, vel ab eis appellare, ſub pœna carceris quoad ſubditos, & abſolutionis quoad Præſidentes.

7. Sequendo Conſtitutionem editam per bo. mem. Clementem III., & Cæleſtinum III. Romanos Pontifices, ſtatuimus, ut nulli perſonæ Ordinis quacumque temeraria præſumptione ſine conſenſu, & voluntate Capituli Domus ſuæ, vel majoris partis ejuſdem, licentia pateat appellandi a correctione, vel ab alio quocumque prætenſo gravamine, aut ſententia ſui Præſidentis, aut Viſitatorum, vel Commiſſariorum. Quod ſi quis abſque tali conſenſu majoris partis Conventus appellare præſumpſerit, Cellam pro Careere, & ordinem in Victualibus teneat, & ſi de fuga, aut periculo veriſimiliter timeatur, firmis carceribus detineatur; donec per Capitulum, vel R. Patrem, viſis, & cognitis dictæ prætenſæ appellationis cauſis aliter fuerit ordinatum.

8. Caveant tamen Præſidentes, Viſitatores, aut Commiſſarii, ne in corrigendo modum excedant, & nihilominus hoc caſu appellationis contingente, quamcitius poterunt expreſſum nuntium, & fidelem mittant ad R. Patrem cum plena inſtructione de veritate negocii, & cum literis ipſius appellantis ſuæ appellationis cauſas continentibus, ut cunctis viſis rectum valeant Judicium reportare, niſi forte exceſſus gravis eſſet, & enormis, ac manifeſtus, cui de ſtatuto impoſita ſibi pœna merito deberetur, quo caſu ſufficiat, quod in tunc ſequenti Capitulo inſtructionem prædictam, & literas mittant, ſeu portent.

9. Porro nullus appellet, niſi ad R. P., vel Capitulum Generale. Et ſi fuerit pronunciatum ipſam appellationem frivolam, calumnioſam, vel injuſtam, aut temere appellatum fuiſſe; is qui ſic appellavit graviter puniatur.

10. Appellationem vero ſuam non proſequantur ſubditi in propria perſona, ſed per nuntium, & literas, & in hoc caſu Priores teneantur miniſtrare ſubditis nuntium, & expenſas. Idem ſit judicium de Prioribus, ſi contingat eos appellare a Viſitatoribus, vel Commiſſariis.

11. Porro quia ex eo, quod viſitationes, nec ſtudioſe fierent, nec bene obſervarentur, magna ſequeretur diſſolutio Ordinis, Viſitatoribus diſtricte injungimus, ut in viſitationibus ſint ſoliciti, & ſtudioſi, & ſequentem formam ſibi a Capitulo de facienda viſitatione traditam nulla tranſgrediantur ex parte, quam ſi tranſgreſſi fuerint, prout culpa exegerit, per Capitulum legitime puniantur.

12. Congregatis Monachis Domus, quæ viſitatur, & ejuſdem Priore præſente, Viſitatores ingrediuntur Capitulum, dictoque a Priore Domnus *Benedicite*: primo legitur a Viſitatore, vel Conviſitatore juſta morem Provinciæ Capitulum præſens. Et poſtea præmittitur, quæ in Capitulo Generali fieri conſuevit Oratio, ſcilicet Pſalmus *Ad te levavi oculos*; quem Pſalmum Viſitator inchoat, & ſubjungit preces, & Orationes conſuetas. Quibus finitis dicit *Benedicite*, & alter ex Viſitatoribus aliquam de obſervantia Ordinis, de obedientia, de propriis Paſtoris reverentia facit ſecundum quod ſibi videtur exhortationem. Qua finita legitur ex integro Capitulum de reprehenſione, ut Monachi audientes valeant reminiſci, ſi quis in his deliquerit, quæ in dicto Capitulo prohibentur, & id Viſitatoribus ſincero animo denunciare poſſint.

13. Lecto prædicto Capitulo, Viſitatores, Dei, & Summi Pontificis noſtræ Inſtitutionis confirmatoris, totiuſque Generalis Capituli auctoritate, præcipiunt omnibus ibidem congregatis, ut de Priore, de ſe ipſis ad invicem, de Converſis etiam, atque totius Domus ſtatu, quid quid ſuper his, de quibus interrogati fuerint, accuſatione, vel emendatione dignum vere, & pro certo cognoverint, ſinguli edoceant evidenter, & ſincere, nullatenus amore, vel odio, ſeu timore cujuſcumque, aliave qualicumque occaſione, veritate ſuppreſſa, ne cum gravi etiam periculo Animarum, gravem & Ordinis incurrant diſciplinam.

14. Qui enim ſcienter negligunt revelare Viſitatoribus, ea quæ revelare tenentur ſub mortali peccato, non poſſunt abſolvi, niſi per proprium Priorem, aut ſi quod celatum eſt pertineat ad Priorem per Vicarium, cum injunctione ſalutaris pœnitentiæ. Et ſi de hoc convicti, vel publice confeſſi fuerint, cum adjunctione ſeptem abſtinentiarum.

15. Verumtamen in Conventu, ſeu palam, nulli crimen imponant, quod probari non poſſit: ne eadem pœna qua teneretur is, qui dictus eſſet Reus, ſi convinceretur de crimine, in probatione deficientes involvat. Eadem Prior eorum ſua eis auctoritate præcipiat.

16. Caveant etiam omnes, ne ex malitia, odio, vel invidia, aliquid deponant contra aliquem ad hoc, ut confundatur, & infametur: ſed ex charitate, & recta intentione, ut emendetur is, qui denunciatur.

17. Cæterum cum fiunt Viſitationes, in inquiſitione, ſeu probatione culparum habetur præceptum obedientiæ pro juramento. Poſſunt tamen Viſitatores, ſi eis videbitur, in gravibus caſibus pro revelanda plenius veritate præcipere ſub pœna excommunicationis, & etiam exigere juramentum, niſi ubi veriſimiliter timeretur de perjurio. Tunc enim non eſt exigendum juramentum.

18. De Monachis vero, & Converſis inquiſitio fiat a Monachis, Converſis, & Donatis, ſæculares etiamſi idonei ſint ad teſtificandum, maxime vero familiares, aut Officiales ſæculares Domus, poſſunt ſi videbitur, in teſtimonium recipi tam contra Priorem, quam contra Monachum, & Converſum ſi quod probatione indiget per noſtros non poſſit probari, ſic tamen hoc fiat, ut quantum poſſibile erit, per hoc non ſcandaliſentur ſæculares, ne defectus Perſonarum Ordinis noſtri ſibi incognitos inde agnoſcant. Viſitatores etiam non credant omni ſpiritui, nec aliquem ex ſola ſuſpicione condemnent.

19. Facto præcepto, & allata præcedentis viſitationis charta, & in conſpectu omnium lecta; Prior, & Monachi ad Cellas redeunt, ubi a ſingulis, quæ fuerint inquirenda Viſitatores diligenter inquirant. Verumtamen poterunt Viſitatores pro ſcrutinio faciendo convocare Monachos ſigillatim, ad locum ſibi pro habitatione aſſignatum, qui nunquam eis in clauſtro aſſignetur, ubi alius locus extra Clauſtrum eis aſſignari commode poterit.

20. Viſitatores viſitent cuſtodiam, in qua Sacrum Chriſti Corpus ſervatur, Sacrum Chri-

ſma,

Digitized by Google

ſima, & Reliquiarum Sanctarum Capſas, & omnia Eccleſiaſtica indumenta, ornamenta, & utenſilia, & conſiderent an omnia decenter, religioſe, & honeſte ſint diſpoſita.

21. Deinde ſingulos diligenter ſcrutentur ſuper pactionibus, quas Priores viſitationem timentes, forte extorquerent a Monachis, & Converſis, & ſi quas inveniant ſolvant, & Prior ſit extra Sedem ſuam ubique, in Conventu, & Miſſa careat, uſque ad Capitulum, niſi Novitius ſit profeſſionem facturus, vel mortuus ſepeliendus nihilominus Capitulo ſi ſibi videbitur pœnitentiam aucturo.

22. Attente quoque inquirant ſi præcedens viſitatio bene fuerit obſervata, & quem in non obſervando invenerint culpabilem, ſive ſit prælatus, ſive ſit ſubditus: tanquam inobedientem Deo, & Capitulo Generali graviter puniant.

23. Attente etiam, & ſolicite, non obſtante aliqua benevolentia, quæ in ſubverſionem Ordinis aliquando exhibetur, inquirant diligenter de negligentia Priorum ſi corrigent exceſſus, ſi ſint ſoliciti, ne ſubditi libros prohibitos habeant, ſi de neceſſariis provideant ſufficienter eiſdem tam ſanis, quam ægrotis, ſi ſint carnales, vel ſæculares nimis, ſi dent bonum exemplum ſuis ſubditis in frequentando Eccleſiam, in abſtinentiis, & aliis obſervantiis Ordinis, ſi ordinata Capituli faciant obſervari. Per ipſos enim viget, vel deficit Ordo in Domibus. Si ferventer reprehendunt ea, quæ fiunt inordinate, vel ſi nimis equitant, & ſine perſonarum acceptione negligentias, & exceſſus, quos invenerint puniant, & in charta ſua inſerant, quæ judicio ſuo inſerenda videbuntur.

24. Poſtea interrogetur de pace Domus, & Prioris, & Monachorum, & Converſorum, nec non eorum ad invicem. Si dixerint non eſſe pacem, cauſa com omni ſtudio inquiratur, eaque cognita, qui puniendi fuerint legitime puniantur.

25. Exinde interrogetur qualiter tam Monachi, quam Converſi ſe habeant in obſervantiis Ordinis, ſcilicet in non habendo proprium, in tenendo ſilentium, & Cellas, in continentia, in proprii Paſtoris obedientia, in ejuſdem, ſuaque ad invicem reverentia, in veniendo ad Eccleſiam, in celebrando Divinum Officium, in abſtinentiis, ſi quæ debentur ex Ordine ſine murmuratione accipiant, eis contenti, ſi in Colloquiis Clauſtri, & Hoſpitum non petant inordinatam licentiam: ſi cum ſæcularibus, cum ſociis, cum Coquinario, ſeu diſpenſatore, cum Converſis, ſeu aliis quibuſcumque debitam Religioni ſervent honeſtatem. Demum ſi curioſitatem vitent, ſi laudabiliter in Capitulo culpas ſuas recognoſcant, ſi in reprehenſione ſint humiles, & in emendatione tractabiles, eſt ſolicite inquirendum.

26. Pro temporalium quoque ſtatu cognoſcendo, diligenter inquirant an Domus gravata ſit debitis, (a) & quantum, non tamen cui, vel quibus ſpecialiter debeat: nec ſi quid, quantumve in depoſitis habeat, aut a quibus depoſita ſuſcepit, eſt inquirendum. Quod ſi Domus inveniatur debitis gravata, & Prior nullam reddat cauſam rationabilem, quæ ipſum excuſet: in ipſum culpa redundat.

27. Inquirant etiam, & conſiderent Viſitatores, ſi ædificia Domus bene conſervantur, ſi nulla curioſa, vel ſuperflua de novo ædificantur, ſi computa ſingulis annis per Procuratorem fuerint reddita, quæ etiam computa poſſunt per ſe examinare, ſi expedire ex aliqua cauſa judicaverint, immo exigere a Priore, & Officialibus, ut quantum pecuniæ tam in arca communi, quam apud ſe habeant ſibi declarent, quam declarationem abſque ulla ambiguitate, aut reſtrictione, ſed integre, & Prior, & Officiales tunc facere teneantur, & quos in præmiſſis negligentes invenerint, diſtricte puniant, & ſub bona pœna injungant, ut in his ſe emendare non differant.

28. Super omnibus præmiſſis ſigillatim ab omnibus Monachis, & Converſis, & Donatis, inquiſitio tam de Priore, quam de ſe ipſis ad invicem cum omni ſtudio eſt facienda.

29. Sed & ſi quis Monachorum, ſeu laicorum in Priore, vel in alio aliquo de Congregatione, crimen, vel aliquid aliud, quod accuſatione, vel emendatione dignum ſit cognoverit, etiam non interrogatus illud Viſitatoribus inſinuare tenetur in ſecreto. Porro Viſitatores, ea quæ ſibi inſinuantur, nec probari poſſunt diligenter requirant a remotis, non nominata perſona, ſed de vitio inquirendo. Si forte queat, quod occultum eſt in publicum comprobari.

30. Inquiſitione autem facta, ſi quid grave de Priore, de aliquo alio denunciatum eſt, quod graviori pœna dignum ſit, Viſitatores ante recitationem ſcrutinii debent interrogare, & audire eum, qui denunciatus, & accuſatus eſt. Qui ſi attulerit ſui facti juſtificationem, juſtificatio ipſius in recitatione ſcrutinii declaretur, ſi factum illud ad multorum notitiam jam devenit. Nam ſi occultum, & paucis cognitum fuerit, non erit in recitatione publicandum; ſed juſtificatiu illius declaranda his dumtaxat, qui illud denunciarunt. Si vero qui denunciatus eſt, nullam facti ſui juſtificationem legitimam attulerit, ſed crimen coram teſtibus confeſſus, vel de crimine per idoneos teſtes legitime convictus fuerit: erit pro qualitate criminis puniendus arbitrio Viſitatorum.

31. Cum igitur Viſitatores ſcrutinium perfecerint, omnibus rurſum in Capitulum convocatis, diſtricte præcipiant univerſis, ne illa quæ magis occultanda ſunt, quam dicenda, quivis eorum manifeſta facere præſumat: ſed cum quiſque ſuo loco manens patienter audiat, quæ ſibi a Viſitatore dicentur, & ſi de aliquo interrogetur, puram nullo incerto mendacio ſtans, nihilque celans, pronunciet veritatem.

32. Diſtricte etiam injungant Priori, ne cuiquam qui aliquid contra eum denunciaverit, ſolitam humanitatem, quam cæteris exhibet in communi, vel pro infirmitatis, debilitatiſve ratione debitam ſubſtrahendo, vindictam ullo in tempore inferat. Sed & Monachis nihilominus injungatur, ne odium, aut rancorem contra ſe invicem accipiant, aut teneant, nec alicui quem putaverint, contra ſe aliquid denunciaſſe, verbis unquam, vel factis moleſti exiſtant. Nec inquirant quis, vel qui de ſe talia depoſuerint; ſed omnia ex charitate fuiſſe dicta ſibi perſuadentes, omnia in charitate, & humilitate ſuſcipiant, & ſuos defectus agnoſcentes emendent

(a) *Hic agitur de debitis pro quibus nulla penſio ſolvitur: de his autem pro quibus ſolvitur agitur cap. 19. num. 18.*

dent ſe, & de cætero prudentiores exiſtant.

33. Quæ omnia ſicut diximus, poſtquam in Monachorum Conventu fuerint Viſitatores proſecuti, mox eamdem omnino in Converſorum, & Donatorum perſonis formam ſervantes, ad univerſa ſigillatim a ſingulis inquirenda, ſtudio attentiori procedant, & ſingula prudenter examinantes ſine perſonarum exceptione debitam juſtitiam faciant.

34. Neminem tamen judicent, aut condemnent, vel inchartent, niſi de ſibi impoſitis, duobus ſaltem legitimis teſtibus, convictus fuerit, aut confeſſus, nec recitent in lectura chartæ frivola quædam, & levia, quæ ſibi interdum in ſcrutinio referuntur, quæ pacem potius turbant, quam nutriunt, nec ſervent ſcrutinia ultra tempus tunc futuri Capituli, ſed ea comburant.

35. Quos culpabiles, criminoſos, aut alias inchartandos invenerint, non ſtatim inchartent & juxta caſus exigentiam puniant, ut pœna ſuos Auctores teneat, & ne culpa unius, aut aliquorum, nota ſit, aut infamia multorum.

36. Monachos, aut alias Domorum perſonas, quæ ſe de adminiſtratione Domorum intromittunt, ultra id quod ſtatuta concedunt dure reprehendant, & corripiant. Circa inordinatos, & irrequietos, & contra Ordinem excedentes pœnas ſtatutorum ſtrictius obſervari faciant, & quos ordinationes Capituli Generalix, vel præcedentis viſitationis invenerint non ſervaſſe, aut eas impugnaſſe, a vino, aut cervixia ſuſpendant donec eas impleverint cum effectu, aut alias prout caſux exegerit puniant.

37. Licentias, ſeu gratias generales, vel ſemel alicui denegatas per Capitulum Generale, vel per R. Patrem dare non poſſunt, niſi de hoc habuerint ſpeciale mandatum, & niſi petens talem licentiam, ſeu gratiam, de ſibi facta negatione expreſſam faciat mentionem.

38. Viſitatores fortiter reprehendant Priores, qui de facili Monachis dant materiam evagandi frequentando ſpatiamenta extra Domos quando ad aliam Domum mittuntur: Imponantque eiſdem Prioribus pro hujuſmodi culpis diſciplinas, & prohibeant Monachis, ne prætextu cujuſvis conſuetudinis in talibux ſpatiamentis extra clauſuras Domorum ſuarum comedere præſumant: ſub pœna, ſupra Capitulo XV. expreſſa.

39. Ut periculoſix perſonarum Ordinis noſtri vagationibus obviemus, quibus (quod dolentes referimus) animarum maxima diſpendia, notabiles infamias, & ſcandala plurima novimus eveniſſe, & ut illi, qui perſonas incompoſitas, & perverſas, ad profeſſionem recipere non verentur, in eo, quo delinquunt puniantur, & ex eorum culpix alii non graventur; ſtatuto perpetuo, & irrefragabili ordinamus, quod occaſione cujuſcumque criminis, vel delicti, nulla perſona de Domo propria emittatur, ſed ibidem ſi fieri poteſt, pro modo culpæ legitime puniatur. Si quis vero fuerit tam perverſux, quod confiſus de parentibus, vel amicis, in Domo propria corrigi non valeat debite, vel puniri, aut ſi in eadem Domo ſua capitales habeat inimicox, & Viſitatoribus evidenter conſtiterit de præmiſſis: tunc, & non aliter, Viſitatores Deum præ oculis habentes, talem perſonam de Domo ſua valeant emittere, & in alia Domo ſuæ viſitationis ſubjecta ſub debitis diſciplinis collocare. Ita dumtaxat, quod Prior ſuus propriis expenſis, ac cum Viſitatorum literis, fidem de præmiſſis facientibus, ipſum ad Domum per Viſitatores ordinatam tuto faciat deduci, ſoluturus nihilominus illi Domui expenſas de Ordine prætaxatas, quamdiu ibidem fuerit hoſpitatus. Emiſſus vero talis præter diſciplinas a Viſitatoribus impoſitas, colloquiis carebit, quamdiu ibidem fuerit hoſpitatus: ne forte perverſis verbis, aut moribus cæteros inficiat, vel perturbet. Diſtricte vero prædictis Viſitatoribus, & Prioribux injungimus, ut præmiſſa omnia ſtatuta obſervent. Si qui etiam reperti fuerint tam contentioſi, ut veriſimile ſit, quod ipſis ibidem exiſtentibus Domus illa pacem non habebit: per Domos ejuſdem Provinciæ Viſitatorum arbitrio dividantur.

40. Non poſſunt autem Viſitatores abſque licentia Capituli Generalis, vel Rev. Patris mittere aliquos extra Provinciam ſuæ Viſitationi ſubjectam; nec Priores alii, ſi quandoque mittantur ad Conventus dividendos, niſi eos mittetent in Provinciam, in qua ſunt profeſſi: nec mittant aliquem ubi ſciunt Hoſpites tres tunc eſſe.

41. Non dent pariter licentiam Monachis ſe transferendi ad alias Domos ſuæ Provinciæ, niſi in caſibus jam expreſſis, aut in caſu urgentis, quæ commode Capitulum expectare non poſſit, neceſſitatis: nec gravamen alleganti credant, niſi de eo debito fuerint certificati.

42. Nullus tamen Prior refutare audeat perſonas ſibi per Viſitatores miſſas: ſed eas ſaltem uſque ad Capitulum tunc ſequens retineat, alias ſit per tres menſes extra Sedem ſuam in Conventu, licentias ſuper hoc aliquibus forte conceſſas revocando.

43. Volumus, ut ſecundum laudabilem Patrum noſtrorum præcedentium uſum, & conſuetudinem, in qualibet Viſitatione, Prior, & cæteri officiales Domus, quæ viſitatur, coram ipſis Viſitatoribus præſente Conventu Miſericordiam, & ab officiis ſuis abſolutionem poſtulent, & requirant.

44. Neminem tamen Viſitatorex abſolvant ab officio Prioratus, etiam ad inſtantiam, & importunitatem Monachorum, ſine ſpeciali commiſſione, & licentia Capituli Generalis, vel R. Patris: niſi talem caſum invenirent, quod manifeſte immineret magnum damnum Domus, vel ſcandalum Ordinis, ſi abſolutio hujuſmodi differretur uſque ad Capitulum Generale. Monemus tamen Viſitatores, ne facile ſcandalum, aut periculum magnum judicent imminere.

45. Si enim judicantes imminere periculum, Priorem aliquem abſolverint: & poſtea probatum fuerit, quod nullum grave periculum immineret, ſciant ſe tanquam temerarios Judices abſolvendos; & omnia per eos facta irritanda, & in priſtinum ſtatum reducenda. Ex levi ſiquidem, & frequenti Priorum abſolutione Domus Ordinis notabiliter deficiunt, & Monachi contra ſuos Priores inſoleſcunt. Quando autem tali aliquo caſu contingente Priorem abſolverint: ſcribant fideliter Diffinitoribus Capituli Generalis, vel Rev. Patri cauſas abſolutionis, ſeu depoſitionis inventas.

46. Neminem etiam abſolvant, niſi ſervata forma juris debita ſcilicet inquiſitione præcedente, & audita parte, & nonniſi in actu Viſitationis.

47. Alios

Digitized by Google

47. Alios autem officiales (*a*) qui principaliter Domibus non præſunt, ſed aliis ſimpliciter ſunt obedientiis deputati, poterunt Viſitatores indifferenter abſolvere.

48. Porro Priores, vel cæteri officiales, quos Viſitatores abſolvunt, nullo modo reponantur in ſuis obedientiis, ſine licentia Capituli Generalis, vel Rev. Patris.

49. Nullus pariter Monachorum Carthuſiæ per Capitulum, aut Rev. Patrem Viſitator, vel Commiſſarius deputatus, aliquem a Prioratu abſolvat, ſine ſpeciali commiſſione, aut ſine conſultatione dicti Rev. Patris.

50. Univerſis, & ſingulis quæ hinc inde audierint Viſitatores debita cum deliberatione penſatis, ipſi finem legitimum ſua ſententia imponentes: ſicut ea decreverunt ſcribant, & conſiderata diligenter charta Viſitationis præcedentis, quidquid in ea invenerint obſervandum in ſua apponant: & præcedens charta deleatur.

51. Porro in charta ſua Viſitatores, non inſerant nimias laudes, nec aſperiores reprehenſiones, ſed puram veritatem ſimplicibus verbis. Nec quæ ordinaverint Priorum arbitrio committant: nec etiam diſpenſent in caſibus in quibus poteſt expectari Capitulum, aut conſuli R.P.

52. Poſt hæc in Capitulo Monachorum quæ ad Monachos, quæ vero ad laicos pertinent coram ipſis in loco ſolito recitent, ſuiſque ſigillis parvis muniant: chartamque ipſam omnia continentem tradant cuſtodiendam Priori, vel Vicario. Obſervantes, ne pœnas quas pro quibuſdam exceſſibus Capitulum cenſuit infligendas, niſi ratio urgens, & evidens utilitas flagitaverit, attentent nullatenus immutare; ipſius vero chartæ, quæ ad Monachos pertinent, in Capitulo Monachorum, quæ ad laicos in Capitulo ipſorum ſingulis annis in Feſto S. Joannis Evangeliſtæ, & feria ſecunda Paſchæ legantur.

53. Denique lecta charta, Viſitatores, quoniam in multiloquio non deeſt peccatum, *Confiteor* cum toto Conventu proſtrati dicunt: & Viſitator abſolvit omnes ab omnibus cenſuris ſicut in fine Capituli Generalis dictum eſt fieri.

54. Chartarum Domorum quas viſitant, copias fideliter clauſas, & ſigillatas quamcitius poterunt ſuper annum, expenſis Domorum viſitatarum mittant ad Carthuſiam per omnia ſimiles illis, quas relinquunt in Domibus viſitatis, nec differant uſque ad Capitulum ſi fieri poſſit, ut congruo tempore poſſit eas R. Pater videre. Et caveant ne aliqui extranei chartas ipſas videant, vel illarum copias.

55. Viſitatores, & eorum Socii, alteri quam Rev. Patri, vel Diffinitoribus Capituli Generalis exceſſus ſi quos invenerint in Domibus, quas viſitarunt, maxime infamiam tangentes perſonarum, non revelent, alias ſciant ſe ad reſtitutionem famæ teneri, & nihilominus in Capitulo Generali graviter puniantur. Caveant etiam ne Converſi, aut Donati, vel famuli eorum, culpas, & modum Viſitationis Domorum viſitatarum ſciant, vel inquirant, aliiſve revelent. Nec in itinere, aut alibi coram Famulis, aut aliis de defectibus Domus viſitatæ, vel perſonarum ejus unquam loquantur.

56. Priores, Rectores, & Vicarii Monialium, & Procuratores non obſtante quacumque contraria conſuetudine durante Viſitatione cum Viſitatoribus nullo modo comedant, donec recitata charta fuerit, nec eorum colloquiis ſe immiſceant ad vitandam omnem ſuſpicionis notam: niſi tales tunc ſupervenerint Hoſpites, quibus Judicio Viſitatorum, officialium præſentia commode negari non poſſit.

57. Viſitatores munera, ſive munuſcula cujuſcumque quantitatis, vel pretii nec accipiant, gratis oblata, nec exigant non oblata per ſe, vel per interpoſitam quacumque diſſimulatione perſonam: ſpiritualia quoque Beneficia non exigant. Moderatas tamen expenſas, quas veniendo fecerint, vel redeundo facturi ſunt, ne ſumptibus ſuis militent, exigere poterunt, & licite recipere a Domibus quas viſitant etiamſi non diſtant a Domibus viſitatis ultra duas dietas.

58. Porro quando plures Domus continue viſitabuntur expenſæ totius itineris Viſitationis dividentur, per Domos viſitatas, earum ſcilicet onere ſic per dictas Domos per Viſitatores partito: ut unaquæque Domus quo ditior, & remotior fuerit, eo amplius conferat in ratione expenſarum. Quod ſi unica Domus viſitetur ſolvat omnes expenſas totius itineris in eundo, & redeundo. Qui vero veniendo ad Capitulum, aliquas Domos viſitant, accipiant a Domibus viſitatis expenſas illas dumtaxat, quas occaſione Viſitationis dixerint ſe feciſſe. Viſitatores etiam Domum Carthuſiæ, & vicinas ei Domos, veniendo, ad Capitulum, vel redeundo ſemper viſitent, ut diſcurſus, & expenſæ minuantur, niſi aliqua emergens, & evidens utilitas, aut neceſſitas aliter requireret faciendum.

ORDINATIO ANNI 1679.

Viſitatio Domus Carthuſiæ fiet per deputandos ſingulis vicibus a Capitulo Generali juxta uſum antiquum, & in iſta Viſitatione talis forma ſervabitur. Viſitatoribus Capitulum ingreſſis Vicarius Carthuſiæ dicet Benedicite, *& cum ventum fuerit ad præcipiendum præcipiet, addendo ex commiſſione Rev. P. Scrutinio autem juxta morem ſolitum perfecto, Viſitatores ad Cellam R. Patris pergent, ut illi contenta in Scrutinio referant, illumque ut moris eſt in illis Domibus audiant, & poſtea procedant ad recitationem Scrutinii, cui aderunt omnes, excepto R. Patre, ea vero quæ R. Patrem expectabunt referent ad Diffinitorem præſentis Capituli, cujus erit munere R. Patrem his, quæ ſibi convenientia videbuntur. In Ordinationibus autem, ſi quæ apponenda ſint in charta Viſitationis Carthuſiæ, conſenſus R. Patris erit expetendus, & exprimendus.*

59. Cæterum veſtimenta, equitaturas, Sellas, frœna, calcaria, non debent Viſitatores de ſumptibus Viſitationis habere (*b*) niſi contigerit, caſu, aliquid ex his amiſſum eſſe, vel factum inutile. Tunc enim emendo rem aliam tanti pretii quanti res erat amiſſa, eodem pretio a dictis domibus exacto damnum paſſus ſe poterit ſervare indemnem.

60. Viſitatores in omnibus oſtendant ſe, non quæ ſua, ſed quæ Chriſti ſunt quærere, ut illa ſola mercede contenti, quam fidelibus Servis

(*a*) *Vide num. 6. cap. 3. circa Inſtitutionem, & illum cum præſenti concorda.*

(*b*) *Intolerabilis ergo abuſus eſſet, ſi ſub quolibet prætextu, veſtes acceptarent, Viſitatores, vel Commiſſarii, ſive etiam pretium elocationis equorum ſuorum, aut ſervorum acciperent, ac ſi conductitii eſſent, venirentque per Capitulum generale puniendi, tam dantes, quam accipientes.*

vis Dominus repromiſit regularem obſervantiam factis potius oſtendant, quam verbis doceant. In hoſpitiis tam ipſi Visitatores, & comitiva eorum, quam Priores, & cæteræ perſonæ Ordinis ſint ſobrii, compositi, & in ſuis dictis, & factis diſciplinati, nec ſuos famulos permittant inſoleſcere: ut de ea, quæ in eis eſt religione, etiam his, qui foris ſunt, bonum eaemplum præbeant.

61. In Domibus, quas viſitant ſummopere provideant, ut in eis pacem ſalva correctione, & regulari diſciplina relinquant: & ut quæſtiones nullatenus Capitulo, quas ſuo poterunt judicio terminare, reſervent, ſed audiant eas, & decidant, quibus ſinguli Priores, & Subditi obedire teneantur.

62. Ad hæc ſciendum, Viſitatores in itinere donec ad Domos ſuas reverſi fuerint, exercendam per ſe, quam aliis delegare non valent habere plenariam in corrigendis exceſſibus poteſtatem, qua tamen occaſione nullum a Prioratu abſolvant, niſi in caſibus ſicut prædictum eſt.

63. Inſuper quod ſemel a Viſitatoribus eſt prohibitum, vel injunctum, & ordinatum, intelligitur ſemper prohibitum, injunctum, & ordinatum, niſi per Capitulum Generale, aut R. Patrem, vel aliam viſitationem fuerit revocatum. Quæcumque autem de præcedenti charta Viſitationis per ſequentis Viſitationis chartam non confirmantur, revocata cenſentur.

64. Porro hortamur Viſitatores, ut quantum fieri poterit, & niſi eos coegerit neceſſitas, aut talis caſus emerſerit, qui per præſentia Statuta decidi non poſſit, & qui neceſſario novam ordinationem exigat ab ordinationum multiplicatione oneroſa abſtineant. Quod ſi animadverterint aliquid ex his, quæ in Statutis habentur non obſervari, de hoc non faciant ordinationem, ſed præcipiant illud obſervari, ſic dicendo: talis Paragraphus talis Capituli exacte, & diligenter obſervetur. Quæ autem per duas continuas Viſitationes fuerint ordinata, & confirmata, ea per Vicarium Domus viſitatæ in libro ad hoc præparato deſcribantur, & legantur in Conventu, quoties charta per quam confirmata fuerunt legetur.

65. Univerſaliter Viſitatores habeant eamdem auctoritatem extra actum Viſitationis, quam habent in actu Viſitationis, excepto, quod non poſſunt procedere ad aliquam pœnam, vel vel pœnitentiam in Priorem, & quod perſonaliter non poſſunt accedere ad Domos ſuæ Viſitationis ſubjectas pro proviſionibus faciendis ultra ordinariam Viſitationem, niſi vocentur per Priorem, & Conventuales, aut partem eorumdem Conventualium pro neceſſitate aliqua ſuper annum emergente, quæ Viſitationem expectare abſque incommodo non poteſt, aut pro dividendo Conventu quando occaſione bellorum, vel ignis, vel tempeſtatis, vel alia hujuſmodi eſt dividendus, aut ipſi Viſitatores judicent juſtis, & urgentibus cauſis debere accedere: nec niſi perſonaliter accedant poſſe recte, & plene providere. Tunc enim poterunt accedere, & abſque alia ſpeciali commiſſione providere occurrenti negotio, & ſi expedire judicaverint, ipſam etiam Domum in forma Ordinis viſitare: & de factis per eos plene R. P. quam primum commode potuerint in formare.

66. Officiales, etiam inferiores Priore, non poſſunt inſtituere, vel deſtituere extra actum Viſitationis (*a*) niſi aut ad hoc judicantur per Priorem, vel eis legitime conſtet de crimine alicujus Officialis: aut niſi querelæ Conventualium, quas ipſi juſtas eſſe judicaverint, venerint ad eos contra aliquem Officialium, & Prior pluries monitus per dictos Viſitatores neglexerit providere; aut non reddiderit juſtam de eo rationem.

67. Viſitatores etiam ordinarii non poterunt extra actum Viſitationis revocare, moderari, ſuſpendere, vel impedire Ordinationes factas per extraordinarios Viſitatores, ſed ſi judicant eas, aut aliquam earum eſſe ex certis cauſis incommodam: ipſi, vel conquerentes de hujuſmodi ordinationibus, allegent cauſas ſuas Rev. Patri, qui ſcribet ad extraordinarios cauſas allegatas contra eorum ordinationes, & poſtquam reſponſum eorum acceperit, faciet quidquid expedire judicaverit.

68. Viſitatores etiam poterunt, & debebunt, extra actum Viſitationis dare operam, ut ordinationes per ſe, ſive per Capitulum factæ executioni mandentur: eas autem quas ipſi fecerint, emergente nova cauſa neceſſaria, dumtaxat, & & non aliter, poterunt extra actum Viſitationis moderari, aut ſuſpendere, vel etiam immutare, ita tamen quod teneantur omnino fideliter ſignificare quamprimum commode poterunt R. Patri, quæcumque de dictis ordinationibus aliquo modo immutaverint.

69. Viſitatores ſingularum Provinciarum habent auctoritatem Capituli Generalis in omnibus caſibus in quibus dictum Capitulum expectare non poſſunt, aut interim R. Patrem conſulere (*b*) excepto, quod nullus eorum in facto propriæ perſonæ, aut Domus ſuæ, poſſit auctorizare, nec dare licentias exeundi, perſonis in Domo ſua habitantibus, ad alias Domos Ordinis; ſed ſuus Conviſitator hoc facere poteſt. Poteſt tamen Viſitator principalis urgente cauſa rationabili, profeſſis Domus ſui Prioratus alibi hoſpitantibus, dare licentiam redeundi ad Domum ſuam, aut eundi ad aliam Domum.

70. Mortuo Viſitatore Provinciæ alicujus; vel amoto, auctoritas a Capitulo Generali Viſitatoribus tradita, tranſit, & remanet apud Conviſitatorem: & non tranſit ad defuncti, vel amoti ſucceſſorem. Qui quidem Conviſitator hoc caſu, ſicut & Viſitator quilibet, poteſt ſibi aſſumere Priorem, vel Monachum, quem voluerit, de ſua tamen Provincia, pro actu Viſitationis exercendo: donec aliter ſuper hoc per ſequens Capitulum, aut Rev. Patrem proviſum fuerit.

71. Similiter Viſitatore principali exiſtente extra Provinciam, aut taliter infirmante, quod non poſſit, vel perſonaliter accedere, vel aliter bene providere, Conviſitator in omnibus, quæ commode, & citra periculum, vel detrimentum differri non poterunt, habet Viſitatoris auctoritatem: Si tamen poſſit habere aliquo modo conſilium ipſius, nihil agat ſine ipſius conſilio.

72. Cum aliquæ Domus Ordinis noſtri inter ſe

(a) *Vide num. 6. cap. 7.*

(b) *Ibi habes quid mortuo Rev. Patre fieri debeat, donec alter ei ſuccedat.*

ſe habent diſcordiam, quæ injuriam patitur, ſignificabit Viſitatoribus Provinciæ illius, qui audita utraque parte, plana, & ſine magna juris ſolemnitate, diſcordiam terminabunt. Si vero Domus alterius Viſitatorum, cum aliqua Domo Ordinis, habeat diſcordiam; Domus, quæ injuriam patitur, ſignificabit R. Patri Carthuſiæ, qui deſtinabit eis duos Priores, qui ſimiliter diſcordiam ſuo judicio terminabunt. Quod ſi aliquis Prior diſcordantium fuerit contumax in obſervando, quod fuerit definitum, careat Miſſa, niſi forte pro ſepeliendo mortuo, vel pro Novitio profeſſionem facturo, & hoc uſque ad futurum Capitulum. Monachi vero, & Converſi contradictores, teneant Cellam pro Carcere, & ordinem in Victualibus.

De Reprehenſione.

Caput Vigesimumquartum.

Exhortatio.

1. Cum Dominus præceperit non transferendos terminos, quos ſtatuerunt Patres noſtri, timendum nobis eſt ne terminos regulariter vivendi a Patribus noſtris nobis traditos notabiliter transferendo, hujus præcepti tranſgreſſores a Domino judicemur.

2. Si quis autem terminos noſtræ Religionis translatos licet ex prudenti moderatione, dubitet, Domni Guigonis Prioris Carthuſiæ conſuetudines, ſeu Statuta legat: & tunc ſcire poterit, quod noſtra quæ nunc eſt converſatio a Patrum noſtrorum converſatione in abſtinentiis, & quibuſdam aliis diſſentiat. Unde timendum eſt, & ſolicite præcavendum: ne ad ſtatum laxiorem, quam nunc eſt in proceſſu temporis inclinetur.

3. Sed ſicut in Esdra legitur, quod in tranſgreſſione prima, fuit manus Principum: ſic hodie noſtræ tranſgreſſionis cauſa eſſe poſſet, remiſſio, vel negligentia quorumdam Priorum. (*) Negligentia quia videntes delinquere Subditos non corriperent: vel eis debitam diſciplinam non imponerent. Remiſſio, quia ſibi a Subditis in ſubventionibus corporis nimis propitiis: dum miſericordes videri vellent, & remiſſi fierent. Audiant ſi qui hujuſmodi ſunt: quoniam propter peccata populi in Numeris juſſi ſunt a Domino Principes ſuſpendi. Et in Ezechiele: Sanguinem Subditorum de manu Paſtorum Dominus ſe requirere comminatur.

(*) *Ordinatio anni 1621.* Cum magno animi dolore intelleximus in quibuſdam Ordinis Domibus per negligentiam Superiorum diſciplinam regularem tepeſcere, nec non Statuta, Ordinationes, & quaſdam Apoſtol. Conſtitutiones negligi, ideo huic malo ne longius ſerpat, mederi cupientes hortamur in Viſcerib. Chriſti omnes Superiores, ut majorem poſthac zelum oſtendant ad tuendam in ſuis Domibus Statutorum, divinique cultus obſervantiam, mandantes Patribus Viſitatoribus, ut quos deinceps, poſt duas Monitiones ſpecialiter eis in ſcriptis factas, circa præmiſſa notabiliter deliquiſſe legitime deprehenderint omnimodo eos ab officiis abſolvant.

4. Quid autem cenſendum eſſet de his, quibus labor videretur eſſe cum fratribus, delectabile vagari exterius, terram circumirent, aliena negocia tractarent, & tractanda ſuſciperent: & ſic Gregem ſibi creditum non cuſtodirent? Cuſtodiat eum, qui cuſtodit Iſrael. Iſtis clamat Zacharias Propheta. O Paſtor, & Idolum derelinquens Gregem! Qui enim Gregem derelinquit Paſtor eſt ſolo nomine, Idolum in utilitate. Si qui ejuſmodi ſint, ipſi viderint, quam rationem de Grege ſibi credito, Domino reddere poterunt.

5. Quanta autem deberet intervenire neceſſitas antequam exeundum eſſet foras, & per ſæculum evagandum, obtenta etiam diſpenſatione ſuper licentia exeundi, volentibus attendere ſatis apparet ex hoc ſolum, quod Prior Carthuſiæ nunquam terminos Eremi ſuæ egreditur (*a*) Unde cum unus, & idem ordo uniformiter, & indiſſimiliter videatur obſervari debere a profeſſoribus ſuis, nos alii qui Carthuſienſe propoſitum ſuſcepimus, a quo, & Carthuſienſes nuncupamur: quare tam de facili exeamus, niſi juſta inſtet neceſſitas, & ſuper hoc diſpenſationes procuremus?

6. Utinam attenderemus omnes, & adhuc maxime odibile veris Eremitis vagandi per Mundum officium, proprium ipſorum evagantium periculum, ſuorum ſubjectorum jacturam, & præjudicium: quibus Priores inter cætera, quæ eis debent quietis, & ſtabilitatis, & aliorum noſtræ Religionis exercitiorum, præbere debent ſe ipſos in exemplum. Ultimo intuentium ſcandalum a quibus Sanctuarii lapides non quilibet, ſed etiam angulares, aliorum ſcilicet capita, ideſt Priores in capite platearum diſperſi opprobrio habentur, & contemptui: qui ſi in intimis, in abſcondito faciei Domini ſtarent, digni multa reverentia haberentur. Unde quantum propter hoc maxime vileſceret Ordo noſter etiam apud Sæculares, in promptu eſt videre. Utinam ergo id attendant, qui tanquam pro nihilo habere, & quaſi ludum exiſtimare volentes Ordinem noſtrum, in hoc, & in aliis parvi penderent propoſitum quod ſuſceperunt.

7. De veſtibus etiam, & de equitaturis accuratis, & pretioſis commune Capitulum, cui ſicut promiſimus obedire tenemur, frequenter admonitiones fecit, & multa inſtituit: Unde nulla poſſet admitti excuſatio, ſi reperirentur quidem apud nos, qui nitentes in vetitum ſpreto Capitulo, & per conſequens ſpreto Deo, cujus erga nos ipſum Capitulum agit vices: Spretaque propoſiti noſtri cenſura, quæ quanto propoſitum aſperius ſubivimus: tanto ad attritionem, & humilitatem veſtium, & univerſorum, quæ ad uſum noſtrum pertinent utilitatem, abjectionem, & paupertatem ſuper omnes alios Monachos nos adſtringit, aut qui obliti ſanctæ ruſticitatis, & arrepti propoſiti: in his, & aliis multis lacticiniis, contra ſobrietatem, & parcitatem Ordinis noſtri complacerent ſibi in confuſionem ſui ipſorum, & Ordinis Carthuſienſis ignominiam, & opprobrium: imo hi pro maxima parte judicarentur non tantum enervaſſe Eremiticum rigorem, ſed etiam propter ſuperfluitatem, & multas adinventiones talium noſtrarum Eremorum loca ſibi non ſufficerent ad expenſas: unde forſitan quidem ad ea, quæ non expediunt, nec conveniunt, imo quæ nec nobis licent, mitterent manum, hoc eſt ad evagationes crebras per mundum (*b*) propter quæſtus, & occaſiones multas calvas, ad dilationes terminorum, & plerumque ad redditus extra quibuslibet diſpenſationibus capeſſendos.

8. Et quoniam talia multa aliquoties attentata ſunt contra vota noſtra, & adhuc attentari poſſent: generale Capitulum, quod ob tenorem & ſtabilitatem, & correctionem antiqui Carthuſienſis propoſiti, & eorum, quæ primi Patres noſtri

(a) *Extat antiqua declaratio, ubi uſus reſervati, & obſervandi circa terminos iſtos exprimitur, quæ eſt de anno 1358. Ibi etiam videtur qualis ſemper fuerit uſus Rev. Patrum circa novas poſſeſſiones limitibus Carthuſiæ contiguas, quæ per tractum temporum ipſi obvenerunt, quibus inſpectio R. Patris ſemper utilis fuit, & erit: extat etiam Ordinatio 1678. qua uſus iſte explicatur.*

(b) *Vide Ordinationem anni 1678. in fine hujus Capituli* ſubſequentes ſpeciale mandatum &c.

noſtri ſcripto, vel conſuetudine religioſe ſervabant, inſtitutum eſt: & quod habet curam animarum noſtrarum, firmiter injungit univerſis, & ſingulis tam Prælatis, quam Subditis, ut cum noverint inordinatos exceſſus, viciſſim ſe ſe charitative fortiterque, diſcrete tamen, & in ſpiritu lenitatis reprehendant: & hoc maxime faciant antiquiores, licet omnes teneantur ad correctionem fraternam: niſi forte veriſimiliter crederent non proficere, vel pejus aliquid evenire. Quod ſi emendatio non ſequatur, denuntietur primo Viſitatoribus, & ſi ipſi non providerint, tunc demum R.P. Cartbuſiæ, vel Capitulo Generali, alioquin communicarent peccatis alienis.

De modo reprehendendi, & de quibuſdam apud nos vitandis, & fugiendis.

9. In Convento non reprehendatur Prior a Subditis ſuis, niſi coram Viſitatoribus: nec Procurator a Laicis, niſi coram Priore ſuo. Si Clericus, aut Laicus aliter Priorem reprehenderit in Conventu, Clericus careat Colloquio Clauſtri, & Laicus ſit extra Conventum donec Prior eorum emendationem cognoſcat.

10. Si Laicus niſi, coram Priore, Procuratorem reprehenderit in Conventu, ſit extra Conventum: ſed poſt duos dies reddatur ei Conventus ſi promiſerit emendationem, ad Prioris arbitrium.

11. Procuratorem vero quilibet ex Monachis reprehendere poteſt.

12. Quod ſi quacumque occaſione prædictæ reprehenſiones, vel denunciationes omiſſæ fuerint; tam omittentes, quam excedentes ſciant, ſe de ſuo contempto, & negligentia rationem diſtricto Judici reddituros.

13. Verumtamen ſuper præmiſſis, & multis aliis, quæ numerare non ſufficimus, quæ contra propoſitum, & Inſtitutum noſtrum poſſent attentari: unuſquiſque ſtudeat, & laboret conſilium, & remedium apponere, prout poterit, & Dominus dabit.

14. Nullus Prior, Monachus, vel Converſus noſtri Ordinis in itinere conſtitutus, Mantellum Sæcularem, ſeu Cappam a Caputio ſeparatam portare præſumat, niſi propter imminentia pericula vitanda: alioquin per Capitulum Generale, vel Viſitatores juxta caſus, & Perſonæ exigentiam puniatur.

15. Ad conſervandam Ordinis honeſtatem inhibemus omnibus, & ſingulis Subditis noſtris, ne ſcienter, & malitioſe ſecreta Ordinis, ſive ſtatus, & defectos perſonarum, & Domorum ejuſdem, ex quibus mala opinio, vel ſiniſtra ſuſpicio, ſeu diffamatio apud audientes oriri poſſet, alicui perſonæ Eccleſiaſticæ, vel Sæculari, quæ de noſtro Ordine non ſit, aut alicui etiam Novitio; verbo, ſcripto, nuntiis, nutu, vel ſignis, aut alio quovis modo revelare præſumat. Qui contrafecerint a tanto reatu abſolvi non poſſunt, Subditi videlicet, niſi per proprium Priorem, nec Prior niſi per Vicarium cum injunctione ſalutaris pœnitentiæ. Quam quidem prohibitionem & pœnam ad Prioriſſas, & Moniales noſtri Ordinis, & Vicarios earum extendi volumus. Et nihilominus ſi tales de revelatione hujuſmodi convicti fuerint, præter duas abſtinentias in pane, & aqua juxta caſus exigentiam puniantur, & quantum fieri poterit ad reſtitutionem famæ cogantur. Et eadem cauſa, cum Prior contra Subditos, vel e contra Subditi contra Priorem de ſtatu Domorum, & perſonarum Ordinis aliqua ſcribere volunt, & ſcribunt, ex quibus aliqua ſuſpicio, & ſiniſtra opinio contra Ordinem, Domos, & perſonas prædictas oriri poſſet, nulli ſuper hoc ſcribant, niſi Capitulo Generali, vel R.P., aut alteri, ex Viſitatoribus Provinciæ, qui poſſunt ſuper hoc providere.

16. Nulla perſona Ordinis noſtri, præter Priores, & Procuratores, Monialium Vicarios, & Prioriſſas, ſigillum, vel ſignum habeat ad ſigillandum, aut literas, ſeu quælibet munuſcula dirigat, vel recipiat, niſi prius licentiam habuerit a Præſidente. Prior autem omnes literas aperiat, & legat, tam eas, quam ſui Monachi, vel Converſi mittunt, quam eas, quas recipiunt; exceptis literis quas ſcribunt Capitulo Generali, vel R.P., vel Viſitatoribus Provinciæ, & quas ab eiſdem recipiunt.

17. Nulla Domus Ordinis pro Miſſis, Anniverſariis, Tricenariis, aut aliis Divinis Officiis, & Ordinis beneficiis ad tempus, vel in perpetuum celebrandis, pecunias, aut aliquid aliud temporale, interveniente pacto recipere præſumat, aut pro eis ſe, & Domum ſuam aliqualiter obligare abſque licentia R.Patris.

18. Nulla etiam perſona Ordinis per ſe, aut quamvis aliam interpoſitam perſonam pro Miſſis, & aliis prædictis Officiis, & beneficiis, pecunias, etiam gratis oblatas, vel aliquid aliud ad ſuos uſus convertendum, ſub pœna diſciplinæ generalis, recipiat; Sed ſi quid pia fidelium devotione offeratur; illud cum gratiarum actione, ceſſante omni pacto, recipiatur, & ad uſum, & commodum non illius, cui offertur: ſed totius Communitatis convertatur ad Prioris arbitrium, Quod ſi Prior in hoc exceſſerit, Viſitatorum arbitrio puniatur.

19. Ludos manuales, & Inſtrumenta muſica, libroſque univerſos diſcantus, ſeu cantus figurati interdicimus univerſis: & ſi quæ hujuſmodi umquam inveniantur in aliquibus Domibus, Priores omnino ea auferant.

20. Omnes perſonæ Ordinis vitent, & fugiant Parentum viſitationes, converſationes, & carnales affectiones: alioquin pro modo culpæ puniantur.

21. Et quoniam ſunt interdum quidam, qui nulla re magis videntur delectari, quam colloquiis, & converſatione Sæcularium, & aliorum qui de Ordine noſtro non ſunt, aut etiam Converſorum, & Famulorum, ſeu Mercenariorum Domus; ordinamus, ut ſi tales bis, vel ter in privato, & ſemel, aut bis publice a Priore in Capitulo moniti, ut ſe emendent, ſe plene non emendaverint; ſi officiales ſunt, abſolvantur ab officiis, alii vero colloquio Conventuali, minotionibus, & ſpatiamentis priventur: & ſi nec ſic quidem ſe emendaverint, quoties in hoc deliquerint, toties priventur vino, aut pitantia, aut etiam gravius arbitrio Prioris puniantur. Nec in hoc Priores ſint remiſſi, vel puſillanimes, quoniam tales ſibi, & aliis graviter nocent, & totam Domum perturbant, & ſcandalizant.

22. Monachi cauſa devotionis, pietatis, recreationis, viſitationis Parentum, aut quavis alia cauſa, terminos ſuos nullatenus exeant.

23. Qui inter ſe pacem, & concordiam per con-

contentiones; & rixas violare præſumpſerint, & ſæpius admoniti ceſſare noluerint: per Domos Ordinis Viſitatorum judicio dividantur. Quod ſi unus ſolus nimis fuerit ſeditioſus, Judicio Prioris, aut Viſitatorum ibidem puniatur. Qui enim inter ſe concordiam non habent: Deum pacatum habere non poterunt. Et juxta dictum Beati Cypriani, tales etiamſi occiſi in confeſſione nominis Chriſti fuerint, macula eorum nec ſanguine abluitur.

24. Qui Fratrem ſuum, vel etiam Converſum, aut Sæcularem mentiri dixerit, aut ei malum aliquod imprecatus fuerit, vel etiam contumeliam irrogaverit, juxta modum culpæ modum ſuſtineat diſciplinæ.

ORDINATIO ANNI 1678.

Inſequentes ſpeciale mandatum SSmi D.N. Innocentii PP.X. Rev. P. Carthuſiæ ſub data Romæ 20. Decembris anni 1652. directum probibemus, omnino ne Officiales Domorum Ordinis fixum in quibuſcumque grangiis, aut obedientiis extra Monaſterium, babeant domicilium, ſed tantum illuc accedant, ibique remaneant quantum negotia ibidem ab ipſis perſonaliter gerenda, aut dirigenda requirunt, & non amplius. Commendantes Viſitatoribus Provinciarum, ut ſuper hoc re ſolicite invigilent, nec ullæ unquam admittantur excuſationes, niſi urgens aliqua neceſſitas ad tempus id exigat, de qua etiam neceſſitate informationem capiant, & redigant in ſcriptis, quaſi rationem in ſequenti Capitulo Generali be boc reddituri. Hac vero neceſſitate tranſacta, aut negotiis expeditis, Officiales ad obſervantias Regulares in Monaſterium redeant, ſciantque tam Priores Domorum, quam Viſitatores Provinciarum, quod niſi in bis omnimodam adbibeant diligentiam, damna inde Ordini, & animabus ſibi creditis a Deo obvenientia in caput illorum, tum in Dei Judicio, tum in Capituli noſtri Generalis cenſura, retorquebuntur, banc que Ordinationem in omnibus locis ſervari mandamus. Similiter ne abuſus ex Officialium ad externa multiplicatione oriantur, probibemus, ne ulla fiat nova Officialium creatio abſque ſpeciali licentia Capituli Generalis, aut Rev. Patris. Si vero nunc reperiantur ſuperflui; mandamus Viſitatoribus, ut curent ad priſtinum, & neceſſariam numerum, quam citius commode poterit, reſtitui, illorum etiam quoad boc onerantes conſcientiam, quaſi de bac re rationem diſtricte Judici reddituri atque etiam Capitulo Generali.

De Criminoſis, & Fugitivis.

Caput Vigesimumquintum.

1. Criminoſi confeſſi coram teſtibus, vel convicti de inconvenientia, de manu violenta, de furto, proprietate, rebellione, inobedientia, infamatione criminis quod quis objicit, nec probare poteſt, de Magiſterio conſpirationis, necnon de frequenti ſeminatione diſcordiæ, & qui minantur ignem, vel mortem, & qui Domum, vel perſonam Ordinis coram quocumque Judice Eccleſiaſtico, non tamen Sancta Sede, vel Sæculari in jus traxerint, vel trahi fecerint: pro modo criminis carceri perpetuo, vel ad tempus, intrudantur. Et propterea ſingulæ Domus Ordinis carcerem habeant competentem, non tamen inhumanum, & periculoſum vitæ, in quo ad augendam pœnitentiam prædicti recludantur, & ad hoc agendum obedire Superioribus Subditi teneantur; ipſi autem Carceri, quantum fieri poterit, Sacellum contiguum habeatur, ubi Miſſa celebrata feſtivis diebus poſſit ab incarcerato audiri.

2. Propter levem tamen percuſſionem in Laicum nullus incarceretur, ſed juxta modum culpæ a Priore puniatur. Quæ autem ſit levis percuſſio a Priore diffiniatur. Cæterum ſi Prior dubitaverit quæ ſit gravis, vel levis percuſſio, examinatum modum ejus in Conventu Monachorum mittat Viſitatori; qui diſcernens utrum gravis, ſeu levis ſit percuſſio, quidquid mandaverit teneatur. Et admonemus Priores ne percuſſionem judicent eſſe levem, niſi evidenter apparuerit eſſe levis.

3. Si qui in re aliqua ultra duodecim ſolidos non valente, furtum commiſerint ſimul; vel per partes, non incarcerentur, ſed abitrio Prioris puniantur. Si qui vero in re aliqua 25. ſolidos valente, nec tamen excedente, furtum commiſerint, incarcerentur ad tempus pro arbitrio Prioris, hoc ipſum de Proprietariis fiat. Si qui vero fures, & proprietarii, ultra valorem 25. ſolidorum furtum, aut proprietatem commiſerint, poſtquam id conſtiterit, perpetuo carceri intrudantur; donec per Capitulum Generale inde educi mereantur.

4. Similis pœna falſariis, & convictis de incontinentia, incendiariis, & homicidis ſtatuitur. Si quos autem de incontinentia convictos, contingat de carcere educi, nullo modo in Domibus, in quibus fuerint convicti remaneant, ſi commode alibi locari poſſint. Porro quicumque de quacumque indicibili incontinetia convicti fuerint, vel publice confeſſi perpetuo carceri mancipentur, ſine ulla ſpe liberationis.

5. Quæcumque perſona Ordinis falſificaverit ſigillum, aut literas Capituli Generalis, aut R. Patris, pœna falſarii, & criminoſorum puniatur, & ſit perpetuo inhabilis ad quaſcumque obedientias ſine ſpe alicujus reſtitutionis.

6. Nullus ſcienter, vel opinanter per ſe, vel per alium præſumat literas recipere, portare, vel mittere, aut nuntiationis verbo tenus facere, quæ directe, vel indirecte eſſe poſſent contra bonum pacis, & Principes, vel quoſcumque alios Magnates, aut Prælatos ad indignationem provocare. Si Prior, vel Vicarius Monialium contrafecerit, ab officiis abſolvantur: Si Subditus, pœnam criminoſorum ſuſtineat donec per Capitulum Generale relaxetur.

7. Nulla perſona Ordinis infantem de Sacro Fonte levare præſumat, aut eum niſi in caſu inevitabilis neceſſitatis, baptizare. Quod ſi Prior, aut quivis alius Officialis contrarium fecerit, abſolutionis a ſuis obedientiis, cæteri diſciplinæ generalis; Donati vero expulſionis pœnam ſuſtineant.

8. Artem Alchimiæ, ſeu quintæ eſſentiæ nulla perſona Ordinis per ſe, vel per alium in Domibus Ordinis, aut alibi exercere præſumat, aut exercentibus conſilium, vel auxilium præſtare, aut ubi illam exercent intereſſe, ſeu inſtrumenta artis penes ſe habere, & cuſtodire: ſub pœna quoad Priores, & cæteros Officiales abſolutionis a ſuis obedientiis, & perpetuæ inhabilitatis ad eas, quoad Monachos diſciplinæ generalis, quoad Donatos expulſionis Ordinis.

9. Unicuique liceat quandocumque reclamare, appellare, & ſcribere ad Sanctam Sedem,

juxta Decretum Sacræ Congregationis particularis Emorum DD. Cardinalium ad examinandam præſentem collectionem Statutorum deputatæ, emanatum ſub die 19. Martii 1685. prædictaque facultas pro repetita habeatur in quacumque parte præſentium Statutorum, in qua ſit mentio de recurſu ad Sanctam Sedem. Nemo tamen poſſit ſine licentia R.P., aut Capituli Generalis, aut Sedis Apoſtolicæ, Curiam adire; quod ſi quis contrafacere præſumpſerit incarceretur, & pro modo culpæ puniatur. (*)

(*) *Ordinatio anni 1613.* Ordinamus, ut quicumque ad Carthuſiã Romanam, ſine licentia inordinate acceſſerint non recipiantur, niſi ad carcerem ad formã Statutorum, nec inde educantur inconſulto R.P., & ut ejuſdem Carthuſiæ Romanæ indemnitati proſpiciatur, præcipimus, ut expenſæ, & alimenta, & viatica a domo Profeſſionis fugitivorum refundatur eidem Carthuſiæ Romanæ, & præſentis decreti executionem Viſitatoribus Provinciarum committimus

10. Quicumque Statutis Capituli Rebellis, vel cum munere reprehenſor extiterit; & qui Priori aliquid jubenti fuerit inobediens, aut perverſe obediens, & ſi hoc ipſum converſus fecerit Procuratori, & commonitus emendare noluerit, ordinem in victualibus teneat, (*a*) & Cellam habeat pro carcere. Et ſi poſt admonitionem tertiam per intervalla dierum factam obſtinatus permanſerit, pro modo delicti carceri mancipetur, & puniatur.

11. Si quis Prior ſufficienter monſtrare potuerit, quod ex Subditis ſuis duo, pluresve inter ſe, vel cum Sæcularibus conſpiraverint, id eſt ex invidia, odio, vel malitia ad invicem concordaverint ad fabricandum aliquod malum contra aliquem, ſeu ad perſequendum eum malitioſe, tales in eadem Domo puniantur a Viſitatoribus: vel ſi Prior viderit expedire, cauſam ſcribat R.Patri, qui cum ſui Conventus conſilio reſcribet ei diſciplinam.

12. Si quis unquam reperiretur inter nos qui impie jurando in verba de Deo, ſeu Sacramentis, vel Sanctis ejus turpia, ſive contumelioſa prorumperet, impietate verborum diligenter penſata tamquam execrabilis, & blaſphemus, prout caſus exegerit pœnæ ſubjaceat graviori. Si quis vero quæ dicit jurando ſimpliciter per Deum, per fidem ſuam, per Chriſtum, ſic Deus me adjuvet aut ſimili modo audiente uno, vel pluribus affirmaverit, graviter puniatur, & ſi hoc pro conſuetudine fecerit, adhuc gravius puniatur. Idem cenſemus de eo, qui verba, & Sententias Sanctæ Scripturæ converterit, vel torſerit ad vana, & ſcurrilia verba.

13. Prior per contumaciam, & rebellionem recedens ab obedientia, & profeſſione Ordinis, ipſo facto eſt depoſitus, & criminoſorum pœna dignus.

14. Si crimen, pro quo carceris irroganda eſt pœna, probatione indigeat, nec per noſtros probari queat, ſæculares idonei recipi poſſunt in teſtimonium. Quod ſi probari omnino nequeat, nemini dicatur, niſi Viſitatoribus, Priori, & illi qui ſuſpectus habetur; ſub forma tamen fraternæ correctionis, & non accuſationis, ſi Prior hoc approbaverit. Cæterum Prior, & Viſitatores diſtricte prohibeant, ne illud cuiquam alteri manifeſtetur. Si quis contrafecerit, acſi in probatione defeciſſet, judicetur.

15. Criminoſi per ſolum Capitulum Generale, aut R.P., poſſunt e carcere educi.

16. Criminoſi confeſſi coram teſtibus, vel convicti etiam poſtquam e Carcere ſunt educti, & omni diſciplina abſoluti, loco, & activa, ac paſſiva voce careant: niſi eis expreſſe fuerit reſtituta per Capitulum Generale, aut R.Patrem.

17. Criminoſi poſtquam educti ſunt de Carcere, quadraginta diebus comedant ad terram ſuper aſſerem nudum mane, & veſperi, computatis diebus quibus communicaverunt in Conventu, vel Epiſcopus, aut aliqua inſignis perſona comederit in Refectorio, in quibus ad terram non comedant, & per annum integrum generalem teneant Ordinis diſciplinam. Verumtamen Priores poterunt pro qualitate criminis, & perſonæ duas has pœnas moderari, non tamen omnino relaxare, & in hoc non ſint nimis faciles.

18. Diſciplina autem generalis Ordinis (de qua in Statutis ſæpius fit mentio) talis eſt. Quicumque hanc incurrunt, quamdiu in ea ſunt conſtituti, ſemper ſunt Novitii, & carent Colloquio in Conventu: Singulis diebus Capituli diſciplinas recipiunt, exceptis diebus quibus communicaverunt, vel communicare debent. Tales etiam non habent vocem in Capitulo, vel alibi in Conventu, nec contra aliquem, nec obedientiam, ſcilicet Prioratum, Vicariatum, Procurationem, Sacriſtiam, donec per Capitulum generale, aut Rev.Patrem a tali diſciplina liberentur.

19. Ordinem vero tenere, eſt feria ſecunda, & quarta pane, & Coquina eſſe contentum: Feria tertia, & Sabbato pane, vino, & coquina; Feria autem quinta, & diebus Capituli, & feſtis duodecim lectionum more Conventus, abſtinentia Ordinis, niſi manifeſta neceſſitas interdicat, etiam obſervata.

20. Criminoſi a primo die incarcerationis eorum, & deinceps per ſex menſes habeant dimidiam portionem panis Conventualis, & utantur vino familiæ, aut cerviſia; De pane vero familiæ quantum neceſſe fuerit detur eis. Porro in feſtis Capituli, eis victualia ſicut, & Conventui miniſtrentur. Ferialibus autem diebus, aliquid Judicio Prioris eis, ex gratia miniſtrari poterit. Verumtamen ſi quis in carcere poſitus nolit crimen ſuum fateri, & emendare, pane, & aqua dumtaxat ſubſtentetur, donec reſipiſcat. (*b*)

21. Si quis in aliqua Provincia Ordinis crimen commiſerit, & de eo convictus fuerit, Viſitatores mittant, aut portent ad Capitulum nomen ejus.

22. Inſani, & Dementes non ſtatim conjiciantur in carcerem, vel vincula, niſi veriſimiliter timeatur de inferendo gravi ſcandalo, vel damno ſibi, aut aliis, ſed mitius tractentur juxta qualitatem inſaniæ.

De Fugitivis.

23. Monachus, qui ſine licentia Rev.Patris, vel Capituli Generalis Domus ſuæ terminos exierit, niſi ad ſuſcipiendos Ordines, ad quod tantum extra limites a Priore ſuo mitti poteſt, (*c*) ipſo facto pro fugitivo habeatur.

24. Monachi, qui per Priores ſuos ſimulate instituuntur Procuratores, ut hoc medio ad Medicos, vel ad viſitandum Parentes, vel amicos, aut alias pro eorum recreatione, & voluntate a Domibus exeant, & inde poſtquam ſunt reverſi abſolvuntur, a Viſitatoribus tamquam fugitivi judicentur, & prout caſus exigent puniantur.

25. Prio-

(*a*) *Vide infra ſenſum hujus loci num. 19.*

(*b*) *Circa criminoſos, & incorrigibiles etiamſi non ſint fugitivi aut Apoſtatæ conſulendum eſt Decretum S.Congr. Concilii, SS.D.N.Urb. PP. VIII. juſſu editum die 21. Sept. anni 1624. & ibi reperietur quid fieri poſſit ne ovis peſtifera alias inficiat.*

(*c*) *Vide cap. 10. tertiæ Compilationis antiquæ fol. 2. Recto.*

Digitized by Google

25. Priores, & Vicarii Monialium ſuos fugitivos, & Apoſtatas ad ſe redeuntes recipiant; redire vero nolentes cum omni diligentia requirant. Omnibus etiam, & ſingulis Prioribus, Rectoribus, & Procuratoribus noſtri Ordinis in ſanctæ Obedientiæ merito injungimus, quatenus ſi quos ex Ordine noſtro Monachos, aut Converſos fugitivos, & Apoſtatas ſciverint, & invenire potuerint, illos, ſi ſponte ad obedientiam redire noluerint, etiam invitos capiant, & firmis intrudant carceribus, nec relaxent, donec a tunc ſequenti Capitulo, vel interim a Rev. Patre in mandatis habuerint, invocato ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio utriuſque brachii, Eccleſiaſtici, & ſæcularis. Et in hoc fiat diligentia poſſibilis pro Dei, & Ordinis reverentia, & Animarum ſalute, nec parcatur laboribus, & expenſis de quibus fiet, & fieri mandabitur in tunc ſequenti Capitulo plena, & integralis refuſio, ſic quod Domus nullum ex hoc detrimentum patiatur.

26. Et nihilominus ne forte Priores, & Procuratores prædicti, timentes ex eorum detentione, & cuſtodia gravari, exequi poſtponant mandatum hujuſmodi, conceditur eis auctoritas, & licentia, ut poſtquam eos ceperint, ſi profeſſi ſui non fuerint, & eos apud ſe retinere noluerint vinctos, & ſub fida cuſtodia, deducere, vel mittere poſſint ad Domus ſuarum profeſſionum, vel ad Domos unde exierint; dum tamen neutra iſtarum diſtet ultra tres dietas. Quod ſi forte ipſi, vel alter ex eis mandatum hujuſmodi quod poſſent adimplere, neglexerint, contempſerint, diſſimulaverint, aut diſtulerint, & pariter Officiales Domus illius, quæ miſſos ad eam recipere noluerit, in ſequenti Capitulo ſuæ contumaciæ pœnas luent.

27. Si vero aliqui ex eis fugitivos, ſeu Apoſtatas hujuſmodi receptaverint, ſeu occultaverint, vel eis ad continuationem ſuæ fugæ, vel Apoſtaſiæ per ſe, vel per quamcumq; aliam perſonam interpoſitam quovis modo dederint auxilium, vel qui eis pecunias mutuo, dono, vel alias conceſſerint, a ſuis obedientiis abſolvantur: Monachi, Converſi, & Donati, ſi hoc fecerint, incarcerentur, nec Domus ſuæ profeſſionis ad reſtitutionem mutuatarum pecuniarum teneatur.

28. Apoſtatæ autem criminoſi juxta regulam Sancti Benedicti, poſt tertiam Apoſtaſiam non ſunt amplius requirendi, ſed nec in Ordine recipiendi. (a)

29. Fugitivi ad aliquam Domum Ordinis ſponte venientes, ſi criminoſi non fuerint, id eſt ſi nec commiſſo crimine fugerint, nec fugiendo commiſerint, ſi infra quinque dies redierint, primo reconcilientur: deinde clament culpam ſuam præſente Conventu miſericordiam poſtulantes, & emendationem promittentes; & poſtea quindecim in Capitulo recipiant diſciplinas, & diebus totidem comedant ad terram in Refectorio ſuper aſſerem nudum, nisi ex aliqua cauſa rationabili Prior hanc pœnam moderandam cenſuerit.

30. Qui vero ultra quinque dies redire diſtulerint, de cætero quandocumque redierint, non recipiantur, niſi ad carceres, a quibus tamen ſi criminoſi non fuerint, nec ſecundo jam fugerint, Priores eorum de conſilio Conventus poterunt illos educere, quando videbitur expedire, educti vero viginti in Capitulo recipiant diſciplinas, & per viginti dies comedant ad terram, & per annum, generalem Ordinis diſciplinam ſuſtineant, niſi ex aliqua cauſa rationabili Prior has pœnas moderandas judicaverit.

31. Qui cum ſemel reconciliati fuerint, amittant quantum ad locum, annos quos extra Ordinem noſtrum expenderunt, illique tantum anni, quos in Ordine fecerant, reddentur eis. Si autem bis reconciliati fuerint, omnium quos invenerint, ſemper ultimi erunt.

32. Fugitivi autem criminoſi, qui vel crimine commiſſo fugerint, vel in fuga crimen commiſerint, quandocumque redierint, nunquam niſi in carceres recipiantur, a quibus non poſſunt, niſi per Capitulum Generale, aut R. Patrem educi. Educti vero, criminoſorum pœnam, de qua dictum eſt ſuſtineant.

33. Fugitivi dum e carcere educuntur, etiamſi criminoſi non ſint, nullo modo poſſint in eiſdem Domibus obedientias habere ſine expreſſa licentia Capituli, vel R. Patris. Poſſunt tamen Priores, aut eis abſentibus eorum Vicarii, ſi volunt eos retinere, aut remittere ad Domos ſuarum profeſſionum, earumdem Domorum ſumptibus, & expenſis.

34. Fugitivi ad Domum Carthuſiæ ſponte venientes, pariter, nec ibidem recipiantur, niſi ad carceres, & nihilominus remittantur ad Domum, de qua fugerint, vel ad aliam, juxta modum delicti puniendi.

35. Apoſtatæ ante omnia ad reaſſumendum habitum Ordinis compellantur, & deinde pariter reconcilientur, & ab Apoſtaſia, necnon ab excommunicationis ſententia, quam ex dimiſſione habitus incurrunt, adhibitis, teſtibus abſolvantur juxta formam in prima parte præſcriptam, & ut ſupra incarcerentur. Et ſi crimen aliquod de reſervatis Sedi Apoſtolicæ commiſerint, aut notam irregularitatis ex hoc contraxerint, ab aliquo ex Prioribus, ad abſolvendum, & diſpenſandum in caſibus reſervatis, deputatis, abſolutionem, & diſpenſationem obtinebunt, vel Prior proprius ad R. Patrem recurret. Ab aliis vero non reſervatis Sedi prædictæ, & etiam ab Apoſtaſia, poterunt Præſidentes Domorum, in quibus detinetur, audita eorum confeſſione eos abſolvere, & eis pœnitentiam injungere ſalutarem.

36. Quando neceſſe fuerit, ut de Domibus propriis, vel de Domo in Domum criminoſi aliqui tranſmittantur, eundo, & redeundo Priores ſui miniſtrent eorum conductoribus pecunias neceſſarias, tam pro Viatico, quam pro cæteris ſibi tradendis per Priores Domorum, ad quas mittuntur, & ſcribatur dictis Prioribus quanta pecunia fuerit eis miniſtrata. Miſſis vero pro diſciplina, non miniſtrentur equitaturæ, niſi nimia infirmitate cogente, nec ubi ſuſtentabuntur, eis beneficia ſpiritualia hoſpitibus dari ſolita conferantur.

37. Omnibus perſonis Ordinis noſtri omnino inhibemus, eos per obedientiæ votum obteſtantes, ne ad Reges, Principes, vel alias poteſtates utriuſque ſtatus, excepta Sancta Sede, ulla unquam occaſione recurrere, aut confugere au-

(a) *Extat Decretum Sanctiſſimi Domini Noſtri Urbani PP. editum, de quo ſupra num.20.*

audeant, exceptis integerrimis Dominis Inquiſitoribus in negociis ad Officium S. Inquiſitionis ſpectantibus, cum Deo gratias, Ordo noſter ſibi ſufficiat, ſuiſque gaudeat legitimis, juriſdictione competenti, & Summorum Pontificum Indultis abunde proviſus. Quod ſi qui contumaces fuerint, & ad alias confugerint Juriſdictiones, aut poteſtates, tanquam Ordinis deſertores pœna criminoſorum puniantur.

38. Nulla perſona Ordinis ſupplicet Domino Papæ, vel Apoſtolico Legato, pro his qui ad Ordinem ex Apoſtaſia revertuntur pro diſpenſatione executionis ſuorum Ordinum, ſine licentia ſpeciali Capituli Generalis, aut R. Patris: & quando talem volent obtinere licentiam, debent crimina in Apoſtaſia commiſſa ſignificare.

39. Si quæ noſtri Ordinis perſonæ Profeſſæ, abſque diſpenſatione Apoſtolica ſub Bulla Plumbea conceſſa, ſe tranſtulerint ad alias Religiones, a ſuis Prioribus, ſeu Superioribus repeti poſſunt, & debent, per privilegia Apoſtolica olim Ordini noſtro indulta, alioquin negligentes, a Capitulo Generali graviter puniantur.

40. Pœnas tam fugitivorum, quam criminoſorum prædictas, augebit Capitulum Generale, vel minuet, per Priores, vel Viſitatores certificatum, citra plus, vel minus culpabiles, vel emendatos, vel in ſua malitia perſeverantes. Rev. autem Pater poteſt reconciliare Ordini criminoſos, ſervata Ordinis diſciplina quam poterit quandoque, ſi ei videbitur moderari. Alias vero, Prior etiam, proprius eorumdem ſine ipſius R. Patris licentia, præterquam in mortis articulo facere hoc non poteſt, niſi prout dictum eſt.

41. Priores, qui ſcienter faciunt, vel permittunt fugere de carcere incarceratos, cum poſſent impedire, ab obedientiis abſolvantur. Alii vero, qui id fecerint, locum ſubeant evadentis ad Ordinis voluntatem.

42. Quando Apoſtata aliquis reconciliandus eſt, primo redditur illi habitus, ſi nondum illum habeat, & Prior adhibito ſecum uno, vel duobus Religioſis, illum proſtratum cum virga verberat ſuper nudum: dicendo Pſalmum *Miſerere mei Deus*, & reſpondente aliquo aſſiſtente, ſed ipſo criminoſo tacente: quem Pſalmum ſequuntur preces conformes abſolutionis ſicut in prima parte continentur.

Concluſio Statutorum.

CAPUT VIGESIMUMSEXTUM.

1. Ne ulla conſuetudo quantumvis longa, ullo unquam tempore contra præſentia noſtri Ordinis ſtatuta, aut aliquam eorum partem prævaleat, declaramus quaſcumque conſuetudines hujuſmodi, ſcilicet contrarias his ſtatutis, aut eorum alicui minimæ parti, nihil omnino habere roboris, vel auctoritatis: ſed meras eſſe corruptelas, ad magis gravandum eorum conſcientias, qui talibus utuntur. Quod ſi quis contra ſtatuta prædicta conſuetudinem aliquam pertinaciter allegare, aut ea ſe tueri, & illam potius, quam ſtatutum ſequi, & obſervare voluerit, tandiu vino, & cerviſia careat, donec ſtatuto ſe conformaverit; etſi ejus contumacia majorem pœnam exigat, majori pœna puniatur.

2. Et quia parum eſt Statuta condere, niſi ſint qui ea tueantur, propterea omnibus, & ſingulis Viſitatoribus, Prioribus, Rectoribus, Vicariis Monialium, & Prioriſſis injungimus: ut rejectis conſuetudinibus contrariis, circa Statutorum præſentium obſervantiam in ſe, & cæteris diligentius ſolito invigilent: cum in eis nihil jam ſit præſentium temporum, & perſonarum conditioni non accommodum, & contemperatum, præſertim Animæ Deum timenti, & Carthuſianæ vitæ Inſtitutum diligenti.

3. Propterea nullus unquam Prælatus tranſgreſſiones Statutorum noſtrorum in perſonis ſibi Subditis, pro favore earum captando, aut timore, vel puſillanimitate aliqua, negligat, aut diſſimulet. Nullus etiam licentias, & diſpenſationes his Statutis contrarias, vel petat, vel ſuis Subditis dare præſumat, niſi in caſibus neceſſitatis, vel evidentis utilitatis, cum teſte Divo Bernardo, diſpenſatio abſque neceſſitate, vel evidenti utilitate facta, non diſpenſatio, ſed diſſipatio, & prævaricatio judicanda ſit: & Priores non ſuper Patrum traditiones, ſed ſuper Fratrum ſuorum tranſgreſſiones ſint conſtituti.

4. Omnes igitur injunctam ſibi ab Ordine curam fideliter impleant, quæ apud eos reformatione, correctione, & emendatione digna ſunt, reforment, corrigant, & emendent: zelum tenentes Eliæ, & conſtantiam Mathiæ. Quod ſi quis Viſitator, Prior, aut Monialium Vicarius in corrigendis exceſſibus negligens, & remiſſus, aut in licentiis dandis nimis præſumptuoſus, & temerarius inventus fuerit, & monitus reſipiſcere noluerit, abſolvatur ab officio, & alius in locum ejus obſervantior inſtituatur.

5. Subditos vero omnes, & ſingulos hortamur, & monemus in D. Jeſu, ut poſtremam hanc Statutorum editionem ſumma fide, & diligentia, & multo cum labore Patrum Ordinis recognitam, ſuſcipiant cum debita gratitudine, & reverentia, & pro ipſius Dei amore, atque obedientia Carthuſianæ profeſſionis, pro ſua etiam pace, & conſolatione, pro ſuarum denique animarum ſalute, ac profectu, quæcumque in ea ſcripta ſunt obſervare ſtudeant. Præcepta quoque, & monita ſalubria majorum ſuorum, maxime Prælatorum, qui vice Dei funguntur cum omni manſuetudine audiant, & impleant. Et ſi interdum erraverint ut homines, non ſint in emendando pertinaces, ut Dæmones, ſed virgam diſciplinæ, & correctionis patienter ſuſtineant, ſuæ profeſſionis memores, ut ſalvi fiant.

6. Præſtet nobis Omnipotens, & miſericors Dominus, ut noſtræ profeſſionis vota fideliter impleamus, ſuave noſtræ ſervitutis jugum cum humilitate, charitate, patientia, & perſeverantia ſuſtineamus, de virtute in virtutem ſic proficientes: ut Religionis optatum finem, & inde repromiſſam in fine mercedem percipere valeamus: eodem Domino concedente, qui ſine fine vivit, & regnat in ſæcula ſæculorum Amen.

EXPLICIT SECUNDA PARS

Novæ Collectionis

STATUTORUM ORDINIS CARTHUSIANSIS.

Incipiunt Capitula Tertiæ Partis.

1. De Divino Officio Fratrum Laicorum.

2. De

Digitized by Google

2. De diebus feſtis qualiter, & quando a Converſis obſerventur.
3. De Diſciplina Fratrum, & quibuſdam ad Divinum Officium eorum pertinentibus.
4. Quid eis dicendum ſit pro Defunctis.
5. Quis reſpondere debeat, & præſidere, & quomodo Silentium debent Fratres obſervare.
6. De Coquinario, & Diſpenſatore.
7. De Coquinario inferioris Domus.
8. De Piſtore.
9. De Sutore.
10. De Fabro.
11. De Hortulano.
12. De Carpentario.
13. De Agricultura, & Pecorum nutrimento.
14. De abſtinentia, & jejuniis Fratrum.
15. De Raſura, & minutionibus Fratrum.
16. De Veſtitu Fratrum, & utenſilibus Cellæ.
17. De Novitiis, & eorum profeſſione.
18. De Fratribus, qui foras mittuntur.
19. De Conſuetudinibus Generalibus Fr.
20. De Criminoſis.
21. De Fugitivis.
22. De Donatis.
23. De Monalibus noſtri Ordinis, eorumque Vicariis, & Prioriſſis.

INCIPIT TERTIA PARS

Novæ Collectionis

Statutorum Ordinis Carthusiensia.

De Divino Officio Fratrum Laicorum,

Caput Primum.

1. Quæ ad Monachos pertinent explicatis, reſtat ut ea quæ ſtatum Converſorum, Donatorum, atque Monialium concernunt Domino juvante dicamus.

2. Laicos in noſtram Societatem admiſimus (a) qui Agriculturæ, & pecorum nutrimento, ubi utile, & commodum eſſe judicabitur, habita ratione temporum, & locorum, & aliis corporalibus exercitiis, prout injunctum eis fuerit, diligenter intendere debent.

3. Volumus autem ipſos Laicos ſic externis exercitiis occupari, ut etiam debitis temporibus non omittant Spiritualia: ideo ſingulis diebus ad Matutinas ſurgere debent. Hora autem, qua ſurgendum eſt in Domo inferiori, bis ſignum pulſetur, parvo interpoſito ſpatio, primo præparentur, ſecundo ad Eccleſiam ſervata gravitate conveniant. Orationes Dominicas pro Pſalmis habent, & de eis omnes Horas, & totum ubicumque ſunt, complent Officium.

4. Intrantes Eccleſiam, facta debita inclinatione, detecto capite, in ſuis ſe ſedibus collocent, & unuſquiſque ſatagat, quanta poteſt devotione ſuas Orationes Dominicas pro Matutinis ordinatas, cum ſuis debitis cæremoniis perſolvere, quamvis ibidem ſit Procurator præſens, quem non tenentur in ſuis cæremoniis imitari.

5. Qui vero habitant cum Monachis in Domo Superiori, ſurgant ad Matutinas Monachorum, maneantque in Choro Converſorum, in quo ſuas Matutinas perſolvant, & uſque ad finem Matutinarum ibidem permaneant, niſi eis ſuper hoc Prior miſericordiam faciat.

6. Quotieſcumque autem Converſi audiunt Divinum Officium in Domo Superiori, Monachos imitentur quoad regulares cæremonias: ſuas tamen Orationes Dominicas interim perſolvant. Nec ipſi, nec Donati in Eccleſia ullo tempore libros teneant, nec in eis legant: ſed Roſarium in manibus habeant, & ibi ſua debita perſolvant. Ad Eccleſiam ſine caputio, & veſte oblonga, vel pellicea non eant.

7. Officium Beatiſſimæ Virginis Mariæ juxta formam, quæ ſequitur dicere tenentur: primo ad ſingulas diei horas, ſingulas horas ejuſdem Virginis excepto Completorio diei præmittent, quod ſemper ante Completorium de B. Maria eſt dicendum. Ad Matutinas de Domina, primo dicant flexis genibus, & cum venia ſemel, *Pater noſter*, & *Ave Maria*: deinde ſurgant, & faciant ſignum Crucis, & inclinent: poſtea erecti dicant 22. *Pater noſter*, & totidem *Ave Maria*, & *Gloria Patri* cum venia, vel ſupplicatione, ſecundum tempus. Deinde ſubjungant ſemel *Pater noſter*, & *Ave Maria*, pro Collecta genibus flexis, vel ſuper miſericordia ſecundum tempus.

8. In Matutinis vero diei inclinati tantum quando venia non ſumitur, alias ſi ſumitur ſuper formas, ſemel *Pater noſter*, & *Ave Maria* cum magna devotione, & attentione dicant: deinde erecti eamdem Orationem ſexies repetant flexis genibus, per ſingulas ſupplicantes, & *Gloria Patri* dicentes. Deinde ſedentes eamdem Orationem viginti duabus vicibus repetant: & poſtea ſurgentes eamdem cum ſupplicatione, & *Gloria Patri* ſexies iterent, ac deinceps in ſtando perſeverantes ipſam eamdem ſine *Gloria Patri*, & ſupplicatione 22. vicibus dicant, quam etiam ſemel pro collecta ſubjungant.

9. Poſt Matutinas, Converſi ſingulis diebus faciant Orationem in materna lingua, ſub hac forma quæ ſequitur. Proſtrati in terram ſecundum ſuum vulgare idioma pro omni ſtatu intercedant: videlicet pro ſtatu noſtræ religionis, pro ſtatu Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ, & D.N. Papæ, pro Diœceſano proprio, & cæteris Epiſcopis, perſoniſque Eccleſiaſticis univerſis; pro Imperatore Romano, vel Rege proprio, Regibuſque, ac omnibus Principibus Chriſtianis: pro omnibus Benefactoribus, recommendatis, familiaribus, & amicis: pro omnibus tentatis, & in quacumque Corporis, & Animæ tribulatione conſtitutis: pro exiſtentibus in peccato mortali, pro reductione hæreticorum, & Schiſmaticorum; pro converſione Judæorum, & Paganorum; pro navigantibus, Peregrinis, & Infirmis: pro terræ fructibus, & cultoribus eorumdem: pro temperie aeris: pro ſui ipſius perſeverantia in Ordine, & obſervantia Mandatorum Dei, & noſtræ Religionis, & ſi quæ ſint alia, pro quibus orantis Spiritum Divina inſpiratio inflammet, & accendat. Sciendum præterea, quod ad quemlibet ſtatum, qui volunt *Pater noſter*, humiliter, & devote ſubjungunt, dictam Orationem pro qualitate temporis, diſcretionis, & fervoris ipſius orantis ampliando, vel etiam breviando.

10. A Paſcha uſque ad feſtum S. Michaelis orto ſole pulſatur ad Primam. In meſſe tamen prout

(a) *Vide Ordinationes annorum 1679., & 1636.* Quæ in quibuſdam &c. De cætero non incipiantur *in fine hujus Capituli.*

prout neceſſitas poſtulat, citius. A feſto S. Michaelis uſque ad Paſcha ſummo mane pulſatur.

11. Ad primam de Duminica dicant ſemel *Pater noſter*, *& Ave Maria* flexis genibus cum venia omni tempore. Deinde *Adjutorium noſtrum in nomine Domini, qui fecit Cœlum, & terram*. Puſtea erecti ter *Pater noſter*, *Ave Maria*, eum *Gloria Patri*, & venia, vel ſupplicatione ſecundum tempus.

12. Primam vero diei ita incipiant. *Adjutorium noſtrum in nomine Domini, qui fecit Cœlum, & terram*. Deinde *Pater noſter* cum *Gloria Patri*, & venia, vel ſupplicatione ſecundum tempus ter dicant, & addant quartum pru Collecta.

13. In cæteris horis tam de Dominica, quam de die, idem quod in Prima dicatur: excepto quod ad utriuſque Veſeras nnum *Pater noſter* addant, dicentes ſcilicet poſt *Adjutorium noſtrum* quater *Pater noſter* cum *Gloria Patri*. Dicant etiam poſt Primam diei, & poſt Completorium *Credo*, *& Confiteor*.

14. Poſt Completorium lectos adeant, & dormire ſatagant, ne forte cum vigilare debuerint dormire compellantur. Sive autem durmiant, ſive vigilent quieti, ac ſine ullo ſtrepitu, quantum fieri poteſt manere debent.

15. In omnibus Domibus Cunverſorum, quæ a Domibus Munachorum ſunt ſeparatæ, & aliter inferiores vocantur, in quibus eſt Sacellum bis, vel ter ad minus in hebdomada Miſſa celebretur a Procuratore, vel Priore, ſeu alio Sacerdote; quod Prior ſtudioſe faciat obſervari: ibidem etiam Sacrum Corpus Chriſti reverenter ſervetur ad ſuccurrendum Infirmis, & in quolibet menſe renovetur.

16. Nulla diſpenſatione, vel licentia permittatur, quod Converſi, aut Donati portent Tonſuram Clericalem, vel quod Grammaticam diſcant, aut cantum, nec quod aſcendant ad ſtatum Monachorum, ſed unuſquiſque perſeveret in ea vocatione qua vucatus eſt, nec ſuper hoc ſint infeſti Prioribus, aut Viſitaturibus, cum nullo modo ſuper hoc poſſint diſpenſare.

ORDINATIO ANNI 1679.

Quia in quibuſdam Ordinis Domibus Converſorum Converſatio omnino tepeſcit, & a Statutorum obſervantia notabiliter deflectit, ſtatuimus, & ordinamus ne ulterior fiat Converſorum receptio in Domibus, ubi Tertia Pars Statutorum ad Converſos pertinens circa obſervantiam regularem non plene obſervatur donec ſtricte, & laudabiliter Viſitatorum Judicio ſervetur, ſed tantum Donati ibi recipiantur, prohibentes Prioribus, & cæteris Officialibus ſub pœna abſolutionis, ne aliquid contra hanc neceſſariam Ordinationem attentent. Converſi autem, & Donati tum in Eccleſia, tum in Capitulo, & Refectorio ſimul conveniant, & ſimul refectionem ſumant, ſervato tantum hoc ordine, ut antiquiores Donatorum locum habeant poſt ultimos Converſos ex utraque parte Eccleſiæ, Capituli, aut Refectorii. Si quis autem inter eos poſt hac voluerit primus eſſe, fiat omnium ultimus, & Servus juxta Jeſu-Chriſti Salvatoris noſtri Sententiam, cujus executionem Priori committimus, & commendamus.

ORDINATIO ANNI 1636.

De cætero non recipiantur Converſi ad habitum: niſi prius probati fuerint per quinquennium poſt factum donationem ſub habitu Donatorum ſine ſpeciali licentia Capituli Generalis, aut R. Patris, quam tamen rarius, & non ſine gravi cauſa concedendam eſſe cenſemus.

De diebus feſtis qualiter, & quando a Converſis obſervantur.

CAPUT SECUNDUM.

1. Converſi, qui in Domu Superiori morantur in vigilia feſtorum Capituli ad Eccleſiam pro Veſperis audiendis conveniant. Qui vero in Domu inferiori habitant in dictis vigiliis, cum a ſuis disjunguntur laboribus ad Domum Superiorem aſcendant, ſic ut medietas ipſorum aſcendat Veſpere prout eorum obedientiæ patiuntur, Matutinas, & reliquum diei feſti Officium audituri cum his qui in Domo Superiori habitant, qui omnes imitentur Monachos in regularibus cæremoniis in Choro exiſtentes. Pars autem Cunverſorum, quæ in Dumo inferiuri remanſit, ibi in Eccleſia ſuas Matutinas perſolvat, & ſummo mane aſcendat ad Domum Superiorem, ubi Dominus ſuum Officium audiat.

2. Poſt Capitulum Monachorum dicta Miſſa de Domina in privato, teneatur eis Capitulum, ubi verbnm Dei a Priore vel ab eo, cui injunxerit attente audiant, & culpas ſuas recognoſcant, præſentibus Donatis, etiam in ſingulari culparum recognitione. In Solemnitatibus tamen Natalis Domini, Paſchæ, & Pentecoſtes non tenentur eis Capitulum, ſed in vigiliis prædictarum Sulemnitatum poſt dictas Veſperas.

3. Die Natalis Domini, & duobus diebus ſequentibus, & in primis, & ſecundis diebus Paſchæ, & Pentecoſtes, poſt Nonam in Capitulo audiant Verbum Dei ab eo, cui Prior injunxerit. In quibus diebus poſt Capitulum Munachorum legantur eis eorum Statuta, & in feſto Sancti Joannis Euangeliſtæ, atque feria ſecunda Paſchæ legatur eis de charta Viſitatorum, quod eos concernit.

4. In vigiliis antem Purificationis Beatiſſimæ Mariæ Virginis, Dominicæ in Palmis, Euchariſtiæ, S. Joannis Baptiſtæ, Aſſumptionis ejuſdem Virginis, omnium Sanctorum, & aliarum præcipuarum Solemnitatum, omnes ad Domum Superiorem conveniant, Divinum ibidem Officium audituri, & in Refectorio comedant prædictis diebus.

5. Aſcenſuri autem Fratres ad Domum Superiorem prius ad Procuratorem veniant, & cum ejus licentia ſervato pergant ſilentio, quod præceperit portaturi. In Domo autem Superiori, ſicut & ubique a Veſperis uſque ad Primam, & a Capitulo uſque ad Nunam in ſilentio permanere debeant (*a*): Coquinarius tamen, & ejus adjutores, de neceſſariis loqui poſſunt. Poſt Veſperas cum ſilentio recedunt, quod juſſi ſunt reportantes, & tenet eis Capitulum ante cœnam Procurator quando ei viſum fuerit, vel commode poterit.

6. In Solemnitatibus Natalis Domini, Paſchæ, & Pentecoſtes deſcendant tertia die poſt Veſpe-

(a) *Non inde inferri debet, quod extra tempus hic præſixum poſſint ſilentium frangere ſine licentia, ſed ſenſus eſt, quod intra tempus hic notatum licentia non eſt petenda, nec danda ſine reſtrictione.* Vide n. 2. & 3. cap. 5.

Veſperas, niſi ſit Dominica, vel feſtum Capituli, & tunc deſcendent ſequenti die poſt Veſperas. In feſtis nullus deſcendat ſine licentia, donec Veſperæ fuerint cantatæ. Qui vero non aſcendunt diebus Capituli, Cellas teneant, niſi eorum obedientiæ impediant eos. Spatium, quod eſt inter Tertiam, & Seſtam Orationi impendant.

7. Converſi ſervare tenentur omnia Feſta, quæ Eccleſia præcipit ab omnibus ſervari: in quibus ceſſant ab operibus. In feſtis etiam quæ Epiſcopi Diœceſani juſſu ſervanda jubentur, etiam ceſſare debent, & Eccleſiam frequentare, quod ſi talia feſta Capitulum habeant Monachorum, etiam ipſis Converſis Capitulum teneatur.

8. In ſequentibus verò Solemnitatibus quando transferuntur, non ceſſent ab operibus, ſed non debent laborare circa domum Superiorem quantum commode fieri poterit. Sunt autem Solemnitates hæ: Conceptio Matris Domini, Dedicatio Eccleſiæ, Feſta Sanctorum Joſeph, Benedicti, & Hugonis Lincolnienſis.

9. Ne ceſſent ab operibus in Compaſſione Beatiſſimæ Virginis, & Præſentatione, nec in Converſione Sancti Pauli, nec in feſtis Sanctorum Doctorum Gregorii, Ambroſii, Auguſtini, Hieronymi: nec in feſtis Sanctorum Bernardi, Thomæ de Aquino, Agathæ, Catharinæ Martyris, & undecim millium Virginum, qui ſi habitant in aliqua Parochia ſe illis conformare debent cum quibus manent, in Feſtis colendis, vel non colendis.

10. Conſtituti autem in itinere diebus Feſtivis Ordinis Miſſas audire debent, ſi poſſunt.

De Diſciplina Fratrum, & quibuſdam aliis ad Divinum Officium eorum pertinentibus.

CAPUT TERTIUM.

1. In Adventu, & Quinquagesima Converſi per ſingulas hebdomadas ſinguli ſingulas accipiunt diſciplinas in domo inferiori in Eccleſia, de manu Procuratoris dictis Matutinis per eum. Si vero non interfuit Procurator, dicant pro diſciplina ter *Pater noſter*, & ter *Ave Maria* cum veniis. Idem facit, qui non interfuit, cum a Procuratore datur diſciplina. In Domo vero Superiori a Priore, vel eo abſente a Vicario, ante Laudes diſciplinas recipiunt. Id autem fit feria ſecunda, niſi tunc Feſtum Capituli occurrat, in quo caſu ad feriam tertiam differtur.

2. Cinerem, qui adſunt in Sacello domus inferioris de manu Procuratoris accipiant, qui vero in domo Superiori, de manu Sacerdotis hebdomadarii: qui non interſunt, ter *Pater noſter*, & ter *Ave Maria* cum veniis dicant.

3. A capite jejunii uſque ad Paſcha poſt Nonam, proſtrati ter *Pater noſter*, & ter *Ave Maria*, pro Miſſa perſolvant.

4. Dominica in Ramis Palmarum, omnes Converſi in Capitulo Monachorum conveniant, ibique excommunicentur omnes proprietarii, qui occultandi animo, vel celandi aliquid ultra valorem trium ſolidorum Turonenſium, quibus nunc correſpondent vigintiquinque Aſſes Gallici, retinuerint, donaverint, permutaverint, vel alio quolibet modo alienaverint, & illud ſuo Priori revelare, vel confiteri, ſaltem temporibus ſtatutis ſcienter neglexerint: hoc eſt præſentes uſque ad diem Cœnæ incluſive, abſentes vero uſque ad diem octavum reverſionis eorum in domum poſt dictum terminum.

5. Tribus diebus ante Paſcha non tenentur dicere in ſuo officio *Gloria Patri* poſt orationem Dominicam.

6. In die Cœnæ omnes in Eccleſia Superiori de manu Prioris, vel eo abſente Vicarii Sacratiſſimum Corpus Chriſti recipiant. Ipſe enim tunc inſtituit venerabile Sacramentum Altaris, & omnes ibidem præſentes ſuis ſacratiſſimis manibus tanti beneficii participes eſſe fecit.

7. Hora autem conſtituta omnes, quantum poſſunt, ſimul cum Monachis ad Mandatum in Capitulum conveniant, & ibi exerceant ſuum Miniſterium, & eorum pedes laventur: ipſi tamen debent ante ſuos lavare pedes, & ſe præparare propter lotionem pedum faciendam per Priorem. Quod ſi contingat aliquando aliquos Fratres Laicos in domo inferiori hoc die manere: illi veniant poſt prandium ad coquinam, & ab eo, qui prior eſt ordine eis laventur pedes.

8. In craſtino (hoc eſt) Paraſceve poſt Nonam, quæ plus ea die, quam cæteris differtur, ad Eccleſiam conveniant, ibique dicent *Pater noſter* ſemel pro Eccleſia, ſemel pro Papa, ſemel pro Epiſcopis, & cunctis Sacris Ordinibus, ſemel pro Imperatore, ſeu Rege, ſemel pro Catechumenis, ſemel pro cunctis afflictis, & in periculis conſtitutis, ſemel pro Hæreticis, ſemel pro Judæis, ſemel pro Paganis, hoc eſt novem vicibus, & ad ſingulas vices excepta octava, quæ eſt pro Judæis veniam ſumant. Poſt Monachos nudatis pedibus incedentes Crucem adorent, dicentes ſinguli intra ſe: *Adoramus te Chriſte, & benedicimus tibi, quia per Sanctam Crucem tuam redemiſti mundum, &c.* Hoc etiam die Converſi juvent Sacriſtam ad mundandam Eccleſiam.

9. Sabbato Sancto Fratres qui ſuperius remanſerant, ſummo mane deſcendant ad Domum inferiorem reverſuri ad veſperas.

10. Durante hebdomada Capituli Generalis Converſi dicant ſingulis diebus ſemel *Pater noſter*, & *Ave Maria* pro directione ejuſdem Capituli Generalis.

11. Omnes Converſi, & Donati prima Dominica cujuslibet menſis cum debita præparatione, & Confeſſione (quantum facere debent hora congrua ante Miſſam, in qua communicaturi ſunt) Euchariſtiæ Sacramentum devote recipiant, niſi aliter legitime eſſent impediti arbitrio ſuorum Confeſſariorum: & tunc alio die ad arbitrium Prioris communicent. In Solemnitatibus Cœnæ Domini, Paſchæ, Pentecoſtes, Corporis Domini, & Sancti Patris noſtri Brunonis communicare etiam debent.

12. Conſulimus ut omnes tam Converſi, quam Donati ſingulis hebdomadibus confiteantur diebus abſtinentiæ deputatis, vel alio die ad arbitrium Præſidentis: confiteantur autem genibus flexis, & capite detecto, ſed pœnitentiam eis injunctam proſtrati perſolvant.

13. Hortamur autem eos in Domino, ut ſic digne ſua vocatione vivant: quatenus etiam ſæpius Euchariſtiæ Sacramentum recipere poſſint. Quod ſi Prior judicaverit aliquos eſſe eis ſic diſpoſitos, poterit frequentiorem eis communionem concedere.

14. Nulli Sacerdoti Sæculari, vel Regulari, qui de Ordine noſtro non ſit, confiteri poſſunt Converſi abſque licentia Prioris, quamdiu ſunt

in

in domo Ordinis, etiam tranſeuntes.

Quid eis dicendum ſit pro Defunctis.

CAPUT QUARTUM.

1. Pro recenter Defuncto Monacho, vel Converſo Domus ſuæ profeſſionis, & pro quolibet Monachatu cum Pſalteriis per chartam Capituli injuncto, trecentas triginta Dominicas orationes reddant Converſi, quarum medietatem cum veniis dicant.

2. Qualibet hebdomada ſeptem Anniverſaria perſolvant: pro ſingulis autem 9. *Pater noſter* cum veniis dicant.

3. Qualibet etiam hebdomada duos Breves, & pro quolibet 30. *Pater noſter* cum veniis dicant.

4. Pro Officio Capituli Generalis, & pro Officio Cluniacenſi trecentas triginta Orationes Dominicas reddant. Pro Benefactoribus, qui pronuntiantur in die S. Stephani trecentas.

5. Pro quolibet tricenario carthæ Capituli dicant quinquaginta *Pater noſter*: pro Tricenariis autem extraneorum, qui non ſunt de charta, dicant centum quinquaginta.

6. Pro ſingulis Miſſis de Dominica ſingulis Sacerdotibus injunctis dicant quinquaginta *Pater noſter*, pro Prece generaliter *Pater noſter*.

Quis reſpondere debet, & præſidere; & quomodo Silentium, & Cellam debeant Fratres obſervare.

CAPUT QUINTUM.

1. Cum abſente Procuratore ad Eccleſiam Fratres conveniunt, eis præeſt in officio, qui primus eſt in Ordine. Similiter & in cæteris locis, vel operibus, niſi forte obedientia, in qua fuerint, alicui fuerit ſpecialiter injuncta tunc enim cui proprie injuncta eſt, cæteris præſideat, qui, & reſpondeat aliis adventantibus, vel obviantibus.

2. Dominicis, & aliis diebus feſtis Converſi ſilentium, & Cellas teneant. Omnibus etiam diebus in quibus laborant, poſt completorium uſque ad Primam ſilentium ſervent, niſi obedientia eis commiſſa aliud exigat, nec loquendi licentiam tali hora quærant, niſi magna, & juſta occaſione. Qui vero in nulla obedientia occupatur frequenter Eccleſiam etiam diebus ferialibus, & ſilentium, & Cellam teneat.

3. Si Prior, aut Procurator viderint, ſeu invenerint Converſos ſimul colloquentes, niſi pro neceſſitate, & ſub paucis verbis, acriter reprehendant eos: maxime ſi id fiat diebus feſtivis, in quibus ipſi debent ſervare ſilentium, vel ſi hora fuerit prohibita.

4. Cellas, vel officinas alterius obedientiæ abſque licentia nullo unquam tempore intrare poſſunt. Inhibemus etiam Converſis, & Donatis diſtricte, ne Cellas Monachorum ſine licentia Præſidentis ingrediantur, alioqui ad terram comedant pro qualibet vice, nec etiam loquantur cum Monachis abſque licentia in Domo, nec eis aliquas ſalutationes, ſeu rumores, vel munuſcula, aut literas deferant, alioquin pro modo culpæ arbitrio Prioris graviter puniantur.

5. Non licet etiam Converſis ſine licentia cum ſupervenientibus ſæcularibus loqui, vel fabulari, ſed obviantes, vel ſupervenientes inclinato tantum capite licet reſalutare; viam oſtendere, ad interroga *Eſt*, vel non reſpondere, & quod amplius loquendi cum eis licentiam non habeant, ſe excuſare.

6. In quolibet opere, vel obedientia conſtituti Converſi, poſſunt inter ſe, & cum adjutoribus loqui de neceſſariis, & ntilibns: ſed non cum ſupervenientibus, aut Fratribus alterius obedientiæ, niſi pro neceſſitate, & ſub paucis.

7. Quandocumque ſilentium aliter fregerint, in proximo feſto Capitulo ſuam culpam recognoſcant, & diſciplinam de manu Præſidentis recipiant, & ſi fuerint aſſueti, gravius puniantur. In vigiliis tamen Paſchæ, Pentecoſtes, & Natalis Domini, & in præcipuis ſolemnitatibus, & quoties communicare debent in Conventu, aut quoties ex cauſa rationabili Priori viſum fuerit aliqnid eis injungimus loco diſciplinæ.

8. Edentes in Refectorio, aut in ſuis Cellis ſilentium teneant, quod ſi tunc fregerint, dicat pro qualibet vice 25. *Pater noſter*, & *Ave Maria*, & nihilominus in ſequenti Capitulo dicant ſuam culpam, & recipiant diſciplinam.

9. Et quoniam in obſervatione ſilentii multum erratur, Procurator, & Coquinarius cum viderint illud infringi, fortiter reprehendant: & si ſe non emendaverint, referant Priori, qui præter diſciplinam in Capitulo recipiendam, ſi fuerint conſuetudinarii in frangendo, pœnam apponat majorem, faciendo eos a vino abſtinere, aut ad terram comedere; ſuper his autem, quæ dicta ſunt Præſidentes invigilent, ut obſerventur, & ſint Converſi circa ſilentii obſervantiam plus ſolito ſolliciti.

De Coquinario, & Diſpenſatore.

CAPUT SAXTUM.

1. Coquinæ unus e Fratribus præſideat, qui ſolitos cibos ita præparare debet, ut non detur Monachis, vel Converſis occaſio murmurandi, præparatas autem diſpenſet, panemque, & vinum miniſtret oris ſtatutis. Nulli pitantiam donet, niſi quando debetur ei, ſine licentia ſpeciali.

2. Fratrem aliquem, in coquinam, vel diſpenſam, niſi cauſa juſtæ neceſſitatis introducere non poteſt, introductumque tranſacta neceſſitate emittat inviolato quantum res ſinit ſilentio.

3. Coquinario non licet in Cellas intrare, reſidere, aut fabulari, niſi aliquem forte egrotare contigerit.

4. Refectorium, Dormitorium Fratrum, & Hoſpitium mundet, vel faciat mundari.

5. Dare, vel accipere ſine Prioris licentia nihil audeat, eis tamen qui tranſmiſſa afferunt poteſt dare ad manducandum: aliis nequaquam ſine licentia. In feſtis ita ante Miſſam, & poſt, de his quæ præparanda ſunt, providere debet quantum poteſt, ut ipſe, & ejus adjutor Miſſæ majoris officium audire poſſint.

6. Coquinarius, vel Diſpenſator Refectorium præparet, & hoc quantum fieri poteſt adjutori ſuo non debet injungere. Nunquam Operarios conducat ſine licentia.

7. Quando per negligentiam ejus aliquid alicui deeſt, quod de conſuetudine habere debet, quam citius loco, & tempore congruo Priorem inveniet, vel eo abſente Vicarium, culpam

ſuam

Digitized by Google

ſuam recognoſcere, & ab eo qui paſſus eſt negligentiam petere veniam debet.

8. Singulis diebus feſtis, ſi poteſt, Capitulo intereſſe debet, & culpam ſuam recognoſcere.

9. Hoſpitibus provideat Pellicias, & ſotulares nocturnos, & Monachis det ſcutellas, coclea, ſcyphum, vaſa aquaria, & vinaria, & cætera hujuſmodi: niſi Procurator ipſe ea miniſtret, aut per alium miniſtrari faciat juxta conſuetudinem Domorum.

10. Coquinarius etiam, ſive Diſpenſator abſente Procuratore providet ut Hoſpites Religioſi, vel alii venire volentes ad Matutinas, eundo, & redeundo lumen habeant. Cum pitantia datur Monachis, poſt prandium, quod ſupereſt debet recolligere.

11. Coquinarius, aut Diſpenſator provideat, ut panis, qui in Refectorio apponitur mundus ſit, id eſt neque exuſtus, neque corroſus, neque alia fœditate maculatus, nec aliquid habens, quod abſtergendum ſit, aut radendum. Ipſius eſt etiam providere ut vaſa quibus cibus, & potus inferuntur, diligenter lota, & bene de ſubtus exterſa ſint: ne mantilia quibus ſuperponuntur maculentur. Scyphos, & vaſa vinaria, & Cochlearia ſingulis feſtivis diebus diligenter debet mundare, & providere, ut ſalina, & ſal quod apponitur mundum ſit, & ut exiccetur, ne humefactum liqueſiat.

12. Ad ipſius quoque curam pertinet, ut cultelli non eruginentur, & ut hebetati exacuantur, & ut in Refectorio, quando ibi comedit Conventus, nullus tumultus, aut vox, niſi ſolius legentis audiatur.

13. Cum autem in quibuſdam Domibus præter Coquinarium ſit etiam Diſpenſator, ad panem, & Vinum, & aliqua alia diſpenſanda deputatus, quæ hic dicta ſunt ad Coquinarium pertinere, juxta Domorum conſuetudinem ad Coquinarium, vel ad Diſpenſatorem referenda ſunt.

De Coquinario inferioris Domus.

Caput Septimum.

1. Coquinæ inferiori ſimiliter unus e Fratribus præſideat, qui ſolitos cibos Fratribus præparet, & diſpenſet, horis competentibus ſignum pulſet, a quo etiam panem, vinum, ſal, cochlear, ſcutellas, lumbaria, acum, filum, & ceram ad cerandum accipiat. Aliud autem quidpiam præter Procuratoris licentiam eis dare non poteſt, nec etiam in Coquina fruſtum ſeracii ponere. Qualia autem aliis miniſtrat, talia ſumat & ſibi.

2. Dare, vel accipere ab his qui Domus ſuæ non ſunt ſine Procuratoris præcepto nihil audeat: qui ſi forte abſuerit, & aliqua interim neceſſitas acciderit, ita faciet quemadmodum ipſum ſi adeſſet, facturum exiſtimarit, redeuntique quid, & quomodo egerit indicabit.

3. Fratrum aliquem in Coquinam niſi cauſa juſtæ neceſſitatis introducere non poteſt, introductum vero tranſacta neceſſitate ſtatim emittat, inviolato, quantum res ſinit, ſilentio.

4. Eccleſiam cuſtodiat, Portæ præſit, advenientibus reſpondeat, ferramenta communia ſervet, niſi Faber, qui ea ſervet affuerit: Domus, & univerſæ Supellectilis curam gerat. Ex quibus omnibus ſi aliquid deperierit: proſtratus humi reum ſe, culpabilemque clamabit. Hæc eadem ſervet quicumque vices ejus exequitur.

5. In diebus ſolemnibus, vel ipſe, vel qui ſupplet vices ejus, advenientibus de proxima Villa nihil habet dare, vel commodare, nisi forte petentium neceſſitas aliud poſtularet, ſed tantum ut recedant jubetur reſpondere, ne per tales dies aſſueſcant inquietudinem, & moleſtiam facere.

6. Coquinarius inferior primum ſignum ad Matutinas pulſet, lampadem accendat in Eccleſia, juxta lampadam ſedat, Infirmos requirat, Hoſpitibus Religioſis antequam pulſet portet lumen. Ad *Benedictus*, accenſa candela egrediatur, & ponat eam in loco congruo, ut fratres egredientes lumen habeant, & Novitius eam extinguat.

7. Coquinarius cum extraneis loquatur, cum fratribus non, niſi accepta licentia; Procuratore tamen abſente, cum quibus voluerit poteſt loqui: nemini poteſt dare licentiam loquendi cum aliquo, præſente Procuratore. Nec etiam propter ejus præſentiam, aliquis cum aliquo loqui debet.

8. Præſentibus Fratribus, vel abſentibus Cellas eorum non debet intrare ſine licentia, niſi quando abſenti aliquid dare voluerit, vel utenſilia ejus, ſive aliquid aliud in Cellam mittere, vel accipere.

9. Mortuos non debet abluere, ſed filum præparet, & acus.

10. Panem triticeum, vel caſeum, vel vinum mercenariis non det ſine licentia, nisi quando eis debetur: vinum Hoſpitibus recedentibus, vel Fratribus exeuntibus nullatenus debet dare ad ſecum aſportandum.

11. In Hoſpitio exteriori nulli det panem conventualem ſine licentia, ad Hoſpitium vero ſuperius, nullos recipiat Hoſpites, nisi venerabiles, & honeſtos.

12. Caveat ne portam, qua itur in Clauſtrum, mercenarii intrent.

13. Nulli pitantiam donet nisi quando debetur ei, ſal, & legumina, & cætera, quæ ad cibum pertinent donet Paſtoribus.

14. Ad Primam pulſet, cum Procurator infirmatur, vel minuitur, vel cum mane aſcendit ad Domum Superiorem Miſſam celebraturus. Ad Miſſam nunquam pulſet nisi ei præcipiatur.

15. Cicer non coquat, nec duas coquinas faciat ſine licentia. Ollas, & ſcutellas ſuas designet, lavet, vel lavari faciat.

16. Converſo de Ordine noſtro, cum ordinate venit, Cellam providere debet.

17. Sine licentia non accipiat de formageria ſeracium, vel caſeum, tenetur tamen providere cum Procurator aſcendit ſuperius, vel aliquo vadit, ut propter Hoſpites, vel propter Fratres habeat ſibi neceſſaria.

18. Providere etiam debet, ne Mercenarii otiosi ſint, & curam habere horti, & Gallinarum, & si neceſſe ſit ſaginariorum, & ut ſegetes mundentur, & reducere in memoriam Procuratori, quæ facienda ſunt, & prævidere quantum poteſt ne per ipsius, aut alterius negligentiam aliquid alicubi depereat. Panem recentem non det sine lincentia, nisi quando de conſuetudine Monachis datur.

19. Coquinarius in Adventu, & Quinquageſima

ſima pulſet ad Primam, & candelam accendat, quando a Procuratore Fratres accipiunt diſciplinas.

20. Ad conſilium Procuratoris vinum temperet. Nullum Hoſpitem ſine licentia in Coquinam introducat. Quidquid ab eo Coquinarius Superior per ſe, vel per nuntium poſtulat, ſine dilatione, ſi habet, mittere debet.

De Piſtore.

CAPUT OCTAVUM.

1. Piſtor annonam, ſeu grana ad annuam proviſionem neceſſaria recipiat, in granario ad menſuram reponat, ſiccet, cuſtodiat, ventilet, molat, vel ut molaotur Procuratorem admoneat, & ut farina tempeſtive afferatur curet, panes conficiat, & coquat.

2. Piſtori quando panem coquere debet, detur adjutoriom neceſſarium juxta diſpoſitionem Prioris, vel Procuratoris. Ipſa die qua coquit excuſetur a Matutinis, & tantum ſemper coquat, quantum Procurator præceperit. Sine licentia non quærat operarios.

3. Piſtor Aquam benedictam per Cellas aſpergat, & eam a Domo ſuperiori aſportet, vel Coquinarius ſi Piſtor deſit: cum vero uterque deeſt, Coquinarius provideat, ut ab aliquo offeratur.

De Sutore.

CAPUT NONUM.

1. Sutor coria teneat, incidat, ſotulares faciat, ac reficiat, cum ei injungitur emat coria & ſagimen, & cum redierit oſtendat Procuratori, & de omnibus rationem reddat.

2. Semel in anno dato adjutorio coria præparet, & tunc tot faciat Sotulares, ut in magna anni parte ſufficiant.

3. Sotulares Monachorum ungit, ac reficit, Converſorum autem nunquam: Sed ipſimet ungere debent. Eos qui Sotulares nocturnos, ſive diurnos negligenter cuſtodiunt, reprehendat.

4. Nulli extraneo det Corium, & Sagimen, ſine licentia: nec etiam Fratribus, vel Familiæ, niſi in his quæ de inſtitutione debentur. Corticem, quæſito adjutorio, in æſtate faciat, ſiccet, & molat.

De Fabro.

CAPUT DACIMUM.

1. Faber communia ferramenta Domus faciat, & reficiat, nulli alieno ſine licentia utenſilia accommodet, ſemel in anno oſtendat omnia Procuratori, & Procurator deſcribat, ne aliquid deperire poſſit.

2. In Hyeme, & cum aliud operari non poteſt, faciat, & reficiat ferramenta. Cum ferrum ſuum extendit, præcipiente Procuratore, adjuveut eum aliqui de Mercenariis.

3. Non debet fabricare Fratribus ſine licentia, niſi quod habent de inſtitutione.

4. Temporibus congruis faciat, vel fieri faciat carbonem ſuum.

De Hortulano.

CAPUT UNDECIMUM.

1. Cuſtos Horti ipſum, & apes cuſtodiat, Domum propriam habeat, ubi utenſilia ſua, & ſemina cuſtodiat, ipſum Hortum fodiat, herbas ſeminet, & mundet cum dato ſibi adjutorio.

2. Non conducat Operarios ſine Procuratoris licentia.

3. Cum Hortulanus ibi non eſt, Coquinarius, aut alius, cui Procurator injunxerit, Horti habeat curam, & Hortulano, cum adeſt, opem quoad poteſt exhibeat.

De Carpentario.

CAPUT DUODACIMUM.

Carpentarius Conſilio Procuratoris Domos cooperiat, faciat, & reficiat, Operarios ſibi neceſſarios quærat, & de omnibus rationem Procuratori reddat.

De Agricultura, & Pecorum nutrimento.

CAPUT DACIMUMTERTIUM.

Quidquid ad Agriculturam, & Pecorum nutrimentum pertinet, Priorum diſcretioni diſponendum relinquitur, qui habita ratione locorum, temporum, neceſſitatum, & majoris utilitatis Domorum, & perſonarum Ordinis, de ipſis ordinabit, prout ſecundum Deum, & conſcientiam melius expedire ſibi videbitur. (a)

De Abſtinentia, & Jejuniis Fratrum.

CAPUT DACIMUMQUARTUM.

1. Unam qualibet Hebdomada abſtinentiam faciant Fratres Converſi, in qua pane, & aqua, & ſale ſint contenti, niſi aliud de miſericordia apponatur, exceptis his quos infirmitas, ſenectus, debilitas aut alia quævis cauſa judicio Prioris rationabilis excuſat.

2. Nolli autem detur gratia generalis de abſtinentiis, ſed qui volent ſuper his gratiam obtinere, Miſericordiam a Præſidente petant, eo die quo fieri debet abſtinentia. Qui ſicut expedire judicaverit, miſericordiam illis faciet, vel denegabit.

3. Ovis, & lacticiniis diebus abſtinentiæ, & in Adventu, & per totam Quinquageſimam veſci non licet, niſi propter infirmitatem, aut in itinere, ubi alius conveniens cibus non poterit inveniri.

4. Abſtinentiam faciant in Vigiliis Nativitatis Domini, Aſcenſionis, Pentecoſtes, Corporis Chriſti, omnium ſolemnitatum Beatiſſimæ ſemper Virginis Mariæ, Sancti Joannis Baptiſtæ, Apoſtolorum Petri, & Pauli, S. Brunonis Patris noſtri, & omnium Sanctorum.

5. Cæteris Septimanis, in quibus nulla prædictarum Vigiliarum evenit, abſtinentiam faciant feria ſexta, niſi in ea occurrat Feſtum duodecim lectionum, ſive Capitulum habeat, ſive non. Tunc enim abſtinentiam faciant feria quarta, vel ſecunda, vel Sabbato, vel tertia, ſive quinta, prout a Præſidente ordinatum fuerit:

Sic

(a) *Hic nota conſulendo eſt Bulla SS. D. N. Innocentii PP. IV. quæ eſt Sexageſima inter privilegia Ordinis, & videbitur quanta cauthela tunc adhibeatur, ne ſuperfluum quid in pecorum nutrimenta admitteret.*

Sic quod ad minus abſtinentiam unam faciant ſemper in hebdomada.

6. In Adventu quoque, & Quinquageſima, & jejuniis quatuor Temporum, etiam feria quarta abſtinentiam faciant.

7. In Vigiliis vero Apoſtolorum Jacobi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis, & Judæ, Andreæ, Thomæ, Mathiæ, & S.Laurentii Martyris, & in jejuniis quatuor Temporum, & feria ſecunda, & tertia Rogationum, jejunantes ſemel refectionem ſumant.

8. In Adventu, & Quinquageſima, exceptis diebus Dominicis, ſemper jejunent, & a lacticiniis abſtineant, & ſimiliter omni feria ſexta, niſi in ea Feſtum Capituli extra Adventum, & Quinquageſimam occurrerit, tunc enim bis comedant ſed a lacticiniis abſtineant.

9. Cæteris totius anni diebus, ne nimio labore frangantur, bis comedere poſſunt, ſed ſemel tantum pitantiam accipiant, niſi Priori aliter viſum fuerit. Quidquid autem de oblata eis pitantia ſuperfuerit, illud abſque licentia non reſervent, ſed reddant Coquinario.

10. Extra horas nihil alimentorum, niſi exigente neceſſitate, aut infirmitate, licet eis ſumere, nec vinum bibere.

11. Fratribus, qui in grangiis, vel alibi operantur, vinum non mittitur, niſi ſit eis ibi pernoctandum.

12. Purum vinum nec in ipſa refectione, nec extra eam unquam bibere debent, quoties autem ſcienter vinum purum biberint, toties quando bibere vinum poterunt licite, a vino abſtineant.

13. In partibus ubi non aſſueſcit vinum, Converſi ſint contenti vino diebus feſtivis quibus in Refectorio comeditur, aliis vero diebus cerviſia utantur.

14. Nullus interrogare debet quid pro refectione coquatur a Coquinario, nec aliquis recuſare poteſt licite Coquinam, ſeu pitantiam, quæ generaliter omnibus eſt præparata, niſi infirmitate cogente. Quod ſi quis de Victualibus murmurare præſumpſerit, ea re privetur omnino pro qua murmuraverit.

15. Antiqua conſuetudo eſt ut duo genera panum, alterum quod pulchrius, & purius ſit, Monachis faciamus, & alterum Converſis. Quod cum Priori placuerit ut fiat, ei contradicere nullus audeat.

16. In Refectorio nolens aliquis ea, quæ ſibi apponuntur ex aliqua cauſa comedere, alteri porrigere fas non habet.

17. Oculos ubique, ſed maxime in Eccleſia & Refectorio cobibeant, ne murmurandi, aut ridendi occaſionem hauriant.

18. Ante refectionem, pro benedictione ſemel *Pater noſter, & Ave Maria* dicant, & ſignum Crucis faciant; poſt refectionem vero pro gratiarum actione dicant ter *Pater noſter, & Ave*, præmiſſo *Agimus tibi gratias &c.*

De Raſura, & minutionibus Fratrum.

CAPUT DECIMUMQUINTUM.

1. Antiqua conſuetudo eſt, ut toties radantur Converſi, & eorum grenones (ſic appellamus barbam ſuperiorem) auferantur, quoties Monachi raduntur. Inferior autem barba, quæ in pœnitentiam ſemper fuit eis relicta, ne in aliquem abuſum convertatur unquam, volumus ut omnino negligatur. Quod ſi quis contrarium fecerit, tota barba privetur.

2. Generales minutiones, aut minutionum beneficia Converſis non concedantur, ſed ſi quis eorum minutione, aut alio quovis medicamine indigeat, licentiam petat a Priore: qui paterno affectu ei providebit juſta poſſibilitatem Domus, & exigentiam infirmitatis.

3. Monentur tamen Infirmi, ne ſuperflua aut impoſſibilia petendo, aut forte murmurando ſervientes ſibi contriſtent, diligenter attendere, & ut memores arrepti propoſiti, & ut ſanos Religioſos a ſanis, ita ægrotos ab ægrotis Sæcularibus debere cogitent diſcrepare: nec illa in Eremis, quæ vis in Urbibus inveniuntur, expoſcere. Omnino tamen caveatur, ne Infirmi a ſervientibus negligantur.

4. Verumtamen eſus Carnium cui Ordo renunciavit, nulli Converſorum concedantur, etiamſi ſit leproſus.

5. Procurator vero, & Coquinarius, ſeu diſpenſator, erga Infirmos diligentes ſint, & benigni, & etiam circa hoſpites, & Mercenarios, quando eos contigerit ægrotare.

6. Si unus, vel plures Converſi infirmentur: ſi neceſſe fuerit, in una Camera poterunt collocari.

7. Cum autem Fratres extra terminos infirmantur, nec ſunt nimis remoti, poteſt eos Procurator, vel Prior ſi neceſſe fuerit, viſitare. Fratres vero Carthuſiæ, Priores Ordinis, qui viciniores fuerint, de mandato R.P. Carthuſiæ viſitabunt.

De Veſtitu Fratrum, & utenſilibus Cellæ.

CAPUT DECIMUMSEXTUM.

1. Ad veſtitum habeant duas longas veſtes, Tunicas parvas tres, Caputia tria, Caligarum paria tria, Pedulium quatuor, Pelliciam unam, Pelliciolum, aut Sagum duplicatum unum, Lumbaria duo, Cingula duo, Sotulares, ſeu Calceos diurnos, & nocturnos, ſeu ſubere compactos, quos a cœno, nive, & pluvia, quantum poſſunt, cuſtodire debent. Fiant autem eorum Sotulares de pelle bovina.

2. In Domo Carthuſiæ Kalendis Novembris unam Tunicam veterem, & par caligarum reddant: unamque novam, & par caligarum accipiant. In aliis autem Domibus, pro conſuetudine Domorum.

3. Pellicias accipiant veteres, eas videlicet, quas reddunt Monachi, cum novas accipiunt: Similiter, & Pelliciolum, ſeu ſagum ex pellibus ſuffultum. Novas autem Pellicias non quærant: ſed veſtimentis, & pannis, quæ debentur ex Ordine, ſint contenti.

4. Quando extra terminos exeunt, Cappam caſtanei coloris aut griſeam ferant, & pileum conſimilem. Volumus hanc uniformitatem ſervari in colore Cappæ, & Pilei per totum Ordinem, nec unquam in hoc diſpenſari, niſi ex multum rationabili cauſa, a Capitulo Generali, vel R.P. prius approbanda.

5. Ad Eccleſiam ſine Caputiis, & oblonga veſte, vel Pellicia ire eis non liceat. Mantellum tamen, ſeu aliud quodlibet indumentum ſupra veſtem oblongam, aut Pelliceam ferre non debent ibidem exiſtentes.

6. Ad Lectum habeant paleam ſeu ſtramen: Filtrum ſi poſſit haberi, aut pru eo groſſum pannum non duplicatum, pulvinar, & coopertorium, nec lineis linteaminibus, nec matallatiis utantur. In itinere tamen jacere poſſunt in lectis, ſicut illos invenerint paratos, dummodo non nudi inter duo linteamina: Sed veſtiti tunicella, & cincti, atque cum Caputio jaceant, ſicut ſemper, & ubique jacere debent, Qui vero aliter in lecto de pluma jacere præſumpſerit, privetur vino tot diebus quoties hoc fecerit.

7. A Paſcha uſque ad Feſtum S. Michaelis a Prima uſque ad Completorium, nocturnis calceis non utantur: venientes autem ab inferiori Domo ad ſuperiorem; in eam habeant lectos in Dormitorio communi, vel Cellulis deſtinatis, Pellicias, & Calecos nocturnos.

8. In omnibus denique, quæ ad veſtium eorum pertinent, aliud nihil curetur, niſi ut frigus arceatur, & nuditas tegatur. Nam, & renum cingula de cruda gerant cannabe, aut corio albo, vel ex utroque, & lumbaria ipſa cannabina ſint: adeo non quod vanitas, aut voluptas, ſed quod ſola neceſſitas, aut utilitas poſtulat, cogitetur.

9. Reliqua autem utenſilia ſive ad menſam, ſive ad alios uſus ipſis neceſſaria, dentur unicuique, quantum neceſſitas, & ratio Judicio Prioris poſtulaverit: nihil autem omnino, niſi cum licentia apud ſe retineat.

De Novitiis, & eorum Profeſſione.

Caput Decimumſeptimum.

1. Cum quis ad nos venerit petens fieri noſter Converſus, eadem pene ab eo interrogentur; quæ ſolent ab his requiri, qui volunt fieri Monachi.

2. Et ſi Judicatum fuerit eum, qui vult fieri Converſus ad talem ſtatum aptum, & Domui utilem futurum, nihilominus per annum, (*) aut per aliud longius tempus Prior pro ſuo arbitrio, & prudentia, illum in habitu Seculari retinebit in Domo, & interim exercebit eum in vilioribus, & durioribus laboribus quibuſve, & obedientiis, & faciet eum intereſſe Divino officio: atque illud perſolvere ſicut Converſi, ut aſſueſcat.

3. Qui ſi repertus fuerit humilis, obediens, caſtus, fidelis, devotus, & in operibus ſtrenuus: tum demum proponi poterit, & debebit Conventui Monachorum, Et ſi totus Conventus, vel major pars Monachorum eum recipiendum judicaverit, die per Priorem ſtatuendo recipietur in oſculo pacis in Capitulo, præſentibus Priore, Procuratore, & Fratribus omnibus: receptuſque raſus, & indutus, Caputium de manu Prioris accipiet.*

4. Novitii Converſi pecunias, & alias res ſuas, quas ſecum ſorte attulerint, Priori ex integro reddant: ut non ipſi, ſed Prior, vel ipſe, cui Prior hoc injunxerit eas cuſtodiat: nec eas ante Profeſſionis tempus ullus alienet, aut alienari, volente etiam Novitio, permittat; ſed eorum omnia ad inſtar Depoſitorum fideliter cuſtodiantur: & ſi contingat eos exigere ante profeſſionem, omnia illis ex integro reſtituantur.

5. Nullus vero profeſſus Monachus, vel Converſus de rebus Novitii, ſeu ejus, qui optat recipi in Converſum aliquid poſtulet, aut exigat, tales enim exactiones ſub pœna excommunicationis prohibeantur.

6. Novitii Converſi a Priore moneantur ad faciendam Confeſſionem Generalem, quam ante profeſſionem debent facere ipſi Priori, qui auctoritate Apoſtolica poteſt eos abſolvere ab omnibus ſententiis excommunicationis, & a votis factis in ſeculo, ſi tamen perſeveraverint in Ordine.

7. Si Novitius Converſus intra examinationis tempus laudabiliter agens mortuus fuerit, pro eo nihilominus fiat, quam ſi eſſet profeſſus.

8. Novitii ante finitum annum poſt Habitum receptum, profiteri omnino non poſſunt.

9. Cum dies inſtiterit, in qua ad profeſſionem recipiendus aliquis Novitius fuerit, in Capitulo Monachorum toto corpore proſtratus miſericordiam poſtulabit, & ſupplicabit propter amorem Dei ſe recipi ad profeſſionem ſub habitu Converſorum, pro humillimo omnium Servo. Qui ſi conſilio, & conſenſu Monachorum, vel majoris partis recipiendus judicabitur; tunc de ſtabilitate, obedientia, converſione morum, cæteriſque ad ſtatum converſorum neceſſariis, a Priore coram Conventu ſerio monebitur.

10. Quod ſi ad hæc immobilis, & imperterritus manſerit, & ad omnia paratum ſe exhibuerit, de rebus ſuis diſponere jubeatur. Quod ut libere faciat, nullus debet ab eo aliquid de rebus ſuis poſtulare, etiam intuitu eleemoſynæ, propinquis, aut aliis dandæ.

11. Non debet etiam Novitius in die ſuæ profeſſionis aliquid dare pro pitantia, aut confectionibus Conventui dandis, nec ad profeſſionem ſuam Parentes ſuos, aut amicos convocare: ne quo die debet mundanis rebus abrenuntiare, & Deo ſoli cui ſe totum devovet vacare, ad carnem, & mundum diſtrahatur.

12. Poſtremo ſi perſeveraverit pulſaus, commoneatur, quod ad Miſſam ſit profeſſionem facturus, & communicaturus. Tunc ſi ſcribere neſciat, roget aliquem ore proprio, ut ſuam profeſſionem vulgari lingua ſibi ſcribat, in cujus fine ipſemet manu propria ſignum Crucis depingat, quam etiam manu geſtans poſt Euangelium, & Offertorium ad Cornu Epiſtolæ appropinquet, eamque ſicut eſt in ejus dextera manu Diaconus cunctis audientibus legat, ſi ipſe, qui profeſſionem eſt facturus legere oon novit: ſub hac forma.

13. Ego Frater N. promitto obedientiam, & converſionem morum meorum, & perſeverantiam omnibus diebus vitæ meæ in hac Eremo, coram Deo, & Sanctis ejus, & reliquiis iſtius Eremi, quæ conſtructa eſt ad honorem Dei, & Beatiſſimæ ſemper Virginis Mariæ, & S. Joannis Baptiſtæ, pro timore Domini Noſtri Jeſu-Chriſti, & remedio Animæ meæ; in præſentia Domini N. Prioris. Quod ſi aliquo tempore unquam hinc aufugere, vel abire tentavero, liceat Servis Dei, qui hic fuerint me plena ſui juris auctoritate requirere; & coacte, ac violenter in ſuum ſervitium revocare,

14. Poſt hæc hanc ipſam Chartulam offerat ſuper Altare, & oſculato Altari poſternatur ad pedes Sacerdotis, tali obſervatione benedicendus: *Salvum fac*, *Mitte ei*, *Dominus vobiſcum*, *Oremus*, *Domine Jeſu-Chriſte*, *qui es via &c.*

15. Ab hoc tempore noverit ſe nihil omnino, ne baculum quidem quo per viam gradiens in-

Digitized by Google

innititur, ſine Prioris habere licentia; quippe cum nec ipſemet ſuus ſit.

De Fratribus qui foras mittuntur.

CAPUT DECIMUMOCTAVUM.

1. Converſi non mittantur extra terminos ſine Cappa, & Pileo, nunquam tamen permittatur deferre Cappam, aut Pallium, vel Pileum nigri coloris: ſed griſei, vel caſtanei juxta morem Domorum. Qui vero præſumpſerit ferre Cappam nigram, aut Pileum, arbitrio Prioris vino privetur.

2. De famulo autem, vel comitiva honeſta eis danda, quando exeunt, committitur prudentiæ, & judicio Prioris.

3. Qui exeunt terminos, debent providere ne panis, vinum, fructus, vel aliquid aliud, quod deteriorari poſſit, in Cella ſua remaneat; clavem quoque ſuæ Cellæ tradere debent Procuratori, vel ei cui Procurator juſſerit, quod ſi non fecerint, careant vino, & pitantia uno die, vel pluribus ad arbitrium Præſidentis.

4. Cum exeunt foras, vel redeunt, ad Eccleſiam divertant, ſi ea die non fuerint ad ipſam.

5. Sæculares rumores ubi audiunt, ibi dimittant, nec ullius noſtrum verba, vel ſalutes ad aliquem extraneum, nulliuſque extranei ad aliquem noſtrum, niſi Priore, vel Procuratore jubente, aut licentiam dante, ferant, vel referant.

6. Quando ad vicina loca mittuntur, nec eſcam a quoquam, nec hoſpitium recipiant, niſi aut ſpecialiter juſſi, aut aliqua inevitabili, & inopinata neceſſitate coacti.

7. Quicumque autem, & quandocumque ire jubentur, ſive pedeſtres, ſive equeſtres, nullatenus contradicant. Infra terminos autem Domorum, niſi ſint cum Priore, non equitent, niſi adeo debiles extiterint, quod non valeant peditare: ſed nec extra terminos equitare debent, niſi de licentia Prioris. Quando tamen foras ducunt equos pro aliquibus oneribus deferendis poſſunt equitare in eis quamdiu ſunt abſque onere.

8. Converſos in itinere ad menſam ſuam poſſunt Priores admittere, ſi eis videbitur: ſed in Domibus noſtri Ordinis nunquam debent Converſi cum Prioribus comedere.

9. Converſi extra terminos exeuntes jejunia Eccleſiæ non ſolvant, & ſi commode poſſint, quotidie Miſſas audiant; omnibus autem Eccleſiæ feſtis omnino Miſſam audire, ſi poſſint, tenentur.

10. Quando extra miſſi redeunt, aut cum ſuper hebdomadam ad Superiorem Domum aſcendunt pro operibus, facta primum Oratione in Eccleſia venient ſtatim ad Priorem: vel quam citius habuerint opportunum.

11. Quilibet cum foras mittitur, quam citius commode poteſt reverti tenetur, & reverſus quæ data ſunt ei, non debet ea retinere ſine licentia Prioris, aut Procuratoris abſente Priore.

12. Cuſtos Pontis Carthuſiæ, cum nullo prorſus, niſi ſpecialiter juſſus, aut cum licentia, fabulari licite poteſt, quos autem admittendos, vel repellendos duxerit, id faciat quam pauciſſimis fieri poteſt verbis; id ipſum ſervare jubetur, quicumque vices ejus exequitur.

De conſuetudinibus Generalibus Fratrum.

CAPUT DECIMUMNONUM.

1. Converſi, & Donati memores ſuæ conditionis, qua recepti ſunt in ſervitium Monachorum Monachis omnibus tam geſtu, quam verbo debitam reverentiam exhibeant. Propterea obviantes eis aliquantulum inclinent, & caput diſcoperiant, & quando loquuntur cum eis, caput non tegant, nec aſſideant, niſi juſſi: multo magis autem erga Priores, & cæteros Officiales ſe ſe reverenter, & fideliter gerere debent.

2. Nullus Converſus, vel Donatus excepto Coquinario, & adjutore ejus, in Coquina comedat, niſi forte de licentia Prioris, & raro. Nullus etiam præter prædictos ibi bibat, niſi Priore, aut Procuratore præſente, nec intret Coquinam niſi vocatus ab eis.

3. Quando Prior, aut Procurator comedit ſolus, vel cum hoſpitibus, nullus ſe ingerat intraturus ad eos, nisi qui fuerit ad ſerviendum deputatus, vel nominatim vocatus.

4. Ad Prioris Cellam, vel Procuratoris non veniunt poſt Completorium, nisi ex neceſſitate, vel vocati ex nomine. Poſtquam pulſatum eſt Completorium nullus remanere debet cum hoſpitibus, niſi præſente Priore: exceptis iis, quibus, ut ipsis hoſpitibus ſerviant, eſt injunctum. Cum etiam eſt aliquis in alterius Cella, vel alibi, audito Completorio ſtatim recedere debet, nisi majorem moram faciendi ſpeciale habeat mandatum.

5. Quocumque die, vel tempore Conventus ſit in claustro, & diebus feſtis poſt Nonam uſque ad Veſperas, Conversi non debent intrare Clauſtrum, vel per illud transire, vel ad oſtium clamando, vel pulſando, nimium ſtrepitum facere. Quando etiam Conventus vadit, vel redit ab Eccleſia, cavere debent, ne in Clauſtro appareant.

6. Sine calceis nunquam vadant ad Eccleſiam, vel Conventum intrent: nec unquam in Conventu Pileos, vel Biretos portent, nisi deſuper capitia habeant.

7. Cellæ, & Officinæ Converſorum a Priore, vel Procuratore ſemel in menſe, vel quoties eis placuerit, viſitentur, quibus ipsi Conversi quidquid habent exponere teneantur: & ſi quis ex eis cibaria, aut alia illicita tenere ſit aſſuetus, & monitus noluerit ſe emendare, incarceretur.

8 Rationem de omnibus, quæ recipiunt, & expendunt, reddant Fratres obedientiales Procuratori, quoties ei placuerit: nec alteram pecuniam accipiant, donec de accepta plenarie rationem reddiderint. In qua reddenda, ſi de mendacio convicti fuerint, tamquam de proprio poſſint judicari.

9. Non accipiant ab aliquo, nec dent alicui pecuniam mutuo, alioqui teneant Cellam pro carcere arbitrio Prioris, donec pecuniam ei a quo receperint, reddant, vel ab eo recipiant, cui tradiderant: niſi pro manifeſta neceſſitate, vel utilitate Priori, vel Procuratori ſe id egiſſe monſtraverint. Eidem pœnæ ſubjaceat quicumque claves clandeſtinas habuerit.

10. Depoſita aliena nunquam, etiam Procuratore præcipiente, cuſtodiant, quæ ſi foras receperint, reverſi mox illa Procuratori reddant. Quod ſi quis depoſitum aliquod penes ſe habere ſine licentia Prioris deprehenſus fuerit, tan-

tanquam de proprio judicetur.

11. Si quis aliquid de rebus ſibi injunctæ obedientiæ interrogatus occultaverit, convictus, ut de furto judicetur, cui pœnæ ſubjaceat & ille, qui de rebus ad obedientiam quam dimiſit pertinentibus aliquid fuerit retinuiſſe compertus.

12. Converſi ſine licentia nihil accipiant, donent, accommodent, permutent, vel quomodocumque alienent, & pro alienis nunquam ſpondeant. Donationes etiam ſimulatæ ſub ſpecie mutuationis, ab his, vel inter eos nullatenus fiant.

13. Literas nec mittant, nec recipiant, niſi prius a Priore, vel Procuratore viſas, ſi præſentes ſunt, exceptis literis, quas ad R. Patrem, vel Viſitatores ſcribunt, aut ab eiſdem recipiunt.

14. Si veſtis, vel aliud ejuſmodi mittatur alicui Fratrum, ex antiqua conſuetudine non ei, ſed alteri potius dari debet, ne quaſi proprium habere videatur. In arbitrio tamen Prioris relinquitur, utrum ei, cui miſſum eſt, an alteri detur; ſed de Procuratoris licentia nemo illud accipere poteſt.

15. Si infra terminos noſtros aliquid inventum fuerit, ei protinus, cujus eſt, ſi adeſt; ſin autem, Procuratori reddatur. Si autem extra terminos aliquid inventum ſit a noſtris Fratribus, aut ſuo Domino ſi fieri poteſt ſtatim reddatur, aut ei per quem melius, & fidelius reddi poſſe putatur, commendetur: alias intactum dimittatur.

16. Nullus Converſus equum, Cellam, Cappam, vel proprium famulum habeat, nec quodlibet aliud, quod Priori, vel Procuratori illud mittere, vel accommodare volenti, audeat negare.

17. Nullus etiam pecunias aliquas per ſe, vel per medium cujuſcumque interpoſitæ perſonæ in ſua habeat poteſtate, vel voluntate, alioqui rigide puniatur. Si vero alicui aliquid datum vel oblatum fuerit, in eo nullum jus, aut proprietatem prætendere debet, aut poteſt, licet ea permiſſu Præſidentis ad ſimplicem uſum ad nutum ejus revocabilem, illud poſſit apud ſe cuſtodire, & eo uti, exceptis pecuniis. Quod ſi contentioſe illud tanquam ſuum retinere voluerit, ab eo auferatur, & ad communem uſum deputetur.

18. Debent etiam Profeſſi omnes tam Monachi, quam Converſi, imo tenentur ex neceſſitate voti ſuæ profeſſionis, habere animum paratum reſignandi in manus Præſidentis ſponte, & libere ea omnia, quæ ſibi ad uſum conceſſa ſunt, quoties ſuperior hoc voluerit, aut fieri mandaverit. Nec ſi hoc fecerit debent murmurare, vel conqueri, alioquin nondum ſe, & ſuos reliquerunt: & propterea pauperem Chriſtum ſequi, & ejus diſcipuli fieri non poſſunt, nec ejus paupertate ditari.

19. De obedientiis, & omnibus, quæ habent, facere debent ſecundum Prioris, & Procuratoris diſpoſitionem. Quod ſi quis alicui obedientiæ, vel operi deputatus, Priori, vel Procuratori de his diſponenti; vel mercenariis, qui in eis fuerint, injungenti aliquid, non acquieverit: eadem die, vel craſtina a vino abſtineat.

20. Si Procurator Converſum aliquem, vel Donatum reprehendat ſtatim proſtratus veniam accipiat, & ſi culpa exigit vino, vel pitantia eum privare poteſt: Inobedientes vero, aut perverſe obedientes graviori pœna dignos, Priori, aut in ejus abſentia Vicario denunciet, (*a*) qui eos puniat juxta gravitatem culpæ: publicam enim pœnitentiam in Conventu, non poteſt Procurator Converſis imponere.

21. Curas, & carnales affectiones, ac viſitationes propinquorum, & amicorum ſuorum ſæcularium Fratribus noſtris omnino interdicimus, & ne ipſos in mercenarios conducant ſine licentia Prioris, aut Procuratoris.

22. Qui obedientias certas non habent, poſt Primam veniant ad Procuratorem, ut quod voluerit eis injungat: quibus ſi nihil injungitur ipſi Cellas teneant, & Eccleſiam ſequantur: aut alicui honeſto, & utili labori pro viribus incumbant.

23. Quicumque in quacumque obedientia alicujus vices agit, nihil omnino in ea ſine licentia mutare permittitur. In cellis quoque ipsis, nihil niſi prius juſſum, & oſtenſum mutari, fierique sinitur: ne domus laborioſe factæ curiositate deteriorentur, vel deſtruantur.

24. In alterius Cellam, ſeu in domum Fabri, Sutoris, Textoris, aut Furnum, vel aliam quamvis Officinam, nullus ingrediatur, vel loquatur sine licentia.

25. Quandocumque duo, pluresve, simul fuerint, oſtium nullatenus claudatur omnino, aut sic obſeretur, ut ab ingredi volentibus non poſſit aperiri.

26. Quandocumque pulſatur signum, quo ad Eccleſiam convenire debent Fratres, ad eam ubicumque sint, debent prætermiſſis omnibus properare. Quamdiu autem fit oratio ante horam, non debent intrare, nec ante Oſtium Eccleſiæ loqui: nec extraneos, ut ibi loquantur, ſuſtinere. Intrantes vero caput nudent, & profunde inclinent.

27. In Clauſtro, & ante Oſtium Culinæ, ſeu Diſpenſæ, sine neceſsitate non loquantur, nec infra Clauſtrum mercenarios sine licentia introducant.

28. Converſi ipsi ad Cellas ſuas ſuam pitantiam, & ligna sibi neceſſaria portent, & eadem sibi ipsis findant: si autem sint aliqui ſenes, & debiles, juniores, & fortiores debent eis, licentia impetrata, ligna neceſſaria providere, & findere.

29. Omnes etiam obedientiarii, alias obedientias, cum opus eſt, & eis injungitur debent juvare. Sed & omnia obſequia quantumlibet privata, quæ sibi ipsis non poſſunt singuli facere, ab aliis humiliter, & devote compleantur, ita ut ſelicem putet ſe, & cui tale aliquid injunctum fuerit.

30. Obviantes etiam ſibi invicem amica alacritate, & humili inclinatione capitis, mutuo locum dantes, ſervato pertranſeant ſilentio, in quo juniores, qui poſterius in Ordinem venerunt, ſatagant prævenire majores.

31. Diſciplinas, Vigilias, abſtinentias, præter eas, quæ in Ordine ſunt inſtitutæ, ſeu quælibet alia Religionis exercitia, quæ noſtræ inſtitutionis non ſunt, nulli Converſorum, niſi ſciente, & faciente Priore facere licet. Sed & ſi cui noſtrum Prior injungere voluerit, ut ſibi plus indulgeat in cibo,

(*a*) *Vide notata* cap. 5. 2. partis num. 3.

Digitized by Google

cibo, vel ſomno, vel qualibet alia re, quam Statutum decernat, aut e contra, ſi durum, & grave aliquid præter Statutum ei imponere voluerit, repugnare fas non habemus, nec cum ei reſtiterimus, non ei, ſed Domino, cujus erga nos vices gerit reſtitiſſe inveniamur. Licet enim multa ſint, & diverſa, quæ obſervamus: uno tamen, & ſolo obedientiæ bono cuncta nobis fructuoſa futura ſperamus.

32. Pro his, qui de Ordine noſtro non ſunt, nullus quaſlibet res cambiat, aut vendat; emere vero ſi neceſſitas exegerit, poſſunt: non tamen hoc faciant paſſim, nec pro quolibet, nec ſine Prioris ſui licentia.

33. Qui ſine licentia Capituli Generalis, vel R.Patris Curiam Romanam adierit, incarceretur, & pro modo culpæ puniatur.

34. Quicumque vero Statutis Capituli, vel ordinationibus Viſitatorum Rebellis, aut cum murmuratione reprehenſor extiterit, & qui Priori, vel Procuratori aliquid jubenti inobediens fuerit, aut perverſe obediens, & commonitus emendare ſe noluerit, Ordinem teneat intra Cellam, & ſi poſt admonitionem tertiam, per intervalla dierum factam obſtinatus permanſerit, incarceratus pro modo culpæ puniatur.

35. Qui fratrem ſuum, vel Donatum mentiri dixerit, teneat Cellam pro carcere, ſi id Prior juſſerit, donec ad arbitrium Prioris ſatisfecerit. Si male imprecatus ei fuerit, aut aliam contumeliam fecerit, juxta modum culpæ, modum teneat diſciplinæ.

36. Si quis ſecreta Ordinis, ſeu ſtatus, & defectus perſonarum ejuſdem, ex quibus mala opinio, vel ſiniſtra ſuſpicio, ſeu diffamatio apud audientes oriri poſſet, alicui perſonæ Eccleſiaſticæ, vel Sæculari, aut etiam alicui Novitio ſcienter, & malitioſe, verbo, ſcripto, nuntiis, ſignis, aut alio quovis modo revelare præſumat, a tanto reatu abſolvi non poſſit, niſi per proprium Priorem cum injunctione ſalutaris pœnitentiæ: & nihilominus ſi de ejuſmodi revelatione convictus fuerit, incarceretur ad tempus juxta arbitrium Prioris. Eidem pœnæ ſubjaceat, qui Domum ſuam diffamaſſe, aut correctiones Monachorum ſcienter, & malitioſe extraneis revelaſſe fuerit deprehenſus.

37. Nullus in ſe aſſumat executionem Teſtamentorum etiam ad pias cauſas, nec ſolicitudinem, ac proſecutionem aliquarum cauſarum, aut negotiorum.

38. Si legitime conſtiterit, quod Converſi, aut Donati duo, vel plures conſpiraverint, hoc eſt ex invidia, odio, vel malitia ad invicem concordaverint ad fabricandum aliquod malum contra Priorem, vel Procuratorem, vel alium quemlibet, ſeu ad perſequendum eum malitioſe, in eadem Domo incarcerentur, nec educantur ſine licentia R.P. Carthuſiæ.

39. Qui autem inter ſe pacem, & concordiam violare præſumpſerint per contentiones, & rixas, ac ſæpius admoniti ceſſare noluerint, incarcerentur, & ſi opus eſt per Domos Ordinis judicio Viſitatorum ſub debita diſciplina dividantur. Quod ſi unus ſolus nimis ſeditioſus fuerit, judicio Prioris, aut Viſitatorum in eadem Domo puniatur.

40. Si quis Fratrum impie unquam jurando ad dicenda de Deo, ſeu de Sacramentis, aut Sanctis ejus contumelioſa verba proruperit, impietate verborum diligenter penſata, tamquam execrabilis, & blaſphemus, prout res exegerit pœnæ ſubjaceat graviori: Super quo Prior, & Procurator ſtudioſe invigilent. Qui vero, quæ dicit, jurando ſimpliciter per Deum, per fidem ſuam, per Chriſtum, ſic Deus me adjuvet, aut alio ſimili modo audiente uno, vel pluribus affirmaverit, graviter puniatur, & ſi aſſuetus fuerit, pœnæ ſubjaceat graviori. Idem cenſemus de eo, qui verba, vel ſententias Sacræ Scripturæ convertent ad vana, & ſcurrilia verba.

41. Licentiam a Priore denegatam non poterit poſtea dare Vicarius, aut Procurator, & ideo Petitor etiam non interrogatus dicat, quod ſibi a Priore fuerit denegata, ne ut fraudis Reus ſi eam ab ignorante impetraverit, argui debeat, & puniri. Similiter ſi quis licentiam a Vicario, vel Procuratore denegatam a Priore poſtea petere voluerit, a prædictis fuiſſe denegatam manifeſtet eiſdem.

42. Ad tempus urgente magna neceſſitate, & non aliter, recipere Oves, & Pecora intra terminos, aut in noſtris grangiis eſt permiſſum.

43. Qui ex Converſis, vel Donatis potuerint, & noluerint laborare, vino, & pitantia careant ad Prioris, vel Procuratoris voluntatem, & ſi obſtinati fuerint, juſſu Prioris incarcerentur.

44. Qui creditores Domus ad recuperanda debita ſolicitaverint, ſeu aliter damnum Domus procuraverint, Cellam pro Carcere teneant ad Prioris voluntatem.

45. Si aliqui Converſi palam, vel occulte aliquo modo impedire tentaverint locationes, emphyteuſes, vel alias licitas alienationes contra Prioris, & Conventus conſilium, & voluntatem, incarcerentur.

46. Converſi inutiles reputantur, qui impedimentis perpetuis præpediti, non poſſunt ſecundum Ordinis conſuetudinem laborare.

47. Familiaritatem, & colloquia cum Mulieribus, maxime cum perſonis, & in locis, ac horis ſuſpectis, diſtricte prohibemus Converſis; nec volumus eos cum Mulieribus loqui, ſive infra, ſive extra terminos, niſi juſta, & inevitabili, ac manifeſta cauſa exigente. Mulieribus etiam ſi commode fieri poteſt non dentur eleemoſynæ, niſi longe a Domibus noſtris.

48. Mulieres terminos noſtros nequaquam intrare ſinimus, in quantum poſſumus. Qui vero Mulieres quaſcumque introduxerit, aut eum poſſet prohibere, permiſerit eas intrare infra Domorum noſtrarum Clauſuras, vel Clauſurarum limitationes foſſatis, vel ſignis quibuſcumque deſignatas, per Bullas Julii II. Pii V., & Gregorii XIII. Summorum Pontificum: ipſo facto ſententiam excommunicationis Sedis Apoſtolicæ reſervatæ incurrit.

49. Cum Mulieres ponuntur in operibus, Converſi eas non cuſtodiant quantum vitari poteſt: nec eis propriis manibus mercedem reddant, ſed aliquis de Mercenariis.

50. In Domibus Monialium Converſi nunquam hoſpitentur.

51. Si quis Converſus, aut Donatus mulieres aliquas incontinentiæ cauſa infra ſepta Monaſteriorum, aut in aliis Domibus, grangiis, ſeu Cellariis noſtri Ordinis introduxerit, aut introduci fecerit, vel jam introductas receptaverit, aut

aut in hoc eis præſtiterit auxilium, conſilium, vel favorem, ſive actus ſecutus fuerit, ſive non, non poſſit a tanto reatu abſolvi, niſi per proprium Priorem cum injunctione ſalutaris pœnitentiæ. Quod ſi de hoc convictus fuerit, vel coram teſtibus confeſſus, Converſus incarceretur ad Ordinis voluntatem: Donatus vero ab Ordine perpetuo ſit alienus, & expulſus.

52. Mulierum quarumcumque amplexus, & oſcula Converſis omnino prohibemus: ſub pœna diſciplinæ generalis ad Ordinis voluntatem: Donati vero ſi hæc feciſſe fuerint deprehenſi teneant Ordinem in Victualibus per unam hebdomadam.

53. Si quid donatum fuerit Converſis in aliena Domo commorantibus, exeuntes inde nullatenus debent aſportare illud ſine licentia Priorum Domorum earundem.

54. Nullus Converſus in itinere conſtitutus Mantellum Sæcularem, ſeu Cappam a caputio ſeparatam portare præſumat, nec habitum Ordinis dimittere, aut occulte ferre, niſi periculum imminens aliud poſtulaverit.

55. Fœneratorum. Uſurariorum, Excommunicatorum, & Raptorum, qui tales eſſe noſcuntur, familiaritatem, & munera interdicimus Converſis.

56. Libros Hæreticorum nullus Converſus, vel Donatus, aut alius quilibet noſtri Ordinis apud ſe retineat, vel ullo modo legat ſub pœna carceris. Qui enim tales libros retinet, vel legit ipſo facto, ſententiam excommunicationis incurrit ex Sac. Concilio Tridentino.

57. Nulla perſona Ordinis infantem de Sacro Fonte levare præſumat, aut eum niſi in caſu inevitabilis neceſſitatis baptizare. Converſus, qui contrafecerit, diſciplinam generalem ſubſtineat, Donatus ab Ordine expellatur.

58. Nullus ſcienter per ſe, vel per alium præſumat literas accipere, portare, vel mittere, vel nuntiationes verbo tenus facere, quæ directe, vel indirecte eſſe poſſent contra bonum pacis, & Principes, vel quoſcumque alios Magnates, aut Prælatos ad indignationem provocare. Converſus, qui hoc fecerit, pœnam criminoſorum ſuſtineat, Donatus expellatur.

59. Artem Alchimiæ, vel quintæ eſſentiæ nulla perſona Ordinis per ſe, vel per alium in Domibus, aut alibi exercere præſumat, aut exercentibus, conſilium, aut auxilium præſtare, aut ubi illam exercent, intereſſe, ſeu inſtrumenta artis penes ſe habere, & Converſus, qui hoc fecerit, diſciplinæ generali ſubjaceat, Donatus expellatur.

60. Si quis Converſus ad Reges Principes, & alias poteſtates, & Juriſdictiones utriuſque ſtatus quacumque occaſione recurrerit, tanquam Ordinis deſertor pœna Criminoſorum puniatur.

61. Generale Capitulum, cui omnes obedire tenemur, firmiter injungit, univerſis, & ſingulis, ut cum noverint inordinatos exceſſus, viciſſim ſe ſe fortiter, & charitative, diſcrete tamen, & in lenitate Spiritus, reprehendant: & hoc maxime antiquiores faciant, licet omnes teneantur ad correctionem fraternam, quod ſi emendatio non ſequatur, denuncient primum Priori, deinde Viſitatoribus, & ſi ipſi non providerint, tum demum R. Patri Carthuſiæ, vel Capitulo Generali. Quod ſi quacumque de cauſa prædictæ reprehenſiones, vel denunciationes omiſſæ fuerint: tam omittentes, quam excedentes ſciant de ſuo contemptu, & negligentia rationem diſtricto Judici ſe reddituros.

62. Verumtamen nullus Converſus, aut Donatus præſumat in præſentia Monachorum, vel Laicorum, aut Sæcularium quorumcumque, Priorem ſuum, vel Procuratorem reprehendere, aut eiſdem proterve reſpondere, & reſiſtere, ſub pœna privationis vini, & pitantiæ ad arbitrium Prioris. Sed ſi quid in Priore, vel Procuratore emendatione dignum Converſus aliquis cognoverit, ſolus ad partem cum filiali reverentia eum monebit, & rogabit: aut per aliquem ſibi familiarem moneri faciet. Quod ſi quis Converſus ſuo Priori, aut Procuratori apud quoſcumque detraxerit: taliter puniatur, ut cæteri talia facere pertimeſcant.

De Criminoſis.

Caput Vigasimum.

1. Confeſſi coram Teſtibus, vel convicti de incontinentia, de manu violenta, de furto, de rebellione, inobedientia, infamatione criminis quod quis objicit alteri, nec poteſt probare, de Magiſterix conſpirationis, necnon de ſeminatione diſcordiæ, & qui minantur ignem, vel mortem, & qui de inferendo gravi ſcandalo ſunt ſuſpecti, & qui Domum, aut perſonam Ordinis coram quocumque Judice Eccleſiaſtico, non tamen Sancta Sede, vel Sæculari in jus traxerint, vel trahi fecerint, incarcerentur, & pro modo delicti puniantur.

2. Propter levem tamen percuſſionem in Laicum, nullus incarceretur, ſed juxta modum culpæ a Priore diſciplinetur.

3. Fures etiam, qui in re aliqua ultra duodecim ſolidos non valente furtum commiſerint ſimul, vel per partes, non incarcerentur, ſed Prioris arbitrio puniantur. Qui vero in re aliqua ultra viginti aſſes valente ſimul, vel per partes, furtum commiſerint, incarcerentur ad tempus ad arbitrium Prioris, hoc ipſum per omnia de proprietariis fiat. Cæteri vero fures, & proprietarii, qui ultra valorem viginti quinque ſolidorum, furtum, aut proprietatem commiſerint, perpetuo Carceri mancipentur, donec per Capitulum Generale, aut R.P. educantur.

4. Similiter, & falſarii, convicti de incontinentia qualicumque, Incendiarii, & Homicidæ.

5. Defuncti in furto, vel proprietate, poſtquam crimen eorum detectum fuerit, in Cœmeterio non ſepeliantur, & etiam ſepulti, ſi ſine ſcandalo, & periculo fœtoris fieri poſſit extrahantur: ut a cæteris crimen furti, & proprietatis cautius evitetur.

6. Si Converſos de incontinentia convictos, aut confeſſos, de Carcere educi aliquando contigerit, nullo modo in Domibus, ubi fuerunt convicti, remaneant: Sed ſi commode fieri poſſit, alibi collocentur. Quicumque autem de quacumque indicibili incontinentia convicti fuerint, vel coram teſtibus confeſſi, perpetuo Carceri mancipentur, ſine ulla ſpe liberationis.

7. Quicumque falſificaverit Sigillum, vel literas Capituli, aut R. Patris, pœna falſarii, & Criminoſorum puniatur, & ſit perpetuo inhabilis

Digitized by Google

bilis ad quaſcumque obedientias Ordinis ſine ulla ſpe alicujus reſtitutionis.

8. Si crimen pro quo Carceris pœna irroganda eſt prubatione indiget, nec per noſtros probari queat: Sæculares idonei recipi poterunt in teſtimonium.

9. Quicumque criminoſi Converſi per ſolum Capitulum Generale, vel per R. Patr. de carcere poſſunt educi. Poſtquam vero fuerint educti, erunt eorum omnium quos invenerint ſemper ultimi: ſine ſpe reſtitutionis in priſtinum gradum, & nulla diſpenſatione poterunt eis obedientiæ commendari. Præterea educti de carcere, per quadraginta dies Ferialibus diebus poſt (*Exultabunt*), Feſtivis autem in Capitulo Converſorum, niſi quando communicaverint, recipiant diſciplinam, & quadraginta diebus Capituli, ad terram comedant ſuper aſſerem nudum in Refectorio mane, & veſperi, computatis diebus quibus communicaverint in Conventu in quibus ad terram non comedant, & per annum integrum, teneant generalem Ordinis diſciplinam: quæ talis eſt. Singulis Capitulis recipiant diſciplinas, exceptis diebus, quibus communicaverint, vel debent communicare: nec habebunt vocem contra aliquem, nec obedientiam, hoc eſt non poterunt eſſe Coquinarii, Portarii, Mulatarii, Magiſtri Bovum, vel Grangiæ, niſi propter urgentem neceſſitatem R. Pater cum eis diſpenſet.

10. Ordinem vero tenere in victualibus eſt, feriis ſecunda, & quarta, pane, & coquina eſſe contentum; Feria tertia, & Sabbato, pane, vino, & coquina; Feria autem quinta, & diebus Capituli, & feſtis duodecim lectionum more Conventus: abſtinentia Ordinis niſi manifeſta neceſſitas interdicat, etiam obſervata.

11. Criminoſi omnes a primo die incarcerationis eorum, & deinceps per ſex menſes, habeant dimidiam portionem panis conventualis, & utantur vino familiæ, aut Cerviſia. De pane vero familiæ detur eis quantum neceſſe fuerit. Porro in feſtis Capituli, & quoties Conventus in Refectorio comedit, victualia eis miniſtrentur, ſicut & Conventui. Ferialibus autem diebus aliquid judicio Prioris eis ex gratia miniſtrari poterit. Verumtamen, ſi quis in carcere poſitus nolit crimen ſuum confiteri, & emendare, pane, & aqua dumtaxat ſuſtentetur donec reſipiſcat.

De Fugitivis.

Caput Vigesimumprimum.

1. Fugitivi ad aliquam Domum Ordinis venientes ſponte, ſi non fuerint criminoſi, id eſt ſi nec commiſſo crimine fugerint, nec in fuga crimen commiſerint, etiamſi infra quinque dies redierint, primum reconciliandi erunt Ordini propter fugam, & poſtea clamabunt ſuam culpam præſente Conventu: miſericordiam poſtulantes, & emendationem promittentes. Deinde qnindecim diebus recipiant diſciplinas in Capitulo Converſorum, & quindecim diebus comedent ad terram in Refectorio ſuper aſſerem nudum.

2. Si vero ultra qninque dies redire diſtulerint, de cætero quandocumque redierint, non recipientur, niſi ad carcerem, ubi per quadraginta dies ſuſtineant in victualibus diſciplinam criminoſorum: de quo tamen carcere ſi criminoſi non fuerint, Priores illorum cum conſilio ſui Conventus poterunt illos educere, quando videbitur expedire, educti vero de carcere recipiant viginti diſciplinas in Capitulo, & viginti diebus comedant ad terram in Refectorio, & per annum ſuſtineant prædictam generalem Ordinis diſciplinam.

3. Fugitivi vero criminoſi quandocumque redierint, numquam niſi ad carceres recipiantur: a quibus non poſſunt educi, niſi per Capitulum Generale, aut R. Patrem. Educti vero pœnam criminoſorum (ſicuti dictum eſt) ſuſtineant.

4. Fugitivi dum e carcere educuntur, etiamſi criminoſi non ſint, nullo modo poſſunt in eiſdem Domibus obedientias habere ſine expreſſa licentia R. Patris, vel Capituli Generalis.

5. Apoſtatæ ante omnia ad reaſſumendum habitum Ordinis compellantur, & deinde pariter reconcilientur, & ab Apoſtaſia, necnon ab excommunicationis ſententia, quam ex habitus dimiſſione incurrerunt, adhibitis teſtibus abſolvantur, & ut ſupra incarcerentur. Verumtamen Apoſtatæ criminoſi poſt tertiam apoſtaſiam per regulam Sancti Benedicti declarantur non amplius recipiendi. (a)

6. Converſis pro diſciplina ad aliam Domum miſſis non miniſtrentur equitaturæ, niſi nimia infirmitate cogente, nec ubi ſuſtentabuntur, beneficia ſpiritualia Hoſpitibus dari ſolita eis conferantur.

7. Prædictas tam fugitivorum, quam criminoſorum pœnas, R. Pat. poteſt quandoque, ſi ei videbitur, moderari: alius vero Prior, etiam proprius eorumdem, ſine ipſius Patris R. licentia, præterquam in mortis articulo, vel maxima neceſſitate, facere hoc non poteſt; diſciplinas tamen, & comeſtiones ad terram, & rigorem in victualibus, ex aliqua cauſa rationabili poterit Prior moderari.

De Donatis.

Caput Vigesimumsacundum.

1. Statuimus de cætero, ut nullus omnino recipiatur in ſtatum redditorum Clericorum, vel laicorum, aut Præbendariorum. Sed omnes perſonæ Ordinis ſint Monachi, Converſi, Donati, aut Moniales.

2. Cum ex incauta, & indiſcreta receptione Donatorum, magna, multaque mala, damna, & ſcandala imminere noſcantur, ſtatuimus quod nullus ullo modo, ullove tempore recipiatur in Donatum, abſque Viſitatorum licentia, atque Conventus, vel majoris partis Conventus, & niſi prius bene probetur, ac cum conditionibus, quæ hic ſubjungentur.

3. Mulieres autem, nec in Domibus noſtris, nec extra eas ullo modo recipiantur Donatæ: nec pariter uxorati admittantur in Donatos.

4. Qui autem recipientur, primo de manu Prioris in Capitulo Converſorum Caputium accipiant, & antequam ulla promiſſione ligentur, probentur in Domo per unum annum ad minus, aut per longius tempus, ſicuti Priori viſum fuerit.

5. Porro cum conditionibus ſequentibus recipian-

(a) *Vide notata in ſecunda parte Cap. de Fugitivis.*

cipiantur, videlicet, quod ſine proprio vivent in communi. Domus autem eis providebit ſufficienter de neceſſariis. Quod Domui illi, & Ordini erunt veri obedientes, & fideles, quod damnum, aut vituperium Prioris, & aliorum dictæ Domus eis non celabunt, ſed revelabunt, honorem, & commodum eorum diligent, & procurabunt. Item quod correctioni Ordinis totaliter ſubjacebunt, de his, quæ adminiſtraverint Priori, & Procuratori rationem reddent quoties ſuper hoc fuerint requiſiti, quod continenter vivent, etſi (quod abſit) continentiam non ſervarent, aut in aliis præmiſſis, ſeu in aliquo eorumdem deficerent, quod donationem ejuſmodi valeat Ordo infringere, & ſe de tam infelicibus perſonis expedire. Nullam renumerationem eiſdem, de tempore quo ſervieriot Domui, faciendo.

6. Veſtis Donatorum ſuperior nunquam virgata, & partita, nec viridis, rubei, aut crocei coloris, ſed unicolor ſit, & griſei, vel caſtanei coloris, & tam longa, quod genua operiat, & tranſcendat. Caputium ejuſdem coloris cum veſte ſemper ferre debent. Verumtamen diebus feſtivis, quando pro Divino Officio audiendo ad Domum ſuperiorem aſcendunt: veſtem oblongam non cinctam, & Caputium, ſicuti Converſi deferunt.

7. Donati comam; ſeu capillos nunquam relaxent, aut nutriant, ſed ſic eos in rotundum tondeant, ut patentibus auribus incedant. Quod ſi ter moniti facere noluerint, incarcerentur ad Prioris voluntatem, donec emendationem fecerint competentem.

8. Donati teneantur dicere pro Matutinis decies *Pater noſter*, *& Ave Maria*, pro qualibet hora alia, ter *Pater noſter*, *& Ave Maria*, pro recenter Defuncto in Domo ſua triginta *Pater noſter*, *& Ave Maria*, pro Anniverſariis, omnis ſeptimana decem *Pater noſter*, *& Ave Maria*, pro officio generalis Capituli Cluniacenſium, & Benefactorum poſt Natalem Domini 30. *Pater noſter*, *& Ave Maria*.

9. Confiteantur, & communicent in ſolemtatibus Nativitatis, & Cœnæ Domini, Paſchæ, Pentecoſtes, Euchariſtiæ, & S. Patris noſtri Brunonis, atque prima Dominica cujuſlibet menſis.

10. Jejunia Ordinis ſervare non tenentur; licet feriis ſextis ex devotione ſoleant jejunare. Jejunia vero Eccleſiæ fideliter ſervent. Pancioribus etiam quam Converſi, debent eſſe contenti in pitantia, & Vino, cum tot onera Ordinis non ſuſtineant, & tempore, ac loco congruo carnes manducare permittentur juxta conſuetudines Domorum. Nunquam tamen intra Conventum poſſint licite carnes, vel manducare, vel cuiquam miniſtrare, nec perſonis Ordinis, ubicumque fuerint, nec debent permittere, quod carnes a quoquam in Conventu comedantur. In Adventu autem Domini, & feriis quartis a carnibus abſtineant.

11. In cæteris, quæ ad eorum ſtatum pertinent, ſe religioſe habere debent. Sunt enim de gremio Ordinis, & gaudent privilegiis, Indulgentiis, & libertatibus dicti Ordinis, & habent Beneficium Brevis per totum Ordinem, ſi laudabiliter in Ordine perſeveraverint.

12. Propter tranſgreſſionis voti periculum, Donati nullum votum facient, ſed poſtquam in habitu Donatorum per annum aut amplius juxta diſcretionem Priorum ſuorum probati fuerunt, ſi volunt remanere: publico Inſtrumento in ſcriptis manu Notarii alicujus ſubſignato, promittant ſe ſupradictas conditiones ſervaturos.

13. Donati non debent e Domo ſua exire niſi a Priore, vel Procuratore foras mittuntur. Quod ſi ad aliam Domum inordinate venerint, nullus eos recipiat, niſi ad carceres, & deinde eos ad Domos ſuas remittat, aut eorum fugam & detentionem Prioribus ſuis ſignificet. Qui contrafecerit, Ordinem in victualibus teneat: donec eos remiſerit, aut eorum detentionem intimaverit.

14. Nulla Domus recipiat ſæculares gratis eis ſervire volentes extra ſtatum Monachorum, niſi promiſſione mediante, quod ſi propter exceſſus ſuos, ſeu culpam a Domo ipſa expellerentur nihil petent, exigent, aut recipient pro ſuo ſalario, & mercede.

15. Ordinamus, ut omnes Nationes habeant hæc ſtatuta Converſorum, & Donatorum in ſua vulgari lingua, & ut illis ſemel ad minus prælegantur per ſingulos annos.

De Monialibus noſtri Ordinis, & earum Vicariis, & Prioriſſis.

CAPUT VIGESIMUMTERTIUM.

1. In electione Prioriſſæ Monialium Vicarius primam vocem habeat, & poſtmodum cum Confirmatoribus vota ſingularum Monialium recipiat, pro quibus ſuſcipiendis, nec ipſe Vicarius, nec Confirmatores vocati ingrediantur clauſtra Monaſterii, ſed ante Cancellorum Feneſtellam vota ſingularum ſcripta recipiant, & tamen nunquam publicanda erunt nomina eligentium. (a)

2. Porro nulla Monialis ad eligendum cum aliis admittatur, niſi octavum decimum ſuæ ætatis annum compleverit, & profeſſionem fecerit expreſſam. Quod ſi aliquæ Moniales in ſuis electionibus nobiles, & amicos requiſierint, priventur velo nigro.

3. Cæterum nulla Monialis in Prioriſſam eligatur minor 40. annis, & quæ octo annis poſt expreſſam profeſſionem laudabiliter non vixerit. Quod ſi talis non inveniatur, nulla poſſit eligi, quæ trigeſimum ætatis ſuæ annum non exceſſerit, & quæ quinque ſaltem annis poſt profeſſionem recte non vixerit.

4. Vicarius de novo inſtitutus, & Prioriſſa de novo electa, in præſentia prædeceſſorum ſuorum, ſi vixerint, & præſentes fuerint, ac quatuor magis diſcretorum de Conventu, ſi tot, aut plures affuerint, vel ſi prædeceſſores non vixerint, aut nimium remoti fuerint, in præſentia quatuor prædictorum perfecte redigant in ſcriptis ſtatum Domus, & ſub ſigillo dictæ Domus, & ſubſcriptionibus illorum, proxime ſequenti Capitulo Generali afferant, vel tranſmittant dictum ſtatum: retenta tamen copia ejuſdem in Domo ſua ante dicta.

5. Omnes Prioriſſæ Monialium obedientiam promittant Capitulo Generali pro ſe, & Domibus ſuis, cujus promiſſionis chartam ſingulis annis ad Capitulum mittere nulla occaſione omittant,

(a) *Conſulenda eſt forma electionis Priorum, & in cæteris omnibus ſequenda.*

Digitized by Google

tant, & nihilominus quælibet Prioriſſa teneatur per ſe promittere obedientiam Vicario: Moniales vero, & Converſæ, Prioriſſæ tantum obedientiam promittant, licet in præſentia Vicarii eum nominatione ipſius, & Prioriſſæ profeſſionem faciant, & eidem in omnibus licitis obedire teneantur.

6. Nulla Prioriſſa præſente Vicario, *Benedicite* dicere præſumat, nec præſente Monacho Lectionem duodecimam legere. De Divino quoque officio ordinando, aut correctione hominum quorumcumque, ſe nullatenus intromittat.

7. Prioriſſa nullam Monialem, vel aliam perſonam ſine licentia R. Patris, & Vicarii, atque Conventus ſui, vel majoris partis conſenſu ad habitum Ordinis recipiat: nec ante 15. ætatis annum completum. Quod ſi contrarium facere præſumpſerit, talis receptio efficaciæ ſit nullius, & Moniales in præmiſſis, vel aliquo eorum conſentientes Generalem Ordinis diſciplinam ſuſtineant, quouſque per Capitulum Generale, vel R. Patrem relaxentur.

8. Prioriſſa, & Vicarius cuſtodiant ſub duabus clavibus, & adminiſtrent pecunias Domus, & ſingulis annis Vicarius, & Procurator reddant computum de receptis, & expenſis in præſentia Prioriſſæ, & duarum, aut trium antiquarum Monialium, nec tamen propterea Vicarius, aut Procurator intret earum Clauſuram, nec illæ egrediantur. Celleraria autem obſervet erga Vicarium, & Prioriſſam tam in rebus emendis quam vendendis, & cæteris omnibus, eademque ipſe Procurator per Statutorum præſcriptum ſervare debet erga Superiorem.

9. Nulla Prioriſſa, etiam de ſui Conventus voluntate, ſe, vel Domum ſuam valeat obligare: aut literas obligatorias ſigillare Vicario inconſulto. Alioquin Prioriſſa contrarium faciens, & Moniales ad hoc conſentientes, graviter puniantur per Capitulum Generale, vel Rev. Patrem.

10. Prioriſſæ non habeant in Refectorio duplicem portionem, ſed ſimplicem, ſicut Moniales: nec habeant Cameras ſibi appropriatas ad jacendum, comedendum, vel bibendum.

11. Poſſunt Prioriſſæ cum volunt, & quoties expedit debent in ſuis Capitulis pias facere exhortationes Sororibus ad ſanctæ, & religioſæ vitæ regularem obſervantiam, cum conſilio, & directione Patris Vicarii.

12. Prioriſſæ Monialium a perſonis Ordinis Matres, vel Domnæ, non Dominæ vocentur (*) Moniales vero Sorores.

(*) *Ordinatio anni 1643.* Prioriſſæ, & Subprioriſſæ in Domibus Monialiũ noſtrarũ a perſonis Ordinis juxta Statutum, non vocentur Dominæ, ſed Matres, cæteræ vero omnes Sorores: idque ſtrictiſſime in poſterum ſervetur.

13. In Domibus Monialium noſtri Ordinis nulla in Monialem recipiatur ultra quam ſuppetant facultates illius Domus in qua recipitur, pro illius, & cæterarum ſuſtentatione ſine penuria. Porro Viſitatores earum ex parte Capituli habent auctoritatem, & jubentur, conſiderata Domorum facultate, talem eis in recipiendis perſonis numerum præfigere, quem abſque gravamine ſuſtentare valeant: in quo numero, etiam Novitiæ, & Converſæ computantur; diſtricte autem inhibemus, & ſubſequentibus pœnis, Vicariis, Prioriſſis Monialium, & Monialibus univerſis, ne aliquam ullo tempore ultra conſtitutum per Viſitatores numerum, vel ultra quam vires earum, ſeu facultates ſuppetant, quovis modo recipiant, aut ut recipiatur, conſentiant.

14. Et ne per ſe, aut interpoſitam quamcumque perſonam Eccleſiaſticam, aut ſecularem, quovis quæſito medio, vel colore, a Capitulo noſtro Generali, ſeu R. Patre pro ejus, vel earum receptione contra formam Edicti hujus, & inhibitionis, licentiam, vel auctoritatem petant.

15. Quod ſi ſecus (quod abſit) factum, præſumptum, aut attentatum fuerit, talis receptio nulla erit, & penitus invalida, tanquam facta contra voluntatem dicti Capituli, & contra formam juris communis, & Conſtitutionem bo. me. D. Bonifacii PP. VIII., & Sac. Concilii Tridentini: & quam nos quatenus opus eſt ex nunc caſſamus, & irritamus, ſeu caſſam, nullam, & irritam declaramus.

16. Et nihilominus qui, vel quæ contra hujuſmodi noſtram Ordinationem, voluntatem, & inhibitionem, aliquam, vel aliquas in aliqua Domorum prædictarum receperint, aut in ejus, aut earum receptione conſenſum, auxilium, vel favorem præbuerint, Vicarii, Prioriſſæ, & cæteri Officiales a ſuis obedientiis abſolvantur. Moniales vero, ſi hoc fecerint, ſint in diſciplina generali ad Ordinis voluntatem.

17. Si vero pro illius, vel illarum receptione ultra conſtitutum numerum, & ſupra vires, & facultates ſuas, per nuntium, aut literas petierint licentiam per ſe, vel quamvis aliam interpoſitam perſonam, vel ſi literas a quibuſcumque Principibus, Dominis Eccleſiaſticis, vel Sæcularibus, aut aliis, comminatorias, vel deprecatorias ad Capitulum Generale, vel Priorem Carthuſiæ propterea obtinuerint, quoties id fecerint, per tres menſes ordinem in victualibus ſine miſericordia teneant.

18. Et ut materia, ſeu occaſio præſcindatur tales receptiones ulterius faciendi, vel procurandi inhibemus ſub dicta pœna tenendi videlicet ordinem in victualibus per tres menſes, ne in Domibus prædictis ullo modo recipiantur aliquæ Juvenes Puellæ, ſeu filiæ in habitu Sæculari pro literis addiſcendis; nec pariter recipiantur aliquæ ſub ſpe, ſeu confidentia eas ad habitum Ordinis deinde recipiendi, ſed admittantur tantum poſtulantes cum ad minus quintumdecimum annum attigerint, nec tamen habitus Ordinis eis concedatur ante ſextumdecimum annum inceptum.

19. Nulla Monialis ante ſextumdecimum annum completum, nec quæ minore tempore quam per annum continuum poſt ſuſceptum habitum in probatione ſteterit, ad profeſſionem admittatur. (a) Profeſſio autem ante facta, ſit nulla, nullamque inducat obligationem ad alicujus Religionis, vel Ordinis obſervantiam, aut ad alios quoſcumque effectus. Nulla etiam Monialis ante 25. annum conſacretur. Et ut nulla ipſarum ſe per ignorantiam excuſare valeat, ordinamus, quod præſens hæc noſtra Conſtitutio, & prohibitio eis in Capitulo earum legatur, quoties eis legitur charta Viſitatorum: ſcilicet feria ſecunda Paſchæ, & die feſto S. Jo: Euangeliſtæ.

20. In receptione, profeſſione, & conſecratione Monialium, ſervetur, in miniſtrandis cibis modeſtia Ordinis, & in equitaturis Parentum, & aliorum, qui in talibus frequenter conveniunt, po-

(a) *Profeſſio ipſa debet emitti lingua vernacula.*

ponatur modus certus, ſic quod Domus ex hoc notabiliter non graventur: excepta tamen familia conſecrantis, cui non poteſt regula certa dari.

21. Prohibemus, ne propter munera, vel promiſſa Moniales aliquam ad habitum præſumant recipere, nec aliquid ex bonis Novitiæ ante profeſſionem a Parentibus, vel propinquis, aut curatoribus ejus quocumque prætextu recipiant: excepto victu, & veſtitu illius temporis, quo in probatione fuerit; aliter enim dantes, & recipientes, anathematis pœna feriuntur per Sacri Concilii Tridentini Conſtitutionem.

22. Inhærentes Bonifacii VIII. Conſtitutioni, Sacri Concilii Tridentini Decreto, & Pii V., Gregorii XIII. Summorum Pontificum literis: declaramus nulli omnino cujuſcumque generis, conditionis, ſexus, & ætatis fuerit licere ingredi ſepta Monaſterii Monialium ſine licentia Superioris earum in ſcriptis obtenta, & niſi in urgentibus neceſſitatibus dumtaxat. Quæcumque autem perſonæ aliter intrare dicta Monaſteria præſumpſerint, & Moniales, quæ illas introduxerint, vel admiſerint, ipſo facto Sententiam excommunicationis incurrunt, & Officiis Ordinis, ſi quæ habeant privantur, atque ad ea inhabiles reddantur.

23. Quoties Vicarius Monialium cauſa Confeſſionis, vel alterius Sacramenti miniſtrandi ingredi Clauſtrum earum neceſſe habuerit, intret cum honeſta comitiva unius, aut duorum Monachorum: vel ita intret, & ſtet quod plures videre poſſint tam Confeſſarium, quam confitentem.

24. Sequendo etiam ejuſdem Sacri Concilii Decretum, & ejuſdem Pii V. literas, declaramus omnes Moniales noſtri Ordinis præſentes, & futuras, ſicut, & alias cujuſcumque Religionis, & Ordinis, etiamſi ex Inſtitutis, & fundationibus ſuis ad clauſuram non teneantur, nec unquam eam ſervaverint, de cætero debere ſub perpetua in ſuis Domibus Clauſura manere, nec ulli earum licere poſt profeſſionem exire a Monaſterio, etiam ad breve tempus, niſi ex aliqua cauſa legitima, etiam ab Epiſcopo approbanda (*a*); reſiſtentes vero huic Clauſuræ perpetuæ obſtinato animo, declaramus eſſe tamquam rebelles, & incorrigibiles, ab Ordinario, & Superioribus earum omnibus Juris, & facti remediis compellendas: ad præciſe ſubeundam, & perpetuo obſervandam Clauſuram.

25. Prioriſſæ, & Moniales non viſitent Monachos, aut Converſos, nec Viros alios apud eas degentes, nec pariter Monachi, Converſi, vel Donati viſitent Prioriſſas, aut Moniales aliquas, etiam ſub prætextu alicujus infirmitatis, vel ex quavis alia neceſſitate, vel cauſa, nec Prioriſſæ, aut Vicarii ſuper hoc dent licentiam, ſed viſitentur Viri infirmi per Viros: & Fœminæ infirmæ per Fœminas, niſi dumtaxat pro Sacramentis miniſtrandis, vel niſi ex cauſa aliqua neceſſaria, Vicarius cum honeſta comitiva unius, vel duorum Monachorum, opportuno tempore ad eas ingredi debeat.

26. Volumus pariter, & ordinamus, ut nulla Monialis noſtri Ordinis cum aliquo Sæculari quantumcumque propinquo loquatur, aut loqui permittatur ad partem: niſi vel & a facie, & præſente, & audiente Prioriſſa, vel Subprioriſſa, aut una, vel duabus ex aliis Monialibus, quæ contrafecerit, pro qualibet vice per unam hebdomadam comedat ad terram in Refectorio.

27. Sub eadem pœna inhibemus ne Moniales dent perſonis Ordinis, aut ab eis recipiant aliqua munuſcula, vel jocalia, & ne ullatenus Viros aliquos qualeſcumque oſculentur, aut amplexentur.

28. Et ut præmiſſa omnia inviolabiliter obſerventur, ad conſervandam etiam Sanctimonialium Chriſti Sponſarum pudicitiam, honeſtatem, & integritatem, volumus pariter, & ordinamus, quod in ſingulis Domibus Monialium noſtri Ordinis porta illa, per quam intratur ad Clauſtrum earum jugiter die, ac nocte cum clave clauſa teneatur; & ad ejus cuſtodiam, aliqua fidelis Monialis Converſa, vel Donata deputetur, quæ ad juſſum Vicarii, vel Prioriſſæ eam claudat, & aperiat, & neminem ſine illorum, aut alterius ipſorum ſcitu, & mandato introducat, vel educat. Quæ etiam diebus ſingulis, pulſato Completorio, claves prædictæ portæ ad manus Prioriſſæ, per eam uſque in craſtinum cuſtodiendas, tradere teneatur.

29. Moniales, extraneis Sacerdotibus, qui de Ordine noſtro non ſunt, ſive regulares ſint, ſive Sæculares, confiteri non poſſunt, ſine ſpeciali licentia Vicarii. (*)

(*) *Ordinatio anni 1678.* Juxta Decretum S. Concilii Tridentini Seſſ. 25. cap. 10. bis aut ter in anno offeratur Monialibus noſtri Ordinis Confeſſarius extraordinarius qui omnium Confeſſiones audire debeat juxta d. Decreti placitū; liberū tamē erit cuique Moniali (juxta declarationem S. Congregationis Cardinalium Concilii Triden. Interpretum, ipſi Cōfeſſario extraordinario Cōfeſſionem peccatorum facere, vel non-

30. Moniales quæ fuerunt in officiis, ipſis officiis ceſſantibus vultu velato incedant, & omnes profeſſæ benedictæ habeant vittas in Scapularibus ſuis, & velum nigrum portent: & in conſpectu hominum non ſe præſentent niſi velatis faciebus, ſola Prioriſſa, & Celleraria exceptis. Converſæ vero præmiſſis non utantur, ſed nec Moniales, quæ non ſunt benedictæ utuntur velo nigro; vittas tamen habeant, & velata facie incedant, ut Profeſſæ.

31. Quod ſi aliqua Monialis de incontinentia convicta fuerit, vel coram teſtibus confeſſa, perpetuo ſine ſpe rehabendi, careat velo nigro.

32. Nec Prioriſſæ, nec cæteræ Sorores ullo unquam tempore caputia portare permittantur, nec portent caudas in veſtibus ſuis, nec tunicas in quibus ſint ſciſuræ, vel manicæ inhoneſtæ, nec portent pelles in Conventu, niſi ſub mantello ſimplici.

33. Moniales jaceant cum Cuculla, & Converſæ cum Scapulario, & quælibet ſola. Non vocent ſe Dominas ad invicem, ſed Sorores, nec unquam ſerviant ad Miſſas, nec quidquam ab aliquo recipere, vel donare alicui audeant, ſine licentia Prioriſſæ.

34. Inhibemus omnibus Prioriſſis, ne poſt Completorium loquendi cum aliquo Monialibus tribuant facultatem.

35. Nec etiam Monialis poſſit in Monaſterio bibere, vel comedere extra Refectorium, & Infirmariam: Præter Prioriſſam, & Cellerariam, idque tantum in caſibus neceſſitatis, quæ in contrarium facere præſumpſerint, a vino abſtineant in craſtinum tota die. Nulla etiam Monialis, comedat in Menſa Prioriſſæ in Refectorio.

36. In domibus Monialium, prædicationes eorum qui de Ordine noſtro non ſunt, ſive Regulares

(*a*) *Declaratum fuit a Sac. Congregatione Cardinalium Sac. Con. Interpretum, quod ultra licentiam Superiorum requiratur etiam approbatio Epiſcopi: id autem maxime expedit ad tollendam omnis ſcandali occaſionem.* Vide cap. 5. Seſſ. 25. ejuſdem Concilii de Regularibus.

lares fuerint, ſive ſæculares, nullatenus audiantur, niſi de Vicarii, & Prioriſſæ licentia ſpeciali.

37. Moniales Sæcularibus infamiam Ordinis tangentia revelantes, priventur velo nigro, & nihilominus per viſitationes diſtricte puniantur, ſi inde ſcandalum fuerit ſubſecutum.

38. Moniales reddant Breves Ordinis, & Miſſas reddere faciant, quæ debentur pro Brevibus memoratis. Pro qualibet miſſa, quæ propter defectum Sacerdotum non poterit reddi, dicantur quinquaginta Pſalmi: ita quod ſecundum ordinationem Vicarii, vel Prioriſſæ & numerum miſſarum, quæ reddi non poterunt dividuntur Pſalteria inter ipſas. Tricenaria quoque in Miſſis, & Pſalmis faciant ſicut Monachi: & Monachi pro eis, ſicut pro aliis perſonis Ordinis faciant, & pro ſingulis Tricenariis, quæ ſicut de charta Capituli, 20. tantum Pſalmos dicere teneantur.

39. Moniales non ſuant veſtes extraneorum Sæcularium, vel Religioſorum, nec loquantur cum eis niſi ad cratem cancellatam: nec literas mittant, vel recipiant ſine licentia. Nec debent tangere aut abluere Purificatoria Calicis, niſi prius bis, vel ter abluta fuerint per aliquem Sacerdotem, aut Diaconum.

40. Nulla perſona Ordinis noſtri domos Monialium frequentet, niſi urgente neceſſitate, vel evidenti utilitate, & peracto, pro quo iverit negocio, recedat abſque mora, & ne loquatur cum eis.

41. Vicarii Monialium fortiter reprehendant perſonas Ordinis cujuſcumque conditionis fuerint, quæ ſine rationabili cauſa domos Monialium frequentarent: nec differant Rev. Patri Carthuſiæ intimare, ubi viderint expedire, vel Capitulo Generali.

42. Monachi, Converſi, & Donati univerſi in domibus Monialium habitantes, obedientiam tantum promittant Vicario, & non Prioriſſæ: & tales habeant locum apertum ad cognoſcendum culpas ſuas diebus Capituli, nec manducent cum Sæcularibus, nec ipſos admittant ad menſam ſuam in Cellis ſuis. Qui contrafecerit graviter a Vicario puniatur. Et eleemoſynas, ſive dona, quæ illis offeruntur, tradant Prioriſſæ: Prioriſſa vero, & Vicarius provideant eis de neceſſariis, prout in domibus Monachorum eſt fieri conſuetum. Quod ſi non fecerint, poſſunt ipſi Monachi Priori Carthuſiæ, vel Viſitatori Provinciæ ſcribere, qui eis providebunt.

43. Monachi de incontinentia diffamati, vel ſuſpecti, non permittantur habitare cum Monialibus, nec domos earum intrare.

44. Vicarii Monialium in foro pœnitentiæ, quoad Moniales, & perſonas cum eis habitantes, eam habent poteſtatem, quam habent Priores in ſuos Monachos, alioſque ſubjectos: & cum pro ſe indiguerint, unus de Monachis cum ipſis habitantibus, quem ſibi elegerint in Confeſſarium, eamdemque habebit poteſtatem in foro conſcientiæ erga eoſdem Vicarios, quam habent Vicarii Conventuales, ſeu alii quos ſibi Priores elegerint in Confeſſarios erga ſuus Priores.

45. Caveant ſibi Vicarii, & Prioriſſæ, ne Monachos ſuos ſine licentia Capituli generalis, vel Rev. Patris Carthuſiæ extra terminos mittant, alias ipſi Monachi eſſent fugitivi, & mittentes gravius puniendi.

46. Nulla perſona Domorum Monialium per Capituli generalis mandatum de domo ad domum translata, poterit regredi, ſine licentia Capituli generalis.

47. Vicarius Monialium de licentiis dandis Monialibus, & diſciplinis imponendis, ſe nullatenus intromittat, niſi cum per Prioriſſam fuerit requiſitus, reprehendere tamen poteſt, ac accuſare cum viderit expedire: etiam in Prioriſſam, quam in Moniales, cæteraſque perſonas Ordinis cum eis commorantes excommunicationis, & ſuſpenſionis, & interdicti ſententias, cum neceſſe fuerit promulgare, & alias Prioris Officium gerere, niſi contrarium in Statutis expreſſe notetur.

48. Moniales noſtri Ordinis ſemper recurrant ad Viſitatores ſuos, & ipſi habeant plenam poteſtatem a Capitulo generali ordinandi in omnibus de eis, juxta formam Statutorum noſtrorum, & Ordinationum, quæ ad eas ſpectant, ipſis enim committitur cura animarum earum, & Converſarum ipſarum, ſed in gravibus cauſis debebunt Viſitatores earum conſulere Capitulum generale, aut Priorem Carthuſiæ ſuper annum.

49. Si eleemoſynæ venerint ad manus Priorum dividendæ, volumus, ut Moniales noſtri Ordinis habeant partem ſuam: ſi vero per eos qui eas faciunt diſtribuantur, ut eiſdem partem ſuam diſtribuant, admoneantur.

50. In Viſitationibus Domorum Monialium legatur præſens Capitulum. Viſitatoribus autem Monialium injungimus, quatenus ipsi ambo, vel alter eorum ter in anno, aut ſaltem ſemel ad Monaſteria Monialium accedant: ibique de vita, & moribus, & obſervantiis Ordinis, Monialium, Monachorum, & aliarum perſonarum ibidem degentium diligenter inquirant, & prohibeant ne illic ulli habeant devotas, provideant etiam, ut omnes Apoſtolico more communiter vivant, nihil sibi proprium eſſe dicant, & quid quid eis datur, aut mittitur in manibus Prioriſſæ realiter reſignent, & offerant, nec eo utantur sine ejus ſcitu, licentia, & voluntate, ut omnibus æqualiter de neceſſariis provideatur, nihilque habeant, nisi quod eis de communi ab Officialibus miniſtratur: ita & taliter quod omne genus proprietatis ab eis penitus præſcindatur. Quod si forte Moniales aliquæ in hoc Prioriſſæ ſuæ obedire noluerint, & quæ habent in manibus ſuis reſignare, vino careant donec ſibi paruerint.

51. Provideant pariter Viſitatores ipſi circa clauſuram earum, circa Sæcularium ad eas ingreſſum, & circa alia generaliter, quæ ad earum ſtatum pertinent, & ſalutem, tale conſilium apponant: ne ea aliqua circa hoc negligentia graviter remaneant obligati in die Judicii coram ſponſo earum Domino Jeſu Chriſto.

52. Statuto perpetuo, & irrefragabili ordinamus, ne amodo in Ordine noſtro domus novæ Monialium recipiantur, aut incorporentur: ſed tantum cura Nobis ſufficiat ſuſceptarum.

Preces Miniſtri Generalis, & Diffinitorum.

§.4. Nobis propterea dicti exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi ipſis in præmiſſis opportunne providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.5. Nos igitur qui Ordinem prædictum, & illius perſonas non ceſſantes in rerum divinarum contemplatione ſublimium Domino famulari, in viſceribus gerimus charitatis, Innocentii Prioris, & Miniſtri Generalis prædicti zelum in Domino

mino plurimum commendantes, ipſum, & Diffinitores præfatos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, si quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui re mature diſcuſſa omnes, & quaſcumque Notas marginales impreſſas ad ſupradicta Statuta nullam vim legis, aut ſtatuti habere conſueverunt, & declaraverunt, conſilio, præinſertam novam Collectionem Statorum Ordinis Carthuſienſis, ut ſupra correctam, & emendatam auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus pariter, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, etiam ſubſtantiales, si qui in illis quomodolibet intervenerunt, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſent, ſupplemus, & ſanamus.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas, & Statuta præinſerta ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non quatenus opus ſit dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, & Monaſteriorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, si forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXVII. Martii MDCLXXXVIII. Pontificat. noſtri Anno Duodecimo.

CXCVI.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum declarans Conſtitutiones Clem. VIII., & Clem. IX. circa Miſſas de Feſto, loco illarum de *Requiem* in Altaribus privilegiatis diebus impeditis celebrandas.

Prima ex laudatis Conſtitutionibus edita fuit 1603. Jan. 22. P. 12. altera vero 1669. Septemb. 13. P. 3. In Conſt. autem Inn. XII. ed. 1697. Decem. 23. P. 6. confirmantur Decreta Congreg. Concilii ſuper celebratione Miſſarum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Conſt. Alex. VII. quo declaratum fuit d. Miſſas diebus duplicibus in Altaribus perpetuo privilegiatis æquivalere illis Defunctorum

ALias poſtquam fel. rec. Alexander PP. VII. prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 22. Januarii 1663. expeditas literas dubia in diverſis mundi Partibus occaſione Decreti Congregationis tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum die 5. Auguſti 1662. emanati, & ab ipſo Alexandro prædeceſſore approbati, de non celebrandis Miſſis Defunctorum in feſtis Ritus Duplicis, exorta dirimere cupiens, inter cætera, quoad Altaria privilegio Apoſtolico pro Animabus fidelium Defunctorum in perpetuum decorata, & in quibus proinde quotidie etiam in feſtis Ritus duplicis celebrandæ fuiſſent Miſſæ Defunctorum ex obligatione, declaraverat per celebrationem Miſſarum de feſto currenti ſatisfieri injunctis obligationibus, & Indulgentias per hujuſmodi privilegia Apoſtolica conceſſas Animabus fidelium Defunctorum in Purgatorio exiſtentibus ſuffragari, perinde ac si celebratæ fuiſſent Miſſæ Defunctorum ad formam dictorum Privilegiorum, re. me. Clemens PP. IX. pariter prædeceſſor noſter aliam ſubinde ortam dubitationem, utrum ſcilicet dictarum Alexandri prædeceſſoris literarum diſpoſitio quo ad Altaria pariter quidem privilegiata, ſed non in perpetuum, nec pro omnibus hebdomadæ diebus, & ad quæ Miſſæ non ex obligatione, ſed ex ſola fidelium devotione celebrarentur locum haberet, ſimiliter tollere deſiderans, declarationem a memorato Alexandro prædeceſſore, ſicut præmittitur, editam, ad Altaria, ut præfertur, non in perpetuum, ſed ad ſeptennium, ſeu aliud brevius, vel longius tempus, ac non in omnibus, ſed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomadæ diebus, tunc & in futurum quandocumque privilegiata, auctoritate Apoſtolica extendit; & proinde ut Miſſæ, quæ ibidem de feſto currenti in quo Miſſæ Defunctorum celebrari non poſſent, ſive ex ſola fidelium devotione celebrandæ eſſent, ſuffragarentur, ita ut Animæ Chriſtifidelium, pro quibus celebrarentur, Indulgentias per privilegia hujuſmodi conceſſas conſequerentur in omnibus, & per omnia, perinde ac si Miſſæ Defunctorum ad formam eorundem privilegiorum celebratæ fuiſſent, eadem auctoritate conceſſit, & indulſit, & alias, prout in ipſius Clementis prædeceſſoris literis, etiam in forma Brevis die 23. Septembris 1669. deſuper expeditis, quarum, & præfatarum Alexandri Prædeceſſorum literarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Conſt. Clem. IX, quæ extenſa fuit d. Alexandri declaratio ad Altaria ad tempus privilegiata.

§.1. Cum autem poſtmodum, ſicut accepimus novum circa præmiſſum excitatum fuerit dubium, videlicet, an ſupradictæ Alexandri, & Cle-

Quæritur, an idem intelligendum ſit de diebus impeditis quidem, ſed non duplicibus.

Digitized by Google

Clementis prædeceſſorum declarationes ſibi pariter locum vindicarent etiam in diebus Dominicis, & infra octavas Paſchatis Reſurrectionis, Pentecoſtes, & Corporis Chriſti, aliiſque anni diebus, quibus, licet a Feſto Duplici non impediantur, adhuc tamen Miſſæ Defunctorum, juxta ritum, & morem Eccleſiæ celebrari nequeunt, quatenus nimirum Miſſæ, quas iis diebus celebrare licet, ſervata cæteroqui dictorum privilegiorum forma, ad præfita Altaria privilegiata celebrarentur: Noſque Dubium hujuſmodi Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum examinandum commiſerimus, ac eadem Cardinalium Congregatio re mature diſcuſſa, nuper per ſuum Decretum die 3. Aprilis proxime præteriti editum, præfatas Alexandri, & Clementis prædeceſſorum declarationes intelligendas eſſe pro omnibus diebus, quibus juxta Rubricas Miſſæ Defunctorum celebrari non poterunt, reſponderit. Hinc eſt, quod Nos ex commiſſæ Nobis cælitus diſpenſationis munere fidelium Defunctorum Animarum in Purgatorio exiſtentium ſuffragiis peramplius conſulere cupientes, Decretum hujuſmodi a memorata Cardinalium Congregatione editum, ut præfertur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate ſupradictæ Congregationis Cardinalium,

Decretū Congregationis affirmativum

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus quatenus opus ſit Noſtræ, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ præſentibus ipſis haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub annulo Piſc. die IV. Maji MDCLXXXVIII. Pontificatus noſtri anno Duodecimo.

CXCVII.

Dat. 3. Junii 1688. An. 12.

Statuitur, ut executioni mandetur alternativa in electione Commiſſarii Generalis Ciſmontani inter Fratres Ord. S. Franciſci de Obſervantia, & Reformatos.

Conſtitut. ed. 1684. Apr. 20. P. 8. agitur de Alternativa pro Provincia S. Jacobi in Hiſpania. Et Inn. XII. Conſt. ed. 1692. Maji 17. P. 1. De Alternativa inter Fratres Provinciæ S. Nicolai.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

INter graviſſimas, multipliceſque Apoſtolicæ ſervitutis curas in eam peculiari ſollicitudine incumbimus, ut Chriſtifideles ſub ſuavi Religionis jugo Divini Numinis obſequiis mancipati per providam Superiorum electionem, illorumque circumſpectum regimen, & gubernium felicioribus in dies, in ſanctitate, & juſtitia proficiant incrementis.

Exordium.

§. 1. Cum itaque alias fel. re. Alexander PP. VII. prædeceſſor noſter per ſuas in ſimili forma Brevis die 30. Auguſti 1664. expeditas literas quoddam Decretum in Capitulo Generali dudum celebrato Ordinis Fratrum Min. S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum emanatum, inter cætera ſuper quadam alternativa inter Fratres de Obſervantia, & Reformatorum nuncupatos Familiæ Ciſmontanæ ejuſdem Ordinis obſervanda in electione Commiſſarii Generalis dictæ Familiæ Ciſmontanæ; itaut Commiſſarius Generalis hujuſmodi ex Fratribus Reformatis pro una, ac ex Fratribus de Obſervantia pro alia reſpective vicibus alternatim eligi deberet, approbaverit, confirmaverit, & obſervari mandaverit, & alias, prout in ipſius Alexandri prædeceſſoris literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſo haberi volumus, uberius continetur. Et (ſicut accepimus) alternativa electio hujuſmodi hactenus eo modo, quo debuiſſet, obſervata non fuerit, Capitulum vero generale Ordinis præfati in illius Domo Regulari Beatæ Mariæ de Ara-Cœli nuncupatæ de Urbe jam celebrari inceperit, Nos volentes, ut eadem alternativa electio inter Fratres prædictos de cætero quam exactiſſime obſervetur, ac felici ipſius Ordinis ſtatui, atque proſpera directione, quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere cupientes; motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quod alternativa electio præfata perpetuis futuris temporibus inviolabiliter obſervetur, eaque in præſenti Capitulo Generali a Fratribus Reformatis incipere, & Commiſſarius Generalis Familiæ Ciſmontanæ hujuſmodi in eodem Capitulo ex ipſis Fratribus Reformatis, ſervatis alias ſervandis, ac deinde alternis vicibus ordine ſupra expreſſo eligi omnino debeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium volumus, ſtatuimus, & ordinamus. Inhibentes propterea ſub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ, officiorumque per eos pro tempore obtentorum, ipſo facto abſque ulla declaratione incurrendis pœnis dicti Ordinis Fratribus ſuffragium, ſive vocem in hujuſmodi electionibus habentibus, ne tam in præſenti, quam in futuris Capitulis Generalibus Ordinis præfati ad electiones Commiſſarii Generalis Familiæ Ciſmontanæ hujuſmodi contra præſentium formam, & tenorem devenire audeant, ſeu præſumant.

Hæc alternativa confirmata fuerat ab Alex. VII.

Sed executioni non mandata.

Statutum pro executione d. alternativæ ſub certis pœnis.

§. 2. Ac decernentes quaſcumque electiones, ſi quas contra earumdem præſentium formam, & tenorem fieri contigerit, nullas, irritas, inanes, nulliuſque roboris, & momenti: ipſas vero præſentes literas, ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obti-

Clauſulæ.

Digitized by Google

obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in futurum, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari debere, illaſque de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controverſiam vocari, nullatenus unquam poſſe. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac d. Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſc. die III. Junii MDCLXXXVIII. Pontificatus noſtri anno Duodecimo.

CXCVIII.

Confirmantur Reſolutiones Congr. Rituum circa novam impreſſionem Miſſalis ad uſum Fratrum Prædicatorum.

Clem. X. Conſtit. ed. 1671., Feb. 16., P. 1. agit de Miſſa SS. Roſarii. Et Inn. XII. Conſt. edita 1692., Junii 8., P. 1. de Miſſis celebrandis Sabbato Sancto.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memor.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Antoninus Cloche Magiſter Generalis Ordinis Prædicatorum, quod ipſe Miſſale ad uſum Fratrum dicti Ordinis a nonnullis ex Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus Congregationis Sacris Ritibus præpoſitæ diligenter reviſum, ac ad antiquum ejuſdem Ordinis ritum quam maxime redactum, juxta ea, quæ circa novam impreſſionem Miſſalis hujuſmodi a præfatis Cardinalibus die 22. Februarii præteriti reſoluta, ac ſubinde a memorata Congregatione die 13. Martii etiam proxime elapſi approbata fuerunt, Typis imprimi facere quam primum intendit.

Preces Magiſtri Gener. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſe Antoninus Magiſter Generalis præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, nec quidquam in iiſdem præmiſſis, eadem Congregatione inconſulta impoſterum immutari valeat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ipſum Antoninum Magiſtrum Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, diſpoſita, atque decreta, ut præfertur a præfata Congregatione circa novam impreſſionem Miſſalis hujuſmodi, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. *Confirmatio dd. reſolutionum.*

Clauſulæ. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri; & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, Congregationum, Conventuum, & Monaſteriorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſ. die XXVI. Jun. MDCLXXXVIII. Pontificatus noſtri anno Duodecimo.

CXCIX.

Communicantur omnia privilegia, & indulgentiæ Congreg. Helveticæ Congregationi Bavaricæ Ordinis S. Benedicti. *Dat. 10. Julii 1688. An. 12.*

De Con-

Digitized by Google

De Conſtitutionibus hujus Congreg. agitur Conſtitut. edit. 1687., Mar. 21., Pontf. 11. Et ab Inn. XII. Conſtitut. ed. 1691., Aug. 11., Pontif. 2. eidem conceduntur privilegia Congreg. Caſinenſ.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſuprema Sedis Apoſtolicæ ſpecula meritis licet imparibus ab æterno Paſtore collocati ad oberes bonorum operum fructus, quos Monaſticæ Congregationes adſpirante ſuperni favoris auxilio in Eccleſia Dei proferre aſſidue ſatagunt, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, rationi conſentaneum reputamus, ot religioſa eorum ſtudia, feliceſque progreſſus, amplioribus in dies gratiarum, ac privilegiorum muneribus confoveamus, atqoe decoremus.

Refertur erectio d. Congregationis.

§. 1. Cum itaque Nos alias nonnulla Monaſteria Monachorum Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Ratisbonen., ac in dominio dilecti filii Nobilis viri Maximiliani Emmanoelis otriuſqoe Bavariæ Ducis S. R. I. Principis Electoris reſpective conſiſtentia in unum corpus univerimus, & conjunxerimus, ſicque unita, & conjuncta, ac alia Monaſteria ejuſdem Ordinis illis certo tunc espreſſo modo aggreganda in novam Congregationem ſub titolo Sanctorum Angelorum Cuſtodum Bavaricam nuncupandam, ad inſtar Congregationis Helveticæ dicti Ordinis perpetuo erexerimus, & inſtituerimus, & alias prout in noſtris deſuper io ſimili forma Brevis die 16. Auguſti 1684. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Preces Præſidis, & Abbatū pro Communicatione.

Et ſicut pro parte dilectorum filiorum Cæleſtini Præſidis, nec non Viſitatorum, & aliorum Abbatum dictæ Congregationis Bavaricæ Nobis ſubinde espoſitum fuit, ipſi omnia, & ſingula Indulta, Immunitates, gratias, aliaque privilegia quæcumque hactenus a Sede Apoſtolica Congregationi Helveticæ præfatæ, illiuſque Monaſteriis, Eccleſiis, Abbatibus, Monachis, & perſonis per nos, & Sedem eamdem pariformiter concedi, & communicari, ac propterea opportune ſibi in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimom deſiderent: Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſopenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ac quarumcumque literarum Apoſtolicarum ad favorem

Conceſſio memoratæ Cōmunicationis.

memoratæ Congregationis Helveticæ quomodolibet, & qnandocumque emanatarum tenores, præſentibus pro plene, & ſofficienter expreſſis, & inſertis habentes, ſupplicationibus eorumdem Exponentium nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati de nonnullorum es Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus ſuper negotiis dictæ Congregationis Bavaricæ deputatorum conſilio, eidem Congregationi Bavaricæ, illiuſque Monaſteriis Eccleſiis, Abbatibus, Monachis, & perſonis nunc, & pro tempore exiſtentibus, ut omnibns, & ſingulis privilegiis, immunitatibus, esemptionibus, Indulgentiis, gratiis, & Indultis tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quæ Congregationi Helveticæ præfatæ, ejuſque Monaſteriis, Eccleſiis, Abbatibus, Monachis, & perſonis hactenus per Sedem Apoſtolicam, etiam per viam communicationis, vel extenſionis, ac etiam com clauſula prohibitiva communicationis, aut alias quomodolibet, & qualitercumque conceſſa, & attributa fuerunt, ac quibus ipſa Congregatio Helvetica, illiuſque Monaſteria, Eccleſiæ, Abbates, Monachi, & perſonæ hojuſmodi de Jure, uſu, conſuetudine, privilegio, vel conceſſione Apoſtolica, in genere, vel in ſpecie, ſeu alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, dummodo tamen ſint in uſu, nec revocata, aut ſub aliqua revocatione comprehenſa, pari modo, & abſque olla prorſus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi dictæ Congregationi Bavaricæ, ejuſque Monaſteriis, Eccleſiis, Abbatibus, Monachis, & perſonis hujuſmodi nominatim, & expreſſe conceſſa fuiſſent auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces esiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apoſtolicæ prædictæ nuncios, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetodinibus: privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis ſecundodictæ Congregationi, illiuſque Superioribus, & perſonis in genere, vel in ſpecie, ac alias ſub quibuſcumque tenoribns, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis etiam iteratis vicibus in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis qnibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſeotibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub

Annulo Piſ. die XX. Julii MDCLXXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Duodecimo.

C C.

Revocatur Breve ſegregationis quorumdam Cœnobiorum Ordinis S. Franciſci de Obſerv. a Provinciis Veneta, & Bononienſi, necnon aggregationis eorumdem ad Provinciam Mediolanenſem.

De ſegregatione Cœnobiorum in Hiſpania extat Conſtitut. ed. 1686., Jan. 28. Pont. 10. Et de diviſione Provinciæ S. Jacobi Inn. XII. Conſtitut. ed. 1694., Maji 19. P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX commiſſæ nobis divinitus diſpenſationis officio, ea interdum, quæ certis rationabilibus ex cauſis etiam a nobis conceſſa ſunt, ipſa ſubinde rerum experientia ſuadente, & majoribus ex cauſis, quibus præſertim felici Chriſtifidelium ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium ſtatui, & ſalubri gubernio conſulitur revocamus, & immutamus, in hiſque ſolicitudinis noſtræ ſtudium interponimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

§.1. Alias ſiquidem Nos dilecti filii nobilis viri Ferdinandi Caroli Mantuæ, & Montis Ferrati Ducis ſupplicationibus nobis humiliter porrectis inclinati, nonnullos Conventus Fratrum Minorum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum in ejus ſtatibus conſiſtentes, nempe Conventus Sancti Franciſci Mantuan., & Sanctæ Mariæ Gratiarum, ac Sancti Rocchi loci *della Volta* nuncupati, & S. Mariæ Angelorum Terræ Hoſtiliæ ad Provinciam Venetam, ac Conventus Terrarum Viadanæ, & Guaſtallæ ad Provinciam Bononien. dicti Ordinis reſpective, tunc ſpectantes, necnon Monaſteria Monialium, curæ, & gubernio Fratrum eorumdem Conventuum reſpective ſubjecta, a memoratis Veneta, & Bononien. reſpective Provinciis auctoritate Apoſtolica perpetuo ſeparavimus, & diſmembravimus, ipſoſque Conventus ſic ſeparatos, & diſmembratos, ac Monaſteria Monialium ſic ſeperata, & diſmembrata Provinciæ Mediolanen. Ordinis prædicti itidem perpetuo univimus, conjunximus, annexuimus, & incorporavimus, & alias prout in noſtris in ſimili forma Brevis die 18. Novembris 1683. deſuper expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem ſicut idem Ferdinandus Carolus Dux Nobis nuper exponi fecit, ex diſmembratione, & incorporatione Conventuum, & Monaſteriorum hujuſmodi plura in religioſæ tranquillitatis præjudicium exorta fuerint inconvenientia, adeo ut in Diffinitorio Generali Familiæ Ciſmontanæ Fratrum dicti Ordinis pro majori Dei ſervitio, & regularis diſciplinæ progreſſu, necnon pro pacifico, legitimo, & regulato gubernio Conventuum, & Monaſteriorum prædictorum, omnibuſque emergentibus matura diſcuſſione perpenſis, nuper conſultum fuerit Conventus, & Monaſteria præfata propriis Venetæ, & Bononien. reſpective antiquis Provinciis a quibus ſeparata fuerint inveniri, ac ſub dictarum Provinciarum Miniſtris Provincialibus, ut antea fuerant, regi, eorumdemque Miniſtrorum Provincialium Juriſdictioni, & gubernio reſpective ſubeſſe debere, quatenus noſter deſuper, & hujus Sanctæ Sedis, prævia præfatarum noſtrarum literarum revocatione, aſſenſus accederet. Nobis propterea memoratus Ferdinandus Carolus Dux humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Ferdinandi Caroli Ducis Mantuæ.

§.2. Nos igitur piis ipſius Ferdinandi Caroli Ducis votis ad ſalubriorem Conventuum, & Monaſteriorum prædictorum directionem tendentibus, quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſeparationem, & diſmembrationem ſupradictorum Conventuum S. Franciſci Mantuan., & Sanctæ Mariæ Gratiarum, ac Sancti Rocchi *della Volta*, & Sanctæ Mariæ Angelorum Terræ Hoſtiliæ, Terrarumque Viadanæ, & Guaſtallæ, ac prædictorum Monaſteriorum Monialium curæ, & gubernio Fratrum eorumdem Conventuum reſpective ſubjectorum a memoratis Veneta, & Bononien. reſpective Provinciis, necnon unionem, annexionem, & incorporationem eorumdem Conventuum, & Monaſteriorum memoratæ Provinciæ Mediolanen. a nobis factas, ut præfertur, ac emanatas deſuper literas noſtras prædictas auctoritate prædicta tenore præſentium revocamus, caſſamus, irritamus, & annullamus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus; ac revocatas, caſſatas, irritas, & annullatas, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuas eſſe, & fore decernimus, & declaramus; ipſoſque Conventus, & Monaſteria prædicta Venetæ, & Bononien. reſpective Provinciis ſupradictis eadem auctoritate reſtituimus, ac ad formam regiminis, quo ante emanatas noſtras literas reſpective gubernabantur, reducimus.

Revocatio Brevis, & Cœnobia, ac Monialium Monaſteria ad priſtinum ſtatū reducuntur

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari, & illis reſpective in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus prædictis noſtris literis, aliiſque præmiſſis, ac Conſtitutionibus, Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum, ac Conventuum, & Monaſteriorum prædictorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudi-

tudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Major. ſub Annulo Piſc. die XXX. Julii MDCLXXXVIII., Pontificatus noſtri Anno Duodecimo.

CCI.

Dat. 20. Nov. 1688. An. 13.

Eliguntur Doctores Collegii Comen. in Comites Palatinos, & Equites auratæ Militiæ, eiſque conceditur facultas declarandi Notarios, Legitimos, Doctores, ac Statuta condendi.

Suppreſſum fuit Collegium Secretariorum Apoſtolicorum Conſtit. ed. 1678. Apr. 1. P. 2. Et ab Alexand. VIII. Conſt. ed. 1690., Nov. 7. P. 2. confirmata fuerunt privilegia Collegii B. Ferdinandi in Indiis Occidentalibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſæ hujus Conſtitut.

E Suprema Apoſtolicæ dignitatis ſpecula in qua humilitatem noſtram, meritis licet imparibus inſcrutabili æternæ ſuæ Sapientiæ, atque bonitatis conſilio collocavit Altiſſimus, ad præclara, quæ Catholicæ Eccleſiæ, reique publicæ ex Doctorum Virorum Collegiis provenire noſcuntur, commoda, & utilitates mentis noſtræ aciem intendentes, ac memoria recolentes nos de numero Collegii Doctorum Civitatis Comen., unde ortum accepimus, aliquando fuiſſe, indeque ad dignitatum, & honorum gradus prodire cœpiſſe, ac propterea ipſum Collegium propenſa paternæ charitatis noſtræ benignitate proſequentes, illudque, ac ejuſdem Doctores præfatos condignis beneficentiæ noſtræ favoribus, & gratiis, ad majus dictæ Civitatis Comen. Patriæ noſtræ decus, communeque omnium bonorum, condecorare volentes, dictorumque Doctorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes; Motu proprio, non ad ipſorum

Electio Doctorum in Comites Palatinos, & Equites Auratæ Militiæ.

Doctorum, vel alterius pro ipſis nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, certaque ſcientia noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, memorati Collegii Doctores tam præſentes, quam futuros & eorum ſingulos in perpetuum ipſo jure, & facto, in ipſo eorum in dictum Collegium ingreſſu ſeu receptione, & admiſſione Sacri Palatii Apoſtolici, & aulæ Lateranenſis Comites, ac auratæ Militiæ equites facimus, creamus, & deputamus, ipſoſque aliorum Palatii, & Aulæ Comitum, aurataeque Militiæ equitum hujuſmodi numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, ac eoſdem etiam torque aureo, cæteriſque Comitum, & Equitum hujuſmodi inſignibus decorimus, eiſque ac eorum ſingulis etiam in perpetuum, quod omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, exemptionibus, favoribus, gratiis, & Indultis quibus alii Palatii, & Aulæ Comites, ac Militiæ auratæ hujuſmodi Equites de Jure, & conſuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, pari modo (citra tamen facultates a Concilio Trid. ſublatas) uti, frui, potiri, & gaudere: Necnon illos, quos prævio examine ad id idoneos, & fideles eſſe repererint, in Notarios, & Tabelliones publicos, ac Judices Ordinarios extra Romanam Curiam, recepto prius ab eis noſtro, & Romanæ Eccleſiæ nomine fidelitatis debitæ ſolito juramento, creare, & inſtituere, ac de Notariatus, & Tabellionatus, ac Judicatus officiis hujuſmodi, ut moris eſt, inveſtire: Præterea quoſcumque utriuſque ſexus nothos, ſpurios, naturales, & manſeres, copulative, vel disjunctive ex quocumque illicito, & damnato coitu procreatos, tam præſentes, quam abſentes, viventibus, ſeu mortuis eorum Parentibus, ita ut ad eorumdem parentum, necnon quorumcumque conſanguineorum, affinium, & attinentium, agnatorum, & cognatorum, ac transverſalium, cæterorumque proximiorum ſuorum, & quorumvis aliorum ſucceſſiones in quibuſcumque rebus, & bonis mobilibus, & immobilibus, ac ſemoven., necnon juribus, & actionibus, etiam allodialibus, & precariis, & alias quomodolibet qualificatis, & nuncupatis (non tamen Eccleſiaſticis) tam ex Teſtamento, quam ab inteſtato ſuccedere, & ad illa hæreditatis, Fideicommiſſi, ſubſtitutionis, legati, donationis inter vivos, & cauſa mortis, ac quovis alio titulo, ſine præjudicio venientium ab inteſtato, devenire, admitti, & recipi, illaque conſequi, & habere, ac de eiſdem bonis, juribus, & actionibus diſponere, ac in illis hæredes, & ſucceſſores inſtituere, & habere, necnon ad honores, dignitates, ſtatus, gradus, & officia Secularia publica, & privata quæcumque recipi pariter, & admitti, illaque gerere, & exercere libere, & licite poſſint, & valeant, ac ſi de vero, & legitimo Matrimonio procreati eſſent, ſervata tamen forma literarum fel. rec. Pii PP. IV. Præd. noſtri deſuper editarum, legitimare, ac omnem ab eis genituræ maculam abolere, eoſque ad primæva, & legitima naturæ jura reſtituere, & reducere: Ac inſuper quoſcumque emenſis ſtudiorum curriculis in Jure Canonico, & Civili, ſeu altero eorum per diligentem examinationem ſcientia, & moribus habiles, & idoneos eſſe invenerint, in utroque, ſeu altero Jurium hujuſmodi, ac in Philoſophia, ſeu Medicina per diligentem ſimiliter examinationem duorum, vel trium per eos eligendorum Doctorum, ſeu Magiſtrorum, vel licentiatorum ejus facultatis, in quam promovendi erunt, coram eis habendam, ac fidelem Magiſtrorum, ſeu Doctorum, vel licentiatorum eorumdem atteſtationem medio juramento eis faciendam peritos, ac ſcientia pariter, & moribus ad hoc habiles; idoneoſque eſſe repererint, de eorumdem Doctorum, ſeu Magiſtrorum, vel licentiatorum conſilio, & aſſenſu, ac eorum votis juratis, in Philoſophia, aut Medicina hujuſmodi, ad Baccalaureatus etiam formati, licentiaturæ, Doctora-

Facultas eligendi Notarios, Tabelliones, ac Judices.

Facultas declarandi legitimos ex coitu etiam damnato ortos.

Facultas conferendi gradus in utroque jure, Philoſophia, & Medicina.

tus, ac Magiſterii gradus, cum ſolita inſignium in talibus tradi ſolitorum exhibitione, ſervata tamen in omnibus forma, & diſpoſitione Viennenſis, & Trid. Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, promovere, & ſic promotix, quod omnibus, & ſingulis privilegiis, libertatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, & Indultis, quibux alii Baccalaurei, licentiati, Doctorex, & Magiſtri, in utroque, ſeu altero Jurium, ſeu Philoſophia, aut Medicina hujuſmodi in Univerſitatibus ſtudiorum generalium promoti de Jure, vel conſuetudine, etiam utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt in futurum, etiam pariformiter, & æque principaliter uti, frui, potiri, & gaudere poſſint, coucedere: Quodque demum pro ſalubri illius Collegii regimine, & adminiſtratione, illius Doctores præfati quæcumque Statuta, Ordinationex, & Decreta, licita tamen, & honeſta, Sacriſque Canonibus, & ejuſdem Concilii Tridentini Decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis non repugnantia facere, & edere, illaque pro tempore, prout eis videbitur, & espediens fuerit, mutare, alterare, corrigere, revocare, & annullare, aliaque de novo condere, & edere, quæ poſtquam mutata correcta, condita, ac de novo edita fuerint, eo ipſo Apoſtolica auctoritate approbata cenſeantur, libere, & licite valeant, plenam, & liberam licentiam, & facultatem dicta auctoritate earumdem tenore præſentium concedimus, & impartimur.

§.1. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmax, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec ſub quibuſvix ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibux, limitationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus etiam per nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices, ac Sedem Apoſtolicam quandocumque faciendis unquam comprehendi, aut comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis acceptas, & quotiex illa emanaverint, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, & plenarie reintegratas, ac etiam ſub poſteriori data per eos, ad quos pro tempore ſpectabit eligenda de novo conceſſax intelligi, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari, & illis reſpective in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obſtantibus re.me. Pii V., & Sixti etiam V. aliorumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum contra illegitimos editis, & aliis quibuſvis Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliix editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibux, necnon quatenus opus ſit dictæ Civitatis Comen., aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, legibus quoque imperialibus, privilegiis, Indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis Univerſitatibus ſtudiorum Generalium, necnon dilectorum filiorum Scriptorum Archivii Romanæ Curiæ, aliiſque Collegiis, & quibuſcumque aliis locis, & perſonis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam de Conſilio ejuſdem S.R.E. Cardinalium ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriix, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis Clauſulis, & Decretis in genere vel in ſpecie in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialix, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per Clauſulas generalex idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, ant aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, ac infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſix præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XX. Novembrix MDCLXXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Decimotertio.

CCII.

Extenſio trium Decimarum a Sanctitate Sua olim indictarum. Dat. 20.Nov. 1688. An.13.

Indictio harum Decimarum extat Conſtit. ed. 1683. Sept. 27. P. 7. Et ab Alex. VIII. Conſt. ed. 1689. Decemb. 16. P. 1. revocantur immunitates, & exemptiones ab oneribus publicis.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad futuram rei mem.

ALias a Nobis emanarunt Literæ tenoris ſubſequentis, videlicet: Innocentius Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ab ipſo (*quæ ſequuntur vide ſuo loco*) Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo octogeſimo tertio. Quinto Kal. Octob. Pontificatus noſtri anno ſeptimo.

§.1. Nunc vero Nos pro ea, quam de totius Dominici gregis divinitus nobis crediti ſalute præcipuam gerimus ſolicitudinem, provide conſiderantes cauſas, propter quas tres integræ Decimæ hujuſmodi a nobis, ut præfertur, impoſitæ Cauſa extenſionis.

ſitæ fuerunt ; adhuc perdurare, Officii noſtri partes eſſe duximus in præſenti rerum calamitoſo ſtatu impoſitionem Decimarum hujuſmodi modo, & forma infraſcriptis extendere, & ampliare. Motu itaque proprio, & ea certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Indictionem, & impoſitionem trium integrarum Decimarum prædictarum per nos, ut præfertur, factas, Literaſque præinſertas hujuſmodi, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis ad aliam unam ſimilem integram Decimam, quatuor ex quinque partibus alterius Decimæ, percipiendas, exigendas, & levandas ab omnibus, & ſingulis in eiſdem præinſertis Literis nominatis, quos omnes ad hoc obligatos, intra triennium proximum, tribus æqualibus ſolutionibus, pro prima videlicet intra proximum diem Feſtum Sancti Michaelis Archangeli Menſis Maji anni proxime venturi 1689., & ſucceſſive pro reliquis duabus ſolutionibus ſingulo quoque anno ratam partem intra Feſtum hujuſmodi cujuſlibet anni immediate uſque ad totalem ſolutionem, ſervata alias in omnibus, & per omnia earumdem noſtrarum Literarum forma, & tenore, omnino volumus perſolviſſe, tenore præſentium extendimus, & ampliamus, ſive aliam unam integram Decimam ac quatuor ea quinque partibus alterius Decimæ hujuſmodi modo, & forma in eiſdem Literis contentis, percipiendas, exigendas, levandas, & perſolvendas Apoſtolica auctoritate earumdem tenore præſentium indicimus, & imponimus.

Extenſio triũ Decimarum ad unam aliã integram, & quatuor ex quinque partibus alterius intra trienniũ ſolvenda.

Clauſulæ.

§.2. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in præfatis Noſtris Literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Volumus autem, ut ipſarum præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Paluzii Cardinalis Camerarii prædicti, ſeu alterius ab eodem deputati Collectoris, ſeu Prælati Eccleſiaſtici, ejuſque Curiæ ſigillo obſignatis eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud ab omnibus, & ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Novembris MDCLXXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Decimotertio.

CCIII.

Dat.29.Nov. 1688. An.13.

Confirmatur Decretum Congreg. Epiſ., & Reg. de primatu Collegialium S. Bonaventuræ de Urbe inter reliquos Collegiales Conventuales Ord. S. Franciſci.

De Collegio S. Bonaventuræ vide Urb. VIII. Conſtit. ed. 1629. Septem. 26., P. 7., & de Regimine Cœnobii Alex. VIII. Conſt. ed. 1690., Decem. 6. Pon. 2. In Conſt. vero Inn. XII. ed. 1699., Maji 26. P. 8. agitur de primatu inter Diffinitores, & Provinciales Titulares.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Lis inter ſuememoratos Collegiales.

EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita in Cauſa præcedentiæ inter dilectos filios Collegiales Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum ea una, & Collegiales Collegii S. Bonaventuræ de Urbe ejuſdem Ordinis ex altera partibus vertente Decretum tenoris, qui ſequitur ult. in Cauſa Romana præcedentiæ vertente inter Collegiales Religionis Minorum Conventualium S. Franciſci ex una, & Collegiales Divi Bonaventuræ de Urbe ejuſdem Ordinis partibus ex altera S. Congr. Eñorum Rñorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita Partibus informantibus, referente Eño de Angelis, cenſuit, ac declaravit, Collegiales S. Bonaventuræ præferendos eſſe omnibus aliis Collegialibus, etiam S. Franciſci, Bononiæ, & Pragæ admiſſis ad Magiſterium poſt admiſſionem ipſorum Collegialium S. Bonaventuræ ad Collegium. Romæ 14. Maji 1688. I. G. Card. Carpineus B. Panciaticus Secretarius.

Decretum prædictæ Cõgregationis.

Preces Collegialium S. Bonaventuræ.

§.1. Cum autem ſicut pro parte Collegialium Collegii S. Bonaventuræ præfatorum nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſi Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent, nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel Cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Collegiorum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum

Digitized by Google

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub An. Piſc. die XXIX. Nov. MDCLXXXVIII. Pontif. noſtri Anno Decimotertio.

CCIV.

Statuitur, ut in Diœceſi Portugallen. lis cenſeatur legitime conteſtata per negativam, ſi Reus contumaciter reſpondere recuſaverit.

Conſt. ed. 1687.; Maji 12., P.11. tolluntur Franchitiæ pro reis in Urbe Roma, & ab Innoc. XII. eiſdem denegatur remiſſio Conſtit. ed 1692. Maji 12., P.1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex Eccleſiaſticarum legum conditor, & moderator Judiciarium Ordinem ne per Delinquentium exquiſitas malitias eludatur, ipſique Delinquentes ex ſua calliditate impunitatem delictorum conſequantur, ſolet nonnunquam immutare, aliaque facere, & ordinare, prout rerum ac temporum requirit ſtatus, & iniquorum protervia expoſcit.

§.1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit Ven. Frater Joannes Epiſcopus Portugallen, quod in ejus Curia, & Diœceſi Portugallen. antiquus litis conteſtandæ, tam in Civilibus, quam in criminalibus, & mixtis Cauſis obſervari ſolet ſtylus, quod rei ſuper aliqua re conventi, vel de aliquo crimine accuſati negative, vel affirmative debeant libello contra ipſos propoſito reſpondere, alias Judices nequeant ad ulteriora valide procedere. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat ex ſtylo hujuſmodi ſæpe eveniat, ut plures ex ipſis reis conventis metu pœnæ, ſeu Judicii differendi, aut alia forſan de Cauſa reſpondere nolint, nec ad id Eccleſiaſtica Cenſura, aut carceratione, quas malunt indurati potius ſuſtinere, cogi poſſint. Nobis propterea idem Joannes Epiſcopus humiliter ſupplicari fecit, ut quemadmodum fel. rec. Clemens Papa VII. prædeceſſor noſter per ſuas in ſimili forma Brevis die 30. Maji 1592. pro Civitate, & Diœceſi Eboren. in quibus ſimilis conteſtandæ litis ſtylus obſervari ſolebat ſtatuiſſe noſcebatur, Nos ſimiliter pro ejus Curia, & Diœceſi in remedium præmiſſorum ſtatuere, & ordinare de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Joannem Epiſcopum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, a quibuſvis excommunicationis, & ſuſpenſionis, interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac veſtigiis Clementis prædeceſſoris prædicti in hoc omnino inhærentes per præſentes volumus, ſtatuimus, & ordinamus quod de cætero perpetuis futuris temporibus, ſi rei in Civitate, & Diœceſi Portugallen. tam civiliter, quam criminaliter conventi litem contumaciter in competenti termino eis præfigendo conteſtari recuſaverint, ſeu noluerint, termino elapſo lis ipſa per negativam pro legitime conteſtata habeatur, ac exinde Judices, coram quibus Cauſas pro tempore pendere contigerit ad ulteriora, etiam ad Cauſæ concluſionem, & Sententiæ diffinitivæ prolationem, alias tamen legitime procedere valeant; nec eorum proceſſus ex eo, quod lis ipſa in forma juris conteſtata non fuerit, impugnari, annullari ſeu invalidari debeat, ſeu poſſit. Et ſic in præmiſſis, & ſingulis per quoſcumque Judices, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, decidi, & terminari debere; irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Clauſulæ.

§.2. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, dictæque Eccleſiaſticæ Portugallen. juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus, pro plene, & ſufficienter, expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annul. Piſc. die IV. Martii MDCLXXXIX. Pontif. noſtri Anno Decimotertio.

CCV.

Conceditur Viſitantibus Eccleſiæ Fratrum Capuccinorum die 2. Auguſti facultas applicandi Indulgentiam animabus Defunctorum per modum ſuffragii. Dat. 10. Maſi 1659. An. 13.

Eadem facultas conceſſa fuit Fratribus de Obſervantia, & Reformatis Ord. S. Franciſci Conſt. ed. 1687., Jan. 22., P.11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALias fel. rec. Gregorius PP. XV. prædeceſſor noſter omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum ubique exiſten., die ſecunda menſis Auguſti a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi annis ſingulis devote viſitaſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effudiſſent, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino conceſſit, & alias prout in ipſius Gregorii Prædeceſſoris Literis deſuper ſimili forma Brevis die 15. Octob. 1622. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, uberius continetur. Prædicta Indulgentia cōceſſa fuit a Greg. XV. viſitantibus illorum Eccleſias

§.1. Cum autem ſicut dilectus filius modernus Procurator Generalis dicti Ordinis nobis nuper exponi fecit Indulgentiam Plenariam, & peccato- Preces Procuratoris Gen.

catorum remiſſionem per dictum Gregorium prædeceſſorem, ut præfertur conceſſam, etiam animabus Chriſtifidelium Defunctorum per modum ſuffragii applicari poſſe ſummopere deſideret; nos piis ejuſdem Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, auctoritate nobis a Domino tradita, ac Beatorum Petri, & Pauli

Conceſſio d. facultatis.

Apoſt.ejus auctoritate confiſi, Indulgentiam plenariam, & peccatorum remiſſionem Chriſtifidelibus præfatis ſupradictas Eccleſias Fratrum Ordinis S. Franciſci Capuccinorum dicta die ſecunda menſis Auguſti, ut ſupra viſitantibus, & præmiſſa peragentibus conceſſam, etiam Chriſtifidelium Animabus, quæ Deo in Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum ſuffragii applicari poſſe, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus quibuſcumque.

Clauſulæ.

§.1. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annul. Piſcat. die X. Maji MDCLXXXIX. Pontif. noſtri Anno Decimotertio.

CCVI.

Dat. 11. Maji 1689. An. 13.

Erigitur in Archiconfraternitatem Confraternitas Nominis B. M. V. in Eccleſia S. Stephani de Cacco de Urbe ſita.

Conſtit. ed. 1677. Julii 16. Pont. 1. Confraternitas Almæ Domus Lauretanæ de Urbe erecta fuit in Archiconfraternitatem.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Huic Confraternitati conceſſæ fuerunt Indulgentiæ.

CUM Nos alias Confraternitati ſub invocatione Sſmi Nominis Beatæ Mariæ Virginis in Eccleſia Sancti Stephani de Cacco nuncupat. de Urbe Congregationis Monachorum Silveſtrinorum canonice (ut aſſeritur) erectæ ejuſque Confratribus, & Conſororibus nonnullas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes ſub certis modo, & forma tunc expreſſis, auctoritate Apoſtolica perpetuo conceſſerimus, & alias prout in noſtris in ſimili forma Brevis deſuper expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur: Et ſicut dilecti filii Officiales, & Con-

Preces Officialium, & Confratrum.

fratres dictæ Confraternitatis Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi Confraternitatem hujuſmodi Archiconfraternitatis titulo decorari plurimum deſiderent, Nos dictos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Confraternitatem prædictam in Archiconfraternitatem cum omnibus, & ſingulis prærogativis, juribus, honoribus, & præeminentiis ſolitis, & conſuetis auctoritate præfata tenore præſentium, ſine cujuſquam præjudicio perpetuo pariter erigimus, & inſtituimus; ac ipſius Archiconfraternitatis ſic erectæ Officialibus, & Confratribus præſentibus, & futuris, ut ipſi alias quaſcumque Confraternitates ejuſdem Inſtituti extra Urbem prædictam ubicumque locorum exiſtentes eidem Archiconfraternitati, ſervata tamen forma Conſtitutionis fel. rec. Clementis PP. VIII. Prædeceſſoris noſtri deſuper editæ aggregare, illiſque omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes ipſi Confraternitati, ſic in Archiconfraternitatem erectæ a Nobis, ut præfertur, conceſſas, communicare libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis itidem perpetuo concedimus, & indulgemus.

Erectio d. Confraternitatis in Archiconfraternitatem cum facultate aggregandi alias Confraternitates, & communicandi Indulgentias.

Clauſulæ.

§.1. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit ſupradictæ Confraternitatis, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub anulo Piſcat. die XI. Maji MDCLXXXIX. Pontificatus noſtri anno Decimotertio.

CCVII.

Confirmantur, & extenduntur Decreta Congregationis Reformationis Tribunalium.

Dat. 21. Junii 1689. An. 13.

Inter infra laudandas Conſtitutiones ea tantum Pauli V. ed. 1612. Mar. 1. P. 7. pertinet ad omnia Tribunalia. Clem. IX. Conſt. ed. 1667. Septem. 1. P. 1. extat Reformatio Tribunalis Burgi. Et Inn. XII. Conſt. ed. 1692. Aug. 31. P. 1. reductio Tribunalium ad jus commune. Conſt. vero ed. 1692. Novembr. 19. Pont. 2. reformatio Tribunalis Viarum.

Digitized by Google

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

DEcet Romanum Pontificem, ut ſicut ex impoſitæ ſibi divinitus Apoſtolicæ ſervitutis officio totius Dominici Gregis utilitatibus indeſinenter incumbit, in Almæ Urbis, ac in ea litigantium, nec non ſuorum, & Apoſtolicæ Sedis etiam quo ad temporalia ſubditorum commodis circa ea præſertim, quæ meliorem, ac celeriorem Juſtitiæ adminiſtrationem, reſecatis ſuperfluis circuitibus, ſublatis ſubterfugiis, reformatiſque litigantium expenſis concernunt, ſolicitis ſtudiis intendat, ut ſi quæ per ſuos prædeceſſores pro felici Reipublicæ ſtatu provide ſancita lapſu temporis in deſuetudinem abiiſſe viſa, ſeu deformata, vel depravata fuerint, congruæ declarationis, ſeu reformationis ope, priſtino nitori, ac vigori reſtituantur; ſi quæ autem de novo emerſerint, quæ ut temporum fert conditio, novo auxilio indigere noſcantur, opportunæ ſanctionis, ſeu proviſionis remedio reparentur, & muniantur.

§. 1. Hinc eſt quod Nos ab ipſo ſuſcepti, meritis licet imparibus, Univerſalis Eccleſiæ Regiminis primordio fe. re. Pauli PP. V. prædeceſſoris noſtri ſuper reformatione Tribunalium Urbis præfatæ cjuſque Officialium editam Conſtitutionem inconcuſſe ſervari, omnes, qui in contrarium irrepſiſſent abuſus aboleri, opportunaſque declarationes, reformationes, & proviſiones, quæ ad rectam, magis expeditam, minuſque diſpendioſam juſtitiæ adminiſtrationem conferrent, expleri cupientes, Congregationem reformationis Tribunalium dictæ Urbis ſingulis menſibus haberi præcepimus; factaque Nobis poſtmodum die 3. Junii 1679. duplici relatione, Decreta ab eadem Congregatione, eo uſque emanata approbavimus, nonnullaque ex illis ad univerſum Statum noſtrum Eccleſiaſticum Italiæ extendimus, & ampliavimus, illaque omnia publicari, ac ſub pœnis in præfata memorati Pauli prædeceſſoris Conſtitutione contentis, nec non aliis, quæ in iiſdem Decretis impoſitæ fuerant, cæteriſque Noſtro, vel Romani Pontificis pro tempore exiſtentis arbitrio injungendis, in Urbe, & Statu præfatis reſpective exacte obſervari mandavimus. Subinde autem ſupradicta Congregatio, cum de eadem Reformatione ſerio agere non deſtiterit, ac quædam ex memoratis Decretis, eaque ſignanter ſuper Subhaſtationibus edita rationabilibus ex cauſis, ac experientia ita ſuadente delenda, ſeu revocanda: alia ſimiliter declaranda, ſeu reformanda: nonnulla demum etiam addenda cenſuerit, poſt novum multiplex, & exactum examen Decreta hujuſmodi in ſequentem formam redegit, videlicet:

De Capitolio, ejuſque Officialibus.

Pluries examinata directione fori, ſeu Tribunalis Capitolini, & quomodo occurrendum ſit aliquibus inconvenientibus, quæ circa mentem, & ſenſum ſtatuentium, & calumniatorum malitia irrepſiſſe videntur, deventum eſt ad ſequentes reſolutiones, & proviſiones.

Vide Pii IV. Conſtit. ed. 1562. Jun. 31. P. 3. §. 27. 33. 74. Et Pauli V. Conſtit. ed. 1612. Martii 1. Pont. 7. §. 7.

Primo, ut in cauſis, in quibus ex diſpoſitione omnino tollitur, ac denegatur appellatio, ſive quod illa reſpective conceditur ad ſolum effectum reſolutivum, non autem ſuſpenſivum, vel non niſi facto depoſito, ſive ſub alia forma per eadem ſtatuta præſcripta, & demandata, Senator, quando non judicavit tanquam Judex primæ Inſtantiæ, tanquam Caput Tribunalis, & cui per Statutum commiſſum, ac injunctum eſt, ut obſervet, atque ab illis obſervari faciat Statuta, & Jura communia, gerat omnes illas Partes, quas in Tribunali Auditoris Cameræ, aliiſque Tribunalibus appellationum, & ulterioris inſtantiæ poſt primam gerit D. Cardinalis Signaturæ Juſtitiæ Præfectus in recognoſcendo, & declarando. an per Judicem appellationis admitti, vel reſpective rejici debuerit appellatio, ſive an iſte moderari, vel reſpective reintegrare debeat ſuam inhibitionem, aliaque ſimilia peragere eo modo, quo per dictum Cardinalem Præfectum Signaturæ Juſtitiæ practicatur. Ubi vero partes, vel earum altera judicio Senatoris non acquieſcant, tunc Affettamentum gerat, ac impleat illas partes ſuper præmiſſis, quas gerit, & implet plena Signatura Juſtitiæ. In illis vero caſibus, in quibus Senator judicavit, tanquam Judex primæ Inſtantiæ, directe ac immediate recurri debeat ad Affettamentum, quod ſuper præmiſſis provideat, ac reſcribat, ad tollendos inanes circuitus ſequi ſolitos ſuper electione Conſultoris ob Senatoris ſuſpicionem, ut citius, quo fieri poteſt, negocia terminarentur.

De Senatore.

De Affettamento.

Secundo, ut pro declaratione, ſeu clariori obſervantia ejus, quod Statuta jam diſponunt, votum, ſeu Judicium Affettamenti ſuper præmiſſis eſſe debeat novum, & integrum abſque eo, quod illud propalatum fuerit in prima Inſtantia. ideoque in præfatis cauſis, quæ non de ſui natura ſimpliciter ad utrumque effectum appellabiles, Affettamentum in prima inſtantia nullo pacto ſe ingerat, ſuumque votum non præſtet, etiamſi Judex petat, niſi utraque partium conſentiat cum renunciatione cuicumque appellationi, vel reſtitutioni in integrum, & cuicumque alteri recurſui, adeout cupiant partes in eadem prima Inſtantia cauſæ cum hoc voto finem dare.

Tertio licet per Conſtitutionem Pii PP. IV. diſponatur, quod ſi unum ex Judicibus Curiæ abeſſe, vel ægrotare contingat, aut ſuſpectum jurari, Affettamentum per alios tres præſentes fieri poſſit; attamen quia dari poteſt caſus, quod impedimentum, vel ſuſpicio verificetur in aliquo ex tribus, vel quod qualitas cauſæ exigat, aut Affettamentum plenum, & non conſtituatur minori numero quatuor: Idcirco Senator ad eorumdem Statutorum præſcriptum alium, ſeu alios, in locum illorum, qui impediti ſint ſubrogare poterit, & quatenus partes, vel una eorum ſuſpectum habeat Senatorem in hac deputatione tunc ſupplebit Auditor Sanctiſſimi.

Quarto, quod in cauſis reſtitutionis in integrum, ſive iſta petatur incidenter, ſive principaliter pronunciari non valeat, nec debeat, ſed ſervari debeat id, quod practicatur in Tribunali A. C. aliiſque Tribunalibus Urbis, quod ſcili-

De cauſis reſtitutionis, & nullitatibus.

ſcilicet, ubi agitur de Decretis interlocutoriis, ac aliis, a quibus reponi poteſt, ſi Judex credit eſſe locum reſtitutioni, reponat a Decreto facto in negocio principali; ubi vero agitur de ſententiis non appellabilibus, a quibus reponi non poteſt, abſtineat ab executione, ſive infirmet ipſam ſententiam in illis caſibus, in quibus infirmare poteſt; & e converſo, ubi credat, non eſſe locum reſtitutioni, procedat ad ulteriora in executione, adeout nunquam detur pronunciatio particularis ſuper ipſa reſtitutione concedenda, vel reſpective deneganda, ſed illa ſolum ſit cauſa, ut pronuncietur, vel provideatur in negocio principali, ne alias ſequatur illa magna multiplicatio ſententiarum, quæ aliquando ſequi conſuevit.

Quinto, quod ubi ſuper eadem reſtitutione tam incidenter, quam principaliter petita, aliquam controverſiam oriri contingat tam circa recuſationem Judicis, coram quo petitur, quam circa ſuſpenſionem executionis, ac alia (cum reſtitutio, & appellatio parificentur:) idcirco etiam in iſto caſu ſervetur idem, quod ſupra in caſu appellationis proviſum eſt, quod ſcilicet detur recurſus ad Senatorem eo modo, quo in aliis Tribunalibus datur ad Cardinalem Præfectum Signaturæ Juſtitiæ, & ſucceſſive ad Aſſettamentum tum eodem modo, quoad Signaturam plenam, ut ſupra.

Et ſexto demum, quod etiam in hoc Tribunali circa nullitates obſervetur, quod in aliis Tribunalibus diſpoſitum eſt per reformationem Pauli V. ut non attendantur nullitates niſi ſint ex tribus &c. prout etiam diſponitur in motu proprio Pii IV.

De Sportulis, vel Propinis.

Vide Pii IV. Conſt. ed. 1562. Jun. 31. Pont. 3. §. 3. 6. 7. Et Pauli V. Conſt. ed. 1612. Mar. 1. Pon. 7. §. 13. Item Inn. XII. Conſtit. ed. 1693. Decemb. 4. Pont. 2.

De Sportulis Judicum Ordinariorũ, & Commiſſariorum.

Cum inter cætera, quæ diſponuntur per Conſtitutionem ſa. me. Pauli V. ſuper Reformatione Tribunalium, illud præſertim enixe præcipiatur, ut nullus Judicum Ordinariorum Urbis, & Romanæ Curiæ cujuſcumque dignitatis, etiam ſpeciali nota dignus in cauſis Civilibus ratione Sportularum ſeu Propinarum aliquid prorſus accipiat, etiam a ſponte dare volentibus: In Commiſſariis autem pariter Civilibus, ubi de ſumma ſcutorum viginti quinque agitur, & infra nihil prorſus, a viginti quinque ſupra uſque ad centum incluſive ſcuta tria, a centum uſque ad ducentum ſcuta ſex, a ducentum uſque ad quamcumque ſummam ſcuta decem, & non ultra: aliquæ vero Litigantium querelæ ad aures Sanctiſſimi pervenerint adverſus ejuſdem Conſtitutionis in hac parte inobſervantiam; idcirco de ejus mandato re mature, ac pluries examinata decretum, & declaratum fuit, præfatam Conſtitutionem prohibentem ſportulas Judicibus Ordinariis ab omnibus Judicibus, qui non ſint vere Commiſſarii, obſervari debere juxta univerſalitatem literæ, ac verborum, quacumque limitatione, vel interpretatione, ſive argumento, aut contraria conſuetudine ſublatis, ac retentis: Judices vero ordinarios eſſe omnes illos, qui ſunt deputati ad aliquam Univerſitatem, vel aliquod genus cauſarum, adeout Commiſſarii ſint ſolum illi, qui per commiſſionem ſpecialem deputati ſunt ad certas, & particulares cauſas, iſtiuſque teneri pariter obſervare dictam Conſtitutionem, ut ſummas propinarum per eam taxatas nullatenus excedere, atque plus exigere valeant.

Ut autem omnis dubitandi, vel contraveniendi occaſio tollatur, cenſuit Congregatio exprimere, ac recenſere quinam ſint Judices Ordinarii Urbis, & Romanæ Curiæ, iique ſunt infraſcripti, aliis non excluſis, quatenus adſint; eis tamen nullatenus præjudicatum cenſeatur, quo ad illas ſportulas, vel propinas, quæ expreſſe, ac literaliter, non autem per argumenta, vel illationes, & interpretationes, aut ſubauditos intellectus eis deferuntur, ac tribuuntur per eamdem Conſtitutionem Pauli V., ſive per Privilegia, & Conſtitutiones Apoſtol. particulares, non autem conſuetudinem, iique ſunt ſequentes, cum declaratione, quod per deſcriptionem non cenſeatur ſtatutus ordo aliquis, nec alicui præjudicatum.

Qui ſint Judices Ordinarii Urbis.

D. Cardinalis Camerarius, ejuſque Auditor, Judices deputati, etiam in Criminalibus.

D. Cardinalis Vicarius, ejuſque Viceſgerens, & Locumtenens, aliique Judices ab eo deputati.

DD. Cardinales Archipresbyteri trium Baſilicarum Patriarcharum, eorumque Vicarii, & Auditores, aliique deputati.

DD. Cardinales Titulares in eorum titulis Urbis, & in ſex Epiſcupalibus Cardinalitiis, eorumque Vicarii, Auditores, & alii deputati.

DD. Cardinales Protectores Collegiorum, Monachorum, Hoſpitalium, & locorum piorum, eorumque Auditores, & alii Judices, & Deputati.

D. Gubernator Urbis, ejuſque Locumtenentes, ac Judices civiles unus, vel plures.

D. Auditor Cameræ, ejuſque Locumtenentes, & Judices deputati.

D. Senator Urbis, ejuſque Collaterales, & Capitaneus Appellationum, & alii deputati.

D. Theſaurarius generalis, ejuſque Auditor, aliique Judices ab eo deputati, etiam in Criminalibus.

DD. Præſides, & præfati reſpective viarum Graſciæ, Zecchæ, Riparum, Annonæ, Archivii, & Carcerum, eorumque Auditores, aliique Deputati.

D. Præfectus Sacri Palatii Apoſtolici, ejuſque Auditor, & Locumtenentes, ac alii deputati, tam quoad Palatinos, quam quoad Tuſculum & Arcem Guandulphi, & Villas.

D. Commiſſarius Armorum, ejuſque Auditor, vel alii Deputati.

D. Judex, vel Auditor confidentiarum.

Judex Fabricæ Sancti Petri.

Judea Militum.

Judex Caſtri S. Angeli.

Judex Triremium, ſeu Maritimæ.

Aſſeſſores Ædilium, ſeu Magiſtrorum viarum Conſulum Agriculturæ, Camerarii, Riparum, Protomedici, & Conſulum artium, vel Mercatorum, & Dohanarum.

Ea declaratione adjecta, quod hujuſmodi diſpoſitio locum habeat, etiamſi dicti Judices, ſeu Deputati procedant in gradu recurſus, ſeu in ſecundis, vel aliis inſtantiis, quæ præfatis Tribunalibus competerent. Omneſque præfatos, & alios Judices Ordinarios ad normam ejuſdem Conſtitutionis, adhuc eſſe tales, atque in

præfata prohibitione comprehenſos eſſe, quamvis commiſſio ſuperveniat, vel quod eis injungatur, ut procedant de, vel cum voto Rotæ, ſive alterius Tribunalis, vel perſonæ, aut quod procedere profiteantur pro Exequatur literarum Apoſtolicarum, ſive in vim cujuſcumque deputationis generalis, & quoties non ſit eſpreſſa, & ſpecialis deputatio ad certas, & particulares cauſas, unde dici valeant veri Commiſſarii, ut ſupra: ſalva tamen quoad A. C. diſpoſitione dictæ Conſtitutionis Pauli V. in titulo de A. C. §. *Permittitur tamen*.

Atque alias quidquid etiam ſponte ſolutum eſſet, illicitum cenſeri debeat, ideoque tam Judices, quam Notarii recipientes incurrere cenſeantur in pœnas inflictas per Conſtitutiones Apoſtolicas, neque ita ſolutum veniat ſub condemnatione, & taxa expenſarum, quinimo, ut eiſdem qui ſolverunt, competat reperitio tam a Judice, quam a Notario ad eorum electionem, abſque eo, quod aliqua conſnetudo in contrarium ullo unquam tempore induci valeat, & quam irritam, caſſam, ac reprobatam eſſe, decretum, & declaratum fuit. Quodque illi Judices tam Ordinarii, quam Commiſſarii, quibus per eamdem Conſtitutionem Pauli Quinti, vel per ſpeciale Indultum conceditur poſſe exigere ſportulas, ut ſupra, non poſſint in tota cauſa exigere niſi unicam propinam juſta taxam, ot ſupra, quamvis plures eſſent perſonæ in cauſa, adeont ſi Victoria ambas, vel plures partes tangat, omnes proportionabiliter, & pro rata concurrant ad dictam unicam propinam ſolvendam, neque diviſio ſententiarum, vel punctorum, eorumque reſervatio in hoc quidquam ſuffragari valeat, adeout idem Judes in eadem cauſa unicam tantum propinam percipiat.

De Advocatis, & Procuratoribus, aliiſque Cauſidicis, & nogotiorum geſtoribus.

Vide aliam reformotionem Benedicti XII. Conſtit. ed. 1340., Octobr. 25., P. 6. Et Pii IV. Conſt. ed. 1561., Dec. 27., P. 3. §. 10.

Ad ſublevandum litigantes ab exceſſivitate eſpenſarum, quas patiuntur in Curia, pro nunc decretum fuit, quod originalia Informationum tam Juris, quam Facti, & tam Advocatorum, quam Procuratorum, aliorumque Curialium, & Defenſorum, non debeant excedere ſcutum unum monetæ, etiamſi fuerint plurium foliorum, pro brevioribus vero fiat ſolutio pro quanti importabunt juſta ſtilum.

Advocati, Procuratores, & Solicitatores, & quicumque alii Cauſidici, & Defenſores, atque Judicialium, vel aulicorum negotiorum geſtores pro eorum honorariis, ſeu ſalariis, etiam conventis, non habeant actionem in poſterum, niſi pro Salario, vel mercede ultimi biennii, tam citra, quam ultra montes, quibus elapſis remaneat præſcripta, & perempta omnis actio ad agendum quocumque ordinario, & extraordinario remedio denegato.

Si contigerit per dictos Advocatos, Procuratores, Solicitatores, & alios, de quibus ſupra, fieri expenſas in cauſis ab eiſdem patrocinatis, vel negotiis, ut ſupra ab eis geſtis, non poſſint ab eorum Principalibus illa prætendere ultra ſummam ſcutorum quinquaginta, niſi legitime, & ſincere citra omnem ſuſpicionem fraudis, & concuſſionis conſtet de recognitione veritatis, & debiti in majori ſumma facta de ordine ſui Principalis.

De Notariis.

Vide alia de his Pii IV. Conſt. ed. 1561., Dec. 27., P. 3. §. 21. Conſtit. ed. 1562., Jun. 31. §. 58. cum ſeq., & §. 68. Item Greg. XIII. Conſt. ed. 1575., Jan. 27., P. 3. §. 6. Necnon Sixti V. Conſtit. ed. 1587., Dec. 1., P. 3.

De mercede pro Inſtrumẽtis, & examine teſtium.

Ad tollendas controverſias, quæ ſolent occurrere inter partes, & Notarios ſuper mercede Inſtrumentorum Tutelæ, vel curæ cum Inventario tutelari, & fidejuſſionis præſtatione, ac Inſtrumentorum aditionis hæreditatis etiam cum Inventario ſolemni, & pro rogitu ſuſceptionis Tutelæ, & obligatione fidejuſſoris, aut fidejuſſorum, necnon aditione hæreditatis, & confectionis Inventarii, decretum, & declaratum fuit, quod Notarii quorumvis Tribunalium, non poſſint exigere aliam mercedem niſi ad formam ſtatuti Urbis lib. 3. Cap. 93.

Pro mercede Inſtrumenti ſententiæ Notarii A. C. non poſſint eſigere a partibus, niſi ſummam Juliorum quindecim, juxta taxam præſcriptam eiſdem Notariis in Reformatione fel. me. Pauli V., etiamſi in ipſa ſententia fuerit conceſſum mandatum executivum, vel de aſſociando, manutenendo, & immittendo, poſſint tamen Notarii apponere in Inſtrumento, ſi volunt, quod ſententia deſerviat ad probationem, ſed non ad executionem, quæ fieri non poſſit, niſi vigore mandati ad partes expediendi, alias executio ſit nulla.

In examine Teſtium cum interrogatoriis, tam in criminalibus, quam in civilibus in quocumque Tribunali, & Curia quælibet ſeſſio durare debeat ſpatio doarum horarum, vere, & effective continuaodo exercitium, nec aliquid amplius, nec ultra julios quinque pro qualibet ſeſſione accipiatur ab interprete, ſub prætextu, quod examen fiat eſtra officium Notarii.

De exequutione contra Notarios, eorumque electione.

Item pariter mandatum, & decretum eſt, quod ſi cootigerit expediri mandata executiva contra Notarios, illa exequi non poſſit ſuper Protocollis, & aliis ſcripturis ſub pœnis partibus nullitatis executionis, & Exequutoribus privationis officii, & aliis arbitrio Judicis.

Et quoniam magna eſt fides, quæ Notariis præſtatur, ideoque omnis ratio poſtulat, ut illi ſint viri ſufficienti peritia, morum probitate, ac honeſtis natalibus præditi: Hinc proviſum, ac decretum eſt (ſi Sanctiſſimo placuerit) ut omnes habentes privilegia, & facultates creandi Notarios cujuſcumque ſint ſtatus, conditionis, & dignitatis, quamvis expreſſa, & ſpeciali nota digni, & ſive ſint perſonæ ſingulares, ſive collegia, & univerſitates, ſirmis remanentibus eorum privilegiis, & facultatibus, eo modo, quo competunt, atque hactenus competere conſueverunt non poſſint in Urbe, & diſtrictu dicta privilegia, & facultates exercere, atque Notarios creare, niſi prius modo, quo infra legitime cis conſtiterit, quod illi qui creandi ſunt Notarii, legitimis, honeſtiſque natalibus, boniſque

Digitized by Google

que moribus præditi ſint, adeout non ſint inquiſiti, neque contumaces, ac etiam in ætate ſaltem annorum viginti quinque conſtituti. Nec non quod ſaltem per ſex menſes continuos, & non interruptos in Urbe apud aliquem ex Notariis publicis Auditoris Cameræ, vel Rotæ, vel Cameræ Apoſtolicæ, ſeu Vicarii, aut Capitolii vere fuerint verſati pro addiſcenda praxi, & peritia conficiendi Inſtrumenta, dictoque termino ſex menſium completo, cum vero, & effectivo, ac rigoroſo examine tenendo coram Decano, vel alio Deputato illius Collegii, qui Notarium creare debet, aut coram Auditore Cameræ, ſeu Camerario cum interventu duorum Procuratorum de Collegio, ac duorum publicorum Notariorum Urbis habentium Officium proprium, dummodo non ſint illi Notarii, apud quos ipſi examinandi verſati ſunt, approbati fuerint tamquam idonei, dictaque approbatio debeat ſubſcribi ab iis, qui ut ſupra interveniunt in examine, atque alias actus habeatur pro invalido, perinde, ac ſi geſtus non eſſet, illeque alias creatus nullatenus pro Notario habeatur, atque tam illi, qui Notarios citra iſtam formam creaverint, quam ipſi creati pœnas incurrant arbitrio Sanctiſſimi etiam amiſſionis privilegii.

De Curſoribus, & Mandatariis, aliiſque Executoribus, & de citationibus, exequutionibus, & ſubhaſtationibus.

Vide de Curſoribus, & Mandatariis Pii IV. Conſt. ed. 1562., Jun. 31., P. 3. §. 78., & ſeq. Item Pauli V. Conſtitut. edit. 1612., Martii 1. Pontif. 7. §. 21.

De Citationibus, & Intimationibus extrajudicialibus.

Exorta differentia inter Curſores Sanctiſſimi ex una, & Mandatarios D. Cardinalis Vicarii, omniumque aliorum Tribunalium, & Curiarum Urbis ex altera partibus ſuper citationibus, & intimationibus præſertim extrajudicialibus, quæ ſolent fieri pro propoſitionibus cauſarum, aliiſque actibus in Tribunalibus Rotæ, Cameræ Apoſtolicæ, & utriuſque ſignaturæ, & in Congregationibus Eminentiſſimorum Cardinalium coram Dominis Præfecto Sacri Palatii, Auditore SSmi, aliiſque Judicibus extra propria Tribunalia, & Curias eorundem Mandatariorum prætendentium ſe illas tanquam actus extrajudiciales facere, & exequi poſſe. Congregatio ſupradicta utraque parte pluries audita declaravit, hoc ipſis non licere, ſed etiam quoad iſtas ſervandas eſſe Conſtitutiones Apoſtolicas ſub pœnis in eiſdem Conſtitutionibus contentis, aliiſque arbitrio ejuſdem Congregationis infligendis.

De Proceſſibus contumacialibus.

Ad tollendas controverſias quomodo procedendum ſit tempore Sedis vacantis in proceſſibus contumacialibus conficiendis in Curia, Congregatio declaravit, procedendum eſſe per edicta publica; non autem per contradictas.

De proviſionibus Exequatur.

Quoniam vero fertur, quod Miniſtri, & Officiales Civitatum, Oppidorum, & locorum in quibus DD. Clerici, & Commiſſarius Cameræ, ac etiam Domini Cardinales, aliique Prælati ratione Epiſcopatuum, vel Abbatiarum, & Commendarum, & Præfectus Sacri Palatii Apoſtolici exercent juriſdictionem temporalem, ac etiam Miniſtri, & Officiales Baronum, & Domicellorum, & aliorum quorumcumque de facto, indebite quandoque præſtare audent impedimentum, ne in dictis locis, eorumque territoriis exequantur per Curſores, & Mandatarios, alioſque Miniſtros, & Executores Tribunalium Urbis, & alios quibus demandatum fuerit, citationes, & mandata, aliaſque proviſiones Judicum, & Tribunalium Romanæ Curiæ, & præſertim Auditoris Cameræ abſque eorum licentia & beneplacito in ſcriptis, ut vulgo dicitur *Exequatur*; Idcirco declaratum, & decretum fuit, quod tam citationes verbales, & Perſonales, vel Domi ſive in manibus domeſticorum, aut per edicta, quam etiam mandata quæcumque pariter tam in perſonis, quam in bonis in quibuſcumque cauſis civilibus, & criminalibus libere poſſint fieri, & exequi, abſque alia licentia, beneplacito, vel *Exequatur*, aut requiſitione Officialium, & Miniſtorum loci, neque dictos Officiales, & Miniſtros, etiam ipſoſmet Cardinales, & Prælatos, & Clericos, & Commiſſarium Cameræ, ac Barones, & Domicellos, & alios quoſcumque poſſe in hoc aliquod directum, vel indirectum impedimentum præſtare ſub pœnis contentis in Conſtitutionibus Apoſtolicis contra uſurpantes juriſdictionem Sedis Apoſtolicæ, vel illam, ejuſque liberum exercitium impedientes, aut Curiæ reſiſtentiam facientes, & inadvertenter, ac indebite requiſiti de aliqua licentia, vel beneplacito nullatenus poſſint, nec debeant ſub eiſdem pœnis apponere *Exequatur*, vel alias in ſcriptis apponere manus in ipſis expeditionibus Tribunalium Romanæ Curiæ.

In ipſa vero Urbe quando mandata ſervatis ſervandis relaxata fuerunt contra perſonas privilegiatas, quæ neglexerint allegare declinatoriam, & petere opportuno tempore remiſſionem cauſæ ad proprium, & particularem Judicem, pariter illa exequi poſſint, nullumque *Exequatur* peti, vel reſpective concedi debeat, ut ita occurratur fraudibus, & inconvenientibus, quæ experientia docuit exinde ſequi, ſibi namque imputent, cur initio, & re integra forum declinare neglexerint.

De Subhaſtationibus, & Diſtractionibus locorum Montium.

In ſubhaſtationibus faciendis de bonis ſtabilibus, vel locis Montium, aut cenſibus in Urbe affigantur edicta ad valvas Domus Judicis, & in platea bancorum, & extra Urbem in locis ſolitis per dies quindecim antea, in quibus exprimatur diſtincte ſituatio, & qualitas bonorum, & quoad loca Montium exprimatur eorum ſpecies, ac etiam an ſint libera, vel vinculata, & quatenus ſint vinculata, explicetur qualitas vinculorum contentorum in Literis Patentibus, atque in cenſibus explicetur qualitas debitoris, & fundi cenſiti, ut ita oblatores melius informentur, atque ad offerendum alliciantur.

In diſtractionibus judicialibus locorum Montium vacabilium, & non vacabilium, ac Officiorum vacabilium Romanæ Curiæ non procedatur, niſi prævia intimatione, vel interpellatione facienda Procuratori, ſeu Exactori fructuum dictorum locorum Montium, ſeu Officiorum.

De variis Proviſionibus.

De Spontaneis Conſtitutionibus, & Monitoriis.

Ad evitandas controverſias, quæ quotidie oriri ſolent inter Tribunalia Romanæ Curiæ in cauſis Criminalibus propter ſpontaneas conſtitutiones, & monitoria, quæ ejus vigore expediuntur in vim *l. diffamari C. de ingen., & manum.*

Congregstio mandavit, & decrevit, quod in poſterum Actor, ſeu querelans non poſſit trahi coram Judice coram quo fuit facta ſpontanea conſtitutio, & a quo monitorium obtinuit, quando præcedenter fuit porrecta querela coram alio Judice, & ab eo fuit formatus proceſſus ſufficiens ad citandum, vel præceſſerit citatio ad informandam Curiam.

Ad expellendos ab Urbe delinquentes, decretum, & mandatum fuit non licere in poſterum Judicibus, & Superioribus quorumcumque Tribunalium eiſdem condemnatis, & Bannitis concedere *Salvos Conductus*, Vulgo, *non gravetur* nuncupatos, ſublata eiſdem Judicibus, & Superioribus Tribunalium facultate concedendi eiſdem *Salvos Conductus*, ſeu *Non gravetur* exiliatis, quando exilium fuerit per ſententiam eiſdem injunctum in pœnam patrati criminis, niſi ad formam Juris ad recolligendum ſarcinulas.

Ad tollenda ſubterfugia quibus nonnulli utuntur ad procraſtinandas cauſas civiles, allegando Judices Romanæ Curiæ, pro ſuſpectis, Congregatio decrevit, quod in poſterum non admittatur allegatio ſuſpicionis in cauſis, quibus ab allegante fuit informatum in ſcriptis ſuper meritis, etiamſi nullus adſit actus Judicialis inducens conſenſum; Et quod non admittantur niſi duæ recuſationes ea cauſa ſuſpicionis, nec liceat tertio, & reſpective poſt triduum a die petitionis, ſeu productionis jurium recuſare, niſi ex juſta cauſa prout de jure.

Quoad non gravetur ob præſtationum alimentorum per debitores obtentum, & in poſterum forſan obtinendum a quibuſvis Judicibus, non afficiat, niſi legitime citatos, non autem alios.

Et quoad alimenta præſtanda pauperibus carceratis, ſublata taxa uniformi unius Julii uſque adhuc ſervata, ſolvatur arbitrio Sacræ Viſitæ, & Judicum etiam infra, & ſupradictam ſummam unius Julii ad meram neceſſitatem naturæ tantum; Et quoad probationem paupertatis, ubi etiam agitur de minori ſumma ſcutorum quinquaginta, nihilominus probatio fieri debeat eodem modo, qui præſcribitur in reformatione ultra ſummam ſcutorum quinquaginta, ita tamen, ut nihil pro tali probatione ſolvatur, quodque ad præſcriptum Conſtitutionis Pii V. non ſolvantur per creditores pauperes, minuſque præſtentur doloſis, vel calumnioſis debitoribus, qui contra bonam fidem creditores diu defatigarunt cum injuſtis impedimentis, vel ſubterfugiis.

Quoad congruam reſervandam Clericis debitoribus recurrentibus ad beneficium Capit. *Odoardus*, decretum eſt ut excedere non debeat ſummam, quæ pro qualitate, & uſu loci reputatur ſufficiens in beneficio, vel patrimonio, ad cujus titulum fit promotio ad Sacros Ordines; Ubi vero agitur de Beneficio reſidentiali, & ſervitorio, adeout pro decore, & ſervitio Eccleſiæ potius, quam perſonæ aliqua major impenſa pro Eccleſiaſticis, & Sacris Veſtibus requiratur, eadem congrua augeri valeat in eo, quod ad dictum effectum neceſſarium reputabitur.

Quamvis in ſocietatibus Officiorum promittantur cautiones non tamen illarum promiſſio, vel non implementum ſuffragentur ad impediendum lucrum, quod alias ſequi deberet, perinde, ac ſi cautiones non fuiſſent promiſſæ,

In cenſibus perpetuis quocumque tempore impoſitis, & imponendis ad evitandas fraudes, & ne reddantur ſedimibiles pro libito creditorum, non præſtatio fidejuſſionis promiſſæ, neque directe, neque indirecte cauſare poſſit reſtitutionem ſortis etiam ad effectum deponendi, niſi agatur de cautione promiſſa in cauſa mortis, vel mutationis ſtatus,

De Notario ... & Aſſeſſoris officio.

De Fructibus Dotum, & Societatum.

Fructus dotales perantea taxati per Statutum Urbis ad rationem ſeptem cum dimidio pro centenario a die 3. Junii 1679. ſint, & intelligantur reducti in Urbe ad rationem quatuor, extra vero Urbem in diſtrictu ad rationem quinque, non obſtante Statuto, ſeu conſuetudine loci, idque procedat in dotibus quocumque tempore conſtitutis, ſeu debitis, & in futurum reſpective conſtituendis, ſeu debendis, ita tamen, ut creditoribus, quibus ex quacumque conventione etiam jurata probibita erat ſortis exactio, adhuc liceat eamdem ſortem quoad dotes ante diem 3. Junii 1679. conſtitutas, ſeu debitas exigere, niſi debitores velint in majori taxa conventionali etiam jurata continuare.

Fructus Societatum Officiorum quocumque tempore contractarum, & in futurum contrahendarum non poſſint a die 3. Junii 1679., & in poſterum excedere octo pro centenario.

De Sanatione defectus Archiviationis.

Facultates Cardinali Camerario, & Præfecto Archiviorum competentes ſuper ſanatione defectus Archiviationis, etiam poſt acceptatam nullitatem uſque ad ſummam ſcutorum viginti quinque (ſi Sanctiſſimo placuerit) ad occurrendum calumniis, & ſubterfugiis, quæ ob iſtam cauſam practicari ſolent, extenduntur uſque ad ſummam ſcutorum mille cum Clauſulis apponi ſolitis in ſanationum commiſſionibus Signaturæ Gratiæ.

De ſolventibus fideis.

Non poſſunt autem a Judicibus coram quibus cauſæ introductæ ſunt, atque productæ, vel repetitæ ſcripturæ, quas prætenditur hoc defectu laborare, avocari, vel inhiberi, ne in eis procedatur, ſed talis defectus opponatur coram Judice cauſæ tanquam nullitas, vel exceptio ad tollendam fidem.

De Inhibitionibus Cardi Camerarii, Præſidis Graſciæ.

De Decretis Congr. particularis ſuper inhibitionibus, & Non gravetur.

Et quoniam ad occurrendum calumniis, & ſubterfugiis debitorum, & reorum ſuper inhibitionibus, & *non gravetur* aliiſque cautelis S.M. Urbanus VIII. deputavit particularem Congregationem a qua plura prodierunt decreta, & proviſiones inferius regiſtranda, decretum, & proviſum fuit, quod eadem decreta, & proviſiones in aliquibus modificata eo modo, quo proxime infra regiſtrata ſunt, ſervari debeant.

Decreta S. Congreg. ſuper Inhibitionibus, & non gravetur per Debitores extortis a S.M.Urb.VIII. deputatæ ab omnibus, & quibuſcumque Tribunalibus, & Judicibus Urbis obſervanda.

Præſidis Annonæ.

De Inhibitionibus Agriculturæ.

Inhibitiones Agriculturæ ſerentibus hordea, & alia blanda, vel legumina non concedantur, ſed ſolummodo unicuique ſerenti ſaltem rubra necto tritici quolibet anno. Et quoad tempora ſerventur reſpectu ſeminum a die prima Octobris uſque per totum menſem Novembris: reſpectu vero menſium, a die prima Junii uſque ad diem 15. Augusti tantum, juxta decretum alias emanatum tempore fel. rec. Pauli Papæ V. Quo vero

Præſidis Ripæ.

Digitized by Google

vero ad perſonas debitorum, etiamſi aliunde habeant, unde ſolvant, ſuffragentur utroque tempore, videlicet meſſium, & ſeminum; Super bonis autem quibuſcumque ex Agricultura, non provenientibus, vel non inſervientibus pro Agricultura; executiones fieri poſſint quocumque tempore etiam meſſium, & ſeminum, non obſtantibus inhibitionibus.

De Notariorum, Judicum, & Aſſeſſorum officio.

Notarii, per acta quorum conceduntur dictæ inhibitiones teneantur retinere librum examinum Teſtium pro obtinendis inhibitionibus examinandorum, qui Teſtes debeant eſſe cogniti Notario, vel ſaltem duobus Teſtibus Notario notis; ſin minus præſtetur Juramentum petenti inhibitionem, ac inducenti Teſtes, quatenus ſit præſens: Et rurſus teneatur Notarius habere, ac retinere Matriculam, in qua deſcribat omnes inhibitiones cum nominibus illorum, quibus conceduntur.

Judices, ſeu Aſſeſſores dum inhibitiones prædictas concedunt teneantur diſcutere relevantiam probationum, & non admittant probationes irrelevantes, neque quicquam recipiant pro proviſione, & ſubſcriptione inhibitionum.

Nec admittant fidas communitatum niſi prævio examine Teſtium coram Superiore Loci ſervata forma ſuprafcripto facto, & de verbo ad verbum inſerto, Societates quoque, venditiones, communiones, admiſſiones ad participandum, ceſſiones, declarationes, & recognitiones ſimiliter non admittant niſi cauſa cognita.

Inhibitiones ſupradictis omnibus non ſervatis partibus obtinentibus nullatenus ſuffragentur, & Notarii qui illas in poſterum concedent, ultra damna, & intereſſe partium, prout de jure, ſubjaceant pœnis etiam corporalibus arbitrio Congregationis.

De ſolventibus fidas.

Quoad fidas, quibuſcumque ſolventibus fidam groſſam, habentibus tamen requiſita neceſſaria, ſerventur ſolitæ inhibitiones; omnibus vero aliis fidæ, & inhibitiones non ſuffragentur niſi reſpectu rerum fidam concernentium.

De Inhibitionibus Cardin. Camerarii, & Præſidis Graſciæ.

Non gravetur, & inhibitiones Eminentiſſimi Camerarii, & Præſidis Graſciæ, non ſuffragentur, niſi quoad perſonas Lanionum in matricula deſcriptorum, & tres illorum ad Graſciam pertinentes. Reſervata tamen facultate Eminentiſſ. Domino dictas inhibitiones quandocumque revocandi, & moderandi.

Salſamentariis autem, & fructuum, piſcium, candelarum, & olei venditoribus, Vaccinariis, omnibuſque aliis ſimilibus non concedantur, & conceſſæ non ſuffragentur.

Poſſit etiam Graſciæ Præſes mandare exequi mandata aliorum Judicum contra perſonas Lanionum, & res Graſciam concernentes etiam abſque citatione, ſed abſtineat a cognitione meritorum cauſæ principalis.

Præſidis Annonæ.

Inhibitiones per Eminentiſſimum Camerarium, & Præſidem Annonæ non concedantur niſi piſtoribus, ſeu furnariis, molitoribus, vel Molendinariis, quoad eorum perſonas, res, & bona ad artem pertinen.

Præſidis Riparum.

Inhibitiones a Præſide Riparum non concedantur, & conceſſa non ſuffragentur niſi occaſione rerum Ripalium, & contractuum ſuper rebus Ripalibus, ac pro perſonis, belluis, barchis, curribus, & aliis inſtrumentis actu inſervientibus corrigio, & conductioni ad Urbem tam per Flumen, quam per terram. Ac in illarum conceſſione ſerventur ſuperius diſpoſita circa inhibitiones Agriculturæ.

Præſidis Carcerum.

Præſes carcerum non concedat inhibitiones & non gravetur debitoribus non dum carceratis vigore memorialium, niſi in illis adſit ſpecialis ordo Sanctiſſimi.

De Inhibitionibus pro certis rebus.

Non decernantur, neque fiant ab aliquo Judice executiones ſuper belluis inſervientibus pro confectione pulveris, & ſalnitri, vel caldariis, aut aliis inſtrumentis, niſi pro debitis particularibus Appaltus, vel Miniſtrorum juxta formam Bannimentorum.

Pro Textoribus Lanæ.

Inhibitiones ad favorem Textorum Artis Lanæ in poſterum non concedantur, niſi de ordine Eminentiſſimi.

Pro Fabrica S. Petri.

Inhibitiones Venerabilis Fabricæ Principis Apoſtolorum Procuratoribus, Notario, Miniſtris, Operariis, & quibuſcumque aliis in poſterum non concedantur, & huc uſque conceſſæ nullo modo ſuffragentur, niſi pro rebus eandem Fabricam concernentibus.

De Inhibitionibus Card. Archipresbyteri.

Eminentiſſimi Cardinales Archipresbyteri S. Joannis Lateranenſis, S. Petri, & S. Mariæ Majoris non concedant inhibitiones generales, ſeu particulares, tantummodo citata parte, & juxta terminos privilegiorum Apoſtolicorum dumtaxat, & alias conceſſæ non ſerventur, & libere eis non obſtantibus fiat executio.

Emphyteutæ, Inquilini, Coloni, Affittuarii, & Conductores non gaudeant privilegiis ſupradictis, niſi quando agitur de intereſſe Eccleſiæ, & Eccleſia eſt in cauſa.

Locorū Piorum.

Inhibitiones Hoſpitalis S. Sixti, Neophitorum, & Catechumenorum, Annunciatæ, S. Marcelli, Orphanorum, SS. Trinitatis, S. Hieronymi Charitatis, & quorumcumque locorum Piorum, etiam ſub protectione Eminentiſſimorum Cardinalium, non dentur, niſi parte citata, & quando agitur de rebus, vel intereſſe dictorum Locorum Piorum, & ad favorem Miniſtrorum actu, & mercede illis inſervientium.

De executione ad inſtantiam Locatorum ædium.

Ad inſtantiam Locatorum ædium ne fiat aliqua exequutio ſuper bonis a Conductore invectis.

Patris pro debito filii.

Ad inſtantiam Partis ne fiat exequutio pro debitis filii ſuper bonis in domo communi habitata exiſtentibus. Item ne fiat ſuper pallio, quod filius geſtat.

Domini Domus, vel Conductoris.

Ad inſtantiam Domini Domus, vel Conductoris ne fiat exequutio in Domo ſua, vel ab eo conducta pro debito cujusvis perſonæ etiam cohabitantis, vigore Teſtium examinatorum, quibus in actis quis probaverit talia bona eſſe inſtantis, ad impediendas executiones cujuſvis alterius.

Vi Teſtium.

Filii familias.

Ad inſtantiam filii familias ad impediendas exequutiones contra eum relaxatas, vel relaxandas ſub prætextu Statuti annullantis contractus filiorum familias.

Ad inſtantiam viri, ne fiat exequutio ſuper bonis in Domo per eum conjunctum cum uxore habitata exiſten. vigore mandatorum contra uxorem relaxatorum, vigore Statuti pro Mulieribus obligatis, abſque decreto, & ſolemnitatibus.

Vi ſtatuti.

De inhibitione dotali.

Inhibitio Dotalis propter hypotecam Uxoris in bonis viri, niſi expreſſo Notario, die, & anno, quo Inſtrumentum Dotis fuit rogatum.

Ad inſtantiam Venditoris.

Ad inſtantiam venditoris vigore reſervationis Domini ſuper revendita, ne in ea fiat exequutio

Digitized by Google

quuno pro debito emptoris, aut alio quopiam.

Ad inſtantiam commodantis, ne fiat executio ſuper re commodata pro debito Commodatarii. Vigore captæ poſſeſſionis de Judicis mandato ne alter audeat ejuſdem rei poſſeſſionem capere, niſi citato eo, qui fuit a Judice, vel immiſſus, vel manutentus, vel ex quacumque cauſa aſſociatus.

Adverſus mandata ſuſpicionis fugæ, niſi parte citata petens inhibitionem probaverit ſe poſſidere in Urbe, vel diſtrictu bona ſtabilia, vel mobilia, quæ de facili amoveri non poſſunt, vel ſaltem dederit cautionem de non diſcedendo donec parte citata probaverit ſe poſſidere, ut ſupra.

Adverſus mandata ſuſpicionis fugæ ſtante cautione in actis præſtita de ſtando jure, niſi tantum pro ſumma contenta in cautione, & adverſus creditorem nominatum.

Non gravetur gratioſum, vel ad effectum concordandi, vel aliquando iterum audiendi, vel aliis de cauſis, niſi ſemel tantum, & pro quinque diebus ad ſummum,

Inhibitiones generales quibuſcumque perſonis etiam privilegiatis, per quoſcumque Judices in poſterum non dentur, ſed tantum ſpeciales vigore reaſſumptionum, & appellantium in forma.

Cæterum inhibitiones datæ contra formam præſentium Decretorum nun afficiant, & illis non obſtantibus facta executio valeat.

Reſervata, & ſemper remanente Eminentiſſimo Præfecto facultate, & auctoritate omnes, & ſingulas ſupradictas, & quaſcumque alias inhibitiones, *& non gravetur* a quocumque Judice, & ex quacumque cauſa, & capite, tam in præſentibus expreſſis, quam non expreſſis pro ejus arbitrio, & libito voluntatis revocandi, & moderandi, & illis non obſtantibus quæcumque *Exequatur*, ſeu executiones ſibi bene viſas concedendi. Necnon omnes, & quoſcumque Judices, Notarios, & Executores, ac alias quaſvis perſonas ſupraſcripta Decreta non obſervantes, vel illis quomodolibet, & qualitercumque directe, vel indirecte ſub quovis prætextu, vel quæſito colore contravenientes, & contrafacientes corrigendi, mulctandi, ac quibuſvis pœnis, etiam corporalibus ejus arbitrio infligendis, & moderandis manu Regia plecten., & punien.

Porro cum ex relatione nuper nobis facta, nonnulla ex hujuſmodi Decretis ejuſdem noſtri Status Eccleſiaſtici Italiæ felici regimini, ejuſdemque etiam quoad temporalia Subditorum commodis conferre compertum habuerimus, ad eundem Statum ſequentia ampliare, & extendere decrevimus, prout ampliamus, & extendimus, nimirum:

Primo. Decretum ſuper libertate exequutionum, & citationum contentum ſub titulo de Curſoribus, & Mandatariis, aliiſque Exequutoribus.

Secundo. Decreta relata ſub titulo de Advocatis, & Procuratoribus.

Tertio. Decretum ſub titulo de Novitiis ſuper forma creandi Notarios cum declaratione: Quod ea, quæ circa praxim, & examen in Urbe inibi ſtatuuntur in Legationibus Bononiæ, Ferrariæ, Æmiliæ, ſeu Romandiolæ, & Urbini, ac etiam in Provincia, ſeu Gubernio Marchiæ, ſeu Maceratæ expleantur in ipſa Civitate Metropoli, ſeu reſidentiali Cardinalis Legati, & Gubernatoris reſpective, ibique habeatur examen coram ipſo Legato, vel Gubernatore, ſeu alio per eum deputando, & coram duobus probatis Curialibus, totidemque probatis Notariis ab eodem Legato, vel Gubernatore pariter deputandis, adeout in reliquis eadem forma ſervetur.

Quarto. Decreta contenta ſub titulo de variis proviſionibus. Ita tamen reſpectu, ut fructus Dotales, quinque; fructus vero Societatum Officiorum novem pro centenario in dicto noſtro Statu ex nunc in poſterum non poſſint excedere.

Omnia relata Decreta motu proprio cõfirmantur, & de novo ſtatuuntur.

Nunc vero omnia, & ſingula Decreta præinſerta tali, tantaque maturitate digeſta, ac ſicut præmittitur immutata, declarata, & aucta, nec non a nobis extenſa: & ampliata nullatenus, attento eorumdem decretorum, alias oretenus approbatorum, juſſuque noſtro publicatorum, ut præfertur, ac etiam impreſſorum aliqualiter diverſo tenore perpetuo inviolabiliterque obſervari, & Conſtitutionis noſtræ munimine roborare volentes; Motu proprio, non ad cujuſquam nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præinſerta decreta, omniaque, & ſingula in eis contenta tenore præſentium auctoritate Apoſtolica confirmamus, & approbamus, necnon illis inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus; quinimo motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus omnia, & ſingula in ſupradictis Decretis contenta de novo ſtatuimus, decernimus, & ordinamus, & tam illa, quam præfatam Pauli Prædeceſſoris in iis, quæ præmiſſis non adverſantur, Conſtitutionem ab omnibus, & quibuſcumque etiam ſpeciali, & individua nota dignis, eodem modo, quo in memorata Pauli Prædeceſſoris Conſtitutione cavetur, cujus tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, necnon ſub pœnis, quæ in eadem Conſtitutione, & in præmiſſis Decretis continentur, cæteriſque noſtro, vel Romani Pontificis pro tempore exiſtentis arbitrio injungendis exactiſſime perpetuoque ſervari volumus, & mandamus.

Eorũ, & Pauli V. Conſtitutionis obſervantia ſub certis pœnis præcipitur.

§.3. Decernentes omnia quæ contra hujuſmodi Conſtitutionis, omniumque, & ſingulorum in ea contentorum formam, & tenorem, Decreta, acta, vel quocumque modo, vel tempore geſta fuerint, nulla, invalida, & extorta, nulliuſque roboris, efficaciæ, vel momenti fore, & cenſeri, neminique præterea ullatenus ſuffragari poſſe, vel debere; & ita per quoſcumque Judices, tam Ordinarios, quam Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & diffiniri debere; irritum quoque, & inane quidquid ſecus ſuper omnibus, & ſingulis præmiſſis, vel circa ea a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & ac Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus,

ac

ac dictæ Urbis, & Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Locorum, ac Baſilicarum, aliarumque Eccleſiarum, Tribunalium, Collegiorum, Monaſteriorum, Societatum, Congregationum, Inſtitutorum, Confraternitatum, Hoſpitalium, & Locorum piorum quorumcumque, aliiſve quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque Reformationibus, & novis additionibus, uſibus, ſtylis, etiam inveteratis, & conſuetudinibus, quantumvis immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret; illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones, præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac exactiſſime, & accuratiſſime expreſſis inſertis, ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, expreſſe, pleniſſime, & ampliſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, aut ſi prælatis perſonis, vel quibuſvis aliis communiter, vel diviſim ab eadem ſit Sede Indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per Literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam ac de verbo, ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

§.5. Volumus autem, quod præſentes, poſtquam Valvis Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, necnon in acie Campi Floræ affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & ſingulos, tam in Romana Curia, quam extra eam exiſtentes, quorum intereſt, vel intereſſe poterit, perinde obligent, & arctent, acſi unicuique eorum perſonaliter, & nominatim intimata fuiſſent; quodque illarũ exemplis, etiam impreſſis manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra ubiq; locorum adhibeatur, quæ ipſiſmet præſentibus adhiberetur ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtrarum confirmationis, approbationis, Reformationis, Statuti, Decreti, Ordinationis, mandati, extenſionis, ampliationis voluntatis, derogationis, & irritationis infringerere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo octogeſimo nono. Quarto Kalend. Julii Pontif. noſtri Anno Decimotertio.

CCVIII.

Confirmantur Theſaurarii Proviſiones, & Ordinationes, & Taxæ pro Bono Montium Romanæ Curiæ Regimine.

Dat. 6. Junii 1689. An. 13.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Motu proprio &c.

Proviſiones Clem. VIII., Pauli V. pro bono Montiũ regimine.

CUM recol. mem. Clemens VIII. prædeceſſor noſter ad tollendas fraudes, quæ in reſignationibus Locorum Montium Romanæ Curiæ ad Cameram Apoſtolicam, ac etiam Religiones, Communitates, Domicellos, & alios ſpectan. a Secretariis dictorum Montium in præjudicium ejoſdem Cameræ aliorumque prædictorum, committebantur, ſua Motus proprii Cedula die 15. Maji 1600. publicata certam formam deſuper præſcripſerit, ac plures Ordinationes, Decreta, & mandata etiam pœnalia, in contrafacientes, promulgari juſſerit, prout in ipſa Motus proprii Cedula latius continetur, ad quam &c. Cumque anno 1608. ſimilis memoriæ Paulus V. pro tollendis præjudiciis, abuſibus, difficultatibus, & impedimentis, quæ circa præfatos Montes irrepſerant, Congregationem ſuper eiſdem Montibus cum diverſis facultatibus, Privilegiis, & auctoritatibus deputaverit, ac ſubinde varias proviſiones, Ordinationes, & Taxas, quas eadem Congregatio pro recta eorumdem Montium an negociorum, ſcripturarumque ab eis dependentium adminiſtratione, & gubernio anno 1615. edidit, alia Motus proprii Cedula confirmaverit, ac expreſſe ſervari juſſerit modo, & forma in eiſdem Cedulis contentis, ad quas relationem haberi volumus. Cumque anno 1671. omnes dictorum Montium Secretarias in unam a fel. record. Clemente X., etiam ſub aliis certis Regulis, & Ordinationibus redactas idem Pontifex Didaco Urſayæ Clerico Policaſtrenſi, ſua vita naturali durante, conceſſerit in alia Motus proprii Cedula, & Chirographo ab eodem Pontifice Clemente diebus 7., & 17. Septembris anni 1671. ſubſignatis, ad quæ pariter relationem haberi volumus. Nuper vero die 21. Junii 1688. proximi præteriti idem Didacus Urſaya Officium dictarum Secretariarum in manibus noſtris ſponte renunciaverit: Noſque Populi nobis commiſſi utilitati, ac publicæ commoditati omni ſtudio invigilantes, & conſiderantes unius perſonæ induſtriam tanto oneri fere imparem eſſe, quodque ſi in tali miniſterio plures aſſumerentur, major exinde utilitas publico commercio, & longe major in expediendis negociis facilitas reſultaret, quodque ita quoque indemnitati noſtræ Cameræ aptius conſuleretur, dum eveniente obitu unius Secretarii, poſſent alii æque idonei, & informati uſque ad novam Succeſſoris deputationem, illius vices ſupplere, abſque ullo publici ſervitii detrimento. Propterea dictam renonciationem admittentes Officium dictarum Secretariarum in quatuor æquales portiones diſtincte, & ſeparatim per quatuor perſonas diverſas exercendas, & adminiſtrandas diviſerimus, & ſeparaverimus modo, & forma, ac ex cauſis, & rationibus in Motus proprii Cedula manu noſtra deſuper ſubſignata plenius contentis, & expreſſis. Succeſſive autem ad dirimendos abuſus multoſque caſus noviter exortos declarandos injunxerimus Joſepho Renato Imperiali Theſaurario

Redactio Secretariorum omnium in unum Secretarium a Clem. X. facta.

Diviſio Secretariarum in quatuor Secretarias.

Committitur Theſaurario Montium directio.

rio noſtro, ut provide occurreret, quod Montes præfati, ac Scripturæ, & negocia ab eis dependentia omni debita fidelitate adminiſtrarentur, ac reſpective cuſtodirentur, pœnaſque ſuo arbitrio in contra facientes irrogaret, eidem ulterius committendo, ut ad removenda gravamina, quæ circa ſolutionem emolumentorum, ac mercedum tam Secretariis, quam aliis Officialibus eorumdem Montium debitorum congruas proviſiones, Taxas, & Ordinationes deſuper ſtatueret. Cumque idem Theſaurarius noſter, auditis pluribus, de præmiſſis informatis, matureque perpenſis Reformatione dicti Pauli V., atque etiam Chirographis Gregorii XV., Urbani VIII., & Clementis X. ſuper eiſdem Montibus diebus 3. Decembris 1622., 13. Januarii 1624., ac 12. Septembris 1671. reſpective ſignatis, necnon etiam Decretis a Congregatione ſuper eiſdem Montibus, deputata, occaſione plurium caſuum particularium emanatis, Bannimentis quoque, aliiſque Ordinationibus deſuper factis, & editis infraſcriptas Proviſiones, Ordinationes, & Taxas a Secretariis, & Proſecretariis, Depoſitariis, Computiſtis, aliiſque Officialibus, & Miniſtris, necnon etiam eorumdem Montium Proxenitis pariter ſervandas ſub certis pœnis proinde ſtatuerit, atque decreverit, prædictaque omnia ſubinde fuerint ab eadem Congregatione Montium ſedulo approbata, & confirmata.

§. 1. Nos itaque volentes, ut Ordinationes, & Taxæ, & Proviſiones prædictæ manu d. Joſephi Renati Theſaurarii noſtri ſub die 30. April. 1689. firmatæ, ac omnia, & ſingula in eis contenta, expreſſa, & demandata quæcumque tamquam de mandato, & voluntate noſtris geſta, ſuum plenarium ſortiri debeant effectum, ac ut ea, cæteraque in eis, ut ſupra contenta validiora, & firmiora ſubſiſtant, omnibuſque innoteſcant, & a cunctis Secretariis, & Proſecretariis, & aliis antedictis nunc, & pro tempore exiſtentibus perpetuo, & inviolabiliter ſerventur: Motu proprio, & ex certa ſcientia, deliberataque voluntate noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine de contentis in prædictis Proviſionibus, Ordinationibus, & Taxis ad plenum informati illarumque tenorem de verbo ad verbum præſentibus pro expreſſis, inſertis, & regiſtratis habentes, Proviſiones, Ordinationes, & Taxas ipſas, omniaque, & ſingula in eis contenta, expreſſa, & demandata quæcumque tenore præſentium confirmamus, & approbamus, ac illis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omnibus, & ſingulis tam juris, quam facti, & ſolemnitatum, quantumvis neceſſariarum ſubſtantialium, & formalium ex diſpoſitione quarumcumque Conſtitutionum Apoſtolicarum, forſan requiſitarum defectibus, ſi qui in præmiſſis intervenerint, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus omnino ſupplemus; eaſdemque Proviſiones, Ordinationes, declarationes, & Taxas reſpective publicari, & a quibuſcumque dictorum Montium tam vacabilium, quam non vacabilium, ſive ad Cameram noſtram, ſive ad Principes, Barones, Communitates, Univerſitates, Religiones, aut alias quaſvis perſonas quomodolibet ſpectantium Depoſitariis, Secretariis, Proſecretariis, Computiſtis, Procomputiſtis, Proxenitis, & aliis, ad quos ſpectat, & in futurum ſpectare poterit ſub pœnis in eiſdem Ordinationibus, & Taxis irrogatis, ac arbitrio dicti, & pro tempore noſtri, & Cameræ Apoſtolicæ Theſaurarii irrogandis, inconcuſſe, ac inviolabiliter obſervari, ac in ſingulis dictorum Depoſitariorum Banchis, Secretariorumque, & Computiſtarum, cæterorumque prædictorum Domibus impreſſas in loco publico, quo ab omnibus inſpici, legi, & intelligi poſſint affixas, retineri mandamus, & ita, & non aliter per eoſdem Montium Protectores, & alios quoſvis Judices Ordinarios, & extraordinarios, Commiſſarios, Delegatos, Subdelegatos, ac Curiæ Cauſarum Cameræ prædictæ, Sacrique Palatii Apoſtolici Auditores, necnon Cameram ipſam, illiuſque Camerarium, Theſaurarium, Decanum, Clericos, Præſidentes, & S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quavis auctoritate fungentes in quacumque inſtantia, ſublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere mandamus; irritumque, & inane quidquid ſuper his a quoquam ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, licet ad id non vocatis, neque auditis quibuſvis perſonis deſuper intereſſe habentibus, ſive habere prætendentibus, ac non obſtantibus omnibus, & ſingulis, quæ in eiſdem Ordinationibus, & Proviſionibus dictum fuit non obſtare, necnon quibuſvis prædictorum Montium erectionibus, & inſtitutionibus, ac illorum Collegiorum Statutis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis, minuſque regula Cancellariæ noſtræ de Jure quæſito non tollendo, neque ſtylis, conſuetudinibus, privilegiis, Indultis, facultatibus, Literiſque Apoſtolicis eiſdem Protectoribus, etiam Cardinalibus, ac dictis Montibus, eorumque, & cuilibet ipſorum Collegiis, & Montiſtis, Depoſitariis, cæteriſque aliis ſuperius nominatis quibuſcumque, etiam Motu proprio, & forſan conſiſtorialiter ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, etiam in vim contractus, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis in genere, vel in ſpecie per quoſvis prædeceſſores noſtros, & ſeu etiam per nos conceſſis, approbatis, confirmatis, & innovatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque: quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis expreſſa mentio facienda foret, eorum tenores hic pro expreſſis, & de verbo ad verbum regiſtratis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus. Decernentes inſuper hujus noſtri Motus proprii Cedulæ ſolam Signaturam noſtram ſufficere, abſque alia data, illique, & tranſumptis, ſeu exemplis ejus, etiam impreſſis manu alicujus Cameræ Apoſtolicæ Secretarii, & Cancellarii ſubſcriptis, ac ſigillo dicti Camerarii, ſeu Theſaurarii, vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, plenam fidem in Judicio, & extra, ac ubique Locorum adhiberi, regula quacumque, aliiſque contrariis non obſtantibus quibuſcumque. Che ſi rinnovino le Patenti in caſo di morte ciò devono oſſervare li Segretarj a tal'effetto.

Placet Motu proprio B.

Die Lunæ 6. Menſis Junii 1689. ſupraſcripta Cedula Motus proprii per Sanctiſſimum ſignata, in plena Camera Apoſtolica exhibita, & præſentata fuit, illaque commiſſa Illmo, & Rmo D. Laurentio Corſino ejuſdem Cameræ Clerico, modo SSmo D. N. Clementi Papæ XII. feliciter regnanti. Exhibitio, & admiſſio hujus Motus proprii.

Deinde

Digitized by Google

Deinde die 8. ejaſdem menſis, citato deſuper Illm̃o D. Petro Mathia Totto SSm̃i D. N. Papæ, & ipſius Cameræ Procuratore Fiſcali Generali, ad relationem ſupradicti Illm̃i, & Rm̃i D. Corſini admiſſa, & regiſtrata in libro quarto Signaturarum ejaſdem SSm̃i ſub folio 165.

Franciſcus Antomorus R.C. Secret.

P R O E M I O.

La Santità di Noſtro Signore Papa Innocenzo XI., che con Paterno affetto, e indefeſſa attenzione invigila all'indennità de'ſuoi Sudditi, e al Buon Governo Generale di tutte le coſe, avendo inteſo, che doppo la Riforma della ſan. mem. di Paolo V. fatta ſopra la materia de'Monti, e pubblicata li 4. Aprile 1615. dal Card. Serra, all'ora Pro-Teſoriere Generale, e doppo altre Coſtituzioni, ed Ordini in diverſi tempi emanati, ſiano nati degl'Abuſi in grave danno, e pregiudizio de'Montiſti, e di altre Perſone intereſſate in detti, ha però ordinato provvederſi, che nel pagamento dell'emolumenti, e mercedi dovute alli Segretarj, ed altri Offiziali di eſſi neſſuno ſia gravato, e che inoltre ſi rimedj a molte coſe, alle quali non vien provviſto dalla d. Riforma, e Coſtituzioni, e avendo dato il carico di tutto queſto negozio a Monſig. Illm̃o, e Rm̃o Giuſeppe Renato Imperiale Teſoriere Generale, con l'approvazione della Congregazione deputata ſopra li Monti, doppo eſſere ſtati dal medemo Monſignor Teſoriere chiamati, e ſentiti alcuni Segretarj, ed altre perſone informate, conſiderata la detta Riforma di Paolo V., ed il Chirografo di Gregorio XV. in data delli 3. Decembre 1622., il Chirografo di Urbano VIII. delli 13. Gennaro 1624., il Chirografo di Clemente X. in data delli 12. Settembre 1671. inſerito nell'Iſtromento della Segretaria Generale de'Monti, rogato per gl'atti dell'Antomoro Segretario, e Cancelliere della Rev. Camera a dì 15. di detto meſe, li Decreti della medeſima Congregazione fatti in contigenza de'caſi particolari, e altri ordini, e Bandi pubblicati ſopra tal materia, e dopo di eſſere ſtate trattate, e diſcuſſe tutte le coſe maturamente in alcune Congregazioni particolari tenute ſpecialmente per detto effetto ſi ſono fatti, ſtabiliti, e concluſi gl'Ordini, Provviſioni, e Taſſe, che ſeguono, quali eſſendo ſtati approvati dalla Congregazione de'Monti, ſi doveranno oſſervare in avvenire inviolabilmente dalli Segretarj, Pro-Segretarj, Computiſti, ed altri Offiziali, Miniſtri, e Senſali di tutti li Monti di Roma ſotto l'infraſcritte pene.

C A P. I.

Che ſi rinovino le Patenti in caſo di morte, e ciò devono oſſervare li Segretarj a tal'effetto.

E prima per rimediare, e ſchivare tutti gl'errori, che potrebbero ſeguire, e commetterſi, ſe in caſo di morte delli Montiſti, in perſona de'quali cantano li luoghi de'Monti, e ſono ſpedite le Patenti, non ſi rinovaſſero dette Patenti, ſi ſtabiliſce, decreta, ed ordina, che ſuccedendo detti caſi di morte, gl'Eredi, e Succeſſori del Defonto ſiano tenuti, ed obbligati omninamente rinovare le dette Patenti, e che a tale obbligo ſiano ſottopoſti tutti, e ſingoli Eredi, di modo, che venendo a notizia de'Segretarj la morte di qualche Montiſta, e non eſſendoſi dall'Erede fatta la traſlazione de'Monti Ereditarj, ſia lecito a medemi con la giuſtificazione della morte impedirgli l'eſazione de' frutti; ſi dichiara però, che per la remozione di tal impedimento, non poſſono pretendere coſa alcuna, nè meno il giulio dell'ordine, e in caſo, che li Depoſitarj pagaſſero, non oſtante tal'impedimento, ſiano tenuti ſodisfare del proprio a Segretarj tutti quelli emolumenti, che doverebbero conſeguire dall'Erede, per la traſlazione in conformità della preſente Taſſa; e li Segretarj, e Proſegretarj debbano all'incontro ſpedirgli le Patenti, e dargliele rinovate, con farſi però prima conſegnare copia autentica delli Teſtamenti, e Depoſizioni fatte dalli Defonti, e avuta diligente, ed eſquiſita conſiderazione alli detti Teſtamenti, e Diſpoſizioni, e a tutte le condizioni, e vincoli appoſti in eſſi, e non eſſendovi teſtamento, ne Diſpoſizione alcuna alle ſedi, e ſcritture, che da'detti Eredi per verificare, e giuſtificare le loro ſucceſſioni, ſe gli preſenteranno. Con avvertire anco, che ſiano ſofficienti, ciò s'intenda mentre non preceda Decreto di Giudice competente di Roma, ma eſſendovi Decreto di Giudice, ſi eſeguiſcano li detti Decreti, e li mandati, ed Ordini, che per vigore di eſſi forſe ſi ſpediranno, con avvertire però, che non eſſendo detti mandati, ed Ordini di Monſignor Teſoriere Generale pro tempore, abbiano l'*Exequatur* del medemo Monſignor Teſoriere, nè in materia de i luoghi de'Monti, potranno li Segretarj, o Pro Segretarj dare eſecuzione a' mandati di qualſivoglia altro Giudice, ſenza l'*Exequatur* ſudetto di Monſignor Teſoriere, e in dette Patenti rinovate debbano li Segretarj, e Pro-Segretarj ſudetti mettere, ed inſerire, prima per extenſum tutti li vincoli, e condizioni, che ſi trovaranno eſſere nelle Patenti ſpedite in teſta del morto, e poi fare anco menzione degl'altri, che ſaranno nelli Teſtamenti, Diſpoſizioni, Decreti, e mandati ſudetti, ſecondo il loro tenore, e ricevute, che averanno le giuſtificazioni neceſſarie, dovranno ſpedirgli le Patenti in termine di giorni quindici, ſotto l'infraſcritte pene.

C A P. II.

Taſſa degl'Emolumenti di d. Rinovazione nelli Figliuoli, ed altri deſcendenti per retta linea.

Per la quale rinovazione, facendoſi a favore de'figlioli, Nipoti, ed altri deſcendenti per retta linea del Defonto: ſi ſtatuiſce Decreta, ed ordina, che non ſi debba far pagare, nè riſcuotere coſa alcuna, nè per il giulio de'ſenſali, nè per il giulio del Collegio, nè per il giulio del Regentato, nè per li Computiſti, o Procomputiſti, nè meno per il giulio applicato all'Archiconfraternita della Pietà de'Carcerati, nè li due giulj dell'abbondanza, nè li quattro giulj della menſa di Policaſtro riſpetto al Monte Fede. E quanto alli Segretarj, e Pro-Segretarj poſſino pigliare per qualſivoglia Patente un giulio per la carta, laccio, cera, e caſſetta con proibirſegli eſpreſſamente, che ſenza la ſudetta caſſetta non poſſino conſegnare le Patenti, e conſegnandoſi non ſiano obbligati li Montiſti pagare il detto giulio, e ſiano ancor ſottopoſti ad altre pene ad arbitrio di Monſignor Teſoriere, ed oltre il ſudetto giulio non poſſono avere, riſcuotere, nè pigliare per le loro mercedi più dell'infraſcritte ſomme.

Sino a tre luoghi incluſive tre giulj.

Sino a ſei luoghi incluſive quattro giulj.

Sino a dieci luoghi incluſ. e ſei giulj.

Per dieci luoghi, ſino a venti incluſive otto giulj.

Per dieci luoghi ſino a venti incluſive otto giulj.

Da venti ſino a qualſivoglia ſomma, e quantita de' Luoghi un ſcudo, e non più.

Nè queſta Taſſa poſſa in alcun modo alterarſi, o accreſcerſi ſotto preteſto, che li luoghi de' Monti ſiano parte vincolati e parte liberi, overo ſoggetti a diverſi vincoli; ma li Segretarj e Proſegretarj debbano fare un conto ſolo per ogni ſpecie di Monte.

Dichiarandoſi, che la ſudetta Taſſa devaſi inviolabilmente oſſervare nelle traslazioni, che ſi fanno negli Figliuoli o altri Deſcendenti per retta linea per cauſa legittima di legato, o per qualſivoglia altro titolo, ancorchè particolare, e ancora nelle rinnvazioni in virtù di donazione, o altro titolo ſingolare per contratto anco *inter vivos*, purchè l'effetto di eſſo ſia conferito doppo la morte del Padre, o di altro aſcendente.

E riſpetto alle Doti, quando l'aſſegna ſi facci dal Padre alle Figliuole, dovrà parimente eſigerſi ſolamente la ſudetta Taſſa, purchè la traſlazione non ſi faccia in perſona del Marito, nel qual caſo potranno eſigere la Taſſa, come ſe ſeguiſſe a favore di Eſtraneo, e come ſi diſpone nel *Capitolo V.*

Similmente ſi dichiara, che dovendoſi fare rinovazione a favore de' Figliuoli, ed altri deſcendenti per retta linea, come ſopra, ſe li detti Figliuoli, o altri deſcendenti ſaranno più perſone, li Segretarj, o Pro-Segretarj ſenza loro richieſta non poſſano ſpedire, che una ſol Patente a favore di tutti.

Inoltre ſi dichiara, che rimanendo li Monti per diſpoſizione del Teſtatore ſotto nome dell' iſteſſo Teſtatore, o facendoſi la traslazione, o rinovazione a favore, o ſotto nome di Primogenitura, e non di Figliuolo Primogenito ſpecialmente) overo ſotto nome di Eredità, fideicommiſſo, o altro nome perpetuo, benchè li Succeſſori foſſero figli, o altri Deſcendenti, in queſti caſi li Segretarj potranno eſiggere intieramente alla ragione delle traslazioni, e rinovazioai delli Eſtranei, come ſi diſpone al *Capitolo V.*

C A P. III.

Taſſa per le rinovazioni negli Anteceденti, e ne' Traſverſali in primo grado.

E non eſſendo li Eredi deſcendenti per retta linea, ma Madre, e Padre, o altri aſcendenti di qualſivoglia grado, ovvero traſverſali di primo grado, cioè Fratelli, o Sorelle, ancorchè uterini, ovvero *Ex latere Patris*, concede, che li detti Segretarj, o Proſegretarj poſſino nelli ſudetti caſi pigliare e riſcuotere per la loro porzione il doppio della ſopradetta Taſſa, come ſopra ſtabilita nelle rinovazioni ne' Deſcendenti, e inoltre il giulio per l'Archiconfraternità della Pietà de' Carcerati, e li due giulj dell'abbondanza per ciaſchedun luogo.

E perchè puol ſuccedere, che eſſendo ſtati trasferiti li Luoghi de' Monti in un Deſcendente erede gravato, per la morte del quale deveſi fare la rinovazione in un Figliuolo del Defonto, chiamato al fideicommiſſo paterno, ſi dichiara, che in queſti, ed altri caſi ſimili per riguardare la Taſſa dovuta per la traslazione, ſi attenda il grado dell'ultimo Defonto, dalla perſona del quale li luoghi di Monti devono trasferirſi.

C A P. IV.

Taſſa per le Patenti Vincolate.

E tutto ciò s'intenda, quando nelle Patenti, o vecchie, o da rinovarſi non vi ſiano vincoli, nè condizioni di ſorte alcuna, ma eſſendovi, e dovendoſi far menzione di eſſi, ſi concede, che li detti Segretarii, e Pro-Segretarj poſſino pigliare, e riſcuotere un giulio di più ſolamente per ciaſcheduna Patente, per ragione del vincolo, nè poſſono prendere di vantaggio, ancorchè foſſero piu vincoli, e la Patente conteneſſe qualſivoglia quantità di Monti, oſſervando ſempre nel reſto le ſudette Taſſe, nel modo, che ſi e detto di ſopra, e ſenza, che ſi poſſino moltiplicare in conto, nè modo, nè maniera alcuna.

C A P. V.

Taſſa di rinovazione ne' traſverſali oltre il primo grado, ed in tutti gl'eſtranei.

E ſe gl'Eredi ſaranno oltre il primo grado de' traſverſali, ovvero eſtranei potranno li Segretarj, e Pro Segretarj de Monti, tanto Camerali, quanto Communità, e di Religione eſigere ſecondo la Taſſa a ragione delle raſſegne, delle quali, ſi parla nel *Cap.V.*, eccetto però il giulio detto de' Senſali.

E trattandoſi de' Monti Baronali, dovrà oſſervarſi la Taſſa di ſopra ſtabilita nel *Cap.III.* dell'Aſcendenti, e Traſverſali di primo grado,

C A P. VI.

Taſſa di rinovazione per cauſa di legato.

E le ſudette Taſſe, e Regole fatte nelli caſi delle ſucceſſioni, dovranno inviolabilmente ancora oſſervarſi nelle traslazioni da farſi per cauſa di legati, di modo tale, che ne' legati ſimilmente ſi oſſervi la perſona del Teſtatore, cioè ſe ſia Aſcendente, o Deſcendente, o Traſverſale, o Eſtraneo, e in tutto, e per tutto, come ſi è detto di ſopra.

Dichiarandoſi, che nelli legati che ſi faranno ſopra ſpecie certa de' Monti, o vero de' luoghi de' Monti in genere, ma da Teſtatore, che abbia una ſola ſpecie de' Monti, li Segretarii, o Proſegretarii non potranno eſigere, che una ſola traſlazione direttamente dalla perſona del Teſtatore, in quella del Legatario, ma ſe ſi tratterà di legato fatto de' Luoghi de' Mon i in genere, ed il Teſtatore averà diverſe ſpecie de' Monti, cioè di diverſa erezione, benchè ſiano dell'iſteſſo valore, in tal caſo doveranno farſi, ed eſigerſi l'emolumenti per due traſlazioni, cioè la prima da farſi in perſona dell'Erede, e la ſeconda dall' Erede nella perſona del Legatario.

C A P. VII.

Dichiarazione intorno alle dette rinovazioni.

Si dichiara, che morendo alcuno, che aveſſe Luoghi de' Monti in perſona d'altri a ſua diſpoſizione, e che quelli in perſona, de' quali foſsero detti Luoghi, o per teſtamento, o in qualſivoglia altro modo, gli ſuccedeſsero, o reſtaſsero Eredi, in tal caſo li detti Eredi, e ſucceſſori per eſser la detta riſerva ſvanita, non ſiano obbligati, nè tenuti, nè poſſino eſſere aſtretti a rinovare dette Patenti, ma gli baſtino; e ſuffraghino in detto modo, e li Luoghi reſtino, e corrino in perſona loro liberamente, e ſenza riſerva alcuna, mentre però li Defonti Reſervatarii di detta diſpoſizione, non abbiano fatto teſtamento, o in quella abbino ſottopoſti li detti Luoghi a vin-

a vincoli, o fideicommiſsi, o altre diſpoſizioni, nel qual caſo, acciochè li detti Segretarii, o Pro-Segretarj, ed altri poſsino ſempre avere notizia di detti vincoli, o fideicommiſſi, e diſpoſizioni baſterà, che faccino menzione di quelli a tergo delle dette Patenti, ed in margine del Libro, dove ſaranno regiſtrate, e per detta nota, ed attergazione non poſſino pigliare, nè riſcuotere nelli caſi ſudetti più delle infraſcritte ſomme reſpettivamente, cioè ne' caſi de' Deſcendenti poſſino li detti Segretarii riſcuotere la medema taſſa detta di ſopra nelle rinovazioni de' Deſcendenti, e ne' caſi di Aſcendenti traſverſali di qualſivoglia grado, o vero eſtranei il doppio della ſudetta Taſſa.

C A P. VIII.

Taſſa per le fedi, che ſi dãno a' Montiſti.

Inoltre occorrendo, che alcun Montiſta *pro tempore*, tanto dei Monti ſpettanti alla Camera Apoſtolica, alle Comunità, Duchi, Baroni, o altre perſone particolari per qualche ſuo intereſſe domandaſſe, e faceſſe iſtanza di aver fede delli Luoghi de' Monti, che averà alla giornata, ſi ordina, e comanda, che li Segretarj, o Pro-Segretarj di ciaſcheduno delli ſudetti Monti ſiano tenuti, ed obbligati dargli la detta fede ſottoſcritta da eſſi per *extenſum* nel modo, e forma, e con le condizioni, che ſi troveranno eſpreſſe nelle Patenti, e loro Regiſtro in tutto, e per tutto, e per detta fede eſſendo li Monti liberi, e d'una iſteſſa ſpecie, e qualità, non poſſino li Segretarj, o Pro-Segretarj ſudetti ſotto le pene, che ſi eſprimeranno più a baſſo domandare, pigliare, e riſcuotere più di due giulj, ed eſſendo partite diverſe, o dell'iſteſſo, o d'altri Monti differenti, e per queſto biſognando far fedi diſtinte, non poſſino pigliare più d'un giulio ſimile per qualſivoglia altra conteneſſero, ed abbracciaſſero più, e più Luoghi per ciaſceduna di eſſe, ed eſſendo li Luoghi, de' quali ſi darà fede vincolati, non poſſino li medemi Segretarj, o Pro-Segretarj pigliare, nè riſcuotere più di tre giulj per qualunque fede, che daranno ſottoſcritta da loro, come ſopra, *etiam*, che la Scrittura foſſe eccelſiva, e lunghiſſima, e conteneſſe più vincoli, e Luoghi eſpreſſi nella ſudetta fede, o fedi aſcendeſſero a qualſivoglia ſomma, quantità come s'è detto di ſopra, ed eſſendo partite diverſe vincolate, e per queſto biſognando far fedi diſtinte, non poſſino eſigere più d'un giulio per partita e fede, come s'è diſpoſto dalli Luoghi de' Monti liberi, non dovendoſi (eſſendo diverſe fedi) conſiderar differenza tra Luoghi de' Monti liberi, e vincolati.

C A P. IX.

Che dd. Fedi ſi diano a chi le vorrà, e loro emolumẽto.

E perchè anco puole facilmente accadere, che li Creditori, o vero Parenti d'alcun Montiſta, o altre Perſone particolari per qualche loro fine, e riſpetto abbiano di biſogno d'aver fede delli Luoghi de' Monti, che tiene, e poſſiede il Montiſta, con il quale hanno intereſſe, e che però faccino iſtanza d'aver detta fede, s'ordina, e comanda, che anche in queſto caſo ſiano li detti Segretarj, o Pro-Segretarj tenuti, ed obbligati dar la detta fede a chi la domandarà per *extenſum*, e con le condizioni, e nel modo, e forma, che ſi è ordinato di ſopra, e per la detta fede, non poſſino li Segretarj pigliare, ricevere, e riſcuotere più di tre giulj indiſtintamente per ogni Monte, ogni volta, che ſia una partita ſola, ed eſſendo più partite, poſſino eſigere un giulio di più per ogni partita, e ciò s'intenda, ancorchè li Luoghi foſſero vincolati, e le fedi conteneſſero più, e diverſi Luoghi, e la Scrittura foſſe eccesſiva fuor di modo, come s'è detto di ſopra.

C A P. X.

Taſſa per gl'obblighi, e caſſazione de' meden.i di nihil tranſeat, Inibizione, ed altro.

E per togliere via, e provvedere tutti gl'oſtacoli, ed impedimenti, che potrebbero naſcere in evento, che alcun Montiſta, o Creditore di detti Monti voleſſe per qualche riſpetto, e per qualſivoglia cauſa obbligare, ed ipotecare li ſuoi Luoghi a favore de' Creditori, o altre Perſone in qualſivoglia modo, o vero ſottoporli a vincoli e condizioni, s'ordina, comanda, che li Segretarj, o Pro-Segretarj, havuto prima diligente, ed eſquiſita conſiderazione in veder ſe li Luoghi, che ſi vogliono obbligare ſiano liberi, e capaci d'obblighi, e vincoli, o altre condizioni, e ritrovatili tali, ſi debbano alla preſenza de' Teſtimonj conforme al ſolito, rogare di detti obblighi, ipoteche, o ſuppoſizioni, con fare anco nota di quelle a tergo delle Patenti, ed in margine del Libro del Regiſtro di eſſe, e nelli loro Brogliardi, acciò ſempre tanto da eſſi, quanto dalli loro ſucceſſori, ſe ne poſſi aver notizia, per ſchivare tutti gl'errori, che potrebbero dopo commettere, ſe detti Luoghi ſi reſignaſſero, e per mercede di detto Rogito, e nota non poſſino pigliare, nè farſi pagare più dell' infraſcritte ſomme, cioè.

Per un Luogo ſino a tre incluſive due giulj.

Per tre Luoghi ſino a ſei incluſive tre giulj.

Per ſei Luoghi ſino a dieci incluſive cinque giulj.

Per dieci Luoghi ſino a venti incluſive otto giulj.

Per venti Luoghi ſino a qualſivoglia ſomma, e quantità un ſcudo ſolamente, e non più.

E la medema Taſſa s'oſſervi nelle caſſazioni, ed annullazioni di detti obblighi, di vincoli, ipoteche, caſſazioni di Moltiplichi, nelle Caſſazioni delle riſerve dei frutti, nelle Caſſazioni dei Fideicommiſsi per cauſa di legittima, o Trebellianica, da farſi ſempre di conſenſo eſpreſſo di tutti quelli, che averanno intereſſe, o d'Ordine, e mandato di Giudice competente con l'*Exequatur* di Monſignor Teſoriere Generale *pro tempore*.

Si proibiſce però alli Segretarj, e Pro-Segretarj, che non poſſino eſigere coſa alcuna per annotazione d'eſecuzione, che con mandati dei Giudici, ed *Exequatur* di Monſig. Teſoriere, o con mandati di Monſig. Teſoriere ſi faceſſe ſopra dei Luoghi de' Monti, nè per appoſizione di *nihil tranſeat*, Inibizioni, o Sequeſtri, nè per la Caſſazione de' medeſimi ſe ſaranno temporanei, e limitati, e ſe li Luoghi de' Monti ſi venderanno, o trasferiranno doppo ſpirato il tempo prefiſſo nelli ſudetti *nihil tranſeat*, o ſequeſtri, ed Inibizioni.

Si dichiara ancora, che li *nihil tranſeat*, Sequeſtri, ed Inibizioni, le quali ſi concedono ſenza citazione di parte, ſe in eſſi non ſarà ſpecificato da Monſig. Teſoriere il tempo, s'intendano doverſi oſſervare per un meſe ſolamente,

e ſpirato detto meſe non deveranno attenderſi.

Si concede alli detti Segretarj, che per appoſizione delle riſerve de'frutti da farſi a favore di qualſivoglia perſona, tanto perpetue, quanto ad tempus, poſſano eſiggere a ragione di un giulio per luogo, eccettuato però quando li Riſervatarii foſſero ſemplicemente Tutori, Curatori, Eſecutori Teſtamentarj, o Amminiſtratori di maniera, che la riſerva non reſti a proprio commodo delli Reſervatarj, nel qual caſo doverà conſiderarſi, come ſemplice vincolo.

Si dichiara però per quello riguarda la detta Riſerva de'frutti, che quando quella ſiegue in vigore di Teſtamento, o di contratto unitamente, nell'atto della traslazione, o Raſſegna, in queſto caſo non poſſano pretendere coſa alcuna di più dell'emolumento dovuto per la traslazione, o Raſſegna.

CAP. XI.

Si dichiara eſpreſſamente, che le ſudette Taſſe non ſi poſſano alterare nè moltiplicare in maniera alcuna, ma s'intendino ſempre incluſivamente in tutti li caſi ſudetti nel modo, che ſi è eſpreſſo, e ordinato nelli Capitoli precedenti nè poſſino moltiplicarſi li conti nella medeſima ſpecie de'Monti, ancorchè le caſſazioni ſi faceſſero di vincoli diverſi.

CAP. XII.

E per provveder anco, che li Miniſtri di detti Monti non ſiano gravati, così nella produzione, e reſtituzione di Scritture, e Cedole di ſopravivenze, che appreſſo detti Segretarj, ſi producono, come nel e recognizioni di d. Scritture, o Fedi di Procura, o Bollettini, che danno con atteſtare, che uno ſia Procuratore, e altre coſe ſimili, ſi è ſtabilita, e fatta l'infraſcritta Taſſa, da oſſervarſi inviolabilmente dalli Segretarj, e Pro-Segretarj di tutti li ſudetti Monti.

E prima per produzione de' Teſtamenti, Codicilli, Fidecommiſſi, Cedole Bancarie, Cedole di Sopravivenze, Mandati, ed Ordini di Giudici, e qualſivoglia altre Scritture di qualſivoglia ſorte, non poſſino li detti Segretarj, e Pro-Segretarj pigliare, e riſcotere coſa alcuna.

Per la reſtituzione di ciaſcheduna di dette Scritture con laſciarne copia collazionata, non eſſendo la copia della Scrittura eceſſiva di modo, che non paſſi due carte, poſſino li medeſimi Segretarj, e Pro Segretarj per detta copia riſcuotere due giulj, ed eſſendo la Scrittura da due carte in su, poſſino pigliare, e riſcuotere li detti due giulj, ed un groſſo ſolamente, e non più per ciaſcheduna di quelle carte, che eccederà il numero di due, e le facciate devono eſſere ſecondo la Taſſa, e forma ſtabilita dalla S.M. di Paolo V. nella Riforma de'Tribunali nel §. 20. *tit. de Regiſtris, extractibus, & exemplis, ſeu copiis*.

Per ciaſcheduna Fede di Procura, o Ordine, o altra atteſtazione per pagar frutti, o che alcuno ſia Erede, e coſe ſimili un giulio, ed eſſendo la Scrittura più di due carte, poſſino pigliare, e riſcotere un groſſo per carta ſolamente, e non più come ſi è detto di ſopra &c.

Per ricognizione de'Teſtamenti, Procure, Cedole di Sopravivenze, ed altre Scritture di qualunque ſorte, ancorchè foſſero Teſtimonj a riconoſcerle, un giulio per ciaſchedun pezzo ſolamente.

Avvertano però, che ſe ſaranno Scritture prodotte in una produzione ſola, e per l'iſteſſa cauſa, non poſſino riſcuotere per detta ricognizione più di due giulj, ancorchè le Scritture foſſero più, e diverſi pezzi, e ſi riconoſceſſero da più Teſtamenti.

CAP. XIII.

Avvertimenti a' Segretarj nell' ammettere le raſſegne in genere ed in ſpezie di Donne, e minori.

Di più per rimediare alle liti, a confuſioni, che per li tempi paſſati ſono ben ſpeſſo accadute per colpa, e negligenza d'alcuni Segretarj, che hanno ammeſſe le raſſegne de'Monti ſenza veder le Patenti, e ſenza aggiuſtare, e accomodare li Regiſtri, e Scritture, e attendere, e conſiderare, ſe li luoghi ſi potevano raſſegnare, o no; ſi ordina, e commanda eſpreſſamente, che per l'avvenire tutti li Segretarj, e Pro-Segretarj ſudetti nell'atto delle raſſegne da farſi, ſiano tenuti, e obbligati, prima di accettare le raſſegne, farſi moſtrare, e vedere le Patenti ſpedite, per le quali coſti, e appariſca il credito di quel tale, che vorrà raſſegnare, e avvertire con diligenza, che li luoghi de'Monti da venderſi, e raſſegnarſi in qualunque modo, ſi poſſino raſſegnare liberamente, e li raſſegnanti, o ſiano Principali, o Procuratori abbino tutti li requiſiti neceſſarj, ed eſſendo li luoghi riſervati alla diſpoſizione di alcuno, ovvero obbligati per qualche evizione, o per dote, o per altro, non poſſino li detti Segretarj, e Pro Segretarj ammettere, ricevere, o rogarſi di dette raſſegne in conto, modo, o maniera alcuna ſotto qualſivoglia preteſto, colore, e cauſa, ſe prima non averanno il conſenſo del Reſervatario di detta diſpoſizone, eſſendo li luoghi affetti della diſpoſizione d'alcuno, e nel reſto ſe non averanno il conſenſo di tutte le parti intereſſate in qualunque modo, ovvero Mandato, ed ordine ſufficiente di Giudice competente con l'*Exequatur* di Monſignor Teſoriere, ovvero con Mandato del medeſimo Monſignor Teſoriere.

Nè poſſino li Segretarj, e Pro Segretarj ammettere raſſegna libera di luoghi ſoggetti alla Clauſula *Dummodo t' eſſeſſio &c.*, o d'altro vincolo, che aveſſero ſenza Mandato di Monſignor Teſoriere, o di altro Giudice competente con l'*Exequatur* del medeſimo Monſignor Teſoriere.

Si ordina ancora eſpreſſamente a'Segretarj, e Pro Segretarj, che non poſſino da ſe ſteſſi ammettere, o ricevere raſſegne, o attergazione di luoghi de'Monti, ſpettante a Donne, o Minori, ſe non per quei luoghi de'Monti, che le Donne, o Minori aveſſero comprati con loro proprj denari, coſtandone dalli Rogiti delle raſſegne fatte a loro favore, ma per altri luoghi de'Monti, che aveſſero le Donne, o Minori, non poſſino ammettere loro raſſegna, nè diſpoſizione alcuna, ſe non con legittimo Mandato di Procura fatto con le ſolennità neceſſarie, ovvero con Mandato di Monſig. Teſoriere, o d'altri Giudici Ordinarj con l'*Exequatur* del medeſimo Monſig. Teſoriere.

CAP.

C A P. XIV.

Diligenze da oſſervarſi da' Segretarj nelle raſsegne, eſtrazioni, ed eſtinzioni de' Monti.

In ciaſcheduno di detti caſi vendendoſi tutti li luoghi contenuti nelle Pateoti di raſſegnarſi come ſopra, li detti Segretarj, e Pro-Segretarj debbano tenerle appreſſo di loro, e cuſtodirle in una filza, quale ſi ordina, e comanda, che per detto effetto debbano contiouamente tenere, e non raſſegnandoſi tutti i luoghi debbano notare a tergo delle medeſime Patenti, o in piedi eſſe il numero delli luoghi raſſegnati, con il giorno della raſſegna, per evitare tutti gl'errori, che nelle ſuſſeguenti raſſegne ſi potrebbero commettère, e detta nota ſi facci anche nel Brogliardo, e nel libro del Regiſtro in margine della Patente, li luoghi della quale ſi raſſegnaranno, con fare anche menzione delli conſenſi, Ordini, e Mandati ſudetti, caſo che v'intervenghino, e tutte le ſudette diligenze ſiano anche tenuti fare, ed eſeguire li Segretarj nell'Eſtrazioni, ed eſtinzioni de'Luoghi de' Monti, affinchè in tutti li caſi le coſe vadino, e paſſino per li ſuoi ordini, e nel modo, che devono.

C A P. X V.

Taſſa per le raſsegne.

Nelle vendite de Monti di qualſivoglia ſorte tanto Camerali, quanto Baronali, Communità, e Religione, & altri Monti di Roma, si vacabili, eccettuati il Monte Fede, ed il Monte Novennale, li Segretarj, e Pro Segretarj eſiggano a ragione di giulj oove per ciaſchedun luogo, che ſi raſſegna, o vende, cioè.

Due giulj per ſua rata.

Un giulio per l'Archiconfraternita de'Carcerati.

Un giulio per il Computiſta del Monte.

Due giulj dell'Abbondanza.

Il giulio del Regentato.

Il giulio del Collegio.

Il giulio detto de'Senſali.

Et inoltre i Segretarj poſſino eſiggere un giulio per la carta, laccio, carta, e caſſetta per ciaſcheduna Patente, e non per ciaſchedun luogo.

In oltre poſſano eſiggere un altro giulio per ciaſcheduna Pateote in caſo, che vi ſia alcun vincolo.

Nelle Raſſegne del Monte Fede.

Detti Segretarj potranno eſiggere giulj dodici per ciaſchedun luogo.

E ſono giulj quattro per ſua rata con li Peſi del Computiſta, ed altri.

Un giulio per la Pietà de'Carcerati.

Due giulj per l'abbondanza, come ſopra.

Quattro giulj detti della Menſa di Pollicaſtro.

E più potranno eſiggere due giulj per ciaſcheduna Patente vincolata, ed uno per ciaſcheduna Patente libera, come ſopra.

Nelle Raſſegne del Monte Novennale.

Potranno eſiggere alla raggione di giulj dieci per ciaſchedun luogo, cioè.

Giulj tre, e mezzo per ſua rata.

Il giulio del Computiſta.

Li due giulj dell'Abbondanza.

Il giulio de'Senſali.

Il giulio della Pietà de'Carcerati.

Mezzo giulio per il Collegio.

Un giulio del Regentato.

E più potranno eſiggere due giulj per ciaſcheduna Patente vincolata, ed uno per ciaſcheduna Patente libera, come ſopra, nè poſſano eſiggere coſa alcuna di vantaggio, oltre le ſudette Taſſe per cauſa di eccellività di Scrittura, o perchè li vincoli ſiano molti, o per qualſivoglia altro preteſto.

Nelle raſſegne, o vendite, traslazioni, che ſi fanno in ſodisfazione de'Debiti, Legati, Doti, in caſo di retroceſſione, deliberazione, o altri contratti, ne'quali non è intervenuta opera di Senſale, non deve eſiggerſi la Gabella del giulio detto de'Senſali.

C A P. XVI.

Dichiarazione della ſud. Taſſa.

Si dichiara, che nelle traslazioni, che ſi fanno dal Padre nelli Figliuoli in virtù di donazione, per cauſa di Dote, e per qualſivoglia titolo ſingolare, ancorchè per contratto *inter vivos*, non poſſino li Segretarj eſigger ſecondo la Taſſa del Capitolo precedente, ma ſolamente alla raggione, che ſi è detto *de Patre in Filium* nel *Cap.2.*, con le dichiarazioni ivi eſpreſſe.

Di più in ordine alle Doti, ſi dichiara, che venendo il caſo della rinovazione de'Monti Dotali da farſi a favore della Moglie per la morte del Marito, in tal caſo, ſe li luoghi de'Monti erano ſtati aſſegnati al Marito per fondo dotale, la Donna non debba pagare, ſe non alla ragione di caſſazione di vincoli, e ſecondo la Taſſa eſpreſſa nel *Cap.10.*, ed all'incontro ſe la Dote ſarà ſtata data ſtimata, li Segretarj potranno eſiggere intieramente alla ragione detta di ſopra nel Cap. antecedente al §. fin., dove ſi parla delle raſſegne, nelle quali ſi eccettua ſolamente il giulio del Senſale.

Così ancora ſi dichiara, che facendoſi diviſione trà Fratelli de'luoghi de' Monti ereditarj del Padre doppo ſeguita la rinnovazione delle Patenti del Padre nelli medeſimi, li Segretarj non poſſano eſiggere emolumento alcuno.

Mà ſe per contratto tra medeſimi Fratelli da uno di eſſi ſi faceſſe aſſegnazione all'altro di porzione maggiore di quella, che gli foſſe pervenuta per eredità, in queſto caſo ſolamente per quella rata, che ſi aſſegna di più della porzione ereditaria, poſſano eſiggere intieramente, cioè alla ragione, che ſi è detta di ſopra nel Capit. antecedente dove ſi parla delle Raſſegne, ſenza l'intervento del Senſale, e per la porzione ereditaria poſſano ſolamente eſiggere a ragione di caſſazioni *de vincolo*, e ſecondo la Taſſa ſtabilita nel *Cap. X.*

C A P. XVII.

Ordini circa li duplicati delle Patenti, e circa la reſtituzione del prezzo nell'eſtrazioni.

Occorendo, che alcun Montiſta tanto de' Monti vacabili, quanto non vacabili aveſſe perduto, e ſmarrito le ſue Patenti, e per averle appreſſo di ſe ne voleſse un duplicato, ovvero voleſse raſsegnare li ſuoi luoghi, o pure perchè gli foſſero ſtati eſtratti, voleſse il prezzo di eſſi, ſi ordina, e comanda, che trovandoſi d. Montiſta aſsere Creditore nelli libri del Regiſtro, e liſte del Monte, li luoghi del quale, o vorrà raſſegna-

Digitized by Google

ſegnare, o ſaranno ſtati eſtratti, o per li quali ſarà iſtanza del Duplicato, ſe gli debba (cioè volendo lui il Duplicato) dare, eſpedire per *extenſum*, e nel modo, e forma, che ſi ritrovaranno le Patenti regiſtrate nel libro del Regiſtro, con la ſottoſcrizione di Monſig. Teſoriere, e del Segretario, e fare io principio delle Patenti in lettere Majuſcole *Duplicatum expeditum die tali*, e in detto caſo, avendo il ſudetto Montiſta venduto prima alcuno de'luoghi contenuti nelle Patenti, il Duplicato delle quali ſi domandarà, ovvero eſſendo alcuno di detti luoghi ſtato eſtratto, debbano li detti Segretarj, e Pro Segretarj farne menzione in piedi, o a tergo di dette Patenti Duplicate, che daranno per poterne aver ſempre notizia, e ſchivare tutti gl'errori, che doppo potrebbero ſuccedere, e volendo il detto Montiſta raſſegnare, ſe gli debba ammettere la raſſegna nel modo però, e con attendere tutte le circoſtanze eſpreſſe di ſopra, ed eſſendo eſtratto, ſe gli faccia conſegnare il prezzo delli luoghi eſtratti, ſecondo l'Eſtrazioni ſeguite, e qualità de'luoghi eſtratti, cioè eſſendo liberi liberamente, e dovendoſi rinveſtire per inveſtire nel modo, e forma, e con le condizioni eſpreſſe nelle dette Patenti, e loro Regiſtro, e non altrimenti, dando però prima in ciaſcheduno dell'iſteſſo Mouttiſta, o Montiſti in conformità, e ſecondo la forma della Coſtituzione di Clemente VIII., ſicurtà idonea di pagare, e reſtituire il prezzo de' luoghi da raſſegnarſi, o eſpreſſi in detto Duplicato, e da conſegnarſeli reſpettivamente ſe ſarà eſtratto ad ogni Mandato, o Ordine, etiam eſtragiudiziale di Monſig. Teſoriere, o di altro Giudice competente, e tal ſicurtà doverà darſi per gl'atti di Giudice competente, con ſpedirne doppo detta ſicurtà Mandato dell'iſteſſo Giudice, con l'*Exequatur* di Monſig. Teſoriere, ovvero detta ſicurtà dovrà darſi per gl'atti de'Segretarj di Camera, e con ſpedirne Mandato del medeſimo Monſig. Teſoriere.

CAP. XVIII.

E quanto all'emolumenti di detti Duplicati, ſi dichiara, ordina, e comanda, che non poſſino li Segretarj, e Pro Segretarj ſudetti riſcuotere, nè pigliare più di due giulj, oltre il giulio della carta, e caſſetta per qualſivoglia Patente ſpedita per Duplicato di tutto punto, ancorchè contenghi qualſivoglia quantità, e numero de'luoghi, e la Scrittura, o per condizione, o vincoli, o altro ſia eccelſiviſſima, e in detto caſo anco ſiann tenuti, e obbligati li detti Segretarj, e Pro-Segretarj deſcrivere, e notare in margine del Regiſtro delle Patenti, il cui Duplicato ſpediranno, ch'è ſtato ſpedito il Duplicato, ovvero li luoghi contenuti nella Patente regiſtrata, ſono ſtati raſſegnati, o eſſendo eſtratti, che il loro prezzo è ſtato conſegnato non oſtante, che non ſiano ſtate reſtituite le Patenti originali, e che il tutto è ſtato fatto, come ſopra, acciochè delle coſe ſudette tanto eſſi, quanto li loro ſucceſſori nel loro carico ne poſſino aver ſempre notizia.

CAP. XIX.

E per provvedere anco, che l'Eſtrazioni, che ſi fanno d'alcuni Monti, vadino, e paſſino con ogni ſincerità, e fedeltà, e per dargli qualche ſiſto, e forma, acciochè neſſuno ſia aggravato in quelle, ſi ſtatuiſce, ordina, e comanda, che per l'avvenire l'Eſtrazioni, che ſi averanno da fare, ſi faccino ſempre, come ſi coſtuma al preſente d'ordine, e alla preſenza di Monſig. Teſoriere Generale *pro tempore*, e che li Sacchetti de'Bolettini, dove ſono deſcritti li nomi de'Montiſti reſtino, e ſi laſcino ſempre in potere di Monſ. Teſoriere, o di chi lui ordinarà ſigillati con il ſuo Sigillo, fatto che ſarà una volta il Sacchetto, o Buſſolo di detti Bolettini, non ſi poſſino variare, nè rinovare, ſino che non ſaranno finiti di eſtraere tutti li Montiſti imbuſſolati, e in caſo d'Eſtrazioni avvertino i Segretarj per fuggire le confuſioni, ed errori, che i Montiſti eſtratti ſiino in quel tempo creditori del Monte, e non abbino venduto prima, e che l'Eſtrazioni ſi ſtampino, pubblichino, ed affighino, al più lungo tre giorni doppo la ſottoſcrizione, che ſi farà dal detto Monſig. Teſoriere Generale, con darne una al Computiſta, acciò poſſa accomodare le Liſte, e quello ch'è tenuto per ragione del ſuo Officio, e tenerſene appreſſo di loro tre, o quattro, e quelle cuſtodire in filza con l'altre Scritture per poterne ſempre dar conto: ed oltre alle diligenze ſudette, quanto alli luoghi vincolati eſtratti, oſſervino puntualmente tutte le condizioni, e dichiarazioni appoſte, ed eſpreſſe nelle Patenti, e avvertino di non dare per ſe ſteſſi ordine libero per la conſegna dal prezzo di eſſi in conto, o maniera alcuna, ma eſſendo vincolati, li Monti, doveranno eſprimere diſtintamente tutti li vincoli, a quali ſoggiaciono, e tenghino un Brogliardo, o Libro articolato, nel qual notino, e regiſtrino per *extenſum* le quietanze, e ceſſioni, che faranno li Montiſti, ſecondo il ſolito, e per la detta quietanza, e ceſſione, e per Bolettino, o ordine, o fede, che daranno non poſſino riſcuotere, nè pigliare più di un giulio per qualſivoglia luogo eſtratto, e ſe il luogo eſtratto non ſarà intiero dovrà pagarſi la rata del giulio alla d. proporzione di un giulio per luogo, e queſta dal Montiſta, che farà la quietanza, e ceſſione, ed eſſendo l'ordine de'Monti vincolati, ſi concede ancora, che poſſino pretendere un giulio per il vincolo, per ogni ordine, e non più benchè l'ordine conteneſſe quantità di Monti, e diverſi vincoli, e la Scrittura foſſe eccelſiva, e lunghiſſima.

Ordini da oſſervarſi nell' eſtrazioni, e eſtinzioni de' Monti, e Taſſe de' ſudetti.

Si dichiara, che ſe foſſe ſeguita la morte del Montiſta prima dell' Eſtrazione, o eſtinzione, e non foſſe fatta la traslazione in perſona dell'Erede, o Legatario, non doverà darſi detto ordine, ſe prima non ſarà pagato l'Emolumento della traslazione; ma ſeguendo la morte doppo l'Eſtrazione, o eſtinzione non poſſino pretendere emolumento alcuno per cauſa di detta traslazione.

CAP. XX.

Che non ſi prenda coſ'alcuna da quelli, che vorranno eſtraere, o ſaranno ammeſſi a qualche Monte.

Ordinandoſi nel reſto eſpreſſamente alli Segretarj, o Pro Segretarj ſudetti, che per l'avvenire non poſſino ricevere, riſcuotere nè pigliare, o domandar mercede, o mancia, regalo, o ricognizione di ſorte veruna dalle parti, che vorranno oſtraere, o ſiano Particolari, o Communità, o altre perſone di qualſivoglia ſtato, grado, o condizione, oè meuo da quelli, che ſaranno

ranno ammeſſi per l'avvenire in qualche Monte. nè per ricognizione, ne per regiſtratura de' Mandati, o per il fare di detti Bollettini, o Buſſola, nè per cauſa di viſura di ſcritture, nè ſotto qualſivoglia preteſto tanto nelli ſopradetti, quanto in altri qualſivoglia caſi, non oſtante tutti gli abuſi, e frivole uſanze, e conſuetudini fin'ora introdotte, e tutte le altre coſe, che faceſſero in qualunque modo in contrario.

C A P. X X I.

Spedizione delle Patenti, e diligenza delli Segretarj.

In oltre affinchè li Montiſti, e altri ſiano ſpediti quanto prima, ſi ſtatuiſce, e comanda, ed ordina, che li detti Segretarj, e Pro Segretarj debbano dare di tutto punto le Patenti de' Monti, che ſi raſſegnaranno, e trasferiranno tra quindici giorni doppo le raſſegne, o traslazioni, e ſi eſortano ad eſſer ſolleciti, e diligenti, e di laſciarſi trovare a Caſa, poichè oltre le pene, che s'eſprimeranno da baſſo, ſi puniranno rigoroſamente, o privaranno ad arbitrio di Monſig. Teſoriere Generale *pro tempore* delle Segretarie, & Officii ſudetti.

C A P. X X I I.

Che li Segretarj non poſſino acquiſtare Monti delle loro Segretarie, ed Ordini circa li luoghi de' Monti vincolati.

E conoſcendoſi chiaramente, che potendo li Segretarj de' Monti vacabili comprar luoghi di Monti ſottopoſti alla Segretaria, che hanno & eſercitano in teſta d'altri a loro diſpoſizione, poſſano anco in caſo d'infermità, o di morte de' Titolari detti luoghi a loro poſta, e ſenza ſervare la forma della detta Coſtituzione di Clemente VIII. variarli, trasferirli d'uno in un altro, e accomodare le raſſegne, o traslazioni avanti la malatia di qualche tempo a guſto loro: però per rimediare a queſto, ſi ordina, e comanda, che per l'avvenire i Segretarj, e Pro Segretarj di detti Monti vacabili, non poſſino avere, tenere, ne comprare luoghi di Monti vacabili, nè in teſta propria, nè di altri, etiam, che foſſero Figliuoli, o Parenti, o anco eſtranei, o in altro modo direttamente, o indirettamente a loro diſpoſizione, o avere intereſſe ancorchè occulto in detti luoghi in conto, nè in maniera alcuna ſotto pena della perdita dell'iſteſſi luoghi, che compraranno, e della privazione di dette Segretarie da applicarſi il prezzo delli ſudetti luoghi alla Rev. Camera Apoſtolica, e un quarto all'Accuſatore ed altre pene più gravi, e corporali, ad arbitrio di Monſig. Teſoriere *pro tempore*.

Ed in ordine alli Monti non vacabili, ſi comanda, ed ordina a' medeſimi Segretarii, che non poſſino comprar luoghi di Monti, nè liberi, nè vincolati della Segretaria, che godono, ed eſercitano, o goderanno, ed eſerciteranno, nè in perſona propria, nè di altri, nè per la comodità de' frutti, e contravenendo li Monti reſtino acquiſtati per un quarto all'Accuſatore, e per il reſto alla Reverend. Camera, e volendo comprar luoghi de' Monti vincolati delle altre Segretarie non amminiſtrate da loro non poſſino farlo ſenza licenzia *in ſcriptis* di Monſig. Teſoriere.

C A P. X X I I I.

Che non poſſino li Segretarj far ſenſarie.

Si proibiſce, e comanda eſpreſſamente, che per l'avvenire li Segretarj, e Proſegretarj di detti Monti non poſſino, nè per ſe ſteſſi, nè per mezzo de' loro Miniſtri, Servitori, o altra interpoſta perſona, ingerirſi, nè intermetterſi direttamente, nè indirettamente nelle vendite, compre, e trattati di luoghi di Monte, *etiam* non ſottopoſti, nè ſoggetti alle loro Segretarie, ed ingerendoviſi forſe ſotto nome di Parentela, o preteſto d'Amicizia, o in qualſivoglia altro modo, non poſſino pigliare, riſcuotere, o farſi pagare ſenſaria di ſorte alcuna, nè meno fare a mezzo, o altra partecipazione con ſenſali, a' quali parimente ſi proibiſce il far a parte, o intenderſi in altro modo con dd. Segretarj, e Pro-Segretarj ſotto pena di ducento ſcudi per la prima volta da applicarſi, come ſi dirà più a baſſo, e di ſcudi trecento, e privazione delle Segretarie per la ſeconda volta, ed altre pene più gravi ad arbitrio di Monſig. Teſoriere Generale pro tempore e quanto alli Senſali, ed altri, che faceſſero a parte, o s'intendeſſero con detti Segretarj, o Pro-Segretarj ſotto pena di venticinque ſcudi, e tre tratti di corda, da darſegli in pubblico, per la prima volta, e di cento ſcudi, e l'eſilio per dieci anni da Roma per la ſeconda volta, ed altre pene maggiori, *etiam* corporali ad arbitrio, come ſopra.

C A P. X X I V.

Che li Segretarj, e Computiſti non poſſino tenere Soſtituti ſenza licenza.

Et affine che le Segretarie, e Computiſtarie di tutti li Monti ſiano eſſercitate, e maneggiate come ſi conviene, e con ogni diligenza, integrità, e fedeltà dalli proprj Segretarj, Computiſti, o altre perſone intelligenti, e pratiche; d'ordine eſpreſſo di Noſtro Signore ſi proibiſce, ed eſpreſſamente ordina, e comanda, che per l'avvenire li Segretarj, e Computiſti di ciaſcheduno de' detti Monti, non poſſino ſoſtituire, nè deputare, o ſurrogare in luogo loro alcuno ſenza eſpreſſa licenza da ottenerſi *in ſcriptis*, e ſpedirſi *gratis* da Monſ. Teſoriere Generale *pro tempore* ſotto pena della perdita di dette Segretarie, e Computiſtarie da incorrerſi *ipſo facto*, e ſenza decreto, o atto alcuno giudiziale, o eſtragiudiziale, ancorchè gli foſſero ſtate conceſſe da Noſtro Signore, e dalla Santa Sede Apoſtolica, ed a vita, etiam per titolo oneroſo, ed in qualunque altro modo.

C A P. X X V.

Che ſiano incompatibili l' Officj delle Depoſitarie, Segretarie, e Computiſtarie.

E perchè la Segretaria, e Computiſtaria d'un iſteſſo Monte ſono Officj incompatibili, e come tali, acciò le coſe vadino con ogni buon ordine, devono eſſercitarſi, ed ottenerſi da perſone differenti, però ſi rinuovano i Decreti, e provviſioni altre volte fatte in qualunque modo circa il ſudetto particolare, e ſi dichiara, e decreta, che li medeſimi Officj, come incompatibili non ſi poſſano per l'avvenire ottenere. ed eſſercitare da un' iſteſſa perſona, nè per ſe, nè per altri, o in alcun altro modo.

C A P. X X V I.

Ordini intorno a' Sequeſtri, Inibizioni, ed altre proviſioni.

E per provvedere, che li Segretarj di detti Monti per l'avvenire abbino notizia, e reſtino informati delli ſequeſtri, ed inibizioni, che dalli Creditori, o altri intereſſati ſi ſogliono ben ſpeſſo fare ſopra li Monti, ſi ſtabiliſce, ordina, e coman-

manda, che li ſequeſtri, inibizioni, ed altre provviſioni ſudette, che alla giornata doveranno eſeguirſi ſopra de' Monti, oltre le ſottoſcrizioni del Giudice, che li concederà, debbano anche eſſere ſottoſcritti da Monſ. Teſoriere Generale *pro tempore* da concederſi, e farſi quanto a detta ſottoſcrizione *gratis*, e ſenza pagamento di ſorte alcuna, ed in detti ſequeſtri, inibizioni, ed altre coſe ſudette, ſi debba anco far menzione, che ſi rilaſſano, e fanno ſopra tanti luoghi del tal Monte, ſpettanti al tale, e l'eſſecuzione di eſſi debba farſi in mano delli Segretarj, e Pro-Segretarj *perſonaliter, & non domi dimiſſa copia*, per evitare tutti l'inconvenienti, che ſi eſeguiſſero, altrimente, potrebbero occorrere, ed eſeguendoſi li ſequeſtri, inibizioni, ed altre provviſioni ſudette, ſenza la detta ſottoſcrizione di detto Monſig. Teſoriere Generale, come ſopra, e ſenza eſpreſſione de' Luoghi de' Monti, che ſi vogliono ſequeſtrare, o ſopra li quali ſi fanno l'inibizioni, o provviſioni predette, *Domi dimiſſa copia*, come s'è detto in tutti li caſi, ed in ciaſcheduno di eſſi li medeſimi ſequeſtri, inibizioni, e provviſioni, quanto alli detti Monti, e loro Luoghi ſiano, e s'intendino, ſicome con le preſenti ſi dichiarano nulle, ed invalide, e di niuno valore, e non aſtringhino, nè sforzino in coſa alcuna li detti Segretarj, e Pro Segretarj, nè ſiano tenuti ad obedirli, e metterli in eſſecuzione, e per quelli non poſſino, o debbano eſſer moleſtati.

Avvertendoſi, che per dette oppoſizioni di *nihil tranſeat* inibizioni, o ſequeſtri, non ſi prenda da Segretarj coſa alcuna, come s'è detto ſopra nel *Cap. X.*

CAP. XXVII.

Ordini per il Viatico.

Dovendo li Segretarj, o Pro-Segretarj andare, o mandare fuori delle loro Segretarie a prender conſenſi di raſſegne, di obblighi, caſſazioni, o altro, che poteſſe occorrere per ſervizio de' Montiſti, non poſſa eſiggere ſotto preteſto di viatico più di giulj tre per ciaſcheduna volta, che vanno in caſa di particolari, ancorchè detti conſenſi doveſſero preſtarſi, e comprendere più qualità, e ſpecie de' Monti.

CAP. XXVIII.

Che ſi ponga nelle traslazioni, e raſſegne il nome proprio, e cognome del Montiſta, il nome del Padre, e Patria del medeſimo.

Inoltre per evitare qualſivoglia confuſione, ed errore, ſi ordina, che nelle traslazioni da farſi tanto per occaſione di ſucceſſione, come anche per raſſegna, debbano li Segretarj porre nelle Patenti, oltre il proprio nome, e cognome del Montiſta il nome del Padre, e della Patria del medeſimo.

CAP. XXIX.

Che nõ s'ammettano raſſegne *pro perſona nominanda*.

Si proibiſce eſpreſſamente a' Segretarj, e Pro-Segretarj l'ammettere raſſegne *pro perſona nominanda*, o incerta, ma debbano eſprimerſi nelle dette raſſegne le Perſone certe de' Compratori.

CAP. XXX.

Si proibiſce a' Segretarj l'eſigenza de' loro Emolumẽti di propria autorità, ma che poſſino far ſequeſtri.

E venendo il caſo, che qualche Montiſta foſſe moroſo nel prendere le ſpedizioni, e per conſeguenza nel pagare le Taſſe loro dovute, ne' caſi ſopra eſpreſſi, non poſſino li Segretarj, o Pro-Segretarj eſiggere di propria autorità dalli Banchi nelli frutti de' Monti, ma ſolamente poſſino fare ſequeſtri.

CAP. XXXI.

Che debbano ritenere un libro dove ſi notino diſtintamente gli Emolumenti, che riceveranno, e che ſiano obbligati di farne ricevuta a chi la chiederà.

Si ordina, e comanda, che tutti li Segretarj, o Pro Segretarj de' Monti vacabili, e non vacabili, ſiano tenuti, ed obbligati di ritenere un Libro, dove diſtintamente notino giorno per giorno tutti gl'emolumenti, che riceveranno, ancorchè ſia per occaſione di fede, d'ordine de' frutti, di viatico, o altra qualſivoglia cauſa, con individuare la perſona, dalla quale ricevono l'emolumento, la cauſa per la quale eſſiggono la quantità de' Luoghi de' Monti, e la qualità riſpetto alle traslazioni della perſona, nella quale ſi fa la traslazione, cioè ſenza deſcendente, aſcendente, traſverſale, o eſtraneo, e riſpetto alle fedi, il numero delle medeſime, e ſe la perſona ſia Montiſta, o altro non Montiſta ſotto pena di ſcudi cinquanta per qualſivoglia partita omeſſa da applicarſi alla Reverenda Camera, e la quarta parte all'Accuſatore, ancorchè foſſe intereſſato, ed altre pene ad arbitrio di Monſignor Teſoriere.

Inoltre, che ſiano obbligati di far le ricevute a ciaſcheduno, che le ricercarà delle ſomme, che eſiggono.

CAP. XXXII.

Diligenza da farſi da' Computiſti.

Quanto poi a quello tocca alli Computiſti, s'ordina, e comanda, che debbano eſſercitare il loro Offizio, e carico con ogni diligenza, fedeltà, ed integrità, e far le liſte, e portarle a Monſignor Teſoriere Generale *pro tempore* a tempi debiti, e ſecondo la forma dell'Editto publicato d'ordine della ſudetta Congregazione de' Monti ſotto la data delli 31. Ottobre dell'anno 1609. quale quanto al ſudetto particolare, ſi innova in tutto, e per tutto, e nel far dette liſte avvertino di levare da liſta, quelli, che nel precedente bimeſtre averanno venduto, o raſſegnato, e mettervi li Compratori, o altri, che doveranno, conforme la nota, che ſe gli darà ſottoſcritta dalli Segretarj, e Pro Segretarj ſecondo il ſolito, qual nota doveranno eſeguire puntualmente ſotto pena d'eſſer tenuti del proprio a tutti gl'errori, e danni, che per loro difetto, e mancamento poteſſero ſuccedere, ed inoltre debbano anco tener un libro cartolato, o diſtinto per Alfabeto, nel quale ſia deſcritto il nome di ciaſcheduno Montiſta, e di piu ſiano obligati di tenere un Libro maeſtro, nel quale ogn'uno vi abbia la ſua partita, acciò vendendoſi ſi dia debito al debitore, e comprando, credito al Compratore, e così le ſcritture vadino raguagliatamente per evitare tutti i diſordini, che potrebbero occorrere, tenendoſi le Scritture confuſe, e quelli, che ſin'ora non aveſſero fatto detti Libri, debbano fra un meſe proſſimo della publicazione di queſta averlo fatto, per poterlo moſtrare, a chi verrà ordinato, ſotto pena di privazione, ed altre arbitrarie, ed in caſo di raſſegne, o vacanze di dette Computiſtarie, li detti Libri, e Scritture ſi debbano conſegnare a' Succeſſori, ed in caſo d'eſtinzioni de' Monti debbano laſciarſi in Segretaria de' Monti.

CAP.

C A P. XXXIII.

Si confermino tutte l'altre proviſioni.

Nel reſto in conformità di quello è ſtato anco decretato, riſoluto, e ſtabilito dalla detta Congregazione d'ordine eſpreſſo di N.Sig., come ſopra ſi confermano, e rinovano, con averle eſpreſſe, ed inſerte di parola in parola la detta Coſtituzione di Papa Clemente VIII., Paolo V., e tutte l'altre Coſtituzioni, Provviſioni, e Decreti fatti in qualſivoglia tempo, e ſotto qualſivoglia forma di parole, circa le raſſegne de' Monti, tanto vacabili, quanto non vacabili, e le diligenze, e modi, che ſi devono tenere, e ſervare, e con le quali ſi devono governare i Segretarj, Pro-Segretarj, ed altri ſudetti, in quanto però non ſiano contrarj, e ripugnino alli preſenti Ordini, provviſioni, e Taſſe eſpreſſe di ſopra, come ſi è detto, ed in quello, che forſe ripugnaſſero, o poteſsero contrariare, ſi revocano, annullano, e caſſano in tutto, e per tutto.

C A P. XXXIV.

Che la preſēte Taſſa s'oſſervi da tutti li Segretarj, e Computiſti di Monti di Roma, e pene contro li Traſgreſſori.

Si ordina, e comanda a tutti li Segretarj, e Proſegretarj, Computiſti, Procomputiſti de i Monti Camerali, Comunità, Religione, Baronali, ed altri Monti di Roma, tanto vacabili, quanto non vacabili, che debbano inviolabilmente oſservare la Taſsa, ed Ordini, che di ſopra ſi ſono ſtabiliti, dichiarandoſi, che quelli Segretarj, Pro-Segretarj, Computiſti, e Procomputiſti di detti Monti, che in qualſivoglia modo contraverranno, o contrafaranno, e non oſservaranno le ſudette Provviſioni, Decreti, ed Ordini, nelli quali non è eſpreſsa alcuna pena certa, oltre la reſtituzione delli denari preſi malamente, e indebitamente, e tutti li danni, ſpeſe, e intereſsi, che ſaranno tenuti, ed obbligati di rifare, e reſtituire a tutti quelli, che in qualunque modo patiſsero per loro cauſa, e difetto, incorreranno anco per la prima volta nella pena di ducento ſcudi, e per la ſeconda di quattrocento, d'applicarſi per due terzi alla Rev. Camera Apoſtolica, e per un altro terzo alla Parte, che rivelarà, e darà notizia d'alcuno, che contravenghi, che ſarà tenuto, ſe così vorrà, ſegretiſsimo, e della privazione anche degl'Offizj delle Segretarie, e Computiſtarie, che aveſsero, e poſsedeſsero, etiam che l'aveſsero per conceſſione Apoſtolica, e in vita, per titolo oneroſo, e in qualſivoglia altro modo, ed altre pene, etiam corporali, ſecondo la qualità de' delitti ad arbitrio di Monſignor Teſoriere Generale *pro tempore*, e li Segretarj, e Computiſti Principali ſaranno tenuti per li loro Giovani, e Miniſtri, e per li Proſegretarj, e Computiſti, che con detta licenza eleggeſsero, e deputaſsero a tutte le pene ſudette, nel modo, che ſi è eſpreſso di ſopra.

C A P. XXXV.

Mercede de' Senſali de' Monti.

Circa poi alli Senſali di detti Monti vacabili, e non vacabili, per rimediare ad ogni abuſo, che poteſse eſser introdotto, ſi proibiſce eſpreſſamente alli medemi Senſali, ed altri, che interverranno, e s'ingeriranno in qualunque modo, in compre, o vendite de' Monti, e ricuſeranno la ſenſaria; che per l'avvenire non poſſino ſotto qualſivoglia preteſto, colore, e cauſa, etiam di donativo, mancia, o remunerazione di fatiche, o oltra coſa pigliare, avere, nè riſcuotere, ſe non tre giulj per luogo, tanto ſe li luoghi ſaranno liberi, quanto vincolati, dal Venditore del Monte, ſotto pena alli Senſali, ed altri ſudetti, che contraverranno di ſcudi cinquanta, e di tre tratti di corda da darſegli in publico per la prima volta, e per la ſeconda di ducento, e l'eſilio da Roma, e ſuo Diſtretto, ed altre pene etiam corporali, ſecondo il demerito, e gravità del delitto ad arbitrio di Monſignor Teſoriere Generale *pro tempore*.

C A P. XXXVI.

Che la preſēte Taſſa debba tenerſi affiſſa da' Segretarj, Depoſitarj, e Computiſti.

E per provvedere al comodo del pubblico ſi ordina a tutti li Caſſieri, e Giovani delle Depoſitarie, che debbano aſſiſtere la mattina, ed il dopo pranſo tre ore continue per ciaſcheduna volta al pagamento de' frutti de' Monti.

C A P. XXXVII.

Che li Depoſitarj aſſiſtino mattina, e ſera al pagamēto de' frutti de' Monti.

Et acciò che le dette Proviſioni, & Ordini ſiano ſempre, e in ogni tempo noti a ciaſchedudo, ſi decreta, ed ordina, che li Depoſitarj, Segretarj, Pro-Segretarj, Computiſti, e Pro-Computiſti di tutti li ſudetti Monti vacabili, e non vacabili, debbano continuamente tenere nel Banco, e luogo del negozio, e nelle loro Caſe reſpettivamente affiſsa publicamente, e in luogo, che poſsa da ciaſcheduno comodamente, e a ſuo piacere eſser viſta, e letta la copia delli preſenti Ordini, e Taſsa ſotto pena di ſcudi ducento d'oro, d'applicarſi, come ſopra.

C A P. XXXVIII.

Che non ſi controvenga, perchè ſi procederà irremiſſibilmente.

Avvertendo ogn'uno a non contravenire in coſa alcuna, perchè ſi deputaranno anco le perſone ſegrete, che averanno cura d'aver l'occhio, invigilare, e ſopraſtare con ogni diligenza a tutte le ſudette coſe, ſi procederà contro di tutti con ogni rigore per le dette pene, e nel modo eſpreſso di ſopra, etiam a ſemplice denunzia del Relatore, e Querelante con il ſuo giuramento, e con un teſtimonio degno di fede, ed anco per inquiſizione, ed in ogni altro miglior modo, non oſtante qualunque coſa, che faceſse in contrario.

Decreto per la pubblicazione delle preſenti Provviſioni, ed Ordini.

Volendo anche, e decretando, che le preſenti Provviſioni, ed Ordini, affiſſi e pubblicati in Banchi, in Campo di Fiore, ed altri luoghi ſoliti di Roma per un Curſore di N.S., aſtringhino ciaſcheduno delli ſudetti a chi ſpetta, o puol ſpettare per l'avvenire, come ſe a tutti foſsero perſonalmente intimati. Dato in Roma queſto dì 30. Aprile 1689. = Joſeph Renatus Imperialis The. Gen. = Ferdinandus Nuptius Comm. Gen. = Julius Clemens Matthæjus Auditor. = Franciſcus Antomorus R. C. Apoſt. Secr. & Cancell.

Fides publicationis.

Die 6. Julii 1689. ſupradicta confirmatio Proviſionum, Ordinum, & Taxarum Montium affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, & aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis, ut moris eſt, per me Gregorium Staggium Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſorem.

Petrus Cannamellius Curſ. Magiſter.

Finis Tomi Innocentii XI.

Digitized by Google

INDEX

RERUM NOTABILIUM.

Quæ in hoc Tomo continentur Alphabetico ordine digeſtus.

A

ABBAS.

QUæ ad Abbates pertinent: Vid. *Monachos Ordin. S. Benedicti*.

ABBAS COMMENDATARIUS.

Abbati Commendatario pertinere approbare Monachos pro excipiendis Confeſſionibus Sæcularium in Eccleſiis Monaſteriorum S. Scholaſticæ, & Sacri Specus Subiacen. ex Decreto Congregationis Concilii, confirmavit Innoc. XI. Conſt. 6. §.5.

ABBATIA.

Abbatia S. Rufilli. Vid. *Baſilica S. Petri*.

Abbatia Montis Caſini. Vid. *Eccleſia Abbatialis*.

ABOLITIO.

Abolitio Collegii Secretariorum Apoſtolicorum. Vid. *Collegium Secret. Apoſt.*

ACADEMIA.

Vid. *Univerſitates Publicæ Studii Generalis*.

ALTARIA PRIVILEGIATA.

Altaris Privilegiati Indultum in die Commemorationis Defunctorum pro Regnis Hiſpaniarum, & ad *Decennium* dumtaxat, primo conceſſiſſe, docet Innoc. XI. Conſt. 72. §.1. pag. 115.

Altaris Privilegiati idem Indultum ad alia etiam Regna Regis Catholici, & *in Perpetuum*, poſtea extendit idem §.2. ibidem.

Vid. *Miſſæ Defunctorum*.

APPROBATIO APOSTOLICA.

Approbatio Conſtitutionum Ordinum Regularium. Vid. *Conſtitutiones Ordinum Regularium Confirmatæ*.

Approbatio Conſtitutionum aliarum. Vid. *Conſtitutiones Aliæ*.

Approbatio Decretorum Ordinum Regularium. Vid. *Decreta Ordinum Regularium*.

APOSTOLICA SEDES.

Vid. *Sedes Apoſtolica*.

ARCHICONFRATERNITAS.

Archiconfraternitas Almæ Domus Lauretanæ. Vid. *Confraternitas*.

Archiconfraternitas Nominis B. M. Virginis: Vid. ibid.

ARCHIEPISCOPATUS.

Vid. *Eccleſia Cathedralis*.

Archiepiſcopatus Albienſis: Vid. *Capitula Eccleſiarum*.

ARCHIEPISCOPUS.

Archiepiſcopi Inquiſitores. Vid. *Inquiſitor*.

Archiepiſcopi Nuncii Apoſtolici. Vid. *Nuncius Apoſtolicus*.

Archiepiſcopus Mechlinien. Vid. *Lis*.

ARCHIGYMNASIUM.

Archigymnaſii Sapientiæ Bibliothecæ facultatem retinendi quæcunque opera prohibita ac damnata conceſſit Innoc. XI. Conſt. 123. p. 179.

ARCHIVIUM.

Archivium Capellæ Pontificiæ. Vid. *Capella Pontificia*.

AUGUSTINIANI.

Vid. *Eremitæ S. Auguſtini*.

B

BANCUS. S. SPIRITUS.

BAnci S. Spiritus Debitores teneri eidem ſatisfacere vinculo obligationis Cameralis, ſtatuit Innoc. XI. Conſt. 124. §.2. p. 180.

Barnabitæ: Vid. *Clerici Regulares Barnabitæ*.

BASILICA.

Baſilicæ S. Joannis in Laterano Capitularibus, ne peracta in Capitulis revelarent, ſub Excommunicatione præcepit Innoc. XI. Conſt. 29. §.1. p. 40.

Ad Baſilicæ S. Petri Capitulum ſpectare collationem Beneficiorum Abbatiæ Sancti Rufilli, docet idem Conſt. 33. p. 45.

Baſilicæ ejuſdem Canonicorum Decretum, quo ſtatutum fuit, ut beneficia dictæ Abbatiæ conferrentur Clericis illius Diœceſis, ſi eſſent idonei, confirmavit idem ibid. §.2. p. 46.

Vid. *Beatificatio*.

BEATIFICATIO.

Beatificationem Servi Dei Thuribii Archiepiſcopi Limani celebrandi poteſtatem fecit Innoc. XI. Conſt. 68 §.2. p. 105.

Beatificationis ſolemnia priuſquam aliò celebrentur, in Urbe, & de more in Baſilica Principis Apoſtolorum celebranda ſunt. Id. ibidem.

In Beatificationibus quæ ſervanda docet id. Conſt 46. p. 67. ad 72.

BENEDICTINI.

Vid. *Monachi Ordinis S. Benedicti*.

BENEFICIA.

Beneficia Abbatiæ S. Rufilli. Vid. *Baſilica S. Petri*.

Beneficia nequeunt obtinere Canonici Regulares Ordinis S. Auguſtini ſine licentia Superioris. Vid. *Canonici Regulares Ordinis S. Auguſtini*.

Beneficia quæcunque Sæcularia obtinere poſſunt Clerici Sæculares in Communi viventes. Vid. *Clerici Sæc. in Com. viven. &c.* in Antiquis & Novis Conſtitutionibus.

Beneficiis totius Cleri Italiæ Decimæ impoſitæ. Vid. *Decimæ*.

BETHLEMITÆ.

Vid. *Confraternitas Bethlemitarum*.

BIBLIOTHECA.

Bibliotheca Archigymnaſii Sapientiæ. Vid. *Archigymnaſium Sapientiæ*.

BREVE APOSTOLICUM.

Breve Apoſtolicum, quo electus fuit Prior Provincialis Ordinis Carmelitarum in Sicilia, ad tollendas Litium occaſiones clariùs declaravit Inn. XI. Conſt. 28. p. 39.

Breve Apoſtolicum Priori Generali Eremitarum S. Auguſtini conceſſum pro facultate moderandi Alternativam Officiorum Provinciæ Quitenſis in Indiis Occidentalibus, extat apud eundem. Conſt. 30. §.2. p. 41.

Brevia duo Apoſtolica Urbani VIII. pro Minoribus Diſcalceatis Provinciæ S. Joſephi adverſus Fratres aliarum Provinciarum ad Curiam Madriti accedentes, refert, confirmat, & innovat. Id. Conſt. 66. p. 102. ad 104.

Breve Apoſtolicum Segregationis quorundam Cœnobiorum

Digitized by Google

Ordinis S. Franciſci de obſervantia à Provincii-
ıa, & Bononienſi; necnon aggregationis en
em ad Mediolanenſem; revocavit id. Conſt.200.
p.522.

BRIGITTANI.

ongregatio Brigittanorum.

C

CAMALDULENSES.

Eremitæ Camaldulenſes.

CAMERA APOSTOLICA.

Apoſtolicæ emolumenta omnia Collegii Secre-
rum Apoſtolicorum adſcripſit Innoc XI. Conſt.
5. p.51.
s nobilitatio. Vid. Bancus S.Spiritus.
. Vid. Prædicatores.

CANONICI BASILICARUM.

aſilica. Item Vid. Capitula Eccleſiarum.

CANONICI REGULARES.

rum Regularium Congregationis Sancti Joannis
ngeliſtæ in Luſitania Decretum da voto in Capi-
Generalibus nemini concedendo, niſi ante ex
m decennium ab emiſſa profeſſione, confirma-
s Innoc.XI. Conſt 53. §.1. p.79.
s eiſdem Privilegium Centenariæ Præſcriptio-
ad inſtar Monachorum Caſſinenſium, conceſſit
onſt.71. §.1. p.115.
rum Regularium Ordinis S. Antonii Viennen-
ſis Indulgentiam plenariam perpetuam qui-
am in Feſtis conceſſit id Conſt.34. §.1. p.46.
rum Regularium Ordinis S. Auguſtini Congre
nis Gallicanæ Decreta quædam, ne quis Cano-
s Regularis beneficia obtineret ſine Superioris
eralis licentia, confirmavit id. Conſt.84. §.3.
p.133.

CANONIZATIO.

noniationum cauſis quæ ſint ſervanda docet Inn.
Conſt 46. p.67. ad 72.

CAPELLA, CAPELLANI.

pellæ Pontificiæ Archivio Libros Muſicales ex-
ſub pœna excommunicationis prohibuit Inn XI
t.189. p.440.
s Pontificiis Privilegia concedit Id. Conſt 83.
p.132.

CAPITULA ECCLESIARUM.

& Capitulares Baſilicarum. Vid. Baſilica.
Eccleſiæ Albienſis omnia Archiepiſcopi jura &
itus primo anno in qualibet Sedis Vacatione
eſſit Innoc.XI. Conſt 44 §.4. p.63.
Eccleſiæ Bituricenſis, primo anno Vacationis
s, annuam ſummam quindecim millium Libra-
ſolvendam à menſa Eccleſiæ Albienſis, adſcri-
d. Ibidem.

ITULA ORDINUM REGULARIUM.

(Capitulum Generale Carmelitarum Congre-
(gationis Mantuanæ.
(Vid. Carmelitæ Congreg. Mant.
(Capitulum Generale Clericorum Regularium
(Congregationis S. Joannis Evangeliſtæ.
(Vid. Canonici Regulares.
(Capitulum Generale Monachorum Congre-
(gationis Caſſinenſis. Vid. Monachi Con-
(gregationis Caſſinenſis.
(Capitulum Generale Monachorum Ordinis
(Ciſtercienſis. Vid. Monachi Ordinis Ci-
) ſtercienſis.
)Capitulum Generale Monachorum Congre-
(gationis Bavaricæ Ordinis S. Benedicti.
(Vid. Monachi Congregationis Præfatæ.
(Capitulum Generale, ejuſque Capitulares
(Monachorum Congregationis Hiſpania-
(rum Ordinis S. Benedicti. Vid. Mona-
(chi Congregationis prædictæ.

(Capitulum Monachorum Ordinis Carthu-
(ſienſis. Vid. Monachi dicti Ordinis.
(Capitulum Generale Monachorum Congre-
(gationis Silveſtrinorum Ordinis S Bene-
(dicti. Vid. Monachi præfati.

CAPUCCINI.

Vid. Minores Capuccini.

CARDINALES.

Vid. Decreta Cardinalium.

CARMELITÆ.

Carmelitis ſub nomine Patrum Provinciæ venire dumta-
xat Diffinitorii Patres, declaravit Innocent. XI.
Conſt 28. p 39.
Carmelitis Congregationis Mantuanæ electionem Socio-
rum ad Generale Capitulum ejuſdem Congregatio-
nis mittendorum interdixit, edito hac de re De-
creto, quod etiam confirmavit id. Conſt.113. §.2.
p.242.
Carmelitis Diſcalceatis Decretum quoddam Congrega-
tionis Rituum, quo ſtatutum fuit Cadavera eorum,
qui ſibi Sepulturam in Eccleſiis ipſorum elegerunt,
ad eaſdem pertinere, confirmavit id. Conſt. 82.
§.1. p.132.
Carmelitis Reformatis Provinciæ Pedemontanæ, De-
creta quædam Cardinalis Protectoris pro Reforma-
tione dictæ Provinciæ, confirmavit id. Conſt 182.
§.3. p.430.

CARTHUSIANI.

Vid. Monachi Ordinis Carthuſienſis.

CASSINENSES.

Vid. Monachi Congregationis Caſſinenſis.

CLERICI REGULARES.

Clericorum Regularium Barnabitarum Eccleſiis in Fe-
ſtis Converſionis, & Commemorationis Sancti Pauli
Apoſtoli Indulgentiam Plenariam perpetuam con-
ceſſit Innoc XI. Conſt.24. §.1. p.36.
Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fratres
Laici, ut in poſterum non eligerentur in Conſulto-
res, ſtatuit id Conſt.145. §.1. p.248.
Clericorum eorundem Eccleſiis Indulgentiam Plenariam
perpetuam pro iis, qui interfuerint Orationi pro
moribundis fieri ſolitæ in eorum Eccleſiis, conceſſit
id. Conſt.41. §.1. p.57.
Clericis Regularibus Scholarum Piarum Decretum Con-
gregationis Epiſcoporum & Regularium, quo de-
claratur illos eſſe exemptos à juriſdictione Ordina-
riorum, & gaudere omnibus Mendicantium Privi-
legiis, confirmavit id. Conſt.126. §.1. p.302.
Clericos prædictos capaces eſſe poſſidendi declaravit id.
Conſt.172. p.405.
Clerici S. Joſephi: Vid. Congregatio Presbyt. & Cleric.
S. Joſephi.

CLERICI SÆCULARES.

Clericorum Sæcularium in Communi viventium Inſtitu-
tum quomodo inchoaverit, & exereverit, narrat
Innoc XI. Conſt.85. §.1. p.133.
Clericorum eorundem Inſtitutum ſubjectum fuit imme-
diatæ Ordinariorum juriſdictioni, ac directioni unius
Supremi Præſidis. id. Ibid.
Clericorum prædictorum Conſtitutiones nonnullas ab
eiſdem pro ſui Inſtituti directione, ac recta juventu-
tis inſtitutione, emanatas recenſet id. Ibidem: Sci-
licet. p.134. ad 141.
De Cura propriæ Salutis, & profectus in Spiritu. p.134.
De Communitate Bonorum. p.135.
De Fraterna Cohabitatione. p.136.
De Separatione Mulierum. Ibid.
De Obedientia. Ibid.
De Cura Animarum. p.237.
Deinde ſubiiciuntur Conſtitutiones Juventutis ad vi-
tam Sacerdotalem Clericorum Sæcularium in Com-
muni viventium educandæ; nempe.
De pietate Chriſtiana. p.138.
De morum honeſtate. p 139.
De Studiis Literarum, p 141.
Clericorum præfatorum Inſtitutum, & Conſtitutiones
enumeratas confirmavit Id ibid. §.4. p.142.
Cle-

Digitized by Google

Clericis eiſdem condendi alias Conſtitutiones, & obtinendi quæcunque Beneficia Sæcularia, facultatem conceſſit id. ibid.

Clericorum eorundem novas Conſtitutiones pro felici proſperoque Inſtituti ipſorum regimine conditas, atque in tres partes diſtinctas refert id. Conſt. 143. §.1. p.310. ad 339.

Scilicet.

Pars Prima: Conſtitutiones pro directione Studioſæ Juventutis & Seminariorum; quæ continet §§. 66. pag.310. ad 316. Videlicet.

A §.1. ad 6. De Directione Juventutis & Seminariorum. p.310.

A §.7. ad 14. Adoleſcentes in Seminariis in tres Studiorum Claſſes diſtribuendi, eorundemque obligatio ad hoc Inſtitutum. ibid. & ſeq.

A §.15. ad 30. De rebus ſpiritualibus, & aliis, in quibus Adoleſcentes juxta curſum Studiorum in Seminariis inſtruendi ſunt. p.311. ad 313.

A §.31. ad 39. De quotidianis exercitationibus, frequentatione Scholarum, ac repetitione domeſtica. p.313.

A §.40. ad 46. De OEconomica ordinatione Seminariorum, victu, & veſtitu Adoleſcentium. p.314.

A §.47 ad 54. De diſtinctione, receptione, & fundatione Seminariorum. ibid

A §.55. ad 58 Ubinam Seminaria eſſe debeant, & cujus nationis Adoleſcentes in iis ſint educandi. p.315.

A §.59. ad 61. Quis Curam Seminariorum habeat, & quinam ſingulis ſint præficiendi. ibid.

§.62. Juramentum omnibus, qui huic Inſtituto adſcribuntur, commune. p.316.

A §.63. ad 65. Formula juramenti. ibid.

§.66. Quomodo Sacerdotes noviter ordinati ad curam Animarum applicari debeant. ibid.

Pars Secunda; Conſtitutiones pro directione Spirituali, & Temporali Presbyterorum & Clericorum hujus Inſtituti, qui actualiter in Cura Animarum, Beneficiis Eccleſiaſticis, aliiſque Officiis quibuſcumque exiſtunt: quæ quidem complectitur §§.187.

Nempe. p.316. ad 335.

A §.1. ad 12. De vigilantia Superiorum, ut exercitia quotidiana tam pietatis, quam ſtudiorum, & alia rite ubique obſerventur. p.316. & ſeq.

A §.13. ad 15. Quid Superioribus, circa ſubſtantialia hujus Inſtituti puncta ſit ſciendum, & obſervandum. p 317.

A §. 16. ad 36. De Communitate bonorum in ſpecie. p.317. ad 320.

A §.37. ad 42. Obſervanda de fraterna charitate. p.320.

A §.43. ad 49. Quid reſpectu cohabitantium Clericorum obſervandum. ibid.

A § 50. ad 62. Quid Superiores in puncto Separationis Mulierum ſervandum habeant. p.321., & ſeq.

A § 63. ad 83. De ſuperioritate directiva, ejuſque neceſſitate, ac principiis practicis, ut hoc Inſtitutum perpetuo in claro obſervetur. p.322. ad 324.

A §.84. ad 86. De regreſſu ad Superiores. p.324.

A §.87. ad 89 De revelatione hominis interioris Superiori facienda. p.325.

§ 90. De notitia Perſonarum habenda. ibid.

A §.91. ad 104. Ordinat. pro OEconomis. p.325., & ſeq.

§.105., & ſeq. De officio, & directione Superiorum in ſpecie. p.327.

A §.107. ad 17. De Parochiali, & cujuſque Loci particularis directione. p.327., & ſeq.

§.11., & ſeq. De OEconomo Parochiali. p.324.

A §.120. ad 123. Obſervanda quædam ab illis, qui Parocho, aut Beneficiato principali cohabitant. ib.

A §.124 ad 135. De Directione in diſtrictu decanali ſervanda. p.328., & ſeq.

A §.136. ad 138. De OEconomo Decanali. p.330

A §.139. ad 159. De Præſidis Diœceſani directione. p.330., & ſeq.

§.157. De OEconomo Diœceſano. p.332.

A §.158. ad 171. De Præſidis Archidiœceſani directione. p.332., & ſeq.

§.172. De OEconomo Archidiœceſano. p.333.

A §. 173. ad 185. De Præſidis Supremi directione. p.333. ad 335.

§.186., & ſeq. De OEconomo Supremi Præſidis. p.335.

Pars Tertia: Conſtitutiones pro Directione Sacerdotum, aliorumque Clericorum Senum, & alias ad officia, & Beneficia Eccleſiaſtica ex quocumque Defectu inhabilium in Domibus Emeritorum: quæ tandem continet §§. 44. p.335. ad 339.

Nempe.

Prænotatio, De fine, utilitate, & neceſſitate Domorum Emeritorum. p.335.

A §.1. ad 7. Quænam perſonæ, & ob quem finem recipiendæ ſint ad Emeritorum domos. p.336.

A §.8. ad 12. De Ordinatione, & Diſpoſitione Domorum Emeritorum. ibid.

A §.13. ad 16. De fundatione Domorum Emeritorum, deque bonorum temporalium ad eaſdem pertinentium. p.337.

A §.17. ad 23. Quinam Superiores in Domibus Emeritorum eſſe debeant, & quodnam eorum ſit officium. ibid.

A §.24. ad 31. De Converſatione Sacerdotum, & eorum, qui habitant in Domo Emeritorum. p.338.

A §.32. ad 38. De Sacerdotibus, aliiſque poſt ſtudia ſua abſoluta ad hoc Inſtitutum ſuſcipi deſiderantibus in Domo Emeritorum ad tempus bene erudiendis. ib.

A §.39. ad 44. Quomodo delinquentes in Domo Emeritorum accommodandi, ac tractandi ſint. p.339.

Clericorum prædictorum Conſtitutiones omnes, & ſingulas relatas confirmavit id Innoc.XI. d. Conſtitut.143. §.2. ibid.

Clericos præfatos capaces eſſe Beneficiorum omnium, frui Privilegiis Clericorum Sæcularium, & ordinari poſſe ad titulum Communitatis, declaravit idem Conſt.149. in Exord. p.352.

Clericis eiſdem nonnullas Indulgentias perpetuas conceſſit id. Conſt.153. p.360.

COELESTINI.

Vid. *Monachi Congregationis Cæleſtinorum*.

COLLEGIA STUDIORUM.

Collegii ſtudiorum S. Pauli erectio: Vid. *Monachi Congregationis Caſſinenſis*.

Collegii Comenſis Doctores in Comites Palatinos, & Equites auratæ Militiæ elegit Innoc. XI. Conſtitut.201. p.523.

Collegii ejuſdem Doctoribus facultatem eligendi Notarios, declarandi Legitimos Doctores ac Statuta condendi, conceſſit id. ibid.

COLLEGIALES.

Collegialibus S. Bonaventuræ Decretum Congregationis Epiſcoporum, & Regularium de ipſorum primatu ſupra cæteros Collegiales Conventuales Ord. Sancti Franciſci, confirmavit Innoc.XI. Conſtitut 203. §.1. p.525.

COLLEGIUM SECRETARIORUM APOSTOLICORUM.

Collegii Secretariorum Apoſtolicorum ortus, progreſſus, privilegia, & onera fuſe narrat Innoc.XI. Conſtitut.37. §.1 ad 4. p.49., & ſeq.

Collegium dictum, ut inutile, com omnibus ejus juribus, penitus abolevit idem ibid. §.5. p.51.

Collegii ejuſdem emolumenta omnia Cameræ Apoſtolicæ adſcripſit id. ibid.

Collegii illius Officialibus pecuniam Cameræ ſolutam reddi præcepit id. ibid.

COMMISSIONES.

Commiſſio Litis inter Principem Meſſarani, & Communitates Loci: Vid. *Lites*.

Commiſſio Moderationis inhibitionis: Vid. *Nuncius Apoſtolicus*.

Commiſſiones erectionis quorundam Conventuum: Vid. *Epiſcopus*.

CONCLAVISTÆ.

Conclaviſtis quæ gratiæ, & Privilegia ſint conceſſa enumerat, eiſque novum robur adjicit Innoc.XI. Conſtitut.10. p.13.

CON-

Digitized by Google

CONFESSIO.

Confeſſionum Sæcularium audiendarum in Eccleſiis Monaſteriorum S. Scholaſticæ, & S. Specus Sublacen. Ordinis S. Benedicti, facultatem dare pertinet ad Abbatem Commendatarium. Innoc. XI. Conſtitut 6. p 9.

CONFIRMATIO APOSTOLICA.

Confirmatio Conſtitutionum Apoſtolicarum. Vid. *Conſtitutiones Apoſtolicæ confirmatæ.*

Confirmatio Decretorum SS. Congregationum. Vid. *Decreta Congregationum.*

Confirmatio Decretorum Cardinalium. Vid. *Decreta Cardinalium.*

CONFRATERNITAS.

Confraternitas Almæ Domus Lauretanæ Nationis Picenorum de Urbe in Archiconfraternitatem erecta eſt ab Innoc XI. Conſt.19 §.2. p.29.

Confraternitati prædictæ, ut alias ejuſdem Inſtituti Confraternitates aggregare, eiſque illis ſuas Indulgentias communicare poſſit, induſit id. ibid.

Confraternitatis Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus ortum, & progreſſum narrat id. Conſtitut.181. in exord. p.420.

Confraternitatis ejuſdem novas Conſtitutiones pro felici proſperoque illius regimine, recenſet idem ibidem. p.420. ad 427.

Scilicet.

Cap 1. De Confraternitatis Inſtituto §§.2. p 420.

Cap.2. De Recipiendis ad Confraternitatem. §§ 7. ib.

Cap.3. de Habitu interiori, & exteriori, ac Cubiculis. §§ 6. p.421.

Cap. 4. De exercitiis ſpiritualibus cujuslibet diei. §§.4. p.421, & ſeq.

Cap.5. Exercitia Spiritualia cujuslibet Hebdomadæ. §§ 8. p.422.

Cap 6. Exercitia charitatis erga pauperes Infirmos. §§.5. p 422

Cap.7. Quid obſervari debeat in Valetudinariis erga Ægrotos, Convaleſcentes, inſanabiles, & Pauperes. §§.10. p.423.

Cap.8. De aliis Diſtributionibus, & animadverſionibus pro bona obſervantia. §§.7. p 423., & ſeq

Cap 9. De Regim. noſtræ ſocietatis. §§ 27. p.424 ad 427

Cap 10. Suffragia, & preces, quæ debent peragi pro noſtris Defunctis, & Benefactoribus §§ 3. p 427.

Confraternitati prædictæ relatas Conſtitutiones confirmavit id. Innoc.XI d. Conſt.181. §.1. ibid.

Confraternitatem eandem in Congregationem ſub Regula S. Auguſtini, & ſupraſcriptis Conſtitutionibus erexit id. ibid

Confraternitati præfatæ Privilegia, exemtiones, & Indulgentias nonnullas conceſſit id. ibid.

Jus aggregandi ad Confraternitatem Cincturatorum, ex Decreto Congregationis Epiſcoporum, & Regularium Eremitis S. Auguſtini dumtaxat reſervatum, confirmavit id. Conſtitut.67. §.1., & Conſtitut.87. §.1. p.104., & 144.

Confraternitatibus Cordigerorum, in Conventualium Eccleſiis erectis, ſemel in menſe, in die ſcilicet ſolitæ Proceſſionis, Indulgentiam Plenariam perpetuam conceſſit id. Conſt 89. p 146

Jus Confraternitates Corrigiatorum erigendi, ex Decreto Congregationis Epiſcoporum, & Regularium Fremitis Diſcalceatis S. Auguſtini conceſſum, confirmavit id. Conſt.67. §.1., & Conſt 87. §.1. p.104., & 142.

Confraternitatem Nominis B.M.V. in Eccleſia S. Stephani de Cacco ſitam in Archiconfraternitatem erexit id Conſt.126. p.527.

Confraternitatum ſub titulo SS. Nominis Dei varias ſpecies, & viciſſitudines recenſet id Conſt.38. p.53

De eorundem ab initio Canonica erectione non conſtat. id. §.1. ibid

Confraternitates dictas in Eccleſiis Prædicatorum dumtaxat exiſtentes, perinde ac ſi illæ ab initio canonice fuiſſent erectæ, confirmavit id ib §.2. p.54.

Confraternitatibus Redemtionis Captivorum B. M. de Mercede in Eccleſiis ejuſdem Ordinis erectis Summarium quoddam Indulgentiarum, a Congregatione approbatum, confirmavit id Conſt.48. §.2. p.76.

Confraternitatibus Redemtionis Captivorum SS. Trinitatis Summarium Indulgentiarum, a Congregatione approbatum, confirmavit id. Conſt 80 §.4. p.130.

Confraternitatum earundem obligationes recenſet id. ib.

Confraternitates omnes SS. Roſarii, tametſi de Canonica aliquarum Inſtitutione non conſtaret, confirmavit id. Conſt 64. §.1. p.99.

Confraternitatibus eiſdem Indulgentias quaſdam a tribus Pontificibus, & duobus Legatis S. Sedis ipſis conceſſas, licet earum originales Literæ non reperirentur, in Summario Indulgentiarum apponi permiſit id. Conſt.65. §.2. p.101.

Confraternitatibus præfatis Summarium ſuarum Indulgentiarum, a S. Congregatione approbatum, confirmavit id. Conſt.70. §.3. p.153.

Confraternitates SS. Roſarii ubivis gentium erigendi facultatem Miniſtro Generali Prædicatorum, vel ejus Vicario Generali induſit id. ibid. § 4. p.214.

Confraternitates prædictas ſic erectas, omnium Indulgentiarum, abſque ulla Communicatione, vel Aggregatione, participes eſſe voluit id. §.5. ibid.

Confraternitatibus SS. Sacramenti ubivis Locorum exiſtentibus indulgentias Archiconfraternitatis ejuſdem nominis in Eccleſia S. Mariæ ſuper Minervam inſtitutæ, per Decretum Congregationis Indulgentiarum conceſſas, confirmavit id. Conſt 42. §.2. p.57.

Confraternitatibus ſeptem Dolorum B.M. V. in Eccleſiis Fratrum Servorum ejuſdem M.V. erectis indulgentias quaſdam erogavit id. Conſt.109. §.1. ad 4. p.237.

Confraternitati prædictæ Summarium Indulgentiarum, & facultatum alias conceſſarum relatum confirmavit id Conſt 118 §.1. p.245 ad 247.

Confratribus Servorum B.M.V. Orationi mentali vacantibus indulgentias conceſſit id Conſt 31. §.1. p.43.

CONGREGATIONES REGULARIUM.

Congregatio Bethlemitarum. Vid. *Confraternitas Bethlemitarum.*

Congregationi Brigittanorum Noviſſimorum Decretum quoddam Congregationis particularis Cardinalium, quo declaratum fuit prædictam Congregationem eſſe veram Religionem, diverſam ab ea SS. Salvatoris, ſeu S. Brigittæ, confirmavit Innoc.XI. Conſtitut.3. §.1. p.240.

Congregationis ejuſdem originem refert id. Conſt.127. p.284.

Congregationis prædictæ varias vices, & contentiones inter ipſam, & Brigittanos Priores exortas narrat id. ibid. §.1. p.285.

Congregationi præfatæ duo Decreta Congregationis Concilii decernentia Profeſſiones Brigittanorum Noviſſimorum eſſe validas, eoſque denominandos eſſe Brigittanos, confirmavit id §.2. ibid.

Congregatio S. Joannis Evangeliſtæ. Vid. *Canonici Regulares Congregationis S. Joan. Ev.*

Congregationes Ordinis S. Benedicti. Vid. *Monachi Ordinis S. Benedicti.*

Congregationis Presbyterorum, & Clericorum S. Joſephi initium, tituli mutationem, & Loci translationem refert id. Conſt.156. §.1. p.343.

Congregationis prædictæ Conſtitutiones quædam inſertæ Decreto Cardinalis Vicarii, eaſdem approbantis, extant apud Eund. ibid. §.1., & 2. p.344. ad 349.

Scilicet.

Cap.1. Degl'Eſercizi della Congregazione. §§.5 p.344. & ſeq.

Cap.2. Del Convitto §§ 6. p.345.

Cap.3. Di altre particolarità da oſſervarſi in Congregazione §§.7. p.345., & ſeq.

Cap.4. De'Soggetti da riceverſi in Congregazione. §§.5. p.346.

Cap.5. Dell'Eſcluſione de'Soggetti §.1. ibid.

Cap.6. Degl'Offizi della Congregazione §.5. p.347.

Cap 7. Del Rettore §§ 10. ibid.

Cap.8. Del Miniſtro §§.4. ibid.

Cap 9.

Digitized by Google

Cap. 9. Del Segretario §§. 2. p. 348.
Cap. 10. De' Deputati §§. 4. ibid.
Cap. 11. Del Sagreſtano §§. 6. ibid.
Cap. 12. De' Novizj §§. 2. ibid.
Cap. 13. Degl'Infermi §§. 3. p. 348., & ſeq.
Cap. 14. De' erventi §§. 2. p. 349.
Congregationis ejuſdem erectionem, necnon præfatas Conſtitutiones, una cum Decreto Cardinalis Vicarii illas referente, approbavit, & confirmavit id. Innoc. d. Conſt. 146. ibid.
Congregationis Presbyterorum Sæcularium B. M. V. Aſſumtæ. Vid. *Presbyteri Sæculares Congregationis B. V. M. Aſſumtæ*.

CONGREGATIONES S.R.E. CARDINALIUM.
Vid. *Decreta Congregationum*.

CONSTITUTIONES APOSTOLICÆ CONFIRMATÆ.

Conſtitutionem Apoſt. Greg. XV. expeditam ſub die 23. Dec. 1621. qua conceſſa fuerunt Hoſpitali B. Mariæ Theutonicorum privilegia Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolym., jam ab Urb. VIII Clem. IX., & X. confirmatam, denuo confirmavit Inn. XI. Conſt. 13. p. 21.
Conſtitutionem Apoſt. Urb. VIII. circa translation. penſionum confirmavit, & moderatus eſt id. C. 32. p. 43.
Conſtitutionem Apoſtolicam Clementis VIII., quæ incipit. *Quæcumque à Sede Apoſtolica &c.* die 7 Decembris 1604. præſcribentem quid ſervandum in novis erectionibus Confraternitatum SS. Roſarii, adamuſſim ſervari mandavit id. Conſt. 64. p. 99.
Conſtitutiones duas Apoſtolicas ſeu Brevia Urbani VIII. quarum prima incipit: *Quam ſicut recepimus*: Dat. die 28. Julii 1636. altera vero. *Exponi nobis*. Dat. 20. Decembris 1642. Pro Provincia S. Joſephi Ordinis Minorum Diſcalceatorum adverſus Fratres aliarum Provinciarum ad Curiam Madriti accedentes, confirmavit & innovavit id. Conſt. 66. p. 101. ad 103
Conſtitutionem Apoſtolicam Clementis X. expeditam die 7. Februarii 1675. qua Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Minorum Diſcalceatorum omnia jura & Privilegia aliarum Provinciarum conceſſa ſunt, confirmavit, & clarius declaravit id. Conſt. 69. p. 105.
Conſtitutionem Apoſtolicam aliam ejuſdem, dat. 13. Nov. 1675. qua induiſit ut feſta SS. Joannis de Matha, & Felicis de Valois in tota Hiſpania tantum celebrari poſſent, extendit id. Conſt. 99. p. 223.
Conſtitutio Apoſtolica Clemen. VIII. quæ incipit: *Quoniam ad Inſtitutum*; circa erectionem novorum Cœnobiorum, ut in Belgio ſervaretur, mandavit, & confirmavit id. Conſt. 134. p. 298.
Conſtitutiones Apoſtolicas, ſeu Literas in forma Brevis Clementis VIII. incipien. *Sedes Apoſtolica*: dat. 29. Octob. 1594. Pauli V. incipien. *Sacri Apoſtolatus Miniſterio*. Dat. 6. Junii 1617. & Inn. X. incipien. *Alias à fel. rec.*, dat. 26. Septembr. 1648. ſuper erectione & privilegiis Academiæ, ſive Univerſitatis Oppidi Zamoſchi Chelmen. Diœceſis in Regno Poloniæ, relatas confirmavit id. Conſt. 135. p. 299 ad 302.
Conſtitutionem Apoſtolicam ſeu Literas quaſdam in forma Brevis Clementis X. incip. *Injuncti nobis*. Dat. 12. Maji 1672. circa Fratres Oblatos Tertii Ordinis Sancti Franciſci Congregationis Gallicanæ, confirmans, exequutioni mandandas in Provincia Lugdunenſi ſtatuit id. Conſt. 139. p. 307.
Conſtitutionem Apoſtolicam Urbani VIII., cujus initium *Secretis æternæ Providentiæ conſiliis*; qua ſtatuit ut Itali ordinati cum falſis Dimiſſoriis Fori privilegio minime gauderent, confirmans ad Melitenſes extendit id. Conſt. 142. p. 309.
Conſtitutionem Apoſtolicam, ſeu Literas in forma Brevis Pii PP. V. die 4. Novembris 1568. expeditas, de Libris furto ſublatis à Bibliothecis Minorum de Obſervantia, confirmat & innovat id. Conſt. 158. p. 365.
Conſtitutionem Apoſtolicam Clementis X., cujus initium, *Inter alia*: Dat. 3. Idus Martii 1675. ſuper erectione Hoſpitii pro iis, qui ad fidem veniunt; confirmavit id. Conſt. 165. p. 390.
Conſtitutionem quandam Apoſtolicam Julii III. in Urbe Roma franchitiarum nomen abolentem, incipien. *Quum Civitates*: Dat. 10. Kal. Octobris Ao. 1522. Pont. 3. relatam confirmat id. Conſt. 166. p. 432.
Conſtitutionem aliam Apoſtolicam Pii IV. eadem ſuper re, incipien. *Inter cæteras*. Dat. 12. Kal. Martii, ann. 1561. Pontif. 3. pariter relatam confirmat id. ibidem. p. 433.
Conſtitutionem quandam aliam Apoſtolicam Gregorii XIII. prædictas franchitias abolentem; quæ incipit *Et ipſa ratio*. Dat. 3. Non. Septembr. ann. 1570. Pontificatus 2. pariter refert, innovat, & confirmat id. ibidem. p. 434.
Conſtitutionem aliam Apoſtolicam eadem de re Sixti V. incip. *Hoc noſtro Pontificatus initio*: Dat. Kal. Julii an. 1585. Pontif. 1. pariter confirmavit id. ibid p. 435.

CONSTITUTIONES APOSTOLICÆ DEROGATÆ.

Conſtitutionibus Apoſtolicis Calliſti III. Pii II. & Innocentii VIII. aliorumque Romanorum Pontificum (qui Collegium Secretariorum Apoſtolicorum inſtituerant) illud ſupprimendo, derogavit Innoc. XI. Conſt. 37. p. 49.
Conſtitutionem Apoſtolicam Clementis VIII. expeditam die 11. Julii 1601. & jam ab Alexandro VII. per aliam Conſtitutionem emanatam die 20. Octobris 1661. confirmatam, circa novorum Conventuum Minorum Diſcalceatorum erectionem, nullius roboris declaravit id. Conſt. 40. p. 56.
Conſtitutioni Apoſtolicæ, ſeu Literis in forma Brevis à ſemetipſo editis, incipien. *Paſtorales Officii*. Dat. 2. Maji 1681. circa Alternativam electionum Minorum de obſervantia provinciæ S. Jacobi in Hiſpania; eandem Alternativam reformando, derogavit id. Conſt.
Conſtitutionem Apoſtolicam, ſeu Breve, quod alias ipſemet circa Melitenſes ordinatos ſine Dimiſſoriis, vel falſis ediderat, cujus initium: *Quum dudum fel. record.* Dat. die 1. Julii 1684. reformavit idem Conſt. 159. p. 366.

CONSTITUTIONES ORDINUM REGULARIUM CONFIRMATÆ.

Conſtitutiones Clericorum Sæcularium in Communi viventium confirmatæ ab Innoc. XI. Conſt. 85. Vid. *Clerici Sæculares*.
Conſtitutiones aliæ eorundem pariter confirmatæ ab eod. Conſt. 143. Vid. *ibidem*.
Conſtitutiones Confraternitatis Bethlemitarum, quas etiam confirmavit id. Conſt. 181. Vid. *Confraternitas Bethlemitarum*.
Conſtitutiones Congregationis Presbyterorum & Clericorum S. Joſephi confirmatæ ab Eod. Conſt. 146. Vid. *Congregatio prædicta*.
Conſtitutiones ſeu Decreta Fratrum B. Joannis Dei Regnorum Hiſpaniæ & Indiarum confirmatæ ab Eod. Conſt. 172. Vid. *Fratres prædicti*.
Conſtitutiones Monachorum Congregationis Caſſinenſis Ordinis S. Benedicti, quas pariter confirmavit id. Conſt. 96. Vid. *Monachi Congregationis præfatæ*.
Conſtitutiones Monachorum Congregationis Bavaricæ Ordinis S. Benedicti Confirmatæ ab eod. Conſt. 160. Vid. *Monachi Congregationis prædictæ*.
Conſtitutiones Monachorum Congregationis Hiſpaniarum Ordinis S. Benedicti pariter confirmatæ ab eod. Conſt. 97. Vid. *Monachi Congregationis ejuſdem*.
Conſtitutiones Monachorum Congregationis Silveſtrinorum confirmatæ ab Eod. Conſt. 120. Vid. *Monachi Congregationis Silveſtrinorum*.
Conſtitutiones Monachorum Ordinis Carthuſienſis Confirmatæ ab Eod. Conſt. 195. Vid. *Monachi Ordinis Carthuſienſis*.
Conſtitutiones Monialium Recollectarum Ordinis SS. Trinitatis Redemtionis Captivorum confirmatæ ab Eod. Conſt. 151. Vid. *Moniales Recollectæ præfatæ*.

CONSTITUTIONES ALIORUM LOCORUM CONFIRMATÆ.

Conſtitutiones Hoſpitalis S. Antonii Luſitanorum confirmatæ

Digitized by Google

firmatæ ab eod Innoc. XI. Conſt. 121. Vid. *Hoſpitalis S. Antonii Luſitan.*

CONVENTUS.

onventus Majoricæ erigendi facultatem Capuccinis indulſit Innoc. XI. Conſt 1. §. 1. p. 2.
onventus novi erigendi cauſas recenſet id. Conſt. 40. in princ. p. 55.
onventus novi erectionem in Civitate Malacitana Minoribus Diſcalceatis conceſſit id. ibid. p. 56.
rca Conventuum novorum erectionem, ut in Belgio ſervaretur Conſtitutio Clementis VIII. pro Fratribus Minoribus mandavit id. Conſt. 134. §. 1. p. 298.

CONVENTUALES.

Vid. *Minores Conventuales*.

D

DAPIFERI.

Dapiferis, qui in Conclavi Cardinalibus inſerviunt, Privilegia, exemtiones, & Indulta conceſſit Innoc XI. Conſt. 12. p. 18.

DECIMÆ.

ecimas tres integras ſuper fructibus & penſionibus Eccleſiaſticis totius Cleri in univerſa Italia ob imminens bellum Turcicum indixit Innoc. XI. Conſt. 131. § 2. & ſeq. p. 290.
ecimarum prædictarum ſolutioni terminos præſcripſit Idem, ibid §. 4. p. 291.
Decimarum Subcollectoribus & Depoſitario quædam ſtatuuntur apud Eund. ibidem
ecimas præfatas non ſolventibus & fraudantibus pœnæ indicuntur apud Eund. ibidem
ecimas eaſdem exigendi modus præſcribitur apud Eund. §. 6. ibidem.
In Decimis prædictis alia quædam ſervanda mandantur apud Eund ibid. § 7. & ſeqq. p. 292.
ecimas tres eaſdem olim indictas denuo extendit Idem Conſt. 202. §. 1. p. 525

DECRETUM.

ecreta Congregationum, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolica auctoritate confirmari ſolent. Sic Innoc XI. Conſt. 2. §. 1. pag. 3. Conſt. 6 §. 5. pag. 10. Conſt. 9. § 1. pag. 13. Conſt. 27. §. 3. pag. 39 Conſt. 42. §. 2. pag. 57. Conſt. 48. §. 2. p. 76. Conſt. 51. § 1. pag 78 Conſt. 67. §. 1. pag. 104. Conſt. 70. §. 3. pag. 113. Conſt. 82. §. 1. pag. 132. Conſt. 111. § 1. pag. 240 Conſt. 116. §. 1. pag. 244. Conſt. 117. §. 1. pag. 245. Conſt. 127. §. 2. pag. 285. Conſt. 129 §. 1 pag. 288 Conſt 133. §. 1. pag. 297. Conſt. 136. §. 1. pag. 302. Conſt. 152. § 1. pag. 359. Conſt. 155. §. 1. pag. 362. Conſt 161. pag. 381. Conſt. 168. §. 1. pag 393. Conſt. 175. §. 1. pag. 406. Conſt. 178. §. 2. pag. 415. Conſt. 179. §. 1. pag 416. Conſt. 183. §. 1. pag. 430. Conſt 184. §. 1. pag. 431. Conſt. 185 §. 1. pag 432. Conſt. 194. §. 1. pag. 447. Conſt. 196 §. 1. pag. 519. Conſt. 203 §. 1. pag. 525. & Conſt. 207. pag. 534
ecreta Cardinalium, quo firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ Confirmationis patrocinio communiri ſolent. Sic Innoc. XI. Conſt. 39. §. 1. pag. 55. Conſt. 57. §. 2. pag. 93. Conſt. 63. §. 1. pag 99. Conſt. 93. §. 1. pag. 149. Conſt. 94. §. 2. pag. 151. Conſt. 102. §. 2. pag. 226. Conſt. 119. §. 4. pag. 248 Conſt. 132. §. 4. pag. 296. Conſtitut. 146. §. 3 pag. 349. & Conſtitut. 182. §. 2. pag 430.
ecreta Ordinum Regularium, quo inviolabiliter obſerventur Apoſtolica auctoritate communiri ſolent. Sic Innoc. XI. Conſt. 7. §. 2. pag 11. Conſt. 17. in exord. & §. 10. pag. 27. Conſt. 30. §. 6 pag 42. Conſt. 53. §. 1. pag 79. Conſt. 55. § 2. pag. 91. Conſt. 76. §. 3 pag. 124. Conſt. 84. § 3. pag. 133. Conſt. 94. § 2. pag. 151. Conſt. 114. in princ. pag 243. Conſt. 125. §. 3. pag 282. Conſt. 132. § 4. pag. 296. Conſt. 140. §. 2. pag 308. Conſt. 158. § 6. pag. 365. Conſt. 170. §. 11. pag. 399. Conſt. 172 §. 3. pag. 404. Conſt. 176. §. 6. pag. 413. Conſt. 181. §. 1. pag. 427. Conſt. 187. §. 3. pag. 438. Conſt. 192. §. 2. pag. 445. & Conſt. 193. §. 3 pag. 446.
Decreta quæcumque alia, ut in futurum inviolabiliter obſerventur, iis Apoſtolicæ firmitatis robur adjici ſolet: Sic Innoc. XI. Conſt 25. pag. 37. Conſt 33. §. 2. pag. 46. & Conſt. 208. pag. 535. Nec non alibi.

DECRETA CONGREGATIONUM S. R. E. CARDINALIUM.

DECRETA CONGREGATIONIS CONCILII.

Decretum Congregationis Concilii quo decernitur pertinere ad Abbatem Commendatarium Monaſteriorum S. Scholaſticæ, & Sacri Specus Subiacen: approbare Monachos pro audiendis Confeſſionibus Secularium, extat apud Innoc XI. Conſt. 6. § 4. p. 10.
Decretum Congregationis ejuſdem ſuper delatione Cadaverum ad Eccleſias Regularium, legere eſt apud Eund. Conſt 9. p. 13.
Decretum Congregationis præfatæ, quo cenſuit Taxam Innocentianam Typis dandam eſſe, extat apud Eund. Conſt 43. p. 61.
Decreta duo Congregationis prædictæ decernentia Profeſſiones Brigittanorum Noviſſimorum eſſe validas, eoſque denominandos Brigittanos, referuntur ab Eod. Conſt. 127. §. 1. p. 285.
Decretum ejuſdem, quo injungitur Ordinariis Regni Peruani conſervatio Decreti Conc. Trident. de Regularibus reclamantibus adverſus eorum Profeſſionem, elapſo quinquennio, refert & confirmat id. Conſt. 133.

DECRETA CONGREGATIONIS EPISCOP., ET REGUL.

Decretum Congregationis Epiſcoporum & Regularium, quo Fratres Redemtionis Captivorum à gradu Supernumerarii Magiſtri, niſi prævio examine, arceantur, extat, apud Innoc. XI. Conſt 2. p. 3.
Decretum Congregationis ejuſdem, quo permiſſum fuit Superioribus Prædicatorum Portugalliæ Provinciæ removere ex Conventibus Religioſos Conventualitatibus ſuffultos, legere eſt apud Eund. Conſt. 27. § 2. p. 39.
Decretum Congregationis prædictæ, quo declaratur Fratres Diſcalceatos S. Auguſtini non habere jus aggregandi ad Confraternitatem Cinctutorum; poſſe tamen erigere Confraternitates Corrigiatorum, refert & confirmat id. Conſt. 67. §. 1. p. 104. & Conſt 87. §. 1. P 144.
Decretum ejuſdem Congregationis approbans alternativam inter Hiſpanos & Criollos Ordinis Minorum de Obſervantia in Indiis Occidentalibus, extat confirmatum apud eund. Conſt. 129. p 288.
Decretum præfatæ Congregationis, quo declaratur Clericos Regulares Scholarum Piarum gaudere exemtione à Juriſdictione Ordinariorum, & omnibus Mendicantium Privilegiis: refert & confirmat id. Conſt. 136. p. 302.
Decretum aliud ejuſdem ſuper electione præcipuorum Officialium pro Fratribus Recollectis Ord. Minorum in Hiſpania, extat confirmatum apud eund. Conſt. 155. p. 362.
Decretum ejuſdem Congregationis, quo Superioribus S. Franciſci de Obſervantia injunctum fuit, ne permitterent ſæculares ingredi ſepta Cænobii cum Sclopis, aut armis, vel ibi ludere, aut morari ultra tres dies, extat confirmatum apud eund Conſt 157. p. 363.
Decretum aliud ejuſdem circa Electiones Abbatum Congregationis Bavaricæ Ordinis S. Benedicti, extat confirmatum apud eund. Conſt. 161. p. 380 & ſeq.
Decretum Congregationis ejuſdem pro exemtione Syndicorum Ordinis S. Franciſci de Obſervantia à Foro Sæculari, extat confirmatum apud eund. Conſtitut. 168. p. 393.
Decretum prædictæ Congregationis, quo Eccleſia Collegiata S. Germani ſubjicitur Eccleſiæ Abbatiali Montis Caſini, refert & confirmat id. Conſt. 179. §. 1. P 416.
Decretum Congregationis præfatæ declarans Superioribus

Digitized by Google

bus Localibus Fratrum Diſcalceatorum B.M. de Mercede Redem. Captivorum non licere pecunias mutuo accipere, niſi juris ordine ſervato, extat confirmatum apud eund. Conſt. 185. p.432.
Decretum Congregationis ejuſdem de ſervandis Conſtitutionibus Tertii Ordinis S. Franciſci quoad Fratres Laicos & oblatos Provinciæ Franciæ, refert & confirmat id. Conſt. 194. p.447.
Decretum aliud ejuſdem de Primatu Collegialium S. Bonaventuræ de Urbe ſupra Reliquos Collegiales Conventuales Ord. S. Franciſci, extat confirmatum apud eund. Conſt. 203. p.525.

DECRETA CONGREGATIONIS INDULGENTIARUM.

Decretum Congregationis Indulgentiarum, quo Confraternitates omnes SS. Sacramenti ubi vis Locorum inſtitutæ fiunt participes Indulgentiarum Archiconfraternitatis ejuſdem Nominis in Eccleſia S. Mariæ ſuper Minervam inſtitutæ, extat apud Innocent. XI. Conſt.42. §.1. p.57.
Decretum Congregationis ejuſdem, quo approbantur Indulgentiæ conceſſæ Confraternitatibus B. M. de Mercede Redemtionis Captivorum, extat apud eund. Conſt.48. p.76.
Decretum Congregationis prædictæ, quo approbatum fuit Summarium Indulgentiarum Confraternitatibus SS. Roſarii conceſſarum, extat confirmatum apud eund. Conſt 70. §.2. p.113.
Decretum ejuſdem Congregationis, quo approbatur Summarium Indulgentiarum Confraternitatibus SS. Trinitatis Redemtionis Captivorum conceſſarum, refert & Confirmat id. Conſtitut. 80. §. 2. & 4. p.130.
Decretum aliud ejuſdem declarans Perſonas ſubſtantialia Religionis vota non emittentes non comprehendi in generali Indulgentiarum revocatione, extat confirmatum apud eund. Conſt. 175. p.406.

DECRETA CONGREGATIONIS IMMUNITATIS.

Decreta nonnulla Congregationis Immunitatis pro exemtione Syndicorum Ordinis S. Franciſci de Obſervantia à Foro ſeculari, legere eſt confirmata apud Innoc. XI. Conſt. 168. p. 393.

DECRETA CONGREGATIONIS SS. RITUUM.

Decreta Congregationis SS. Rituum de iis, quæ in cauſis Beatificationum, & Canonizationum Sanctorum ſervanda ſunt, recenſet & approbat Innoc. XI. Conſt.46. p.67. ad 72.
Decretum Congregationis ejuſdem ſuper Præcedentia Minorum Obſervantium Capuccinis in Proceſſionibus, refert & confirmat id. Conſt. 51. p.78.
Decretum Congregationis prædictæ, quo ſtatuitur Cadavera Defunctorum, qui in Eccleſiis Carmelitarum Diſcalceatorum Sepulturam ſibi elegerunt, à Parochis ad eorundem Eccleſiam deferenda eſſe, extat confirmatum apud Eund. Conſt. 82. p. 131.
Decretum aliud præfatæ Congregationis, quo approbatur electio S. Ignatii Loyolæ in Patronum Regionis Cantabriæ, refert & confirmat id. Conſt. 116 p.244.
Decretum aliud ejuſdem, quo declaratur licere Monachis Carthuſien: Papiæ inſtituere Proceſſionem in Feſtivitate Corporis Chriſti apertis Januis intra Clauſtra, affert confirmatum id. Conſt. 117. §.2. p.245.
Decretum Congregationis prædictæ de Primatu in functionibus, & jure Proceſſionis peragendæ pro Fratribus Prædicatoribus contra Minores de Obſervantia in Quitenſi Provincia, extat confirmatum apud eund. Conſt. 152. p. 593.
Decretum præfatæ Congregationis, quo permittitur Ordini B. M. de Mercede Redemtionis Captivorum recitatio Officii cum Miſſa S. Raymundi de Pennafort ſub Ritu duplici ſecundæ Claſſis cum octava, refert & confirmat id. Conſt. 183. p.430.
Decretum aliud ejuſdem aliaro ſimile, quo conceditur præfato Ordini facultas recitandi Officium, & celebrandi Miſſam B. Petri Armengol Martyris ſub ritu duplici ſecundæ Claſſis cum Octava, affert confirmatum id Conſt. 184. p.431.
Decretum aliud præfatæ Congregationis declarans Conſtitutiones Alexandri VII., & Clem. IX. circa Miſſas de Feſto celebrandas in Altaribus privilegiatis loco illarum de Requiem, pro diebus etiam impeditis intelligendas eſſe, confirmavit id Conſtitut. 196. p.519.

DECRETA CONGREGATIONIS SUPER REFORMATIONE TRIBUNALIUM URBIS.

Decreta quædam Congregationis ſuper Reformatione Tribunalium Urbis recenſet Innoc. XI. Conſtitut. 207. §.1. p 528. ad 534.
Nempe:
De Capitolio, ejuſque Officialibus. p.528. & ſeq.
De Sportulis, vel Propinis. p.529. & ſeq.
De Advocatis, & Procuratoribus, aliiſque Cauſidicis, & negotiorum geſtoribus. p 530.
De Notariis. ibidem
De Curſoribus, & Mandatariis, aliiſque Exequutoribus, & de Citationibus, exequutionibus, & ſubhaſtationibus. p 531.
De variis Proviſionibus. p.531. ad 534.
Decreta relata Congregationis præfatæ extendit, & motu proprio confirmavit Id. ibid. §.2. p.534.

DECRETA CONGREGATIONUM PARTICULARIUM.

Decretum Congregationis Particularis ſuper Negotio Fratrum Brigittanorum Noviſſimorum deputatæ, quo declaratum fuit Congregationem prædictorum Fratrum eſſe veram Religionem, diverſam ab ea Sanctiſſimi Salvatoris, ſeu S. Brigittæ, extat confirmatum apud Innoc. XI. Conſt. 3. p.240.
Decretum aliud alterius Congregationis Particularis ſuper negotiis Congregationis Bavaricæ Ordinis Sancti Benedicti deputatæ, quo reſolvuntur nonnulla dubia circa Conſtitutiones Monachorum d. Congregationis Bavaricæ, refert, & confirmat Id. Conſtitut. 178. §.2. & ſeq. p.414. & ſeq.

DECRETA S. R. E. CARDINALIUM.

Decretum Cardinalis Barberini Ordinis Minorum Protectoris, quo certus Conventus Commiſſario Terræ Sanctæ Ordinis Minorum Neapoli degenti, aſſignatur, extat apud Innoc.XI.Conſt.39. p.55.
Decretum nonnullorum Cardinalium ſuper negotiis Provinciæ Bavariæ Eremitarum S. Auguſtini ſpecialiter deputatorum, quo ſegregantur quatuor Cœnobia à d. Provincia, extat confirmatum apud Eund. Conſtit.57. §.1. p.93.
Decretum Cardinalis Ordinis Minorum Protectoris, quo vetatur, ne Laici Tertii Ordinis S. Franciſci unquam Clericos præcederent, legere eſt approbatum apud Eund. Conſt.63. §.1. p.99.
Decretum Cardinalis Ordinis B. M. de Mercede Protectoris, quo ſtatuitur privative pertinere ad Superiores Ordinis auctoritatem conferendi habitum Tertiariorum; poſſe tamen ſemel indutorum curam probo Religioſo committere, refert, & confirmat Id. Conſt. 93. §.1. p.149.
Decretum Cardinalis Ordinis Minorum Protectoris, quo exequutioni mandari jubet Decreta quædam Minorum Diſcalceatorum, jam à Congregatione Epiſc. & Reg. approbata, extat confirmatum apud Eund. Conſt.94. §.1. p.150.
Decretum aliud Cardinalis prædicti, quo Monialibus Converſis S. Franciſci de Obſervantia Ultramontanis interdicitur Velum nigrum, & quæcunque vox in electionibus denegatur, refert, & confirmat Id. Conſt.105. §.2. & ſeq. p.222.
Decretum aliud ejuſdem Ordinis Protectoris circa abrogationem Commiſſariorum Generalium Pro Provinciis Indiarum Occidentalium Ordinis Minorum de Obſervantia, aliarum confirmat Id. Conſtitut. 119. §.2. ad 4. p.247. & ſeq.
Decretum aliud ejuſdem circa exequutionem Alternativæ

væ inter Fratres Hiſpanos, & Criollos Indiarum Occidentalium, refert confirmatum Id. Conſt. 131. § 3. p.296

retum Cardinalis de Carpineo Vicarii Generalis approbantis Conſtitutiones quaſdam Congregationis Presbyterorum, & Clericorum S. Joſephi, extat apud Eund. Conſt. 146. §.1. & ſeq p.344. ad 349.

retum Cardinalis Cybo Seraphici Ordinis Protectoris nonnullas Conſtitutiones Miniſtri Generalis Ordinis circa Miſſionarios in Indiis Occidentalibus approbans, extat apud Eumdem §.10. p.399

reta quædam Cardinalis Protectoris Carmelitarum pro reformatione Provinciæ Pedemontanæ Ordinis B. M. de *Mo*nte Carmelo, extant confirmata apud eumd. Conſt. 182. §.1. ad 3. p.428. ad 430.

DECRETA ORDINUM REGULARIUM.

retum Definitorum Ordinis Camaldulenſium de Alternativa quatuor præcipuorum Officiorum in quatuor eorum Provinciis ſervanda, refert, & confirmat Innoc. XI. Conſt. 59. p.95.

reta Capituli Generalis Ordinis Carthuſienſis, quibus ſtatuebatur, ne quis aliorum Regularium Privilegiis, in quibusdam caſibus, ſine conſenſu Rev Patris, aut Capituli Generalis, uteretur, extat confirmatum apud Eund. Conſt.3. p 343.

cretum Capituli Generalis Ordinis Ciſtercienſis circa reformationem Monachorum, & Monialium Poloniæ, Pruſſiæ, & Lituaniæ, refert, & confirmat Id. Conſt 148. §.1. & ſeq. q.351. & ſeq

eretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum S. Auguſtini pro moderatione Alternativæ Officiorum Provinciæ Quitenſis in Indiis Occidentalibus, legere eſt apud Eund Conſt. 30. §.1. ad 6. p.41. & ſeq

ereta nonnulla n.71. à Magiſtro, & Vicario Generali ejusdem Ordinis pro pace ſervanda in Provincia Quitenſi edita, refert, & confirmat id. Conſtitut. 5. §.1. p 83, ad 91.

creta alia, ſeu Ordinationes quaſdam emanatas à præfato Priore Generali prædicti Ordinis circa Electiones Superiorum, & Officialium in Quitenſi, aliiſque Indiarum Provinciis, refert, & confirmat id Conſt. 38. §.1. ad 5. p.144. ad 146

cretum aliud Capituli Generalis ejusdem Ordinis, quo ſenarius numerus Magiſtrorum Peruanæ Provinciæ ad Duodenarium extenditur, extat confirmatum apud Eund. Conſt 192 §.1. & ſeq. p 445. & ſeq

creta quædam alia ejusdem Capituli, quibus prohibetur ne Religioſi Provinciarum Mexicanæ, & Mechoacan. ſoli aut cum pallio, vel galero incedant, refert & confirmat Id. Conſtitut. 193. §. 2., & ſequen p 446. & ſeq

eretum Miniſtri Generalis, & Commiſſarii Indiarum Ordinis Minorum, quo ſtatuitur Alternativa Electionum in Provinciis Indiarum Occidentalium, extat apud Eund Conſt. 17. §.2. ad 9. p.25. ad 27

creta quædam ſeu Statuta Minorum de Obſervantia à S. Sede prius tamen in meliorem formam redacta, extant confirmata apud Eund. Conſtitut. 76. §. 2. ad 4. p.121. ad 124.

reta alia quædam Minorum Diſcalceatorum Provinciæ S. Petri de Alcantara in Hiſpania, à S. Congregatione Epiſc. & Regul. approbata, refert, & confirmat id Conſt. 94. p.150

cretum Miniſtri Generalis Ordinis Minorum de Obſervantia circa abrogationem Commiſſariorum Europæorum, & Judices appellationum pro duabus Provinciis in Braſilia, habetur confirmatum apud Eund. Conſt. 125. §.2. p.281.

iteras quaſdam Patentes ejusdem Miniſtri Generalis circa exequutionem Alternativæ inter Fratres Hiſpanos, & Criolios in Indiis Occidentalibus, in quibus etiam referuntur ortus, & progreſſus d. Alternativæ, refert confirmatas id. Conſt. 122. §.2 p.195.

tatutum Capituli Provincialis Minorum Tertii Ordinis in Gallia de regula ſervanda in morte Provincialis, & vacatione Diffinitoriatos, habetur confirmatum apud Eund. Conſt. 140. §.1. & ſeq. p.307. & ſeq.

Statuta quædam alia Capituli Generalis Minorum de Obſervantia circa Eleemoſynas Prædicatorum, & Bibliothecas communes, extant confirmata apud Eundem Conſt. 158. § 1 ad 6. p.364. & ſeq.

Decreta alia nonnulla à Miniſtro Generali ejusdem Ordinis emanata, & à Cardinali Protectore approbata pro Miſſionariis in Indiis Occidentalibus, habentur confirmata apud Eundem Conſtitut. 170. §. 3. ad 9. p.395. ad 399.

Statuta quædam alia ejusdem Miniſtri Generalis pro regimine Seminariorum erectorum in Hiſpania, & Indiis Occidentalibus ad excipiendos Miſſionarios S Franciſci de Obſervantia, refert, & confirmat id. Conſt 176. §.2. ad 7. p.407. ad 413.

Decreta quædam Capituli Generalis Ordinis Redemptionis Captivorum, unanimi conſenſu edita, extant confirmata apud Eundem Conſtitut. 187 §. 1. ad 3. p.436. ad 438.

Decretum quoddam Capituli Generalis Canonicorum Regularium Congregationis S. Johannis Evangeliſtæ de voto nemini concedendo, niſi poſt decennium à profeſſione, confirmavit id Conſt. 53 §.1. p.79.

Decretum aliud Canonicorum Regularium S Auguſtini, ne quis Canonicus Regularis Beneficia obtineret ſine licentia Superioris Generalis, confirmavit id. Conſt. 84 § 3. p.133.

DECRETA ALIORUM.

Decretum Capitulare Canonicorum Baſilicæ Sancti Petri, quo adſcripta fuere Beneficia Abbatiæ S. Rufilli Clericis idoneis ipſius Diœceſis, extat apud Eund. Conſt. 33. p.46.

Decreta nonnulla Theſaurarii pro bono Locorum Montium regimine: Vid. *Loca Montium*.

Decretum quoddam Univerſitatis Artis exonerantium ligna ad Ripettam: Vid *Univerſitas*.

DEROGATIO.

Derogatio Conſtitutionum Apoſtolicarum: Vid. *Conſtitutiones Apoſtolicæ derogatæ*.

DIMISSORIA.

Vid. *Melitenſes*.

DIOECESIS.

Dioeceſeos terminos Eccleſiæ Oppidi de Olinda nuper in Cathedralem erectæ, deſignavit Innoc. XI. Conſtitut. 4. §.5. p 6.

Diœceſeos terminos Eccleſiæ S Sebaſtiani pariter in Cathedralem erectæ, deſcripſit idem Conſt. 5. §. 4. p 8.

Diœceſim Eccleſiæ S. Ludovici de Maragnano, quam Cathedralem nuper conſtituerat, circumſcripſit id. Conſt. 21. § 5. p.33.

Diœceſeos Portugallen Liter: Vid. *Lit*.

DOCTORES.

Doctores Collegii Comen. Vid. *Collegium Comen.*

Doctoris, & Magiſtri titulo abdicato, Minores de Obſervantia Lectores appellantur. Innoc XI. Conſtitut. 77. p.125.

DOCTRINA CHRISTIANA.

Doctrinam Chriſtianam docentibus, audientibus, & ad id cooperantibus Indulgentias perpetuas conceſſit Innoc. XI. Conſt. 167. § 1. p.392.

DOHANA, & DOHANERII.

Vid. *Gabellæ*.

Dohaneriis recognoſcendi etiam Exemtorum à gabellis capſas, & arculas conceſſit Innoc. XI. Conſtitut. 20. §. 3. p.31.

E

ECCLESIA ABBATIALIS.

Eccleſiæ Abbatiali Montis Caſini ſubjecta eſt Eccleſia Collegiata S Germani per Decretum Congregationis Epiſc. & Regul. confirmatum ab Innoc. XI. Conſtitut. 179. §.1. p.416.

ECCLESIA CATHEDRALIS.

Eccleſiam Cathedralem in Metropolitanam erigendi cauſas recenſet Innoc. XI. Conſt. 3. §.1. p.3 & ſeq.

Eccleſiam Cathedralem S. Salvatoris Bahiæ, Ulyſſiponen.

nen. Archiepiſcopi accedente conſenſu, in Metropolitanam erexit id. ibid. §.2. p.4.

Eccleſias Cathedrales, ac ſuffraganeas à Metropolitana diſmembrandi cauſas recenſet id.Conſt.44. §.1.p.62.

Eccleſias Cathedrales ſex à Provincia Bituricenſi ſeparatas ab illius Archiepiſcopi Juriſdictione exemit id. §.3. ibidem.

Eccleſiam Cathedralem Albicenſem, quam ex ipſis in Metropolitanam erexit, eique Eccleſias quinque reliquas ſuffraganeas aſſignavit id. ibid. p.63.

Vid. paulo poſt *Eccleſia Parochialis*.

ECCLESIA COLLEGIATA.

Eccleſia Collegiata S. Germani ſubjecta eſt Eccleſiæ Abbatiali Montis Caſini per Decretum Congregationis Epiſcop., & Regul. confirmatum ab Innocent. XI. Conſt.179. §.1. p.416.

ECCLESIA METROPOLITANA.

Vid. paulo ante *Eccleſia Cathedralis*.

ECCLESIA PAROCHIALIS.

Eccleſiam Parochialem Cathedralem conſtituendi cauſas enumerat Innoc. XI. Conſt.4. §. 1. & ſeq. p. 5. Conſtitut.5. §.1. & ſeq. p.7. & ſeq. Conſt.21. §.1. p. 32.

Eccleſiam Parochialem Oppidi de Olinda Cathedralem conſtituit idem d. Conſt. 4. §.3. & ſeq. p.5. & ſeq.

Eccleſiam Parochialem Oppidi S. Sebaſtiani in Regno Braſiliæ, in Cathedralem erexit idem ſupradicta Conſt. 5. §.3. p.8.

Eccleſiam Parochialem Oppidi S. Ludovici de Maragnano Cathedralem conſtituit idem citata Conſt.21. §.3. p.33.

Epiſcopatus. Vid. infra.

ERECTIO.

Erectio Collegii Studiorum. Vid. *Monachi Congregationis Caſſinenſis* in fin.

Erectio Confraternitatis Bethlemitarum in Congregationem: Vid. *Confraternitas*.

Erectio Confraternitatum Almæ Domus Lauretanæ, & Nominis B. M. V. in Archiconfraternitates. Vid. *ibidem*.

Erectio Congregationis Bavaricæ Ordinis S. Benedicti. Vid. *Monachi Congregationis prædicta*.

Erectio Conventuum. Vid. *Conventus*.

Erectio Eccleſiarum Cathedralium in Metropolitanas: Vid. *Eccleſia Cathedralis*.

Erectio Eccleſiarum Parochialium in Cathedrales: Vid *Eccleſia Parochialis*.

Erectio Provinciarum Ordinum Regularium: Vid. *Minores Capuccini*.

Erectio Univerſitatum Studii Generalis. Vid. *Univerſitates Publicæ Studii Generalis*.

EPISCOPATUS.

Vid. *Eccleſia Parochialis*. Vid. *Menſa Epiſcopalis*. Item, Vid. *Diœceſis*.

EPISCOPUS.

Epiſcopo Alexandrino Litem inter Principem Meſſarani & Communitates loci commiſit Innoc. XI. Conſt. 16. §.1. p.25

Epiſcopus Foroliviensis. Vid. *Nuncius Apoſtolicus*.

Epiſcopo Majoricenſi Erectionem Conventus Majoricenſis pro Capuccinis commiſit id. Conſt. 1. §. 1. p 2.

Epiſcopo Malacitano Erectionem Conventus Malacitani pro Minoribus Diſcalceatis commiſit id. Conſt. 40 p.56.

Erectio. Vid. paulo ante.

EREMITÆ S. AUGUSTINI.

Eremitis S. Auguſtini Provinciæ Inſularum Philippinarum in Curia Romana vel Hiſpanica Procuratoris munere functis Exprovincialium Privilegia indulſit Innoc. XI. Conſt.26. §.1. p.38

Eremitis eiſdem Provinciæ Quitenſis in Indiis Occidentalibus Alternativam Officiorum d. Provinciæ per Decretum Prioris Generalis moderatam, confirmavit id. Conſt. 30. §.7. p.42.

Eremitis præfatis in Etruria Indulgentiam Plenariam perpetuam ipſorum Eccleſiis aliàs pro certo die conceſſam, in alium diem tranſtulit id Conſt. 35. §.2 p.47

Eremitis prædictis Indiarum, ut Officialibus in Capitulis Provincialibus electis pareant, ſub certis pœnis præcepit id. Conſt. 36. §.2. p.48.

Eorumdem Officialium electiones omnes, etiam dubias, ratas, & firmas haberi juſſit id. ibidem

Eremitis eiſdem Provinciæ Quitenſis Decreta nonnulla, n.31., à Magiſtro, & Vicario Generali pro pace dictæ Provinciæ edita, confirmavit id. Conſtitut. 55. §.3. p.92.

Eremitis præfatis Provinciæ Bavaricæ, ſegregationem quatuor Conventuum à prædicta Provincia, per peculiarem Cardinalium Congregationem factam confirmavit id Conſt.57 §.2. p.94.

Eremitis S. Auguſtini in genere Decretum quoddam Congregationis Epiſcoporum & Regul., quo eis duntaxat reſervatur Jus aggregandi ad Confraternitatem Cincturatorum, confirmavit id. Conſt.67. §.1.p.104. Item Conſt 87. §.1. p.144.

Eremitarum prædictorum Prioris Generalis Ordinationes quaſdam, circa electionum Confirmationes, in Quitanſi aliiſque Indiarum Provinciis faciendas, refert & confirmat id. Conſt.85. §.1. ad 5. p.144. ad 146.

Eremitis prædictis Decretum quoddam Capituli Generalis, quo ſenarius numerus Magiſtrorum Peruanæ Provinciæ ad duodenarium extenditur, confirmavit id Conſt.192 §.2. p.446.

Eremitis præfatis Decreta quædam alia Capituli Generalis, quibus prohibetur, nè Religioſi Provinciarum Mexicanæ & Mechoacan. ſoli aut cum pallio, vel galero incedant; confirmavit idem Conſt. 193. §.3. p.447.

EREMITÆ S. AUGUSTINI DISCALCEATI.

Eremitis S. Auguſtini Diſcalceatis Decretum quoddam Congregationis Epiſc. & Regul., quo eis conceſſum eſt poſſe Corrigiatorum Confraternitates erigere, confirmavit Innoc. XI. Conſt.67. p.104. Necnon Conſt.87. §.1. p.144.

Ad Eremitas prædictos Decretum quoddam Prioris Generalis Eremitarum Calceatorum extendit, illudque ab eis obſervari debere ſtatuit idem Conſt. 93. §.2. p.148.

EREMITÆ CAMALDULEN.

Eremitarum Camaldulen. Prioribus Localibus, ut per ſe valeant dare Licentiam ſubditis Eremitis pernoctandi extra Eremos, conceſſit Innoc. XI. Conſt.18. §.1. p.28.

Eremitis præfatis Decretum Definitorum eorundem Congregationis, de alternativa quatuor præcipuorum Officiorum in quatuor eorum Provinciis ſervanda, confirmavit id. Conſt.59. p.95.

EXEMTI.

Vid. *Regulares Exemti*.

Exemti Clerici Regulares Scholarum Piarum. Vid. *Clerici Regulares*.

Exemti à Gabellis: Vid. *Dohanerii*, & *Gabella*.

Exemti Monachi Congregationis Bavaricæ Ordinis S. Benedicti. Vid. *Monachi Congregationis præfatæ*.

Exemtæ Moniales Adorationis perpetuæ SS. Sacramenti: Vid. *Moniales prædictæ*.

Exemti Syndici Minorum. Vid. *Minores de Obſervantia*.

F

FESTA SANCTORUM.

Feſta SS. Joannis de Matha, & Felicis de Valois in tota duntaxat Hiſpania juxta indultum Clementis X. antea celebrata ad omnem Galliam extendit Inn.XI. Conſt 99. §.2. p.224.

Feſtum B. Mariæ de Mercede cum Miſſa & Officio proprio ad Univerſum Clerum Regnorum Regis Hiſpaniarum extendit id. Conſt.81. §.1. p.131.

Feſtum ejuſdem B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo, ut Officio & Miſſa propria Fratrum Carmelitarum ab omnibus Coronæ Portugalliæ ſubjectis celebraretur, indulſit id. Conſt.56. §.1. p.92.

Feſtum Patrocinii B. M. V. jam ante in Regnis Hiſpaniarum inſtitutum ad reliqua Regis Catholici Dominia exten-

Digitized by Google

:xtendit Id. Conſt.60. §.2. p.96.
m B. Roſæ Limanæ ad Regna & Dominia Coronæ Luſitaniæ extendit id. Conſt.100. §.2. p.224.
an B. Thurribii cum Officio & Miſſa die 27. Aprilis in certis quibuſdam Locis celebrari permiſit idem Conſt.68. §.2. p.105
rum Indulgentiæ. Vid *Indulgentiæ*.

FEUDUM.

la S.Sedis non licet alienare ſine ejus licentia. Innoc XI. Conſt.162. p.382.
li Status Meſſarani alienationem factam Duci Sabaudiæ ob defectum Licentiæ S. Sedis, nullam & irritam declaravit id. ibid.

FIDELES.

:ies quo longius à Catholicæ Eccleſiæ capite abſunt, eo vigilantior debet eſſe ſuper eos Apoſtolica ſollicitudo: Innoc XI. Conſt.3. in exord. p.3.
lium greges, ut aptis Paſtorum miniſteriis regantur, quomagis eorum numerus creſcit, horum etiam curam multiplicari debet. id. Conſt.4 in exord. p.5.
:libus Chriſtianam doctrinam audientibus, vel ad id cooperantibus Indulgentias perpetuas conceſſit id Conſt.167. §.1. p.392.

FRANCHITIÆ.

ıchitiæ à Gabellis: Vid. *Gabellæ*.
ıchitias ex Urbe Roma Pontifices repetitis Conſtitutionibus ſuſtulerunt. Innoc. XI. Conſtitut.186. §.1 ad 5. p.433. ad 435
ıchitias prædictas, confirmatis & innovatis Prædeceſſorum Pontificum Conſtitutionibus, & nova pœna conſtituta, abolevit id. ibid. §.6. p.435

FRATRES.

res Ordinis S Auguſtini. Vid. *Eremitæ S. Auguſtini*
res Carmelitæ, ſeu de Monte Carmelo. Vid. *Carmelitæ*.
res Camaldulenſes: Vid. *Eremitæ Camaldulenſes*.
res Ordinis Minorum, ſeu S. Franciſci; Vid. *Minores*.
res Ordinis Prædicatorum. Vid. *Prædicatores*.

FRATRES B. JOANNIS DEI.

rum B. Joannis Dei Regnorum Hiſpaniæ, & Indiarum Decreta quædam in Capitulo Intermedio edita recenſet Innoc. XI. Conſt.172. §.1. p.401. ad 404.
Nempe,
1. De Ærario, & Arca pecuniarum, p.401
2. De Libris Accepti, & Expenſi, necnon Manualibus diſpenſatorum. ibid. & ſeq
3. De Priorum confirmatione. p.402.
4. De Valetudinariq. ibid.
5. De Eleemoſynis. ibid
6. De Superiorum Sede. ibid.
7. De domibus Novitiatus.
8. De receptione Religioſorum aliorum Ordinum. ibid. & ſeq.
9. De Procuratoribus. p.403.
10. De Religioſis extra proprias domus verſantibus. ibidem.
11. De Superiorum primatu. Ibid.
12. De Exgeneralibus. ibid.
13. De Exprovincialibus. ibid.
14. De Sacerdotibus. ibid.
15. & 16. De caſu, in quo vacaverit Generalatus. ibid. & ſeq.
17. De iis, qui fuerunt Vicarii Generales. p.404
18. De iis, qui fuerunt Diffinitores. ibid
ribus eiſdem relata Decreta confirmavit idem ibid. §. 3. p.404

FRATRES ORDINIS S. PAULI PRIMI EREMITÆ.

ribus Ordinis S. Pauli Primi Eremitæ quædam Statuta Diffinitorii ejuſdem Ordinis in Capitulo Generali congregati, confirmavit Innoc. XI. monit.7. § 3. p.11.

ATRES REDEMTIONIS CAPTIVORUM.

es Redemtionis Captivorum Ordinis B M. de Mercede gradum Supernumerarii Magiſtri aliequi non poſſe, niſi examine idonei reperirentur, Apoſtolicis Literis. ſtatutum confirmavit id. Conſt.2. p.3.
Fratrum eorundem Superioribus Decretum Cardinalis Protectoris, quo ſtatuitur non licere eiſdem delegare auctoritatem conferendi habitum Tertiariorum, poſſe tamen eos horum curam probo Religioſo committere, confirmat id. Conſt.93. §.1. p.149.
Fratribus dicti Ordinis Decretum Congregationis Rituum, quo eis permittitur recitatio Officii cum Miſſa S. Raymundi de Pennafort ſub Ritu duplici Secundæ Claſ. cum Oct., confirmavit id Conſt.183. §.1. p.431.
Fratribus eiſdem Decretum aliud ejuſdem Congregationis, quo eis conceditur facultas recitandi Officium, & celebrandi Miſſam B. Petri Armengol Martyris ſub Ritu duplici Secundæ Claſſis cum Octava, confirmavit id. Conſt 184 §.1. ibid.
Fratribus præfati Ordinis Decreta quædam Capituli Generalis, quæ Conſtitutioni inſeruntur, confirmavit id. Conſt.187 §.3. p.438.

FRATRES REDEMTIONIS CAPTIVORUM, DISCALCEATI.

Fratribus Redemtionis Captivorum Diſcalceatis Decretum Congregationis Epiſc. & Reg. declarans Superioribus Localibus ejuſdem Ordinis non licere pecunias mutuo accipere, niſi juris ordine ſervato, confirmavit id. Conſt.185. §.1. p.432.

FRATRES ORDINIS SERVORUM B. M. V.

Fratribus Ordinis Servorum B. M. V. Orationi mentali vacantibus Indulgentias conceſſit Innoc. XI. Conſtit.31. p.43.

G

GABELLÆ.

Gabellarum in Dohana Urbis Franchitiis quomodo antiquitus uterentur Cardinales aliique Miniſtri, docet Innoc XI. Conſt.20. §.1. p.29.
Gabellarum earundem Franchitias, ſublatis abuſibus, ad antiquam formam reduxit id. ibid. §.2. p.30.
Gabellarum exemtione gaudentibus modum ſervandum in rebus introducendis præſcripſit id. §.3. ibid.

H

HOSPITALIS S. ANTONII LUSITANORUM.

Statuta nonnulla pro Eccleſia & Hoſpitali S. Antonii Luſitanorum à Deputatis præfati Hoſpitalis emanata recenſet Innoc. XI. Conſt.121. §.1. p.251. ad 277.
Hæc autem in tres Libros diſpertita afferuntur; ſcilicet; Libro Primo, nel quale ſi tratta dell'Origine, e fondazione della Chieſa, ed Oſpedale; e dell'elezione de' Deputati, Offiziali, e ſuoi oblighi, e beni temporali. p.251. ad 265.
E queſto è diviſo in Titoli V. cioè
Tit.1. Dell'origine, e traslazione della Chieſa ed Oſpedale, e degl'oblighi, che gli ſono ſtati impoſti, e ſi oſſervono. p.251. & ſeq.
Tit.2. Del Protettore di detto Oſpedale e Chieſa, cioè l'Ambaſciatore di Portogallo *pro tempore*. p.252.
Tit.3. Dell'elezzione, e Congregazioni. p.252. ad 256.
Tit.4. Delli Governatori del d. Oſpedale. p.257. ad 263.
Tit.5. De' Conſiglieri, ed altri Offiziali della Congregazione. p.263. ad 265.
Lib.2. Nel qual ſi tratta del Culto Divino, e dell'elezzione de' Cappellani, e ſuoi peſi. p.265. ad 274.
Lib.3. Nel qual ſi tratta dell'Oſpitalità, ed Infermeria, e degli altri Offiziali dell'Oſpedale, che dentro eſſo aſſiſtono. p.274. ad 277.
Relata Statuta pro felici regimine Eccleſiæ & Hoſpitalis S. Antonii Nationis Luſitanorum confirmavit ſupradictus Innoc. XI. dicta Conſt.121. §.2. p.277.

HOSPITALIS S. JOANNIS HIEROSOLYMITANORUM.

Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitanorum Magno Magiſtro facultatem recipiendi eos Franciæ, Alverniæ, & Provinciæ, qui actu hæreſim non profiterentur, impertitus eſt Innoc. XI. Conſt.169. §.1. p.394.

HOSPI-

HOSPITALIS B. M. THEUTONICORUM.

Hoſpitali B.Mariæ Theutonicorum Privilegia Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitanorum jampridem conceſſa confirmavit Innoc.XI. Conſt.13. §.2. p.22.

HOSPITALIS S. ROCCHI.

Vid. *Univerſitas*.

HOSPITIUM S. GALLÆ.

Hoſpitii S. Gallæ erectionem à primordiis repetitam narrat Innoc.XI. Conſt.164. §.1. p.384. & ſeq.

Inſtrumentum pro erectione dicti Hoſpitii extat apud eund. ibid. §.2. p 385.

Hoſpitii præfati erectionem, & Eccleſiæ dotationem pro pauperibus per Urbem rogantibus, confirmavit id. ibid. §.3. p.386.

Hoſpitii ejuſdem liberam adminiſtrationem, Juſpatronatum, & Jus nominandi Capellanum, & deputandi Miniſtros ad inſtar Regum, Patronis reſervavit & conceſſit id. ibid. §.4. & ſeq. p.387. & ſeq.

I

S. IGNATIUS.

Vid. *Patroni*.

INDULGENTIÆ.

Indulgentiam Plenariam perpetuam viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Clericorum Regularium Barnabitarum in Feſtis Converſionis & Commemorationis S. Pauli Apoſtoli conceſſit Innoc.XI.Conſt.24. §.1. p.36

Indulgentias ſingulis tam Ordinis, quam Confraternitatis Servorum B M V. orationi mentali vacantibus erogavit id. Conſt.31. §.1. p.43.

Indulgentiam Plenariam perpetuam viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Ordinis S. Antonii Viennen. in feſtiquibuſdam conceſſit id. Conſt.34. §.1. p.46

Indulgentiam Plenariam Perpetuam Eccleſiis Eremitarum S. Auguſtini in Etruria pro certo die alias conceſſam, in alium diem tranſtulit id. Conſtitut. 35. §.2. p.47

Indulgentiam Plenariam Perpetuam iis, qui interfuerint Orationi pro Moribundis fieri ſolitæ in Eccleſiis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, conceſſit id. Conſt.41. §.1. p.57

Indulgentiæ Confraternitatis SS. Sacramenti. Vid. *Confraternitas*.

Indulgentias comitantibus SS. Sacramentum ad Infirmos delatum indulſit id. Conſt.42. §.2. p.58.

Indulgentiarum Confraternitatibus B M. de Mercede Redemtionis Captivorum ab Apoſtolica Sede conceſſarum Summarium refert id. Conſt.48. §.1. p.74 ad 76.

Indulgentias quaſdam a tribus Pontificibus, & duobus Legatis S. Sedis Confraternitatibus SS. Roſarii conceſſas recenſet, & denuo concedit id. Conſtitut.65. p.100., & ſeq.

Indulgentiam Plenariam perpetuam Eccleſiis S. Joſephi Patroni Hiſpaniarum in ejus feſto conceſſit id. Vid. *Patroni*.

Indulgentiarum Summarium Confraternitatibus SS. Roſarii conceſſarum refert, & confirmat id. Conſt 70. §.1., & 3. p 107 ad 113.

Indulgentias Confraternitatibus SS. Roſarii inpoſterum erigendis conceſſit idem. ibid.

Indulgentiam Plenariam, ad Decennium tamen, viſitantibus Parochialem Eccleſiam in die Commemorationis Defunctorum, pro Regnis tantum Hiſpaniarum primo conceſſiſſe, memorat id. Conſtitut. 72. §.1. p.115.

Indulgentiam eandem ad alia etiam Regna, ac Dominia Regis Catholici, & in perpetuum extendit id. ibid

Indulgentiam Plenariam perpetuam, a Clem. X. in feſto S. Benedicti conceſſam, translato Feſto, transferri etiam poſſe conceſſit id. Innoc. Conſt.73. p.116.

Indulgentiarum Summarium Confraternitatibus SS. Trinitatis Redemtionis Captivorum, conceſſarum, refert a Congregatione approbatum, & confirmat id. Conſt.80. §.1. p.128. ad 130.

Indulgentiam Plenariam perpetuam conceſſam Confraternitatibus Cordigerorum. Vid. *Conf Cor.*

Indulgentiam Plenariam perpetuam, in Feſtivitatibus SS. Franciſci, Antonii de Padua, Bonaventuræ, Ludovici Epiſcopi, Bernardini, ac S. Claræ, viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Fratrum Minorum, conceſſit id. Inn. Conſt.90. p 148.

Indulgentiæ Tertiariorum B. M. V. de Mercede Redemtionis Captivorum. Vid. *Tertiarii*.

Indulgentiam Plenariam perpetuam viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Monachorum Cœleſtinorum die Feſto S. Petri Cœleſtini conceſſit id. Conſt. 108. §.1. p.237.

Indulgentiæ quædam Confraternitatibus Septem Dolorum B.M.V. conceſſæ. Vid. *Confraternitas*.

Indulgentiam Plenariam perpetuam in Feſtis SS. Placidi, & Mauri olim conceſſam ad Feſta SS. Zoili, & Felicis, quoad Monaſterium dumtaxat Sancti Zoili de Corrion Palentinæ Diœceſis, tranſtulit id. Conſt. 115. §.2. p.244.

Indulgentiarum Summarium Confraternitati Septem Dolorum. Vid. *Confraternitas*.

Indulgentias nonnullas Congregationi Presbyterorum Sæcularium B. M. V. Aſſumtæ Civitatis Portugallen. conceſſit id. Conſt.126. §.6. p 283., & ſeq.

Indulgentia Plenaria Minoribus Terræ Sanctæ. Vid. *Terra Sancta*. Item Vid. *Minores de Obſervantia*.

Indulgentiæ nonnullæ Clericorum Sæcularium in communi viventium. Vid. *Clerici Sæculares*.

Indulgentiæ pro Doctrina Chriſtiana. Vid. *Doctrina Chriſtiana*.

Indulgentias omnes, & Privilegia Ordinibus S. Franciſci de Obſervantia, & aliis utriuſque ſexus perſonis alias conceſſas confirmavit id. Conſt 174. §.1. p.406.

In Generali Indulgentiarum revocatione non comprehendi perſonas ſubſtantialia Religionis vota non emittentes, declaravit Congregatio Indulgentiarum apud Fund Conſt.175. ibid.

Indulgentiam Plenariam perpetuam Eccleſiis Ordinis S. Franciſci de Obſervantia, & Reformatorum die 2. Auguſti conceſſam applicari poſſe per modum ſuffragii conceſſit id Conſt.177. §.1. p.414.

Indulgentiæ Confraternitatis Bethlemitæ. Vid. *Confraternitas*.

Indulgentiæ Monachorum Congregationis Bavaricæ Ordinis S. Benedicti. Vid. *Monachi Congregationis præfatæ*.

Indulgentiam prædictam diei 2. Auguſti applicandi animabus Defunctorum per modum ſuffragii facultatem Capuccinis conceſſit id. Conſt 205. p.527.

INQUISITIO.

Ad S. Inquiſitionis Officium privative ſpectare cognitionem cauſarum furti Hoſtiæ conſecratæ, declaravit Innoc.XI. Conſt.15.§.2. p.24.

INQUISITORES.

Inquiſitorem Generalem in Portugalliæ Regno Petrum Archiepiſcopum Siden. ſub Clemente X. Veriſſimum Archiepiſcopum Bracharen. ſub Innoc. XI. extitiſſe colligitur ex d. Innoc. Conſt.8. in prin., & 3. p.11. & ſeq.

Inquiſitores Portugalliæ, ob denegatam obedientiam præcepto Pontificio, ſuſpenſos, & eorum acta nulla declaravit id. Conſt.61. §.1. p.97.

Inquiſitorum eorundem qualis, quibuſque in rebus fuerit inobedientia, & contumacia, pœnaſque eis inflictas refert id. Conſt.106. §.1. ad 3. p.230. ad 233.

Inquiſitoribus eiſdem Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum auctoritatem, quam amiſerant non parendo mandatis Apoſtolicis, reddidit id. ib. §.4. p.233.

Inquiſitoribus prædictis Leges nonnullas in cauſis fidei, præſertim novorum Chriſtianorum ſervandas ſub certis pœnis præſcripſit id. ibid. §.5. ad 26. p.334. & ſeq.

S. JOSEPH.

Vid. *Patroni*.

JUBILÆUM.

Jubilæum Univerſale ad implorandam Divinam opem pro

Digitized by Google

pro Eccleſiæ neceſſitatibus tunc imminentibus, indixit Innoc. XI. Conſt. 110. §. 1. ad 5. p. 238. & ſeq.
ilæum Univerſale ad implorandum Divinum auxilium contra Turcas indixit id Conſt. 128 §. 1. p. 286. & ſeq.

JUS NOMINANDI PERSONAS AD BENEFICIA.

ominandi perſonam idoneam ad Eccleſiam Albienſem, licet in Metropolitanam erectam, Galliæ Regibus illæſum remanſiſſe declaravit id. Innoc. XI. Conſt. 44. §. 3. p. 63.
s nominandi Capellanum pro Eccleſia S. Galli Livio Duci Odeſchalcho, ejuſque Succeſſoribus conceſſit id. Conſt. 164. 5. p. 387.

JUSPATRONATUS.

ſpatronatus in Eccleſia Cathedrali S. Salvatoris Braſilien. Portugalliæ Reges ex Privilegio Apoſtolico obtinuiſſe, indicat Innoc. XI. Conſt. 3. §. 1. p. 3.
patronatus idem in eadem Eccleſia, licet in Metropolitanam erecta, Portugalliæ Reges obtinere decrevit id. ibid. §. 2. p. 4.
patronatus, & præſentandi perſonas idoneas tum ad Epiſcopatum, tum ad alias Dignitates, & Beneficia Eccleſiæ S. Salvatoris de Olinda, Regibus Portugalliæ conceſſit idem Innoc. Conſt 4. §. 7. p. 6.
patronatus haud abſimile, quoad Eccleſiam S. Sebaſtiani in Regno Braſiliæ, eiſdem Regibus annuit id. Innoc. Conſt. 5. §. 5. p. 8.
patronatus æquale, quoad Eccleſiam S. Ludovici de Maragnano, eiſdem indulſit id. Innoc. Conſtit. 21 §. 7. p. 33
patronatus ſupradictum ex dotatione, & fundatione, Portugalliæ Regibus competere declaravit id. Innoc. dd. Conſt. 4. §. 8. p. 6. Conſt 5. §. 6. p. 9. Conſtitut. 21. §. 7. p. 33.
buspatronatus eiſdem, ne conſiſtorialiter quidem, eſſe derogandum decrevit id. Innoc. locis citatis.
patronatus in Hoſpitio S. Galli Livio Duci Odeſchalcho, ejuſque Succeſſoribus reſervavit id. Conſt. 165 §. 5. p. 387
patronatus præfatum ſub nulla derogatione comprehendi voluit id. ibid. p. 338

L

LECTORES:

Lectoris titulo contenti Minores de Obſervantia, Doctores, & Magiſtri vocari deſierunt Innoc. XI. Conſt. 77. p. 125.

LEGATUM.

atum quoddam Minoribus de Obſervantia olim ad ſcriptum ad Minores Reformatos minime pertinere declaravit id. Conſt. 14. §. 1. p. 23.

LEGATUS APOSTOLICUS.

mundus Titul. S. Mariæ Novæ Presbyter Cardinalis per Germaniam Apoſtolicæ Sedis Legatus Indulgentias quaſdam conceſſit Confraternitati SS. Roſarii. Innoc. XI. Conſt. 65. p. 100.

LIS.

m inter Principem Melfarani, & Communitates Loci Epiſcopo Alexandrino commiſit Innoc. XI. Conſtitut. 16. §. 1. p. 25.
varias inter Archiepiſcopum Mechlinien: & ejus Diœceſeos Regulares exemtos jampridem ortas, nonnulliis editis Ordinationibus, compoſuit Inn. XI Conſt. 112. p. 240. & ſeq.
in Diœceſi Portugallen. cenſendas eſſe legitime conteſtatas per negativam ſi Rei contumaciter reſpondere recuſaverint, ſtatuit id. Conſt. 204. §. 1. p. 526.

LOCA MONTIUM.

Locorum Montium Romanæ Curiæ Bono Regimine varias proviſiones Summorum Pontificum recenſet Innoc. XI. Conſt. 208. p. 535.
ono pariter eorundem Locorum Montium Regimine Proviſiones nonnullas, Ordinationes, & Taxas Theſaurarii confirmat, & refert in Capitula 38. diviſas id. ibid. p. 536. ad 545.

M

MAGISTRI.

Magiſtri titulo depoſito Min. de Obſervantia Lectores appellari voluerunt. Inn. XI. Conſt 77. p. 125.
Quæ ad Magiſtros Ordinis Prædicatorum pertinent, Vid. *Prædicatores*.
Quod ad Magiſtros Ordinis Eremitarum S. Auguſtini attinet. Vid. *Eremitæ S. Auguſtini*.
Ad Magiſtros Fratrum Redemtionis Captivorum quod attinet: Vid. *Fratres Redemtionis Captivorum*.
Magnus Magiſter Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitanorum. Vid. *Hoſpitalis prædictus*.

MELITENTES.

Ad Meliteoſes Clericos Urbani VIII. Conſtitutionem, qua ſtatuitur, ut ordinati cum falſis, vel ſine Dimiſſoriis Fori Privilegio gaudere nequeant, extendit Innoc. XI. Conſt. 142. §. 1. p. 309.
Prædictum Breve circa Meliteoſes ad ſolos ordinatos cum falſis Dimiſſoriis reformavit id. Conſt. 159. p. 366.

MENSA EPISCOPALIS.

Menſæ Epiſcopali Eccleſiæ S. Salvatoris de Olinda certum annuum Cenſum applicavit Innoc. XI. Conſt. 4. §. 6. p. 6.
Menſæ Epiſcopali Eccleſiæ S. Sebaſtiani in Regno Braſiliæ certam annuam Dotem attribuit idem Inn. Conſtit. 5. §. 4. p. 8.
Menſæ Epiſcopali S. Ludovici de Maragnano definitos annuos redditus appropriavit id. Innoc. Conſtit. 21. §. 6. p. 33.
Menſæ Eccleſiæ Bituricenſis annuam ſummam quindecim millium Librarum, ex decimis Eccleſiæ Albienſis, aſſignavit id. Innoc Conſt 44. §. 4. p. 63.

MICHAEL DE MOLINOS.

Michaelis de Molinos Propoſitiones n. 68., & Libri omnes, ac Manuſcripta damnavit Innoc. XI. Conſt. 191. §. 1. p. 441. ad 444.

MINORES IN GENERE.

Minorum Eccleſiis in quibuſdam Feſtis Indulgentiam Plenariam perpetuam conceſſit Innoc. XI. Conſtitut. 90. p. 146.

MINORES CAPUCCINI.

Minores Capuccini novum Majoricæ erigendi Domicilium facultatem petunt. Innoc XI. Conſt. 1. p. 1.
Minoribus eiſdem ut Cœnobium Majoricæ erigerent, indulſit id. ibid §. 1. p. 2.
Minoribus Capuccinis, Provinciam utramque Bononiæ, & Marchiæ in duas dividendi facultatem indulſit id. Innoc. Conſt. 22. §. 2. p. 34.
Minoribus prædictis Cuſtodiam Navarræ, & Cantabriæ in novam Provinciam erexit id. Innoc. Conſtit. 49. §. 2. p. 76.
Minorum Capuccinorum Provinciis octo Germaniæ in Capitulis Generalibus jus Suffragiorum, pariformiter cum aliis, indulſit id Innoc. Conſt. 50. §. 3. p. 77.
Minoribus præfatis Provinciam Comitatus Burgundiæ uniendi Lugdunenſi, hujus autem nonnullis Cœnobiis cum Cuſtodia Campaniæ conjunctis, eandem Cuſtodiam in Provinciam erigendi, facultatem tribuit id. Innoc. Conſt. 52. §. 1. p. 79.
Minoribus eiſdem Indulgentiam diei 2. Auguſti applicandi animabus Defunctorum per modum ſuffragii facultatem conceſſit id. Conſt 205. §. 1. p. 527.

MINORES CONVENTUALES.

Minoribus Conventualibus Conventiones quaſdam inter ipſos, & Minores de Obſervantia initas circa Primatum in Proceſſionibus, aliiſque functionibus Civitatis Averſanæ, confirmavit Innoc. XI. Conſtit. 137. §. 1. p. 304.
Minoribus eiſdem Conventiones alias inter ipſos, & Minores Obſervantes initas circa Primatum in Proceſſionibus, aliiſque functionibus Civitatis Iſernien. confirmavit id. Conſtit. 147. §. 1. p. 351.
Minorum prædictorum Collegialibus omnibus Collegiales S. Bonaventuræ præferri debent. id. Conſt. 203. §. 1. p. 525.

MI-

MINORES DISCALCEATI, SIVE STRICTIORIS OBSERVANTIÆ.

Minoribus Diſcalceatis, ut novi Cœnobii erectionem concederet in Civitate Malacitana, Epiſcopo Malacitano commiſit Innoc. XI. Conſt. 40. p. 56

Minoribus eiſdem Provinciæ S. Joſephi Brevia duo Urbani VIII. iu eorum gratiam adverſus Fratres aliarum Provinciarum ad Curiam Madriti accedentes emanata confirmavit, & innovavit id. Conſtit. 66. §. 4. p. 104

Minoribus præfatis, quot Pontifices peculiares gratias indulſerint, refert una cum Literis conceſſionum, idem. Conſt 69. §. 1. p. 106.

Minoribus prædictis Provinciæ Neapolitanæ, jura & Privilegia omnia aliarum Provinciarum conceſſit idem ibid. §. 3.

Minorum eorundem Provinciæ præfatæ Ortus & progreſſus cum ſuis ſtatutis refertur ab eod Innoc. Conſtitut. 78. p. 126

Minoribus prædictis Provinciarum Hiſpaniæ, ut in Provincia Regni Neapolis ejuſdem Ordinis, locum poſſent habere, indulſit id. ibid. §. 1.

Minoribus eiſdem d. Provinciæ Neapolitanæ, ut in omnibus, Clem. X Literas pro d. Provincia editas, obſervarent, mandavit id. Ibid.

Minoribus præfatis ſæpedictæ Provinciæ Neapolitanæ Decretum quoddam Cardinalis Protectoris, ne adverſus prædictam Provinciam contra Statuta Sedis Apoſtolicæ quidquam attentaretur, ipſa prius non audita, confirmavit id. Conſt. 86. §. 2. p. 143

Minoribus prædictis Provinciæ S. Petri de Alcantara in Hiſpania Decreta quædam ipſorum Capitulorum, quæ Congregatio Ep., & Reg. approbaverat, & Card. Ord. Protector exequutioni mandari juſſerat, confirmavit id. Conſt 94. §. 1. p. 151.

MINORES OBSERVANTES, SEU DE OBSERVANTIA.

Minoribus de Obſervantia aſſenſum denegantibus, Capuccini Cœnobium Majoricæ extruere nequeunt: Innoc. XI. Conſt. 1. p. 1., & ſeq.

Ad Minores prædictos dumtaxat pertinere Legatum Arelatenſe declaravit id. Conſt. 14. §. 1. p. 23.

Minoribus eiſdem in Provinciis Indiarum Occidentalium Alternativam Electionum per Decretum Miniſtri Generalis, & Commiſſarii Indiarum ſtabilitam, confirmavit id. Conſt, 17. § 10. p. 27.

Minoribus Obſervantibus præcedentiam ſupra Capuccinos in Proceſſionibus, ex Decreto Congregationis Rituum, confirmavit id. Innoc. Conſt 51. § 1. p. 78

Minorum de Obſervantia Proteſtationem circa Regulæ exequutionem, pluries, ſed noviſſime in Valliſoletano Generali Capitulo emiſſam, confirmavit id. Conſtit. 73. §. 2. p. 119

Minorum eorundem Regulas & Præcepta nonnulla refert; & ſingulos additis declarationibus, ad illorum obſervantiam teneri declarat idem ibid.

Minoribus eiſdem Ordinationes quaſdam obſervandas motu proprio injungit idem ibid. §. 3. ad §. ſcilicet

Obſervanda in receptione ad habitum & profeſſionem ſtatuit §. 3.

Qui eligi nequeant in Superiores, præſcribit: §. 4.

Adminiſtrationem bonorum & redditaum prohibet

Minorum de Obſervantia Statuta quædam in Capitulo Generali edita, & à S. Sede prius ad examen revocata, confirmavit utpote Ordini conducibilia, idem Conſt 76. §. 3. p. 124.

Minores de Obſervantia ſimulac à Conventualibus ſeparati fuere, Doctores & Magiſtri vocari deſierunt, & Lectorum tantum titulo contenti fuerunt idem Inn. Conſt. 77. in prine. pag. 125.

Minorum eorundem Lectoribus jubilatis privilegia omnia Doctorum & Magiſtrorum, non immutatis propriis, conceſſit idem ibid §. 1.

Minoribus S. Franciſci de Obſervantia Indiarum Orientalium Decretum quoddam Cardinalis Protectoris circa abrogationem Commiſſariorum Generalium pro Provinciis ipſorum, confirmavit id. Conſt. 124. §. 4. p. 248.

Minoribus præfatis Provinciarum S. Antonii, & Conceptionis B. M. V. *in* Braſilia, decretum Miniſtri Generalis circa abrogationem Commiſſariorum Europæorum, & Judices appellationum pro eorundem Provinciis, confirmavit id. Conſt. 125 §. 3. p. 282.

Minoribus prædictis Decretum Congregationis Epiſc. & Regul. approbans alternativam inter Hiſpanos & Criollos in Indiis Occidentalibus, confirmavit id. Conſt. 129. §. 1. p. 288.

Minoribus præfatis Literas quaſdam Patentes Miniſtri Generalis, Decretum Cardinalis Protectoris circa exequutionem prædictæ Alternativæ, confirmavit id Conſt 132. §. 4. p. 296.

Minoribus eiſdem Decretum Congregationis Concilii, quo injungitur Ordinario Regni Peruani conſervatio Decreti Concilii Tridentini de Regularibus reclamantibus adverſus eorum profeſſionem elapſo quinquennio, confirmavit id. Conſt. 133 § 1. p. 297.

Pro Minoribus prædictis Provinciarum Belgicarum, ut circa erectionem novorum Conventuum in Belgio ſervaretur Conſtitutio Clementis VIII. mandavit id. Conſt. 134. p. 298.

Inter Minores de Obſervantia & Conventuales Conventiones initæ circa Primatum in Proceſſionibus, aliiſque functionibus Civitatis Averſanæ extant confirmatæ apud eund. Conſt. 137 § 1. p. 303. & ſeq.

Minoribus eiſdem Provinciæ S. Jacobi in Hiſpania Alternativam Electionum reformavit idem Conſt. 138. §. 3. p. 306.

Minoribus præfatis in Terræ Sanctæ Locis degentibus Indulgentiam Plenariam in Articulo Mortis conceſſit id Conſt. 141. § 1. p. 309.

Inter Minores prædictos & Conventuales Conventiones aliæ initæ circa Primatum in Proceſſionibus, aliiſque functionibus Civitatis Iſernien: extant confirmatæ apud eund. Conſt. 147 § 1. p. 350. & ſeq.

Minoribus eiſdem Decretum quoddam Congregationis Epiſc. & Regul., quo Superioribus injungitur ne permittant Sæculares ingredi ſepta Cœnobii cum ſclopis, aut armis, vel ibi ludere, aut morari ultra tres dies confirmavit id. Conſt 157. §. 1. p. 394.

Minoribus præfatis Statuta quædam Capituli Generalis circa eleemoſynas Prædicatorum & Bibliothecas communes relata confirmat; necnon Pii V. conſtitutionem eadem ſuper re innovat id. Conſt. 158. §. 1. ad 6. p. 364. & ſeq.

Minoribus de Obſervantia antiquitus tradita fuiſſe cuſtodienda Loca Sancta Palæſtinæ docet idem Conſtit. 166. p. 391.

Minores prædictos poſt quartum ſæculum à Turcis ejectos tradit id. ibid. §. 1.

Minoribus eiſdem poſt recuperationem SS. Locorum, eadem Loca Sancta Palæſtinæ, uti ante expulſionem, cuſtodienda tradidit id, ibid. §. 2.

Minoribus præfatis de Obſervantia docentibus Doctrinam Chriſtianam Indulgentias perpetuas conceſſit id. Conſt 167. §. 1. p. 391.

Minoribus prædictis de Obſervantia Decreta nonnulla Congregationum Epiſc. & Regul. necnon Immunitatis pro exemtione Syndicorum Ordinis Sancti Franciſci de Obſervantia a Foro Seculari, confirmavit id. Conſt. 168. §. 1. p. 394.

Minoribus eiſdem Decreta quædam Miniſtri Generalis pro Miſſionariis Ordinis S. Franciſci de Obſervantia eorumque Seminariis in Hiſpania, & Indiis Occidentalibus erigendis, confirmavit idem Conſt. 170. §. 11. p. 399.

Minoribus præfatis Privilegia omnia, & Indulgentias Ordinibus S. Franciſci de Obſervantia & aliis utriuſque ſexus perſonis alias conceſſas confirmavit id. Conſt. 174 §. 1. p. 406.

Minoribus ſæpedictis Seminaria pro Miſſionariis S. Franciſci de Obſervantia in Hiſpania & Indiis Occidentalibus erecta confirmavit id. Conſt. 176. §. 7. p. 413.

Mi-

ribus eiſdem facultatem erigendi alia Seminaria pro Miſſionariis prædictis conceſſit id. ibid.
ribus præfatis Statuta quædam Miniſtri Generalis pro dictorum Seminariorum Regimine refert & confirmat id. ibid. §. 2. ad 7. p. 407 ad 413.
ribus eiſdem de Obſervantia, ut Indulgentia plenaria perpetua ipſorum Eccleſiis die 2. Auguſti conceſſa applicari poſſit per modum ſuffragii conceſſit id. Conſt. 177. §. 1. p. 414.
n Minoribus prædictis, ut exequutioni mandaretur Alternativa in Electione Commiſſarii Generalis Ciſmontani inter eoſdem Minores de Obſervantia, & Reformatos, ſtatuit id. Conſt. 197 §. 1. p. 519.
rum eorundem Cœnobia quædam paulo ante à Provinciis Veneta & Bononienſi ſegregata, & Mediolanenſi aggregata, in priſtinum ſtatum reduxit id Conſt. 200 §. 2. p. 522.

MINORES RECOLECTI.

ribus Recollectis in Hiſpania Decretum quoddam Congregationis Epiſc. & Regul. ſuper Electione præcipuorum Officialium pro eiſdem, confirmavit Innoc. XI. Conſt 155. §. 1. 362.

MINORES REFORMATI.

oribus Reformatis Conventus Loci de Binaſco Decretum Congragationis Concilii ſuper delatione Cadaverum ad eorum Eccleſias, confirmavit Innoc. XI. Conſt. 9. §. 1. p. 13.
d Minores præfatos nullo pacto pertinere Legatum Arelatenſe Minoribus de Obſervantia relictum, declaravit id. Conſt. 14. §. 1. p. 23.
oribus eiſdem Decretum Cardinalis Protectoris, quo carius Conventus aſſignatur Commiſſario Terræ Sanctæ Ordinis Minorum Neapoli degenti, confirmavit id. Conſt 39 §. 1. p 55.
oribus prædictis ut Indulgentiam plenariam perpetuam ipſorum Eccleſiis die ſecunda Auguſti conceſſam poſſent applicare ad modum Suffragii conceſſit id. Conſt 177 §. 2. p. 414.
ro Minoribus præfatis ut exequutioni mandaretur Alternativa in Electiona Commiſſarii Generalis Ciſmontani inter eoſdem Reformatos, & Minores Obſervantes, ſtatuit id. Conſt. 196. §. 1. pag. 519.

MINORIS TERTII ORDINIS.

oribus Tertii Ordinis Provinciæ Siciliæ Decretum Cardinalis Protectoris ejuſdem Ordinis; ſcilicet, ne Converſi Clericos unquam præcederent, confirmavit Innoc XI. Conſt 63, §. 1. p. 99
orum eorundem Provinciæ Franciæ Oblatis poſt decennium à Profeſſione Iura omnia antiquorum Fratrum Laicorum Congregationis Gallicanæ induſit idem Conſt. 170. §. 1. p. 236.
circa Minorum prædictorum præfatos Oblatos exequutioni mandaretur in Provincia Lugdunenſi Breve Clementis X. ſtatuit id. Conſt 139. §. 2. p. 307.
oribus præfatis ſtatutum quoddam Capituli Provincialis, quo præſcribitur quid agendum in Morte Provincialis, & Vacatione Diffinitoriatus, confirmavit id. Conſt. 140. §. 2. p. 308
oribus eiſdem Decretum Congregationis Epiſc & Regul. ſuper exequutione Conſtitutionum ſui Ordinis quoad Fratres Laicos & oblatos Provinciæ, Franciæ confirmavit id. Conſt. 194. p. 447.

MISSÆ DEFUNCTORUM.

ſas Defunctorum minime celebrandas eſſe diebus duplicibus, atque impeditis; ſed eis æquivalere Miſſas de Feſto, loco illarum in Altaribus Privilegiatis celebrandas, docet Innoc. XI. Conſt. 196. p. 518. & ſeq.

MISSÆ SANCTORUM.

Vid. *Feſta*. Item Vid. Sanctos ſub proprio quemque nomine.
ale Fratrum Prædicatorum: Vid. *Prædicatores*.

MISSIONARII.

ſionariis ſeptem apud Sinas ex Societate Jeſu, ut ad Urbem accederent, nec interim munus aliquod exercerent, ſub certis pœnis præcepit In Con. 45. §. 1. p. 64.
ſionarios omnes teneri præſtare juramentum in manibus ſuorum Superiorum, & Vicariorum Apoſtolicorum, ſub certis pœnis ſtatuit id. ibid. §. 3. pag. 65.
Miſſionariis omnibus quandam Juramenti formulam, quam præſtare debeant, præſcripſit idem ibidem §. 9. p. 66. & ſeq.
Decreta quædam Miniſtri Generalis Ordinis S. Franciſci de Obſervantia pro *Miſſionariis* ſui Ordinis, eorumque Seminariis in Hiſpania & Indiis Occidentalibus erigendis, extant confirmata apud eund. Conſt. 17. §. 2. ad 11. p. 395. ad 399.
Seminaria pro *Miſſionariis* eiſdem erecta in Hiſpania & Indiis Occident. confirmavit, una cum facultate erigendi alia ſeminaria, id. Conſt. 176. §. 7. p. 413.
Statuta quædam Miniſtri Generalis Ordinis S. Franciſci de Obſervantia pro dictorum Seminariorum regimine, ut *Miſſionarii* ſuum explerent officium, habentur confirmata apud eundem ibidem §. 2. ad 7. p. 407. ad 413.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI.

Monachis Ordinis S. Benedicti Indulgentia Plenaria perpetua in Feſto S Benedicti olim conceſſa, tranſlato feſto, transferri etiam ut poſſet, conceſſit Innoc. XI. Conſt. 73. p. 116.
Monachis ejuſdem Ordinis Monaſterii S. Zoili de Carrion Palentinæ Diœceſis Indulgentiam Plenariam perpetuam in Feſtis SS. Zoili & Felicis conceſſit id. Conſt. 115. §. 2. p. 244.

MONACHI CONGREGATIONIS BAVARICÆ EJUSDEM ORDINIS S. BENEDICTI.

Congregationem Bavaricam Ordinis S. Benedicti ſub titulo Angelorum Cuſtodum erexit ad inſtar alterius Helveticæ Innoc. XI. Conſt. 144. §. p. 342.
Monachos Congregationis prædictæ à Juriſdictione Ordinariorum exemit id. ibidem.
Monachis ejuſdem Congregationis facultatem aggregandi alia Monaſteria, & condendi Conſtitutiones tribuit id. ibid.
Monachorum eorundem Conſtitutiones nonnullas, juxta facultatem eis conceſſam in Capitulo Generali editas recenſet idem Conſtitutione. 160. §. 2. p. 367. ad 379.
Nempe.
Cap. 1. De forma, & Ordine Congragationis Bavaricæ; quod continet §§. 3. p. 367. ad 369.
§. 1. De Capitulis, ſeu Conventibus Generalibus p. 367.
§. 2. De Præſide Congregationis p. 368.
§. 3. De Viſitatoribus, & Viſitationibus. p. 369.
Cap. 2. De unione, & communicatione Monaſteriorum Congregationis Bavaricæ; quod etiam complectitur §§. 3. p. 369. ad 371.
§. 1. De mutuis auxiliis, & ſubſidiis p. 369 & ſeq.
§. 2. De communi Novitiatu. p. 370.
§. 3. De communi ſtudio Literarum. p. 372. & ſeq.
Cap. 3. De particulari Monaſteriorum Gubernatione, quod in §§ 4. pariter dividitur. p. 371. ad 374.
§ 1. De Abbate, & quæ eidem obſervanda ſunt p. 371. & ſeq.
§. 2. De Priore, & Subpriore. p. 373. & ſeq.
§. 3. De cæteris Officialibus, & Oeconomis Monaſteriorum. p. 374.
§. 4. De Monitore. ibidem.
Cap. 4. De Divino Officio, & Spiritualibus Exercitiis, quod ſimiliter §§. 3. continet. p 374 ad 376.
§. 1. De Choro, & Horis Canonicis: p. 374. & ſeq.
§. 2. De fervore Spiritus, Meditationibus quotidianis, & recollectione annua. p. 375. & ſeq.
§. 3. De Lectione Spirituali. p. 376.
Cap. 5. De perfecta Votorum ſubſtantialium obſervantia, quod pariter §§. 3. complectitur. p. 376. ad 377.
§. 1. De Cuſtodia Caſtitatis, & Clauſuræ. p 376.
§. 2. De Abdicatione Proprietatis: p. 376. & ſeq.
§. 3. De Obedientia, & Reverentia Superioribus exhibenda. p. 377.
Cap. 6. De temporis per totam diem diſtributione p. 377. & ſeq.
Cap. 7. De Victu, Jejunio, & amictu ad neceſſitatem ſine ſuperfluitate, quod denuo in §§. 2 dividitur p. 378. §. 1.

Digitized by Google

§ 1. De Cibo, & Jejonio. ibidem.
§ 2. De Habitu, & Tonſura. ibidem.
Cap. 8. De infirmis Fratribus. p. 378. & ſeq.
Cap. 9. De conformatione diſciplinæ Regularis cum aliis noſtri Ordinis Congregationibus p. 379 & ſeq.
Monachis præfatis d. Congregationis Bavaricæ relatas Conſtitutiones confirmavit præd. Innoc. XI. dicta Conſtitut. 160. p. 380.
Monachis eiſdem Decretum quoddam Congregationis Epiſc., & Reg. circa Electiones Abbatum Congregationis Bavaricæ, confirmavit idem Conſtit. 161. §. 1. p. 381.
Monachis prædictis Decretum Congregationis Particularis, quo reſolvuntur nonnulla dubia circa Conſtitutiones ipſorum, confirmavit id Conſt. 178. §. 2. p. 415.
Monachis præfatæ Congregationis Privilegia omnia, & Indulgentias Congregationis Helveticæ communicavit id. Conſt. 199. §. 1. p. 521.
MONACHI CONGREGATIONIS CÆLESTINORUM EJUSDEM ORDINIS SANCTI BENEDICTI.
Monachorum Congregationis Cæleſtinorum Eccleſiis Indulgentiam plenariam perpetuam in Feſto S. Petri Cæleſtini conceſſit Innoc. XI. Conſt 108. §. 1. p. 235.
MONACHI CONGREGATIONIS CASSINENSIS PRÆFATI ORDINIS SANCTI BENEDICTI.
Monachorum Congregationis Caſſinenſis Ordinis S. Benedicti Capitulum Generale ſingulis annis, ex Conſtitutionibus Congregationis, celebrari olim conſueviſſe, docet Ino. XI. Conſt. 91. p 147.
Monachorum eorumdem d. Capitulum Generale, ex Decreto ejuſdem Generalis Capituli, à Clemente X. confirmato, altero quoque anno deinde cogi conſueviſſe narrat idem ibidem.
Monachorum prædictorum idem Capitulum Generale, tandem, quolibet dumtaxat triennio celebrandum eſſe ſtatuit id. ibid. §. 1.
Monachorum Congregationis Caſſinenſis Ordinis S. Benedicti Declarationes nonnullas ad Regulam, & Conſtitutiones pro felici ejuſdem Congregationis gubernio recenſet id. Conſt. 96. §. 1. p. 153. ad 219.
Scilicet
Ad Cap. 1. Regulæ S. Benedicti, de Generibus Monachorum; &
Ad Cap. 2. Qualis debeat eſſe Abbas. p. 154.
Declar. 1. Abbas curet ne Fratres ſpiritualia exercitia negligant. p. 155.
2. Functionibus omnibus interſit. ibid.
3. Ne indulgentia foveat peccata, ſub gravibus pœnis. ibid.
4. Maximam prudentiam adhibeat. ibid.
Ad Cap. 3. De adhibendis ad conſilium Fratribus ibid.
Declarat 1. Res præcipuæ recenſentur, in quibus Fratres ad conſilium adhiberi debent. ibid.
2. & 3. Ratio ſervanda in alienationibus ordinatur p. 156
4. Quid ſervandum in bonis emphyteuticis ad Monaſterium devolutis præcipitur. ibidem.
5. & 6. Injungitur Fratribus ſecretum eorum, quæ in Capitulis fuerint tractata ſub certis pœnis. ibidem.
7. Nomine Abbatis venire etiam Priorem, ubi dignitas Monaſterii non eſſet Abbatia, ſed Prioratus, per totam regulam declaratur. Ibid.
8. Nomine vero Seniorum in eadem regula intelligendum eſſe Priorem Clauſtralem, & Decanos regiminis, ſimiliter declaratur. ibidem.
Cap. 4. Quæ ſint Bonorum operum inſtrumenta docentur Monachi, recenſentur autem ſeptuaginta duo. ibid. & ſeq.
Cap. 5. De obedientia Diſcipulorum. Obedientiam eſſe debere ſine mora, & cum hilari vultu injungitur. p. 157.
Ad Cap. 6. De Taciturnitate. ibid.
Declar. 1. uſque ad 5. incluſive; Ut ſcurrilitatum occaſiones tollantur, quædam prohibentur; ac ſub certis pœnis modus ſervandus in recreationibus ſtatuitur. ibid. & ſeq.
6. Prohibetur Monachis vagari per Civitates; animi vero relaxandi cauſa deambulationes extra mœnia Civitatum conceduntur. p. 158.
7. Nonnulla ſervanda, quum propter urgentia negotia Monachi ad Civitates mittuntur, præſcribuntur. ibid.
8. Extra Monaſterium pernoctare ſine ſuperiore Monachis prohibetur. ibid.
9. In altero Monaſterio cum Superioris licentia poſſe morari eiſdem conceditur, ſed raro, & certo anni tempore. ibid.
10. Extra Congregationem degendi nunquam permittitur. ibid.
Ad Cap. 7. De Humilitate: quæ in duodecim gradus diſpertita exhibetur. ibid. & ſeq.
Declar. Novitiis injungitur, ut hoc Regulæ caput memoriæ mandent; item præcipitur Novitios non eſſe ad profeſſionem admittendos, niſi humiles. p. 159.
Ad Cap. 8. De Divinis Officiis in noctibus. ibidem.
Declar. 1. & 2. Diſponitur hora ad ſurgendum Hyemis tempore, & paulum hac in re à regula receditur. p. 160.
3. Committitur arbitrio Prælatorum diſpoſitio reliquarum horarum, quibus etiam injungitur punire Fratres dormitionis ſigno non parentes. ibidem.
4. 5. & 6. Diſponuntur horæ dormitionis tam nocturnæ, quàm diurnæ pro aliis temporibus. ibid.
7. Declaratur aliquando non teneri omnes recitare Officium B. M. V. ibidem.
Cap. 9. Quot Pſalmi dicendi ſunt in nocturnis horis. ibidid.
Cap. 10. Qualiter æſtatis tempore agatur nocturna laus. ibidem.
Cap. 11. Qualiter Dominicis diebus vigiliæ agantur. ibid.
Cap. 12. Qualiter Matutinorum ſolemnitas agatur. p. 161.
Cap. 13. Privatis diebus qualiter Matutini agantur. ibid.
Ad quæ declarat. Quid per Litanias intelligatur in Breviario Monaſtico, oſtenditur, ac præcipitur tam Breviarium, quàm Miſſale Monaſticum ab omnibus ſervari debere. ibid.
Cap. 14. In Natalitiis Sanctorum qualiter vigiliæ agantur. ibidem
Ubi Declar. 1. injungitur in Feſtibus Sanctorum ſervari decreta Congregationis. ibidem.
2. Statuitur, ut dies feſtus S. Benedicti ſolemnis ab omnibus habeatur. ibid.
Et Cap. 15. Alleluja quibus temporibus dicatur. ibidem.
Ubi declar. Præſcribitur hac in re ſervanda Rubrica Breviarii Monaſtici. ibid.
Præſcribitur ratia pſallendi tempore nocturno, pro diverſa dierum ratione.
Cap. 16. Qualiter Divina opera per diem agantur. ibidem.
Cap. 17 Quot Pſalmi per eaſdem horas dicendi ſunt. p. 162.
Ad hoc declar. 1 Poſt primam horam non nulla alia peragenda injunguntur. ibid.
2. 3. 4. Poſt Completorium circa benedictionem, & aquæ benedictæ aſperſionem quædam ſtatuuntur. ibidem.
Et Cap. 18. Quo ordine ipſi Pſalmi dicendi ſint. ibidem.
Ubi decla. Ordinatur, ut quilibet Monachus, etſi non ſit ſacris initiatus, recitet Officium Divinum. p. 163.
Ad Cap. 19. De Diſciplina pſallendi. ibid.
Digeritur ardo Pſalmodia tempore diurno.
Decar. 1. Statuitur, ut altiſona, & pari voce, & cum pauſa pſallatur. ibidem.
2. Ordinatur, ut in Choro Divinum officium dicatur in iis Monaſteriis, in quibus reperiuntur quatuor Fratres præter Superiorem. ibidem.
3. Præſcribitur quid in Officiis hebdomadæ Sanctæ ſervandum. ibidem.

4. Ad omnia facilius obſervanda, injungitur, ut omnia Monaſteria habeant hac de re libellos. ibidem.

Ad Cap. 20. De Reverentia Orationis. ibidem.

Declarationes duodecim; Præſcribitur modus ſervandus, ut in Divinis Officiis præſtetur reverentia, tam in Choro, quàm in cæteris locis; ſcilicet de genuflexionibus, capitis nudatione, & inflexione; cuculli geſtatione &c. ibidem.

Ad Cap. 21. De Decanis Monaſterii. p.164.

Declar. 1: 2. & 3. Ad Officium Decanorum quid pertineat, ſtatuitur. ibid.

4. Oſtenditur qui ſint ad Decanatum promovendi; ac ſtatuitur Decanorum electiones ſingulis Capitulis Generalibus innovandas. ibidem.

5. & 6. Circa electionem, & poteſtatem Magiſtri Noviriorum, illi Decanorum non multum abſimilem, quædam præſcribuntur. ibidem.

7. Penes Decanos Monachorum regimen eſſe, abſentibus Superioribus, declaratur. ibidem.

8. Statuitur neminem poſſe ad Decanatum promoveri, niſi decimum ſextum, nec ad Magiſterium Noviriorum, niſi decimum octavum annum in Congregatione compleverit. ibid.

9. Ordinatur unum tantum Decanum pro quovis Monaſterio, trecentos dumtaxat pro tota Congregatione eligendos eſſe. ibidem.

10. Statuitur inſuper, ut aliquis Decanatu dignus, ſi non vacat, in Decanum titularem eligi poſſit à Capitulo Generali, vel Dieta. p.165.

11. Permittitur, ut Lectores, & Concionatores, qui munus ſuum laudabiliter expleverint, ſupernumerarii declarari poſſint. ibid.

12. Decernitur Decanos poſt quinquennium poſſe aſcendere ad Prioratum Clauſtralem. ibidem

13. Ordinatur, ut Superiores vocales in electionibus ſilentium ſervent, ſub certa pœna. ibidem.

14. Declaratur, Decanos donec morentur in proprio Monaſterio audire poſſe ſuorum confeſſiones. ibid.

Ad Cap 22. Quomodo dormiant Monachi. ibid.

Declar. 1. Aſſignatur unicuique Monacho Cella, ac ratio adducitur. ibid

à 2. ad 9. incluſive; Præſcribuntur nonnulla ad Cellam pertinentia. ibid

à 10. ad 19. Quædam injunguntur in Dormitorio ſervanda. p:166.

17. Decernitur cum Scapulare, & Caputio ſuper tuoi cella dormiendum.

Cap. 23. De excommunicatione culparum. Ibidem. Quo ſtatuitur Fratres contumaces poſt ſecundam correctionem excommunicandos.

Cap. 24. Qualis debeat eſſe modus excommunicationis. Quo decernitur, ut excommunicatio culpæ reſpondeat. ibid.

Ad Cap. 25. De gravioribus culpis. ibidem. Quo determinantur pœnæ pro gravioribus culpis.

Declar. 1. Ordinatur Superioribus, ut pœnas inviolabiliter faciant à tranſgreſſoribus obſervari. ibid.

2. ad 5. Quædam ſtatuuntur, ut pœnæ prudenter adhibeantur, & inviolabiliter obſerventur. ibid.

Cap. 26. De iis, qui ſine juſſione Abbatis junguntur excomunicatis. Decernitur hos ſubjiciendos eidem excommunicationi. ibidem.

Cap. 27. Qualiter debeat eſſe ſollicitus Abbas circa excommunicatos. ibid.

Ad Cap. 28. De iis, qui ſæpius correcti non emendantur. p.167.

Declar. 1. Præcipitur Superioribus, ut in adhibendo contra incorrigibiles Monachos extremum expulſionis remedium, ſervent Decreta Sac. Congregationis Concilii de Regular. Apoſt. ibidem.

2. Decernitur, ut Fugitivi omni ſollicitudine requirantur, & in carcerem detrudantur. ibid.

3. Permittitur, ut concedatur hujuſmodi Monachis licentia tranſeundi ad aliam Religionem juxta dictæ Congregationis Decreta. ibid.

4. Decernuntur alia quædam ſervanda prioſquam ad expulſionem deveniatur. ibid.

Ad Cap. 29. Si debeant iterum recipi Fratres exeuntes de Monaſterio. ibid.

Declar. novem; Statuitur ut Fugitivi redeuntes recipiantur; ſed non omnes eodem pacto, ſed pro menſura peccati ſit plagarum modus; itaque nonnulla hac de re præſcribuntur. ibid. & 168.

Ad Cap. 30. De Pueris minori ætate qualiter corripiantur. p.168.

Declar 1. Decernitur, ut nullus admittatur ad probationem ante 15. annum. ibid.

2. Hortantur Superiores, ne adoleſcentes ſevere ſubjiciant regulari diſciplinæ. ibid.

3. Mandatur ut Juniores in Noviriatu per quinquennium commorentur; ac niſi juſta de cauſa extrahi poſſint, ut ſi ſint inemendabiles; quo tamen caſu puniantur. ibidem.

Ad Cap. 31. De Cellerario Monaſterii. ibidem.

Declar. 1. Quis debeat eſſe, & à quibus poſſit eligi Cellerarius, indicatur. p.169.

2. ad 5. Quid agere, & quomodo ſe gerere debeat, ſtatuitur. ibidem.

6. ad 9. Nonnulla alia præſcribuntur circa ejus officium. ibidem.

Ad Cap. 32. De Ferramentis, & rebus Monaſterii pag. 170.

Declarat. quindecim. Utiliſſima quædam decernuntur ad quamcumque Monaſterii ſubſtantiam ſervandam. ibid. & ſeq.

Ad Cap. 33. Si quid debeant Monachi proprium habere. p. 171. Quo decernitur, ut omnia ſint communia.

Declar. 1. Statuitur nihil à Superioribus concedendum Monachis in perpetuum uſum. ibid.

2. & ſeqq. ad 10. Nonnulla alia hac de re præſcribuntur. ibid. & ſeq.

Cap. 34. Si omnes debeant æqualiter neceſſaria accipere. p.172. Qua ſtatuitur, ut attendatur major, vel minor Fratrum indigentia.

Ad Cap. 35. De Septimanariis Coquinæ. Quo decernitur neminem eximi debere à Coquinæ officio; & indicatur quodnam ſit Coqui officium, & quid præſtare debeat in initio, vel fine ſuæ hebdomadæ. ibid.

Declar. 1. Præſcribitur, ut Prior quoque Coquinam agat, & Menſæ inſerviat, itaque. ibidem.

2. & 3. Quædam alia declarantur. ibid.

Ad Cap. 36. De infirmis Fratribus. Qua ſcilicet cura eis debeat inſerviri. p.173.

Declar. 1. Decernitur, ut pro ſalute Animæ, & corporis Infirmorum nulli impenſæ, ac labori parcatur. ibidem.

2. 3. & 4. Ordinantur nonnulla de medicamentis, de menſa, de Valetudinariis. ibidem.

5. Balnea in Monaſterio permittuntur; extra Monaſterium non tam facile conceduntur. ibidem.

6. Declaratur quodnam Monaſterium ſubjacere debeat Infirmorum expenſis. ibid.

7. Statuitur, ut Infirmi ſæpe confiteantur, & Eucharistiam ſumant. ibid.

Ad Cap. 37. De Senibus, vel Infantibus. p.ead.

Declar. 1. Qui nomine Senum, vel Infantum veniant, oſtenditur. ibidem.

Ad Cap. 38. De Hebdomadario Lectore. Qualis nempe eſſe, quid præſtare, quibuſcum edere debeat. pag. eadem.

Declar. 1. Præſcribitur ne ſecundæ menſæ, ubi major fuerit Congregatio, deſit Lectio. p. 174.

2. Quid legendum in prima, & ſecunda Menſa ſtatuitur. ibid.

3. & ſeqq. ad 6. Quædam alia, occaſione quorumdam verborum in Regula occurrentium, ſtatuuntur. ib.

17 ad 10. Nonnullæ adjiciuntur de principio, & fine Lectionis, ac menſæ. ibid.

Ad Cap 39. De menſura ciborum. ibid.

Declar. 1. Statuitur ut cibi copioſiores ſint tempore jejunii. ibid.

2. Decernitur, ut panis quantum cuique opus fuerit apponatur. ibid.

3. Permittuntur carnes certo, ac definito tempore, & loco. ibid.

4. In

4. In quibusdam Monaſteriis ſemper diſpenſatur eſus carnium. p.175.
Ad Cap. 40. De menſura Potus. p. ead.
Declar. 2. Decernitur, ut Vinum non ad certam menſuram, ſed quantum unjuſcujuſque ſobrietati ſufficiat adponatur; utque Fratres in poculis fictilibus bibant. ibidem.
Ad Cap. 41. Quibus horis oporteat reficere Fratres ibidem.
Declar. 1. & 2. Statuitur, ut loco jejuniorum Regulæ, quæ jubebat ut à Pentecoſte tota æſtate Monachi jejunarent quarta, & ſexta feria uſque ad nonam, perpetuo jejunent ſola feria ſexta. ibidem.
A 3. & ſeqq. ad 7. Quædam ad Regulæ explanationem declarantur, nonnulla præter Regulam excipiuntur, plurima ad Abbatis arbitrium remittuntur. ib.
Ad Cap. 42. Ut poſt Completorium nemo loquatur. pag. 176.
Declar. 1. & 2. Oſtenditur quemadmodum ſervetur his temporibus quod Regula præcipit. ibid.
Ad Cap. 43. De iis, qui ad opus Dei, vel menſam tar de occurrunt. ibidem.
Declar. dec. Nonnulla diſtinctius, Regulæ tamen minime contraria, ordinantur: quam ſcilicet pœnam incurrant ingredientes Chorum poſt inceptum Officium; quique ad menſam præſto non ſunt. ibid & ſeq.
Cap. 44. De iis, qui excommunicantur, quomodo ſatisfaciant. p. 177. Decernitur, ut excommunicati pro graviori culpa proſternant ſe primo extra Oratorium, & dein in ipſo Oratorio. Excommunicati vero pro levi culpa, id præſtent in ſolo Oratorio.
Ad Cap. 45. De iis, qui falluntur in Oratorio. ibid.
Declar. 1. Jubetur, ut pro qualitate errorum, vel manu tangant terram, vel genuflectant ante Superiorem.
Ad Cap. 46. De iis, qui in aliis quibuslibet rebus delinquunt. Quo ſtatuitur, ut qui palam deliquerit, publice ſatisfaciat; qui vero clam peccatum revelet Abbati. ibid.
Declar. 1. Decernitur, ut Decani quotidie in Capitulo culpas audiant. ibidem.
2., & 3. Monentur Religioſi, ut octavo quoque die animæ maculas per Sacramentalem confeſſionem delere curent. ibid.
Ad Cap. 47. De ſignificanda hora operis Dei. ibid.
Declar. 1. Præcipitur, ut cura nunciandi horam operis Dei, Sacriſtæ injungatur. ibid.
2. & 3. Statuitur, ut opus Dei peragendum imponatur iis, qui poſſunt officium implere. ibid. & ſeq.
4. ad 7. Præclare nonnulla ordinantur, ut Monachi ad opus Dei idonei evadant: ſcilicet in omnibus Monaſteriis inſtituantur diſciplinæ: qua de re plurima adjiciuntur. p.178
Ad Cap. 48. De opere manuum quotidiano. Quo deſignatur tempus Lectionis Divinæ, & operis manualis. ibid
Declar. 1. Remittuntur hac de re diſpoſitiones ad Arbitrium Abbatis: p.179.
2. & ſeqq. ad 14. Diſponuntur diei horæ juxta diverſa Anni tempora. ibid.
Ad Cap. 49. De Quadrageſimæ obſervatione. ibid.
Declar. 1. ſtatuitur, ut Quadrageſima incipiatur a Quinquageſima ſub certis pœnis. ibid.
2. Præcipitur frequentior Corporis flagellatio. ibid.
3. Decernitur celebratio Adventus. ibid.
Ad Cap. 50. De Fratribus, qui longe ab Oratorio laborant, aut in via ſunt. Quo decernitur, ut Fratres ubique ſervent horas conſtitutas pro laudibus Divinis. p.180.
Declar. 1. Monentur, ut quoad Ritus ſervent Rubricam Breviarii. ibid.
Ad Cap. 51. De Fratribus, qui non ſatis longe proficiſcuntur. Quo ſtatuitur, ut foris non manducent ſine licentia.
Declar. 1. Novis additis pœnis in eos, qui contra fecerint, idem præcipitur. Ibid.
Ad Cap. 52. De Oratorio Monaſterii. ibid.
Declar. quatuor. Quæ & quomodo opera Dei in Oratorio peragenda ſint, ſtatuitur. ibid.
Ad Cap. 53. De Hoſpitibus ſuſcipiendis. Quo præſcribitur qua Ratione Hoſpites ſint recipiendi cum honore ſcilicet, charitate, & humilitate. Deque eorum menſa, & pedum lotione, aliiſque. ibidem, & ſeq.
Declar. 1. Statuitur, ut ſufficiat modernis temporibus utiliora tantum de iis, quæ Regulæ textus præſcribit, adimpleri. p.181.
2. & ſeqq. ad 18. Præſcribitur peculiariter modus recipiendi, & retinendi Hoſpites, habita tamen Perſonarum, & temporum diſcretione. ibid. & ſeqq.
Ad Cap. 54. Si debeat Monachus Literas, vel Eulogias ſuſcipere. p. 182. Quo ſtatuitur, ut Monachi nihil dent vel accipiant ſine licentia Abbatis.
Declar 1. & 2. Confirmatur validius quod à Regula jubetur; eaque extenditur quodammodo ad Abbates. ibid.
3. & ſeqq. ad 9. Res propius ad examen vocatur, & quædam exceptiones adducuntur. ibid.
Ad Cap. 55. De veſtimentis & calceamentis Fratrum. Quo aſſignantur omnia juxta qualitatem loci & temporis. Decernitur de eorum numero, qualitate, & uſu. Statuitur, ut Monachi nihil habeant, quod ab Abbate non acceperint. p.183.
Declar. 1. 2 & 3. Veſtium color tam exterior, quam interior præſcribitur. ibid.
4. Ordinatur, ut Monachi Capillos cute tenus, & Barbam ſibi tondere faciant. ibid.
5. & ſeqq. ad 8. Vetatur pretioſitas omnibus in rebus, habituſque delicati. ibid.
9. Præcipitur, ut Prælati neceſſaria omnia ſuppeditent, non pecunias. ibid.
10. & ſeqq ad 15. Longitudo & Latitudo veſtium definitur. ibid. & ſeqq.
16. ad 21. Quædam alia hac ſuper re præſcribuntur. p 184.
Ad Cap. 56. De Menſa Abbatis. Quo ſtatuitur quibus cum comedere debeat. ibid.
Declar. 1. Laudatur Abbas, ſi eligat in Refectorio cum Fratribus refici. ibid.
Ad Cap. 57. De Artificibus Monaſterii. ibid.
Declar. Hortantur Superiores, ne facile eximant Monachos propter eorum artes à Divino officio, & communibus exercitiis. ibid.
1. Illicitæ negotiationes omnino interdicuntur ſub graviſſimis pœnis. ibid.
2. Decernitur, ut nullus audeat opera nova edere ſine licentia, ſub certis pœnis. ibid.
Ad Capitulum 58. De diſciplina ſuſcipiendorum Fratrum. p.185.
Declar. 1. Ordinatur, quod nullus veniens ad ingreſſum Religionis recipiatur ſine conſenſu ſeniorum, & examine qualitatum. ibid.
2. Statuitur, ut Novitii aliter admiſſi ejiciantur; ac permittitur receptio corpore vitiatorum. ibid.
3. Aſſignantur Monaſteria pro probatione, & profeſſione Novitiorum ibid.
4. Statuitur ut Novitius recipiendus maneat per aliquot dies ſine Religioſis veſtibus. p. 186.
5. Determinatur locus Menſæ & Dormitionis pro Novitiis. ibid.
6. & 7. Decernitur quid agendum de Novitiis egreſſis vel ejectis. ibid.
ab 8. ad 12. Quæ peragenda poſt eorum receptionem; item quæ ante eam requirantur, præſcribuntur. ibidem.
ab 13. ad 22. Ordinatur, ut poſt receptionem per aliquod tempus ante profeſſionem erudiantur in neceſſariis: deinde formula profeſſionis ſubjicitur, ac nonnulla alia adduntur tam ad ipſam profeſſionem, quam ad Novitios poſt profeſſionem editam, pertinentia. ibidem, & ſeqq.
23. & 24. De Oblatorum receptione, aliiſque rebus quædam ſtatuuntur. p.187.
25. De Famulis Monaſterii quædam pariter ſtatuuntur. ibidem.

Digitized by Google

Ad Cap. 59. De Filiis Nobilium, vel Pauperum qui offeruntur. ibidem.
Declar. 1. Decernitur Pueros, quorum in Regula fit mentio, amplius non recipiendos. ibidem.
Ad Cap. 60. De Sacerdotibus, qui voluerint in Monaſterio habitare: Quo ſtatuitur modus recipiendi eos, eorum officia, & honor eis deferendus. ibidem.
Declar. tres. Nonnulla his de rebus peculiari modo præſcribuntur. ibidem
Ad Cap. 61. De Monachis peregrinis qualiter ſuſcipiantur. ibidem. Quo decernitur quoſcumque Monachos alterius Monaſterii ſuſcipi poſſe, ſi tamen literas commendatitias habuerint.
Declar. 1. Statuitur ne recipiantur Fratres Mendicantes. p. 188.
2. & 5. In recipiendis aliis Religioſis quæ ſervanda præſcribuntur. ibidem.
Ad Cap. 62. De Sacerdotibus Monaſterii. ibidem.
Declar. 1. 2. & 3. Decernitur promovendos ad Sacros Ordines, inſtituto examine, eligendos eſſe cum conſilio, & conſenſu majoris partis ſeniorum. ibid.
4. & 5. Præcipitur, ne quis ad aliquem ordinem promoveatur, niſi de biennio in biennium; quod tamen declaratur poſſe diſpenſari. ibidem.
6. ad 10. De Rejectis in examine, & non idoneis quædam decernuntur. p. 189.
10. ad 16. De Confeſſoribus publicis & privatis nonnulla etiam ad eorum officium ſpectantia ſtatuuntur. ibidem.
Ad Cap. 63. De Ordine Congregationis. p. ead.
Declar. 1. ad 12. Statuitur ordo Locorum inter Superiores ſervandus; ſcilicet de loco Præſidentis, Viſitatorum, Prælatorum Localium, & Titularium, Reliquorum Superiorum, & aliorum Fratrum. p. 190.
13. Recenſentur actus juriſdictionis & præeminentiæ, & ad quos ſpectent declaratur. ibidem.
14. 15. & 16. Excipiuntur quidam Superiores à ſtatutis de ordine Locorum. p. 191.
17. 18. & 19. Decernitur ordinationes & licentias Superiorum durare etiam poſt eorum officium. ibid.
20. & 21. De Superiorum aliorumque Monachorum ſ nominibus quædam ſtatuuntur. ibidem.
Ad Cap. 64. De ordinando Abbate. p. ead.
Declar. 1. & 2. Præſcribitur per quos eligantur Abbates, & qui poſſint vel debeant eligi; eorumque jura & privilegia recenſentur. ibidem.
3. ad 7. Ejus poteſtas & munus indicatur, quamvis nonnulla ei interdicuntur. p. 192.
8. Declaratur modo ex Indulto Apoſtolico non eſſe ſubjecta Ordinariorum juriſdictioni. ibidem.
Ad Cap. 65. De Præpoſito Monaſterii. p. ead.
Declar. 1. Statuitur, ut Superiores quales eſt Præpoſitus Monaſterii & Officiales omnes ſingulis Capitulis innoventur. ibidem.
2. 3. & 4. Decernitur quomodo Prælatus deponere & eligere debeat Præpoſitos, cæteroſque Officiales. ibidem, & ſeqq.
5. ad 13. Alia quædam ordinantur ad Præpoſitum ſpectantia, ejuſque munus, & poteſtas indicatur. p. 193.
Ad Cap. 66. De Oſtiario Monaſterii. p. ead.
Declar. 1. Statuitur ut ad portam Monaſterii ponatur Senex non tam ætate, quam moribus. ibidem.
2. & ſeqq. ad 13. Quum in Regulæ capite ordinetur ut Monaſterium ita conſtruatur, ut fiant omnia neceſſaria, nonnulla hac de re ſtatuuntur. ibid. & ſeqq.
Ad Cap. 67. De Fratribus in via directis. p. 194.
Declar. 1. Statuitur ut pro abſentibus orent omnes. ibidem.
2. & 3. Confirmatur ſub gravibus pœnis Regulæ mandatum, quod ſcilicet nemo audeat poſt regreſſum referre quod foris viderit. ibidem.
4. ad 7. Decernitur, quod nemo ſine licentia egrediatur ex Monaſterio. ibid.
8. & ſeqq. ad 20. Nonnulla præſcribuntur de iis qui, ſe ſe dant longis itineribus. ibid. & ſeqq.
Cap. 68. Si Fratri impoſſibilia jungantur. Hortatur ut primo difficultatem oſtendat, deinde obediat. p. 195.
Ad Cap. 69. Ut in Monaſterio non præſumat alter alterum defendere. ibidem.
Declar. 1. Extenditur Regulæ præceptum ad Superiores etiam, niſi adſit juſta cauſa. ibidem.
Ad Cap. 70. Ut non præſumat quiſquam aliquem paſſim cædere, aut excommunicare. p. ead.
Declar. 1. Extenditur Regula ad alios minores ectus. ibid.
2. & 3. Statuitur, ut poſſint Superioribus peccata aliorum revelare, vel illos admonere. p. 196.
4. ad 7. Pœnæ pro iis, qui verbis alios offendunt, & aliæ pro percutientibus. ibidem.
8. Præſcribitur, ut Monachi poſt contentionem reconcilientur, aliter puniantur. ibidem.
Ad Cap. 71. Ut obedientes ſint ſibi invicem Fratres. ibidem.
Declar. 1. & 2. Confirmatur & illuſtratur Regula. ibidem.
Cap. 72. De Zelo, quem debent habere Monachi. Docetur Zelus duplex bonus & malus, & primus qui ſequendus explicatur. ibidem.
Ad Cap. 73. & ultim. De eo, quod non omnis juſtitiæ obſervatio in hac ſit Regula conſtituta. ibidem.
Declar. 1. Statuitur, ut quum Superioribus Declarationibus conſultum ſit vivis Monachis, conſulatur quoque defunctis. p. 197.
2. & ſeqq. ad 6. Decernuntur quæ perſolvanda defunctis, tam in ſuo Monaſterio, quam in reliquis. ibidem.
Approbatio prædictæ Regulæ emanata à S. Gregorio PP. I. ibidem.
Sequuntur Conſtitutiones nonnullæ pro felici ejuſdem Congregationis gubernio, in duas partes diſtinctæ. ibidem.
Cap. 1. Partis 1. De Capitulo Generali celebrando, & ejus tempore. ibidem.
Cap. 2. De iis, qui debent venire ad Capitulum Generale. p. 198.
Cap. 3. De modo ſervandi Capituli Generali. ibidem.
Cap. 4. Quæ per Prælatos ad Capitulum venientes ſunt deferenda, & in Capitulo petenda. p. 199.
Cap. 5. De forma Capituli Generalis, & primo quibus Perſonis conſtet. ibidem.
Cap. 6. De iis, qui faciunt practicas in Electione Diffinitorum ex Bulla Leonis X. ibidem.
Cap. 7. De electione Scrutatorum. p. 200.
Cap. 8. De abſolutione Præſidentis, & aliorum Prælatorum ab eorum Regimine. ibidem.
Cap. 9. De electione Præſidentis Capituli, Diffinitorum, & Conſervatorum. p. 201.
Cap. 10. De Diffinitorum auctoritate, & poteſtate, & de Literarum præſentatione. ibidem.
Cap. 11. Quod nullus Diffinitorum procaciter defendat ſententiam ſuam, aut revelet ſecreta Capituli. p. 202.
Cap. 12. De officio Conſervatorum. ibidem.
Cap. 13. De electione Scribæ Capituli Generalis, Cancellarii Regiminis, & de pertinentibus ad officium eorum. p. 203.
Cap. 14. De Vicario Monaſterii, in quo celebratur Capitulum. ibidem.
Cap. 15. De Auditoribus Cauſarum pro rebus temporalibus. p. 204.
Cap. 16. De Depoſitario Capituli, & Prælatis ad computa Monaſteriorum deputandis. ibidem.
Cap. 17. De Monaſteriorum examinatione. p. 205.
Cap. 18. De modo, quo Diffinitores expediant terminanda. p. 206.
Cap. 19. De Calculo Expenſarum. ibidem.
Cap. 20. De Præſidentis Regiminis electione. ibid.
Cap. 21. De Prælatorum electione. p. 207.
Cap. 22. De Conventuum Ordinatione. p. 208.
Cap. 23. De Viſitatorum, & Procuratoris in Curia electione. p. 209. & ſeq.
Cap. 24. De Epiſtolis dirigendis, & de loco celebrandi Capitulum. p. 211.
Cap. 25. De Publicatione & Abſolutione Capituli. ib.

Digitized by Google

Cap. 26. De Pecuniarum ſolutione pro debitis liquidis Monaſteriorum. p. 212.
Pars 2. Cap. 1. De Poteſtate Præſidentis, & Viſitatorum. ibid.
Cap. 2. Quomodo, & qualiter fieri debeant Viſitationes. p. 213. ad 216.
Cap. 3. De amotione, & electione Præſidentis, Viſitatorum, & aliorum Prælatorum extra tempus Capituli Generalis, & de Dieta, ſive Congregatione intra triennium convocanda. p. 216. & ſeq.
Cap. 4. De Monachorum, & aliorum Religioſorum mutatione. p. 217.
Cap. 5. De expenſis faciendis in mutationibus Monachorum. p. 218.
Cap. 6. De Monaſteriis noviter acceptandis. p. ead.
Cap. 7. & ult. De Anniverſariis perpetuo celebrandis. ibidem.
Relatas declarationes in Regulam, & Conſtitutiones confirmavit ſupradictus Inn. XI. Conſt. 96. § 2. p. 219.
Monachorum Congregationis Caſſinenſis Ordinis S. Benedicti Prælatis omnibus, pro una tantum vice ob immutatum Capituli tempus, adminiſtrationem extendit id. Innoc. XI. Conſt. 98. §. 1. p. 223.
Officium Procuratoris Generalis Congregationis prædictæ, ſi quandoque extra tempus Capituli Generalis vacaret, Abbati S. Pauli extra Urbem committit idem. ibid.
Monachis præfatis Congregationis Caſſinenſis Decretum Congregationis Epiſc. & Regul. ſuper ſubjectione Collegiatæ S. Germani Eccleſiæ Abbatiali Montis Caſini, confirmavit id. Conſt. 179. §. 1. p. 416.
Monachis eiſdem Collegium Studiorum in Monaſterio S. Pauli extra mœnia Urbis, conditis pro eo nonnullis legibus, motu proprio erexit id. Conſt. 180. § 1. ad 9. p. 416. ad 418. Leges ſunt quę ſequuntur, ſcilicet.
De Lectoribus: §. 2. p. 417
De Studentibus: §. 3. ibid
De Examinatoribus: §. 4. ibid.
De amotione Lectorum & Studentium. §. 5. ibid
De Regulari diſciplina, & exercitationibus Theologicis. §. 6. p. 418.
De Victu & Veſtitu, aliiſque neceſſariis: §. 7. ibid.
De Supranumerariis: § 8. ibid
De prædictorum omnium executione: §. 9. ibid.

MONACHI CONGREGATIONIS HISPANIARUM PRÆDICTI ORDINIS S. BENEDICTI.

Monachorum Congregationis Hiſpaniarum Ordinis Sancti Benedicti Conſtitutiones quaſdam ex antiquis immutatas, aliaſque de novo confectas recenſet & confirmat Innoc. XI. Conſt 97. §. 1. ad 14. p. 220. ad 222. Scilicet.
Quot & qui eſſe debeant Capitulares. §. 1. p. 200.
Ut Procurator Curiæ Regiæ votum habeat. §. 2. p. 221.
Item quid agendum in morte alicujus Diffinitoris. §. 3. ibidem.
Quid ſi Diffinitor ad Generalatum promoveatur §. 4. ib.
De Lectoribus Salmaticenſibus. §. 5. ibid.
De Concionatoribus: De Viſitatoribus: De Magiſtris & Prædicatoribus. §§. 6. 7. 8. ibid.
De ordine in electionibus Abbatiarum ſervando. §. 9. ib.
De ſilentio ſervando à Diffinitoribus. §. 10. ibid.
De electione nonnullorum Abbatum. §. 11. ibid.
De electione Generalis. § 12. ibid.

MONACHI CONGREGATIONIS SILVESTRINORUM EJUSDEM ORDINIS S. BENEDICTI.

Monachorum Congregationis Silveſtrinorum Ordinis S. Benedicti Conſtitutiones & declarationes nonnullas refert Innoc. XI. Conſt. 120. §. 1. p. 249. & ſeq.
Scilicet.
De Diſcreti: §. 1. p. 249
Delli vocali ne' Capitoli Generali: §. 2. ibid
Di alcuni vocali; §. 3. ibid.
Delli Graduati, e detti vocali: §. 4. ibid.
Del Generalato: §. 5. ibid.
Della diſtribuzione delle Badie: § 6. ibid.
Delle vacanze de' Gradi, o Offizj. §. 7. ibid.
Delle mutazioni, e rinunzie di Badie: §. 8. p. 250.
Delli vocali eſcluſi: § 9. ibid.
Del Segretario: §. 10. ibid.
Di alcune abilitazioni. §. 11. ibid.
Delle precedenze: § 12. ibid.
Delle Mozzette: § 13. ibid.
Del Capitolo Generale, e Dieta particolare: §. 14. ib.
Monachis prædictis Congregationis Silveſtrinorum relatas Conſtitutiones confirmavit id. dicta Conſtit. 120. §. 3. dict p. 250.

MONACHI CONGREGATIONIS SUEVICÆ EJUSDEM ORDINIS S. BENEDICTI.

Monachis Congregationis Suevicæ Ordinis S. Benedicti Privilegia omnia Spiritualia tantum Monachorum cæterarum Congregationum indulſit Innocent. XI. Conſt. 130 §. 2. p. 269.

MONACHI ORDINIS CARTHUSIENSIS.

Monachis Ordinis Carthuſien. Decretum Capituli Generalis, quod nemo in quibuſdam caſibus uteretur privilegiis aliorum Regularium ſine conſenſu Rev. P., aut Capituli Generalis, confirmavit Inn. XI. Conſt. 114. §. 1. p. 243.
Monachis eiſdem Decretum Congregationis Rituum, quo declaravit licere Patri Carthuſiæ Papien. facere Proceſſionem in feſtivitate Corporis Chriſti apertis januis intra Clauſtra, confirmavit id. Conſt. 187. §. 1. p. 245.
Priori Generali prædicti Ordinis facultatem abſolvendi in foro conſcientiæ ſuos Monachos à caſibus reſervatis, in Bulla Cœnæ Domini quoque contentis, conceſſit id. Conſt. 190. § 2 p. 245.
Monachorum præfati Ordinis Carthuſienſis novam Collectionem Statutorum, in tres partes diviſam recenſet id. Conſt. 195. §. 3. p. 448. ad 517.
Scilicet.
Pars Secunda (Pars enim prima ſeparatim eſt impreſſa) quæ continet Capitula 26. p. 450. ad 500.
Nempe.
Cap. 1. De triplici diviſione Statutorum; & quando legantur; deque Divino Officio, uno eodemque modo ab omnibus celebrando, & libris corrigendis, p. 450. & ſeq.
Cap. 2. De electione Prioris: p. 451. ad 455.
Cap. 3. De Officio Prioris: p. 455. ad 458.
Cap. 4. De tractando Conſilio: p. 459.
Cap. 5. De Officio Vicarii & Antiquioris. p. 459. & ſeq.
Cap. 6. De Procuratore: p. 460. & ſeq.
§. 21. De Procuratoris Officio in Domo inferiori. p. 461. & ſeq.
Cap. 7. De Confeſſione, & Communione: p. 462. ad 465.
Cap. 8. De Capitulo. p. 465.
Cap. 9. De Lectore Refectorii, ipſoque Refectorio. p. 465. ad 467.
Cap. 10. De abſtinentia & jejunio. p. 467. ad 469.
Cap. 11. De Minutionibus, Raſura, Infirmis, & Medicinis. p. 469.
Cap. 12. De Veſtimentis, utenſilibus Cellę, & ędificiis conſtruendis. p. 469. ad 471.
Cap. 13. De ſolitarię vitę commendatione p. 471. & ſeq.
Cap. 14. De Cellę, & ſilentii obſervatione. p. 472. & ſeq.
Cap. 15. De Colloquio Clauſtri, & ſpatiamentis. p. 473. & ſeq.
Cap. 16. De Operibus Communibus. p. 474. & ſeq.
Cap. 17. De Novitio. p. 475. ad 477.
Cap. 18. De Profeſſione Novitiorum. p. 477. & ſeq.
Cap. 19. De vitio Proprietatis, & excommunicatione Proprietariorum. p. 478. ad 480.
§. 12. Sententiam in die Palmarum in Capitulo pronuncianda. p. 479.
Cap. 20. De Pauperibus ſublevandis, & Mulieribus fugiendis. p. 480.
Cap. 21. De numero Habitatorum novis Domibus: & Hoſpitum Viaticis, & expenſis. p. 481. ad 483.
Cap. 22. De Generali Capitulo. p. 483. ad 489.
Cap. 23. De Viſitatoribus. p. 489. ad 494.
Cap. 24. De Reprehenſione. p. 495. §. 9.

Digitized by Google

§. 9 de modo reprehendendi, & de quibuſdam apud nos vitandis, & fugiendis. p 496. & ſeq.
Cap. 15. De Criminoſis. p.497. & ſeq
§. 23 De Fugitivis. p.498. ad 500
Cap. 26 Concluſio ſtatutorum. pag. 500. Explicit ſecunda Pars. Pars Tertia incipit, quæ Capitula 23 compleĉtuntur. pag. 501. ad 517. Videlicet.
Cap. 1. De divino Officio Fratrum Laicorum p. 501. & ſeq.
Cap. 2. De diebus Feſtis qualiter & quomodo à Converſis obſervantur. p. 502. & ſeq
Cap 3. De diſciplina Fratrum, & quibuſdam aliis ad divinum Officium eorum pertinentibus. p. 503.
Cap. 5. Quis reſpondere debet, & preſidere; & quomodo ſilentium, & Celſos debeant Fratres obſervare. ibidem.
Cap. 6. De Coquinario, & Diſpenſatore. p. 504. & ſeq.
Cap. 7. De Coquinario Inferioris Domus. p. 505. & ſeq.
Cap. 8. De Piſtore. p. 506.
Cap. 9. De Sutore. ibidem.
Cap. 10. De Fabro. ibidem.
Cap. 11. De Hortolano. ibidem.
Cap. 12. De Carpentario. ibidem.
Cap. 13. De Agricultura, & Pecorum nutrimento. ibidem.
Cap. 14. De Abſtinentia, & Jejuniis Fratrum. 506., & ſeq
Cap. 15. De Raſura & minutionibus Fratrum. p. 507.
Cap. 16. De Veſtitu Fratrum, & utenſilibus Cellæ. p 507. & ſeq
Cap. 17. De Novitiis & eorum Profeſſione. p. 508.
Cap. 1. De Fratibus, qui foras mittuntur. p. 509
Cap. 19. De Conſuetudinibus Generalibus Fratrum. p. 509. ad 512
Cap. 20. De Criminoſis. p. 512. & ſeq.
Cap. 21 De Fugitivis. p 513
Cap. 22. De Devotis. p. 513. & ſeq.
Cap. 23. De Monialibus Ordinis, & earum Vicariis, & Prioriſſis. p. 514 ad 517
Monachis præfatis Ordinis Carthuſienſis relatam novam Collectionem confirmavit idem Innoc. XI. dicta Conſt. 195. §. 5. p. 518

MONACHI ORDINIS CISTERCIENSIS.
Monachis Ordinis Ciſtercienſis Decretum Capituli Generalis circa reformationem Monachorum, & Monialium Poloniæ, Pruſſiæ, & Lituaniæ, confirmavit Innoc XI. Conſt. 148. §. 2. p. 352
In gratiam Monachorum eorumdem nonnulla dubia circa modum celebrandi Capitula Generalia Ordinis Ciſtercienſis reſoluta extant apud eund. Conſtitut. 156. p. 363.

MONACHI CONGREGATIONIS FULIENSIS PRÆFATI ORDINIS CISTERCIENSIS.
Monachis Congregationis Fulienſis ad aliam Religionem tranſire ſine Superiorum licentia poſt Clementem VIII. & Paulum V, iterum prohibuit Innocent. XI. Conſt. 171. §. 1. p 400.

MONIALES.
Moniales Adorationis perpetuæ SS. Sacramenti.
Monialium Adorationis perpetuæ Sſmi Sacramenti Originem refert Innoc. XI. Conſt. 2. §. 1. & ſeq. p. 16
Monialium ſub d. denominatione Inſtitutum approbat & confirmat id ibidem § 8. p. 17.
Monialium earumdem Monaſteria, perſonas, & bona ab Ordinariorum juriſdictione eximit id. ibid.
Moniales eaſdem nonnullis privilegiis ditat idem ibidem §. 12. & ſeq. p. 18.

MONIALES CONVERSÆ S. FRANCISCI DE OBSERVANTIA.
Monialibus Converſis S. Franciſci de Obſervantia Ultramontanis a Cardinali Cybo Seraphici Ordinis Protectore velum nigrum, & quamcumque vocem in Electionibus interdictam fuiſſe narrat Innocent. XI. Conſt. 102 §. 1. p. 226
Eadem de re Decretum Cardinalis ejuſdem refert & confirmat id ibid.

MONIALES RECOLLECTÆ ORDINIS REDEMTIONIS CAPTIVORUM IN HISPANIA.
Monialium Recollectarum Ordinis SS. Trinitatis Redemtionis Captivorum in Hiſpania Conſtitutiones nonnullas pro felici earundem Regimine confectas, recenſet Innoc. XI. Conſt. 151. §. 1. p. 354. ad 359.
Nempe.
Cap. 1. Dell'Offizio Divino §§. 10. p. 354., & ſeq.
Cap. 2. Dell'Orazione Mentale, ed eſame della Coſcienza §§ 3. p. 355.
Cap. 3. Della Confeſſione, e Communione §. 1. ibid.
Cap. 4. Dell'Obedienza, e Povertà in commune, e in particolare §§ 4. ibid.
Cap. 5. Del Ritiramento, Silenzio, Digiuni, e Lavori manuali §§. 6. p. 356.
Cap. 6. Dell'Inferme, e Defonte §§. 2. ibid.
Cap. 7. Della Clauſura, Parlatorio, e quelli, che potranno parlare in quello §§ 8. ibid., & p. 357.
Cap 8 Della Viſita, Elezione d'Offizj, e loro autorità §§. 8. p. 357.
Cap. 9. Della Sagreſtana, Rotara, ed altre Offiziali §. 4. ibid.
Cap 10. Del Capitolo Conventuale, e delle colpe §§. 4. p. 358.
Cap. 11. Della qualità delle colpe, e loro pene §§. ibid.
Cap. 12. Di quelle, che dovranno eſſere ricevute all'Abito, e Profeſſione §§ 5. ibid.
Monialibus eiſdem relatas Conſtitutiones confirmavit id. Innoc XI. d. Conſt. 151. §. 2. p. 359.

MUSICA.
Muſicales Libros ex Archivio Capellæ Pontificiæ extrahi ſub pœna excommunicationis prohibuit Innoc. XI. Conſt. 189. p. 440.

N

NUNCIUS APOSTOLICUS.
Nuncius Apoſtolicus in Portugalliæ Regno ſub Innocen. XI. extitit Marcellus Archiepiſcopus Chalcedonen. Inn. XI. Conſt 8. p. 11., & Conſt 53 §. 1. p. 79.
Nuncio eidem, ut inhibitionem a Clemente X. Inquiſitoribus Regni Portugalliæ factam in cauſa cujuſdam recurſus, moderaretur, commiſit id. Ib. §. 4. p. 12.
Nuncius Apoſtolicus in Hiſpaniæ Regno ſub Innocen XI. extitit Savus Archiepiſcopus Cæſarienſis. Innoc. XI. Conſt. 47. in princ. p. 72.
Quædam acta Concilii Regis Caſtellæ contra Nuncium Apoſtolicum Hiſpaniarum, quod præſediſſet cuidam Regularium Capitulo, irrita declaravit id. Innoc. d. Conſt. 47. §. 1. p. 72.
Alexander Epiſcopus Forolivien. Nuncius Apoſtolicæ Sedis cum poteſtate Legati de Latere per Germaniam, Indulgentias quaſdam conceſſit Confraternitati SS. Roſarii. id. Conſt 65. p. 100.
Nuncii Apoſtolici apud Helvetios auctoritas extenditur, id. Conſt. 178. §. 1. p. 414., & ſeq.

O

OBSERVANTES.
Vid. *Minores de Obſervantia*.

OFFICIUM SAC. INQUISITIONIS.
Vid. *Inquiſitio*.

OFFICIA SANCTORUM.
Vid. *Feſta*. Item Vid. *Sanctos ſub proprio quemque nomine*.

OFFICIA VACABILIA.
Officia vacabilia Vice-Cancellario qui Pontifices olim conceſſerint, docet Innoc. XI Conſt. 79. §. 1. p. 127.
Quæ, & quot fuerint prædicta Officia, recenſet id. ibid.
Officiorum vacabilium prædictorum conceſſionem, Vicecancellario factam revocavit, eaque Cameræ Apoſtolicæ reſtituit idem ibid §. 2.

ORATIO MENTALIS.
Vid. *Indulgentiæ*.

P

PATRONI, ET PROTECTORES REGNORUM.

Patronum, & Protectorem Hiſpaniarum S. Joſephum Rex Catholicus delegit. Inn. XI. Conſt. 58. §. 1. p. 94.
Ejus electionem approbavit; & Patrono electo prærogativas omnes cæteris Regnorum Protectoribus competentes decrevit id. ibid. §. 2.
Indulgentiam inſuper Plen. Patroni Eccleſias in ejus feſto viſitantibus conceſſit id. ibid. §. 3.
Patronum Regionis Cantabriæ S. Ignatium de Loyla electum, & a Congregatione Rituum per Decretum approbatum, confirmavit id. Conſt. 116. §. 1. p. 234

PENSIONES.

Penſiones ultra medietatem transferendi facultatem revocavit Urbanus VIII. eamque revocationem confirmavit, & clarius explicavit Innoc. XI. Conſt. 32. §. 1. p. 42., & ſeq

B. PETRUS ARMENGOL.

B. Petri Armengol Martyris Officium una cum Miſſa ſub ritu duplici ſecundæ Claſſis recitari conceſſit Innocent. XI. Conſt. 184 §. 1. p. 231.

PONTIFEX.

Vid. *Romanus Pontifex*.

PRÆSCRIPTIO.

Præſcriptio centenaria: Vid *Canonici Regul. Congregationis S. Joan. Evang.*

PRÆDICATORES.

Prædicatorum Magiſtros, qui nimium excreverant, ad numerum in Capitulis Generalibus definitum reduxit Innoc. XI. Conſt. 23. §. 2. p. 35
Prædicatorum Magiſtris Generalibus, ne ſupra numerum præſcriptum, Magiſteriis gradum cuiquam conferrent, interdixit id. ibid §. 4.
Eorundem ſpeciales gratias, quibuſdam Fratribus contra Conſtitutiones Ord. conceſſas, revocavit idem. ibidem §. 6.
Prædicatorum Superioribus Portugalliæ Provinciæ, facultatem amovendi ex Conventibus Religioſos Conventualitatibus munitos, a Congregatione Epiſc., & Reg. eis factam, confirmavit Innoc XI. Conſt. 27 §. 3. p. 39
Prædicatorum Magiſtro Generali, vel ejus Vicario Generali, Confraternitatum SS. Roſarii ubivis gentium erigendarum facultatem conceſſit id. Conſtitut. 70. §. 4. p. 114.
Prædicatoribus Ordinationes quaſdam Ordini perutiles, ab ipſo Pontifice emanatas, innovavit, & confirmavit id. Inn. XI. Conſt. 74. §. 2. p. 117
Rectori Collegii Fratrum Prædicatorum in Quitenſi Provincia gradus Scholaſticos in nonnullis diſcipiinis publice conferendi, donec ibi Univerſitas Regia erigeretur, conceſſit id. Conſt. 101. § 2. p. 223
Prædicatores nonniſi una Campana in Ordinis Primordio, ut per quandam Ordinis Conſtitutionem cautum erat, uti conſueviſſe, docet id. Conſt. 150. p. 353.
Prædicatoribus facultatem habendi plures Campanas in eorum Cœnobiis conceſſit id. ibid. §. 5.
Prædicatoribus Provinciæ Quitenſis Decretum quoddam Congregationis Rituum de primatu in functionibus, & jure proceſſionis peragendæ, pro eis contra Minores de Obſervantia emanatum, confirmavit id. Conſt. 150. §. 1. p. 360
Prædicatoribus, Reſolutiones Congregationis Rituum circa novam impreſſionem Miſſalis ad uſum Fratrum Prædicatorum, confirmavit id. Conſt. 198. §. 1. p. 520.
Prædicatorum Univerſitates. Vid. *Univ.*

PRÆDICATORES STRICTIORIS OBSERVANTIÆ.

Prædicatorum Strictioris Obſervantiæ renunciationem quandam circa locum Exprovincialibus debitum in Capitulo Provinciali S. Ludovici in Gallia factam, improbavit. Inn XI. Conſt. 122 §. 2. p. 278.

PRESBYTERI.

Presbyteri S. Joſephi. Vid. *Congregatio Presbyterorum S. Joſephi*.

PRESBYTERI MISSIONIS.

Presbyterorum Miſſionis Superiori Generali, ut egreſſis ex Congregatione, & ſubinde ad illam redeuntibus, probationis novæ tempus remittere, necnon jura, & Privilegia reſtituere queat, conceſſit Innoc. XI. Conſtitut. 61 §. 1.

PRESBYTERI SÆCULARES CONGREGATIONIS B.M.V. ASSUMTÆ.

Presbyterorum Sæcularium Congregationis B.M.V. Aſſumtæ Civitatis Portugallen. erectionem confirmavit; eique Privilegia, & Indulgentias conceſſit Innoc. XI. Conſt. 126 §. 3. 4., & 6. p. 283.

PRIMATUS.

Primatus Collegialium S. Bonaventuræ ſupra cæteros Collegiales Conventuales: Vid. *Collegiales*.
Primatus Minorum de Obſervantia ſupra Capuccinos: Vid *Minores Obſervantes*.
Alternativa Primatus inter Minores Obſervantes, & Conventuales: Vid. *Ibidem*.
Primatus Clericorum Minorum Tertii Ordinis S. Franciſci ſupra Converſos. Vid. *Minores Tertii Ord.*
Primatus Prædicatorum ſupra Minores: Vid. *Prædic.*

PRIVILEGIA.

Privilegia Bethlemitarum. Vid. *Confraternitas Bethlemitarum*.
Privilegia Bibliothecæ Archigymnaſii Sapientiæ. Vid. *Archigymnaſium Sapientiæ*.
Privilegia Capellanorum Papæ. Vid. *Capellani Pontificii*.
Privilegium Centenariæ Præſcriptionis Canonicis Regularibus S. Joan. Evangeliſtæ. Vid. *Canonici Regulares S. Joannis Evangeliſtæ*.
Privilegia Clericorum Regularium Scholarum piarum. Vid. *Cler. Reg. Schol piarum*.
Privilegia Clericorum Sæcularium in communi viventium. Vid. *Clerici Sæculares in communi viventes*.
Privilegia Collegii Comen Vid. *Collegium Comen.*
Privilegia Collegii Secretariorum Apoſtolicorum. Vid. *Collegium Secretariorum Apoſtolicorum*.
Privilegium Collegialium S. Bonaventuræ Vid. *Collegiales S. Bonaventuræ*.
Privilegia Conclaviſtarum. Vid *Conclaviſtæ*.
Privilegium Confraternitatis Almæ Domus Lauretanæ. Vid. *Confraternitas*.
Privilegia Confraternitatis Septem Dolorum B. M. V. Vid. *ibidem*.
Privilegium Confraternitatum SS. Roſarii erigendarum. Vid. *ibidem*.
Privilegia Dapiferorum. Vid. *Dapiferi*.
Privilegium Dohaneriis conceſſum. Vid *Dohanerii*.
Privilegia Eremitarum S. Auguſtini. Vid. *Eremitæ Sancti Auguſtini*.
Privilegia Eremitarum Diſcalceatorum. Vid. *Eremitæ Diſcalceati*.
Privilegia Hoſpitalis B. M. Theutonicorum. Vid. *Hoſpitalis*.
Privilegio fori gaudere nequeunt ordinati cum falſis, vel ſine Dimiſſoriis. Innoc. XI. Conſt. 142 §. 1. p 329.
Privilegia Lectorum Ordinis Minorum de Obſervantia. Vid. *Minores Obſerv.*
Privilegia Magiſtri Hoſpitalis S. Joan. Jeroſolymitani. Vid. *Hoſpitalis S. Joan. Jeroſolym.*
Privilegia Minorum de Obſervantia. Vid. *Minores Obſervantes*.
Privilegia Minorum Diſcalceatorum. Vid. *Minores Diſcalceati*.
Privilegia Monachorum Congregationis Bavaricæ Ordinis S. Benedicti. Vid. *Monachi Congregationis præfatæ*.
Privilegia Monachorum Congregationis Svevicæ. Vid. *Monachi Congregationis prædictæ*.
Privilegia Monialium Adorationis perpetuæ SS. Sacramenti. Vid. *Moniales Adorationis &c.*
Privilegia Oblatorum Minorum Tertii Ordinis S. Franciſci. Vid. *Minores Tertii Ordinis*.
Privilegia Ordinis Carthuſienſis. Vid. *Monachi Ordinis Carthuſienſis*.

Pri-

Digitized by Google

ilegia Patronorum Regnorum. Vid. *Patroni.*
ilegia Prædicatorum. Vid. *Prædicatores.*
ilegia Presbyterorum Sæcularium B. M. V. Aſſumtæ. Vid. *Presbyteri præfati.*
ilegia Provinciarum quarundam Minorum Capuccinorum. Vid. *Minores Capuccini.*
ilegia Terræ Sanctæ. Vid. *Terra Sancta.*
ilegia Univerſitatum: Vid. *Univerſitates.*

PROPOSITIONES THEOLOGICÆ.

poſitiones nonnullas Theologicas, ſcandaloſas, & in praxi pernicioſas, diſcuſſas prius in Congregatione Inquiſitionis, declaravit, & proſcripſit Innoc. XI. Conſt. 54. p. 80. & ſeqq.
poſitiones Michaelis de Molinos n. 68. una cum eis Libris, & MSS. damnatæ extant apud Eundem Conſtitut. 191. §. 1. p. 441. ad 444.

PROVINCIA.

vinciarum diviſio abſque ſpeciali Indulto S. Sedis fieri nequit Innoc. XI. Conſt. 22. §. 1. d. 24.
vinciæ Bavariæ Eremitarum S. Auguſtini diviſio. Vid. *Eremitæ S. Auguſtini.*
vinciæ cujuſdam Ordinis Minorum de Obſervantia diviſio. Vid. *Minores Obſervantes.*
vinciarum Bononiæ, & Marchiæ Minorum Capuccinorum diviſio. Vid. *Minores Capuccini.*
vinciarum novarum erectio. Vid. *ibidem.*
vinciæ cujuſdam Carmelitarum Reformatorum reformatio. Vid. *Carmelitæ Reformati,*

R

S. RAYMUNDUS.

Raymundi de Pennafort Officium cum Miſſa ſub ritu duplici ſecundæ Claſſis cum Octava recitari permiſit Innoc. XI. Conſt. 182. §. 1. p. 432.

REGULARES EXEMTI.

ter Regulares exemtos Diœceſis Mechlinienſis, & & Loci Ordinarium varias ortas lites, quibuſdam editis Ordinationibus, compoſuit Innoc. XI. Conſtitut. 112. p. 240.

ROMANUS PONTIFEX.

ani Pontifices quæ pro felici Religioſorum Ordinum gubernio provide conſtituta noſcuntur, ut firma, atque inviolata perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio conſtabilire ſolet. Sic Innoc. XI Conſt. 76. in princip. p. 120. Conſt. 84. in exord. p. 132. Conſt. 96. in exord. p. 153. Conſt. 119. in exord. p. 247. Conſtitut. 120. in Procem. p. 249. Conſt. 125. in Exord. p. 281. Conſt. 141. in Exord. p. 319. Conſt. 160. in procem. p. 366. Conſt. 172. in Exord. p. 401. Conſt. 187. in exord. p. 436. Conſt. 193. in Exord. p. 446. Conſt. 195. in Exord. p. 448.
ino Pontifici Cœleſtium munerum, & ſpiritualium ratiarum diſpenſationem Deus concredidit. Innoc. XI. Conſt. 24. in Exord. p. 36. Conſt. 34. in Exord. p. 6. Conſt. 41. in Exord. p. 56. Conſt. 72. in procem. p. 115. Conſt. 129. in procem. p. 286
ino Pontifici Eccleſiarum, & Fidelium omnium curam Deus commiſit Innoc. XI. Conſt. 44. in Exord. p. 62. Conſt. 75. in Procem. p. 118
ino Pontifici debetur obedientia ab Inquiſitoribus. Vid. *Inquiſitores,*
anus Pontifex Divini cultus, & Animarum ſalutis incremento, ac Fidei Catholicæ propagationi intendere debet. id Conſt. 126. in Procem. p. 282. Conſtit. 165. in Procem. p. 390. Conſt. 167. in exord p. 392.
anus Pontifex Regularem Diſciplinam ubi collapſa eſt reſtituere, ubi vero viget, fovere debet. Innoc. XI. Conſt. 144. in Exord. p. 340.
anus Pontifex Religioſorum Virorum proſpero regimini providere debet. Sic Innoc. XI. Conſt. 22 in Exord. p. 34. Conſt. 23. in Exord. p. 35. Conſt. 49. p. 76. Conſt. 50. in Exord. p. 77. Conſt. 130. in Exord. p. 288. Conſt. 138. in Exord. p. 304. Conſt. 152. in Exord. p. 354. Conſt. 190. in Exord. p. 440.
anus Pontifex Sacrarum, eiſque ancillantium bonarum Literarum Studia ubique Locorum, & præſertim in remotiſſimis à S. Sede partibus promovere, ac confovere debet. Innoc. XI. Conſt. 103 in Procem. p. 227. Conſt. 135. in Exord. p. 292. Conſt. 180. in Exord. p. 416. Conſt. 188. in Exord. p. 438. Conſtitut. 192. in Exord. p. 445.
Romanus Pontifex S. Romanæ Eccleſiæ Status commodis, utilitati, quieti, & tranquillitati peculiari cura providere debet. Innoc. XI Conſt. 95. p. 151.
Romanus Pontifex, ſicuti omnibus Chriſtifidelibus quoad ſpiritualia vigilantiam præſtare debet, ſic etiam quoad temporalia Sedis Apoſtolicæ Subditorum indemnitati conſulere. Innoc. XI. Conſt. 20. in Exord. p. 29. Conſt. 37. in Procem. p. 49. Conſtitut. 207. in Exord. p. 528.

S

SACRAMENTUM EUCHARISTIÆ.

Sacramentum Euchariſtię peculiari devotione ſemper Galliam coluiſſe teſtatur Innoc. XI. Conſtitut. 11. §. 2. p. 16.
Sacramento Euchariſtię manus ſacrilegas injicientes, veluti qui Hoſtiam conſecratam ſurripuerint, certis pęnis ſubjecit Innoc. XI. Conſt. 15. §. 1. p. 23.
Sacramentum prędictum ad infirmos delatum comitantibus indulgentias conceſſit id. Conſt. 42. §. 3. p. 58.
Sacramenti pietati Adorationi addictæ Moniales: Vid. *Moniales.*

SECRETARII APOSTOLICI.

Vid. *Collegium Secretariorum Apoſtolicorum.*

SEDES APOSTOLICA.

Sedes Apoſtolica quę alias optimo quidem conſtituta fuere conſilio, ſi optatus inde effectus minime proveniat, in melius commutare ſolet. Innoc. XI. Conſtitut. 220. p. 522.

SEPULTURA.

Vid. *Carmelitæ Diſcalceati.*
Item Vid. *Minores Reformati.*

SILVESTRINI.

Vid. *Monachi Congregationis Silveſtrinorum.*

SOCIETAS JESU.

Vid. *Miſſionarii.*

STATUTA.

Vid. *Decreta Ordinum Regularium.*

SUCCESSIONES AB INTESTATO.

Succeſſiones ab inteſtato agnatis maſculis, excluſis fœminis, aliiſque per eas cognatis intra certos reſpective gradus, in toto Statu Eccleſiaſtico deferri mandavit Innoc. XI. Conſt. 95. §. 2. p. 151.
Quid autem hac in re ſervari debeat, docet idem ibid. §. 2. & 3. p. 152.

SYNDICUS.

Syndici Ordinis S. Franciſci de Obſervantia a Romanis Pontificibus inſtituti ſunt & unicuique Cœnobio d. Ordinis unus aſſignatus Innoc. XI. Conſt. 168 p. 393.
Syndicus dicti Ordinis à Clemente VII. exemtus fuit à foro Sæculari. id. ibid.
Pro Syndici ejuſdem à Foro Sæculari exemtione Decreta nonnulla Congregationum Epiſc. & Regul. necnon Immunitatis, ut exequutioni mandaretur Conſtitutio Clementi VII. emanarunt, quæ extant apud eund. ibid.
Pro Syndici præfati exemtione a Foro Sæculari prædicta Decreta confirmavit ibid. §. 5. p. 394.

T

TAXA.

Taxam Fori Eccleſiaſtici ex quorundam Cardinalium Congregatione emanatam, approbavit Innoc. XI. Conſt. 43. in fin. p. 61.
Taxæ Theſaurarii pro bono Locorum Montium regimine. Vid. *Loca Montium.*

Digitized by Google

TERRA SANCTA.

Terræ Sanctæ Locis Privilegia omnia, Indulgentias, & Gratias quaſcumque, alias conceſſas confirmavit Innoc. XI. Conſt. 141. §. 1. p. 309.
Vid. *Minores de Obſervantia*.

TERTIARII B. M. DE MERCEDE REDEMTIONIS CAPTIVORUM.

Tertiarii B. M. de Mercede Redemtionis Captivorum intra clauſtra viventibus Indulgentias omnes, quibus gaudent Fratres ejuſdem Ordinis conceſſit Inn. XI. Conſt. 104. p. 229.
Tertiariis memorati Ordinis extra Clauſtra tamen viventibus Indulgentias Confraternitatum ejuſdem Ordinis decrevit id. Conſt. 105. §. 1. p. ead.

THESAURARIUS.

Theſaurarii ordinationes pro bono Locorum Montium Regimine. Vid. *Loca Montium*.

S. THURRIBIUS.

S. Thurribium Beatorum Catalago adſcripſit Inn. XI. Conſt. 68. §. 2. p. 105.
S. Thurribii Feſtum. Vid. *Feſta Sanctorum*.

TRIBUNALES.

Pro Tribunalium Reformatione Decreta quædam Congregationis hujuſmodi negotio deputatæ motu proprio confirmavit & extendit Inn. XI. Conſt. 207. §. 1. & ſeqq. p. 528. ad 537.
Vid. *Decreta Congregationis ſuper Reformatione Tribunalium*.

V

VICE-CANCELLARIUS.

Vice Cancellario a quibus Pontificibus facta fuerit conceſſio Officiorum vacabilium ad Cameram Apoſtolica pertinentium, docet Innoc. XI. Conſt. 79. §. 1. p. 127.
Quæ & quot fuerint prædicta Officia Vice-Cancellario conceſſa recenſet id. ibidem.
Conceſſionem ac prædictam Officiorum Vacabilium Vice Cancellario factam revocavit, eaque Cameræ Apoſtolicæ reſtituit id. ibid. §. 2.

UNIVERSITAS.

Univerſitatis Artis exonerantium ligna ad Ripettam de Urbe, ſtatutum, quo aſſignatur Hoſpitali S. Rocchi unus Julius pro qualibet Navi, quam lignis exonerabunt, confirmavit Innoc. XI. Conſt. 25. §. 1. p. 37.

UNIVERSITATES PUBLICÆ STUDII GENERALIS.

In Univerſitatem publicam Studii Generalis Academia S. Thomæ Ordinis Prædicatorum Civitatis Moniiau. in Inſulis Philippinis erecta eſt ab Innoc. XI. Conſt. 103. §. p. 228.
Univerſitati prædictæ recens erectæ privilegia omnia & jura Univerſitatum Limanæ ac Mexicanæ conceſſit id. ibidem.
In favorem Univerſitatis Oppidi Zamoski Chelmen. Diœceſis in Regno Poloniæ Literas Innocentii X. una cum aliis Clem. VIII. & Pauli V. ſuper illius erectione & privilegiis, confirmavit id. Conſt. 135. §. 4. p. 302.
Univerſitatibus Civitatis S. Fidei in Regno Granatenſi, & B. Ferdinandi Civitatis Quiten. Ordinis Prædicatorum in Indiis Occidentalibus, privilegia omnia Univerſitati S. Thomæ Civitatis Moniliæ conceſſa communicavit id. Conſt. 154. §. 2. p. 361.
Univerſitatis Studii Generalis in Civitate Guatimala in Indiis Occidentalibus erectionem confirmavit id. Conſt. 188. §. 1. p. 438.
Univerſitati prædictæ privilegia omnia Univerſitatum Liman., & Mexican. tribuit id. ibid. §. 2. p. 439.

INDEX

Digitized by Google

INDEX
VERBORUM,
Quæ in hoc Indice Alphabetico continentur.

A

Abbas. Pag. 547.
Abbas Commendatarius. p. 547.
Abbatia. p. 547.
Abolitio. p. 547.
Academia. p. 547.
Altaria Privilegiata. p. 547.
Approbatio Apoſtolica. p. 547.
Apoſtolica Sedes. p. 547.
Archiconfraternitas. p. 547.
Archiepiſcopatus. p. 547.
Archiepiſcopus. p. 547.
Archigymnaſium. p. 547.
Archivium. p. 547.
Auguſtiniani. p. 547.

B

Beatus S. Spiritus. p. 547.
Baſilica. p. 547.
Beatificatio. p. 547.
Benedictini. p. 547.
Beneficia. p. 547.
Bethlemitæ. p. 547.
Bibliotheca. p. 547.
Breve Apoſtolicum. p. 547.
Brigitani. p. 548.

C

Camaldulenſes. p. 548.
Camera Apoſtolica. p. 548.
Canonici Baſilicarum. p. 584.
Canonici Regulares. p. 548.
Canonizatio. p. 548.
Capella Capellani. p. 548.
Capitula Eccleſiarum. p. 548.
Capitula Ordinum Regularium. p. 548.
Capuccini. p. 548.
Cardinales. p. 548
Carmelitæ. p. 548.
Carthuſiani. p. 548.
Caſſinenſes. p. 548.
Clerici Regulares. p. 548.
Clerici Seculares. p. 548.
Cæleſtini. p. 549.
Collegio Studiorum. p. 549.
Collegiales. p. 549.
Collegium Secretariorum Apoſtolicorum. p. 549.
Commiſſiones. p. 549.
Conclaviſtæ. p. 549.
Confeſſio. p. 550.
Confirmatio Apoſtolica. p. 550.
Confraternitas. p. 550.
Congregationes Regularium. p. 550.
Congregationes S.R.E. Cardinalium. p. 551.
Conſtitutiones Apoſtolicæ Confirmatæ. p. 551.
Conſtitutiones Apoſtolicæ Derogatæ. p. 551.
Conſtitutiones Ordinum Regularium Confirmatæ. p. 551.
Conſtitutiones Aliorum Locorum Confirmatæ. p. 551.
Conventus. p. 552.
Conventuales. p. 552.

D

Dapiferi.
Decimæ. p. 552.
Decretum. p. 552.
Decreta Congregationum S.R.E. Cardinalium. p. 552.
Decreta Congregationis Concilii. p. 552.
Decreta Congregationis Epiſc. & Regul. p. 552.
Decreta Congregationis Indulgentiarum. p. 553.
Decreta Congregationis Immunitatis. p. 553.
Decreta Congregationis SS. Rituum. p. 553.
Decreta Congregationis ſuper Reformatione Tribunalium Urbis. p. 553.
Decreta Congregationum Particularium. p. 553.
Decreta S.R.E Cardinalium. p. 553.
Decreta Ordinum Regularium. p. 554.
Decreta aliorum. p. 554.
Derogatio. p. 554.
Diœceſis. p. 554.
Doctores. p. 554.
Doctrina Chriſtiana. p. 554.
Dohana, & Dohanieri. p. 553.

E

Eccleſia Abbatialis. p. 554.
Eccleſia Cathedralis. p. 554.
Eccleſia Collegiata. p. 555.
Eccleſia Metropolitana. p. 555.
Eccleſia Parochiali. p. 555.
Erectio. p. 555.
Epiſcopatus. p. 555.
Epiſcopus. p. 555.
Eremitæ S. Auguſtini. p. 555.
Eremitæ S. Auguſtini Diſcalceati. p. 555.
Eremitæ Camaldulen. p. 555.
Exemti. p. 555.
Exemti. p. 555.

F

Feſta Sanctorum. p. 555.
Feudum. p. 556.
Fideles. p. 556.
Franchitia. p. 556.
Fratres. p. 556.
Fratres B. Joannis Dei. p. 556.
Fratres Ordinis S. Pauli Primi Eremitæ. p. 556.
Fratres Redemptionis Captivorum. p. 556.
Fratres Redemtionis Captivorum Diſcalceati. p. 556.
Fratres Ordinis Servorum B.M.V. p. 556.

G

Gabella. p. 556.

H

Hoſpitium S. Antonii Luſitanorum. p. 556.
Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitanorum. p. 556.

Hoſpi-

Hoſpitium B. M. Theutonicorum. p. 557.
Hoſpitales S. Rocchi. p. 557.
Hoſpitium S. Galla. p. 557.

I

S. *Ignatius.* p. 556
Indulgentiæ. p. 557
Inquiſitio. p. 557
Inquiſitores. p. 557
S. Joſeph. p. 557
Jubilæum. p. 557
Jus Nominandi Perſonas ad Beneficia. p. 558
Juſpatronatus. p. 558.

L

L*Ectores.* p. 558.
Legatum. p. 558.
Legatus Apoſtolicus. p. 558.
Lis. p. 558.
Loca Montium. p. 558.

M

M*Agiſtri.* p. 558.
Melitantes. p. 558.
Menſa Epiſcopalis. p. 558.
Michael de Molinos. p. 558.
Minores in Genere. p. 558.
Minores Capuccini. p. 558.
Minores Conventuales. p. 558.
Minores Diſcalceati, ſive Strictioris Obſervantiæ. p. 559.
Minores Obſervantes, ſeu de Obſervantia. p. 559
Minores Recollecti. p. 560
Minores Reformati. p. 560.
Minores Tertii Ordinis. p. 560.
Miſſæ Defunctorum. p. 560.
Miſſæ Sanctorum. p. 560.
Miſſionarii. p. 560.
Monachi Ordinis S. Benedicti. p. 560.
Monachi Congregationis Bavaricæ ejuſdem Ordinis S. Benedicti. p. 560.
Monachi Congregationis Caleſtinorum ejuſdem Ordinis S. Benedicti. p. 561.
Monachi Congregationis Caſſinenſis Præfati Ordinis S. Benedicti. p. 561.
Monachi Congregationis Hiſpaniarum Prædicti Ordinis S. Benedicti. p. 565.
Monachi Congregationis Silveſtrinorum ejuſdem Ordinis S. Benedicti. p. 565.
Monachi Congregationis Suevicæ ejuſdem Ordinis S. Benedicti. p. 565.
Monachi Ordinis Carthuſienſis. p. 565.
Monachi Ordinis Ciſtercienſis. p. 566.
Monachi Congregationis Fulienſis Præfati Ordinis Ciſtercienſis. p. 566.
Moniales Converſæ S. Franciſci de Obſervantia. p. 566.
Moniales Recollectæ Ordinis Redemptionis Captivorum in Hiſpania. p. 556.
Muſica. p. 566.

N

N*Uncius Apoſtolicus.* p. 565.

O

O*Bſervantes.* p. 566.
Officium Sac. Inquiſitionis. p. 566.
Officia Sanctorum. p. 566.
Officia Vacabilia. p. 566.
Oratio Mentalis. p. 566.

P

P*Atroni, & Protectores Regnorum.* p. 567.
Penſiones. p. 567.
B. Petri Armengol. p. 567.
Pontifex. p. 567.
Præſcriptio. p. 567.
Prædicatores. p. 567.
Prædicatores Strictioris Obſervantiæ. p. 567.
Presbyteri. p. 567.
Presbyteri Miſſionis. p. 567.
Presbyteri Sæculares Congregationis B. M. V. Aſſumtæ. p. 567.
Primatus. p. 567.
Privilegia. p. 567.
Propoſitiones Theologicæ. p. 568.
Provincia. p. 568.

R

S. *Raymundus.* p. 568.
Regulares. p. 568.
Romanus Pontifex. p. 568.

S

S*Acramentum Euchariſtiæ.* p. 568.
Secretarii Apoſtolice. p. 568.
Sedes Apoſtolica. p. 568.
Sepultura. p. 568.
Silveſtrini. p. 568.
Societas Jeſu. p. 568.
Statuta. p. 568.
Succeſſiones ab inteſtato. p. 568.
Syndicus. p. 568.

T

T*Aona.* p. 568
Terra Sancta.
Tertiarii B. M. de Mercede Redemtionis Captivorum. p. 569.
Theſaurarius. p. 569.
S. Tharsbias. p. 569.
Tribunales. p. 569.

V

V *Vice-Cancellarius.* p. 569.
Univerſitas. p. 569.
Univerſitates Publicæ Studii Generalis. p. 599.

F I N I S.

598091